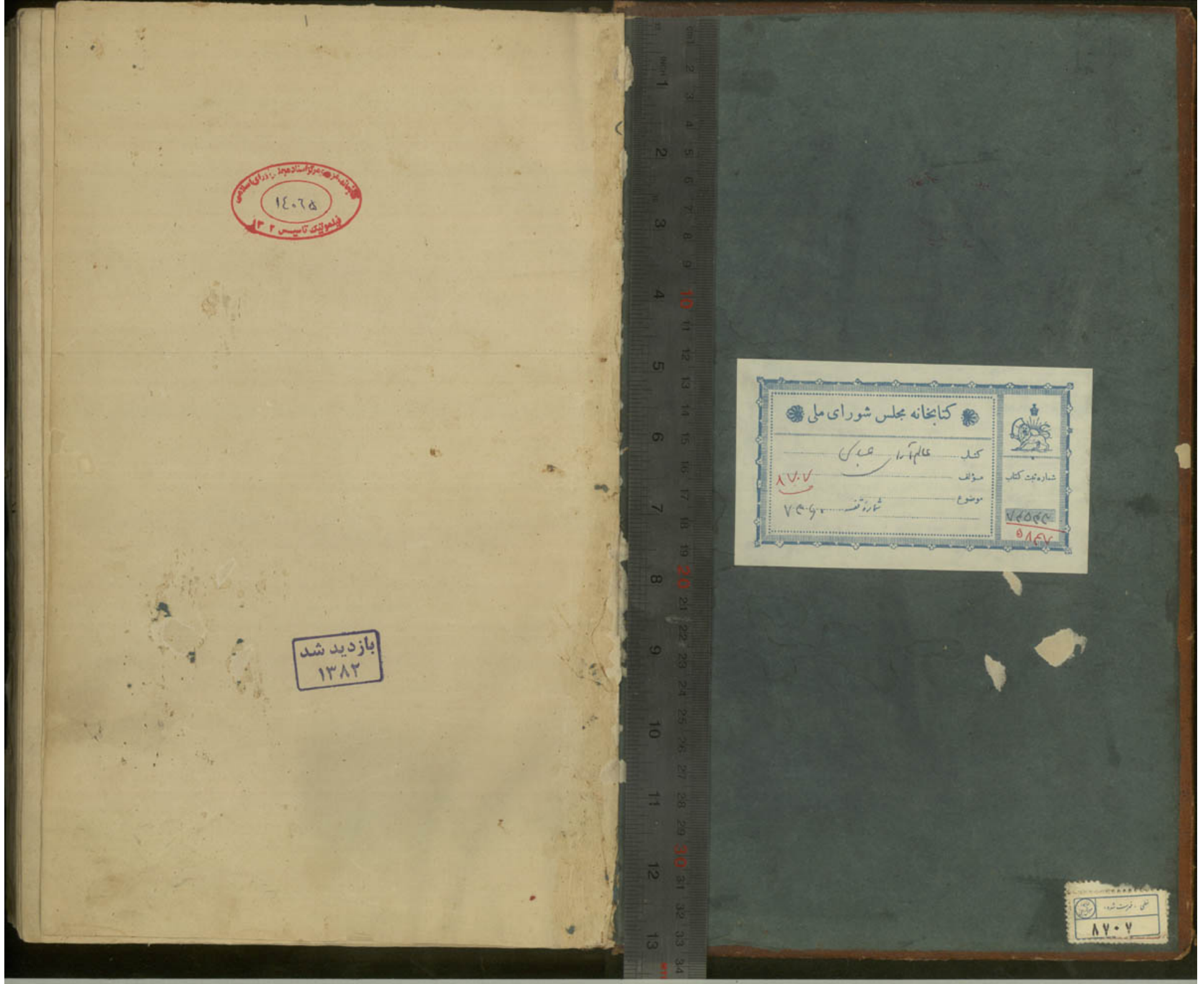
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب عالم آرای عباسی
مؤلف
موضوع
شماره تفصیلی
شماره ثبت کتاب
۸۷۰۷
بازدید شد
۱۳۸۲

بازدید شد
۲۶ - ۲۷

مجلس شورای ملی
۱۳۰۶

فهرست توضیحات

نام سردفتر یزدی شرف‌الدین بهجت کتابخانه و کتابخوانی شاه عباس دوم را نگاشته
سال ۱۰۲۲

ضمن وقایع سال نهم شاه عباس ۱۰۲۳

گر بدین فرخ بیاد جمشید و خسرو — خوش طلیعت پیاده چار رکوی
ور پسر را پس مرگ پدر پنهان ارسد — خیزتا در ره او کشته بیکار رکوی

۱

تکیه منمای بحسن و بجمال ای دختر
سعی کن در طلب علم و کمال ای دختر

ذکر فصیحی هروی در حوادث سنه ۱۰۳۱ در تاریخ هرات
و قصه مزار فصیحی هروی و سبب آنکه شرح قصه سنه ۱۰۵۰ الی ۱۰۷۰ شاه عباس ثانی
مواجب و تعدی آنها بامیرزا صائب تبریزی داده شده است.

ذکر وقایع سال اول فتح قندهار و آمدن ملک شاه نواز (در صفحه بعد است)

اقتضای محتسبی که در سال دوم شاه عباس ثانی بعد از فتح قندهار تلقی

مجلس شورای ملی
کتابخانه

وبه بسم الله الرحمن الرحیم نستعین

بعد از حمد و سپاس خالق آسمان و زمین و ستایش و نیایش دادور جهان آفرینی که عالم ابداع و ایجاد بوجود شهریاران دین داد و فرمان فرمایان عدالت بنیاد انتظام داده و درود نامعدود و بر سر دفتر هریده و انبیا سلطان ممالک اصطفا محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و عترة اطاهرین و خصوصا سرآغاز نسخه مفاخر و مناقب ولیاء اصفیا مصداق کلام صدق انجام نامدینة العلم علی علیه السلام ابی الائمة المعصومین صلوات الله تعلیهم اجمعین که خازنان جواهر علوم و انجاء دین و رهنمایان مسالک یقین اند بر رای رزین عزه مندان سخن سنج که نکته گذاران صنایع دانش و معنی آرایان دقایق سخندانی اند پوشیده و ناندکه مسود این اوراق اقل العباد اسکندر منشی در صدر صحیفه اول تاریخ عالم آرای عباسی مرقوم کلک بیان کرده اند که چون توفیق آسمانی قرین حال و رفیق امانی و اقبال کرده و صحیفه دوم را از تاریخ نامه کوه پیمای اقبال مصون از انحتال شهریار جوانبخت کامکار کامران خلاصه دودمان صفوت نشان صفوی جهانبان فرمانروای اقالیم عدل بود و اوامع توامین کامگروه کیان و پیشداد اولوی عمان جهانداری که مرکبای علوت و شهریاری غلام با خلاص حضرت شاه ولایت پناه یعنی خاقان کیهی ستان گردون بارگاه شاهی ظل الهی که فرخ انوار معدلتش خورشید آسا روشنی بخش عرصه جهان است و دره و مقصد گاه شته کلک این نگار میکرده اند مقصد اول از جلوس سعادت مانوس لغایه سی سال که یک قرن سعادت اقتران بایام فرمانروایی فرمانده زمانه مقصد دوم از آغاز قرن دوم گزران حضرت صاحب الزمان متصل و متذیل بذکر حکایات غریبه و روایات عجیبه روزگار چون مقصد اول چنوعی که از پیش گذشت رقم تحریر بر نگارش یافت اکنون شروع در مقصد ثانی کرده امید که بمن الطاف الهی از عهده امان یافته این نسخه عالم آرای جنابخه مکنون

خاطر اخلاص گزین است رقم پذیرفته این تازه نهال بستان سخن گذاری از نجو چاره فیض فضل الهی سرسبز و شاداب گشته بحسب خواهش شروع آرزو و تحریر مراد باثمر گردد و ما توفیقی الا بالله. آغاز قرن دوم هر سنه یعنی سنه سبع و عشرین و الف هجری سال اول از جلوس گیتی خدیو سخن بر دوازاین نیکو ترانه چنین گوید از احوال زمانه که در وقایع سنه سابق مطابق خمس و عشرین و الف تحریر یافته گذر در زمستان اتصال قشلاق همایون در دوانق قرار یافته بود بجهة اقامت اشرف منازل آن و حمام مرغوب ساخته و پرداخته ارکان دولت و اعیان حضرت هر یک باقتضاء منظور بحسب و فی ترتیب داده و زمستان را دران مکان بهجت افزا بخوشی و خوبی گذرانیده چون ایام شتا منشی گشته بهار خجسته آثار قدم در بساط دلکشای عالم آرای نهاد و نور و فیروز بنوازگونه بهجت روح افزای طراوت بخش عالم نشاط گردید یعنی خورشید جهان آرا بعد از انقضای نه ساعت و چهل و نه قیقه روز دوشنبه دوازدهم شهر ربیع الاول از سرمنزل حوت پرداخته عزیمت بیرج حمل انداخت نظم آغاز بهار دلکشا شد ایام لطافت سوا شد و ایام نشاط شد شتابان چون عارض و گلشای خوبان چون روزی چند از ایام نشاط افروز نوروز گذشت هوای دلگشای روی بگرمی آورده و از یورت قشلاقی کوچ واقع شده و رایات شهریار زمان بجانب ییلاق گرجستان در حرکت آمد از سوانح اقبال گردان ایام همت انجام بظهور آمد فتح قلعه قراناوج واقع شده و گرجیهای از گفره گرجستان بدان حصن حصین پرآمده و اظهار یغی و طغیان مینمودند و ان قلعه عالی اساس بر فراز کوه رفیع و بر زیر خوشنویسی واقع است کرا مجال سخن گویی ندارد و از تفاخر عنقا شکوه شاهین کوه مکانی که محافظان آن از نردبان پایه بر نیایند و شحنه زینه بالای بام بر نیافت گیتی تخلف اگر قلعه مذکور هوار آب انباری که از آب باران پر جوشد و چشمه آبی میداشت کمند تسخیر بسیج و الا تلکوی بر گذر و مجرد و متمثل ان خود سپرد متمثل او نمیرسید و بر توقف محض اقبال مصون از زوال همایون اعلی رعب هراس بهتاس در دلهای گرجیان بی راه یافته دست و دامن استیمان زده و بگرات خان والی کارتیل را شفیع خود ساخته پیش آمده قلعه را سپرده و مصون از خواطف خسروانه خلعتهای امان پوشیده بعضی گروه را داده و عازمت بگرات گذاشتند بکارتیل رخصت یافته بعضی دیگر بدارالامان قرح باذ جنت بنیاد رفته از حوادث زمان آسوده گی یافته و چندی از تفنگچیان موکب شاهی بحراست قلعه مامور گشته در خلال ایام مسامع جلال رسید که گروهی از بقیة السیف گرجیان که از بیم تیغ و سنان غازیان در جنگلها و بیشه ها گریزان و پنهان بوده اند در ولایت قسن جمع آمده و در مقام خلاف و شقاق اند چون ناریه غضب انتقام پذیرفت بوده و مقرر شد در بازده آن بدولتان افروز خانی دانشت فوجی از انواج قاهره در ایشان بخت برگشتگان خون گرفته فرستاده مقاتب آن گروه زبان پیک یورش علمای ایشان را نیز با فوجی از غلامان جنیب و امرد ایشان مامور گردانیده و در مرو محاربان چون جلای آسمان ناگهان بصروف آن گروه گرفتاران رسیده و جمعی کثیر از گفره و فجرا بدست آمد غازیان و دران معتبرو بسیاری از غضاری جواهر بعضی علفه شمشیر و بعضی دیگر با گروگان زنگان بقیة السیف اسیر و دستگیر گشته و گرفتاران را با دوی همایون آورده بموردتیغ یاسا و عقوبات گوناگون گشته در سیاهنگان قهر قهرمانی جان سختی سپردند چون خاطر انور از مهمات گرجستان کاخت فراغت یافت رایات جلال بجانب

درخصت بجانب شتابش رفت یحیی بیک نام ذکر یاغان نیز که سردار و عشیرت چگازی سردار ان طایفه بود اراده فرستن کرد چون بخدمه سمو پادشا
کرده بایلغ فرستن گشته چاووشی بطلب او فرستاده و او بتهیه معذرت پرداخته بتاخیر مشغول بود پادشاه بی اندامی کرده بکاه پرشتاب
و بشمشیر تهدید کرده جائی از ملازمان یحیی بیک تاب بی اندامی پادشاه نیاورده و بشمشیری بجانب او انداخت چون دست فرو دراز تیغ
حادثه تیز بود زخم کارکر آمده و جان بقتل رسید لکهٔ پادشاه از واقعه خبر یافته مشعلهٔ غضبش زبانه کشیده و جمعی را فرستاده که همراه قمرا
او را پاورند فرستادگان وقتی رسیدند که اردوی لشکر چگازی کوچ کرده بکاه خود نیز با خاصان و اعیان او را در قرقه اردو
مخالفت صرف تکوانست کرد و در مرافقت انجماعت بار روی پادشاه آمده و در عین ملاقات پادشاه او را خشونت آغاز کرده و دست بقبضه
شمشیر برده بجانب او دوید یکی از ملازمان یحیی بیک که رفیق او بود مقصود او را دریافته قصد کشتن او را نمود و او را قتل
و بیرحمی کرده پیش دوید و زخمی بر پادشاه زد نه خدمتکاران پادشاه نیز شمشیر کشیده و زخمی بکجی بیک نموده از نقد یاری الهی و اقبال پادشاه
شاهی مرده و آن زخمها از هم گذشتند و راه عدم پیمودند و از طرفین چند کس بکار کشته کشتند چون سردار مرده کرده بدار الخلافه
رسیدند او را زده و در پاشش لحظه بلحظه میرسید و لوای آشوب و بیسامان سپاه افتاده میچ طرف پرداز انتزاع و انتظام از یکدیگر
گرده و هر کس بحفظ حال خود پرداخت و دیه بجانب وان بازگشته طبقات اکراد و هر یک بمکان خود فرستاده و بیزوال اقبال
پیزوال شاهی آن جمعیت روی بپراکندگی آورده و دشمن قوی چون مس آسانی وقع شدند این یحیی بیک پسر اکبر یا خانست که
بر پدر سیر عشیرت چگازی متصرف الکای موروثی بوده و دعوی اولادی عباس بن علی علیه السلام نموده و خود را بانتقاد قرقی
شیعه سید پندارنده و چون مخالفین شیعه جزئی خاطر را سیادتی شمارند و سیه ایشان را دعوی سیادت مسلم نداشته در امکانی
که باسم او بر پدرش صدور یافته لفظ سیادت مرقوم نساخته اند چون ذکر یا بیک پدر یحیی بیک اظهار عقیدت و اخلاص نمود
کامیاب شاهی ظل آگهی شده و همیشه عرایض اخلاص آمیز فرستاده و خود را از زمره بندگان درگاه عالی پیشمرده و حضرت اعلی
بجهت نسبت سیادت و همت جانبیکری شفقت خاص با او بوده و بلقب برادر جانی سرافراز فرموده بودند یحیی بیک بدو اسطه
روسیه براه صلاح پدر انجار نموده بحمایت پادشاهان پدر رایی اختیار کرده ایل و عشیرت الکای موروثی را متصرف شده
در مخالفت کرده و قرابلش اصرار میمنود و از نسبت به پدر بی اندامی بسیار واقع شده بود. مخالفت عاقبت نتیجه بد طلعی و نحوست
والد ظهور یافته چرخ شعبده چنین شعبده باخت ع چوخویش بود که برابد بیک کرشمه دو کار ۸ الحاصل چون بانجیر قرجای خان
و امرا رسیده در رفتن مسارعت نموده بجانب وان شتافتند و انجا دو روز نیز بدستوار ارض روم نهب و یغما نموده از
چیزها و آبادانی انداخته مقتضای لزوم مراجعت نمودند و چنین که موکب همایون اصلی از دار الملک پادشاه دار پل عبور نموده
دار السلطنت تبریز از غبار موکب مسعود معطر و منور و بشرف پابوس حضرت اعلی خلافت پناهی مشرف شده ذکر مدن خلیل پاشا
بسرداری دیار و لشکر فرستادن بکعدد و ظفر و عیشکر و انتقال سلطان محمد خان پادشاه روم از دار الملک حیات بعالم
دیگر و جلوس برادرش سلطان مصطفی و بیان حالات سانحه ان ایام بر شود دستان چون نوعی که مرقوم کلک سلطان روم خلیل

پاشا را وزیر اعظم و سردار کرده و با جنود موفور و لشکر غیر محصور روانه سرحد قراباغش کرده اند که در این سال در سرحد قشلاق کرده
در بهار آید و با لشکر قزلباش آذربیجان روی همت خاطر لشکر کشد و سردار مذکور بهار عراق و دیار عجم را که در ارض روم واقع شده بود و این
بکر اجهت قشلاق فرستاده بود و انجار حل اقامت انداخت و جائی بیک کراسی پاشا و طبقه قاجار را بجهت تابستان مقرر
لشکر روسیه آمده بود و در محل مناسب قشلاق داده جنود و روسی و قاجار را با طراف و جوانب که معمور بود فرستاده و ران سال اردوی
طایفه عزالی بسیار در کار روسیه واقع شد بعد از وقوع این حالات برای جلوگیری آمدن یاغی تعلق گشت که قرجای خان را که بر تبریز
و سپهسالاری یافته بود از بهار پاشا سردار روم در سرحد اذربیجان گذرانده لهذا اشاره رایه را با فوجی از انواع قاهره و دار السلطنه تبریز تعین کرده که روسی از عساکر نصرت نشان را که بتفقدیت خدمت گرجستان منتظم بوده و در تبریز گذاشته از سواد تبریز حرکت
جنان صوب سوصوت حمله حمله چون همه کنون خاطر انور بود که عساکر منصوره بلاد اوغان را بکلی بشرف حتمی شاه گرداند و پشتان محمد پاشا موجب
همه ساله از محل مهمن دوسته باشند که مرسالة از ان محل بازیافت نموده و سرکرم خدمت باشند و از ترد و دیوان و دفتر طلب اشتهار
مرسوم فارغ گردند در اوقات متبرجا انجام این امر گشته کلک عساکر را مجملا از انقد محال مرخصت فرموده بعهده عالیجناب اقتدار الدوله
میرزا ابو طالب وزیر دیوان اعلی گذاشتند این بجمله اقبال بذکر محامد آن دستور ملک فضال مشغول شده گویند که با ارباب قلم و نقره
جیحون و دجین زمستان در تبریز توقف نموده و رحلت مرکزده و سرکس را از محل که مناسب تر بود قرب و بعد مسالک و رضا و اصابت
مواجب را منظور داشته اسم باسم تشخیص داده و بیات مرکب با فراد افراد بالعقید جمله سازیده است او عهده عالیجناب اقتدار الدوله و قرة
مستوفیان عظام حسب الامر اعلی در تبریز توقف نموده تا آخر سال که چهار ماه باشد بخدمت مذکور را بنوعی که مامور بوده بتقدیم رسانیده
راقم حروف نیز چند نفر از محرران دار الانشاء همایون بجهت تحریر احکام و رخدمت مخاطبه عظام کرام چهار ماه شب و روز بزبان تشتل
عظیم پرداخته تقدیم حضرت اعلی بعد از انجام مهمات عتبه سعادت و اقبال متوجه قشلاق مازندران بهشتنشان شده گردون
بهار جنت آثار را بچه رشحات آبی دارد و تقدیر مالک قدیر بوده باشد از کمن غیب چه عالم ظهور آید دیگری از سوانح اقبال پیزوال که خلیل پاشا
در ولایت کرد از جنود روسیه قایش پاشا را با تفاق محمد بیک میر بستی عشیرت شهرزور و کردی از سپاه غارت کرده بقصد تاخت و غارت
قمرا جلیشکر بجانب کرکوک و شهرزور فرستاده و آن گروه از انکه گویند کشته روی قوه بعیوب قلمرو جلیشکر آورده و نه در انجا توده و مت
غارت و چپاول کشاده باعث تفرقه خلق الله بوده حسین خان حاکم اردستان و قاسم سلطان ایلموی افشار که در سرحد قلمرو مذکور بوده
از دوره و سپاه مخالف آگاه گشته بکدیگر محمی شده بجانبداری و معاونت شتافته در حدود باسی دشت تلاقی عسکرین روی داد و فیمابین
محاربه عظیم و نبرد قوی وقوع یافت و مخالفان بهزیمت و ادبار گرفتار و ولت روز افزون اقتدام یافته انواع قاهره و مظفره منصوره
گشته قایش پاشا در معرکه بقتل رسید و محمد بیک حاکم شهرزور نیز در گذشته جمعی کثیر از جلو دره و سیه را تاراج کرده اکراد بقتل آمده و از جنود
قطره رود کسی که اسم و رسمی داشته باشد نماند و حسین خان لعساکر نصرت نشان در سیه و خفیت ننفخ که محقد مه فتوحات غیبی بود
لسامع عزه جلال رسید امرا مذکور بتفقدات شاهانه سرافراز شده محمد بیک را بعلیقلی خان شاملو سپرده مذکور روی بکاباد روده دیگری خبری

از وقایعه دیگری از سوانح قضیه از احوال سلطان محمد خانست که در خلال احوال به تبره‌ی احوال و دولت پیروال بطور پیوست از ثقات معتمدین

چنین استماع افتاد که بعد از فرستادن خلیل پاشا سلطان محمد خان پادشاه روم زاده فضل پاشا پسر ابن سیاوش پاشای عارض کشته چون مرض

مهلک بود معالجه و مداوای طبیب حاذق نتیجه نداد و در همان چند روز نوشتهٔ کام عالم جاودانی و والدات زندگانی را داد و داع کرده و در محمیه استنبول

رخت بسرمنزل عقبی کشید و از مائر نقص عهد و پیمان که من جانب الله ممنوع و دین الخلایق مذمومست از خود و دولت نصیبی نیافت و بلعنت

نقض عهد سرخونی که ریخته مشهود و در گردن دولت چنانچه گفته اند شعر لعنت یکسی که ظلم ناحق فرا دولت ۱ رحمت یکسی کز دل جان حسن او

بدگردان شمرحم زبد کردن دولت ۱ خون شد اتمام بر کردن دولت ۱ و او را جواب باید داد در عرصاتی که خود در استنبول ساخته

مدفون گشت و پسر کوچک داشت بزد کرت سلطان عثمان که در آن زمان ساده بود تو گویی سلطنت افراد گنج ساده بود و پیش سلطان

سلسلهٔ آل عثمان خصوصاً فوق آقاسی که بغایت معتبر و صاحب اختیار سرای پادشاهی بود چنانچه مدت سی و چند سال

زمام سلطنت و پادشاهی در قبضهٔ اختیار سلطان مصطفی برادر او که بخلعه و تاج و سریر سلطنت فرق منصب میباشد تا این سبب از دست

برادر خلاصی یافته سالم مانده بود و حورات در عرصهٔ گاه سید بشتند مانده و آواز هلهله و غلغله از اطراف اکناف تابع ساقط

از مسترد این مذیار روم سموع گشت که سلطان مصطفی لشکر بدیار عجم فرستاده و محاربه با سلطان قابل کلتین نموده را بسیار گاه

و در ایام براور او را و فوز آقاسی با شورش مالی و سودا و اهمیت ملاحظه نموده از این مقوله حکایات بر زبان او نگذشت و در این وقت

که بر سریر سلطنت قرار گرفت باراده و خود با مصلحت قوز آقاسی و ارکان دولت با کرده و قرار بخشش صبیح مایل و راغب گشته قائم مقام

سپهسالار مازندران را که ده سال قبل از این نوعی که مرقوم گشته همراه ارکلیو چاوشش بچی روم و اصاری و دیه از گرجستان

با مکتوب صداقت اسلوب و استمالت و تحف بایسته بسم رسالت فرستاده شده بود سلطان احمد خان از غلغله و استبشار از

مصالحهٔ پیشینان گشته در باره او تفاوتی ظاهر نشد و ملاقات نداده بود و در مدت قعده استنبول مجلس نگاه دید انشته طلب و استه

بقاعده آئین مقرر دیده و قایم مقام شرف ملاقات دو ستون زیاده تحفت و هدایا گذرانیده رخصت انصراف داده شرح آمدن او

و سوانح حالات که بظهور پیوست و رسال آنچه مرقوم قلم وقایع نگار بسکرده و دیگری از سوانح آن زمان و او ان تحکم و استیلای احمد خان

احمد خان که بلوغان اردو لالت بر حکومت ملک بوردت و شرح واقعه که حضرت اعلی شاهی ظل الهی چنانچه در سال که گشت تحریر پیوست

خان محمد خان زاده و محمد چلبی که در ظل تربیت و رافت شاهانه نشو و نما یافته بود نزد پیشش فرستاده که چون او را کرسن و شیوخت در قلعه

بودن مصلحت نزدیک بود و او را کرا راده و از لی بحکومت و تعلق گرفته باشد بی قضای آسمانی بعد از زوال پدر بر سریر جانشین باشد و بلوغان

از انجا که مقتضای طبع بشریت است که تا دقیقی از حیات باقیست با خیال و اتعلقات و شیونه تخصیص مملکت و حکمرانی و جاه و رزی

قطع نظره تعلق نمی تواند نمود تصور اگر مبادا سپهسالار رسازد از او خالیف گشته پیش خود را ه داده بود و مدتی از پیش پدر

دور بگشت و در این حال در جنی که بلوغان از محکم گاه خود بیرون رفت استحکام یکی از قلاع دیگر در محلی دیگر رفته بود خان احمد خان با چند

نفر از معتمدان خود با تاج پوشیده و بنهان بحکم گاه بدر رفته بطلب ایل خود را بانه و ون حصار استه از آنجا بتعرض

بخزانهٔ و خانهای چند ساله پدر بود دستمولی کرده و بقیاق و عشایر روان صلای انعام و احسان او داده جمعی کثیر از خواص اعیان

بر سر او جمع شده و حکومت اردبیل قشلاق بلوغان چون بین الاقران اطلاع یافت چاره بجز رضا جوئی ندارد لکن خاطر پسرنه دیده و از جز ناتوانی و ضعف

و قوای جسمانی دست و فکر آگه رضای پسر را بضرورت حکمت حال دیده کذشته حسب الصلاح پسر دوی توجه بدرگاه عالم پناه آورده

در سعدرت نامزد فرمانها که در این چند سال از نه بظهور پیوسته بود که حضرت اعلی مجرد اکه پسر خود را بهند کی این بارگاه فرستاده بود

از انجا اغماض منوده با بتقبال کوچ دیده شعر رحمت است که مالکان تحریر ۱ آزاد کننده بنده پیر ۱ حضرت اعلی نظر بر خدمت دیرینه سلسله

کرده عنایت و التفات در باره او مبذول داشته مقرر فرموده مذکور بدار السلطنه اصفهان در حقیقه عمر خود دران عشرت آباد میسنوشر

برآسوده خاطر بسر برد ۱ و اهل قابلیت اندیشه در سایه معدلت و رافت شاهانه بروزگار کذرانیده از حوادث روزان و فتن

فتوری که لازم مقام زمانست بر کران باشد بلوغان در وقت سنین عمر از تاختن تجاوز نموده و در عشر خود بوده اما از صورت حالش

معلوم نمیشد که زیاده از هفتاد سال داشته باشد و کیفیت نخجوانی و از بک خراسان و محاربه محراب خان و از بکان شیرخ

واقعه اکه در اواخر پیرزاده او اوایل بسر سنه این سال و ام قلیخان از بک الی ماوراء النهر موازی سی هزار کس از جنود بخارا بسرکردگی

نذر علی دیوان بیکی باشی بتاخت خراسان فرستاده و ایشان از اب مویه عبور کرده بجده و هرو آمده از انجا بابیورد و در آمده و از

دره جرتا صد و پنجاه پورتاخت کرده از عبور ایشان مصرت و آسیب بسیار بکاهجات و چشمکزل و غیره رسیده اراده تاخت مشهد

مقدس رضویه داشته که خبر محاربه محراب خان با لشکر حصار بایشان رسیده خوف و هراس ایشان کرده و مسترلی گشته تاب توقف

نیاورده و در کال سراسیمکی و اضطرار راه مراجعت پیش گرفته کیفیت محاربه مذکور بدین نهجست که موازی کهزار و پانصد نفر جادار

از یک حصار شادمان که بمرافقت دیوان بیکی مذکور مامور بوده اند مستعد و مهیا آمده اند که بلشکر محق کرده سر داران کرده و تاک

بهادر و رستم میرزا بوده اند چون زمرد کذشته و سه فرسخ راه قطع نموده اند محرابخان از کذشتن ایشان خبر یافته با کهزار و نفر جادار ان

کار آمدنی قزلباش و تفنکچیان قدر انداز از قلعه بیرون آمده بر سران کرده و رفت چون کلیه لشکر قزلباش نمایان شده و از یک فرسخی

فیما بین دیگ گرکشیده بوده اند از پیش رو دوی خود را جمع کرده و اسپهای خود را پناه خود کرده و پیاده بجنگ مشغول کشته محراب خان

معلوم کرده که او از بکیه بیقابله در نیامده اسپهارا حصار خود کرده پیاده بجنگ ایستاده اند تفنکچیان خود را پیش نداخته مقرر کرده که

اسپهای ایشان را به تفنک زده افتاده پیاده و بی اسب کنند تفنکچیان حسب الفرموده مملکوره از آسیب بکور تفنک اسپها بستوه شده

و جمع کثیر از جادران او از بک راه عدم پیموده ضعف و سستی بحال ان طایفه راه یافته بعد از ظهور عجز و علامت انکسار غازیان هم

نموده و بیکبار حمله آورده اند از یکیه تاب مقاومت نیاورده و بجانب اسپهای خود دویده اند که شاید سوار شده راه فرار پیمایند بعضی

سوار شده و بعضی دیگر فرصت سوار شدن نیافته لحظه پیاده جنگ کرده و بقدر قدرت و توان دست و پائی زده اند آخر تفنگ

یافته تا موازی پانصد نفر قتل آمده اند و دویست و پنجاه نفر اسیر گشته و تاک بهادر و رستم میرزا مرد و کرفتار شده و بقیه السیف

پیاده و سوار سراسیمه شده اند محرابخان جمعی از غازیان را بتعاقب کریختکان مقرر کرده و تاک بهادر و رستم میرزا مرد و بتضرع

جهان گشوده بود نداز صولت و سطوت سلطان طارم جام یعنی خورشید عالم گیر انهزام یافته سر زیر پر تغول کشیده و بری چهر کار
عنبرین موی بهار نقاب حجاب از رخ برگرفته قدم بر سر طارم آسمانی نهاده نغمه بهار و دل آرا نموده ارشد جهان از خوشی رنگ
گلزار شد صبا تحفه سا و چمن غمزه ی جهان گشیر گردیده لکشای غنچه شان شده عندلیب بلبل باغ اطراوت فزا گشت صحرا و را
حضرت گیتی ستان اعلی شاهی ظل الهی در ایام فرح فزای بهار در عرصه دلکشای فرح آباد جنت مثال دست زمینهای ارم خیال
مسرت بخش بازماندران بجهت نشان و فیروز کوه فیروزه شان بقصد شکار و شیر و شکار مشغول شده اند طاقتی خواطر بود نداز انجا
بدار السلطنه قزوین تشریف برده تا دو روز توقف نمایند مبارک فرخ سعادت آباد عشرت بهر او بوده تحکم معمل بقصد پیوست که امرای
عظام و عساکر فیروزی فرجام که از اطراف و جوانب جمع آمده بودند و برحسب سلطانیه بر حل اقامت اند از نزد فرمان برسان حسب الفرموده
مخلصنده و دران عرصه دلکشای همیشی فراهم آمده و منشور ریاست فیروزی آیات از دار السلطنه مذکور حرکت کرده بود ند که از تقریر دارد
دیار روم معلوم گشت که ارکان دولت سلسله عثمانی از سلطنت سلطان مصطفی نادم و پشیمان گشته او را خلع نموده و سلطان
عثمان ولد سلطان احمد را بپادشاهی برداشته بودند و سیصی که معلوم همگنان گردیده و موافق عقل است این بود که خلیل پاشا
که وزیر اعظم بود در سنه ۱۰۴۹ ارتحال سلطان احمد دیار بکر اقامت داشت و بخدمت و شغلی تنگرف مامور بود و هر زمان که
دولت و ملکداری بی رای و صلاح وزیر اعظم قانون سلسله عثمانی ثبت چون قولد آقاسی و اعیان استنبول بی مشورت
صلاح اولسلطنت و پادشاهی سلطان مصطفی که از معظمات امور دین و دولت است اتفاق نموده بودند او از ایمنی انتفاع
نموده بدین بهانه مکاتبه جسته که او از نوشتن طبع و خط و مهر سلطان مصطفی باطراف و اکناف رسیده در نظر دوست
و دشمن بی اعتبار است و از عهده امر خطیر سلطنت بیرون نخواهد آمد سلطان عثمان پسر سلطان احمد هر چند که خورد سال بود
چون کار ولایت و تقرب بدرجه رشد و کمال پسر پادشاه زاده هر چند کودک باشد عقلش بزرگست بکم سالی ایشان نظر
نمی باید کرد و لهذا اعیان سلسله عثمانی بعد از شش ماه که از پادشاهی سلطان مصطفی گذشته بود او را تکلیف کرده مذکور خود را
خلع نموده برضای خود زمام مهام دولت را بقبضه اقتدار سلطان عثمان برادر زاده خود نهاده الفصه طوعا و کرها از سلطنت
معزول گشته بپادشاهی روم از سلطان مصطفی متقلد گشته بر سلطان عثمان قرار گرفت سلطان مصطفی از مجرد کرنجی در رویش
خشی دامن از ان متقلد تنگرف در چیده دیگر باره کوشه عزلت گزیده بود ند و از انجا بر تخت سلطنت جلوس سلطان عثمان
باطراف و اکناف رسید مکتوبی طویل عریض بدیباچه و القاب مناسب دعوات مستعار رسمی بخدمت اشرف در قلم آورده
بود ند حسن آقا نام چاوشی همراه ملازم قاسم یک سپهسالار مازندران که بر سالت بروم رفته بود و در زمان جلوس سلطان مصطفی
چنانچه مذکور شد رخصت یافته نزد خلیل پاشا آمده بود بر سم رسالت مکتوب مذکور را در دار السلطنه قزوین بنظر اشرف رسانید و حاصل
مضمون مکتوب بعد از اظهار عظمت و بزرگی و شکوه و جلال پادشاهان آل عثمان که از حکمت بالغه الهی بدیم سلطان احمد در زمان
جوانی و آغاز دولت و کامرانی از دار فانی بسرای جاودانی شتافت و عم بزرگوارم که ترک کار و بگوشه عزلت خلایق خلایق بود و روزی

جهنقر الوس

چند حسب الرضا جمهور متکفل امر خطیر شده بسلطنت دنیا و پادشاهی رافعی گشت در این اوقات عثمان شیبه در طبعش غالب گشته برضا و رغبت
خود دوامن از این تشغل خطیره و مشاغل فرمانروائی در چیده بذات همایون تفویض فرموده و اکنون سریر دولت عثمانی و مسند رفیع
سلیمان مکانی بوجود مبارک آراسته و پیراسته گردانیده و لوازم مبارکباد بجای آورده و جمیع سواحیان این خاندان عثمانی از
سر خط فرمانبرداری نهاده اند خلیل پاشا که صدر اره وزیر اعظم است حسب الفرمان والا جدم بانتظام مهام سرحد قزوین مشغول
بوده بتجمل و دستور دیرام مصالحه و جنگ را ختم کرده اید ایم که بدایع صلاح دولت و امنیت عثمانیه بجدانه ورود و اطلاع
بمضمون مکتوب و امر اسد خلیل پاشا چون قبیه مقدمات صلح از فحاوی آنها مفهوم نبود حضرت اعلی شاهی ظل الهی نابرتر خیه حال جاه امتداد حرر
از مقاصد عظیمه فتنه و فساد میرزا محمد حسین اجهری را که از وزرا و مستعدان ارباب ظلم بود و بر سم سالت نزد خلیل پاشا فرستاده مخلص
پیغام اگه در زمان سلطان احمد بوساطت نصوح پاشا و غیره از دیشان طرفین بدین صلح واقع شده از طرف قاضی خان صدر که
از اعاظم سادات و علما بود در سالت رفته در حضور بزرگان و قاضی و اعیان روم و به قواعد و دستی استحکام یافته رسل و رسایل از
جانبین متواتر بوده بنای اکواز طرفین بقاریر صلح امری بظهور رسد سلطان احمد خان نقض عهد نموده اگوز محمد پاشا را با لشکران بر سر ایروان
فرستاده ایران صاحب معادت طاهر است که از اعاده و رفت او بجز استیصال سپاه و رعیت اطرف کاری از پیش نرفت و علاوه
چون سلطان عثمان خان بدین مصلح و جنگ در قبضه اقتدار آنجناب بوده و ما در اول حال خایر خیر خواهی خلایق و استقامت احوال
مسلمانان ضایع ندیم اکنون سخن بسامت اگر بخونخواهی که مکرر انهمید یافته محمد پاشا اگوز محمد را قرار داده او با فته از اراضی ما نه بجزئی
کرنده کان خداوند عطا و امن امان آسوده حال بوده پایمال سم ستمکار نباشد و زوار و حجاج حرمین محترمین بفراغ بال آمد شد
نموده بدعای دوام دولت پادشاهان قیام نمایند و مشوبات آن بروزگار فرخنده آثار طرفین عاید گردد و اکابران راضی نباشند
و در امید جنگ و جدال دارند آنرا نیز مستعد و آماده ایم هر اینچه اراده و از لی بدان متعلق شده باشد از سکون بیطون و فحاسکون که و نوع آمده
بعد از ستادن اجمالی رایات نصرت آیات بجانب اذربایجان در حرکت آمده وزیری چند در بیلاقات خلخال آن سرزمینها مخیم سرادقات
اقبال گردیده امرا عظام عیسی خان قورچی باشی و علیقلیخان شاملو بعضی از ارکان دولت و مقربان حضرت و مخصوصان بساط خلافت
در رکاب اشرف توقف نموده و سایر امرا و لشکر حضرت نشان بجانب تبریز رخصت یافتند که بقرچقای خان سپهسالار ملحق شوند
و آماده و بیکار رکاب مستعد باشند که بعد از معاودت ایلچی و اطلاع بر مکنون خاطر سردار در امر صلح و جنگ هر انچه مقتضای دولت
و صلاح وقت باشد عمل و سپاه منصور بحسب فرمان در حرکت آمده جوق جوق و فوج فوج و قشون قشون روی مقصد آورده

ذکر آمدن خلیل پاشای سردار عساکر روم به بایجان و کشتن حالات و سوانح آذربایجان و آوازان جون از

از چهار روزی چند که گذشته مدار ایام حرکت لشکر اشد عساکر روم و سخن بیگان سرحد که بمرافقت خلیل پاشا مامور بوده از اطراف و
جوانب دیار روم و شام جمع آمده کثرت و ازدحام عظیم را روی سرداد فرهم آمده از محل اقامت و یورت قشلاق در حرکت
آمده روی توجه بجانب اذربایجان آورده در اثنای راه میرزا محمد حسین اجهری که از جانب سالت و سفارت رفته بود بسردار رسیده

کشت اکثری عمر پرور لان معرکه مردان کارزار از آتشبار و خنگ چون شمع و پروانه میسوخت کروه و غبار معرکه بنیروی تفنگ تیز گردیده
دانروه و تفنگ و می و قزلباشش وی سواتبروه تاریک کشت شعر تفنگ شد زخون ساقی بزم جنگ که در راستین داشت قتل
فرنگ نروه و تفنگ اندران رزمگاه نه نوچو ابر وی خوبان سیاه چون لشکر مخالف کز از سرو طرف هجوم آورد و نیز از غلبهٔ
اقتدار خاسر میساختند از اصحاب دست ساست یوزباشیان و قورچیان عظام شاهوار از هنوه افشار طایفهٔ یاغیوند و غیرهم کز اسپر دلاوری
زنیل پک یکدلی ماهور بوند از چم آگی مباد و از چشم زخمی میسا و منصور رسد از قحط خویش و کثرت اعدا اندیشیده و جلو بز بیاده گان
تافتند و تا قول بزرگ سپاه روم تاتار خان باز نکشیده کروه انبوه از مخالفان راه تیغ تیز و سنان خونریز بر خاک هلاک انداخته
واز جانب دست چپ تیز جا بازان مردافکن جنگ جوه و لاوران لشکر چنگیز کز بسر کردگی امام قلیخان بیکلربیکی آنرفیع محلات پل ارپل بیگ
مجتمع و نداپ جلادت در میدان کارزار بر انگیخت حمله عظیم کروند و از سرو طرف داد دلاوری و مردانگی داوندازان حمو لیز
وصدمات مردانه بای ثبات و قرار فوج مخالف بسستی پذیرفته آثار ضعف و علامت انکسار بروجنات احوال لشکر پیشه کز اصفهان
جنوبیمنه و میسره و قلب بای بود و نایان گشته و میسره سلاشی شدند قول بزرگ ایشان از توزک افتاده الحقصه رویه تاتاران آورده
دلیرانه کز از میمنه و میسره افواج قاهره و قوع یافت تنگ عظیم دانسته روی بواوی هزیمت نهادند حسن پاشای وزیر بیکلربیکی
ارض روم کز سرداران لشکر و میسره بود بدست شاه کلهی پک قلی بیگ افغار شده چون از خم قوی از و یافته بود و در آن هنگام
مهلک احتمال زیستن نداشت بفتراک پرداخته و سر او را بنظر زنیل پک رسانیدند و او نزد سپهسالار فرستاده و محمد پاشای بیکلربیکی
خطه وان بدست بکی از قورچیان یاغیوندی شاملو کز فتار شده چند نفر از پاشایان معتبر و سرداران جلادت از زروم و جمعی کثیر از طایفه
علیه شیروجمعی فیز از عطلی و زعفرانلو و چاوردشان و آقایان معتبر اسیر و دستگیر شدند چون دین جنگ شاهین کرای خان عم زاده و جانی بیک
گرای کز در سفر کرجستان از روی ارادت و اخلاص بخدمت اشرف آمده بود میان معرکه بکیش سپاه قزلباش بود و صدمه بکه بر بوده
و قوم تاتار اندیشه تمام از وده داشتند کز بند جانی بیک گرای پادشاه تاتار را چند نفر از جادران کارد یده و جنگ آزموده و انطایفه
نیاز عزم در رعایت احتیاط پا پس میانه از پای علم بنجبوره بود ند در وقت انهزام و تنگ لشکر اصلا تاب توقف نیاورده و از
کز بوخان عزیمت بصوب شربت آفت و بدین حیلهٔ از چنگال شاهین روح اقبال کز بعقصد او پرواز جمجمه در هوای یافته جان بسلامت
بردن برده امیر زا بیک آقا و کیل او کز مجوز الملک صاحب اختیار طایفهٔ تاتار و بسیاری بمعتبر پادشاه طایفه انسان بود و تاتار هوازی
منشاء نفر از میرزایان و میرزاده بای تاتار زنده بدست در آمدند اکثر سپاه و تاتار در بای علم او بقتل رسیده و از جمله کز فتاران تاتار
میرزا بیک آقا را باده و سه نفر زنده دگر باد شته بقیه اوعدم بجه و ند قریب صد نفر مشاهده و معلوم و رایت کز در میان آلای بیکلربیکی بر آلای
علامت سروا یستاده کز صاحب شقون و لشکر است بدست در آمد بعد از شکست مخالفان قزلباشان قرجغای خان لوازم اهتمام مرعی داشته بمطلعه
اگر سپاه و مخالفان سپاه یکجا و مجتمع و در کمینگاه و ند کز آنار نگران بسوی بکیو باد اشته و انند لشکر قول بزرگ را که حکمی ملازمان رکاب اشرف
بوند رخصت محاربه و مقاتله نداده و جنب را از ترتیب نینداخته و چون بر خصت سپاه یان انبوه اقدام دست داده بود زیاده از آن شمار

خواسری و خوزستانی کز دره و از نیز بیگانه و خنده و بوچند کس را سوار ساخت کز غایا بنرا از تعاقب نزدیکان باز کرد و انند چون غیرت و مردانگی کز
در نهاد شجاعان بود و کار بر پیه قدرت الهی نهاده و تغییر و قوه در طبیعت کز بیکاره کز بقانون عقل و آداب خدمت از شیوه و فرزانه نیروداری
عمل شود و بر خی از یک سواران قزلباش پوشیده و پنهان از جنب بیرون فته تکله بوکه بسبی کز از معرکه گریخته و انجا سه فرسخت تا فته مرد آنجا
کرده و رسیده از مراجعت نمودند بنا بر راه و رسم نوکری و ایران همین معنی و بقیه بعد از جمی این حالات ست ظهور یافت القصه
چون الطاف الهی و امداد بواطن قدسی سوانح عین یقین و حاضرین و حراست با طنی حضرت سلطان الاولیا و مشایخ عظام کز ادام الله
زنده و دلان بارگاه قدس اندوه بنیروی اقبال پیروزی نسیم فتح و ظفر زیبه چهر رایات منصوران و رکاه شاهی و زیده و سنان الطفه
بخدمت اشرف عرض کرده ند و صاحب کز بصوب و بجانب اغرق کز در کز دگنه ای نام محلی فرود آمده بودند و نمود و ده و یکدیگر
سر باد اختر مباد و آلا جاکز غازیان فوج و حوق حوق بنظر در می آورد ند و بیرد ناکی کز از همه کس ظهور یافته بود و میرسید نیز و از ی
یافته و نزاکس بعلم در آمده کز دین جنگ از طرف مخالف بقتل رسیده بودند و خط الی حراست ایزدی گهبانی کز ده از سپاه منصور
کسی کز اهم و رسمی و داشته باشد ضایع نشته بود و نه در ازالار شاه دار و پیل پوسف پک کز از زمره غلامان معتبر بود آمده و فتوه
فتح و ظفر رسانیده و موجب حسرت و شاه مانی اعداء و دستداران و محذولی عادی و دشمنان کز دیده منتاق محمد تقی بیک
جن باشی تبریزی غلامچیان اذربایجان آمده مشرح حال و خصوصیات جنگ جدال اسامی کز فتاران بتفصیل عرض کرده محمد پاشا
بیکلربیکی وان و میرزا بیک آقا تاتار و چندی از کز فتارانرا کز بخدمت اشرف فرستاده و بودند حضرت اعلی از عاطفت جبلی و
کنف لطف و مرحمت جای داده و انواع نفقه و دلجوئی کز لازم ذات اشرف و مقتضای اخلاق حضرت است بطهور آورد ند مجملا چون سپاه
مخالف شکست قوی یافته بقیة السیف بحال و شکست بال باز روی سرو آسیمه ند چنین مسموع شد کز اضطراب عظیم بر سپه
ماه یافته مقدمه آن دانشته کز سپاه قزلباش جلو ریز بسراز روی رو سیه خواهد آمد پیران خذلان آنا کز مدتها در خدمت اشرف
بوند در سفر کرجستان فرار نموده و در بین همراه سرو اربوده ند از اطوار قزلباش آگاه بوده ند سرداران را عطیم نصیحت خاطرنشان
کرده بوند کز امرای عظام قزلباش واحده یا راسی آن نیست کز بحضت نواب کامیاب شاهی بجنگ امور دلیری توانند کرد
و آنچه روی داد بنا بر ضیق وقت و عدم فرصت فصول رخصت بوسیره از اقوال ایشان فی الجمله اطمینانی یافته از تمام
سپاه بیانه کوچ کرده یکدیگر بارد کسان معتقد بجهة تمهید امر مصالحه فرستاده و انواع ملاطفت بظهور آورد و مشیرالیه
چشم بوضع الفت و استمالتی انداخت و زنه خود را از لشکر فرستادن بری ساخته بپادشاه تاتار و جمعی از جلادت جنگجویان کز
بظهور و زگار نکخزوده از جاده ثبات زمانه نخیزند استاده نموده التماس نموده کز یکی از معتبران قزلباش را کز بسر سالت معین نموده
باهدانامه بهجت مبارک در باب استقرار صلح و اصلاح پایه سریر خلافتی و رساله از دکز موجب توثق و اطمینان خیر خواه و طرفین گشته
بین الاضداد آن عزیمانی راوست آویزه خود ساخته مراجعت نمود و الحق لوازم تمنیت و مبارکباد بپادشاهی سلطان عثمان گجای
آورده مجدد امر مصالحه بوساطت این خیر اندیش در خیر تبریز توقف و رضای اشرف بر وجه احسن صورت وقوع یافته کز بعد

نمود که از آغاز ظهور دولت این خاندان الی الآن از ولایت منه بلکه دور عم نیز اهالی این مملکت و اسباب جاه و حشمت بولایت ایران نیامده و معلوم نیست که در زمان پادشاهان عظیم الشان سابقه از کاسره و کیان نیز آمده باشند که در این مکان فرخنده نشان بیاستانی آلهی و موجبات ازدیاد مملکت پادشاهی حضرت اعلی ظل آلهی وقوع یافت و سلاطین خاق و فرمان روایان جبل لسان باستقبال از مسلم و غیر مسلم بالطوع و الرغبه ابواب صداقت و ارتباط صوری و معنوی با آنحضرت منفتح و مبدا نه و محبت و ولای آنحضرت در دلهای ایشان قرار گرفته آمد و شد فرستادگان خود را بدرگاه سلاطین پناه و سرمایه افتخار خود میدانند الحمد لله علی ذلک القصه در اول حال که خان عالم قدم بملک ایران نهاد و بانگهداری نفاذ طازمان معتبر پادشاهی مامور گردید و شاهی او بود و ملازمان خاصه خود سوای نوکر و خدمتگار که همراه داشت از انجمله دویست نفر قوشچی و نیز نگارنده و جمعی را برات بازگردانیده و روزی که بدار السلطنه قزوین رسید از ملازمان سرکار پادشاهی که خاصه خود و ملازم و خدمتگاران اقبال او می نمودند جانور قریب بهفتصد و شصت صد نفر بود و نه زنجیر فیل قوی هیکل با کجکها و سپرهای سیمین و زرین و زینهای رنگارنگ و اسلحه و اقسام جانوران از پیر و پلنگ و آهوی سیاه و پرندهای مختلف و همچو تماشای غیر مکرر و بوقلمون که کدن نگاری که ملاحظه می نمود در صفت آن گفته شعر این بوزکه جزو جوه موزون بخمه ۰ بر قسمت ارم همدی چون بخمه ۰ گلهای سیه نیست بوقلمونی است اگر این جلدی زجلد پیرون بخمه ۰ و مرغان رنگین کوشکل طوطی و مینا و نوری و کاکا تو و سار و دوانبال آنها و کاکل و پیش شکل گرجک تماشا جوان بلنگ و آهو و های و دانت و با آن شاخهای نیم کز بی افراق از فضای دشت گذشته و کاوان خم و کنی شاخ بلند پرنده و رو کاو آن سفید اصیل بکراتی خوش صورت با بهل و کردن تکلف و سکاسن و بالکی که یکی را ده و دوازده نفر آدم بهلوان برده و داشته همه جا همراه داشته بسیرنده در منزلگاهی که رایات جلال نصیر و زی و اقبال از آذربایجان عبور نموده در دار السلطنه قزوین نزول جلال فرمودند منشور عاطفت و فرمان طلب باسم خان عالم اصدار یافت و او از محل اقامت متوجه پایه سریر سلطنت گردیده چون بحوالی شهر رسید جمعی از اعاظم امرا استقبال کرده با عزاز و احترام تمام بشهر آورده در باغ سعادت آباد و منازل دلکشای ارم بناد و آنجا منزل گزیده و در میدان سعادت که حضرت اعلی بشاط چوگان بازی و تفنگ اندازی سرکرم باد و انبساط بودند خان عالم بگورنش همایون سعادت اختصاص یافته زیاده از ما مول نوازش و اعزاز و احترام بظهور آمده و بلفظ گهربار خطاب فرموده بودند که چون میانه ما و حضرت پادشاهی الاجاه خورشید کلاه طریقه اخوت و برادری مسلوک گشته و آنحضرت ترا برادر و فرزند خود میدانند لاجرم بمراحم خسروانه مخصوص اورا بجاور ارانه در آغوش مرحمت کشیده انواع تکریم و تعظیم شاهانه و نوازشات بی تکلفانه که نسبت بفرزندان خود مبذول میدارند در باره او ظهور آورده چند روز که در دار السلطنه مذکور محل نزول اجلال بود همه روزه در میدان سعادت آباد عیش پیرایی بود و خاطر خطیر از هر جهت مسرور و مخرم بود و اراده او این بود که تخت و دیهیم پادشاهانه و متعلقات آن در گاه و بگاه از نظر خجسته اثر گذرانیده شود هر روز نوعی از انواع پرایا بنظر اعلی میرسانید و چون اراده او بعرض اشرف رسید که از راه گیلان بازگردند بهمت نشان توجه نموده و بتفاوت منزلگاهی که مخصوص نزول اجلال است و موعد مقرر داده و پرداخته بوقت مضبوط گشته فرمت آن

نبود که مطلب خاطر عالم بظهور آید و تجملات و نیو براورنظر حشمت بکر خاصیت خسروانه افتد و مقدار نیست که چندروز او قات بعیش و شادمانی و انشاط آن شکارباز مانند فرمان جهان مطاع نافذ گشت که خلاصه تخت را با قلیلی متعلقه از هر جنس و سه خوان مرتب ساخته دیگر روز از نظر همایون بگذراند و سایر امتعه و اجناس مفصل ساخته بپیوقات میاورند که بتدریج بنظر درآید هر چند انجمنی مرغوب و محفلی دلچسب نبود و بالضروره رضا جوی گشته خلاصه تخت و جواهر آلات و تحفهای غریب و اقسام اقمشه و اجناس سوازی سیصد عدد انتخاب نموده در میدان سعادت آباد از نظر فرخنده اثر گذرانیدند و حسب الامر اشرف پیوقات و اسباب خود را در شهر کذاشته جمعه تماشای شکار زنگوله که بطرز خاص شکار کرد از است چون دریس اوراق صفت آن طرز بدیع خالی مکرمت تحریر یافته در هنگام در نگارش قلم بخته کذار خاموشی گزیده جریده و سپاهی مرافقت رکاب اقدس همایون اعلی اختیار کرده همراه بود دیگر اعلیحضرت پادشاه عظیم الشان ممالک روس که در این سال فرخنده فال آمده هم این سال اعلیحضرت بزرگ معتبر پادشاه و شکوه و اقتدار امرا و اعاظم دشتبانان معتمد آن سلسله رفیعه بود از راه دریا و دخت خذر و بندر شروان آمده متعاقب موکب همایون از راه دار السلطنه قزوین رسیده و نیز در میدان سعادت آباد بساط بوسی شرف دریافت و بتوسط ترجمان از جانب پادشاه خود اظهار نیازمندی نگاه و پیش نهاد خاطر نموده و مکتوبی عریضه و طویل که بترکی نوشته بودند بنظر انور درآورده مضامین اخلاص آئین آن معروض گشت کشیش مذکور بعواطف و الطاف پادشاهانه سرفرازی یافته در همان روز که پایه فرمان فرمای هندوستان بنظر اقدس درآمد تحف و هدایای پادشاهانه روس همگان و نیز از نظر اقدس گذشت از جمله هدایا چند دست شنقار صقلاب شکار و دگر سوای اره وس آلیسچ مخملی بافت نمیشود و از عاطفت خسروانه یکدست شنقار سیمرغ شکار بخاقام عطا فرمودند از لحق تحفها غریب هدایای عجیب و قسمتات مرغوب آورده بودند در اندک زمانی رخصت انصراف یافته مشمول نوازش احسان گردیده بوجه لایق از راه گیلان رخصت دیار خود گردیدند دیگر ایلچی قطبشاه که والی ولایت گلکنده از دیار هندوستان دکن است هم درین سال بشیخ محمد خاتون نام که از زمره علماء و افاضل بود بپیشکش شیخ علی خاتون که در میان تازیان بنطقه خاتون لقب و اشته اند در زمان شاهجنت مکان از اقطاع و مجاورین مشهد مقدس رضوی از سرکار فیض آثار حضرت امام الجن و الانس سلطان ابوالحسن علی ابن موسی الرضا علیه السلام موطنش بود در زمان فترات او زبکیه بجانب دکن رفته بر سلک ملازمت قطبشاهیه در سلک خواص ملازمان انتظام و اختصاص یافته بود همراه حسین بیک تجاجی ترکمن که سه سال قبل ازین بجانب همایون اعلی بپیشکش تعزیه محمد قلی قطبشاه و تهنیت جلوس سلطان براورزاده و داماد که بعد از فوت عم بر سریر دولت قطب شاهی تمکن یافته بود و در دار السلطنه قزوین رسیده و بشرف بساط بوسی و داراک محفل مقدس معزز گردیده مکتوب عبودیت آئین مخلصانه که از جانب قطبشاه بسده سنیه سپهر اشتباه ارسال یافته بود بنظر اشرف درآورده ادای این مدعا نمود

مقربان حضرت افزا بوده روزگار بکامی میگذرانیده تا در سوانح این سال از جواسیس لشکر اوذبکیه بدیه دولان اطلاع یافته بجنگ چنبر خان

چون حسین خان شاملو بیگلربیگی ان دیار فوت شده و بجنود او ذبکیه بطلب نهب و غارت تاموازی سی فرا رسیده لشکر کوکی یا نفوش تمام

و چند نفر از اعاظم امرا برخ و تجار بخراسان آمده چند روز در حوالی فوریان اقامت نمود ند حسن خان که بعد از فوت پدرش حسین خان

ضبط و نسق ملک دیار نشده بود با تفاق آقایان شاملو و جمعی از معتبقه جنود قزلباش که در عمرات بود ند بجنگ او بر اصلاح نه دیده

بحفظ و حراست قلعه اشهر پرداخته بالفعل دست قدرت خود را از تعرض ملک سرات کوتاه دیده بجانب فوریان رفت خواجه

جلال الدین کبر فوریانی که از ارکان و اعیان ولایت فرید اعتماد ممتاز و بمین ترتیب شهریار کامکار منصب الاو وزارت خراسان

سرافراز بود قلعه فوریان را استحکام داده قصبه را کوچ بند کرده و در مقام دفع ضرر ذبکیه بر آمده چند روزی بین

الجانبین نیران جدال و آتش قتال التهاب داشت دست تطاول و تعدی خانه کران انقدم با اهل قصبه رسیده چون اغراق در کمیت

و چگونگی دیسه بود حسن خان در ستم محمد خان ابن ولی محمد خان اوزبک که از مخالفت بنی اعمام چنانچه در رقمهای پیام گذشته

یافت و رخل حمایت او پناه دولت قاهره بوده را بالفوت در پیرون شهر سرات اقامت داشت تا در اوایل ماه شعبان سنه عالم فانی را وداع نموده

و جمعی از جماعت اوزبکیه ملازمان رستم محمد خان را بیحیلگی بر سر اغرق ایشان فرستاده ند و آن گروه بیخبر را غرقه اغرق را نهب و غارت کرده

و اموال بسیار و اسباب و اغنام و دواب بیشمار که از اطراف غارت کرده بودند آورده ند چون یا نفوش بسیار بود در قفا از نیوا قعه آگاه

گردیده مضطرب گشته با فیل مقصود از حدود فوریان کوچ کرده راه دیار خود پیش گرفته روز بروز آسیبی بمردم مواضع فوریان

نیز رسید و دیگری از سوانح این سال ظاهر شدن علامات آشکا فیت اول فجری و روشن محرف شده شمشیر از جانب مشرق ظاهر شده تا ذروه

بهر سیع ظاهر میگشت و بنا به آن جانب جنوب کشیده بود و منجمین آنرا دمره می نامیده بعد از رفتن آن چند روز ستاره دیگر آشکا

جانب مشرق با ذیل شمال نمایان شده که شعاع آن با جهای تافت گرفته بود تا بیک و چهل روز شعاعش افزایش داشت

داشت و بعد از ان کمتر شده تا دو ماه امتداد داشت اکثر شتاسان عهده منجمان اینجمک تاثیر از پیدایی صعب و تلف خلایق

خلایق و لشکر کشی و خونریزی قرار میدادند میگفتند که معظم تاثیرش در جانب مشرق شمال و جنوب خواهد بود و در ولایت ایران کوکب

ربیع مسکون است کمتر خواهد بود همه اتفاق تاثیرات عظیم فتنه و فتور و لشکر کشی واقع خواهد بود و میانه سلاطین

و فرنگ و ترکستان و اکثر بلاد محاربات روی نموده و بیماریهای مشوه شیوع یافته در دار المرزه مازندران محال ذیل شمال علی الخصوص

راه عدم پیموده و کفشگو های نزاع آمیز از عامه بخواص سرایت کرده از جمله سوانح که میانه میرزا ابو طالب مزبور و دیوان اعلی و قوام مجدا

اصفهانی مستوفی الممالک گفتگو واقع شده یکدیگر را بعیب و قبیح حال دیوانی متهم و منسوب میساختند و بعرض اشرف رسانیده مقرر شد

که صدر و عظام بسر داری کلب علی بیک یساول صحبت شاهوخیت سنجان عرض سیده و معروض دارند و حسب الامر اعلی در فرح

آباده بوان کرده ستی فی الممالک بیکدیگر در مرباب سنجان اثبات تفصیل نموده و نزد دیوان اعلی و بر فصلی جواب با صواب در قلم آورده

اما حضرت اعلی بنور فراست دریافته که آن محاکمات غرض آلوده است پرده پوشی کرده بتغافل یاد شاهانه گذرانیده و دیگر از ان مقوله

نپرسیده ایشان نیز ندارم گشته هرقی بزبان نیاورده و در بیان احوال مشایخ متوفیات این سال حسین خان شاملو بیگلربیگی خراسان که

از جلادت و قدیمی حضرت اعلی بود و بحسن خدمات لایقه و خدمت شایسته مورد ترفیعات و ترقی گشته چهل سال بود که در بلاد قندهار

و استقلال والی نافذ الامر دار السلطنه مراة و بیگلربیگی خراسان بود و در احکام و مشاجرات بر غلام قدیم خطاب سفیر مبعوث میشد در این سال

گشته بایل طبسینی فوت شده و بدار الملک بقا پیوست و حسب الامر آنحضرت که طبع سامی بر نشو نمای ارباب حق شناسی است در روضه مقدسه بجوار

علی مشرفها الصلوة و التحیه مدفون گشت خلف صدق حسن خان بجای پدر نامدار منصوب گشته الحال با فتنون و منصب جلیل القدر امیر الامرائی

خراسان با تفویض یافت و بلوازم موالاتی پرداخت قصبه بقلی یک سه فرسخی جغتای که از ملازمان معتمد و مقربان بساط اقدس

و صاحب رای و مشورت بود در اوایل این سال که رایات جلال از قشلاق مازندران بجانب آذربایجان در حرکت آمده در اردوی سلطنت

قرین تشریف و اشتمال سوی ایله مرخص گشته بوطنمامور شده و پذیرفت تا در اوایل ماه شعبان سنه عالم فانی را وداع نموده

بجهان جاودانی شتافت نعشش را بمشهد مقدس برده در روضه مطهره مدفون شد فرزندان او بهیچیرو ند خدمت میرآخوری

از ایشان تمشی نمینه یاران بطلی یک نخجه مشهور بطلی بیگ که او نیز از ملازمان قدیم الخدمت بود مرجوع گشت شاه قلی خان

که حاکم مشهد مقدس بود در ایام سال چهاری عارضه گشته جهان فانی را وداع کرد دی مرد شجاع دلیر مردانه بود و حسن سعی و خدمت

از پایه نوکری بر تبه ایالت و خانی ترقی نموده و منظور نظر عنایت و ترفیعات گردیده در اول حال حاکم ولایت جام شد بعد از ان بنیابت

و دارائی مشهد مقدس یافت بعد از فوت مشار الیه ایالت ایل و تکلی بقلند رسلطان برادر زاده او تفویض گشت و ولایت جام باو تخصیص

یافت کفتار در وقایع و سوانح سال قوی بیل ترکی مطابق سنه ثمان عشرین و الف که سال ثالث قرن ثامنست نوروز سعادت

افروز این سنه مبارک در روز پنجشنبه چهارم شهر ربیع الثانی مطابق ثمان و عشرین و الف اتفاق افتاد و یعنی خورشید جهان آرا گرچه

اعظم و ضیا بخش عرصه عالم و مربی نتایج چهار عنصر و اشجار است نه ساعت و چند دقیقه شب بگذشته نه گوراز آسمان هفتم مجاری حوت

بعشرتسرای حمل عزاسید و طلیعه نوروسان بهاره انتظام بخش ایوان و ازها گردند کلهای گلزارستان فروه این از ترشح ابر لطافت هوا

تخلخل آغاز نهاده و از عطره ریاحین و مشام روزگار عنبر گین گشته افسرده دلان ژوایای خمول چون لاله سیراب گلشن نباتی سر بگریبان

خرد وش شادکامی بر آورده و تفرقه سرائی از سر گرفته محنت زدگان کوی ملال چون راحت یافتگان روز وصال خوشوقت و خرم گشته

در عرصه جهان بزم طرب آراسته و شهریار کامکار نقاره و اساطیع سلاطین روزگار خلاصه نتایج مشت و چهار یعنی حضرت اعلی خاقانی

ظل آلهی در قصبه شریفه اشرف از قصبات طیبات مازندران بهشت نشان بان قصبه شریفه که سابقا بوده اخته معمار همت و الای مفخر

بخشندگی و کامرانی و فیروزی و عزمی میمون عالی فوروزی منعقد ساخته مقربان بساط عشرت و حاضران بارگاه سلطنت مراسم تهنیت

و مبارکباد فوروزی بتقدیم رسانیده زبان ارباب عقیدت و اخلاص بایخمال گویا بود شعر شها عالم از تو پر آوازه باد ۞ گلستان

عمرت تر و تازه باد ۞ بیابد زکیستی همه کام تو ۞ جهانرا بلندی بود نام تو بعد از فراغ از انعقاد و محافل بهجت افزا و انضباط حالات

ضروری دولت جهان پیرا و صیدهای نشاط و تنگا بیاکنال از خاطر عاطر خسرو پهنال سرزده امر قضا بیو ند شرف صدور یافت که

پیاده و سیده از اطراف و جوانب مازندران جمع شده جانوران شکاری از اطراف رانده و بیاشکال آورند و این میانگال سرزمینست که آب
دریاسه طرف آنرا فروگرفته یک طرف بخشکی متصل است طول آن تخمیناً سه فرسخ و عرض آن شمالی و جنوبی یکفرسخ
پیش است که رفته رفته باریکتر شده و آب دریا منتهی میگردد و در هنگامی که جانوران شکاری از اطراف و جوانب سرزمین درمی آیند یا
طرف خشکی را گرفته فیمابین پهلوی یکدیگر نصب نموده راه بیرون شده جانوران بالکلیه از اطراف مسدود میگردد و شکار اندازان بر عرصه
نشاط درآمده جانور از نیزه تیرو لمه و زه و تفنگ جانسوز بازی درمی آورند اقسام جانوران کوهی و دشتی از تهتوان شیر ببر
ویوز و پلنگ و غزال و اشکال و گاو را انجا جمع میکردند وحشی غزالان آنجا چشم یعنی گاو کوهی چون امیده و لان ناگاهی از
صدای رعد و اوای تفنگ و غلغله صید افگنان و تیر انداز ان سهمناک گشته از بیم خود را بجایا نداخته قریب بهیم فرسخ شتابند و
چون از رفتن بازمانده و از دست و پازدن باز می ایستند از موجود دریایی اختیار از کنار می افتند و بعضی خود را چون غرقان
لجه فنا در معرض هلاک دیده و کلمو جبات را فضیحت شمرده خود را بکشتن میدهند که ع صید را چون اجل آید سوی صیاد رود
بفضل می آید انچنین غریب تماشائی و بدیع طرز شکاریست و معمار طبیعت حضرت اعلی شاهی دران عرصه گاه و نشاط درسه محل تالارهای
رفیع و الکشا ترتیب داده و گاه با مخصوصان و مقربان از انجا بزم فرمی آراسته صحبت میدارند و سرگاه طبع اقدس بسواری و صید
اگنجی مایل میگردد و بر همه صیادان میگذرد و آنچه صیاد بدست آورده بودند جمله بخش خاطر انور میکردند و چون از شکار اندازی و دلگیری دست
صید بجا تالار برآمده و با مخصوصان بزم انس صحبت مشغول میگردند اکثر امراء و ارکان دولت قاهره و
حضرت و میهمانان و مردم آستانه و بیگانه گان از هر طرف آمده در پایه سریر اعلی بودند تکلف شکار کرده بآن عرصه گاه نشاط
و غرمی در آمد تقاضای مدت روز اما وقات مجلسه ساعات معدودی که بتجربه بیوست صرف صحبت و شکار نموده مردم روز دیگر تالار
عشرت پیرا بودند چون یکهفته برین کیفیت بسر رفت پیادگان رخصت انصراف یافته خازمان رکاب اشرف و طبقات اعیان
بدار السلطنه فرح آباد رخصت نهاد و عود نمودند و تا دو ماه قصبه شریفه اشرف و دار السرور فرح آباد محل اقامت و عشرتگاه
خسرو با دیع داد بود و ما و سیم گرد حوالی آنولایت اندکی بسردی گرایی آورد و خان عزیمت بدار الملک اصفهان معطوف
داشته بفیروزی و اقبال ساحت آن بلده را بزم بنیاد کرد مساحان اقالیم و انشی ضعف جهانش گفته اند چنانکه شاعر صنعت
بلاغت گوید ع اصفهان نیمه جهان گفتم ۱ نیمه وصف اصفهان گفتم ۲ دیگری گفته ع اصفهان نصف جهان جلوه مقرر شان
کرد در آفاق چنین شهر معظم نبود ۳ و این اوصاف قبل از تعمیر شاه عالم پناه گرده اند حالا وه اصفهان جهان بران افزوده
و از فرقه دوم سمت لزوم رنگ گلستان ارم گرد بیده از سوانح دیگر از سرحد ها طرف روم خبر رسید که خلیل پاشا سردار
روميه بجانب قسطنطنیه جهه و نموده با کار علی سلطان غلطان را که مسالا سته اغلبول پاشا بر سالار روم تعین شده با عزاز و احترام
تمام برده اما ازین ریگذر که قرجغای خان سپهسالار کوسمت سرداری سپاه قزلباش دارد و در سرحد اذربایجان مانده خاطر
اعیان روميه از جمع جمیع اطمینان نمی پذیرد برای جهان آراء ان تعلق گشت که سپه سالار مذکور را بجهة تسلیه خاطر اطمینان قرین

روميان از سرحد پیروان آورند لهذا اکلوت مشهد مقدس علی یاور تفویض افتقر و انه آنصوب با صواب کرده بدایات خطاب ایالت
بستر رعایق بشاه بنده خان پرناک تعلق گرفت و بگرز از سوانح غریبه که در اوایل ایصال روی داد خبر تأثیر ستاره دنباله دار بود
آسمانی منجمین بگزارشهای و آفتابهای خلایق تعبیر نموده اند آفیت کرد رایامی که حضرت اعلی در قصبه اشرف تشریف داشتند از جوانان
دلاور زاده با کرجی بخشته پیک نام کرباد و سه برادر در سلک غلامان درگاه انتظام یافته بودند زمانه پیک نام جوانی کرجی را کاوند
از جور گرجیان شاهی سیمون بوده و از روی عناد و عداوت فرصت جسته بقتل آورند حکم اشرف نافذ گردید که میرزا ابو
طالب وزیر دیوان اعلی و کلب علی بیک بسابول صحبت شاملو کرا نوقت دیوان بیگی بوده و لوازم پیک سیاه منصور را و عزم
آباد خجسته پیک حاضر ساخته پرسش واقعه نمودند که سبب قتل او چه بوده و چگونه باین خطا دلیری کرده اند حقیقت معروض داشت
انجماعت در درگاه و دولتخانه مبارکه فرح آباد جمع آمده او را طلب داشته واز واقعه استفسار نموده ند خجسته پیک گوباد را
حاضر آورده و جواب پیرانه اعتراف نمود که من برادر مهتر او را کشته ایم کلب علی بیک را ده نمود که چون خجسته پیک و دیوان
اعتراف بقتل او کرده فاطر از حبس نموده حقیقت عرض نماید و بصلاح و بگریزد زیر دیوان اعلی بدین راه و عادت در گرم خجسته
پیک زده و چهل و چون و خنجر بر ایشان غلبه کرده برادر انش شمشیر با از نیام برآورده زخمهای هنگر بر کلب علی بیک زده
و دیگری شمشیری حواله اقتدار الدوله میرزا ابو طالب کرد مردم جمع برآمده و از هم شعله شمشیر متلاشی شده ند آن خون گرفتگان با
دولتخانه درآمده و آنها را بدولت داروغه و چند کس دیگر که پیش قدمشده زخمدار شده و دفعه دیگر را بقتل آورده ند چون ایشان حرمت
دولتخانه مبارک کرده و مجازات ارباب جرایم است بخانه نه گشته بدین اعمال شنیعه جرات و جسارت نموده ند مستوجب عقوبت
قصاص شده بودند لواست مرحوم با جمعی از ارباب اخلاص هجوم نموده و در باغچه دولتخانه دلیری کرده آن خون گرفتگان
بهوف تیر و تفنگ کرده اند و سر سه چار در باغی بقتل آمده ند و کلمات علیا فرستاده سانحه دیگر از سوانح و اعلامات آسمانی آنکه امیر قلی زیشه
گرد و سی گوه در سلک جلوکشان خاصه بود و از اکار دانی و خدمتگاری مورد تربیت گشته رتبه امارت ایل و عشیرت گردن فت
بمنصب سلطانی سرافراز شده بود و در صفاهان در حینی که رایات جلال و میلاق بود تیمور خان نام جلودار دیگر از قبیله گرجی
با دو سه نفر از ان طبقه که همه مردم عاقل و دور اندیش بودند بمنزل او رفته و انواع مردمی بظهور آورده و بعد از انعقاد
ضیافت مکالمه بمیان آمده تیمور خان مذکور از جهالت و تنگ حوصله و غرور نفس سر کشی از جاده عقل منحرف گشته از مراحمات
عنصف شاهی که بکرات و مرات در باره خود و لشکریان و متعلقان اعمال صواب دیده و آزموده بود نمانده بیشه کرده و بیمحابا
شمشیر کشیده و برادر امیر قلی سلطان که بمشایعت ایشان بیرون آمده بود زخم مهلک زده و کارش تمام ساخت اما شمشیرش
شکست شخصی از خدمتگاران امیر قلی سلطان که فراشی او بود سماعت شمشیر شکسته را بدست آورده همان بار چه شمشیر
چنان زخمی بر تیمور خان زده که دیگر حرکت نکرده و از رفقای او الوند خان آب چین خاصه شده بعد بسر او از واقعه
اگهی مبادا بدان رفاقت او ما خوذ و بقتل سلطان متهم گردند فرار نموده ند اما مردود گرفتار شده و در سیاسگاه شاه بقطع رسیدن

قطع رشته حیات کرده و اقربا و عشایر و جمعی ازان جمله که با میرقلی سلطان معاند بوده اند مغضوب گردیده مورد قهر فرمان زمان گشته
و امارت ایل مذکور نفس قتل سلطان پسر او مرحمت فرموده اند ساخو دیگر اکه در شصت و پنج الاول که چهل و دو از نوروز عالم افروز
گذشته بود در اصفهان دیواری فرود آمد که چهل پنجاه نفر او زیر خاک فرو گرفت تا سه روز اجساد ایشان از خاک بیرون آورده
دفن میکردند ساخو دیگر از علامات آسمانی و تاثیرات ذوذنابه آنکه درین سال در بعضی از محال و ولایت نواحی و محلات خراسان
زلزله وقوع یافت الامر در دوغ آباد نام محلی که از قرای معمور معتبر ولایت است چنان زلزله عظیمی شد که در هیچ زمان وقوع نیافته
بود و اصح القولی مسموع شد که خانها بنوعی در زیر یکدیگر فرو آمدند که کل النفس معموره یک تل خاک مهنوه پنداشته گویا هیچ اثر عمارت
و علامت جداریت نیست کثرت مردم آنموضع جهت حصاد غلات بصحرا رفته مع هذا مقصد بلکه مشتمل نفر از سکنه انجا در زیر خاک
مانده و بیشتر املاک عفنه و ندر خانه شخصی عروسی بوده قریب هفتاد نفر از عورات مجلس عروسی در زیر خاک مانده از مکتبها با طفال
ربانی آنشور و سر و چندین نفر زنه و سوگواری تبدیل یافته ابداع اتفاقات و غرایب حالات در وقت زلزله عروس در حجله کوبو
از روی اضطرار خود را در میان پنجره و دراتکنده و چه بسا مانع خاک گشته سالم مانده بود و سر کریه و افشان الا ما شاء الله منتظم
و عیان آمده در بیان مشاهیر متوفیات این سال بکرات خان ولد داود خان بن ارصاب خان کرجی که والی و ولایت کارتیل کرجستان
بوده چنانچه در صحیفه اول در حالات زمان شاه جنت مکان نوشته شده و بنا بر قرب و جلیان بدست لشکر قزلباش بقتل آمده و پسرش
داود خان بخدمت شاه جنت مکان آمده سعادت اسلام دریافت و بحکومت تفلیس که دارالملک کارتیل کرجستان و تسخیر و تصرف ایران
اعلی در آمده بود سرافرازی داشت و او پسر بکرات مذکور را در عهد صبی بخدمت شاه جنت مکان فرستاده و در میانه قزلباش
نشو و نما یافته از علوم حکمت و حکومت آگاه بوده و در نبوغت بحکومت و والی گی کرجستان کارتیل معزز و سربلند شده بود و درین
سال در بلده تفلیس مریض گشته بعالم عقبی شتافت و حضرت اعلی بنا بر عاطفت جبلی و فتوت ذاتی که با عاق حقوق خدمت گذاری
ارباب اخلاص را چه علیا و دانی شامل است بگلجوت آن و ولایت سرافراز کرده اند مذکور را معتبر گردیده
بیگ که تخلص او سلام ظاهر ساخته از زمره و نخبه یاران معتمد بوده بوکالت او معین گشته تکفل پادشاهی وی از امرا برترک و تاجیک
و بیگلربیگی تبریز بوده چنانچه در قضایای ایام فتح تبریز نیز مرقوم قلم بیان گشته در جنگ معروفیان کرفار شده و سعادت مخلص اسلام
یافته مدتها در رکاب شرف معزز و بشرف محفل عدالت آئین سرافراز بوده در سال گذشته که سردار همگنان و در سال مزبور هم آمده
وی از کاردانی و مال اندیشی کنار و کرنیی نخستین کرده و از راغب توطن مشهد مقدس کردیده سر سال مبلغ سیصد تومان عراقی
نقد موازی پانصد خروار گندم بعنایت او مقرر شده بود و درین سال زوار فانی بسرای جاودانی انتقال نموده و رفیق
جوار روضه مقدس یافت و وارث شرعی در دیار عجم نداشت متروکات مختلفه اش از نقد و اجناس و جواهر نفیسه و مرصع آلات
و سایر منقولات قریب دو هزار تومان می شد امناء مشهد مقدس ضبط نموده و مقرر شد که انچه بماند و مانا ولایت برده و چون فرزندی از
هر کس از اقربا و وارث شرعی باشد بمصلحت قضات و متنفذین انجا تسلیم نمایند که اعاق حق خود نموده و شود از پادشاهان عالم

مال صاحب مرده کردن کمال پدیاشی و ناسپاسیست کنتار در وقایع شهور سنه سبع عشرین و الف هجری گردانیدم
قرن ثانی جلوس همایون که شش منزلی حلل آبی جلوسی است بهار دلکشای این سنه مبارک بخوشی و غرامی جلوه ظهور نموده و بسرت
افزای آفاق و انفس آمده نور روز همایون بیمنت مقرون روز جمعه پانزدهم شهر ربیع الثانی موافق تسع و عشرین و الف هجری اتفاقا افتاد
سلطان سیارگان یعنی آفتاب جهانتاب بعد از انقضای پنج ساعت روز مذکور از نهمانخانه حوت پیرون خرامیده بر تختگاه حمل متمکن
یافت عرصه جهان از عطر شکوفه ها از بهار چون مجلس عروسان بهار نگار گردید طبایع انفسی و آفاقی از قدوم همایت لزوم نوخندی
خوشی از سر گرفتند تعمیر زمین و زمان کامرانی گرفت چه بارد که جلوه کرشمه بهار نطف مواد آرایش
روزگار دار السلطنه اصفهان از قرقدوم همیون خسرو کامگار کامران فیروزی سپهر و فلکون بود از سوانح اقبال آمدن اهمی
روم است ابراهیم آقا نام که مردی بیجده و سخندان از معتمدان سلسله آل عثمان بود همراه یاوه کار علی سلطان خلعا آمده و مکتوب محبت
اسلوب از جانب سلطان عثمان بن سلطان احمد فرمان فرمای ممالک قیصری آورده و اظهار صداقت و دوستی و استحکام بنیان
مصالحه و استقرار قواعد اتحاد و یکدلی نموده و بوسیله مقربان درگاه و خلافت سعادت بساط بوسی دریافته بعنایات شاهی فائقه
شاه نشاهی سفتخر و مباهی گشت و تحف و هدایا که از جانب سلطان روم آمده بود بنظر افدس در آورده از جانبین نیز مکتوب برجوه مرغوب
از قلم آمده توقع یک یوزباشی رستا جلوکه در سال گذشته وارد اصفهان بود بدرسالت روم تعین فرموده و در مرافقت آقا
مذکور با تحف و هدایا لایقه روانه گردید و امر مصالحه فیمابین برین نهج قرار یافت که قاعده زمان پادشاه جنت مکان شاه عباس
علیه الرحمه و الغفران و سلطان سلیمان که اعقل اعدل سلطان روم بود در میان بوده باشد و تغیری که شده و موجب منافره گردیده
بود و تبدیل ولایت افتاده کرجستان قفس است که در زمان مذکور داخل ستور قزلباش بوده درین عهد در تصرف روسیان مانده
باکاور نگ قطعه ازگیر که در میان ظلمه و همیون و عراق عرب واقع است و در ازمان داخل ستور رومیه بوده اکنون بتصرف ایشان
بوده باشد مرجع حضرت اعلی در باب قشقه راضی نگشته در ینوقت بنا بر تمشی خلیل پاشا خیر خواهان طرفین صواب دانسته
قاعده استمراریه یورف و ابراهیم آقا المجلی استدعا و احکام مطاعه در بین باب بلکام ولایت سرحد ها نموده حسبالاستدعا احکام
برحسب مدعا حاصل نموده مقتضی المرام روانه گشت و موجب آسودگی ضعفاء و زیردستان سرحد ها گردیده ایام
نهار نایایدار گی میگذارد که آسودگی در عالم استمرار پذیرد و مقترب باز فلک شعبده باز نخته
امید که اینخیره و بیهوده ی مسلمانان استمرار یابد در بیان صرف همت والا همیون اعلی با آوردن آب کرنگ بمیدان دار السلطنه
اصفهان توفیق خالق جهان و جهانیان آب کرنگ و چشمه سارات یکی بانام موسوم و دیگر یرا چشمه محمود ی می نامند که از جبال
دلایت راه و مرزج سرحد اصفهان بکانب جنوب بیرون آمده از بحر متقعر بطرف کوه کیلویه و خوزستان رفته بشط العرب می پیوندد
در کتاب نزهت القلوب و صور الاقالیم و مسالک الممالک و این قبیل کتب آنچه بنظر رسیده و عیان اظهار را شرح نموده و

صلت آب کرنگ و دکران جایی بنظر نرسیده و آنچه درین مجمع مسموع گشته آنست که از بلندی بیابین رنجشتی که میشود و بر اطراف
زده و صفاهانست و از منبع تا خط العرب زمین از سرده طرف ارتفاع عظیم دارد و همیچ زمینی نشیب نمی نماید و منفعتی مقرر داشت
آنکه دو فرسخ سانه حضرت شاه جنت مکان علیین آشیان اراده فرموده بود که آن آب را بدار السلطنه صفاهان آورده و صفاهان را تازه
کرداند که اهالی آنجا در خشک سال از قلت آب تنغص نکشند و باعث ازدیاد معموری احداث مزارع و بساتین گردد و میر فضل الله
شوشتری از زیران آنجا بود و بدین خدمت مامور گشته و چون کوه رفیع در میانه واقع است که بدون گذران آن اجرای آب
ممکن نیست میر فضل الله دران کوه نقبها کنده مدتی بدین تقاب و چاه کنان کار کردند بجائی رسیده که دیگر کندن آن ممکن نیست
ازان دلوس گشته دست باز داشتند چند سال بود که حضرت اعلی شاهی ظل الهی را این اراده در خاطر انور سوخ داشت مکرر بمهندسان
و مهندسان فرستاده جمعی مردمان که تمسک بذیل فطرت سخنانی که مشعر بر عدم امکان بود بدان باشند مذکور می ساختند و این امر مانع
عاطر میگشت یکدو سال قبل ازین لوطی بیک لوطی غلام مازاکر سه کار عمارت خاصه شریفه صفاهانست با چند نفر مهندس کاردان و مردم
صاحب وقوف راست کنار فرستادند که دیگر بار بر وقایع خاطر انور مفتضی گردند که اگر بندی بر تفاع شصتاذرع و پیش ازین بسته
شود که آب بقدر آن بلندی کیسه دکوهی را که سد راه صفاهانست بگیرد و پنجاه و سه هزار ذرع طول کانال پیش خواهد نمود محکم
که آب بانطرف ریزد و لوطی بیک مذکور تعهد نمود که در عرض چهار پنج سال این خدمت بتقدیم رساند حسب الامر عالی شروع در کار کرد لکن
چون امر عظیمی و همت والای شاهی بران مقصور است که بجمیل الطاف الهی (جنود) یعنی از قوت بفعل آمد و در زمان خجسته نشان حضرت
آب مذکور در زمین صفاهان جاری گشته موجب نیک نامی دنیا و مثوبات عقبی گردد خاطر اشرف متعهد لوطی بیک الطمینان نمی یافت در
سال امام قلیخان بکلربکی فارس سرکار حضرت مذکور نمود و حسین خان حاکم کرمستان میر تخیاری را که در انجمن دوچاشنگاه جهانگیر
سرکار بندیستن فرموده تجویلات بجهت اخراجات و ترتیب مصالح بندیان داده اند که دراین سال مصالح سرانجام نموده سال آینده
شروع در بندبستن نمایند بنابان و سنگ تراشان از اطراف وجوانب سرزاه فرموده حکم شد که تمام مردم فارس و صفاهان
والوار آنجا و دور و حضر هر که مذکور گاه کرده اجرت واقعی ستانند و امرا عظام مذکور فرمان فرمانه زمان را بجان و دل پذیرفته سبز
نه شروع در اقدام خدمت مذکور نموده امید که مرضای الهی آنست که ممکن خاطر خیر اندیش حسب الامر عالی تشیید پذیرفته گشت زارعان
شاکنان ملک صفاهان آسایش یافت صانی طویت آنحضرت نضارت یافته شره مقصود بار آورد و همچنین دوران همت والا عقیده و اثبات که
اجرای آن آب در زمین اصفهان متعذر است زیرا که در میان کوهی واقع است محقق که سنگ بگیرد چنان دیده که بر بدین آن بتوان
سنگ تراشان خارا شکاف نبوده باشد چون تولایت سراسیمه است و معاش در نهایت بروت سالی زیاده از چهارده پانزده هزار تومان
نشده سه و پنج بندگان نمیتوان کرد چنین تقدیر کار پنج سال و عرض پنج سال از پیش میبرد و درین اثنا عواید مزبوری شامل لشکر کشی و
اعادی و غیره نمی شد چه وقوع این مهمات و حصول این مطلب علیا امر بیت غایت دشوار است لاجرم برای جهان آرای بر خلاف همچو بیت والا
بران مصروف داشته اند که چنین خیر جاری سوقی گردد تا از زمان دولت این تایید یافته الهی بسی امور شکوه که در نظر ارباب فطنت

دوازده هزار تومان

دیده وران روزگار پوشیده و دور اندیشان لیل و نهار مخفی و همین فال همایون اندک توجه آنحضرت بر همه و حسن صورت مدعا چهره نما گشته و بعضی
که توفیق الهی این امر خطیر بطریق دیگر اموری شکوه فشیت یافته بحسب مرام و وفق دلخواه انجام پذیرفته و مثوبات آن عاید حال و مآل دولت خجسته
آثار همیون اعلی عاید گردد و بدینه و گردد ذکر فرستادن ایلچیان اطراف مشتمل بعضی سوانح و وقایع اوائل ایشها در اوایل این سال
خان عالم که از جانب پادشاه دین پناه شاه سلیم فرمان فرما هندوستان بر سالت آمده بود در خدمت انصراف یافته از خاصان درگاه
معلی بذیل یک یکدل توشمال باشی شاهوار بر سالت هندوستان تعین فرموده و همراه فرستاده خان عالم را بخلع فاخره و انعامات
وافره از نقود و اقمشه نفیسه و اسپان تازی نژاد سرافراز فرموده و آنچه از بدایت حال که داعی قدیم و حامیان شده تا عین انصراف بار
عطا فرموده بودند و آنچه در مقام رخصت مرحمت فرمودند زیاده از پانزده هزار تومان عراقی شده سوای تکلفات امرا و مقربان
اعیان اردوی معلی و حکام خراسان و تحف و هدایا که بجهة پادشاده الاجاه ارسال یافت از مرصع آلات نفیسه و رقوم و فرنگ ابریشم
و بلاد ایران و تحفهای غریب مرغوب اسپهای تازی نژاد زیاده از آن بود که در حیطه شمار آید از جمله هدایا مرغوبه یک زنجیر جیقه مرصع
جقه مذکور در روزگار که نه بدو چند مزار تومان زر خالص بود مرصع بلعلهای ثمین و یواقیت رنگین و لالی ابدار که از آن جمله یک قطعه لعل خوشاب
بزرگ بود که در خزانه جمیع پادشاهان دنیا بافت بسیاران جوهر شناس بسلغ هفت هزار تومان بلکه زیاده قیمت
نموده و بودند و اسم میرزا رانع بیک بن شاهرخ بن امیر تیمور گورکان بران نقش بود و از زمان حضرت خاقان سلیمان شان شاه اسمعیل
علیه الرحمه و الرضوان از خزاین سلاطین بدست در آمده و در خزانه عامره بود و بدان پادشاه والا جاه و عالم پناه تقرب جسته و مرغوب
حصه و الوش برادرانه بجهت حضرت پادشاه و ان جاه ارسال یافت و مکتوب محبت آئین دوستانه مشتمل بر اظهار انواع محبت و دوستی
برادرانه و اتحاد یگانه بی تکلفانه در قلم آورده و دقیقه از دقایق مردمی و داد فروگذاشت نفرموده و همچنین ایلچیان سلاطین گرد
گرد پایه سریر اعلی آمده بودند رخصت انصراف ارزانی داشته بانعامات فراوان نوازشات فرمودند جناب پیک ایوانی با امیر
میر خلیل ایلچی ابراهیم عادلشاه والی بیجاپور رانتزاد و قاسم پیک سپهسالار مازندران همراه شیخ محمد خانون ایلچی قطب شاه والی
گلکنده بر سالت تعین فرموده و رخصت انصراف داده بودند و دیگه سر یک از سلاطین صفع فاخره و پادشاهانه و هدایای طرفه مناسب حال ارسال نموده
و در ویش محمد بیک را که از سادات مراغه شره فرو نیست در سلک طبقه شاطره و مخزمان کاپاقدس انتظام داشت بایلچیگری
نظام شاه والی احمدنگر تعین فرموده و رخصت داده بودند لیکن مشارالیه در شیراز فوت شد محمد بیک پدر مشارالیه در عوض پدر
پدر مامور شد ذکر فتح ولایت دورق و بدست آمدن قلعه آنجا که در ذیل جنبر فاه و یار دولت قاهره در آمده و ولایت دورق
زمان حضرت شاهجنت مکان در تصرف امرا قزلباش حکام که و کیلیه بوده بعد از زوال آنحضرت که مهمات ممالک ایران از نظام
نسق افتاده در سر کوفته منطقی سر بر آورده بود و سید مبارک که بر عرضیان جزیره مستولی شده اولایت را از تصرف طایفه قزلباش
بیرون آورده داخل جزیره خویش ساخت و سید مطلب پدر ویش سالها در انملک فرمان روا بود و چون سید مبارک در مقام عرض
و دولتخواهی بود و ولایت دورق را بدو پدر ویش سید مطلب گذاشته بود مدتها این سال در تصرف آن سلسله بود و در همین گشته

شد ریاست والی جویزه کرد و در ذیل نامه مذکور خواجه شد سید سلام نامی مشرف در انجا نموده قلعه را استحکام داده بود و درین سال امام قلیخان بیگلربیگی فارس حسب الفرمان قضا جریان تسخیر آن نامبوکشته لشکر بولایت مذکور فرستاد و قلعه را محاصره کردند سید سلامه مذکور بر فرمان لازم الاذعان اطلاع یافته جز قلعه سپردن چاره نیافت دست ازان باز داشته جویزه را خالی گذاشت و از ولایت بتصرف اولیا دولت قاهره در آمد است وفات جویزه ازان گذشته مواضع این سال گذشته مذکور سید الشاه کرابعد از فوت سید مبارک بسید مبارک نوعی که سبق ذکر یافت مزار و زیارتگاه خاص و عام شده و بنیاد عمارت و ابنیه عالیه بر آن نهاده اند و اکثر اوقات از اطراف و جوانب زوار بدانجا میروند و نذرها میگذرانند و بعضی از مجاوران آنجا میگویند که در ایام سید الشاه قریب بود که آب بحر بصره بر آن مشهد مقدس غلبه کند و سید الشاه بدعا آب را از آنجا بازگردانید و بعضی دیگر میگویند که سید الشاه در ایام استیلای عرب بران صوب رفت و آن مشهد را بنا کرده و بعد از فوت او مدفون شده و بعضی دیگر میگویند که سید الشاه در ایام استیلای عرب بران صوب رفت لشکر بصره از آمدن او اطلاع یافته مراجعت نمودند جمعی از اعراب جویزه والی فضل بعد از فوت سید مبارک بصره رفته عمارت افراسیاب پاشا اختیار نمود و بعد از چند روز در وقت سید الشاه ایشان را طلب داشت ایشان قرار دادند که بمنزل خود نمودند و بصره را و آنچه از اموال و اسباب غنیمت بدست آورده بودند بسید الشاه گذاشته بجویزه آمدند و بعد از چند روز سید الشاه

قابل زنگ خسروایران آمده و درخیال غیرالعظمه کرد بگرد اوار جهان آفرین کرد واسط انظام عالم است در روز دوشنبه بیست و پنجم شهر ربیع الثانی
بعد از انقضای نه ساعت و یازده دقیقه از منزلگاه حوت بمنزلگاه حمل نقطه و از فروغ خداآفرین خلعت افروزه وی را از اشعه انوار
آنهی روشنی او و سریرآرای بارگاه شرافت و اقبال گشت جنود و نبات را موجب آسایشگی و برداشتگی گردید شعر بفرخندگی آمد
شده روزگار ۵ جهان شنگبو شد چو گیسوی یار ۵ زمین از گل و لاله شد لاله زار ۵ هوا عطر بیز و صبا مشکبار ۵ حضرت اعلی شاهی ظل آنهی
درمازندران بیست نشان بایام نشاط افزای بهار بفرخی و فرخندگی گذرانیده و بسیر و شکار بمعاودت بخش ریاض بیت القدس بوده چون از
نوروز دلفروز دو ماه و چند روز گذشت موسم ایام بهار و خرمی روزگار بسیری گشته هوای آمد یار گرمی آغاز نهاده و مکام علیین بری
دشت دکوه و یلاق شده خان شب نگیو خرام را بجانب دارالسلطنه اصفهان انعطاف داده و ساحات آن بلده و ارم نهاد از فیاض
سم سمند صبا پویند رشک ارم ذات العماد گردیده و چند گاه ان خطه خلد آئین عشرتگاه شهریار باداد و دین و دوازده قابع متنوع و سوانح
اقبال گوناگون در اوایل این سال فرخی داده و توخته یک یوزباشی آستانجلو که بر حالت روم رفته بود و عهد نامه و مجد آگاهنامه ایچی بهتر
از علی اوردم مکتوب بحث اسلوب دوستانه آورده با صحایف صداقت آئین از اطاعت کان دولت سلسله آل عثمان بنظر انور درآورد
و آنگاه ات که در اسکام رفیان مصالحه و بستقرار قواعد دوستی نموده بود نه معروض گردانیده اعزاز و احترام یافت و یکی از آمدن
والی ولایت کیج و کران ملک میرزات که در ینوقت بپایه سریر اعلی آمده و سعادت بساط بوس دریافت ولایت نه کوران از توابع
هندوستان با لکاته و سنده پیوسته و بفرمان فرمای ممالک هندوستان اطاعه کرده بطور می آورده و هجده بعد مسافت اگره
و دهلی که دارالسلطنه هندوستان باشد کمپشکشی از ایشان راضی شده است تسلط و اقتدار فرمانفرمای ممالک هندوستان از عرض
والیان آن ولایت کوتاه است چون بحدود اقصی ولایت کرمان و سیستان و سرحد قلعه و همایون اعلی قرب حضرت اعلی
شاهی اراده تسخیر انولایت فرموده و در سنه مذکور بنوعی که سابق ذکر یافته کنج علیخان حاکم دارالامان کرمان بدین فعل که
از توابع انولایت و حکومت کلات ملک شمس الدین بود که از زمره ملوک آن حدود است فرستاده و قلعه آنجا را بقهر و غلبه گرفته ملک
مذکور را بپایه سریر اعلی آورده مناشیر قبا بمیرحوالی آنولایت در قلم آورده و مصحوب حاکم شاه حسین که از خلک زادگان
سیستان است فرستاده بود نه ملک میرزا والی کران که بزرگترین ولات و حکام آن حدود است از آوازه کیستی ستانی و همت
آنحضرت سراس بیقیاس بخود راه داده و در میان خوف و رجا عزم عتبه بوسی درگاه عرش اشتباه جزم نموده روی بجاده
عزاعت بدرگاه سدره منزلت آورده و بمعاودی چند در دارالسلطنه اصفهان بسعادت آستان بوس مشرف شده در روی نیاز
بر استان سعادت آشیان نهاده و بزبان عجز و الکسار این مقال را نمود ۵ گدای خسرو خسروان جهان ۵ نیاز آورد و بیهم و بیت
کیان ۵ باخلاص شه را کمین بنده ام ۵ بدرگاه جمت سر افکنده ام ۵ حضرت اعلی ارزا بظهور بندگی او را منظور نظر مرحمت گردیده
بنوازشات شاهانه و تشریفات لایق پادشاهانه و تاج و کمر و اسپ زین و سایر تکلفات و اصطناعات خسروانه سعزز و گرامی گردانیده
ملک مورث بر وسلم داشته رخصت انصراف ارزانی داشتند او مسرور و شادمان بدیار خود نموده و روانه گردیده

سرامار، بر رسالت به ... و رفت با آمده و نزد سلطان ...

آنجناب بدایت باب عبدالرحیم خواجه و له خواجه گلان خواجه بخاری که در بخارا بسیادات چوپا مشهور و مطاع خلق اند در آن
دیار در خدمت سلاطین الیکیه معزز و محترم و بقرب و منزلت و اسباب جاه و حشمت از سایر خواجهای ماوراالنهر امتیاز تمام دارد
بقصد حج و طواف بیت الحرام از بخارا کوچ کرده آمده از انجا بدارالسلطنه اصفهان آمد که شرف ملازمت اشرف دریابد و از خدمت
حضرت خلافت سفر حج نامزد صدر عظام و سادات کرام و علمای انام و فضلای موزون کلام حسب الامر اشرف باستقبال او فته
بتاریخ غره روز چهارشنبه بیست و سیم شهر شعبان المعظم باعزاز و احترام بشهر آمده و در سنارل دلکشا بدو ستان فرود آورده خضرت
اعلی بنابر توقیر و احترام حشمتمایه بوناق او تشریف برده ملاقات فرموده و بانواع تلطیفات پادشاهانه و اصناف گرمیات خسروانه
معزز و گرامی گردانیده و نزل و اقامت بر وجه لایق مرحمت شده در خلال ایام بدیدار عام بهاری روی داده و چند گاه بتقدیم مراسم
اطاعت بگذرانید و در همه روز از جانب همایون اعلی پرسشهای اشفاق آئین و نوازشهای مرحمت قرین گهر فشان می آمد تا آنکه بهاری
روی بانحطاط آورده بصحت مبدل گردید چون عمده سفر مبارک که گذشته حصول مطلب اعلی و وصول بدین مقصد اقصی در عقده
تعویق مانده از مکمت بالغه ربانی درین سال میسر نشد دیگری توجه همایون اعلی بجانب آب کرنک و آنجا رود چون توجه خاطر اشرف بدان
آب کرنک بطرف دارالملک اصفهان در انقلاب کالست اراده خاطر فیض مآثر بدان متعلق گشت که بنفس نفیس آنجا رفته کیفیت و کیت
شفوف آورده ان باز رسید و برای تعین مشایعه فرمایند لهذا از مقربان سلطنت خان غربت بدالصوب معطوف گردانیده و روزی چند
در بیلاقات آنحدود منزل گزیده و مشایعه نیک و بدان فرموده بامراء عظام در انجام خدمت مرجوعه آب سفارشات بلیغ فرموده
امام قلیخان بیگلربیگی فارس و حسین خان حاکم لرستان و جهانگیرخان بختیاری و صفی قلی خان حاکم همدان و الیان فارس و اصفهان
که بدان خدمت مامور بودند سرکیف بهام مرجوعه کما ینبغی قدام نموده و در بندستن و کوه کندن فرمانها آنسامی موفور بظهور می آورده
که مکنون خاطر دریا نوال بر وجه دلخواه بمسامع ظهور یابد تفویض بابات عربستان نیز بسید منصور عرب فرموده چون جهات عربستان
بجمله قتل سید رانده چنانچه از پیش گذشت مختل گشته نظام و انتظام نداشت در هر سری از سران عرب سودائی پیدا آمده بود سید منصور
بر او در سید مبارک کرده چند گاه بود که بپایه سریر اعلی آمده بجهت رفع فتنه اعراب و تفتیش مهمات سید رانده حسب الامر در استرآباد اقامت نمود
در ینوقت بپایه سریر خلافت مصیر طلب داشته بعد از استسعاد بسعادت بساطبوسی سوره الطاف شاهانه گردیده و بتفویض ابابات و
دارائی عربستان و القاب رجحه خانی سرفرازی یافته و حسین خان حاکم لرستان و علی سلطان جغتای حاکم شوشتر بمعاونت او مامور گشتند
و ایشان با جمعی موفور بعربستان رفته اورا در حکومت آنولایت متمکن گردانیده در جزیره که بک عبدالله لنبان اطاعت فرمان
کرده قلعه متمکن را بتصرف او داده سید مذکور بک سلطنه خلاف بادداشت بجزاطاعت چاره نیافته از قلاع و متمکنی که در تصرف داشت
دست باز کشیده و امراء عظام مذکور خاطر از جهات او جمع کرده هر یک بجائی که نامزد شده باز گشتند ذکر انکه در دستادن امراء ارکان دولت قاهره
برسر قبایل مکاییه جزیره هرمز چون از جمله فرقیه که در جزیره جرون اقامت داشتند مکرر جمعی متمرد بظهور آمده بای اندازی
ادب بیرون نهاده بودند و خلاف عهد و شرطی که در آغاز اقامت جزیره جرون با والیان مسلمان کرده بودند بخروج دست می زدند

کرفع آن آب بمرارت مشهور بکجرات و قریش قلعه احداث نموده عمارت [illegible] تعیین کرده و از زیادی بضاعت و استحکام آن نیکو خنیده، ام قلعه چنان مشهور شد
فارس از معنی خبر یافته جمعی را تحریص و تحریب قلعه مزبور بنا مور ساخته حقیقت معروض گردانید حقایق آنحال بر رفعت مقام قلعه چنان بود مغلوب و
تسخیر جزیره و جرون و انعدام فرنگیه بر نگارنده ازان ملک مشروحا در [illegible] سال آینده مرقوم قلم وقایع رقم خواهد شد انشاء الله تعالی ذکر دعوت
جمعی از انصاری بدین اسلام در این سال رای عالم آرای همیون که مهد بنیان این دولت و معتمای ارکان ملک و ملت است مقتضای
آن شود که گروهی از ارامنه و انصاری که حب الامر از فرمان سرحد قرب جوار بخشیاری اقامت و محل زراعت داشتند بدین اسلام و قرب
فرمانده از و فور ترحم و غمخواری که چون بنیاد محل جوانان و در افتوادات عباد در نظام و قوع عادته اهتمام استقامت ملک از او
قرب جوار کمتر اتصاف جبلی انظایفه است بایشان که مطیع الا اسلام و اهل ذمه اند دست درازی واقع نشود و بنیاد و صبیان بذل اسیری
گرفتار آینده و جمعی از ان جمله دعوت تعایو نزا لقدم از ان طایفه نموده طوعا و کرها بذیرای فرمان شده غرض اصلی آن بود که در مواضعی
که ایشان سکن گرفته اند مسجدی که ساخته اند مسجد شهرت یافته آواز موذنی از ان برساید تا شعار مسلمانی ظهور یافته عاقبت حال ایشان بخیر
و خوبی مقرون باشد سیادت پناه میرابو المعالی نقشبندی مجلس نویس همیون زاکر با جمعی از اعزازمان این دودمان و الایت نشان است
از جمله جمعی در ظل ترتیب همیون اعلی شاهی ظل آهی منشو و نامزد یافته است بشرف قرب و مفترات سرافراز و بکمال اعتماد و محرمیت از اکفا
ممتازات بدین خدمت سعادت افزا سرافراز گشت او حسب الحکم اعلی متوجه این مرز و بوم گردیده بانجام گرفته بعضی از
رفیق گشته بالطوع و رغبت بایالت پناهنده و جمعی که ترک ملت مسیح با غوا و تحریک رهبانان و کشیشان بر ایشان و شوار بود در تغیر
کیش انصاری مکروه و خاطر ایشان منجمود باند که تهدید بکشتن رهبانان و ترک مخالفت نموده باند از منع متقاعد گشته آن
قوم چاره بجز اطاعت ندیده با کراه قدم در دایره اسلام نهاده اند و اکثر نساء و صبیان بر شوق و شعف آمده بر یکدیگر سبقت جسته
زبان بکلمه توحید و ترک ملت و نصاری و قبول دین متین شریعت پیغمبر آخر الزمان صلی الله علیه و سلم گویا جاده پیمای ایالت پناه و موفق
این سعادت عظمی گشته تا موازی چهار ارکان نفس بکلمه اسلام متحلی گشته شعار مسلمانی ظاهر ساخته اند و مرکز دوی که بکلمه طیبه شهادتین زبان
بگشوده اند ذکر ایشان از سواد اجمال و ما کون من هذا القبیل از دست بکشیشان و قسیسان گرفته مقرر داشته که معلمان مسلمان
ایشان را تعلیم قرآن و احکام شریعت نموده باشند و همچنین کل نصاری دار منی ما که نقل نشده اند هر جا بوده بخلیف مسلمانی
کرده و بدین اسلام و دعوت فرمودند مولانا محمد علی تبریزی بدین خدمت مامور گشت اکثر از نظایفه دعوت پادشاه اسلام را پذیرفته
و از روی صدق و یقین قبایل با کراه و العلم عند الله زبان بکلمتین جاری ساخته در زمره اسلام انتظام یافتند امید که حضرت
رب الارباب بشوابت این امور خیر را عاجلا و اجلا بر دوام دولت همیون عاید گردانیده از عمر و دولت متمتع باشند آمین یا
رب العالمین ذکر غربت [illegible] یوسف اعلی بارتحال مصایح ملکی بجانب فردوسان و قایعی که در احوال این احوال روی داد
چون مورد تصریف تصرف ملک قضا بار گه صدور وقایع این صلسلات و چند سال گذشته بجز حوادث روزگار بیاکجا از صحیفه وقایع قرن اول
این کتاب در علی احوال میرزایان قندهار اداء لا و بهرام میرزا اشاره بآن شده بتصرف فرمان روای ملک هندوستان در آمده

وفیه مزوره

اختلاف مزوره و اصلاحات بالاسود

مکتوب خاطر افروز و دیباچه روابط دوستی و مصادقت و مواثیقی که فیمابین واقع بود متعرض نشده و مروم آنطرف که گذشته بود و فی الجمله
طعن اضداد و تشنیع مرتزده در ایام چهده گویان و دوست و دشمن بود و در سال که گذشته بکان عالم ایمی هندوستان صرجا الهما
از نکایت فرهوده و در بیوت آخر و دین نوعرایض و دلخواهان که در دران دیار نده بوضوح پیوسته بود دکر جاهی از هندوستان خوش آمده کرکی
حضرت پادشاه والاجاه محمد سلیم پادشاه و ابع دادن قندهار رنده و هی شوند بر دولت همت شاهانه لازم شد که خان غربت بجانب
خراسان معطوف داشته بیاس من تایدات الهی هم قندهار بر دوجی که لایق طرفین باشد و قصوری و فتوری در بنیان دوستی راه نیابد
نشود و صورت یابد و هم از ازدوست و دانی و بیگانه و آشنا و بیگانه که در بین چند سال که در اندیشه بکان و کرجستان مشاغل عظیمه پیش آمده
بود دست و الا بیع اداری متصور بود از طایفه کم فرصت او در یک بطور آمده و چند مرتبه جوشی که در سالهای که گذشته تجویز پیوست [illegible]
خراسان فرستاده بود و ندیده بر وجه اتم تادیب نموده و شد تخصیص درین سال که از یکسو فتح بدالات و در مقابل همی متصل
و فتنه جویان و چند نفر از مناقیض اوباق همشهری انتهاز فرصت نموده و شیبی علی الغفله بر سر قلعه بالا مرغاب آمده بطرز و دان قلعه را
یافته جمعی از قزلباشیه که حارث و نگهبان قلعه بوده مقتول آورده و کوتوالان قلعه را که از معتبران شاملو بوده گرفته بیع بر بوده و قلعه را
متصرف شده و بیاد و نیس نیز آمده و چند نفر از شاملو را مقتول و اسیر ساخته چون رستم محمد خان و لد ولی محمد خان در سر حد مابین مرغاب
و خراسان اقامت نموده و بمعاونت جنوده قزلباش در کمین فرصت و در سال که گذشته تا قریب دو سه هزار اوزبک کر بسر او بجمعیت تمام
آمده خود و دشمن خان را فته خرابی بسیار کرده بود و درین سال در مقام انتقام در آمده لشکر عظیم بر سر رستم خان بالگاه او به و شاملوان
فرستاده ذکر چه رستم محمد خان از عزیمت ایشان آگاه گشته بهرات آمده و مردم او به و شاملوان بقلعها خود در آمده نداء از کیه و ان
و دار گاه خرابی بسیار کرده و مراجعت نموده و قرا قتغان همچنان از سر داران بیتاول اوزبک که در رسالها که گذشته بخراسان آمده بودند
عظیم یافته از سمرکند بر آمده بود و درین چند سال بی نام و نشان میزیست درین سال بقصد آنکه در کمین بوده شاید رستم محمد
خان را بدست تواند آورد بکوالی بیجوان از اعمال غرجستان آمده و قلعه که بنا نموده و بوده و دران قلعه اقامت دارد لاجرم چنان
مقدماتی که تجویز بیوست سفر خراسان در ضمیر اهم پذیر تصمیم یافته حکم قضا جریان صدور بیوست که طوایف رفیعه قزلباش و
ملازمان رکاب اشرف از اطراف و جوانب در حرکت آمده بجانب خراسان نهضت نمایند و در مقال ایجال ذات مقدس اعلی بنفس
از جاده اعتدال منحرف گشته بعزم شکار میل فرموده باستقبال سیبج دم بقاتون حکما متقدم بعالجه و مداوا پرداخته [illegible] باتباع
استحقاق و تحسین رسانیده و از برکات انفاس دعاگویان معتقد کی التقید که مرهم سیبج و شام بدان موافقت نموده و صحت ذات
بدیع المثال را از درگاه ایزد متعال مسالت نمیوده مرض دوی با نحطاط آورده بحکم علی الاطلاق صحت کامل کرامت کرده بنا
ضعف ایام نقاهت چند روزی تو به خراسان در رفته و توفیق افاضه مقرر گشت که حسین خان قورچی باشی نمرکرده و قورچیان
عظام و غلامان دیوان بیکی باشی شاهوسرکرده و اقایان و ملازمان درگاه و منسوبان بیگ و باغی لوغلمان و لد قرجغای خان
سپهسالار سرکرده و غلامان و قشلکیان بوده بخراسان رفته و در بیشابور توقف نمایند کچون رایات جلال بمقتضای رایانی بدین صوب متوجه

باشد چه بهتر ازین که مسلمانان در زمان دولت همایون والد سلطنت پناه مقرون بفراغت و عافیت باشند انشاء الله تعالی در خراسان هر آنچه وقت اقتضا نماید و موجب ترفیه حال خویش و لایق دولت و حفظ ناموس سلطنت باشد بظهور آید انشاء الله تعالی میرزا را مورد الطاف شاهانه گردانیده و محمد صالح بیک وزیر باقی شئون را بر سبیل تعین فرموده بندر محمد خان ایلخانی والده و خویش نگارنده را بنوازش و شفقت خسروانه دلگرم آورده همراه پایند و میرزا را نوازش فرمودند و جناب هدایت مآب خواجه عبد الرحیم شرف عزم باکستن جزم کرده بود توجهات پادشاهانه و مشمول انعام و احسان و تفقدات خدیوانه گردیده و مسرور و شادمان رد انه گردیده بعد از فتن ایشان بدولت حضرت آیات تاریخ غره شهر ربیع الثانی از اصفهان بجانب خراسان در حرکت آمده از راه یابانک و طبس کبیک رو از نخنه شرح حالات آشفته خبریت اثر از رفتن آن محمد صالح بیک سوانح را آن ایام انشاء الله تعالی در سال آینده مرقوم قلمک بیان میکرده گذارد سوانح آمدن چنگیز خان ایلچی از جانب دولت آسمان مکن نظام شاه محمد انگره دولت آباد و ملک عنبر حبشی حبشی سیمای که مؤسس مراتب امور دولت آن سلسله و ناظم مهمات سلطنت نظام شایسته است پرسم رسالت بدرگاه خلافت پناهی ازامرا آن سلسله و حبشی نژاد و است مردی سنجیده و معقول و سخندان و از دوستداران خاندان ولایت و کرامت و آنرا مسایل علمی آگاه و با شعار فارسی بسیط تمام داشت در مازندران بهشت نشان سعادت بساط بوسی دریافته از جانب نظام شاه عرض اخلاص و صداقت مودت و ثنی نموده و پیشکشهای لایق گذرانیده در هنگام توجه صفاهان رخصت زیارت بیت و روضه مقدسه حضرت امام ثامن ضامن علی بن موسی الرضا علیه التحیه و الثنا حاصل نموده متوجه مشهد مقدس معلی گردیده بعد از رسیدن بدان عتبات علیه بازگشته باصفهان آمده در سفر خیر اثر خراسان و قندهار که در ذیل مرقوم میگردد ملازم رکاب اشرف بود و از وقایع متنوعه و سوانح غریبه که درین سال روی داد قضیه تحول شدن شاهزاده نادان سلطانمحمد میرزا است که از اقتضا اقتضای بظهور آمده بر فطانای روزگار پوشیده نیست که لایق بکمال صاحب دولت تخصیص شاهزادگان با که علنیت نیکو سیرت است که در مبادی سر حالی مظهر بتائمت احوال و حسن تدبیح مال اند اخته و جمیع امور خرد و خورده پیش را بخود اگر دار و کمتار خود پیاخته بهوا نمی قبل از کاری که خجالت و پشیمانی نتیجه و حاصلی نداشته باشد پیچا شروع ننمایند هر سروری که شعور و شمن بر شمن آزرا پسندد که بچوده با نفس خود کند مرا و مواز خویش ۵ چاست در راه و دیده پنا و آفتاب ۵ تا آدمی نگاه دارش پای خویش ۵ تغییر این حال و مصداق یافتن صورت احوال میرزا بچوده نادانست گذاره الله بزرگوار که خدای بخشای و سایه پروردگار حقیقی است در مقام اخلاص و یکدلی بوده و مراعات آداب جنبوده و همواره انوار عاطفت خسروانه و اشعه الشفاق پدرانه بر وجنات احوالش متافت نمایان درین اوقات از گوشه خزی قدر عاقبت اندیشی ایجاد و سنگینم عاقبت اندیشی تحراف جسته بود و با خوا جهلا و مردم نادان با عمالی که منافی ادب و اخلاص بود مبادرت جنبود و تخصیص و ایامی که ذات مقدس او فرمز کوه چنانچه مذکور شد حارضه بیماری دست داده بود جناب شهزاده گی بعیش و حضور پرداخته متردصدان بود که بزودی گیاه دولت کرده از نیمه غافل گردانند و بر تمام سلطنت و خان و دولت و فرمانروائی برحسب گردیده یک پیشاه بخارا در قضیه قندهار اراده قندهار

مختار است ۵ کسی را رسد رایت افراشتن ۵ کوین را توانه گمه داشتن ۵ محمد چون اطوار جناب شهزاده و از انهای نیک خواهان صفاهان بعرض مقدس رسید و میرزای مذکور مستشعر گردید سلب اعتماد از خود کرده بتحریک کار فرمایان عالم قضایا شعر خود ایده آنچه دیده و از خود چشم از شنایده و مصنوعات عالم دچو دیشیده روی کاسیابی نه بیند با وجود علم چنانی با چند نفر از جلوداران ایران اراده نمود و بدو کرد بطرف پرون رود و اهل مواضعه عباس قلی ولد محمد حسین بیک توشمال با وقوع این حال در حوصله نگنجید حقیقت معروض داشت و میرزای مذکور متعرف شده و بعد رهای ناد پذیر شک جست حضرت اعلی از خواطف جلی با بخبار رسیده بود آنچنان فرموده اغماض نمودند اما جمعی که تکفل پرون بردن او شده بودند بسیاست رسیدند و است بعیشت جناب میرزائی جبلام انجام یافت ۵ دیگر از سوانح اکه درین سال مزاج مبارک اشرف از میرزا ابو طالب ابن اعتماد الدوله مرحوم عاتم بیک که بجای منصب وزارت دیوان اعلی سرافرازی دارد بدین پایه بلند و رتبه ارجمند بین الاقران الاعاظم الاعلی معزز و ممتاز بود انحراف یافته سببی که ظاهر بود جز مشتبهات نفس اماره که لازم نشاء انسانی است نبود و الحاصل ازان منصب عالی معزول گردیده بکدخدای و از نشیب فرازنده دولت قدیم مرتبه علیا شناخته بتجربه روزگار مهذب گردد و منصب وزارت بسلیمان خان ولد شاه علی میرزا تفویض یافت و عبد الله خان که بمصاهرت این دودمان سرافرازی داشت و مرد صاحب شعور و حساب دان و مربوط تولیس از علوم متداوله فی الجمله آگاهی داشت مفوض گشت ۵ دیگر از سوانح معدلت آئین آنکه ان اکه درین سال جمعی از اجاره پیدولتان قمی که در ولایت سرخش و فساد برآورده آزار و اضرار ایشان بخلق آن دیار میرسید بدست در آمدند چون نفع شرایشان کرنه اشرار موجب اضمحلال ملک و آسودگی خلق امده است در صفاهان بسیاست و یاسا رسیدند و یکی از معتبران شاملو شاه قاسم بیک نام که در خدمت اشرف بان خود باستشفاع ایشان کشوده و ضامن نیک و بد ایشان شده کمن بعد مرتکب امور ناصواب نگردند بحکم آستانی بانطبقه مورد عنف شایانه گشته شریک سیاست ایشان گردید ۵ شعر ۵ هر که بدی کرد و بدید بار شد ۵ هم بید خویش گرفتار شد ۵ اهالی دارالمومنین قم از واقعه مسرور گشته و مسلمانان از شر ایشان خلاصی یافته دراز دیاد دعای دولت ابد مقرون حضرت همان پناه و پناه اهل جهان کوشیدند ذکر متوفیات این سال قاضی خان صدر سابق که در اواخر سال گذشته واقعه طرشت رسی عرض گشته در اوایل سال رخت بعالم آخرت کشید بفتش در ابشهد مقدس معلی نقل کردند وی از سادات عظیم الشان حسینی بود که ابا عن جد در السلطنه قزوین و نواحی آن منصب جلیل القدر اقضای القضاتی معزز و منظور نظر سلاطین بوده اند و او سالیان کریم النفاته و باخلاق حسنه و فضایل و کمالات نفسانی و روحانی از همگنان ممتاز بود و در زمان دولت همایون منصب قضای عسکر ظفر اثر یافته چند گاه بان شغل شریف پرداخت و چون دامن ازان شغل بر چیده توفیق حج بیت الحرام و زیارت در سنه یونت بیل خمس و عشر الف چنانچه در واقعه السال اشاره بآن شده و منصب عظیم الشان صدارت سر بلندی یافته و از ده سال من حیث الاستقلال بآن امر قیام نموده طلبه علوم و ارباب استحقاق احتیاج از نهایت انعام و افضالش بهره ور بودند بکفر پیر هفتاد و ساله داشت که با کتساب علوم مشغول میبود بعد از فوت والد در سیمین سال از حکمه باغ آهی در دارالسلطنه اصفهان بمرض آبله از هم گذشته در عالم جوانی

گفتار در شروع فتح و تسخیر مملکت بهجت اقتران قندهار و زمین داور و زمان و فرنه کار جهان‌ستان

حضرت عظمت و جلال بر بسکار آگهان عالم صورت و موشکافان انجمن معنی مخفی نماند که در صحیفهٔ اول ثانی این دفتر عالم آرا مطابق احوال

ولایت قندهار که چگونه از تصرف خسروان ایران و دودمان هیرون فته بتصرف متنسبان سلسلهٔ گورکانیان درآمده و مکرر جا بجا

مرقوم قلم بیان گشته در طی این اوراق مناسب چنان دید که از تکرار زنده اندیشیده شرح حالات سابقه و لاحقه را دیگرباره

از ابتدا آغاز پیرایهٔ گفتار و زبان در صحیفهٔ بیان نگارد گردانند بنابراین اوراق اخبار را موجب پیرایهٔ گشته ارباب فتوت و

اصحاب مروت را سبب توجه و کوکب جیوز زاجه الصوب باعث تفسان و دوستی نشمرده در صحیفهٔ اول فکر و تابع زمان شاه جنت

مکان بحریر پیوسته که مملکت قندهار مرة بعد اولی و کرة بعد اخری بامرای عظام قزلباش تصرف این دولت

ابد پیوند درآمد و ایالت و ادارهٔ امور آن بسلطان حسین میرزای ابن بهرام میرزا شقاقت شده بود و او چندی بفرمان عم بزرگوار

حاکم بستقلال آنولایت بود که بعد از اکوای ایام زندگانی میرزای مذکور در متابعت و فرمانبرداری عم عالیمقدار سیری گشت

ایالت قندهار حسب الفرمان نواب بسکندر شان سلطان محمد پادشاه مظفر حسین میرزا از بسر بزرگتر و زبیده او به رستم میرزا

پسر کوچک سلطان حسین میرزا تفویض یافت و در زمان طغیان او بکیه بنوعی که در صحیفهٔ دوم در طی احوال میرزایان مذکور

رقم پذیر بنگارش گشته میرزایان مذکور از کوته عزمی طغیان او بکیه را منظور داشته از بی اتفاقی برادران خود روی

بجانب هندوستان آورده مملکت را بتصرف خسروان حضرت پادشاه مغفران پناه جلال الدین محمد اکبر پادشاه غازی

بس میرزا با برفرمانفرمای ممالک هندوستان داوند در سنه سبع و الف که در خراسان فتنهٔ طغیان

او بکیه بزوال تیغ آبدار شهریار کامگار عالی تبار یعنی حضرت اعلی ظل الهی سکین یافته تمامت ملک سورت خراسان

تصرف اولیای دولت ابد بنیان درآمده بنابر رابطهٔ الفت و دوستی که قدیمیان این دودمان عالیشان با خسروان

خراسان داشته حضرت پادشاه والاجاه فغفران و دستگاه اعلام فرموده مصحوب میرزا علی بیک نام قورچی خدابنده لو فرستاده

و در نامهٔ محبت آئین دوستانه که بانحضرت اعلی ارسال شده بود تقدیم موت رقم در باب قندهار بر ارجاعی شده بود که چون الطاف الهی

و توجهات ملجی آن پایهٔ تمامت مملکت خراسان که در تصرف مخالفان بود موضع شیخی زاید بدست درآمده و سوای قندهار که در تصرف

مخدومان آنحضرت است محلی در تصرف دیگری نمانده و ازاینجا دیگانگی که فیمابین سلسلهٔ گورکانیه آنهم فی الحقیقه بدست مادر آمده در

تصرف یگانگان بیت حقیقت دوستی قدیم و طریقهٔ محبت پدر فرزندی جدید اقتضاء آن میکرد که ازین حسن اداء و خوشنودی

در باب گذاشتن قندهار بر مضایقه نموده و اساس خلت و دوستی بطور ایمن مرعی و مستحکم و مستقیم بوده باشد بنابراین

ازین ایاد و اشعاره دوستانه اغماض نموده و توفیق این امر مرعی نیافت و حضرت اعلی ظل الهی از وسعت حوصله و بس

طریقه یگانگی از جای نرفته ترا بطهٔ صداقت و اتحاد از دست ندادند تا اکوان پادشاه والاجاه یگانه از رحمت آپوست مهین فرزند خود کوکبهٔ

نورالدین محمد سلیم پادشاه قایم مقام پدر عالی گهر گردیده در آغاز جلوس بنوازش سلطان سلطان خسرو مهین فرزند خود کوکبهٔ

سلطنت

سلطنت و اشت مشغول بود و بعضی امراء قرب جوار خصوصا حکام فراه و سیستان با فوجی از جنود ظفر ورود مرات متوجه اندیار گشته

مملکت را متصرف شده و قصد را احاطه کرده در صدد حیلی کرایات جدال و ارتداد بایجان بود حقیقت بعرض شرف رسید با آگهی بانکه توجه

اشارتی در کمال سهولت و آسانی تسخیر قلعه میسر بود چون هنوز بنا بر مشاغل مکلداری که ضرورتا بایسیاری از امور لایقه راجایق می گردد

و از بنظرف پرسش تعزیه و آداب تهنیه که لوازم خلت و وداد است بظهور نیامده بود از تحرکت نامنجاز گشته شود بهت همان کم فرصت

از آئین مردمی دور و در دانسته امراء عظام را منع فرموده و بشاهی پاک خان حقشناس که از جانب آن سلسله عالیه حاکم قندهار بوده

در قندهار محصور بود منشور عاطفت و فرمان استمالت عزصدور یافته مصحوب حسین بیک نامی از ظایفه خدابنده لو شاملو فرستاده

که چون میانه ما و حضرت پادشاه والاجاه رابطهٔ محبت و برادری مسلوک بایکدیگر بوده و یگانگی مملکت صفایقه نداریم و او بفراغ خاطر بداری

آن مملکت مشغول باشد اما بتر صد آن بوده که بعد از فرستادن ایلچی معتبر و قدیم مراسم تعزیه پرسی و اظهار تهنیت جلوس خاطر هوای

نموده و که ملک بدست درآمده را باز گذاشته آنحضرت گاه باشد قندهار را که در نظر او هست و دیگر گذشته بعد هم ارتباط یگانگی

بیکدیگر و لایق ندانسته بقاعده محبت و مقتضای قواعد مصادقت و وداد باز او هر دو میها سابق و لاحق باز گذارند و بعد از آنکه پادشاه

علی سلطان طالش که از معتبران طایفه رفیعه قزلباش و کارآگهان عزدوره و روبنوی از سبق ذکر یافته بر سم رسالت رفته قوانین

پرسشهای دوستانه و اوضاعات مهربانانه گزارده و بر سم مستظمان کارگاه دولت بظهور آمده مشارالیه و ایلچیان که معاقب سر فرستاده

مکرر بکنایه و صریح بوکلا و سخنگویان سلسلهٔ گورکانیه اظهار معاطوف قندهار نموده و از انطرف راه این کشمکشها و اثری بر گفتگوهای ایلچیان

مترتب نگشته و بالعکس خاطر نشان گردانیدند که فتح قندهار تحریر پیوسته مدتها بود آنولایت در تصرف متنسبان آن

سلسله مانده اگر میرزا برخوردار مشهور بسلطان عالم که از امراء بزرگ آن سلسله بود و از جانب پادشاه والاجاه بخطاب شجاعت بهادری

بطلوعی سر فراز بود و کمال محرمیت نیز داشت بر سم سالت آمده حضرت اعلی را شاهی محاورات و تعزیه تهنیتها و اظهار محبت و دوستی

برادرانه اظهار معاطوف قندهار و تغافلی که در خدمت بنابر پاس رابطهٔ الفت نموده بودند و اغماضی که از انطرف می شد یاد فرموده و سر گذشت

گفتند که مخصوصیت و یگانگی میانه ما و حضرت پادشاه والاجاه زیاده از اینست که بایکدیگر مضایقه یا بگانگی و مملکت و داشته باشند لکن

در باب قندهار که داخل خراسان و ملک موروث این دودمان است مردم دور و نزدیک که چشم بر امور مذکور دوخته اند

دارند از اعلام معنی چنین سخنان لابعنی در محفل و انجمنها بر زبان آورده محل بر نوعی دیگر می نمایند سزاوار محبت و مقتضای آشنائی

آنست که آن برادر کامگار بحکم دفع طعن اضداد آنملک را که از ولایت هندوستان بغایت دور است و در بن بیابان تنگ

محبت شهریار انست با پس برادر مهربان واگذارند که خاطر جهان عالم آشنا گوناگون نباشد

هم تجدید آوازهٔ خصوصیت و یگانگی این دو سلسله در آفاق انتظار اشتهار یافته رابطهٔ الفت و وداد تازه استحکام پذیرد

بر سلاطین قرب جوار خصوصا طوایف اوزبکیه که معاهده مرد و طرف اند مراتب اتفاق و اتفاق جهانی و قزلباش بایکدیگر گذشته

مراینه این معنی را مشیح انواع فوایه شمارند و اگر باز گذاشتن آن برطبع شریف آنحضرت سیاق و شوار باشد ما رضای خاطر انوار را

مطالب عالیه دنیویه راجع ایام بآنحضرت سپرد و شکار بانجا و دوخوابیم آمد که چند روزی باتفاق منوبان آنحضرت در شکارگاه آنولایت بنشاط
شکار پرداخته باز گردیم و از منوبان آنحضرت راه و رسم مهمان پذیری و میزبانی بطور آیده و بر عالمیان ظاهر گردد و گذشته از این
آنجا بایشان محض خصوصیت و راه و رسم و سیت و در میانه مغایرت و جدائی نیست و در نزل یک یکدیگر را تو شمال باشی که از جانبین
درگاه و محرمان سراپرده قدس بود چنانچه در محل خود دست گذارش یافته همراه خان عالم برسالت و تجدید تواعد الفت و فاقها
این معاهده بود و همچنین خوش آمد گویان تقرب جوی که بوساوس شیطانی فتنه انگیز و آشوب طلب اندماغ حصول مطالب گشته این
مخالفت را دولتخواهی نام نهاد و اندیشان کار آگاه و دانا و دلان خیر خواه نیکو دانند که دولتخواهی صاحب دولی نعمت
اینست که دشمنان را بحسن سلوک دوست کرداند و دوستان را محرک افزایش دوستی باشند و میرانیه از همین راموجب و نزدیکی
دولت دانند و عجب چنین دوستی که آثار اتحاد و اتفاق و دستی او چنین السلاطین در ظاهر موجب ایجاد و داد و دشمت و باطنا متحکام
بنیان سلطنت باشد و اکراز خود رنجانند نفعود بالله از همچو دانند کی از بسیار گفته اید اسخن بدرازی کشد القصه حضرت اعلی شاهی ظل
الهی در اول بهار فرخنده آثار این سال برحسب وعده که بخانعالم فرموده بود مژده نوشی که در فوق مذکور گشته بر سم سیر و شکار سوار
رود سیر شده و ارفداب غربت امر با فرموده و در فراه منشور عاطفت بعبد العزیز خان حاکم قندهار و سایر امراء و اعیان چغتای
که در انجا بودند مصحوب وصال بیک ایواغی که از معتمدان درگاه بود وارسال فرموده و پیغام داده که چون سفیر خیر اثر فرستاده
بار بر مصالح ملکی اتفاق افتاده بود از فراه متوجه سیر و شکار آنحدود دیم طریقه اکه توجه موکب همایون را بآن طرف محض سیر و شکار
تصور نموده از روی یکدلی و یگانگی بستقبال آمده سعادت رکاب بوسی دریابند که چند روزی که در این حدود و فضا طرفین شکارگاه
ایشان نیز در رکاب شرف بوده از جانب برادر کارگاه مهمان پذیر بوده لوازم میزبانی بطور آورده خاطر مطلبن و اسوده دارند
که هوا خواهی و اهتمام نسبت بملازمان حضرت پادشاه و الاجاه بیشتر از همه کس بظهور خاطر صفا آیین ثبت و عرض اصلی
از این مقدمه بنوعی که بخانعالم گفته بود یم آنست که بر عالمیان تخصیص اهالیان او زبک قرب جوار طرفین ظاهر گردد و کمک
شمایگی است و در میانه جدائی ثبت محل بر نوع دیگر نگشته بعد از فرستادن وصال یک از فراه سیر کنان و شکار افگنان
روانه شده و چون کنار آب هیرمند مضرب خیام اقبال گردید میرزا قاسم سلطان سپاه منصور عالم گر شکار چند روزی از جاعت
چغتای که عبد العزیز خان در نیوقت بجهة محاربت و استحکام قلعه بندی تیمور فرستاده بود مطلع شده بر سر ایشان رفته غافل
بوده بنظر قدسی سایه حضرت اعلی او را مورد عتاب و خطاب کرد انیکه که اکثر منوبان و ملازمان حضرت پادشاه و الاجاه
خورشید کلاه با تعلق دارند بخود سری بسیاری این حرکت لایق و مناسب نیست کرفتاران مذکور را خلعت افتخار عنایت فرموده
رخصت دادند که بر سرکار و خدمت مرجوعه خود روند اما عبد العزیز خان و اعیان چغتای چون مضمون فرمان عاطفت عنوان و منشور الطاف
شاهی معزز و مباهی گشته میرزا باقی که یکی از ملازمان معتبر آن پادشاه و الاجاه است با عریضه ضمیمه اخلاص نوای حقیقت
فرستاده و اظهار نموده بودند که حضرت شاه از این اراده منصرف گشته از همانجا باز گردند که اگر بجوالی شهر مشرف آورند مادر

راه و رسم

راه و رسم نوکری بجز مخالفت و قلعه داری و جنگ و جدال و مخالفت چاره و نیست چون از این پیغام نفاق آمود بوی وفاق مشام گماشتگان
نرسید و ساحت آنولایت مضرب سراد قات جدال شده بود و ایلچیان همس و مطلب ایشان نمودن لایق دولت نمیشمودند چنین مخالفت
بوالفضولانه که از ان کرته خود رایان ظهور یافته مخالفت و یگانگی ابراتحاد و یکانگی کوکنون خاطر صفا آیین بورکزیده موجب اخراج
اشرف گشته در رفتن بوکرم خان کردیده خسرو سلطان میرزا نکی را با فوجی از انواع قامره و بسته قلعه زمین او در کمر است
شاه کلان مقرر بود و فرستاده و تقریبا در پنج روز چهار شنبه ششم شهر رجب طاهر قندها مضرب خیام اقبال کردید عبد العزیز خان از رفقا
از معاهده نامفهمی بنوعی که پیغام داده بودند با حضرت اعلی در آشتی لی بسته و مخالفت در حصار بیکاکی نشسته و بعضی از ولایت
تمک جسته و بسر انجام اسباب قلعه داری پرداخته و بجانب اردوی معلی تو بانداختن شروع نموده و جنگ و جدال آغاز نهاده
مع هذا حضرت اعلی شاهنشاهی چند بصبر و تغافل پادشاهانه گذرانیده و جنود اقبال را از محاربه و قتال ممنوع کردانیده بدستور قدیم اشفاق
بخش عالم و داد و دهشمندی بودند مکرر انجماعت را بصواب و فقت و یگانگی دعوت نموده فضایح ارجمندانه از بیغرت بظهور پیوست کرفتار
جلالت مقرر و در چین ترک لجاج و عناد نموده طریق امن و سلامت اختیار نمایند مفید بنفتاده و در قلعه داری و عناد و جدال اصرار
نموده و بقدر و غلبه کرفتن آهنگ را در آئین سلطنت و آداب جهانداری برد حمت تمت خسروانه لازم آورده نداز زیاده از این ساکوت و در
حوصله خاطر دریا مثال تحمل و بخشش از این تغافل سزاوار حمیت شاهانه نبوده مشغل شغل قیامت انه نضیب اتباع
کشیده و اکر قفر سفار کاها صره قلعه کیری ما مور کشته با وجود آنکه اصل اسباب قلعه کیری خصوصا توپ و باروج و محل توپخانه و جلدران
کرانی از لوازم با یحتاج قلعه کشائی اند همراه نبود بهادران موکب معلی و دلیران قلعه کشای اطراف و جوانب قلعه را احاطه نموده سیه همش
بر دند و پیران اهن حمک چون مژبان چشم بیجا بانک ناخن بر بیخ و باه بایزیده و در عرض هفده روز فصیلها را اساس قلعه اند خته
و نقبها زده و جنان حصار را چون خانه زنبور و مانند آن او من البیوت لبیت العنکبوت ست جنا کرده اند که در هر روز چند بیخ عالی
چون بنای دولت ست جدان سپاه بخت از هم فرو میریخت و زمانه کرده او را باد و تیرو و زنی و سیه و لی بر فرق آن کرده و کم نمای
نادان پیشخت حضرت اعلی شاهی ظل الهی از دفتر تحم کر شاهل جال جهانیانست چنود قامره را رخصت یورش نمیدهند که بباد اضعاف و تیر باران
باشتباه سپاه و ایشان را عایا بخلط سپاهیان چون موجب پامال کردند القصه چون مصوران بر تخیل جنان بروج و باره و برازدال
احوال قلعه و خوف و هراس قلعه داران اطلاع یافته عجز و اضطرار خود را برای العین مشاهده نموده ندانه کی از خواب غفلت بیدار شده و
از همه طرف خود را غریق لجه بلا و اضطراب یافته در مقام استیمان در آمده و سایل و شفیعان انگیخته امان طلبیدند و حضرت
اعلی از جود و کرم غایت بی اولی ان طبقه صد در یافته بوده همان لحظه رابطه دوستی را ظهور داشته مروت و فتوت جبل کرشیوه خاص شاهی
منتشیان خانه زنیوت و ولایت است ارباب و علوم جماعه مصوران و رحرکت آورده و امان داده و زنهار داس و سخط قهر با تقاضا
کرد انیده و در روز شنبه یازدهم شهر شعبان عبد العزیز خان با سایر امراء و اعیان خصوصا شیر خان و علیقلی و در بس و میرزا قاسم
مشهور بخلد و مراد و خواجه آقتاب و شاه محمود خان و له شاهی بیک خان حاکم سابق مقب بخان دوران و قوز خان و غیرهم از قلعه بیرون

جون کوکب آسمان فرسای سلطان طارم چارم یعنی آفتاب جهان سوز خاوه سرطان را طی کرده خانه برج اسد پیود و در حرارت جواد شده اوکار که
ملکی زمین بنا به فلک بریان و سرطان از گرمی هوا و آب جوشان اعطش کویان سینه بر ریگ روان داشت ● بود اگر نه سواکرم کرم آب
روان ● سینه بر ریگ نهادی حرارت سرطان ● مراجعت اردوی اعظم از راه کرسیر فراه که محکم شدت گرما وقلت میاه بود و میسر نبود
ازراه غوز که بیلاق است عزیمت تقدیم یافته در روز جمعه دوازدهم ماه رمضان از جوار آن مزار کوچ واقع شده از راه مذکور رو بقندهار
عرصه ولایت غوز اگرچه برطبق کلام انوری که گفته شعر عرصه محکمت غوز جنه محدوده است ● که دران عرصه چالشکر نامعدوده است ●
دلالت برکمال فسحت و وسعت دارد و دارای تلاع جبال و ضیق طریق و استحکام اکمه مشهور آفاق است و تمامی شوارع و منازل غیر
برنشیب و فراز ● طایر و هم کم کند پرواز ● خنکی کذار کمکان بشاه باید که عبور یک سوار از انجا بسیار دشوار است ازجهت طغیان
برف بسیار و سرمای بیشمار لکن چاره نیست چه عبور یک سوار از انجا بسیار دشوار است ازجهت طغیان
غوز باستظهار لکی چاره زمین های قلب چندین سال دمان سرزمین لوای حکومت دیده نامی افراخته از حوادث دوران پناه یافته
لکه سپرده اند دسوای لکمان مذکور و اتباع ایشان که منقاد و نیافته آن سرزمین اند در بادستانی ناچار بنظر رسیده که سیع سبب
ازپا دشاهان عرصه روزکار از صعوبت راه و شوارخ جبال با لشکر و حشر بیشمار از انجا عبور نموده باشند حضرت اعلی اردوی اعظم را
منقسم بسه قسم کردانیده هر کردوی منعاقب یکدیگر از طرفی روانه شاه بتدریج علی مسافت فرمودند مجملا اصاکر اعظم لشکوه بهیزوی اقبال
انسان دشت و کوه بسلامت عبور فرمودند حتا از سم ستوران پشه و نمل کمتران کوه کران بار بردار اردوی اعظم کز خیز حصا
بیرون بود آن جبال توپا مثال در یکدیگر کوفته شده یکچشم زمین جای کرفته دشت و هامون تساوی پذیرفته بود در اثنای راه جمعی از
عساکر نصرت نشان که بسر کردکی خلف یک سفرچی باشی از راه غوز بالا میرفتند بر خیل تمرد ان فیروز کوهی کز باستکام مکان
مغرور کشته کاهی با مخالفان دولت قاهره آهیخته شور افزای فتنه و فساد بودند در یکی از وقات بکنار بست باستقبال موکب همایون شتافته
بودند دو چار گشته دمار از نهاد آن قوم سرکش برآورده و خرمن عمر تردی محمد نام سرخیل القوم و بسیاری ازان طایفه را طعمه تیغ
باتش قهر سوخته کردیده و موکب جهانکشای عالم نورد به چشت کشش کوچ انعرصه را پیوده در روز چشت منعقد اخلد از السلطنه مراجعت
شنده و دران نقطه تلاکشا رحل اقامت انداخته روزی چند از کوفت راه و سوار کی و پیاده اسود کی یافتند سوانح ایام اقامت
دار السلطنه مراته بعد از شرح فتح و تسخیر بلده هرات که در سال وقوع یافت ذکر فتح و تسخیر بلده قندهار و هزاره که بسعی امام
قلیخان و لداله ویردی خان فارسی و مغزار فرنکی و نصاری که بتقدیر قادر مقتدر ماه وقوع یافت از فتوحاتی که در سایه
مبارکه بعنایت سبل مطابق احدی و ثلثین و الف بنیروی اقبال قرین حال اولیای دولت قاهره کردیده فتح و تسخیر بلده و هزاره
که بسعی امام قلیخان امیر الامرا فارسی موقع پیوست در رسالک کذشته اشاره شده که بنابر ظهور بی ادبها فرنکیه پرتکالیه متعلم آنجا
امیر الامرا مانده کز لشکر بنا دب ایشان فرسانده خود نیز متعاقب رفت تجزیه همه زاد و تاریخ جهان آرا کوشانده که شهاب الدین یا
نامی از فروع آنجکان سلغری لرستان و شوستان از مکان قدیم عزیمه آغاز عمارت کرده شهری بزرک شده در حکومت انجا استقلال
یافت بعد از فوت او حکومت سرمزد و توابع بملک کرد الشاه نامی که نسبت خود را از جانب پدر بجدود النبی صلی الله علیه و آله از جانب مادر

کسم ابن الملک که از نژاد ملوک عجم است درست منهو و قرار یافت و اولاد و نسلا بعد نسل در انولایت حاکم و فرمانروا بوده اند از انجمله سلغر
شاه بن شهاب الدین شاه بن توران شاه صاحب چترو لوا کشته بسیار عالیجاه و کریم الذات بوده چنانکه یکی از شعرا در مدح او کفته
بیت بحر را کاسه چو همچشمه بشی الله است ● کف براورده کدای در سلغر شاه است ● و چنین یکه در صله این بیت او را بی نیاز ساخته
در سنه ثمان و عشر تسعمایه در اوان جهانکشائی و ظهور فتوح حضرت خاقان سلیمان شان شاه اسمعیل علیه الرحمه و الرضوان محمد
حکومت سلغر شاه ثانی بن توران شاه فرنکیه پرتکالیه بجزیره هرمز استیلا یافته در کنار دریا کوت که بعرف فرنکیه عبارت
از قلعه است ترتیب داده و از تجار و مترددین بنادر عشور کرفته قبلی بحاکم دوالی مذکور رسیده بتدریج جمعی از فرنکیه انجا جمع آمده در
مراسال کپتان از جانب پادشاه پرتکال باستحکامی آمده و کپتان بعرف فرنکیه رئیس سفیده سر کرده قوم و صاحب اختیار مهمات ان ملت
و طبقه فرنکیه بهرورده سور ایام شریک کل مداخل و منافع انولایت شده بدوجون زمان دولت و خانواده سلغر شاهیه بفرخ شاه بن
توران شاه و بعد انوبه پرویز شاه رسید فرنکیه بیشتر از پیشتر اقتدار و استقلال یافته کلی و جزوی مهمات آنجا منوط برای کپتان
و طبقه فرنکیه بود چنانچه از والی مسلمانان جز نامی نمانده بود و در عهد دولت روز افزون و ایام فرمانروی ابد مقرون همایون چون
سلاطین فرنکیه با خانوادان استحکام اقبال آشیان شاهی فتح ابواب منوده همیشه قواعد محبت و دوستی بآمد شد رسولان و ارسال
پیایا استحکام میداد از جانب همایون اعلی تعرضی بحال آنجماعت نبشد اما بحرین و بیرونات سرمزرا که بحاکم مسلمانان متعلق بود از فرنکیه
تحمین نمیدانند حکم شد که خان مغفور را نشه و یردی خان امیر الامرا فارسی بضبطه تسخیر و تصرف در آورده خان مرحوم مذکور بنوعی که
در محل خود سبق ذکر یافت بتصرف در آورده جزیره سرمز همچنان که در تصرف فرنکیه پرتکالیه بود خرج یومی از مداخل و منافع آنجا
بجهة حاکم که در ین عهد محمود شاه بن فرخ شاه بود تعین منوده بود ند اما از فرنکیه آثار بی انقیادی و طغیان صدور یافته با متردد ین
مسلمانان سلوک نامحمود پیشه نموده با متصوبان این دولت بکر و حیله پیش آمده یکدو مرتبه سفاین و لشکر توپخانه را از راه دریا با متردد ان
بحرین فرستاده و کاری از پیش نبرده اند قبل ازین در چراون سرمز کذار دریا که بر بندر کنیزو مشهور است در مقام فرصت دانکذار
جوس همایون کرشاغل عظیم در پیش بود بخلاف قاعده زمان شاه جنت مکان قلعه احداث منوده جمعی با لجرات تعین منوده بود ند چون
در اواخر وقت از والی لار حسابی کرفته بجزو اسره بر خصت همیون اعلی قلعه احداث منوده بود ند و منع مفاسد کلیه بود این زیاده بر وی
بر مزاج اقدس کران آمده اللهویردیخان بتسخیر و تخریب آن مامور کردیده امام قلی خان پسر ارشد حسب الفرمان قضا جریان قهرمان جبروت
قلعه را از ایشان کرفت و الیوم بر بندر عباسی مشهور است و در ین چند سال با آن بلده مدار الی منشده بجهة آن سفاین بنادر مندرج
انمینت را مهیا و دیا و منفعت عزیده فروخت تجار و مترددین بالکلیه در مقام مدافعه ایشان نبوده در ین اوقات مکرر دیده
و یکی از ایشان بظهور رسیده که بخود سر در جزیره قشم که جزیره در آزیر می نامند و طبع آب شیرینی است که از انجا بکشتی حمل شهر مینمایند
اراده قلعه ساختن منوده و پوشیده و پنهان مصالح عمارت جمع منوده بر سر شیر خیز آب نامه کور قلعه احداث منوده اند چون این امر
عصیان و طغیان کفته میکردید بدو دفع او دیب ایشان بر دست همت شاهانه لازم آمده خان شجاعت شعار امام قلیخان خلف صدق خان

مقهور گردیده دستور والد امیرالامرا محکمخان فارسیان برخیزد و باب فرنگیه و تخریب قلعه مامور گردیده داد برحسب فرمان فوجی از جنود قاهره را
بسرکردگی بساط بیک امام قلی بیک والد بیک و بروی بیک ایلچی فارسی بر سر ایشان فرستاد که اگر از قلعه ساختن ممنوع گردانیده و آنچه عمارت
شده باشد ویران ساخته اطبقه ضابط منع او ممنوع نگشته در اتمام آن سعی موفور بظهور آورده در همان قلعه تحصن جسته باغازیان تنگ
جدال پرداختند بساط بیک نیز بمحاصره قیام نموده حقیقت بخان اعلام نمود و امام قلیخان جمعی دیگر را کومک فرستاده با لاکفره خود را نیز
باکثوب رسانیده جنود فارس در تسخیر انحصار سعی بسیار بظهور آورده مکرر با پورشهای عظیم گردند اگر چه جمعی از جنود ظفرورود در مدت محمی
و حین تسخیر آن حصار بدرجه شهادت فایز گشتند اما غایت قوت بازوی قاهره اسلام و نیروی دولت و اقبال فتح و نصرت قرین حال
مجاهدان حوزه دین مبین گشته بران حصار مستولی شدند و محصوران بیچاره و ستمدیده حصار چون منبع آب شیرین بوده بر قرار داشته
عاریس گنجهان قهین نمودند چون از کفره مرمز و طبقه پرتگایه علی منجار صدد دریافته بمجار چنود نصرت شعار ره فوجیت و فتح اسلام
فتح و تسخیر بلده مرمز دست بتصال فرنگیه را پیش نهاد همت ساخته حقیقت بعرض عاکفان سده جلال رسانیده بدین خدمت رخصت یافت
بدین مجهود چنین مذکور شده که مرکاوه طبقه فرنگیه پرتگایه را در مرمز علی نموده باشد مانع آمدن سفاین و جهازات بنادر شده آمد و شد بکلی
انقطاع می یابد و موجب خرابی آن بلده گشته از انتفاع می افتند بدینجهت وظایف خدمتکاری و باج گذاری که بجهت خاصه از ایشان مقرر
می پوستند غایت اهتمامی در تسخیر انجا نخیشه و بمدار میکنند رانیدند قبل ازین جمعی از فرنگیه انگلیسه از جانب الی انجلس مدرکا خلایق بنا و
آمده اظهار صداقت و اخلاص خدمتکاری نموده بنابر مصالحه که میانه ایشان و طبقه پرتگایه واقعست و از فرق نصاری فی الجمله
اختلاف مذهب نیز با ایشان دارند و از خدمت اشرف نیز مقبل و متهمد شده بودند که مرکاوه اراده خاطر اشرف تسخیر بلده مرمز
متعلق گردد ایشان باعساکر نصرت نشان موافقت نموده و بعد از فتح و تسخیر از بندریکه بفرنگیه پرتگایه انگلیسه متعلق گرفته بود و اجهازات گرفته
گذارند که جماعت پرتگایه مانع آمدن جهازات گردند از ینوقت که فرنگیه پای از ایران بیرون نهاده باموری که بتحریر پیوست
اقدام نموده بودند دفع رفع آنطبقه در خاطر فور رسوخ یافت بمضمون این مقال که آب چاه نصرانی نه پاک است و بهودی مرده
نیشویم چپاک است و جماعت انگلیسه را نیز اغبار نموده ایشان نیز بجب وعده اداده خدمت شده لهذا لله خان شجاعت شعار با جنود
قاهره فارس متوجه آنصوب گشته و خود به بندر عباسی موسوم است اقامت گزیده و افواج قاهره فارس
از دوره یا کشتیها و سفاین عبور نموده و اهل جزیره مرمز شده بکیفران فرنگیه و محمود شاه والی استان مرمز و طبقه در آمده ساکنان آن
بلده از تجار و محترفه و اصناف خلایق طوعاً و کرهاً بتحصن جسته بضاری استانیان جوازم قلعه داری پرداخته و از بنجا بتسخیر
قاهره بمحاصره قیام نموده و مورچها قسمت نمودند و جمعی از طبقه انگلیسه نیز با کشتی از راه دور با آمده در یکطرف قلعه که باب در میسل
بود لنگر اقامت انداخته و همه روزه از طرفین جنگ جدال وقوع می یافت و لیران کار طلب پای جلادت و مردانگی پیش نهاده
بعضی بشرف شهادت میرسیدند تا اکو جناب خانی خود نیز از دور بعبور نموده بشهر آمد خانیان پیشتر از مقدم او در امر قلعه گیری ساعی
گشته مردانگیها بظهور می آوردند چنانچه در اندک زمانی خانیان سیبهایش برده بپای برج رسیده شروع در حفر زیر برج کرده

از همه مان صحیح العقول بات کفار چنین مسموع گشته که عرض دیوار قلعه مرکز فرنگیه ترتیب داده و اندازه سی فرع پیش رست که اگر بشکافند
بافته خانیان مطلع نیزده و برج از هم جصار راخالی کرده باروت انباشته آتش زدند باروت اجزای برج را بهوا برده و فرو ریخت
منهزم و دو اتک برج بحال بود بجهز اندک رخنه که بهم رسیده خانیان مستعد یورش شده بودند و محصوران بقدر قوت در دفعه کوشیده
سر اسم قلعه داری بظهور می آوردند تا اکه کار بر محصوران تنگ شده از مقاومت عاجز گشتند فرنگیه بحجة نصرانیه و هم کیشی بطایفه انگلیسه
توسل جسته دست از قلعه داری باز داشتند و احمال و اثقال و کشتیهای ایشان در اورده بیانه انجماعت رفتند قبل ازان
امام قلیخان و علمای انگلیسه قرار یافته بودکه بعد از فتح قلعه طبقه بضاری با تمام و اموال ایشان تعلق داشته باشد کرده مسلمانان
بجهود تقرب جویش متعلق باشند چون مطلب که تسخیر قلعه و شهر است بحصول پیوست جناب خان برحسب همه و پیمان متعارض نشده فرنگیه را
بجماعت انگلیسه گذاشت که بهر طریق رضا داشته باشند با ایشان تعلق نماید القصه بعد از دو ماه و چند روز امداد ایام محاصره
و جنگ جدال به نیروی اقبال پیروزی که همواره قرین حال خسروان این دودمان والا است قلعه رفیع بنیان مرمز که در رتبت و جلالت
شهره جهان از کارنامهای نادره فرنگیان است مسخر اولیای دولت قاهره گردید محمود شاه والی مرمز و اتباع او بدست درآمده
و از طبقات خلایق که بقلعه در آمده بودند جمعی که با کفره موافقت و معاونت نموده بمحاربت پیش آمده بودند بخواری و نزار رسیده
در رعایای عجزه و غیرها که درین اردو لشکر در شهر بوده باکراه و زور برده بودند نجات یافته سالم و غانم بمنازل خود آرام
گرفتند و جناب خانی حاکم تعین نموده رعایا و برایا بنوازش گشته و در ظل لوای عدالت غنوده از یراق قلعه و خانهای که بدست
در آمده چند عدد توپ بزرگ و بادلیج غرده و کلان که فرنگیه بعنوان هرمز بترتیب داده بودند مرکب کارنامه یکدیگر المثال تو بچیان فرصت
و دیگر اشیاء مرغوبه آنچه لیاقت قبول نظر اشرف داشت جمله سرکار خاصه شریفه جدا کرده تتمه بجنود لشکر ظفرورود قسمت یافت و
بعد از انتظام مهام ضروریه و نظم و نسق احوال سیاسی و رعیت قبیل ارتحال از انجا که گفته پرداز ملک شیرین عود نمودند حقیقت
این فتح مبین را بپایه سریر اعلی عرض نمودند در ضمن که رایات عزت جلال و عساکر ظفر شعار رکاب تسخیر قلعه قندهار رقم داشتند خبر
فتح مرمز رسیده که گوش سامعه فلک و ملک صدای قبل بشارت این فتح و غزوات شدید جناب خان سورو تحسین و آفرین کردید آن خبر
بهجت اثر بمبارزان قلعه گشای همایون مبارک و میمون آمد و در همان دو سه روز قلعه قندهار بتوفیق کردگار جهان بناچیز بسعی اگر افت
مفتوح گردید شکر خدا که از هر دو لطف دادگر در یکزمان کرفت و دو اقلیم معتبر عباس پادشاه شهنشاه نامدار شاهنشه زمین
زمان شاه دادگر از هر طرف که چشم گشائی نشان فتح بر هر طرف که کوش نهی مژده ظفر وقایع منشوره و سوانح ایام محاصره

دار السلطنه مرمز چون رایات ظفر آیات بنوعی که مرقوم قلم وقایع نگار گردید از سفر خیر اثر قندهار عود نموده در دار السلطنه مرمز نزول
اجلال فرمودند قریب دو ماه در نیم در ان بلده فاخره اقامت فرموده بداد و ستد خلق و ارباب حاجات و انتظام مهمات خراسان
و انجاح مطالب اصحاب مآرب اهالی آن دیار مشغول بودند از سوانحی که در ایام اقامت آن دار السلطنه روی نموده آن
ابراهیم خواجه است از سادات و خواجهای معتبر شیراز از جانب نذر محمد خان اوزبک والی انجا بر سم رسالت باتفاق محمد صالح بیک

وزیر سابق شروان که در سال گذشته همراه با بندهٔ میرزا ایلچی فتح و جناب هدایت مآب عبدالرحیم خواجه بخاری برسالت سلاطین فتح و بخارا
رفته بود و شرح آمد و رفت محمد صالح بیک اگر چون با تفاق پاینده میرزا ایلچی رسیده و با مدر محمد خان ملاقات نموده و مکتوب عنایت اسلوب
شاهی را رسانیده و از مضمون عطوفت مشحون نامه های متبع و مسرور گشته از لوازم تعظیم و تکریم کوشیده بعد از استوری راه و ارکاب
مادر را نهر کسیل کرده و در شهر سمرقند با امام قلیخان والی بخارا ملاقات نموده بعد از اطلاع بر مضمون نامه و مراحم اشفاق شاهی بست
بخلق آن دیار که حسب الاستدعا جناب هدایت مآبی مرقوم گشته بود علماء اعیان او زبک و عموم مردم آنجا را از اهالی اطاعت
مستوضح بودند در این هنگام که نزول اجلال در خراسان واقع شده تسخیر قندهار اتفاقا فاتحهٔ خوف و بیم عظیم در گشتن ان ولایت
نامه های را حرزامان دانسته فی الجمله اطمینان یافتند و محمد صالح را قرین اعزاز و احترام روانه نمودند در محمد خان ابراهیم خان
که از زمره معتبران خاص و امرای اعیان انجا بست جهة تاکید بنیان مصادقت و حوالات ارساله گشته التماس نموده بود
که هر چند مخالصت ایرانیان بالذات بنیان رسم قدیم است چون او برادر بزرگتر التماس نموده بود امام قلیخان با حضرت اعلی در
مقام اخلاص و اتحاد و حسن ارادت و اعتقاد اند در زمان فتنه نشان همایون اعلی که کرک و میش را بایکدیگر الفت نبود
برخلاف از منه ماضیه من بعد فیما بین مصادقت و دوستی مسلوک باشد متعاقب ایشان از جانب خواجهای جویبار بخارا نیز
کسان منعمد آمده همین گفته بودند که سلاطین ماوراء النهر خصوص ندر محمد خان التماس نموده که رسم محمد خان ابن ولی محمد
خانزاده پناه و بان حضرت آورده در این سه جا داده اند چون بودن او در این حدود مادهٔ فساد است بجهت دفع مادهٔ فساد اگر
او را همراه خود بعراق برند موجب امیدواری ملتجیان و استحکام بنیان مصالحه و دوستی است زیرا که میانه او و نبی عالم
خصومت و عداوت است و جمعی او باش غارتگر او زبکیه خفته جوی و آشوب طلبند بر سر او مجتمع گشته پوسته بجهت نهب و غارت و اخذ
اموال مردم دست اندازی بجوانب مملکت مینمایند و اگر در کار او تغافل نماید موجب تشویش عجزه و رعایا و غرابا گردد
و اگر متوجه منع و تنبیه شویم چون در قشلاق همایون و اقعند از عبور لشکر مضرت و آسیب بر رعایا و مملکت شاهی میرسد موجب نقض
معاهده و پیمان و انحراف مزاج اقدس اعلی خواهد بود حسب الاستدعا قرار یافت که رستم محمد خان در رکاب همایون اعلی عازم
آمده من بعد در عراق استبداد معیشت او و علایر نیش معتمد سراپا نجام یافته جمعی او باش غارت گر را اعتماد را که جمع آمده اند پراکنده
سازند چه بر دوستی و دشمنی این گونه مردم اعتماد نیست الحاصل از شمول عاطفت و توجه خاطر مرحمت گستر ترفیه حال جانیان
و راحت و استقامت سر حد ایجاب مینمود لهذا رستم محمد خان در پیش توجه عراق در رکاب همایون بود شرح فرستادن
ایلچیان مذکور را از مازندران و بعضی از دار السلطنة اصفهان در ذیل سمت قلمی گشته بیان میکرد و دیگر از وقایع اقامت مراسم اتحاد و
فیما بین همایون اعلی و سلطان عثمان فرمانروای روم بر جاعلت خمیر اندیشان طرفین قواعد مصالحه و دوستی استحکام گرفته
یافته بنوعی که رسیدن ذکر یافت ایلچیان معتبر آمده شنوده اند مسامع جلال رسید که سلطان عثمان با عموم سپاه بسمت جانب و دفع سلاطین
فرنگیه که بنیاد اسلام در آمده دست درازیها کرده بودند متوجه شده بخاطر انور رسید که مصری فرستاده از حقایق حال و قوت عساکر

بنود اسلام را روی داده باشد استعلام فرمایند و حقیقت فتح قندهار و دفع و رفع کفره بر کنایه مرقوم را اعلام و مژده الهام دهند ایلچی یک
قوچی قاجار را با رسالهٔ داستان نامه مجت آئین و ستاده در قلم آورده و فتح و نصرت پناه اسلام را که همواره از درگاه واجب
مسالت میشد در نامه های درج فرمودند بعد از اکرام ایلچی مذکور بسرعت هر چه تمامتر روانه شد سنوز موکب همایون فال در دار السلطنة
مرات نزول داشت که از اخبار خوشحش و فساد لشکر روم و انقلاب آن مرز و بوم و کشته شدن سلطان عثمان از کردش چرخ
و اژگون و بخروی سپهر وقلمون در روی یافت ذکر اخبار شورش و انقلاب روم و کشته شدن سلطان عثمان فرمانروای
آن مرز و بوم شرح واقعه مذکور بنوعی که از وارد و ین استماع شده ایلچی روم نیز متعاقب آمده بیان کرد ماحصل کلام
آنست که سلطان عثمان در این سال از سفر فرنگ مظفر و منصور عود نموده بود چون بمجرد رسیدن که در این سال با راده سفر
حجاز و عراق عرب عزیمت قشلاق جلب وارده گویند که پادشاه اعظم اکرم شهریار عرب و عجم اعنی حضرت اعلی شاهی العلم
عند الله نقض عهد و پیمان در خاطر داشته طایفه ینکچری که معظم سپاه بوده اند عرض نموده اند که این عزیمت که فتح انواع مصادر موجب
تبع فتنه و آشوب سرحد عرب و قرنباش است لایق دولت نیست مع ذلک در قانون عثمان در یکسال دو سفر نباشد و منوز
عسکر روم که از سفر فرنگ عود نموده اند در منازل و اوطان قرار و آرام نگرفته اند در این سال این عزیمت موقوف باشد که در سال
آینده اگر صلاح دولت باشد متصلت جمهور اهل آید سلطان عثمان از غرور جهل و جوانی و عدم اطلاع بر قوانین معتبره و مثانی امور
و لاو پاشا که در این هنگام وزیر اعظم شده با ینکچری آقاسی معاند بود و میخواست اقتدار و حشمتیکه طایفه ینکچری را در امور
جهانبانی هست کمتر شود چند نفر دیگر از خویش آمد که بیان صاحب اغیه که طایفه ینکچری را مضاب ساخته در این عزیمت تمثال عجز لازم
کرده بنده ینکچری آقاسی و جمیع عظمای انطایفه بشورش در آمده قتل و لاو پاشا و چند نفر از عظمای معتبران طایفه که در اتفاق
صاحب رای و مشورت و امور دولت بودند با خود محرم ساخته کس بخدمت پادشاه فرستادند که و لاو پاشا و این جماعت ناخوش
شده و خلل ایشان در امور دولت موجب تخریب بنیان سلطنت است و ما از سلوک ایشان راضی نیستیم التماس آنست که حضرت
پادشاه انجمت را به بست ینکچری سپارد و که بخرار ساند و عرض نمودند که در قانون سلسلهٔ عثمان چنین اراده کرده اند
ینکچری بنا به صلاح دولت مینمودند پدران شمار رضای خاطر ینکچری جسته بفعل می آوردند حالا نیز متمنی آنست که از خفته
بظهور پیوندد سلطان عثمان مقدمه مذکور را کار بلیغ نموده تهدیدات عظیمه با عیان انطبقه نموده و طایفه ینکچری طغیان عظیم
در رفع و دفع انجمت راسخ و صاعی گشتند و لاو پاشا و رفقا از بیم ضرر خود را بسرای پادشاهی انداخته بستند و فوجی کثیر
از قلعه نگاران و عمله سرای و سپاهیان اطرافی جمعیت و در دفع فتنه انگیزان انطایفه کمت شدند تا از جانبین مهم بجنگ و جدال انجامید
جمعی کثیر در میانه مقتل آمدند و جماعت ینکچری اثر غلبه بظهور آورده بالا بردن سرای پادشاهی پرداختند و بیگمنده که پادشاه سلطان
مصطفی برادر سلطان احمد است زیرا که بعد از فوت سلطان احمد با وبیعت کرده و قرار سلطنت و پادشاهی او داده و بود و یم دفع او
رضای ینکچری نبود و حق بیعت او در خاطر نداشت سلطان عثمان زاده را قعده مذکور خود فلاک گشته بمصلحت چاره و جویان کس نزد ینکچری

آقاسی فرستاده و پیغام داده که من کمتر خورده‌ام از قانون پدران نداشتم حالا ازان زیاده‌ام و پشیمان گشته باز رضای شما
چنان میکنم بعضی از اهل تدبیر مصلحت دیده‌اند که چون کار از مصالحه و پیغام گذشته و ینگچریان چیره شده‌اند علاج منحصر درین است که پادشاه
بازیده و حاق ینگچری پناه برده خود را بخانه ینگچری آقاسی اندازد و بایشان توسل جوید شاید که حمیت و اسلامگری گذشته از اراده سلطنت
سلطان مصطفی باز آید و سلطان عثمان مصلحت ینگچریان فرصت جسته از سرای سلطنت بیرون آمده در عین ستیز و خونخواهی کال
اضطرار بخانه ینگچری در اندرون سرای وزیر اعظم در رفتار او سیاحسین پاشا وزیر ثانی و فولدار آقاسی اغای
سوباشی نامی از معتبران طایفه سپاهی اغلانی و جاوش پاشا و بستانجی باشی که صاحب اختیار سراست و امثال ذلک
دست آورده بضرب تیغ و تبرزین پای در آورده بوثاق سلطان مصطفی رفته او را از مسکن خود بیرون آورده و تمنیت
پادشاهی گفته و درین اثنا مشخص شد که سلطان عثمان بمنزل ینگچری آقاسی رفته و با او در سن جوانی ینگچری آقاسی خبر یافت که
پادشاه در خانه او است بمنزل آمده پادشاه را اعلام نموده عذر مقدم خوانیت در مقام حمایت در آمد و اعظای ینگچری بگفتگو در آ
و گفت چون پادشاه با وجاق شما پناه آورده و از کرده و نادم است اولی آنست که بالقضاء مروت و رفع بنای باز خاطر آورد
آریم و چون آنچه مطلوب او و بحصول پیوست معاندان رفع شده مدعی بعد ما پادشاه در مقام اقتدار و دولتی باشیم و درین
راسخ گشته مطلوب طایفه ینگچری از پیم اگر مبادا این مهم بسعی ینگچری آقاسی مثبت پذیرد پادشاه که جوان و جاهل است
در دل دارد عاقبت انتقام کشد خاطر رفع ینگچری آقاسی قرار داده بر سر او هجوم آورده فی الفور بقتلش پرداخت سلطان را از
خانه او بیرون آورده بقلعه مشهور بیدی قلعه که در جوار قسطنطنیه است فرستاده باو اگفا کرده از بیم اگر مبادا بصورتی روی نماید
دیگر باره سلطنت و پادشاهی باو قرار گیرد حکمی لطایفه بگیر تا ق نموده بیدی قلعه رفته او را از میان برداشته و روز دیگر بعموم طوایف
سپاه ینگچری و غیره هم لباس سوگواری پوشیده و بمضمون اگه خود کشته حافظ را خود نعزیه میداری نعش او را از بیدی قلعه بتعظیم تمام
تمام بشهر آورده بتجهیز و تکفین پرداخته در عمارت مقبره سلطان احمد در جنب قبر او دفن کردند القصه اسم سلطنت و سلطنت و دیگر باره
بر سلطان مصطفی مخلوع الاطاق فرموده طایفه ینگچری پیشتر از پیشتر صاحب اختیار امور دولت شده وزیر اعظم و ارباب مناصب مصلحت
ایشان تعین یافت چون سلطان مصطفی بشوریدگی طبع و خبط دماغ موسوم بود و الده او هم مشورت و زرا متوجه قطع فصل و مهمات
سلطنت میشد و مکتوب بحث اسلوب از جانب او بحضرت اعلی شاهی ظل آلهی مشتمل بر وقایع و سوانح مذکور کرده بالقضاء قضاء دیگر داد
و تجدید قواعد مصالحه و دوستی نوشته مصحوب ایلچی مذکور فرستاده ایلچی مذکور در دار السلطنه مرات پایه سریر اعلی رسیده مکتوب
مذکور را بنظر انور در آورده حقایق حالات نیز زبانی عرض کرده مفهوم که الیوم طایفه ینگچری که قصد پادشاه و خونخواهی او کرده در عین که تحصیل
ایشان شده بود بقتل آورده اند در میان دو تخم بان سلسله آل عثمان مطلوب نمانده و جمعی از ینگچریان را اراده و چنان است که چون سلطان
مصطفی بشورش و مزاج شهرت یافته و از سلطنت او مخلصت گرامور دولت اختلال پذیرد مرگاه قدرت یابند سلطان مراد را هم بر سلطان
عثمان راکه کودک غرور سالست بپادشاهی اختیار نموده طالب خون عثمان باشند طایفه ینگچری بدین جهة راضی بسلطنت سلطان

تسلیم فرستاده و طایفه ینگچری

نیشته و این گفتگو نیز بمیان آمد که من مدت بسیار ممالک سلطنت نموده در هر گوشه تقلبی بر فساد برآورده و در هر سری سودائی دارم
فعلی احتمال ملازم حسین خان حاکم کردستان با یکنفر چاوش از بغداد آمده شرح برهم خوردگی عراق عرب و تراجع نمودن عطف الله
بغداد و قوع یافته بنوعی که در ذیل مرقوم میگردد سعود وضع داشت شرح وقایع و قضایای دار السلام بغداد و فتنه عراق عرب
حالات اکه مدتی مدید و عهدی بعید است که آقایان و عطای سپاه بغداد و بجز دسری معتاد گشته سرباز می یکی ازیشان صاحب اقتدار
گشته کل مداخل و مخارج آنملک را بقبضه اختیار خود در آورده و حکام و پاشائی که از جانب سلطان روم می آمدند دخل نمیدادند و اگر
ابتدا بعضی اطاعت کرده بظهور می آوردند بپاشا در سرای حکام فرود آورده و بوجه بعثت سرانجام می نمودند مرگدام که بآن تسلی نمیدادند
بجنگ آمده راه مراجعت می نمودند و اگر تسلی میشد روزی میگذرانیدند درین محمد قبرداری که آقای ینگچریان بغداد بود دیگر سوباشی که از
عطای اگایان معتبر بود و یکدیگر اتفاق نموده مرگدام جمعی از ملازمان خاصه خود گرد ریسان و میسه سکبان می مانند جمع سانیده
مرتبک بارا ده حکومت و خود سری سر بعصیان و طغیان برآورده بودند تکین سیع پاشا و حاکمی نمیکردند رفته رفته بگر سوباشی قدرت
و اختیار بیشتر از پیشتر یافته بهمین نهج و منش پیه آمد و محمد قبردر مقام دفع گر سوباشی شده و در عینی که او با قوی از جنود بغداد و
سکبانان خود بجنگ اغذ مال متمردان عازم رفت بود محمد قبر کس بجلد فرستاده گ تکین او نمده خود با گروهی از تتبعه قصد غارت اموال گر سو
باشی کرده بپرسه خانه او رفته و گروهی بحمایت او مخالفت نموده و چنان اتفاق افتاد که گر سوباشی در راه این خبر شنیده
سپاهیان را که همراه او بودند با غامات و وعده های جمیل باخود ساخته بشهر عجلو نموده القصه سپاهی بغداد و دگره و کشته بگر سوباشی
با محمد قبر در نادین قلعه دگره و یگر با گر سوباشی در شهر بودند و فیمابین جنگ و جدال اتفاق افتاد اخر الامر گر سوباشی مال قلعه را نیز بر باد
داده و اکثر از محمد قبر دگره دان شده خود را از قلعه بشهری انداخته مجلو گر سوباشی بر قلعه مستولی شده محمد قبر را بدست آورده و
او را با چند نفر دیگر که مظنه خلاف داشت از میان برداشته اموال و اسباب نهایت بدست آورده بسکبانان سپاهیان
خود داده و چند نفر از مشایخ طرز ابو حنیفه را که با محمد قبر متفق بودند در کشتی نشانیده آتش در کشتی زده و خاکستر ایشان را بباد
چنانچه بعضی استیلا و اشیاء مزار نیز بغارت رفت و بر حکومت عراق عرب رقم انقضاص کشیده و چون خبر عصیان و طغیان گر سوباشی
بپایه سریر خوانگار روم رسید ارکان دولت عثمانی ایالت بغداد را بحافظ احمد پاشا نامزد نموده و فرستادند که مهمات آنجا را هم
صلاح دولت باصلاح آورده متمردان اهل طغیان را بجزا رسانیده گر سوباشی کرد ال بر حکومت عراق عرب بسته استقلال تمام
یافته بود از آمدن پاشا خونخوا گشته با حکام سرحد قزلباش طرح اتفاق انداخته کس خود تزد حسین خان حاکم کردستان فرستاده التماس
نموده بود که این امور از روی اخلاص حضرت شاه عالم پناه از من صدور یافته من بعد دست ارادت در دامن اطاعت زده قدم از کج بندگی ان آستان
نزده بجهات منسوبان درگاه مستقره امید وارم و ملک بغداد را که مورونی اگحضرت است بجهة آنحضرت نگاه داشته ام آنچه
خان علازمی همراه کرده او را بدرگاه جهان پناه فرستاده حقایق حالات بنوعی که تحریر پیوست عرض کرد چون حافظ احمد پاشا
بسده دار السلام رسید گر سوباشی کل سپاهیان بغداد را بجز دسته ساخته تکین او نکرده و از اطاعت و انقیاد سر نپیچیدند

جان تهم بر سری ۰ مجملا یوسف خان قطع نظر از تحفات متعارفه و اغراقات سجع سخنورانه پیشکشی گذرانیده که زبانها از ادای حقیقت و فقدان
جان ثنا تحسین و آفرین گویا کرده و سر و زبل مراسات بحفظی خاص معزز و مشفقانی که کون منظوره محترمه شریکت و چند گاه در رکاب
بسر اشکار مازندران مشغولی داشت و پیوسته حریف بزم خاص و مشمول عواطف عزه اختصاص بود و در مقام انصراف بخلعتهای
فاخره و تشریفات تمام از زر و جواهر سرافرازی یافته مقضی المرام بالگاه ولایت خود معاودت نمود و قرجقای خان سپهسالار ایران
که حاکم مشهد بود از آوان کودکی و محمد عیسی بایوسف خان طریقه اخوت و برادری مسلوک داشت و مدتهای مدید که ملاقات با یکدیگر
نیفتاده بود در نیوق کرد و پای سریر اعلی آمده بنوعی که مذکور شد سعادت بساط بوسی دریافت حضرت اعلی از شمول عاطفت و اتحاد
قرجقای خان را از مشهد مقدس طلب فرموده او در رشت مشتاق از مشهد مقدس بر آن آمده با مازندران مشتاقانه پیش آمد و
عهد ملاقات تازه شد چند گاه بصحبت یکدیگر مسرور بوده یوسف خان رخصت یافته قرجقای خان در رکاب اشرف اقدس ماند

ذکر توسیع شوارع مازندران بر اذکیا پوشیده و نماند که در کل دار المرز خصوصا مازندران ضیق طرق و صعوبت راه و تنگی گذار
کوه جبال رفیع و کمرهای کوه که از غایت ارتفاع و بلندی بساعت آسمان دست در کمر دارد بمنابه ایست که عبور یک
سوار از مضایق نامسوار جبال انقباض و شوار در هر قدم از خوف خطر پیاده شدن ناچار و گذار مشتران خود با کمال استه
روی از انجا مری بود محال مردم اندیشه را که مرکز چشم بر یکدیگر بیرح شتر بفتاده و بلکه در خیال نگذرانیده بود چون ترکیب
عجیب آن فرشته نهاده و دیده بر حسب که بمرور ایام و لیل کیف خلقت و ترکیب ان جانور قوی هیکل تعجب میکرد و چون حضرت
اعلی بر توانفات تمییز ترکیب آن دیار ترست بخش فرح افزا انداخته بشهر طرب انگیز فرح آباد و قصبه شریفه اشرف را
بنوعی که در محل خود ذکر شده مرکز خاطر جاه و جلال کرده اند تنبیهات آن ولایت دلگشا مطبوع طبع واقع شده و در مشکلگاه
های عدیم المثال آن ولایت بفتح طالعگاه مسرت بخش خاطر همایون تر بود و ملازمان رکاب اشرف و متردد ین اردوی کیهان
شکوه از صعوبت راه و شکی گذارهای خطرناک و بسیاری گل و لای که از کثرت بارندگی همیشه در نیستانهای اولایت بود و از
اضرار بسیار و نقصان و خسران بیشمار بعابر گذر شعار و متردد ین گذر نبود در این سال رای جهان آرای بدان متعلق
گشت که در وسعت شوارع و هموار ی راهها توجه فرموده نوعی سازند که مشتران قطار بفراغ بال بخوف و خطر عبور نموده
آسیبی از ثلم متردد ین نرسد همت عالی بخدمت بدین امر مشکوف که در نظر خلایق دشوار و بال محال بسنجیده و کاشته جانب سوری
میرزا تقی وزیر عبر ستان را بانجام این خدمت مامور فرموده مقرر شد که اهالی مازندران و ران امر میرزا و دیعه ای
کرده و کارکنان اجرت واقعی از خالص مال خاصه شریفه ستانند و جناب دستوری پذیرای فرمان گشته بهون عنایت الهی
و نیروی اقبال شهنشاهی و امن همت بر میان و به شروع در انجام این خدمت کرده نهایت سعی و بذل جهد دران امر شگرف
بظهور آورده اعظم شوارع مذکوره را بسواد کوه است که از الجا خاوره و فیروز کوه و مازندران بهشت نشان میرود و دیگر متردد ین
از روی سعی ازان راست و تا فرح آباد و قریب هشت نه مرحلت تخمینا چهل و پنج فرسخ بلکه زیاده است القصه ستاوان

خان ترکمش چاکیدست و تیردار ان و بنایان و عمو آن کار از سر طرف جمع آورده و مصالح سر انجام و او و بر رود خانها که بر سمت راه
واقع است پلهای عالی استوار بقدر طغیان سر رود خانه بسنگ و اجر و ملاط تمییز و ترتیب داده و در سر سیلابهای عظیم
که در وقت بارندگی از قلل جبال میریزد فتحها کنده در سر جاکه مظنه آن بود که بر رو را بام از آسیب سیلاب مهدم و خراب کرده و سنگ
و اجر و ایک آن مرمرا استحکام مرداده بر رود خانه مخی کرده اند و در هموار ی خیابانها طرح کرده آنچه بیشه و جنگل بود و بیتوان
از درختان مطبوعه خالی کردند و خاک در یک از جاهای دور دست آورده هی پشت بلند کرده اند و در دو طرف ان جویها
کنده شد که آب باران از شوارع بجویها ریخته بر رود خانها جاری گردد چنانچه در زمان راه که محل عبور متردد ین است اصلا از گل و لای
سم ستوران آلوده نمیگردد و مضایق و تنگنای جبال بانحنای طریقه توسیع داده بعضی جاها بمقدار چوبها توی انداخته انچه سنگ خارا بود
سنگ بران تراش ترتیب داده ضایع بدایع بظهور آورده چنانچه ناصح کارهای فرادی که در نظر عقل و در ازکار مینمود گردد
در آمد که زمانی این کار خیره بنیروی همت والا و مدد کاری اقبال معلی نوعی که مکنون خاطر فرخ و پسند عام و خاص بود بصورت انجام
پذیرفته موجب تحسین و آفرین گردید اکنون شتران با رو ار رفقا رفقار پیلوی یکدیگر بفراغت عبور مینمایند (دربیان متوفیات این ایام)
خصوصا خواجه محمد رضای قدوسی مشهور بسیار و خواجه که وزیر آذربایجان بود و در سفر کرمستان لقب قدوسی یافت دو سه سال پیش
که در عنایت اشرف بسر برده از مقربان بساط اقدس و محرمان بزم مقدس بود شرح شمه از احوال او در طی حالات سنه
نگاشته اگاهیان شده و خواجه بود موطن و مولدش از موضع جوین قزوین است از وزارت ذوالفقار خان قزاباغلو موجب شهرت
رسیده وزیر مستقل اذربایجان گشت و از کاردانی و توفیرات احوال دیوانی روز بروز بمدارج اعلی و مراتب عالیا ترقی کرده
صاحب رای و مشورت بود با شعرا و شعر و شاعری رابطه تمام داشت و به بذله گوئی و شیرین بیانی در محفل همایون علیین و انیس مجالس
گردیده بود در این سال او را بصاحب سعد و اطاری گشته متوجه معالجه کشتر شد در سفر قندهار کوچش از دیاد یافته در الحاحی قوس
خراسان از رکاب اشرف باز ماند که بتانی می آمد باشد در موضعی که مدفن امام زاده و محمد است برحمت ایزدی پیوست و در مشهد
مقدس معلی مدفون گشت خالی از علو همتی نبوده در رعایت حال و تفقدات احوال شعرا و فضلا و شایان و اهل احتیاج خود
معاف نمیداشت و این چیز از کفایت او است ۰ چنانچه در رفت رحلت و وش بر دوش صبا سوی ادی عمر رضا کرد و مشتر سا
میداشتم ۰ محمد صالح بیک وزیر سابق شیروان که از رسالت ماوراء النهر آمده چند گاه در ملازمان ملازم رکاب اشرف بود
بمنصب وزارت دگلستری دارالمومنین قم سر افرازی یافت در بین اثنا بیماری دراعارض شده و در حالت بیماری استعفای مراجعت
بدرالله عارالمومنین مذکور کرد و در راه مرض استداد یافته در دو منزلی قم فرمان یافت و جنگ آخرت شتافت ایالی قم که
آماده استقبال بودند استقبال نعش او کرده بر دوش حمل و مصحوبه در آورده ۰ ازان سر در آمد این کاخ دلاویز که چون
جا کرم کردی کو میت خیز ۰ بنیچ صحت جا کرم کردن نیز نداد انظم خوش دشمن ایل روزگار است ۰ این کردش میدارد که
لحظه بکام دل کسی را نگذاشت خان ازین ستمگار ۰ دوستی تبریزی الاصل بود در خدمت فرهاد خان قرامانلو نشو و نما یافته

بود و ترقی نمود و بعد از قتل او بملازمت اشرف سرافرازی یافت مرجند گاه بمنصبی از مناصب دیوانی مشغولی داشت بسیار مرد
خلیق آدمی کریم الذات سلیم النفس بود و در ایام عمل خود با خلایق سلوک پسندیده نمود و خلق را راضی بود و نمود
مبارکه تخلوزیل ترکی مطابق سال ثمنی و ثمانین و الف هجری که سالی منفرد قرن دوم جلوس همایون بود
ماه فروردین ابتدا دی ۱۲ نعره او از چهار ۱۲ کوه و دادی ۱۲ چهار از غدد و شش تازگی داد ۱۲ گفتا چهار آواز آوازی داد ۱۲ اصلای
باده خوردن داد شاه ۱۲ زگل نخلت فزاشد مهر و سرا ۱۲ دیگر باره چهار دلکشا با هزاران برگ و نوا ۱۲ سر آغاز شد ضابط
چهار ارکان قوایم روزگار مربی چهار فصل هشت و چهار یعنی خورشید جهان آرا که فرمان روای طارم چهارم است هشت
ساعته و چند دقیقه از شب دوشنبه نوزدهم ماه جمادی الاول گذشته با لطنطنه شکوه و الجلال چون ناصیه خنثه نوای فلک اطلس
خسرو پهلوان بخطه دار الملک شرف و اقبال خرامیده اورنگ چهار پایه سبع سموات را بوجود فیض آسود زینت و زینت
و جهانی داد و پرتو انوار ترحیش عالمی را بر گرفتن باقی را نشو و نمای تازه داد و مشاطه بهار و عمران رزم آرا جامه عمر آغوشی
حریفان بزم عشرت بصد زیب و زینت و بهار آراسته در انجمن کامرانی و کامیابی جلوه گری و دلربایی در آورده و نغمه سرایان
هزار دستان باغ و بستان گاه از فرود و تشریف قدوم گل ریحان نوای غمزه ای طرب و خرمی ساز و غرغوانی آغاز
مینمود نخلکاه از بیم تطاول قدی شیروان صبا کاوراق گل را پریشان حافظه باد بی نیازی میداد و نداز اندوه فراق
کوه عقرب بآن بستملا میکوفت نالهٔ افغان در گرفته از فواره دیده جوی خون میگشت و ندا آمد ۱۲ چنین است رسم سرای
سپنج ۱۲ کهی باشد آسایش و گاه رنج ۱۲ چون نوعروس مجلس نشاط و خرمی با حسن صورتی با خبر و محمد بصد شیرینی و دلارا
هم آغوش و طفلان بهجت و شادکامی با شهریار زمان توام و مطاعه لذا حضرت اعلی در بارهٔ زندان خشت نشان بلوازم خشن کوشی
روز نوروز پیروز خجسته مقرران بساط و الا ارکان دولت جهان برادران انجمن بهجت فراچون سوسن و زبان جا
ثنای شهریار گاه تخش گران رطب اللسان بودند و بزبان صدق بیان ابتهال همیودند ۱۲ شاهبخت و دولت تراپایدار با
همیشه خدایت نگهدار باد ۱۲ بود در جهان تا بود نام تو ۱۲ برایم زکیستی همه کام تو ۱۲ القصه بعد از فراغ خشن نوروزی در
سرزمینها بهشت آسا آمده بار بسیر و شکار پرداخته ۱۲ لذت از اهل بار میبردند ۱۲ از دل و جان بار میدادند و جان و گاه
متوجه ایام خجسته جام آن مقرب الحضرت الخاقانی ذیل یک ترشحال باشی خاصه بود که بر سالت هندوستان مقرر بود
و عهد یک یوزباشی قراداغلو و میر دلی یک که بعد از فتح قندهار رفته بودند شرح آمدن ایشان ذیل یک آنکه چون خاطر
از اینجانب برسالت آمده بود که چیزی از امرا بزرگ آن سلسله بود و با اسباب و یراق و تجملات بزرگانه بتوهمی که در محل خود
تحریر یافته باید ران آمد حضرت اعلی نیز بعد از امعان نظر کامل امرا و مقربان و معتمدان این دولت مشار الیه را که بحسب
ذاتی و بضمیمه کی و علو همت و آزادگی و آداب دانی و حسن سلوک متصف و باخلاق و اقعه و محمودیت و انده و یاد قرب و مسرت از
اقران ممتاز بوده شایسته امر رسالت و سرافرازی این خدمت دانسته چنانچه در محل خود ذکر شده همراه خاقانی مرحوم

چون بآن خدمت مامور گشت و همت مصروف آن داشت که از روی اخلاص و حسن اعتقاد و صفوفیکری سرو جان و مال در راه
مرشد ولی نعمت دریغ ندارشته بنوعی باین خدمت اقدام نماید که در نظر دوست و دشمن شایسته و پسندیده باشد لاجرم
بروجهی که در حوزه همت و غیرت و لایق دولت بود تجمیز و یراق آن سفر پرداخته با شکوه و عظمت و کاسه و اسباب و تجملات گاه
از اسبهای تازی نژاد و صبا پویه و زینهای مرصع بطلا و جواهر بی مانند که بهترین زیب و زینت سپاهی است و اقسام مرصع
آلات و اشیاء و تجملات بزرگانه زیاده از حد و شمار و جمعی کثیر از ملازمان و پیشخدمتیان و عمله کارخانها با آستگی و پیراستگی
تمام از خدمت اشرف جدا شده در مرافقت خاقانم روانه شدند چون قدم بملک هندوستان نهاده بهرجا و بهر ولایت که رسید
شرایط استقبال و لوازم احترام قیام مینمودند چون بلاهور رسید حضرت پادشاه والاجاه فرمان قضا جریان هندوستان و
بسیر کشمیر تشریف برده بودند سخنام باز گشتن شنده ذیل یک حسب الفرموده در لاهور توقف نمود و خاقانم بمشیرت
بعد از دصول پادشاه بلاهور مشار الیه بعزملازمت دریافته لوازم تکیت و تسلیم و آداب تعظیم و تکریم چاکرانه چنانچه مسلم
بجا آورده و از جانب همایون اعلی پرسشهای دوستانه و نیاز مندی بیدارانه بظهور آورده نامه همایون فال خاقانی را تاج
و جایگاه زانیده و در اداب رسالت و شرایط سفارت بوجهی سزاوار مجبت و دوستی طرفین بود فرو گذاشتی نکرد حضرت
پادشاه والاجاه در اسپی است معتاد که از زر و نگه قوله یافته الی الغایت هر سال دو بار و بخش عظیم منعقد فرمایند و در روز اول
ماه عربی و فارسی که موافق باشد ایشان را بر کسر ترازوی طلا که باز کفهای مرسل ساخته اند نشانیده بر سر دیگر زر مسکوک در
وزن قدری سیم مسکوک و در سمتی زر مسکوک را وزن میکنند و گویندان نقد را بفقرا و اهل استحقاق تصدق مینمایند و در
ایام میانه شمسی و قمری تفاوت جمع رسیده اینان را دوباره وزن مینمایند چون دعده آنروز جشن نزدیک بود آنحضرت در لاهور
توقف نمود و بسرعت متوجه دهلی شدند ذیل یک حسب الصلاح خاقانم اظهار معاودت قندهار بر روی کار آورده بار کان دولت
و اعیان حضرت نمود و چون جوابی که موجب تسلیه خاطر باشد نشنیده عزیمت داشت که از سمانها باز گشته پیش رود و از گفتگوی صلاح
اندیشان متقاعد نمی گشت در این اثنا از جوجه ایاکو سبق کرفته چقه مرصع بلعل بزرگ که هم پادشاه مغفور میسزا نام یک بان
میرزا شاهرخ بن امیر تیمور گورکان بران نقش یافته بمناسبت گورکانیه جنه آنحضرت فرستاده بودند چون در حین فتن
ذیل یک انعام نیافته بود مستعد می آوردند رسیده و بعضی از تحف و جواهر پادشاه مغفور هم نیز که حضرت اعلی حصه دارش
برادر از جهت اکثر امرا داشته بودند در نیوقت در دو یافت رقم مبارک که در باب گذاردن آنها بهم ذیل
یک صدور یافته بود در رسید لاجرم با لطرورت با لغار متوجه دهلی شدند چون حضرت پادشاه والاجاه بعد از جشن متوجه
اکره شده بود بعد از جشن مذکور گذاردن گفتها و نذر بورکاب سعادت انتساب حضرت از ده دهلی بدار السلطنه اکره رفت
همواره مشغول را نظار عاطفت و اشفاق بود اما مرجند در باب قندهار بار کان دولت و محرمان سرار سلطنت سخن میگفت
جوابی شنوون بصواب نمی نشست مرجع این حوال از زه فی نفت خود مخفی نداشته از علی حرایض خود داشاره و ایما دران باره

کرده بعد ازان هم قندهار بروجی که تحریر بپیوست صورت وقوع یافت خبر بهندوستان رسید زنیل بیک محرکان این فتنه و آشوب چند روزی
با او سر کران بوده ندانا که حیدر بیک بوزباشی قراولان و میرولی بیک اداره نشسته قلعه متعاقب بحیدر بیک رسیده مفاوضات محبت طراز شتابی
بعالی وزیده بدرگاه رسانیده قلعه را بتصرف در آورده بعد از استقرار تخت سلطنت و استحکام مبانی مسرت و ابتهاج نموده و مجددا با ستقرار قواعد
مصادقت و دوستی ظاهری که فیما بین واقع بود مستظهر گشته و رجحی که حضرت پادشاه والاجاه غربت و ولایت کشیده بودند در
مقام رحمت زنیل بیک و رسولان مذکور در آمده نامه محبت آیین مکتوبی بر قوانین مودت و مخلصات بدرگاه ارسال و قلعه را
بود و این عبارت دران مفاوضه شریفه مرقوم بود که ما محبت و دوستی آن برخنده را مقرر کرایی را بحالی برابر نمیکنیم و میخ علیحده ان
نمی سنجیم زنیل بیک و رسولان مذکور را رخصت انصراف داده روانه نمودند در قانون سلسله کبری تعظیم و تکریمش مخصوص و
مقرر فرمودند و در وقت انعام و بخشش صاحبان انعام دراز از ان تعقد بدان قدام مینمایند در سنگام جماشتن زنیل بیک
حضرت پادشاه والاجاه در حضور او اظهار تفقد و احسانی کرده چون انچه کورنشی که آزاد و اصطلاح تسلیم میکویند نزد خلق
از خواری و فروشی و مذلتی فیت زنیل بیک از علو مرتبه و غلو بندگی این دستان تن بآن در نداده سر چند بیکویان عرضیان
ماده مبالغه نمودند او با کرده و کفته که این رسم و معتاد درگاه ولی نعمت ما نیست اگر پادشاه و غایت خاص فرمایند که غرض
آلوده مال و دنیوی نباشد در ازاران شفقت خاص آنچه باید کرد مضایقه نیست بعضی از ارکان دولت جهت استمرار رسم و عادت
و نفاری که از دیرزمان داشتند کوته حتی بولی نعمت خود روا داشتند در ایصال آن احسان تغافل تعلل ورزیده و شاه
نیز نام نبرده روانه شد مجملا در اوایل این سال ایچین مذکور بدرگاه سدره مثال رسیده و ملک ماندران بسعادت
بساط بوسی فایز کشتند و خدمات زنیل بیک بسیار مستحسن آمده مورد توجهات پیکرانه خسروانه کردیده با پایه قدر و منزلتش در تزلفی
بلند همتی کمال ارتفاع و سربلندی یافت دیکر از وقایع اکه چون خاطر انور از مهم قندهار و استحکام مکنت و دولت قلعه اطمینان
یافت سلطانان اوزبک متواتر و متعاقب ایلچیان فرستاده و اظهار خلوص عقیدت و کجیی نمودند که توان قلعه بالامر عالی
که در سال کذشته کرفته بایغ برده بودند و قلعه را متصرف شده بودند باز فرستاده و قلعه را بمستوری بلازمان درکاه عالم
پناه سپرده مهمات استقبال خوان در خوار زم تشیب پذیرفت و دیکر بودن عساکر فیروزی نشان در خراسان لازم
نبود بنا بران حکم جهانمطاع آفتاب شعاع شرف نفاذ یافت که عیسی خان قورچی باشی و علیقلی خان ایشک آقاسی باشی سپاه
لشکر فیروزی اثر کرفته غازیانرا رخصت اوطان دهند و ایشان حسب الفرموده معهذا دوه لشکریان مبارک فال اوطان کزیدند
و در ایات فیروزی آیات عزو جلال کامرانی و اقبال از ماندران بهشت نشان متوجه پایه سریر سلطنت فیروزی نشان کشته در سلطنت
سعد دار السلطنه اصفهان مدار کشته در دولتخانه مبارک نقش جهان نزول و اجلال فرموده مدتها شاه و رده اردوی سلطنت کوکب
کامیابی و دولت بوده و باتظام مهام ضروریه پرداخته ابراهیم ایلچی بلخ رخصت انصراف یافته بانامه عطوفت انجام
و هدایای لایقه صداقت توامین مشمول نوازش و الطاف شاهانه کردیده خویش جنبش کرفت و درین اثنا بعضی اخبار ناخوشایند

عراق عرب رسیدن کرفت که توجه موکب همایون بدانصوب نی اختیار روی داد و چون عمی که شرح ان در ذیل مسطور
میکردد سفر خبر اثر دار السلام بغداد اتفاق افتاد ذکر بعضی از حالات دار السلام بغداد و احداث
حافظ احمد بادشاه باغها کردم بررای زرین صاحب خردان تحقیق بین پوشیده و نیست که دار السلام بغداد
بلاد مشهوره افاق دار الملک عراق عرب و زیاده از یا نصف مال دار الخلافه و محل اقامت فرمان فرمایان عرب
و عجم و ترک و دیلم بوده بکثرت رزاعت و آبادانی و انبوهی خلق و معموری از شرح و بیان مستغنی و در ظهور دولت
بادشاهان علوی ارکان صفوی عیان و چنانکه در مجلد اول این نسخه عالم ارا در ذکر قضایا و سوانح زمان اعلی حضرت
جمجاه جنت مکان رقمزده کلک بیان کشته ایالت و ولایتی انولایت در زمان انحضرت بمحمد خان شرف الدین اغلی حکم
مفوض بود در سنه اربعین و تسعمایه که اولاد سلطان و غازی خان مهر دار کرد از امرا بزرک حکم بود ازین دولت روکردان
شده نزد سلطان سلیمان خود کار روم رفته داو با غوا و اغیان و تحریک ان مرد و دان لشکر بدیار عجم کشیدند
طایفه کلهو عراق عرب را کرده محمد خان را که یکزنک و دو لتخواه بود از میانه خود بیرون کرده و ولایت را بسلطان سلیمان
داد و مدت چند سال ان بلده طیبه ارم تمثال و تمامت عراق عرب در تصرف رومیه بود اکنون پیت و پنجسال متجاوز است
که خطه دار السلام از شورش عام و طغیان او باش ایام ارتشی و نظام افتاده مرجعه کاه یکی از غلطه سپاه بهوای حکومت
و خود سری لوای عصیان و طغیان افراخته بحکام و پادشاهان که از جانب بادشاه روم منصوب کشته می امدند خصوصا محمد
پاشا و دیکر پاشایان را بحیله که پیش مذکور شد بقتل میرساند و دکر را فیما بین فتنه و جدال و فوضی می یافت جمعی ازسپاهیان
عرصه تیغ فنا کشتند و از عدم اقتدار حاکم مستقل و تسلط او باش و خود سران طایفه رعایا و برایا بامتال حوادث و نوایب
بوده و سکنه ثغرات عالیات سده و مرتبات از هجوم ضرر و اسیب اطمینان نبخشی بر تبهر راحت و استراحت اسود کی مساعد
احوال برحسب تقدیر و اقتضاء قضا و قدر لزال و اختلال باحوال خلق اندیشه راه یافته بود علی الخصوص درین دو سه سال که میانه
محمد تبریز و کرسوباشی نزاع و جدال بدیه امد و محمد قبر قتل امد چنانکه تحریر پیوست بکرسوباشی امده اعتبار یافته دست
جور و تعدی کشوده ارباب قول و افعیا بصادره و مواخذه او کرفتار بوده و بجهت عجب قلوب سپاهیان اورد و ستی و ارتکاب امور بحساب نمیشد و بر طبق ایتعال بیتم خیصه که سلطان ستم روا دارد و زندشکر بانش هزار مرغ بسیخ ارباب
وزع و وقعت اجور و تعدی بجان امده دست از زراعت کشیده و خلایق از فقدان حبوبات و رکال عسرت و بی سامانی
میکذرانیده مدار معیشت بالغه الهی و درین سورش سجاب رحمت نیز از نقاط بازمانده خشکسالی علاوه و سایر کرایات و مکروهات
کشته قحط غلات و اکثر بدیده امد و خلایق در مضیق حیرت و تنکنای عسرت مانده و همی که تقدیر موتی داشته نیز
خود را مصروف او قات نفس کرده بقصد و تکاپوی کسی کرفتار مانده و اساطا الناس ایچه قدرت پیرون رفتن داشتند اکثر
روی بصحرا نکی اورده قریب یکصد هزار نفس از ذکور و اناث و نساء و صبیان از شهر و ولایت جلا اختیار کرده و در دیار عجم

پراکنده شدند و برخی بجانب بصره و عربستان حوزه رفتند مجملا در هر جا از قزلباش نشان هستند روی بانجا آورند
گمان نمان چو در حالی بزرند سپاهیان مجموع خیمه خود و جمعی کثیر از مردم عیال و پسران و دختران خود را معرض
در آورده تن بفرار دادند چگونگی در داوند در اقسام این نگارستان از اصفهان متعاقب اردوی ظفر قرین
متوجه بغداد بود در هیچ منزلی نزول نکرد و بهیچ قریه از قرای ممالک برسید که از مردم عراق عرب جمعی بی سر
نیافتند که بقوت لایموت خیرات و تصدقات و متعاقب قناعت نموده اقامت اختیار نکرده باشند قطع او
در ویشان که نه سامان بودن داشتند و نه حالت پیرون رفتن از غایت استیلا جوع و فقدان نان از تاب و
توان افتاده کرده و بر سر راهها بقصد حسرت و موان و دار زدی نان جان میدادند در منزل حافظ احمد پاشا
که در دیار بکر از درگاه سلطان روم سردار شده به دفع ارباب طغیان و تشبیه متمردان مامور گردیده بود و نظم
و نسق ملک بغداد را برای و رویت او منظم گردانیده سلیمان پاشا نامی را بایالت دارالسلام موسوم ساخته همراه او
بود ند که بغداد او بعد از دفع طاغیان او را در ایالت انولایت متمکن گردانند و او حشری انبوه از عساکر دیار بکر و باشا یان
سرحده ستخی یکجان اگرا و جمع آورده با موازی سی هزار کس بر سر بغداد آمده چون حدود دارالسلام محل نزول این
سپاه گردید مقتضی آراء و باش ایام را در انجا جمع آورده بودند سر خود گرفته پیرون رفتند و سپاهیان و ایلی را از یم مرد و
عصیان که بکرات و مرات از ایشان صدور یافته بود ابواب مواقعت انشمند و ساخته بدستور متابعت بکر سو باشی
اختیار نموده و پیشتر از پیشتر در مقام خلاف در آمده بسر انجام آنستلقعه داری پرداختند و حافظ احمد پاشا من دفع و رفع
انطایفه سرکش و انتزاع انملک یا زده قلعه پیش نهاد خاطر ساخته حون بحوالی قلعه فرد و آمد عساکر بغداد تا موازی پنج
هزار کس کاپیش بعزم رزم از قلعه پیرون آمده در برابر سپاه موفور باکمال جمل و غرور صف آراسته و از جانبین دست
بالت کار زار برده و فیمابین حربی صعب اتفاق افتاده لشکریان سردار که اضعاف مضاعف بغداد یان بودند
غالب آمده عسکر بغداد منهزم و مغلوب شدند تا موازی یکهزار و پانصد نفر تخمینا از جنود بغداد و درین معرکه گشته و تلف
منهزم و بدحال بقلعه در آمدند بکر سو باشی را زلزل و اضمحلال بحال راه یافته از خوف جان متواتر و متوالی قاصدان نزد
امرای عظام قرلباش که در همدان و کرمانشان و انحدود بودند فرستاده و استغاثت نمود و اعلام کرد که عن صمیم
القلب باستان عرش نشان شاهی که ملجا و منجا ر عالمیانست توسل جسته بعز آستان درگاه عالم پناه پناهی ندارم و از
ولایت که ملک موروث بحضرت بنسوبان ان درگاه تعلق دارد و مرکا و ساحت اصولات مضرب سراپرده جاه
و جلال گردد از بن بنده و دلتجاوه بجز اطاعت و انقیاد امری دیگر بظهور نمیرسد صفی قلیخان بیکلربیکی قشلر و همدان
و حکام انصرحه حقایق حال را بعرض عاکفان سده جلال رسانیده مدحب الامر اشرف بجهت ضبط سرحده و دفع متمردت
واجب شکریان غازی مرو از قلعه ریجره و زنگ فرستند که مبادا از ان گروه بی اصل و دست درازی بجوانبی مملکت محروسه

همایون واقع شود شاید از اوازه حرکت قزلباش بیچارگان پریشان روزگاران دیار را تیر استخلاصی روی دهد استغاثه
بکر سو باشی مکرر باکمال اضطرار مبنیو و ترحم بحال عجزه و زیر دستان و بیچارگان انملک که باکمال عسرت و ضیق معاش و الم جوع
پایمال لشکریان مردود طرف یعنی سر داز بغداد یان بودند محمد روزه نهب و غارت یاقته سر گردان باو یه حیرت شده بودند که
سه مرحله پیشتر فرستند و مکتوبی بحافظ احمد پاشا نوشته مصحوب معتمدی از غازیان خدا بنده لوی شاملو فرستاده خلاصه مضمون
انکه انچه را احوال عراق عرب معلوم ما گشته است که احوال عجزه و رعایا را از انملک که ۴ سنه بدایع بدایع ملک الملک علی الاطلاق
نیاز بشیوع قحط و غلات که درین دو سال از حوادث وقوع یافته اختلال عظیم بدیده رفته اکثر بلاد و ملک خصوصا بغداد
ملک بدیده اده و جمعی سکنه پریشان روزگار که مانده اند از سپاهی و رعیت از غایت اضطرار از یم حادثه پناه و سیله بمعدلت قرین
گامیاب همایون شاهی ظل الهی اورده اند اکنون مدار جهت مرفه حال بیچارگان و خلاصی درماندگان وادی حیرانی درین
حدود اتفاق نزول افتاده اکراشان نیز درین هنگام ترک محاوله و نزاع نموده بازگردند که کافه خلق امیدوار شیاع عدالت
فی الجمله از زنگنای عسرت خلاصی یابند بصلاح اندیشی اقرب و بزرگ حال خلایق و فخواری عباد الله که بزودست همت خداوندان
جاه و سپاه لازم است اولی و انسب بینماید حافظ احمد پاشا چون از مراسله امراء قرب وصول ایشان اطلاع یافت بخود
اکفا سی هزار کس همراه داشت و سپاه قزلباش معتشهر از نفر زیاده بنود و بمعاضدت کرد قزلباش دلیری نتوانست کرد و ناچار
کوچ کرده بصوب مراجعت روی اورد اما در حین رفتن کسان معتمد نزد بکر باشی تعلقه فرستاده که از جانب حضرت خواجه
کار اشظام مهمات انملک منوط برای وصلاح این جانب معوض گشته راه حکومت بغداد و باباسلم و تشیم و انمکش و ترجمانی
که میداد کذ نشیبا بدید که مملکت راخوب ضبط نموده قزلباش اگر وارد گردد و بشهر و قلعه راه ندهد در بن امد و رفت حافظ احمد پاشا
حوالی بغداد تا شهروان نهب و غارت یافته خرابی بسیار دران دیار و قوع یافت و عجزه و رعایا یا بحال حوادث روزگار
بودند بعد از رفتن او صفی قلیخان و امرا حیثیر فرستاده رعایا باستظهار و رود لشکر قزلباش که فی الجمله اطمینان یافته در مساکن
و اوطان قرار و ارام گرفتند امرا عظام حقیقت رفتن خود را بدارالسلام و بازگشتن حافظ احمد پاشا و الحاق اطاعت
و انقیاد بیشتر از پیشتر که بکر سو باشی مبنیو و پناه بسریر اعلی عرضه داشت نموده در این اخبار بدارالسلطنه اصفهان بساحت اقبال
بهشت نشان پایه سریر فی نظیر رسیده و بالهام غیبی و مائده لاریبی منعشت سجاوون با نظرف اتفاق افتاده در ایالت
فتح ایالت بدا نصوب مبارکی در حرکت امد ذکر یورش جهان گشای همایون بصوب عراق عرب و ادراک زیارت
و طواف روضات مطهرات علویات رفیع الدرجات ایمه معصومین صلوات الله علیهم وسلامه اجمعین و فتوحات
و ولایت بتصرف حضرت قاهی الارجاء و سامع المنی خاقانی چون ذات حمیده و صفات حمایون
شاهنشاهی ظل الهی به بندگی و دلاوری سلطان سریر ولایت و همدارایان عرصهٔ امامت منظور و محبوبست و از وفور ارادت و
اخلاص و خلوص بندگی و حسن عقیدت و اختصاص بحضرت خود در کلب سعادت ایمان غروشرف اعنی سلطان خطه نجف و مشهد

این سفر مبارک میمون روی نمود بدست ورامدن قلعه محمد لک است که از سختی پیکان تابع بغداد بود بشرح واقعه بر سبیل اجمال آنکه محمد مذکور از طایفه لک اباد باطله اختشامات قلمرو همایون بود در ایام فتور جمعی پیدو تنان را برخود جمع نموده طرق و نهب غارت اقدام مینمود از خوف امرا قرلباش در حدود زهاب از اعمال در تنگ قلعه قایم کرده بود بعضی محال تابعه بغداد و ایز متصرف شده و اظهار ردو لتخواهی رومیان مینمود و از جانب پاشایان بغداد مرتبه سخنی یافت و پیوسته متعرض خلق الله میشد درین سال محمد مذکور فوت شده پسرو برادر او در قلعه اقامت داشتند چون بحضت موکب مقدس خبر بافته کس نزد امرا عظام فرستاده و اظهار شاهی سونی کردند و امرا مذکور جهان کیر بیک قوم قاسم سلطان ایماق زرباموزی با قصد سوار از غازیان بدانجا فرستادند که اگر پسر و برادر محمد لک در قول خود حقانی باشند قلعه را متصرف شده ایشان را باستقبال موکب همایون برند و چون جهانگیر بیک و غازیان پاشای قلعه رسیده پسرو برادر محمد مذکور در اول حال بحیله و تدبیر اظهار اطاعت و انقیاد نمودند در هنگام فرصت علی الغفله بهانه انکه بخدمت اشرف پیوندیم باجمعی از قزلباش که متوهم بودند بیرون امده راه کرکوبه و شهرزور پیش گرفتند جهانگیر بیک واقف گشته جمعی از غازیان را بتعاقب فرستاده بهرکس دست یافتند از پا درآوردند و قریب نصف متقاد نفر قتل امدند قلعه السید محمد خالی اضطرار احمال و اثقال ریخته جان بدربردند و غازیان سالما و غانما عود نموده قلعه و اموال و اشیا ایشان متصرف اولیای دولت قاهره و در امده و حقیقت حال بعرض عاکفان سده جلال رسید چون عبور رایات اقبال از انجا واقع شد قلعه را بجهانگیر بیک مذکور سپرد ند کفشار و رزکرمی مرامرا عظام مکرده ایام بغداد و ظفر بافتن تایید اخر خنده و عیاد و عیل عظف و جلاله و تبین ایقال انکه در روزی که عیسی خان قورچی باشی ذوالقدر بیک توتمال باشی نطاسر بغداد رسیده ترزول نمودند دیگر سوباشی در مقام قلعه داری در امده ابواب جنگ و جدال گشوده روز دیگر صفی قلیخان امرا رفیق او را که پیشتر امده بودند مقرر داشته که از دجله عبور نموده بطرف بغداد گذرند رفته دران سرزمین محل اقامت اندازند که امده و نتیجه انظرف انقطاع یابد و امرا عظام یکده گذشته بدست آورده و برابر روضه متقدسه کاظمین حب الفرمود اراده عبور داشتند که دیگر سوباشی و اهل قلعه نزاعزیمت عبور لشکریان اطلاع یافته موازی پنجهزار نفراز جوانان کاردان بسرکردگی حمزه آقا براور دیگر سوباشی و عمسر کدخدا و وکیل و دیگر افاکه از اعظای معتبران طایفه بود بدانطرف فرستاده بودند که قزلباش را از عبور مانع ایند منوز زیاده از یکصد نفر مرد و شصت متقاد در اس اسب نخسته با امرا نگذشته بودند که سپاه مخالفان نمایان شده صف قتال آراستند امرا عظام از دور عبرت و مردانگی دیدوی اقبال همایون قبل از انکه کیفیت تشکر قزلباش که از اب عبور کرده بودند بدرفوج مخالف معلوم کرده بر صف سپاه ایشان تاخته معرکه رزم را گرم کردند در همان حمله دلیرانه اول مخالفان شکست یافته راه هزیمت پیش گرفته این بیت بر لیک میخواند

گریزی نبنگام سیر بجای به از بیلوانی و سیر زیر پای و سرداران ان فوج سر بسر کس گرفتار شدند عمر کدخدا بیهیک

نام سفری چین خان حاکم لرستان گرفته بود دگیرنده و دو نفر دیگر معلوم نمود اوراق نشد باجمله فاریان سرسیان راتا سرحد تعاقب نموده و موازی سیصد نفر بلکه بیشتر فضل در اورده سکستکی فاحش بران قوم رسانیده و غنایم بسیار یافته و لادران سپاه منصور بضبح و ظفر اختصاص یافته در غیبت که از صفی قلی خان و حسین خان و سایر امرا میرود انیکها صدد و یافت سر از امر اکه پیشتر از لشکر از اب کذشته بودند بعجله تمام شتر هر کشته موازی هفت شش نفر را بتیر و رسانیده بطلعت سنان از سپاهیان انداخته بودند و در بدایت حال اولیای دولت را چنین فتحی که کار نادر فتنه حات شجعان را ذوالفقار روی داد اکر خرد پروران خرده بین و دوربان عالم تعین بدیده و تامل و تحقیق درین کارنامه نکرند سکست یافتن کیفیان جوان از شجعان قوم از نخست منقاد نفر میسامان ولی یراق است که بجهت عبور اب و کشتی استعداد و خنک نداشته بحمایت الهی و نیروی اقبال همایون شاهی چیزی دیگر نخواهد بود مجملا شرح این فتح مبین بعرض اقدس رسیده امرا ناهاده موده و تحسین و افرین کشته و این و ستیزه دلیرانه مجدد داد دلیری و دلاوری چیزو قزلباش و رمیان ان گروه بی طاقت بشیوع یافته سر قلعه فرو بردند چنانچه کشف سر دروغ خواهد کشید و اما بوعی از باده پندار و غرور سرمست و مشعوف بوده هکذا از یکونه وقایع که در نظر و زبان مراتب دانش موجب عزیز خیالی و اکاه و دلاز ا باعث از دیاد اکاهی تواند بود اصلا از خواب غفلت بیدار نشده باستحکام برجوبارو می پرداختند و خود را اماده و فضای مطلق میساختند و از سوانح اقبال قتل و استیصال کردی از جماعه مفسده و اشرار است که بطمع مال باستقبال تجار و طبقه سوداکر رفته بود که ایشان را تاراج کنند بعضی از سوداکران و ارباب تجارت از طرف حلب بجانب عراق عرب می امده چون کدخدا و دار السلام رسیده بکرسوباشی از امدن ایشان اطلاع یافته بطمع مال قومی از جنود بغداد را باستقبال قافله فرستاده که اموال و اسباب را در قلعه رسانند که مبادا به دست جنود قزلباش درایده و انکروه قافله فرار و یا فته رقم هلاک بر ناصیه حال کل ان چهار کان کشیده و اهل قافله سرکشته و حیران و دست از مال و جان شسته بیتیم بر راه لطبقه عجمی داشته که مکر صورتی از عالم غیب رو می نماید که اکر مال رود بجان امان یابد و بعجله امده و کرفتاری ان کروه بود نه چون بجدود دار السلام رسیده از امدن سپاه و قزلباش یابد یار اطلاع یافته بوشیده و پنهان قاصدی فرستاده که کروه قزلباش صورت وقوع داشته باشد کرفتاری و بیچارکی قافله را بسیر دار لشکر عرض نماید چون قاصد رسیده امرا عظام که از جلد عبور نموده بودند قومی از غازیان را باستقبال ان کروه فرستادند و ایشان در صحرائی در یافته بعجله او یان باشکاری دار و رسیدان کرفتند و تمامت اهل قلعه و ان طایفه را شتر غازیان کردیده بعرف ایشان نصیب غازیان شده حیرت زدکان قافله از ان طایفه نجات یافته بجاده الطاف پناهی و تشکر مواهب یزدانی قیام نموده و در حینی که سادات دار السلام مضرب خیام خسروی کردند اعتصام شده بودند کی مردم قافله مذکور امده و بعرض اشرف رسانیده و بحکم اشرف اموال و اسباب پیش هر کس بود کرفته باشیان و اصل کشته سالما و غانما باردوی کیهان پوی واصل شده و در حیات

دوران پرورد کار جهان در سایه معدلت نوشیروان زمان اسوده حال گشته بدعا گوئی دولت ابد پیوند قیام مینمود و در

گشادن ارزنجوال ولایت فرخم و دارالضرب مقدس بغداد و محاصره و فتح قلعه تکریت و بدوران الله تبارک و تعالی

چون اراده ازلی تعلق گرفته بود که مملکت عراق عرب که انتظام خود سران اوباش از استقامت افتاده محل فتن و فجور گشته بود دیگر بود بمعدلت و انصاف آراسته مهبط امن و امان گردد و اسباب این بهتریاری کار فرمایان قدرت گاه گمان قضا سرانجام میباشد و اینجا مکنه آنست بین و یقین که چون جور و تعدی بگرسوباشی و اتباع او در ممالک از حد اعتدال تجاوز نموده بود و از درگاه هشتم جمادی الاخر سنه مکانات ظلمه استخلاص عجزه و مهجوران از جور و تعدی اهل طغیان و عدوان مقهوران حضرت اعلی حواله شده بود و اگر بگرسوباشی بوعده وفا نموده اطاعت و انقیاد بظهور می آورد بتضرع از دست چپانی باز ایستادی باسیاستی که لایق حال او بود حواله میشد و چون شنود مردار روزگار عمدان کرکش یاید بکار تمنا حضرت مقلب القلوب بمکنت بالغه و دلهای الطائفه را که در کار گرفته ظلم و عدوان بود و تنها بیشکی ان ندانشت که بتحمل حسن عهد و پیمان بگذارد و مکابت مخالف را غایب و مایل ساخته که با حمال مدارا و نهایت مواسا و چندین آداب تلطف و تفقد که از جانب حضرت منبت بایشان بظهور پیوست و در مسلک مخالفت راسخ بوده از ان جاده طاعت نمودند تا مکافات عمل یافته رسیدبایشان انچه رسید القصه موکب ظفر قرین همیون بعد از دستقاده و دن قورمی تا سی و زیل یک از راه دباب در سمک حوالی قلعه محمد لک متوجه شدند و در غره شهر ربیع الاول بظاهر بغداد رسیده و در حوالی مزار اوحدیه نزول نموده شاه دران عظمت و اقبال براد احتشند و بجهه رفع محبت یک مرتبه دیگر گرس نزد بگرسوباشی و غلمای قلعه فرستاده و باطاعت و انقیاد و ایفای وعده دلالت فرموده تا سه روز مهلت داده که در کار خود فکری بصواب اندیشه و طریق امن و سلامت اختیار نمایند و اگر تا سه روز اثار انقیاد و ظهور نیاورند اده خبک و جدال بود و بعد که بتوفیق حضرت ذوالجلال قلعه بقهر و غلبه مفتوح گردد توقع عفو و امان ندانشته باشند ان گروه بدعاقبت بسیر اطاعت در نیاورده شروع در توپ اندختن کردند فرستاده و همایون بگذاشته بدقل او نموده بعد از سه روز عساکر نصرت شعار بحاصره قلعه ماموریافته بر دو اکناف استوار محیط گردیدند و بموازم استیلا قلعه گیری مشغول شدند در خلال احوال بسامع غزه جلال رسید که حسن پاشا حاکم موصل باستعانت بگرسوباشی و فرموده حافظ احمد پاشا ماموری بدفعه نفرار ابطال رجال بکومک قلعه بغداد می اید و چیره و فراوان همراه داد که قلعه رسانند فوجی از افواجی قاهره و صکمان رکاب اشرف بسرکردگی معتمد الخاقانی زمان یک ناظر بهوتات بر سراقیان تعین شدند و مبارزان قلعه گشا از هر طرف مورچلها و سپیها ترتیب داده و در تضییق محصوران سعی موفوره و کوشش غیر محصور بظهور می اورده بتخصیص جانب غربی شهر طرف شمالین قلعه که در ویش محمد یک ولد بگرسوباسی محافظت مینمود و بحسن سعی فوجی باشی و جمع جمان غلام مفوض گردیده بود سپیها پیش اورده در اندک روزی چای بروج رسانیدند شروع در حفر دیوار ده و برج کرد

و در عرض بیست روز چنان کار بر محصوران تنگ شد از حارسان نارین قلعه تخصیص در ویش محمد نگور چاره بخواستن یافته فریاد الامان براوردند در شب بیست و یکم فوجی از قورچیان عظام حسب الفرموده فوجی باشی از طرف نارین قلعه هجوم نموده از دریچه که از جانب سپیه فوجی باشی بود دلیرانه بالا رفته داخل نارین قلعه شدند و دران شب ناموزی سیصد نفر بالا رفته بالاخره فوجی باشی نیز داخل شد و در نارین قلعه کرکشده صدای فتح و غلغله ظفر در شهر افتاد و دلیران قلعه گیر از نارین قلعه روی شهر اورده بگرسوباشی و غلطه قوم که در شهر مقام داشتند از صدای رعد اوای گرنای و ولوله و اشوب مبارزان قلعه گشا جره دار گشته اندکی از حوالت پیدار گشته جون نارین قلعه از دست رفته جنود قزلباش داخل شهر شده بودند ترک سعی و کوشش نموده در ویش محمد نگور یک یک از اقایان و غلمار قوم در کمال ندامت و خجالت نزد قورچی باشی امده از حرف جان در سایه مروت شاه پناه می جستند القصه در روز یکشنبه بیست و سیم شهر ربیع الاول نگور قلعه گردون اساس دارالسلام بغداد که چندین سال بود که از تصرف مخالفان این دودمان بیرون رفته بود دیگر بار بتصرف یک از بندگان سلسله صفویه برگشته خان حسن حسین رسیده بود بقوت قاهره و یزدانی و بمرور ایام اقبال حضرت اعلی خاقانی مسخر اولیای دولت روزافزون گردیده بتصرف درامد امیدواری بکرم بلا انتهای حضرت باری عز اسمه انست که تا انقراض زمان در بدو اقتدار منصوبان این خاندان صفوی نشان باقی و پایدار بوده و بست تطاول و تعدی ارباب خلاف بردامن خاکپرش مرساد و بحضرت واهب العطایا ذات اقدس همایون را بمقتضای نیت درست و حسن اعتقاد تا ظهور قائم آل محمد صلی الله علیه و آله توفیق خدمت روضات مطهرات ائمه معصومین علیهم السلام کرامت کناد القصه بعد از فتح قلعه در ویش محمد ولد بگرسوباشی و عبد الرحمن جلبی و چند نفری که از روی اخلاص پیش امده از بحر غضب قیامت لهب ساحل نجات افتاده مورد بخشایش و الطاف شاهانه گشتند از حال دیگران محسن نموده هر کدام که شیعه مذهب بودند با اکثر مخالف و غلا و نظهور اورده باجیره و قاهره و خبک و جدال میبودند و حجت برایشان تمام شده و بجهات مختلفه مستحق انواع سیاسات شده بودند بمن تشیع و ولای اهل بیت الطیبین و طاهرین یکجان و دل اوردن یافته بقبله و اهل بیت و ان گروه بنجرای اعمال ناصواب رسیده و سایر عجزه در سایه ارام گرفته ساحت دارالسلام مهبط امن و امان گردید گرسنگان شهر و قلعه که چشم برخوشه برون ودخته جو قرص ماه و اقتاب نشانی از قرص نان نمی یافتند فی الجمله از غله و قحط خلاصی یافته چندین هزار نفس از زنان و صبیان در ویش و محتاجان پیوا جوعان گریان بعسکر جایون روی اورده و قحط حال ایشان میمنه مدار و مورد موکب اعلی و نزول اردوی معلی و سقی در معاش سکنه اخلاق پدید امده و عسرت و تنگی بیسره و فراخی تبدیل یافت و باعقا در اقم حروف جزو اعظم حکمت بالغه یزدانی در ارتکاب این سفر که در عین تفاول بسم الله الرحمن الرحیم

چنانچه مذکور شده بفال برآمد خلاصی خلق امیدوار علیه جوع و قحط غلا بود که کمست درود در ایات منصوره وقوع یافت
در روز جمعه بیست و ششم ماه مذکور در مسجد جامع قدیم که در زمان مستنصر خلیفه عباسی تعمیر یافته بود و اسم او در نجا
درگاه مرقوم و منقوش است خطبه دوازده امام علیهم السلام بنام نامی فرخنده فرجام همایون خوانده شد و فقرا
منابر گرچندین سال ازین نعمت عاری و عاطل بود بعد حمد الهی و درود حضرت رسالت پناهی بذکر مناقب و مفاخر
حضرات ائمه اثنا عشر علیهم صلوات الملک الاکبر زینت و فرخت و آرایش یافت ایالت انولایت بصفحاتی که
حاکم همدان و امیر الامرا ران سرحد بود تفویض یافته علاوه الکار رسانیدن بمرتبه نظم و نسق ان مهمات توقف واقع
شده و همواره بسعادت زیارت مراقد متبرکه کاظمین فایز گشته خدمه و مستحقین و عموم سکنه و مجاورین ان روضه خلد امین را
بصلات و نقد قات نوازش فرموده اند و بفرشهای ملون و سمندوقی پوششهای مزین و غیرها زخیف افزوده بعد
از انجام مهام ضروریه بغداد روی توجه بخاک پاک نجف اشرف اورده و در یک منزلی استمان ملایک اشیان
سلطان سیر ولایت و شاهنشاه کشور خلافت امام المشارق والمغارب اسد الله الغالب امیر المومنین علی ابن ابی
طالب علیه السلام باجمان جمان شوق و عالم العالم اخلاص پیاده قدم در راه نهاده بشرف خاکبوسی ان عتبه علیه
مشرف گشته و تا ده روز دران سده سنیه بمراسم و خاوز یارت اقدام نموده بخدمت جاروب کشی ان روضه بخت
اساس مشغولی داشته و برنظم و نسق ان سرکار رسیس آثار قیام نموده نهرانی که باد شاه مغفران پناه جد اعلی همیون انتقا
شاه اسمعیل نور الله مرقده تعمیر نموده و انهر فرات اب بخط نجف اشرف برده بود ند و حصار یف زمان و استیلا رمحالفان
انبا شته گشته بود احیا فرموده کل عساکر ظفر شان بدان خدمت مامور شده ند و از اتا مسجد کوفه که بر روی زمین حرمان
میافت جاری ساخته ند و زبان حال و لسان قال این سلسله بدین مقال گویا بود و تمثل میرسد باد و بمارا بکو
خاک بر سر کن که اب رفته بازامد بجو مولانا شرف الدین علی سروری یزدی باین جمله مبادرت تاریخ مهم شده و غیاث الدین
کتاب منتخب و افضل کرونا طق نعمت صاحب انولی نعمت و مرفی خود فی الجمله که ارده باشند شاه عباس چو بغداد اورفت
روبسوی نجف اشرف کرده و زبس طوف بردن او رواب ان سفر را من الطف کرده از سر صدق بزبان خود میگفته اینجا
پیل کند باکف کرده کوش بگفت مخلوق نداشت هرچه کردو از خیر باو تلف کرده نجف چون شتراب او رده مست لب
خود بر کف کرده تشنگی برد جواز بر یک نجف دل اعدا را لم بر یف کرده سال تاریخ جواز دل جستم گفت طوف نجف اشرف
کرده چون از زمین کوفه تا ارض مقدس نجف مین از قطاع کلی دارد و قرار واه خاطر انور را نست که ابتدا از کوفه بطرف
قنات و کاریزها چاهها حفر کرده اب از روضه مقدس که زاینده بدریای نجف سرو سند و دران خطه شریف برگهها
باغها بجهت اب برداشتن رحیت و سند که زبنه پا بر فته اب بردار ند من بعد سکنه و مجاورین انجا که باب تلخ و شور
چاه و قناعت میکرد و دعا تخ گای خلاصی یابند رجا واثق است که از درگاه حضرت واهب العطایا و فیض ان حضرت

یافته چنانچه مکنون خاطر فیاض گشته معاودات دارین هست باحسن وجوه بظهور پیوندد و دراز ابن امر شگرف بعد ال
ایه گردیده و مفهوم رجم شیرا باظهور از دست ساقی کوثر شرین کام و بهره ور گردند القصه در مدت ده روز ایام اقامت بنجف
شب و روز نهایت خضوع و غایت خشوع جهد اخلاص بدان خاک سوده جمیع خدمه و مجاورین روضه مقدس
کل سکنه و مستحقین و عوات و ضعفا و ایتام خطه نجف علی قدر مراتبهم بزیارات و نذورات و نقدقات نوازش
فرموده و از انجا احرام حریم ارض مقدس کربلا و جایر مطهر حضرت شاه شهدا ثالث ائمه هدی خامس ال عبا علیه
بسته متوجه طواف ازروضه ملایک مطاف شده چون اثنای راه بحر سیده بعضی از وقایع باقی احوال این سفر میمنت
در طی قضایا رسال دیگر مرقوم قلم سوانح نگار میگردد و انشاء الله تعالی ذکر امدن لشکر موصل بگوشمالی اوردن کوکه
انولی قاموه برسر اغلبعه و آنجا فتحی ایکم بارزوق تحریر پیوست که گورخیان شاه حاکم موصل با موای با بصد نفر پیاده
و سوار و غیره بسیار بکومک و معاونت قلعه بغداد می آمد و فوجی از ایشان و اقبال میرکوکی زمان پیک ناظر بر
سر انجا بمعیت تعیین شده بود و حسن پاشا چند مرحله طی نموده و در اثنای طریق زده و موکب معدلت سمایون اعلی
وامن جنود قرلباش بر سراو و غیره یافته چون او باران طلعه روی اورده برشته حیات اکثران قوم قطع یافته
بودند چیرباز گشتن انوفت که چاره انگار منحصر دران بود نجاظر نیاورده از عجب و غروری که داشتند کنه ربا طی
که دران راه بود مارمن تصور کرده بان حصار نا استوار در آمدند و کس بموصل فرستاده و از غشیار اگراده قبایل
تا بعه موصل مدد و کومک طلب نمودند و ازین طرف سپاه ظفر پناه بپای حصار رسیده ان بخت برگشتگان تبه روزگار
راهر گرداد در میان گرفتند زمان پیک ناظر که سرکرده ان غاریان ظفر شعار بود و کس متعه نزد حسن پاشا و غلا رانطاف
فرستاده ایشان را ترک مخالفت و حصاره اری و ادراک ملازمت درگاه شاهی دلالت نمود و از خامت عاقبت
و ندامت جنگ و جدال تخویف نموده و حسن پاشا و ان گروه بیعاقبت کلمه رشدت و صلاح اندیشی را یکسو نهاده بمقتضا
نگردون فرومشت پر سمه عاقلان کور کرده و کر خصوصا این جابلان خبک و جدال اختیار نموده و چند روزی حصار داری
و صیانت احوال خود کرده قطع مدد و کومک موصل بودند و ازینطرف چنود قاهره و قشون محصوران را کوشیده و مین کاهن
ضمیر مرد و یک خنک اندیشه نمیبود تا انکه خبر فتح و تسخیر دارالسلام بغداد بان گروه رسیده از مدد و کومک که انتظار مبرد
یاوس شده و ندخس باشنا بحار کشته زیاده ازان قوت مدافعه و حصار داری در خود نیافت عاقبت مغلوب شده و
بر حصار مستولی شدند و با شاه و اکثر سپاهیان بدست در آمده و عرصه تیغ خاکشته و متمکات و ما یعرف اثنیان
بار و غیره که تعلقی اورد و مدعیست ناظر بناه کرده و زبان یک ورقا ناظر و منصور با برده و می گرفتن شکوه و بار
سعادت بساطبوسی دریافتند و خدمت انشاء متعین اضافه ذکر فرستادن فرحانخان بسیسلار ناظر بناه و ایران تسخیر موصل
و توابع گرگوک و غیره و سوانح سفر هجرت شعار بداد و ظل جرا ثقیل بعد از فتح و تسخیر قلعه بغداد و قبل حسن پاشا و رقا اختلال

عظیم بحال مردم موصل و کرکوک و شهرزور راه یافته از خوف و بیم سپاه قرلباش تفرق و پراکندگی در میان
ایشان افتاد و اکثر سپاهیان عافیت طلب سلامت جو سر خود گرفته بهر طرف رفتن اغاز نهاد و مدار عایا بیچاره و در
خلق و اضطرار روزی میگذرانیدند و حضرت اعلی شاهی ظل الهی بمحض حسن عنایت بیمنی و زیر دستان قرجهایخان سپهسالار
ایران را با فوجی از افواج قاهره و طبقات لشکر فیروزی اثر امراء و قورچیان و غلامان و فشنگچیان و غیرذالک بحدود
موصل و تسخیر انولایت فرستادند و خان احمد خان اردلان را نیز بکمک او گرکوک و شهرزور و کرکوک بالکلیه اردلان اوست
از سال واشتد سپاهیان قلعه کرکوک تاب توقف نیاورده بطرف دیار بکر شتافته و قلعه بتصرف خان احمد خان
و عشایر اردلان درامده رعایا را بکمال استمال گرداینده بانضباط الکاء و ضبطیات دکهدا شتی رعایا قیام نموده اما کردی
بیعاقبان بتدریج روزگار به بسیاری و خیره و دیراق قلعه داری فریب خورده در قلعه موصل توقف نمود و چنگ آل
اغاز نهاده بجناب سپهسالاری قاسم یکی از ایمان خانواده افشار با فوجی از افواج قاهره بمحاصره قلعه موصل مامور
گردانیده خود با بقیه سپاه متحده و دیار بکر رفت ساحت انولایت را بکمال و نهب و غارت رفته باغنایم
موفور بازگشته بر سر قلعه امده محصوران در سنگهای محاصره بودند عجز و انکسار و اضطرار خود را بعرض رسانیده از مخالفت اراده
قلعه داری از ندامت و پشیمان بودند و از یطرف غاریان قرلباش سپهسالار بیحساب نهب و غارت رفته باغنایم
مشرف بر فتح و تسخیر شده بود که سپهسالار سپهجود اقبال پیشتر از پیشتر در تسخیر قلعه مجد و ساعی گشته از اطراف و جوانب
هجوم کردند محصوران فریاد الامان برآورده اظهار ایلی و انقیاد که در انوقت حکم ایمان داشت و اکثر شبها امان
بظهور غلبه بر قلعه مستولی گشته همی را که پیش چنگ امده بودند بتیغ قهر گذرانیدند یعنی را ابطال رجال که در اهل اسلام
تا چیزی بودند بجان امان یافتند و اموال اسباب ایشان غنیمت غاریان شد و قرجهایخان سپهسالار منصور
ایران دیار عود نموده و در عینی که حضرت اعلی خاقانی ظل سبحانی گرده بعد اولی بقصد زیارت و قطه مبارکه
رجب و دریافت آن فرخنده و مطلع مهبط بجف اشرف و کربلای معلی بودند بسعادت هبا طبوسی فایض گشته با کرمی
از جنود و مسعود که بان خدمت مامور گشته سعادت زیارت دریافته بودند در رکاب نصرت اعتاب همیون
منصوب گشته بدان مقصد اعلی غار گشتند و قاسم سلطان ایمانلو بر تبه سر بلندخانی سرافرازی یافته ایالت
موصل باو اختصاص یافت و بنوازشهای عظام و قورچیان ظفر فرجام افتخار عموما بکمک و معاونت
مامور گشته روانه بصوب شتافتند و قاسم سلطان و لد پیر غیب خان استقبال برتبه امارت و لقب سلطانی
سرافراز گشته الکاء رجوار و متعلقات ان باو تفویض یافت ذکر فتح قلعه کرکوک و قلع و قمع یاغیان بر سر
رفتح قلعه و تفویض انولایت بسلیمخان و در این سال امیر گونه خان حسب الفرمان قضا جریان بر سر
از امراء عساکر فیروزی نشان بانضباب شتافته در توابع سنین سابقه مرقوم خاک پیان گشته که احصنه از احیان

واوان جلوس همایون شاهی ظل الهی از قراباغ بعراق آمده در سلک ملازمان درگاه عرش اشتباه انتظام یافت
در اول حال منصب و اقتداری باو تعلق داشت بحسن خدمات و اداب دانی از مرحله بمرحله بمناصب بسیاط عزت گشت و در
ایام تسلط اوزبکیه آثار کاردانی و جلادت و مردانگی از صورت حالش نمایان و ظاهر بود و منصب و اقتداری بیزید
لطیف خان پک تفویض یافته او را بمرتبه امارت ترقی کرد و ایالت و ولایت طبس کیلکی باو متعلق گردید و
ان سرحد را بهمت و حسن تدبیر نگاه می داشت و بکمک نیکو می قلعت نموده در میانه اوزبکیه آنرا نشکستند و بعد از رفع تسلط اوزبکیه
سرخه سال بایالت و ولایتی از ولایات خراسان مفتخر و ممتاز میگردید در زمینی که حاکم مشهد مقدس معلی بود و بکمک
خان استاجلو حاکم هرات و فات شد محراب خان بایالت مرو سرافراز شد در ایام حکومت مرو میانه او و جیحون او بکمک
محاربات عظیم واقع پیوست در ان سرحد کارنامها از و بظهور امد و تا مهین حیات منظور نظر و محظوظ خاطر مرحمت گستر گیتی
همایون بود بعد از فوت او ایالت مرو بشاه بیجان بعاشور خان جغتائی تفویض یافت جواجه علی اکبر مستوفی اصفهان
در مازندران بهشت نشان بیمار شده در ییلاق کلاره دشت بیماری که در میان اهل اوه شیوع داشت او راق عمر
حیات را در نوردیده بروحانیان و قرخانه مملکت اتصال یافت وی از مشایخ موضع انذان مازندران اصفهان
بود که خود را از احفاد عارف ربانی شیخ ذوالنون مصری میشمار ند او بسیار مرد صادق القول سلیم النفس مقید
بود و در اول حال نایب طهماسب راستی و درست قلمی ضابطه نویس دفترخانه همایون شد بعد از فوت اقا ابوالفتح اصفهانی
که مستوفی خاصه بود خواجه مذکور بدان منصب سرافرازی یافته چند سال من حیث الاستقلال بان مهم پرداخته معمولا
منظور نظر عاطفت بود مهمد مذکور با حسین نامی از اهل اصفهان که از محرران دفتر بود و برجوع شده او نیز در همان جیده روز
سررشته حیاتش بمقراض اجل منقطع گردید و در سر کوچه خاکه منزل گزید منصب استیفا خاصه میرزا باقر که صاحب
توجیه دیوان اعلی بود و منوط گشت عتف قباب خان اغا خانم حبیبه مراد یک باندرگمان که زوجه مرحوم علیقلی
شاملو نواده دوستعلی خان بود و او ان کودکی حضرت اعلی که علیقلی خان سپهسالار سلطنه سراه رفته بمرتبه للکی و اتابکی
سرافراز بود بحسمت قباب مشار الها از ان تاریخ الی یومنا بمشغل خدمت نوباوه بوستان شهنشاهی بوده و اینک
پرستاران حریم عزت بدوام خدمت ممتاز و مرتبه بلند کلی یعنی مادری سرافراز بوده که بانوی حریم محترم و محل اعتماد
واعتماد خاص بود و در ین سال هنگام پیروزی امدن از قلاقی مازندران رخت اقامت بر راحله خانه بسته سفر اخرت
اختیار نمود حضرت اعلی نظر بدوام خدمت ان مرحومه نفس او را بکربلای معلی تخلقوند ان ارض مقدس که در ان
او گفته اند انرا که بکربلا که زاست با انش دوزخش چکار است مدفون گردید میرزا ابو المعالی نظری وزیر خلامان و
مجلس نویس همایون در وقت توجه بخت اشرف در رکاب نظر انتساب بود و بکربلا رسیده دانست که چاری دانشته باشد
اخر روزی وقت کوچ بجام رفته بعد از استحمام صورت خوابیده و بخطه استراحت اختیار نمود ملازمان وقت کوچ

سرانجام داده هنگام سواری خواستند که بیدارش کنند سفر اخرت کرده و بود ملازمان نخطه انکه سکته است او را قصه
کرده مفید نیفتاد و چند قطره خون پیش نیامد نعشش او را بکربلای معلا رسانیده و در مدتی که همان چند روز رحمت خود و عترت داده بود
مدفون ساختند حضرت اعلی از فوت جناب حق قدیم الخدمتی صادق العقیده و متانف گشته نظر بدوام خدمت نسلیه مرحوم
مهم او را میرزا محمد رضای پسر بزرگ او که باستعداد و قابلیت کمی از پدر ندارد بمرتبه پدر و بمنصب پدر
تفویض فرمودند وی از سلسله سادات برزرد و نظر بود که خود را از اولاد احفاد زبده و اسالکین سید جمال الدین اصفهانی
میداند و سید جمال الدین از خدمه مقبول انخدمه حضرت سلطان اولیا بربان الاتقیا شیخ صفی الدین اسحق قدس
سره بود از مرحومریدان و معتقدان نمرید اخلاص و نیکو خدمتی تمام و انحضرت را نظر توجه تمام بان سبب مذکور
خبانچه در مقام حلت نبار وصیت شیخ او تبرا بط عمل و تمدن انحضرت قیام نموده انحی مشار الیه بزیب سلیم النفس
متواضع نیکو اخلاق بود و از عهد صبی الی یومنا بها در ملازمت اشرف نشوه نما با فقه مباسای جمیله و حسن خدمت فضیله
از مراتب بدران تر بری یافته از جمله مقربان و محرمان سرایرده سلطنت بود جمعی دیگر از ملازمان رکاب سعادت
میر جمال الدین کاشی که در سفر خیرت اثر عراق عرب همراه بوده مرحلت نموده از انجمله شیخ جمال الدین کاشی که از
فضلا و مردم متقیان روزگار بود در سال گذشته امر تیماری مسجد مبارک جامع عباسی جدید اصفهان باو تفویض
یافته بود در سفر همراه ملازم موکب معلی بود بعد از فتح قندهار مسجد مقدس کاظمین و مسجد جامع بغداد و تخت اشرف
خطبه حضرات ایمه اثنا عشر بنام نامی همایون خوانده در کربلای معلا بیماری یافت و در همانجا رحمت ایزدی پیوست و سعادت
مدفنیت ان ارض مقدس یافت حکیم نورالدین علی طهرانی مشهور بحکیم حیرانی بقصد زیارت عتبات عالیات رفیق رکب
همایون بود او نیز در کربلای معلی بیمار شده و بعادت مدفنت ان ارض مقدس که همین ازروی همجان اهل بیت
فایز گردیده میرزا غیاث اصفهانی نواده خواجه نعمت الله میری که سالها وزیر هرات بود و در میان او وزیر دارالعباد
یزد گشته بود و درین سفر همراه بود و بعد از مراجعت کربلا دچار مرض گشته بعالم عقبی شتافت و نعش او را
بکربلا برده در جوار مقدس مدفون گشت اکنون وقت انست که اشهب مسکین قلم در مضماره تتابع سال و نگاه
مرامه و تتمه احوال خیر مال پوریش بعد از مرقوم کلک عنبر سلک سوانح نگار گردد

برین دل چمن ارای و چمن دلنشین سرو بخوبی علم افروخته جان و جهان تازه و تر ساخته لاله زجان چمن
از حرمی چهره فروزان سری چمن ظهر یار جوانبخت کامگار در ارض مقدس کربلای معلی نور و جهان افروز را دریافته
بساط کی و فرخنده کی در روضه معطر منور سید الشهدا خامس ال عبا فخر زیارت و طواف ان نو بارگه سلطان
اصطفی و از نصی قره العین بتول عذرا و مراقد منور مطهر تشنگان بادیه کرب و بلا شرف گشته گلشن اخلاص و حسن
اعتقاد خود را بزلال کوثر مثال و ریاض سعادت زیارت ان تشنه لبان وادی شهادت حضرت و طراوت و بهجت
افزوده و ضمیر و نیات مشاهد مقدسه ائمه بقیع پوشیهای دیبا و در بقعهای زیبا و فرشهای مون زرنگاری و غیره
و شمعدان و چه سوز و قندیلهای سیمین و زرین سر انجام فرموده و جمیع خدمه و رصدات مقدسه و صلی و اقبال کاه گشته
و مستحسن ان خطه طیبه زکوزه دانا تا بغمات و نغمه قات مسرور و ثنا و کام کردانیده و از غلوی شوق و حسن اعتقاد
و آرزوی خاکبوسی ارض مقدس نجف اشرف یکمرتبه دیگر از کربلای معلی بقصد زیارت روضه منوره که شاه سریر عز
امامت و خلافت بدان سده سنیه سدره منزلت توجه فرموده گرده بعد اولی بدان سعادت عظمی فایز گشته
گرد بازگشود و نمود و از زمره صوفی زادگان صادق الاخلاص سار و سلطان یکه لی براد مقرب الی قالی نیل یک
توشمال باشی را بنابزه فرمانگذاری و عدالت و عزت پروری شایسته امور تولیت و خدمتگاری روضات مقدسات
ائمه کرام علیهم السلام یافته تولیت انتهاء مشترکه و حکومت بلده شهر بقعه علیا و اطراف فرموده و موازی تا بصد
کس از طوایف عقیدت کرین قزلباش قورچی نجف کرده قورچی باشیگری قورچیان مذکور را بیزابه و از زانی
و اشتد و تمامی داده و مستند و ضبط و ربط و نظام و نسق زراعات سرکارات مذکور را برای ضابط او منوط و مرجوع
گردانیده بعد از فراغ خاطر از امور حضرت و به انجا غان عزیمت بصوب دار السلام استعفا یافته صندوق پوشها
زرنگاری و دیبا و فرشهای مون زیبا سر انجام داده چون ماه جمید الثانی از عشر ثانی گذشته ماه مبارک رجب که
ایام و قدوم روضه مقدس حضرت سید الشهدا ابی عبد الله الحسین علیه الصلوه و السلام است نزدیک رسیده بود
و احادیث مبجمه در باب زیارت ایام و قدوم رجب مشهد معطر و مرقد منور انحضرت و مثوبات جلیله که بران مرتب
و از حضرت عالیات ایمه کرام علیهم السلام وارد و مستحضر حضرت اعلی بعد از اطلاع بر شرافت ان ایام اورک
این سعادت عظمی و دریافت این عطیه کبری از رضای طویت و حلوص اعتقاد عنیت دانسته اراده وصی اعظم
را در بغداد که گذشته با معدودی از ملتزمان رکاب اقدس و مرکس که ذوق ادراک این منزلت علیا دارد
جریده و سبکبای با قضای العود مع العود کویان و راه صدق پویان بدان اماکن شریفه بازگشته موفق
زیارات ایام و لیالی متبرکه و قدمه گردیده بعد از حصول این مقصد اقصی و وصول بدین مطلب اعلی
بصوب دار السلام عود نموده چند روز به تفقد امور ضروریه بعد او پرداخته ندای کوچ در داده و در نجی حوم

حضرت ایام

در کاظمین

بصوب خطه مبارک سمرمن رای گیتی گشود بسامره استشعار داد او در داده و در کمال مسکنت و نیازمندی بسعادت
زیارت استمانه رفیعه عسکرین و مقام حضرت صاحب الزمان و خلیفه الرحمان قایم ال محمد صلوات الله علیه و علی ابائه
ورپ مهبط فیض و رحمت یزدان و محل اجابت دعای مستمندان و نیازمند انست فایز گردیده کل سکنه ان مکان
متبرکه را از مذکر و مونث حتی الطفال و گوسفندان شیر خواره شمارده در اورده بیزکی را نصیبی و قسمتی داده مدار عزت حالت
دران شب از عورات حامله عورتی وضع حمل نموده و هجاج پرسش امده و عوی نصیب و قسمت او میکرده و میستوده
سایر گوسفندان رضیع حصه و نصیب او را گرفته و از انجا غان فیروزی بصوب مراجعت انعطاف داده چند روز در طاق
وسطان رحل اقامت انداخته بسان عسکر ظفر نشان پرداخته و غازیان را رخصت انصراف بمساکن و اوطان
داده و موکب نصرت نشان بجانب دار السلطنه اصفهان بحرکت امده و تاریخ روز بخشنبه غره شهر رمضان المبارک در مقر
سلطنت و مستقر خلافت نزول اجلال فرموده و قایع متنوعه و سوانح ایام اقامت دار السلطنه اصفهان در کشتاد ان
اقامه مستوفی علامانست بر سم رسالت بجانب مندوستان چون فیمابین حضرت شاهی ظل الهی و حضرت پادشاه
والاجاه شاه سلیم فرمان فرمای ان ممالک اساس دوستی و محبت و طریقه اخوت و یکدلی نابر پرابطه قدیمی که میانه
این دو خاندان داده و در فیصله مسلک بود تبارکی استحکام پذیرفته از طرفین تحقیق حالات و سوانح امور دولت یکدیگر انها
و اعلام مسیخوه نده در ین سال فتح دار السلام بوقوع پیوست لازم بود که تحقیقت ان بانحضرت اعلام و مبذل لهذا
مکتوب محبت طراز مخوی بر استمرار مراسم الفت و برادری و استقرار مراسم صداقت و یکدلی مرقوم کلک گشته بزوار
گردانیده تحقیقت ارکتاب این سفر خیر اثر و فتح دار السلام در طی نامه نامی و صحیفه گرامی انها و اخبار فرموده و تحف و
نفایس این دیار حصه و الاش را در انها غنیم بعد او بروجه لایق ارسال داشته دیگر از سوانح فیوض ایالت و ولایت
عربستان حوزه است بسید محمد خان و له سید مبارک تعین این معنی قبل از این تحریر پیوست که سید منصور با سید
مبارک را ترتیب فرموده بایالت انولایت نصب فرموده او در امر ریاست و حکومت مستقل گردیده و در اخر
سفر بعد او حکم همایون مقاد پیوست که باعساکر انجا متوجه عراق عرب گردیده و در ان سفر خیر اثر در رکاب سعادت
اقتناب بوده مصدر خدمات پسندیده گردد و مومی الیه توفیق این خدمت نیافته و در ینا ماند ن خود بعد ریای
نامعقول تمسک جسته بلکه با طغان کلیه عصیان مبادرت نموده با جمعی که او را باطاعت و انقیاد دلالت مینمود
حصه صاحب شیخ عبد الله نقطان منازعه اغاز نهاده و این معنی موجب غبار خاطر مبارک گشته بعد از مراجعت ان سفر
سید محمد و له سید مبارک را مورد عتاب گردانیده بعقب ارجمند خانی و ایالت ان ولایت مغفر و سرفراز گردانید
شیخ عبد الله نقطان منصوب او گردانیده و بدربستان فرستاده و امام قلیخان پسر یکی خان پسر امامقلیخان
مامور گشت چون سید محمد خان کوچ کرده رسید سید منصور با متابعان خود قلعه در امده در مقام خلاف شده امام قلیخان

بموجب فرمان قضا جریان متوجه گشته قلعهٔ را محاصره نمود چون کار بر وشاق تنگ گردید خود را از قلعه بیرون انداخته فرار نمود و سید محمد خان قلعه و را مد و سید منصور بجانب آل فضول توسل جسته بمیانه ایشان رفت و در انجا قلعه یی کرده در انجا میباشد و تا بین تحریر که مطابق سنه ثلاثه ثلثین و الف است دران قلعه بسر میبرد و تا من بعد چه بر سرش آید عنقریب بسمع کافهٔ مستمعان خواهد رسید و دیگری از سوانح ایام ملک اختیار الدین از بین فضل کنج مکران بدر کاه سدره نشان وی از عظمای ملوک ان ولایت است دیرینه لابد لالت بادی بخت و یاری اقبال احرام عتبهٔ علیه کردون مثال که کعبهٔ امال عالمیان جاه جلال است بسته از روی صدق نیت و صفای طویت بدین سعادت عظمی فایز گردیده بر طبق نام خود نخجیر کشت و صدق قول او را طرز خدمت و اداب ورزی بر صفحهٔ ضمیر منیر پرتو انداخته او را بدستور مخلصان مشمول عواطف ساخته الکاء ین فضل را بوی مرحمت فرمودند و زیاده از مامول نوازش یافته کامیاب مطلب و امانه او لایت گشت و در سفر ثانی دار السلام بغداد بجمعی از ملتزمان ان دیار بان پرستش خاطر کشته مصدر خدمات شایسته گشته و مقصی المرام روانه جاه و مقام خود گردیده دیگر از وقایع متوجه نهوض دولت و دیوان اعلی است سلطان العلمای خلیفه سلطان ولد میر رفیع الدین محمد صدر ولد مرحوم میر شجاع الدین محمود که از سادات عظیم القدر اصفهان مشهور بسادات خلفا داخاه اکرام میر بزرگ والی مازندران اند همه ازاحوال میر شجاع الدین محمود مذکور و فصل او در صحیفهٔ اول درطی اسامی شیر فضه سادات و علمای زمان شاه جنت مکان قلمی کارش یافته اکنون میر رفیع الدین محمد مزبور را بمعالی رتبه صدارت سرافرازی دارد و خلعت ارجمندش زیور فضل و کمال آراسته و بمحاسن اخلاق و سلامت نفس پیراسته در مراتب علوم ترقی فاحش نموده حاوی فروع و اصول و جامع معقول و منقول است و بغیر مصادرت حضرت اعلی سرافرازی دارد و درین سال سلمان خان ولد شاه علی میرزا را که وزیر دیوان اعلی شده بود و اجل طبیعی در یافت حضرت اعلی بعد از امعان نظر بکمال ارباب استعداد و شایستگی این منصب عالی مومی الیه را که بجوهر ذات و نجابت و استعدادات حسبی و نسبی بین الاقاحم و الاعالی شرف امتیاز داشت سزاوار تکفیل این امر عظیم القدر دانسته با و قدر و مترلت او تحویض این منصب جلیل جمعی سر بلندی یافت بلکه این منصب ارجمند بلندی از وجوه گرامی ان معدن فضل و افضال یافته بذروه بلند نامی رسید ارباب استعداد و قوابع مرغوب درین باب رفته و سلک نظم در اورند از انجمله زبده و افسوز ارت ارالهامات غیبی است وزیر شاه شد سلطان و اماد نیز تاریخ این منصب عالی است که فرزندی محمد صالح را پدر زاده مسود اوراقی در سلک نظم کشیده و سمه درین سال قرار یافت که خواجه محمد معصوم که ناظر دفتر خانه همایون و مستوفی قبایا بود باحکام و دستخطی که از دفاتر قبایا بوده بجای مستوفیان ممالک مهر زند و مستوفیان عظام قبایای ممالک و را خرسال پیرون نوشته باو سپارند و ذکر وقایع دیگر در روم که درین برتوقف عرضه داشت از برادران آن اقوم را جاده دیگر یی منیست قبل ازین همت گذارش یافت که در روم طایفه ینکچری

عثمان پادشاه

بر سلطان احمد پادشاه خود شوریده او را بدست اورده و در حصار موسوم بیدی قلعه استنبول حبس کرده مصطفی مخلوع عم او را پادشاه کرده بر تخت خواند کاری نتاند و بالاخره از یم فتنه او باش و طغیان اسماعیل طاغی قتل سلطان عثمان قرار داده او را از میان برداشتند و سلطان مصطفی را کره بعد اولی بر سریر سلطنت عثمانی متمکن ساخته چون اخبار از بلاد روم منتشر گردید محمد پاشا بیکلربیکی از زن الروم که بین الجمهور بابازه پاشا مشهور است بمی صحت مکحول برخواسته خون سلطان عثمان را وسیلهٔ طغیان و عصیان ساخت و از طایفه ینکچری مدرکی در مرحاجه بدست اورده همچنان بالتهاب برداخته رقم خلاف بر منشورات کشیده و دستخط جلالیان چنین گرفته جمع کثیر از لوندان بی سروپا بر سر جمع کرده و ولایات قریه از زن الروم که حالا ارض روم میانند تخت و تصرف نموده بغیریت انکه باستنبول رفته سلطان مراد برادر سلطان عثمان را بر تخت سلطنت نشانده و از طایفه ینکچری اتشام کشته با فوجی کثیر باسکودار که در حوالی استنبول است رفته و در همه جانب و غارت کرده بر احدی از طبقه ینکچری اتفاق نیکرده و انکه ذا قوه سمو شده العلم غ الله تا دو سه هزار نفر ینکچری را قمع انتقام کذانیده اموال نهایت بدست اورده بطایفه لوندان میداده عطا و ریس سفیدان مود و لتخواهان سلسلهٔ ال عثمان بر خلاف متوقع انکار اعمال او کرده او را بابن فضولی متبع کردند و اینحرکت امحار او را موجب تحریک دولت دانسته در صدد دفع او در آمدند و او از مواقعت عطا و درگاه معلی مایوس گشته بارض روم مراجعت نموده و درین سکرخانه اقبال اندراج یافته که سلطان مصطفی نشوش طبع و خبط دماغ موسوم بود و بهمین جهت مخلوع گشته سلطنت بسلطان عثمان قرار گرفته بود گویند درین اوقات که دیگر بار بسلطنت رسید شورش دماغ او طغیان کرده اعمال خارج از دایره عقل و حرکات نامناسب از و صدور یافت بدین جهت رای عطا و رشش سفیدان سلسلهٔ ال عثمان از یم تزلزل دولی انطامی امور دولت بدان قرار گرفت که او را در قضیهٔ امر سلطنت معاف داشته سلطان مراد برادر سلطان عثمان را که کودک دو ساله بود بر تخت سلطنت نشانده طایفه ینکچری از یم بازخواست قضیه سلطان عثمان راضی بسلطنت او نمیشدند و اله سلطان مراد با عطا و اطایفه ینکچری دو روی پسیار کرده و معتمدان طبقات لشکر را بانجمن که طایفه ینکچری عهد و پیمان نمایند که من بعد از صلاح مقوله واقعه سلطان عثمان حرفی بر زبان نیاورند و از بازخواست خون او در گذرند طایفه ینکچری سمان اقراری بر طبق قانون همیشه داشته اند مستور داشته باشند بعد از انعقاد عهد و پیمان و استرضای خاطر ان طبقه و صلاح اندیشی خبر خواهان با شفقتای مفتیان سلطان مراد را مجلوس فرمودند سلطان مصطفی دیگر بار بر مخلوع گشت و در خلال این احوال دار السلام بغداد در آمدن بدست افتاد قرناس خانیکه تجدد بر بوسنت پایهٔ سریر اعلی عثمانی رسید جمعی که در توقف صاحب فتنه را امور دولت گشته متکفل مهام دولت بودند معتمد و رانه در مقام استمرار و اتمام در امده بعد از مشاوره و گفتگو حافظ احمد پاشا را که بین الاقران بفرد کیاست و کاردانی و انصاف و ارد کار ها

حالات بغداد و خیره و اکامت و بیگلربیگی دیاربکر بود و وزیر اعظم و سردار کرده انتظام امور سرحد قرابلش برای
و صوابدید او منوط و مربوط کردانیدند که هر طرف صلاح و دولت داند توجه نماید و بیگلربی آقاسی سابق جوان در امور سلطان
سلطان عثمان مقبل امده بود دیگر را تنکچریان دلیری کرده و عصیان و طغیان از و بظهور میرسد دفع نموده مکسر
ملک بغداد و بندگان و عموم سپاه و اشتغال که قایو اغلی می نامند تبدار ک سفر مشغول گشته خزانه و توپخانه و اسباب
یورش بغداد و روانه دیاربکر شدند که بحافظ احمد پاشا پیوسته بامور مرجوعه قیام نمایند و بحافظ احمد پاشا چون توجه
وزارت اعظم و سرداری یافت احکام موکده باحضار پاشایان و عساکر تمامت دیاربکر و روم از مصر و شام و حلب
و روم ایلی و اناطولی و غیره و نگ فرستاده ایالت و ولایت دیاربکر را بدو پاشا نامی تفویض نمود و ان سال
در دیاربکر متفاق نمودند که در سال دیگر متوجه مهمات سرحد گردند شرح لشکرکشیدن سردار مذکور بعراق عرب
و بازگشتن بی حل مقصود و بعد تنویس و عقب در وقایع سال اینده مرقوم قلم سنگبار میکرد و ان شاء الله تعالی شرح العقبی الحمد
اطراف بدرگاه و سده و مثال و بعضی از سوانح احوال بعد ازین چون بعد از معاودت کوچ بغداد و چند گاه دار السلطنه
اصفهان از فرقدوم موکب نصرت نشان رشک روضه رضوان گردید اوقات فرخنده ساعات بعدل گستری
و انجاح مطالب ارباب حاجات و عشرت و شادکامی و جراغان و ایین بندی که زان بود و زینت مبارک اشرف
را تقدیر عارضه روی داده در اندک روزی بصحت گرائیده از مقر سلطنت عزیمت قشلاق مازندران بهشت نشان
فرموده بعد از طی مراحل و مراتب سیر و شکار ساحت دار الملک فرح اباد و چند صباحه نزهت تخش قصبه اشرف که قطعه از
جنان بلکه جنان قطعه از انست از یمنیت قدوم مسرت لزوم عطرسای و مسرت افزای اخار نهاد و امیجان
پیام از مرطرف پایه سریر اعلی امده و بعد از ادراک عتبه بوسی و عرضی محالست مجلس بهشت ایین و ادای رسالت
و سفارت مشمول انعام و اکرام رخصت انصراف یافته روانه دیار خود گردید مذار جمله سفرا امیجان مذیر را
نامی اوزبک ایلچی بیخ است که از جانب مذر محمد خان والی انجا بدار السلطنه اصفهان امده چون جواد و خوش خرام
مرکب اقبال بجانب مازندران در حرکت امده بود حاکم دوشیر و اباد اصفهان بر اسم استقبال قیام نموده با خرم
و افتخار در عمارت سر بستان باغ خلد ایین عرض جهان فرود اورد و مذ روزی چند که اصفهان اقامت داشت گاه
گاه بمیزبانی برداخته بعد از انکه فی الجمله از راه اسودگی یافت متوجه مازندران گشته در خطه طیبه اشرف
بسعادت کورنش همایون عرسا ملبوسی دریافت و بصحبه اخلاص صداقت ایین گی اورده بود باید ایای انه یار بنظر انور
در اورده و مذ روزه در ملازمت اشرف بود همواره بانواع نوازش و احسان و الطاف شاهانه سرافرازی داشت
بعد از دوده رخصت انصراف یافته نامکتوب عنایت اسلوب شاهی روانه گشت سابقه دیگر خواجه جانی نام امینی فرخ
پیام شاهزاده جوانبخت کامکار سعادت فرجام دولت یار تهماراده محترم این بادشاه والاجاه گردون بارگاه

شاهزاده محترم پسر بزرگ جهانگیر
بیلم بود و بازنده مقابل و نتیجه
جنگ به پدرش گزارده بود حبس گ
و بعد رها گردید.

شاه سلیمان فرمان فرمای مملکت سند و ستان است که در قصبه شریفه اشرف امده بمقبل بساط جلالت مناط سرافراز گشت
مکتوب محتوی بر حسن ارادت و اخلاص و شرح صنایعه که با فساد مفسدان کوته میانه او و منسوبان والده عالیشان روی داده
بود و بخیر اشرف امده مقبل بساط جلالت در اورده و دران مخالصت نامه نامی شکایت بسیار دانی بوجهی دلی التفاتی پدید بر گزار
بقایای که لشکر بر سر او فرستاده بود و حضرت اعلی خواجه جاجی نامه گورا نموار شارت شاهانه سرافرازی فرموده تا نوروز
جهان افروز بایه سریر اعلی بود بعد از نوروز فیروز اجازت معاودت یافته جواب نامه بر وجه مرغوب بپدر فرخنده
مرقوم گشته دران مخاوضه سامی لصالح مشتقانه درج فرمود و اعلام نمودند که چون اطاعت و اتفاق بفرمان واجب الاذعان
اقویه کار زمین و زمان بر انباد و فرزندان فرض و متحتم است لایق بحال آن فرزند سعادتمند انست که در رضاجوئی خاطر
شریف پدر بزرگوار بوده و بحضرت بابو خرقه متکاری در حکایت حسن اوب بر سر رضا اورده و از امور که مکروه طبع منیر
انحضرت باشد اجتناب لازم داند که سرایه انبهجتی فی نفس الامر جب خوشنودی خالق و پسندیده خلایق و منزه الفرد
در برخورداری فرزند سعادتمند خواهد بود با حشمان و ارباب عرض مدارائی کرده بتجدد و بلوغی و افزایش حشمتی بخت خانگی
خواجه شیراز گفته اساسش دوگیتی تغییر این دو حرفست باد ستان مروت باد شمنان مدار و ایلچی مذکور را بصلات
خسروانه نوحته مخصص المرام بامتعات لایقه روانه فرمودند و دیگر ایلچی شاهین گرای خان بادشاه زاده تمانیت که
که خانچه پیش ذکر یافت آخوند روزگار و عقاد جانی یک گرا عمراده اش که بقویت روبیان سلطنت قوم تمانیه
باد معاودت می وزید التجا بسایه چتر اقبال همایون آورده مدتی در رکاب سعادت انتساب مغروره کامیاب بود
در دربند شروان محل اقامتش قرار یافته در کمین سلطنت مورونی بود و حضرت اعلی همت والا بر حصول این مطلب گماشته
معاونت و معاضدت صوری و معنوی بظهور می اورند در خیال معاونت جنود و عیسی در هر کونه وسایل که در مشیت
الهی و در لوح محفوظ مرقوم و در مشیت مکتوب بوده سلطنت قوم تمانیه و فرمان روائی مملکت ان دودمان بمحمد گرای خان ابن
بزرگ او قرار یافته علمای قوم سلطنت او دولی عهدی برادرش شاهین گرای که باصطلاح تمانیه قلغای می نامند الحاق
نموده او را طلب داشته بودند و او از خدمت اشرف استمداد همت کرده روانه ولایت خود گردید و برحسب دلخواه کامگار
گشته اعیان انطایه یکی سلطنت محمد گرای و دولی عهدی شاهین گرای پدر فرستاده از تقرر ایلچی مذکور و ورود مضمون چنین معلوم
گشت که از جانب خوانده کار روم نقود و افره و تحف و هدایای فاخره و اخره و هبت او اورده و از ارکان دولت عثمانی او را
باطاعت و اتفاق و سلسله ال عثمان و مخالصت جنود قرلباش دلالت کرده بودند و او از روی اخلاص و حسن ارادت
دست رو بریسه مطلب ایشان نهاده خود را از مراحوایان صادق العقیده حضرت اعلی میشمرد و چنانچه نقش مکتوبش گویا بر
مکتوب صداقت اسلوب شاهی زده بود و غلام شاه عباس شاهین گرای بود با شایان روم که بمعاونت جانی یک
گرای که بر سر او معتمن یافته بودند و رکفه مهابه نموده غالب امده بود حقایق حال انتظام و احوال خود را که به نیروی اقبال و

آن جاده را اختر آرایه

لشکر و اخذ و جمع نموده کرتمت بدفع اعادی جنده و هر یک از ممالک فطان نفوذ و سر حد را حاد تازه می نماید که یک دفعه
احتیاج افتد معاودت بظهور آورده و در مرباب انجه صلاح دولت قاهره بوده باشد تعمل آورد و از جمله مقربان اخلاص
شعار زنیل بیک تو شمال بوشی تنا ظهار اکه اصفهات حسنه اتصاف دارد باین خدمت مامور گردانیده و با فوجی از عساکر
ظفر شعار و سپر قاچ مین باشی فلکمان اصفهان رواجع دیگر از فلکمین رکاب اشرف راونه اطراف فرمود مذکور
زنیل بیک از رکاب معدلت جدا شده و روی عزیمت بانصوب آورده بسر حد نزدیک بوضوح پیوست که جمعی از
رومیه و متجده و حده و موصل بعزم تسخیر قلعه در حرکت آمده اند قاسم خان بامواری و دلیت بیصد کس از غازیان
اقشار کر در قلعه موصل باد بود مذکور خدان اوده قه و ذخیره و علت و باکه مردم جمعی را ده عدم میسوده و صلاح در توقف و
قلعه داری دیده و قبل از وصول مخالفان بیرون آمده مخالفان تصرف در قلعه نموده و یم انست که خان احمد خان
اردلان نیز بجهت قلعه گرکوک رانده خسته ان قلعه نیز متصرف اعادی در آیه و میانه سارو سلطان بیکدلی برادر زنبیل
بیک که سرحلی روضات مقدسات و توجه ی باشی تورجیان بخت اشرف است و طایفه اعراب مهنا که بجد و کرکا
و کخ امده بودند محاربه و قوع یافته زنیل بیک از وی این اخبار در حرکت مسارعت نموده و جوان بخوالی در تنگ سید
حیدخان حاکم کرستان با معدودی چنده امده با و پیوست و در انجا بوضوح انجامید که سردار فوجی از رومیه را بسر کردگی
حسن پاشا چون کس بضبط و لایت موصل و کرکوک و قلاع انجا تعین نموده و قریب پنج شش هزار نفر از رومی و کرده و عرب بسر کرد
جمع امده متوجه الضرب شده و انه تناده سه هزار خانه دار رعیت را احده و قلعه دزباب مشهور بقلعه بک و اخذ دو کوجانیده ند
تا مدو سه نفر طرف برند زنیل بیک بعد از استماع این اخبار سان عساکر ظفر شعار که در ان وقت جمع بوده مذکر فت موازی
سه هزار نفر سپاهی یراق دار و صحبی بشمار در امده مذ انجا بر سبیل ایغار ان مسافت بعیده را در دو منزل طی نموده و در سیم
بر سر مخالفان رسیده و از شدت ایغار زیاده از دو هزار کس نرسیده بودند و از انطرف مخالفان از اوازه ورود
قزلباش و لشکر ظفر اثر متزلزل گشته کروی از اکراد و اعراب پراکنده و شده ند از ان جمع سه هزار کس کا پیش بخاک اعدو از
چنین صفوف قتال ارسته گشته و لیران رزم ازمای دست باستعمال سیف و سنان برده و خیامین آتش حرب اشتعال
پذیرفت و بانه ک زمانی تزلزل بارکان ثبات و قرار سپاه مخالف راه یافته شکست بجانب اعدا افتاد و جنود و فیروزی
پیروزی دولت و اقبال بران طبقه ظفر یافته فریب شصت هفتصد نفر طعمه شمشیر ابدار شده و از سپاه و ظفر باکسی جان
ضایع نشده و حسن پاشا با بعده السیف منهزم خود را بحرم قلعه رسانیده نه و وی ایشان نهیب و غارت غازیان
و لشکریان کرده و بعد از یکه در شهر و قلعه طغیان عظیم و استیلا مردم جمعی از ایشان تلف گشته نه میانه حسن پاشا و
نزیل بیک رسولان آمد و شد نموده قرار دادند که چون در قلعه و باست مردد لشکر کوچ کرده کسی در شهر و قلعه نگذارد
که بعد از لشکر تسکین علت طاعون انجا از حد حسن مصلحت باشد تعمل آرند نزیل بیک ضیا بایعنی داده وایل و اولوس

یراگو جانیده و برده و بوند بازگردانیده و مظفر و منصور معاودت نموده حسب الامر اشرف میر قاچ را با لشکریان قلعه بغداد
فرستاده که همراه و یکدیگی محاربت قلعه قیام نماید و خود باز گشته در اینات منصوره و مقصد سفر گرجستان
امده و در سلطانیه آقامت داشت بجلا زمت اشرف سرافرازی یافت و شرح محاربه مذکور و آمد رفت اولو الفقر
و دسته نفرار حضار ان معرکه تسوید یافت [illegible] برحمتمندان عالم صورت و غریق بحر غفران
معنی واضح و لایح و نزد محققان ثابت که هر امری از امور که در مشیت الهی قرار یافته و در لوح محفوظ ما قسم بدان رفته
باشد برحسب فعل الله ما یشاء و یحکم ما یرید بی اشتباه از تکتم عدم بکیر ظهور می اید و هیچ تدبیری از تدابیر عقلاء و هیچ
روزگار دافع تحکم قضاء و مانع میر تقدیر نمیتوانند شد و فحوای العبد مدبر و الله تقدیر رمو که همینی است و چون در
اینده و با فصار کردش فلکی و حوادث اسمانی بعضی فتن و فتور و محن و شرور در رقم تقدیر نرگاک تقدیر بر شده و بوقوع لابد
بظهور اید و زمانه فتنه ساز با نواع محنت و بلیات بر روی روزگار خلایق کشوده بود برحسب او از اراده الله شامل احوال
ان بدستیاری کارکنان عالم غیب سر انجام میافت صورت ایجاد و نظیر ایجاد ان در جهان بجان لایزال
ایرانست بجانب گرجستان که باعث ظهور و وقوع چندین قضایا عظمه و نتیج حدوث انواع فساد و خونریزی و محو
بلایا و فتنه گیری گردیده شرح و قایع ان در قضایای سال گذشته مرقوم کلک بیان گردیده که حکومت ولایت
گرجستان کاخت بعد ازان که خلق ان دیار مکرر از ناز بی او بیهاد عصیان و طغیان ظهورات جاهلانه از ان صورت
نمود ان صورت غضب و سخط شاهی که نمونه از خط الامیت گشته از قتل و اسر و غرابی از حیز انتفاع افتاده بود و به سیکدلی خان
خان ایگری دورت قاجار تفویض یافته او را بعینی ایالات بانجا فرستاده بودند او در حین عزم قلعه قرلار نصح محل اعتبار
اختیار نموده بنای شهر را خسته مرتفعه خانهای مرغوب و حمامات و عمارات ساخته بودند و قلعه السیف گرجستان
را نوید عفو و امان داده بودند گروهی از آوازه کان که از بیم قتل و اسر باطراف و جوانب پراکنده گشته بودند ایلچی
تحمل نخوه و بودند مقتضای حب الوطن من الایمان اگرچه نمک ایمان نخشیده بودند باجماع امده قلعه را باد انی هم
رسیده بودند رفته رفته گروهی ازیاوران و سپاهیان نیز که بیم فتنه از ایشان بود بمقام اصلی جمع امده بودند در بین ان
گرد آرای سیکدلی خان و تقریر گرجیان که در خدمت همایون اعلی راه مکالمه دارند بعرض اقدس رسید که میانه از یاوران
و سپاهیان گرجی که بانجا امده اند و طهورث آمده و شده و مراسلات نهانی بوقوع می انجامد و محتمل است که ان طایفه
اضلال رعایا را پیشه کرده و عنقریب از ایشان فتنه حادث کرده رای عالم آرای متعلق گردیده که یکی از ارباب کیاست و دراست
و اصحاب درایت را بجانب مذکور بفرستند که بتحقیق حالات گرجیان رسیده و در دفع و رفع فتنه انگیزان و تنظیم و تنسق ملک بکوشد
صلاح دولت قاهره بوده باشد تعمل آورد و لهذا از قبجاجان سپهسالار راکه در مازندران بنیابت میر سلطنت خان بود مدتی

ویکرخان با متعلقان خود بسلامت گذشته بیرون آمدند و قلعه قرلاغ مفتوح با موال و امتعه بسیار که از آنجا بدست خود و ایرانشهر بود متصرف گردیده و از آنجا بپای قلعه تقلیس آمد که آن قلعه را که چگونه تکونمکان و ولایت کارتیل است مفصل اکمل بدست اورد و جماعت تفنگچیان لوری دسر کرده ایشان شاطر شاهی نام که حارث و کوتوال قلعه بود نفنگ اطلاع بر قضایای که مذکور شد چون بنصاری تفلیس اعتمادی نداشته متعلقه سیاوش خان را بانارین قلعه بردند و با وجود فقدان ذخیره و عدم استطاعت قلعه داری کمر همت بضبط و محارست ان بستند هر کس از طبقه مسیحیه که مخالف داشتند پیرون کرده جمعی از مسیحیه باتبع و تبر جمعی بر خواسته بتخریب تفنگ و جدال شده و از طرفین چند کس بقتل آمده و تفنگچیان از ذخایر اموال متقولان وغیره و نصاری ذخیره دو ماه سر انجام نموده در محافظت قلعه سعی موفور بظهور اورده و مورا را بتدریج کار جمعی از کفره را بر سر قلعه که گذشته خود با جنود گرجیه متوجه قرابلاغ شده تا بلده و گنجه رفته وان بلده و اکثر مسکن بیکلربیکی و اعیان ارمل و اوجاقات فاجار را بتمامت نهب و غارت نموده اموال و اسباب نهایت آورد و از انجا نیز جمعی از عیال و اطفال مسلمانان را با سیری برده و تمامی مردم ارمل و الوس قرابلاغ از جاه و مقام خود رمیده تا مل خدا و رسول اب اس عثمان بار نکشیدند و مورا را گذشته بخت بعد از انکه گنجه را نخرد و را رضامت و ناطق برداخت قصد انکه قلعه تقلیس را بدست اورد بعضوب شتافت بمراسله و پیغام و جرب بانی و وعد با جمعی کثیر بسیار کرد و سعی و حیلها نکحیت که شاطر شاهی را فریب داده دست در کردن منصور و حایل کند مفید نفتاد و تفنگچیان و امن همت بر میان زده در محافظت قلعه میکوشیدند و جواب مراسله و پیغامها مورا را جز توسط صفر بیگ و کلوله تفنگ نمیدادند القصه مسرحان ایلچی امرا و تفنگچیان پایه بپایه بیرق خلافت نشان امده و تحایف حالات بنوعی که تحریر پوست عرض کرده و بوضوح پیوست که مورا ذکار بعد از صدور این اعمال ناسنجار اظهار دولتخواهی سلطان روم کرده سرهای مقتولان را بصوب یکی امیر بیگ گرجی بدیار بکر نزد سردار و ستاد تحف و هدایا از نفایس امتعه و اموالی که بدست اورده ارسال داشته سر و را بطرف گرجستان و شروان امد ترغیب نموده سرداران و قایع را مقدمه فتح و ظفر دانسته مشورتیان کار تیل و کاخت را با هم طهمورث و مورا و ستاد طهمورث نیز امده یکدیگر ممتی شدند و هر یک تکیه بر همت حکومت زرتاشتان نظام حال خود و استقامت مملکت مشغول خوش گرفتند چرخیان سرداف ساقی گرفلک شان نگذارد که قراری گیرند و در تسخیر قلعه تفلیس سعی موفور ظهور می اورند حضرت اعلی بعد از وضوح این خبر و حالات عیسی خان سردار لشکر ظفر شعار گردانیده به دفع فتنه مورا و انتظام گرجستان مامور گردانیده و وفاق خان چرکس را که دارو غه لاهیجان گیلان و بیگی یوسف خان امیر الامرا شروان نموده مقرر شد که بر تیل استقبال بالصوب رفته با امرا و عساکر تابعه انجا عیسی خان توقیعی باشی معین گردند و قورچی باشی پدر ای فرمان گشته از موقف جاه و جلال از مذدان بهشت نشان متعاقب در حرکت امده و در دارالسلطنه قزوین نزول فرموده مدتی در دارالسلطنه مذکور محل اقامت شهریار منظفر و منصور بوده از انجا ایلغار سلطانیه توجه فرمودند

چون اخبار حرکت لشکر روم متواتر میرسید روزی خدیو زمن سلطانیه توجه فرموده مجلس سراپرده قبات اقبال گردیده که بطرف غرمیت موکب همایون لازم ایمد عنان توجه بانطرف معطوف گردد امام قلیخان بیکلربیکی فارس با عساکر انجا رود امده در همین سلطانیه بار دوی ظفر قرین پیوست و حکم شد که از عساکر منصوره هر کس نا غایب گرجستان رسیده با دو از دوی کیهای پوی توقف نموده در رکاب ظفر انتساب باشد شرح نهضت همایون بصوب عراق عرب بعد از ذکر وقایع گرجستان و قضایائی که در خلال احیال در بر طرف بوقوع آمده رقم زد کلک بیان میگردد ذکر همایون ظفر قرین و لشکر جهان پوی ایمان بوقوع پیوست و ظفر فتح نشان بنظر در آمد چون تورچی باشی نوعی که در مقدمه تحریر پوست روانه گرجستان شده و قورچیان خاصه و غلامان و تفنگچیان بسرکار خاصه و امرا و عساکر عراق و آذربایجان و شروان که حسب الفرمان حضرت همایون بمراقبت اردو مامور بودند فوج فوج و فتنه فتنه رسیده و بسرورت مجتمع میشدند تا ان لشکر عظیم در اردوی قورچی باشی فراهم آمده روی بمقصد اورده از انطرف مورچال باتفاق طهمورث و آتابیک خان و له منوچهر خان والی قش که هر دو با تیغ سیاه رزمخواه قرابلاش در گرجستان تا بعه دم میبرده هر کدام در گوشه خزیده بودند در نوبت منعاونت و استظهار سپهر دادگر بترغیب مورچی آموده و پیوسته بوده علماء و اعیان ملل خلق گرجستان کارتیل و کخت السیف کاخت ناموزی میت مراز سوار و پیاده و در رحم اورده و اداره پیکار و رزم کشتند در روز دوشنبه بیست و چهارم شهر رمضان در موضع کوشکوا از توابع ال کت چالی قفلیس فرقین نزول جوار اتفاق افتاده و از جانبین صف سپاه را راست متعد محاربه بوده چون شاه بنده خان و لشکر او را بایجان قرب شده روز دیگر داخل میشدند سپاه قزلباش خبک بهت رسیدن شاه بنده خان در اردو تباخیر انداخته تا سه میان در امده و از طرفین محاربه دست بهم نداده و گرجیان نیز در ان حوالی اقامت نموده از جانبین هر اس بسیار پرداخته صباح روز سه شنبه بیست و پنجم ماه مبارک مذکور صفوف قتال اراسته شد قورچی باشی در ذیل قرار گرفته امیر گونه خان بجرعنگری معرکه گرکت میمنه و میسره وجنود اقبال بمبارزان معرکه کار زار استحکام یذیرفت از انطرف گرجیان نیز رسیده یکدیگر ملاقی شدند چنانچه میان خبک عظیم در پوست در اول کفره بهیات اجتماعی پیش امده یکبار بر صوفیان جنود قزلباش حمله نمودند صوفیان تاب صدمه ان گروه انبوه نیاورده و از یکدیگر باشتند و امیر گونه خان بنظر پادشاه ثبات محکم و استوار داشته رخمهای توی یافت چون بجب اتفاق عمل مبارزخبک بهم دست نداده بود و امیر میسره جنود قزلباش بمعاونت دست نداد و طایفه فاجار امیر گونه خان را در محاربه گذاشته بیرون بردند گرجیان در کمین قتال کمیاه خاصه لشکریان در امده از صدمات ان کرده صفوف تفنگچی نیز متلاشی گشته جمعی کثیر از جنود ظفر ورود خصوصا از جنود تفنگچی نصرت شهادت چشیدند و سرخ روی ابعد که جهان فتنه گفته و گرجی جهان تیره شده و پیش از انکه گروهی از ایشان از یکطرف کرمعاقل کوبی نداشته به اردوی قورچیان در امده در جانب اردو یا راه دست تجاوز

وعسرت معاش خلاصی یافتند جمعی ازکفره بطرف باشی احوق رفته سعادتی کرده بودند شاه بنده خان وقراقلی خان را با فوجی از جنود وقاهره بر سراشیان فرستاده بر اثیان ظفر یافتند وغنائم موفوره واسیر بسیار بدست درآورده منظفر ومنصور برگشتند وتحقیق حالات بدرگاه جهان پناه عرض کرده درضمنی که موکب همایون ازدار السلطنه قزوین حرکت کرده در پیرامون شهر اقامت داشت مستعدان وارد شده مژده ظفر رسانیدند ذکر فوجی از اقوان قزوین مرسوم بقراقلی خان وکشته شدن شاه بنده خان بر یغدیر قاورصان ازاصابت عین الکمال واز چشم زخم روزگار که دربن سفر خیر انجام بعساکر اسلام رسید کشته شدن شاه بنده خان وگرفتاری قراق خانست ودراه قراقلی خان شرح واقعه انکه عبد الغفار بیک ولد فرامرز بیک که از معتبران طایفه کرجی است که سعادت اسلام دریافته درخدمت اشرف غنایت مغرور گردیده واش درسلک پروه گیان صرادق سلطنت وپرستاران حریم عزت منظم وخود نیز داد مردی اهم قزلباشیه بگرگینی فارس داشت ودرین هنگام در گرجستان بود گرجیان بعد از ظهور عصیان اورا بچشم نگاه میداشتند وخاطر اشرف همایون اعلی بان متعلق بود که عساکر منصوره در استخلاص او ومتعلقانش ساعی بوده بهرعنوان که میسر باشد بدست اورند بعد از محاربه نه گرجستان شخص شدند که متعلقان او در قلعه قراقلی خان اند واین قراقلی خان محمیت از توابع گرجستان صعب المسالک قلعه دارد که بحدت صعوبت راه وانبوهی بیشه وبکل محل استظهار گرجیانست قوچی باشی قوچی از امراء عساکر منصوره را بسر کوبی شاه بنده خان پیکلربکی اوربابجان وقراقلی خان پیکلربکی شروان وخسرو میرزا برادر بگرات خان گرجی بحصول این مدعا بر سر قراقلی خان فرستاده خواجین عظام وعساکر نصرت فرجام از راه معتبر ثقه چای قلعه رسیدند احاطه نمودند اهل قلعه معدودی بودند که اسهم درسمی نداشتند راضی شدند که متعلقان عبد الغفار را تسلیم نمایند وعساکر منصوره مراجعت نموده دیگر تعرضی نرسانند امرای عظام نیز صلاح در توقف ندیده کوچ وبمتعلقان او را بدست آورده کوچ کردند جمعی از گرجیان بالسنه باعیان ازین خبر دار گشته در چند محل نشانی وکمینگاه کنده بودند از عساکر منصوره وچند نفر از بزرگانشان را مقتول ساختند چون عبور لشکر را مسدود دیدند که در وقت مراجعت عساکر منصوره وستبردی از موجبات اقبال قاهره بظهور رسانند امرای عظیم الشان از ان ره برگردانیده راه دیگر اختیار نمودند وبیش وبس لشکر بروان کار استحکام داده باجتماع تمام طی مسافت نمودند وخانان بعد از اشعار بسیار واقف شدند که سپاه وقراقلی از راه دیگر رفته اند جمعی را بانظرف فرستادند که در رودی دارالشاء عبور کرده لشکریان اگر که تازه منزل نزدیک شده بودند شاه بنده خان وقراق خان با معدودی بدان لشکر برگشته بایستادگی امده از هر یک طرف واز هر کمینی زبان بیشه برامده وظاهر شدند که اورا در تنگنا گرفتند از همه طرف در مقام جنگ وجدالند چنین امراء مذکور را بجماعت جنگهای صعب روی نمود از اتفاقیان نزدکان طازمان شاه بنده خان جوانان کارانی ضایع شدند لشکریان قراق خان استیلا وکی نکرده راه سلامت جسته قراق خان خود را فرط شجاعت وتهجالت انیادی کرده شاه بنده خان را بهمی بستادن خود میکنند که بجنگ بجماعت مشغول شدند

بغارت ویغما برادرده مندمردم از ده وبازار وشاکر وپشکان که در اردو بجای حفظ اعراق مانده بودند بجهر برامده وبر تجرد کی عظیم در اردو وشکیوع یافت چنانچه مردمان چیرکو پا دیده دلیان او باش که در اردو مانده بودند دست بغارت اموال یکدیگر برآورده در اندک زمان استیبار کرده از ده بیصاحب مانده ازین ممر اوبت وخسروان سپاه بعساکر نصرت شعار رسید چون مذکور شد که در محل مناسب طرح جنگ نه افتاده بود در بتوقف کردی اشکریان که در کوشه وکنار ویمین ویسار بودند چون قول برزگ نمایان نبود ازین عوغا وانشوب چیرگی سپاه کفره وضلال بتصور انکه العیاذ بالله ملکتکی بحال لشکر اسلام راه یافته پای اقامت ایشان سستی پذیرفته بعضی ازین ومدد لی وبعضی بدستی مال وصیانت اموال از معرکه رو برتافتند واین انشوب وانقلاب بر لشکر قول تمام سرایت کرده تزلزل وتعرف بحال سپاه راه یافته لیکن قوچی باشی از قوچ غیرت ودلبری با معدودی از دلاوران خان نباموس دوازمشاهده این حالات اصلا تزلزل بخاطر راه نداده در معرکه پای ثبات وقرار بستوار داشت جمعی از جنود قاهره که مشاهده صبر واثبات نمودند فتوحی حال گشته بکمک برقوت اسلام ونیروی اقبال شهریار گردون غلام کرده بازر وحشی شهادت قوی دل وکشاده پیشانی بگجاب کفره تاختند وخاک معرکه گلاز خون ان خون گرفتگان ساختند متعاقب ایشان شاه بندخان کمر مراعقب می امده باقوچی از پیش روان سپاه خود وارد گردیده از سر نگاه در پیه استظهار دو دلگرمی گرجیان وادی ادبار گشته روی بهزیمت گاه اورده مذبح تمامی غداریان باغی سرافنانی اغلب نهاده بطرفه العینی طعمه سنان لقبان مثال وضربت شمشیر صاعقه گردار تا موازی ده هزار پیاده وسواران کرده اشرار بر خاک هلاک افتاده وهمارا نهاوان خاکسار آنی باده گلرنگی برادرده مذبح تمامی وده هزار پیاده وسوار بعده اسیف موار وظهورت پیدولت واتابیک سپاه کفره وضلال آثار ده هزار خود را بسر کشته وادی ادبار دیده پشت بمعرکه داده راه مزیمت پیمود وفوج اصیان خود را بسلام برجب اعلی بعلو ولا یعلی غالب گشته مغلوبان تیره روز نگار بجای خلاص شتافتند چون بانجا رسیده از اسب گرجیر نموده پل راکه از جوب ترتب داده بودند سوخته وخود را به پشتهای ابنوه وبرجب دره جایها سخت گشیده از معارف سپاه وسردار گرجی ظهورت میر محراوه اقا بیکلربکی وابوال بیک وسهراب بیک ایلچی قیلان بود در عسکر منصور ده وجنید نفر از بزرگانشان وقوچی وعلام وتفنگچی در جمله اول قبل امده شهادت یافتند ازاوساط الناس قریب که اکثران جنود تفنگچی بودند شربت شهادت نوشیده وسرح روی وخیاره خت کشتند بعد از فتح وظفر که قوچی باشی وامراء عساکر بازگشته بارد وامده جمیعا بمراسم تهنیت الجیه خالی یافتند وازاست واستر بوشرشان مذبه نهایت پیمانه ای درمیانه لشکر واقع شده رفت رفته اخبار فتح وپیروزی اشتهار یافت وپراکنده گان اردو بتدریج جمع امده اچکاز اردو واشتران واموال واشیا بدست امده وصاحبان تصرف در اورده در اصلاح حال خود کوشیدند وفی الجمله انتظامی در معسکر پیدا مده وانجا کوچ کرده بتعاقب فتنه محصوران از تنگنای محاصره

صلاح نیست درگذشتن سعی میسایه کرد قراق خان مسموع نداشته از جوی اب که در حمت راه بود گذشته نظر
بخانان توجه نمود که از حال انجماعت واز کثرت وقلت شان خبری یافته درخوران فکری بصواب بکند و درنگاهی
گرجیان اورا تنها باجند نفری دیده برسراو امدند شاه بند وخان اورا واوان صلاح درگذشتن دخود راه سلامت جستن
را بقضای غیرت وتهور قراقت وهمراهان مناسب ندانسته وبیرازان جوی که رشته وریخوقت جمعی کثیراز کرجیان
ازدرون قشله نمایان شده وبرسرایشان هجوم اورده ند وفیمابین خبک دربیوست قراق خان گرفتار شد شاه بند جان
باجند نفراز غاریان ترکمان بقدر قدرت وتوان تلاش نموده چون حضرت شهادت رسید درهنگام زره وخود وسلاح
منصوبه واز رضعوبت راه بازگشتن ودیر درسیدن میسر نبود ومعهذا ایستاده بود لبسلامت عبور نموده وبمنزل رسیده و
باغیان قراق خان رزم ده برخاسته ظهورت دمواد وسهراب چک که در منزل رسیده درگاه معلی باد وطرفه نگهوردی
درمقام کشن او در یامده بچشم نگاه میدانشتند بعد ازچند گاه فرصتی جسته یکه وتنها زنخالفان خود را مطلع نموده وبمیدان
ایشان خلاصی یافته بمیانه کرده قرلباش امده واکنون بدستور سابق کار دست حون واقعه مذکور بعرض اشرف
رسید از وفور محبت واشفاق که عموما در باره بازماندگان جان سپاران اخلاص شعار منبذول میدارند در از
این خانقشانی نسبت شاه بند خان راکه کودکی بود نه ساله بجای پدر برتبه خانی وامیر الامرائی اورا بانجان مفتخر ومنبر
گردانیدند واز اقوام او وکیل ونایب جهت نظام ونسق ان سرکار معین نموده مجددات ان سلسله از تره واین
مرحمت فرخاک گشته ما تم ایشان بسور وسرور مبدل گشته امیدواری ملازمان درگاه والاجم اعظم تشنه مند
پرور گردون بارگاه از دیاد یابد عرفت ومحمد بخت گذاری وحقیقت ورزی انحضرت درافاق اعتبار گرفته نخان نیز
حال ایقبال میبرد وند گر بدیشان غم چار خورد خسرو ما خوش طبعی است بازنمه چار تونیم کو بسر البس مرگ مدار شان
پرسد خیر تا دزره اوکشته یکبار شویم ادمی زادگان ازبس عبودیت خدا تعالی بند گی مخلوق ازان گسسته که اگر
درهستی او میزند باد در راه او کشته میشدند ان بزرگ نظر برمرحمت خاتمه ونیاتی او نگاره وانده خته اورا از روی همت بر
رد ومرد شش تقاضا ان کند که عیال واطفال ان گذشته برفاقت معاش گذرانند چه میمیرد کسی گرزن وفرزند
میت ورا تم وسوگواری گریان ونالان بوده باول محروج درغم والم باشنده وبازگرفتن اموال او سعی نمایند
ونامحرم خیره رابدرون حرم نشمن درگشته بلکه زن وفرزند او راقن ونکحه نمایند که اینچنین نکرده است نمایند
گره تملک خود دانند ومیت را خان بی گور وکفن اندازند وبازماندگان را که او خوار وعورکه اند العیاذ وبالعکس اگر بیوه یتیم
امی گذشته که از عهده ان برمی اید خدایا تمه صاحبه وتنان را رحمی در دل ومروتی در خاطره بعرف محمد وال گشته
هرازگاه وضبه واقع شنده که ملاطین کامگار ویاوشایان عدالت شعار واجب حقوق جانسپاران بدین مقر.
توجه مبذول داشته باشند از مصلحت وقت که شته طفل سه ساله را بمرتبه امارت وخانی وامیر الامرائی رسانیده وجهت

اشتهار استیناز نبخشد امید که انحضرت برحسب فیاضت ومروت ومرحمت نسبت بشنه گان ایزد سبحانه کامروای عرووولت
براوده ویا خیومازدرگاه واهب العطایا بعطایای ارجمند سرملبند گردانیدن بارب العالمین کفاه ودرتوقیع مقصود ومقصد
گردانیدن که رضیال قبل از توجه بایات جاه وجلال کجا نسب نعمداد وجهد رانت قه درقدرت نه ی چون از امور مشهوره اعمالی
که مذکور شنده ظهور یافت اخبار موحش واراجیف بسیار از سرحد باشهرت یافته باکناف واطراف رسید واز هرطرف
فتنها طاهر شدن گرفت کم فرصتان پنجه وظهور این مقدمات راحمل برضعف دولت نموده ومعاندان فرصت جوی
فرصت تصور نموده جمعی که خود را از اهل وفای شمرده ند انواع نفاق بظهور اورده ند بارها پاشاکه دم از کجی نمیزد
معاهده وپیمان را برطاق نسیان نهاده کسان معتمد نزد حافظ احمد پاشا بدیار بکر فرستاده اظهار اخلاص وکرد وفوز
یک قوریجی استاجلو را که از جانب اشرف اعلی نزد او فرستاده بود محبوس ساخت واز جمله دیگر تدبیری که داشت شهرت
قتل اورا داده چند کس از قطاع الطریق مامور ساخته سرهای ایشان را نزد سردار فرستاده مرتضی پاشا نامی را نیز امر بقتل او
جانب او در قراجه اردبیل در حوالی خسقه میبود تحریک اوبا باراده وخود در مقام تسخیر قلعه خسقه شده ودر انصوب حرکت
امد سلیم خان شمس الدین بلو حاکم خسقه ونصیکخان حارس قلعه از وقایع گرجستان واخبار موحش که متواتر ومتوالی
از همه طرف میرسید دل بای داده بودند از تزلزل خاطر عامه تاب توقف نیاورده قلعه را اندا خته بیرون امدند بارود
قوریجی باشی پرسشده مرتضی پاشا قلعه را بامانی نی جبک جدال امده متصرف شده وبازه پاشا مامور گردان عجم را که از ولایت روم
باضافت موفور بار کشته ما نجا امده بودند وخارم انطرف بودند گرفته از قوت طامعه قشم تمک برگل متمکنان ان حدود
که زیاده از حد وچون بوکشیده همه را بحبت خود ضبط نموده دیگری انکه جمعی از گرد او در حینی که امیر گونه خان با لشکر چخور سعد
ایروان پیرون رفته بارود وی قوریجی باشی پوست فرصت یافته درغیبت ان تاخت وغارت الکار شروان
امده وانواع دست درازی بار عایا کرده ند لهذا ان امیر گونه خان با فوجی از غاریان قاجار وغیرهم که بمخافت قلاع
والکا مانده بودند برسر ایشان امدند فیمابین محاربات وقوع یافته گروهی از قتال اکراد بقتل امدند دیگر انکه جمعی
از اکراد شهران وبرادوست درسلماس جمعیت نموده اراده تاخت الکار اوری نموده ند همره سک ولد خاری یک قوا
شاه قلی بیلان ابرادران تخلف نموده اظهار دولتخواهی این دودمان مقدس کرده بسلمان خان سوباشی عالم حرس
وسلماس خبر فرستاده اورا از عزیمت ان کرده اکاه گردانیدند خان میر مقدم حاکم مراغه را اخبار نموده وباتفاق برسر
انجماعت فرستاده فیمابین خبک جدال وقوع یافته فوجی از طرفین برخاک بلاک افتادند دیگر از سوانح ایام عصیان
طغیان وفتنه انگیزی شیر بیک میرعشرت مکریست که حضرت اعلی بعد از قتل قاد خان وقبسه متمردان مکری اورا
ترهیب فرموده از بایه نوکری برتبه امارت وبزرگی ایل وعشرت سرافرازی بخشیده ومحض رعایت خاطر او اقتصر
السیف متمردان انطایفه که تته از ان تاریخ الی غایت که بانزده سال متجاوز است اورا برداشته معقود بیک جنبه نفراز

مجلس شورای ملی
کتابخانه

اولاد و اقربا در ظل رعایت و الطاف شاهانه آسوده و کامیاب دولت و عزت و کامرانی و فراغت و خلافت بود
روز بروز انوار سعقت و ترحیب شاهی بر وجنات احوال شیر بیک تافته مرتبه اش علیه می گشت و در این سال فی جمادی
باغوای جندی از مفسدان و اشرار ان طایفه خصوصاً خلف جاهل نرماضفی که دارد سر از ربقه اطاعت و اخلاص بیچید و
در مقام عصیان و طغیان شده و با کرده ابنوه از اشرار و طاغیان برافراخته دست بقتل و غارت مسلمین گشاده و جمعی
از سپاهیان و رعیت را طعمه شمشیر بلا گردانیدند بسیاری از زنان و صبیان مسلمانان را با بسیری بردند و در نهب و ما
و تاراج اموال و اسر عیال و اطفال مردم فروگذاشتی نکردند چون این اخبار وحشت آثار بعرض حاکمان رسیده و
سده و مثال رسید عرکات ناهنجار شیر بیک همگنان را موجب استعجال گشته با لجمله حضرت اعلی شاهی ظل الهی که معتقد
تهور و بجرحوصله اندازان ظهور این مقدمات از جای نرفته با لطاف الهی و امداد بواطن طیبین طاهرین واثق بوده اند
معتمدان درگاه زمان یک ناظر موتمنات را با موازی پنجهزار کس از ملازمان درگاه و عسکران رکاب اشرف و عساکر
فارس مردم ایل قلیجان و غیرهم جهت دفع فتنه شیر بیک مامور فرموده اند و بر سر او فرستاده نخست یکی از ان
ارچوکهای حاصه شریفه سفره و میون مصحوب یکی از خلاص شعاران کارخانه جهت او ارسال داشته اند از این
اشاره عالی مقصود این بوده که نوتر تیب کرده با بودی و نان و نمک این دودمان که نجا نواده علی ابن ابی طالب
منسوب است سیخوردی بجهتی کفران این نان و نمک کرده عهد و نمک و عهد و علی از کرامات مواثق است تر تهاب.
سفره این نان و نمک سپرده ایم شیر بیک از وصول ان لقمه لطیفه از لطف و قهر و بیم عقوبات ظاهری و باطنی
نجیر با فته بود و از تکاب اعمال نامحمود که بجملا موجب اوارگی و اضمحلال احوال و آجلا بیم مستیصال سلسله او و ذیل
و عشیرت او بود و الهذا رخالت و ندامت بسیار کرده بود و از حاصل از جزو وصول لشکر فیروزی اثر حلیف و هراسان
گشته در جا و مقامی که داشت توقف نتوانست نمود و از انجا حرکت کرده بجایای سخت پناه برد و ایل و عشیرت
را که بیاد دیار اوارگی اورده نمک تفرقه در شیشه جمعیت او افتاده و عرمن عافیت خود را بی سیبی باد فادار و
یک عساکر منصوره تاکاه دولی که مسکن او بود ترفته ان حدود را نهب و غارت نموده مراجعت نمود و به نکامی مسیت
این دین حق نمک تا بحکند بعد ازین نمود با تعداد حق نمک خصوصاً نمکخوان علی ذکر توجه رایات نصرت ایات صاحب ذوالاقتدار
بغداد و فتح و فیروزی باهتن بجانب ربع الصبا چون رایات فیروزی ایات جاه و جلال نوعی که سابق ذکر یافت
خجسته کاه در سلطانیه رحل اقامت انداخت مقرب الخاقانی زنبل بیک تو شمال که بسرحد بغداد رفته بود اده یاد
سریر اعلی رسیده و حقایق حالات انطرف بعد از اوراک سعادت با طبوسی عرض کرده و از تقریر منهیان و جاسوسان که
متواتر رسیده و عزیمت سردار و عسکر روم بطرف بغداد و تحقیق پیوسته و توجه موکب همایون بدانطرف تصمیم یافت
زنبل بیک را سردار و سپهسالار کل عسکر ظفر شعار گردانیده مدد و بجانب بغداد روانه نمودند که مقدمای سپاه زرمخواه و

مقدس بوده با تفاق امرا عظام و حکام کرام انطرف در حراست ملک و دفع معاندان دین و دولت سعی جمیل ظهور
اورده هر انجه در مراسم اصلاح دولت قاهره اقرب با شد بعمل اورده حکم شد که عساکر نصرت قرین انحدود بسرکردگی سپهدار
مذکور جمعیت نموده از اصلاح و صوابدید او تجاوز ننمایند و موازی سه هزار نفر سپاهیان کارزیده و جلادت شعار و
توپچیان و تفنگچیان کارازموده و قدانداز قلعه دار از موکب ظفر قرین همایون جدا کرده بقلعه مبارکه دارالسلام بغداد فرستادند
که با تفاق صفی قلیخان بیکلربکی عراق عرب و میر فتاح صفابائی من باشی و سایر زانی که سابقا در قلعه بوده بحراست
قلعه داری قیام نمایند و متعاقب زنبل بیک سپهدار نوعی دیگر از افواج قاهره را بمعاونت او مامور گردانیده دیگر
کردکی نورالدین بیک برادر زاده او را نیز فرموده از سلطانیه بیرون و بسرعتی تمام قصد ادراک شرف زیارت حضرت
سلطان اولیا و برهان اتقیا و مراقد متبرکه حضرات مشایخ عظام قدس سرهم شریف برده بعد از ادای زیارت
و طواف مراقد متبرکه که مهبط فیوض و رحمت و محل استجابت دعاست از مراجع مطهره ان برگزیدگان درگاه الهی استمداد
همت و طلب فتح و نصرت کرده بجانب سلطانیه عودنمایند و حکم قضا جریان باسم قورچی باشی اصدار یافت که در این سال
در فراغ فشلاق نموده و حکم قضا جریان باسم قورچی باشی بدفع مرتاد و بقیه طاغیان کرجی مشغول باشد و از عساکر
منصوره بقدر احتیاج نزد خود نگاه داشته بسایر لشکریان مرخص سازد که امده بار و دی خاطر قرین بیوندند و در دوم
ماه صفر ایای کوچ در داده بار جا و اقع و یف صادق از سلطانیه روی بجانب مقصد اورند ذکر لشکر کشیدن جانب بغداد
مرتبه دیگر و دوم بهرام تسخیر عراق عرب و محاصره نمودن ایالت پناه چون حافظ احمد پاشا بر حمی که مذکور شد و زیر عظیم و صدر
کشته قبیحه قلعه بغداد و مامور گردیده در عرض دو سال که در دیار بکر اقامت داشت از اطراف و جوانب دیار روم
عساکر منشور و حشقی نامحدود جمع کرده جمعیتی عظیم در اردوی او فراهم امده و او کامیابی بسزا انجام بسته تو بخانه و ذخیره
و یراق قلعه گیری و سامان لشکر برداخته مستعد سفر شده و از طرف عصیان فی عصیان مورا گرچی و اجناد و فاتح گرجستان
و شهید شدن فرجیگان و یوسف خان حالجه که شت و رسیل و رسایل درین ماده فیمابین متواتر گشته و جز مخالفت شریک
مکری نزد علت کینه بین نگذشته چون بگجور چنین شهرت یافت که لشکر ظفر اثر در گرجستان اخرام یافته و با دشاه قزلباش بجمعه و
فتنه گرجیان متوجه انصوب گشته مرا و یل است رای سردار و عظای روم بدین قرار گرفت که چون جانب بغداد
خالیست فرصت غنیمت شمرده روانه انطرف شده و محض تجمه بهمین اشغال که حضرت اعلی شاهی تدمر فرستاده اند و یل
و زیارت مشایخ عظام فرموده بودند انچه تدبیر از هدف مراد خطا نکرده صواب اشاده سردار بهمین خاطر جمعی که پادشاه
اعظم عجم را از جانب مشاغل علیه پیش اده معاودت او از انجا جهت معاونت ان لشکر که باین صوب اده منصور است
و امرا قزلباش که در بغداد نه چون از کمک و مدد پادشاه خود مایوس انجا بجوار او از ده و رود عسکر پهپاس روم بانجا
توقف نیاورده ترک مملکت داری نینمایند قلعه بغداد بسهولت و اسانی بدست درمی اده دیگر خیال اعراب انحدود و دیگر

نیز سپاه با طالب ولد ناصر نهاد از این مقوله حکایات اعلام میکرد ند نابرین عزیمت سردار بجانب عراق عرب قرار گرفت و
انجماعت در حرکت مسارعت نموده کوچ بر کوچ روانه شده و مراد باد تا پیکر سکی دیار بکر شده بهبود خود را شیع امرای روم
میشمر و منقلای سپاه گردانیده و پیشتر مدالنصوب و شتاد و که بمعاونت سرخان عرب مملکت بایخطه تصرف در آورد و
لوای مملکت و کیری افراز د و چون سال گذشته قاسم خان و غازیان افشار را قلت و خیر و علت وبا که در موصل طاعون
داشت نبا نچه مذکور شد صلاح در توقف ندیده و پیرون امده بودند و اکنده و اجسنبو د قربانش خالی بود مراد با تا
باستقبال شاه اعراب قدم در دارالملک عراق عرب نهاده و اباطالب مهنا کر معاونت او جیت سته حاجی یک لک را طعمه
ذباب و مصطفی با شا رجستانی را قلعه مندلی فرستاده و خود بنجف کرملا و نجف رفت سادر و سلطان بیکدلی حکم
عتبات عالیات که در حلقه بود و فاسم یک ا تا جلوکه حاکم جوانرود و یار جنبو د قربانش که در مرجا بود و بنجف اشرف
صفی قلیخان محکومکاه خود را که گذشته قلعه بغداد جمع امده ذوالفقار خان و سخان کاذب کر ارباب خلاف شهرت
داده بودند جنبود قربانش فی الجمله نزلزل یافته بار خوم دا اصطبل سپاه میانه بعضی متعلقات و اجال و اثقال پیرون
فرستاده و خود سپای و سکبار در قلعه توقف نموده امیقدمات باعث دلیری مراد با تا شا گردید با شتر اده و برکر با و جمله
استیلا یافت حاجی یک لک قلعه زباب و مصطفی با شا رجستانی قلعه مندلی ا متصرف شده نموارای میکبید و نیجا و نفوذ
تفنگچیان صفا بانی و تفنگچی بجراست بخف اشرف ا مور بودند ایشان توسل بر وح مقدس معلی شهنشاه خطه نجف جسته
می خطت ان ، وضه مطهر را نبیش نهاد و همت کروانیدند و بسر کردگی پهلوان محسن عاشق ابادی صمکی صفا بانی و جمعا
بخف اشرف بجمله شرف شهادت بیان خود با شتیدن در انعرصه توقف نموده کرمروی و مردانکی بجراست اخبار ا
میشد نبا نبران پا مرتضا و با جمعی از عشا کر روم متوجه تسخیر حصار بخف کشته انجماعت را در تنکنای محاصره کشیده و خاطر جمع شاه
وقوع این وقایع را مقدمه فتح و ظفر پنداشته بلا توقف کوچ بر کوچ روانه شده و تاریخ نهم صفر ختم با بخیر و الظفر
چای قلعه دارالسلام رسیده و رحل اقامت انداخت و کرده و کرده و بر اطراف و جوانب قلعه محیط کشته قلعه را از سه طرف
درمیان گرفتند صفی قلیخان و مبارزان قزلباش و امن مردانکی برمیان جان استوار کرده کروه عالی همت بلند پایه
برخواست قلعه و وضع حصارات و کسر سطوت رو میان کاشتند روز اول که جنود روسیه طرف و جوانب قلعه پرا کنده
کشته صفی قلیخان فوجی از مبارزان کارد یده و جوانان دلفر خبک جوی را پیرون فرستاد که برق سان اتش در حرمن جان
دول مخالفان زده و دستبردی نموده فی الفور قلعه را جعت نمایند و ان دلیران معرکه کارزار ا ظرف مزار ابو حنیفه پیرون
صاعقه کردار خود را بر جنود روسیه زده و بیمان عمر فی صعب القاق افتاد تا اجماع سپاه و کثرت نظر فا لعینی قریب بصد نفر بعضی
مقتول و برخی دستبرد و نخایان روسیه از مبارزان قلعه حساب کرفته تزلزل خاطری که قلعه داران و محصوران را در حین محاصره
میباشد فی الجمله زایل کشته دلیرانه بلوازم قلعه داری پرداختند و جنود و شهار مخالف سه طرف قلعه را از کنار دجله حوالی الم

از خیفه که جانب شمالست تا دروازه قزاقاپی که جانب جنوبست و بکنار دجله اتصال دارد و بکمر شیخ مسافت بلکه با د
احاطه نموده و جسری در حوالی مزار مذکور بر دجله بسته جمعی کثیر را بنظر اب دجله فرستاده و بعد از کهنه را که بجانب
غربی قلعه است و قلعچه دارد و موسوم بقوش قلعه استحکام داده چون هنگام ارتفاع محصولات بود رسال که گذشته در
کل محال محصولش جله زراعت بسیار کرده بودند و چون شهار بر جای مانده و بخط ضبط رو میه درامده و بفراغ بال
لشکر اقامت انداخته بلوازم استیلا قلعه کیری مشغول کشته و در حینی که موکب همایون بجدود همدان رسیده بود
مسبوق امده و چون وصول رو میه بارض بغداد و محصور کشتن ساکنان شهر و قلعه را بعرض اقدس سانیدند کروهی
از طبقات لشکر که بکومک قلعه داران ما مور کشته شهر رفته بودند قبل از ورود مخالفان بسلامت رسیده و داخل قلعه
شده و بودند مردانه بمراسم قلعه داری و جان سپاری و مردانکی میکوشیدند ذکر فتح قلعه های که در ولایت عراق عرب
همیون اعلی شاهنشاهی واقع بوده چون ولایات ظفر پناه و جلال بجانب عراق عرب
بحرکت آمده بهجرای جنود و اقبال روانه شدند بجمله اجتماع سپاه ظفر پناه و بانی طی مسافت میسنو ده هر روز در هر محلی فوجی
از افواج قاهره بار دوی کردون شکوه رسیده بموکب همایون می پیوست بعضی را در رکاب اشرف توقف فرمودند
و برخی را بتسخیر قلعه جات مامور میکشتند و هر کدام را بمنزلی معین کردند تا انکه موضع هروان آباد من اعمال ماهی دشت که قرب
بالکای دهنک و سرحد حدود بغداد است معسکر خیر و جسم قدر فرخون بارکاه کردند در خلال ایجال ایلچی جهان آرای
بدان متعلق کشت که فوج دیکر از مبارزان نامدار و کارآکاهان عرصه روزکار که در امور قلعه داری صاحب تجربه و تدبیر
بوده باشند تا کیفر از نفر تقلعه فرستاده شود و با احتیاط انکه مبادا مدت محاصره با متداد کشد و سرب و بارود در
قلعه تمیش پذیرد هر یک مقدار سرب و بارود مصحوب خود کردانند چون قلعه محصور بود احتیاجی و شوار و نظر بمکنات
دوران کار بهمه دانی این کار سهل پروران روزکار و سرد شمران کارزار است بعد از اظهار این مدعا جمعی کثیر از شجعان
جلادت شعار و جوانان اخلاص مند دعوی امتثال کلی علی یک ولد قاسم خان ایغانلو که با طایفه ایغانلو عموما جهت مساهم
که در پیرون آمدن قلعه توسل نموده بودند در خدمت اشرف صاحب تقصیر بودند درین وقت بجمله جبران تقصیر ارادهٔ
رفتن قلعه نمودند و دیکر فرو بدن چنین بهرای ولد این چنین خان فیروز جنک چنبای و مرتضی قلی یک ولد برخوردار یک
جنس توحی باشی و میرزا خان قاجار و میرزا معصوم عرب غلطی خراسانی و برخوردار یک ذوالقدر خازم ایم
قلی خان که از سرداران طایفه است و سایر دلاوران کارد یده و تا یکهزار نفر متکفل و تخدمت کرده و رخصت یافتند
و تکیه بر اقبال پیروزال همایون کرده و منوکلا علی الله از موکب مسلسل و معسکر همایون اعلی جدا شده و سرب و بارود
مصحوب خود کردانیده و روانه شدند چون بار دوی زیل یک سردار سپاه و معلی رسیده و از انجا جاذم شدند زیل یک
از روی احتیاط دو در اندیشی سپاه میانه با کروهی ارسپاه ظفر پناه و معاونت دادند و ان طبقه سوار شده و قدری راه

دیجیتال کرده در سال ۱۳۹۵ و ۲۰۱۶ میلادی

رفت و تا دو سه هزار نفر از شجعان کار دیده همراه نورالله مربیک برادرزاده خود برنشین کردانیده دان کرده تا دو فرسخی
شهر رفته شب در صحرا توقف کرده تا صبح ماده کاره مترصد کار زار بودند که اگر ذوالفقار میه اسپی با جماعت پیرسد
باشد بمعاونت اقدام نمایند و اجماعت کس قلعه فرستاده از امدن خود اخبار کردند و در ظلمت لیل چون سیل از
بلندی رو بشیب اورده از طرف دروازه حوالی مزار ابوحنیفه رو قلعه اورده از جمله ان کروه برخوردار یک دو از بعد
و میر را معصوم علیطی با چند نفر دران شب دیجور از رفقا دور افتاده و مجمعی از رمیه دوچار گشته بعد از زد و خورد
بسیار مردود گرفتار شده چند نفری از مردم ایشان قتل و بعضی نابدید شده اما بقیه السیف بحدت پشت بر یکدیگر داده
همچون برق لامع خود را بدروازه رسانیدند و بسلامت داخل قلعه شدند و تا سه هزار من سرب و باروت قلعه
رسانیدند و جماعت رومیه که در اطراف اقامت داشتند فرصت و قدرت ان نیافتند که اسپی بان کروه
رسانیدند و از قلعه طرطقه کوس شادمانی و غلغله الله الله نشاط بلند و از ده گشت و بامواج آسمان رسید روز دیگر از
قلعه خبر وصول ان فوج بنورالله مربیک و خاریان رسیده عود نمود و بعسکر منصور پیوستند و این واقعه دستبردی
نمایان و ایمان که در هیچ زمان وقوع نیافته قلعه که محصور یکصد هزار نفر سپاه مخالف باشد یکهزار نفر از شجعان اخلاص
شعار نقد جانها بر کف دست گرفته سر با در راه صاحب خیر نهاده بصدق نیت و صفای عقیدت سواره از میان کروه
چشمار مخالف گذشته خود را بسلامت بقلعه رسانیده باشند که در ین زمان جنت نشان وقوع یافت سرکار
خداوند مربا دشاهی و جان فشانی سپاهی باین مرتبه پدید است که مخالف بجکار را چه رود و چون قلعه لک و قلعه مندلی
مردود در حدود بارون اباد در نشک واقع شده و ان دو قلعه در تصرف مخالف که شده پیرامون لایق دولت
نمی دیدند بر اکه حضرت ایشان بایستی و رونده و مترددین اردوی معلی میرسید حسین خان حاکم لرستان را که با قشون
ارسته متوجه عسکر همایون بود دستور دادند که مندلی واقع میشود بدانجا مامور گردانیده و فوجی از همگنان رکاب
اشرف و پیلداران و غیرهم بمعاونت و موافقت حسین خان مامور گردانیده ارسال داشتند یوسف سلطان حاکم
گلپر را با کروه از همگنان جنابی و خراسانی بر سر قلعه لک تعین فرمودند و اردوی کردون شکوه در بارون اباد محل
اقامت انداخته همت بتسخیر قلعه مذکور گماشتند و فرمان بران برحسب فرمان قضا جریان شهریار اقدام انجا همت نسبت بسیها
پیش برده در مرسم قلعه کشایی میکوشیدند تا انکه کار بر محصوران تنگ و سخت مصطفی پاشا سردار مردم که سپاه محمود
قزلباش بسر راه بودند مضاعفی چنانی که حاکم قلعه مندلی بود دست در دامن استیمان زده اظهار دولتمداری و
غلامی حضرت شاه ولایت پناه و ارادت و اخلاص حضرت اعلی نموده محمد آقای قاپوچی سردار را نزد که در ان
قلعه بود طوعا و کرها با طاعت راضی ساخته مردم بیرون امده قلعه بتصرف درامده محصوران بالتماس شفاعت
مصطفی پاشا نجات یافتند و چون رقم اخلاص و ولای خاندان امامت و ولایت از لوحه چنانی مصطفی پاشا

از قلعه خارج شد

جنابی نمایان بود و برتبه سلطانی سرافراز گشته ابدال علی لقب یافته و الکاره مذکور را بکجا و دو جایره امید مت بکین خان
شقاقت نشان و از طهور این عاطفت و جان بخشی جامی پاک لک و محصوران قلعه زباب امید وار عفو و امان گشته قلعه
را سپرده بیرون امدند و بیاید سیر سلطنت مصیر رسیده خلعت امان پوشیده منظور نظر مرحمت گشتند حکومت انجا
سلطان کروس تفویض یافت بعد از اطمینان خاطر از تسخیر این قلاع از بارون اباد نهضت کوچ در داود زد و در
چون سنگام طغیان اب نزدیک شده بود شط نهر زرکه در سر راه واقع و محل عسکر منصور بود بر بروز یاد می یابد
حیدر سلطان قوچ حصار لوکه نکی از تجاقات روملو ست بترتیب جسر مامور گردیده با مصالح و عمله ان کار در کنار شط مذکور
بسر انجام جسر مشغول گشت زنبل پاک هزار لشکر ظفر اثر با سایر امرا نامدار و عساکر فیروزی اثر که حسب الفرمان قضا جریان
بر سر او جمع امده بودند که منزل بمنزل رفته در کنار شط نهر زنگرا اقامت انداخته منتظر اتمام جسر بودند که بعد از اتمام بیاید
از موقف جلال صدور یابد علمایند و رایات نصرت آیات نیز در بورت لشبیه وارد حدود در نشک روز جمعه بحمایت ایام
نموده قزلباش زمستان در ان مرحله بیان ریاضت همه روزه از جانب سپاران عساکر منصوره خود قزلباش بالتفاق او مخالف عملی چند
مسرف که اکر عمر بن امیه ضمیری می بود پشت دست بر زمین می نهاد غرض شرح انبساط دارد و از سر رشته مطلب می افتد
ازان جمله قاصدان لشکر منصور بمخیمه تلعه آمد شد نموده از محصوران و پیرونیان خبردار بودند اهل قلعه بترتیب کرمی خود
اقبال مردانه دفع صدمات لشکر مخالف نموده در لوازم قلعه داری مردانه میکوشیدند شرح وقایع حالات بزنبل پاک سپاه
لشکر فیروزی اثر دری بر به عساکر و امرا و بابت و انچه فیمابین او دو مخالفان بصدد پیوست کیفیت میکنین قلم در طرین تحریر و قایع

بقعه این سال همین نمک و دو مسمایند که چون زنبل پاک سپهدار عساکر فیروزی نشان مشعلداری در کنار اب بهرا اقامت
نموده و مصدر مجادلات و مرادلکشا گشته دلیرهای نمایان از دو عساکر منصوره بصدمه و پیوست بآتش غرقه کشتیهای جنگیر
بسیار در کار بود و در انجا یافت میشد منهی خبر داد که رومیان در ایام فرصت و باغی گری بکرسو باشی قیر سیاه جسر
اورده بودند و بر جا مانده و الیوم در دو فرسخی شهر حوالی مزار ابوحنیفه در خاک است زنبل پاک همت با دوران تصرف
داشته یکهزار نفر از جوانان کار طلب و همگنان قدر اندز را بدین خدمت نامزد نموده و ایشان بدل قوی متصدی شتافته
در مکانی که چراغهای اردوی مخالف نمایان بود بمطلب رسیدند بعضی متعول پیرون اوردن قیر گشته برمی پاس
میدانستند تا انکه قیر بسیار بقدر احتیاج پیرون اورده بی قصور و فتوری باردو رسانیدند تا انکه روز دیگر جسر
اتمام جسر در کنار اب بهرا اقامت واقع شده و قرب وصول موکب همایون وست داده رومیان آسوده حال شمانده و
جوانمرد ست بآگیر متعول داشتند زنبل پاک با امرا عظام متفقا شده بعزم محاربه و رفع اسودگی دشمنان بایستاده هزار نفر
از دلاوران سپاه منصور که مقدمه الجیش بود بوصال کشتی ارابه عبور نموده قریب شش هفت فرسخ راه طی
کرده در حوالی اردوی مخالفان صف قتال ارسته در مبادی اردوی خود خندقی که بر در او حفر نموده بودند بر

قریب یکهزار و بانصد نفر از خانان قتیغ بیدریغ تیز و سنان خونریز بر خاک بیباک انداخته و جنده از اعظام و
بیکان روی دا گرداسیر و دستگیر شدند مراد باشا رحمه الله و ماتوان بصد حیله از چنگ خبک اوران رهائی یافته
در شب دیگر بسر منه داخل اردوی رومیان شد و چون راه گریز بس عباسیان گشته شب ظلمانی پرده
بر روی روز کار کشیده جنود ظفر ورود منصور برگشته و حقیقت ان فتح مبین بپایه سریر خاقانی عرض نموده در ضمنی
که اردوی گردون شکوه چند مرتبه پیش امده کنار نهر بلاورود را از انهار اب و یالله که بشط بهر یر اشتهار دارد مخیم
سراد قات عز و جلال بود حقایق حال بعرض اقدس رسیده بود و مژده بهار و بشارت نوروز فیروزی که بنگام
اغاز ان شده بود توام دست و گریبان گشت و ازین فتح نامدار که در بدایت حال بوقوع پیوست نیکو ایان سعادت
عظیم فال گرفتند و جنود ظفر ورود بکمین دافرین کشد چون اخر سال در ین نسخه عالم ارا بعد از تحریر وقایع و قضایای
هر سال مشاهیر فوجیات انسال که وداع زندگانی کرده سفر عقبی اختیار کرده اند تحریر میاید باقی حالات این لشکر
فیروزی اثر و وقایعی که بظهور پیوست بعد از ذکر متوفیات در طی قضایای این سال فرخنده فال سعادت رقوم
میکرد و انشاء الله تعالی **درجهان متوفیات** این سال پر ملال که اه اگر دشن روز کار و عداوت مهموم و مخرج ستیزه کار
بعضی در معارک کارزار و حوادث روزگار شربت خونگوار شهادت نوشیده و بعضی از دست سائق اجل جرعه
حمام چشیده سر در تراب بغرم خواب دور و دراز کشیده بترتیب ذکر میشود و فرجهانیان مذکور شدند در گرجستان
قتیغ غدر موار بنکوام کشته درجه شهادت یافت وی از طبقه مسیحه ایروان بود و در کودکی و فتوران ولایت بدست
اسیر گرفتار و بفرد دولت رسید و چون بگلیجیت بود در سلک غلامان خاصه شریفه انتظام یافته سعادت خدمت
یافت چون جوهر دانش قابل بود در خدمت اشرف مورد و ترقیت گشته روز بروز در بدرجه علیا ترقی میکرد و در اوان
جلوس امیر بیک نام جوانی شیخ کانی که در سلک غلامان عزیز کرده کرای حضرت بود و کمال تقرب داشت در ضمن سرن
کمان او را سنجکیس نکشته و تیمجی خاصه سربلند بود فرجهانی مذکور تفنگچی او بود و خانچه رسم است تفنگچی لباس پادشاه را
بر کتف خود تبته خدمت تیمجی گری خاصه میکرد امیر بیک مذکور در وقتی که خان احمد والی گیلان تاریخ سنه الف
هجری از کمال تخت بر کشکی سر از ربقه اطاعت تافته یافت انچه یافت شاه عالم پناه بعزم تسخیر گیلانات بلاهیجان رفته
بود بعد از فتح بزیارت مزار متبرکه سید اشرف رفته بود امیر مذکور در اخار جوانی و دولت تفنگ پر و فیله روشن
در دست داشت کبوتری از جمله کبوتران حرم ان الکنه شریف که بر لب دیوار بام نشسته بود بنظرش در امده
بر وراست کرد که بزند اهل گیلان و مردم حاضر مرجند گفتند که بی ادبی است بگوش ازین فعل مضر ممنوع ناشده اتش داد
از قضا خالی بود و گلوله داشت تا میب اصل در حرکت امده تفنگ مثل اتش از قداق برگشته تا میل مذکور بر عقب جسته
در پیشانی او نشست جانکه معوار لولهای سنش فرو رفت و معاد حضرت اعلی از استماع اسمر دستان بر زمین رود جانها

فرمود باو را فرزند گفته بود یعم و انچی بسیار جوان لایقی بود در سن بیست گامیش گانهارا و در کارخانه بود
فرجهانی مذکور در خلوت مشق کشیدن انها میکرده و گمان بالا دست او و جای امیر بیک با او زانی داشته بود
خدمت قهوه چی گری میکرده روزی بعرض اشرف رسید که فرجهانی یک گمان امیر بیک را کشیده حضرت از روی
قهر پرسیدند که فرجهانی تو گمان امیر بیک کشیده گفت بلی فرموده مرد و گمان را حاضر ساختند یک گاز بر داشت
دو سه بار قلاج زده گوش با گوش کشید حضرت از ان حین فرموده گفت منش کن شاید گمان بزرگ راهم توانی کشید گفت
بااقبال حضرت ازراهم می کشم بند جانشور خود را بر جلد گمان نصب کرده در نظر بادشاه گشیده هیر در خدمت حضور حاضر
بود در وقت کشیدن گمان حضرت دعای دوان یکاد خوانده و همدمان اشارت معلوم شدند که همان پناه او را
بزرگ خواهد ساخت در انوقت او را فرجهای یک قهوه چی باشی خاصه شریفه خطاب داده و خدمت مذکور با و تفویض کرد
این فقره را فقیر حقیر شرف الدین علی متخلص ببسر وری یزدی که در انوقت بخدمت کتابخانه عالی و کتاب خوانده ان استراحت
سرافرازی داشت و در ان سفر گیلان نیز در رکاب اقدس حاضر بوده و برای العین مشاهده نموده بود داخل این مجلد
کرده ای بحسن خلق مات لایق ترقی میکرد تا کارش بانجا بانجامید که بیان شده اول میر توپخانه و سردار لشکریان
گردید و از وفور اهمیت ازره مقربان بساط اقدس گشته رتبه سرداری سپاه ظفر پناه یافته در ان امر بروفق شایستگی
ولی نعمت و پیروی مزاج مبارک انحضرت سلوک نموده بهر خدمتی که مامور گردید روی بغیر انه اقدام نموده مالا
برتبه بلند ایالت و لقب عالی ارجمند سرافراز گشته حسن تدبیر و فور دلیری و خرم و دور اندیشی و رای صایب و سیاست
در معارک منصب سپهسالاری کل لشکر ایران سربلندی یافت چنانکه پادشاه اهبر الامرا او در بالخانکرده و در ین مقام مقبره
مشهد مقدس معلی و دارای اکثر محال خراسان باو متعلق بود از و اقعه او منوچهرخان بسر بزرگترش بجای پدر مقبره
اولیات یافت و الیوم حاکم مشهد مقدس معلی است یوسف خان برادر کهترش بقتیغ غدر ان بنکوام مواد
شهید شده ری میرزا فرجا بجان از نیک طینتان اند بایکه بگر شرف غلامی این دولت عالی در یافته بمنصب یاوری و برادر بگر
بود نه و شمار الیه از عهد صبی بخدمت قوشچی گری و خط جوارح مامور گشته در ان فن مهارت کامل یافته رفته رفته در ان
خدمت ترقی کرده بمنصب میر شکاری سرافرازی یافت و بایالت و دارائی دار المومنین استراباد با و مفوض گردید
بحسن سلوک و رعیت پروری اتصاف داشت در ین هنگام دوازده سال بود که بکلرکی ولایت شروان بود با
رعایا و عجره و انملک سلوک پسندیده مینمود چون پسرانش صغیر بودند و ایالت انولایت رام دکامل کاردانی می
بایست داد قرعه فال بکسی که دارو غه گیلان بود چنانکه در طی ذکر دیگران ذکر واقعه او طی شده در عوض تعین شده
خانی یافت علی قلیخان ایشک آقاسی باسی و دیوان بیگی وی از اویماق گرایلوی شاملو و ملازم قدیم حضرت اعلی
شاهی ظل الهی است که در ان طفولیت و گوکی انحضرت که در دارالسلطنه هرات تشریف داشته در خدمت بود

میرزا ابراهیم زاده است

عیش ان بیکره دبسرش علیمردان ازروی غمخواری بدرا گرفته که مبادا تصد بابد که حرکتی اقتاد ولا بعیلم الغیب الا
فتادن تمان بود وجان دادن تمان چون در قلعه تمانه اندرون که موضع خوابگاه او بود واقع شده بود کسی اخبرنو
بعد ازمدتی دراز بعضی ازخدمتکاران نزدیک راخبر نشده واقف حال گشتند برسراو فرستند بامرده سرازحال برآرند
بود روز دیگر علیمردان بیک برجای بدرمتمکن شد نعش اورا بمشهد مقدس معلی فرستاده در روضه مقدسه رضویه مدفون کرد
چون خبر وفاتش بعرض همایون رسید علیمردان را مراحقوق قدیمه پدرش یکجای والدشانده وخطاب خانی وایالت
قندهار سرافرازی یافته بابای ثانی ملقب یافته امیر گونه خان ساده اصفهان بیکلربکی ایروان وی ازاول آنصفحه قوبیلوی
قاجار است پدرش کلابی بیک درسلک قورچیان زمان شاه جنت مکان علیین آشیان منتظم بوده چندگاه در
اقاسی حرم علیه وحارس دولتخانه مبارکه قزوین ودارو غه انجا بوده بفرعقل وکاردانی وحسن خدمات لایقه بمرتبه ایالت
وخانی ترقی نموده امیرالامرا بجور سعد گردید وازسرحد بارمیه خانیکه درمحل خودسمت گذارش یافته محاربات قوی با
نمود وخانیکه درسرحدها بلندآوازگردید ودراز امرداتیکهای که دران سرحدات وصده دریافت عقب نباره اصفهان معاودت
بنگذشته درین سال درجنگ کرستان که چرمی شکر طغراتر بود رخسم دارشته بود مدتی درایروان بمعالجه رخم رحلت
دراخرین سال رخم تشنج کرده ازغم گذشت چون درغارکفره گرجی رخم برداشته بود دبیارشتهداران معرکه بیوایت
حضرت اعلی شاهی ظل الهی طهماسب قلی پسرارشد اورا که جوان قابل سخنه ودرخورترحت بود جانشینش منظور داشته بصاحب
فرساده بودند بعد ازفوت پدر برتبه بیگلربکی وامیرالامرائی بجور سعد سرافراز گردید والیوم بدارائی وایالت انولایت
اشتغال دارد شاه بنده خان ولد بوداقمان برناک ترکمان وی بعدازپدر بایالت ودارائی دارالسلطنه هرات ووزارت امیر
الامرائی اوربایجان منصوب بود درین سال بفیرگرجستان مامورگشته درراه قراقلخان خانیکه درمحل خودسمت گذارش
یافت درراه دین ودولت بدست کفره نقبل امده ودرجه شهادت یافت جوان پخته ومعقول پرنورعدل ورعیت پرور
ارسته وبکم طمعی وسلامت نفس پیراسته بود درازارجان سپاهیاری وحقوق خدمات سابقه پرنانکه بسرسال نفضل
اورا بجای پدرمنصب ایالت ودارائی وامیرالامرائی اذربایجان سرافراز فرموده وکیل ونایب نفس گردید پروانی نام
لقب یافت ومراد اینجا معنی موجب استظهاری وامیدواری سایرجانسپاران دین ودولت گردید فرخ خان صفتلو
وی اداب حاجاوسلوی استاجلوست واز ملازمان قدیم بود که درخراسان بدارالسلم نیکوخدمتی قیام داشت بعد
ازجلوس همایون وفرمان روای ملک ایران مورد ترحبت وعنایت گشته قورچی تیره وکمان کرده وازده فوزهفت بعنو
مصاحبت این دودمان سرافرازی یافت وبایالت ودارائی صدان وامیرالامرائی قلمرو وعلیلکر منصوب گشته قرب حضرت و
چنان فرمان روای انملک بود وبصفات حسنه عدالت درعیت پروری اتصاف داشت بلکه وسال بود که ازامورملک
وسپاهگری تقاعد جسته بارنموده درمحال ساوه که ملک صبه غفران پناه سلطان حیدرمیرزای جلیله او بود اقامت

ودرروزبروزقدرومنزلتش می افزود ودراندک زمان بدارو غگی دارالعباده یزد ممتازشد ودرانجا درحراست قلعه
شهرکمال جد وجهد بجا اورد چنانچه مرحید معلی گردید بدست بکتاش خان افشار نیامد بعدازان چون فوج ازبک تو
تباخت یزداورد باانجاعت محاربه کرده مظفرشده واین خدمات مستحسن اتفاقا تابوفوردانش وعقل وهوش وکار
دانی درسلک امرای بزرگ وارکان دولت انتظام یافته ازقورچی تمشیربودن بمنصب اشک اقاسی باشیگری وسپر
دیوانی سرافرازی یافت صاحبقرانی ومشوره بود دراوایل این سال درطهران ری که اقطاع او بود بیمار شده
روزبروزمرض اوشتداد پذیرفت ومعالجات اطبا بامیعاد اجل مقارمت نتوانست نمود برحمت حی لایموت
پیوست پسرانش کودک بودند منصب ایشان درانسال معطل بود درسال اینده چنانچه مذکورخواهدشد برذیل بیک قوتمش
باشی بیکلربکی عنایت شدمیرزا رفیع الدین محمد صدر خلیفه وی ازسادات رفیع القدر صفاهانست خانکه پیش ذکریافت
بین ابجهه ازسادات خلیفه مشهور ومازندرانی الاصل ازنژاد میرقوام الدین مشهور بمیربزرگ والی طبرستان پدرش میرتاج
الدین محمود سید فاضل دانشمند وازمره علمارعالیقدر بود اباعنجد در دارالسلطنه اصفهان صاحب املاک ورقبات فراوان
بزرگانه روزگارمیگذرانیدند میرمذکوربسید فاضل سلیم النفس ملک خصال وازعلوم منقول ومعقول بهره وروا فاکابود
بعدازعزلت قاضی جهان یعنی فروی خانیکه درمحل خودمرقوم گشت بیان گشته برتبه صدارت فایزگشته درایام منصب
درکمال دیانت وبی طمعی وحمایت وپرهیزکاری سلوک مینمود واحی منصه صدارت ازاین صفات حسنه زینت افزود درایام اول
این سال درکاب اشرف ازفرح اباد وماندران بیرون امده متوجه ییلاق بود درفیروزکوه بیمارشده باصحه بخطه
شریف منسوب بحضرت امامزاده واجب التبجیل والتعظیم امامزاده عبدالعظیم علیه وابابه التحیه والتسلیم اورده درانجا
مرض اشتداد یافته بجوارحمت ملک غفور پیوست نعش اورا فرزندارجمندش سلطان العلمای خلیفه سلطان بمحل
ترتیب شایستهای برتبه وزارت دیوان اعلی سرافرازی دارد نقل کربلای معلی نموده درروضه مقدس سیدالشهدا
خامس ال عبا مدفون گشت منصب صدارت من حیث الاستقلال بمیرزا رفیع الدین شهرستانی که بمرتبه مصاهرت
حضرت اعلی سرافرازی دارد وتعلق گرفت گنج علیخان بیکلربکی قندهار ازارطایفه زنگنه است ازعهد پدراکراد وادویر
ملازم قدیم حضرت اعلی بود که دراوان طفولیت وایام اقامت دارالسلطنه هرات درخدمت بوده درایام
فرمانده ی وجلوس همایون بحسن خدمات ومرداتیکهای که درخراسان وبعضیه عراقیان ومحاربات انطبقه ازوی
یافته بود بمراتب علیای خانی ولقب ارجمندبابائی ارتقی نموده قریب سال من حیث الاستقلال حاکم وفرمانروای
دارالامان کرمان بود واثارعدالت ورعیت پروری ظهورمی اورد ودرین عهد حاکم دارالقرارقندهار نبوده
درین سال شبی برمالای ایوان ارک قندهار بربرجی که بمجرایوان تکیه داشته خوابیده بود محمد حسینی بیدرقه
او درمیان خواب وبیداری ازسرنطع خزینه وپایمن افتاد وبعضی گویند که درحالت مستی ازان بالاسرسهوا افتاده

دولت در این سال بیماری عارض گشته باجل طبیعی سفر آخرت اختیار کرده و جمعی از ملازمان رکاب اشرف در معرکه جنگ کرستان درجه شهادت یافتند خصوصاً پیرام بیک یوزباشی ذوالقدره علی بیک قرلوی یوزباشی استاجلو اقاقوام الدین لاهیجی یوزباشی تفنگچیان لاهیجان که جوان سنجیده و کاردان و سخن شنو و نظم اشعار انصاف داشت و بازماندگان ایشان بنوازشات شاهانه سرافرازی یافتند و در تفصیل اسامی سایر شهدایان معرکه فائزه منصوریت رحمهم الله علیهم اجمعین اکنون وقت است که بر سر سخن رفته کیفیت عبور بن سیم قلم مشکین رقم در مضمار نگر و تابع سال نویکاموی درآید و بقیه حالات سفر خجسته اثر دارالسلام بر صحیفه بیان بکارش یابد

فال بارس سل ترکی مطابق سنه خمس وثمانین الف کبسال اعم از فرقی دوم جلوس میمون همایون

ذکر ورود مقدم فیروزبخت شاهزاده جهاندار کرده چون کوزه زمان را سیب دیگر داده بدیدار او گیتی از سر نو تازگی داد یعنی آفتاب فلک پیما که حمزه سیارگان و فرزنده اقلیم چهارم اسمان است با کوکب عالم افروزی رونق فزای کوکب نوروزی گردیده رنجده و سعادت و میمنت و سعت و قیقه شب ریشنبه میست و دوم شهر جمادی الثانی مطابق سنه خمس وثمانین والف از مقام حوت محرکت کرده گشتن همیشه بهار جلال را مقدم فیروزی بجهت دلخوشی افروز دشتالکان بهار عروس دولت و کامرانی را بهم اغوشی خسرو کامکار مرحمت کرده بمجلو روزگار آورد نه عروسان چمن را غازه بسته رنگل پیراهنهای تازه بسته نوآئین کشته گلزار زمانه دگر باره گزیدار غنم گرانه شهریار پیشکار ابا یعنی حضرت همایون اعلی در کنار نهر بلاور و انهار خیام دولت باد تاد خلوه گاه میانی نصب نموده شایانهار فسیح و فیروزی یافتن خود قاصد برنجی که بجهز بوست رسید کارفرمای عالم قضا عموم دولتخواهان این سلسله علیه را زین خبر مسرت اثر خلعت نوروزی و سرشتن تعجیل نوید انواع فسیح و فیروزی داد حضرت اعلی همت والا بدفع مخالفان دین و دولت و معاندان ملک و ملت مصروف داشته در لوازم این امر عظیم سعی موفور و توجه و استمام غیر محصور ظهوری اورده و چون زنده و خلاصه لشکر فیروزی اثر و مبارزان آذر و با پیکر جلادت اثار در رکاب سعادت انتساب همایون بودند یکدفعه پیمبر از کس از اعیان سپاه قزلباش و غلامان و طبقات لشکر جدا کرده بسرکردگی توخته بیک یوزباشی استاجلو و دفعه دیگر دو مبارکس ارافان پوتانک و تقربان درگاه و امثال و لک بسرکردگی محمد قلی بیک جلودار باشی جنتای فرستاده که بسپاه منقلای پیوسته ارصواب دیده رزنیل بیک سپهدار لشکر ظفر اثار گذرند و از خزانه معموره صفاهان نقود مسکوک جهت مدد خرج سپاه مذکور تروسپهدار فرستاده که بهر نوع رای او اقتضای نماید بر طبقات لشکر قسمت فرماید و زنیل بیک در ساعت خود اقامت نموده ان نقود نامعدود را بر طبقات سپاه علی قدر مراتبهم قسمت نموده موکب همایون بهمان گذرگاهی طی مسافت نمایند

روسیه خریده داد و داد

چون جنود و رومیه برنجی که در فوق اشاره شد بر اطراف و جوانب

اواسطه وزنده ان شیبه بیک کرکچی اوایل ذیقعده سنه ۹۸۵ بر خبر حکمه براه پاتاق و فیروزی صحیح

روی زر و زیر یک آمده و خان چغرا با ناقان آمده و زر دوی عتبه بوسی رکاب همایون

بغداد و محیط گشته سعی موفور در مراسم قلعه گیری کرده و بورشهای عظیم نموده هیچ اثری بر اینها مترتب نگشت و هیچ حصول مقصود نگردید خود و رشها و جمعی کثیر و جوقی عقیر از لشکریان خود بگشتن داده دست از ذیل گرده همت بر صیانت لشکر حافظ احمد باشا از اوزده وصول موکب نصرت قرین که زمان فیروزی داشت ذیل گرده همت بر صیانت لشکر خود کماشت و خاطر ان قرار داد که اصلا متوجه محاربه قزلباش نشده خود و ادران قلعه گوشه خفتی حفظ جایه و در بهای قلعه جنبان اقامت نمود که محصوران از علت اذوقه و عسرت معاش اضطرار یافته بجز استیمان چاره ندانسته باشند و سایل انگشته گاه باجار سان قلعه از دعده و دعبده سخن میگفت و گاه از ذیل بیک مراسله و کتبه با پیاسیانه بیان می اورد که شاه بطایف الحیل و تدبیرات ناقصه کاری از پیش نبرد علی بیک نامی از ترکمانان اکراد که در محاربات سابقه از دربایجان گریخته بلیکه ملی گشته ایامی با برادران زنیل بیک میبوده بوساطت ایشان خلاصی یافته و بزیوفوت اظهار رشق استمالی و پاس حقوق نمکخوردگی کرده باتفاق یکی از چاوشان معلی خود بعد از عرض و استجازه بار دوی همایون رفته بجرای جادوش مذکور بعز استانبوس و محالست مجلس خلد مین سرافراز شده در اثنای محاورات و تحقیق حالات راه سخن یافته عرض نموده که جناب صاحبقران دولت سردار از جانب خود کار باعساکر منصور بشمار روم بازگشته و بلک بغداد اماده و دخزاین نامعدود در مصالح سفر و تجمل لشکر صرف شده بازگشتن سپاه روم از این مرز و بوم بگر حصول این مقصود و ارطعن اضداد و مبسر میست و میدانم که حضرت شاه نیز نفس نفیس بهمت دفع حادثه بدین طرف نهضت فرموده باشند بنا بر رعایت ناموس سلطنت که سلطان اطراف و دوست و دشمن چشم بران دارند اصلا مسامحه ننموده و بجز مخاصمت و جنگ و جدال چاره و میت و الماس نمود که چون قرب سی هزار بیست که لشکریان مرز و بوم طرف در تزلزل و تعب میکذرانند و خونهارا ریخته شده و الحال کرمی هوا و باشتداد اورده من بعد در گرمسیر بغداد اقامت ممکن میست حضرت شاه که از خاندان کرم و مرحمت و مروت اند مرخص فرمایند که زنیل بیک معتمد زبانداني همراه ایلچی بندگان نزد سردار فرستاده که صلاح و فنا و سر و طرف را در مواجهه با یکدیگر گفتگو نمایند که چون سردار مرد خیر خواه صلاح اندیش و طلبکار راحت مسلمانست شاید که صورتی روی نماید که لابی دولتین طرفین و موجب سلامت و عافیت مردو گردد باتفاق حضرت اعلی مغفور مبرور فرمودند که در گرسی فرستادن زنیل بیک مقتضا نیست اما بغداد املک موروث همایون ماست و ازید تصرف منتقله و جمعی که بالفعل عثمان طاعی و یاغی بوده مگر شفه دفع ان گردن طاعی گردنم اولی بود که نیکخواهان سلسله ال عثمان ملک موروث این خاندان را مسلم داشته مناقشه ننمایند و درین خدمت مدار کشتن نمایند که رابطه مصالحه و دوستی که فیمابین واقع بود استحکامی تازه یابد از طرف نیز گاه گاه شرایط موافقت و دوستی بظهور آید و چون حضرت خواندگار خادم الحرمین اند خدمت روضات معدلت ایمه کرام بغداد را که اباواجداد همایون اند جا داشته باز گذارند و چون در مقام مجادله و مناقشه شده باشد

همت بر حراست این پایه از مقتضی دربذل جهد میمانیم امید که ایخ خبره سو دخلایق باشد از پرده تقدیر بکلیو رگاه ظهور
اید و زیل پیک جانی پیک شاطور اگه که مرد کار اگاه سخنه انست در مرافعت علی پیک و جاوش مذکور دشتنا
میانه او و سردار در حصول مدعا رخ خود اصرار نمینمود و ارسخنان رومی امذ دقیق و خشت بروخشت می افزود
وار نیطرف نیز که ادراک مجامیع اتری برین رفت و امد مترتب نگشت بعد از معاودت جانی پیک ریل پیک امر
عظام صلاح در می زبته دانستند که دفع صولت سپاه روم و استخلاص محصوران حرحقر بیک تیغ و تیز و سنان تیز چرخ
میسر نیست لهذا بمجاریه رایج و مجازم گشته با لشکر اراسته و دلاوران جوشن پوشش پرخاش جوی پیراسته که بارد نخله
خود شان روشنی بخش دیده اقتاب بود و دشت و صحرا از تطه سنان و تیر فی تلکون شان لاله ارسیمنو و بنفشه
تاری نژاد ان با مون فور و برق رفتار که بسرعت تک برزمان اینده پشی کرفتندی و کوه و پیکران جانکرده که امید
جولان با باد صرصر دوش بردوش رفتندی از جبر عبور نموده و بعزم خبک متوجه اردوی سردار گشته تا قرب
هزار جوان رزم ارای تیر که ازدو فشکیان باریک جلادت شعار و برار شکر پشیار صف قتال ارسته علف یک
سفری باشتی که بهراولی و عرچبکری معین بود چیرفت و میمنه و میسره و سپاه منصور بروان و دلیر شیار و دلیران لشکر
کار ارا استحکام داده مرتبه مرتبه بجرای خود اقبال و اکاهی پیش میرفتند که دوری نبرد یکی مبدل کشته بعد قرب
انجامیده بین العسکرین یک فرسخ پیش نبود از طرف دیمه اصلا اثار غیرت و مقابله ظهور نیافت ریل پیک و
امرا و عظام سمانجا فرود امده از دور تهور و مردانکی سایبان های سیمین و زرین برپای کرده و در عرصه رزم محلس
بزم ارا استند و ریل نکر نقه باین مضمون بحافظ احد پاتاه سردار نوشته فرستاده که امنیت ماباقوی علی العموم
علاقات ابدم و قرب جوار تیر دست داده لایق نمیماند که انصاحب سعادت با وجود کثرت لشکر و حشر و انبهار دلا
در بها و لاهای که اف از مقابله قوی از فوجهای قامره قرلباش احتراز نموده و خبک پیش سامد و مصدر بدنامی خانوادهٔ
عثمانی کردند و در حین رقعه فرستادن سوار شده و پیشتر میرفتند خانکه مسافت زیاده از دو میدان راه نماند ولیران
خبک جوی سپاه منصور جمعی تا کنار خندق نقر و می در کنار خندق و ستکیر کردند ریل پیک در جائی که رسیده بود
باز فرود امده سایبانها بر فلک افراخته بزمی دیکر ارسته ساغری چند بطاق ابروی مردان نوشیده نمدور
انطاق حجاب رفعه نشسته عساکر دو میه در کنار خندق صف کشیده و بر دوش قلعه داران بحراست از دوی خودی بردا
و جرارت پیرو ان امدن مطلقا نمی کردند و سردار در جواب رقعه منقابله در نیامد سخنان ست نامردانه و غدر بار پوچ
نادلپذیر بود و بوضوح پوست که در میان حرارت خبک صحرا نمی نماند باین کفتکو روز بامر سید و بوی حیضت
تا یون نخود سر خاک حقیقت در نیامد نه با نصرت و زه بارکشته بار دوی خود امدند و حقیقت حال بعرض عاکفان سده
رسانیدند که درین باب محاربه خندق بدانچه اشارت شود علمانی بیذ چون پرتو این خبر بر جکاه ضمیر انور تافت از محل

اقامت کوچ کرده بخنه مرحله کنار اب بهر امده مردوار دو پیکر مجتی کشته میاورده بارکاه با موج مهر و ماه افراخته
و زیل پیک و امرا و لشکر ظفر اثر بعز ملازمت امده بسعادت کورنش فایز کشته و عز و قرب بسطوت علی در جه
ذکر وصول موکب یون بارخ السلام بغداد و پرستن سپاه منصور بدرخانه دین پرور و رایکه در فعال این احوال
روی داده شده چون عنایت ایزدی همواره قرین حال و رفیق امانی و امال مواخیان این دولت دمان قدرتش
نشان است درین یورش چیزدل مرتبه پیری که حضرت اعلی در دفع حادثه و حصول مطلب اندیشه موافق تقدیر
افتاد بمرتبه که از کمان اندیشه عالی بیرون جست بر هدف مراد نشست و کار کرامه علامات فتح و فیروزی بامداد
جنود و عصبی بظهوری پیوست و از مخالفان ضرر و اسیبی بمبارزان جنود قزلباش نمیرسید عاقبت بر حسمان غالب اید
نصرت یافته القصه چون موکب همایون فال جاه و جلال در کنار اب بهر نزول اقبال نمود نه مکرر مجالس کنکاش
انعقاد یافت که بتوجه هرچه و شمنان پردازند و چه تدبیر چندین هزار لشکر شیعی در عیب راکه شرعت بهت در مصیق
محاصره مانده لحظه از تردد قلعه داری و شحنت بیقط و بیداری اسودکی نیافته اند چیستم غیرت بخانات اشنا نکرده اند
و بهلو بر تقرحت نرسانیده از امکنای محاصره خلاصی و منه مخالفان خود بر و در خندق کرده بقعرانها بوضر نرسانند و توپ
و باروليج و تفنک استحکام تمام داده دست از کار قلعه کشیده و تقلعه داری خندق و حصار خود مشغول نبه درینصورت
خبک خندق موجب تضیع لشکر است و صرف در ان منت بیک جوان از لشکر خود با بعالی برابر نمیکنیم رای صوابنما
باین قرار یافت که در پیش و چپره احداکه کشیده و راهها اطراف اب و خبکی مسدود کرده که از جمیع طرف اذوقه بانشان
نرسیده و از فقدان ماکولات و نبایاتی علیق و دواب کشان با ضطرار انجامیده موجب تفرقی لشکر کردد بتوفیق الله
تعالی هرانیه بدین تدبیر شایسته مهم اعادی بروجه دلخواه ساخته اید و انه نورت کنار اب بهر رکوچ کرده در مکانی
که محاط نظر بهر رد جلد و قراقایی بود نزول اجلال فرمودند خلیل سلطان سپهسالار با فوجی از دلاوران فرخنده
تاراه برکشتیها و کشتیان مسدود کردانیدند و بار بر عایت حرم و احتیاط رستم بیک یساول صحبت را که از زمره معتمدان
و دلیران کاماکه است با فوجی کثیر بدین خدمت مامور فرمودند متعاقب خلیل سلطانها بالتصوب روانه نمودند
و چسر از مکانی که نسبته شده بود اورده بودند و در وسط اردوی همایون محل مناسب جسته نمودند و نصب کردند و نیل
پیک سردار لشکر منصور و صف پیک سفرچی باشی که عرضی بود با سپاه رزمخواه از جبر عبور نموده و در اطراف اپ بالا
که بین العسکرین یک فرسخ زیاده بود محل نزول اجلال اختیار نموده فرود آمدند و طریق حرم و احتیاط طرعی داشته پیش رو
لشکر را بکنار خندق و نصب توپ و باروليج استحکام داده قشکچیان قدر انداز بکار است کاماستند ایم قلیجیان
پیکر پیکی فارس اراده نمودند که اول عساکر طلیعه خود بالصال و کشتی از جله عبور نموده و در اطراف اب لشکر اقامت اندازد
و اداوه رو مسیالها را جله و البصره و غیره مسدود کرده اند حضرت اعلی بتجویز رفتن او با نطرف نپیکرونه که از امداد

کهنه مباد اشکر موفور برسر اوایه واز یکطرف بخمه طغیان اب وتقدر عسیر معاونت ومدد دست ندهد مالاخر
امام قلی بیک نام ایلبک اقاسی اقام قلیخان راکه جوان کارامدی است سرکرده لشکر فارس کرد اینده وبا جمعی
دیگر از تفنگچیان ودلاوران قرلباش بصال وکشتی ازاب گذرانیده بانطرف فرستاده که دربرابر اردوی
همایون رحل اقامت اندازد واتیان نیز بدستور زیل بیک دخف بیک در پیش خود جایی که مانع دخول لشکر
بیگانه توانه بود مرتب ساخته تفنگچیان گماشتند واستحکام داده ودر میان اجرات ان فشنگ که از طرف بغداد
کهنه اسیبی بغازیان برسانند ملی جایی که عون ومحافظت خدایار باشد لشکر شیطان چه تواند کرد امام قلی
بیک بعد از استقامت سپاه واستحکام مقام با فوجی از افواج قاهره برسر شهر حله که اردلان پاشا رالوند اعلی
مشهور در انجا بود رفت ارسلان پاشا با جنود خود واعراب مخالف بمقابله سپاه منصور درامده میانهین محاربه توقع
پوست الوند اعلی انهزام یافته فریب یکهزار نفر از لشکر مخالف طعمه تمشیر ابدار گشته وارسلان با طعه سیف
از راه فلوجه که بطرف حلب میرود بیرون رفت وغنایم موفور ودخیره فراوان که از جانب بصره وجواز انجا
باطراف اردوی رومیان می اورد ندبدست عساکر منصور درامده ومسامع جلال رسید که اکثر دواعلی کروم
از حدود طیئ وحلوف سنجر که در نطرف اب یا بالبت بانطرف بحر از فقه یک مرتبه جاعه الوارم مردم حسین چان نیلم
ارستان ومرتبه دیگر خان احمد خان اردلان را بانطرف بحر فرستاده اند واتیان شبی سی هفت فرسخ راه طی
نموده بحر اکاه ودواب رسیده وچهل هزار اسب واشتر ومبلغ را نهذ از اتفاقات حسنه قافله اذوقه که از مرکوه
اجناس که از جانب حلب وراه فلوجه بارودی رومیه امده دوچار شده غارت کردند وبسلامت باردوی معلی رسیده
چون مسامع جلال رسید که از طرف حلب وشوارع فلوجه خزانه موفور ودخیره وامتعه غیر محصور باردوی رومیه آید در
یک ناظر پوتات را باگروهی از مبارزان مردانه بانطرف فرستاده ذخایر آورده در دو لشکر قرار باش که بانطرف اب
یافته چرجله وکرمانستولی فتحه شده بود ند خوف وهراس بقیاس برمترددین راه یافته گروهی که می امدند اکثر طبل
رحیل کوفته مراجعت نمودند وبعضی بکشتی در امده از اب فرات اراده امدن نموده بودند بدست زمان بیک
دلشکر ظفر شعار افتاده وبانقود وافره وغنایم ذاخره عود نموده باردوی کیهان پوی پیوستند وتردد وامده
قوافل رومیه از انطرف نیز بالکلیه منقطع شده وشوارع فلوجه مسدود گردید وذکر ذخیره گرفتن ازاردوی همایون
قلعه وشتی که سبب کثرت جمعیت قلعه بود وقوع یافت ومال حال مخالفان سهلی ایجاد

چون جمعی کثیر وجمعی غفیر از سپاهیان وتفنگچیان در قلعه بودند تا موازی دو هزار اسب زیاده داشتند وبیرون
مقدار کلی غله واجناس ماکول ومایحتاج در کار بود مدت محاصره بامتداد کشیده اذوقه محصل یافت وتمر روز
بی موجب شهری وارازل الناس محتاج خود را از قلعه بیرون انداخته میرفتند ومیان از نفیران بیهده وکیان

بعسرت وتنگی معاش محصوران اگاهی یافته در انتظار فتح الباب میکذرانیدند ماه مبارک رمضان رسید در غلا
وسکنه بغداد اگرچه فی الجمله ذخیره داشتند از بیم سپاهیان مخفی داشته بروزی بازار نمی اوردند قیمت ماکولات
ملاسی یافته خریده وفروخت در شهر وبازار کمتر مشید صفی قلیخان جهت عرض احتمال معتمد ان صادق القول را
گماشته فرستاده وحقایق حال بر ضمیر منیر شرف رتوه ظهور اندا خت وحضرت اعلی شاهی ظل الهی بالهام سروش غیبی
بخاطر اورد ند که اذوقه انچه در اردوی معلی توان سر انجام داد سر انجام نموده ومقدار کلی اذوقه از راه شط بشهر بغداد
بجانب قلعه فرستند که از دروازه عزبی بجانب بغداد کهنه که جای حبس بود داخل قلعه شود چهل ماده اطمینان قلب یابد
ومردم شهر گرد وداگر ذخیره داشته باشند در خرید وفروخت ان دلیر گردند وچهل موجب استظهار وامیدواری
سپاهیان وباس ونومیدی مخالفان گشته در انتظار استیلای کلی اخرین همه مرتاض سرداری نبود بایستند و
این امر کبیر در نظر ممکن عسیر بغایت ودشوار ومیسر ودر کار نمیبود زیرا که از دروازه عزبی قلعه که در مقابله بغداد
کهنه واقع است تا قرب یم فرسخ از مرد وطرف اب دجله معسکر رومیان بود ودشبها می پرباز از میان دو گروه
مخالف که از عسرت وتنگی معاش تمام تا صبح چشم از روی هم بر نمیدوختند اذوقه بقلعه رسانیده بحضرت
اعلی شاهی ظل الهی همت بلند پادشاهانه بحصول این امر عسیر گماشته کس معتمد بقلعه فرستاده وبخان حسیر اکه در
قلعه محفوظ بود طلب فرمود معصی قلیخان دو سفینه کشتی با جمعی دلیران ودلکمان جلد شیار بدار برشط اندخته در
شب گذرانیده وبکنار اردوی همایون رسانیدند واذوقه بسیار از دو گندم وجو وبرنج ودرمن ومرغ وگوسفند
واقسام ماکولات وحلویات ومرباجات واشربه وقند ونبات واشال ذلک که در اردوی معلی یافت میشد تا
سر انجام داده بامضایین مذکوره فقه از اب گذرانیدند خلف بیک سفرچی خجسته اقبال بود با فوجی از دلاوران
بدین خدمت نامزد گشت واو امن مروانکی بر میان زده کشتیها را عبور گردانیده کشتیبانان جلد دلیر اغا
راندن بجانب گردند چون ان کشتیها بکنایش کل ان اجناس ندا شت موازی با صد خروار دیگر شتران والاغان
بار کرده بکمک براقبال پیروزال همایون نموده از کنار شط راهی شدند که بهزیمکی ودروازه رسانیده از انجا ذخیره
بامضایین قلعه خانیه محالفان رومیه که در بغداد کهنه اقامت داشتند برگذاراب در چند محل جرباذه قبل
حفر کرده بنگهبانان تفنگ انداز گماشته استحکام تمام داده واثر دوا مسدود کرده اینده بودند چون خلف بیک
وجنود قاهره که پشتوان اذوقه مذکور بودند بانجا رسیده میانهین محاربات قوی دست داد
مبادان جنود اقبال بران فیئه موفور مظفر ومنصور گشته جمعی کثیر از رومیه وسکهبانان تفنگ انداز
در پس کهنه دیوار با بحمی گشتند وجنود قاهره تا مقابل دروازه راه از مخالفان خالی کرده پلداران جرباذه را
پاره ساخته عبوره نموده وشتران والاغان ان اجناس موفور را که رانیده وبیاری خدا بروفق مدعا مقصود

از روی ایشان در قباحت میکرد و شاه عباس از غایت پاک طینتی ان عمل شنیع نکرده باین نوع ایجاد بست
کرد و خود شان بادم خود این بی اویها کردند و علاجی ندانستند چون این قبایح کردند اکثر در کمال فضایح
مردند اسباب و اوراق و اسلحه بسیار که صاحبان انها بخود در ماندند و فوند و پروای ان نداشتند غنیمت چماقدران
و تفنگچیان قلعه و شهر کردند ماعدد و موصل اعراب و اکراد و اوازبیر کرده و کرده بتعاقب شتافته و هر یک از ان
غنایم عمتمی یافتند جمعی را که تعارفی میبر فرستند اند بدست اورده و رقم تملک برما یعرف ایشان میکشند
و عربان و ببر برهنه سر میدادند و در هر علوفه جمعی از چماقدران ۵ عدم پیش میکرفتند مجملا مجد داد یار عراق عرب از جا
تعرض معاندان مصفی گشته بتصرف اولیای دولت قاهره قرار گرفت فتحا نها باطراف و جوانب شتربا
فرستاده ارسال یافت و چون اطبا بحبت اشتداد کرمی موانجر توقف نمی نمودند فتحا نها باطراف و نواحی عثمانی
و محتاجان کربلا و نجف ارسال داشته بعد از زیارت مراقد مبتسره که کاظمین علی مشرفها الصلوة والتحیه عنان عزیمت
بصوب مراجعت انعطاف داده رایات عالیات قرین فیروزی و اقبال از راه مندلی که مواشی بی عدد ان بزرگتر
بود روانه شده شعرای بلاغت گستر تواریخ مرغوب جهت این فتح مبین که بمعجزت و برکات ارواح مقدسه طیبین
و طاهرین اتفاق افتاده طراز فتوحات غلیمه روزگار یافته بود در سلک نظم کشیده از جمله یکی از سعرای شبه بر این
تاریخ یافته بجمله مدعا عباس ملی تاشته فاری زلطف شاه دین کردید براعداد کرخالب جو جستم از حروف تاریخ
فتش با نغمی نیکفت که رومی را فناکرده علی ابن ابی طالب چون سخن بدینجا رسید لازم دید که خوارق عادات
جند که در عین محاصره نجف اشرف از ان مظهر العجایب بظهور پیوسته بین العجوره اشتهار یافت و برین نسخه عالم
ادا در ملک دلپذیر استان اندراج یابد تا مهر جهانیان یاوه شود و مخالف اعتقاد پیدا کند انشاء الله تعالی
خوارق عادات و اظهار کرامات اثنا عشریه ولایات که در عین محاصره نجف اشرف امیر المؤمنین روح قبورهم مقدس عشاه
وقوع یافت هر چند شان عالیمکان سلطان سریر ولایت و کرامت از ان ارفع و دین الا عادی و الاحبا اظهر است که
امثال این امور از کرامات المظهر العجایب محل استعجاب باشند تبارا فتخار و مباهات موالیان و دوستداران
اهل بیت ایجه بظهور امده ذکر قسم این مقالات از مردم ثقه صادق الحدیث درست کفتار استماع نموده رقم پذیر
میسیاید اول انکه مسؤ اوراق بواسطه از مولانا محمود کلیه دار روضه مقدسه حضرت شاه اولیا شنیدم که میکفت در وقتیکه
حال که مراد پاشا امده بود نجف اشرف محاصره نموده بود سپاهیان پیش اورده در ان اهتمام داشت یکی از ابطال رجال
بندوق اندازان قوم محمد روزیای برجی که سپاه پیش امده کاهی نبار بتعصب عناد و مخالفت مذهب بهده کوئی
افکار نهاده سخنان لاطایل باواز بلند میکفت و تهدیدات میکرد و کاهی اظهار ترحم کرده میکفت که من اباعجد از
دیار عجم و بر شمار جسیم می ایده که عقرب این حصار با استوار بقهر و غلبه مفتوح می کردد و مردان شما طعمه شمشیر ظفر شعار ما خواهند

شده اسیر کشته اموال تاراج خواجه رفت و تخریب قلعه پیروزی قلعه میشود و این ها بیانات موجب قهر مجموعه ان و ترزیل
خاطر ضعیف رایان و محافظان میکشت روزی یکی از خورد سالان قلعه که مدت العمر تفنگ بدست نکرفته بود و طرفین
اندا شتن ان قطعا نمیدانست تفنگی کوچک بقصد ان به نجف بدست اورده از روح مقدس شاه نجف علیه السلام استداد
همت کرده هیچ در امده در حینی که ان هزره کوی از ین قبیل سخنان لاطایل بر زبان داشت تفنگ را اتش داده کلوله بر و
مراد امده و مغز سرش پریشان شد فریادی زد چنانکه همه کس شنیده و اقفاد و جان بداد و دوم انکه یکی از تفنگچیان متعصب
در طرف صفه صفا تفنگ بلند خانه جزایری بدست کرفته تمه در از ان طرف می انداخت و هزره کوئی سپاه میکرد تفنگ
محافظان انجا باو نفرستاد و مردم الطرف حصار از وه متصور بود و مدروزی بر سبیل متعاد بر نلندی برامده هزره
کوئی میکرد چنانچه حرف بی او با یه فت بضریح مبارک بر زبانش جاری شد در وقتی که تفنگ بدست کرفته عزم اندا تفنگ
داشت سر فتیله با مد او چنود غیبی با تفنگ رسید اتش در کرفتن و ترکیدن تفنگ یکی بو و پاره چه از اهن تفنگ چنان بر
او خورد که مغز کوشش را که شده بر اطراف ریخت از دست زبان سهر را بیاد فتاد و دوزبانش از هزره درائی افتاد
بدر کاه الاسفل واصل شد سیوم انکه در ایام محاصره شهری مهیب توپی میکفل در حوالی حصار بنظر رسیده میان در امده که در اکثر
شبها که در مکام سیه پیش بردن بودند برده و حصار میکرد و بدو چون در سوا حل هر قرات شیر و سباع ضاره و میباشد و سیان
جزم کرده که از انجا نجیه قلعه با کله و در دی اورده و در سیب ازان شیر در توهم بوده شبها کم تردد مینمودند چون شبها مقرر است
که سیه پیش میبرند از خوف ضرر و اهیت شیر تردد نمیتوانستند نمود و از ان شغل باز می ماندند و همه کس از دو همراسان بودند این شغل
را محرر اوراق پهلوان محسن شعبان بادی بواسطه شنیدم حمایرم حکایت حرم رو غن چراغ است که کمال شهرت دارد و همه
از اعزه و ثقه از امیر بهادر الدین داماد مبرور فسیض الله ساکن نجف اشرف نقل نموده و کمترین بواسطه از سید مذکور که
از صلحا و اتقیا و متورع صادق القول مشهور است در مدت محاصره رو غن چراغ از انچه در حجها سرکار مهر فسیض اثار
بود صرف سوخت متعلق برو ج شده و بتمام رسیده بود چنانچه مشهور است که پیه و رو غن از خانهای مردم جمع کرده
متعلق می اوردند و کافی نبود و کهنه بار حجها نجمله رو غن سرکار فیض اثار برده در حجها انداخته چرب کرده سوختند
چنانچه مطلقا از چربی در حجها اثر نماند و متعلق افروخته شد محافظان بر وج از فقدان رو غن دست باز داشته منقطع
بودند متعلق دران نجمله نامه شنایه که کهنه یاره چند چرب توانند کرد و خشم بزرکی که رو غن سپاه میکرفت و مکرر الا نهاد چنان
که بران دلیده بودند خالی دیده بودند شاه میبرفت که همین ولایت انحضرت از رو غن ولایت شرفه و پیکه کیر
داده این معجزه و کرامت موجب امیدواری محصوران کردیده و بروغن عنایت الهی چراغ دل مومنان و محبان روشن
تر شد چهارم ظهور نور و اظهار مبایعه است که پهلوان محسن شنیدم که پیه شمار الیه نقل میکرد که یکی از فقدان رو غن مشاعل فروز
همه طرف پر تو انداخته نوری چنان ساطع کشت که روشنائی کل برو ج و باره زیاده و از حد و اندازه مشاعل افروخته چراغ

کرده ایم سفها و جاهلان طعن و استهزا نمیبود نه که تمار و دغن بسیار در کار است چرا اینچه چراغ پیصرفه افروخته اید
جواب انها فرمایند که چرا غان کرده ایم که چراغان کرده و مشاعل نیفروخته دشمنی که شما شاه و مینما ید از شعشعه پرتو نور دولت
و کرامت حضرت شاه نجف است و ایشان مسخره میکردند و استهزا مینمودند ما گفتیم که در بن ماده با شما مباهله میکنیم
که انچه ما میکنیم اگر صورت وقوع دارد و آثار این در بن رودی بوضوح پیوندد و بعد ازان کشکو در همان دو شبانروز
توپ بزرگ که بر قلعه نصب بودی اند اختند و مرج انهدام پذیرفته بود در وقت اتش دادن ترقید و صدر شیش
با نفر دم رسید که مباهله کرده بودند کار تو بخانه ایشان معطل ماند تا انکه با مداد روح پرفتوح حضرت برج منهدم شده ایم
تمیز یافت و مراد پاشا تکسن و حافظ احمد پاشا سردار فرستاده و توپ بزرگ دیگر طلبیده و مدد و کمک خواست حافظ
احمد پاشا توپ نفرستاده و باو اعلام نموده که چون درین دو سه روز کاری از پیش نبرده کوچ کرده و بعداد و اینده هر گاه که قلعه بقبضه
مدست نجف تابع بغداد دست و اگر مهم نوعی دیگر باشد گرفتن ان چه نفع دارد و پس بولایت حضرت امیرالمومنین علی علیه
السلام مراجعت نمایند و بنابرین قضیه محصول مدعا کوچ کرده ببغداد رفت و محضوران از تمهید روح مقدس انحضرت از همه
غمی و المی و همی و ترسی نجات و مخلص یافتند ذکر مجملی از مکاتبات حالات روسیه و قرابکش در پای قلعه بغداد
از فحوای مکتوبی که بدست راجه اران افتاده بنظر اشرف در اورده باعث تشفی طبایع و صوح یافت بحقیت صدق
مقالاتی که بیان رفت مجمل ان زبان لفظاً بلفظ بالمصدر بر میاید انشاء الله تعالی درست مطالعه کننده پوشیده نماند که حقایق حالات این سفر خیر تاثیر و وقایعی که فیمابین سپاه و قزلباش و در میه درین ایام
اوقات بر پرسیده نماند که حقایق حالات این سفر خیر تاثیر و وقایعی که فیمابین سپاه و قزلباش و در میه درین ایام
درقت ظهور پیوست در راقم این حروف باران اطلاع حاصل شده چه انکه خود بعین النفس مشاهده نموده و چه انکه از نهاد م
واقعی واقف گردیده بر سبیل اجمال بر صحیفه بیان نگاشته از اطناب اندیشیده تمامی حالات و وقایعی امور را چنانچه بوقوع
پیوسته بود بجرز در نیاورده و بنظه ان بود که مبادا جمعی بوالفضولان سرزده و رای که بعد ازین من و لک اند بعضی قضایا را از
منقوله تخلفات و اعراقات و زیب عبارات مستانه تمرده حمل بر خوش امه نمایند و تنایه کذب بان راده و مندیکی از جاوسوسین
رودیه که از اردوی سردار با ستیول میرفته عرایض و مکاتیب امراء و اعیان میبرده در راه گرفتار علما گردیده بنظر شعار نشده
مکاتیبی که مصحوب او بود با حاصل انها اورده بنظر شریف اشرف رسانیدند مرکب بعضی از وقایع حالات را بعبارات
منحالفه مرقوم نموده بودند انچه با شایان و امراء و اعیان و ارباب دولت نوشته بودند مطابقه انچه شنایه حسن سعی و خدمت
و محنت سفر و مشقت حدود را ظاهر ساخته خالی از اغراض و نبوی نبوده باشند از انچه مکتوبی که یکی از عظما بصحبتی بنام
دوست خود ترکی رودی نوشته حقایق حالات بیغرضانه اعلام نموده بود بنظر کمترین رسید بنابرین در صحیفه ثبت افتاد
که مطالعه کنندگان را بر وقایعی احوال طرفین اطلاع تمام حاصل شود راقم حروف اخبار و ربط عارضت از مقوله خوش آمد
گویان و حدمت فروشان که جهت از دیاد جاه و جهول منفعت در کرده سود و زیان و صدق و کذب اقوال نتمرده

داکر در املا و رسم الخط فارسی و ترکی خصوصاً زبان رومی که هیچ نسبت بزبان قزلباش و جغتای ندارد غلطی و یا
مرجوحی بنظر رسد چون اصل بالمصدر شده مرا بنده ارباب استعداد و اهل بر خطای راقم حروف نمنوده و معذور فرموده
معذور فرموده معذور خواهند بود صورت مکتوب رومی اسلوب اینست جناب عزت مآب رومی پرقوم مصطفی
علیی کامیاب عزت حضرت ازله در ورد عوات و اذیات صافیات محبت ایات و عز تسلمات بلا غایات مبذوت
ایات اتحاف اذکره اعلام مجانه بوده که اگر لطف ایده ب بود اعیکری طرفندن دره وارثمه سوال شر صلک تحریر
قرار ایسه بجو کمه قدمه و المنه حالات وجود نابود مرد صحت دایر و سنده و موجود الوب بیل و نهار دعای دوام دولت ابد
مداومتم شعار نفده و مشتاق عظیم اولدیغمزه اشتهاء بیلور لیسه همان مهب الاسابدن رجا اولنور که پرده چیخه و بیدار طلب
اوزق میر قلبا این بحرمت سید المرسلین فیما بعد بوسفر نامت اثر نه و بعد او بیداد و محنت اباد حوادث اشعار جو یکزه
یلیم اولمه سفر دشمیرا رسنده نصیب اولمسن طلتورایدیکه قلعه محاصره اولان بردا شمه رحنه و برو المسوب اول محاشر
مزده حلوت مکوکی یک ساکنده قزلباش بد معاشک اصلا اثری طاماز المش الکن پیر سلیا لموب لعلیا سور بلوب جوالم
لرقالقوب چیخه دفعه تورلدالوب سر بورتدیکه چیخه پن فوس تایو قولی سردن کیجه ی بلاک و ابوب کونه ن کونه قلعه
ده اولن معونه غالب و لشکر اسلام مغلوب اولمقدن غیر نسته باشارت میسوب بوتاشاده شاه عجم طرفندن سردار اولنان
زیل خان دیکله معروف پرفتنه انکیز خانیا قرتن فیک مقدار قزلباش به معاش حیله کرایله پیدا اولوب اول دیار
سوینده عسبور بولوب سردم طرفه مزه کلوب بیچه دفعه انلر مغلوب والی کوسر کمن اورزه اکمن شاه عجم کنه اکمن
اولن لشکر جویزه ابله ایاق دوه کلوب بیچ نردم طرفه مقتت اولیسوب پر مقدار لشکر قلعه مندلی اورزه نعین ایدوب
صاحب سعادت حضر طرنمک قاپوجی باسسی محمد اغا و حسانو مصطفی پاشا و سماری معاولن لشکر اسلامی توپ
بارد ایله قلعه مذکور دن حمره دوب کمین مجموعه کمین طلعه شیشر کنه کمی قزلباش بیدن ایلدی عدیده لک قلعه سی و یکله
مشهور پرقلعه داخی ولن اهل الاسلام تسخیر اولدیکه لزاحبار اندن لشکر اسلام اوزبنده سهم عظیم مستولی اولب اجمعت
مقابله اولمغه اولابیدر دقه مراورزه اکمن توجه محل شاه عجم خدم و حشمی ابله بزم طرفه توجه تمام ایدیخه سردار یاولن
باکمکار مذکور سبق همت ایکون پیشرو لک ایده وب بالله حدی اوزبنده حسر تورمش شرو عندو اکمن صاحب سعادت
منع و دفعیه دیار بکر یکیلی مراد پاشا ابن اون پیش بین مقداری توچاقی اکت لرمش الفی تاره توب ابله
کنه روب قضیا یارا اول ملعون جبله کار بردن جبت و سرعوت جبری فوروب اوج درب تیک مقداری فرلتمش
پیراو خانه نزول ایمش ایمن بوطرفندن مراد پاشا فارتی شوب توب و تفنک ابله موجود بولیانه قزلباش اوزبنده
هجوم ایدیچه آثار داخی بالضروره تجویز شروع ایدوب و بیراکی جمله کیجه ی برجال الغیب قزلباشیدن یکالوب کچوب
تیغ بران پر لشکر اسلامک یونین دوه زروب الحاصل ایرتیه جلت مستعله اولمین جنک نه کوره بارد بکره و

قبضی کنده و در رایح اعرسی و استقبار رحمتی برله و مرک معاجاته و باد تموم ایده در ورود طالزون کبی بعاد ملو یاس کرگدز
کیم سینره اصحاب اول حادثه جمعون باران با صفاته سلامحمدی موردت علاللق ویله سیر اغرت خفی علال اشتوکر
الکلم لله والواحد القهار سمان فرودر که تعبیه عمرمزی اده م اعظم برایند و صرف ایله ده دل باران با صفاته دا
ماسر تم مکتوب لربار و بک نده مسور فصور پیرانه نظر اتم طرائحی اولدی بر بر سطر بازنجه دستمن کلدی وبه دورب دفعه
اور کوند تق واقع الور ظالم قرلباشتک ایله لشکر اسلامی سوبله الوبدر فور فونیه سکر دور کنی طاپور مراد ورزنه
سکر دوب تا حد قرمک اطرافنده که کس دورجه کتجه لرداغرنسبی وجه کندورلر که کتجه قانو امیر الحاد ر دو مزمک دای
کوب روزگار مرسله کتجه نه بلورزن قورتا عمری چیره سلور دونه المردن برا قدری ایی المرتبه باشته قالو بدر جانمز امید
وب عنبری کر کیمه سلیم مشتر و خاکو ربرا اد لوز ربویله مکتوب جمعیم کر مصیبت روز محشر و کر بلا مرسکی اد لمری سنی و نکا قیاس
ایده و سبز والسلام ذکر مراجعت موکب همایون از عراق عرب و قشلاق نمودن در ملک یازمدان باراده اول روز
دلگشای چون رایات ظفر آیات جاه و جلال برجهی که مرقوم کلک بیان گشت بعزیمت وری و اقبال از سفر خسرو دار السلام
بجانب عراق و در حرکت آمده در کمال عظمت و کامرانی بحدود همدان رسیده روزی چند در ییلاق میم از ییلاقات
انجا اقامت اتفاق افتاده از انجا متوجه نظم و نسق مهمات بغداد گشته تولیت مشاهد مقدسه و خدمت روضجات
مطهرات از سادو سلطان تغیر یافته بصفی قلیخان تحویل یافت و مراد از مردانیکه ارزد در قلعه داری بغداد و نظور
امنه شیر علی لقب یافت خسرو میرزای گرجی و داروغه اصفهان را بسرکاری حضرت فرموده بهجت تعمیر و مسکت بحیت قلعه
و احداث برجهای عالی و خندق بدلخصوب فرستاده دند معماران و استادان بنا و بیلدایان عمله فعله ان کار تعشق
یافت و جمعی ارسپاهیان و تفنگچیان را که محصور گشته ایامی مشقت قلعه داری کشیده بودند از ان خدمت معاف
داشته جمعی دیگر در عوض فرستاده بعد از فراغ خاطر از حل مهمات کردستان عزیمت بصوب سلطانیه معطوف گردانیده
بلده مذکور محل اقامت خسرو منظر و منصور بود و در انجا لیان عسکر ظفر قرین برداخته از هر کس که در معارک
غزای کرجستان و معدکی بغداد مرد انگی صدور یافته بود بخلعه و جلد و سایر نوازشات و تفقدات سرافرازی
یافته جمعی از ارباب ارادت که از روی نیت و حمیت از تکاب مشقت ان لیاق نموده بودند در سلک قورچیان و ملازمان
درگاه انتظام داده و زمان پیک ناظر توقات را سرداد سه هزار تومن نقد فصلکی کروانیده و بجانب آذربایجان فرستاده که بعوری
بشتی و همکاری انجا علی گشته در انتظام امور اشرعیه به انجه صلاح دین و دولت باشد بعمل اورند شرح اهده رقم قضایا
ماسبقه انجا در طی حالات سال آینده و مرقوم کلک سوانح رقم خواهد شد و چون در بغداد حافظ احمد پاشا صلاح دید
بود که حضرت اعلی بمکتوبی دوستانه و رباب تعزیه سلطان عثمان و اتمیت جلوس سلطان مراد نوشته شعاری در
باب فک بغداد که اوچاق قدیم و موروثی این دودمان عالیشان است بفرستند و محمد آغا نام امینی که قبل ازین

در زمان حیات سلطان عثمان آمده بود و مصطفی آغا نام که از جانب سردار بغداد آمده بود و درین باده که
موجب رفع غبار و کلفت و باعث سلامتی خلایق و عباد الله و صلاح اندیشی طرفین است علو داشته مصلحت مهمور
ایشانرا مرخص ساخت طهماسب قلی سلطان شیره نویسی را برسالت روم تعین فرموده مکتوب محبت اسلوب برنج مسطور
تعلم اورده و در مرافقت ایشان مذکور روانه کردانیدند شرح احوال او تیز در قضایای سال آینده و رقمزده کلک شیرین
مقال میکردد و در سلطانیه عموم سپاه رخصت اوطان یافته موکب همایون باقترن رکاب اشرف بدار السلطنه قزوین آمده
در دولتخانه مبارک نزول اجلال فرموده و انجه چون ایلچیان با دشاه اورسس و امجی مدر محمد خان اورنک دالی الخ
جهت تجدید قواعد صداقت و دوستی پایه سریر اعلی آمده در قزوین اقامت داشتند بسعادت لبا بوسی قایز
گشته مکاتب و تحف و هدایا که اورده بودند گذرانیده قرین اعزاز و احترام روانه نمودند و ازانجا عزیمت
قشلاق مازندران مهبط رشک ارکان فرمودند و بسعادت و اقبال روانه اطرف گشته در مستان یا در دالسرور فرح
اباد و بلده طیبه اشرف و بسایر محال ارم مثال ان ولایت بکامرانی و اقبال و تیسیر و تکار خوش وقت و نیکو حال
میکذرانیدند ذکر متوفیات این سال که جهان فانی بدرود کردند: طهماسب قلی خان که از زمره متقربان بساط
اقدس بود و در سال گذشته رتبه ایالت و خانی یافته و درین سال بحکومت و داراتی دارالامان کرمان سرفراز
گردیده بود در سفر بغداد و ضعف معده بر و طاری گشته از فرط اکل و شرب با مناسب ان ضعف قوت قابضه
و معالجه و مداوا کمتری پرداخت و سخن اطبا نمی شنید روز بروز مرض اشتداد می پذیرفت حضرت اعلی شاهی
از شمول عاطفت او را از کرمیر رخصت بیلاق داده و طبیبی همراه کردند او در قلعه بیلاقی کردن رحل اقامت انداخت
جان دستور مفید معالجه طبیب نپذیرفت و برای خود عمل میکرد و با بکلمه مرروز بکمر علاجت را استقبال مینمود تا
ربیع و بادم الذات او را در یافت ایالت کرمان علاوه منصب مهم داری با مهر خان سکلن که از امرا ارزنک ذوالقدر
تفویض یافت میرزا بوطالب از سادات عالیدرجات مشهد مقدس معلی و متولی روضه منوره معطر سلطان رضا بود در سفر خیر اثر بغداد ملازم رکاب اشرف بود و بعد از اهرام روضه بشرف زیارت روضات مطهرات
کاظمین و کربلا و نجف اشرف مشرف گشته راقم حروف نیز بآن سید رفیع القدر معاشر و در زیارات مشاهد معدله
معلی گردیده در بلده طهران از افراط میبوا رتشوحه الوان و اکل طعام قولنجی طاری گشته معالجاتی که دفع نوابند
نمود کرده مفید نیفتاده بعالم بقا پیوست نعشش او را مشهد مقدس برده در روضه مقدسه سه جدیر کوارش مدفون
گردانند رحمه الله علیه اغاز سال رومیان سال ترکی مطابق سنه سبعمائه و ثلاثین الف هجری که سال یازدهم از قرن دوم
از جلوس همایون حضرت شاهی است ذکر وقایع نشاط و کامرانی: زمانه یافت ترفیع جوانی: لباس گشته افکند ار بر خویش
نهار دلکشا اندر عنانش: نوبهار دلفریب زجوشش: پر از گلهای شادی جیب و دامان: مزار از شوق گل تعمیر گشت

جهان از فرخی جنت سراکشت دیگر باره عالم پیر جوانی اغاز نهاد همیمنت قدوم روز فروز دل افروز بساط
افزای بزم بهار گردید عنایت بخش عرصه جهان دردستی افزای محافل دوران یعنی فرمان روای اقلیم چهارم
اسمان پرسنده شرف واورنگ کامرانی درامده درشب یکشنبه دوم ماه رحلت ساعت دهنده دقیقه از شب
که شده از اغراین منزل جوت بابلین سرای حمل نقل نمود بساط عالم ارائی در عرصه گیتی گسترده فیض سمان بساط جهان
گردید ومهوشان ریاحین مرغت کرده بمحافل روزگار خواهند سرو سرایستان امل سر بر عوفت ودلربائی افراخته
ازفیض بهار حضرت وطراوت وتازگی یافت غریب خوش الحانی گاه ازشوق مقدم گل بانهزاران برگ ونوا
نغمه سرا گردید وگاه ازرشک هم اغوشی گل با باد صبا پرفشان اختلاطی یار بوفا درنماله واغان امد گل با همگنان
انیس ودمساز بلبل زفراق نالہ پرداز بوده ودر انجا رسل یک یکدگر را دراز ارخدمت وجانسپاری بهاکه در
الهکری مندوستان ومرهٹه انیکهاکه درسفر بغداد بظهور اورده بود سزاوار ترحمت ومستحق عاطفت بود برتبه بلند
ایالت وخانی ومنصب بلند امتیاز گردانید وبپایه قدر ومنزلتش بلندی یافت واکارازی
کاقطاع علی قلیخان بود باو شفقت شد چون موسم بهار سپرامده هوا از حد اعتدال پیمی روی بگرمی اورد وموکب
نصرت قرین ازتسلاق ماندران درحرکت امده چون اوازه حرکت لشکر روسیه میرسید خان عزیمت بدارالسلطنه
قزوین بجهه انتظام امور سرحد اذربایجان وگرجستان لوای جهانستانی بالنصوب درحرکت اورد وبجنگه وسلطانیه
منضرب سراپرده اقبال گشت رستم بیک یساول صحبت داگر نوفر امیت وکاردانی متصف وبرتبه دیوان
بیگی گری سرافراز بود بدارالسلطنه تبریز فرستاده نه که باتفاق حاکم تبریز وامرای انطرف از سرحد ان خبردار بوده در
دفع فساد روسیه واگراد انسرحد کوشیده وسعای جمیله بظهور اورده دیگر از سوانح اقبال که درین سال بخیر ظهور امده خلاصی
یافتن قزاقجن جرکس یکبار یکی سروانست ازجنس مورد اطاعتیان گرجی که درساقز اقامتی گرجستان درفاقت شاه
بنده خان مرحوم نوعی که درمحل خود تحریر یافته گرفتار گرجیان شده مدتی محبوس بود چون مهمات موکول درگرجستان جز
دلخواه انتظامی نداشت یکدفعه ازمحافظان اوازو تطمیع یافته درزمان فرصت اورا برداشته ازگرجستان بیرون
اورده بسلامت باردوی قورچی باشی رسانیدند بعد از عرض واستجازه بمیون روانه شروان گشته بوکلا وامیان
ومتعلقان که درشروان بودند پیوست وبدستور یکبار یکی شروانست دیگری از سوانح اقبال رفتن قورچی باشی است
برسر اخسقه وبدست درامدن قلعه سابقا نه گورنشده که حکومت اخسقه گرجستان فتی بسلیم خان بخش الله بنیاد ومحل مطلب
قلاع انجا باد وجمیع ملکمان متعلق بود ودر سال گذشته بنا برمرگ نه فتن وفتور که درگرجستان وسرحد ها واقع بود
اوازه امدن سپاه روم میرسید واز ابازه پاشا رحاکم ارض روم که قرب جوار ولایت مذکور داشت اثار بی اخلاصی
وحیله اندوزی ظهور امد محافظان قلعه اخسقه که معظم قلاع انجاست واهمه نمود وازیم محاصره وتسخیر واقامت درمحله

حضرت اعلی شاه ظل الله خلد الله ملکه وسلطانه در اشرف بلوغ کامیابی بکمال رتبه اقتدار رسیده

مسطور شد گشته در تبریز ماند و در قلعه تخلص کرد
نزول اجلال فرموده نزد از قدیمه

درقلعه تنزل گشته وچون تعمیر شکسته وپست قلعه منورنشده بود خبانچه باید استحکامی نداشت سلیم خان میرصلاح
درتوقف نمیده وپیرون امده وقورچی باشی که باجمعی امرا در قراباغ قشلاق داشت از بوت قشلاق حرکت کرده بمحله دوایروان
امده بود نمیخبر قلعه مذکور ماموریکشت وزمان یک ناظر که باگردی ارمکی ومکی باشیان درحال که گشته بادر
بایجان رفته بود مذهب الام قورچی باشی موسسته باشقاق برسر اخسقه رفتند وقلعه محاصره کرده ازاطراف وجوانب
سیبها چش برده یکدو حصار ازاگرفته مرتبه مرتبه پیش میرفتند روسیه جنده گاه قلعه داری کرده چون انقلعه مشرف معتبر
دواشتند که عنقریب بقهر وعلیه مقطع میگردد از سمع طرف مدد ی نرسیده مرتضی باشا طرح صلح انخته ودست ازقلعه
داری بازداشته بدین نهج که روسیه ازتعرض قزلباش ایمن بوده مرکس بهرطرف که خواهد رود واگراهدی اراده اقامت
دیار قزلباش داشته باشند رعایت یابد مرتضی باشا بعد ازعهود ومواثیق قلعه راسپرده خود نزد فوجی باشی امدوچون
بعضی مواضعت اواختیار کرده وبعضی دیگر بدلخواه نرفتند قلعه متصرف اولیاردولت قاهره درامد وچون سلیم خان سلوک
نجمله انداختن قلعه وپیرون امدن بدون محاصره وزدوخورد متعدد وازامل قصیر بود حکومت انجا بستمی خان قراهلو نفض
یافت واو باطاعیه قرار کرگشتای ان سرزمین انده داخل قلعه شده بجاست پرداخت ازسوانح دیگر خلاف مورد تحریر
ومحاربه نمودن بالیکر وشکست فیشین شرح واقعه انکه بعد ازمحاربه که فیمابین عساکر فیروزی نشان ومحاربان دشمن
وجماعت گرجیان توقع پیوسته جمعی ازعلماء گرجستان که بتبیل دربن معرکه مقتول گشته موارکه منهیج ان فتنه بود
میخواست که درمملکت کارسیل حاکم وفرمان روا باشد وجمعی ازعلمای واز نامداران ازاوصیلتر بود مذهب ولایت اوگجرات
بود واز نژاد تیمور خان ماضی والی کارسیل اولاد ذکور نمانده بود دختران او نمیره ودختری اولاد تیمور خان بود دختر جیان کار
بجانب لسران اومیل نمایند یک لسر خود را مارت ودختر زاده گی حاکم کارسیل گردانیده خود در امکنت تیر فرمان روا وصاحب
اقتدار باشد وبعضی از گرجیان کارسیل درین باوه باو همراه بوده ازمورا دوری میگزیدند بهمت میانه مورا وظهور
وحشت پدید امده بفساد انجامید وازیکدیگر دوری گزیدند ظهورت ازو احتیاط همیود ومورا لشکری ازمواخواهان
خود مرتب ساخته علی العجله برسراورفت ومواخذان ظهورت اورا اگاه گردانیدند دراتوقت قوت مقابله ومدافعه
نداشت ازمقام خود حرکت کرده بطرف دیگر شتافت قرشی یافته بامعدودی که درسم آورده بود برسر مورا
رفت وفیمابین هردو گروه بمقتضای انکه زمه طرف که شوکشته شود اسلام است محاربه قوی رو داده ظهورت غالب
امده ومورا شکست یافته بساغ جرجه اعتبارش اربا وه پیدا رخالی گشت درگرجستان اقامت نتوانست خود بعزیمت
دیار روم گرده متوجه انطرف گشت وبسرداری که برسر ابازه پاشا بارض روم می امد پیوسته ازنخابا بستول رفت وازن

گرجستان رفته که پادشاه نهزاده دوست نگاه باشد

بیاورد و بدست ابه بنیاد نهم

دارد ان تاریخ در میان رومیان است و طهورث مصلح دولت خود را در التجا داشتن باین درگاه دانسته با
داؤدخان ولد الله ویردیخان بعد از محاربه حسب الصلاح قورچی باشی باگروهی از معتمدان خود و همگنان و ملتمس اقامت داشت
با دوی الفت و آشنائی کرده پیغامها بین مراسله و اتصالی داده و شد و قوع میافت دو سال گذشته بوساطت او عرض

صراعت امیری که بدرگاه جهان پناه فرستاده بود خبایچه در ذیل مذکور میگردد در بین سال پیغامها بین ایشان ملاقات
اضافی افتاد ذکر التجا نمودن طهورث بدرگاه جهان پناه بوساطت داود خان ولد الله ویردی بن پیکر بیگی مکری و ایلچی

ملاقات ایشان چون میانه طهورث و مورادخت بدیده ادمه مواقعت ایشان منجالفت انجامید و او بر روسیه
توسل جسته بدیار روم رفت و طهورث از خواب غفلت بیدار گشته از کردهای خود پشیمان گردید و یکبار دیگر با او دوستی
بدامن دولت این دودمان استوار داشته با داؤد خان طرح الفت و آشنائی انداخت و بدستور سابق اظهار بندگی
و غلامی این آستان کرده بوسیله استشفاع داشته عاطفت رلات و تقصیرات خود کرده داؤد خان حقایق حالات

را و ضراعت و بندگی او بمسمع اشرف عرض نمودن در حینی که رایات ظفرآیات جاه و جلال بادولت و اقبال از
سفر خیبر اثر بعد او بصوب عراق متحرک آمده بود عریضه داؤد خان و تضرع نامه طهورث که باو نوشته بود بمرئی نظر
همایون درآمد در ان صحیفه درج نموده بود که در این چند سال از من خطای بسیار صدور یافت و بحمیت محاربانی که ضرورتا
در میانه واقع یافته ظرایف قزلباش بعموم تجاهر زده راه الود بخونریزی من در میان داشته بدرجه که جرات امن پایه بیرون
اصلا ندارم اگر حضرت اعلی که از خاندان کرم اند رقم عفو بتقصیرات این بنده کهنکار کشیده و بعد الیوم از شاهراه بندگی
عدول نمی نماید بعد از انکه خدمتی جدید نمایان از این غلام صدور یافته باشد و جان سپاری جدید کرده باشم که من المهور
مستحسن و پسندیده و باشد یکه بآن کرده سعادت ملازمت میتوانم دریافت حالا از خوف بی اوپهاکه از انتخاب شده
امیدوارم که از تکلیف ملازمت معاف باشم و در این چرابه بسر برم داؤد خان مذکور استمالت نامچه بر سبیل خزانه فی
باسم او استمالت نموده بود حضرت اعلی متمس ولد خان مبند دل داشته استمالت نامچه مبنی بر عنایات خسروانه و عفو
تقصیرات او فرستاده اظهار فرمودند که طهورث اعلام نماید که از عهد صمی در طی ترجمه همیون شده و نمایا
و مدارا می شناسد و بر نیک و بد مزاج اقدس فی الجمله اطلاع داده و حالا این معاویزه اظهار نه است و خلوص بندگی که
عرش استشباه نیاورد و بطریق گنهکاران تسمیر در گردن او نیکه بنظر همایون در بنایه عن صمم القلب عفو و اغماض ممکن نیست
و این سخن چیدانه زده و بنا دارانه در نمیگیرد و سعی نماید که دامن بغیار عصیان الوده خود را باب خدمتگاری شسته و تنوی
و به و خود را شایسته ادراک سعادت حضور گرداند بعد از وصول فرمان داؤد خان عزم ملاقات او با خود جزم کرده شب
گرمی وجود اقدس و عنصر مقدس همایون پی تخلخا به با معدودی از ملازمان خدمتگار متوجه محل اقامت او گشته و در شبانه
یکه بکرا قامت نموده داؤد خان مشکل عفو بتقصیرات او گشته سفارشات مبنی رایات شاهی را بابلغ پیان خاطر نشان نموده و بحث تکلیف

از حضار بر گذشته خاطر نشان نموده بود
در گاه مکری گردیده

گر بنایه او دو پذیرفتیم نگذاشته بشد که
بلوم مکری بدرگاه اقدس

غیر باس رومیان که در ایام خلافت حسن بن کشته بود نموده او را با لباس قزلباشی در اورده و تجدید اش کمی تغییر لباس
کرده و دست در دامن استشفاع او زده و همت خود را بصوابدید او منوط و مربوط گردانیده متعهد شد که اگر غایب و
شاهی متامل حال او باشد مدت العمر با دی از جاده بندگی متابعت پیرون ننهد بعد از معاهده و شرایط پیمان باز
بجانب قلس عود نموده و حقیقت رفت و اداد خود را بعرض حاکمان سده جلال رسانیده و گفت که طهورث بر جاده اطاعت
و مقام بندگی و انقیاد مستقیم است سابقه دیگر التجا نمودن ابا زده باشاه بدرگاه گیتی پناه فلک استیاه کیفیت واقعه
الکه چون رایات عالیات همایون منصرت از سفر بغداد و معاودت نموده اخبار فتح و پیروزی و هزیمت لشکر روسیه در
سرحد ها انتشار یافت ابا زه باشا و دیگر اره اظهار عقدت و خلوص اخلاص کرده نوروز یک قوچی استاجلو را که در
سال گذشته گرفته حبس نموده شهرت قتلش داده بود با رفرستاده و از اعمال سابقی و حرکات ناهنجار و تصرفات
مال تجار بعد و پرو پنا دارانه تمسک جست چون خلیل باشا سر دار در میان متوجه رفع او بود جشمه است معاودت از این
دولت داشت مجون از اطوار او دو چندی و کره و جیله بظهور پیوسته بود منکای که لشکر بر سر او امد در معاودت او توجه نم
نمیدول معدا و امعقد رشته که قورچی باشی با لشکر ظفر اثر له در ان حدود بود بوی در اپیوندان اقامت نماید که مبادا
از رومیان دست درازی بقلمرو همایون رسد بعد از ان که خلیل باشا ثمراه بارض روم نزدیک رسیده و لشکر همین
خان نامی را با چند نفر از باشایان و جمعی بکری نصبه استرداد قلعه اخسقه بارض گرجستان فرستاده و بتیان باشا و علیشک پاشا
که از ستبران بود و مدبر سالت نزد ابا زه پاشا فرستاده که او را مستمال کرده و ترغیب نماید که بلشکر جوسته
باتفاق بر سر قلعه اخسقه رود تا دوستانش محاربه قوی روی داده طهورث غالب امد و موراتکست با قته ساغر عجز و انکسار
از باده پندار خالی گشت و در گرجستان اقامت نتوانست نموده عزیمت دیار روم کرده متوجه اطرف گشت و لشکر
کرد سر ابا زه پاشا دیار روم می اید چون سته از انجا بستوه رفت و از ان تاریخ در میان رومیانست و طهورث متصل
دولت خود را در التجا داشتن باین درگاه دانسته با داؤد خان ولد الله ویردیخان بعد از محاربه حسب الصلاح
قورچی باشی با گروهی از مردم خود و همگنان در تلیس اقامت داشت با دوی الفت و آشنائی کرده و پیغامها بین مراسله
و آشنائی امد و شد و قوع می یافت در سال گذشته بوساطت او عرایض ضراعت امیزی که بدرگاه جهان پناه
فرستاده بود خبایچه در ذیل مذکور میگردد در بین سال پیغامها بین ایشان ملاقات اتفاق افتاد

چون میانه طهورث و

وحشت بیده آمد مواقعت ایشان منجالفت انجامید داؤد بر روسیه توسل جسته بدیار روم رفت و طهورث از
از خواب غفلت بیدار گشته از کردهای خود پشیمان گردید یکبار دیگر با او دوستی توسل بدامن این دودمان استوار داشته با داؤد خان
طرح الفت و آشنائی انداخت و بدستور سابق اظهار بندگی و غلامی این آستان کرده بوسیله استشفاع و استشداد

مرحمت نامه نمیکرد رایند ذکر مراجعت موکب همایون بعزم قشلاق از سلطانیه بهرمندان سعادت نشان

چون چندگاه بقبه سلطانیه مضرب خیام عساکر همایون گردید سرداران دومیان که بسیر حدایده و تجاصره قلعه ارض روم مشغول بودند بذیل مقصود باز گردیده خاطر اشرف از سرحد قلمرو همایون و احتمال دست درازی ایشان باطراف سرحد خصوصاً قلعه اخسقه اطمینان یافت خان عزیمت بصوب مراجعت انعطاف داده لشکر را رخصت اوطان و مساکن داد و مقارن رکاب بصرت اقتاب ازسلطانیه تسییر و تشکار پرداخته در هر منزلی بزیب بخش اشرف و دارالسرور فرح اباد و منازل خلد اساس مباشرین فرح افزای آن دیار که در هر مکان موضع نزهت بخش و قصری بقصور افراخته و پرداخته معمار همت والاست عشرت پیرا بودند و رستمدار را بخوشدلی و کامیابی میگذرانیده قورچی باشی که دو سال در اردربایجان قشلاق داشت بجلب الفرمان همایون بپایه سریر اعلی آمده و در مدار دران لعبادت بساط بوس استرف مشرف گشت و در پک ناظر نمرا در بایجان خود نموده بعلیجان و لشکریان که باده و باقورچی باشی بودند رخصت اوطان یافتند دیگر از سوانح انکه چون از محمد قشتلی خان زیاد اعلی بیکلربیکی قراباغ و در ظهور فتنه نوراند که مساعده و مساهله وقوع یافته بود که دیگر باره اتحاد و اتفاق دو طایفه حادثه خالی کرده بود و مورا الکار ولایت او را تاخت کرده انواع مضرت اولیای دولت و رعیت رسیده از امیر الامرائی قراباغ معزول گشته داود خان ولد اعدو بردکان کردی رست قلعه تفلیس و انتظام مهمات کرجستان مامور بود بدین رتبه بلند ارجمندی یافت و دیگر از سوانح انکه چون فیمابین حضرت اعلی شاهی ظل الهی و حضرت پادشاه والاجاه شاه سلیم مخاطب بکیهر شاه ابن جلال الدین محمد اکبر بادشاه طریقه خلت و دوستی و اخوت و یکجهتی و مرعی و مسلوک بود و بامدتد رسولان و مفاوضات صداقت قرین احوال یکدیگر خبر دادگاه و بودند و از تاریخی که معتمد الخانی زنبیل بیک بکه لی که الحال رتبه خانی یافته زنبیل خان است از سالت هند و ستان عود نموده و مژده تاجایت احمد ندی وقوع نیافته بود و دیر توقف بسامع جلال رسید که شاهزاده پرویز بسیر زیارت حضرت که بعد از سلطان خسرو بولی عهدی نامی بود از اقصار اقصار اقبال موجود و سفر اخرت اختیار کرده از وفور مصادقت و برادری لازم دشت که معتمدی فرستاده لوازم پرسش و دلجوئی بفضل اورند و مشخص احوال خبر مال انحضرت کردند لهذا توخته بیک یوباشی استاجلو را که وله شیخ احمد آقای میر غضب دار معتبران درگاه جوان سخندان کارازموده اکاهت برسالت تعین فرموده تحف و هدایای لایقه از قطعه انتعه نفیس و نفایس مروپارچه و تمازی ترادان صبا رفتار مصحوب او کرد و اینده با نامه محبت طراز دوستان نوازش مشعر بمهربانیها برادرانه روانه فرمودند و او با من ثالثه کمر بان خدمت بسته با صفهان امده که از انجا بزیارت و دیدن برادر بجانب قندهار رفته مقصد کشته بود در اصفهان بود که خبر رحلت آثر واقعه ناگزیران بادشاه والاجاه و قتن فشتنه شد و ایران شایع گشت و باعث تعویق رفتن او گردید از اتفاقات ابراهیم خان حاکم و سلطان محمد قطب شاه والی گلکنده نیز همانجا در وصل صحیفه مذکور و مسطور میگردد عالم فانی را وداع نموده بصوب عالم بقا شتافت و در

در رجوع حضرت قبله گاه از قندهار آوازه نهضت موکب همایون بعزم تسخیر قندهار و توقف در قصبه بشرف هرات و فتح قلعه و بعضی دیگر از سوانح سنه ۱۰۴۹ هم

و در ذکر مراجعت حضرت سنه ۱۰۵۰ هم

شاه جنت مکان تیر در هند و ستان چنین واقعه دست داد که بنده و شاه و در کمال ارسال نمود نه سلیم شاه و دله تبر جان افغان که فرمان فرمای ولایتی بود و در ثانی سلطان محمود والی گجرات ثالث قلمشاه و والی احمد اکبر ولایت دکن مولانا هاشم کاهی تاریخ انهار از زوال خسرو ان یافته نظم در اورده بود سه خسرو از زوال امد بیکمال که مند ارحد شان دارالامان بود زمن تاریخ فوت انسه خسرو چه می پرسی زوال خسروان بود درین سال حسین واقع شد که در هند و ستان سیه پادشاه غیر دولت نماند واقع گردید مرحبد این قضایا دخل خیر ان مدت بود بنابر رابطه صداقت داده و شتند که قدیما باین دودمان داده و این دودمان میرزا باشیان مکررا کمال مهربانی و توجه ابجا اورده و فیمابین اساس دوستی استحکام دارد و مناسب انست که ان قضایا بر درخت متوفیات بعد از سلطان بر ورشاه نورالدین محمد جهانگیر بن جلال الدین اکبر بن محمد همایون بادشاه محمد بابر قلندر بن سلطان عمر شیخ بن سلطان ابوسعید بن سلطان محمد میرزا بن میرانشاه بن امیر گیر صاحبقران امیر تیمور کورکان درجمی که از سیر ولایت کشمیر عود نموده منور بلا مور رسیده بود که در منزل جهانگیر نامی مرتبه بود و مرض اشتداد یافته مکتم رحلت شتافت مدت سلطنت او بیست و سال بود چون پسرش سلطان خرم که بعد از فوت پدر بر ورنخواند او را بود نابر و شتی که با فتاه و مضمون بیانات پدر و پسر روی داده و معتضد گشته بود او نیز بجنبیده و دشمناک نه ولایت پدر پیوند فته پسر و سامان و عزیمت دیار دکن نمود پسر سرداران دولت که در پایه سریر سلطنت مصیر بعد از فوت بادشاه مرحوم حاضر بودند که بند بوصب بادشاه که در همین ارتحال نموده و اورنجش نام پسر سلطان خسرو مصحوب معتمد مقبول را که سلطان بولاقی مشهور بود ولی عهد کرده و او را بیاد و شاهی هنجسیار نموده خطبه و سکه عجالت الوقت بنام او کردند و سایر سانزاده کان که حاضر بودند لاعلاج سلطان بولاقی را کورنش کرده بر بحث شانده آنا شانزاده شهریار پسر کوچک صلبی مخالفت ارکان دولت انتیاد کرده خود را بلا مور رسانید قلعه شهر لاهور خوانده و سکه بنام او این چند فتش کرده سکه زد بر نقد عالم شاهنشاهان شهریار لافتی الاعلی لاسیف الا ذوالفقار طرح سلطنت و بادشاهی افکنده و اعاظم امرا و خواجها و اشراف ایشان که در انجا بودند طوعا و کرها بسلطنت او راپیر فته کمر خدمت بستند او بداد و دش لشکر عظیم مرتب ساخت چون او روی جهانگیر شاه و علما و ارکان دولت در موکب نعش بادشاه مغفور و بولاقی و سایر امرا و ارکان حشمت بلا مور قرب شهریار خود در لاهور توقف نموده لشکر خود را با مرا و سرداران و خواجهای معتبر از لاهور بمقابله ایشان نرستاد اگر در مجالت او مصر اشتد و پسرزاده را بود که پسر صلبی است بگرفته بجایر به پردازند ارکان دولت که معظم ایشان ابوالحسن پسر عزیت بیک باصفهان مخاطب بود او را در دولشکر آگاه کشته از انطرف نیز کوشی تعبا به شته و عظمای سپاه و لاهور را در میت بادشاه دین پناه محمد صحی السلطان بولاقی تعلیق کرفته و بولاقی ساتا شانزاده با و امرا و ارابولی عهدی و بادشاهی قبول نموده کردن انحاف نهاده و قتی که فرصت اتفاق ملاقات دست داده سرداران و خواجها و اعیان دولت مرد و فرس با کمک بر کمکی صلاح اندیشانی لیان اورده از طرفین حکمت و بانی که شته و لشکر سلطان شهریار و یران کشته اکثر بان طرف بیوسته

در تسخیر شاهزاده دارا شکوه و فیضنده حیاتخانه و فوز ایزیادی تیر کردن انجا بیع بوده تقرر فتح و خطبه بنام خود هم

وباقی بارکشته پراکندگی اغار نهادند و سپاه سلطان بولاقی هجوم برده سید سلطان شهریار را فرصت جمعیت
و سامان مقابله و مقاومت نمانده در قلعه خزینه چون اردوی اعظم و امرای معظم در موکب سلطان بولاقی داخل امور
شده و پای قلعه امدادی متوجه قلعه داری نشده با سانی راه در قلعه یافته سلطان شهریار را در وثاق خود بدست اورده
چشم جهان بینش را میل کشیده از زمین عاطل ساختند دولت ده روزه و نصرت از دنیا متعی یافته خنجر خواجه حافظ
شیراز در زوال دولت شیخ ابو اسحاق فرمان فرمای فارس منقسم اورده است راستی کوکب غیور و نواسحاقی
خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود و بولاقی در کمال استقلال بر تخت نشست یار خواجه حافظ بر بن مدعا گفته خوش
گرفته صرفیان سر زلف ساقی کز فلک سان نگذارد که قراری گیرند و انچه از خزانه پدرش درین چند روز بمردم داده بود
عمدا مصادره از مردم برخواسته بس کرفته و تجدید فرمانه عامره و اصل ساخته اه احوال سلطان خرم بیرحنین استماع افتاد
که در خدمت پدر بزرگوار سپاه مفرد و محترم و کرامی بود و چون بجهو زیاده دار سلطان پرویز برادر بزرگتر از خود غیبتها
واقتدار داشت و از جانب بادشاه و شاه جهان لقب یافته و سکه قبول این القاب از جانب اعلیحضرت شاهی ظل الهی شاه
عباس صفوی بر روزنامه نامی زده و شاه جهانگیر پدرش او را بخدمات دکن مامور فرموده بجانب برهانپور فرستاده و در انجا
حال که نواب میرزا غیب الرحیم خان خانان و له بیرام خان بهادر لوصاحب صوبه دکن بود شاهزاده عالیشان ببرهانپور
رفته ادل بواسطه تسخیر قلوب صبیه میرزا ابرج بهادر مخاطبات شهنواز خان که پسر بزرگ و فرزند خلف رشید مرزا خان
خانان بود بجاله نکاح خود در اورده در وقتی که رخصت خدمت دکن پدر بزرگوار میگرفت انتد خانمه و که سلطان خسرو
برادر بزرگ او را با سپاه و که او نگاهدار و حسب الاستدعا با و سپرد و مدد و روانه خدمات مامور مکشت گویند بی رضای
بدحکم قبل او نمود و الا علم الغیب الله اتفاق دران سفر بادشاه را بسلوک کرده با موری که دران خانواده مخصوص بادشاه است
میتند گویند بحیث در میانه نسبرد و بدر و حشت پیدا مده جمعی اضداد که در خدمت بادشاه راه سخن داشتند او را وقتی که
از برهانپور مراجعت نموده بدربار بادشاهی می امد از امدن ممنوع نمتد داد و مفت نشده با غلبه واردو خاص تمام می امد و
در لاهور بود و از افساد مفسدان به پیر منلنه بود و نهایت بی اعتمادی و احترازه داشت با سپاه کران و کرده ابنوه از لاهور
برون امده بجانب او حرکت کرده در بامین اکره و لاهور فرقین با مقابله افتاده بعضی از امرا و مردم معتبر از و رد کردان شده
بموکب شاهی پیوستند و سلطان خرم خایف و هراسان کشتی ازدای که امده بود بر کرده بطرف پرهانپور رفت و از انجا
به کن رفت خانخانان بجانب ملک عنبر که بر سر راه بود و سپهسالار سپاه و ولایت نظام شاهیه بود و چیزی نوشت که
شاهزاده را حاضر و رشته که بان ولایت ایدتا کهه نامه که کسی مانع و مزاحم مردم ایشان نشود نگذارند که مرجا اراده دارد
بسلامت برود و بنابران عنایتیان و سپاهیان بسرحد ولایت نموده سالما و غانما از سرحد خود گذرانیدند و از انجا بجانب
رفته ازمین ولایت قطبشاهی بقصد تسخیر نگاله بان ولایت رفت و در انجا با پرسیم حاکم نگاله که از امرا و رزبرگ بادشاهی

بود بسبب قطع از سر

بوده خاری اصفهان مصاف بر و خالب امد قبح نگاله کرده قتل خانه و خزانه مفوض بدست اورده و از انجا متوجه الاباد
کردید این مقدمات موجب زیادتی وحشت و طغیان اوشد شاهجهان کهزشاهزاده پرویز را با مهابت خان کابلی که از امرای قدیمی
شان ان دولتست تادیب و چنه او مامور فرموده بالشکر عظیم فرستاده و در حدود الاباد میان هر دو لشکر جنگ و پیکار روی داد
لشکر سحاب سلطان خرم را قادوار راه نگاله که امده بود بارکشته بر کن رفت و پیمتبه در ولایت قطبشاه توقف نموده بولایت
نظام شاه رفت جندی در انجا اقامت کرده سلطان دکن فی الجمله با او بارکشتی کرده خدمات پسندیده از بودن انکار
کشته قصد امدن ایران کرد که از حضرت اعلی شاهی الهی استدعاست چون چنانچه اباو اجداد ایشان عمل نموده امده خود
بولایت تبه رسیدار اده نمود که قلعه تبه را بدست اورده ولایت سند را که بایران اقربست متصرف کردد و الوقت مدتی تعلق
بسلطان شهریار داشت که از جانب او شریف الملک جوانی از ولایت خراسان حاکم تربت حیدریه شرع در قلعه داری
کرد و نیجهران نیز میسر نشد عطار دولتش از امدن ایران مانع شدند بالضرورت برکشته باز بولایت نظام شاه رفت درین
اه ورقت همچش روی شقرفکی پراکندگی نهاد روزی چند با معدودی در خبر که قصبه ایست از نمک بسر میبرد نظام شاه
اقوا بعبس از یم بخش جاکیر شاه و در فکران بود مذکه او را از ولایت عذر کویند در اثنا قضیه فوت شاهزاده کلان پرویز
و قوع یافته خبر باو رسیده در پای تخت بادشاهی تربیانه مهماتخان و اصفهان مسار علیه بنابر قرب و اقتدار اصفهان
داخوت او با جرم محترم بادشاه و تشریف محرمیت عنایتی که در از احقوق خدمات و جان سپاری متوقع و چشمداشت
مهماتخان بود و نظور نیامد از جانب بادشاه رنجیده خاطر جاده اند و بجانب سلطان خرم میل نموده روانه دکن کشته بادشاهی
شد سلطان خرم از امدن او مسرور و فرخناک و خرم کشته این دو مفقده نادره روی دولتش اب و رنکی یافت و در
پیرون امدن او از نکلک بود که خبر واقعه ناکزیر بادشاه تیر در رسید و از انجام دار السلطنه اکره در حرکت امده با معدودی
روانه شدند سلاطین دکن طریقه مروجی مسلوکه داشتند لشکریان و امرا از اطراف از ختهای و مغول و افغان در اجوت
بجانب او میل نموده و هر سر حلقه جمعی با و پیوستند و در اردوی او جمعیت عظیم فراهم امده و دامنه امدن او تا نزل در میان
سلطنت بولاقی امده اختلال در ارکان دولت او و عقلای لشکر که غوری در امور دنیوی داشتند با وجود پیر صلبی رشید صاحب
داعیه تمشیت مهم نبرده ماده و دامنه زاده و کار دانسته نزد و خاطر ایشان یونا فیه متزلزل میکشت و چون صبیه اصفهان در حاله
نکاح دبانوی عزیز محرم محرم و مادر جهانارا نضر شاهزاده عالی کو هر بود ارزوی دولتخواهی و رای و تدبیر بادشاهی امرا و لشکریان
و شاهزادها را مشتاق دریافت سعادت استقبال ساخته از لاهور برون امده روی توجه بدار السلطنه اکره که مقر
سلطنت ان دودمان عالیشان است اورده مذفوج فوج از لشکریان و طبقات سپاه لشار دوی اعظم برون رفته سلطنت
عزمی نوستند و در ادراک ملازمت و کورنش بریکدیکر سبقت میجستند چنانچه در حدود اکره اکثر اعیان طبقات لشکر بر سر
امده بودند اصفهان و بعضی از خواص دربار پادشاهی امیر صلاح در متابعت و انقیاد داشته قاصدان سمت ان شاه فر

مرضی پرداخت پیرش که بفضل و کمال از سنه تسعین دار الشفا بود و در او معلی بمعالجات مرضی قیام مینمود و درین سال در ایام
اقامت سلطانیه مریض گشته معالجات اطبا زمان با حریف ناسازگار اجل منقاد نمود و مقتضای این مصرع
که ترجمه که طبیب با طبیبی باید عاقبت طبیب اجل سم موت در شربت او کرده از دنیا که هیچکس خالیگذ درگذشت
پسرش شمس محمد اگر اظهار جوانی بجزیره بران روزگار دیده و او بدستور در سلک اطبا سر کار حاصه شریفه منظم و
بمعالجات مرضی اردوی همایون قیام دارد شامخ بیک زیرقورچیان وی در زمره الاصل بود که در سلک جماعت
قراولان از اهل استعداد بود و خطوط تعلیق را خوش مینوشت حضرت اعلی ازو فور اخلاص و وفور تحوی ان سلسله
با دو برادران او شفقت تمام داشت چه رییک برادرش اکنون قورباشی قورچیان قراول اعلا است و او در اول حال در
عوض رییک برادرش که مشرف قوشخانه بود و مدتها در پای قلعه الموت در سیبر بر خم تفنگ کشته گردید مشرف قوشخانه
شد و در ثانی احوال از مستوفیان قورچیان عظام کشت بعد از فوت او ملک بیک وزیر قورچی جایگزین در محل خود
یافته بدین منصب سرافرازی یافت و درین سال مریض گشته در حین حیات حضرت سلطانیه از دار و دیار حلت گزید پیری
داشت اما خدمت مذکور او را مهمل نمیگذاشت وزارت قورچیان عظام با میرابو علی قوم ابو المعالی شفقت شد چون شمار
متوفیات رقم تحریر یافت اکنون وقت انست که قضایای خطیره سال اینده را مرقوم قلم شکسته رقم سازد اکنون
وقت انست که سازد رقم شرح اینده را که سازد رقم شرح اینده را تا زبیش چون که زیر درچشم قلم مکروه نخورده و دوده قلم خراشد
زبس صفحه رخ زین طلال شود چون رقمهای قدیم ال زانم نبود زبان قلم که خواند این حرف کرده رقم

و در سال پر ملال نوبی جل ترکی مطابق سنه سبع و ثمانین الف هجری که سال دوازدهم قرن ثانی زمن فرخنده رای
و دارای جهانگیری جهانداره و جهان بخش ست شاه عباس حسینی موسوی صفوی ادام

و ظلالت که لازمه فصل ربیع است شیم بهجت و شادمانی بمشام نمیرسید و از کهایش پرمردگی ظاهر و افسردگی نمایان بود
بود و گلزار جهان اب و رنگی نداشت گویا زمانه از زین عظیمتر و اقع و مشکلتر بایله که از گردش چرخ دون مکار و شعبده باز
سپهر بوقلمون طراز اینچنین ستمکاره ستمگر و بیداد پیشه بود و جز داشت فور زمان جهان اراکه بمثله از خوشدلی نشان میداد و در سال
شاه کامی بود و درین سال اثری از خوشدلی و خرمی نداشت خلق جزین این قصه غلطی بوده که اینجا بلا نازل خود خواهد شد
قیامت اشکار امیشود با عباد و عدد از جانب پادشاه عضبی بر بندها با لشکر فرودی اید دلها در سینه طپان خاطرها در تشویش
اضطراب سوزان و بدنها مرتعش و لرزان دل بزرگ لشکر عم و الم نهاده و جان برحادثات اماده حیران کارگاه الهی
بود ۞ درین بهار کلی بمراد کس نشکفت ۞ جمین طراز نشد امسال بهر کار دگر ۞ باغ بیل و در کوسار لبک دری ۞ بگرد
گشوده تا بهار دگر ۞ زمانه حالیا از غم ابادی بود و جهان ابادان از عدل و داد و ظالم که و بیدادستان میفرود و تعلق چنان
چون هر سال چشم شادمانی و عیش و طرب داشته از بزرگمرین واقعه روزگار غافل و بیخبر خبردار و انسان که هیچ

پرق تیغ درخشنده عشق میبارد ۞ بالجمله در روز دوشنبه نیزدهم شهر رجب مطابق سنه سبع و ثمانین الف هجری
ساعت و بیت و دقیقه از روز گذشته نیز اعظم که شمشیرزن بادشاه پادشاهان است ارکاح حرمت نگارد لگیر گشته
بسیاه چهره لیلی حمل خرامیده و از روی دلگرانی شهر نخجوان خوشش مشرف گشت چون از درگاه بی نشسته و بصابط استراحی
و قرار مقرری هر ساله که او با بالیست عمل نموده و الاکی سرو برگ سرکردانی داشت لاعلاج علم جهان افروز برافراشت
و اگر نه لایق بود که تا حشر بنماند و شب جهان روی روز نه بیند و بیکس از باغ زندگانی گل خرمی نچیند الغصه حضرت
شاهی ظل الهی سایه مرحمت بر مفارق عالمیان مبسوط و گشته در مدت ان جهت نشان که دوران زمان دم از دورنج
میزد و قصه دلگشای اشرف که غم از دریا ماش سرنکیت و دلتنگی بدلگشای مبدل ساخته بود و منازل فرح بخش دل اگاه
بوی از فرح بخشی و رنگی از دلارائی نداشت و بیاغبان خلد اساخصوصاً باغ و عمارت جنت افزای عباس اباد
که از زینت و بهجت خالی نمیبود و مدارم خشن نوروزی بر داخته با مقربان بساط اقدس بیشتر قورچی باشی که از خدمات
مرجوعه در باکان و تسخیر قلعه اخسقه و ضبط و ربط آنصوب فارغ گشته و دران اوقات پایه سریر اعلی اده و همواره مجالس
حضور اقدس و تمشیت برم ارائی مقدس سعادت اعتبار داشت با کمال عیش و سرور و انبساط خاطر بلوازم سیر و شکار
قیام داشته و تا سه ماه بهار در مازندران سرور و انبساط خاطر بلوازم اقامت فرموده چون موسمش از منهج اعتدال روی
بگرمی اورده و از جانب روم تیر اخبار موحش متواتر گشت که درین سال صرو پاشا نامی در زیر دستور اعظم با لشکر بسیار بطرف آذربایجان
روم می اید و مکرر گرجی سیه بخت مکرم که جانب روم رفته بود همراه سردار مذکور است موکب همایون در ماه شوال از قشلاق مذکور
در حرکت اده و بمطمئه اگه مباد ان برگشته بخت روسیاه تحریک ماده فساد نموده و بعجایت دست از روبه باز در سر حد گرجستان اشوب و فتنه
انداخته اعاده معتقی نماید خان توجه بصوب دار السلطنه قزوین معطوف داشته بضرورتی و اقبال او و التماسه مبارک انخانزول فرمود
و حکم شد که عساکر نصرت شعار در همین سلطانیه تعیب نموده و بسرداری صفیقلی خان قورچی باشی در انجا اماده و خدمت باشند که اگر طرف
لازم اید و اشاره شود توجه نماید از خصوصات مواد کرمی مازندران تقدیر عارضه طاری ذات مبارک گشته بود در ایام توقف سلطنه
قزوین مزاج اقدس از حد اعتدال طبیعی انحراف جزئی محرق عارض ذات همایون میگشت و گاه گاه برطرف میشد و آثار کامل ترتب بر سبب
عود نمینمود تا انکه در غره شطر العف که شه بیت ربع انخانمیده و با وجود انحراف مزاج و تاج و تخل شده اند ان عارضه از امور کار
دولت و تدابیر مهمات سلطنت و مگداری لحظه غافل نبوده اوقات بهجت ساعات صرف مهمات دین و دولت مینمود و دیگر
از سوانح کرفتار شدن تمشی خان قراقلر حاکم اخسقه است شرح واقعه انکه همی از زرمیدان حوالی بعزم دستبرد ولایت
و غارت بالجار اخسقه امده زیاده از دو هزار کس از دار استحکام قلعه و تمکن ان قدر اندار قلعه دار پیرامون قلعه موافق شده
کرد فی الجمله تعرض و غارتی کرده باز گردیده تمشی خان مرد و دلیر مرد انه بود از دو فرغیرت و غرور و حمیت و تهور و شجاعت
عدم اطلاع بر کثرت ایشان عزم تعاقب و دستبرد کرده پیر رضا و صلاح بسفید ریشان قوم بامبصد نفر از غازیان قزلباش

پیرون آمده و مسافت شتافت و سه چهار فرسخ رانده باتیان رسید ایام بهار علف خوار ستوران بود و از تربت
ایلغار اکثر خانیان در عقب مانده و اسبهای علف خورده توانائی نداشتند لجوج از روبسه برحمت راه فرو آمده و یکدو
جوق دیگر در اطراف میان دریا بودند که نمایان بودند ستمتی خان با یکصد کس رسیده بود مرحبا بعضی از خانیان کار
دیده قرا اغلر که همراه بودند استقبالی کرده و فوجی سر رسیده و از خود را با سبان رسانیده راه فرار بسته که حرصار
رو میه رسیده گروه انبوه سوار کشته لیل تبه از عقب ستمتی خان نمایا کشته او را با ان فوج قلیل در میان گرفتند خانان
بقدر قوت و توان دست و پای زده اکثر در مکام فرار که اسپ انشان از کار افتاده بود از بای در آورده ستمتی
زنده گرفتار گشت اکثر خانیان ریقی او دران معرکه قتل و نابود گشته درمیان او را برداشته بمعسکر سردار بوسنه و دیگر
از سوانح اقبال امد ن کیمک ایازه است بدرگاه خلایق پناه و توسل جستن ایازه پاشا محمد آبعتبه علیه سپهر اشتباه
شرح واقعه انکه سال گذشته که ایازه پاشا ارعرایض اخلاص نوشته فرستاده بود و اظهار رغبت و بستگی خاندان عالیشان
نموده بود حضرت اعلی جنابکه در فوق مذکور شد اعتمادی بر اقوال او نفرموده و پیغام دادند که اگر ایازه در گفتار خود
چنود با منسوبان این درگاه موافق بودی باشتی که گرفتاران محاربه روسیه را که در سال گذشته وقوع یافته بدرگاه معلی
فرستادی نابران امداد و معاونت از یطرف بظهور نیامد و درین سال که خسرو پاشا سردار بر سر او امد بعضی از سپاهیان
و مردم خود را با برودان فرستاده که در ظل حمایت منسوبان این درگاه باشند تبان پاشا و عیسی بیگ که گرفتار شده بودند
بملازمت اشرف ارسال داشت و عن صمیم القلب اظهار اخلاص و ایفا و کرد از خوف و بیم لجوجان که معاندا و بودند دعوه
بجرا التجا نمودن باین درگاه یافت ابن سیم بیگ نام برادر خود را که کیمک ایازه مشهور بود با جمعی از معتمدان که فرستاده
دربار السلطنه قزوین سعادت لبا طبوسی دریافتند و درچین ملاقات ملازمت مجلس عالی ارسته کیمک ایازه پاشا
وملازمان که یکصد و پنجاه نفر بودند بار داده نوازشات خسروانه بظهور اورده و تفاصل در امداد او از مروت حلی و در استه
بنا بر نظام سلک ظاهر در مقام امداد و رامده و چند نفر از امرای صاحب تقدیر سیما محمد قلیخان زیاد اغلی و دیگر خان اکبری دولت
و یوسف سلطان حاکم کلکر با کروهی از منتخبه بجانب ارض روم تعین فرموده که داخل قلعه شده با تفاق ایازه پاشا
تدارک مهمات در مراسم قلعه داری کوشند و قورچی باشی نیز با عساکر نصرت نشان از سلطانیه بجانب اردبا شتافته
نموده که مرکونه معاونت و اتفاق افتد بظهور اورند ما مار سیده امرا زنده کور خسرو پاشا با ایازه پاشا بعد از اسلوک نموده و ایا
مستمال کردانیده با ملی و افتادی باد شاه روم دعوت کرد و قسم یاد نموده که او را از تعرض نیکخواهان نگاه داشته نگذارد
که بهیچ وجه ضرر و اسیب جانی با و نرسد او نیز مصالحه را عذب کشته بپرون امده سردار را ملاقات کرد و خسرو پاشا در باره او با نیکخواهی
اقامتی مناسبه نموده ایازه را در حوزه حمایت خود در اورده او مصحوب خود گردانیده بجانب استنبول عود نمود اصلا متعرض مال
متعلقه او نظر دید بنا بر تبیین امرای عظام یوسف سلطان بمجارست قلعه اخسقه و سردار صحیحان انجا ماموریکشته دیگران

تمام خود بازامده قورچی باشی و عساکر منصور بنیراد دارالسلطنه بهرز عود نموده بملازمت اشرف رسیده سایر امرا و عساکر
منازل و اوطان رخصت یافتند توجه نمودن امام قلیخان بیکلربیکی فارس بعزم تسخیر ولایت بصره و اخراج
کردان عرب بخطه و تصرف و تسخیر اولیا بر دولت قاهره و اتمام
عرب و از طرف دیگر بولایت خوزستان و فارس و قلمرو ممالیون پیوسته میش نهاد همت والا بود و در خیال انضمای همت
در خاطر انور رسوخ یافته امام قلیخان بیکلربیکی فارس متعینه ممالک مذکوره مامور گشته باعساکر فارس روانه دارالسلام بغداد
گردیده که از راه کناره جلیه متصدد گشتا بد و همچنین از قشکمان رکاب اشرف که در دارالسلام بغداد بودند امرای و حکام کرکوک
و کردستان و الخد و در اجرای او امر مامور گردانیدند و خان مشار الیه با جنود متوافره بعظمت و شوکت متکاثره روانه
متصدد گشته اعراب انحوالی از روی اطاعت و انقیاد پیش امده متقبل خدمات لایقه شده و جناب خانی انعام
و احسان بیشمار و خلع فاخره و نشریفات و تشوفات مرحمت یافته و دران باب قبل فرموده چون لشکر بولایت بصره رسید اکثر قوم
انولایت باطاعت و انقیاد راغب گشته و رمیه در قلعه متحصن گشته حرف استمان در میان و اتشده که از قضای استمالت
ناگزیر نواب جهانبانی گیتی ستانی روی داد خبر رسید موجب تزلزل خاطر فایضه قرین گشته جناب خانی نیز صلاح در توقف
ندیده و چون تسخیر انولایت درین اوقات رقم پذیر کلک تقدیر نگشته بود معاودت جناب خانی اتفاق افتاد و ان ارادت
و عقیده و لوق مذاز واقعات الکای از شیر خان افغان از قبیله ترین که حاکم قوشتک سرحد قندهار بود تصدیق بساط بوسی
و ادراک ملازمت عالی بدرگاه عرش اشتباه امده چند گاه اقبال مثال ملازم درگاه اشرف بود و در دارالسلطنه قزوین
با نجاح مطالب و مرام پر داخت زیاده از معمول شفقتهای کونا کون و نوازشات بی اندازه سرافراز گشته باخلع
فاخره و انعامات وافره رخصت انصراف یافته روانه و یار خود کردیده و در امنیت راه مذدستان و حسن سلوک با کاه
و شتر دین نثارات بلیغ فرمودند ضعف مزاج اقدس که از ابتدا وبت ربیع و تحمل شدایدان کرفت از دیاد پذیرفته
بود و در اوقات اندکی زایل گشته روی بانحطاط اورده بود لکای چند روز تکلف میکرد و کاهی دیگر از ارتکاب امور
نامناسب و ماکل و مشارب مقتضای عهود نمود و مقاصت باقی بود که عزم توجه بقشلاق مذندران فرمودند اطبای حاذق
اختیار اسجه رطوبت مناسب اقامت ندیده نشستند قرار تفاول دادند و بکلام مجید تفاول نمودند یک پاره چون آنحضرت
مایل بسیر و شکار انجا بسیار بودند روزی چند توقف واقع شد فرمودند که دیکر بار بمشوره خواهند درین مرتبه بدینیاً
عزم جزم فرمودند بنا بر ضعف و نقاهت قرار یافت که بتانی طی مسافت شده دوازده مرحله را در سیت و چهار روز
طی نمایند و بعد از برامدن از قزوین از غایت شوق تنزهات و سیر انولایت و راه مست ان منازل و کشت دوازده
مرحله از سواری باد پایان سبکبار فقار در سیت و نه روز در کمال عشرت و خوشدلی کذرانیده کاهی در روزهای معدده
ثبت تقدیر تغیر در مزاج و حرارتی در بدن احساس میفرمودند بدستور متوجه سر انجام مهام ضروریه دولت و سیر شکار

میشنید و دران اوقات گاهی سخنان که مشعر بر بیوفائی و همه ولی تبائی دنیای دون و دلگیری از مشاغل روزگار و بزبان کوهرفشان می اورد و در وایای صادقه میدمد و تحریر رحلت از دنیای بیوفا بجانب اخرت میکرد و دم از اضاعت خلق و مواعظ سودمند میزد و حضار میگفتند که خدا تعالی شما را هزار سال بر سر خلق پاینده و زنده و بدار و از تعلیم چرا کلمات بر زبان می اورید که دلها محروح خلق گذارم مرهم مهربانی و غم خواری به بهبود اورده پاره پاره میشود از سر جا نبهد که مولی از سر مبارک پادشاه اسلام و ایمن کم شود که درین ولایت دغدغه و شک بر سنگ نمی ماند از تلی نگذشته که دست قدری را همچنان از سر صفحه گیتی دارد و از چهار جانب دشمنان دین و مذهب منتظر تعلیم قصیه که مرکز مداد نشسته از استماع این کلمات دلگداز خوشحال و امیدوار میگردند فرمودند که میرات گیر همه عالم خداست و بادشاه همه جهان شاه دنیا رائی که خدا نمیگذارد و هم و بین دو دولت در قبضه اقتدار اوست اگر این دین و مذهب حق است عنان اختیار و اقتدارش قبضه اقتدار اوست اگر این صاحبقران خواهد نهاد که دست قدری غیر را از اهل ایمان کوتاه بسته دشمنانش را دشمن الله تعالی نماید هر که همچنان زائل فانی خواهد بود آنکه پاینده و باقی است خدا خواهد تو فوجه خاطر عاطر را متوجه ان شهریار اوج شاهی گاه مشتری به ترتیب شاه زاده عالم و پناه و امیدگاه عالمیان ابو النصر سام میرزا ابن صفوی گیتی ستان ابن شاه عباس صفوی الموسوی و تعویض ولی عهدی بسعادت بان شاهزادگان و نخبة الطالبین فرمودند خلایق نزدیک و دور امیدواری دوستان و نا امیدی دشمنان این اشاره بابشارت فرمودند چون دران ایام نور ولایت و ظهور ارشاد و دولت و هدایت که بارث ارثا و اجدادا و است پرتو اگر چه منیر نشده بود که عنقریب ازین دارفانی به دیار باقی رجوع فرموده که بر زودی ازین سرای دهشت انگیز که شبی و دولت دنیا و باد شاهی عالم که استی است ارادو خاطر مبارکش به ان متعلق گشت که نو باوه ریاض دولت و نهال چمن اقبال را رحداقی سلطنت شاهزاده جوان بخت کامگار بادگار شاهزاده منصور سعد مدار کوکب جهان افروز سپهر شهریاری بدر منیر فلک جلالت و بختیاری زینده افسر کیانی شایسته تخت کامرانی برازنده تاج خسروانی خلف و دودمان صفوی خلاصه خاندان علوی منظور انظار و رعایا یزدانی موید تائیدات سبحانی ابو النصر سام میرزا خلف ارجمند شاهزاده مغفرت نشان رضوان و ربان بهشت مکان صفی میرزا نور الله مضجعه که عنقریب ایمان بدامان امید پیوسته باد بمجده مرحلطی کرده بود اغاز رشد و تغیر است و در دار السلطنه اصفهان نشو و نما یافته خدمه نظر از معتمدان و کورو اناث حسب الامر اشرف بلوازم خدمت و پرستاری ان شاهزاده کامگار مشغول و بامور قیام و کوشیدند بحضور قادس اورمذ که من بعد در ظل تربیت و اتفاق شایانه بمهد بزرگوار دلپرور باعث بهبود داری کاخه ادم گردد و بار دیگر ولی عهد سریر بلندی دار همدمی گردانند چون بشیوه و شعار و منهاج الحضرت بود که در امور کلیه و جزئیه بکلام مجید ربانی تفاءل نمود و بی مشوره و فرمان الهی شروع در هیچ امری نمیفرمودند درین امر مبارک میمون که از متعلقات امور دین و دولت است مشوره لازم دانسته مولانا محمد تقی ولد مولانا منظر خیابانی را که از زبده و منجمان حاضره شیرفیه

و امین معتمد بود درین امر مامور فرموده تر تولانا مراد مازندرانی که از افاضل و افتخاران دیار است فرستاده که مشورت نماید مولانا مذکور تفاءل نموده و این ایه کریمه امده بود الین یکفیکم ان یمدکم ربکم بثلثة الاف من الملئکة منزلین بلی ان تصبروا و تتقوا و یاتوکم من فورهم هذا یمددکم ربکم بخمسة الاف من الملائکة مسومین ازمه اول ایه کریمه قران مجید خاطر منه که اراده خاطر اشرف لیسپار مبارک و میمون است لکن در اوردن از صفاهان رایه کریمه اشاره بصبر و سکون و حضرت علام الغیوب و ستار العیوب که صفت تواز تو بتر داند بر مصالح امور جهان و مصلح حال جهانیان دانا و بینا و الکاست مدلول ایه کریمه عمل فرموده چندر روی اورد ان نو باوه ریاض دولت و کامگاری و عقده تعویق افتاده و بعد ازان در اندک زمانی چنانچه مسطور خواهد گشت ظاهر شد که بنا و رون ان شاهزاده سلطنت نشان بولایت مازندران که مطمورهٔ دولتان مخض خیر اندود و دران ارضا میت عالم و عالمیان بوده هزار حکمت بالغه الهی در ضمن مطوی و مندرج است هزار حکمت در زیر کار گاه جهان برای مصلحت کار خلق مست نهان

ذکر اشغال حضرت علم پناه خلد الله ظلال دولته و اقبال روح مطهر حضرت جنت مکان علیین مکان طاب ثراه بغفران

ذکر گردش چرخ شکر بیکش که زور بر شش دل دشمنان مش او و صد هزار اله اگر دش چرخ پیماره ای و پیشمار ه ای ارستیزه کاری فلک کج رفتار میچ نهالی از جویبار اقبال با نگشیده و ثمره مراد و کامرانی بار و رنگشته که عاقبت از تشه با دا جل از پای در نیامده و میچ کوکبی از اوج جاه و جلال ندرخشیده که عنقریب در مغرب فنا غروب و افول نکرده مدلول کریمه کل من علیها فان و یبقی وجه ربک ذو الجلال و الاکرام موید این معنی است که تغییر نزد خدا است و انکه فرد است و غیر او خدا است پر سید یکی ز حضرکای دهر سپند کشتی تو بان سرای فانی گفت حضرا ز تحول نفروزد گفت که نه این خانه بد ان خوش است کاینده رو د و کسی به مرنیامد که نا گریرفت که اجل شاه رفت و جوان جم پرفت از ازل الازال رقم حمامت بر ناصیه مردمی جاتی کشیده و اند و شاهان و شهریاران جهان با وجود تعدد زمان حیرت عاقبت شربت زهر الود ناگوار حمامت چشیده و اند نظر کن بر احوال پیشینیان که نهان شده اند از نگار و میان ازین خاک مرکس که موجود گشت باخر درین خاک نا بود گشت نه مگر راکه زنده مرا جهان رو نه از ازلی هم کهان و مهان بیچ از اغاز او بود و پس نماند بخرد ات او بنگر خانه بایسته چاک شرح این نقطه در ذاکه بدین نقطه در چیز بیان می اورد که روزی اتفاق حضرت مجرم سیر و شکار گاه نمانا افراطی از ظرفه و کباب و گوشت شکاری شده بود و در بار گشتن تبی مخرش از اصل معده عارض ذات همایون شد بضعف قوی تلاوه نقاهت کوفت سابق گردید و عارضه بعد از سه چهار روز بر انحصر را صاحب فرش گردانید و بهیضه و اسهال انجامید و از قیام و تردد افتاده و از تسبیح و خمار همیون سوار القضیه ظهور یافت بمثابه اسباب اجل فراهم امده ضعف و ناتوانی قوت تمام گرفت معالجات اطبا تاثیر نمیکرد و روز بروز ضعف از زیاده می پذیرفت خلایق از شاه و رعیت حال در تقی و اضطراب افتاده بغرقی بحیرت بودند خواتین عظمه و پرده نشینان سراد قبال از زده و شیون و فریاد و فغان بر اسمان رسانیدند و صوت ایشان بگوش مبارک نمیرسید و سینه های سیمین خود را بناخن نمی اسوده از کان دولت و مقربان

لباس عزت از بیم این مصیبت مدهوش و از سراسیمگی سرمایه عقل از دست داده و در بادیه حیرانی سرگردان و از تصور این
جان که از برخویش ترسان و لرزان بود تا آنکه در یوم پنج شنبه بیست و چهارم شهر جمادی الاول بر حضرت منصور شده و آثار
موت از ناصیه همایون لایح گردید معلق بر خلاف سر صبح صادق گریبان دریدند هنگام طلوع صبح داعی حق الیک حاجت گفت
طیور روحش از قفس بدن پرواز نموده بعالم قدس پرخاست بگویم که در این وقت بر حاضران امکان چه وقت دبر متقبلان بساط عزت چه
سروری یزدی از زوال این سان برآمد جوش متصل اقتاب شده خاموش اشک انجم رخشم مرج بر بحت عقد پروین رزوی بر سینه خست
او و فریاد از جهان برخواست غلغل از اهل اسمان برخواست جمله نشینان سراوق جلال با بیضهای چاکه و دلهای عمل کرده
و زاری در داده بالباس سیاه و خاک بر سر افشانده و موی کنده روی بدیه تاخت حراشیدن و سیل خونان از شهای
خنجر کشودن اغاز نهادند این سوگواری که بدولت دوران او کهنه و برطرف شده بود تازه و سیه گشت اندوه گشته
بار در دلها پدید امده خلق حاضره داغ شادی و طرب کرده در خاک و خاکستر غم و ماتم نشستند و در چنین عشرت بزرگ
بسته اند و صفهای متکاره دلهای روزگار راه یافته قرار نزل در حمد زمینی نزدیک شاه استعانت از طبایع دوری گزیده و حوا
چین نباشد اقتابی بود عالمتاب که عالمیان در سایه معدلتش اسوده و در مهد امنیت و فراغت غنوده بودند در معرض
کسوف و زوال امد اخری بود در خشنده و نورانی که پرتو عدالت و نور عافیت بر عالم انداخته بود از اوج کمال تخصیص زوال
و وبال افتاد اسمانی که بروقق مراد ش دوران میمنه و میسره این مصیبت سینه چاک نیزه و سال که در زمان دولتش کوری
و غرمی که دران بود در حجاب ظلمانی انده و متواری گشته علما در این مصیبت علمی غیر شکیبائی جاده ندیده و دست در عروه الوثقی
انابوئی الصابرون اجرهم بغیر حساب زندارکان دولت قاهره میرزا علیمی خان قورچی باشی و اعتماد الدوله خلیفه سلطان
که مرد و بشرف مصاهرت اعلحضرت سرافرازی دارند و زیل خان ایشک اقاسی باشی شاه و سایر اعیان که در بایه سریر سلطنت
مصیر بوده متوجه امور دولت گشته خواص و عوام را از ذیل عهدی شاهزاده عالم و عالمیان اگاه گردانیده جمع خلایق از علما
و صوفیان و مریدان و معتقدان این دودمان ولایت نشان که در بایه سریر اعلی بودند فرمان مرشد کامل بایمان و دل بر قضا
بقدم اخلاص و گام انقیاد پیش اندوخته در باب تفویض ولیعهدی و سلطنت و بادشاهی ان نونهاده بوستان اقبال
که ثمانه ازان اشارت باثمارت بوده باشد در تجمع آورده عیسی خان نسل جان و جمیع اعیان و اطلبان سلسله صفویه سابق طریق
و تعین پیر و مریدی این سلسله علیه است تعلق بادخان کرده و مجلوله و مهور و مسجل گردانیده و مصوب بحجت علی چاپک قاصد مشهور
که از سفید ریشان و معتبران این درگاه است بدارالسلطنه اصفهان نزد شاه و شاهزاده و جهانیان که مستور بستر عفاف و برده
غیب بود فرستاده و درین مصیبت عظما که رو داده و دل را بین حد مشهور تسلی داده اند اگر نور و سلطان قرب
کل صدبرگ بوی را بقا باد تة الحمد و المنه که خلفی بیادگار گذاشت که این جانداری از ظلمت مهد پیش پا افتاده جهان
بانی از نامیه اقبالش مویدات القصه چون عمل این صحیفه بسرعت باد و برق ان مسافت بعیده را در نوشت و در علی لمرتضی و مصون هم

درگاه و خوان نوال بارگاه مرکب فراخور قدره و منزلت بمرتبت مقرر و این معهود و قرین بارگاه و دولتخانه مبارکه گفش خان
بطارمت رسیده شرف بار یافته حوامن عالی نسبت و بزرگان رفیع مرتبت بوارشات شاهانه اختصاص یافته شیخ
نمده جمال جهان ارای بجایگاهش عبار رانده و ظلال که بر دلها نشسته بود باک شده و کرد یاس که بر اینه خیال و اندیشه راه قبه
نزدیک بود که رنگ پذیر گردد بصیقل رنگ زدای و بیمار که آمیش چلاپه برفت و نا امیدان امیدوار گشته شکر ایزد متعال
بجای اورده و طبایع دولتخواهان از نشاط و شادکامی کل کل گفش اغاز نهاده اسم سامی گرامی که عام میرزا بود بوقت تعمیر
گذام پدر رشید سعیدش بود حسب الوصیه پادشاه مغفور مبرور مبدل گشته در سکه و خطبه بانقاب نمایون منقب نموده
شعرای بلاغت شعار و مستعدان مرد یار تواریخ مرغوبه یافته در سلک باغت انتظام دادند و بکسن ایام بعمی با
یکه بگوار در دره طلل حق تاریخ یافته اند اعمی پیر لیل روشن است که سایه دولت الحضرت بر سر کاخ نامام مبسوط خواهد بود
علیان در ظل رافتش عمری خوامند اسوده از مجله تاریخ نکی ایست صفی پادراورنگ شاهی نهاد که مولانا نشری فرموده
یافته از الهامات غیبی است آواز دهلسن طراف دانک فی علم رسیده موجب اهیت و اتعاظ داشش عباد گردید
الحمد تدرب العالمین شمه از مفاخر جلال و جلایل اطوار محمدت مخصال الحضرت و جاه و حشمت بی اندازه اش از حوصله ربط العقول
و وهاب بی منت و بخشنده بی منت عرشانه و جل جلاله اوصاف حمیده و حضرت پناه و آلاء عفران پناه و آلاء و اخصاء پروردگار است
و اطوار پسندیده اش از حد تصور کنی افزون صادرات افعال مبارکش دستور العمل جمله سلاطین کامکار شمه از جلایل آثار
ان برگزیده اخیار در صدر صحیفه اول این دفتر درطی مقالات اثنا عشر مرقوم قلم صدق رقم گردیده مجملا الحضرت پادشاهی بود
با وجود مرد انش بی مثال و فکر بارفیض امینه خیال از وفور عدالت و رعیت پروری عالیان در سایه رافتش اسوده بودند از
نهایت دسهم ستیاره صدالتش گرگ و میش در یک فراش می غنودند اوقاف و خیرات و نصدقاتش سپیار اثارش در بلاد
ایران از تخصیصات ربایا و امینه و عمارت و اقی و سایبش و باغات و تعمیر بقاع و قلاع و کارهای خیر بشیار ربع ابادان همیشه
لعلکون بخون اعادی و اشرار از نوک سنان جانستانش جان دول و شمنانش افکار بر کواری و عظمت و حشمت جلالش
این دان که گشته بود و تجلات بادشاهش در عرصه خیال سروران اگاسره و کیان نگذشته من اعتقاد دش به دودمان
رسالت و ولایت بدرجه کمال لهذا تاریخ وفاتش اوارد ات طبع وقاد سنجر میرا تراد و شاه نعمت الله و فقره راده شاه
مکان ظهر یافته حشرش بعلی ابن ابی طالب باد بادشاهان عرصه گیتی از مسلم و غیر مسلم از اقصای ممالک فرنگستان و اروپا
و ترکستان و کاشغر و قت و منده و ستان بالحضرت طرح الفت و اشنائی انگذه از حسن عقیدت متواتر از ایمان بدرگاه عرش
استناد فرستاده و اظهار عبودیت و دوستی مینمود نده و تحف بدایای نفیسه مرد یار از خجند و چون میکه رانیدند و سلاطین فرنگیه و پاپ
مسیحیه از لار و قسر و فرنسه مرد یار دانگلس و لندس و پرتگال و اسپانیه و پاب که بزرگترین بادشاهان نصاری و خلیفه ملت
حضرت عیسی علی نبینا و علیه السلام معتقدای طوایف مسیحیه است با وجود بعد مسافت و مکان و دریاهای بین محیط و عمان از

وصف پسندیده و شاه و بگاه و عظمت

لا سلوم نیت مراد بعد و ترجمه
بعد الکلیس و بعدان و لندیز است

افزایند مرا از داغ عزیزان افزایند سرم گر سجده دیگری ندارد و زخاک پای یاران افزایند غم چلم بر زخم میکرد
سر لطف پریشان افزایند بعد از و قایع متنوعه و واقعه غم انگیز حضرت گیتی ستان که تحریر پوست لازم دیده که اگاهی
سامی ارباب مناصب عالیه زمان دولت انحضرت را که متصفان کارخانه سلطنت اند از امرا را نامدار و صدر عالیقدار و دراری
ذوالاقتدار در ذیل این کتاب مستطاب نامی و صحیفه گرامی مرقوم قلم و قایع نگار گردانند و چون امرا ذوی شان و ارتباط
رای و تدبر و اصحاب قصه و تبصر که برگ و بار و وجه فرمان روائی اند و در سایه این طبقه خانان بلند قدر عظیم الشان
مستند طراز الباب اسامی گل امرای ارجمندان و سلطان خورد و کلان در ذکر تقدیم اقتاد **ذکر امرای عظام کرام**
زمان فیض اقتران گیتی ستان چون بسیاری از اعاظم این طبقه جلیله در زمان فرخنده شان انحضرت جنانچه در مقامات
مرسال از اعاظم رقم نگارش یافته جهان فانی را بدرود کرده بعضی باجل طبیعی و بعضی در معارک کارزار بعالم بقا پیوسته
بودند جمعی که در حین ارتحال انحضرت در قید حیات بودند نود و دو نفر اند که در دو دفعه میگردد و در فعل اول طوایف
رفیعه قزلباش و اویماقاتی که در تخت طوایف قزلباشند و اشان از خود و کلان مشاد و دو نفر اند **یکنفر از طبقه سیم**
جلیلخان ولد سید یک صفوی این معصوم یک وکیل السلطنه شاه جنت مکان منصب تومنی باتبکری که از مناصب عالیه
این دولتست عز اختصاص دارد و بنا بر رتبه سیادت و شرف مصاهرت انحضرت و قرب مراتب از امرای او جاقات
ممتاز و متمشی است و بابر او نهایت قزلباش **اول طایفه جلیله شاملو** که سر دفتر او جاقات و از ایشان در این عهد هفت
نفر رتبه امارت داشتند زینل خان یکه ملی در عوض متقلمان کرامبلو اشک آقاسی باشی و حاکم ری گشته بحسن خدمت و ظهور
اهمیت ترقیب از ان حضرت یافته سپاه معزز و مکرم و حین الاقران محترم بود **یکنفر** حسن خان ولد حسین خان که از اوطاق
عبد اللهر شاملو است از امرای ذوی شان و بجای والد خود پیشکار کل خراسانست محمد زمان سلطان که حاکم غور و بعضی
محال خراسانست فضل علی سلطان حاکم بالامرغاب بود حق دیرینه سلطان که حاکم غور و بعضی عرکه لوکه از امرا را در
در این عهد عرب کرد اخل شاملوست نقدی سلطان نقاض میرابل نقاص و اخل جماعه شاملو است که نه عرش سلطان
یکنفر لی باجل و حشم خود در رکاب اوش کرکوک پیوندند در سفر اول بغداد با جمعی که تنای سیمون شده بودند بخدمت امد در
سلطانی ارجمند شده ار مواضع اردبابجان تیولات متفرقه دارد **است چلو سه نفرند** که رتبه امارت داشته اند محب سلطان
کنگر لو حاکم نخجوان ابوالقاسم سلطان ولد پیر غیب خان شیر قلو حاکم جلد عراق عرب **سیوم طایفه دوالقدر شش نفر** رتبه
ایالت و امارت داشتند امیر خان مهردار حاکم کرمان و لد رستم سلطان سوگلی ابراهیم سلطان قورغلوی حاکم مرو شاهجهان خراسان
در گاه قلی سلطان قورغلوی نواده شاه قلی خلیفه شاملو و دختر زاده مدر خان مهردار است حاکم بعضی محال فارس سلیم خان شمس
الدین لو که سالها از امرای قزلباش بوده حاکم قلعه اخته شده بود خلیل سلطان ولد کلبعلی سلطان ایلو مازامرا قزلباش متقدم
سلطان جاجیلو حاکم کهبود جامه استراباد **چهارم طایفه ذوالقدر دو نفرند** قبلهاب قبلخان و لد امیر گونه خان بجای والد بیگلر

بیگی بجای او است و بعد از فوت او حاکم مشهد مقدس و بعد از فوت حاکم هرات و بعد از فوت حاکم مشهد مقدس
ایروان و در سنه ۱۰۴۲ حاکم قندهار شد و در سنه ۱۰۴۳ بجای خود پسر خود را حاکم قندهار کرده بدرگاه آمد و در سنه ۱۰۴۴ حاکم
چخور سعد است پیکر خان ایکری دورت از امرا قزلباش و حاکم بروع است **پنجم طایفه افشار شش نفر** شکر علی سلطان و لد قاسم
خان ایجا ملو حاکم اورمی او دوغدی خان الیلو حاکم قراجه داغ و اسفراز خراسان امام قلی سلطان او ساتلو حاکم کاورود
ششم طایفه تکالو نفر پیر بوداق خان پرناک و لد شاه بنده خان که بجای والد حاکم دارالسلطنه تبریز و پیکلر بیگی اذربایجان است حسن خان اردکلوی حاکم شکاپن قپانات **هفتم طایفه استاجلو سه نفرند** شکاری سلطان استاجلو حاکم اردبیل
و سراب **هشتم** رود لو که نیز هشتم طایفه سه و طایفه حیدر سلطان قزلباش حصار لو حاکم شکاپن کیلان **نهم طایفه قراداغلو یکنفر**
برهان خلیفه و لد الیاس خلیفه حاکم قراجه داغ **دهم طایفه بیات سه نفرند** علی سلطان حاکم قلعه بابرند که اعلی سلطان
حاکم باکو بدر سلطان حاکم بعضی محال چخور سعد یازدهم طایفه طالش دو نفر سه رو خان نواده بایندر خان حاکم استاما در خان
سلطان که بجای یادگار علی سلطان منصب غلطای سرافراز و حاکم بعضی محال طوالش بود **دوازدهم طایفه ایلدوت یکنفر**
منصور سلطان که در شروان الکاء دارد سیزدهم طایفه حاکم پرو یکنفر محمد سلطان حاکم شکی است **چهاردهم طایفه قراقر**
یکنفر بهشتی خان حاکم دارابجرد بود و حاکم شکی **پانزدهم طایفه بایندر** دو نفرند مراد خان سلطان حاکم
ارسباران طوایف الوار و اکراد که در این عهد رتبه ایالت و خانی و سلطانی داشتند متفقه نه نفرند جیحون خان
لطفعلی قرطایفه قلی بیگ بیگی شهر زور و از امرای بزرگست خلیل خان ولد جهانگیر خان که حاکم لران بختیاری است عاشور خان
چگنی حاکم مرو شاهجهان از امرای معتبر است احمد سلطان چگنی ولد جانی سلطان حاکم دارالمومنین سبزوار سلمان خان سوادکوهی
و نبلی حاکم جورس و سلماس امام قلی سلطان سپاه و منصور حاکم اسفراین خراسان رضا قلی سلطان سپاه و منصور حاکم قلعه
بست و زمین داور پیرام علی سلطان صوفی حاکم و میان کیلان که از عشایر اکراد است حسین خان ولد گنج علیخان
زنگنه که از امرای بزرگست و بجای والد پیکلر بیگی قندهار است مقصود سلطان دنبلی حاکم برکشاط علیخان سلطان شقاقی
که از امرای اذربایجانست و میرابل مذکور است شجاع الدین سلطان سورلو که از امرای تیرد انست قیس سلطان کرد
حاکم قلعه کلک بغداد و قوانع در تنگ است که ای سلطان کولانی حاکم رنجان قلندر سلطان کلکه میرابل مذکور از امرا
اذربایجانست مصطفی سلطان چتانی نقیب بامدال علی حاکم چتان توابع بغداد و طوایف متفقه جغتای و میران و اویماق
صفاین خان ترکمان و بغیره خراسان که داخل جغتای اند و از ده نفرند پیرام علی سلطان قزلباش حاکم خبوشان و از ایل
ولد الیاس خلیفه یارخان کرامی از امرا بزرگ و میرابل متحده و استراباد و خراسانست احمد سلطان بجکی حاکم ترشیز خراسان فرهاد
جیحون سلطان نواده ابن جیحون خان پیر در حیک حاکم ترشیز جدیده خراسان قلندر سلطان تو کلی حاکم ولایت جام شاهجهان
قلی سلطان ولد محمد سلطان قزلباش حاکم شوشتر و در قول خوزستان شاهولی سلطان حلابر حاکم پیاکوه و مشهد مقدس
معلی شاه قلی سلطان قمری حاکم جهان ارغیان خراسان رحمان قلی سلطان قزلباش میر محمد سلطان خوری و لد میر شرف
سلطان از میران اوجاقات تابع دارالسلام هرات میر حیدر سلطان حبشی حاکم کرخ هرات رود سیار جاگیر خلیل

که از اوبه اوقات قرلباش مستبد و در سلک امرای قرلباش انتظام یافته اند مشت نفر مذکور را در بابکان
اقاخان میر مقدم که از ایل اقوزاکی قرلباش و حاکم مراغه است سار و خان سلطان سلماسی میر جاغت لک سلیمی
کل بر ضا سلطان زنوزی از امرا در بابکان است ارطغه بیل بیر بلکیفر خلیل سلطان و این جاغت او بیاقات متقرر
اند که در ولایت روم منصب و خارت مشغول بوده و خود ایل بیرنام نهاده یعنی پاکرو ب و خانچه در قصاصای
ایام متحیر در بابکان اشعاری شده دو هزار خانه دارازروی ارادت و اخلاص باین درگاه آمده جمعی از ایشان سلک
قورچیان عظام انتظام یافته اند تمه بملازمت خلیل سلطان مذکور مامور شدند نورالدین سلطان از عتبار پرتراکات مترا
و همیشه در تابینی حاکم تفلیس بخدمات قیام داشته و دارد و در خراسان ملک جلال الدین ملک محمود حاکم سیستان که از نژاد
ملوک صفاریه اند بشیر خان افغان حاکم بوشنگ توابع قندهار متقلد و سلطانی ابدالی افغان تابع قندهار دفعه دوم در
امرای عظام و علمای درگاه فلک مقام که رتبه خانی و سلطانی یافته اند چون در ایام فرمانده حضرت گیتی ستان از این
طبقه نو خیستین اسلام و سعادت غلامی این درگاه و خلایق پناه در یافته اکثر از محمد بیسی در ظل مرحمت و عنایت حضرت
نشو و نما یافته و باطوار حمیده و اش آشنا گشته استعداد امارت و قابلیت مناصب خانی و امرای سلطانی جهم رسانیده و بوده لهذا
بعضی از امرای قزلباش درگاه جهان پناه که از جهان فانی بعالم جاودانی ارتحال نموده در مبادی ان او یماق کسی که سالها سیر
و تفویض منصب عالی امارت داشته باشد نبود یکی از غلامان خاصه شریفه را که بوفور عدالت و کاردانی و شجاعت و بهلوانی
و دلیری و جانسپاری و دولتخواهی و خدمتگاری در راه ولی نعمت از اقران ممتاز بوده بامارت ان ایل و قشون شکرلو
ان الکای تعیین فرمودند که از این دو طایفه بیست و یکهزار در بین ارتحال انحضرت بر تبه ایالت و خانی و مرتبه امارت و سلطانی سرافراز
و انشد ذا بجلو دم قلیخان ولد امامقلیخان و برادر خان مرحوم یکلربکی خادس و کوه دیگلوه و لار و بکرین و جوان است و امرای تابین او که حکومت
اشغال دارند چون عزل و نصب ایشان منوط برای یکلربکی مذکور است اسامی ایشان معلوم نیفتاد و تمس نفرد یگر از ایلجه صفی
قلیخان و لد امام قلیخان بجای ابراهیم خان والی لار بحکومت ان دیار سرافراز گشته از امرای بزرگ است دیگر او د خان
برادر امام قلیخان بجای محمد قلیخان که وجاگه بنا بر تقصیر که کرده و در قضیه مذکور یاغی شده بود از ایالت و امیر الامرائی قراباغ
معزول گشت بیکلربکی انولایت و میر ایل او ایجان که جد حضرت صفی قلیخان کرجی عقب بشیر علی که بیکلربکی عراق و عکر
و قورچی باشی و متولی روضات مقدسات و عتبات عالیات است خانچه در شرح احوال او رفت حافظ احمد باشا بر سر بغداد
اشارتی به ان شده و از خان مشارالیه در انواقعه هر دانجا بظهور پیوست و انحق شایسته تربیت عالی بود خسرو خان بیکلربکی
یکی و الدالمومنین استراباد و سردار قشون و لشکر ایشان است منوچهر خان و لد قرچغای خان مرحوم پسر عمانه که بجای و الد شهید
حاکم مشهد معلی است قزاق خان چرکس که بجای ذوالفقار خان و یوسف خان حاکم و بیکلربکی شروان میر قراخلو و خسرو سلطان
و سایر خانیان و قشون و لشکر ایشانست فرخ سلطان در عوض بولم سلطان حاکم دربند و تابران شیروان و میر خانیان

دره و غیره و لشکر انجاست کرکین سلطان که بجای میر حسینی حاکم کسکر کیان و خانیان چنین است یوسف سلطان میر ایل چنگانلو و حاکم
جنوب شان خراسان است همچنین سلطان کرکی میر او یماق ایروانلو قاجار و حاکم ایروان خراسانست اغزو لو سلطان و سلیمان شهور
حاکم ولایت درون خراسانست اوتار سلطان میر ایل چوانشیر اتوزایکی و از امرای قزلباغ است خسرو سلطان حاکم مارو و خانی
و مرغاب میر نوجی از خانیان شاملو است والسلام

ذکر صدور عالیشان وزرای اعظم و مستوفیان دارالسلطنه

قلم زمان قوراب گیتی ستان

در اول جلوس همایون مرجنده در طی وقایع مرسال و منکام تفویض مناصب اسامی
سامیه انشان جابجا در محل خود رقم ثبت یافته درین مقام مرهم نشانه تکرار است امتداد کاران خامه ارزیاده و منشات نیست لهذا
تحریران می پردازد باجمله صدور عظام زمان فرخنده فرجام انحضرت حسب مکان محقت نفرند در اول جلوس همایون ابمیرزا کو
الولی انخواجه شیرازی بوده که تمه از احوالش در صدر صحیفه اول در طی احوال سادات عظام زمانش تحت مکان نگاشته گاک
بیان کرده و در زمان نواب سکندر شان و ایام اقتدار ابوطالب میرزا بیان از منصب قضا عسکر ظفر اثر به تبه صدارت ارتقا
یافته بود بعد از جلوس همون بدستور سایر ارباب مناصب ازمان رقم عزلت بر صحیفه حالش کشیده و شد بعد ازانه که زمانی چون
در سایسکی این منصب انیسایر سعادت و فضلای عصر امتیاز داشت دیگر اره بدین منصب سرافرازی یافته تا سیزده سال من
حیث الانفراد صدر بود و بعد از وقاضی خان ولد میر ابابیان که از سادات سیفی حسینی قزوین از اقوام قاضی جهان وزیر بود میر
جلال الدین حسن صلالی که از سادات عظیم القدر شهرستان اقوام میر فضل تشخیر صدیده سید فاضل متعدد قابل بود به تبه صدارت
یافته میر جلال الدین حسن مذکور در همین تسخیر قصه شماخی و شیروان فوت شد میرزا رضی برادر زاده مشارالیه بجای عم مبین الا
مامل بدین رتبه گرامی معزز و مبای گردیده و از دفوت بیست مرتبه مصاهرت حضرت اعلی دریافته بر تبه و کاردانی تولیت اوقاف
سرکار خاصه انحضرت که بر حضرات عالیات جاریه معصوم علیهم السلام وقف فرموده اند و منصب مهرداری توقیعات
مبارکه حضرات علاوه منصب صدارت گردیده او در سفر اردبابکان مرخص گشته در سال ۹۸۱ بجوار رحمت ایزدی پیوست و قاضی خان بحت
دلیری که در مصاف مصروفی اوقاف داشت و مرضی طبع اشرف بوده معزول گردیده منصب میرزا رضی میر صدر الدین محمد ولد او
که دختر زاده حضرت اعلی است و درین هنگام رسیع بود و تفویض یافته بیرق رفیع علم زاده اش حسب الامر اعلی نیابت عزاد و
خود کامل امور گشت و منصب صدارت قضا حسی سلطان ترتبی الموسوی که متولی سرکار فیض آثار روضه رضویه بود و تفویض یافت
لیکن در همان چند روز که در دارالارشاد اردبیل بپرسش منصب عالی صدارت کرد چاره کشته متاثل اجل را امتثال نمود و حلت بدار
موتع ختم مختوم گردید بعد از فوت او میرزا رفیع الدین محمد خلیفه ولد مرحوم مرشجاع الدین محمود اصفهانی که در اندک زمان
مازندران معروفه و تمه از اوصاف کمال و برزگی و قدر و منزلت ایشان درین صحیفه درج شده و مفوض گردید میرزا رفیع شهر
بتاقی مذکور بشرف مصاهرت حضرت نواب گیتی ستان دریافته از مرتبه نیابت مالی بر تر نهاده اصالة بدستور میرزا رضی
طغرای رقمه و احکام را باسم سامی خود متوقع و موشح ساخت و در سنه هزار و سی و چهار میرزا رفیع الدین محمد خلیفه گوارا

پاره گی دهانه خاصه در سن ۱۰۰۰ و نوزده گذشته است
نور و سلطانت میرزا رفیع

رحمت یزدانی پیوسته منصب عالی صدارت کل ممالک من حیث الانفراد بامنصب توکیت و مهرداری حضرات عالیات
تجمه مشتمل تعلق گرفته اکنون باین مراتب بلند و مدارج و مناصب ارجمند سرافرازی دارد

احوال سامی حامیه وزراء اعظم شان دولت

دولت همایون نیز بدستور رصد ذیل صفحه

اول جلوس همایون اعلی میرا شاه ولد میرزا احمد ابن میرزا عطا الله که در زمان
شاه جنت مکان تمه از احوالش در طی وزراء ممالک رقم پذیر کلک پیان گشته و میرزا احمد نه کور پسر او بعلق لویس بی مدل
و در علم انشا مهارت کامل داشت نبا بر مناسبه که میان او و میرزا سلمان وزیر بود در زمان نواب سکندر شان وزارت مرتبه
قیلیخان اختیار نموده بخراسان رفت و در انجا تهیج فتنه عبا سیکری کرده در سالی که نواب سکندر شان باعساکر عراق متوجه
دفع فتنه گردیده مرشد قیلیخان را در قلعه ترشت حیدریه خانچه در محل خود ذکر شده محصور کرده امنجر بکلک نام برادرزاده میرزا
احمد باغوا و تحریک میرزا سلمان قلعه مذکوره در زمان فرصت عم خود را قتیل اورده خود را بپرون امانت مرشد قیلیخان نثار قدمش
خدمت و جان سپاری او میرزا شاه ولی پسر او را که منور خود سال بود بجای پدر و زیر خود گردانید حضرت اعلی شاهی بعزم
تشریف اورده بر تخت سلطنت قرار گرفت شاه را بایه که در خدمت مرشد قیلیخان نشو و نما یافته سالیکی منصب عالی داشت
حسب الصلاح مرشد قیلیخان بر تبه وزارت اعظم سرافرازی یافت دوم میرزا محمد کرمانی که از جانب مادر از سادات بکی بیرزا توام
میرزا کوه سر اعتماد الدوله شهادت امیر حمزه و میرزا الصلاح امرا در زمان ابوطالب میرزا و زیر اعتماد الدوله شدند در انتظام دولت
او سعی نموده بعد از جلوس همایون اعلی استقلالش از مواخذه و مصادره در سفر خراسان فرسیش و بار دوی معلی همراه بوده در قضیه
قتل مرشد قیلیخان با قلعه ارمیزار بود و در حینیه با حضرت اعلی در شوا قعه تمرد بان دو مسافر از ان حضرت توبه وزارت یافته
بود بعد از قتل مرشد قیلیخان حضرت اعلی بوجوده فائق فرموده او را بر تبه عظیم القدر وزارت سرافراز فرمودند و لیکن از دور
رسیده و بلند پروازی و خود سری که جبلتش بان مقرون بود زیاده رو بهوا از و بظهور میرسید که سنبدیه طبع اشرف بود و باعث
ترقیت ابوطالب میرزا نشده بود در وقوع آبوزاده مجولات تحریک امرا عظام گرفتار گشته در همان چند روز معزول شدند ام
وزارت و اقتدارش زیاده از شش ماه نبود بسعی میرلطف الله شیرازی که وزیر شاهزاده مغفور سلطان حمزه میرزا بود بعد از
واقعه شهادت شاهزاده مغفور دستهداز وزارت معزول گشته میرزا محمد خانچه مذکور شدند وزیر شاهزاده و بعد از مواخذه و مصادره
در سفر خراسان همراه بوده بعد از قتل مرشد قیلیخان وزیر نواب خورشید اعتصاب علیه عالیه شده بود بعد از قتل میرزا محمد سعید
نواب خورشید اعتصاب وزیر اعظم و اعتماد الدوله گشته وزارت با ایالت جمع کرده صاحب جیش و لشکر و طبل و علم گردیده
دو سال من حیث الاستقلال بامر وزارت پرداخت و در اخر نجمه الحوادث ناصحی را بپیشش میرزا محمد زمان که از غرور جهل و خرافت
از انجناب اعمالی که مرضی طبع اشرف نبود و میمود معزول گردیده بهمدرم حاتم بیک ایله ممالک بهرام اوده بادی که شمه از احوالش
درین کتاب مرقوم قلمی براع گذار گردیده دراز ارتحوق خدمات سابقه و لاحقه و جانسپاری یکدیگر دانش ابوطالب بیک
که عبد الله خان اوزبک در حینی محاصره هرات که از جانب علی قلیخان شاملو مرسالت برامده بود در دربان توقف نموده قلعه

افتاده بودند در مقام ترحیت او در امده و منصب بسپهسالاری ممالک سرافراز فرموده بود نه بعد از عزل میرزا لطفی بوزارت اعظم
سربلندی یافت و تا مدت پنج سال در کمال اقتدار و استقلال وزیر و اعتماد الدوله بود در بای قلعه دهدم اوری حیاتکه
در طی قضایای قلعه دهدم اوری در ان ایام سمت گذارش یافت فوت شد نجیم خلف ارجمندش میرزا ابوطالب که
اوصاف کمالش در صدر صحیفه اول رقم نگارش پذیرفته و از اوان حداثت تمیز مطالعه کتب علمی برداخته در فنون علم معقولات
و حکمیات ترقیات عظیمیه یافته در اوائل جوانی و نشو و نما در از ارتحوق خدمات والد و اجداد و بجای والد بزرگوار بدین رتبه
عالی ارجمندی یافت تا ده سال تحمل امر وزارت بود و بمجمد بعضی امور که لازمه نشاه جوانی و مغرور جاه و منصب است
این جلیله والا محجور گشت که چند روزی به نیک و بد روزگار روزنامه نا سگاه را بجز بر نشیب و فراز روزگار مهذب گردانیده
سلمان خان ولد شاه علی میرزا ابن عبد الله خان استاجلو که فی الجمله قابلیت و استعدادی داشت بر تبه بلند وزارت ارتقا
نا مدت پنج سال تا شامل مشاغل وزارت و دیوان اعلی بود و در اصفهان مرخص گشته بمعالم تجا پوست مقیم سلطان العلمای و
الورزای حضیفه سلطان خلف موفور الشرف سمر رافع الدین محمد صدر که شرف مصاهرت حضرت اعلی دارد خانچه در محل خود
اشعاری شده و مآثر جلال و مفاخر کمال دلداده و جهش درین اوراق بسبق ذکر یافته بدین رتبه گرامی معزز و سربلند
گردیده و بهمه جهتی مورد ترحیت و مشمول نوازش و الطاف شاها نه گشته من حیث الاستقلال بامر وزارت پرداخت و الحق
سید بزرگوار عالیشان و فاضل و دانشمند نکته داز عهده جمیع و او ان تمیز و نشو و نما تا زمان ارتفاع بمدارج علیا منصب مذکور
خلاصه عمر گرامی را صرف مطالعه و مباحثه کرده در فنون علوم معقول و منقول سرامد روزگار گردیده در اندک روزی بنوعی هم
و فطرت عالی و طبع مستقیم در علم حساب دانی مهارت کامل یافته برای ثابت و فکر ثاقب او را در دقایق امر وزارت ترقیات
عظیم روی داده بنوعی بلوازم این منصب عالی استعلا دارد که تصرف فش در علم حساب قانون و نتایج ارقام سعادت
اشتمال حکم از حروف خط مصون است و ذات کامل الصفاتش جامع کمالات صوری و معانی فضایل و استعداد منصوبی
و تمایلیکی بین رتبه والا و ارجمند کی این منصب علیا از جهات نفس طاهره و حمیده است والی غایت من حیث الاستقلال الا
والا نفراد تا شامل این مستغنی جلیله است و در حسن خلق و اوصاف حمیده اش مرجع خواص و عوام کی از سپهر دریا جاه الهام
نیتوان نهاد و دریای اهل ارباب فضل و کمال از شحات کلک گهر بارش مخمر و تا دامت دارباقی بیت و
استعداد در ظل رافت و امتنان ان صاحب دولت مسرور و کامیاب از ورسم وزارت تازه گردیده نرام او بلند آوازه
گردید الیوم منصب وزارت بوجود شریفش زین و آراسته است امید که از عمر و دولت تمتع و برخورداری یابد

ذکر اسامی سیر منصوبان عظام ممالک محروسه ایران

مستوفیان عظام زمان فرخنده فرجام انحضرت سر به بستور صدر وزراء اعظم صفت
نفر اول خواجه شکر الله و نیانی اصفهانی که در خراسان خدمت انحضرت در رکاب ظل افتاب حضرت بعراق امد
سه سال مستوفی الممالک و صدر دادی در ویش نهاد و لیاقت نفس اتصاف داشت و محاسب کاردانی بود و انصاف

در بدایت از صلاح خسرو کار و بهمراه خراسان
همیش محاسبه و بهر است صح

شکارتنگ‌بازی بسیار مولع بود و در شش‌ماه بارس سل مطابق ۹۹۹ معزول گشت دوم خواجه حاتم بیک اردوبادی
وزیر ملک‌شاه خان افتاد که در زمرهٔ وکرمان کوس لمن الملکی میزد مستوفی الممالک شد و شش‌ماه مزاج همت قیام داشت دوم اول
آستان سل خانجهٔ درعلی اساسی درافتاد گرشد مورد ترحمت شاهانه گشته منصب عالی وزارت اعظم ارتقا یافت سوم اقتفا
علی دولت ابادی اصفهانی برتبهٔ استیفا سربلندی یافت دولت وقلم طلا مرصع که تا آن غایت رسم نبود که
داده شود با دعایت شد و در علم سیاقت و نویسندگی استاد العاکسین بود و بسلامت نفس و خیراندیشی اتصاف داشت
و تاشش سال من حیث الاستقلال به انخدمت تاریخ سنهٔ تاجل طبیعی فوت شد بنابر سفقت شاهانه بآستان سلسله منصب مذکور
با تامیرزا علی برادرش تفویض یافت و دولت وقلم مرصع مذکور با و اختصاص یافت او نیز مرد سیچه و خوش سلوکی بر کار
کم علمی بود و نسخهٔ تشخیص مبلغ و خرج ممالک محروسه که اعتضاد الدوله عالم بیک طرح کرده بود دوام در قدوه و قانون و فرقه
همایون است در زمان استیفا او تمام یافت و تا بحال مستوفی الممالک بود و از درویش نهادی و عدم رشته و استقلال
امور اغراض مغرضان و اضداد گشته معزول شد پنجم میرزا ابراهیم شیرازی که از زمره مغرضان بود بدین رتبه سرافرازی یافت
و در کمال استقلال و بلندپروازی بلوازم این خدمت اشتغال مینمود و از یاد تی رتبه و بدسلوکی با ابنای جنس ارباب قلم
۷ درامده از بی بروالی و بیشعوری که از کیفیت باده جاه و منصب چیز و حبلی جنه در می‌سبت کملان زده سلطنهای کلی فرو گذاشت
کرده بود میرزای عالم که خود موده می حساب بود مدان اطلاع یافته بعرض رسانید بنابران بدقهر غریب برصفحه عالمش گشته مدایم
منصبش کمیال و یتیم بود در اوایل سلطان سل سنهٔ پنجم میرزا قوام الدین محمد وله میرزا حسن کفرانی اصفهانی که وزیر حسین خان
شاملو امیر الامرای خراسان و در علم سیاق و نویسندگی تاکرد خلف آقاشاه علی بود و در مسند استیفا تمکن یافت مرد عقیق یک
نفس و با کمال استقلال و بزرگ منشی نهایت نیک نهاد و خیر و صاحب همت بود و فقرا و درویشان و ارباب صلاح و اصحاب
زهد و تقوی از موائد احسانش بهره ور بودند و تا مدت پانزده سال مستوفی الممالک بود و در سال شانزدهم دعوت حق را لبیک اجابت
نموده و بدار التعاپوست بعد از فوت او منعم میرزا سعد نواده خواجه قاسم نظری مستوفی الممالک زمان شاه جنت مکان
که منصب اوزجه نویسی اوزبکیان داشت از وفور حقانیت و راستی و حقوق خدمت درین سلسله خواجه قاسم بدین رتبه
والا ارجمندی یافت و تا همین ارتحال شاه کیتی پناه حسب الارث والاستحقاق مستوفی الممالک بود و الکنون میرزا سنگر نجف
مذکور استقلال دارد و دار و دار روزگار اکثر خیر و زیرنویسی شان صاحب اعتبار بودند مثل میرزا محمد شفیع وزیر
دار المرز مازندران و خراسان که بخطاب میرزایی عالمیان سرافراز بود و خواجه محمد رضا وزیر آذربایجان که لقب قدوت
داشت و دیگر وزرای اصفهان و کاشان و غیرهم بعالم تهیه بوسته بودند و وزرائی که درین همین راقمی خانه خانی همت
بودند و نظر صاحب جاه و عزت و ورود و حکمت بود میرزا تقی متشهور بسارو تقی نواده خواجه عنایت که در زمان
شاه جنت مکان وزیر حسن بیک یوزباشی بود و موی الیه در سنهٔ که فسلاق همیون در دوانقی واقع شده بود وزیر

پیکر سپکی قرابغ بود و کامچینی بلوازم خدمت برداخته نواب گیتی ستان آثار رشد و کاردانی از ناصیه احوالش لامع
نمودند در مقام ترحمش درآمده در همان ایام بوزارت کل طبرستان که عبارت از رندران در ستمدار بوده باشد سربلندی
یافته روانه انصوب شده و حسن سعی و گاردانی او در خدمات مرجوعه سبقاً انجام عمارات و ضبط و نسق ممالک و توسیع
طرق و شوارع و غیر ذلک در ضمیر انور چنان اثر پذیرفت که در بروز مرحمتش می افزود تا انکه بمرحمت اعتبار محمود اقران
گشته از جمله مقربان محفل قدسش و محرمان سرایرده انس گردید و تا همین ارتحال انحضرت بان منصب سرافرازی داشت
و همیشه خدماتش متضمن طبع اشرف بود در بکر خواجه جلال الدین اکبر غوریانی وزیر خراسان که از اعیان و لایت غوریان
بود و در زمان تسلط اوزبکیه بدو التجای قزلباش منتظم بود انواع جور و تعدی کشیده بعد از فتح خراسان در دربار
دولتخواهی که از و بظهور امده بود مورد شفقت و ترحم گشته بخدمات دیوانی اینجا معمور گردید و بحسن خدمات منظور نظر التفات
گشته بوزارت کل ممالک خراسان ارتقا یافته صاحب املاک و رقبات مورونی و مکتسبی بود و از تقدیرات اسمانی ضعف قوای
بر باصره او طاری گشته دو دیده بینایش بالکلیه از دیدن عاطل گردید و انحضرت بنابر حقوق خدمت ازان ابتلایش اغماض
عین فرمود بهمان دستور منظور عنایت و نظر باو شامله بود و با عدم بصیرت و بینائی برتق و فتق امور وزارت میپردازد
و بحسن توجهات کل خسروانه نقضی بمنصب اورواه بنا یافت و تا مدت دوازده سال ایام نا میمنی وزارت کل خراسان کرد
و در زمره مقربین و فرون سابقه خانان نظیر این معنی وقوع نیافته باشد که در عهد این شهریار نامدار حق گذار وفادار
بنده نواز و دشمن گداز وقوع یافت و در زد گر سایر وزرای خرد ممالک که از عدد و شمار بیرون و بند زیاده فایده و منفعت فزوده چند در سلسله
این کتاب مستطاب معلی القاب حمد الحمد و المنه که این جلد نسخه عالم ارای عباسی که عبارت از صحیفه ثالث و صحایف
احوال خسرو ظفر قرین پیمال و اردات ایام فرمانروای شهریار غفران مآل عباسی است صورت تسویه یافته رقم اختتام
پذیرفته عمل که بعضی قصرات لفظی انچه مقصوداً بالذات بوده در بین کتاب عالم ارا درنشته تحریر درآمده باشد که محل اعتراض
معترضان بوالفضول نا انصاف تواند بود الکنون وقت انست که کلک سخن طراز از هرزه درائی بازمانده زبان صدق
بیان را بکلمه شیرین کلامی بعد از کلمه لا اله الا الله محمد رسول الله و علی ولی الله بموی مشک معطر باب گل مرشوش اعنی مدح
پیرهای دوام دولت و قوام سلطنت بادشاه اسلام کهف اسلام انام پناه جهان افروز سپهر عدالت و عالم ارای آفاق
عالمناب کشور عظمت و فرمان روای خانان بلند قدر و الامکان سپهشاه قهقاه قدرت قدرتوان برازنده تخت و فخر
اکاسره و کیان خلاصه فرمان و ایران عرصه جهان فرازنده اعلام جهانگشای و زینده اورنگ جهان ارائی و شهنشهای
دکوم بحر جود و دریای وجود سلطان سرافراز شهریار نیرو و مسکین نواز که لطفات حسنه جود و سخا را رسته و بداده و حسن
بی اندازه و بر بود مرحمت و اشفاق پیرسته در اکناف مسئولات ارباب حاجات نرفته لا بزبان مبارکش هرگز نگذرد
اشهد ان لا اله الا الله السلطان ابن السلطان و الخاقان ابن الخاقان خلیفة من ظلمان الموید من عند الملک

المستعان ابو المنصور شاه صفی بهادر خان عباسی الصفوی الموسوی الحسینی خلد ظلال دولته العظمی الی یوم الجزا تازه و تر ساخته

سخن پرداری رابده جای اجابت اشعار ان شهریار جهان اراد شای سعادتمندی که شمه از مفاخر جلالش در صدر صحیفه اول رقم

نگارش یافته داین درقها چون اوراق نه فلک باسم سامیش مزین گردانده خدا و مدا این نوبا وه نوشتان

شهریاری و تازه نهالی گلشن جهانداری را ملطف ابری و حسن قدرش لطف بزرگی برفراز مسند فرمان روائی جهانبزرگوار و فرنگ

کشور ستانی مهین جد عالیقدرش سالهای سپهر و قرنهای پشت هزاره الی یوم القرار پاینده و مستدام داشته علیه ی در ظل ظلیل

مرحمت و عاطفتش اسوده دار دیار و کارجهد فردوس مکان گیتی ستان عمر طبعی و فراغ خاطر ایانی داشته براعادی دین و دولت

منظفر و منصور گردان بحق محمد و آله الطاهرین برحمتک یا ارحم الراحمین امین تا توفیق مسکین نوازیش ده براعدای دین

سرفرازیش ده یا مرکز اکبیر بود درون اگر خود بهرست کن سرنگون و ایشان بارگاه عزت و مقربان بساط قرب و حضرت

و حوائج عوام اهل کافه انام سیما ان سعادتمندان اخلاص شعار و الاحترام دستور بر فیع قدر عالی مقدار که طالع ثابت

عمر دولت و خواهان تضاعف جاه و حشمت این خسرو بلند قدر گردون نسبت پیوسته آثارا نداز موایدحسان دولت پایدار

تمتع و برخورداری ده و این یادب العالمین در صدر صحیفه اول این دفتر اشعاری برین شده بود که بعد از تتو بدان بارتبع

نامی عالم ار اگر عمر وفا کند و فرصتی از شغله کسب معاشی که مضیع اوقات شریف اهل علم و عالیان و ناکردنی او میسر

بدست افتد بتتبع ار نوادر حکایات و ملح و سرجوتی از غرایب ایات جهانگیر فاضل متقدمین و متاخرین بر صحیفه بیان نگاشته

در صفحه روزگار گذاشته مشتمل کتاب اقاویت اقشاب جامع الحکایات و عجایب المخلوقات و حیات الحیوان و لک

فرح بعد الشدت و گلستان و نگارستان و اخلاق ناصری و محسنی و جلالی و ظهیری و امثال انها که مرکب گنجینه راست معوار

لالی ابدار و مخزن الاسرار اجزا حه الکه در مدت حیات که در ضمن اتمام این صحیفه صعوبت نهد و شمار آن بقفا در سیده و بدیده

بصیرت دیده و بگوش موشکاف ار بیران روزگار شنیده و در یک سفینه جمع نموده از خرمن مستعدان خوشه و از دیده فهمان

هر کس توشه برداشته جون در یوزه گران کوی میخوانی و دامن پر نمیدهد مجموعه مختصری پرداخته باین صحیفه انضمام دهد من

مقالات اسفندیار سرانجام یمن توجه اغزاران عالی قدر دوست پرور مخلص نواز سرانجام یافته قابل گنجینه سلاطین

شهریار زمان قاان دریادل سپهر استان و امنیاران دولت اند توامان گردون من قلیل البضاعه سرگردان بادیه استعداد

عدم البدل اولا بیکاری مانده نهایت که مشغول قریحه این گرامی نامه بود فرصت ان نشد زیرا که تالیف راه ولی بادیه

از همه مشاغل و خاطری اسوده از موسناکی دل که مصالح دوست افزا را جامع اورد و جالیف این نسخه برآرد و بعضی از

شعرای سخنور و سخنوران بلاغت گستر که در زمان الحضرت منکامه سخن پروری از ره دره کوسهای ایشان گرمی داشت

ذکر نموده خاتمه تحایف برآن افزاید و چون در ضمن اتمام این نسخه عالم از اسم ایشان پیر جمع نموده قلم تحریر را خواجه

توقف دیگر نموده بعد الیوم اگر عمر بوفا و خامه بذیل امان دهد توفیض الهی یار و مدد کار گشته فرصتی دلخواه متکفل

اثاره شده بدست اید و اقبال بادشاهی مدد نماید بترتیب ان نسخه بردا خته مکنون خاطر و اندیشه ضمیر ظهور رساند

فهو المطلوب والامید است کزین خاطر افسرده چه آید دار بیشه شکسته چه تراود ار باب فطنت و دقت

معذور خواهد داشت و منصفان سخنداان عذر پذیر خواهند تو کرجا هم زنده بردر هم جا

کز فراق چاک شده و ریم عذر بپذیر ای بسا اندوه که خاک شد این مطلع از

منظومات مولف گسسته بن مولفان مناسب حال بود مرقوم گشت صد وحده

کرد یاری راه فکرم بر من چه جور بود که ان بپوفا نکرد امید که این تکلف

اقبال از اغراض بوالفضولان وا زگرفت بی انصافانه اهل حقد و حسد دور بود

اگر بر سهو و خطائی مطلع گردد مغتنم است که در اصلاح کوشند و چشم

عیب بین ازان بپوشند و الکمال لله رب العالمین و الثناء للمحسنین

والعدوان علی الظالمین ۴م ۴م شد

۵۵۵

این جلد از عالم ارا عباسی مختصر است و بسط کافی نیست جلد دوم از این قسم تحریر عالم ارا و جلد اول عالم ارا امینا جلد دوم
عالم ارا عباسی فی است . و امید که جلد اول عالم ارا امینا جلد دوم و جلد سیم سلطان خلد ظله الاقدس آراسته گردد .

۱۱

تاریخ ایام سلطنت شاه صفی

بسم الله الرحمن الرحیم

سپاس نامتناهی و ستایش بی‌منتهای پادشاهی را سزد که بمقتضای حکمت بالغه و مشیت شامله خود بعضی از بندگان خود را بمرتبه ظل‌اللهی و سایه یزدانی رسانید و بعضی را بمرتبه رعیت و سایه‌نشینی قرار داد و بعضی را بمرتبه سلطنت و فرمانروائی و بعضی را بمرتبه رعیت و فرمانبرداری و بعضی را بمرتبه ارباب قلم و بعضی را بمرتبه اصحاب سیف و بعضی را بمرتبه ارباب حرف و بعضی را بمرتبه اصحاب صنایع و بعضی را بمرتبه ارباب بضایع و بعضی را بمرتبه اصحاب ثروت و بعضی را بمرتبه ارباب فاقه و مسکنت و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و جاه و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و حاجت و بعضی را بمرتبه اصحاب عقل و کیاست و بعضی را بمرتبه ارباب جهل و بلاهت و بعضی را بمرتبه اصحاب علم و معرفت و بعضی را بمرتبه ارباب جهل و غفلت و بعضی را بمرتبه اصحاب صحت و عافیت و بعضی را بمرتبه ارباب سقم و علت و بعضی را بمرتبه اصحاب سعادت و دولت و بعضی را بمرتبه ارباب شقاوت و ادبار و بعضی را بمرتبه اصحاب نعمت و بعضی را بمرتبه ارباب محنت و بعضی را بمرتبه اصحاب راحت و بعضی را بمرتبه ارباب کلفت و بعضی را بمرتبه اصحاب فرح و بعضی را بمرتبه ارباب ترح و بعضی را بمرتبه اصحاب سرور و بعضی را بمرتبه ارباب غم و بعضی را بمرتبه اصحاب حزن و بعضی را بمرتبه اصحاب ملال و بعضی را بمرتبه ارباب کمال و بعضی را بمرتبه اصحاب نقص و زوال و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و اقبال و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و ادبار و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و اعتبار و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و افتقار و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و اقتدار و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و انکسار و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و افتخار و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و اندوه و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و شکوه و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و خمول و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و قبول و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و ملال و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و جلال و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و وبال و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و اجلال و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و اضمحلال و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و اکرام و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و ابتذال و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و احترام و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و ادبار و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و اعتبار و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و افتقار و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و اقتدار و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و انکسار و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و افتخار و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و اندوه و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و شکوه و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و خمول و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و قبول و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و ملال و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و جلال و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و وبال و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و اجلال و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و اضمحلال و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و اکرام و بعضی را بمرتبه ارباب ذل و ابتذال و بعضی را بمرتبه اصحاب عز و احترام

بین آلت و برای وجدان و زبان ستوده آفریننده را لایق توان دانست لیکن کلام قهرمان عزت و پادشاه اقلیم ملاغ و کارفرمای این چهارباغ
نکته چند بی‌اندازه شناخت و در خور دریافت از کتاب الکمال معرفت بهره‌ای توفیق لم یزلی اشتهاب نموده بر بی‌ازشتوایی نقصان
انگاشته متعرا از لایش طراز ثنا و سپاس از زیور پیرایی مربی سرور یا تصور کرده ستایش سبحانی و نیایش یزدانی نام خداوند
احدیت نسبت داده آزاد محامد کبریائی و ستایش خداوندی نامیده آرایش صدوخرد و عرایس سخن و زیور نورسان این آرزو محض
ساخت و نکته چند در حسن محمدت کبریائی بتقلب عبارات ریخته از پرده استعارات غریبه بگوش آشنا و بیگانه سپرده تا گوشایش افروز
از حوصله خیال هر سخنور و نیایش پیران از گنجایش اندیشه دور و اندیش آرایش گران مقاله و دقیقه‌ور خورجناب کبریائی منصبیت معظم
و جلال بی‌زوالی که سرافرازی پادشاهان عالم گیر و کسری شکوه‌یان آسمان سریر و سکندر سیرتان اقلیم گشا گر طلال قدرت ربانی شمشیر
مرهم رحمانی و مرآلی جلال صمدانی و مجلی تجلیات سبحانی اندیشیرازه نظام دارالملک حکمت و باعث انتظام احوال سپاسی و دولت
که باعث اصلی ازدیاد اعیان مختلفه الانواع و افراد متفاوته الاختراع و غرض کلی از ایجاد ارکان متباینة المزاج و اشخاص
متباینة الامتزاج بقاء وفور افراد نوع گرامی انسانی و استبقای این بنیه رحمانی است گردانیده طراز اکلیل و آرایش تخت و دیهیم

دین پرور و منصه‌وان عدالت سریر کجا و اجرا لالی بی‌بهو فضل اهم علی کثیر من خلقنا پیرایه جاوید داده عظم خلافت و جهانبانی و دولو کشورستانی
ایشانرا بتفهیم احوال کاخ برپا و عالمرآیان مستفید و مستحکم داشته مهرسپهری بیارستان افایم و آوازه شکوه بخت و دولت و بهیم سا کجا و اجرج کشور
گیر و قهرمان عدل فتیه النظیر و ودیعه خداوند متعال لعلهم المثال و دولت مظلهم ایشانرا بظفرای بغزای آیه جعلکم خلائف فی الارض نبلورداده و بباعث
رضای الهی و رفاهیت خلایق نموده و سطوة و هیبت قهرمان زمانرا عدالت کلی آسایش و آرامش ساکنان سکینهٔ زمین و زمان و سبب رفاهیت
ابنای دوران گردانیده و تحف تحیات غیر متناهیه و صلوات اخلاص بنات صاحبقران و رکاب ثقلین پناه سلطان دارالملک بنوت و نیر فرقدان
افروز برج رسالت صدر نشین مقام قاب قوسین او ادنی مقصد و قبله سکان الذی اسرا خوان کتاب مستطاب کنت نبیا و کان آدم بین الماء
والطین برهان خطاب انا رسلناک رحمة للعالمین رباننده و حشیان عصاء انزوام کنا و بشارت دهنده لا تقنطوا من رحمة الله خاتم
ایناء رسل سلطان کل فی کل محمد کانزل تاجه مرصع است بآرایش نام او نقش بست صلی الله علیه و آله و سلم که نذروان شاهسار و لایت
و خلافت و بهارزان میاوین امامت و هدایت اند علی الخصوص جنید تیرا وج امامت و شاداب کوهر درج خلافت و بلند اختر برج
ولایت شمع شش طاق انجمن بنوی و نورافشان اختر آسمان ولوی محرم راز سید مکتات و مخزن موجودات حارس مدینه مبارکه علم
جوی صاحب لوای مکث فرسای مصطفوی منصوص نصل فصیح انما ولیکم الله مخصوص بخطاب مستطاب صحیح من کنت مولاه فعلی مولاه
علی ای امیر نفس الهی که شاداب جان کرد جسم جهان را و اولاد و اعظام و احفاد و خجسته فرجام او که کواکب مرصود برج امامت
و اولیاء ساحت اند بآرای صاحبقرانی روشن و تابان حق رس و از بیان صاحبانه روشن و هویدا باد که خوشترین شغلی
فرخ پیرا و مشرق نفل نفل بهجت افزا و شایان صاحبانه قصیر کبر و کسری شکوهان ثاقب قدر پیروشاهنشاهان مرصع سریر که طغال قدرت یزدانی و شوکت
سلطنت یسبحانی قبل ازضبط امور ملک و ملت و بعد از فراغ از انجام پیرایه جاه و سلطنت و رعایت انتظام احوال سپاه و رعیت و شغل
کرانمایه جهانداری و ملکت گیری و ملک مشکلی و عقد و بندی و انبساط خاطر قدسی مشاعر بتفرج صید و شکار و گلگشت صحرا و مرغزار و بزم
عشرت اساس مراحات فرمایند چنین ترجمه نقل تواریخ که روزنامه و دارو گارنامه روزگار و سبب اطلاع بر وقایع گذشته و استطلاع
برحوادث آینده و کرسرشت خوانان اطوار روزگار و سرگذشت گویان احوار روکس سالنان لیل و نهار نفس سلیم را و حوادث و فتن از
فحاوی و طاوی آن صفا بقدر استعداد خود از صفایح الواح و ابواب جلیل التحقیق و الشاکونه گنجور پادشاهان اقلیم گشا بمراحت چهره نشین آوازه طرب افزا
و بهترین بهرآیه و کلمکه دربیب چهره افروز آگاه مندی و نزهت بخش دیوان سعادتمندیست انتوجه باین گرامی فن که بهرای آگاهی
شناسای آشنا بنده محمد امین الحسینی سوانح نگار نقشی بهرای بدرقه توفیقات الهی و بیامید امید واری
عنایات آسمان پایه نظر الطاف جاودانی خواجه حسین ثانی مرحمت بلند و دستان صافی ضمیر دربان اعاطت فرمان برمیان
جان استوار ساخته شروع در ترجمه اساس این گارنامه معانی آرایان روزگار و وقایع و سوانح ارجمندی کهن ستانی
نقل سبحانی خرد والا گردد و بعد از مطالعه پرتو ضمایر خورشید نظایر بر وقیعه مشتاقان گارنامه روزگار و گارکنه اران آگرام خانه دل و
خارمانند صحیح سعادت بخش صافی روشن باد که بکیفیت منظم اوضاع دارالملک امکان و تنسیق احوال گاه برپایه شهرستان جهان

که رازداران مکاس یقین و دیده وران دورچین و تماشاگران بهین دشت شعور و سرنوشت خوانان صحایف ظهور و سرکذشت کویان نوایه
حکمت غامضهٔ الهی و چهره کشایان نقاب صنع صانع حقیقی و کاشفان اسرار العام و پرده کشایان غوامض احرام بسبب انزوج ابا و علوی و امهات
سفلی و امتزاجات و اتصالات کلی و جزئی و اجتماع و قرانات و طلوع و غروب و شرف و هبوط و تاثیرات اوج و حضیض و اشکال ان طراحان کارخانهٔ
زمین و آسمان بر صحایف دفاتر ظهور و جهان نگاشته و بر زمت حمت نعم کبریائی و عطایم برکات الهی و فانون شریعت انتظام اوضاع عباد
و طریقه استحکام بنیان ایجاد فرش و تخم و شراوار و لازم دانسته انکه از خزانه امر حم الطاف ربانی و انعام نامتناهی سبحانی
بلنه اختری از جلد اطبون بر صفحه دلکشای وجود کرایه بزیور توفیقات بزدانی و دلالی کرانمایهٔ تاییدات صمدانی خاصت اقبالش محلی و برسته
افوار عظمت کبریایی از وجنات جلالش ظاهر و بیدا و رقوم خامهٔ فرمان روائی از خطوط سرنوشت امالش باهر و هویدا آسمان بوقر شرف
نورانی و ساحت فلک و بهنای زمین از جبوه غرائش سرکرم آن بکاه و خوانی امنیت عالم پاه وی تابید انتش مشید و ارکان ارام
خانهٔ افرینش آدم پیاز وی قصر فانش ممهد شاید ارجمند و موید این و السنان دلبند و شاه صدق پیوند این و عوای فیروزمند
ظهور آفتاب دولت ابدی طراز نظام بخش کشور روزکار و اشتظام دهٔ آرام خانهٔ هر دیار پادشاه موید تاییدات ربانی و شاه امتناع
مظفر و منصور پیامن توجهات سبحانی خسرو مرتضوی نژاد و حیدر صفوی بنیاد صاحبقران کشتار و سپاه فریدون فرمان جم حرم کشاه
خضر خصلت سکندر شوکت فهرست سامی و فتح و ظفر والی اقالیم محجوبه بر مظهر کرامات و مبیه سبحانی مظهر صفات قدسیه صمدانی
قبلکاه خدا جویان رهنمای کعبهٔ مراد پویان نشانه رحیق عدس و وحیدان سیراب دل بادهٔ خوشکوار عرفان برهنه نهال سرحشمه
توفیق زیور بخش حسن نظر و تدفیق قدر قدرت قضا فرمان قطر ابات خورشید ایت سپهر مکان طراز خلعت پادشاهی طغرای منشور
شاهنشاهی قدر نشینش عرش پایه چتر نشینش خورشید سایه آتش قهرش جهانسوز چراغ ظلمتش عالم افروز مبارز تیغش ایادل شکار
سایهٔ عاطفتش همای اثار کامکشن اجلالش بر نیم ظفر عزم کمین امالش رونق کلزار عالم طبع عاطفتش فقود و معنی را مصداق بر نکرد و فیضش وجود
عالم را برکات فلوسالار رضا پرستان خضر چشمه برد و امتان نوش دار دوی مزاج روزکار ترباق فاروق ذره پرور مهر سپهر نمای بوقوه
بازوی دولت ابدی طراز باطل السحر جادوان حقیقت و مجاز فراز زده و چتر بلند مرتضوی برانده و نسب ارجمند مصطفوی بلنه تبار آسمان
کامکاری مکان اختر اوج شهریاری کلید دار خزاین خداوندی نوشافشان کوهر افسر اقبالمندی فانیور خاتم فرمان روائی جوهر تیغ تیز
کشورکشائی آرام بخش بوحصار زمین و زمان انتظام دهٔ چهار رکن ارکان آرایش بهرای افسر و دیهیم مردمک دیدهٔ عنت اقلیم نظر
صولت جبروت الهی سرلوحهٔ اقبال نامهٔ آکاهی ناظم ابواب جهانکشای فاتح رواق بندکان الهی فرمان روای اطلس نظام کارخانهٔ
عالم ابسطت جاه عرصه نشین بیرون از چارسوی امکان و بیچ نوپایهٔ دولتش فزار خادم کیوان نورد دیده جهان بین روشنی مردمک
اهل بصیرت جهان افروز تیغ خلافت و کجکبای موسس اساس حکمت و نامداری جهانزا چو باران بیاسکی روا نزا چو دانش
بشایستکی بنیاد سلطنت پشت خلافت زینتش نامعدم یک موسسات سلطان السلاطین قهرمان الماه والطین ظل الله فی الارضین
برهان القاطع علی العالمین قبلهٔ کجز اخم کفه سحاب ماطر مکه ثبان فاهر عبده سلطان قاهر خسرو جمجاه سلیمان علم شاه بلنه اختر اکرم خرم

و اسطهٔ امن و امان مخزنش فسته کریزان بود از کشورش نور سعادت زیبنش همین ملک فریدونش بزیر نکین فروغ بخش
صبح فیروزمندی زینت بخش ظفر نامهٔ ارجمندی نامهٔ نصرتش دشت و خاتم سلیمانش در انکشت سپهر سلطنت راعدار و صدف خلافت را
در شاهوار السلطان ابن السلطان ابن السلطان الخاقان ابن الخاقان ابن الخاقان ابو المظفر شاه سیف بهادر خان خلد الله ملکه و علا
و فیضه علی العالمین باد ام السمرات و الاراضین کرخسروان جهان در آرزوی زمین بوسس درکاه سپهر خرکاهش کلاه نخوت از سر نهاد
و تا مجد اران زمان با بروی سجده بارکاه عالم پناهش شب و روز بر در ایستاده همت بلندش بر آبادی خراب آباد دلها مقصور
و عدالت دلبندش بر جبهت شهرستان خواطر محصور چراغ اخلاص دودمان و دلهای خاص و عام بر نوا نکن و وعای نوام بنیان
دولت فلک اساسش نسیج حاجات ساکنان سراچهٔ جن طلای دست افشان کوکبهٔ نقد رایج خزانهٔ آسمان مکنت بکلیه الصفوت طرازش
کامل عیار و کوهر ابدار خلافت کهصیقل زده آفتاب توفیق است بتاج کیتی نکارش در خور و بیرایهٔ اعتبار چارچین روزکار ازچو چهار
شمشیر ابدارش سر سبز و بریان کشش جبت مملکت اقلیم از ماجهٔ الوای آسمان سایش منبج و خندان الطنطنهٔ اکوس دولتش نزل
درکاه حوادث افکن و لوکبه سپاه و شکوهش عرصهٔ غبار الود زمانه از رشک فرهای هراچین از نسیم عنبر شمیم توجش بهارستان
روزکار در نشو و نما و از فیض سرچشمهٔ افشانش ساکنان مرد یار بابرکت و نوا از اشتظام بخشان سلسلهٔ امکان بنوای بشارتش این دهکدان
مکنهٔ زمین و زمان در صدد ارامش کهن دور نشای دو عالم ترا کوش فلک بانبل کوس نخت همواره
خواه زمین بوسس نست از شرف قدوم همایونش کوس عیش و شادمانی بلنه آوازه کشته سلطنت در ملکت طرح اقامت
افکنده و تاج سعادت فرق بهارکشش طراز جبه دیده کرفته عروس جهانرا کوی مراد بخم چوکان زلف در آمده بعهد دولتش بیداد که
طره رخبان معشوق مزاجست فرار بر قرار اختیار کرده و آشوب که محرم طره طرار بهوشانست از میانه رخت برکنار کشیده عالم کامکارا
شاهنشاهیست که با وجود صداقت سن با بزرکی عقل کرانمایه و جبهت سلطنت و شکوه پادشاهانه در عنفوان جوانی و بهار عشرت و کامرانی
اوقات قدسی ملکاتش مصروف اشتظام اوضاع جهان و جهانیانست آثار عدل و سیاست و انوار عاطفت و مرحمتش در کل اقالیم
منتشر کشته و اوصاف جلال و نعوت افضالش در اقطار آفاق مستر شده اعلام اسلام و شعایر شرع سید انام بتقویت بیت
شکوهش از تکذیر کیوان بر کذشته و بنیان ظلم و طغیان عدوان بمن اصابت و نهایتش بالکلیه منفلق کشته ترتیب ارباب
علم و فضل و تقویت اصحاب نقل و عقل بر ذمت همت پادشاهانه لازم شناخته لاجرم عالمی عالم و رهاد امن و امان ابعد از
اوان ادوار ملک منان از صمیم قلب و عموم جان دست نیاز بدعا بر داشته میکویند بارب تو این سایهٔ بزدانی را
مبد ار نکه بهر جهانبانی را و نه زکف عاطفت خویشش دار آن حامی حوزهٔ اسلامی را ضابطه در ترتیم اساسی سامی این
بلنه دولتان بر بن وجه است کرانواب نور بهرور ربانی صاحبقرانی شاهنشاهی کشورستانی ظل سبحانی اوامتبوع و از جبه برزکوارش
برهش آشیانی خاقان کیهانشاه میرود از جبه اعلی بقرووس مکانی علیین آشیانی و از جبه اکبر بجنت مکانی اوامتبوع و نسب بلنه
او بهمو عاطفتش بر بن وجه نکاشته کلک تقریرست نسخ نسب ارجمند فرخنده فرجت بوده و ایکه شود بر صفحات دل کاینه بن همت مکانی

صورت کرکه آثار بی‌رو از مشرف و لیبری و فرنانکی و مردانکی طالع ساخت روزگار از حسن شیم و او صاف کرامی از سخا و کرم او بهره‌مند بوده و شجاعت بحکمان برتری بر طاق دروازه اهمت اقلیم گذاشته کمر عرش آشیانی در صید و شکار گاه بتماشای صید افکنی اشتیاق خوشنودی مینمود و از بیکان تیز تمتش بر دل سندان گذاره شدی و حوشش و طیور لذت صید از شست جلا و نشو و نما یافته و در سلامت نفس غریزه بود که آثار مور جاسوا امید انستند فضل و کیاست و فراست ابشار ادفتری در خورست نسبت بره و بیشان و کوشه نشینان طبع کرد بیش بسی فواید رسانیدی و در خصوص جوانی سهی سرو افبالش بگزان تا بستام مبتلا کردید بهر بزرگوار عرش آشیانی کیتی ستانی شاه جهان حسینی بن فردوس مکان شاه عباس ماضی اشاره دلیذ شهرت چون فردوس عرش آشیانی جدبی فاضله بزرگوار کشور ستانی ظل سبحانی خلد الله ملکه کز نور حلقه کوش روزگار است و در زمان آن عرش نشیان نوشته اند که یکی از بسیار آن ظاهر میکرد و چند سهم جنت مکانی علیین آشیانی خاقان کبیر شاه عباس کبیر سوم بلند اساس آن بزرگوار بر پیش طاق دار الملک اشتهار یافتم رسوخ ثبت است و انجای پادشاهان نواده چنگیز خان و فیاضه روم بدرگاه سپهر عز کاهش از بطون تواریخ ظاهرست جد چارم فردوس مکان علیین آشیان خاقان اکبر شاه سمیع الحسینی الموسوی اناء الله برهانه و ضاعف علیه غفرانه و تقبل بالمبرآته میرزا زین سلطان حیدر بن سلطان جنید بن شیخ ابراهیم بن میرخواجه علی بن شیخ صدر الدین بن قطب اتفاق و عارف باستحقاق شیخ الحق و الحقایق صفی الدین اسحاق بن سید جبرئیل بن سید صالح بن سید قطب الدین بن سید صالح بن سید رشید بن سید محمد بن سید عوض بن فیروز شاه بن سید کشرف شاه بن سید محمد بن سید ابراهیم بن سید جعفر بن سید محمد بن سید اسمعیل بن سید محمد بن سید احمد (ع) بن سید جعفر بن سید ابو محمد بن سید قاسم بن سید ابو القاسم حمزه بن امام العالم امام موسی الکاظم بن امام جعفر صادق بن امام محمد باقر بن امام زین العابدین بن سید الشهدا ابی عبد الله الحسین بن اب الائمه اسد الله الغالب غالب کل غالب مطلوب کل طالب امیر المومنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیهم اجمعین چون فردوس نواب کیتی ستانی عرش آشیانی فردوس مکانی فی شهور سنه ثلث و تسعین و تسعمائه چون در شهور سنه مذکوره نوذ و نهج تجری سر بر سروری از فرعرش آشیانی جنت مکانی خاقان اکبر انار الله برهانه و تقبل بالحسنات میزانه که جدبی فاضله کشور ستانی ظل سبحانی بیت زیور یافت و انه مکلوم بیمه دولت او هر چه بظهور آمده در بیان آن مجملات نوشته اند که سریک از وقایع این ابروی دلستان روزگار و بر خمزن جمکاه مردانکی رستم و اسفندیار بست لهذا در شرح بیان آن و امن جرات در چیده شروع در مطلب ارجمند و مقصد دلپسند که زیور بخش وقایع و سوانح منقدمین و متاخرین است نمود و نواب عرش آشیانی چون از انتظام عالم معنی فارغ دل کردیده هوای دل آسای عالم رد عانی که بمراتب آن خوشه از لفات جسمانی است بر طبع مقدس غلبه کرده در ماه ربیع الاول مزار دوسی و هشت هجری با وجود انکه فرمان طبیعت باعساکر کوه مکان امراض و اسقام در کشاکش بود از دار السلطنه قزوین در فضل عزایف برخاطر اهتمام سیر مازندران جنت نشان را وجه همت ساخت و چون گلشن همیشه بهار اشرف از فیض

قدوم مبارک زیور مند محظوظ رخطر آئی ب اشرف شده که اوضاع زمانه را تازه اساسی بنا نهاده که باعث رفاهیت و امنیت عالمیان کرد و عزم همایون بران مصمم کردیده که مسرعان برق رفتار بجانب دار السلطنه اصفاهان بفرستند تا انکه نوابه و چمن کامکاری بکاشانه اختراع شهریاری اعلی شاهنشاه ظل الله فضا سلوت قدر سیت فریدون فرا شاب رای سلیمان شکوه خسرو کام بخش کامران شیراز و مبدا شقام جهان بولقلون استظام بهرای ربع مسکون کشور ستانی ظل سبحانی خلد الله اعتاب دولته که دران زمان سعادت قرین دار الملک صفاهان را از قدوم همایون بهرایه نوبهار بخشیده و بود نه بجای تخت معلی طلب داشته چشم جهان بین بدیدار مایه نشین نورانی ساخته بود رکه ثانیه بلند و لپذیره و اضح یاد شاه نامه کوش اقبال بتوشش ایشان را زبور کامرانی بخشنده و بطرز دانی مجلس جنت اساس کاشجو کرد اقلیدس فطرت بطلیموس نظرت حکمت آئین مولانا محمد تقی ریاضش فاخاوت و اخاضته چاه مولانا مراد اشرفی کرسلامت نفس و صلاح و سداد ار استکاه فراسته و انه کر دریاب آور دن استخراجه بغلام خانه مولانا می هنکو رجون استخاره نموده اند بسیار خوب آمده اما بعبری انه آیه ظاهر میکرد و حقیقت را بعوض میرساند چند روز تاخیر در آمدن میشود کر دران آشناشوق عالم خانه یاد کشته خواهم آن تاخیر قدسیه خان اختیار از دست کرفته اجابت حق را لبیک کویان بروضه خلد برین شتافته و فی الحقیقه صدق عند ملیک مقتدر قرار کاه ساخته از وقوع این واقعه عظمی جاده صبر و شکیبائی عظمای سلاطین چاک زده سوکواری سراپای روزکار را سخوساخت و مرهم این درد جکر سوز را بانکزده اقبال بلند ابد پیوند کشور ستانی ظل سبحانی خاقان اعظم فریدون فرخ فر دار الملک عالم خلد الله ملکه و اعتلاه چاره کری کرده تمامی ارکان دولت بی زوال و ممکی اعیان سلطنت عدیم المثال از نوفیان عظام و امرا و سلاطین کرام و محتشمان سراوق خلافت از عظمای آسمان مقام موافق انتظام و انتقال کردیده اخلاص فراوان خود را بایشان موکده و مستحکم ساخته مصحوب زبده مخلصان محب علی بیک بحضار السلطنه صفاهان مقرر ساخته عن صوارف الدوران و ستاده چون صدق این مقال بر خاطر اکاه نور بر ور دیا کی کشور ستانی ظل سبحانی کیجام جهان نمای عالم کامکار بیت رد کشن کشت بساعتی کر سعادت بدر یوزه کی ازو کامکار بوده و بکاشانه نور بخش افلاکیان و فضلای دانشور و علمای مرکشور رشک قدوة الاماثل و اعاظم و اکابر الاماجد و الاوایل محقق الطالب و الباحث میر محمد باقر داماد و شتهر بمعلم ثالث که از مشرق ضمیر انور دار الملک فضل چهره بنده ست و از فیض افاضات ایجاد زمانه ارش مدارس علوم زیور بهرای مراران کلشن و جامع عبارات صوری و معنوی طلبیوس حدس روشن ضمیر دانی تدبیر چهره دانش پناه پیش دستکاه مقرب الحضرت العلیة العالیه مولانا محمد شیخ و اقی فضلت و محققین باده دانش عارفون ثار اقدس مظهرت و الامکان مولانا محمد تقی مجلسی سعادت افزا در قصبه طیب اشرفت تخلین نموده بودند حسب الامر کیتی مدار اواخر تحویل حوت و دار السلطنه صفاهان جنت بالامن و الامان شب دوشنبه چهارم شهر جمادی الثانی مزار دوسی و هشت هجری اواخر لوی پیل پیل روزنامه بزمان اقبال پیل و نمار و اوان آرایش روزکار مطابق نزول و سال پیلان پیل زمان مزاج آبه و هوا بایه اعتدال رسیدن و احتراز از فشو و نما بکمال پیوستن اوان شکفتن شقایق و ریاحین و زمان بروز عبیر ان و عنبر ین آن بلند پیرا آسمان فرخندکی و کامکاری سایه اقبال و جهان افروزی و سطوع ظفر و فیروزمندی بر ساحت و لکشای تخت بلند پیوند افکنده و فیض رسان مزاج عناصر و اجرام و سایر افراد انام کشت و نواب مستطاب صدر الافاضل عمدة الایان مقتدای فحول

اول الحق والعرفان میرزا حبیب الله الحسینی خلف خاتم المجتهدین وقدوة المحققین فی اولاد امیر سید حسین العاملی تغمده الله بغفرانه بمیامن برکات
فیوضات نفس نفائس جهانگشای وکرشمه اعتبار گیری برجهان خسرو کشورستان لازال موید احس الملک الملنان لبسته وسلطان عالم فاضل
فهد وة الاواخر والاوایل حاکم المجتهدین واستاد الکاظمین محقق المطالب والمباحث المشهر بلسان وقدوة اعظم ثالث امیر محمد باقر دامادا و
المتخلص بشراق بزبان فیض خطبه شاهنشاهی آن آرایش بخش دارالملک پادشاهی اوذ موده تبعد از فراغ از خطبه و انتظام آن انجه
مسکة الفکه که صوبه نشینان مملکت ندای اجابت بگوش حقیقت نیوش سکان سموات وارضین رسانیده ندومضمون این بهتاد اگیرد
خوش جهانی خوشش زمانی خوش جهان دارنده ایست کزین زینت عالم بماند جاودان وبادشاه ظل آلرحیما صدقت نوفیقات ربانی وتائیدات
سبحانی بایک جهان شکوه وسطوت کسروی وعظمت وجلال سلیمانی وعالم عالم نشاط وطرب وانبساط فراز تخت آسمان رفعت برآمده آرایش
جهت بساط بارگاه واطراف نزهتگاه وعظمای سلاطین عدالت آیین وامرای عظام ازدرم ودینار وزر وگوهر مرصع ساحت بارگاه وانجمن
جلال شاهنشاهی پرساختند نثار نثار نثار افشان شاهنشاه گفتند شد زا کزین شاهنشاه عالم جوان باد وزو پرسته
کیتی کامران باد شکرایزد گاکبخشش واکرعالم صورت از پرتو آفتاب جهانتاب شاهنشاهی نورانی گردیده وانعیم کامرانی پرایه وجود یافت
امرا نامدار وزرا دانش مدار ومقربان جان نثار وسادات عظام وعلمای اعلام از بسار ودین مانتیم پروین برکوشه سپهر برین
جوزا اسا کمر اطاعت وجان سپاری برمیان اخلاص مندی ودینداری استوار بسته وزر وگوهر فراوان نثار افشان نمودند چنان کزین
کهربای جهانتاب لبشب تابنده تر بودی زمهتاب عظمای سلاطین درمقام عبودیت چشم وگوش برفرمودن فرمان برداری کشودند
زیکطرف نزدواز بکطرف کمر میخکنند کمر طبق بلخی وزرسپر سپهر میبخت وبردور بارگاه آسمان خرگاهش اصفان اشکر
جبابت اثر بهش ازانکه در وسعت وشمار آید آراسته وه بودند ومنتظر فرمان کشورستانی بودند که بهرجه فرماینده سرعت لازم نشانند
ودران اوان اقبال همراه بوکشورستانی ظل سبحانی آرایش بخش عشرت دوم بوده بهفده سالکی پیوسته بودند تاشاکران
برج آسمانی نخواندن این چنه کز زمی ملک جوانی خرم ازتو اساس زندگانی محکم ازتو زمزمه پرابوند ومضمون این چنه
اوا میکردند که شکرخدا کزانی سلطنت نزتو ماهی طلوع کردکه روشن کند جهان خورشید طلعتی کزنورجبین او صدکره نارسحر
زمین مارابرآسمان صلای بخش ونشاط وطرب وانبساط غلغله درکیتی داده وازانکه نوبهار اقبال جاویدان فاتش سلسله جنبان شوق
کرده چهانهای رمیده رااشهرستان غالب درآورد ومقدسان عالم بالارا باخبار آورد کان خطه خاکی نظر افت زیاده ومستقر عالم را
صمدیت رااشکارتا بدین نعمت عظمی بی اندازه کشت حکی اوذ اولم وفاتی اشخاص وارالملک عالم درمهد امن وامان توفیق آسایش یافته
وبجلوه کاه خرامش تازکی طرح خورسندی درعالم کامرانی انداخته عروس پرعشوه ممالک رایا شاهد اقبال بی همال نورسروری وبانی کشورستانی
ظل سبحانی عقد دوام بسته وبنای اعتبار وکاهین وبوسه کرفته بودند که آشفته جوان ازان فرخنده ساعت آثار فیروزمندی وجهانکشای و
نشاط پرای منترشح بود وطغرای دولت ابد پیوند زمان روالی بالقاب بلند ارجمند آسمان پیوند حضرت شاهنشاهی موشح کشت ومنشور جهانکیری
کیانخم موید زینت کرفت تمام آنروز که نوروز روزکار بود ولیکن اقبال پادشاهی در وارالضرب اجلال بنام مبارک همیون اشرف اعلی شاهنشاه

مملکت اقلیم وارث تخت وه بیمر خلد الله اطناب اقبال طغای خالص مسکوک شده وبعیار عدل پادشاه نه کمال کرفت چون سکه بنام شاه جهان آراسته
شد درجهان ستاره قدر بلند آوازه شد ابنار بسرخ روئی افروخته کشت درهم بسفیدروئی آراسته شد نقش نقش لطف نامه خوانهای
نقد رایج ازز سرخ وسفید شاراقبال پادشاهی در دامان روزکار ریخته وکنجهای اعانات کوناکون درکنار آرزوی صغار وکبار
افشانده وسخن طرازان سحر نکار نامه بهای مرغوب درسلک نظم در آورده نواز جمله یاوت وکنایت پاد رفعت ومعالی دستکاه میرزا
محمد شفیع اوار جه نویس عراق خلف سید السادات والنقبا امیر ابوعلی وزیر فوجی یافته اند شاه صفی قبله ایشان جهان شد
واینچنین بهرایه نظم داده شکرکه کلزار دین وکلشن دولت تازه تر از کستان حسن بنان شد سکه ودولت بنام شاه صفی زند
انکه از وسکه وجود وجهان شد بردرش اقبال سجده کرد وبیالید دولت بر آن جمال بیه وجوان شد قبله شاهان وهمراه شده وتاریخ
شاه صفی قبله ایشان جهان شد وسید السادات ومنبع البرکات والسعادت میرزا صفی ولد سپاهات وغفران پناه میرزا جعفر شاه کی
کرامی عظام ایشان ودرزمان پادشاه جنت مکان علیین مکانشان بمناصب ارجمند سرمبلند بوده اند وعمارت ایشان درکربلای معلی ومجاور
مقدس ولالت برجلالت قدرایشان دارد ازانجمن یافته اند داور داده روی زمین شاه صفی وتیغم بهرایه داده که
شاه عباس کرامی کهرتاج کف ازدر دانشش شد چون صدف دردهنی کهرای کم نقد وجودش ابزد ازسر لطف وکرم کردعطایا وشی
تابر بخشش همه آرند سر سجده فرود کزین شش شه صفی جون بکرسی خلافت عدالت نشست خابخت عدویش زعلی کشت خنی
کشت تاریخ جلوسش که الهی کردد داور داده روی زمین شاه صفی ومولانا شهری قزوینی یافته بودند صفی بابر اورنک شاهنشاهی
ودراحی امیدوار ظل حق یافته بودم چون بار دو لبصفاهان آمدیم ذهاب معلی ثالث فرمودند که بیابند ایام بعد ازان برجای جلوس
تاریخ یافته امچون ظل تاریخ جلوس جنت مکانی شاه طهماسب انارالله برهانه هست وظل الله تاریخ جلوس نواب عرش آشیانی شاه
عباس انارالله برهانه وظل بلیغ آیه میزانه قدس سره است وتاریخ جلوس کشورستانی ظل سبحانی خلد الله ملکه ظل حق یافته شد ورقم
اینچنین بظهور آورده شکرایزد راکه برتخت جهانکیر نشست پادشاه کامران چشم وچراغ روزکار زینت افزای سریر وسروری
دارای دهر زیور آرای کهین تاج شاه کامکار ظل حق چشم وچراغ ده ده عباس شاه اکر باشد آسمانرا برمراد او عادت انکه چون
جاده پیمرده حضرت خیرالبشر تیغ اجلشش کند نظم جهانرا استوار شمه ازاقبال این شاه فرخ فال منزلت بندی نزاجلال این
فرمان روای روزکار برشمارم تاکه برخلق جهان روکشش شود مرتبه اقبال این زمان وه ایران مداراو انکه تاریخ جلوس شاه
جنت آشیان شاه طهماسب انکه دنیاه دشت برنطمش قرار لفظ ظل معنی سلطان سلف آورده اند تاکه باشد ایردی دفتر سیاق
وزبرای خسرو عرشی مکان جلوس شاه انکه اوصافش ازدون افتاده ازشرح وشمار لفظ ظل الله دانیان معنی کرده اند تاکه کرده
سال تاریخ ازشمارش آشکار بهراین شاه بلند اختر چراغ خسروان پادشاه مملکت کشور داور عالم مدار صدره اند بکر معنی غواص
خور دم فزون تاکه ظل حق پی تاریخ آمد برکشا وبرجای مه نشسته را انجمن بنکر بدا آورده باز اندر فروغ قربت شاه نوجوان
پرسپهر دوجوانی زسر کرفت بخت بلند شاه صفی شاه کامران بی کوشش عروس جهانرا بهر کرفت کفل امید وادی عالم بهر رسید

اواریجه ریحان بزرکه
ودفتر مالیات بروجت

توافی بیته غلط است

دست سلیمش عالی از نگاه برگرفت سال جلوس دشتی بر سر برگ برجای جلد نشسته خرد خویشتن برگرفت نخستین ملکی که شرف صدور یافت جزوان
از طلیعه آفتاب جهانتاب اقبال کشور ستانی نور بر دور بامی سر بر سروری بر افروخته کشت نخستین ملکی که بر زبان مبارک که کلید مخزن الهی
و عنوان مجموعه اعمال جهانگشایست جاری شد خواب نمودن بناء میخانها و بر کندن تاکهای شراب بود و شاه بخمخانه چین را از نماز خانه دستوری
رخت بر سر بازار رسوائی انگنده بر سر میزد اوش جامه کون و به و رنگین ساخته خونابه کمر از دیده کان بار بدن انداز نماد صدر نشین
مصطبه امکنه و بر خاکیه مذلت افتاده پا در زلف سیاهی سیه پوش شده ی بر ستر از حیا زده خار دست و گریبان افتاده بیمانه
در سنگ بردن زدند که در انتاشته ندو کردن زدند خم آبستن حزنه ماتم بود دران فشنده دختر بیگانه زود بفرمود
تا سنگ صحن سرای بکنده ند و کردند و بجای آن که کلوخه خمر با قوت فام آبستن بگشته زردی رخام افسرد کی بزم مستان
کاریکای رسانیده که خونابه چشم میخوردشان در کوچه و برزن روان شده محتب کینه اویز به یکشیدن از پی پرستان تاخت
کرد لاجرم از دریای دیده ی کشتان در ساحت روزنه کار ریخته کرد بدو دیگر حکم مقدس بنفاذ پیوست که امراء عظیم الشان و وزراء
نافذ فرمان در اقطار ممالک در محمات خود مستقر بوده بر ابالت و محمات دیوانی از دروی امید واری مستقل کمن باشند و هر یک
از امرای عظام مخلع فاخره و ارقام استقلال در محمات خود کامیاب جاویده شدند و هر یک از ارکان دولت روزنامچون بخلعت
پادشاهی آبروی سعادت اندوخته و از ننگ افلاس بالشی دیوان ابالت و شوکت و عظمت بنا در سبل خان شاملو بقیای رزانت و
صندل علی خام رزدی چار رزدی نام زردبالاپوش اندرون مرصع آرایش بزم اقبال بود و بدستور زنان نواب
عرش اشتیانی وزارت اعظم نواب مستطاب ارسطو فطرت افلاطون طینت سیادت و جلالت و عظمت پناه از رشحات سحاب
افاده انشش نگارستان علوم سرسبز و ریان و از پیر تو جنبش تیغ دانشور اژدهای ولمعان از زلال کوثر شرشال تر جنبش افسرده و دشت
آمال تر تازه و از رشحات عاطفتش نزهت بخش مزرعه کار بنده آوازه اعتضاد الدوله العلیه العالیه سلطان العلمای خلیفه سلطان
معوض و کشته چه نواب مشار الیه بتصنیف فضایل علی از علوم الهی و طبیعی و فقه و تفسیر و معانی و بیان علمی بوده و بتحصیل علوم عقلی
و پیش قدوة الافاضل مولانا سلطان حسین یزدی که نگارنده بزرگوار ایشان امیر شجاع الدین محمود بوده و نموده بوده و میرزا مرحوم
قدس سره سلسله دانشوری باستاد الافاضل امیر غیاث الدین منصور شیرازی میرسانیده و در صفاهان ملک دانور باعات مستقر
داشته و تا امروز ده الفوز بر طریقت ایشان ثابت و راسخ است و بعد از ذکر نواب عرش اشتیانی از روضه اضافی او آیه دانشوری
و نعمت صاحب در علوم نظری و علی استیناط فرموده و شرف سعادت مصاحبه سرافراز ساخته ممن ذکر دانسته بعد از ان بوزارت
اعظم کرز اصحابت مهمات است کامروا ساخته و کشور ستانی ظل سبحانی بر استوار و استمرار آن مرتبه والا شرافت از عواطف خسروانه
افزوده و مخلع فاخره از بالاپوشش زر نعمت اعظم زرون سمور و صندل گام زر و قبای زر نعمت فاخت اقبال آبدار ساخته و جواهر
قلم مرصع زینت افزای مجلس خلد آئین ساخته و نواب جلیله الانساب سیادت و شوکت و عظمت پرای علیخان الملقب بقورچی باشی
بعنایت خسروانه سرافراز ساخته منصب قورچی باشی گری افراز نموده و بخلعت گرانمایه و قبای زر نعمت و بالاپوش زر نعمت اندرون سمور

و صندلی گام زر و جقه زلف سیاه مرصع یافته بجلال ابدار پرابه جاوید داده ند و بسیادت و صدارت و جلالت پناه میرزا رفیع الدین محمد صدر را
بمنصب صدارت کامیاب ساخته بخلع فاخره از قبای زر نعمت و بالاپوش زر نعمت اندرون سمور و صندلی گام زر و جقه مرصع مرصعات
چهارده معصوم علیهم السلام سرخیلی داده نواب مستطاب جلالت القاب میرزا طالب خانرا بمنصب جلیل القدر رقم فرمانبری و واقع طلبی مجلس
بهشت آئین سرافرازی بخشیده ند و بخلع فاخره و اسب خاصه با ساز مرصع سرخیلی داده ند و هر یک از سلاطین عظام جون خسرو
میرزا که از بنابر دولت کرجستانست و پدر بر پدر توسل بقابله این دولت ابد مقرون استوار نموده اند بنایات پادشاهانه
ممتاز ساخته بخطاب رستم خانی سرخیلی داده ند و در سال اول جلوس بر افروزی خجسته و در جشن نوروزی آئین
شکوه و والای شاهنشاهی که از نظارگیان ملک و ملکوت در تماشای آن دیده ها بصیرت خیره ساخته بود و بطوری شکرف فضل
الهی کشور ستانی سایه سبحانی از ده و لنی ها مبارک که بهر دون آمده بر براق برق سیر اقبال برآمده خانه زین را رشک نگارخانه چین
ساخته تمامی سلاطین و امرای عظام و یوزباشیان و غلامان اخلاص انجام با جقهای زلف سیاه مرصع به لآلی شاهوار
و بر افیت آبدار پیاده در موکب جلال روانه عمارت نقش جهان کرد رفت سر بزده و آسمان رسانده شده ند پادشاه کامگار
کام بخش باعین و شکوه و کسروی بر ایوان اقبال برآمده بر دور مجلس جنت اساس بادشاهزاده های گرجستان و داغستان
و تمامزجون ایلدار خان و سایر ایلچیان و ولایت مندان ارمنستان و فرنگ و امرای سیحیه بر دور شیع اقبال بادشاهی در شکر
مراتب مرام و مرادبودند بسباب عیش و نشاط و طرب و انبساط از باده خوشگوار و صراحیهای مرصع یافته بلالی و در و بوقیت
آبدار و شمعهای طلای خالص بر دور آن جنت اساس مجلس چیده بودند و جون ایام فرخ فرجام فرخ بهار و مناظره اعتدال ربیعی
بود هر روز نماز بگلستانی از فیض قدوم مبارک رشک بهر مبارنگ میساختند و بسیر و شکار و گشت صحرا و مرغزار اوقات سامی
گذران بود و دران اوان خاطر مقدس بسیر باغ و خش که از نزهه فزا و خشیان و مرغابیان و سایر مرغان تپه است تشانک اشتهار
دروی بسیار و حیوانات وحشی و درشتی بی شمار است میل فرمودند و شان اشهب صبا سیر اقبال با رکاب مصطفی ساخته
و صید افکنان و ملازم آن بهره اشته روزی برقرار قصری که دران خجسته مکان و اقعست برآمده بتماشای وحشیان و مرغابیان
بهجت بهرای خاطر مقدس بسر بودند و در همان قایله اقبال که ذره صفت بر دور آفتاب اقبال کیهان افشانی کامیاب بودند خاطر مقدس
که جام جهان نمای عالم آگاهیست رسید که طبق طلا از بالای قصر بزیر انداخته و طرق اضطراب ایشان و بر بودن و گرفتن تماشا میکرده
باشند فلکنده از بام قصر چو افلاک طبقهای طلا را بر دل خاک که نزد یکان قصر جاه و دولت بجام خونبش بر بابنده فحمت
در این سال خجسته و کشور ستانی انعامات فراوان فرموده دشتاد هزار تومان بجاگیر فارس انعام کرد ند تا بایه و محروسه ممالک پایه قصد
هزار تومان بخشیده ند و باصحاب علایم و اهل فضل رعایتهای و افر و بخششهای مستمر فرموده ند و ذوب سی هزار رخاه و لالاپوش زر نعمت به
خلعت داده ند و چند روزی دران نزهت آباد بخورسندی گذرانیده و طالبی از جنبه داخل دارالسلطنه صفاهان شده ند سحاب
و شورشی که در این سال در روم پدید گیلان شده بود در این سال از سواد لخ و قضا باک در محروسه ممالک روی داد آن بود که در ولایت گیلان

یکی بعنوی نواده جمشید خان والی سابق کیلان که در بن عدت در بخکل بی نشانی بسر میکرده و اصلا از نسب و نسبت خود اظهار نمیکرده چنان

قضیه اگر نزد نواب عرش آشیانی روی داد از بخکل بی نامه وردی بدشت نام آوری آورده فوجی از بخت برگشتگان کیلان از اجامره و غیره بر

جمع شده سر شورانگیزی برافراخته دران ولایت با جمع اوباش پرخی از ولایت کیلا مزاغارت می نمایند منهیان درگاه جهانپناه

حقیقت آن معروض درگاه گیتی پناه داشته حکم قضا امضا بمقتضا پیوست که ایلات و شوکت پناه ساروخان طلایش با عاکم لشکر

و امرا آن سمت متوجه دفع شر آن برگشته بخت گردند خان مشار الیه با عساکر فیروزمند با بکار رفته چون فجار موکب مسعود خانیان ظفر

فرجام ظاهر میگردد آن مخذول دست و پا گم کرده با عضطراب دست و گریبان میگردد و مغازه آن خان مذکور میرسد بقصد شکستن آمده از

انشکار و ما را زان قوم برآورده نامی را بر خاک اوبار انگنده سرها بریده و سکی طعمه اعقاب قصب ساخته آن سوها پا فراز نهاده

بدست درآورده باهمی که باعث برانگیختن افتنه بودند نامی را بزنجیر قهر و غضب در بند کشیده پیاپی سر براعمال بروته

میبانند و بهر سرزمین که آن مخاذیل برامیرسانیده اند اجامره و اوباش پیشقبال رفته بشوری که طور ایشانست با بنگام میرسانیده

تا انکه در روزی که داخل دارالسلطنه اصفهان می ساختند اجامره و تهه چندی از درجات ارتفاع آن روشن وجبان کشور ستانی

دلاوی استنزاجیان دران مانده چون داخل شهر گردیده دو سه روزی بوده مستی میکنند اینوقت امر تهیه جهی که باعث شورش

بودند از تنبیه باسا گذرانیده بعد از ان مخذول را بر خاک میدان اصفهان کشیده اعضای او را به تیر و تفنگ سوراخ سوراخ

ساخته و هر کس را که واجبه در دماغ بود و اران باز آمده سر در کاف او بار کشیده و سار و خان و مریک از امرا را کلفت

خاطره و عنایات بی پایان کامروای مقصود ساخته

که از بدگذ سوریشن یکی از بنا بر جنگیز خان که برادر اسفندیار خان عاکم ارکنجت روی داده دانست که ابوالغازی برادر اسفندیار خان

کربشرف تربت نواب عرش آشیانی کامیاب مقصود گشته بعد از تربت او را بر ملک موروثی تکن ساخت درین ایام کیاکاوس خان

ابوالغازی خان میرسد که فوجی از کرمسنه چشمان اوزبک بهرسانیده نهب و غارت بهنی از قلاع و محال عراسازا پیش نهاد خود

بسانده متوجه تسخیر او شده چون عاکم آن ولایت از عیلا فضل و فراست بی بهره بود از قلعه خود بیرون آمده قلعه را بتصرف

او میدانه مخذول تیر آن محال و قلاع را بدست درآورده احکام بعضار رعایا و اسکنات نامه بهر طرف میفرستاده و از انجانی

متوجه مرو و شاهجان میگردد عساکر فیروزمند که در مروی بوده و بگراست و محافظت انجی مشغول اند توپ و تفنگ چشمار بکار بیاب

ایشان نداخته اکثری از ایشان بانش آن در سوزوکه از قضا میشوند چون بر وظاهر میشود که با قلعه نشینان کاری از پیش برد

از کن قلعه برخواسته با افواج خود بطرف مشهد مقدس روانه میشود عاکم مشهد مقدس ایلات و شوکت آرای موسی چرخان نبیه

لشکر نموده میبانه ایشان انش محاربه افروخته کشته بسی ایشان بخت برگشتگان را و ارفا محوای قاعیان نداده برخی را اسیر کرده

زنده و سرهای بسیار از ایشان بریده آن مخذول روی بوادی فراری نهاده بیش برادر خود اسفندیار خان رفته بعد از مطلب برادر شمار

او را بدست آورده مصحوب جمعی از معتمدان خود بپایه سریر اعلی و کشور ستانی ظل سبحانی بگرمراحم متوجه درآورده عکم بر دشتن

بنده ایگ از دشت قفاقای بابد و در دارالسلطنه اصفهان می باشد و گنجینه او مخرج بومید از گاه گیتی پناه مقرر شده است هفت آیات

جاده جلال سیر گرد در ممالک چون خاطر جهانکشای شاهنشاه گاه گاه کار بخش از سپهر دار الخلافه صفاهان و تنظیم امور عسکر و رعایا فارغ گشت

موسی عزم عبده آسمان پوند سیر گرد و سنه ممالک سلسله ضبان مشوق گردیده در ماه صفر ختم بالخیر والسعادت والظفر سنه هزار و

سی و هشت اقلیدس تسخیران رموز نگار گره اقتضای کنوز رموز آسمانی و مستنبطان دقایق حقایق ثوابت و سیارات اند

و مدام اجلال صفت ملازم رکاب مقدس اند و بنوبه در مجلس خلد آیین بخدمت خود کامروای می باشند و با صطراب

فکره و رانده بش عوامض مسایل تنجیم در درجات حقایق تقویم در یافته دانش و بینش پایان مولانا محمد شفیع و مولانا محمد

نقی مقرر داشته که گرامی ساعتی انتخاب نمایند که آثار ظفرمندی از درجات ارتفاع آن عیان آثار قوم خانه جاکیری از

مقدمات آن نمایان سر نوشت خوانان روزگار و سرکار نوشت که بیان او را بعضی بخشی او ناطق بایین و حوای گرامی و باصابت

اقوال صادق بفرخ ساعتی آثار ظفرمندی از ناصیه نمایان و شکوه و ارجمندی از درجات ارتفاع آن روشن و عیان کشور ستانی

ظل سبحانی با یک جهان شکوهی شکوف گردیده و آن ساعت روزگار از نشاید آن آب شده ای از دوستی نه مبارکه چون آمده پای مبارک

برکاب قرار شتاب در آورده بر فراز بارگاه صاحبقران سریر آمده از طرف علمای اعلام چون نواب افضل العلماء و اکمل الفضلاء استاد

الکلا و المتألهین و خاتم المجتهدین الاستاد و البشر و العقل الحادی العشر امیر محمد باقر داماد و نواب صدر المشرقین و افضل المتبحرین صدر

فخرین والا محفل و انشد و بینش و بینا نه تجکر آفرینش مرتضی ممالک الایمان و مفتاح ابواب طوایف اهل الحق و العرفان میرزا صاحب الله الحسینی

العاملی که بالفضل و الرالملک صدارت از نرشحات سحاب قدرتش شاداب و کامروا ست بخواندن آیات ایلچی نرمیات نصرت

و ظفر از سمتی غلغله در طبقات سموات افکنده و سایر ارام او سلاطین بر دور شمع جلال کشور ستانی ظل سبحانی بجان افشانی سر گرم نوند

کنتی خلوت با سعوت با و انشا نه و عظمت گرایه های خسروانه گرد همره فرمان فرمایان روزگار از مشهد آن بگرداب دشت اشادی

از دولتخانه مبارکه بیرون آمده و سوانح بیز نوراز فروز ظل الهی ساحت و کشای عبده ان جهان بهنای اصفهان نامگر رشک بهشت جاودانی

روشنایی داده و منزه اشراقات موصفه طرز بر اصحاب قدس و شعور تجلی دست و گریبان گردیده و خان براقی برق سیر اقبال بطرف

دروازه طوقچی گبر سمت شرقی شهر نهاده گوره اقامت بحرکت در آورده و پنجاه چهار طرف نوای گرنای و نفیر و هشت و ارژه برانداخته

زمین در انگنده بود دیان طور شکوه عمده متوجه باغ فرشتانه گردیده ای رنگین دیا سمن در یا عین خلد برین برادر گشتگرش رشک و

شده غ بالیده این فشانان تخت بر زمین بگذشت ازین سر در سر تاج از آسمان سایبانهای اطلس خطائی رزنگاری کا

قبه سپهر طاقهای سرپوشیده بهره داده رسانیده بود بر پاهای کرده و خیابانها را بفرش زرنگار فراشان فراشاد و مجلی زیب و زینت

بخشیده نادانم این فضل و تجمل را از اقوال تخیل نمود یا نه تمام در چنین منظم در آمده چون شاه صفی مصور و نقیر شود

از مود مصور بخت مسعود بهر تاریخ فضل کمال یاد ان شاه سلیمان که آفتاب تخیل نمود یک سنه در ان باغ عشرت افزا که رشک

بر نور سبزه و صنبران و شقایق و گلهای الوان بهر استه بعیش و شاد مانی و انشاط و کامرانی و مباهات بر اجتماع جاه بخش شوکت صدق

سرت سپر ابوده واز انجا کوچ بر کوچ شکار کنان بباغ باج آباد نظر از فیض قدوم موکب مسعود ابر دری نوبهار و سپر ایام بگزارده و چه بصفای هوای آن حجته باغ و گشاد در روزگار کامگت نماست و از انجا ببباغ جناس آباد کرده فرو کبک دری و دراج و نمود شاه جانوران بر تپه بود که عساکر فیروزمندی در سایه جمهابست دری آورده و محاج باز سرداد ان بنود و رنگ آمیزی خزان بر برگ رزان بر تپه بوفلونی آغاز کرده بود که دیده تماشائی از نظاره آن رنگین شدی و طراوت سبزه و سبه بر گ آن سرزمین بدرجا بود که بهارستان کشمیر دلیذ بر اد و شکیبار رشک داشت و مانند طبقات سپهر شش طبقه واقع شده و حوضهای لبالب از آب زلال آن کوثر و نسیم را د بحر رشک کشتی طاقت بگرداب افکنده و فوارهای آن بهشت اساس بدرده سپهر رسیده بعد از سیرابی از سیر آن حجته بکشش موکب مسعود کوچ کرده خرم دشت که در سنه فوسکی کاشان واقع است اولیشین آن فرح بخش زمین محل ورود موکب اجلال گشت و انجا کوچ کرده از فیض فرفرایزدی و شکوه سطوع طلعته شاهنشای دارالمومنین کاشان حرسه عن صوارف الزمان از مناظر خاصیت جنت بخشیده و دولتخانه دلگشا از برکات فیض قدوم مبارک ظل الهی سپند اسا هفت کشور را بر انش رشک نشاند و بر حسب فرمان مطاع لازال نافذ فی الاقطاع والاربا ع اهل آن بلده طیبه بسیبه چراغان و ایمان اطاعت بجا لالی برزده و در اندکی از مدی ازمان اسباب چراغان مهیا ساخته و استادان کاردان و صنعتگران چابکدست اشکال عجیبه در میدان نزهت داده و کشور ستانی ظل سبحانی بسیر میدان اندرون شهر در آمده و جابجا بکه ستان شروع در روشنگری و چراغان نموده و در یک آن نازه کستانی نزهت یافت که دیده روزگار از مشاهدان روشنی ذخیره نمادی کهن سالان مروزگار را بخشان چراغانی کرم نشاطشان نداده اند و در نظر مبارک کبریا پذیرفتن یافت در دارالایمان کاشان حرسه عن الحدثان در پاکیزگی و حسن صفا متفرد و ست چنانچه عروس شهرها میگویند و از خیوصات لازمه آن مدینه طیبه است که دوام سکن و رحبه و سقط الراس ارباب استعداد ست و امر و زجهان افروز نگر از فروغ سپر نور بخش شاهنشاه کامگار کامران کامبخش ساحت روزگار و عرصه دلگشای سپر دیار خرم و زمان دسپر سبز و آباد بهشت سوله و مسقط بندگان سمای مکان قدسی ذات ملکی صفات افلاطون حدس عیسوی نفس دانش و بینش پناه مجموعه ایجابات بلند کمالات صوری و معنوی گاشف کنوز رموز لطایف نکات حاصله مسیحی جناب جهانبان آب مقرب الحضرت العلیه حکیم شمس الدین محمد است که بزیور کمالات عقلی و نقلی هر ایه مند است و ابواب حکمت طبیعی و الهی را بر تصفای و انشور خوانده و بدقت فکر و دوراندیشی نهایت انکار اعاظم فضلا رسیده لیکن چون در علم طب بدرجه علیا بود و تصرفات ارجمند و پسندش در معالجات بزیور صلحه کوشش خرد و برین دست و خداقت و خه بر صایب ایشان بر دل آگاه نواب کشور ستانی ظل سبحانی روشن گشته بمور لطایف خوا شایانه ساخته بمقرب منزلت و دوام خدمت ممتاز و عوام در مجلس بهشت اساس بگرمیت و تفقدات شاه نوازشات شکرف با دشاه یگانه بجوست و کرکب اقبال بلندش در اوج همتدی و جهان ستانی بمرتبه اوج دارد که طایر عقل از پرواز بین ماجیه رخت بر بسته کنتی طویر و دولتخانه مبارکه در دارالسلطنه اصفهان کشیک خانه بجهت ایشان ساخته اند که در اکثر ایام دولت

دران خجسته مکان متر صد فرمان اند تمامی معالجات برای زرین دطبع دلنشین ایشان گذاشته اند چه لآلی مرصوده گرانبهاد فنون علوم از بحر طبع سنادان دقیقه دان بگزارنه تصرف برده اند چون کیت نوجنبش لفن طب ارشاد اکتشا بسریع السیر دیدنش دبین فن گرامی بشتر است و والد ماجد ایشان استوذ الافاضل وقدوة الاوا خر والاوایل دانشش دحکمت و غفران پناه فردوس آرامگاه حکیم سیف الدین محمد در زمان نواب عرش اشیانی بشرف سعادت معالجات گرامی گامروا بوده و طبع شعر نقش دستور العمل سنادان این فن بوده و بسعادت قرب مجلس خلد اساس بر تمامی ارباب این فن برتری داشت و عوش اشیانی در ایام جیوه دانشش دخفوان پناه بندگان عفوی نفس مقرب الخاقانی را شمول لطایف توجهات ساخته بوده اند دین ایام سعادت فرجام لصنوف نوازشات کرانمایهٔ شاهنشای کامروای دارین انده و اجلال شال ام ام بر دور آفتاب جلال کیان سایانی محمود روزگار مند و کشور ستانی و ظل سبحانی مریک از کرامی فرزندان ایشان را بشرف نوازشات و افر سرافراز ساخته اند و مرسومات و مواجب بجمله ایشان تشخص نموده اند چون بلده طیبه کاشان از فیض اقبال کیهان خدیو هر ایه بافت بفیروزی و فرخ مندی کوچ بر کوچ رایات جاه و جلال متوجه مدینه قم حرسه عن استلاطم شدند و از غبار موکب مسعود دیده امید وار شیعیان قم را روشنائی داده و در بیرون شهر باغ بهلوان شمس فخری که از کهن بندگان خلاص مند این درگاه معلی است مخیم جاه و جلال گردیده و بزیارت استانه آسمان رتبه ابر دری گامگاری افزوده و بعد از فراغ از زیارت حفاظ و خدمه و سکنهٔ آن مشهد مقدس را بانعامات جیب آمال پر ساخته شد و در روز کوچ آن مدینه طیبه مخیم جاه و جلال بود سر روزه بسیر شکار نزهت بخش خاطر مهر آئین بوده در رایات جلال پر حسب استدعا، زنبل خان ایشک آقاسی باشی بقریه طغرود که بعضی از ان خالصات پادشاهیست نزول اجلال واقع شد یک فرسنگ بالای طغرود از یکی از مزارع الکاء و نواحی الجای که سنبل زار واقع است موسوم بسیر شکر فرآنجا کوچ کرده دو فرسنگ بالای ساوه بر سمت آب بنده سر راه قریه شای سیون که خانهای زنبل خان و برادران و باغات و لساتین ایشان در اینجاست نزول اجلال بروی داد و ساوری و دیگر اطراجات از مردم ساوه و بلوکات طلب نداشته چه خوابی ساوه ملازم اوا شاده چنانچه شرح خواجه سلمان ساوجی حکایت ازان میکند ساوه شهری بر دیل بحری بر از کوهر کم بود اصل او از معجز مولود احمد بادگار نمایاب دیده باز و جنبکار کرد مدبر تا بخشت خانها بر اشتران کرد مدبار هیچ آشوبی در و نبا نوده عزد رزانت دوست هیچ بیماری در و نا خفته الا چشم یار و رایات نصرت آیات در حفظ قیوم کائنات از راه شای سیون بی توقف کوچ بر کوچ داخل مدینه اصبار که همدان صانه الله تعالی عن الحدثان شده و چون از غبار موکب مسعود آن ساحت دلگشا، حکیم نامی حکیم خاقانی در تعریف او گوید شهری چنی بهشت مزینش دهقان فلک بگشت و رزینش آبش بلطافت ابکمین وار خاکش زنشاط زعفران زار بر بزد گرکشش در سنه کارد دستش همه زعفران بیارد خود کل عراق لعمد جانانست اما همدان عروس اماست اطراف عراق باغ دنیی است اما همدان بهار معنی است بافوت و زرست خاک و غدارش زانست هوا مفرح اساسش چون در همدان مقرر فتی خطه همه دان که بر گرفتی چون از وفور فیوضات کونا کون اقبال کشور ستانی ظل سبحانی کیفیت بهشت یافت

در خاطر خورشید مظاهر کشورستانی ظل سبحانی هوای دل آسای انجا بجوشیده جلوه‌گر گردد تا اگر فضلای فوخ فوخران زمان دران مکان
حکایت رنگ آمیزی بوقلمون از خاطر برده در انجا بانجام آورده نقشهای آبت پیل تیز در انجا فرا رگاه ساخته دران اوان آوازه
آمدن سردار فیصر روم وزیر اعظم خسرو پاشا شیوع یافت که بمحاصره قلعه مبارکه بغداد وارالسلام سرکرم است برلیغ مطاع شرف نفاذ
یافت که سپه سالار لشکر فیاضت اثر زنبیل خان شاملو با عساکر فیروزمندی بطرف دارالسلام کوچ برکوچ متوجه شوند و قوا جیان باطراف
ممالک بجهت اخبار عساکر منصوره روانه شدند بعد از اندک روزی جون آوازه استحکام قلعه مبارکه و وفور آذوقه و کثرت دلیران
شیر شکار و شجاعان زور مند و مبران ارجمند و حسن اهتمام عساکر فیروزمندی که دران قلعه‌ی باشکوه و حصینه صولت خان
والامکان شیر علی صفی قلیخان بر سردار سراپا ادبار ردشن میکرد و عزم رفتن بطرف قلعه را تغییر داده از موصل الصوب اللهخان اردلان
خان احمد خان متوجه میشوند چون دران ایام خان اردلان را عارضه روحی داده بود که بجهة ان کونه از قلعه مراجعتش از راه سداور و ربط
برنافته شوری از سودا در مزاجش افکنده و هیج و مرج عجیبی در شهر ستان دماغ او اثاده بود تا انکه از فیض آفتاب جهانتاب عنایت
بغایت کشورستانی ظل سبحانی راه اوده خلاف مراد از خطه‌ی خاطر بیرون رفته باستصواب قادری افکار حکیم دانش مدار و مسیح اعجاز کردار
روشن ضمیر صافی تدبیر بقراط حدس عیسوی نفس حکیم فخر الدین احمد شیرازی که مدام اتصال بشمال ملازم بارکاه و جاه و جلال اند بمعالجه خان
مشار الیه کرم معالجه کرده و در اندک روزکاری سودای ناصواب را از دماغ او بیرون کرده و بحالت اول باز آمده چون بسبب کوفت
مشار الیه اختلاف آن مرز و بوم و کهنه نوزان میشوم نمیه پوسن بولانه روم نموده بود و برادر خان احمد خان که از ورود و تدبیر
بهره مند و بر داشته باستقبال سردار میرفته و کلیه تمامی قلاع را بایشان داده همه جا خانه کرده بود ایشان را جوان آورده آن کونه اندیش
فرقت تیز فرجه نداده و بر آنان خورده باستقبال سردار روم بیرون میروند و او را بطرف احسان و بادرای و شهر زور آورده برخی
از لشکریان ایشان را داخل قلعه مریوان میکرداند و سردار خود آهسته آهسته بطرف مریوان بحرکت درمی آیند و دران ایام سپه سالار
لشکر فرتباش با عساکر فیروزمندی که با ین الکاء اردلان وابنداوست تعلق داشته و کشورستانی ظل سبحانی در همان
فرصه بوده اند از وفات سامی بیش و طرب و نشاط و انبساط میکذشت و بی درپی عساکر را بطرف سپه سالار میفرستادند و بجز است
بعضی از قلاع خان اردلان عساکر فیروزمند روانه ساخته و جهان پناه بقدس مقدس با فخر مان موکب مسعود در آخر روز نهایه الهیرون
شهرزور برابر باغ ابراهیم آباد که از جوباغات نواب سیادت و دانش و غفران پناه قدوة الافاضل والنجبا اسوة الاماثل الفضلا سلطان
السادات والنقبا میرزا ابراهیم الحسینی الهمدانی قدده الله بالغفران است بکوکان بازی و تبک اندازی رد شکر مراد اقبال پیوند و چون
چتر خوشش خرام نظم دین و دولت را بسر منزل فردوس آرامکاه میرزای مرحوم رحمة الله تعالی آورد بکاظر پژمان رسیده که شرذمه از
مثالب و مکاثران بساحت الفت و حسن شیم و طوران دانش و غفران پناه را بقید عبارت در آورد شرح مناقب و فضل و دانش آن
دانش اکاه را اکر فاضل روزکار یابی از سخنه او جوی و سازنده روی چه آن فوج فوج از مراتب و انشمندی ایشان تصانیف ایشانست
کرسند اول بیانه افضلیت جون بکراد انشش بکوش در آمدی از ظلام آن فضلای عصر را کشنی امیدواری در کرداب حیرت مانده و ایشان

بر زبان کرد ایشان معانی خاصه نکل کلکی آلین جیب و دامان افاضل روزکار از لالی شاهوار در روانی عبار بر کشی عدام فوجی از افاضل را
تعهد میشت نمود و بکفت و کوی دلپسند زنک زدای خاطر قدسی مشاعر بودی را قرروزکاری از کجراه دانش نبیضی و افروختکی
او فرکار بود مرغایات عرش کشایی کمال آن دانش آکاه بسی وافر بود مقتصد تومان بجهة ایشان از عفران خاور مصحوب وزارت
وغفران پناه آقا خضر وزیر کاشان بهدان فرستاده و مشار البه را بسفر خیر اثر مشهد مقدس معلی مزکی در سالی که عرش اشیانی پیاده از
صفاهان بزیارت امام الجن والانس میرفتند در سال هزار و ده طلب داشتند و بعد از تشات فراوان نموده [illegible]
هزار و سیصد و چهل و چهار چون ایام فرخ فرجام بحد انجام نزدیک کوس دلفریبی و جهان افروزی در غاشیه نزدیکان جلد ساخت بفرح و
نشاط و طرب و انبساط نوروز بوت میل را طراز عشرت افکنده مجلس بهشت اساس بقانون منظم شایانه ترتیب داده بساط کردون انبساط دران نامزد کستان کرازکلهای رنکین و سنبل و ریاحین پیرایه مند بود بهارستانی آرایش یافت و نوروزان
بنوبای کوناکون نغمات رنکین زنک آلام از چهره آمینه ایام زدوده و بنشار باده خوشکوار کرد شهای طلا و صراحیهای مرصعه لبریزان
بوده چهره عشت برافروخته بود نه چنده انکه در وسعت کنجایی داشته باشد دران جنت آیین بزم دلنشین ظروف و آوانی مرصع
و طلا جمع آمده و بنوای قانون و بربط عمای زمانه را کوشمال میداده و هریک از عظمای امرای عظام بشرف بای بوس اشرف نقد مراد
بکیب آرزو میرسیدند دل افروز جشنی شد آراسته بهیاد و هرچه دل خواسته نامزا فروز کرد روزکار بود افتتاح
نشاط مندی در کردش بود و دماغ زمانه از فیض فشان ان مسرت میکردید و هریک از مقربان مجلس خلد آیین نوازشات کرانمایه در
کار جون بام هفته نوروزی عیش و نشاط بانجام رسید اخبار توجه سردار سراپا ادبار روم از راه شهرزور بمکان خان اردلان
معروض درکاه کیهنی پناه منبان راست قول داشته حکم مطاع بنفاذ پیوست که برخی از لشکر ظفر و از فشکچیان و دیکر سپاهیان
بمحافظت و حراست قلعه حسن آباد کرا از قلاع آسمان ارتفاع مملکت خان احمد خان اردلانست و طناب تصرف بهیچ یک از سلاطین
ماضی فتخیر آن نرسیده و پیش ازین رقمزده کلک مکرر بکرشت که سپه سالار ایران با عساکر ظفر مند از موضع کیلانک رحل اقامت
افکنده و بود چون سردار روم متوجه قلعه مریوان کردیده سپه سالار ایران با عساکر فیروزمند احمال و اثقال انداخته بسرعت تمام
متوجه طرف قلعه میکردد و سپه سالار لشکر منصور زنبیل خان شاملو ایلتک اقاسی باشی بملاحظه و احتیاطی و ندهری صایب چای قلعه
رسیده و بی اکه ملاحظه اطراف قلعه نمایند عساکر جرار را کرم جدال و قتال میدارند غازیان ظفر توام بتیغ دستان جان ستان اکثری
از ایشان را بر خاک هلاک افکنده ندارین وقت آن قوم مهیم مرعوب و فریب را قلعه و حصار خود و ساحته در شعاب جبال متحصن میکردند
چون لشکر فیروزمند متوجه قتال میشوند در رخنه و بوار قلعه خان کشته آهسته آهسته لشکر را بجانب خود و زیر میکشند چون نزدیک قلعه
میشوند میکریزند توپ و تفنک بر دشت ایوان اندان سرداد بسیاری از دلیران لشکر فیروزمند را از پای درمی آورند و نزدیک
قلعه زمین کل و لای پیش آمده اکثری از غازیان را سب در میانه کل ناسینه می نشیند و ناخلاص کردن از قلعه تفنک و توپ
دمار از جان ایشان برآورده و پای ثبات افشرده سپه سالار با مخالفان آتش پیکار بیرمی افروزند درین وقت باران سرکرده را

محاربه برفنگ انداز ان مسدود میگردد و فاجوم دست از بعد ال بازداشته برمیگردند روز دیگر که سردار روم برین اطلاع می یابد از محلی
که فشلاق نموده بودند بران آمد و متوجه قلعه مرجان میگردد نداز انجا کوچ بر کوچ چای قلعه حسن آبادی آینه چون فوجی از نفنگچیان و عساکر
ظفرلوا که قلعه مذکور کذاشته بودند در مقام مدافعه در آمده اورا از پای قلعه برپای کرده بجانب قلعه مذکور میگردند
چون بجزوه همدان از نزول آنان پایمال نهب و غارت میشدند حکم مطاع بنفاذ پیوست که بجزوه و زیردستان و سکنه همدان از شهر
برون روند و هریک از مردم قزلباش که خانه بایشان داده خانه و اثقال او را بیرون می آورده در ایات جاده و عیال او ان او ان
در کنف احفظ بروردگار جهان و احفظ الوذر احفظ فیض ساخته بروند نزیل خان با لشکری که با او بود داخل اردوی کیهان شکوه شدند
و سپه سالار لشکر ظفر مند شکایت از عدم اطاعت و نافرمانی جزوه مسعود در آبروی خجالت خود ساخته بود چون شهر همدان خالی کذشت
سردار روم داخل همدان شده و اکثر بناهای مرتفع و ابنیه عالی ساخته و قطع اشجار و قمع احجار بسیاری نموده دران ایام که لشکر
روم در همدان بود لشکر ظفر محصور بسرکردگی سپه سالار بکنار شهر آمده دو سه روز امر کزا سای عاصره نموده سردار روم با لشکر
مجتمع سر بکریبان او بار کشیده اصلا حرکت نکردند و سه مرتبه با کمین او نزدیک صف آرای لشکر ظفر لوا شده و همدان آماده لشکر
محاربه برافروخته اصلا ازین مقوله که مدافعه نمایند اثری از ایشان ظاهر نشد و سر بجانب او بار کشیده بودند چون شب لباس
عباسیان در بر کرده پرده ظلمت بر روی کشیده روی در بادیه فرار نهاده براه ارجنین روانه میکردند و از ارجنین با جهان جهان
او بار بسرعت بسیار روی براه آورده بصوب بغداد رو انه کردید و لشکر قزلباش همه جا تعاقب کرده هر روزه دو هزار سه هزار
زنده و سر بریده بنظر میر سانیده چون سردار روم از همدان بیرون رفت حکم مطاع بنفاذ پیوست که اهل همدان مراجعت بمنازل خود
نمایند آنچه از مردم آنجا در محال نزدیک بهمدان بودند مراجعت نمودند و شروع در تدارک خرابهای رومیان نموده و کشور ستانی ظل سبحانی
بمزید عنایات فراوان اهل همدان را مشمول عواطف ساخته دستور فرمود که جوانهای بلند موای عنایت شاهنشاهی سایه رحمت
و شفقت از نزیل خان شامل بازداشته بسبب عدم خبرت صایب و فراست واحتیاط او که لازمه صف شکنی و دلاوری بود از
درین یورش سهل بنا نهاده بود فرمان قضا ایزدی بنفاذ پیوست که سردار از مصاحبت تن جدا کرده در میدان غیرت و غضب انداز نموده
بحمت تماشای خبر و صولت کیستی خدیو بر دور و دایره لشکر جلالت اشکر کردانیده ندانکه غایبانه اورا بحضرت حاصل شود که در امتثال احکام
شاهنشاهی و ضبط سلسله صف آرایی نهایت احتیاط و حزم تعاقب رعایت شود و در هنگام نزول موجبات اورا کما ینبغی فراهم باشد
با بالیات و شوکت برای اخور لوخان شامل شفقت نموده بمرتبه خانی سربلندی داده و الکاری بایشان عنایت شده و
مرتبه بلند رتبه آسمان درجه سپه سالاری را بسپاری از عنایات بادشاهانه و شفقت پناهانه بخلعت خسروانه بران افزوده بنوید
زنده و اخلاص مندان و عمده بندکان روشن ضمیر دانای نه بر صایب فراست و دانی کیاست مقرب الحضرت العلیة العالیه رستم بیک
غلام خاصه عنایت فرموده چه نواب مشار الیه از عنفوان جوانی و او ان عقل میولانی دست توسل بدامن اقبال پی زوال السلطنة
مجهود بشرف تربیت نواب عرش آشیانی بهره مند بود و تصرفات او در صف شکنی و سپه آرایی و ندیم ثاقب در تهر یز با کراو با کی

بر دل آگاه و کشور ستانی ظل سبحانی که جام جهانبینی عالم کامکار بست پرتو افکنده بشرف تفقدات کرانمایه کامکار و اساخته بتفویض این مرتبه بلند رتبه
کامکار و اشده چه در ان اوان که شار الیه را بسرداری و ولایت آذربایجان سرفرازی داده بودند در انجا با کراو آن سرحد محاربات مروه
که زبور دستانی ثبت نموده بودند چون باین مرتبه سامیه فایض کردیده عساکر ظفر لوا سردار روم را تعاقب کرده بسپاری از ایشان
بر خاک هلاک انداخته و هر روزه سرهائی در پای یاردوی کیهان پوی می فرستادند و سایر امرا که در موکب مسعود سپه سالار
بودند آوازه مردانکی داده لشکر چون ولایت و شوکت پناه آقاخان مقدم که شعله کرد از خود را اکثر بر عزمن عدو زده فاکستر وجود ایشان را
بباد فنا بسیار از بسیار رد و ند و بعنایات شاهنشاهی کامیاب کشت چون رتق و فتق و نقض و بسط لشکر فیروزی پیکر بزین و
فکر فصرت قرین سپه سالار حواله شده حکم مطاع بنفاذ پیوست که در آب بهر بزنشسته سرکار اهل قلعه را محتاج بعدوبه جنه مکک امداد
نمایند و در جمیع مواد او جانسپاری داده منتظر فرمان باشند چون سردار روم قلعه مبارکر را مرکز وار احاطه نموده و ندا اول مرتبه
نامه محبت طراز بکام قلعه خان بلند مکان صفی قلیخان مشهور بخطاب شیر علی نوشته بودند که از روی بکانکی قلعه را بسپارند و بر
قلعه مستحکم کل عراق عرب نا موصل و حلب در تصرف ایشان کذارند خان مذکور اصلا بمکک اصلا موجه سخنان و ای ایشان نشده
در عراست و می نافت قلعه سعی موفور بظهور میرسانیدند لهذا [redacted] چون سردار روم از بکک خان
والا مکان سرد رکشته و یرنه بمجده نومید شده شروع در تهیه اسباب سیبه بخش برون کرده شب و روز قزلباش در تلاش
با لشکر روم کرم بوده و با تمام اهل قلعه سعی می نموده و این خبر وحشت ثمر معروض بیقان سدة سنیه خلافت شده کشور ستانی
ظل سبحانی شاهنشاه کامکار کامبخش لباس عنایت مسنو و پای مبارک بر کاب اقبال در آورده از بارکاه دشت نورد برآمده با شکر ظفر
موکب اجلال متوجه صوب بغداد و ارالسلام کرم خان کشته و کیهان شکوه عظمت و جهانکشائی که زمره اکاسره روزکار
از مشاهده آن آب شده می طی بوادی و فیافی نموده تا اکه طاق بستون مخیم اجلال کشت و مضمون این بیت کرامی که از بکر فکار ضمیر
خاقانی اکر فلک بکر اخته شاه اسمعیل ماضی نامه بر بانه و تفصیل بالیده از میزانه در پیشکاه نظر مبارک جلوه کر بود که
بستون نالا زارم چو شنید از جا شد کرد فریاد که فریاد دکر پیدا شد و از انجا کوچ بر کوچ در ماهی دشت رایت اقبال آیت بر افراشتند
چون زمان چیک ناظر مهمات رایات برجی از لشکر فیروز مند شهر زور فرستاده بودند که با جمعی از لشکر روم که در عریان و قلعه آن
ولایت بود محاربه نموده ایشان را طعمه عقاب قهر کرده قلعه را بتصرف در آورده نه مغرب الحضرت مشار الیه همکی ایشان را بایاسا
رسانیده و اصدی نکذاشتند که بیار ایشان خبر رساند و قلعه را بتصرف کرفته موجه درکاه جهان پناه کشته در ماهی دشت بشرف
پای بوس سر بلند کشت و عنایات کرامی در باره او بظهور رسید بعد از انمکی از ازمان بجاره سهل اجابت حق را لبیک کویان
جوار الملک بقا رفت کشور ستانی ظل سبحانی مرتبه او را بسی عنایات بادشاهانه بر و افزوده بفرزندان اقبالمندان او مخرب الحضرت
العلیة العالیه حسین خان بیک شفقت نمودند چه شار الیه بفراست و کاردانی و هوشمندی ممتاز است [redacted]
[redacted] چون سردار بعد از بکار چشمار نزدیک بهفت هشت هزار کس را که دل از جان برداشته بودند داخل قلعه میساز

با گوشیر بیرون ان قزلباشش و تفنگچیان که در قلعه محافظت مشغول بودند بضرب شمشیر آتشش بارد و از قلعه دودمان امان برآورده اعلی را بطهور
فتح نشنگ فضل خود نزیزی نمایند چنانچه از بس کشته که بر روی یکدیگر ریخته بودند تمامی خندق قلعه را پری ساخته و هجوم آورده خان
عالیشان با لشکر قلعه لوا بضرب شمشیر خونریز لشکر را از پای قلعه برپای میسازند و همین توقیفات الهی و فوجه کرانیه شاهنشاهی شکست
عظیم بر لشکر مخالف افتاده از غایت عجز و ضعف دست از پیکار باز میدارد و جمعی از لشکر فیروزمند که با سپه سالار در راهریز بوده
از انجانب راه آذوقه را بر ایشان سد و ساخته اکثر ایشان بی قوش جوع و گرسنگی نیسوزه که از پی افتاده و جمیع احمال و اثقال و توپخانه
خود را گذاشته روی در بادیه فراری نهاده مژده این فتح سترگ و نصرت بزرگ بپایه سریر اعلی رسانیده خاطر قدسی گشور ستانی
ظل سبحانی که فیض پرورد توفیقات ربانی است بشگفتن در آمده گلهای مراحم گوناگون در جیب روزگار ریخته و گوش شاه دیانه
جلد ساخته غلغله نشاط عالم را فرو گرفت و فتح نامهای گرامی مشتمل بلاغت نشان تهنیت براورده باطراف ممالک فرستاده و هوجه
سیورسات که بجهة وصول آن تحصیل داران بعراق رفته بودند بخشیده ارباب احتیاج را بانعامات وافر کامروا گردانیده

موکب همیون که رستم بطرف بغداد در فرخنده ساعتی ظفر مند شاهنشاه کامکار کامبخش خلد الله ملکه بمیامن برکات توفیقات الهی
پای توجه برکاب جهانگیری در آورده و لوای آسمان آسای از فراز مهر و ماه گذرانیده با جنود نصرت مهد علی منازل و قطع مراحل فرمود
باکجمان نشاط و طرب هوای شوق سپه عراق عرب سلسله جنبان گردیده وادی دوشت را از فیض طراوت غزام خورم و سرسبز
گردانیده از شعاع آفتاب عظمت بوادی و فیافی را نورانی ساختند راندمرکب پرفراز کوه و دشت موج لاله از زیر کش
میگذشت و با افواج قاهره که مدام اقبال متثال همیشه ملازم رکاب جاه و جلالند داخل دار السلام بغداد که محمود نظار گیان
چار کن آفاق است بساعتی سعد قدم نشد و نمایشهای هیج و تاب دجله بغداد که داغ رشک بر دل نیه نوعروسان خلخ و نوشاد است
چشم جهان بین را سرمه اسلیمانی میکشیدند و همه جا مضمون ابیات حکیم گرامی نامی حکیم خاقانی که گلستان سخنوری از فیض ترشحات
طبع سحر نگارش هر اینه نوبهار دار در نزاکت و لطافت آب زلال کوثر مثال و هوای دل آسای پر فیض بدیع المثال آن خطه مبارکه
گویند بر صفوه اصدق جلوه گر بود فرخ عمری گرفت بر باد در صحبت آب و خاک بغداد آن آب جو آب خضر طبیعت کش زندگی
ابر بود بر آن باد جو باد عیسی اثار کو همه دوباره آورد بار دولت نزمخال نوشش نوگرده قبالا بتوشش بغداد با بار بانع
داوست هیشانی بخت از و کش است تریاق ده اوست دشمنکش او جون چشم کوزن و تاب آهو جون عارض یار از نکوئی در روی
هیر آزده که جوی ارواح که بردارش گذشته فردوس برین بر دوشش بس جون بهشت با رنخورد ند بغداد کیشش نام کرد ند
آدم بدل جهان ثمرد کشش جون شد بفرشتگان سپردش در تهنیت رایت آفتاب نظر آیت که سر باوج شرف رسانیده فوای
بر فنون آسای نامیه گلهای رنگین و سبزه و ریاحین در دامان روزگار میریخته اند و از بار و نرگس و امان دشت مداین پر گرد
بر سبزاری نسیم و همرای رواییح و شمیم نثار موکب مسعود می ساخته اند چون قبه بارگاه سپهر عزگاه سر باوج مهر و ماه رسانیده
برافراخته و طناب پرهیج و تاب آن که رشته رگ بری رو بان اخلاق در لطافت و نزاکت گرده بر هیچ نصرت و فیروز

بدل زمین فرو برند و دشت بی منتهای آن ارض مقدس از لمعات شعله خورشید طلعت عظمت نمایان شاهنشاهی رشک فرمای ساحت طور
گردیده خط عظمت از دل و جان نوای روح افزای بشارت و خورسندی گوش هوشمندان دار الملک شعور را گرانبار گردانیده از هر طرف
اولیای پایه استقرار بر مرکز استوار ساخته مضمون این ربانی مترشح بود که شاها عزم تو دستگاه ظفر نشان بشتاب
همین خطه کربلا داد گرست بغداد که برج اولیا خوانندش در ارزوی خطبه اثنی عشرست قدوم فیض غیر تا مشتاق لزوم
مبارک کشور ستانی آن سرزمین را رشک خانه چین گرداند گاه نشاط سکان آن و بار باوج آسمان رسانیده نوید ابهای بهجت
افزا شکرانه این نعمت عظمی ادا می نمودند جون خان و مکان بسعادت استقبال کامیاب نشاط گردید مقرر عواطف پادشاهانه
گشت و بخلع فاخره و چقه زالف سیاه مرصع بلالی و بر افت شاهوار سربلندی یافت و شاهنشاه کشور ستانی با یک جهان اقبال
فراوان اعوام زیارت آستانه مقدسه اسدیه در جوار امام همام امام موسی الکاظم و سید سنیه آسمان درجه امام محمد تقی صلوات
الله علیهما که آن دو کوکب بر جرا امامت ماننده و بخش در یک اکمنترین جای کرده اند بسته بتوفیق زیارت ان مشاهد مقدسه کامروای
صورت و معنی گردیدند و جمه جاسید العقلاء و سند الفقراء امیر محمد باقر فرزاد و اقبال متثال از موکب همیون رسوم زیارت تعلیم
آن نور افشان گوهر درج سریر آرایی نمودند و بعد از فراغ از زیارت و لوازم آن سکنه و خدمه و حفاظ آن آستانه سده
مرتبه را بانعامات و افره دامان امیدواری لبریز فقد رایج ساخته و با لشکر جهان گشای و عظمت و سطوت و جلال شاهنشاهی
که مشاهده آن ولاه و سراسیمه در قبض اضطرار در داخل دار السلام بغداد شده و ساحت دلگشای آن قلعه سپهر پیمار اقدم
بقدم ملاحظه نموده آثار رسمی و اجتهاد و کوشش و کوشش دلیران جان سامان قزلباش و سایر تفنگچیان احسن انتظام امیر فتاح
اصفهانی بنظر مقدس در می آورند و بانعامات گوناگون هر یک از ایشان را نوازش نمودند و چند انکه بغداد دار السلام از
فیض موکب مسعود بسیر اب بود کشور ستانی مرتب چمه بزیارت امامین همامین کاظمین کامیاب ابروی جهانگیری میشدند
شرح آنچه صدر از احسن وجه و اتم نظم و تمشیت و ضبط یافته قلعه حله و تسخیر نمودن قزلباش قلعه را
جون سردار روم از فتح قلعه امبار کار بلوس کشت و شکست یافته روی در بادیه فرار نهاد و فیلیا و شاسار بقلعه حله قرستاده جون قلعه خالی بود
باجمت هزار کس داخل قلعه گشته و در نومیدی بر روی خود بست جون این خبر بمسامع منهیان مجلس قلعه آهن رسید بعرض اشرف
اقدس رسانیده فرمان جهان مطاع بنفاذ پیوست که سپه سالار لشکر فیاضت اثر با جاکر فیروزمند بمحاصره قلعه حله و امان اطاعت
فرمان بر میان بسته سپه سالار ایران با دلیران فیروزمند و شجاعان عرده متوجه طرف محله گشته قلعه حله را مرکز احاطه
محاصره نمودند و شروع در خندق قرو بردن و سیبه ساختن نمودند لشکر جرار قرب جهار فرسخ زمین را فرو گرفته ساحت آن از زیادی
غربال آسا ساخته شد و روز از قلب زدن تا سواد و با شامی مذکور بمرتبه ضبط قلعه نمود که در بن مراتب و یاری از قلعه
شواشت پیرون آمد دلیران قزلباش حمیت و اخلاص مندی را شعله بر افروخته کار بمرتبه بر اهل قلعه تنگ ساخته قرکه با شامی
مذکور خندق و قریب ساخته در شب ظلمانی پنهانی از لشکری که با او در قلعه بودند بیرون آمده در دل شب کوتاه تر از دل ظلمانی ایشان

پاسبان مرا باتمامات بیکران کامیاب ساخته و چندانکه دران بلده فاخره ایام جاه و جلال نزول داشت هر روزه بشرف زیارت مشرف میگردید و تفتیش اوضاع انکابر و وجه مرحوب نمودند بعد ازان عزم انکه موکب اقبال و بیش خانه جاه و جلال بطرف کنف اشرف علی ساکنها تحیه و ثنا الف الف متوجه گردد و تصمیم گردید متوجه کشورستانی ظل سبحانی بطرف طالقان البرز اسد الله عالما کنه

بعد ازانکه خاطر مقدس شاهنشاه ربیع مسکون شیراز نه بندگان پرتلون خاقان اعظم فور دیده عالم کشورستانی ظل سبحانی از زیارت زیارت مشهد امام الثقلین خارج گشت بتمامی تخلصی نگاهبانی همت ارجمند رفاق شوق زیارت امام الجنتین اسد الغالب مطلوب کل طالب علی بن ابی طالب صلوات الله علیهما بر جبان جهان کشای استوار بسته براشهب صبانژاد اقبال برآمده خانه زین سارنگ آرام خانه برین گردانیده و از رشحات طلال خوام بوادی و فیافی و صحن دشت و صحوار اسیراب فیض می ساخته و تشنه لبان بادیه راکه دیده و دور بین جهانهای تماشای این فیض سامی در قرون و اعصار سابق نگران بود از لمعات سوانح بیز جهان افروز بخطی وافر و قطعی متکاثر فایز گردانیده تا انکه چون ماجه قدسی طراوت آفتاب آیت گستید مقدس منور انارالله تعالی برهانه ملک کنف اشرف علی ساکنها تحیه و ثنا الف الف که حکیم گرامی حکیم خاقانی در توصیف او میگوید

سرما چینی کلاه در بای
در شهد مرتضی زمین سای در خدمت شیر مرد عالم چون شاخ کوزن فد کنی خم از حوض جنان بهجت دولاب ژان
خاک تکور آوری آب در ناف صبح مشک اذفر سای بصلایه خلک بر زان غالیه کنی سای بر تربت بوتراب سای
جندانکه تراب بوتراب است ایستن نافضای نایست طالع گردیده و چشم گیستی افروز جهان بین کشورستانی ظل سبحانی
خاقان جمجاه سپهبار سپاه بخاره آن کامیاب گردیده از مرکب کوه پیکر بادیه گرد با مون نوزده بزیر آمده پیاده با همان
شوق و اخلاصمندی طی قطعات بوادی نمودن زیور اقبال سامی ساخته و خاره و خاشاک آن بادیه دلفریب را از نسیم
اشعاب جماشاب جاه و جلال آبرنگ گل و ریاحین و نرگس و یاسمین مبدل نمودند با انکه با همان خضوع و خشوع و صدق نیت و اخلاص
تمکین عتبه گردیای اعالی چین نور بر نور و شاهنشاهی را طراز جاه گیری و اقلیم گشای داده بر روضه مقدس مقدسه طوس از جاه
آن بر ابه دلنشینی دارد با انکه سموات پاسبانی آن ارض مقدس روه توشه قرب مقام قاب قوسین او ادنی بر گرفته داخل
داخل شده ولی از مم بانه و حزن پیکران که سنت سنیه آبا و اجداد عظام آسمان احتشام است در زیارت بجای آورده
بعد از فراغ از زیارت جمیع خدمه و حفاظ و عترمان عتبه قدسیه را باتمامات مستکثره و جیب و دامان آمال پر بار کردن
انعام و افضال ساخته و بستقر اقبال مراجعت نموده و کامروا آن شاهوار کوه هر دج جهان ستانی بیمار کاه بسپهر خرکاه که
قبه جلالش سر بفرزده و ماه و مهر ساییده در آمده و سه روز دران عرصه مقدسه علی ساکنها الف الف ثنا و تحیت نزول اجلال
نمودند مرتفع بقیه است از وقایع ساکنه که دران ایام نیسفی فرجام روی داده انکه اوان رابت خور شید عزابت کشورستانی
ظل سبحانی در شهد مقدس مفروض نزول اجلال داشت نواب مستطاب سید الافاضل و زبدة العلماء نی الاولی اخره الاوایل سید
الکبراء الراسخین و فخر المجتهدین امیر محمد باقر اماد متخلص باشراق طاب ثراه را چون عازم عتبه روی داده بود و حسب الحکم جاه مطاع

یوبای دربا به فرمانهای دارای راه گریزپرار توشه خود ساخته صباح آنروز در سپه سالار ابن ظاهر میگرد و دیگر دو همان شب لشکر جرار
میفرمایند که در عقب ایشان تاخته اکثری از ایشان را بر خاک هلاک سرسرند و پاشا از مای که بآن تردد و عزم بود بهرون رفته تا موصل در
هیچ موضعی نمی ایستد و برخی از لشکر دوم که در قلعه حله مانده بودند روی بگریز نهاده کاهی سوده بگذشت سپه سالار ایران آمده و عجز
و انکسار خود معروض داشتند و استدعا نمودند که بآکردن ایشان سپه سالار ایران عذار از نهاد بر نتافتن درگاه کشورپناه نموده نهیان
معروض عتبه خلافت داشتند کشورستانی ظل سبحانی حکم جهانمطاع عالم مطیع فرمود تا که ایشان را از خدمت انصراف به مستقر جهی کشیر در قلعه
محصوره بودند با جمعیت فراوان اصلا از ان عسکر منصور و متهور نشده و حکی ایشان را مرخص ساختند چون لشکر ظفر اثر بار دوی سرا
روم میرسند تمامی مراحم کونا کون که درباره ایشان بظهور رسیده بود اظهار نموده و با لشکر گذاری عنایات شاهنشاهی مجمع روی پیشان کرد
فصلا سردار را فروی نشانیده سردار روم چون فوجی از عساکر ظفر قرینش که در قلعه اختفای بودند و حیاته ایشان و عسکر روم مجادله روی
داده و بر قلعه راضبط نموده با ایشان نمیدهند لیکن سلیم خان ذوالقدر شمس الدین خان بصف لشکر روم کر شمه میکردند و دین مدت
ایشان را در قلعه دان محبوس ساخته بودند چون آثار شقفت پادشاهی در بازه لشکر روم کرد قلعه محله بودند بظهور آمد و اطفال سران لشکر
روم نموده بودند سردار سلیم خان و شمس خانرا طلبیده و از شفقت کرده خلعت داده عرضه گذاشت بارباب فتان درگاه کیتی پناه و مشیخ ملوک
و اطفال صلح مصحوب یکی از سو باشیان آن مرز و بوم بدرگاه معلی ارسال میدارد و خواهش قرابلیش مصحوب او بپایه سریر اعلی آمده و عرضه
اورا معروض عتبه کبریای جلال داشته چون سردار روم استدعای او جانب درگاه دین پناه نموده بود خاطر مقدس اقلیم
کشای بفرستادن ایلچی همراه التفات توجه کرده و موقوف بامدن ایلچی گردید مطلع توجه رایات نصرت آیات دولت قاهره

کوبندی سحاب و جنبش شرزه شیر چون خاطر مقدس جهانکشای کیتی پیرای را فراغ از استخلاص قلعه ازایادی فتنه و ریشه شورمیه
بروی داده و مرتفع قلعه مبارکه بر وجه مرحوب بظهور رسید با همان شوق پیکران و اخلاصمندی بی پایان بقصد عزم زیارت بقیات
مقدسات آسمان درجات نموده بخشت عنان کیت برق نمک اقبال بجانب کربلای معلی و زیارت امام الثقلین و سید الشهداء ابی عبد الله الحسین
ابی عبد الله الحسین صلوات الله علیه بحرکت در آمد و چون آن بیدای ایزدی شوق پیش نهاد همت قصوی کرده همه جا طی
بوادی و قطع فیافی نموده تا انکه ظلمت آفتاب تغلین افروز زمین فتنه عرش سای گنبد مقدس ظاهر کردیده کشورستانی از نشیب
صبا سیر بزیر آمده پیاده راه قبله مرادیوبان بآستانه مقدسه عرش درجه داخل شدند و با همانی خضوع و خشوع که طایکه سموات را
عرش رشک آن از بال فنانی پاز میدهشت و از دواژ انگشت شاهوار که از سر چشمه اخلاص شادابی یافته بودان ساحت مقدس را
سیراب میساختند تا انکه داخل بروضه مقدسه گشته و چنین نور بر نور و الهی را بر خاک آن درگاه نهاده ابروی توفیقات
دارین و جهان گیری و اقلیم گشای ازان ساحت مقدس بر گرفتند و از حضرت سید الافاضل امیر محمد باقر اماد دعای زیارت
و رسوم آن متعین یافته و جمیع عقول و طایک بر دو پر یافته بهنشاهی آن کرانمایه کوهر درج شاهنشاهی دیده و دربن رانیز بوزرد
دل حق کزین رانیا به حبور و سرور رسیده اوند بعد از فراغ از زیارت و نیایه بیرون آمده جمیع خدمه و حفاظ و بندکان آن آستان ملایک

افتاده یکی بلطف شیرخان فرزندان طغرشان میکرده شیرخان جریده روی بدشت فرار نهاده بعد از طی بوادی و فیافی خود را بکجی از ظایف
ماچرج رسانیده افغان که دران حدود می باشند میرسانند و از ایشان طلب مردم مدد می نماید با آنکه صد هزار کوچ و ثقیب قوچی باجوج و بار صاحبه
بطرف عساکر خان والاشان می آید خان والامکان درین مرتبه نیز آتش جدال برافروخته خاکستر وجود انگیخت برگشتگان را بباد فنا بر
میدهند درین مرتبه زخم تفنگی بپای خان قندهار میرسد و شیرخان باز روی بدشت فرار نهاده اثری از وجود او نمی یابند و عساکر
منصور با کوچ شیرخان و والده او اما جمیع و خزاین و اچه در دولت العلیه تحریر عرض جمع آورده بود برداشته متوجه قلعه قندهار میگردد
چون این فتح مستر ک را عرضه درسانان معروض درگاه جهان پناه گردانیده فرمان جهانگشای بسعادت صدور یافت که کوچ شیرخانرا
باموال و اهالی هند و دستان که در قلعه شیرخان بود و بدست غازیان نصرت مند افتاده اند بدار السلطنه اصفهان نقل نمایند و باقی اموال
و خزاین او فیروز دفتر لی که درین یورش خان قندهار جمع آورده بود با بخشیده و ضع خاطر خاقان والامکان مصحوب فوجیان عظام
بجانب او فرستاده و استمالت مشتمل بر عنایات پادشاهانه و مراحم گوناگون خسروانه منشیان بلاغت بیان تحریر در آوردند

شرح ورود موکب اقبال باصفهان و تشریف آوردن پادشاه

چون از نشئات سحاب فیض پرور و فروغ افروزی شمشاد معدلت اقلیم خاقان اعظم دارا
الملک عراق عجم رشک فزای بهشت و موسم اردی بهشت گردیده نامی همت ارجمند پادشاه با طراز اسباب عیش و نشاط مقصور را
تا مگر روزگاری فراوان و لیل و نهاری بی پایان اسباب کامرانی مهیا داشته باقتران تابیدا اقبال بعشرت میگذشت و بعد ازان همگی
توجه گرانمایه شاهنشاهی بر تنسیق و تنظیم اوضاع دارالملک صفهان متوجه گردیده نهمنیان مجلس بهشت اساس معروض میدارند فایه سلطنت
و ختران سده خلافت گردانیده اند که در پرتو رایات اقبال المحبوب عراق عرب و رفع شر عساکر روم بسبب کمی باران و آب بر ثبانی
بسیار بحال عجزه و رعایای دارالسلطنه مذکور راه یافته زمان جهانگشای تشرف نفاذ یافت که در اطراف ممالک هر کجا خلل یافت شود
نقل بدارالسلطنه صفهان نمایند ازانکه روزی بسبب دفور خلق خرج مشار الیه کم و جود در میان میدان نقش جهان کل روی بسیار است
بعرصه روده آسمان رسانیده و عجزه و فقرا و فرو مایگان از امراض جوع و فاقه خلاص گردیده مرتع تنسیق اوضاع دارالملک صفهان گردیده
بعد از انکه خاطر مقدس کشور ستانی ظل سبحانی از تنظیم و تنسیق اوضاع اصفهان فارغ گشت همگی همت قضا سطوت پادشاه نیت
صفای عزیمت خسروانه بران مصمم گردید که عدیله روزگار و دارالملک سپهر دوار و ساحت لیل و نهار از خاشاک فساد
که باعث شورش اوضاع جهان و جهانیان و سبب تفرقه ابناء زمانست مصفی سازند حسب الفرمان قضا جریان فرمان قدر سطوت
کشور ستانی ظل سبحانی بتسخیر سیستان مرکز اقتدار جهان موکب عظمت سرمای آن سواد و شورش و فساد را بباد تسخیر مسیسا از مملکت
بدان بربره برچاکه او بار انگخته مدتست سلسله جنبان شورش و فتنه بوده اند از تسخیر پاساکنه رایند فرو بیران و زیر اعظم سلطان احمای
پسران میرزا فتح الدین محمد صفوی میرزا رضی صدر رسانی که بشرف مصاهرت عرش آشیانی نامدار که مباهات برافراخته بود و خود پسران
میرزا محسن مشهدی که او نیز بصعادت مصاهرت عرش آشیانی نامدار که مباهات برافراخته بود نه چشم جهان بین که دیده بانان دل فتنه
انگیزست از تزویر بی نصیب ساخته و تنبیه لعبات و مناصب داده قوجی باشی چریغ غازیان فرو نهاده جهان جوصلوا و تاب نشاط انقلابات

شاهنشاهی نباورده اند که روزگاری چنین سیاست مریخ مزاج موکب اجلال و سطوت علیق بیک بساط صحبت و مائده یکجا
با کامگاری او نشسته که سراورا بریده و بر سیده اند خفته و بیدار او از امور نیز دران تاریخ چنین سیاست کرده اند
چون تخته خان استاجلو حسب الفرمان جهانمطاع والدا و را بعبرة هر چه تمامتر کنار ساخته یکجا و از لباس و مبلس عریان گردانیده
و سلطان حسین خان فرزند در یورش خان شاهلو را نیز بقتل در آورده اند چنانکه فراغ ازین سیاسات که سرانه موجب انبست و رفاهیت
کافهٔ عباد است روی داد نهضت قدسی طویت بر تعیین ارباب مناصب معظم گشت مرتبه بلند و منصب ارجمند وزارت اعظم بجواب
مستطاب وزارت و عظمت آرای شوکت و ابهت پیرای مجلد اسکارم و اخلاق عادی بکمالات و مفاخر دلپسند و لکشا روشن
ضمیر از سلطنه نه بر فرقد السنیه مطلع دیوان نصفت و اقبال شمسه ایوان بلند سپهر هونه جاه و جلال و دستور اعظم مشیر معظم ناظم عالم کن
السلطنه افتخار الدوله العلیه العالیه الخاقانیه میرزا طالب خان اردوبادی نصیری طوسی النسبتین الحاجبین مفوض داشته و
نواب والا شمه مدار جهان مغمور عنایات شاهنشاهی و متسول مراحم پیکران ظل الهی که شرح کیفیت آن بمیزان بیان در سنجیده و بسلک
تحریر و قیاس و لکان در کشیده گردانیده و بطراز این مرتبه بلند کامروای مصور و معنی شده به قتضای سزین و تاجر بخشند
اصابت قرین بکج خوی و منشاء عزاده فات گرامی شبانروزی مصروف انجام مهام گاه نزهایا و عامه برداشته تنظیم اوضاع
عساکر و حشمه و شید و فیه مم را چراید و جدا مال ساخته بفطرت فطری که مکوطبع و قیقه شناسی ست نقش مطالب و مقاصد ابناء روزگار
و بستن ان هر دیار از نواصی امال بر خوانده و ثبت مطالب ایشان بموافق حق و مطالب صدق می نامزد و بلوح میاهی نوازش
گرامی شکسته و لان ریخ مقاصد را بر اصفای گردد و بر من کامروای گنجاج می سازند از اول طلوع شاهین زرین مهر بر اوج سپهر
تا اصفاع مغرب از زلال رشحات سحاب نشانه لبان روزگار را سیراب طراوت و کامروائی میگردانند و موافق مزاج چهاران
سودای مقاصد مشترب کوارای استنلاج بر تخته بیمر و صحیفه مرام و کیفیت مهام هر برنا و پیری نگارند و بوان کمالات کشن گردانیده
باهبات بلند حقایق و دقایق بست بهار ستانی ست در روی جهان جهان متقابل ربا جمین مضامین رنگین و لالی شاهوار معانی و نقش
بر روی یکدیگر ریخته بواقعیت نکات غریب آبدار کلام بلاغت اشتمام مشتمل آرایس کارخانه ایجاد و نکوین و پیرایه اهدای
آسمان و زمین بحمت بلند مشش بر آبادی خراب آباد دلها معتصر و عدالت ارجمندش بر جمعیت شهر ستان خواطر محصور نشانه نشات
دائمی استمرارش باقدار نه کیفیت در نیاید و از بیان قاصر و انگشت حقایق آز انشاید مادر تبه بلندش مرتبه عبارت شیخ
ابو الفضل هندوستان بست و بغایت بی قدر و بیمایه و منشات مولانا ظهوری تبی مغز و بی اعتبار نمک کلام ایجاز نظامش خوان
معانی را در خور و عروس سخن را آراینش زیب و فر از سواد مداحش ابواب اسعاد بر ارباب استعداد و روشن و از شاهراه معانی دلنشین
بزم اصحاب کمال رشک هزاران گلشن زلال کوثر شمال مقالاتش آب نیسان بر آتش شهرت مقامات جوهری افشانده و شکوه
عظمت و مستورات حیاتش که حور مقصورات فی الخیام لم یطمثهن انس قبلهم و لا جان در شان ایشان نازل گشته به لغزیش نزلزل
در نگارند مولانا شرف الدین علی یزدی انگخته چاشنی اضافه گهربارش صفوای سودای نگارنده دماغ تشخیص بفیض هندوستانی

بلطف فیاض حقیقی بهروان برده طرز سخن را بالاسی تازه و طرز فهم معانی را بغرایب آوازه ساخته نسب او چند و نسبت آسمان پیوند
از جناب ابا عظام تقه و ذوالمنقبتین و اسوة المتاخرین عدنی کامل و محقق اکمل محقق طوسی خواجه نصیر الحق و الدین قدس سره
منتهی میگردد و همچنین بستاد الافاضل فی الشریعة الحقة الاحمدیة شیخ الطوسی شیخ ابو جعفر نور الله ضریحه سلسله نسب آن والا حضرت
منتهی میگردد و والده ماجدش که شمره از مناقبش بر عرش المتاخرین و اقصح المتقدمین شیخ علی نقی کمره اعتاب شراه و قصیده وکه
در ستایش ایشان انشا نموده گفته اند علت غائی ایکاد سخا خاتم یک که سخا کرم از دست دول آورد ند درک دست
مصانع ز حد بگذرند دستهایش کریا توان عطا مخواند خنه منتش راحه از مرفق و زانو بیان دست و پا چاره کرد بسته
مادر زانند دستور معظم نظام الملک ثانی میرزا تاجم جبک اردوبادی نفذه الله برهانه و تفضل بالمیرانه میرزا نه بوزارت اعظم مکلف گردید
فراوان و جلیل و نهاری بی پایان محصور و روزگار بوده بعد از انکه در موکب اجلال و الی نعمت جان نثارین تسلیم کرده مرتبه اورا
بسیاری از عنایات پادشاهی برافزوده بجلف ارجمندش نواب دستور اعظم سلمه الله و ابقاه عنایت فرمودند نواب
دوازده سال مستقلا بدان شغل خطیر کامیاب بوده چون از فیض فروغ بسیاری شاهنشاه ظل آلوه وارث سریر دیهیم سلیمانی
خاقان اعظم چراغ کارخانه عالم خلد الله ملکه و سلطانه بهارستان روزگار شاداب نشاط و سیراب زلال کوثر شمال
عشرت و انبساط کردید هوای بلند همای بلند همواری توجه آسمان پایه ارش سایه مرحمت بر سر پیشه او افکنده و بشرف رقم نویسی مشرف
ساخته تا قریب سه سال با آن خدمت ممتاز و سرافراز بوده ناگاه در نوروز پنجمین ایل کامروای ایام ساخته بتفویض
این مرتبه آسمان منزلت سریلندی داده و منصب صدارت کل که از اعاظم مناصب است بنواب مستطاب معلی القاب عالیجاه
مآب بنوت انتساب سیادت و صدارت و جلالت پناه نقابت و کفایت و همایت دستگاه فذوة الافاضل و العلماء
و اسوة الاخر الفضلاء و الفقهاء مرتضی ممالک الاسلام مقتدای طوایف الانام مرجع الاکابر و الاصاغر فی الایام محیی الشریعة
المطهرة الاحمدیة خبر الانام علیه الصلوة و السلام السید السند الایه من الله میرزا حبیب الله سلمه الله تعالی و ابقاه الحسینی
العاملی خلف خاتم المجتهدین برهان الافاضل من المتقدمین و المتاخرین کاشف رموز کنوز الفقها و المحدثین المحریر الافاضل
سمی ثالث الائمة المعصومین امیر سید حسین نقده الله بلطفه ارتفویض نموده بعد از انکه بر خاطر مقدس کشور ستانی ظل سبحانی
کرمزا از انکشاف صباح کامکاریست بمرتبه عیان رسیده که تشیید بنای شریعت حقه مصطفوی صلوات الله علی بانیها و تاکید استمرار
قواعد دین قویم نبوی از وجبات روزنامه اماسش ظاهر و مهید است معهود عاطف پیکران و مراحم پی پایان مساحته جوان
در جمیع مراتب دریافت ثاقب و تدابیر و تصرفات صایب کامل عیار یافته بشرف تفویض این مرتبه عظمی کامیاب دارین
کردانیده نه چه سوابط شواهد دین داری از ارکان ارشاد از نشانش عیان و بوارق شوارق اقتدارات دانشوری از لوح
طبع اظهار نگارشش تابان است قوانین شرع شریف از مدابیر صایبش ظاهر و قواعد طریق معموری مرینه مرتضوی از حسن تصرفات
و فیضش مانند مهر جهانتاب بر آسمان پایه ظهر شرح قواعد ارشادکشش فارغ از تقریر بر خرد بینان این معنی چون صبح صادق ظاهر

بر عالمیان از رشحات سحاب افادانش نگارستان علوم در نهایت ظهور حیرت افزا و طرب پیرا و دریان و از فیض مواید بر کارش
کشن امال افاضل شاداب و خندان و از تیغ توجیش شمع امال و دانشوران را نور و لمعان و بیارقه مصباح نقطه انشش خاطر کمال
اندیشان دوران لبریز جبور ریست او بزحسن عقلانشش محافل روزگار و از سرور جنان بیامن توجه فیاض کشورستانی ظل
سبحانی بشرف این مژده شادمانی سربلندی یافت روز دانش پیشکان روشن کرده و صبح مراد امیدبخشان از فیض آمال
برآمده قدرشناسی کوهر کیتا به استعداد امیدواران دارالملک سخن را بتوده کامروائی بهرایه نو بهار داد و جهر اصحاب
هنر که قرط سال قدرشناسی بزر در وانی خوی کرده بود اکنون مانند کل سرخ بچهر و افروزی بروی برافروخته و لبستان نقد
سخنوری بر انشطاطی تازه و ابتهاج علی ای اندازه دست داد و شکوفه از حسن توجهات آن صدر المشرقین اکنه تابانی آب و
یاران و دار السلطنه صفهان صیت عن الحدثان بمرتبه رسیده که فیضش در انجا بغایت الغایت و شوارب و نواب خدایگانی
با یکجهان اخلاص فعلین نفحات از بهای همت کشیده بطیب آب و باران راه درگاه ملک منان پیش کرفته با خلقی انبوه
بطرف مصلی رفته بعد از انکه صلوة و استسقا بجای آورده و ادعیه لازمه آن فراموش کردند از نهایت عنایت و باب علی الاطلاق
ابر رحمت رحمانی بترشح در آمده قطرات انظار ساحت روزگار را چیرا بنو بهار داد و فرزندار جمند اقبالمند اشبار اکه
بزیور کمالات صوری و معنوی ارراسته و بهراسته است سید الافاضل سند الاماثل و اخر الاوایل مجمع غرایب لطفات
دانشوری که از رشحات سحاب دانش فیاضش بهار ستان دانائی سرسبز و ریان و طراز تمنه و آباد است سلطان
السادات و القضا برهان افاخم الفضلاء روشن ضمیر فقید النظیر بلند اختر اوج فضل و کمال و الابتر برج سخنوری و اجلال میرزا
محمد مهدی سلمه الله ابقاه که از بهر نوازش ذهن فقادش دار الامان دانائی خشنه مندست و شایخ طبع سحر آفرینش مرهم پاش
جراحات دلبستگان جواهر استعداد است در ان فن شریف بسی امتیاز نظارت و در فنون معارف و عوارف کوی برتری
از سخن سنجان در معاصر ربوده بمنصب نوابت مشهد مقدس سلدره در جوار آسمان مرتبه فاطمیه صلوات الله علیها که
در مدینه طیبه رقم حرسه عن التلاطم واقع است سرافرازی داده ندو بخلع فاخره شاهنشاهی فاخرت با استقامت اقتدارش
را زیور بخشیده ندو آن دانادل سپهر شکوه در اصطیاد و تقریب هر طایفه و طبقه غایت مهارت کار بمجزه مانند که مزیدی بران
متصور و ممکن نیست با وجود انکه سرکارش با جنود دشوار پسند ارباب و طایف است با بیکدوا قی و خیرا ندیشی که کاز سرشت
دارند بنوعی سلوک مینماید که همکی این کروه پیمان حسن شمایل الا جزء اعظم استعداد ساخته اند مدام اوقات قدسی سمات
مصروف مطالعه علوم طیبه و الهی داشته باشغل همت کلی جمع ساخته فوجی از طلبه علوم را بموایه خوان افاداتش عزیمه کامروا
می سازند و این زمزمه اصحاب کمال زبور کوشش حنانش بنوش ساخته اند و مرتبه بلند رتبه فوجی با شی کوهر بمواب ایالت و شوکت
و عظمت پناه امیرخان ذو القدر عنایت نموده حکومت کرمان بازبایشان مرجوع کشت و فرزندار جمندش رستم پیک رامور
عنایت بی پایان ساخته بموجب آسمان مرتبه اهرای سربلندی داده اند از سوی این ایام درین روزها از جانب قدر مکرم

بنده او سرجان خبر رسانیدند که ایالت و خفران پناه صفی قلی خان حاکم عراق عرب و دیار بکر کشور ستانی ظل سبحانی پادشاه آفتاب
کامیاب گردانیده و ایالت و ولایت و لکشای عراق عرب و تولیت عتبات عالیات عرشی درجات پایالت و شوکت و عظمت
پناه بخت عرش خان غلام خاصه شفقت فرمودند و مشار الیه در زمان دیر بسته امراض گوناگون افتاده بود که فرود رسانان
چابک تکمل این مژده عنایت پادشاه خاجانه رسانیدند شاهنشاه کامگاری او را بالصباح فرخندگی پیمال کرد و از این مرحمت
بی اندازه جانی تازه در کالبد امیدواری یافته مربی طبیعتش اساس حیاتی مجدد در مملکت بدنش بنا نهاده با یکجهان عنایات
شاهنشاهی و تفقدات آسمان پایه ظل الهی متوجه آن ولایت و لکشا گردید و بقانون سابق ایالت و ولایت قلمرو عدلگستر
تبریز و ممضوض گشت کلمای امیدواری در بهارستان کامگاری بشگفتن در آورده سجدات شکرانه این موهبت عظمی بجای
آورد شیخ معتمد کرکش و سلطانیه متصدی خلعت و در این وقت که خاطر قدسی جایگاهی شاهنشاه کامگار کامبخش از
تنظیم مهام عراق عرب فراغ یافت فرمان قهرمان فهرمان وصلت شاهنشاهی ابر عاطفه بارصولت و غضب بنلاطم در آورده
دریای هیبت کسروی بموج در آمده یوسف آقای آخته را که نه دل اخلاص گزین و نه عقل و ادب شناس داشت
و اندرزمان نوایب عرش استیانی نامدروز جهان افروز کساحت روزگار از خسیس شعله نیر نوزاتشان کشور ستانی
ظل سبحانی روشنست بسعادت عنایات کامیاب بوده و مانند مور حواص با آن جثه که تا توسن سپهر از جولان آن در گل
نانوانی نگردون نشستی از اطراف اکناف سیم و زر فراوان و اسباب جمعیت بی پایان فراهم آورده بود و فضل گل
بران زده مقرب الحضرت العلیه العالیه علی قلی بیک لیسا ول صحبت نایب دیوان بیگی حسب الفرمان قضا ترجمان
مریخ صولت کوکب سیاست علی قلی بیک دیوان بیگی که سابقا بسان صحبت بود تن او را از ثقل پایه گران سر بر نخوت
بالای داده به تیغ یا سایر خاک او بار انداخته و احوال و اسباب ارمر صع آلات و نقود نامی در وجه مشار الیه انعام
شده و برخی را نیز بازماندگان مثل کبوبیک غلام خاصه را سباب سنلا ساخته و حاکم شهرزور ان عراق عاقبت اموال ساخته
و ولایت شهرزور ان را بایالت پناه و شوکت و عظمت دستگاه فرخ خان خانیت نمودند و بمرتبه بلند رتبه خانی سرافراز
ساخته و ولایت در بندگه مسابقا با و مرجوع بود بسیاوش سلطان شفقت نمودند و منوچهر جلیل المرتبه را بدار باشی گردی
کوران فن شریف غایت کاردانی و دقیقه فهمی و دوام خدمت که خط خفقت را دران راه نیست تفویض داده بزیده الخاصه
مقرب الحضرت العلیه العالیه خواجه شاه نظر که در اخلاص و کشوده صفا طویت و خلوص نیت الحق نهایت عنایت
نموده و مخصوص عواطف پادشاهانه فرموده و چون خدا ترسی و دین داری در طبع آن اخلاصمند راسخ بود و جهاجا به رحمت
اللطف که مبلغ کلی بود و فانون چنین که دار و جه رکابدار باشی مقرر باشد فیصل آن کرده آنوده آن کرده شیخ جعفر کمونه مرتد
منشور سلطان دارالمکه امامت حضرت امیرالمومنین علیا ابن ابیطالب علیه الصلوة والسلام چون همگی همت فضا سطوت در تنظیم
امور جهانبانی بر وجه مرغوب بطور عزم اقبال بران مصمم گشت که بقعه شهدا مقدس علی حضرت امام الثقلین و باب الحسنین

و زین الشهدین علی ابن ابی طالب صلوات الله علیه را بهبش و بداغوفی دولت روزافزون ساخته گنبد مبارک سپهر
رنگ که مولانا عرفی در علو مرتبه او میگوید این بارگاه کیست که گوبندی مراسم ای اوج عرش سطح حضیض ترا حماس و همچنین
در قصیده دیگر که مترجمه ثموسوم است گفته جهان بگشتم و در دا که هیچ شهر و دیار نیافتم که فرو شنند بخت در بازار مزاج
لاله توان دید یاسمین دروی چو سبزه روز مرش مهر سایه دیوار مغرفه ها شسته که عمارتی سپهر اساس اجزاء کنند که آرایش
مربع مسکون و زیور بخش جهان بوقلمون کرده و آب فرات را آورده داخل بخت اشرف علی ساکنها صلوات الله الف الف سازند
و چون مراجعت از عراق عرب بطور مرغوب روی داد فرمان قضا ترجمان شرف صدور یافت که باطراف آفاق بکسب مطلب
استادان جابکدست و دستانه منگفتان بهمام خلافت در اندک زمانی هنرا و بهنگان کاردان و فرهاد شیرمکان دقیقه
الاذهان از اقطار آفاق فراهم آورده بدار السلطنه صفاهان رسانیدند و در اندک روزگاری استادان کاردان و
کارزاشان صاحب فراست و بنایان دانای کیاست بپایه سریر سروری مجتمع گشتند و بحمت و تمشیت این خدمت گرانمایه
سپهر پایه که کاخ مجوفی و بنا و جفی و در ضمن آن منظوریست روشن ضمیر دقیق النظیر ارسطو تدبیر راست گفتا را فلاطون بکار رصانی طویت
صاحب صفات رضیه و شیم مرضیه دقیق المدرک دانی یکتاست ثاقب فراست توفیق آثار و ذخیر کمال دار المرز و کیلان
میرزا محمد تقی را که آثار حسن سعایی آشکار و در مازندران ابهت نشان بر عالمیان ظاهر است تعیین نمودند هرچه حضرت رفیع
مرتبت مشار الیه در توسیع و تفسیح طرق آن ولایت و لکشا که تشابک اشجار و تزاحم احجار دران بیشه پرشور بلیش
بمرتبه کار بر مترددین و شوار ساخته بود که وهم و دور گرد را پهلوی اندیشه دران برنمی تابد از مرطرف بکار و خاشاک صدمات
گوناگون مبلگشتی ما گشتی امیدواری ازان در طی بکار رسانیدی حسب الحکم خاقان کیهر انار الله برهانه بمرتبه فسیح و وسیع
ساخته که جوق جوق و نشون نشون سواران از انجا بعبور فی نشوایش میکنند و این اعمال شاقه که در جبال فرهاد و هم در تجنجه
بسی موفور و اهتمام تمام و دستور کاردان بظهور رسید و چون مشار الیه را باین سامی خدمت سربلندی داده گلاه
نشاط بر فرق مفاخرت کج نهاده ممتاز روزگار گردیده چه بسی پادشاهان و الا فرمان با امیدواری انکه این گرامی خدمت بوسیله
ایشان بظهور آید و این اثر ارجمند از ایشان در عرصه روزگار بماند گشتی آرزومندی در بحرها کی انگخته نه اما که در زمان پادشاهی
ولات و بالمه عضد الدوله دیلمی که از علوشان او دانست که در روزی که داخل بغداد او دارالسلامی شده اند خلیفه خود باستقبال
او بیرون آمده از بابین سعادت کرانمایه کامیاب گشته که از شهد مقدس سلطان الثقلین و روضه منبرکه سید الشهدا ابی عبد الله
الحسین صلوات الله علیهما راساخته و دیگر از ولاة روزگار هیچ یک باین سعادت عظمی فایز نگردیده و این مطلب طوطی
وسعادت کبری در شبیت غیب نهان بود تا انکه در زمان دولت روزافزون پادشاه جهان شاهنشاه کامبخش کامران
کشور ستانی ظل سبحانی صاحبقران که دل بهارستان روزگار و نور و روزگار امرانی سپهر و دارست بحکم و برلیغ پادشاه جنت
کشور ساختن و بهر داختن آن عمارت آسمان خرگاه که از رفعت بذروه افلاک رسیده و در عرض طناب وهم دور گرد بقعه آن

نمیرسد و در عمق پایه ثابت بگنجد زمین فرو برده باتمام وزیر کاران و استادان دانا بعرصهٔ ظهور جلوه گر آمده چون دستور رکم بنیاد
استادان هنرور از ده دار السلطنهٔ اصفهان جهت بالامن والامان متوجه آنصوب مقدس شده سنگ فولاد جوهر را که قوائم عرش
اشیانی بر آن مقرر و او موفق نگشته بود و در عهد دولت بری از وصمت نقصان پیرایه بیرای دعرائی آخر الزمان تمام شاه بود
مصحوب ایشان بر فطار شتران بار ساخته روانه نمودند که بر دور سنگ لقمه انصاف نمایند و مرکز دایره تعیین

نسخه بدل

کنند و موضع اقتران از خواص اعجاز رجمنه حضرت امام الخافقین که در ایام تعمیر گنبد مقدس بظهور رسیده دانگو صحرای پر بهای
بخف اشرف تمام ریگ و سنگ ریزه است استادان کاردان و معماران دقیق الاذهان را اصلاح میشود که سنگ
مرمر که در ان آستانه مقدسه کار فرمایند و در گنجایش قرار رفته کرکان بحسن سنگی درین حوالی و حواشی جنبت که درین اثنا شخصی
آمده میگوید که در جوار بخف اشرف کان سنگ مرمر پیدا میشود ازین مژده فرحناک خوشحال گشته نوچی از خدام آستان جانب
دست همان شخص را بدرقه و راهنمای ساخته متوجه بالصواب میشوند بعد از طی اندک مسافتی تپهٔ موعود دیده سنگ
خارا آستانشان کاردان شروع در کندن زمین کرده قدری از هم طرف زمین را می شکافند از قدرت کاملهٔ سبحانی و انجا
دکرامات امام الخافقین کان سنگ مرمر شفاف صاف پدید می آید که بآن طرافت و نزاکت در هیچ محلی از محال یافت نگردد
کلاه نشاط و شادمانی بر آسمان افکنده بگنجایش تمام سنگهای مرغوب بریده باستانه عرشی استان نقل میکنند چون
حسب الحکم جهانخدای مقرر داشته بودند که آب ذات را هنری احداث نمایند کاز انجا آب براحت و انشای بخف
اشرف علی ساکنها الاف الف تحیت و ثنا داخل سازند تا ساکنان آن بلده خاطره بکام دل و خواهش خاطر سهل و آسان
آب شیرین صرف نمایند نواب بلند القاب وزیر کاردان با معماران آگاه بسیر منزل آب رفته ملاحظه نمایند چون از
اول آب ذات نهر در زمان عرش اشیانی حسب الفرمان توفیق آثاری مرحوم سار و سلطان متوالی عبادات مقدسات
آب ذات را قریب بشهر کوفه میرسانند و از انجا بخف اشرف آوردن نهایت دشواری نمایه درین ولاکه فرمان فرمانروای
خلد الله ملکه عز نفاذ یافت که البته آب را بخف اشرف برسانند معماران دانا بفکر فرو رفته که وسیلهٔ انگیزند چون از زمین
آن دشت تمام ریگ است و تا قدری نهر حفر نموده یک چشمه زدن فور بخته بری نمیشاند شروع در تفحص زمین
میکردند که شاید توان نقب زد که آب خراب نکرده و از مصب توفیقات الهی که می باید در ایام اهتمام شاهنشاهی ظل الهی کاملها
کاوش بظهور رسد بعد از تفتیش نقابان بزمین قرص میرسند که مطلقا اثر ریگ و موانع آمدن آب در ان یافت نمیشود
سجدات شکر این عطیهٔ عظمی کرده نقابان چابک که باین خدمت مامور بودند نقب زده در اندک روزگاری آب ذات را
داخل بخف اشرف علی ساکنها تحیه و صلوات الف الف می سازند و هذیر های وسیع عمیق حفر نموده آب در ان بسته از انجا
بمقبرهٔ الصفا آورده شروع در زرع جویبات می نمایند این دو اعجاز سامی گرامی که در عهد نوجه کشور ستانی ظل سبحانی از حضرت
امام الخافقین بعرصهٔ ظهور بجلوه در آمده مصحوب جلوه بران کاردان دستور صایب تدبیر پیرایه سر بر خلافت سیر ارساله شده

و گلشن حدیقهٔ بهار خاطر مقدس کشور ستانی ظل سبحانی که هر ایه بافته طراوت توفیقات ابر دست بخشش در آمده گلهای نشاط از
دلان عرشش روزگار ریخته و بخشین فرمان قضا قدرت بنفاذ رسیده بود که بعد از اتمام آن خدمت متوجه گردیای معلا علی
ساکنها الاف الف تحیه و ثنا گردد و نهر آبی که در سابق ایام می آمده و در وقت کمی آب کربلا بین می نشسته قطع آمدن می شده
اقبال مدار توفیق آثار مشار الیه را مقرر داشته که بنوعی حفر نماید که همیشه آب در گردیای معلی بآسانی در جریان باشد
همین توفیقات علیی و فیوضات لاریبی که لازمهٔ دولت مخلد شاهنشاه گیتی ستان کشاست سعی نموده و حفر نهر نموده بر تنه که
آب دران ارض مقدس در ایام ولیالی پیوسته جاری باشد این دو سه مطلب علی که انگشت نمای دار الملک روزگار ست
درین سال بانهام اقبال ابد مآل آسمان جوه گشور ستانی ظل سبحانی بمباحث ظهور رسید که هیچ یک از سلاطین ماضی را
نصیب نگشته و در مخزن مشیت باقی بوده بتوجه سپهر جوه شاهنشاه عفت کشود دام فی ظل مبنا الاکبر بعرصه دلکشای
ظهور جلوه گر گردید امید که آثار این مساعی ارجمند علت افزونی مراتب دولت ابد پیوند گشته مشیر فتوحات عظمی و توفیقات
سپهر نما مقصودی گردد شروع در تنقیح تحصیل پل بر حضرت [illegible] ولایت [illegible] و گلشن [illegible] و دکن

جهان شاه در زمین بال مهر از اوج سپهر خانه حمل را هشتریف نور افزای گردانده نور و زمین پیل را با ساحل نشاط و طرب و ابتهاج
هر ایه نو بهار داده صحن گلستان را بسیزه زنگار گون نطع عشرتمندی گسترانیده گلستان طرب را غنچه امید وار از هر صر
فیض بخش بهاری بشگفتن در آمد خاقان اکبر کشور ستانی ظل سبحانی نوروز را بیار گی و عزی طبع در دار السلطنه اصفهان
بقانون شاهان شاهنشاهی و آئین تشریف پادشاه بانجام رسانیده نوجه جهانخدای بران قرار گرفت که از جیبان اطراف
ممالک را شرفه و عزبار حضرت فرمانروای پادشاه منده و ستانرا با جلالت فراوان و فتوحات بی پایان از امپان
نامزدی و عراقی و بخت و بدایای بیشمار مرخص ساختند بعد از ان خبرات خان اجی والی ولایت دکن از جانب عبد الله
قطب شاه با جلالت بی احصا آمده بود با فتوحات فراوان بموافقت امام قلی بیک شاه و صحبت بطرف ولایت دکن
روانه ساختند بعد از انکه ایلچیان مذکور روانه کرده بودند اخبار آمدن خبیر او والی منده وستان شاه سلیم پادشاه آن ولایت
بی اشکه معاصر خجسته زمان جنت اشیان عرشی مکان خاقان کبیر انار الله برهانه است شرح آمدن سلطان سلیم

شاه جنت پیشه و غفرانه بر تخت کبر و شاه و استقبال نمودن مفصل این داستان انکه چون پادشاه منده وستان
جمیع بنا بر والده خویش را به تنع سیاست مبتلا ساخته و در مقام آن شده که سلطان خانی پسر زاده شاه سلیم را کدر
ایام جهوه خود جانگیر پادشاه و اورا ولی عهد خود با وجود شاه جهان که فرزند چهو اسطه است نموده پوده و قریب بشت نه ماه
پادشاهی بعد از فوت آن پادشاه جنت آرامگاه بر و قرار یافته تمام او شاه جهان بر ین شده که او را بدست در آورده از مملکت
وجود و هستی بیرون کند از انجا که نیرو در کی ناخواه خدای ما سلطان خانی بر وش فلندری و کشیوه درویشی خود را از ان
ورطه بر نشویش بیرون انداخته بولایت دکن و بگاله و اقصی ممالک منده وستان شده شاه جهان جهی را بعد از انکه سلطان

جلالی است میکشند سلطان جلالی روزگاری فراوان و لیل و نهاری بی پایان در ان ولایت بسر میکنند تا انکه درین ولا خود را بهزار
گرفتاری بر از ولایت هندوستان بیرون انگیخته و احرام آستان اقبال پاسبان و درگاه سپهر خرگاه پادشاه هفتمین کشورستانی
ظل سبحانی گردانم کعبهٔ مقاصد و مرام پادشاهان هفت اقلیم است بسته چه گردد اولیای کرستان و بتار بر خاصه و عام روم
از روی امیدواری ازین درگاه ابروی کامگاری یافته اند چنانچه شرح آمدن همیون پادشاه هندوستان بدرگاه
خاقان عرش اشتباه و فردوس مکان علیین اشیانی از تواریخ روشن میگردد ☆ همان درکمست این فلک اشتباه
کجا آورد اینچنین شاه ☆ حمایت این سدهٔ سر بلند ☆ کجا یابد اضافه دش چون لوند ☆ حمایت این پاگاه رفیع ☆ کراز
صبح الکبخت فیصر شفیع ☆ همان فاقامت این قبلگاه ☆ ایجا کرست بمورشاه ☆ و چون آمدن شاه الیه قریب بدار الخلافه
اصفهان کردید فرمان نافذ شد شاهنشاهی شرف صدور یافت که جمیع امرا و سلاطین عظام فخام و مقربان درگاه آسمان مقام و حاشیه
اهل اصفهان و تمامی وزرا و عظام کرام باکین شکرف و اجتماعی شکوه مند باستقبال او بیرون آمده و پیش از استقبال
بکسر اسب عربی با ستام طلا و زین مرصع بجهة او روانه نمودند بعد ازان باکین و جلالتی شرف و شکوهی شکرف آن
سلالهٔ الخواقین را داخل شهر اصفهان ساخته در منازل رفیع البنیان مشتمله بر عمارات و قصور بی شمار جای داد و خود
بکجهٔ آن و الامکان هر روزه خرج مقرری و بشیلان تعیین ساخته و هر روز مقرب الحضرت العلیهٔ العالیهٔ نظارت
و جلالت پناهی حسین خان چک ناظر خاصه سرانجام ضروریات مجلس جلال ایشان داده هر صباح و مساخود باتجام
این خدمت صنجه بیوند ☆ خاقان معظم ایجی بلاقی با نواب کشورستانی بعد ازانکه ان سلالهٔ الخواقین سلطان بلاقی داخل در
السلطنهٔ اصفهان شدند و بعنوان آنکه مرقوم شد در منازل مرغوب مشتمل بر وسعت و وفور کلهای رنگین نزول داده اند
بعد ازانکه روزکاری کشورستانی عالم پاسبانی سلطان بلاقی را به دولت خانه همیون طلبیده و در عمارت دلکشای
غازستان کرانیش بخش این کهن بوستان بشرف کرامی ادراک ملاقات سامی کامیاب ساخته از بکرز فار
نوازشات کوناکون شاهنشاهی لالای عنایات و فوجات بخزانهٔ امیدواری ریخته اند و آن بهشت اساس مجلس را
بنوای کوناکون از نغمه سرایان و نغمه اسباب عشرة نشاطمندی زیور بخشیده از اول چاشت سلطانی تا قریب بظهر
اوقات صرف عیش و نشاط میکشت و از انجا مرخص کشته نظارت و اجلال پناه مقرب الحضرت العلیهٔ العالیهٔ
حسین خان چک در موکب اجلال ایشان بمنزل اقبال آورده و بکجهٔ ایشان خرجی معمول و مقرر نموده مفرح فرستادند ☆
ایجی بکتاب هندوستان چون نوروز همین ایل را کشورستانی مبارکی و فرخندکی در دار السلطنهٔ صفاهان بآئین شکرف
شاهنشاهی کذرانیدند بعد ازان وجه غیرت حق چنین برانکیخت یافت که سایر اعمامی کرانجانب ولایت هندوستان
با منسوبات فراوان آمده بودند رخصت مراجعت ارزانی دارند بخت ایجی شاه جهانرا با منسوبات فراوان از ایران
عراق و کحف و هدایای بیشمار روانه ساختند و همچنین ایجی ولایة و کن خیرات خانرا با هدایا و افر و منسوبات بسیار از ایران

نازی نژاد و اقشه و اصفهه و افره بجانب و کن رخصت دادند بقاعرفی که سابق ذکر یافته و بکجهٔ دلستان ایجی بکانجانب
پادشاه و جرشتان شاه جهان که تهنیه و مبارکباد ولی پادشاهی نماید برای مقدس آفتاب اشراق کشورستانی ظل سبحانی بران عزم
ارجمند مصروف کشت که بکجهٔ این مهم اهم که فراست و کیاست و ذریافت ارجمند و مزاج دانی و قدایر پسند دران
تاجدار و درکارست که زبده مخلصان خیر اندیش و اسوه بندکان اخلاص کیش بندهٔ قدیمی و مخلص حلال نمک اخلاص
سرشت صداقت عقیده و فاسرنوشت کامل اخلاصی که نقوش جان سپاری و اخلاصمندی و بندکی از صحیفهٔ اصفحهٔ ناصیه
احوالش چون مهر جهانتاب بر عالمیان روشنست و قدمت قدمتش درین درکاه بستار و پیدا و چون خط سرنوشت
از جبینش لایح و واضح بهت رهست قول درست کفتار سته و خصلت اخلاص مدار مقرب الخاقانی محمد علی بیک
صفهانی کرک براق کرانزمان خاقان عرش مکان بشرف دولت بار یکجلس بهشت آئین کلکوکه مفاخرت بر سایر
مقربان بزم اجلال شاهنشاهی برافراخت ☆ خاقان جنت اشیان عرشی مکان از فطانت لحظه و محرومی پرونمی پسندیده
چون نهایت کاردانی و دریافت مشارالیه بر خاطر مقدس کشورستانی ظل سبحانی که مرات تجلیات اسرار انفس و افاق است
بمرتبهٔ عیان رسیده بقانون زمان عرش اشیان شرف مرحمت کرکه برانی کامروا ساخته و درین سال نهضه اسباب و
لوازم آن فرموده حکم مطاع صادر کشت که باجی کری بکجانب هندوستان بهای کشت فدوی خواتین بلند مکان شاه جهان
روانه کرداند اسباب آن از اسبان عراقی و زربفت خوب و سایر اقمشه و اصنعه که دیده و دیرین سپهر مثل نکارنامه روزکار
در خزانه هیچ یک از پادشاهان ماضی و حال ملاحظه ننموده و بر وجوب مشارالیه روانه ساخته چنانچه مستوفی دارالملک قدیر
از شرح و ربط آن بکرداب عجز درافتاده و با شکوهی ارجمند قریب دو هزار نفر از غلامان مسلح مکمل تیغ کذار در خدمت آن مقرب
الحضرت بصوب ولایت دلکشای هندوستان روانه شدند و چون بکدست والی هندوستان فیروز امیر نیز کرکان
مستعد میکردد و در لوازم کفتکوی ایلچیه بروز دریافت مافی الضمیر و اظهار باطنی داده اند و هر محل که باینان طور کفت و شنید
روی میداده سخنان چنین تندا هر آمیز و جمیع مواد ادامی نموده تا انکه قریب دو سال دوران ولایت دلکشا اوقات
مصروف داشته قاش انجا کرکشا یسته درکاه معلی باشند تمام نموده و بر نهجه که رعایت کاردانی و شناسایی ازان ظاهر است
چون کامروا رخصت مراجعت یافته تا قریب دو سال در راه بوده اند چون وارد السلطنهٔ فزوین بشرف سامی سجده
اشرف سربلند و کامیاب کردیدند عنایات شاهنشاهی چون فضای الهی و درباره او بظهور آمده بهیئت در موکب اجلال
بکان طفیل کامیاب ابرای سعادت است و بتجویز خاطر مقدس بشمار زرکار ست دوزنفس الامر در طور خدمت درکاه
منفور ست ☆ جنک امرا خراسان با ازبک و غارت آمدن اوزبک ☆ چون فصل خریف که هنکام رنک آمیزی نوای بوقلمون آسمانی
نامیدست در رسید پس از انکه خاطر مقدس از سیر ارایش خزان و حنابندی عرایس دزان کامکار کردید بکجهٔ قندیه طرق
و محافظت شوارع دیلمان کاردان و شجاعان فرزانه تعیین نمودند و بکجهٔ منشور شکی که اجامره اوزبکیه و خراسان انداخته از هر کلا

که سفیدان این دو مانده نگه بود و بهیب نام خادمه که بسبب استعلاج شده امراض جمع و بکین گاه خدمه جای ساخته بودند و برخی از
ولایت را بهر عنوان که بدان اگه با دالی خود درین امور کوشش نماید چنانکه از مکاتیب بنام چنگیزخان و اولاد و توران امام قلیخان و مدر محمدخان
بوضوح پیوست مصحوب ایلچیان گشت و هدایا و تحفات از اجمال او با کشش او نزدیک آباد بپایه سریر اعلی و اظهار نامه غضب
نهرمان آفاق شامنشاه کامگار بخشش و کامران بزلال یکانگی بی نموده اند ظاهر میشود اما بجهت استدعه نفور خلل و نقصان فرمان
مطاع لازال غاذانی الاقطاع شرف صدور یافت که زبده مقربان اخلاصمند و عمده بندگان اخلاصمند صافی جبت خلف یک
سفره چی باشی قدیمی که از اوان زمان نواب عرش آشیان تا این زمان جان سپاری بر طاق فرمان پروازی استوار
سیصفه در عرضداشتی که بادم رجوع می گشته اثار مردانگی بظهور رسانیده و این معنی بر ضمیر مقدس منقلب اشراق کشورستانی ظل
سبحانی روشنست و هریک از فرزندان او را بگذشت از جمله سرفیلد ساختند یکی از ایشان را بموجب توشمال باشی گسیل داز
گردانیده و دیگری گبر قبا سلطانی کامروا ساخته برخی از لشکار کیان بدو منقوض داشته و به تابعت والد سفره چی باشی گیر
بایشان مرجوع است بدین خدمت که بجز اسان رفته با امرا انجا و فوجی از تفنگچیان بر دوشی که فطارت و غفران پناه زمان یک
ناظر سابق ایام در انجا بوده شراب نیز بکار است و نگاهبانی اطراف مشغول باشند مقرب الحضرت مذکور متوجه ایران گردانیده
گردیدند رخصت دادن خسرو پاشا را چون در هنگامی که غلبه عساکر ظفر اثر دولت ابد پیوند اولیا قاهره در آمد جمعی از عساکر روم که در انجا متحصن بودند
همگی را رخصت انصراف داده بولایت خود روانه ساختند چون عساکر روم بسردار خود نمیرسیدند و اسان عروت و جوانمردی
و عنایت کشورستانی ظل سبحانی بعنوانی که ملاحظه نموده بودند بسردار عساکر قیصر عرضه میدارند سردار مذکور نیز چون بعضی از امرا
قزلباش که در ولایت آذربایجان در قلاع استقلی و غیره مستدابالت و شوکت بیرای سلیم خان ذوالقدر و شمسی خان غزاقلو و محمد
از لشکر قزلباش گرفتار شده بودند در بغداد طلبیده و خلعتهای ملی داده [illegible] بامرحمت پادشاه در سال پنج کاره
بواسطه دوستی خود مصحوب یکی از سنجاق خود بپای تخت همیون مدار السلطنه صفهان روانه ساخته بودند در عرضه داشت
خود اظهار تالیف فیمابین نموده بودند بنابر ملتمس سردار روم فرمان جهانمطاعی نافذ گشت که ایلچی مصحوب سردار روم روانه
گردد فرستادن ایلچی جهت اعلام خسرو پاشا وزیر اعظم خونکار روم بر حسب زمان مطاع مخلص روشن ضمیر و راست
قول دانی قدیر صاحب تدابیر صایب و تصرفات ثاقب مجموعه کمالات مردانگی و طور و طرز دانی مقرب الحضرت العلیه العالیه
جانی یک شاه ویساول صحبت که بطرز دانی مجلس جنت اساس و رموز فهمی محفل مقدس والی گردیس ول و دیده بر نیز لالی
گرانبها ساخته ترتیب و تنظیم امور و سرحد در یافت مهمات و مطالب و نهایت فراست و کیاست است شرح کمالات
قانون استحکام دولت موید را در لوح سینه صدق اندیش برقم اخلاصمندی ثبت کرده و خدمت و تقدیر تی این دولت روز
افزون بنامه خط سرنوشت بر جبهانی اراده تعلیم و وام رقم کرده و بجان افشانی بر سایر بندگان کوی مسابقت از میدان میر بایه
در انجام خدمات شایسته فکر آسمان سیرش بسی برابای روزگار برتری دارد چون از ناصیه اوضاع زمانه امارات انجام ان

خدمت ظاهر بود باچی گری و سفارت بجانب سرو آنگشت کرم فرمان پذیری بر میان بست و بخطه فاخره و اسباب لازمه این خدمت
سرافراز گردیده از دارالسلطنه صفهان براه تبریز روانه شد فرستادن سپهسالار بجانب عراق و قشلاق ساختن جون عالم
خاطر اقلیم گشای کشورستانی ظل سبحانی متوجه عراست و لایانست پیش از بن مقرر فرمود که بزرگ کشت که از اوباش اوزبک دران
اوان که موکب مسعود در عراق عرب بمحاربه عساکر قیصر روم کرم جدال و قتال بود و در برخی از سرحد خراسان نهب و غارت
مواشی و مراعی نموده بودند بجهت تادیب و تنبیه ایشان مقرب الحضرت العلیه العالیه خلف یک سفره چی باشی بقدغن
فرستادند درین ولا تیز عزم اقلیم گشای بران مصمم گشت که سپه سالار لشکر نیامت اثر بجانب عراق منصوره در غار و حوالی همدان
در یلاق باشند که اگر فتنه در ممالک شرقی رو دی دهد بانهام شایسته دفع و رفع آن ساعی باشد چون بر خاطر مقدس شاهنشاه
سیر ولایت دلپذیر فرندان بهشت نشان که آب رخ این کهن بوستانست غالب گشت همگی نیت صافی طویت بران
مصمم شد که چون فصل خریف اول بهارستان ولایت دلنشین مازندران جنت نشانست همان بران برق سیر اقبال
جهان مصوب منعطف گردد صغیران و سرحان با نظرف روانه ساختند که بجانون و ضابطه زمان نواب عرش آشیان
جایگاه و منزل بمنزل آذوقه و ما یحتاج مهیا دارند و منتظر ورود موکب مسعود باشند که در خلال این احوال از جانب ولایت کنجه و قراباغ
خبر رسانیدند که هلکر بیگ قراباغ بخت برگشته مرد و داود خان مرند روی امیدواری از منهج کعبه مراد برتافته بسبب سودای
ناصواب اراده فتنه انگیزی در دل شرار انگیز راه داده خود را بوالی گرجستان مشهور شاه رسانیده بکجه و ذریب
اتش فتنه برافروخت اول مرتبه برخی از لشکر خود را که ایل قاچار باشند بقتل و بغی آورده و مرتکب شده بکلیسا رفته
زنار بخت برگشتگی بر میان بسته بصوب تاخت ولایت کنجه و بروع متوجه شدند و چون لشکری در انجا نبود و آن
ولایت بدان بخت برگشته متعلق بود تازه نهب و غارت نموده و مراجعت بولایت گرجستان می نمایند چون منهیان قالیه
خلافت این اخبار بعرض رسانیدند خاطر مقدس کشورستانی ظل سبحانی از اراده مازندران جنت نشان باز آمده
حکم جهانمطاع شد که سپهسالار ایران مامور باعساکر منصوره که بر سر او جمع آمده اند و باعساکری که در اقطار ممالک باشند
متوجه ولایت گرجستان شده خاک آن ولایت را بضرب سم ستوران بباد فنا برده و کشورستانی ظل یزدانی
را مقرر ان موکب اجلال از دارالخلافه صفهان متوجه عرصه عوارق الدوران بساحتی که سعادت بدریوزگی ازان کاهی اقبال
روز سه شنبه اول شهر ربیع الثانی ۱۰۴۲ اتفاق جهانگشای و کشورگیری و عدو بندی که بلال شاهوار و در تمام عیار فیروزمندی
نبی و فتوحات لاریبی ترصیع یافته باجکمان نامیدات یزدانی بر میان همت استوار بسته قریب باول پسین ازان گردی
سرزمین بایک عالم هیبت و سطوت کسروی پای ظفر و فیروزمندی بر رکاب کشورگیری و صف شکنی در آورده مانند تیر
اعظم و عطیه بخش عالم ساحت میدان صفهان را از طلیعه آفتاب جهانتاب اقبال نموده کوه طور ساخته بطرف دروازه
طوقی که بر طرف شمال شهر مذکور واقع است متوجه گشته از فیض فر آن جاه و جلال باغ فوشخانه را که بهشت آنست و دیگر باغها

از تشنگی قبه بارگاه سپهر ترکتاز کرد بلوچ کیوان دمار رسید و غاصبت بهشت برین داد ندا و صدای کوس و کوکر کشتاط افزا گوش
بیسپهر جای گرفت و قرب دو هفته خان اعظم مرد لمک چشم عالم در آن باغ دلکشا بساط عشرت گسترانیده و بطرف فارس
مهرجان بطلب حاکم آنجا امام قلیخان فرستاده و در ایامی که باغ مذکور از مشرف موکب مسعود رشک خلد برین بود مقرر شد
که متصدیان مشاغل دیوانی خصوص نویسنده های دفتر خانه همیون نسخه برداخل و خارج درست ساخته بنظر اشرف در آورند بخشت
انتظام مهام روزگار و استقلال برگیفیت و کیت مداخل هر دیار پیش از بدو جهت ساخته و بجیت بخشی تعیا، ممالک محروسه
برفعت و جلالت آرای فقید النظیر و افق سپهر والا امیر اوج مجد و اقبال صاحب شیم مرضیه و صفات قدسیه روشن رای راست
کفتار ستوده اطوار بنده مخلص دولت ابد طراز فهرست سای دفتر کمالات میرزا محمد معصوم مستوفی بقایا، ممالک محروسه
و ناظر کل دفترخانه که ذهن وقاد نقش مقرره دفتر حساب را افزاد آن بشرح الیضاد اخل نسخه استشعار کرده و مجمل و مفصل دفتر اکاه مندی
را الفقره بران کشیده و در تنکه تحقیق و تفحص ابواب جمع ساخته در فنون جرایع نخاب انشاطع شمر لغیش قادره و در صنایع و لکات عویصه فکر
لطیفش بسی ماهرست و در فن ارجمند حساب دقت رای ژرفبینش کان برتری بر سایر استادان این علم برطاق شهرت نهاده
و بر شحه قلم معانی نگارش کوهر بار و اسطی تر از دسینی تشنه لبان بوادی مقاصد را بوادی سرچشمه کافوری خضر اساره نموده و دوات ان زمای
دافر پیاله روی و جوانمردی قلم سحر نگارش کلید کنج نخجیه اداست و در دامان روزگار ریخته ضمیر دوربین صواب نمایش فهرست حساب
فردا از روزنامچه امروز استخراج میکند بسی آثار و پسندیده ازان روشن ضمیر بعرصه ظهور آمده مشهور عالمیانست درین ولا منظور
نظر مهر آئین کشورستانی صاحبقرانی ظل یزدانی گردیده تفقدات کرانمایه همنازه روزگار کردیده رتق و فتق و قبض و بسط بجایا و دفاتر
سایر ای رزین ایشان حواله نموده و فرمان فرمایزدی شرف ظهور یافت که هر جا نویسنده کاردانی باشد و دفترش بکیفتی
که آن والا منزلت فرمایند ساعی باشند و بسعادت خلعه خانه طراز مفتخر کردانیده و از مطبخ همیون مروارید چاشنی طعام الوان جلوخانه
ایشان بهره و هریک از نویسندکان را که مساعی ایشان بدرجه قبول رسیده تنبیه نموده از مشاغل باز داشتند با وجود انکه
هریک در فن حساب یگانه روزگار بوده تا وضع این فن کرده اند مانند ایشان کم نویسنده یافت شده بلکه توان دعوی کرد که اصلا
یافت نمیشود لیکن در موقف اجلال حسن اهتمام ایشان بطور و کخواه بجمله ظهور رسیده معزول نموده نزد جانی گرفتند تا
اولیای جانب اولیای دولت قرون وجون همه جا نوجه خاطر آفتاب اشراق کشورستانی ظل سبحانی بر تخریب ولایت کرجستان
مجزم بود بعد از انکه یکهفته در باغ فرخنده و بهره و سنبل و ریاحین و یاسمین آراسته و هیراسته فوارهٔ آب جداران
فلک اطلس تیغ اشتوق یافته درختان چنار بر کنار انهار جون سایبان اقبال پنروال ساحت جمن را هیرایه نو بهار داد
و کشورستانی عالم پاسبانی در ایام و لیال در بن جنت اباد داد عشرت و کامرانی داده با مقتران موکب جلال العیش و النشاط
اوقات سامی مصروف میداشتند با وجود اسباب نشاط مندی جون سرخوشان صهبای غرور از تسلیم امور جهانیانه
لحظه غفلت را روا نبیند دانه تا انکه بعد از یکهفته والی فارس ایام قلیخان وارد کشته سعادت سجده اشرف کامیاب کشت

وچون نزا انفعال و اجلال بر او مرد و داد و خان مرتبه آن کرانی جنبد که فیل کردون از کشیدن نش بن بستوه بود در بن ایام مهند فعال
کشته بود و با بر کشته بجنبی ارکشتن بکدر تاریک شب او ما بر دبر کشتکی روزکار سپهر میبرد با وجود انکه سوند کدا زاد و اراضی بو
بزلال توجهات کرانمایه مرحمتی بخشیده فایده دنیه او شرح واصل شد این ابیات بدالسلطنه و الخاقانیه چه در رایحی دولایات اقبال
بساحتی سعادت نهند و اخل دارالسلطنه قزوین شده مسکن آن بلده و بیکجهان بهجت و سرور و بساستقبال رایات فتح آیات هیرون
آمده بزمزمه سرور کلاه مشاطه باوج آسمان رسانیدند و دونثار سپهر اکسانه از فیض آفتاب اقبال همونه چب طوز شدند و عارف
ورده موکب مسعود از جانب سپهسالار لشکر فیروزمند اخبار تخیه و ولایت کرجستان رسیده شادیانه نشاط بنوازش در آمد که
کل ولایت کرجستان بتصرف اولیای دولت ابد پیوندد در آمده بظهور شد قول یاداد و مردود در پایان بی نشان سرکشته
شده ند سپهسالار ظفر مدار تنبیق و تنظیم آن ولایت و لکخا بر وجه مرغوب نموده ایالت و شوکت آرای عظمت و شهامت
چهای رستم خان که بر بور تربیت شاهنشاهی قامت امالش طراز من کشته و ما بعد اب از ولایت آن ولایت آسمان پیشانت
بر امالت همکن ساخته قلعه بصباست و رصانت قلعه سپهر با تمام رسانیده ند و حب الحکم جهانمطاع ایالت و سلطنت پناه سلیم خانرا
با لشکری فراوان دران قلعه کذاشتند و بعضی از قلاع آن ولایت که دست تصرف ولاء ماضی دوربن مدت با نجا نرسیده
بید کاری لشکر فیروزمند مجرا رتصرف در آورند چون قلعه نرخای که برفراز کوهی مرتفع واقع است و کنده و هم بفراز آن دست
تصرف بنا زیده در بن سال بتصرف اولیاء دولت روزافزون در آمده و کل آن ولایت بالتصرف در آوردند شرح عرضه
کشورستانی ظل سبحانی عمل بسیاری بتسخیر ولایات صورت بهمنام انکه فتاق همیون در دارالسلطنه قزوین رسیدی داد نامی مهمت ارجمند
کشورستانی ظل سبحانی شاهنشاه ربع مسکون مستبشر از مژده بلند نظر جهان بو قرمون حمد الله ملک در ان ایام خجسته انجام فرخنده انجام
مصروف باشتظام احوال جهان و اشتی امال جهانیان بود و بداکه خاور اشتی طلیع آفتاب اشراق بود بطور رسید پیش
نهاد همت بلند ارجمند پادشاه بنده کشت که نفس قدسی که بتائیدات الهی آراسته و ذات ملکی که بشارات الطاف ایزدی
پیراسته بستیاری علم اقبال لطفخوای تعلم خان اعظم زین الملک و فخر و عنوان کلل الی مدوکن مستفید اکل یوم نزیاده من الله والخلق
فی کبار الفتوایه و سودای صدق ارادتی شرح کرچی کو هری و رای سخن او فرود آمدی بجای سخن که لسان جلال از عالم جنبت وسعت
ابه و لاریب میرسید و معلوم دولت سعادت پیوند مضمون این بین کند هرکه در اداب طلب نکند برسان شرف طرب نخند
از زرا خلاص او امید کند که آفتاب جهانتاب اوج سپهر پادشاهی را عروج بر معارج کمالات دهند که زبور دات قدسی
ملکات است ناچار و اختر آسمان شاهنشاهی را از انحطاط بر مدارج سعادت و کاست و تازه نهال چمن ظل الهی را از رشحات
فیض عام نشو و نما و در خشنده شمع انجمن پادشاهی را از اقتباس انوار معارف نور و ضیاء در خورست بنا بر بن بروزی که
نیک اختری یار بود نمود و دولت هم دچار بود شکر کمالات صوری و معنوی که هر ایه سپرای آکاهی و شاهنشاهی است علک
همت قصوی ساخته بروح القدس توفیق بدشت نشاط تعلیم مفردات کلام ملک علام همپرد هم آسمان سپیرش برافروخته و بمن قدیمی

که برق تیز گام را لنگ و نسبت دیو دراب زلال را لنگو و موسوم گردانید حفظ کلام الله که حبل متین و هادی راه یقین است مشتاق گردانید و لوح محفوظ دل آگاهمند را که بلای شاهوار دیو دانیت شاداب آیات نمایات الهی ترصیع یافته تحصیل کمالات نفس

الامری زیور گامجو بخشید لهذا سیادت و دانش و حکمت پناه ارسطو فطرت بقراطو طینت روشن ضمیر دانی تدبیر مجموعه کمالات صوری و معنوی دانش آرای پیش بهرای اعلال غوامض مسایل کلیات فانون مزاج دانی و فقاد و نغز و گنجینه لنبک اندیشی و معانی نگاری و سخن طرازی حکیم فخر الدین احمد شیرازی که از دور معانی رنگین و کمالات دلنشین طبع دقیقش گلستانیست

در روی گلهای کمالات رنگین و دلنشین بر روی یکدیگر بگشته و معاجین دانشوری بفهمند مقصرفات دقیقه دراکه آمیخته چاربالغ مزاج آگاه دلی و سخن شناسی از فیض اهتمام دانش پیرایش باعتدال قرین و نسخه معالجه امراض فرهنگ بخش مانند نفس مسیحوی فرح بخش و دلنشین و نشاط باده خوشگوار تصرفات دلپسندش دلهای اندیشان روزگار را نشاط افزا و وقت افکار سحر آمیزش از لوایح شرح لباب و علامات ظاهر و هویدا اند بکوشر کشاجون از ناصیه اقبالش ایالت بلند پایه کمالات برخوانده نظری کرد سیل سنگ یمن و اشتاب لباحت و لکنای چون کنه بدان دانش اساس دوراندیش نمودند بشرف ایجاد

خوانی هیرایه بخش دارالملک عالم مردم دیده بنی آدم منظر قدرت ربانی مظهر صفات قدسیه صمدانی شاهنشاه آفاق تارک مباهات بر افراخته بساعدت عقل و دوراندیش ذراوی ادب تکیه کرده بتعلیم آن نور بر دور ربانی مستعد سلسلا کونی و الهی انگشت نمای دارالملک استشمار گردید جون دل آگاه فیض پرور الهی بنور توفیقات سبحانی هیرایه جاوید یافته در ادراک زمانی سواد خوان مکتب عقل گرانمایه گردیده طبع مقدس که بوفور انوار آگاهی زیب و الا دارد جون مشتاق تحصیل کمالات گشته بود در عرض دو سه ماه سر مشق نویسی دبیر عقل کشت خط نسخ تعلیق را پیش دهمت ساخته و راندکه زمانی نسخه خط مبارکش چشم عقل را خیره ساخت اکنون با وجود صید و شکار و تهیه بزم عشرت بخشش جون سرخوشان صهبای غرور و لذات نفسانی و سخور لطایف مستلذات جسمانی نگشته خاطر مقدس همیشه راغب بتحصیل کمالاتست که تعطیل بر نفس اقدس که ریشته پیوند بعقول مقدسه دارد روا نداند و اکثر اوقات مصروف اوقات سامی مشتمل تحصیل کمالاتست

در شناسائی خط و تصویرات هر استادان این فن و فنهای رنگین هیکرند که جون بدیده انصاف در آورند سر بیک از ان تصرفات نگفتوان اصحاب کمالات است ایزد کامگار بخشش اقتاب اقبال این نور بر دور دولتی بر آسمان مراد تا انقراض اد و ادوار بتابان دارالو

جون خاطر مقدس کشور ستانی ظل سبحانی را هوای تسخیر فرونین و دلنشین اقتاد بعد از انکه فساق و دراینجا بظهور رسیده تمامی همت قضاسطوت قدر صولت بر تنظیم اوضاع روزگار و تزئین هر یار متوجه کشت و یکنه مصالح کلی که جز آن نور پرور دستگاهی را اطلاع بران حاصل نیست بکنه ثبات دولت روز افزون کیخسرت

بنیان اساس دولت پر نخی از بندیکان قدیمی که بسبب برگشتگی بخت آثار حرام نمکی لنا بشان ظاهر شده بخش نهاد و چون اقبال ساعدشه زیرا که نسبت بر عایا طلم بیش از پیش از ایشان بظهور میرسید با وجود انکه بکار کشور ستانی ظل سبحانی فرا بزیدانی اوضاع

هزار نوعان و شتاب و سزا رفتوان مرد اظهار اجات با بشان بخایت مبغوض موندند بر رعایا تحمیلات تکلیفی نمودند لهذا بحکمت تشنیه مبانی سیاست کبری و حیلهٔ کیری مس غضب طلاند و دکوت ایشان تبعی مغرور و بیدار غفلت و غرور کرفتاران بکاخ و مغاره اند و

و ایشان غافل که مدبر کارخانهٔ عالم بر لوح محفوظ دل آگاه مندکه بنور توفیقات ربانی روشن است او ضاع مریک را اطلاع اند ان ملاحظه نموده بسزا و جزا در خور هر یک از حرام نمکان و خاست سرشت و برگشته بختان تباه سر نوشت را که مسر مستیاد دولت مستعار و غفلت پشه کرشته چشم از عاقبت امور پوشیده اند و اعتبارات چند روزه دنیی سرای را حصار و قلعه

خود ساخته اند خواهند داد و فرمان قضا جریان قرة ابرزدی بمقاد پوست که مرکج بشان موکب سیاست تکل رند کانی ایام فلکان عالم فارس کرد ریشه ثبات بکنجف استقرار فرو برده بود و شاخ و برک جلالت قدر و مباهات شان بسبب نزبت شاهنشاهی کشور ستانی ظل سبحانی در ساحت استشمار رهین کرده از پای در آورده مقرب الحضرت العلیه العالیه علی قلی بیک

نایب دیوان بیکی و بیداد اصحبت و قبیح جان ستان سر او را از مرکب تن جدا ساخته برخاک مذلت انخند و پسر او را که نخستین اشاعاکه لارد و میر دیوان بود و قبح سیاست بلاک ساخته و بقیه اولاد ذکور او را به دور بین از نزول نصیب ساخته بند و عمده وجوه در استیصال آن طبقه احرام نمک در دارالعدل قضا و قدر کشتن میر ابوالحسن فراهانی که بزبور فضل

و دانش از آسته بود و اکر چه بسبب مصاحبت ایشان مرتکب بعضی فسوق میشد لیکن جوهر سیادت و نسبت بآن دودمان ولایت درست داشت با وجود اکه نهایت علاقه با و داشتند جنابکه در بعضی اوقات که از خدمت جدا شده بود این شعر خواجه حافظ با و نوشته که

ناوادمن کفن کشتم زیر پای خاک ۞ باور مکن که دست ز دامن بدارمت کر بادم شدن بسوی

باروت بادی صد کونه ساحری بکجز ناپارست آن سیه فاضل را بقبل در آورند و بنجوا آن بابشان بزودی رسید و ایالت

شیراز را بایالت و شوکت پناه اغور لوخان ایشک اقاسی باشی شاملو عنایت نمودند و رفت و جلالت پناه صاحب ملکات رتبه و کمالات و شیم مرتبه روشن ضمیر دانی تدبیر اخلاص پیشه قدوت اندیشه میرزا محسن اصفهانی که سابقا و زیر مغرب الخاقان

العلیه العالیه حسین خان بیک ناظر بود با وزیر خان مقتول بضبط و نسق شیراز مامور شده و اورا به شیراز ساخته و اوقات قدسی ملکات مصروف بعیش و کامرانی بود و فساق زرستان چنین ثبل و رقزوین واقع شده

در این هنگام بخجسته آغاز و انجام ایام که رایات جلال دارالسلطنه قزوین را بضبط فیض ساخته بودند از ترعت سرای غیبی سعادتی بهجت مقدروی داد و ظفر پرتو و مسعود بادشاه زاده کامکار بایک جهان شواه اقبال و قرین جاه و جلال بوفق خبر پوست و آن کیخ

کوهر فرخ شاهنشاهی که پرورد اولیا نعوضات ربانی و توفیقات سبحانی است لبالغی فرخنده سایه فرخی بر کشور وجود افکنده ذات اصحاب تجمل و ارباب معرفت تقدیم با سطلاب فکر و رانده بشش زاویه طالع هنر ور زنده استخراج نموده ملاحظه نظرات کواکب القاعات

کلی و جوانب انذار از طول و بقا نموده معروض مهتبان محفل علم آین کردانیده اند و در زمانی مسعود آن والا سریر اوج سلطنت را کواز شنشه بیضا لاحه ساحت بی انتهای عالم را نورانی کرده با سم کرامی جد سکندر نشان سلطان محمد میرزا موسوم ساخته و خواب استطاب

عالم‌بینی آفتاب عالمتاب سایهٔ فرخی و فیروزمندی بر مقر اجلال افکنده و نوروز ایالت بیل را کشور ستانی ظل سبحانی صاحبقرانی گیتی‌ستانی و انتظام‌دهی بساط افکنده و جشن پادشاهانه آیین شکوت خسروانه طرح افکنده و اوقات سامی بعشرت و کامرانی بانجام رسیده بعد از آنکه ایام نوروز فرح افروز به پایان آمده بجهت تشیید مبانی تنظیم و آبادی خراسان ایالت و شوکت آرای امیرخان قورچی باشی را مخصوص انصراف ارزانی بولایت خراسان و بودن در مشهد مقدس صلوات الله علی ساکنه فرموده بسرعت متوجه ولایت خواسان گردیده و از طرف کرجستان مژده رسانان خبر رسانیدند که لشکری گران بایالت و شوکت و عظمت پناه رستم خان والی کرجستان بود متوجه والی ولایان دران اوان که دختر والی ولایان را بزنی خواسته بود آورده از انجا نقل می‌نمود چون باطلاع پادشاهی اجوق پیوسته بخاطر والی پادشاهی اجوق میرسد که بسر راه آمده دست بردی نماید مقارن آمدن ایشان عساکر فیروزمند والی ولایان بعزم سنان دمار از نهاد ایشان برآورده سرهای انام را طعمهٔ عقاب قهر و غضب میکرداند و الحاد پادشاهی اجوق را بتصرف درمی آورند چون هوای سلاق دران وقت مطلوب بود جستنی نه صیون بطرف بیلاق سهند متوجه گردیده چون آن مخیمه مکان مخیم اقبال گشته اوقات سامی مصروف بصید و شکار بود هر روز عزم دشتی از فیض جلوه همای اقبال طراوت مند میگردید تا ایام نابستان را دران سیراب دل امکان بانجام رسانیدند سواری نوروز بانجام رسیده اقبال ایالت و فیروزمندی آن اوان کوایت خورشید طرابت جاه و جلال قشلاق و تبریز نموده بود سواری که روی داد بر همین وجه است دران ایام میرزا محمد واقعه نویس و رقم نویس مجلس بهشت اساس اجابت حق را لبیک گفته بجوار رحمت ایزدی پیوست مرتبه اورا که رقم نویسی بانشد بکمالات و اقبال آرای جامع کمالات مرضیه و شیم خجسته رضیه روشن ضمیر وافی تدبیر میرزا محمد معصوم مستوفی بقایا و ناظر کل دفتر خانهٔ همیون عنایت فرموده و بسی از تفقدات شاهانه و نوازشات خسروانه بروی افزوده چه نواب شاهزاده در مقام استیفاء بقایای منافع کلی و جزئی مباشرت دیوانی بهر رسانیده و بکوشش ذاتی و کم طمعی شخصت نامیست و این مهم را بهر نهجی سعی وافر فرموده و کار میفرمایند که تمامی خلایق در مهمانداری بسی بر دعای عوام بنیان اساس خلافت افزونی دارند و مدام در مجلس ارم اساس بکیان انشائی کام روا ست مدام فوجی از ارباب فضل اصحاب علم را باحوال ایشان و امیرسند و بتمامی طلبوی همت مصمم دعای خیرست دربن دولت ابدی اساس و سکنهٔ مشاهد مقدسه و عتبات سدره درجات نوازشات فراوان فرموده مدعیات ایشان را بطور مرغوب صورت انجام میدهند و خرجی وزاد و راحله داده روانه می‌سازند و در عریضه و خواندن او حیه ماثوره طبع انگاه مدتش بسی راغب ست و مقام انگه اراده عزم قدسی اساس بران مصمم گشت که از تبریز متوجه ییلاقات شوند سپهسالار لشکر جانست افتر دیوان پیکی ممالک و مکمری اقاسی که مصداق این همات عظمی ذات قدسی صفات ایشانست و در تبریز امرا اعلی صادر شده که بمانند ضبط و ربط و رتق و فتق معاملات آذربایجان عموماً به پیرصوابدیش ایشان واگذاشته و رایات فتح ایات بخورسندی کوچ بر کوچ بصوب ییلاق متوجه شده در اطراف محروسه ممالک وسیع البسیط و رفاهیت دین اساس گاه‌بگاه که عطیه یزدانی است و در امتیاز بود و خاطر مقدس کشورستانی ظل سبحانی از اوضاع

صفحه‌الله‌شرقین کیفیتی از وان و اقامت در کوشش انجام بخش که فرمان همایون شرف صدور یافته و مکرمت مامور گشته و آن نیز کیفیتی افزود نداشته که گواه مرصع گردن لالی شاهوار و بواقعیت آویزه مرصع باشد بود آرام بخشیده و دایگان معتدل مزاج گذارد بستان رفیق و مواسا شیر و شیر بانجام اقبال چشانند تعیین فرمودند و جشن پادشاهانه دستور ایده مازندران خوش نوا و بیلان دستان سرا بخدمات عود و بربط عضای زمانه را گوشمال داده در روز مختتم ایالتون شریعت مقدس مجلس بهشت اساس عفیفه مرتب داده اصحاب فضل و دانش و ارباب صلاح و صداد و بینش دران بزم عشرت مند جمع آمده بمباحثی که مقدم مبارکه را بدعاهای اجابت اقتران دارد الهی استدعا نموده مدعی نمایند شرح وقوع نوروز نخاقوس سنه ثلاث و ثلاثین و الف هجری ایالت مآل امکه در نگاقوی بیل ۱۱ الملک حمل تحویل میرکیتی افروز پرتو آرای روز نوروز گردید بهاری و فرخی ایام فرخ انجام نوروزی را جشن شکوت شاهنشاهی چاراسته کشورستانی ظل سبحانی از فیض جلوه آفتاب جهانتاب عرصه جشنگاه را بپیرایه ساحت طوبی بخشیده مذوبندگان کرباس آسمان اساس بر دور میز جهان افروز بکیان انشائی خورسندی برخورسندی افزوده مجلس بهشت اساس کستراینده اسباب عیش و نشاط را بساخته از نشاباده خوشگوار عنایت ظل الهی چهره امال برافروخته و بساتین نواهای بهجت سنتهای زمانه را الزاد و رواق دلها شسته و بعشرت و کامرانی زنگ از مراة خواطر زدوده و اناطراف ممالک اخبار رفاهیت و امنیت در اهتزاز بوده بعد از ایامی فراوان رایات نصرت ایات بفیروزمندی متوجه ولایت و لکشای اذربایکان گردیده و بشرف زیارت استان قدسیه آسمان درجه صفیه صفویه جنت بالانوار الله تعالی کامیاب شده از انجا کوچ بر کوچ متوجه دارالسلطنه تبریز گشته از لمعات اقبال آفتاب اشراق آن سرزمین را روشنی بخشیده و بساحتی سعد داخل دارالسلطنه تبریز شده و بران سپهسالار ایران مدار را در ولایت کرجستان فتوحات فراوان روی داده بود و باحداث قلعه ارزان ولایت دلکشا مشغول بوده بعد از اکه سپهسالار قلاع سپهار نقاع در ولایت کرجستان بانجام رسانیده عساکر فراوان دران قلعه آسمان رتبه گذاشته و چون تنظیم ولایت فلک پیمای کرجستان بروجه مرغوب سپهسالار فلک اقتدار نموده مذنب و غارت کردستان او جهت ساخته از درگاه اقبال ارتکاب نوشته عالمنوده مذکر با عساکر ظفرمند متوجه تنبیه و غارت ولایت اکراد شوند کشورستانی ظل سبحانی نیز مسئول او را بانجاح مقرون داشته و چون لشکر قزلباش زرب و مال بود کی در سلاق بگذرانات شایسته قیام داشته و اجتماع و افر بهم رسانیده بود قرار داد خاطر سپهسالار این بود که تنبیه و غارت بر خی از ولایت ارزن الروم نموده اکراد را نیز تنبیه شایسته بجنته از ولایت چوز سعد و ایروان متوجه شده حاکم انجا با لشکر خود روی بطرف قلعه وان نهاده چون لشکر روی دران ولایت و دیار بکر بیش از پیش جمع آمده بود سپهسالار سپه بر لشکر نصرت نموده و لیران فیروزمند در اندک روزی سپهر راپای قلعه رسانیده چون لشکر بتردیک رسیده صف محاربه بیاراسته تا انکه دلیران لشکر فیروزمند دران موکه داد مردانکی و دلیری داده ابر بارانش لبته باران از اقران مرگ برداشت ابدالان مانند ریخت و از انجا کوچ بر کوچ متوجه تبریز گشت شرح واقعه خلاصه ایالت مآل سوانح آن مستقیم انکه نیز اعظم پیرای

سالیچه صفحه پنجم از اوراق مجلد دوم خواهد بود

از ضبط او ضباع روزگار دست داده اوقات مقدس مصروف سیر و شکار و کشت صحرا و مرغزار بود و از ولایت خراسان هر
روزه اخبار فرح افزایی در بی در حرکت بود و کیفیت اقتدار آن ولایت در باد یه اوباد سر کردان بوده و ایالت و شوکت پناه حسن خان
حاکم هرات و چگونگی خواسته ها که در قشلاق تبریز بشرف سجده اشرف کامیاب گشته انصراف داده نوعی از عنایات شاهنشاهی
که بر مراتب او افزوده در کتاب دعاگوی صبحی چهره اقبال را رنگ بر افروخت و با یکجهان توجهات مکرران خسرو اختر راه بگذر سندی
طی کرده متوجه ولایت خراسان و ممالک مشرقی گردیده توجهات آیات عنایت بجانب متعلق مسند و قابلی که در [illegible]
جون رایات جاه و جلال بطلعت مبارکی و اقبال بفرح قرین ساعتی سعادت افزا و کواکبی همایون اقتران بهر از دار السلطنة تبریز مرکز اطراف
همیون آن زرستان در ان خجسته مکان روی داده پای اقبال برکاب قرانتساب در آورده متوجه ییلاق گردیده صحن صحرا
و دشت از فیض جلوه سپهر احتشام غیرت بهشت و نخوت افزای بخش موسم اردی بهشت گردیده منزل بمنزل ساحت فلک پیمای
مرکبین از فیض جلوه اقبال رشک بهشت برین گردیده اوقات سامی بنشاط افزائی گذران بود و بصید و شکار و نماشای صحرا و هامون
رو بشکرمه آماده مرام بودند کوچ بر کوچ متوجه ییلاق سهند گردیده چون آن خجسته مکان مضرب خیام آسمان مقام گردید انظار
ممالک نسیم امنیت بشام جان بندگان درگاه آسمان خرگاه میرسید و سر صباح که شاهد زرین بال مهر از اوج سپهر طلوع کرده
ساحت روزگار را منور می گرداند کشور ستانی ظل سبحانی متوجه صید و شکاری گردیده رنگ نه رای خاطر مهر آئین بود و نه او
وقایعی که در ان مکان رو داد اگر میرزا طالب خان وزیر اظهر اگر مست ناد مغرور گشته بود و بعنایات شاهنشای مستظهر
بود و مدار کار بیعیش و کامرانی انگذه بود و اخلاص فطری را که با عتقاد باین دولت روز افزون دارند قلعه و حصار خود
ساخته بود به تیغ سیاست پیکر بی نشش از نظم انتظام جدا ساخته بود تیغ حستی گرفتار گشت و او غور نوغان ایلک آقاسی
باشی چون بنگاه شب نشست غفلت و مدهوشی بکرباس بارگاه ملایک آرامگاه که قبله آمال کشایش ان معتف انجم است
در آمده با کشیک چی گفتگو نموده بو دفیع سیاست سراغ نداشته و حسن بیک غلام خاصه سیاه را صحبت رانیز به تیغ
سیاست سراغ نداشته در یک روز این رسیدگی بست بظهور رسید و ایالت و ولایت دری و نوچه جلیل المرتبه ایلک
آقاسی باشی را بایالت و شوکت و عظمت پناه امام قلیخان شاملو عنایت فرموده بر مرتبه خانی سرافراز ساخته و عنایات
پادشاهانه در باره ایشان بروز جلی بظهور رسید که حوصله عبارت را گنجائی آن نیست چه شمه الیه چنان قشائی و اخلاصمندی
و صفای گهری روزگاری فراوان و وسیل دعاگاری بی پایان که تارک مباهات بر افراخته و الدا ایشان مرحمت پناه مرحوم
آرامگاه بهرام بیک کمیوز باشی ابا لوکه ایلی از ان چشمه در ریاض شاملو مدت در زمان عرشی مکان انار الله برهانه بفور
عنایات سرافراز بوده و بعد از ایشان خدمت بتوانب خانی چون موضوع گشت بنوعی سر کرده اند این همه آگاه نسته او نظر
مرحمت بی اندازه صاحبقرانی ظل سبحانی را سرمایه مباهات ساخته بمرتبه خانی سرافرازی بهمرسانیده و موجه یوز باشی
اینالو بود از ایشان مرشد قلی بیک عنایت شده و چون اخلاص اندیشان درگاه جهان پناه الیه بدی را که غفت خانی ایجاد و تکوین

و بایت اصلی از خلق آسمان و زمین و وجود مقدس ایشانست در نشأ عالم صوری نیز بالطبع و الوند فسیلی مستظر توامان همت بلند
مساعی کامجوی بسکرد و تنظامی مصدوق هم آغوشی مرتبه بر تبه جاه و جلال و افزونی مرتبه اقبال نواب مستطاب معلی القاب فخامت
و عظمت آرای شوکت و ابهت پرای فهرست کرامی دفتر مجد و جلال زیور بخش معارج اقبال روشن ضمیر ارسطو تدبیر نقید
النظیر عطارد تاثیر دستور اعظم ناظر معظم مشیر معظم نظام همام علم اعتضاد السلطنة القاهره رکن الخلافة الباهره موالی
دانش مدار بلند تیز نوش قاآن الدوله و الدوله العلیه العالیه میرزا محمد تقی که بعد از انکه بتکاوی همت و جستجوی نخت فرمانروائی اطراف
اخلاص درگاه سپهر خرگاه سلطان السلاطین خاقان خاقین ابو الحسنین امیر البرره فاتل الکفره علی بن ابی طالب صلوات الله
علیه برجبان بسته کرامی قدم همتی که نوذ بر دوالفقاری کشور ستانی ظل سبحانی صاحبقرانی بتفویض آن سریر علیا مباهی داده و اهتمام خجسته
مهام معاملات انجام ساعتی و بره بخش کنید مقدمه مسند نجف اشرف صلوات الله علیه و آوردن آب فرات بان ارض مقدس بدان
رشک دل و افی تو بر مرجع ساعتی و بنوعی در ان خدمت آسمان اساس سعی اخلاص سرشت بظهور رسانید که مانند مهر جهانتاب
انگشت نمای روزگار گردید و نهال اخلاص و ارادتش بار و بر مجوده مراد و بنوعی گردید دیگر دیده روزگار را نشاید آن بهشت
دست و کریبان گشت چه هجوم حساد و گفته اند بیشش و معاندان ناعاقبت بیش بسیاب عناد و فراهم آورده و در مجمع سیاست بوالی
عقده های تشکوف پیش گرفته و دقیقه از رسوم عناد نامرعی نگذاشته اما از انجا که عنایت ایزدی کارساز مستمندان
عروه اخلاص بدیه مخصوص است از ان فتنه انگیزان غباری بر آینه اقبال آن فقید المثال نرا نیافته عروج بر معارج قصوی
ابت و جلال و مدارج اعلی اقبال از نگاه جانب بعرصه ظهور آمده عنایات شاهنشاهی چون نمای الهی در باره آن درة التاج آگاهی
بخش از پیش مشهور رایانور روزگار گردیده و نظری که سهیل بسنگ یمن و آفتاب جانتاب بساحت دلگشای چنین اندازد پیمانه
افتخار بشرف منصب ارجمند آسمان پیوند وزارت اعظم کرا از اجلات اعاظم نمانست کامیاب داشته و خجسته رقم آن
کرامی خدمت بخط مبارک اشرف که بموای یده الله فوق ایدیهم مزایه مفتخر و از رحمق عنایت بهجت ایزدی کامجوست تجلم در
آورده و چون این بلند خدمت را سرمایه مفاخرت ما نسته بنای همت بتحصیل قوی و مشاغل اوقات گرامی مصروف انجام مرام
گاه انام داشته ساعات شبانروزی مصروف انتظام او ضباع عساکر حشم و جنود و خدم و مرمت او ضباع روزگار و ابناء
مرو یار ساخته رتق و فتق و قبض و بسط تمامی مطالب دار الملک عالم برای مهر پرای ایشان حواله داشته و همگی توجه بلند
بر انجام مزبان اساس ظلم و طغیان مجور کار فرموده از اول طلوع شاهین مهر از افق سپهر تا منگام غروب اوقات سامی
مصروف انجاح ملتمسات کافه رعایا و عامه برایا که در ایام پرورد کار نگذشته نظیر و نظیر جمیع امور رسیده ابدا انچه رضای
خالق و رفاهیت خلایق در راست معمول میدارند و تمامی اوقات بتحصیل دعای خیر بست بخجسته قوام و دوام دولت ابدی انتظام
فرح افضل یوز باشی ایلی سند بجانب مشهد بن و بعد از انکه هوای دل آسای ییلاق نزدیک و رسروی گردیده رایات اقبال آیات
و حفظ و کنف فیوضات کوچ بر کوچ داخل دار السلطنة قزوین شهر جمادی الاول سنه سبع شد نده و از فیض اقتاب جانتاب شاهنشای

ساحت دلکشای قزوین فروغ بخش دیده و دل و جان گردیده و شادی همچون این زمستان دوران نزهت قرائن اتفاق افتاده و اوقات سامی برکات بهیش بکامرانی میگذشت و از اطراف ممالک محروسه بخدمت بشارم بندگان درگاه جهان پناه سپهر سریر اعلی گواز

جانب ممالک شرقی ولایت خراسان خبر رسید که عبد العزیز خان ولد والی ترکستان مذر محمد خان حاکم بلخ لشکری قزاقان از مورد فرام آورده بولایت خراسان متوجه شده و نواب مستطاب قورچی باشی بامر اقدس اعلی جهت دفع حاکم مشهد مقدس معلی مرکز ایالت و شوکت آرای منوچهر خان باستقبال افواج اوزبکیه رفته چون نزدیک بیکدیگر میگذرد و صفوف شیر صولتان قزلباش کرم مقاتله گشته بدستیاری تیغ دستان و مارانرا جان امان برآورده یکی از اشتر اطلعه شمشیر خون ریز تیزی سازند واحدی که خبر بدیار ایشان برد نگذارند از چون طلعت حجاب میگردد و هزار مکر و خدعه عبد العزیز خان شاهد دریای محاربه خود را بساحل نجات میرساند و تمامی احمال و اثقال و اسباب لشکر بغارت میرود و منصرف لشکر فیروزی در آمده و اهلی گرفتار آزاد پسند و الجمله در آورده پایه سریر اعلی بدار السلطنه قزوین آورده در روزی که جهان خدیو دوران ایوانی که واقعست در میدان دار السلطنه مذکور برپا باشن اجلال مسند آرای اقبال بودند تمامی گرفتار انرا با اسبانی که از آن لشکر بدست غازیان در آمده بود در میدان مذکور که سراسر میدان را آرایش داده بودند و طویله خاصه که چهارصد از اسپان عربی و عراقی و بادپایان خانه زاد و موشح هر یک بزینهای مرصع مرصع یافته بگواسر شهوار و لالی دیواقیت تمام عیار و بزر افشانها خاشیر کهای زر بفت و دستمالهای موشح بلالی شاداب در برابر بارگاه سپهر خرگاه بسته بود و سلطانی طلای خالص لبریز آب جیحون در پیش ایشان گذاشته بود و ساحت دلکشای میدان از بخشهای طلا یاب از باده خوشگوار لبریز داده بودند تمامی گرفتارانرا در انروز دل افروز نظر باشرف کذ رانیدند تا کشور ستانی فرخ بزدانی بکرامی خسروانه تبلاطم در آورده امر مطاع لازال نفاذه الابدیا صادر شد که بندوالجک انرا یشان بردارند و هر یک از اسباب خانیم را بنظر مبارک گذرانیده و اهلی مرخص ساخته بآزادی بودن و رفتن بگزینند خود واگذاشتند اسباب عیش و نشاط و بهجت و انبساط در آن روز بسی وافر بود و منصوران شیر صولت بلنگ اندازی و جوگان بازی کامیاب بهجت بودند و شبلان بادپای در آن میدان کشیده و در خوان نوال گذاره عطایی مرا صلا در داده و در انروز دولای عرصستان سیادت و ایالت پناه عظمت و شوکت و دستگاه سید صفور خان لبجه داشرف دپای بوسی تارک مفاخرت برافراخت و چنگیز خود از اسپان عربی و کجکی در میدان عرض در آورد و در شرح جشن بزم و سور خسروی و مراسم تهنیت و مبارکباد آن قیصیه حال مختتم از مستقر الشاهنشاهی ربع مسکون شیرازه جهان بوقلمون خسرو گیتی بخش گیتی گشای کامگار کامران بر مهمت پایه او رنگ جهانبانی و اقلیم گشای آوازه مقدم نوروز دل افروز نگذرد بیل بدلکشای دلجهان افروزی بنده آوازه گشته پرتو عنایات نیر اعظم و عطیه بخشش عالم بخدیجات سعادت و اقبال در بریج حمل بهجت بخش مراتبه خواران سماط حضری کشت گلهای اقبال ارجمند آسمان پیوند شاهنشای در گلستان عزی و نشاط افزای بشگفتن در آمده از سر بر کی منشور دولتی تازه بچشم نظارگیان حدایق سلطنت در آمد نوروز سان بازار کامرانی

روز بازار پیدا شده و سر و کشش فهمی مضمون صدق مشحون نظم زمستان برون رفت و آمد بهار ۰ بر آور د سر سبز او جو چار ۰
دگر باره سر سبز شد چهار شنگ ۰ بنفشه برانجنبت عنبر شنگ ۰ ادا میکرد دنوای نشاط پیرای ۰ بساط از گل و سبزه گلشن شده ۰
جرایح گل از باد در روشن شده ۰ شده فرش گل عرش پوستان ۰ بصحرا بردن آمد دوستان ۰ جانهای رمیده در ابشهرستان
غالب دری آورد و دران ساحت سعادت افزا جهتر زر نگار شاهنشاه کشور ستانی فریدون دای ظل سبحانی شکوهی شکوهی لشکرف
در ساحت دلکشای بکستان جلال برافراخته و کیهان خدیو بلطیفه سطوع و دلکشای چهره اقبال برافروخته باجهان جهان شکوه
اقبال و عالم عالم عظمت و اجلال که از رشاد آن زهره اکاسره اره در کار آب شدی از دولتی نه بهار کرعشش ارجمه پیرون آمده
پای مبارک بر کاب قرا شاب در آورده بر فراز باده کهتی نوردصبا سیر آتش مزاج بر آمده تمامی امرا عظام و وزرا سپهر
احشام و غلامان اخلاصمند و قورچیان سعادتمند با آیین و الای طراز مندی بهرا پیمنه بچتهای زلف سیاه و موشح بلالی و نیافت
شاهوار ابر پاده در موکب اقبال تارک همت برافراخته غبار باد پای جلال را در آیش ابروی سعادت ساخته داخل باغ
جنت بنیاد سعادت آباد شدند و دران بزم ارم اساس اسباب عشرت مسدی و نشاط و طرب و انبساط از باده خوشگوار
و رخمهای طلا و صراحیهای ترصیع یافته بگواسر شاهوار بی احصار و بلاقیت خوش رنگ چندانکه می سب و هم در شماره آن تن
بکاره موجه بحجز او داده و دران بهشت آیین بزم چیده بودند و بلغزشهای ابریشمی و زربفت ساحت دلکشای ان را بهر اپوشیده
و داده سایبانهای زرنگاری و اطلس خطایی برپای کرده دست در آغوش بهره داشته نظم بگستر د فرشی ند و دیبای چین
در و بگر عفت کشور زمین ۰ سراپرده های بگلل کلاه ۰ کشیدند در عرصه خرشی گاه ۰ کران تا کران فرش آن سبز زمین ۰ پرنده خطا بود
دیبای چین ۰ در اشکران بنوا های گوناگون و زمزمه نکیسای و بابربدی و نغمات موشش افزا زنگزاد آهنگ نشاط بود و نده و جهان شاد
فرو زدانی شکوه عظمی بر چارباش خلافت مسند آرای اقبال گشته ۰ یکی تخت زرین کو مرکار ۰ خانه در خرگه شهریار ۰ بزد یگر تخت
کاویان ۰ چو بر چارم چارمین آفتاب ۰ شهان و جهان و سران سپاه ۰ شده انجمن بر در بارگاه ۰ زر و جامه و کوهر شاهوار
بخشیدند بر هر زد و شمار ۰ و بر دور آن مجلس بهشت اساس پادشاهزادگان از بنا بر جگیر خان و امیر تیمور گورکان و اولجایتو
دلاور سنجیه و فرنگ همگی سعادت اندوز ابد جوشنه و از زلال باده خوشگوار هر یک از مقربان بساط عزت بهره اخلاص مندی
برافروخته و هر یک از چابکدستان صنعتگر در فنون شعبده و ابراب دلکشای بر نظارگیان عرض داده و دیرخی از جلوانان
زورمند بچکد بگرد او یکه مسابقه زور آزمای کرم کشت و چابک سواران فرزانه و منصوران شیر صولت بر فراز اسپان کوه پیکر
آمده بچوگان بازی و جریده اندازی آب رنگ ده چهره نشاط بودند چون ایام فرخ انجام نوروز نوبهار بود هر روز بقصد سیر و شکار
و گشت صحرا آهنگ از اقبال خاطر مبارک بودند و اوقات سامی بهجت و عزی گذران بود تا انکه دران آوان از ولایت اذربایجان
نسرخان خبر رسانیدند که قیصر روم سلطان مراد با جبل لشکری چرون از حوصله شمار بارزن الروم رسیده فرمان فرمانروای
بتفاد هست که مقرب الحضرت العلیة العالیه جانی بیک شاملو بساول صحبت منوچهر گوز سعد کردیده با امرای آن سرحد جمیع محصولات

از زرزن الرود متابریز بگی را سوخته و طاحونه را بسکام قلعه ابروان نموده تا اینکه تمامیه مقرب الحضرت مشارالیه متوجه آن خدمت شدند
بعد از آنکه روزگاری را بایالت جاه و جلال در حفظ و کنف ذوالجلال بسر بعنی سعادتمند روز سه شنبه ۲۰ شهر محرم سنه ۱۲۳۳ اول
مشین از فیض بخش سرزمین قزوین متوجه چمن سلطانیه شدند و چون بمکام فشلاق همیون در قزوین عساکر فیروزمند را چون قرب سه
سال بود که در لباق بفتوات کرجستان و اگذاشته بودند رخصت رفتن بدیار خود یافته رفته بودند درین وقت تواجبان بقدر حسن
متوجه احضار لشکر چمن سلطانیه شده و بایات جاه و جلال بسرعت طی منازل نموده تا انکه قصبهٔ ابهر بمحل ورود موکب مسعود
گردید چون دران وقت نقل خزانه عامره از دارالسلطنه صفاهان بپایه سریر عرش نظیر و بر تربا بکام میرسید چند انکه از نقره
آلات در موکب اجلال محتاج الیه بود و حکم مقدس بتقاضا و بموجب که تمامی آزاضر اجان مسکوک ساخته بر لشکر ظفر اثار سازند
و کج نکشود و بر کج خواه تو نگردد از کج و کوه سر سپاه و سر روزه رایات جاه و جلال بفرخی و اقبال بار فرسنگ را طی می نمودند
تا انکه اب قزل اوزن بر انکه داشته در ییلاقی دامن کوه بزرگش که از ییلاقات میانه و سراب است رحل اقامت انکنده و دران خجسته
سرزمین سایبانهای زرنگاری و اطلس خلقانی از فراز فرقدان شکوه ارتفاع یکذارنده صاحبقران دران فیض بخش مکان
جلس مقدس سمان انواج نظائم امواج عساکر ظفر لوا امر روزه صید بندوبکایب تبریز بر سر نواب جند الغاب سپه سالار لشکر فیروزی
اثر سفر ستاده اند که تمامی لشکر را در انجا مجتمع کردند و بعد از اجتماع بر انکه جنبش دهند بهمت والای شاهنشاهی یاشه در سرباب سرعت لازم
شناسند لشکر منصور رفوج فوج سر روزه بان فیض مند زمین کز اغبار موکب مسعود انکه سرمه چشم همت بلندان عافیت محمود است
برابر بهشت و خاصیت موسم اردی بهشت بهر سانیده بودند سپه سالار و سلطان ایشان دیده بنوازشات سامی و بخششهای نامی
از زرد و زیور و اسپان صبارفتار و اسباب نبرد از زره و تیغ و غیره و هر چه ازین مقوله بود کامیاب امیدواری میکرده و زرباکه
مسکوک شده بود بر عساکر فیروزمند اینبار میکرده اند و بکایب اردوی نواب سپه سالار میرسانده اند و چهان ستانی ظل سبحانی
جلس مقدس بر چار بالش کام بخشی و دستگاه کامکاری سند آرای نشاط مندی بوده اند و درین هنگام سرهان از ابروان
اخبار رسیده که قصبه قلعه ابروان را سپرده اند حسب الحکم جهانمطاع لازال نافذ فی الاربع مقرب الحضرت العلیه العالیه سیاوش
بیک قورچی باشی را با سایر غلامان پیش نواب سپه سالار فرستاده اند مقارن آن اسباب چیانخانه و فورخانه که از دار
السلطنه صفاهان بجهت یالامن والامان طلبیده بودند بشکوهی شکرت بر دولت قطار شتران که وبیکر باهمون نور و صبارفتار
موشح سرکب بزلالهای نامی که صیت صلابت آن انش و هشت و اضطراب در کالبد زمین و آسمان انکنده بود و بند و برفراز
سرکب از شتران غلامان شیر صولت انش مزاج بر آمده نوای کاروان حادی خوانان جانهای رمیده را الفت سنان فالب اوردی
دیده نمانشای راحاصیت سرمه سلیمانی بخشیده و مقارن آمدن ایشان بایالت و سوکت پناه عظمت و ابهت دستگاه شاه
وردی خان لردابات و لنصفت پناه شوکت و شهامت دستگاه خلیل خان بختیاری وارد داده و شده بودند و بشرف بوسه
دهای بوسس اشرف سعادت جاوید و فخیره نهاده اند و ایشان با این اسباب بصوب تبریز روانه شده بودند و بکذمت نواب سپه سالار

ایران عازم شرح آمدن بجهت سلطان مراد میرزا و بجهت قلعه ابروان و بجهت قلعه طارم و آمدن حکم قضا لازم بجهت آمدن تبریز و فرار
از تبریز و دران ایام از جانب ابروان اخبار رسید که قصبه رودم قلعه ابروان را امر از امر کز آسامی صبره نموده و اینکه ظهور اظهار
غلبه و قهرست قوبهالی و دربی کجاب اهل قلعه سر بسجده اند از ین شورش طهماسب قلیخان تا چار مرده برداشت و اضطراب دست و
گریبان شده سر راشته تدبیر با میکنده دو کیل او مراد برگشته بخت جون از زمره اهل سنه بوده و بجهت صفا راشاه را در دل
شوخش پرورش میداده مرتجات بجلیه قلعه دادن میکنده و شیطان آسا ان برگشته بخت او را بر انفریش را بو سوسه بناه روسیاه
و بناه و آخرت کرده و هر چند جمعی از توپ انکنان و تفنگچیان اسباب توپ انداز دیوارات و کنکره طلب داشته بقاتل
جواب میکنده تا انکه کامروای و تیر و نیزه کاری رستن او کشته اطمین و هم و ادبار خان از دستش کرفته قلعه را بدلخواه
نهاده و اده پیش قیصر سپرده و قیصر را ازین موهبت عظمی که سرکرده رجال راه نداده بود و کشن نشانش طمراه نموده میکرده و بفرزند
این عطیه پیرخی از لشکر که در قلعه بوده مزاحمت نرسانیده رخصت میداده و مردم و طهماسب قلیخان از قلعه بیرون آمده پیش قیصر سپرده
تا انکه قیصر تدارک قلعه نموده قریب هشت هزار کس از جوانان نامی را بسرکردکی مرتضی پاشا و اماد کشن با اسباب توپ خانه دار
قلعه کذاشته عزم تبریز میکنده این خبر وحشت اثر جون بسامع سنهان درکاه جهان پناه شاهنشاه کامکار کامبخش رسانیده اند
حکم مقدس بتقاضا و بموجب که عساکر ظفر لوا کر در تبریز با سپه سالار رسیده از چار طرف آذوقه بر قیصر و لشکرش بسته دارند و
بهمراهی لشکر او را بر بده و اتش فتنه در جان ایشان انداز ند لشکر فیروزی از هر طرف راه آذوقه بر ایشان
بسته شده آسا خور او روقت کوچ بر ایشان بتازند و پس ازان بخت برکشته را تبع کنند رسیده جون لشکر ایشان فرود
می آمده هر شب با نصد و هزار از لشکر رو م از تبع سیاست میکذرانیده اند تا قیصر از بردن متوجه تبریز شده هر شب این خونریزی
در کار بوده و پیش از جنبش اهل جهنم که در شب ۲۰ و ۲۱ شهرت تمام دارند صبح روز سی نموده که صباح با نصد و هزار سر از ایشان کم گشته
سپه سالار جادو نه جون به تبریز رسیده شنیده که قیصر روم بشتاب هنوز از لشکر فیروزی اثر باردوی او رسیده جند انکه ممکن نبوده
سر از ایشان می بریده و اسب و شتران ایشان را لشکری می دریده و سیاه روی بوده که از لشکر و میان بیجوست و کم جهان سنه بوده
شمار مردم را از جنبش و دیده و جنبه را با اسباب بر شتران ایشان بار کرده می آورده اند و هر روزه نواب سپه سالار لشکر فیروزی
از کار سر غاب سپاهی لشکر فیروزمند بر قیصر عرض میداده اند تا انکه قیصر روم جون از چار جانب اوردی بزار کجرو محیط می بیند
راه آذوقه را از اطراف مسدود می چند بفرار از انکه تا رمقی در تن دارد جانی از ین در خطر بایل بر کنار کاه دیکر کوچ نماید از جون
شب لباس عباسیان در بر میکنده اردوی او را فرار نهاده هر شب ده پانزده فرسنک راه از پیایان طی کرده روی از
پیایان دیار میکذارد بشیه صولتان لشکر فیروزی جون فرار خوانه کار سر اپا اوباش مشاهده نموده تعاقب کرده بیس سر و احتر
از ایشان می آورده هر روز [illegible] و در جمعه زمانی سعادت بخش و فرخنده طلیعه شاه
دو کشن روز شنبه نهم شهر ربیع الثانی مژده ارسانان بشارتند خوشترین مژده و دلکشا و خبرین طلیعه بهجت افزا کم لعب سرو اوج

آن پیرایه سرای عالمیان وطراوت ده این کهن پرستانست نوید رسان اخبار مسرت آثار فرار قیصر روم براه بیابان ادبار گردیده
بحر نوید رسان جویه سلیمانی در رسید بموجب سعادت کشاده چشمانی چه از صدمه دهشکوه لشکر فیروزی اثر نامزد بود والی روم بمرتبه از نظم
والتیام طبیعی افتاده بود که بغیر انگیزی از کرد اب حوادث بنیم جانی بیرون برد چاره دیگر نخواسته راه بیابان فرار پیش گرفته ناگهان
او بار و ناگاهی از غبار راه متعارف بصوب قسطنطنیه رفته از نوید این عطیه ربانی گلشن امید واران دولت جاوید ان طراز گرد بوتور
توفیقات ربانی آبرنگ دارد و شگفتن در آمده بهره جوانان گلشنیان و دستگاهان این دولت پایدار در احیاتی تازه و دستی فی المثل
در گالبد در آمد و شان بلاغت آیین فتح نامها موشح بلطایف نشاط مندی باطراف محروسه ممالک بخیر پرداز آورد و نداد اثر دعای
صومعه نشینان و خلوت گزینان جون بر نوهر جانتاب بر عالمیان خام گشت ۴ بالیدن این نشاط تن نخست بر زمین
بگمنشت این سرور سر تاج از آسمان جوشن منصوران قزلباش هیچ روزی نبود که پانصد و هزار کس از بیره در دومان لشکر
روم را بسته و غلان در آورده بنظر رسانند ۴ بگاه ورود خیل ستاره ثاب ۴ بگاه که ظلال شود آفتاب ۴ از انواع بیره کور بر دو
ظل الهی که از اثر اقبال جلالی گردیده و شعبده دهشت در دل مخالف انگیخته و خناش مزاجان روم دولت آن مرز و بوم را بیابان
بی نشانی گردانیده و دود عوام نگرونده چه چاره اندیشند جز روز بست رستن براه خود که سر کس بآل علی گردیده براه الله اکبر خوش
گرونده است ۴ بلیه اگر خضر پیمانه دست ۴ مشوش مزاجان روزگار از مشاهده این فتح و نکبت بهره امیدواری از نشاط باده
فرحمندی بر افروخته و خرمن انقلاب جوانیان زمانه بر آتش جان کاهی سوخته اساس زندگانی تازه و امیدواری بی
اندازه طلایه دان این دولت ارجمنده موجب جاودانه و فعال برومند فدا بیانی اقبال رایج جهان از فزاقدان بر گذشته
باور بهره و نشاط و عزی و انبساط گردیده کهن سالان لیل و نهار و تازه بساط مانه کان روزگار و پا مدامن شبیه کان سرد یار حین
فتحی بلند آوازه در هیچ عهدی نشان نداده اند چه بعد از انکه روزگاری فراوان قیصر روم سلطان مراد از الزام اهم اورد ان لشکر
از قفا و اقرون و از کتصر بر دکذشت و بکار بخت و باغ بخش مستوکش ساخته باد اغوش دشمن مه هوش و نشاء جوش بهوش
نموده و شرار شعله بتیغ دانش مزاجان لشکر ظفر مندی بنوعی بهم هشت و اضطراب دست و کریبانش ساخت که بغیر راه بیابان فرار
در دل شب تیره نیز از درون همودن چاره دیگر عاطل طبیعت در سراپستان مخیله اش راه نداده چه دلیران کاردان مردانه و شکوهان
هر بر فرزانه لشکر فیروزی نشان راه نجات از چار طرف بهر تبه بر بسته و دیدکه بودند که نفس در قفس سینه اش در اضطراب و عواطف
کوشتی امید شش بگرداب نومیدی فرو مانده و راه آزادی و حرکت بر لشکر او بار مندش بسته بودند هر شب دلیران لشکر فیروزی
خلقی بیهوده از لشکر او بیندکران در آورده از عالم هستی آوار و بیکر دند این واقعه سترک و موهبت بزرک را اگر واقعه نگاران باب
برهنه و حور نگارند انصاف دهند ان هر طایفه بغیر کوهر کرانبهای تسلیم نثارش نسازند جندار تبه توفیقات بی اندازه ایزدی
جل جلاله قدر که پاسبان ارجمنده شاهنشاه ربع مسکون شیراز ه نظم جهان بو قلمون کشورستانی ظل سبحانی فرمویزدانی است که
لامعه طلیعه اشتاب توجش کتاب مخالف بیارد تا جهان افروز نگشته بود که فروغ اشعه آن تارو پود اساس اندیشه مخالف ساسوخته

خاکستر آسا بباد سپرد اسبکی داد از پیچاصحابان در بابت و پسنده مشاهده خواص اقبال ابد پیوند کیهان خداوند نوآموخته
جلالتش و صلابت قهرمان معاشش استقامت احوال قیاصره روم و دورون تیرکان ان مرز و بوم از هجر دکنه و شرار شعله تیغ
اخلاصمند ان درکاه جهان پناه دود از دودمان بر آورده غبار وجود سراب سیمایش در بیابان بی نشانی سرکردان ساخت ۴ بخت
بخت مسعود اکست که ما ۴ روی همت بهر کجا که نهیم ۴ دشمنان را در خون کفن سازیم ۴ دوستان را قبای فتح دهیم ۴ ابزد کامخش از فضل
فتوحات کرنا کون و عنایات ازلی نازه و عبارت هیرون کشن اقبال ابد پیوندش را پشاد اب کامرانی داشته لب نشستان
نشاط افزای زلال اخلاصمندی را لفیضی و افر و قسطی هنکفت پذیرا و اراد چنین که بر قیصر که چیل لشکر کشش با مون دوشت
با بر ساخته بود و طاهر سیکرد که لشکر فیروزی رشته شاهنشاهی ظل الهی بهرای توکل بر اقبال مروزافزون همت بلند برافراخته اساس
کارخانه دولت آل عثمان کاشته اند و قضای ناپیدای معرکه جدال و قتال را بدست یاری فتح و فیروزی ربانی که با سپاه
دولت پایدار ست از خون عدو رنجین می ساخته در دل شب جمع اجمال و اثقال آنده اخته روی در فرار نهاده بانجمان
او بار و پشتار طی بوادی و نیاتی نموده براه ولایت خود روانه سیکرد و غازیان نظفر فرجام عقب کرده بسیاری از ایشان را طعمه تیغ خون
اشام قرمیسانیده و از دو فرزند ان بابم انجمن نظفر پیرنوخانه که نخبه در دوضع طاهری خود و اده از ایشان کس دایی خود را برهنه
میسانیده و بان روشن روانه سیکرد و جنابجه اخبار رسانیده که با جلال طبیعی و دست بکردان کرده و رایقه تاریخ فوت بجهت او پیدا
کرد که جایش باد اصیانه و روح او انجمن منظم را آورد ۴ فیصر که مدام نباجلا باد اجفت ۴ اکر کخت دل شب نهفت ۴
تاریخ فکلشکن از غرور پسیدم ۴ جایش باد اصیانه و روح کفت ۴ سخن طاران فصاحت اساس که در موکب اقبال مدام می
باشند قصاید متسل بتخت خوانه کار انشا نظم کرده و نادیکاه و خوار فیصر با فتند اکر این کرای فتح نامه شیراز ه اجزای نامچ اورده
روانست محمد الله ثم محمد اکه از بدو نیا بتیسیر صبح سعادت و تنبه اقبال ایزد افق سلطنت بی اندازه دیکاه و کاه طلوع
چهره کشاست و بعد از وقوع فرار فیصر روم از دار السلطنه تبریز رایات نصرت ایات اجلال اعتبر شفتی علی منازل و مداحل کرده
مرور نزد با مقرران بساط عزت لسبیر و شکار و کشت صحرا و مرغزار اصفر از مهرای خاطر مقدس بوده چون قرچه اصفیح که در دو
فرسکی تبریز واقع است مخیم اجلال کشت ایالت و شوکت و عظمت پناه رستم خان سپهسالار لشکری شاهان مرتبه اختصاص
بستقبال رایات جاه و جلال آمده بشرف بوسه بساط اقدس فایز کشت و شاهنشاه کامکار مخیش کاه اختیار با شکوهی لشکر
داخل دار السلطنه تبریز کشته در وقایع شوری غریب انروز جهان افروز خاص و عام لشکر و منظر و نظارکیان ابنای روزکار
در آمد مرکب از بندکان اخلاصمند و خادمان و فور جان اکسیاب و زیور مروانکی و دلیری بهرایه اقبال مساعده مشهودی داده
موصوف آن دیار را مکنده بوده و در آن روز جون مواجب ایالت و شوکت بهرای شاه و روی خان بیکلربکی لرستان مرتضی
بر فرق اقبال خود فرسوده بودند و دلیران لرستان دوران اقتدار خود چون چوبه بازی و طرح بی نمونه و حضرو سلیمان فرود امن فی ظل
ربنا الاکبر لیما عنی از جنبه و اقبال او دشمن نابکار که شده بر تارکی که نبذه از کرتیب لشکر زدوم اساس المکنده و دماغ اندک روشنی انجام

وقوع سال هفتم موافق هزار و سیصد و چهار

تمام نواب سپه سالار را نامه‌ی رفته بود دستور آرای کامرانی گشته حضرت ... قلعه فیروزی فتح آن قلعه فیروز بیگ سالار
آرایش کران و بیاچه فتحنامه نصرتنامه‌ی روز بهرامیان مرحوم فیروزمندی که دستان نگاران و افاضح حیرت افزای
پرتو نگار و سحر گذشت خوانان جواد شاه اوراق ارشد شاه مطالب ارجمند را برین وجه پیرایه دلنشین مجید مند که جون رحمت
بخشش او رنگ جاگشائی و فرمان فرمای ممالک جهانداری شاهنشاه کامبخش چهره وحمت از نشاء باده خوشگوار
اقبال برافروخته عزم بلند آسمان پیوند قلعه گشائی جزم ساخته و ساعت از شب سه شنبه ... شهر رجب المرجب سنه
از دارالسلطنه تبریز نظر خنده ساعتی تا در گذشت دکتال از مطلع همیشش عیان و نقدمات فتح و ظفر از درجات ارتفاعش
تابان پای مبارک بر رکاب فرازشاب در آورده برفراز پاره دیگتی نورد برآمده شکوه فیروزمندی از پرچم اعلام ظفر فرجام
که از فراز سپهر برکده شته و از شش‌ده اشته آن که پرتو رایات نصرتمندی موشح است جون مهر روزافزون اشته انور
یاقاق در الکند بن برعالیان اشکار اساخته با افواج عنبر محصور که هر یک با نشاء امیدواری از باده اخلاصمندی رخساره بر
افروخته امتوجه تسخیر قلعه ابروان که قبل الین بسبب وارون بختی حاکم انجا چنانچه سابقا ذکر رفت متصرف خوانده کاره درآمده
بود شده بعد از طی مراحل و منازل تبانی تا انکه حاکم فیروزمند مجتمع کردیده از بخشش خاطر مهرآیین پرتو نجون بساعتی مسعود
پانزدهم شهر رجب از طلیعه نیترنور افروز جلال کشور ستانی ظل سبحانی نمونه کاوه دشت طوس بر اصحاب حصن و مشورداران
سرزمین رومشن و موجه اکرده و از فرط صلابت و سطوع نیتر اجلال تب لرزه بجزو نوانی در اساس ایمان سکان آن قلعه
رفیع بنیان بدیدار کشت هیچ و باره قلعه را از اطراف مضبوط ساخته و قت مصروف انظام اوضاع قلعه میکرده ند و جون
در موکب اقبال اسباب قلعه کیری از توپخانه و لوازم آن بسیاری فراهم نیامده بود و بجهت نقل توپخانه از دارالخلافه اصفهان
چاپاری قلعه از یلاق مقرب الحضرت العلیه العالیه حسین خان یک ناظر پوشات که از نزدیکان با مکان در کاه جهان پناه است
بسرعت متوجه اصفهان کردیده مدت شش روز خود را باصفهان رسانیده سامان توپخانه داده متوجه قلعه شود ران ایام بر
کشته بختان قلعه بی دولت یکجانب او دی کیهان شکوه می انخته نه و برخی از مصدوران قزلباش در بن حادثه از پنجه‌ای
هستی رخت بر بسته از انجمله ایالت و غفران پناه امام قلیخان ابشک اقاسی باشی شاملو که بصدق ارادت و صفا طویت
و دلیری و مردانکی کوی برتری از میدان شهرت بدر برده و بدو بال توپ رستم کشته بدار الملک بقا پوست در بن وقت فرمان
مطاع بقاد پوست که از اطراف قلعه زمین سپیه برلشکر فیروزمنه حصه نمایند شبیه نزدادن قرلباش شروع در سپیه پیش
بردن کرده در اندکی از زمان مسافت زمین را غربال آسا شخیک ساخته و جون بارود می بایست از عراف نقل چاپای قلعه
شود برخی از زمان انتظار اورده و دن بارود داشته و نا آمدن بارود را سباب تخریب اساس قلعه دلیران لشکر
فیروزی که خیار معرکه را الکونه عروس فتح صید انند بقدر صبور با متحصنان قلعه در مقابله و مجادله اتش بیکاری افروخته
و قلعه زمستان و زمان و فور برف و باران که قوی نامیه از جمله آن و بسبب اضرر کی ازان سر بکریبان لحاف زمین فرو

برده بود شیر مزاجان لشکر فیروزی اثر شدت سرما و برودت هوا را بشیم راحت انکاشته کرم پیکار بودند ما انکه ایام
نجسته آغاز و انجام او رنگ نشینی شهور و سنین ... عظم و عظیمه بخش بحالة آفتاب عالمتاب بر قطع رزد کار جمل در
رسیده نور روز سپحق ن پل را پیرایه نشین داد و نوی بوقلمون آسای ناهیکر از کرا کخواب ذیول برآورده سحاب کهر
بار بجاری بترشح در آمده ابی بر رخ خواب الودکان زمستانی زده و جنبر سلطانی نوروزی بصحن چمن در آورد نشاط
کاسکار کا بخش با فره فرا ایزدی نواز دهیم فطرمندی بر آمده جشن بهجت اساس پادشاه نرتیب داده سرکیک از بندکان
دولت ابدی طراز بشرف پای بوس اشرف نارک افتخار برافراخته و هفته نوروزی بجشن و سرور کذشت درین وقت
اسباب تخریب اساس قلعه مهیا کردیده اطراف بروج و بارو را بارود پرساخته و از اندرون اهل قلعه از روی عجز
و ناتوانی مهلت و امان طلب میکرده نه و مستظر ایشان انکه شاید از خوارج خارج قلعه بایشان مدد ی برسد جون اثر خنده و اثر
ایشان ظاهر نشد کشور ستانی ظل سبحانی اتش غضب را شعله برافروخته قهرمان قهرطلبی که شراره آن کوه کران را در کداز کشانش اضطراب
دارد روز سه شنبه ۴ شهر شوال العزم ثانب جهر اقبال از باده فطرمندی برافروخته مخیم مقدس مضطرب اقبال بزودی بر سر دشمن
عراست در برزند کلک صفحه توجیش سبحانی پیرایه کاست اقبال ساخت ... مدد و هر من شاه کردون جناب ... شده جشنه نور جون
افتاب ... انه نه فرق شه کاه یاب ... چه الف بر سر آفتاب ... مسلح و مکلل کشته بفرق خلق کرانمده دلیران و فاست سر و قامت الفر بر و خوشت
کردری در دست مبارک و پای مبارک بر رکاب فرافتاب در آورده برفراز باره‌ای سنکرم کران قدر بر آمده متوجه تخریب اساس قلعه
کردیده نه وصف آرای لشکر فیروزی اثر نواب ایالت و عظمت مدار رستم خان سپه سالار برکرده نشانات و فرمانات میکرده دیده
دقت و عبرت فرا بین نبرده نکاه داشت مراتب جلادت و محافظت جای هر یک اهتمام تمام می نموده کشور ستانی ظل سبحانی خود
بنفس مقدس برفراز بلندی بر آمده فرمان قضا جریان بر پرش نمودن عساکر فیروزمند بقاد پوست و ملاحظه انده از کار سپاه فرموده
که فوج فوج از لشکر فیروزمند بجانب مخالف می تاخته و طریق مکروفریب آن سیه بختان تیره روز کار معلوم میکرده نه درین وقت شجاعت
ذاتی و سیاست فطری در جوش آمده سنان جان ستان از روی قهر و غضب بکف آورده بعد از انکه قازیان جان ستان کرم پرشت
بودند بفتوح مخالف تاخته نه و بحض قرجی که فرموده نه اب نشستکان زلال اخلاصمندی مانند نواب شیر مخخم و دستور اعظم و نواب
رستم خان سپه سالار روحی فداه از هجنی از هجه عشیر مقرب الحضرت العلیه العالیه اقاشاه و نظر کاب دار باشی که جان فشانی و اخلاصمندی قزلباش
مثل است بلغزاک جلادت در اورده بخشه و رفض بطرف شورش صلاح نشیده بنده و فوج مخالف از هیبت و شهامت شاهنشاه رستم شکوه
لحظه لحظه متفرق میکشته و در اندرون اکثری از ولاوران لشکر فیروزی داد شجاعت و مردانکی و دلیری داده و لشکر مخالف که در
قصبه بود و پاس خود و قلعه داشته بضرب تیغ و تفنک اتش جانکداز اطاعه امیدا نده و دران تنکنای او با را کجا از دست و بازوی آن
مشتی تیره روزکار رمقی آمد کجایی می آورد نا ناچار بیک باره فغان غلبه سبحانی عربده بس بلند داده است ... مانع بر منه ایم در دست
قضا انشته کسی که خرش را برباد داده حکم مقدس مطاع بیست که مجاهدان غزات کزین و بیادران شیر صولت و شهامی همیشه کشنک

بسر کرد کی مقرب الحضرت العلیه العالیه علی قلی بیک و همان بیکی که به بیری و اخلاصمندی چهره امید برافروخته داشت اقبال شامل و موکب جاه و جلال چنان افتانی انگشت نما شد متوجه طرف قلعه گشته منتظر صدمه باشند که چون آتش در دو دمه و دیوار با ریگ برگردد و برزد و جوم آورده با لشکر ظفر توأمان قلعه را متصرف در آورند در اندام انشش پیکار سر افروختن و شعله انیز و زمندی بر اوج و بارو در زدن بتاد و پوست دود و صاعقه و غریو رعد و برق توپ و تفنگ چون ابر انشش بارچوش و خروش در ساحت روزگار انگخته و روز روشن از شب آن تیره و دودمان تیره تر گردید ❊ زگرد انچنان گشت کیتی سیاه ❊ که دلها بدامان بزد نه راه ❊ چنان برشد از تیرگی این قفس ❊ که بر سینه تنگ مراه نفس ❊ فرو بارود تمامی بروج و بارو را انبیخ کنند جمعی از تیر بکمان که در فراز و چون آن بودند معاکسه متعرض و متلاشی شدند و سر رشته انتظام اعضا از یکدیگر گسسته مسکها بر سنگ دور کردیده و نسیم فتح و ظفر بر پرچم اشعار اعلام دولت اثار وزیدن کرفت و فتحهای نصرت از ماعضان توکل شکفتن در آمد لشکر مخالف بسیاری بلمه تیغ خون اشام و برخی با تش تیغ و تفنگ در سوند و کداز بودند ❊ صفیر تیر و جاکاه شمشیر ❊ دریده مغز پیل و زه هزاشیر ❊ سنان و سینها سر تیز کرده ❊ جهانرا و نو ریز ستاخیز کرده ❊ و فی الامان بفنگ میر سانیدند و بقیه السیف بر حصار ه کردالوداد بار ساخته محض و خاشاک وجود خود کیارو ب احتقار و حجز از میدان بیرون فشده و سراسیمه چون ریک بابان کم کشته صحرای آوارکی شدند و بعد از اکه برج و بارو و شبر حاصی بکاک یکسان کردیدان تمام ذیل در فکر بیرون آمدن و بناه دن بودند که صباح حکم مطاع بتفاذ پیوست که حصار فطرتمند همکی بیکبار ه کرم پرش کشته بهجوم آورند کشور ستانی ظل سبحانی بنفس متقدس جاوه پرش بقدرت ایزدی کرصیت و صلابت آن اوازه در رستخیز درشش جهت صفت اقلیم افکنده بدست مبارک کرفته بشکوهی شکرف که زهره اکاسره روزکار از مشاهده آن آب شدی متوجه قلعه کردیدند مرقومان بساط عزت بفترک اقبال درا و یخته منفذ بتفاذ پیشش پر فیروزمندی هیکل چهار اخلاص محمدان درکاه کرفته از استقطع منع میکردند و در ان زمان صدر نشینان آسمانی پرده خفا بکطرف افکنده بجانشانی و لیری و شجاعت فطری کیتی خدیو دیده امیدواری را سرمه انتظار میکردند و مضمون این بیت ادا میکردند ❊ شاباد بنوداده اند و جانستان ❊ تیغ از فلک دکر نه جوز البستان ❊ مشتی خاکست اکر چه دنیا بر تو ❊ این خاک برای چشم اهل البستان ❊ شورش و غلغله در چار جهت صفت اقلیم افکنده بدشت پیش از پیش متوجه اقواج مخالف شدند و شعله توپ انشش مزاجان موکب مسعود مرتضی پاشا و امامقلی خانرا که بدیدار ابوا بهوست و کشته شدن اورا مقدمه امید شان از اهل قلعه نمان میدانستند چون اهل قلعه دانستند که در پیش بمکی غلبه غضب عسکر فیروزمند بیکدیکر دنه جانستان شمشیر فرقتی بکردن افکنده بار سعادت سجده اشرف در یافته و بنا چار التماس و استدعا نواب سپه سالار و صبب الفرمان فرمانروای ایزدی نمش مرتضی پاشا را بردم فرستاده و قلعه بیکبار بتصرف اولیای دولت روزافزون در آمده روز بفتح و ظفر کرا صدان کوکب آسمانی و افیده سر نظر فان و منجان صایب فکرت نشان داده بودند بظفر و پیروزی شیر صولت قرابلباش که خدیو معرکه را آرایش شاید نظر میدانستند و آب بقاز سر چشمه تیغ خون اشام جسته شاداب مقصود و شاد نام ا نصرت قرین از چنین فتحی کرتا انقراض عالم طغرای فتحنامه شهریاران والاشکوه و دیباچه مفاخرت جهان داران عالیقدار است برزم

لشکر بر دوار کار شده خود از کشته پشته و از خنجر خون آباد ساخته قریب ده هزار نفر پایمال حوادث کرد یده و برخی از لشکریان ایشان که از تشنه تیغ دلیران عرصه خبر دوجان بسلامت داشتند شاه مشاه کاه بخشی جمعی از صاکر فیروزمند همراه کردند که از مخاطرات کذشته ایشان برده و از کشته این فتح دلپسند که بخلص نامیده جانی و جزم جزم جلیه کشور ستانی بجلیه ظهور پیوسته اکر بر پاش چهره حوادث فتوحات حاذنه دوامست دا کر روزنامچه کار مرز و شور و سنین نامیه مسرت و چون شاه مشاه مراد بخش از فتح قلعه جاجکر فراغ یافته جشن بار و شاد و نه بآیین نشاط افزا کسته ایند مرتهم نامصوری که در چنین خور یه دلیران میسر صولت برسیده و بود بخش دیده همت علیا ساخته بر احم کونا کون امیدوار کردانیدند و هر یک از منصوران لشکر ظفر اثر را بانعامات و افر چنب امال پرساخته و حرب چک جاه دار باشی را بمرتبه خانی رسانیده و ایالت و پیکر بیکی کشیروان بایشان مفوض شد و ایشک اقاسی باشی ایالت و خلعت چهاری جانی حاکم شاملوا نیوده بمرتبه آسمان رتبه خانی ممتاز کردانیدند و ایالت الکاء ری بایشان تفویض کردند بعد از مرخصت او ضاع قلعه ایروان و کذاشتن ایالت و شوکت پناه کلب علی خان حاکم لایزد رانی عزم جزم اقبال پیرای توجه بجانب عراق مصمم کردید و رایات جاه و جلال بفیروزمندی و اقبال متوجه دارالارشاد اردبیل شد و بشرف زیارت جد بزرکوار اسلاف اصفیا و برهان اولیا آبردی کارکاری تکفیل نمودند قریب چهار ماه آن خجسته مکان از فیض فرهایزدی رشک بهشت برین بود

محاربه با خان احمد خان اردلان و کشش کردیک احمد پاشا و شام

چون ایزد جهان آرا میخواهد که عظمت صوری و وفور شوکت معنوی کشور ستانی ظل سبحانی را خاطر نشان خود و بزرکان روزکار شیرفان و عزیانمایه پایه اعتلای اعلام دولت روزافزون را بنوعی ارتفاع آسمانی بخشد که هرچشم ظاهر سرانجام پذیرد و هم راه کم کردهای وادی ضلالت را شمعی بتابد راه سعادت پرست افتد لاجرم بر خواهان و حوام همکان دولت موید را بکوبستی و شب ناکامی در آورده نابود و محض ساخته مقام این مقال حال ضلوات مآل تمامی اختلال برکشته بحث مردود خان احمد خان اردلانست مفصل این مجمل انکه مرزبان مذکور بهر کاری فراوان در ظل تربیت نواب جنت مکانی عرش اشیانی کامروای صورت و معنی بود و محسود امثال خود اقران کشت و بمدد کاری توجه والای عرش اشیانی بر مملکت موروثی مستقلا مستولی کشت و جمیع قلاع و ولایات والد خود را بی منازعی بدست آورد و چون ساحت دلکشای جهان از پرتو آفتاب ظهور کشور ستانی ظل سبحانی نورانی کشت همان فکر که سهیل بسنکه یمن و آفتاب بصحن چمن انه از دیاد کرده بضایات خسروانه کامیابش ساخت و در برخی از ایام که سودای بر مزاج او غالب آمده بود و هر زه کرد یاد یه جنون بود کشی خدیو بحجت استعلاج او سیادت و دانش پناه و میسحا فطرت جالینوس طویت روشن ضمیر صایب تدبیر حکیم فخرالدین احمد مشهرارندی را کرا قبال مشاکل مغرب بساط کردون اشتباه است و در فنون و کشوری خصوص فن شریف طب همای بلند هوای نقصه فات نامیش بسی اوج کرفته و بدقت نکاه و رائد بشش و دشی نشاه و ان صفای رنکین بفیض تصرف و رآورده مقرر داشتند که با و بود و سرفع آن سودا از مزاج آن بادیه پیمای جنون نمایند کذا قوال قلعه جان که روح جوانی خوانند شش اندا خته ال و در افتاده مریک از قوی فلکی و خیالی و هشت چای پابان نامحمود جنون بود نه هوشرش

عجمی در ملک طبیعت او افتاده عامل طبیعت دست از تصرف در مملکت مزاج کشیده فتوری عظیم بر مزاج و مرجی عجیب در مملکت بدن او راه یافته در باب تمام مصالیب آن سبع فرصت لشکر سودا از سواد ملک مزاج او رخت بیرون کشیده و اساس نشاط علی ای اغاز نموده و بالبت دل بنیاد و دیمان سامانی و موکب جلال کشور ستانی ظل سبحانی کامروای صورت و معنی بوده تا اگه در سال گذشته تجری بکار نخوت نموده بندارش مالکه رسانیده سیل کبت بر کشتی رعزش وزیده اگاه مندش گردیده بجبار چشم از تعقدات شاهانه پوشیده و در عین ناتوانی در خاطر طبیعت هر شت راه داده قوسل بولایه روم و در دون تیرکان آن مرز و بوم جسته بکاکم موصل پیوسته برخی از بایع خود را از آب گذرانیده بطرف موصل فرستاده در ان وقت رایات جاه و جلال در تبریز کامروای نشاط بودند و منتبان فایده خلافت این کشور کشی را معوض منتبان بساط گردون انبساط داشته قهرمان قهرمان گذار شاهنشاهی بگوش در آمده حکم مقدس مبقاد پوست که ایالت و شوکت آرای شاه وردی خان لرگ با خلعت سعدی و بیان فتحانی و صفای عقیدت و راست قولی و بندگی این آستان اقبال پایمان مدارک مباهات بر افراخته منظور انظار شاهنشاهی و مورد الطاف بیغایت ظل الهیت ما امرا ان بهر حد متوجه ولایت آن برگشته روزگار گردیده خزمن امال او را بباد فنا بر دهند ایالت و شوکت آرای مذکور بان طرف رفته با لشکر نامزد عراق عرب و دسه مرتبه میانه ایشان جنگهای نمایان شده و ظفر مرلشکر خان مشار الیه را بوده و لیکن بهر از ایشان بریده اکثری از مردم اردلان طمعه شاهین همت اغلس منه این دولت موبکرده بدیده تا اگه در خلال اگه قلعه ایروان بتصرف اولیای دولت روز افزون در آمد منقوب الحضرت العلیه العالیه سپاه دش بیک قوللر اقاسی را با نصوب نامصواب روانه ساخته و همچنین ایالت و شوکت پناه اقا خان مقدم ثلثه با لشکر فراوان متوجه ولایت خان مرو و دسکره اند خان احمد خان مرو و دین مرتبه از رو میه شتو میه مدد طلب داشته که موکب احمد پاشا عاکه شام که به لیری و مردانگی در میانه ایشان بشهرت تمام داشت با لشکر فرهب چیت هزار کس بطرف لشکر فیروزمندی ایند ایالت و شوکت پناه شاه وردی خان با قوللر آقاسی و نواب شوکت همرای آقا خان مقدم ثلثه و نصفت و شوکت پناه خلیل خان صف عدال و قتال مرا از جوانان مشهور مردانه و دلیران فرزانه بر صف لشکر خان اردلان میرزنده و از کشته پشته می سازند تا اگه موکب احمد پاشا بفرسخی یکی از ملازمان خان مقدم از موکب حضرت بر خاک مذلت و محنت می افتند و هر یک از نخوانین خود را بر صف عدو زده و دو دانه دو دمان مردود از دلان بری آورده و تمامی ایشان را بضرب تیغ جان ستان بر خاک هلاکی می اندازند بخانه خان احمد دو مرتبه شهانه گوشمالی گردیده با بار بر روی برده ساخته بدیار مرود آنقدر که در تعداد و شماره در پنجاه تجاوز نموده و غوغای دلیر هشتاد قلعه که در تصرف او بوده بدست غازیان ظفر فرجام در می آیند و کهوری از پاشایان روم زنده بدست لشکر فیروزی اثر گرفتار میکردند و هر یک از سرداران لشکر فیروزی اثر در میدان پیکار رشته عمر خشم او دسپاه مخالف را طعمه تیغ خطری سازند و این فتح سترگ که درین سال همایون از جانب قلعه جات که ایروان و چواد لشکر فیروزمند درین مرکز بخض اقبال بهره و مرام ارجمند کشور ستانی بوصله الهور علوه کرده افزون از

حوصله تحریر بوده و چون سرحان برق رفتار پایه سریر خلافت مسیر آن اخبار مسرت اثار را مشاهده نمودند و کوشش همیشه بیاره دولت خلده بگوشش در آمده نمال امال دوستداران این دولت ابدی طراز بسر سبزی در آمد و امر جهان مطاع بتفاوت پرست گردیده مقرر شد که ارکان دولت و کرشماران بنده و خدمتکاران دفتایر للاقعد و لا تقصی ما بدا لسلطنه اصفهان جا دارند که در ان خجسته سریر زمین بنظر اشرف در اید و چون کشور ستانی ظل سبحانی روز چهارشنبه چهاردهم شهر جمادی الثانی بلشکری شکوفت که از مشاهده اکان دیده و دل روشن بهره داشت و حیرت دست و کریبان اشاده داخل دار السلطنه اصفهان شدند بعد از انکه مقرر داشته بودند که آرایش خطه و لختا بنوعی نمایند که مزیدی در محکمه اقتضا و قدر بران متصور نباشد قریب صد هزار تومانی قدر انداز اصفهان و توابع دران شهر و لیسنده باستقبال رایات جلال دوره به ازدوره و لیتی نه امیارکه تا در دولت آباد ایستاده بودند و حکم رایشی نام جبار و در ان آوان ایلچی دال هند و ستان نیز و صاحبقران کورکان که صحایف نظفر نامه کواز تاریخ معتبرست بحالات قدر و بنامت آن سلسله العلیه کان موضح است در موکب جلال حاضر بوده و ایلچی مذکور درین سال قشلاق در مشهد مقدس رضویه رضویه داشت و هنگام انکوزایات جلال شاهنشاهی از ییلاق منوچهر نشیر قلعه ایروان شد رفعت و جلالت پیرای افاضله پیرزا محسن مستوفی خاصه را با مر مهماندار ی او مامور ساخته منوچهر خراسان ساخته و درین زمستان اقامت دران خطه اختیار کرده چون رایات اقبال از فتح قلعه ایروان کامیاب مراجعت نموده بود حکم مقدس مبقاد پوست که ایلچی را ببرداشته منزل بمنزل لوازم مهمان داری مهیا سازند تا انکه چون از شکوه جلال کشور ستانی ظل سبحانی دار المومنین کاشان حرسه عن حوادث الزمان هرایه منه گشت و رسوم آیین و چراغان بطور و لختا بطور رسید در انجا ایلچی مذکور بشرف تارک چهره سودی برافراخت و بنوازشات شاهانه کامیاب جاوید شد و اسباب و اجناس و جواهر نفیسه که والی هند و ستان بایلچیان بپایه سریر سپهر نظیر فرستاده بودند بنظر اشرف گذرانیده و پیشکش خود را نیز گذرانیده بود موکب اقبال مستغرق عنایات خسروانه منوجه صفهان گشت و بقانونی که حکم مقدس عزود یافته بود که دکانها و بازار و کاروان سرا از سقف و دیوار تمامی در زربفت و اطلس گرفته بآن طور دیوار با و سقف را در اطلس و زربفت گرفتند ۞ چهار راسته بچهار طبه برین ۞ همه شهر کواز در آذین ۞ زکسترده و زبور دیوار با ۞ چشمهای گل کشت بازار با ۞ زخفتان زربفت و خود و کمر ۞ علم بسته در دروازه با سر بسر ۞ سراسر همه مردم پیشه ور ۞ نبودند هریک دگرگون هنر ۞ زدروازهٔ شهر تا قصر شاه ۞ فکنده نه زربفت و اطلس براه ۞ در آرایش دکانها بعنوانی که دیده نماشائی از نظاره آن سیر نیشته زیب و زیور گردند و از دولت آباد تا مبارکه گرفتگیان با زیب و زیور در دو رویه ایستاده بودند باین طور شکوفت کشور ستانی فرمایزدانی ظل سبحانی داخل دولتخانه مبارکه گردیدند و آیینی نهایت الغایت مرغوب بسته بودند بعد از نماشای آیین شروع در شباب اسباب چراغان نمودند چراغانی که باکن خوبی دیده گردون در صبح عمدی نشانی بدیده نمودند از جراغ و شمع و انشب پرگوا لب شده جهان پرزبین آمد گر بهر نماشا آسمان بعد از انکه حکم مقدس مبقاد پوست که آتش را بکشند و شروع در ساختن و برداختن دو قطعه ازباروت فرمایند بعد از انکه ساخته

کرشت دران شب اتش بازی هندوستان و اچی والی دکن و جمیع انچیان که از اطراف واکناف بپایه سریر اسمان نظیر آمده بودند جمع
آمده شروع در توپ و تفنگ انداختن نمودند شد از طرفین انداخته شد توپها چکد یگر انداخته شد و بسیاری تفنگ از طرفین
انداخته و انش بازان جنگ اتش بازی کرم کرده شعله آن از مکنشان سپهر در گذشت و دود آن در مغز گردون
جای گرفت صد هزار قبه انشبازیها کرم شد که اسمانی نوگفتی در هوا لباب از کواکب بهم رسیده و گلهای اتش دران ساحت
دلکشا بگلوه در آمد و بعد ازان اوقات سامی کشور ستانی ظل سبحانی مصروف بعیش و فرخمندی میشد بیان انکه فرخنده
از اطراف و کشتان سکی چی مقرون خاطر مقدس جهان خدیو از سیر عشرتمندی آیین و چهراغان و سوختن قلیع بارود
مسرتمند گشت حکم مقدس بمقاد پیوست که از دار السلطنه صفهان و حوالی و دیاقین تا محلات و آن ولایات و از
نظنزدار و دستان مردم بجمع سازند و دام شکار و حشیان که قبل ازین حاکم فارس ساخته بود و بالفعل در زمان دولت
ایه مقرون یافته و ساخته بود نزدیک در صحرا نا قرب جلدر فرسنگ زمین را احاطه نمودند غزالان و وحشیان را بدام اری
اتامی داخل آن دام نمودند بعد ازان شاهنشاه گامکار بخشش بامنزمان موکب مسعود متوجه شکار شدند و اچی والی
هندوستان و نواب امیر تیمور کورکان در موکب اقبال بودند و کشور ستانی فرخ بزدانی ظل سبحانی بخدنگ اقبال اسیاری
از غزالان و وحشیان را از پای در اورند بعد ازان حکم مقدس بمقاد پیوست که سایر امرا و ملازمان موکب اقبال شروع
در کان داری نمایند و تماشای تیر اندازی ایشان منظور نمودند و اچی هندوستان تیر کماندازی نمود و چون طبع مقدس سلطان
تماشا منشرح گردید وقت عصری در دامنه کوهی که دران محل واقع است کشور ستانی فرخ بهجتی ظل یزدانی بزم ارم
اساس آراسته صدر نشین صفت اورنگ راحت و مسند کزین چار بالش عافیت بودند که آهوی از دام گرخته
راه بامون و دشت سر کرده بودند نخت اقبال یکان در آورده کشادند و آهو را بر زمین انداخته اچی والی
هندوستان از شاهده آن مسرتمند گردیده کورنش که در خور انشان عالیست بجای آورده و اقداح نشاط
افزا بگردش در آمد و همگی نزدیکان محفل بزم ارم اساس خورسندی بر خورسندی افزودند و بعد از مراجعت ازان
شکار بهجت مدار با مزاران نشاط و حوالی صفهان جنت با لامن و الامان اوقات سامی بعشرت و شکار مصروف
بود و تا پنج سال عشرت و نشستن با منشاء کام بخش بر سریر کامرانی و ورد و اقبال سال ۱۱ از استقرار بر ایه بخش اورنگ کامکاری
و زینت افزای سریر اسمان نظیر و لکشای و کامرانی شاهنشاه صاحبقرانی ظل سبحانی فرخ بزدانی کشور ستانی بر فراز
تخت بلند سپهر پیوند جهان افروزی و اقلیم کشائی مفاخر تخویل بیزر افزای اعظم و بلند اختر علیه بخش عالم بسرح
فرح بهرای حمل مفاخر نوروز دلفروز او دلیل و همگام و همگامه آرای نوروز نوبهار موشح بسمر و رو بجت و جهور و مژده
رسانیدن و لکشای بلیغ مرکبات و ابساط بفیوضات علوی که موجب نشاط و بنازه رویی باغ و فوراب صحاست
ازین نوید دلنشین فرح روز کار بشکفتن در آمد و بطبیعت زمانه بخوبی تمازگی یافت و سحاب افضال بهار چون دیده مشتاق

آورد و بیاله نبرد چشیدن بیاله نوش فرود و دلنشین
اطاعت و فرمان بردار بکرانه جنت مکان و جنت نشان
صیوانوده و غزالان و وحشیان بدام ای و بدیره
آب بیرون و استوم تمام جمع

باریدن گرفت بتایج جنان احسان جون دل پر فیض عارفان بکوشش و غوشش در آمد بساط سبزه خضرا در بسیط باغ
و صحرا خضر نوبهار سجاده وار گسترانید و غنچهای زمرد رنگ گلهای لبستین فام بیرون داد ابر بابرق جانشاب رسیده
سبزه را اب گهر آب رسید اول صباح شنبه بیست و دوم شهر شوال ۱۱۳۷ پادشاه جهان خسرو کامکار کامران
خدیو سلیمان فر و فریدون کسروی سپر قضا قدرت قدر بهت سکندر شکوه ظل سبحانی فرخ بزدانی با شکوهی و فرخورد تمام صاحبقرانی از طلوع
اشراقات آفتاب عالم افروز اقبال بروز افزون عرصه فیض بخش نا لارحمت اثار آسمان بدیدار راخواص شمشه اطهر برا صحاب
حدس و شعور ظاهر ساخته و برفراز کشت خلافت و چارباش عافیت دلکشای مریع نشین گردیده و ساحت کیتی بهنای نالار رشک
مارا گردانید رفت سرا پرده ۱۱۰ جهان سان برافراخته که گشا بازبندهٔ پرواز انظار مندسان و فیقه شناس و اقلیم سای فلقران جدا بر
الحدس به نهایت آن سر نیچه تصور نتوانسته یازید و در عرض خطه شاهی هزار این سپهر بگنبد آن محیط نگشته و در طول مانند ازدی
جهان بوسنگ بنهایت دست در آغوش نکرده موشح بطایف صور و نقوش عزیمه که هزار اشیمکان و فیض الانکار و مانی شیوکان
دانش مدار در تماشای آن بحیرت و حیران دست و کریبان گشته مانند نقش جدار بیکه بدیوار کرده بدشت فرو رفته اند صور غریبه
و بوارش و نقوش عجیبه ابعد ارش برعنای و والایی شاید قدرت پرور د کارست و بربان صنعت قادر مختار بر عرصه دلها
مرکب از هری جهرکان آن فیض بخش مکان که بدستیاری موی قلم مانی شبکان بر صفحه غدار بعد ادر آن نشین مکان نام
یافته سر موی از پری رویان نوشاد طلع فرق شوان کرد اگر بابزه بوشیدن یاد دراک تماشای انما قوفین یافتندی سر آینه بکار و سر
کشی این اسمان آسمان نشان رفیع بنیان کرده و بخار شاه بر نارک کسری و قیصر افتخار مندی چند اچنان از نگاری طراحی
شاهنشاه ظل الله کرد نشیده مبانی اساس آن دیده افکار ابنا روزگار را مشوش ساخته بهر نبه اگر اوراک آن فوق
طاقت هوشمندان مرد بار دست و ساحت دلکشای او بفرشهای زربفت و بوریا بافته منقوش و گونا گون صور بطور سیر
طایق و بساتین سریر فصل نشین موشح با بشار مخمله و انار مقاده و سبل او ریا سین بهر ایه بخشیده اند مفرش بگستره فرشی
چو دیبای چین و در و بگر عفت کشور زمین و دران بزم جون بخش از مرکزان و جو جبل نو اساز در اشکران اسباب
عیش و نشاط و عشرت و انبساط در وی بنوعی فراهم آمده که دیده مهر اورا دیده سپهر اریچ فرقی نشاده نگره و صراحیهای
ترصیع یافته بلالی شاهوار و بواقیت شاداب آبدار دران کرامی محفل افروزان از شاد یا بود و دران بزم عشرت بخش شاهنشاه
سلیمان فر دارای ظل یزدانی اکبر و مانع مبارک از نباده ناب بهره داده کام مراد از روزگاری چشته مغز نشینه جهان
کیتی فروز بفیروزی آورد و شب را بروز بهر افشن فیلسوفان دهر چهار از ابداد و دهشش داده بهر ارسلوب سخن خطوط
کلام دلی نام بر نهند در ظرف جام معنی سرا بده بیا نگ رود بنوروزی شه فرآیین سرود که دولت پاینده جوان بخت
باش جهرسال با افسر و تخت باش نشاط ازی ارغوانی نیز طرب سازنده داد جوانی بده جو نرال جوانی و اقبال مست
برود و دهی شاد و بدیر نشست و هر یک از مقربان بساط عزت که بجان نشانی نارک سیابات بر افروخته بود خدا شرف

سعادت ارجمندهای پرس شرف کامیاب مراد گشته و بخلعتهای گرانمایه سعادت اندوز و بارجه شده و دران مجلس بهشت اساس
بادشاهزادگان عظام از بنابر جهانگیر خان و نوادهٔ امیر تیمور گورکانی و ایلجیان قیاصره روم و بادشاهان فرنگ ابروی اقبال
گشاده و چون هفته نوروزی بآیین و شکوه و لغوزشی بانجام رسید طرح سیر و شکار انگنده و برخی از اوقات چار
فرسنگ در چار فرسنگ براه مغرب الحضرة العلیة العالیه علی قلی بیک و دیوان بیگی بانقشکی ان قدر اندوخته از قدغن بمرتبه نمودند
کرنی مورد امان ساحت پرشور نایاب و طیران طیور برفراز آسمان از حوصلهٔ ایشان دور و ربوهٔ کشور ستانی ظل سبحانی صاحبقرانی
باهری جهرگان مجلط از حریم و سرادق نشینان خلوتخانهٔ عظمت و اجلال شکوهی سلیمان فرخان وحشی صبا سیر اتش
مزاج لیسر و شکار اشتهاض داده بهره نشاط را مهیا به الکشای محراف زدند و بعد از سیر بی اندازان عیش کرای مرجعت نمودند
چون ایام فرح انجام فصل گل و اوان زمزمه آرایی بلبل بود فرمان فرهٔ سبحانی ظل یزدانی بخشش گلریزی سرپل سعادت ورد
یافت و برحسب فرمان هر یک لنه امرای نامدار و سلاطین غلام مقرر شد که بالا بل زنده رود و خیام نصب نمایند بیان
گلزار سپل نمودن چون ایام بهجت انجام فصل گل و زمان سعادت آوان زمزمه آرایی بلبل در رسید و فضای عرصهٔ
گلستان بوفور گلهای الوان و ساحت الکشای چمن بریاحین و ضمیران هر ایه افزای حسن شاهد بهار گشت جوش گل غلغله
در عرصهٔ روزگار انداخته طاطم و افواج امواج رود و زنده رود و ساحت بساحت در ترقی و چشمهای پل عباسی لبریز آب
حیوان گشته نضرجات کجزی من تحتها الانهار بود حکم مقدس بقاد بوست که در استئپل امرای عظام و مقربان
آسمان مقام و وزرای سپهر احتشام و نمای کتاب دفترخانهٔ همیون و هر یک از صنادید صفاهان و امان اطاعت فرمان بکلاک
استوار بسته بانجام آیین سرپل سعی بایستند و مقرب الحضرت العلیة العالیه حسین خان بیک ناظر بسر کاری این
گرانی خدمت سرجنبد ساختند و تعین محل و جایگاه هر یک از امرا و وزرا و کتاب دفترخانه مفوض و مرجوع ایکه ارادهٔ
مقدس کیهان مطاع یافته بود هر یک طاقهای سپهر در رفعت الکخت نمای روزگار ست بسایبانهای
زربفت و اطلس خطای زیور داده و جدار انرا بمخملهای الوان و اطلس کوناکون و قماشهای غریب موشح بصور
عجیبه زیب و الاداده و بفرشهای الوان عرصهٔ آن فرخ بخش مکان را مهیا بسته و گرانی مجلس ارم اساس الکشا گه
بگونه استقرار کشور ستانی ظل سبحانی فرهٔ بزدانی بر چار بالش خلافت مسند آرای شاه کامگاری بود ساحت آنرا قریب
بسه زرع از زمین بلند ساختند و دوازده سایبان زربفت و اطلس خطائی که از شصته اشتاد و آن دیبه زر دوزگار
خیره کشی و در رفعت سر بفرق سپهر رسانیده و باد و مهر دست بگریبان بازیهای دستهٔ نها آنرا باوراق طلا زیور
داده و عرصهٔ آنرا بفرشهای الوان چار استه بگونه که داغ دل چمن و رشک فرمای این کهن انجمن بود و کنار مجلس گرانی
را بگلهای رنگین چار استه و در ایجا نوده نوده چرخنهای گل بر روی یکدیگر ریخته و اسباب عیش و نشاط و طرب و
ابساط بدرجه دور کلستانها بترتیب خاص چیده و بر تبه سور سرور و امتزاز موثر اثار بود که جبلان از ساحت گلزار تحویل

بساطهای بلند کرده و در ایجا و طلکاه ساخته بودند و در هر یک از مقامل ارباب شوکت و اصحاب شوکت بمرتبه مرغوب
جمع آمده بود و از فیض آن جشن و نشین بادشاه زادگان نوادهٔ جهانگیر خانی و امیر تیمور گورکانی و سایر ایجیان قیاصره روم و فرنگ
سرمایه خورسندی کسب همت بسکرده و ایلچی والی هند و ستان سلطان عزم شاه جهان دران فرخنده مکان بنقار عزت
امور حیرت بر حیرت می افزود و چون قرص اقتاب جهانتاب سیر ممالک غربی پیشش نهاد همت ساخته در سایه شبتاب
نمان گشت حکم مقدس بکراغان سراسر پل عرصه و ریاضت ورانه کی از زمان اندر شروع و مشاعل بر افروخته گشت
که قرص ماه از پرتو مشک در سایه طلعت شب نهان کردید فروغ اشعهٔ چراغان جهان بالا گرفت که ز جهان جاودان
آسمانیان نمانده لوح حسینیهٔ ایشان برخوانده ندی جانکو و فقیه از اسرار کواکب بر سواد خوانان و بستان عقل و شعور مخفی نمانده
زبین شمع کوبکلس افروز بود شب تیره روشن تر از روز بود و از لوامع اشراقات اطراف توده خاکه تا دامان
افلاک بمرتبه روشن و نورانی بود کسکان بیلداشتهٔ جنبان مشاهده می نمودند و ساکنان افلاک از پی ایثار
و نثار مقدم مبارک کشور خدیو لالی شاهوار و در و زر تمام عیار کواکب ثوابت و سیار بر طبقات سپهر بکلبوه در اورده مرکب
از جمله نشینان سراوق سماوی سراز دریچه و در و زنه اکواکب و بروج بیرون کرده بمرتبه همت را بسر اخاکشای موکب
مسعود رنگین میکردند و سلطان فرکه پاسبان علقهٔ افلاکست از رشک و نور نور و ثقاب نه زمین نمان بود
از چراغ و شمع انشب بر کواکب شده جهان بمرتبه زمین آمد کمر بهر تماشا آسمان و بشور سوز نغمات کوناکون نغمه پرداز ان فترکان
جهان و جهانیان را جانی تازه و جهانی بی اندازه بکالبد قالب در آمد بعد از سیر اچی از سیر چراغان و آیین و کلریزان
فلکی نبت حفاظت اساس بر حرض صاحقران ایلچیانی که بر درگاه جهان جاه جمع بودند مصمم گشت نخست ایلچی والی هند و ستان
نوادهٔ امیر تیمور گورکان بازرهای و افر شتاد هزار تومان نقد با و عنایت شده و بسایبان نادری و مخصه سراسب
عربی و خانه زاد و اقمشهٔ او فراز زربفت طرح جدید و جارمدی کنده و اراسته و بر دوارابی و مخمل و اطلس خطائی چند اکه
محاسب دهر از نقر بر آن تن پکار موجا خوار داده و بخدمه شاه و والاجاه سلطان عزم فرستاده و از درگاه عالم پناه کمجه
آمال ارجمند بکنان صفت اقلیم ست لب عنی مسند و کلاه فاخره طراز افتخار افزوده و از راه کج مکران روانه شده عرضه داشتن
سفیر فرنگ و این سال انجسته مآل ایلچی شکوه او فراز جانب ولایه بادشاهان مسیحی از جانب حاکم کله از صنادید بادشاهان
عظیم الشانست بدرگاه معلی که موطن نازو نعیم و کعبه مقاصد سروران صفت اقلیم ست آمده پس از نفوذ و اسباب پیشکاری
کری که دران ولایت بهم میرسد و چیزی چند که از خواص و کالیات ایشانست بدرگاه جهان پناه آمد بایکهان ژرف شکوهی
از توپخانه و سپاهی مردانه قریب بسیصد نفر جوانان بکلکه پیرایسته بطور خود بودند و بشرف سعادت سجده اشرف
مفاخرات جاوید ذخیره کرده و بیانه اجامره ایشان و مردم ایلچی هند و ستان نزاعی روی داد چنانچه چهار نفر از انشکریان
ایلچی هند و ستان کشته شده و اواب مستطاب مرتضی قلیخان ایشک اقاسی باشی به الطاف نامتناهی عفا و بیانه ایشان رفته

صراغ او جبل یک کیاب جنت برنده راه ۰ بر استان قدرتش با یکجهان خضوع سایند قدسیان ملکی از شرف جباه ۰ صحن رسیع
او کره جنت نمونه ایست ۰ بروضوی بهشت برین آمده گواه ۰ جای رسیده رفعت طاقش که پی گزاف ۰ گاه نظاره از سیر
گردون فتد کلاه ۰ افزود زیور دلکش از نقره و طلا ۰ چند الگه چشم عقل شود خیره از نگاه ۰ تاریخ ان چو خواستم از اوستاد عقل
گفتا طلاقت و زر مسجد بعد شاه ۰ وشاه منشاء ظل الله قضا شکوه مجلس مقدس یکجهد در آمده لوازم همتی کما ی آورده و دیعه هرچه
از عهده و حفاظ و حمد رسین مرسومات مقرر داشته و همچنین درین سال محلی که در سابق از زمان خانه شیخ احمد آن بود کل
آن با نجمه و خانها و قضا و حمام را حجره مدرسه ساخته و حمام و کاروان سرا که در ان جوار بود وقف مدرسه نمود و در آب
آورده داخل مدرسه ساخته و تعمیر مجموعه مدرسه بسعی کامگاری نواب مستطاب صدر العراقین و زین الشرفین مفوض داشته
و در اندکی از زمان مجموعه ساخته و رسیده گردند و طالب علمان قریب صد نفر در انجا بمطالعه و مباحثه و دعای پادشاه
عراد بخش مشغول دارند و خاطر مقدس بروفق جمیع مدارس و خانقاه و مکایا و زوایا بسیار رسانیده است ایزد
کامبخش بیقا را به کوکب اقبالش را کامیاب سازد ۰ طرح تنگ درین سال جسته اقبال فرمان قرة ایزدی شاهنشاه
قدر قدرت سلیمان شوکت صاحبقرانی ظل سبحانی عزور و دیافت که از دوار الخلافه صفاهان و الکار الفطرة وارد کستان
و حوالی و حوانتی خلقی گمه کثیر جمع آمده چند الگه از شماره بسی افزون باشند از فشنگچیان قدر انداز و گلان داران و امان
اطاعت فرمان استوار کرده بفراهم آوردن و جمع نمودن وحشیان صحرا نورد و غوالان رنگین خط و خال بادیه گرد
بشکاربوی و اهتمام تمام ساعی باشند و دام شکاری که حاکم فارس پیشکش درگاه نموده و انچه حسب الفرمان نشانجان
کارگاه اجلال ساخته و پرداخته بودند قریب پنجهزار فشنگ زرین انهار انصب نموده تمامی وحشیان و اقالان
بهدار او موا سادر انجا جمع سازند و بعد از اجتماع جهان پهلوان خود بنفس مقدس بسیاری از آهوان دشت پیما
و وحشیان کوه و صحرای خدنگ ولد و زبگاک الکنند و بعد از ان امرا عظام و سایر مقربان از قور چیان و غلامان را
رخصت در آمدن بجرگه شکار الکنند و او ند چند الگه در حوصله اند بشته گنجد وحشیانرا بگذنگ همت از پای در آورند
و از بخی والی هند و ستان نواب امیر تیمور گورگان صفدر خان در موکب اجلال سعادت اندوز رایت بود و بنظاره دشت
دلیری و مردانگی اخلاصمندان درگاه جهان پناه و دیده اهل را میرنه نشاط سیکرد هنگام عصری که فراغ از شکار الکنند رو داد
بود شاهنشاه کسروی فرد ام فی ظل ربنا الاکبر جزم ارم اساس ترتیب داده بپیمودن اضداع نشاط مندی صدر نشین
اورنگ کامکاری بودند گرناکاه اهوی از دام رهایی یافته راه بادیه پیمای پادشاه کامکار گاه بخشش خدنگ اقبال
از پای کشاده داده بهنگام الگه کرم رهنمای او آورده بدست والی هند و ستان از مشاهده ان پهلوی گرفتنی بجندی
او را نموده قدراجه بخشش و نشاط مندی پیمودن پیرایه خور سندی سیکرد ۰ نوای نقاره کوسین بر افلاک ۰ رسانیده نه مستان
از دل خاک ۰ بعد از سیر ابی ازین سیر رابات جاه و جلال در حفظ لطف ذوالجلال داخل دار الخلافه صفاهان شده در ترتیب

۱۱۶ الف هزار و چهار و شش هجری

دلبری فراوان خزان نرد و کوه هر دو جواهر دزبوز نثار فرق فرقدسای مبارک در دامان روزگار ریخته و صحن آن تازه گلشن
که رشک زمین و آسمانست از نسیم روح پرور و نسیم مشک و عنبر فروغ روزگار را عطر اگین ساخت نخست نواب مستطاب
صدر الشرفین و زبن الفضائلین میرزا حبیب الله الحسینی صدر محروسه ممالک بشرف پای بوس مفتخر جاوید طراز محمود
روزگار گردید و همچنین نواب علیه الغایب دستور اعظم شیر معظم مدبر مهمات عالم رکن السلطنة الفاخره اعنی والده ولد العدیه
العالیه توفیق آثار میرزا محمد تقی بسعادت ارجمند آستان همیونه پای بوس اقبال اندوز شد و هر یک از مقربان درگاه
گردیده و صباح آن روز نشاط اندوز ساحت دلگشای فلک فرسای تالار بهشت عیار که موشح است بنقوش عزیز و صور عجیبه
که در تراکت و دلربایی هر یک از ان رشک فرمای هوشان فیخ و پری رویان نوشاد و پیچش زلفین پیچ پای دل موجه
وجد بلند دست جنبانچه دران ارم اساس مکان بنظاره آن اگر بایزید و شبلی وجد و حالت را سر به نشاط میکردند گمان گروهی آن
آستان آسمان نشان بخبار رشک برفرق قیصر و فغفور افشاندندی جند اظرت ارجمند و تصرفات دلپسند شاهنشاه و جهان
خسرو کامگار کامران که پایهای توجهی گردانیده و تصرفی آسمان پایه صورت و بوار و نقوش جدار را آلت و اصحاب
هوش بالهای خموش ساخته و بنوعی جدار و سقف انرا باوراق طلا زیور مسند کرده اند که فروغ شعشعه آن در شب دیجور از
فروغ شموع و مشاعل فراخت می بخشید و بلوشهای ابریشمین و زربفت ساحت فلک وسعت آنرا بهرایه داده اند گر از سرسبزه و
چمن و طراوت گلشن و زمن دلها را فارغ داشته بود گران ناگران فرش آن سرزمین و برنده حظاب و دوبهای چین و
دلفروزی چو نقش بهار و برونگ غم از دل روزگار و اسباب عشرت و نشاط و طرب انبساط دران مجلس بهشت
آئین چندان جمع آمده بود که می باید دهم از عهده ادای آن نتوان برچار موجه عجز سپرده، صراحیهای ترصیع بافته بلالی و یواقیت
کرانبها و در شاهوارا فزون از شمار و جمهای طلای خالص لبالب از باده احمر اچند انکه از حوصله اقتدار افزون بود فراهم
آمده و زینت افزای کوه و دبر ها ان محفل کسری شکوه بود و از شادی فرخ بخش آن شد نفرقه از مملکت خواطر گسسته بود
سخن اولی تا سابع جون دوران ایام عشرت انجام بادشاه رفیع مسکون شهریار زمانه نظام مهوره بوقلمون خاقان فرمدون فرکسرای
عدل گیتی و شکوه صاحبقران ظل سبحانی فرمانیزدانی کرای اوقات اکثر صرف بوازم دلگشائی بود و از فیض رشحات سحاب
اقبال هر روزه سرزمینی خاصه موسم بر فیض بهشت دلبهار اردی بهشت بجنب همت میگمارد و از اطراف محروسه ممالک
نسیم انبساط و رضا میت در اهتزاز بود و اطراف باغ و بوستان و حوصله گلزار و گلستان شکون بوقلمون ریاحین و
صیمران و سنبل و نسرین بود و باغ عدار ک ابناء نشاط بطرب و ابتهاج عطر پرور بود و هر یک از چهرگان نوبهار سرازه گرا نخوت
و نبوغ سبک ساخته افسردگی بر بر و بیان بستان بخطرات اعطار جنان سیراب گشت و شوکت و فری نامیه بوقلمونی
انداز نماند مرغش بر نگی تازه گلزاری بلند آوازه براورخته بود و جهان جلوه گاه نمایای پاکان او گیخته فتراک اقبال او در
و دختران موکب سعود از امرای نامدار بلند مقدار و در را اعمالک هادار و اطبای عیسوی مدس و سخن مسیحی اعجاز نفس مهجان

روزه دان و در امشکران نغمه پرداز و بلبلان خوش آواز بسیر باغ و گلستان و چمن زار و بستان و ترتیب جشن خسروانه و عشرت
مزاجان نشاط راجام در می انگخته و بعیش و بهجت زنگ زدای چهره آئینه روزگار بودند دران زمان سعادت آوان حجب
الطرفان مقدس نواب جنت مکان بجنت مرتبت از غلامان خاص از سراوق نشینان حجله عزت بعقده دوام سر بفته ساخته بود و از
فرزندان ایشان هر یک که بمرتبه بلوغ رسیده بودند هر یک از ایشان را مرسومات مقرر داشته قلمه و کالیجات ایشان تعیین
صیغه بوده و هر یک از دختران که بمرتبه بلوغ فایز بودند بغلام زادگان بعقده دوام داده و بجهت هر یک معاش و مرسوم مشخص
ساخته قریب مفتصد شصت دختر بکر از سر فرقه و طایفه در عرصه اجلال جمع آمده بودند بغلامان و قورچیان بعقده دوام شرعی
سپرده و مرسومات یکجه هر یک از زوج و زوجه تعیین نموده و از انجا که عصمت فطری در طبع مقدس مرکوز بهست چشم جهان بین
از مستلذات نفسانی و شهیات شهوانی پوشیده حکمی را بکرای خلعتهای فاخره فاخره فاخره آمال بهار استه از هر مقول افتشه
فاخره نفیسه بایشان انعام نموده رخصت انصراف بمنازل خود داده اند تمامی ابنای سریر و بسکنه دار الملک روزگار دعای
دوام جنان دولت روزافزون را از صمیم قلب و در شبانروزی ساعتند مل لعلی یا ذا الجلیه دعا و آوان نوبهار و چهره
افزای روزگار که مصور قدرت حضرت پروردگار بر اعضان اشجار بالوان ازبار نشاط بخش ابنای روزگار بود و از
مواهب کامله سبحانی و عطایای گرانمایه بلند پایه جل جلاله قدسه ظهور مولود مسعود پادشاه زاده اقبال مند بود و بر اسمان شکوهمندی
روز پنجشنبه بیست و ششم شهر بقعده موم مبارک بهجانی سلطنت و فری و فیروزمندی لمعات اشراقات و شعشعه چهره همیون عرصه ربع مسکون
و ساحت بی انتهای جهان بوقلمونی را انوراتی ساخت و آن مظهر سلطنت صوری و معنوی را بالقاظ نادره پرور محض نوبهار
داده و در کنار رایه عصمت طراز آرام داده و بجنان اقدس فطرت استخراج طالع سعد و نشئه ش و خواص کوکب آسمان
سیرش کرا تجال ازل بهره مندست از طول و بقا در ظل تربیت شاهنشاه گردون بسطت قضا هیبت قدر سطوت عالم گیر تربیت
سریر صاحبقرانی ظل سبحانی فرمانیزدانی خلد الله ملکه و اقباله الی النشر الاد و ار بیان نمودند و آثار کمالات صوری و معنوی
از وجنات جلالتش اشتباط کرده و نواب مستطاب صدر الشرفین عادت نوابین نوامیس الهی میرزا حبیب الله صدر گاز
برکات انفاس دانش اساسش روزگار آرایش مسندست در گوش الهام بوشش بگوش اذان و اقامت سرعلمای
بافضله و در روز هفتم قانون شریعت مصطفوی علیه الصلوة الرحمن مجلس عقیقه در خانه نواب مستطاب مشار الیه معقود
گشت و هر یک از فضلای دانشور و فضحای سخن گستر و اشراف والا گهر مرتبه در انجا جمع بودند و آن گرامی منتریج سلطنت
را باسم مبارک عرش اشیانی فردوس مکانی جد بزرگوار عباس میرزا موسوم سعادت گبری ساختند از سوانح عجیبه و حوادث غریبه
ال ولایت دکن مسند و ستان که از مبدء فطرت تا روز دولت اخلاص باین دودمان گشتر الاحسان فلک بنیان عرش اشیان
پیوسته است یعنی دولت اقبال همیون فرآفتاب رای فیروزی اختر بادشاه بلند دولت اقبال پیرای قطب شاه خلد الله ملکه
بوسیله زیارت عتبات عالیات و امکن مقدسه از عمده و خاله خود را بآئین پذیرای فانون عصمت بشکوهی شایان ملوک نجدت

درگاه وجهان پناه که کعبه آمال اینجا ره و زکار ست فرستاده یکی از افاضل سادات تصیده تقریش سیادت و افاضت پناه و حقایق و معارف
آگاه جامع فنون کمالات حقیقی امیر ظهیر الدین محمد که از اجلا سادات حسینی ست و با بعد اب بفضایل نفسانی و کمالات [illegible]
بوده اکثر ازمان والد جنت مکان ایشان امیر صفی الدین در استانه مقدسه منوره آسمان درجه غرویه از نجف اشرف صلوات الله علی مشرفها
ساکن بوده در خدمت آخوند فرد وس مکان مولانا احمد اردبیلی مباحثه ی نموده اکثر کتب معتبر در فقه و حدیث بر ایشان خوانده
وچون میر مشار الیه بعد از اداء حجة الاسلام بولایت عمده وسستان کایب و کن رفتند و ان محل و لکشای بقضا ولایت دکن و
کلکنده و تلنگ ساختند در بنولا غایه تمنی پیرایان بوده عفت ساخته بر درگاه عالم پناه فرستاده و این ساخه چون مع وض
منهیان خلاف کشف فرمان فرمانبر دی بطهور رسیده که از بندگی عباسی نا آمدن بدرگاه جهان پناه اسباب اطراحات بقضا نزا
آصف دار الفضل شعیر از میها دارند مشار الیهم دران ایام که شاهنشاه ظل الله قدر صولت قضا شوکت صاحبقرانی قدم
بسان بغداد دار السلام بوده ند قریب باصفهان شده وچون بسبب مرور از دریای و تغیر فصول آب و هوا مزاج
ایشان از منهج طبیعی بعارضه کرشار شده حسب الحکم جهانمطاع بحکیم بخانه ایشان بسرعت فرستاده ند که مرجا با ایشان بوده
باعالجه مشغول گردد و در ایات جلال در امان توفیق ذوالجلال منوجه بسان دار السلام بغداد و بسرعت کرم خان گردیده در دار
السلطنه اصفهان حوسه عن الحدثان منازل مرغوب و اطراحات مهیا ساخته ند و ایشان در صفاهان بوده ند تا اگر از مزاجت
رایات اقبال از بسان و داخل دار السلطنه قزوین بشرف پای بوس اشرف که سعادت ابد و ازل دران مقدر بحث مشرف
گشته مورد نوازشات شاهی و عنایات گرانمایه شاهنشاهی گردیده و بعد از زمانی مخصوص راسته عار رخصت زیارت
استانه سده و مرتبه عرش درجه امام ثامن ضامن صلوات الله علیه فوده و متوجه مشهد مقدس طوس بخراسان کرم عنان گشته
از درگاه جهان پناه سعادت پیشگاه رخصت یافته فایده عمر اد مقرر ساخته ند که هر جا و سر منزل با یحتاج و لازمه اهتمامی
ایشان تا مشهد مقدس مهیا دارند فرستاده ان والی کرجستان کرامی هدیه خود در این سال خجسته اقبال ایالت و عظمت پناه
شوکت و ابهت دستگاه و منتجبه سلاطین کرجستان ظهور ث خان والی ایکاکه روزگار فراوان در سایه نرجت عاطفت
اشیانی انار الله برهانه و تقبل بالمبراة میزانه پرورش یافته جنت اشیانی مستقلا و ابراز ایی آن ولایت بی اشتراکی
ساخته و بسی روزگار علقا طاعت و انقیاد زیور کوشش همت ساخته در اطاعت فرمان کیهان و جهان ساعی بوده تا اگه
بکار نکوت و استکبار و مباغ از اد تمش را خشوش ساخته بدا نچه مخالفت فرمان کرم عنان گشت چون ظهور این معنی بوضوح
پیوست حسب الحکم مقدس عرش آشیانی لشکر فرلباش تهماسبی ولایت کرجستان را فرسود اسم ستور ساخته اسیر مشار
از و ختران کروزمان بسیار و پسران بچه و غلام بدست در آورده و در کل ایران زمین معدود ی از کنیز و غلام کرجی بعضی
از اکابر شاید داشته ند چندان همین توجه پادشاه جمجاه خاقان اکبر و فور رسید که جلال دامنش پر دره و جیب بهر سانیده
و لکر مرحمی ربات عظیم مباغه لشکر منصوره و ایشان روی داد تا اگه در زمان دولت روزافزون کراوان و لکشای روزگار و

دفرخمندی سکان مرد بارست حضرت توفیق فایه او گشته بکنه اطاعت فرمان پادشاهی گردن همت زیور مند ساخته و هو و
[illegible] پادشاه نه و فوجهات خسروانه گردیده در این سال با بسنده های اگه گرانجی جلالت نشین تمنی عفت خود را گه بکیه اعصمت
طراز مند ست در سلک محرمان حریم عزت در اورد ایلچیان کاردان فرستاده ند و ان تماری نشین موج سلطنت
را با پیلکات بسیار و پیشکشهای بیشمار مصحوب نزبه اخواص خود جبایه سریر خلافت فرستاده ند ایالت و عظمت آرای
شوکت و ابهت پرای عمده سلاطین عظام رستم خان والی گرجستان جمعی از نزدیکان خود را مفرد داشته که همراه آن
موج آرای رکاب عصمت باشند و بکوهی شایان مرتبه فرمان فرمائی داخل دار السلطنه صفاهان جنت بالامن والامان شده
و بها عتی ارجمند به و طنی نامبارکه داخل گشته بانون شریعت غرای عفه شرعی نواب مستطاب صدر المشرفین در آورده
و در سلک پروکیان حریم حرم عزت در اورده و هر یک از مقربان و الی گرجستان را بکنج فاخره قناعت اقبال بار استه و نوفات
سامی مصروف سرور بود من الصوانح درین سال گرامی نفرات در ارباب مناصب روی داد نواب ایالت و شوکت و عظمت
پرای جانی خان شاملو ایشک اقاسی باشی را منصب توپچی باشی گری از اعاظم مهمات بود معوض شده چه نواب مشار الیه بکوشش
ذاتی و فراست و کاردانی و اخلاصمندی ضرب المثل ست و در امضای حاجات و عتبات ابار و زکار و شسته و لان بر بخ
او دار طبع هوشمند بسی حاجت روا ست و ولایت صدر صدر کرمان پرشان عنایت شده و منصب ایشک اقاسی باشی گری
بنواب ایالت و نصفت و شوکت پناه مرتضی قلیخان شاملو مرجوع گشت و نواب مشار الیه جبایری و مردانگی شهره است و معنوزخم
تفنگ قلعه ایروانزا در خدمت است و ولایت کل ری که [illegible] معدن مردی و کان سخی شاه جوانمردی بود ه می بود ی که چو او در عالم
نبود ه پرشان معوض شده و نفیر و مراتب لهبات دیوانی و اصحاب آن روی داد و وزارت اصفهان بمقرب الحضرت العلیه
العالیه محمد علی بیک کرک پراق تفویض یافت و ایالت و ولایت تفرد علیشکر راشاهنشاه صاحبقرانی ظل سبحانی فرقه پرزوانی بن مطلقه
و کنکاش با ایالت و عظمت و شوکت پرای میرغیب خان استاجلو که والد او بجلو مت صده در عراق عرب بسری برد و بعد او که بنام
ایشان موسوم شده و رسابق از مان نواب عرش آشیانی کیتی ستانی با ایالت قلمرو علیشکر گاه مرد اساخته بود ه تا انکه نواب مشار الیه
معنور رضایات خاقانیه پادشاهی ظل کبریایی گردیده بان کرامی مفتخر گردیده چه نواب مشار الیه در رعیت پروری و کم ظلمی و دلیری
بسی صاحبت و ایالت اردبیل و دار الارشاد و تولیت استانه مقدسه منوره آسمان درجه صفیه بصفوه جنت بالانوار الجلیه بنواب
ایالت و شوکت و عظمت پناه مقرر علیخان تفویض یافت و الحق مشار الیه در ایامی که بوکالت مرحوم قورچی باشی سابق شهره و اشت
جمیع قزلباش از طور سلوک او راضی بوده و بحیض توجه والای خاقانی که جانها فدا ایشان باد بظهور رسیده کفشکوئی که در باب هر کس
نمیکرده و درین مرتبه در باب او بمنصفه ظهور نیاورده و از انجا که مرتبه اخلاص او بود بنگال گامیاب گشت من الصوانح [illegible] مقرب بدرگاه
عدالت قباه از مطالب امور و درین سال الحق قابل ازین سرافرازی و فخر بر شده که بحمد تحقیق او ضاع و ولایت و لکشای خواسان چون مرآت
از درگاه و کشور پناه مهای پایه که سرداری در خواسان باشد درین سال مقرب الحضرت العلیه العالیه سپاه و شکوه نواب مشار الیه را برخی

از غلامان ایصوب خراسان فرستاده و حسب الحکم جانقطاع مقرر شده که حافظ افشون و سایر لشکر خراسان نمایند شاه ایده چون
وضع ازیاده و موشش ربا هم ایده اده میکفته اند که بعد از حافظ افشون بیکلر بیکی قندهار عزال او و نصب دیگری خواهد بود بنظور
آیه چیهی که مرجا مرکس سادر کین بی باشد که نسبت هر کس مرتبه واقع شود سرحان برحسانده این مقوله کفشکر ایاده بیده ترین
وجهی میرسانند از وضع و استماع این خبر دهشت ثمره من و تنزل عجیبی در کارخانه ترکیب حاکم قندهار بهم میرسد آتش وهم
راشعله ور افروخته سر نفس خیال تازه میکرده دیگر نبه قرار باین میدهد که با معدودی خود را بدرگاه اقبال آرامکاه رسانده و از
این اراده منعقد میکرد و چون این کفشکوی و وحشت انگیز بیانیه سریر عرش نظیر رسانیدند منبعان بیعرض رسانیدند رقم
استمالت بضمامین تفقدات پادشاهانه و عنایات خسروانه بابشان رفت تا انکه فولادخان فارسی تیرخاطه لشکر اکثر می آل و قشون
امرا نموده متوجه قندهار شدند و تا انکار سیتیه نواحی مجبت و شوق بشمار بیشماری اطیان کمکرده اند از این مهر بانی افش نرس
وبیم او شعله ناک کشته باده او در رکخت بر کشتکی زور آورده مطلقا خود را کشتهای آهن نمیکنند و در قلعه را بروی نواب فولادخان
افغانی بسته میدارند تا انکه مکرر فولادخان فارسی اطیان با بخی میوز مستند بشتل براد خواجه جلال الدین اکبر و زیر کل خواسانیان بیرون رود
برکشته بخت فرستادند شاه ایده بجذبه دکریه و زاری دست دکر جهان شده میکفته پدرم سالهای بشمار در موکب اقبال این
دولت بجان افشانی همتاز روزکار بود چون نوبت این غلام زاده رسیده در اطاعت و جان سپاری و فیقه اصهال نکذاشم
و انچه لازمه بندکی بود در بین مملکت شاه به فروکذاشتم و بغیر چاپردواری بجا نسپرده بود نه پس اقبال ارجمند شاهنشاهی کل ولایات
افغان و هزاره و صحرانشینان و بوجیان این ولایت را بکینه انقیاد او امر و نواهی شاهنشاهی در آورده ام حالیا آل انکه
از من خلاف فرمان و بندکی بظهور رسد بر من از دوزدوشن قریبست که قصد کشتن من داره اند باوجود انکه استمالت نامه
و فرامین واردنام موشح بامضا و امرای مکرر باد فرستاده اند چون بخت برکشت و روزکار مساعدت نکرده و اروپن بخی که هم ترین
مصاحب آدمی زاد است بکمند ادبار او را از فراز مسعادت و نشیب شعادت کشیده آمن بدرکاه جهان پناه اقبال آرامکاه
که کعبه مرام و قبله کرام کافه انام است بدل راه نمیده و باز بکریه و زاری او ابیکرده که چهی که مرا در دنیا
این درکاه کرده اند دیکاه دنیا واخوت نشوده چون فولادخان فارسی بکجا رو ارآمدن ان مردود مایوس میکرد و آن بخت
برکشته امردود خود را با اسباب مسعد رفیق ولایت هند و ستان ساخته چون کلید قلعه بولایل هند و ستان که در مجموعه
این مقوله موصوف راحته اده بود میرسد فیج خانزاد با لشکری فراوان بکجوت قندهار میفرستاده و بسرعت عجیبی ان مردود را ای
طلبیده ان بخت برکشته از قبضه اراده و برخاسته بظلمات ابادهند و ستان متوجه کشته و نواب فولادخان فارسی صلاح آمدن لشکر هند و ستان
و داخل شدن قلعه با فوج لشکری که داشته اند جنک مردانه با ایشان کرده بسیاری از مردم ایشانرا خاربیان ظفر فوج جام برخاک
هلاک بسپرنده و مراجعت الفیه الاسلام سرات حمیت عن الافات مینمایند و ان مردود عوام نمک انچی بجانب هند و ستان بوالی
انجا نمیفرستند که بسرعت جمعی را بفرستند که قلعه را تسلیم ایشان کرده بجایم والی هند و ستان مطلبی را که سالها در آرزوی او

روز شب و شب بروز نمیکرد و همین بود که یکبار دیکر شاه بقندهار را بتصرف در آورند از این مژده قالب تهی کرده شادی مرک نشته
کرا بجائی کرده می انزامرای خود را فتح خان نام با جمعی نا محصور بطرف قلعه میفرستاده و مردم و دستان را بمدد و ستان طلب میکنند
و بین مدت ارکان دولت بی زوال این مفوله امری عجیب بظهور رسیده بود اما سر انکه مرتبه ابلیس را در درکاه کبریائی خوانده
و کرشار بین و ملعون نخی و صلی کفته که طوق کردن ساخته و بافته بر در نفرا بصیر نشش قصه علیم دان مردود و عزیب نمینهد چه در دستکاه
صمد نزار سال اکر بعالم شاهنج رود و آیه که دقیقه از دقایق مکر ابلیس را شاکردی نمیتوانند کرد در درکاه بر کشته بختی رستن علوم شیطانی
شود چه عجب که مردود مذکور نیز خود را در سلک شیاطین منهمک ساخته و تا توانسته از اثار حرام نکی او ظاهر شده و اکر
چشم جان بین او از حلیه نور میکوشیدی بی نصیب شده نادیکر چه نتیجه روی دهد چون حقیقت مطلب معروض منبعان درکاه کیتی پناه
کشت عزم مقدس همیون بران مصمم کردید که سر جانداران آذوقه و باجناح عساکر ظفر نوا ملکت قندهار مقرر دارند و سرحان
بقالونی که در زمان شاه جنت آرامکاه مقرر داشته بودند محل تجمل مقرر دارند که درین وقت بیکلر بیکی عراق عرب معروض درکاه
کشور پناه ساخت که والی ولایت روم فیصر سلطان مراد با خیل و لشکری بی حد و شمار قبضه بیرون عزم دار السلام بغداد آمده است
خدیو بخش مقدس اوقات کرامی صرف ندارکه او ضاع قلعه دار السلام کرده انچه لازمه قلعه داری باشد از باروت و اذوقه و
لشکر فراوان روز بروز تهیه میکردند تا انکه مکرر حاکم دار السلام عرایض بدرکاه فرستادند که بدولت اقبال ارجمند ندارک
او ضاع قلعه بنوعی بظهور رسیده که مزیدی بران متصور نمیتوان کرد و بفرمان فرمانروای صاحبقران شوکت کرایالت و شوکت مدار نقدی خان شاملو
بیکلر بیکی کرمه کیلو به لشکر خود از مردان معرکه متوجه قلعه کرده و علی بارخان کرایلی کربلا و انکی شهرزور دار و بیست هزار نفر تفنکی و کاوز
بشبان شاملو و اوجی و افشار و جمیع اوبا قات بشکوهی شکرف متوجه قلعه شتونده و حسب الحکم اقدس معتمد ارداشتند که بعرض اعلیحضرت
اعلیه العالیه حسین خان بیک ناظر مهمات پیشخانه از شهر بیرون زده همه جا لشکر بر سر او جمع آیند که بهر انچه صوابدید دولت
روز افزون باشد بظهور رسد و کیهان خدیو بخش نفس خود سه روزه سان لشکر که از اطراف محروسه ممالک می آمدند چاپا سر بر
عرش نظیر نصیب یقطه دار السلام روانه میکردند بیرون رفتن بایه جلال از صفاهان بیکلر بیکی روز پنجشنبه هفدهم شهر جمادی الاول
سنه ۱۰۴۸ صاحب الزمان قضا نرجمان شاهنشاه سایه و سپاه ظل سبحانی فرمانروای خلد الله ملکه ابد اجتنابه ابهارک کجانب بیلی توجه
کرده در دروازه قرقبی دار السلطنه صفاهان سوار شده روان شدند بشکوهی شکرف با مقربان موکب مسعود و دوازده هزار کس حکمی با آینی در
خور و زیب و زینتی شایان مرتبه سپه آرائی ساخت و لشکری میدان نقش جهانرا بصفوف آراسته منتظر طلوع منیر نور
بخش اقبال صاحبقرانی کشور ستانی بودند که طلیعه آفتاب جهانتاب جاه و جلال و لامعه منیر نور افشان اقبال پرتو نکار بر ساحت
طوار انکنده و شاهنشاه ظل اله قضا صولت سلیمان هیبت سکندر شکوه صاحبقرانی زیور صفت شکفتی در بر و اکلیل موشح بدر و یواقیت
شاهوار و لالی شاداب چشمار و ایات اعجاز بینات کلام ربانی بر سر شکوهی که زهره الماس را در شاه آب شدی در روز سه
شنبه پانزده هم شهر جمادی الاول سه ساعت از روز مذکور کذشته قدم در فوس لذه و تمنی نهاده که بر فراز باد پای صهیل کوه پیکر

برق جنبش قبل از رسیدن خبر دادن دم کرده دم همچو آهو در دشت بی همچو های در شناه خورده بیرون بار یک لب فربه بهترین ما غزمیان
بیرکوشش و تیز بهترین و تیز کام و تند راه و از توضیح اشراقات آفتاب عظمت و کشورگیری ساحت دلکشای میدان کیتی بهجای
برانوار فی یا نشسته نواب مستطاب صفدر المظفر قرین یا فضلا و انیشور نجوا ندان او حیه ماثور ره در موکب جلال فیض پیرا
بودند و امرا عظام سپهر احتشام پیرایه افزای اقبال گشته با چتهای ترصیع یا فته بلالی شاهوار از ابدار طره و رآفتاب
فرمان پذیری جان افشان بودند و بخوان اقبال بس فطرت اسطرلاب در دست ماحظه نظر گو اکب و ربروج سعدی نمودند
کز نعره ران طلیع سپهر جهان افروز صاحبقرانی صدای کرنای و تصفیر نرلاله دار ارکان زمین و زمان افکنده و دزدهای فراوان
شمار فرق فرقدسای از دهان روزگار میر بخشنده جهان بستانی سایه بزدانی خان صبا سیر برق رفتار بطرف دروازه قوچی
انعطاف داده و از لوامع اسرار اقبال آفتاب اجلال باغ قوشخانه را که بزیور گل و ریاحین و سنبل سپهر پایه غیرت و در خشان
چنار بر کنار انهار سایه افکنده و دران باغ مرغان بیگوشش آمده از هر یک واگرگون حزدوشش آمده زلبستان چنار
سراز اخته بر دلک نالیده چون فاخته هر لحظه از هبوط نسایم عنبر شمایم ریاحین هشام انام را طراوتی تازه و مسرتی بی اندازه
بجیب آمال میر بخشید و دران فیض بخش مکان اسباب عیش و نشاط و طرب دا چنان حاضر آمده که شمارنده آن افزون از
شمار ست جمع آمده بود سه روز دران نشاط مند مکان با بخام مهام گاه فوا انام زنگ زدای آیینه آمال ابنای روزگار و مجتنبان
مرد بار بوده و از انجا بجرای توفیقات ربانی و تائیدات لاریبی بطرف بغداد دار السلام خان بادپای نهضت کرم فرمود
ساخته و بمغرب الحضرت العلیه العالیه حسین خان یک ناظر سبرعت هرچه تمامتر با حاکر فوج فوج که میرسیده فرمان پذیر
بودند کشور ستانی ظل سبحانی فلج مراحل و طی منازل با سکینی بودند تا اکه عساکر از بلاد متعاده برسند بعد از طی مراحل
و قطع منازل صحرای پر فیض مترنده و پر وجود کبا لوان گلهای رنگین و سبزه و ریاحین در فصول اربعه سر سبز و پیرایه بساط
مخمر جاه و جلال گردیده و جون اقسام جانوران وحشی و دشتی دران سرزمین بسی فزاوانست و مرغابیان افزون از حد و شمار
فرمان فرمانروای مجمع آوردن سکاری شمار از اطراف و نواحی آن ولایت دلکشا بظهور پیوست و کیان جلد و بسی جانوران
وحشی و دشتی پنج و کستان و تیرجان ستان از پای در آورده ازان میانه گرازی بشکلی مهیب و میکلی بس عجیب نمایان
میشود و جهان جلد بوتمش مقدس خود متوجه او گشته یک ضرب تیغ ذوالفقار پیوند آن سیکل عظیم الجثه را از پای در آورده
بر خاک هلاک می اندازد نه تمای سپاه از مشاهده بجدات شکر کجای آورند چون این سیع عظیم الجثه را از سکه ترکیبی بغایت
عجیب داشت بوزن در آورده مشتاد من تبریز بوده و دیگر جانوران شکاری پشمار بیرون و تیرو شیر بر خاک هلاک
مانده بعد از سیر ابی از تماشای شکار کوهی و دشتی در رودخانه سیلاب خز مرغابی و مای بسیار بدام در کشیده ند کمن سکان
آن مرز و بوم انجمن شکاری و سیری در عهد هیچ یک از ملوک ماضی نشان نداده عزم همیون از توجه بطرف قصبه کنکاور مصمم
گردیده بایات اقبال کوچ بر کوچ منوجه آن محل مبارک شده و همه جا حافظه قشون و سان لشکر کرده روز بروز میرسیدند میکردند و

و بطرف قلعه روانه ای ساخته و از منزل کنکاور بمغرب الحضرت العلیه العالیه خلف یک سفرچی باشی را بطرف دار السلطنه
باهتمام و حفظ و حصانت قلعه فرستاده نواب سپه سالار لشکر ظفر پیکر دار دودی مخترشکوه بشکوهی شتابان مرتبه
سپه سالاری یافته باشرف بای بوس سعادت ابدی و تجدید نماد و فشون لشکری مسلح و آراسته بنظر در آورد که اگر لازم
و ایران صف سکن ست و هر یک بروجه اکمل بظهور رسیده بود و ازدرگاه جهان پناه که کعبه سعادتمندان آگاه ست رخصت
یافته که در کمال کیاتک و حوال بهرنژ قشلاق نماید که بدانجا فرمان فرمانروای بظهور پیوندد و جهان کمر اطاعت استوار بندد و مغرب
الحضرت العلیه العالیه حسین خان یک ناظر لشکری که آن وقت بروجه آمده تمامی ملازم آراسته و دی نواب سپه سالار که آراسته
بدرگاه آمده درین وقت آمدن قیصر را کاصره نمودن قلعه بشیوه هوست کشورستانی ظل سبحانی بعزم جزم منهدم کوچ بصوب بغداد
تصمیم داده ند از ارکان دولت جاوید طراز دمصلحت اندیشان درست کنکاش کرده بر دو شمع اقبال شامنشای کیان افشانی فرمان
پذیرفته معروض داشتند که حرکت رایات اجلال ازین محل نه بر دفق مرعاست رایات جلال کوچ کرده تا اکه اطاق بسلطانی مخیم
سرادق گلکاری گردیده و سر روزه از جانب قلعه بیکلربیکی عراق عرب و عجم که بخصلت آن مامور بوده اخبار بهجت آثار بی در بی
پیاپه سر بر خلافت میفرستاده تا اکه میانه کرم قلعه و لشکر قیصر مسکام اجلال کرم میکرده و مکرر حواله و سپاشا از یکدیگری
پاشنده درین وقت سپه سالار معروض درگاه کشورپناه ساخت که رخصت رفتن بیکلربیکی آب بهزر تا اکه شتن لنان که در دل ذخیره
دارشته کامیاب شود رخصت یافت تا اکه همین از امرا را جون بیکلربیکی لرستان شاهوردی خان و بیکلربیکی قلعه و بیشکدو رخی
از خوانین معتبر را فرستاده تا در کرفته ایی که درین طرف آب بهزر بودند جون خواننده کار قلعه را محاصره ساخت در فکر فرض بان
طرف شده نگاه ایشان را نهب و غارت نمایند خوانین مقام رفته تمامی انبار را غارت و اسیر کردند از کنکاور آب بهزر همه جا رفته
تا طاق کسری و بر بالای طاق کسری کرنای دشت بنواختن صفت در آوردند و با اکه از انجا تا قلعه دو فرسنگ بیش نبود و بیچه
و صدای نفیر و کرنای بارد و دی قیصر میرسیده اصلا کاری از اندرون خام خود بالاتر نگذاشته امرا نیز تمامی آن جمع کثیر را غارت
و اسیر کرده بارد و دی نواب سپه سالار آورده ند اسیاری ایشان را تمام باز بایشان داکذاشتند درین هنگام قیصر که بان شکوه
و شکر شمار آمده تا قرب چهل پنج روز است بر قلعه نمی یابد سر بکریبان ادباری کشیده و برخی از متعصبان قلعه در توپ انداختن
کرم خلاش و سعی بودند جانکه وزیر اعظم را بتوپ از حیات نومید ساختند که درین اثنا از قلعه بعداد و شخصی که سالها عسس
دار السلم بغداد بوده نبیل از آمدن قیصر بیانه اعراب و فری فرجه بغداد بطلب مالیه دیوانی میرود و میر محمد نام قزوینی الاصل
درین وقت او را گرفته پیش قیصری آورده قیصر او را بجاه و منصب و فریب سر کرمی ساخته و کلید چاره در کرفتن قلعه از وی
طلبیده ان جوام کلک مرد و جون قلعه بقدم زمین قلعه را در ایام عسسی بوده بود میکوید که درین مدت سرداران شاه و شاه خود
طرق تسلط بر قلعه را کم کرده ایه جون بیکلربیکی قلعه از آب بسیاری دور افتاده و درین مدت حاکم بغداد بر مرمت و تدارک اطراف
نپرداخته بلکه همان دیواری که در زمان خلفای عباسی ساخته اند بجا مانده و بامانکی آوازپایی از یکدیگر فرو میریزدی بایه از نجا سیصد ذرع

وحوالی را فیروز داد و بدان سمت و طرف رفت و اینکه از آب دور ست مانع رفتن نباید ساخت اب از مشقه کشیده می آورده
باشند خوانه کار در ساحت کوچ کرده با نظرف آمده کرم توپ و تفنگ انداختن میشتند و مردم قلعه که تمامی در طرف حوالی
شط کرم پیکار بودند باز تازه دیواری محکم و بالایشان کنگره داشته اند و با این در میانه اهل قلعه کنگره
در ندا پر کرم بود و امانه چیزی که بکار روزگار آید بلکه اکثر کنگره با در مسکه آب آلای میکنی و داغ از نباده کرم کردن بطور دیگر سیده
حاصل بعد از انکه روزی انظرف قلعه را که بجنبش نسیمی از هم فرو میریخت بزمین هموار کردند با وجود دیگه داخل قلعه شده و بود
باز دلیران لشکر کیان چنان کرم پیکار بوده اند تا انکه کار بر اهل قلعه تنگ میشود خلف بیک بر امان دست و کریبان شده کشاکش
امان در میان بوده که بی انکه با مرا اصلاحی به میند بگتاش خان حاکم قلعه از قلعه بیرون رفته پیش خوانه کار سرایا و بار میرود خوانه کار
را بخیمه مقصود و بگفتن در آمده استیلای که بر قلعه مرگزار ضمیر منیر و نتیجه دلپسند بحصول پیوسته و به درین وقت اقدام افزونست که در قلعه
بو تراب طلبیده اند که جان خود بسلامت بیرون برند و غارت و غارتگری خود کشند چه انچه از مستحفظان و دلیران قلعه
در زمان پیکار بیکی مرحوم مهتر سلطان صفی قلیخان استماع میشود آنست که با وجود انکه درین مرتبه قیصر لشکری افزون از ریگ بیابان
و قطرات باران فراهم باورده بود دیگه هیچ از لشکری که با خسرو پناه بود و دعایش جان فشانی و غیره و تنگ حلال و مردانگی
خان مرحوم شیر علی صفی قلیخان به مرتبه بود که مزیدی بران متصور نیست خواب و آرام و اسایش را بیکبارگی جواب داده
تمامی اوقات شبانروزی بر دور قلعه گردیدن و حافظ اطراف بودن صرف میکرده تا انکه هفت هشت سنگر از کمین داخل قلعه شده
الای شوم خود را بر بام قلعه بر بروج میرسانیدند بضرب سنان جان ستان برخی را طعمه تیغ خونریزی نمایند و چهلی بضرب
ناوک جان ستان بر خاک و بار میریزند تا انکه خسرو پناه صلاح کار در ان دید که از پیش نبرده کوچ بر کوچ قرار اختیار کرد درین مرتبه
جمعی که بجراست قلعه مشغول بوده اند بغیر شراب زهر مار کردن و بادیگه بگفتگوی بیحاصل کردن دیگر نشیوده نداشته اند چه عزاقت
و بست بر مرتبه بر طبع ایشان غالب بوده که غیر خورد از نوشیدن و ربط بهردن باید افکندن دیگر فکری نداشته اند چه هر گاه جوانان چوانمرد
و قزلباش کنگاش میکرده که شب یا روز برخی بکل و مسلح برارد وی ایشان بریزند جوان نگهان کشته شدن در قلعه بودن و در بیرون
آمدن سرد و مساوی بوده همان بهتر که بمردانگی جمعی را کشته یا کشته کردند و نگهان مدبر رفتن و جمعی از ایشان زنانه بود و دشمن خود بود
انرا حمل بر کم عزد یا و سوز بش جوانی و انهار دلیری و مردانگی و نهوری کرده تا زه ایام فرح فرجام جوانیست کرده و تجدید
و سیاست کردن ایشان را جواب میداده اند و خود برده اخوانت و نامردی بر رو کشیده اصلا نه پیری که اثری بران ظاهر کرده
بگاطر راه نمیداده ای حاصل که چون قلعه بتصرف قیصر در آمد و این خبر مهنبان معروض سدا سنیا خلافت و داشته جهان خلیو اسباب
مقاتلوی را ترتیب داده بعزم درست اشتاض بطرف قلعه راهصم ساخته لیکن جمعی از مغربان بساط عزت که بکیان فشانی پیرایه
مند اند ازین واقعه بیخبر و نشین باز آورده اند که مقارن این خبر رسانیده اند که خوانه کار بسرعت بیش از پیش متوجه ولایت
خود گشته و زیر اعظم را بچه مصالحه گذاشته اند درین اثنا بی دریی اعیان بطلب صلح از جانب وزیر اعظم می آیند اگرچون صلح

دولت پایه اردو بین بوده و فریب برف و باران اکثر اسپان لشکری را نابود ساخته بود و انچه موافق مزاج دولت استوار بود ایالت
و شوکت پناه سارو خان طالش را بچه استحکام مبنیان صلح بکاب و زیر اعظم فرستاده تا انکه صلح بر انچه قرار داد طرفین
بود بظهور رسیده و وزیر اعظم مکرر اراسنده عا نموده که با وجود صلح قشلاق همین اربن حدود موافق مینیست که با استواری
اساس صلح بسر تواند کرد حسب الاستدعا وزیر اعظم رایات جاه و جلال نیز عزم توجه بکاب عنان جزم تافته

توشقان سال یوم اجلوس چون خسرو سیارگان آفتاب عالمتاب از خانه تنگ حوت رخت افامت بساحت دلگشای
حمل انداخته اشتهاض لوایه بشتشمالی لامعه جهان دار الملک بگم تقدیر ازل وجه همت ساختند و بسر بنری کوه و صحرا افتضت
خضر الهیا ساخته بنابت بشورشی شایان بساحت دلگشای نمود خرامیده شاهنشاه قضا مهابت قدر صولت پادشاه خلاصه فرخنده
ربع مسکون اشقام بیرای جهان بوقلمون صاحبقران زمان مالک ممالک سلیمان خلل سبحانی خلد الله تعالی ایجاد بنیز اعظم
و عطیه بخش عالم راجشن پادشاه بقانون مسعود خسروانه چار استه نوروز فرخ افروز تو قشقان بیل را بکرسی و نشاط
و فرخندی و انبساط در طاق بستان مجلس ارم اساس شاهنشای گسترانیده اسباب عیش و طرب و اداب لهو و لعب
و دور پیمود و خنیاگران بیمانند و دماغ ابتهاج روزگار را فروغ افروز و عطر اگین ساخت و پادشاه کیهان پناه ظل الله بقانون معظم شاهنشای
بر عوش بخت سپهر بوند صدر بیرای بزم اقبال بوده و نمای مغربان بساط عزت بر دور شمع اجلال کیان اشتی نمارکی بیابان
بر افراخته بشرف پای بوس استرف ذخیره جاوید سعادت اندوخته و بلبسات گلی و جزی هر یک از مغربان بساط عزت
کامیاب گردیده و هفته نوروزی بعیش و سرور فراغت و جور گذشت و چون گرده بعد اعزی و وزیر اعظم والی روم از
درگاه جهان پناه گذیه حاجات و مرامات بر گزیده گان روزگار بستدعا صلح بفرستادن و ایجیان و قابق دادن
نموده و هر یک از مغربان بساط گردون احتیاط صلوح وقت دران ملاحظه می نمودند برخی از ازمان تمامی نگاپوی همت
بشیونات گوناگون از درگاه سعادت پناه مسالت نموده که موافق صلح مزاج مملکت انست که مسئول ایشان بمهمل
مقرون گردد کشور ستانی ظل سبحانی وارث مملکت سلیمانی صاحبقرانی از روی کرم منتمات ایشان که سر آینه مناسب وقت
بود با نجاح مقرون ساخت مقام سعادت مشرف سجده اشرف و با قبل ایلچی روم بعد از ذکر مقدمات صلح که از درگاه
جهان پناه استدعا می نمودند صاحبقرانی کشور ستانی فرا بزدانی بلفظ گهربار که شاداب فصاحت و زیور بخش قواعد
جاذبت است ادا فرمودند که بخواننده کار بگویند که رضا دادن بصلح نه از ره بگذر انست که با ایشان صف آرائی و شوار باشد
لیکن چون همه جا بیش و بیه همت جهان کشا رفاهیت و امنیت کافه انام خواسته الله و عامه خلق الله است و از بیه مطلب شمیر صلح
اختیار نامور و دلفروز همین معنی مطمح نظر اکتساب اشراق است لهذا صلح را با ایشان شمیر انداخته استقراری بند و چه اگثری از
دلیران و شجاعان قزلباش که در قلعه بودند یعنی کشته شده و برخی که بهزار حیله و وسیله بیم جانی از ان ورطه بایل بگران آورده
پریشان و غریبان خود را بب آب بهزار رسانیده بودند در انجا اگثری در اب فرو رفته و برخی برهنه و گرسنه و رتبه سرگردانی طعمه

ترجمه کرده بنده راقم شده

خواجه نصیر الکی و الحکمان طوسی و شیخ کامل فاضل فقیه اهل البیت شیخ ابو جعفر طوسی رحمهما الله بوسنه است و دفتر کمالات آن والا منزلت شاهدی صادق است بر صدق این نسبت سامی رشحات کلک معانی نگارش مانند، معین حیات بخش سخن سنجان روزگار بجود طبع بلاغت نگار مسیحا نفس سیمرغ آسا در بس کوه قاف نشان افکنده دیوان کمالاتش که مشتمل بقصاید بلند دلنشین بهار ستانیست در وصف جهان جهان کلهای الوان معانی رنگین بر روی هم ریخته پرواقیت شاداب لطافت عزیمه اش آرایش کارخانه ایجاد و نکوین و سراپا بخش عدایق معانی نگاران دقیقه رس از روی یقین فرش افتتاحش بمیزان جان در کفچه و فهم مرقاصر الله درک حسن ملاحت انرا در تنجه بدقت فکر معانی نگارانش بنیان بر مغالات حمیدی و حجربری انشانده و لحسن تصرفات ارجمند ابکار افکار مولانا شرف الدین علی یزدی را صیقل گر دانیده و طوز سخن را تازه و طرز مضامین والفاظ بدیعه بلبل بلند آوازه ساخته

کشته از رشحه انگرا و آسمان رشحه افشان سخن
هچه افشش چو گردد بلند بگسستن رود میان سخن

لفظ پهلو بزد و از معنی مرجا صیقل با سبان سخن و فابین لطافت کلام محرابی منش حزین دانش شیخ ابو الفضل هندوستانی با فتش رنگ سوخته روزگاری فزاوان و لیل و نهاری ایام بان برحسب فرمان نواب عرش اشیان وزارت نواب والد بزرگوار شاهنشاه گاه گار گاه بخش کامران بدیشان مفوض بود بعد از انکه تحصیل اکثری از فنون علوم چون معانی بیان و منطق و فقه در کنف اشرف نموده بودند مقام انکه والده ماجده ایشان از مهمات دیوانی فارغبال گشته حکمی جنابات عالیات را مطلب اهم ساخته بودند تا انکه بسبب الکه برادر گرامی ایشان نواب اعتماد الدوله العلیه العالیه منصور بوزارت اعظم کامیاب بود و حکام روم توقعات بسیار مینمودند لهذا از ابتدای نقل مدار الفضل شیراز نمودند چون بشرف سجده نواب عرش اشیانی سر بلند شده بتفویض ان کرامی خدمت کامیاب شدند تا انکه بعد از انقضای برجی از ایام منشی الممالک باستقلال شده فیض رسان خاص و عام شدند چون برحسب فرمان لازال نافذ الی الازمان نگارش صلح نامه که موشح بلطایف مضامین بدیع آئین است بانام رسید نواب ایالت و شوکت و عظمت مدار سارو خان یکانه وزیر اعظم آنشاده صلح نامه نشاط بخش اندازه کرده نواب خان و الامکان را بایلغار مکاتبه کامروای سازنده دگر اورا وزیر اعظم بدرگاه خلافت آرامگاه معروض ضمیران بساط عزت داشتند که بعد از تصفیه فواصله صلح و فرستادن ایلچیان کاردان بودن را بایات جاه و جلال در محال قریب بغداد دار السلم مشوش خاطر انها این دیار موافق قانون مصالحت آنست که بلا توقف رایات نصرت آیات منوبر عزان کرده شاهنشاه گاه گار کامران گاه بخش بنابر سئوال ایشان بلا توقف فرمان گوچ نمودن رایات جاه و جلال بصوب عراق در داده و بسرعت پای مبارک برکاب فرمشال در آورده بر فراز بارهٔ صبا سیر انشش مزاج برآمده منوجه دار السلطنه قزوین شدند دران آوان که رایات جلال شاهنشاهی داخل دار السلطنه قزوین گشت منصب ایالت و خانی استر آباد را بجناب مستطاب والا القاب خانی والا شانی حسین خان ناظر کل مفوض داشته و نظارت کل را بنظارت و ابهت پناه محمد علی بیگ اصفهانی که وزارت اصفهان

دو سوام شده دوجون در بن زمستان و فور برف و غلوی سرما و باران بر تبه گشته او با فته بود که کمن سالان سبیل و نمارونه بساط ماندگان روزگار در هیچ عصری ار اخصار و ربلاد و سرد سیر عشر عشیر ازان نشان نداده اند چه سکان ان کرهٔ اثیر بیکی از بر نا و پیر شعر مولانا جلالی همدانی را که

در کاف فلک افتاد و شکاف ۰ چندی بارد از بن کمنه خاف ۰

ورد زبان ساخته بودند خاصیت خود را که حرفت باشد در کرهٔ نه هر بر باد فنا داده بود چنانچه جرم انشش مرکاه بدست در اورد می که بر فلیان جاد مند از پس خواص از روی بغور بود خنجه کل لعصور کرده بر سر دستار زرد مندی مغوز ار از دل دریا بحث موا نرسیده بود که تنور خانهٔ هیزن فوارهٔ آب بیرون میداد خون در شریان جوانان بدانسان با فسردگی دست و کر چان کشته بود که مغوز نفس در قفس تنگ سینهٔ بیمار در مزاحم بود که بجای نسخه استعلاج الجای عیسوی عدس نخه نکفین و تفصیل انش میکردند اگر با پیر دی حرارت عزیزی در میانه جوی کشور ابان از نظم طبیعی بکاره فرو ریختی انش بیکاره از چم افسردی در دل استکی ره جا کرده بود چند انکه ابنای روزگار امن بر سنگ زدندی که بسبب این اصطکاک شاید شراره ظاهر کردد قضا در قفه بودی که در دمند چرا آهن سرد میکوبی سدهٔ شیها در سینه هر بر نا چنان لنگر انداخته بود که بتیغ اگر نشتر از الماس کردی فطر اخون از عرق شریان بیرون نیاوردی یا انکه احوار روزگار از چم برودت مواد شلکم کور و غرخر جه بودند انسان راه تردد بر نفس تنک کشته بود که هر چه در متخیله جمع کشته بود از چم افسردکی سر از در یچه دروزنهٔ حواس بیرون نتوانستی بر آورد کوه کران برف و یخ بدانسان بای ثبات بکنجت زمین محکم ساخته بودند که رخنه را در وی مجال محال می نمود و در چنین زمستانی اکثری جوانات عجم چون اسب کرانمایه کرانترین جوانات است بسیاری بکاه عدم فرو فرشد بسی از جوانان قزلباش و نصیریان موکب مسعود پیاده ماند بودند و کر نشت برف ره نمیداد و کر از ره واطی نزدیک بلاق بستون آسمان آورد که بر عساکر منصور تخصیص شود چون موانع ظاهری پیش از پیش بنظر در چنان وقایع قزلباش در جلو مکری بود بسبب همین از درکاه جهانبان آرامکاه السنه حاجات ملتمس وزیر اعظم می نمودند تا آخر فانون مصالحه که چنش دیرینه پیشینان و پادشاهان ماضی است چنان که میانهٔ نواب جنت مکان علیین اشیان و نواب قیصر روم سلطان سلیمان اساس مصالحه بر تبه مشیه و مستحکم بود که تخلف ازان مناسب دولت طرفین نبود لهذا فرمان فرمانروای عز صدور یافت که ایالت و شوکت پناه سارو خان طالش که فنون کمالات صوری و معنوی زیور مندست و در ادای وظایف حسن کلام طبع فصاحت ایجاز بیش راغب است و در لوازم دلیری و مردانکی و حسن تدابیر الحق نهایت بکمتیت تمام صلح که مقرر فرموده اند بسرعت ره بیما کرده چون برحسب فرمان کرامی منشی دولت رونا فزون که بزیور کمالات صوری و معنوی حسبی و نسبی ذات قدسی صفاتش آراسته است روشن ضمیر ارسطو تدبیر نقید النظیر مجموعهٔ ایات ارجمند اسفا و کمالات کجه و اضطهاری مراتب دانشوری و دقیقه نکاری جهانرا زیب و زین میرزا السید الحسین صدله الله تعالی بنصیری ارزانی بادی که ذات دانشش بکمالش زیور مندست و نسبت ارجمندست بدانسبت دلبسند ان دانا دل بنصیر سلطان الکلکاده بکمتیت

و داشت و اوند فرمان مطاع لازال فداني الاربع عرصه و ربانت گرايالت و شوكت مدار نواب سپه سالار در ميلاق بيغ آگشت
سان لشكر فيروزمند و به رخصت انصراف بمحال خود مبعد و بعد ار سان لشكر فيامت اثر ديدن بلاتوقف متوجه قزوين
شوند نواب سپه سالار ايران مدار اول ايالت و شوكت و عظمت مدار شاه دوردي خان بيگلربيگي لرستان را رخصت
رفتن بالكا اخود داده و همچنين ايالت و شوكت و نصفت مدار خليل خان كتيباري را مرخص ساخته و سان لشكر فيروزمند از
نوريجان عظام و خلامان اخلاص انجام ديده ممتوجه پايه سرير عرش نظير خلافت مدار السلطنه قزوين شدند و نواب كيتي
ستاني ظل سبحاني فرمانروايي بساحتي مسعود داخل دار السلطنه قزوين شده و اوقات همون بعيش و كامراني مصروف
داشتند و با تمام خيابان مستقيم از دولتخانه مبارك كه از استانه سده در حضرت مقدسه امام زاده حسين عليه السلام تمامي
همت عظمي پادشاهانه مصروف بود تا انكه در اندك زمان خيابان جون كه صاحب فرمان مستقيم بانجام رسيد و محل سپاه اقبال و كوكبه
گرديده و فصل تابستان جون هواي قزوين از اعتدال بهره مند بود ران اوان مزاج مقدس كشور ستاني ظل سبحاني فرمانروايي
يزداني صاحبقراني كه حيات اعمار روزگار پيوسته باعتدال آشت از معارضه هجوم كشت كاذ جهانيان از صميم جان و جنان
از درگاه واهب متعال بگريه و زاري و خشوع و خشيت شب زنده داري در دل شبها صحت ذات مقدس كه علت تامه بقاي
جهان و جهانيانست خواستار بود و بسي زرهاي فراوان و نقدينه ات او فرو لالي و گهر در دامان اصحاب احتياج گشيد
تا انكه از سحاب عنايت ايزد سبحانه و تعالي بوسيله توجهات كرانمايه ارواح طاهره ائمه معصومين صلوات الله الرحمن
عليهم اجمعين رشحات راحت و استراحت و صحت بر گلشن هيجده بهار طبع مبارك روزيده گلهاي شادماني اعمار روزگار بجيب
اميد واري مرگشته و بباغ سعيد جهان خديو جاودان معظم شاهنشاهي چهره اقبال بزلال توفيقات الهي برافروخته پاي مبارك
بركاب فرمثال اجلال برآورده برفراز براق برق سير اقبال برآمده از ظليعه نيروز افروز اجلال عرصه روزگار را فاميت
نوبهار بخشيده نداوقات سامي بتناط و كامراني در امتزاز بوده و از حسن عقيدت اخلاصمندان خواجه شاه نظر كار بدار باشي كه همه
خواستاري آن بود كه جون جان خود را از روي صدق نيت فداي ولي نعمت صوري و معنوي سازد ران ايام كه ذات
مبارك بعارضه مهجور بود تيرد عاي او بهدف اجابت رسيده جان خود را فداي فرق فرقدساي ساخته اجابت حق را لبيك
گويان بروضه خلد برين شتافت خوشا اخلاصمندي كه بر انچه مطمح نظر صاحب اثر گردانده بان سعادت فايز گرديد
ستاني ظل سبحاني باآمرزش ياد فرموده نعش او را برحسب فرمان همشهد مقدس معلي مركبي بطوس نقل نموده و حق شرعي از گردن
او رفع كرده اجاره چوچ و نماز روز يكه تاز فضلاي دانشور نموده و سر روزه از اطراف ممالك محروسه نسايم رخاميت و
امنيت در امتزاز بوده حكم مقدس بنفاذ پيوست كه ايمن الدوله ميرادوبك قوريكي باشي متوجه خراسان شده اسباب توپ و توپخانه
مهيا دارند و جون ايام خزيف كه مصاحم برگ ريزي زران و آوان بوقلمون ريحان و صنبران است در رسيد و دران اوان
هواي دلكشاي ولايت مازندران بهشت نشان باعتدال مغرور نسبت تمامي همت قضوي پادشاه زمان مقصور مايفت كه بر تو الطاف

برولايت فرح سراي مازندران بهشت نشان انداز نهضت عزم ارجمند باعتزمان موكب اجلال دران فصل و ليذ بر بطرف
آن دلكشاي ولايت پيش و بده دولت روز افزون گشت روز شنبه ۲ شهر شعبان المعظم فيگوي شكرف و حور رتبه سپه
مرتبه شاهنشاهي كه از نهب صدمت و سهمان عظمت و زرف طاطم بحار صولت زهره شير شرزه باضطراب دست از كريبانست
از دو فتي نه مبارك گهروان آمده پاي بهجت و كام جوئي بركاب فرمانتساب در آورده پرفراز باره كوه پيكر برآمده از سواطع
لوامع آفتاب جهانتاب توجه گزا نه بساحت آن دلنشين ولايت را مستفضي ساخته و از راه ولايت كمن جنان
كيلان و خانهاي آن ولايت عشرت همان كرده بنه و خيمهاي طور و طرز سكان آن سرزمين عشرت قرين ديده اقبال را
سرمه نشاط ميكرده و رسوم شكار و حشيان صحراي و طيور و ماهيان دريايي در مرحل و مكان بطور پيوسته بعد از سير الي از سير
تا سكان و فقار رايه چوخان كه از فوز شموع و شاعل چراغ قمر برآسمان دلپسند پرده دار رشك نهان بود خان شب اجلال سير ولايت
رشت بحركت درآمد و آن سرزمين از بركت اقتاب اقبال چراغ دلنشيني يافت چند روزي دران مكان فرخنده بمقام هوس
شاهد نشاط را كام از و بركنار فتنه جون ادراك صفاي مازندران بهشت نشان مطمح نظر اصابت اثر بود و جاي مقابلي همت
عليا بسرعت منزجان و ولايت بهجت افزا بود و حد جاكنار دريا ما بار اسير و شكار مرغابيان ماهي نماشا ميكردند تا انكه
شكوهي زرف و عظمتي شكرف داخل ولايت دلكشاي مازندران جنت نشان شده و مضمون ايات بينه كه در وصف
دلنشين ولايت بكليه النظر در آورده اند كه ۞ چه مازندران انكه اقصاي وي ۞ نه اردي بهشت گاه وي ۞ تموز مش
گل كوهساري وبر ۞ زمستان نفير بهاري وبر ۞ بهشتي شده چشمه پر انمش ۞ وگر كوشري بسته بر دامنش ۞ سواد كش
زبس سبزه و خشك پيدا ۞ چو پشم ارم سبز و سرخ و سفيد ۞ زبس تمو و دراج و كبك و تدرو ۞ بجاي تهي سايه پيدا و سرو ۞ لطافت هوا و
نزاكت صفا آن خلاصه جهان پهناور نگار غروم و غبار هموم از دل پير و برنا مي زدود و جنا نكه حكيم دار الملك سخنوري حكيم فردوسي گويد كه
۞ نظر كن بمازندران شاه را بباد و بياد ۞ همه ساله بر و بوم و شاه را ۞ كه در بوستانش همه سال بهست ۞ گلوشش درون سبز و خوشست
هوا شكار روز بن پر نگار ۞ كرم رونده سرد و همه ساله بهار ۞ نوازنده هيو برگ اندرون ۞ گزارنده اهو برگ اندرون ۞ جون از
لوامع مشعله آفتاب جهانتاب صاحبقراني ظل سبحاني فرمانروايي آن ساحت فيض بخش پيرايه مسند گرديده كلهاي شادماني و
نشاط و بهجت از اهتزاز انهاي آن ولايت بهشت خاصيت بشگفتن در آمده بستايش و سپاس ايزدي بزبان مسكنت و حقارت
او افزوده و مرغان نغمه سراو منزاردستان نوا بنغمات گوناگون دلهاي انهاي روزگار بوقلمون هوا را بهجت پرور ميكردند
از دوده و بقاي دولت جاويد طراز نشاطي از زبان مرغهاي جون ورد و صبحگاهي بسيروش لاريهاي اوازي نموده چه
خاصيت ان ارض مقدس و دلكشاي است كه اساس كارخانه كامرانيست همه به آسايش از خفت خوي مدام اندران جاي
رحمت وي شود شاد و خرم ميوبيش هست مربزاد و دستي كران بوم كشت بود خرم آنجا بخشش جهان كدلايت كولي
بگرديش روان جهانرا نمود ار باغ بهشت جو گلبن بپستان اردي بهشت دي ابمن داذر و فروردين پراذرنگس لاله بيني زمين

همه ساله مخلصان لب جویبار بهروقت بازشکاری بکنار جون ساحت دلنشین قصبه مبارکه اشرف صانها الله تعالی عن الآفات
که بهرایه مهند دست قدرت دلکشا فتح نواب عرش کشیانی فردوس مکانی انارالله برهانه وتفضل بالمبراة میزرانه است
جه اشرف گلستانی ببزه وخندان جه بربا متصل وست وکرجیان گلستانیت اشرف دردال کوه زرشکش خلد برزال کوه
انده وه هوایش نشئه اصیا وجاست دوران کفزار شکیاری هزارست ازقبض موکب مسعود شاهنشاهی بهرنشاط
وطراوت وانبساط گردید ومرروزه ازقبض نوجه خسرو سلیمان شکوه گلهای رنگین وعنبران دلنشین رنبورنگ وبویا فته
بدلخشان اوقات قدسی ملکات بلوازم عشرت مندی مجلد گشت بنوی زشده ودرنا وقت خواب منفی وساقی دردهٔ
شراب خیالی بجز کامرانی نداشت ازین برکسی زنده کانی نداشت نشسته جاندار کشور فروز ازبهر روزی آورده شب بابرد
بهرطرف که وجه نصت بادهای اقبال تعلق میگرفت لبیزه دریاجین سراپای آن فرح بخش سرزمین رافراشان طبایع وقوی
بوقلمون شیمه نامیه نطع زمردفام سبزه نمونه اسجاد انحضرت توزند درساحت دشت وصحرا جلوه درمی آورند ومرغان بهاری
بنغات دلغریب درترنم بودند منفی سرایند بابانگ رود بنوروزی شه نوآین سرود که دولت جاودانی بادا جوان بخت بکام
همه عمر بادا فیروزکشت بادش نشاط ازمی ارغوانی بنه طرب سانه وداد جوانی بده جوزنل جوانی واقبال است برود و
بمی شاد باید نشست علم برفلک زن که عالم نراست بدولت درآویزکان هم نراست جون موکب همیون سلیمان کبری
شکوه قضا صولت جمشید فرداهم فی ظل ربنا الاکبر ساحت آن دیار را بهرایه دلنشین داد افواج ریاحین وسنبل نوده
نوده خرمنهای گل درعرصه آن دشت وسیع برطبق عرض گیتوه درآورده طبایع مرکبات وبساط بالوان مختلفه وشیونات
متکثره لازمهٔ مزاج خود بالکین ظهور درآورده مرغان خوشل بالحان دلستان سراینده بپردازی سرکرم نشاط مندی
بودند نمای ساحت آن دشت بزیور عشرتمندی جهره برافروخته فیاض حقیقی برحالیان رکشن میباشد وشمول
این اسیات ادا میکردند بلبل نوکارنامه خوان شد طوطی زرتبار سی زبان شد سارا نرنمه مجد جن شد مندوی جها
پاره زن شد وازسرسبزی مشهور سماء کبریایی بورود موکب مسعود شاهنشاهی ظل الهی مشاهده باریک بینان دقایق فرزانگی
جیشده وتجربه شعور اکثری مترنم بودند که ای عدل نوجزو پادشاهی اول رقم از خط الهی ای قدر تو سایبان ایام ای لطف
تو بخش اجرام معروف بعدل تو جاوید جون فصل ربیع فرش خورشید ازنگاه زمین آرمیده فرامنت دوال برکشیده
طراوت سرسبزی آن چمن دشت که منظر قدرت خالق باریست بدان کونه دلکشای گسترانیده بود که دل ودیده
مست نشاط وگلجوئی بودند نزاکت سبزه وریاحین آن شاداب گلستان بحوصله عبارت درنیاید مرماه دوعید درمیان
مرسال چهار نوبهارش مزارش رنگ گلستان شکرزار وقرنفلستان برخاک رمشش بهرغزان کل براکبش بهر
کران بلبل گلها همه جشت روی یک ساق بلها همه جفت پشت بیکطاق جون خاطر مقدس خسرو ثریا سریر بستاده وسپاه
جم بارگاه از میسره ونمانهای قصبه مبارکه اشرف صانها الله عن التلف وبقعه جنت رتبه الیاس امید فرد توس جنیا میسرآ

نشاد کشت خان توبه کرانمایه بصوب سیر فرح آباد بهشت نماد منعطف کشت باجازمان موکب اجلال کرا قبال مثال درکاب فرمانبرداری
جان فشان نه آن خطه مبارکه را بهرایه جنت وادنه از مشاهد آن ساحت دلنشین که بهشت بخزشه جنی آن فیض بخش سرزمین سرسبزست
بهجت برجهت افزودند اسباب عیش وطرب وادوات لهو ولعب فراهم آورده بقصد سیر وشکار وتماشای صحرا ومرغزار غزال
وحشی نشاط بهرام درمی آوردند وبرروی دریا بتماشای امواج وتلاطم وغرایب آن کشتی نشاط راتحرک بودند واصطیاد مرغابیان
وماهیان رازنگ نزدای مراة قلوب میساختند وازغرایب امورکه دران روزی که شاهنشاه جهان سلیمان کامبخش کامران ازمیانه
دریاکه تلاطم وامواج اوازانحاط تحریر وتقریر بیرون افزونست سرکرم عشرت بودند مغرب الحضرت العلیة العالیه علی علی بیک دیوان بیکی
کوبکان انشائی واخلاصمندی ضرب المثل است برابسپی سوارنگه بیرانجال پنروال کنیتی ستانی فلل سبحانی کرده ازمیان دریا میرود
بعد ازانکه مسافتی وافرطی بکند جهان خدیو خلد الله ملکه مشاهده میکنند که سیاحان بطرف اوی فرستند تشاء اخلاص همه جادلیل وراهبر
فتار الیه بوده بشرف قرب انبساط کردند ازانجاط فایز میگردد وخسرو کشورستان وشاهنشاه عالم وعالمیان بجنایات خسروانه کامروای
اتزل وابد ساخته یکمزار تومان انعام بادبکصد تومان بغلامی که همه جا نجانجان ایشان بوده بنهایت نمودند وکلفتهای کرانمایه سرپلندی
داده نموده سرروزه بهن دشتی ازجلوه موکب اقبال سعادت جاویه طراز دیگر وصباحت وقایع نوروزی بحی سال دوازدهم جلوس
ابتدای دلخشیدن کوکب رهبی بردشتی کشور صورت بزم افروز انجمن شاه مانی گشت سال دوازدهم ازجلوس اشرف اقدس
شاهنشاه کامبخش کامکار کامران خسرو کسروی فرادام فی ظل ربنا الاکبر برارنگ خلافت وجانبانی وچاربالش سلطنت وکشورستانی
اوان تحویل میرانعلم منورکارخانه عالم اقتاب کیتی افروز بقصر زرنگار حمل شب سه شنبه ۱۲ شهر ذی القعده الحرام ۱۰۳۵ اختران
نوروزنده لغروزلوی بحل بادشاه ریح سکون انتظام بخش جهان بوقلمون صاحبقرانی ظل سبحانی فرهبرزدانی خلد الله ملکه وطول ایامه
نیزبلبس هبت اساس جشن نوروزی برشرف شکوه جهان افروزی فرمان دادوند وبکرده این کرامی جشن سپهر اساس قوی
نمیراز نشاط نوبهار دراهتزاز آمده ودرهای فیض مجدد بررهروی روزکار بازشده نغم نشئه شاه ایران شادبرخت جوان طبع وجوان
فرجوان اله بخت دوردیه پیش بخت بادشاهی کشیده صف غلامان سرائی بکاموشی دران زرینه برکار شده نقش غلامان
نقش دیوار بنویه موکب کل بهرازان آبرنگ برکلها چمن مرغان بانغه نده دوان مراغ لوای دلکشای بطرز بکسانی دیاربوی اهتمت
جشن شاهنشاهی افاده نمودند برشحات ابربهاری نوروسیه کان همدریاجین راازغبار موسم وی شست وشود ادند بقانون
معظم شاهانه شکوه جشنی خسروانه طرح افکندند نغم دل افروز جشنی شد آراسته برون ودرون مردوبهراسته نموده درپیش
ازگستر کاخ بساطی چوسبدان همت فراخ سراپرده های کهکل کلاه کشیده درعرصه جشنگاه کران تاکران دشمن آن سرزمین
برزخضاره ودیای جین زبین سایاهای زرینه تار هوابوده وجون پرده زرنگار زبس نکهت بزم عبرتست ودور فلک ناقه
مشک بودار نخور مقربان بساط آگاهی وتمسکان حبل المتین اخلاص بادشاهی هریک بشرف بایوسی اشرف تارک ارجمندی
برافراخته ودیبای نژادان کشیر الال او فرزان شاره ایثار رفرق فرقدسای اقبال درداهان روزکار ریخته وکلفت کرانمایه

مطالع جلد دهم شد بجز؟

اصحاب دولت وارباب شوکت طراز کامجوئی یافتند و دران جشن اساس مجلس دلکشا خود و نشاط و چارتار عشرت و ابتهاج بغایات کونا کون و نواهای شورانگیز بلند آوازه ساختند اسباب عیش و کامرانی و ادوات بهجت و کامرانی سرت بخش دلهای بلند دولتان شد و از نشاباد خوشگوار چهره همت برافروخته نظم نذر خمار میخوارگان رنگی ۵ بهر گوشه گل برآورده خوی ۵ بگلگون می تازه بجوی گلاب زسر دردی پرداز مغرتاب ۵ و بنوازشات شاهانه و فراوان تفقدات خسروانه مرتبک از مقربان محفل ارم گردانیدند شادباب گوهر مفاخرت و بلندنامی گنجور اقبال سپهر دند و هر روزه تازه انجمنی از برکات یمن خاصات موکب مسعود شاهنشاهی بلند اقتاب سپهر الکای زیوری تازه بکیب آمال میرکیفیت اکثر اوقات خواه در فرح اباد بهشت بنیاد و خواه در قصبه اسبارکه اشرف کرسشتل ست بسی باغهای موشح بالوان اثمار گوناگون و بنفشه و گلهای رنگارنگ و ترتیج و عمارات رفیع مانند عمارت بهشت خاصیت مرجع تنزه که آب پنج طبقه آن دلکشا عمارت آورده و حوضهای نقره در هر گوشه قصری نرتیب داده فوارهای آب در اغوشش سپهر میسازنک یازنده و بر هر فراز آن قصر زنگار جون همه جا طاهر امواج و تلاطم دریا در پیش نظر و عرصه باغ منقوش بالوان بنفشه و ریاحین آن گلهای رنگین با بچالهای ماشای مست باده نشاط عطسه ی میکند و تاریخ بنای آن باغ و دلکشا حسب الامر اشرف نواب عرش کشیانی فارغ برهانه و نقل با البراز میرانده رقم بهشت روی زمین یافته بودم و بعرض مقدس رسانیده نهایت شغف و بهجت فرمودند و بزبان مبارک در وقتی که نواب اشرف والده ولیعهد العالیه خلیفه سلطانی را و نواب عصمت پناه میرزا رفیع الدین محمد اصفهانی را از فرح اباد بهشت بنیاد بسیر اشرف طلب داشته بودند فرموده اند که بهشت روی زمین تاریخ این باغ یافته اند و رقم را بعد ازان بنظم مشتمل بر تعریف اشرف مامور ساخته و چون شاهنشاه قضا صولت قدر هیبت صاحبقرانی ظل سبحانی فرمانروای هفت کشور روزه از سیر باغات و عمارات کامروا گشته و احداث نا لاری عرش نشان فرمان داده اند که در وقت و بلندی سران افلاک بگذرانده و در طول و عرض نمونه از نگارستان ارم و بهن و انتشار ان اگاه دل بعرصه ظهور آورده و هنرمندان دقیقه دان و معماران و اقلیدس فطرتان صایب اذهان بحسن طراحی آن در هیچ قطری از اقطار و در هیچ مصری از امصار نشان نداده اند و در نقشگری ازانه ان موافق اراده قدس کیهانی باتمام رسیده و خان صبا سیر اقبال بهر طرفی از اطراف آن نجسته دلکشا خطه که منصه عبد اوند نازه بگلزاری بنظر درمی آورد اند لعبور بنفشه و ریاحین و یاسمن و نسرین زیور در بر کرده در اینجا قوی نمیه بعطرسایی هوا عنبر اگین ساخته و بهر سبزی عرصه دشت و صحرا اطلس خضرا که نمونه اسجاد حضرات کسترا بنده گلهای الوان موشح ربهای پرجوان بوده اند ۵ کل از گل لخت کاوسی برآورده ۵ بنفشه پرخط و سی برآورده ۵ جوانه نسرین و هیرانه و هیرانه گل بار ۵ بهر سبزی در اورده و سنبل مو عنبر کار خانه ابدع با نواع اختراع و انشاد فنان حسن ندرت فیاض حقیقی بر جهانیان نگارای ساخت ۵ طلوع نیر نوروز افروز ۵ بادشاه نهزاده کامل سال سیر از خجسته اقبال موافق نیلوفان نیل از استقرار شاهنشاه ظل الله جمشید افسر فریدون فرسکندر شکوه دارا بهره و دارم فی ظل ربنا الاکبر بر سر عرش نظیر جهان کشای سلیمان تخت گردون شکوه بادشاهی اول تخویل نیر نور افشان آسمان خاور افشان اقتاب جهانتاب منور کارخانه عالم نیر اعظم هیرج زر نگار جمل روز چهارشنبه ۸ شهر ذی الحجه ۵ ساعت روز

جشن معظم شاهانه بفانون فرح افزای خسروانه در عمارت ارم خاصیت جنت اساس والا گریاس نگارستان که فردوس برین از شکوه آن در پرده دار شک نهانست نرتیب داده و بر مرصع سریر ترصیع یافته بجوام زوام شاهوار دلالی نامحصور پیش از حوصله شمار مرتبع نشین انجمن کامرانی گشته و مریک از بار یافتگان بارگاه و مقربان بزم ارم جیگاه از توتیانان و رست نیت و کهن سالان راسخ عقیدت و اجلال مندان والا سکوه و اخلاص شیمگان دقایق پژوه و جوق جوق روی امید و ای بر رگاه سپهر بارگاه آورده بشرف سعادت پای بوس اشرف کامیاب انزال واجه شده مراسم عیش و نشاط و طرب و ابتهاج بر اطراف آن مجلس خلد آئین فراوان جمع آمده مغنیان سحر آهنگ جنوابای گوناگون بهنیه رسان بزم اجلال بوده و چندانکه ادراک و هم دنیا به عود و جنبر و بجز و پیش از جشن و باغ روزگار را عطر اگین ساخته ۵ بنگام بجز عود و جنبر ۵ خراج منه بودی عود و مجمر مریک از نوینیان ثریا مقام و سلاطین سپهر احتشام و نواده جنگیز خانی و گورکانی بسعادت مجده اشرف کنج مراد و ذخیره نهاده نزهت باغستان عنایت خسروانی که بکیان افتانی فقه اخلاص کامیاب انده ذخور مرتبه خلیع فاخره فاخت همت بسیار کشته و بکنج کامرانی انزال واجه ذخیره نهاده و تحفین تحمات سامی کیته مریک ارا خلاصمندان کرامی نموده ندر و نثار بخشنده بشکرانه فرمان فرمان روائی بصلای جشن عام در داده و از جلایل نعم الهی و شکر منظر شوکت صوری و معنوی لمعه ظهور بخاص و عام رسانیده ند لله الحمد که ایزد جهان ارا اقبال شایسته کرامت فرموده اند که حسن جلال آن بکالبد عبارت در نگنجد و بمیزان تخمین و قیاس عقل در بهن برنسنجد سر انجام پیش و پیرنت صافی طویت این بخش خوام جولانگاه ایزد شناسی است بر و بوم اکمل بمنصه ظهور در جلوه گریست و عمران ژرف مطلبی که پیش نهاد همت عطفی سانند بکنج بر و بحی استقام هبر است و عمران خیلی شغلی که فرمان دهان و نگار رایه شواری دست و بهر توفیق بسیحان که حارث دولت ابدی الصالت با سانی ساخته کرده نامای مغربان بساط کرده و ان نشاط و شمکان دولت مخلده که بر اورنگ شیع اجلال و امان الطاعت فرمان استوار بسته اند بمیای فرمان پذیری اند که بکمتاده پیشتی فقه جان نثار رسانه از عظایم عنایات بادشاهانه و کرامی توجهات خسروانه بنوازشات گوناگون سرمایه مفاخرت اند و خته جون ایام فرخ انجام جشن نوروزی بجنوانی که نظارگیان ملک و ملکوت بتماشای ان رخ برافروخته اند و از هر طرف نقد سوز و سرور بلده آوازه گشته مطربان خوش الحان بنوایای بکیب قلی و بار بدی شیشی جنابا نرا لفیده گرفتاری بای بست کرانه ای نام آوز که نوروز روزگار بوده و دوران دولتهای شاطبای بکیب امل میکردند و بکام هوس که مرمقصود بدامن میرکشته اعلام اکهای مبارک بر کاب قمر انقلاب در آورده بر فراز ابره صبا سیر انشش مزاج برآمده از شنیدن انوار تجلی ساخت صحرا و صدا بخبرار امثال کوه طور بر اصحاب حدس و شعور ظاهر ساخته طبایع لبسایط و مرکبات هر اکنه در خزانه الهیت داشته انرا بعین و ضمیران و گلهای الوان ایثار و نثار موکب اجلال میکردند و مریک از بندگان موکب شاهنشاهی بهمودن اقداح نشاط افراد باغ امیدواری کرم نشاط میکردند ۵ ساتیان جام ارغوانی رنگ ۵ بر گرفته بر نرم چنگ ۵ از کف ساتیان در باکف ۵ و رنشان کشته گلهای صدوف ۵ جون طبع عشرتمند بسیر صحرا و امن دشت و تماشای گلستان جمن کرم عنان

کرد یه نه بر کار خانه نو بهار ساخت پر فیض روزگار را بطبع سبزه زمرد نگار و گلهای افزون از شمار بهر ایه خان و فتحین
بگستره که مرغان خوشش نوا و هزار دستان نغمه سرا از ذوق بتر نم دست و کریبان گشته هوش ربای اصحاب ذوق و
حال شده و هر روزه تازه دستانی از هزار موکب اقبال آهنگ طراوت می یافت تا آنکه در ان ایام فیض انجام پرتوی تمکن
رکاب اجلال بنفرج شکار معضت اقبال روی داد و همت اوقات قدسی سمات حضرت کرم آن شغل عز نزدای طرح هر ابود نه
و بسی از غزان وحشی و مرغان بیگانه بچنگال شاه باز همت و عقاب ارادت شاهنشاهی در امده و اوقات گرامی در دار الخلافه
صفاهان بعیش و نشاط مندی صرف میشد تا انکه فصل گل و ایام نغمه سنجی بلبل در رسید و خسرو سلیمان فر فریدون رای
افسر بخش گلستان ما و مهمان سرادق عزت برخی از اوقات گرامی در ارامتر از بود و بغیر تیش و گلبوی شغل دیگر
بمنصفه ظهور جلوه گر نبود من الوقایع نازه وقایع سلطان میل که نگاشته کلک سوانح نگار ست انکه درین سال فجسته امال ساحت
دلگشای وجود وعرصه کیتی پیمای شود بطهور اشاب اقبال گرای مولدی ارجمند و والاگهری سعادت تمند که زیور ارای
مملکت ستی گشته بساعتی سعادت بخش قدم اجلال بعالم وجود نهاده بهر ایه افزا شد و از لامعه پیشانی ساطعه اشعه افیض
بخش ساحت روزگار را نوراني ساخته رفعت ارای سریر شاهنشاهی و بهر ایه بخش شکوه و پادشاهی ابطالعی میمون و سعادتی
همیون شد اصحاب معرفت و تجیم و ارباب احکام نظر انجام دقایق تقویم باسطرلاب فکر و در اندیشش زایچه اطالع خورشید
مطالعتی استخراج نموده از طول اتفاق و بین قدوم نشان داده و بقانون شریعت عظمی و سنت سنیه محمدی صلوات الله
در روز هفتم در خانه اسد اب مستطاب معلی القاب صدر الشرفین و زین الخافقین مجلس عقیقه ترتیب یافت فضلای انشور
و علماء سر کشور که در پایه سریر خلافت جمعند حکی جمع آمده رسوم عقیقه بقانون مستمره بظهور آمد و بگهواره زر صبیح مهد جلالی
شاهواره و در تمام چهار بالش یعنی سعید آن نونهال پروردگاری را آرامش داده نه دوایکان معتدل مزاج ایالستان رفق
و هواساز شهد شیرین شیر بلگام قدسی اساسش چشانیده نه دکشاده پیشانی کامیاب نزهت آن بوستان سرسبد عالم القدس
گشته و نوای سرود و سور بلند گشته عالیان را مژده انشاط در داده من الوقایع درین سال نواب علیه عالیه گرسنی مخت
در عشر نوذ بود پیش خرام کشور تقدس گشته اجابت حق را لبیک گفته بروضه اعلی برین بار و اح طاهرات تحسین کرده
قبل از وقوع قصه ناگزیر بتمامی قوی و مزاج و مرتاض و املاک و دیابین که در انجا تصرف ایشان نافذ بود بوقف حضرات ایمه
معصومین نموده تولیت آن بنواب کامیاب کامگار کامبخش ظل سبحانی فرا بزدانی شاهنشاه ستیاره سپاه گیتی پناه واگذاشته و اوقات
گذاشته و نصف فات و نذورات بکجه اصحاب احتیاج توزیع نموده و بقانون شایسته مرتبه نواميس الهی پرداخته بنیاد
و خرج تبه آن امد علیا بود بطهور رسانیده و حفاظ و قرائتین نموده و جهان مذیو کشور ستانی سایه پروردانی بنفس نفیس متوجه
تکمیل رسوم آن شده نه و چشم همت از مستغلات پوشیده و بدانچه از نروی آن مجدد طراز نواميس خلافت بود بطهور رسیده و جهان
ادای فرایض و واجبات اوقات گرامی شاهنشاه کامبخش کامران ظله الله تعالی ابد با عشرتان موکب خلافت و مغربان سپاه

جهان گشای بسیر و شکار و کشت صحرا و مرغزار مصروف بود و سر هفته تازه گلزاری از فیض موکب همیون و رایات جاه و جلال
بهره مند بود و از جانب ولاه و قیاصره روم علامات صلح و سداد و تسویح بود و دران ایام مهنیان پیشگاه اقبال عرضه داشته
که ایالت و شوکت و عظمت و اقتدار پناه حسن خان حاکم دار السلطنه هرات حرسه عن الافات اجابت حق را لبیک گفته از
قالب خاکی بدار الملک روحانی رخت انگنده خسرو سلیمان فر و جمشید فریدون افسر شاهنشاه فتح دوران بعنایات فراوان و تفقدات
بی پایان خاصت فاخره و اله مصوره و فرزند اصغر مقرب الحضرت العلیه العالیه عباس قلی میرزا که بشرف موجه افتخار جی تشمیر کرا از
قدیم بایشان حواله است کامیاب بود ایالی مرتبه بلند ارجمند خانی سرمایه مند ساخته ایالت هراة و بیکلربیکی گل خراسان بدیشان
مفوض گردانده و برادر دیگر خان مشارالیه که ایالت مارو چاق بایشان تفویض یافته بود حسین قلی خان را بپایه سریر
اعلی طلب داشته شد و در صفاهان در موکب اقبال سعادت اندوزنده و درین سال سیادت و فصاحت پناه جامع کمالات
صوری و معنوی دانشور پیرای سخن گذار میرزا فضیلی انصاری هروی که در فنون استعداد و ابواب اشکال ان مملکت طبع دقیقه
شناس ساخته در فصاحت و طرز بلاغت بی سهیم و نظیر بود و خط شکسته را بغایت پیزه و خوب می نوشت و نواب
عرش اشیانی ایشانرا از هراة بعراق آورده و اقبال متثال ملازم رکاب جاه و جلال بوده و شاهنشاه کسروی فر دارم فی ظل
ملک الاکبر تکمور خواطف شاهانه و تفقدات خسروانه ساخته در حواشی مجلس ارم اساس کامگار بوده درین والا اجابت
حق را لبیک گفته بروضه خلد آرامگاه ساخته بعد انزاح شش ماه فصاحت و بلاغت مدار صاحب اخلاق ارجمند و کمالات
دلپسند مهتر آفرین بلاغت آئین میرزا ملک منشی مشرقی تخلص نیز از عالم خاک رخت بر بسته بروضه فردوس اشتباه آرامگاه
ساخته مواجب و مرسومی که در وجه میرزا فضیلی مقرر بود بفصاحت و بلاغت پیرای مولانا صایب نیز بزی عنایت شده و درین
سال خجسته مال وفات گرامی شاهنشاه کامگار کامران کامبخش کامروان فضل بیمانی فرا بزدانی شاهنشاه ستیاره سپاه گیتی پناه و اوان
بانجام میرسانیده نه انکه در فصل خریف که ابچی گه ازو رگاه گیتی پناه گه من استراحت و فرخندی اقبالمند ان اعتقاد
اقلیم و وطن نازه و نعیم ست ایالت و شوکت آرای ابراهیم خان فاجار بگذشت قیاصره روم رفته بود و بدرگه بیش او به
جنت حق طویت اقامت گزیدن ان حاقیت بین است تقی بقبول ساخته اساس صلح و موالفت را بطاقوانی مراسم مشید و استکم
ساخته مراجعت بدرگاه سپهر بارگاه نموده و همچنین درین سال والی داویان مجلد طراز سرادق عفت خود را که صبیه قدسیه
او باشد صوب نشین اقبال ساخته با جانی امید واری سنوشق بدولت پایه ارگشته بپایه سریر اعلی بشکوهی عظمی فرستاده
و قریب بهزار نفر از لشکر گرجستان در موکب جلالش روانه ساخته بود نه چون از هیچ طرفی از اطراف ممالک فتنه اعادت
گسسته بود که تدارک آنرا و جهت سازنده و خاطر روز افزون شاهنشاه ظل سبحانی فرا بزدانی صاحقرانی از تمشیت
تمام ممالک غربی فراغ یافته بود و تمامی همت قصوی بادشاهانه اشاهش لوای فلک سای اقبال بصوب ممالک شرقی سلسله
جنبان شوق گشت فرمان مقدس صدر ورود یافت که ایالت و شوکت و عظمت پناهی رستم خان سپه سالار با عساکر ظفر

بیاس بن برکات توفیقات یزدانی یاری توجه برکاب جهانگیری در آورده و دلوای آسمان فرسای از بهر و ماه گذرانیده باجنود و لشکر تسخیری
بتاریخ شهر محرم الحرام از دار الخلافه اصفهان بیرون آمده باکمال نشاط و طرب هوای شوق بسیر مملکت شرق سلسله جنبانی
کرده نواب مستطاب صدر الشرفین بانقضاء و انشور بجواز او عنیه ماثوره در موکب جلال فرج همراه بوده امرای عظام
سپهر احتشام هریک آجی افرای اجلال گشته باچتهای ترصیع یافته بلالی شاهوار بر دور آفتاب فرمان پذیری جان افشانی می
نموده و سنجان اقلیدس فطرت اسطرلاب دوست ملاحظه نظرات کواکبی می نمودند که مقارن طلوع خبر جهان افروز
صاحبقرانی منطوق آیه کریمه اذا زلزلت الارض زلزالها را بگوش هوش سکان ربع مسکون رسانیده نزلزله در زمین
و زمان افکنده در زرهای فراوان نثار فرق فرقدسای در دامان روزگار ریخته و از لوامع اشراقات افتاب اقبال
عمارت باغ فرشتا نه را که بزور کل در باغین و سبزه هرا یه مسندست و در خشان چنار بر کنار انها بر سایه سر کفه از
هبوب نسایم عنبر شمایل مشام جان عالمیان معطرت رشک فردوس خلد برین ساخته و از انجا کوچ بر کوچ بر ایات
جاه و جلال متوجه بلده کاشان شدند و از انجا موکب مسعود بیده امید وارانرا آن دیار را روشنائی داده شرح
اشتمال ظل سبحانی از جهان فانی بجانب جاودانی چون هوای دل آسای عالم روحانی که هر اینب بهی خوشتر از لذات جسمانیست بر
طبع مقدس غلبه کرده و فهرمان طبیعت باحکام کونا کون امراض و اسقام در کشاکش بود لهذا چند روزی در ان سر
زمین توقف نموده که از این اثنا شوق عالم بقا زیاده کشته بمقتضای آیه وافی هدایه اذا جاء اجلهم لا یستاخرون ساعة
و لا یستقدمون حرون خرام بان ناحیه خدیو سپهر فرسا عنان اختیار را از دست کرفته شب دوشنبه دوازدهم شهر صفر سنه ۱۰۵۲
من الهجرة اجابت حق را لبیک کویان بروضه خلد برین شتافته از وقوع این واقعه هائله جامه صبر و شکیبائی خلعای سلاطین
چاک زده سوکواری سراپای روزگار را سوخته ساخت صبح روز مذکور که معلوم خواص و خدمتکاران شده که نواب مغفرت پناه
رضوان آرامگاه جنت تکیه کاه بقرمان قهرمان ایزد چون روی بکاخ دار الملک بقا آورده و در خشش جهات بصحت سرای
جهان باقی تاخته کریطلب ارکان دولت قاهره فرستاده بدین عنوان که نواب اشرف طلب نموده اند و ایشان ناحاضر
ساخته بعد ازان ارکان دولت و اعیان حضرت داخل دولتخانه مبارکه کردیده نواب جنت آرامگاه در ایام ضعف انجا
خواهد بود در فندشیون و تضرع اغاز نموده و دوسه پلنک اعلی رسانیده و چکونه نرسانند که والدت که در ایام
خلافت سال سلطنت یکی از جماعت را با اکثر مهمات علیه بایشان مرجوع بود مرکز مخاطب بکلمه اعتاب آمیز نفرموده بود و
در چون زبان خامه از نشر مناقب و مفاخر مجاهد آن پادشاه دین دار عاقل کامل فاضل عاجز و قاصر است اولی نمود در
خور کشیدن در روز دوشنبه مذکور نعش مبارک را ارکان دولت بر داشته جسد مبارک را در باغچه عرعش غسل داده در
همان موضع در تابوت کذاشته حفاظ تعیین نمودند و صباح روز چهارشنبه شهر مذکور ارکان دولت و اعیان حضرت
جمعیت نموده نعش مبارک را بیرون آورده و جمعیت تمام دست داده تمام ارکان دولت و مقربان و سایر مردم از سپاهی

موافق هزار و بیناه و یک هجری

وقایع سال چهارده هم از جلوس سال چهاردهم از اختراول موافق نوروز بوت ییل که خاطر اهمیئه بهار نایب بارگاه سبحانی
حافظ وقایع اقبال و امانی بلنده اختر آسمان خردمندی کلیه دار خزاین خداوندی کشور ستانی ظل سبحانی اهتماد بخشش عرصه
زمین و زمان و انتظام ده کون و مکان بود نفحه مقدم نوروزی به دلکشائی و جهان افروزی بلند آوازه شد و عشرت بزبان
حال ترانه زن این مقال کشت نظم وقتست که پوستین دم از نوش زنند صد نغمه تر جا بجا بر کوشش زنند از اتش کل
که باد صبح افروزد خون در رک مرغان چمن جوشش زند طبایع موالید نشئه بفیض جان پرور ارکان و عناصر ارا مستمر از نشوه
نما آمده سرود مرغان چمن در کوشش کلهای بهار چهره ساجان روزکار جرعه شوق بتازکی در کام انها ریزد یا ریحانه خدایا
نیم نسمت بعضراب منقار بربط نوازی اغاز نهاده نظم هر شاخ مرغ از فنون ساخته هر نغمه کلین سر انداخته از ان نغمه کوهارت
جوش کرد مغنی ترنم فراموش کرد در متع ان سال فرخ فال در خوشترین ساحتی طفر پیراشا منشا کامکار کامبخش خلد الله ملکه

در حیث جاها چاک زده اتفاق بکار اعلی رسانیده نوشش بسیار کرد مصحوب نواب مستطاب صدر الاشرفین حفاظ تعیین
نمود و بعد از ان امیر کرام فرستادند و در روضهٔ مطهرهٔ منوره محصوره علیها الف الف التحیه مدفون ساخته بعد از فوات والدهٔ عزا
داری تمسک بحبل المتین نمیر کرشان اعلی مشار الیه کار اکار و نشان والا دانشان جزب سرشت نمود و با دل و دیم و خاطر
پر امید و بیم هر کار که پیش گرفت بکمر باریک کار بخش سر کشتگان بیقرار است کف نیاز گشوده بحضرت عزت روح الحضرت جنات تجری
بود تقدیم رسانیدند در پایان فاتحه کتاب گوید اما بعد برای ثانیه سخن طرازان معنی پیرا و جواهر سنجان سخن آرا روشن باد
که در صدر نفس الامر مقرر و براوراق شهرت محرر است که عرصهٔ فیح ربع مسکون مضرب خیام دولت و اسباط مرادق عظمت
سعادتمندی نوادر بود که مشتمل ضمیر کسیر تاثیرش لبان انوار عنایات الهی عرصه کون و مکان را اضافات بخشیده و در جمیع
اطوار آرایش عالم اسایش عالمیان را پیش نهاد خاطر خطیر خود ساخته مقصد کلی و مطلب اصلی او اعلی معالم دین و احیای
شرع مبین باشد و گر وهم لجام سیر در ربقهٔ تسخیر کسی در آید که عطف عنان عزیمتش بجانب صلاح حال و فرق بال عاجزان شکسته
بال باشد و جبهت کشان گاه در غایهٔ لیالی و ایام بجای نگردون و کشیده نیز تیز گام شب جمیع و ادهم شام را در طریق اقتدار گامهای
بلند نگه بر طبق نگاه کریمهٔ آفتاب انگم صبا تعظیم او امر و نواهی الهی را اجل مطالب و اعظم مآرب شمارد و بناج سلطنت بر فرق خسروی
قرار یافته که در مرات رخسار عهد و بیان چهرهٔ جمال حقیقی صورتی نزیده از صبح تا شام در پایان اسرار حقایق معارف راسخ
الیقین بود و همواره نظر بر سر و بایان تاج بخش طلب کرو تخت خلافت مستقر پادشاهی باشد که انتظام امور جمهور انام بوجود فایض
مصالح کلی و عوام مشایع اسباب ضروری خود دانسته و انعم ما قال اذا عدل الملک فرقوا فی عدله و بغیره فی زمنه جادلوا چون دست
تقدیر سپس این پادشاه دین و دار و خدوی الاقتدار که چهرهٔ دولتش غیرت گلزار جمله معانی و جلوه گاه عرایس خلوتی تا بلکه دانی بی غازه
نام و کرشمش رنگ و ادای خیانت بی رنگ انبری تو جبینش نشد شهرت لب تر نکرده که اینا به کوی هر سخن از نسیمی
بجنبانی انفاسش بالا نشین عرصهٔ رونق افزای و چراغ معانی از پرتو مواید یزدانی گرم ساز جنابش و زیده دلی بی غبار
از تابش نفحات عاطفتش عنقا صفتان بی قدر و بیمقدار بانگ عنبر فضایل مس قلب کوتاه اندیشان دست او بیز آشنا بدست مصطفا
این مقاصد و معانی بوداد امر جهه در مراتب کامگاری این نقاده خواتین عدالت آیین بسیطه ظهور آمده بر رشتهٔ اهتمام در
آورده و نیز بر گوشش هوش خسروان جهان ساخت که شاید بوسیله و بعد این طراز غدا و نمک شاهی فراز نده لوای ظل
الهی تو برمک نامی بوده و بر جبهه او نشانها بر دو کلمه مبارک پور نگر مرقوم گردیده و بسی شیها بر نیزه
خوان همت تمیر برده از زرخوان مغز خود و در بن چرخ و بدور جز اخ دخته تا منبعث فکرهٔ لالی صفات
صفات این تقدیر دوران برشتهٔ الفت انتظام داد بمنت الکتاب
بعون الله تعالی
تم تب

مرشه تعلق و همت رفعت تاثیم بگل معنی این باغ مشتاقم و کیت قلم طباعی رقم آذینه شاد میدان سخن وری بگوان در آورده و نام
در تسویه حالات زمان دولت ابد مقرر انشاء روزگار دولت تا مردم کر مطابق سنه خمس عشرین و الف هجرت وسنین غیر منقطعه
بجمل و صفت رسیده بهنور ریحان ایام جوانی و عنفوان بهار دولت و کامرانیت مفوده و انچه بر تو شهرم بر ان ناشته بوده بی زیاده و نقصان
تقدیم در آورده و انچه اطلاع بران نداشتم ضرورة با قوال ناقلان اعتماد نموده بی تکلفات منشیانه در رشته تحریر کشیده مرین
سکر فاتحه نامی و صحیفه گرامی را بتاریخ عالم آرای عباسی موسوم گردانیده از مقتضیات عبارات مختلف غیر مانوس گردد ان کبیر طبایعت
اجتناب لازم دانسته و صور نخبه نظر اختیار و شایان نیکو سیر آثار ریاسه و ترتیبی از سته بجلوه ظهور آورده و اما این قاعده کلیه
پوشیده که گاه و گاه عندلیب سر ایستان طبیعت بر شاخسار نشئه پردازی برآمده و نوای سخن سرایی آغاز نموده گاه باشد که طوطی مگاک شیرین
گفتار شکر ستان عبارت آرائی رسیده و ناطقه اش را لغت گویائی آفریده مجمل مرعبارت رطب و یابس که در بین گفتگوی زبان خامه
جاری گشت بهمان انگاشته و ازان نگذشت و منقحه باشد خاطر حساب نشده گر بر بسیط مذرت در مرجاده و صه تقی مرقوم شده باشد از انجا
که اینچنین وادیهای ایکار بلیغیت اند که در اثنای گذارش اختیار به بیهده نمی طرسیده و بزبان نامه سخن گذار بعبارات مختلفه مرچند مقصد اصلی
تسویه این اوراق احوال محتشمه مآل انحضرت و قضایای ایرانست امانگریزیست که قضایای که در طی احوال گرامی انحضرت تا روز
واردات ناعرض معالج دولت روی داده باشد تخصیص قضیه رتحال حضرت جمجاه جنت مآبگاه ابو المظفر شاه سلیم
عید الرحمن دار الرضوان جلوس اسمعیل میرزا و فوات سکندر شان رضوان جایگاه سلطان محمد شاه و احوال سایر شاهزادگان
و بعضی قضایای او نگیه و در سیه بحث سیری بر متعلقان و اولاد اعتبار مرقوم قلم و قایع نگار گردانده که سر رشته سخن پیچیده گریز اتصال با
نگاهی که موقوف علیه مقتضیه صلیت سیم و نشانیده و نانده و دین سوده نام نامی و اسم سامی انحضرت را بخطبه و القاب شاهی طغرای تعیین نموده و نام
والد ماجدش را و اب سکندر شان و اسم جده برزگوارش سلیمان مکان عین آشیان اسم جده اعلیش خاقان سلیمان شان و در آورده و گاه و اب
مرمنیان صدر عبارتها گوناگون و شیوه گوناگون و عرض والده ماجده انحضرت و مراد و اب جهانبانی اسم گرامی سلطان خرم و میرزا ست و مدت زمان حضور
گرمگاه و پیش شرف انحضرت و چون نام این نسخه شریف بادشاه نامه نگارم حال دستان بوستان عرض عرض آورده اگر خوف و قلق بلیغ گاه
در آورده باشد بر نگارنده راستی نمایند و اگر فروگذاشتی در بعضی اخبار واقع شده باشد بازیافت آن گرده و این گاشته گاه خواص ارقام تحقیق
و بازیافته تصدیق رساند تخت تحیه و تبجیل شرح خطاب عالیان انحضرت را گزارنده و مدان موفقیت دهد و ایت منقطب بست و انحراق سپنده
و اصاف عهد ش اگر از ساحت جهان خواتین و دران نشیمن زاده و در چاپه کتاب رسیده اجمال گاشته شروع در تفصیل احوال
بنیاد گرچه حرارت تندی و خواص نسل و تخم و رگی این دوده مدان گرست نشان قضا ان سگه که نقاده و اصاف ان سکه و مهر زمان نهاده فرست
گستر و اصاف عهد و دیر سنه بدولی نعمت تو زنگی را صد و صد امر از گاشته گاشته گاه بران گذر گرده و بنیاد گذار گاه
گاه گزارنده ماجون حسن سلیم طبایعت سرشت انحضرت با موری که خالی از تحقیق نفس الامر و تجلیات سخن سرایان جمود و گری آورده باشد
اجتناب نموده با پسنده و اختر آراسته و خان گیت قدر را از گاهی عرصه تکلف و عبارت آرائی گشیده راستگاه و تراز سخن سنجان عالی

برسیفه بیان نگاشت و این همایون مقال را بشش بر جسته و دو صحیفه ساخت **مقدمه** در ذکر نسب آنحضرت و بیان سامی مساعیه الجلیه و المقامات و مقامات علیه عالیه سایر نزگوار که بر سریر سلطنت معنوی و ارشاد و تکمل دوشته اند و اطوار و کیفیه و اوصاف بدیعه و احوال سعادت مشتمل همایون بر سبیل اجمال **صحیفه اول** در ذکر ولادت باسعادت همایون آنحضرت و مقتضیه از احوال شاهزادگان و ذکر سلطنت اسمعیل میرزا و انواب سکنه بیان تا زمان جلوس همایون بر تخت سعادت بارگ فیروز بخت سلطنت و پادشاهی ایران **صحیفه دوم** در ذکر احوال محمدیه مآل زبان جلوس میمنت مانوس تا مین تحریر انجامیده که مطابق سنه تمس و عشرین و الف هجریست و چون مقتضای طبع ایراد بیانچه متضمن ازدیاد بصیرت که در نیک بدان بوده و البصیرت و الفطانت نگرنده و نکته گیری نظر موده اگر تناقضی در انجا بنظر بلیغ نظران آن روزگار در آید حمل بر تجانف و تسامل نموده و دیده و عیب پوشان روشنه دارند **ذکر نسب همایون شاهی فسح اللهی و مقامات علیه ایجاد و عالی مقامات آنحضرت**

زاده و این نوشته و دوحه منشعب از بر ضمایر فطنت مآثر اولوالابصار پوشیده نمانده که انتساب این سلسله از اصلاب ارباب مجامع و امن و اعده بحضرت خاتم الانبیاء و علی مرتضی علیهم السلام می پیوندد و بانحاء طریق که ابوالمظفر شاه عباس بن سلطان محمد پادشاه بن شاه طهماسب بن شاه اسمعیل بن سلطان حیدر بن شیخ جنید بن شیخ ابراهیم الشیر بشتیا بن سلطان خواجه علی بن سلطان صدرالدین موسی بن شیخ صفی الدین اسحق بن امین الدین جبرئیل بن صلاح بن قطب الدین بن صلاح الدین بن رشید بن محمد الحافظ بن عوض بن احمد بن فیروز شاه بن زین کلاه بن محمد بن اسمعیل بن محمد بن اسمعیل بن حمزه بن امام بن امام ابی عبدالله الحسین بن امیر المؤمنین علی بن ابی طالب انتساب دارد و مورخان طایفه انتساب مشار الیه را بآنحضرت و خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و بستان اسمعیل ذبیح علیه السلام تا اعظام و اجداد کرام ایشان ما تعدی متحقق علیه از نقبا و نسابان حضرت آدم علیه السلام مختلف فیه است لیکن نسب و ارباب اخبار حسب در بیان عالیات اسلاف نامدار و اجداد و عالیقدار مسببا برادر امور مرغوبه و آثار محبوبه و اعمال مرضیه و خصایل پسندیده و شیم حمیده و سجایای پاکیزه و سیر مقبوله و سریر مشکور و مذکور بوده و بشجرات ساخته و در فضایل و مناقب ایشان رجایل پرداخته و ذروه افتخار بر ظهور مدعا واقف آرا بخش استاد ان این فن کرده و ذکر مجملی از انها مقتضی مینماید از جمله عباس مروی است که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم در بیان نسب عالی و گزینش جمع تعدنان رسیدی زبان معجزبیان در کام کشیدی و فرموده ی الک الفضایل و الی مافوق ذلک اعلی نامدار و پسر و دو نرینه و ولی علیه السلام که بگرم حدیث مسیحی انا علی من نور و احد از یک شکوفه لامع و درخشان گردیده و بسر کستر او معدا شتغال فرموده و بقول مصنف روضه الاحباب در اشت پسر و از انجمله نوزاد اعلی نور مطاهر موجود آنحضرت او او رچه و او اباد است گردیده و چون تولد شده هر پسر بیگزاد نظهور این نورگزا نامیدند ش سید رشید ابراهیم قربانی روانه شد تا این از خوانید احسان جوده بحجره در ساخت و آن نوفیض پرور از صلب ۲۰ الا گرمجال مصدر تعلل گردد و مضمر حوالت بجناب ابراهیم گردیش اسمعیل اطلاع و عبادت رب همین پیرو دانست و آن نور عالم آرا از جبهه جمایلش در تجلی و دانع علوم ایام و لیان بوجه حسن صوتی به کمال و نشت در سیمانه اعراب عدی نشران ماه منسوب است و آن بر تو آفتاب متمثال و در ساخت جمال طبرستش الیاس نمایان شد الیاس این دین و دانش پرور نیکوکار بوده و در گیرین گونه پرورش از تولد فرزندانش حاصل گردده و متولد شده از جرم مالیاس موسوم گردانیده و او بزرگ قوم و مقتدای و اشراف او دانیل و سرو راخلاف اسمعیل بوده و ثقلت که مرگاه الیاس طواف خانه موذی او از نظیفه از نسب خود شنیدی و از ظهور این

حال استبشار نمودی در آخر بر تو آن نور در آینه حال پسرش گردیده موسوم بوده بعلاقات و بعد از رسیدن پسرش خود بتاج گردیده و از خود بیشتر نشان از عارض گذاشته جان فزا گردیده و او کنی با یاد نصر و بپسر او تعریش اشتاد داشت و تا مت قابل قریش از نسل او بنیه و بعد از رسیدن پسرش حاصل ان گزشت بعد از و غالب این سعادت اختیار یافت و از و بپسرش ای رسیده و از نوبه خود انتقال یافت و از و کعب و از پسران مستعد کعب مره و بین شرف از خوان سفره بوده و از نور پسرش کلاب کزرگ و مطاع و قریش بوده و از و بصلب قصی انتقال خود و از اولاد او عبد مناف بین شرف همین او خوان این سعادت استیاز داشت و خلف صدق او هاشم است که مسمّا العلی نام موده داشت و هاشم لقب شده و او سرور قریش بوده و از سعادت انجمن منشش نشان و آثار جلالت و نزرگی از سیمای خورشید مثالش نمایان نبی هاشم و در میان قریش شرف و تقدم داشت و از پسران او المطلب جمال آن نور مطالعه موجود بوده که بعد شان رفعت مکان از قبایل قریش ممتاز و بسروران قبیله ریاست و نزرگی گزیده قدم و ایرو و تمایش خداوند بوده و او شیبه نام داشت و بهبی که در توابع عبود و مسطور است بعبدالمطلب اشتهار یافت کعبه خانه کعبه مطهره بحسب و انقاد و منصب حجابت بر و قرار گرفت و بعد از عزم در زمان او وقوع یافت از زمزم و در زمان او و قوع یافت از زمینت و او مدی مرد اکه مرد کاه حضرت عزت محمود و بشرف اجابت قرآن می یافت او اده بپسر او بقبول موالف فاخته الاخبار پسر ششم عبدالله پدر حضرت خاتم الانبیاء و المطلب او زرگ بوده که چون او هفده و هفت ده پسر او کرامت نمایه اخراد او خود را در راه خدا قربان کند چون او زرگ او خدا و مدی باین عطیه فایز گردد خواست که بمرور خود و فاکند در میان فرزندان قرعه زد و قرعه بنشیار بنام عبدالله از این نثارت باشارت مستغرقه به تقدیر الهی و رضای والد علی نثار او کردن نخاط عبدالمطلب از انقیاد او سرور کشت با تفاق پسرهای دیگر با نخاط و دوشش خود کشته از نصب رفته و او را سع کرده و دین اب از زن کامنه کرده را نتصر از قوان مختار بود با ستطلاع موذن کامنه اشارا نسوی فدیه راهنمای کرده قرار داد که بعد او او ده شتر فدیه عبدالله و بیانه او شتر قرعه زدند او دیگر بشر الله عبدالمطلب و بجمال اهل جنود و قرعه بنام عبدالله مدی آمد و چون عدد شتران بعبدالله بدهی سیمانه و تعالی فدیه پدر قرار یافته و چند نوبه مکرر یافت تا عبدالمطلب بانتهی حاصل شد و صد شتر قربان نموده و از نیجا بت کرده ماه او است حضرت خیر البشر صلی الله علیه و آله و سلم در نظام حضرت خیر الانام گزیده موده و انا ابن الذبیحین نثارت بعبد او سعیل ست نجاه درکب توابع سطوت شوکت او نوری و انوار خورشید آثار محمدی از جبین مسعود عبدالله و بلمعان بود و ابهار میمون و فرخنده از غایت حقد و بصد قصد او نموده و او مرتبه از نموده و بعی معاونت یافته ضرائه الدهر کفایت جنه و از شقشقه ظهوران نور جمع خانوادان قریش شیشه جمال نوسیده کشت نیروع او رغبت نمود و نداد تنفیذ نصیب آنه حت واصب کردیده و شجره آمالش بثمره مراد بار و کشت و عالم الغیب حضرت خاتم الانبیاء از ان گزیده کبری بوجود آمده عالم ظلمانی از شقشقه جمال جهان آرایش روشنی پذیرفت و بسی از امور چهره و اشارات تنبیه و خوارق عادات در مدت حمل و حین ولادت و رضاع و ایام شوفانه هنگام مشت ازان سرور اخیاد و الده و عترته اش سمت ظهور یافت که کشف تفصیل اخبار به کزاشتها بالجمله عبدالله قبل از طلوع آفتاب جمال جهان آرای سمه و الد آدم در بین بهت شاهکاری در زینه طلیعه پیکار رحمت رب العالمین بهست و از راس نقص بیرتبه و فون کرده و در سال شصتم از سن شریفش آن سید و با سعاد آنه فوت شده و عبدالمطلب بتکفل پرورش آنسرور و الطاف و تربیت شده و در سال هشتم عبدالمطلب بتیمکار رحمت تمام نفوذ بوده که گفت آن در تجرد در سیاه عام با بوطالب قرار یافت او طالب اسپر هشتم عبدالمطلب ست که بجوار

سوم بود در سایهٔ قبایل او شرف و فخر تمامی عظیم داشت حضرت تمام انبیاء در جملهٔ عطوفت و اشفاق ان عم عالیمقدار پرورش می یافت
و تا سال دهم بعثت آنسرور در حیات بود و در مدت آنحضرت مسلمی جمیلهٔ سبدل سیه شت تا در سال دهم دعوت حق را اجابت
نمود و حضرت رسالت آنمآل ایکجه فوت ابوطالب و نه چه کبری که بعد از ان وی داد عاهم انحزن نامیده داوند رزگوار چه رگرار فاق فاطم
والمشرکین ولی مجیب العالمین اسد الغالب امیرالمومنین علی ابی طالب است گرگتب سوانحین و مخالفین بفضایل و مناقبش
مشحون و از خیر احصا هم و نست و بعد از حضرت رسالت پناه و اشرف اولاد آدم و بکجه بیت صحیح ملک علی و دیگ دمی مابرسول قرشی توام بست
و آنحضرت را بامامت و امامی مابرمزد زهم او قبول عذر الحذ زه و ابع روی داد و از ان دو مخزن اسرار الهی و دو معدن فیوضات نامتناهی
دو اختر تابان نبوت و ولایت پرشال نیرین از ان دو آسمان عصمت طالع گردیده که کلام و ارشاد مسید ابتاب اهل بحجت و برهانشان
ایشان نشر است و چون ذکر اسامی سامیه ایشان و ابنای کرام عالیمقام کرکسب فائز فخرت منه اقتا حضرت عینا از سر شرب سنخ شب
برشال برون مشیده و آسمانی و العلم علی و آخرهم محمدی دوازده اند مقصد تجرد و تایون فرد اعلی حضرت شاهی ظل عصمت الله الصفیه سایه از
یکدیگر اول آن بابی عظام کرهم آنحضرت می آرایه بالکوان دو دگر سته تگرز نبوت او امامت او دو سرو بوستان عدالت و کرامت سلسلهٔ انساب
علیه شاه بوسوی حسب حسینی نسب کرام بعد کرام و تمام صد جام بجانب دروق ایمانی بان رشته با مام تمام جان امداد اثاثه شرامام موسوی کاظم
علیه السلام موسته از ان امام عالیمقام بدیشه و الفه از بان جان رشته او امید کرام کرا و ضح از آفتاب عالمتاب تابنده تر گشیده و بدکر امداد او عالیمقام
آنحضرت رشب العنان سیکرد و با تفاق جمهور علمای انساب از اولاد نامدار حضرت امام کاظم علیه السلام منسب خاوران با مزاده عالیمقام
ابوالقاسم حمزه که در سوسنگرد رشیره خوزستان دم مرقد منورش مطاف مردم آن و ایت است مشی سیکرده چون در دیش و کامل بن اسمعیل مشهور بسلطان
براده در زمان حیات حضرت شیخ صفی الدین موسی کتابی در اوصاف اجداد عالی نژاد آنحضرت که سپر عالمات و کرامات مشایخ و مقامات صحیح
او ایاست تالیف نموده و الصفوت الصفا موسوم ساخته و از ذکر فرزند ارشد او زین الدین علی صاحب صفوت الصفا کوید که کرگی
از فرزندان سلطان الظرفا فی العالم ابراهیم ادهم که اعلام ملک ستانی افراخته همواره بتهیز و جهاد و کفار اشتغال داشت و در آنزمان مردم
سغان و آران و آنحدود از جملهٔ ایمان عاری و از شرف اسلام فی بحره و بوده السلطان عزالدین حنیه بشلیق تابع آمد راحت او قایت ما در دولت
روشن ساخته رسوم کفر و ظلم را برانداخت و امیر فیروز شاه را که بحسب جهت صوری و جامعیت معنوی او قابلیت حکومت دینی و ریاست او
دانست به ولایت اردبیل و توابع آن سپرد و امیر ساخته او بوفور حکمت و ثروت و خیول و دواب و انعام مرتبه او دکر ساخته اردبیل کهکی
خیل چشم انداشت و از نجا به چیله کن رکیلان رفته در موضع رکمن حل اقامت انداخت و در او ولایت تلقین سایل دینی و تبتین حقایق
یقینی پرداخته سعزه انام و افضائل برقاصی و دانی کشاده چون امیر فیروز شاه و فات یافت قاید جل سپرد فرزند ارشد
حاجی [illegible] بجایت و سروری ارباب اخلاص شرف اختصاص یافت و از انموضع طبنیر سکان کرا زتوابع اردبیل است تهضت نموده
با نجیل رشیم در تبتاع در انجا توطن اختیار نمود و تیره بستور و اولاد ماجد با تبین کرام و معالی نوازی همین انجمهور مشهور و معروف بوده بعد از مدتی از انجا

انعام را زاد را لضیافت کرام و افضال وارد نور دیه در مهمان سرای عمومی منزل کرد و له چه مبیش محمد اسحاق قاضی قایم مقام بدر مرحمت کسترکرد
از غرایب حالات انکه او در سن صفت سالکی زمانه بدر غایب کرده و متقدم و اخیر گشته مستعان اسخاذان مرحبه شیر شب مکرر عیشه از خود
نومید شده و بتهریش پرداخته بعد از انقضاء صفت سال جون و شب چهارده و بدرج جوزا صعودی حاصل کرده و در زمانه بدر ظاهر شده و بدر
الفضایل علیه که در غار قشن کریان نالان او بوده دیده و بدیدار آن ده آسمان کرامت روشن ساخته تقریره سوکواری ایشان بسر رود و سوگوار
کردیده استقصاء و قایع احوالش خوده تقریر نبود کجهی از بنیان سخنان کرسالک طریق صلاح و سداد بوده مرا مقام خود برده و ابواب
رافت و اشفاق بروی من کشوده تعلیم شرایع و حفظ قرآن کرده در بین صفت سال سیانه انقطعه با کتساب فضایل مشغول بوده م تا کنون
که غربت وطن نموده م فرقدان اصحاب سعادت قدوم صحبت از وشن را شیم سعادت دینی و دنیوی دانسته و در بهر سنه بدایت آبا رخطا فرشته
او تیر اقتدا السنن سنیه اجداد عالی نژاد نموده و کمال ورع و دین در وی مش خطا و همت ساخت و بهر سم ابت و ارشاد قوم بر داخت بوت
ایام حیاتش سپری کشت سجاده نشینی اجداد و العلم شعراء مساکین در دوشان بغفر زنده جنبدش صلوح الدین سپرد و تیر بر بدایت
و کرامت را دستور با کرام بزیور صلوح آراسته در موضع کل فرزان سپل توطن کزیده و دیه و زبدهٔ ایای ارباب اخلاص بقه زیارت عصمت
بود اصحاب انتباع خود را زراعت رغبت سیفزود و با کمال ورع و پرهیزکاری رجال ظاهر تیر خط و افر داشت انجم محبت و اشفاق در مرتع
خاطر طوایف انسان سیکاشت جون مشاهد مرحوم را مراسم زنده کانی طی کرده و با بستی پسر منزل آنحرت کشیده فرزند ارجمندش قطب الدین
قایم مقام بدر عالیمقام کردیده سرور و پیشوای انفر قدسی اتصاف شده و شبان آن سلسلهٔ عالیه را در کنف عطوفت و اشفاق خود در آورده و
دبه ستوار راه او کرام را بشاه ستر نشان سپل رشاد بر داشت زمره اصحاب را دست زنده ست آن قطب دایره سعادت و محور کرده و ون کرستهٔ
بر قبه فوز نام دایشده در ایام حیات ان امیر حمیده و صفات یکی از کام کرمی با فوجی از نبوه و کفره کرج علی الفقه بولایت اردبیل شتن آورده
و اهل اسلام را زور و انفر فضل اسیب سیار رسیده از خوف نخاشه امیر قطب الدین مخدرات سرا پرده بعصمت را با را ارشاد ایس نقل
نموده و در محل مضبوط فخمی ساخت و آخر روز کار بحر تحقیق حال اهل ضلال اجمل انتقام بر دون آمده او و کلی از ان کفره قبره او رشته و زخمی شکر بان سرا
نواده مجروح و نالان در میان قتیلان افتاده و بعد از رفع فتنه امیر عجز احان بمعالجه پرداخته زخم تسلیم یافت و ذات مبارک از ان الم
سالم مانده و مدتی بعد از واقعه سند بدایه و ارشاد زوجه فاضل الحوش مرزق خواص سکنات امام از تقریر لسان در افشاش سمین بوده و از
زمان ولادت با سعادت سپرد صفوت نخاد خجسته نهادش نژادش صفی الحق و الحقیقه والدین سمی موده و چند سال دیده بدیدار کرام شان
داشته با نجو خون وقت رتحال ان امیر ستوده خصال رسیه بوامر زوامر خان آرشاد را کرسب وراثت از بدا کرام بارسیده و در مرتع
سینه صفا آشین محزون و بوبغرزنده او پسنده خود سید صالح سپرده علم سفی را دوش کرده طایر روح پرفتوحش باوج عالم علوی پرواز نموده سید
صالح دری او بود از اصناف بحر ولایت و ارشاد و دری از بح هدایت و صلاح و سمای سهم شرعیه انصورت عالیش ظاهر و انوار انعا
از جبین مبشش لایح و باهر زیاده و اندیشان کمال متعالان جبر داشت و من انعقاد خلایق کوا فتوا در سان و سنر ایشان بیکث بیح وقت تا
سعاده ما بیش از آمده شعراء و متعالان خالی نبوده و اصلا از کثرت سوال ارباب استیاج حال خالقی جون مدای صدق انتمای کل شخص

هر چند شیخ زاهد در عین حیات خود آنجناب را اجازه سجاده نشینی و ارشاد میفرمود و قبول نمیکرد تا در وقت ارتحال سریر هدایت و ولایت محمدی را بآنحضرت تفویض نموده و قدمت قابلیت او را باین کسوت گرامی آراست ارباب غرض بحضرت شیخ زاهد عرض کردند که با وجود کمالات شیخ جلال الدین علی که وارث صلبی و خلف الصدق آنحضرت و صاحب حال ست چرا او را در ولایت اجازه و ارشاد سرفراز نمیکردانید و شیخ صفی الدین را بدین سن عالی نشانید شیخ تبسم شفقتی و تنبیه مردمان در مقام آزمایش مرحمت فرموده گفت نعوت پسرم کمال ست که در عالم غالبا فرزندان نعوت صفی کمال بوده چون حضرت شیخ صفی الدین را خواند جواب داد که لبیک و سعدیک بامیخی و مرشدی و قدم بر شانی شیخ نهاده شیخ فرمود صفی کجا بودی گفت در خلوت خود بودم ندای شوق فرزندی شیخ شنیده بخدمت آمدم شیخ روی بقوم آورده گفت بنگرید که نظر من حق است احمد سجانه و تعالی بصفی داده و جمال الدین و من در امانت نداریم خیانت نمود و بصاحبش نسپرد م الحقیقه شیخ زاهد در سپاه و در گیلان و حضور سه نسبت پایه جلالت تعالی شانه در

مغفور امیر تیمور اتفاق ملاقات افتاد چون بعزم و یورش خراسان عبور مینمود و نازیانه اش در آب افتاد و دویشی در انجا
شده نازیانه از آب بیرون آورده بدست امیر تیمور داد و باو نمیخی تفاول نموده از احوال شریف پرسید آن درویش گفت موطن من اوایل
و محل ظهور من اواخر دولت فخر قدسی فضل خواجه بوده تمنا صورت نمائی او بکرار عالم باطن علم و ظهور نموده حالی که صاحبقران لشکر بخوارستان کشید
بود در سرپل رود خانه ذوالفقار درویشی عزلت نشین بود بخدمتش رفته گفت که من آمده ام تیغ تو بمن نازیانه مرحمت تو داده ام و عده بوده
قانت گذارد بای رود پل خواهد بود بعد از چند سال که امیر تیمور از سفر دوم مراجعت نموده بود و همین کیفیت از سر بای رود پل رسیده چون اوصاف نزدیکی شیخ صفی الدین و ارتفاع درجات و استعلاء مراتب و مقامات او را استماع نموده بود بزیارت مرقد مبارک
رفته بعد از تقدیم مراسم طواف تفحص حال سجاده نشینان آستانه شریف نموده و از احوال سلطان خواجه علی خبر داده بعزم دولت روی
بخلوت سرای شیخ آورده حضرت شیخ بر سجاده عبادت نشسته و بذکر حق مشغول او بدر حجره ایستاده و از آمدن باو نشانه خبر داده
التفات بر ان ننموده از اوراد و اذکاری که داشت باز نمانده تا آنکه امیر تیمور بر باش شیخ در آمده سلام کرده بعد از اعلام حضرت شیخ بجواب التفات
نموده بتکلف جلوس کرده ابواب خزاین مواعظ و نصایح گشوده گوش هوش او را بآن دارد و حسن خلق و معاش بانطق صدق گرانبار گردانیده
امیر تیمور سه خبر را نابود و نمرسانده بود که اگر روحی که مکنون خاطر اوست بعلو ظهور کشد دست ارادت بدامن آنحضرت استوار سازد و بمرید
موافق قرار داد خاطرش بظهور آمده نادست ارادت بشیخ داده و استمداد خواهشی نموده که از روی عنایت باد شاهان عالم فقر و معنی را از باد شاهان عالم
صورت جوانمرد گردانند که کدام محتاج و محترف زیر بای دنیای دون را در سته باز بر جوهر گرانبهای معرفت الهی جوهر ضمیر منیرش
از امور دنیویه خالی و بصبح شریعش از تعلقات سلطنت مستغنی و بوصل مبارک صبح حاجتی گشوده و بعد از مبالغه اکمال پادشاه ملک فقر
بانه اطلاق اسیران روم را خواهش نموده امیر تیمور نگذشت قبول بر دیده نهاده باطلاق جمع اسیران و سپاه حکم کرده و در گردن دل
و آنکه ده قرای و مزارع مرحب از مال حلال خرده وقف مطهره گشته نموده و آستان شریف را بست و علی را کرد انیده و خراج آنرا بمتصدیان
حال آن سلسله علیه مسلوم داشت از ان تاریخ اعقاب و اطراف آنشاکه فی الحقیقه از اذکرو بای این او دمان معدن سلک عرفان و مخزن
صفای نماد این سلسله کرامت نشان خشک انده و بدن الجمله چنین مسطور است که امیر تیمور را با سلطان صدر الدین موسی اتفاق ملاقات
افتاده و حقیقات مذکور را در خاطر آمده امامع نخست که سلطان خواجه علی و او اگرچه این روایت در کتب تواریخ و حالات منظوم و منثور این سلسله
بنظر ذره کاتر نرسیده و اما از غایت تحرث و اتقان و اوثق از مطابق واقع دانسته بتحریر آن پرداخت و امار و قیقه نیز بخاطر قدیم موشح بال ثنا
منفی و اطلاعه امیر تیمور در سفر خ در بین تحریر علامه خود بست نازبان در آمده و بوجه نظر اشرف حضرت اعلی شاهی ظل الهی در آمده
مقامات علیه و ظهور کرامات حضرت سلطان خواجه علی و مبنی این حقیقات و بحقیقه مذکور مسطور بوده بالجمله آنکه سالک مسالک معنوی
که در سیر و سفر اطراف کعبه مقدس معنوی و زبان حالش رقیبه و نه کار حق غالی نبود بتاریخ بیات و قاعده شریعت آنحضرت را طوف و مناسک
معقود بحرکت آورده و سند ارشاد و خدمت و وعظ حقیقت بیت نهاد و اشعره الفواد و بوصیاوت و ولایت سلطان شیخ ابراهیم سپرد
بعضی از ارباب حق الیقین بحسب امن منظم من شعایر الله متوجه زیارت بیت الله گردیده بلبک اللهم لبیک گویان و از اصدق و یمان و از

بآن قاوی این نهاد و فرزند سعادتمندش تاب مفارقت هر بسته و سیر نهاوند و شوق طواف رکنی مقام بر آن افزود و [illegible] مشاهده بدیه
عزیمت سفر خیر اثر مجازنموده و قدم سعی در اوادی طلب نهاده و منازل و مراحل می کرده و در عرض حرم محترم زیارت کعبه آمال آیینی شرف
پذیرش اله تاک متصل شرف گشت چون از اتفاق نیک یکدیگر منا سک حج قیام نموده از انجا بقصد خیل شتافته و در اتمام مناسک احترام
زیارت او دن اربیاد و طواف مسجد اقصی فایز گردیده و از انجان متوجه گردیده بخدمت سلطان خواجه علی از نسخ اعتدال طبیعی متحرف گشته بهیئت سیاحت
سفر آخرت پرداخت و در نام ناقه ارشاد و کیف کفایت فرزند بکمان چون نهاده و در رفیقان آن سفر خیر اثر او دع کرده نقد حیات را نجانان
عالم قدس سپرد چون نیک نعشش خواهد تجهیز و تکفین برو فق سنت مطهره مطرش او دان ارض مقدس مدفون ساخت و با زمره عرفان و رفیقان
از ان سفر نعمت اثر خود منوده و دار الاشاد او دهل از زمین مقدم همایونش سر سبزی آغاز نهاد و نستایان مدفن صفویه دیده و به بدیار فرخنده مآل
روشن ساخته زبان حال شان بدین مقال گویا گردیده ۵ اگر رفت آن سرو از جوبیار ۵ نه بینی بگیتی از و یادگار ۵ دل و دستان رفت شاد با
نبای عزوار تو آباد باد ۵ سلطان شیخ ابراهیم از نیانه بعد از حضرت اعلی شاهی ظل الهی بشیخ شاه اشتهار داده و مضمون صدق مشحون در تبعیت
قدمای ابراهیم بسجاده آباد اجداد و بر مسند ارشاد تکیه زده طالبان طریق قویم را مسلک مستقیم شریعت و دین پروری دالت نموده خلفا و اولاد
باطراف و اکناف فرستاده و در اندک زمانی در گاه سده و شستا بش مرجع قاصی و دانی گردیده خلایق بر آب عذبه عذیه اش را کمل اجرا مدیه
دانسته از ذوام ارباب اراده طالبان عرم غرش را در حضور اقدس محال بار نبوده در بیات معالی نشانش روز بروز ارتفاع یافته
اصدی از مزدوم آنولایت بخدمتش روان و اجب الاذعانش محال تکلف محال نمیدانند و از فرط اضل انعام و اکرامش فقرا و محتاجان محل هوم مکان
آن دیار بهره و رگشته مطیع معموره اش عموار فروف و آوانی بیم و زرد و بخشش و احسان از آباد اجداد بر تراطوار همیه و اش شایانه
تمایل پسندیده و اش پادشایانه بود از انجا که کشیده کار کردون دون و نست ذات عالیش را اعراض مختلفه طاری گشته نا نبا سلطان شاه و فانی را منسلخ
در پیچه و عرض عرض تمنای گشته آفتاب عمرش بنیایه زوال افتاد بارقه تمنی رخصت عزیمت برتو انداخته دیده و ار نبوده و زبان حیات و ممات در کشیده
و متاع بیشمنی او بی الی رکب بالصفیه مرضیه آباد اقتضا کرد بگذر جان گیرفتی و شمیرو بنا و بیرا ست آنگاه کرد انیده و بعد از نوطه و پنده و صایای از
آن تاجدار اباطاعت و انقیاد فرزندی بشل و مانند خود سلطان جنید ترغیب فرموده او را ولی عهد و جانشین خود کرد انیده و سعادتشان بیع
و بدیار او کرده نهاد اعدنا الیکم و العشق لدار این صمیم بعد از تقدیم وصیت روح پرفتوحش بجوار رحمت رب العزت پیوست حضرت سلطان جنید
بمراسم تکفین و تجهیزش قیام نموده در جوار آبای الفخام مدفون ساخت سلطان جنید شاه جانی بود بلند پرواز و خسروی کردن فراز دیده
اذ آسمان قوت و از شاه و حشیه و اشاقی از هیچ مخالف ظاهره باطن طالع گردیده و چون ریسنه سروری و سریر دین پروری بگردن گرفته
خلایق را بحلوا رشاد و دین پناهی که تمیز زاید سلطنت و پادشاهی بود آگاه گردانیده ارباب استدعا از نطراف و جوانب و هوی الفوض بدیه عقیده
او آورده در کمن الفظ ارشادش تحرکی ابارباب اراوات تبرز او جداگانه از ناکجا بود و روز بروز اسباب تحشم می افزود و جمعیت ارباب استعداد
و الفوض زیاده و بر یکشت میزد اجانشا و رکمان که فرمان و نهای عراقین و اذربایجان بود و شه از سلک جمعیت و انتظام اسباب شوکت و حشمت
سلطان جنید شنیده و بحضرت بدیه تحفه گردیده و از زوال ملک و دولت خود در سته و از نیم همایونی ممایه با تحضرت لایق سعادت شمرد از

نقش مخالفت و سرکشی برلوح ضمیر منکشف و اثر عصیان بر آورده دست درازی بجوانی ملک عراق سیمنود جمعی از خواص ترکمان
بایندری که در محال عراق جای ثبات شان سست شده بود بایل رستمدار و درگاه امیر حسین گیا رامتیاع و مجادله شده بود و
واو را چشیزار تشیزاد بغرور و نخوت بکاخ دماغ راه داده با مازندران آستان سده و نشان پادشاه کرده دون پایه بی ادبانه سلوک مینمود
و در وقتی که رایات گردون مباس متوجه ممالک فارس شده بود بر سر الیاس آقا و یعقوب اوغلی که در قلعه وآمین قلعت و اخت لشکر
کشیده او را مدتی محاصره نموده بالآخره بعجز و بیان او را عاجز کرده بگیر و حسید و مذرآن ترک ساده و لرا مدبر جاده شادت رحانیده و تحقیق
گردنکشی و خودرائی و خودرائی و حسارت و بی ادبهای او به مسامع جاه و جلال رسیده رفع قلعه بیگ کرد او و گوشمال دیگر یاران جبال
رستمدار را پیش نهاد همت ساخته در اول سال سیار سنه تسع و تسعمایه با عساکر ظفر شعار به الصوب دامغان که آمده و خت قلعه گلت از اکراد غایت نشاخت
و استحکام با قلعه رفیع چرخ ضیافام برابری مینمایه محاصره فرموده بقوت قاهره و زیدی و فرز سر چرخ حیدری القلعه جنیر آسا بالیکنگ در آورده و
قتل عام در میان محصوران شیوع یافت و از بیم قلعه فیروز کوه در قلعه القلعه تیز به نیروی دو دست فیروزه نگار قلعه گلت از کراف امیر حسین گیا
با دوازده و هزار سوار عجاره و هیاده و بسیار سر راه برعساکر ظفر شعار گرفته در کمین نشسته بود که بطریق مکر و خدعه دست بردی نماید از قرار چین
دو قلعه بنیاد اساس و قتل عام محصوران هراس پیمایش بخود راه داده و آنها که از خواب غفلت بیدار شده و از احوال ناصواب پیشان گشته با جمعی که
همراه داشت شبانه از قلعه بیرون آمده آنها که محکمترین قلاع ولایت بود و تحصن نموده و حصار رستوار داشت رفته و در ان قلعه متحصن گردیده و موکب همایون شهر
یار سیمون فال بقلعه رسید و شروع در لوازم قلعه گیری کرده نه نه گاه بهمت هنر قلعه تنگ آمده شود و محاربات خیامین روی میداد و روزی خانه
غلیمی در پای قلعه میکند و که دو مرد قلعه سنگ از آنجا شیده بطریق اختطاف آب را به درون قلعه میبردند یعنی بر رای جهان آرای ترجمانان آگاهت
بحر خاصیت ران گماشته که آب رود خانه را از آن ممر کرده بنیاد و بطرف دیگر انداز نه مرجه یعنی از بیاری آب دامغان رود خانه در نظر عقل
بعیدی نمود آن لجه بحر رهلی متواجان کشت زمان بران در انداز که روزی جوی غلیمی در طرف دیگر خفته بود و آب رود خانه را از انجا انداز نه شده
جلاد میان جان شی کار آب دو اشقه بطپیدن در آمده و در روز حرکت الله بوجی کرده عاقبت العلش نشان فرمان و اعلام بر آورده نه قلعه بتصرف
اولیای دولت قاهره و در آمده محصوران قلعه تر و خشک با تشش قهر پادشاه دشمن سوز دست بر دو شیشه تیز بر اطاقیه توز بر پرستنیه
تکلم کرده بسوی جمعی از ناس تکلم کسی از اطاقیه نخابت نیافت امیر حسین گیا جنان آشفته در ویرانه نفس آهنین محبوس گشت و در ان اثنا تبر
عصیان و طغیان محمد کره که در ایام دولت سلاطین رادهای ترکمان دارو فه امیر قره او بود و خاقان سلیمان نشان ایالت تبریز قره باد و ضایف
فرخنده و لایت و دیعتی که بحضرت تسخیر پستد از شغول و بند مهمات جلال رسیده بود که او را بیغار بنیرد آورده علی الفلقه خود را بحضور انور حاکم آنجا را نقبل آورده است در ایت نخوت و گردنکشی بر افراشته منصف همایون نجسته تا دیبان تحمد فی باک بر الصعا بوقوع شده بنا
مدته و دو ما مجاصره و شحره و قلعه بر داشته عاقبت الامر و اضطراب از مخالفت شحره و تیز و آویز عاجز گشته با رک تسخص گشت تا آنجا بر عساکر ظفر فروز
مسند ران حصار بلند مستولی شده محمد کره و امرای مفسد آئین محبوس گردانیده و دیگران بحراه استرآباد سیده و عاقبت در میدان نقش جهان
اصفهان تعلقه غضب فرایت لب خاقان سلیمان نشان التهاب یافته و او را با امیر حسین گیا جلاوی و دیگران همدستان بانش قهر سوخته و

زمین ۞ تاریخ جلوس نشئه تبرکین ۞ از مسرد دین طلب کرسته شمرده دین ۞ چون رعایت اخلاص و حسن اعتقاد بجنبه حضرت شاه ولایت پناه و مهر
اسرالهی مع الله خود را بنده شاه ولایت میدانسته از اتفاقات حسنه بنده شاه ولایت مطالب تاریخ جلوس همایونش مشده و ناتم فرمان واجب الاذعان
خاتمش مبین عنش نگردیده و آنحضرت پادشاهی بود دین پرور و شعر پروره و شعر داری بود و معدلت پیرا و داد گستر سوده جنایات آلمی و توفیقات ناصحای
دانشش آموزگار خود در دوران و نگارنده مقاصد تاریخ جلوس و نگارنده رپش و دوازده آمین جاید ازی
ازجم و کسری در پیش او بایل سلطنت و فرمانروائی آنحضرت سیانه امرا و ارکان دولت جبه امور و کالت و تصب او با فیت سنا قدیمه
منجر بقتال و جدال گردیده بجگاه یکی از اعاظم درگاه و امرا رپش سعدان دوانشوا دشمن دو سلطان قرا ملو و قاریز سلطان سنا بلو و چون سلطان
نگو تکش امور و کالت و صاحب اختیاری امور دولت او و نه آنحضرت تکه دانست من از ستانه و مجادله امرا در قاعش امور و کالت در مقام قاعش
در آمده و چون شریف خود را شهر اشهر صیانت نمیوده و چون نمال طوائی مثال اقبالش همین دولت با کنیه و بدر رشته و تیر خسیه و جنگ
آلمی و منابعت راهی صاحب اختیار و فرد دانش و اصل کمال امرا صاحب اجیه و سرکشان خود را همی را بکسیج سپاه از سمان برده آنحضرت به نفس نفیس متکفل
مهام سلطنت و فرمانده ی گردیده مفتح مراوش در گشودن بیجنه جارگاه متکفل آغاز پناه و نقطه اوای جنگ شش سر بلند اوفرخت او صاف
حمیده آن برگزیده آلمی از حصار شمار بیرون و بحد آن بر تر و بحمد آن بار بقام قدرت جان گاتبان و الا الاشارا رکان فرمون تفصیل اقالیم زمان دولت
ارجمنه سعادت پیوند و چهان مصاربات و تسخیر ممالک و بلاد و دیگر حوادث عظام که در زمان فرخنده نشان بظهور آمد و حسن بیک مرحوم مرتوم
اردوم او در کتابی که در زمان آنحضرت تالیف شده و ما حسن التواریخ موسوم ساخته و مرقوم کلک جهان کرد انیده و دوزده تحریر اقالیب تحریر ان
جنه نمایم بحفل شاهی ۞ که در خیبت قدر دریابم ۞ نه با نسیم ثنای دانش با ۞ یکی از مدار خوانم ۞ و چون در سویه ای خاطر ستیه و قایع زمان دولت
ابد پیوند حضرت شاهی ظل آلمی ست و مدت وقایع اقالیب بنا بر آنکه این نسخه عالم آرا از شرح حالات آنشهریار جهان پیرا مالکیه حال نبوده بنا بنه
کیت خامه گهای جاه بقدر الطاقه در مضمار سخن سرائی گامهای پیمایه القصه امر کرد ایده جاه و جلال تا بکیه آلمی و نیروی اقبال و ادار اصحاب خیرخرد
کامل و جوه خورد سالی و کثرت اعادی وقت انصار ارصه و امر خطیر سلطنت و فرمانروائی گامهای پیمایی هر دون آمده نوعی تکن و استقلال یافت کرجع
آفریده دار از فرمان و اجب الاذعانش مجال تخلف نبوده از اقیت درست و حسن اعتقاد در ایام جوانی و حسن نیات نفانی نوفیقات آسمانی تو به
و اجتناب با میگشته زبان بیاز انجلوه پیرایه تو والی اسه کو یا نه از ضمیم قلب از خیبه سنای تو به فروخته و در کل ممالک و بلاد و علایق آزار تکاب بامور
نامشروع ممنوع شده احوال عباد الله بصلاح و تقوی و پرهیزگاری گرایده و نوعی در ترویج شریعت غرا و امر معروف و نهی منکر مبالغه و مجهود نه کرد که قضات
خوانان و معدلت گیران از امور یکه در دشاپه بلوه و لعب بوده بالکلیه ممنوع گشته از برکت حسن حال زمان دولتش امنیت آنبادیه چنان و چهار سال
در دولت و اقبال گذرانیده روز بروز نوای دولتش بلندتر تمکنت و جلالیان در فزون یافت و اضافش آموده و بوده از مهارتی که در امر
و در ایام جهانبانی با جادی سوی داده و جنگ جام کرد انخار بلوس جانون با عبیه الله خان و سلاطین اوزبک اتفاق افتاده و بطفره نصرت
اختصاص بالکلیه مشهور عالم و مذکور السنه و افواه نبی آدست بتبین انمیقال بر سبیل اجمال انکه عبید از اقتدار بالکلیه خاقان سلیمانشان پادشاهان
شرق و غرب بتصیر انکه کلک ایران را صاحبی نیست از دو طرف طمع در ممالک عجم کرده ند و تا سلاطین اوزبکیه که متقدم الشان کو مکنی خان

پادشاه بیرقه و تا تکنده و عبید الله خان ثانی کنار با سلطانان خورده و کلان و هشتاد هزار اوزبک تفنگ از هیچ ترک نکرده شب تار چشم مور الفیر تیغ
مار گرد ار بریکه گیر میه و نشسته از رکستان و ماوار النهر و دی همت بتسخیر خراسان آورده و ذر مینی خاقش اشاه بنده کرد ۞ جاکاران جابار اتجارت تنگ
توجه دانی گه دیر گه سوای پایه ۞ شاه بیت تمکان شما گر اخلاص کرین نظر شان قزلباش عزم مه افغه اگر ده و انبوه روی تو به بحر خراسان ساده
باهت دو هزار کس از خود نظر ده و ده و ده و

شاه جنت مکان از جمله آوازه آمدن سلطان سلیمان و خبر فرقه و میان وقعت رفتن خراسان بود عاقبه آوازه رکاب و وصول موکب همیون
رکاب محاصره کرده بطریق هربار راه فرار پیش گرفت چه خان مردی شاعر پیشه و صاحب طبیعت بود و در زمانی که خواجه امیر چک تبریزی مشهور
به امیر چک هروی وزیر خراسان بود وعده خان بخراسان آمده منطقه گفته رود خواجه امیر چک بشنید مقدس و نشسته و قطعه ای باد کرد بدان مضمون
گفته گفتی ز شمار عرضه دو جهان شام ما ۱ ذکر زروی فضه گوئی ده ما ۲ لاکی گفته گفته خواهد شما فاضل علما ۳ ما گوئی خواجه را که طبع از خبان میبرد ما ۴ زانکه
گشت سند غانی مقام ما ۵ خواجه که مرد قابل و سخندان و از مستعدان روزگار بود انطقه را در جواب نوشته و فرستاد و قطعه ای بدین مضمون گفت شنیدیم
میرند شاه و ستاره و شمت یم احترام ما ۱ ما به جواب دعوی خامی که کرده ۲ ما چی شعر ما فظ شیرین کلام ما ۳ میدان او دو گفته و ما زبسی قدان
کا به یکلو و سر و صنو بر خوانم ما ۴ مجموعه حال اهل خراسان را آمده چه خان آسوده کی به آشفته تا اگر نه صرت خراسان و آرزوی کار و کاه و مراعت
و سپر پل و امان جان داده و بجانم بعضی شتافت و از جانب غربی سلطان سلیمان خوانکار رو هم کرمت و بنیز چک یم رسیده چهار مرتبه با این
خیال محال لشکر باین دیار کشیده و هر مرتبه شاه جنت مکان جنبا هر صاپه دفع شران و دشمن قوی کرده فی میل مقصود با زگشت مرتبه اول در شهور
سنه احدی و اربعین و تسعمایه که رایات منصور شاهی جهت دفع قرقه چه خان و استقبال هم بهرام میرزا و منصوران مراجعت خراسان توجه نموده و از
تبریز بگذاره نخجوان امیر الامرا ذوالقدر بایبان که رسیده اربعین و تسعمایه از زمان مخت موکب همایون شاهی بامی سنه و بردوم رقه بود و با خوای
دار السلطنه تبریز عظم متوجه او و بایبان گشت و از تبریز و سایچ گذشته تا سلطانیه آمد و از اول مغرب بود که خبر و صرا هجوم آورده و در
سلطانیه برات عظیم باره و از لشکریان کم دوم و در زیر خلف مانده از سرما هلاک شده یکی از شهزادگان نیز رقم شد و موکب سلطانیه را فرمود
همین ۱ دیم سپاه گشتی کو رکنن ۲ گفم که گذشت این همه شاهی را ۳ ما بحر از میانه برخاست که من ۴ و درین سفر مظفر سلطان و الی کیلان
به پس که هنر و شاه جنت مکان از در صابه نکاح در آمده بود و لت ربوع خاطر همیشگی شت تا او جان تبریز استقبال
لشکر رومیه نموده و بجوار رتبه سلطان سلیمان رسیده و چه گاه و در موکب سلطانی بوده درین اثنا رایات نصرت آیات شاهی از خراسان عطف
عنوده و که بود و ابهر رسیده بود و سلطان سلیمان از ما بی اقامت مخت شده و کی که کرا از نده و در برخی گذشته از راه دره کردستان بطرف نخجوان
رفته طالبه نکاح گه در حرمت محمود خان شرف الدین اغلی حاکم بغداد بوده با غوا آورده و به و غایه بیان نکحوه گه دران ایام فراز نموده و در میان پیوسته آوازه
عزائم فکی گردد و اظهار اطاعت سلطان سلیمان نموده و قلعه بغداد را با و او اند و محمود خان که مرد صوفی همیته و دانشمند بود از شنیدن این مقدمه
خونشان و عجبی تیک اندیشان نکحوه مخالفت قوم اختیار کرده و از بغداد بیرون آمده از راه خوزستان بجوار مخت شاه جنت مکان آمده و در آنجا
کجبتی با یالت دار السلطنه هراة معزز و محترم گردیده و سر مفنه و منظر سلطان در سنگام مراجعت سلطان سلیمان از اردوی روسیه غایب و خاص
عجه شده بگیلان رفت از خوف و خشیت او شاه جنت مکان تجاوز نموده و در کسی نشسته بشیروان رفت و شهر و در
شاه مروت شوای شاه عجبا و او را گرفته بحضرت اشرف و نشسته و حاضر در میدان صاحبا باد و تبریز و قصد آستین بالش قهرمان زمان
سوخته گردیده القصه در آن نشستان سلطان سلیمان بار چه قشلاق کرده و در سال دیگر مرتبه دوم با غوای خانزادگان نکحوه بن و ولایت آمده
فاخره تبریز رسیده و شاه جنت مکان خلوت آن حوالی سوخته از مرزه و هر آمده و آن زمی گذاشت و صلح رو بر داشته در محل مهار بیه

متوجه همدان شده و سلیمان سلطان از نخجوان توقف نیاورده و با زگشت مرتبه سوم با غوا و تحریک القاب شیرزاد میرزا با زگشته و تا
قریه برزه مشرح این واقعه بر سبیل اجمال آنکه شاه جنت مکان از همدان و فرزندان و کمال اشتیاق و مهربانی سلوک کرده فرموده و مرتبک را بگوشه
نصب نموده و چند سال در سایه عاطفت و اشفاق آفتاب اقبال نصرت و اقبال و اعتبار کامگار بوده و القاب شیرزاد از همه برادران
دوست تر بود و اندیشه شیرزاد شاهی تعزد و صابی گشته بگوشت هک شروان قیام و دانست همچنی ظاهر مانیا و چند نفر معتمد شیراز جب
عصیان و طغیان برآورده گردن از ربقه فرمان برداری پیچیده شاه جنت مکان جمعی امرا و ارشیش سفیدان و دولت قاهره و افیشر و ان نزد
او فرستاده و مشور عاطفت بنی بر اصابح شفقانه بنام او صادر شده و فرستم یاد نموده که من بعد از غاده و اطاعت انحراف او رزیده و در
مناسبت نامت مدهم موده با شد بموجب اطراف خیانت و اطراف خیانت و دفع راه داده و خطبه و سکه بنام خود کرده و شاه جنت مکان همچنی امر تبریز شیرزاد
فرستاده و تاب مقاومت نیاورده و بیمانه نوای هر کس تا بظرف رفت از انجا که گفته اند رفته و از آنکه نخبت سلطان سلیمان بهشت و بستان و آنجا فایل
گاه و ما و ما بدین ایران راغب ساخت و سلطان سلیمان متصور آنکه بوسیله القاب شیرزاد خود و قرناش بطرف او میل خواهند کرد و با دو یکدیگر مت
او یش تحکم کرده القاب شیرزاد ما او را مکحوه پشیمان فرستاده و خود شتاب در حرکت آمده و تا ناحیه تبریز خان با زگشته و شاه جنت مکان
صلح در هنگ ندیده و پشیمان شده و میله از سیاس تا تبریز تا می خوانت و علف صحرای را سوخته و از و خبره و ما کولات دران دیار آتش زده
بود و چون سلطان سلیمان به تبریز آمده نیاورده و از جاده رو و زر توقف نموده و طبل ارتحال کوفته مراجعت اختیار کرده و موکب فتح فال با صاحبقران
اقبال لقاب رو میه نموده و دست برد های نمایان می نموده و سلطان سلیمان ارخده و ان القاب شیرزاد با همچنی از خود و رو میه بطرف
همدان و فرستاده اما شاه جنت مکان دران حال تا اوزبا بچان و صحرای موش رفته آتش دیار راسوخته و ویران کرده و دران دیار از آباد
اثر نگذاشت بنحیه سلطان سلیمان سال دیگر نتوانست آمد و بقدر دولت توقف با زگشت اما القاب شیرزاد همدان آمده و از فرزندان بهرام میرزا گرفته
در نجا نبوده بدست آورده و نادر السلطنه اصفهان رفت و بحر شعری که رسیده و در قلعه بروش تشه و بهیچ جا میان نبوده و با همگی خواهش
ساخت عاقبت الامر آوازه و وصول موکب همایون متزلزل گشته از اصفهان با زگردیده و رو میان نموافقت او دیگر و از خانجت ترکی تا با همگی
ما یوس گشته از راه قم کجانب شیراز رفتند و از انجا نیز شتر رفته و از نتوانسته بغداد رفت و میان چون دانسته که از و کاری برنی آید
وجوه او دران و لایت موجب شورش و فساد است در مقام دفع او شده ندو او از بغداد گریخته با لکای اردوان آمده و سپه لشکر بهرام و شاه
داده نهزم گشته نزد سرخاب سلطان اردوان لقلعه شیلر رفت و از خدان بهرام میرزا و امرا بر سر او قشه او سرخاب سلطان از شفع خود شاه
استه های فلک کرد ان با خود کرده و استه عاصر سرخاب سلطان مرتضی اعظم شاه و نورالدین محمد اصفهانی که شهر خوانسار و بروقه او را بهمان
امان داده آورده و او سر خانت پیش آمده خواهش مندی دست آویزی نداشت شاه جنت مکان او را قلعه قلعه فرستاده و در انجا محبوس گردانیده
و از شاهت حمال و انعام میرزا تبریزی اقتدا شده و او را در قلعه استبار افتاده با آخوند مکان او نیز در قلعه قلعه قرار یافت و عمر مرد و برادر با دو پسر
گذاشته و دران قلعه بسری گشت مرتبه چهارم با غوای سکندر پاشا کرد حاکم ارزن الروم بود و دران سر حد اظهار بدولت نموده و لاف مکرانی زده
و با چند نفر سپاهان اقبال آستان شاهی بی او با نه سلوک سیستوده تا آنکه چپه و کوشمال او در دولت تحت لازم گشته لشکر بسیار و فرستاده و او را

فرمان همایون مطاع مطیع الشعاع قضا وقوع نفاذ یافته و قرین حال اولیای دولت قاهره گشته بساط عشرت و خلوت خود را القلعه امانت و جمعی کثیر را از روسیه ریتاک ها گذاشته و سلطان سلیمان با فوجی او بار دیگر لشکر بدین دیار کشیده و مادامت مکان سلیمان کرت نه قلعه با دو خان عمل چنان آورده و قحط غلات در اردوی روسیه شیوع یافت و سلطان سلیمان از قلعه ان با کوات انجمان متبشر شوانت آمد بار گردیده و در آخر الامر صلح جنود و قرنباش دست برد های نمایان کرده و محاربات عظیم با پادشاهان و جمعی که معتد به اکثرش و هر اول او بوده و قوع می یافت و اطراف و جوانب اردوی روسیه را احاطه نموده و فوج فوج و گروه گروه و کرکره کرکره جنده بدست آوردن ذخیره از اردو و بیرون آمده بسمت اطراف سیر میشد و از دست هر یک از جانبان تنگچوی و جوانان زرم خوی قزلباش راه عدم پیموده و اسب و یراق شان نصیب غازیان جنید محمدی و هر مرتبه جمعی کثیر و جمی غفیر از خود و روسیه طعمه شمشیر و هدف تیر جادوان موکب همایون شاهی گشته تلف و نابود میشدند تا انکه سلطان سلیمان از آمده جنده به دو کلیسا گشته بصلح راغب گشت و از جانبین ایلچیان آمده و شد و عقد مصالحه فیمابین انعقاد و استحکام مانبه شود و سر حد قزاقیه مستدان بحسب تاریخ مصالحه مذکور الصلح خیر مانده اند و در گذشته بود که نظام الدوله قبل از ین گفته ایم غلط اند انست که الصلح خیر بعد از وفات سلطان سلیمان پسرش سلطان سلیم ثانی بسطنت برسر ممالک مسالک موروثی گشته شتر الاطلاع مصالحه و جان عمل او بعد از رش مثال ارسال داشته بعالم تابعیت شافت و سلطان مراد پسرش قائم مقام پدر گشت و او نیز تا آخر ایام حیات شاه جنت مکان بشرائط همان عمل نموده و اما بعد از ارتحال شاه جنت مکان و در زمان نواب سکندر شان نقش عهد و پیمان کرده و تفصیل آن قضایا و در محل خود از سعادت بخت و اقبال در زمان خجسته نشان آن سلطان سلاطین نشان اباد شاهان عالمیان و سلاطین دوران بر حسب تقدیر و اقتضای زمان به دیگری و کیوان اشتعاش آمده معاونت و مظاهرت آنحضرت به نیل مرادات فایز میگردیده مذاز جمله امور مهمه دوران که بخدمت آنحضرت رسیده پادشاه مرحوم مغفور همایون پادشاه ابن محمد بابر ابن محمد تمر شیخ میرزا ابن سلطان ابوسعید گورکانست که از نهضت و هفت پشت باز فرغانه و کابل و بدخشان تا بنگاله و اقصی ممالک هندوستان پادشاه و فرمان روا بوده از جانب روم و کار پردازی لیل و نهار و فی الجمله اتفاقی با برادران و فامیل خود داشته و هنگامی که شیر خان افغان که پدرش از نوکری کمتر قدم نداشت لشکر تازه و در هندوستان محال قامت خانه فی سر و سامان او بابت نداده و در اندک زمانی تاج و تخت از خانواده و ذریه او انتزاع نموده و بعد از ارتحال او پسرش عالم قدم بار بوده بدستیاری میرزا بابر نام کار مرزبانی دیگر گردیده بآن جناب معاونت بود و در تمام کمید و هند و آمده و از راه اتحاد و اتفاق راه مذاکره پیش گرفته و بعد از تحصیل و تمهید مقدمات و استحکام مکان و استقرار امر و مدتی بر آن گذشته بنا بر بعضی اسباب که در ضمن ذکر احوال همایون پادشاه مذکور خواهد شد از راه کابل بایران آمده و شاه جنت مکان او را با لشکر و افر و مدد و افی بقندهار فرستاده و بعد از تسخیر آن ولایت و استیلا بر آن دیار بجهت تمهید مقدمات و تحکیم مبانی اتفاق و اتحاد و ارتباط جانبین و تقویت و تشیید اساس مودت و اتحاد فیمابین و تحصیل مراد و مرام خود از شاه جنت مکان و اولاد امجاد او و تحریک و تهییج ایشان بر تسخیر ممالک هندوستان و تعلق خاطر و اشتیاق وافر و میل متکاثر که بتسخیر آن دیار داشته و دارد و بعد از تسخیر قندهار و ارسال ایلچی بدرگاه جهان پناه و تقدیم تحف و هدایای شاهانه و تعلقات و اتحاد و اتفاق و اظهار اخلاص و وداد

در زمان سلطنت

نقطه تبریز نسخه

قلعه بود دیگر باره نواب سکندر شان را بسرات فرستاده شاه ولی سلطان یکان استقبال نموده با عزاز و اکرام تمام بسرات آورده بعد از ان مدتها در سرات سلطنت
سرات بفراغت و عافیت روزگار گذرانیده الغرض آنحضرت را در سرات مضیف باصره و طاری شده در معالجه تفاوتی روی نداده کم کم ان وجود جان
عاذق دعوی معالجه فرموده و آنحضرت متحمل شده آن مرتفع شد بالجمله چون مضیف وقت گرفت تفقد تمام در باره وی نموده آنچه سایه آنحضرت
و شاه ولیان لوازم بجا ب مختلف غبار تغاری از قلع مایقه از یکدیگر شکایت خود نداشت مکان آنحضرت را با بالک شیراز نامزد کرده فرزند
ارجمند سعادتمند یعنی حضرت اعلی ظل الهی را بجای والد ماجد سلطنت عنوان سوم کرده اینده آنحضرت سب الغران قضا جریان حضرت اعلی با
در سرات گذشته با بایزید فرزندان کامگار بجانب شیراز توجه فرموده در ان اطراف بخشش و کامگاری قدمت اندانته سر فراز آسوده و حال روزگار میگذار
نیندانکه بعد از ارتحال شاه جنت مکان و ایام علو اسمعیل میرزا از زلال باجوال شربتش راه یافته سر قدم لطیفه غیبی بوده که واقعه اسمعیل میرزا با قضا جری
قضا روی داده آنحضرت بمعاضدت بخت یاور زاده دوران خطه فردوس نگار تلوس فرموده و قدم بر بسیط فرمانروایی نهاده و آنحضرت با پادشاهی
بود و فور فضایل و کمالات موصوف و بلغم و فرست و شجاعت مشهور و معروف و کامی بانظام شعار زمان گشاده و فهمی تکلس میفرموده و مزاج
دانشمند ادبی منشور و شمارش بوده در قوم آمده و حال بصیغه خیال کمتر کاشتی و اداب دانی بوده و اشفاق بعموم عارفان و اقربا و خویشان
در رسوم عادات و دیدار اکابر غیبی مرعی داشته و فقیر ازان حضرت فوت نیشه در ایام سلطنت و پادشاهی دست در یا نوال به بذل و احسان گشاده
طوایف انام از انعام و افضالش بهره ور می گشته تحمل مواجب سنوات مورزان درگاه را که سلطنای کلی میته از خزانه عامره داده و ابرا ذمه بعضی
والده معزز ان مآب حاصل کرده و در انگ روزی خزانه معمور و شاه جنت مکان که چندین حال فراهم آمده و انده شده صد بحر و کان بوده جهانبانی
کرده یکسر چهار انقضا زمان و حوادث دوران امنیت و استقامت از میانه مفارق دوری گزیده ابواب محنت و بلا بر روی رعایا و برایا بگشوده
گشته اما سپاهیان غریق بحر انعام و احسان شده بر اجرای عیاشی گردنده مقتضای محنت بالغه ازینی که مزاران مصلی دینی و دنیوی و ذهنی ان
مستولب قوتی بنده با حوال ممالک و لشکریان او یافت طوایف سرکش قرابتش اراده مخالفت نمیکرده و در هر سری سودای خود سری پرورده
اند و ادعای در میان لشکر شیبوع یافت پادشاهان اطراف شرقاً و غرباً طمع در ممالک محروسه کرده دست تطاول دراز کرده اند سلطان مرد فرمان
فرمای عالم نقص صدمه و میثاق مدران کرده و ستوار تر و متاقب لشکر کمابیش بشروان و اذربایجان فرستاده و نواب سکندر شان از بابی اتفاق لشکر و
اتفاق امراء مبارزه ایالت و عدم هیبت سپاه عدت ربه انعه آن دشمن قوی شکایت لیکن پادشاهزاده و جوان بخت کامگار سلطان مرد و میرزا
معاونت والد ماجد رایای دولت در رکاب جهانبانی داشت با همچی که در موکب همایون می بوده بقدر طاقت و توان کوشش نموده و زیاده
فرصتی مدشین می داده بعد از شهادت آنشاهزاده عالی نژاد اقضایای غریزه فکی و وقایع غیبت کرین روزگار ست رای داده و میه تسلط تمام قبضه
کل ولایت شروان و دار السلطنت تبریز و محال اگنزه اذربایجان و قلعه نقش و انشته و بعضی محال گرجستان که قریب بده سال در تسخیر ان کوشش
نموده بود بتصرف اینان در آمده و عبد الله خان پادشاه ازبک نیز از زمانه فرصت جوئی آنچه مقدار کرده و لشکر بخراسان کشیده
دار السلطنت هرات را که تختگاه پادشاهان عالیشان ماضیه بود با بعضی محال مستصرف شده نواب سکندر شان که از اوضاع پادشاهی و کامگاری روزگار
بازنشوب دلگیر و دلزانده و واقعه نا پایدار فرزندان چون پوشش گردشهای دیده اسیه او بوفی الزام گشته دیگبار کی قطع نظر از تمام جهانداری و روزگار

مصاحف و غیر متعارف هر قومی عالم بوده و هر طایفه بکمتر از آن طایفه تکلم نمینموده و باشعار فارسی دلنواز و نغمه‌های شورانگیز و خوش
قصه و تصرفات فیما بینه و کاهی منظم اشعار آبدار تیز بان میکشیده و در موسیقی و علم او دوار بقبول و عمل سرآمد روزگار بوده و تصنیفی تصنیفات بحضرت

در میان اصحاب طرب مشهور و معروفست نوازندگان نغمه و اصحاب ساز و اطراف ظرایف زرگین و خوشخوان و لبنه پذیر و شیرین از آنحضرت بسیار سرمیزده
دیگر آثار خیر بسیار از آن حضرت در صحیفه روزگار یادگار است و مابقی بانواع خیرات و مبرات و تصدقات و انشاء و احداث عمارات مایل بوده و جمیع
اوکاف بسیار و قفی و کفنی خود را که قریب بصد و پنجاه هزار تومان بود وقف حضرت عالیات چهارده معصوم علیهم السلام نموده و حاصل آن را که
نیز از بوتجات قریب بهشت هزار تومان میشود بوظایف و ادرارات علماء و صلحا و مساکین ماکن شریفه و سایر مصارف خیر مصروف فرمایند و بزرگ
مملکت و مدبر صرکار و رایین رتبه وقف کشیده و در صرف آنها مصارف خود را نهایت توجه نموده اول سعادتی من السلاطین مختصر
ذات حمیده صفات آنحضرت است و در زمانه سابقه و قرون ماضیه کمتر اتفاق افتاده و در دائره ممالک محروسه عمارات عالی زیاده بر حد و احصا و بقاع خیر
و منازل فرح بخش و کشای بازار و بساتین فرد و دس نباطع خود و باتمام آن موفق شده اند اگر بتفصیل هر یک در مخلوق گزارش یابد اطناب
اطناب احتراز نموده و در صدد ذکر مجملی از انعام قوم میکرد و القصه در عمارات مکنه عالی و معموری آباد ابادی چه و سعی تمام دارند و آنچه در نشئه ثانی
توسیع صحن خانه مقدس ایوانهای رفیع و عمارات دور آن و نقاشی زیب و زینت حرم محترم و احداث خیابان و دور الاره شاداب و پر اشجار
آستانه متبرکه کهسید بیرگل قدس الله سره العزیز که پدر بزرگوار قطب الاولیا شیخ صفی الحق و الدین طاب ثراه و بوده و هم حضرت اعلی شاهی
ظل الهی است و مجمر طلا بر صحن و مجمر نقره و دیگر چیزهای نظیره مبارک و تجدید عمارات مزار گنجینه الانوار حضرت عارف ربانی شیخ زاهد گیلانی
و ترتیب عمارات عالیه ترتیب شریف حضرت سلطان الاولیا الحقیقی شیخ شهاب الدین ابهری قدس سره و بناغ بهشت آسای آن و توسعه فیض
آثار و آنچه در سیاهان جنت نشان احداث فرموده اند اول و تسخیر مسجد جامع عالی و الحقه در جانب جنوب سیدان نقش جهان و مسجد دیگر در برابر دار
دولتخانه در غایت لطافت و صفا و در سه دار الشفا و عمارات قدیمه بوده بازار و میدان وسیع و باغخانه و کارخانه و آن سرایها اعلی و دو کاه وسیع طبقه دولتخانه
و طویله زرنگار موسوم بباغ دستان و کلبه و عمارت سه طبقه و حوضهای بی انتهاء و خیابان موسوم بچهار باغ که تحقیقا بهشت و باغات و بساتین
که در دو طرف خیابان مذکور و رفعت و جلال عالی مشتمل بر پنجاه و شصت هزار ابنیه و دو لبته شده که بیانات عن عرصه کیتی شامل تا نهاده اند و آن سیع و ایتی خود را
و شهر عباس آباد که در جانب غربی بیرون شهر صفاهان است تبه مسکن تمیز زیبان احداث شده و در غایت صفا و ترتیب خوبی و بدایع اول انهار رنگ
روضه رضوان و شهره جنانست و در مواضع باغ کوشه و کوی آب و کلشن و ابهای عشرت سرشته و خرم خرمی در دو کشته اند و باغ خوش و رباط کاه
عالی و دیگر در بیابان خوکوشی ما بین و ارزنده مدرسه اصفهان بدوش زیکه همیشه از ترس قطاع الطریق محل خوف خطر مترددین بوده و دار السلطنه و
دو کاه دولتخانه و خلوتخانه و طویله زرنگار که موسوم است بعمارات نو و کاروان سرای عالی و دو عمارت بهمان نهاد واقع در میدان سعادت
آباد و دو کاه نشان نشان و در واقع بهشت آسای دولتخانه مشتمل بر چهل عمارت مع باغات و کشاد و جمع مو کاه و کاروان سرا و چند قهوه و رباط و مسکن
سیاه کوه و فرش راه کنار و سیاه کوه که قریب بده هزار تومان تخمینا در آن صرف شده و چند فرسخ جسنبک و آبک استکام یافته و جهت
دعای خیر مترددین است و در زمانه دران بهشت نشان شهر فرح آباد و در کنار دریاکه رود خانه بزرگ سه چشمه رود از میان آن میگذرد و عمارات

عالی و دلنشانه و بارکاه و حمامات دیگر و در آن جزیره بهشت نشان طرح انداخته شده و از غایت ترتیب و خوبی بدایع و اوضاع ناس از ارباب سیاحت
بتواتر آن بلده فاخره وصف نموده و جنین هزار خانواده از مسلم و غیر مسلم از اطراف و جوانب جمع آمده و از حوادث ایام در ظل معدلت همایون بیتطفل
جسته زنده و الیوم شهری بآن عظمت و شوکت و ازدحام معلوم نیست که در جزایر اسلام بوده باشد و عمارات و باغات مرغوب و اقعه در ساری و اطراف
و دریاچه و عمارات عالیه و سایر فرح بخش و دو اسپراز باد و عمارات دو دلنشانه و در نظر باغ راحت آباد و جمع عمارات عالیه و باغخانه و حمام و غیره و باغ
عباس آباد و در ماهین نظر و کاشان و دار السلطنه تبریز یکخانه و مزار بین علی و بقیه عمارت سه چشمه نهاد بهشت نشان در همه دو همدان و بعضی محال باقی
که بهشتون ربا علی جهت نزول و از خانات عالیات دیگر جزایر و پیچ امور و توصل آنحضرت مدبر کاه و آنی است لذا حمیشه بانفاق و نظر و تفاوت قیاس
از بدایت جلوس سعادت مانوس الی یومنا هذا ابواب قربات بهره و آمانی و امل آنحضرت متعلق میکرده و معظم قضایا و معمارات قوی که آنحضرت را
در ایام جهانبانی روی داده و میکانی که بر باد بودی همت بجوزه تسخیر کشیده و بوجهی است که در زوایل این دفتر هر یک در محل خود بحث کذارش
خواهد یافت تیمنا و تبرکا در پنجاه کتاب بهر کاه در بعضی از انحاء اشاره و سیره و باتمامه در اغاز جلوس بر اورنک سلطانی جزین بکشن سرای دولت ماین و
خاکاک آسیش از زحمت و خرمی و در اشاده و بعضی خود را بین بی طاقت سر از جب عصمت برآورده و اوای تکبر و کبر افراشته و بند و قاع
و شمن خاکی را واجب و لازم دانسته از تحریر تملقات اصفهان و از انجا بشیراز توجه نموده و جلوس خان و الحقه را که در قلعه اصطخر بوده بوجهی خان از
بارکاه قلعه کردان با جمعیت متحصن شده بود بنده دفع نموده و بعد از هزیمه و دفع آن تحصن دولت یار یا منصوره دفع آن تحصن دل خاقی کاشته اعزاز
قلع و قمع قلعه را با خاک یکسان کرده و قلعه و حوالی آنرا و ویران ساخته بعد از ان جزین از خان محمد الی کنون لاسیمای آثار خلاف بظهور رسیده بود با
با دشاه روم بار کشت نموده و لشکر به تسخیر ولایت فرستاده و او را از ممالک اخراج نموده آذربایجان را مستصرف شده بعد از ان کنون بر شده که علیخان
و زنکی بر تقلب تصرف شده بود بجزیره آورده و بعد از ان کل کیلان را از غاشاک ارباب طغیان پاک کرده و قلعه سپید نزار که امیر حمزه خان حاکم
و له با بنده زبان ماین خود حاضه و م از نستقلال میزد و کیلان نه پرداد و اصلاح مفتیر تسخیر فرموده و کنه همت بر کمکر و تسخیر قلع سپهر ارتفاع مانده ران کوه
محور و پیش بود و در سمرکه در میانه جوک انتظام مایه حمیه و مالی شورش و فوقا و بوده اشته بنیروی اقبال و اجلال و ظل ممالک محروسه کرد و انه و
مقاصن ایمان ساخته زبده ازان بجانب ارزستان لشکر کشیده و شاه و رویان طاعی و کاه اشاره عصیان و طغیان از ناظیر سیر سیده دست آورده
و ده از ده و مان را و برآورده و ندا و اخاخاک ممالک اطراف و جوانب مسالک را از خوف خاطر کرده و انه و تبدیل کرد اموال خراسان بیرون
و دیکه و نیست کرحه الامر خان و الحقه خان او زبک تجریان آمده و شوه تسخیر قلعه تبریز او پرده انحراف و انجیر کرده و ده و ارباب نصرت آیات بحدانه او
ی شناخته او تاب مقاومت در خود نیافته بلکه لشکر منصور و دنیا آمدکه مقتضای الامور مرهونه با وقاتها حون بوک جاکشای بجانب و ارالسلطنه
عزت توجه نموده و در پل سیاه رباط دین محمد خان و له خانی سلطان محمد خان و حمزه خان و حمله خان کرده و ارالسلطنه عزت برسته فرمانروای تمکن یافته و بوقات
داده و منظفر و منصور کشته و دین محمد خان رفتی کته تعالی عزت و غالبیت فلک غزایان تصرف اولیای دولت ابدی نشیان در آمده و از انجا
خان عزیمت تصوب شیراز با مطوف داشته و طغیان او قایت را از میان برداشته و بر سر جا و جای خود برانده اصفه در حال دیگر نور محمد خان و له او بجمعه
خان و الی مرو و تاجیان که معاونت آنحضرت مبلغ ملک مورثت سپید و بوسر از کریان عصیان برآورده و بوده و آثار خلاف ظهور آورده و بوک فیصر

سیر و غلما و بانوی کبری و معد علیا میرزا الغ بیگ پسر دوم سیادت و سلطنت پناه و امیر عبد الله خان والی ترمذ دانست که از نژاد و اعقاب سید قوام الدین مشهور بمیر بزرگ است و از آنحضرت از علمای سادات عظیم القدر مسیحی و عابد سلطنت صوری و معنوی و حاوی معالی مقامات علوی و سفلی دکاشف دقایق انفسی و آفاقی بوده و در اول حال بتوفیق الهی و بمن همت از نشئات نقصانی گوناه گردانیده و قدم در وادی مجاهده و ریاضت نهاده و بعد از اقتدا بمدارج مقامات عالیه چون از دو جوان کمن قشقی از مقام ممالک طبرستان و ترفه حال زیرستان اوطانیت کمن توجه آنطرف امرا آلهی حواله شده و بوجب تقدیر بجانب مذکور ان دشتانه در ان دیار رحل اقامت انداخت و مقارنه صدر ره استیلا و امر مرجع اخلاص خواص و عوام آنملک گشته والی آنولایت گذاریده بجلو دیان بود از نفوس مردان و از اعوام موفق مراسیده و بود در مقام خود در آمده و شیرجا دفع مخاصل بر آنحضرت واجب گشته در مقام مدافعه در آمده و بفطنه و فرصت اختصاص یافته و در آنملک خروج بسبب کرده و سلطنت صوری را بانجا مهنوی همیگرده و بتفصیل احوال آن نخبته مآل نوجب که تربیت پذیر این دولت تابع ظهیر دستان منصفه و در رشته تحریر کشیده و دولت بسبب پیشتر مجملی از ان در رشته خود درج نموده و چون تحریر آن نوجب اطنابی لایق نمیگرد بانجمله اجمالا بوجه اداء عالیجاه از آن محمد علیا بدر بزرگوار و والی آنوده و آنده چون آن مخدر سپهر دولت و نجابتی تولد نموده و انوار سلطنت و کامرانی از ناصیه حالش ظاهر و لمعات نجابت و اصالتی از شیره و سیمونش شارق و واضح بوده بنجان از زایچه طالع فرخنده و مطالع آن استخراج اقبال معلوم نموده و بوده که بقهر آب آفتاب دولتش از افق سعادت طلوعی کرده و در برجه القوس ضیا بخش عالم و عالمیان خواهد بود و کافه خلایق در سایه رافت و اقبالش خواهند آسود و شعر اگر خواهد کشد تاریخ سواد کرمیش سایه شصت اقلیم یافته آمده و یکی از ارباب سخن ارسنده نظم کشیده بلفظ و مثال همین بوده شمسی که بکل جهان گشت مقیم ۱۰ سال بود و دوی ز فلک قصد جون گشت عزیمت ۱۰ تا گفتا زاری تاریخش گفت ۱۰ والی پایه شصت اقلیم ۱۰ بعد از طلوع آن نیر اقبال و تولد آن دلاگاه مهر و الدنامدارش گفته شد مهر بزرگوار عرض نموده که تعین اسم سامی آن قرة العین مهر انجوی شعر ای اقتضا کند اشاره فرمایند که مدان اسم موسوم گردد اتفاقا در انروز که عرضه نواب سکندر شان بنظر خجسته اثر شاه جنت مکان رسیده بود است بدام آصفی مکرر این بیت بزبان مبارکش جاری گشته بود عباس صعب شیر غازی ۱۰ سرو قد گلبن معانی ۱۰ و درین دو مصرعه دولت تیز آنحضرت عرض کرده بوده بعد از اطلاع بر مضمون عرضه بنظر دقت و خوض فی اندازه اسم سامی را منظور صفات جلال و جمال راجع یافته قرار داده و چون مقرر بود که مرکب ارشاد مزاد گان کرا از گرم عدم قدم در عرصه وجود می نهاده فالجمله بر ذمه خاقان جنت مکان همت گماشته و بعد از انشروع در مجالس سلطنت و اقبال فالجمله مباشرت کرده در ایوان جلوستون دار آنحضرت آن اداء و بوده بر ایوان صعود فرستاده و عالما نور فراست و ذکاوت که ذات حمیده و صفاتش بآن متصف بوده و بالجمله بود که عنفوان آن دوره آسمان سلطنت جانشین ماه شاهی و گاه کاری و مسند آرای تخت شاهی گردد و بعنایات آلهی آفتاب دولتش از افق اقبال طالع گشته سایه و صول دوران مقام فرخ بخشش و ایوان کیوان مثال انداخته گل بخت همیشه بهار این دولت روز افزون را تا بادی نرخت و طراوت خواهد داد و ثمره درختی که از نوالت تقاضا و فور آن همن سلطنت و گاه کاری را دوای داده و باشد بر قرار دارد امداد عنایات ایام سایه داده و به نیروی اقبال و استقامت رای اطفاء ثمیره و آفت فتن تدبیر و تهوری بدگاران آن درگذشان خواهد نمود و شاهی از نشانه که در بدایت حال قرین احوال خجسته فرجام گردیده معارفت و الدین است که در ایام رضاع نشانه داد و از کمال استقامت و اظهر شرفیش گردیده

گزارنده عالیشان و داد و مهربان بنده اتفاق و تعین انتقال و صورت این احوال خیر مآل آنچون میانه نواب سکندر شان کرسب الفرمان قضا برادران و الده بزرگوار و والی هرات بود شاه قلی سلطان الده میرزا که بر وفق رضا نواب سکندر شان بانتسابان و سلوک نمیتوده با فضا و شفقت و تتبع پدرانه و مکرر از جنین عرائض مشتمل بر شکایات بپایه سریر اعلی رسیده و نواب جنت مکان فرموده که من بعد میانه میرزا و شاه قلی سلطان انجام مکمن نیت و اراده خاطر اشرف بدان تعلق گشت که شاه زاده نامدار سلطان محمد میرزا خلف صدق آنحضرت را که از صبیه قدسیه والی نامزد شده و در اوقات صحت حاله او و بجای والد بزرگوار والی هرات و خود و والده ماجده اش، انجمگونه دار الملک شیراز نصب فرمایند و نواب سکندر شان و عموم محترم او بعد از اطلاع بر مضمون فرمان مشورو واجب الاذعان جوانبخت اقبال شاه قلی سلطان استابلو کمال آزرده گی و اشته آثار شکایت و عرض ملفوظ رسانیده ما اگر گذشتن فرزند ارشد خود در هرات آزرده خاطر گشته و چون معارف او در خاطر شریف شان صعب و شاق مینموده و نگر بلد عرضه داشت فرستاده و التماس کرده که چون سلطان محمد میرزا بسن هفت سالگی رسیده و بلوغ و رشد انس و الفت تمام دارد و اگر بعد استوار تحمل که بلب بعدای خاید و اعراض نفسانی راه بستولی نشده و بهم نرسد باشد و والده اش نیز رخصت نکرده و فرزند انعیس سلطنت عباس میرزا چون فرزند فضل صغیت و بجوار ایه با کسی انسی و الفتی ندارد و نقل حرکت او صعب دشوار مینماید امرا کرام جهان مطاع او بوده باشد او را در هرات که آنرشته سلطان محمد میرزا نیز بر اطلاعت پدر و مادر بسیر آنایه نواب فرمانروا بسیار بعید بود مدان مسول مرقوم قبول فرمان یافته بحکم قضا مصحف مراج

میرزا را با دیگر خان هرات فرستاده تا آنحضرت در رفت والد بزرگوارش بوده بعد از انتقال خاقان گیتی پوده شش آشیان در سن دوازده
سالگی بر مسند فرمانروایی ایران جلوس فرموده با وجود نه شش سن و کثرت خان خانان بتایید الهی و قابلیت ذاتی صایب و فوز رشد و تعقل کامل
از عهده مهام خطیر سلطنت و فرمانروایی که مبنی بر دوران زبردست و دلتنش مبتنی میگردد بر آمده و در زیر نوای دولتش مبنای میگرفت و او صاف حمیده و آن برگزیده آفرینش از حیز احصا
بیرون است و شرح حالات آن خاقان جنت مکان و قضایای که آنحضرت را روی داده از مجاربات علیهم الرحمة و الغفران و دیگر امور مهام و انتظام ممالک و
تسخیر دیگر بلوده و حوادث مختلفی که منظور آمده و نوشته گردیده مجلد دیگر و دفتر شاهد آن شده و مقصد مرغوبی حسن بیک پوشح در کتاب احسن التواریخ مرقوم
قلم بیان کرده انشاء الله تعالی آنحضرت را در دار السلطنة قزوین همایون بمسند دولت و اقبال جلوس فرموده و ماه کشیده و هفته مرتبه شرف بار انتقال کرده بود و حق تعالی
از خانه تقی نقای کامل عاقل گرامت شده و در ایام همایون شاه زادگان رفیع مکان و امرای عظام که در پایه سریر اعلی بودند بقدر مرتبه و حق تربیت
مرتبه میرزا مقرر سلطنت و پادشاهی خلیل کرده بودند حسن نوجوان نوجوان سکندر شان و اکه فرزند ارجمند کبیر شاه جنت مکان بود بسبب ضعف و بصر در چند سال بود
گذارده بدین عاری و عاطل مانده و بوده مناسب دانی عهدی و ضبط ممالک ایران و طوایف سر کش قزلباش مدینه انشسته اگر طوایف و اوامر الناس تابع
خواهان اسمعیل میرزا بود و مزاحمتی خاطر نشان نمی گردد و حق تعالی نخواهد خواهد شاه دین مدینه انشسته اگر تقدیر الهی و اوامر الناس تابع
و تقریب بادشاهی بآنحضرت و دودمان قدوس او قرار خواهد یافت امرا و ارکان دولت بودند و مقرر شد که حسین بیک شاملو و قورچی بیرون و گان والده قلی سلطان ایماق اغلی بودند از اسماعیل میرزا گذارده و اوقاف قرب هرده سالگی بود و بنا
سوا اعمال گوناگون از جنابت و خوردن خس خوراکی ارتکاب مینمود و چون مزاج اشرف پدر بزرگوار بخود و بسبب الفرمان قضا جریان در رتبه قضا محبوس
بود خانیف بودند بسلطنه شاهزاده گاه کار سلطان حیدر میرزا که بعد از اسماعیل میرزا کوچکتر از سایر شاهزادگان بزرگتر و منظور نظر پدر بزرگوار بود و الا
کمتر و پایه میرزا علی حاضر بود و بندا اتفاق نمود و صمد الدین خان والده معصوم بیک وکیل اگر چه والده علیه میرزا بود و با اعیان قبیله شیبانی و نه و اجداد
گرجی که خونیشان والده میرزا بودند باین طبقه عمده و سامان در میان آورده بودند از شاه زادگان نامدار سلطان مصطفی میرزا که در سایه عاطفت اسمعیل
برنگ شده و بود و فکری او با مراء کسان علاوه فکری داشت و همین دانه و مین باعث سلطان حیدر میرزا از اصفی شده بود و در انتظام
این امر اهتمام مینمود و سلطان ابراهیم میرزا و له بهرام میرزا که والده شاه جنت مکان و عمه تاجلک بود و دولت امیر قرین بود با شاه زادگان نامدار
داشت و همین قلی خلفا و هو و امیر اصفهان سلطان با یوقی ترکمان سلطنه اسمعیل میرزا اتفاق نموده کل طایفه افشار در بین قرشقی بودند و از
شاه زادگان نامدار ستیره علی ترکمان خانم که بود و قلق و دانش از سایر بنات تمام داشت بحبالت در دولت والد بزرگوار مقرر و مکرم
و صاحب رای و مشورت و محمود شاه زادگان بود با توجه سلطان حیدر میرزا که طالب سلطنت و در هم خود رتبه و فی عهدی داشت صفای
و همین اجابتین باعث گلفت و کدورت بود و اسمعیل میرزا با او بسبب سلطنه بود از سلطنت سلطان حیدر میرزا اصر با زده و در مشیت محرم اسمعیل
سعی نمیبود و از شاهزاده گان نامدار سلطان سلیمان میرزا که برادر اعیانی پرنجان خانم بود و سلطان محمود میرزا که در سایه رعونت بود و سلطان محمد
میرزا که در سایه فشار بود و با شمال سلطان و طایفه چوکرس که برادر و اقوام مادری خانم و خدمه سلطان حیدر با نیز آهنگ عزای منصوب داشته علاوه
میکنند که در راه اخلاص و صوفی گری مرشد گاهی حمیت تمام شاه مادر و قید حیات دیگر برادری و ندیم و بعد از همه شاه و شاه زادگان است که بگلام حمیت او را و

عمه و وصی گردانده اگر بالفرض قضیه صعب از انتقال آنحضرت بی نگذاشت صدی از فرزند ارجمند اولی صدی میرزا خواندگر آمده و وی و همه را طریق اصوفی
گری بسپرد گر تدولی صدی خواهد بود و چون نوجوان سکندر شان سلطان محمد میرزا و له اگر شاه جنت مکان است و بسبب ضعف و بصر گرفته بدین خانه
و عاطل مانده و متحمل امر خطیر سلطنت نمیتوانسته بعد از او اسمعیل میرزا اگر اراده داشت و مادر صوفیگری میرزا بین میرزا خواهد خواهد شاهی حسین بیک
سلطان صدیه بیزاری پرتوانم ساده مانده بدان ملحق بران طبقه و از گرده مدد این و فرگفت و گو میان مرده و فریق دیگر شده اعظم امرا نامدار و اعیان
و آقایش از شیشه بیان و ایالات گرد پایه سریر اعلی بوده بتعجیل جانب طبقه اولی گرفته و گرد و تحفه مبارک تماوین سیاه مرده و فریق سخن گفتو
اگیزه در میان آمده و با الجمله معالجات بکار رفق تقدیر الهی و دعای نواب جنت مکانی روی نمود و ماه و هفته از انتقال آنحضرت گذشته بود
پرنجان خانم با خواهر و کوچک صبیه و امرا و ارکان دولت بر صحن آنحضرت و عمه شاه سلطان صدیه میرزا را نصب و بالله خانیم و اعتماد بانو خانم
مبارک آنحضرت را از شاهزاده و مستحفظ ساخته و اسمعیل میرزا و سایر صوفیه را از یکدیگر بیان و دو تحفه از بادیه مدد چون در ایام تعالت محرم ان تحریم
عزت و پس چون و عرم را و بایله شرف و ملاقات تماوین سه فرسخ از یکدیگر شده از خانیان گرد آنها علی اراده کرده بود و انتخابه مات راه و پس چون و
عرم تفصیل خاطر نشان کرده و سه میرزا گفت که سبب دولت آنست که چون خانه کان اشرف و ذات شریف خانه و از انکه و گرد انجمانات جنابت نباید
مجلو شاهزاده مه گرد و بیکو خواهان او و در او و دی صلی حمیت زده و خدمه را خانه گشته اما خانه بیت مکان اغراض فاسده مرده و فریق را نور فرست
و فرصت اصلی در بایله برآنچه صغیر بیک پیر و خواهد خانه روشن کرده و منتقضای مقتل و در اندیشی عمل نموده و زبان مبارک با فشار این نکته باز گشوده
گرد انجمانات را از فشار این گونه حکایات منع کرده نداد چون فوج راه و یک ایلچی آقایی با بایی دیش صفیه طبقه قزاق اغلو راه اصل سلطان حیدر میرزا بان سپاه
و خلیفه الخلفاء حاکم قلعه ایماق قزاق اغلو و قوم فرش ماند و یک او از صحابه او اتحاد و نیکبخت و سعادتمند و رسیده و که سپاه سلطان حیدر با و سیله خلیفه الخلفاء
اندیشه و دوازده و نفر قزلباش اشار را تعین فرموده اند که بقلعه قصقه شاهزاده را مخافظت نمایند و یعنی موجب تقویت اسمعیل میرزا بان گشت و ان
گرجی از اعیان آنطایفه بود و همشیره اش در سلک پرده گیان مرحوم سلطنت منسلک بوده و او له دیگر و نقرا شاهزاده گان گردیده و همشیره در سرای
حرمت شاه جنت مکان میگذرد و روزی که قزلباشه او دو که آنحضرت شربت اجل چشیده بود اسمعیل میرزا بان اتفاق نموده گرد ان ایلچی گرجی از حرم
مکانست و با صوفیان دولت خواهان را اقتضای بیجانب او نیت و میگذرانیم که در تعریف گرجیست و اقامت بدین بی بدل بی عدیل مرسوم
نعمت باستقلی است او بجا مرحوم رفته حرمت نامبرده طایفه گرجی دلشیشاوند و دستاویز و دستاویز و دامت سلطان حیدر زایان و ان باب متفق شده بگفتگو در آمده
و گرجیان میگفتند که زنده بصورت روی نموده و گرجی منع از حرمت مرحوم نموده بالجمله روزی که نواب جنت مکان بجوار حمت ایزدی پیوست امیر حسین قلی خلفا و
و امیر اصفهان خان و سایر جماعت گرجی و ذرا شاهی حسین می نامیده بتاریخ پنجم از کرس از صوفیان و طایفه روملو و امیر اصفهان خان افشار و غیر
و ایلک طبقه و حامله ساز ایلک با بلو و ایراق بیه و دولتی خانه مبارک گرجی و بیجانب و نه و دستاویز و اتباع ایشان نیز جمات پنجم
تقرر حمیت نموده و حمایت زال بیک را پیش نهاد حمت ساخته و بخود راسته گردیدند و بیان نیز بگل و سلح حرم و دولت خانه آمده و اتحاد و فساد و خونریزی
کلی داشت و در انشب گرد انجمن این صفات تنبیه یافت، اقوام عرو اف و بتقریبی و مصطفی حسین بیک یوزباشی بوده و او از تعیینی غایت آنکه
خانه و خبوشت گرجیان بزرگ آماده و آسیان و در فکر و از تنبیه صبر و صلاح کرده و بوده اما اعلم و بر اق نه بنبه مدستور معهود

نهم است در رسالهٔ فن جدال که با اینهمه دقت مسلکی گشته و عنوان السایل و صوا بالاصابع و حاشیه شرح مختصر اصول و بعضی از مصنفات و تعلیقات
و شرح قصیده بدیعیه نیز نگاشته و در رسالهٔ عمره و بیره و چند رساله و کتاب دیگر از تصانیف او نگوشت فلم برداشته و است و حافظهٔ قوی داشته
حال الی غایت مرتفعه جاری که نمازان طبیعت بهره و در حفظ آن شروط مانست که مانعی نمایی آورد و صرفی ازان غلیظ نشود و ازان وقت نشده و در خدمت
رتبه عالی دارد و خلاصه اوقات حیاتش صرف مطالعه و مباحثه و طباعت آلهی میشود و گاهی منظم اشعار که دوین مرتبه جاگیر اوست زبان کشوده و
تخلص مینماید و در قصاید و غزل و مثنویات معانی رنگین و حکایات و نکات دلپذیر بشرین زبان خطاب رابطه و ادا و ایراد میاورد این و قوی
در خدمت حضرت رسالت پناهی تمیاز دیگران از منظومات او ثبت افتاده و بعضی ای شهر رسل دو کون هیرا بتست الاملاک کی بشر نه پایه تست
تر آیهٔ نعته بدیع و توئی و آفتاب در سایه تست و الیوم در دارالسلطنه اصفهان ساکن دارد و امید که وجود شریفش سالهای بسیار از فیض
افزای گلشن روزگار بوده طلبهٔ علوم از پرتو انوار خاطر آفتاب اشراقش مستفیض و مستفیض گردند میر محمد مومن استرابادی از اولاد علی
باوند خواهرزاده امیر فخرالدین سماکیت بسیار فاضل متدین نیکو اخلاق و صاحب طبیعت بوده گاهی متفرقه بنظم اشعاری بوده قصاید و رباعیات و
دارد و در علوم عروض رسالهٔ تصنیف نموده که غایت دران علوم مثل آن رساله تالیف نموده و در صلاح و تقوی در حالی داشت و بعضی
شاهزاده عالیان سلطان حیدر میرزا قایم داشت بعد از وقوع واقعه بایدمیرزا و اسنباط اسمعیل میرزا تاب توقف نیاورده بجانب
رفت از وزارت مضامر کن بحجه و فرستیشه و بارت محمد علی قلب شاه انتخاب نموده در انجا جانب منصبه شده در مرتبه وکالت و پیشوای مایف و اکثر
تاریخ هجری بگمش و عشرین الف رسیده و در قید حیاة است و مستحقین میر و یار و بسیار از سلسلهٔ قلب شاهیه متتبع می باشد میر کلان استرابادی
از سادات عظام استرابادند و اسلاف میر فخرالدین بوده علم فقه بسیاری تمام داشت و اخلاق خوش صحبت و نزدیک کوه صالح بوده و بدر
شاه بخت سکان تولیت محال وطنی حضرت جباره و معصوم که عمده الخانی شاه بخت سکان و قف نموده تولیت نواب بخت سکان و
مانده از اوکه مسند نشین تخت پادشاهی بالسنه تعویض نموده قایم داشت و مدتها بانت و از پستی انصاف داشت میر سید علی خطیب
استرآباد بوده است و در درگاه معلی منصب خطیبی و خطابت داشت و بعضی اوقات منصب المالک بوده و در امر معروف و نهی منکر سعی بلیغ
نامبرده از امرا میر سیاه خانجی شتر بار و اغراض و نهی عشیره و ارضی مزین و استیفا نقش اماره و الطبقه علماء و فضلا لاحظه زنده گانی میکرد و در
آن از دست و زبان آن مذبر نشده میر طاهر کاشی از سادات عظام کاشان در درگاه معلی است افزاز میر سید علی خطیب بوده سیر بن الحسن
منصب او میرزا سادات عظام کاشان بست میر دیگر استمرار داشت و اما میر یحیی علوی قزوینی بوده و در درگاه معلی منصب عظیم داشت
دار السلطنه قزوین داشت او میر محاسبات میر سید علی خطیب امیر طاهر در جمیع امور معتمد ایشان بوده میر شجاع الدین محمود اصفهانی از سادات
عظیم الاقدار اصفهان بوده که دران ملک سادات عظام نظیر بسیار فاضل و دانشمند و صاحب فطرت عالی و در علوم متبحر و در علم
سرآمد روزگار و مجلس شریفش مرکز از طلبهٔ علوم و درس و بحث خالی نبوده از وفور فطرت فقرا و دریشان و طلبهٔ علوم را از خالص محصولات
رعایت مینمود و میر ابراهیم همدانی از سادات عظیم الشان صفوی است و پدرش در همدان منصب قضا و قصدی امور شرعیه داشت و او در
قزوین در خدمت علامه العلماء میر فخرالدین سماکی استرابادی کتاب علوم عقلیه خوانده در حکمیات ترقی عظیم کرده و بعد از رحلت شاه بخت سکان

در همدان منصب عمده دولت داشت اما فوت کمتر متحمل مشاغل امر قضا میگشت و مانبان محکمه شرع تعلیق و فصیل مرافعات می برده اغلب اوقات
میرزا خلاصه اوقات شریف را صرف مطالعه و مباحثه کرده و همچی کثیر از طلبه علوم در خدمه و درس او مشغول بوده اند و در معقولات مکتبات خوانی
و تحقیق داره مثل شرح حاشیه اثبات واجب ملا جلال و شرح الفیات شفاء شرح اشارات و رساله نفوس و فرد ملک و در زمان دولت مغفور
اعلی مکرر ما مور دوی معلی آمده و منظور الحاظ التفات خسروانه گشته از سهور رعایات و اوراسات متفرقه بانعامات وافره شاهی بهره و مسعود گشته بعد
گیرنه موازی هفتصد تومان شفقت شده و او را در دوین سلیمین سبکبار گردانیده و در سال مطابق عشرین الف هجری که از سفر گرستان مراجعت
انصراف یافته روانه همدان عنیه قدر راه و مراحل زنده گانی او طی گشت میرا بوطالب از سادات امامی اصفهانی و متولی بقعه متبرکه منوره بامام حسین
و اعقاب العابدین امام زین العابدین و الحق بوده در اصفهان نیز بتقوا و خود و در معقولات و حکمیات خود را از اقران بر تر میدانست میر سید علی
نوه شتری والد مجد میر اسد الله صدر است که در بین حال من حیث الاستقلال در خدمت شاه بخت سکان تعالی رتبه صدارت متفرد و گرم بوده و تو
اخر ایام حیات بجهت کبر سن و ضعف نیروی ایشان شغل دین در میان رسیده و بعضی اوقات متوانی سرکار فیض آثار رضویه منوره و در مشهد مقدس سعی خاص
داشت سید آدمی زرنگ و با گیزه و زنگار فضایل میبوده و الطوار پسندیده موصوف بوده و در ایام منصب و اعتبار میر کاری خود را
طبع اتوده و گمراه آباد اجداد ایشان در وقایع نوشته خانجانی بزرگ و محترم و مرجع خلایق بوده و میر عبد الوهاب برادر موصی الیه از غایت دلتنگی
و من ندامت ربقه عبادت از قول سر افرازنده حکومت شیرجان و حوالی آن ملک برای و رویت او معوض شده بود و میر از اوایل اقامت
سادات عظام اصفهان بوده که بسیادات عنیه مانده ذاتی اشتهار دارند و لیکن میر کمال الدین محمد متصور شیخ علی عبد العالی است در علوم متداول
و معقول سرآمد روزگار بسیار خوش محاوره و گفتگو صاحب ذوق بوده و من حیث الاستقلال بر بسته عالی اجتهاد و تمکن داشت و اکثر اوقات
در حجره پدر کاشان اقامت نموده مدرس و افاده علوم اشتغال مینموده و همچی را بفصول قضایا شرعیه و اصلاح بین الناس می گماشت و گاهی بدر گاه
معلی آمده شاه و بیگان در تعلیم و نهایت سیاقه میفرموده و نه عمیقه باب سعادت بایش خواهد داشت و در کاشان مرجع الفضلا و اعلما
و دانشمندان بوده و اکثر علما تصدیق اجتهاد او کرده در اصول و فروع همچی مینموده و شیخ علی مشایخی فاضل و فقیه و دانشمند ساکن دارالسلطنه مجدد
متصور شیخ علی عبد العال بوده در رسایل شرعیه و افتاده فتاوای و اتش معتبر و موثوق بوده و در انظام امور شرعی و عرفی و بصیانت رای سر
آمد اقران بوده و انوار توجه و التفات شاه و بیگان بر و بجانب احوالش ثابته شیخ الاسلامی و وکالت علمایان اصفهان که منظم مملکت و ابلاغ
مشهور آنجا منصب بوده و در ان مهم مستقل مانده و از نظم مهمات دینی و دنیوی به پیشانی بوده تا عبد الله که مولد شریف او بملک
شوشتر است و عمر حین تا و مقصور بر تحصیل علوم متداول بوده بعد از ان که فی در شیراز کسب علوم معقول نموده کار گذار نبوده و متوجه مشهور عرشیان
شده بصحبت بسیاری از دانشمندان آنجا مخصوصاً فضای سیالمال رسیده و در اصول شرایع و اسناد مرتبه بین در جه کمال یافت و از انجا باز گشته
معلی آمده بعد از استیفای سعادت ملازمت و بسی شاه بخت سکان رخصت و قبض مشهد مقدس معلی و مجاور آنروضه متبرکه منوره و الهام

میرزا محمد شیرازی قوم حکیم کمال الدین حسین حکیم فاضل دانشمند یگانه اخلاق بوده در معالجه مرضی به صفا کار میکرده اگر حکمای عصر قول او را معتبر و نظر فاش او را بصواب معتمد علیه و موثوق به میدانستند یعنی از اطباء نامی کرده و معالجات غلط با او می کردند و اگر بقول او را بقول زمان و اقران او نمیکرد و بعضی اوقات در اواخر عمر بر خلاف او اقدام می کرده و معالجات غلط می نموده و بکشتن مریض می انجامید و بعضی اوقات در اوایل عمر او را بقول او عمل می کرده و بعضی اوقات در اواخر عمر بر خلاف او اقدام می کرده و معالجات غلط می نموده و بکشتن مریض می انجامید و بعضی اوقات در اوایل عمر او را بقول او عمل می کرده و بعضی اوقات در اواخر عمر بر خلاف او اقدام می کرده و معالجات غلط می نموده و بکشتن مریض می انجامید

بین الاکابر و الاعیان موصوف و بکمالیه فضل و دانش آراسته و او را فرزندی نگذاشته و او را استعداد و مهارتی نبوده بعد از اکتساب علوم متداوله ذوقی بهم نرسانیده و بقدر فاش شریف عمارت تمام نیافته کرده و معالجه مرضی کمتر کرده و حتی ما تصر فاتش در معالجات تعلل و امراض بسیار دیده و خواص ادویه را بقدر فاش نشناخته و بعضی اوقات قرص کمتر از ندرست و مباشره طب نموده و نا کرده ی او افشا میشود و شکسته تعلیق را بسیار خوش مینوشته و در زمان آقا سکندر خان در قزوین تعلق بر خواجه حسن مستولی گشته بقضاوت از تصرف معالجه بر دنش گوتاه کرده و در عالم عوانی تعیش کرده و دیگر الیاسی عاشق آباده ایران جوان غرض تعداد دمان کتاب قدس شاه بخت مکان و افزوده ی اصلی او بوده زبان قلم از توصیف کمال انها کشوده داشته مذکر احوال خوشنویسان پرداخت

ذکر خوشنویسانی که در زمان محمد یحیی خطاطباشی و در ایام زمان او بوده و فعلی و ماندی

و اشتغال به صنعت و علم نسخ بخطوط سایر استادان نگاشته از تعلیق تو نیان اول باعتقاد اهل عراق و جمهور مردم عراقیان و عراق عموما و ماندی محمود بیحق سیاه و غایت ثانی میر سید احمد مشهور مشهدی که هر دو شاگردان میرزا امیر علی اند در زمان عصر کسی نسخ تعلیق را بر اکت و اندام عموما و محمود مذکور بر خوشت و اهل عراق خطوط او را از خط میر سید احمد تمیز نمیدهند و اعتقاد شان آنست که جناب مولانا امیر علی او را رخصت داده و او بدین طبقه انام عموما و جناب سید احمد عموما نسبت داده ا

اشرف قاضی جهان میرزا فتح تعلیق و نیس و فارسی شنویان عصر بوده وی از سادات سیفی قزوین است و برادرش میر روح الله روزگار بسیار در
مستعدان روزگار بوده و پدر والا شان از نهایت شهرت و وفور قابلیت و بسته اند فضایل و کمالات صوری و معنوی محتاج توصیف نیست
و غزلهای عاشقانه میرزا اشرف که بطرز خاص در نشسته غایت احترام داده و از غایت حلاوت سخنش دهان آن عندلیب نغمه پرداز شکر
بین دعوی شاه عدالت داد اگر همه گوار او بحسب او الدار اگر همه گوار او بحسب او الدار اگر همه گوار او بحسب او الدار اگر همه گوار او بحسب او الدار
اغراض حسنه تخلیق بخلیه فضل و دانش و استعداد متحلی بوده مناسب این بود که اسم شریف جناب میر و برادرش در زمره خوشنویسان و اسم برادرش در سلک اهل
دولت انتظام و تقدیم یابد جون هر دو از ارباب قابلیت و دستگاه و هر دو بنده اسم جناب میر در زمره خوشنویسان و اسم برادرش در سلک اهل
مرقوم قلمی جان کرده و بالجمله جناب میر نستعلیق نویس خوب و شاگرد مولانا مالک دیلمی قزوینی بوده که از خوشنویسی مسلم الثبوت عراق بوده و علم
خارزه دشت و محرری نیس بوده و ایام جوانی بسیار بسیار بارتاک و مامور و منوشت اما در آواخر بحسب منصب با میر ترک مکس شکر کرده بالجمله بواسطه
نوشته بوده اکتفا کرده و در روش نسخ تعلیق تتبع خط مولانا سلطان علی و تسلیم و قایق آنحضرت از صاحبان این فن ممتاز بوده و او اعتقاد و بخلوص
سلطان علی مشهدی مولانا میر علی داشت و دقایق او بقدر از دیگران کرده و بود و سالی مطالعه کتب تواریخ و تتبع اشعار متقدمین و متاخرین کرده و در
تالیف نموده و کمتر از نه عبارت تالیف مایقه و در بین سکون از مکرس مصرع موزونی میرده و جناب میر میرزا در آن حال کرده و در نسخ تتبع
نموده و اگر شعر او را نوشته و با اگر او قات حیاتش صرف آنند بنایج نهایت تمام نیافت و در جمع موسیقی داده و از بسیاری یعنی نموده میرآمد
روزگار گشت و در تصنیف قول و غل نادره کار و نقشهای بدیعی مجلس آرای سکنه طهران روزگار و گویندگان زمانت و در زمان نوت
سکندرشان از زمره مجلسیان و معتمدان شاهزاده و کامران سلطان مراد میرزا بوده و در زمان نجسته نشان حضرت اعلی ظل الهی بمنصب
شهر منظور نظر التفات گشته و همواره ملازم سرکار اقدس بوده و اشعار بعضی از سنه اسان آهنگ سفر آخرت ساخته او و بطریق روندگان علم
سازه و شهروان راه مجاز نگردیده هستی را بالجمله فیتی تبه غربت عالم تعالی نموده و میرزا ابراهیم و الد میرزا شاه حسین اصفهانی ذوقی وزیر زاده و قابل
مستعد خوش نویس بوده و جناب میرزا بطریق میر محرف نویس بوده اما خط او تبه میرزد شت نمی نویسی و مصاحب جمعی قلمی روش او در روش نستعلیق
بوده اما نخود دست کمش آن میر سیده در سنوه اخلاص نماده و اتفاق سر اسر دقایق نزاکت ظرفه و شعراء مردم اهل حالی بوده کاهی زبانکده کمال
سخن و در کار کرد زانیده و کاهی ایام عمده را بنان جوی قناعت میکرده و بر در تو کل نشسته بوده از ارباب مناصب و اعیان بعد زحمتی میافت
اما بسیار مرد خوش طبع صحبت دوست بوده راه هستم طرفی و مباحثات دیده کوئی و ضبط اشرف در خدمت جناب میرزا کشاده بوده و در شعر
فهمی و تتبع لغات فرس دعوی انفراد مینموده و در رساله که در لغات فرس تصنیف نموده اکنون در عراق شایعست دیگر نسخ تعلیق نویسان در نهایت
مرتبه نبوده مثل صبیی بیک و الد شاطر محمد بوده شاطر علی که از بکی نویس بی بدل بوده و بهر حال بیک قبلان اعلی شاه که در نسخ تعلیق ترک
کرده و در رساله ترک ممتاز بوده و بهران بیگلو ولی عرکبرا در نسخ تعلیق نویس بوده بنده که اکر قلم غرایب رقم موتصیف هر یک از امثال این جماعت
زبان کشاید قصه بطول می انجامد و از طبقه تعلیق نویسان کسی که در ان عصر و شنویس بی قرینه بوده خواجه علاء الدین منصور منشی که از مخصوصان
مجلس همایون بوده و اسم او در سلک منشیان مرقوم کشته جون از مجموعه شنویسان او و از مکرران آن اندیشه نموده و کمتر موجود وی از نکاه تران الکاه کرده

تتبع خط مولانا در روش بسیار بسیار خوب کرده و در ان عصر مسلم الثبوت بوده اما جهی دیکر که بنده خوش نویسی این خطه و اشته میکفته که خط او قدری
کمال داده اما بسیار بسیار دشت نویس است و در ایام بارا بزرک میتوانید ظاهر در کتابت فرامین و نشانها آن روش خوشتر است بنحوی که مولانا محمد علی
منشی سلطان یعقوب بزکان بزکتر از خوشنویسان عدیم المثال تعلیق نویس و در دشت نویس است و امیرهای بزرک کشته و خوشنوشته خواجه مذکور نسخ
نسخ تعلیق را نیز خوب می نوشت میرزا احمد ولد میرزا عطاء الله نیز از روش تعلیق نویسان است اکرچه در اوایل شاکردی خواجه علاء الدین منصور
کرده اما در او اخر ترقی عظیم کرده و تتبع روش شکسته مولانا نموده و روش او کر چه کمتر نوشته بسیار خوب کرده و در این زمره خط خواجه علاء الدین منصور
کرده و فیر کاه او کاه بوده اما زیاده بر طوبتی مزاوده وی از نوادر کان معتبر زمان شاه جنت مکان بوده و در ایامی که در پیش و زیر ایران و شیروان
و مستوفی نظر شاه جنتکان و جهانبانی کونا کون محسود تارکان بوده و در او اخر وی معلی مجلسی از اهل مدت بوده و مدت عمر و دولت قلم و تقرب
شاه جنتکان با تعلق داشت و در او اخر عمر معاند اتفاق معایت کرده و او از نظر فیض اثر افتاده و مدتها پریشان حال میکرده بالجمله هر کاه کتب
رادم نوشته میداد و از تتبع حضار مینموده و در اثنا کتابت دخیل بوده از جمله از جهانی شاه جنتکان و زیبا نوشته و خوانستان نسخه و در زمان
نواب مکنه نشان بتقریب وزارت مرشد قلیخان کرخانسان رفته جون بسیار بغنه بود از او بوجه حرکه قضایای عرخانسان شده و در قلعه زنجان بدست
راجه زاده و پیشوای کشت میرزا احمد حسین ولد میرزا اسکندر الله که در پیش مستوفی الممالک شاه جنتکان بوده و اسم او در سلک اقامی در زاده آمده
تعلیق نویس بی بدل و خوشنویس بی مثل و مثله بوده و بعد از میرزا احمد ترقی عظیم کرده خط تعلیق را الحق بحد کمال رسانیده و تتبع نسخ مولانا در روش
کرده اما بسیار بسیار بتقلید و سواد اوراق اکرچه هر دو بنانی خط را بسطح جنان مولانا نموده و روش ساده و اندام بهره و مصاحب طرفه هر کاه این خط را بطرز نسخ
صحیح و نوشته اند که هیچ کدام کمتر از نظر نمولانا نبوده و روش غیث رقم و طرز خط میرزا احمد حسین خیلی از خط میرزا احمد است او در زمان حضرت
اعلی جناب بنده رقم در سلک منشیان و محرران فرمان فرمای هندوستان منسلک کرده بنده در ان سواد اعظم خط زمکی را صحیفه نجات
کاشت میرزا حسین منشی ولد خواجه غیاث الدین و زیر حسین بیک تعلیق نویس خوب و شاکرد خواجه علاء الدین منصور بوده در سلک همران ۱۱ الا
تعالی منسلک کرده بروش استاد ش کاه کاه نویس بوده بسیار سریع الکتابت بوده و کمکه نسخ تعلیق را نیز خوب می نوشت و دیکر خوشنویسان
مثل مولانا محمد امین منشی قزوینی و غیره بوده بنده از طبقه دشت نویسان استاد زمانه دیکانه و در ان مولانا علی بیک تبریزی بوده کر چه خط او در سیاق
و اهر خطوط با قوت نامبرده روش مولانا عبد الله صیرفی نوشته اما در نسخ بحضور او کمتر استادان کشیده و اتفاقی نزد مصاحب هروان تبریز و سایر ولایات
تبریز تحقیق بوده و از شاکردان او مولانا علی رضای تبریزی و حسن بیک و الد محمود بیک سالم ترکی کرده اند مولانا یوسف کتابدار نیز خوش نویس بوده
و جمعی دیکر در تبریز و در شیراز و خراسان و عراق بوده اند که اکر قلم شکسته رقم تحریر بیاندازد قصه بطول انجامد و لهذا اسامی شاهیر این طبقه و بعضی
کیفیت حالات مابکاه پادشاهی و از زمره مرقوم کردانیده و زبان قلم را از تحریر ایشان کشیده و اشت ذکر خاقانشان مدیع کار و مذهبان سحر

اما ذکر خاقانشان روزکار بوده بنده در ان عین او اوان زمانه بوجود و ایشان مدتی بوده و زمین داشت کارنده نقاش عهد بوده دست ۱۱ هر رسمی را بنحو
نقش ثابت با حضرت شاه جنت مکان علمی تمشان نقاش نادر کار و مصور نادر کار که قلم سحر کار او بنده هر چند اسم شریف شاه جنت مکان را در اعتقاد دست و در
روزکار در آوردن نوعی از کستاخی است اما چون صحیفه حال سعادت مآل ایشان بدین نقش مدیع ارائستکی داشت بدکر آن جسارت نموده و مختصر

نگارده استاد آن سلطان محمد مشهور بوده مذهبی و نزاکت قلم را مرتبه کمال رسانیده و بوده در آغاز جوانی ذوق و شعف بسیار باین کار داشته
و استاد آن نادره کار این فن شکل میرزا و سلطان محمد که در این فن شریف طاق و در نزاکت قلم نسخه آفاق بوده در کتاب خانه معموره کار میکرده
و آثار بسیار نقاش این صنعتی از این خاص و عوام بس نام خصائص بوده آنحضرت باین طبقه الفت تمام داشته هرگاه از شاغل جهانداری و فرصت
تمکن آنی در غنی حاصل میشد مشق نقاشی ترصف دماغ میکرده اند و اخر از کثرت شاغل و فرصت آنچنانی نمایشه و استادان نه کار میکرده
صورت هستی را از رنگ نیستی حیات بر داشته آنحضرت کمتر موجه بکار پیشه اصحاب کتاب خانه را در اصلی کرده و حیات او بوده مرخص شاغل
که بحیث خود کار میکرده اند و در آخر ایام حیات سوانا یوسف غلام خاصه را که خط خوش خوب هیوشت و ترجمه از آنحضرت یاد میکرده و کتاب و را
کرده کتب نه کار خاصه شریفه بتحویل او بوده و مجلس استاد این فن که بعد از انتقال پادشاه بجنگان رفیت افزای صنایع زمین بوده و در
مانده و دران و حید زمان سوانا مظفر علی است که تعلیم موسکاف چهره کشای صور اهل انصاف ست و نسبت خویشی با استاد مزبور
و در مدت اندک بمرتبه کمال ترقی نموده چنین استادان نادره کار و چهره کشایان بدایع نگار و این فن شریف صدیل مسلم ست
مصور خوب و طرح فی مثل بوده تصویرات و دو نسخه جهون من مجلس ایوان جلوستون طرحی مشابه الیه و اکثر نگاشته ارقام زرین فام رایت
بعد از واقعه هایله پادشاه جنت مکان بر صحیفه هستی طرح نا خوشی میرزا بن العابدین و خرزاده و استاد سلطان محمد مصور استاد و شاگرد و همچنان
مرد علیم النفس بیکو اخلاق با کیزه روزگار نوا آهسته روی و خوش آداب بیشوده و شعار خود کرده اینه و در خدمت و منیع و شریف معزز بوده و در
خوب و مجلس بازی قرینه با کیزه کار و چهره پرداز بوده شاگرد دانش کار خانه نقاشی دایر ساخته کار میکرده اند اما خود حقیقه جنت شاه زادگان و امرا
و اعیان کار کرده و رعایت می یافته و انوار توجه و مرحمت کار بر صفحه احوالش می تافت و در زمان اسماعیل میرزا که مدایح گستاخانه بجنت و
شاه زاده میرزا در اصحاب کتاب خانه نسبت و اخلاق او بوده و در زمان اسماعیل میرزا که مدایح گستاخانه بجنت و
حضرت میرزا قلم قدرت مصور را ستایش او و ترقی علیم کرده بسیار نازک قلم و دقیقه کار و مصور بی قرینه بوده سیاه قلم و کرده ازی و تصویر او بی
شاهی بدست تو انست گرفت و مجلس بازی میل بوده و در زمان اسماعیل میرزا از اصحاب کتاب خانه بوده و در زمان نواب سکنه رضوان او را
آن پیک در سکک سمتران شاهزاده جوان بخت کامکار سلطان حمزه میرزا مشغل بوده و در زمان اعلی شاهی ظل الهی مرتبا طاعت
شرف بوده و در کتاب قدوس آنحضرت بیکو عرشان نامبوده کشته سوانا شیخ محمد بیزنی مروی بذله کوی شیرین قیافه و خوش اخلاق او در فن
تصویر و رنگ امیزی صورت دم از نکتهای میزده و الحق در ان دعوی صادق بوده عهد استادان نقاش درین اوان با موالی بوده
و فنح تعلیق را بسیار خوب میوشت و انقل قطعات استادان چنان میکرده که تمیز آن از منقول قلم ترده بوده و دران خطاط بسیار دشوار بوده
صورت فوکیز اورا بحر اعلم تعلیق نموده شاگرد ساخته و کسی تبریزه کوه سازی و چهره پردازی نکرده و در میرزا و رعایت سلطان ابراهیم میرزا قلم
خوده و در خدمت او بعراق آمده و در زمان اسماعیل میرزا از اصحاب کتاب خانه بوده و بعد زمان بخراسان رفته اورا ک زمان فرخنده نشان حضرت
شاهی ظل الهی کرده و در عمارت آنحضرت در عمارت بوده و شاهنامه مبارک قزوین کار میکرده و در بندگی این آستان جان داد سوانا علی اصغر
کاشی استادی قرینه و مصور پاکیزه سازه پرداخت و در رنگ امیزی سفته و در کوه پردازی در مجلس سازی از قزوین در پیش بوده و تا
در خدمت سلطان ابراهیم میرزا بوده و در زمان اسماعیل میرزا از اصحاب کتاب خانه بوده و در زمان اعلی

مقرر

بدیشه

ثنا و نعت سخنان ز بلاغت سادات دست باض گوی ازایشان مطلوب مولانا نوید از سلطنه قزوین آمده تا وقت منوده با مولانا ضمیری
و شعرای پای تخت همین معاشر و مصحب بوده در زمان نواب سکندر شان بگرسان رفت در دولت عزسان نعیم سلطان اورنگ
بعلت رفض در مقام آزار او در آمده عاقبت تبعلش فزان داده عذر آن سیکنف که شاعران سیه زبان می باشد چون مولانا از آن آزار
شن بود حظه کرده مگر بساد اجوا مانکنید و بر صحیفه روزگار باقی نمانید شخصی از اهل عرسان در جواب گفته که گر ام هجو مدرازین که جناب
قتل مولانا ولی دار الکتاب بوده دین مدعای جمله خود در صفحه روزگار گذاشت التشخص تیز در ایزی این سخن تعقیل آمد مولانا وحشی نرزدی
از شعر الحقور و بخوزان فضیلت کسته او و همیشه در وادی العباده تر زیاضت منوده و بعمل دیگر مگر شعر می نوده مگر موقف داعد شرع خوا
و دستوری نگاه و عمر است و کتاب فرا داد و شرین که در ابتدای طبعش در رشته جاذبت انتظام یافته بین مشهور شعر است و ابیات بلند و سی
گوشه‌نشینی و معانی دقیق در کلیش دوران صحیفه و جذبت آمین سند رجعت و آزاد بوان عزلیاتش ابیات عاشقانه زبان آشنا و نگارینا
و خواجه حسین ثنائی در اوایل حال در خدمت سلطان ابراهیم میرزا و بعد از جناب میرزا رعایت یافت شاعر قصیده گوست و معانی بلند
دارد و اما در شعر قصیده های همچه و سکینه که طبعش اکثر سخن سنجان روزگار را در ادراک معانی آن قاصر است و حیرت زمان فرمانده و دوران میرسد
معمای کاشانی از سادات طباطبا حسینی صاحب سیر غال بود و انتخاب در شیوه معمای یافته مثل و تتابع گوی فی بدل بوده و مدت عمرش را در کاشان
و بهر گزار زرخوه عاشقی خالی نبوده و در زمان شاه جنت مکان در کاشان بمیرزا محمد زاده میرزا بدیع الزمان و در زمان صاحب جمیل و صاحب
بود و میرزا جعفر سنبد قدیمه رتبه اصفهانی یافت جناب میرزا در زمان حضرت اعلی شاهی شوق وقت میرزا تخلص آمده بهند رفت و او
او کبد بست شاه و شاه و الاجاه جلال الدین محمد اکبر پادشاه رسیده و در زمره ملیبان آن پادشاه انسلاک یافته اصفهان با آن اسامی گرد طبیعت
داشت سوانحی نگیز از تومان جناب میرزا عایت نموده و از زاده پادشاه تیز عایتهای کلی یافت جدا زیایی که در آن ولایت میرزا و میرزا و گرد از
حج بهت سد احرام نموده و در آن سعادت فایز گشت دو سال در مکه معظمه اقامت داشت مقتضای حب الوطن من الایمان دست قایده قضا
گریبانش گرفته بخدمه گاه تانش کشیده و از حضرت همیون اعلی باعنایات و سیور غالات بهره و در گرده میرزا شعار میرزا در قطعه و قصیده و غزل و
بیاست دین صحیفه تیک رباعی در مناجات اختصار نموده رباعی ناله کن که قضای تو ناله کن که قضای تو ناله کن تسلیم که قضای تو
غفارت ادیب بگرام نام خوش داری تو مولانا ملک علیشیر را بخدای و برادرش مولانا ای و برادر صاحب حال از اهل فضل و کمال
ملک علیشیر در زمان شاه جنت مکان در مدرسه رز رسایه شجر قزوین بوده بهره گرده و سیار رشیده و عاشق پیشه بوده با کمال صلاح و تقوی زیوا
نان خوش بوی خوش سماع طبع افتاده داشت و سواس در طبعش غالب بوده در زمان حضرت اعلی شاهی همیون رخت اهل از قزوین بکاشان کشیده
غایت استقامت در طبعش بوده گاه بوده فقر و ملکه پستی جان جوی قناعت گرده دیگر و سرای بزرگ گرده کان ایزدی نمیکرد و الحیا با اهل طبع
سلطان هزده و آذین یک بیت بدیوانی برابر است بیت خون بکاشت ملک بیع تم تیر سیم که بی تقرر بخانه قاتل رود مولانا کاشی صحابی
مرد و دانیش نماند بوده و هنری نگذاشته بوده و سواد نداشت و شعری که میگفت در گوشه بازار بهر کس که میرسید التماس میکرد که چیزی بنویسد
میگرد و مدتها این نگشوده را مرد م مخفی بوده قصاید و غزلیات مرغوب داد و از اشعار او در این صحیفه تیک بیت انتخاب می نماید بیت تو قوت

همه دانی و دیگر زی و تباغض ۵ باک طور تو کرده ها کی صحابی ۵ مولانا مظفری کشمیری خوبان خوش سیمای دیده صاحب جمن با مطبع و خوش طبع
قلم نسخ را صفحه عارض خوبان کشیده و دستخان شیرین مقال مشهور در میان همنوان جهان انده شده در آغاز نشوونما و ولایت و لیده بر کشمیر عزم سیر و
و باد اک صحبت شعرا بدین آمده چندگاه و در این ولایت توقف نموده بر انجا عزم سفر کرده و جهانها مراجعت بدیار خود منوده و مولانا ملک قمی شاعری خوش
شعرست در آغاز شاعری جایگشتی تمام در سخن داشت کرده اشعار دیگران نموده در آوان جوانی در شعر ترقی کرده و کلامش نهایت مزه و دلکش
یافت از ایران بهند دکن رفته در دولت عادل شاه و روزگار گذرانیده و او با مولانا ظهوری کتاب نورس اگه نه هیز چیست باشتاق ملک
نیام عادلخان تمام کرده در هر یک چهار هزار و بانصد بیت گفته اند و نه هزار همون مال بال اصفه صد و بانیشه مولانا فهمی گفته شاعری مخور و بیشه
مولانا محتشم در کاشان دم از گرمی میزده و از اشعار شعرای کاشان منفرد و ممتاز و قوتش بین بهت بارگ مازنو و این بیت و قصه و که
بهت در اصفهان گفته او بسیار خوش آمده است نظم گلزار نگنجد مگر بر بهر صحبت ۵ بعد خواجه کرات کرده و است بشیره ۵ مولانا ماتم کاشی شاعر
شیرین گوی و اندازه زیاده و جناب مولانا بسیار بهره و سیاه و ان واقع شده او و طرفهای کاشی طعن صنعتی را وی میزده و در حضور او سخن
هند و ستان میگفته مزن او زین طرافت بهم می آمد و قتی جا تشو سیاه پوشیده او و بگی از خوش طبعان گفته که مگر جامه خانه از و مالیده و
جناب مولانا معینیه بوده و این طرافت او و در شیوه غزل فی بدل آن میرزا صفوری فی سیه صابی با گرده و در گذار او و سالها و در تصانیف عالیات
ابیات و عبارات گذرانیده و مولانا میری روزگار جهان اصفهان در بدو اصفهان آقامت داشت میرزا صابی از آدمی زاده های قصبه بلغار
خوبش نواده عالم بستونی او و جوان سنقد قابل بوده شعر اخوب سیگفت و در علم موسیقی مهارت و تصنیفات مانده و نقشهای مبین نگار او
نبان زد گویندگان عراق است و در بدو قزوین او فات خوش گذرانده و اک صحبت خوبان صرف منوده از اشعار او در همین کل نبت
این او بهت مشهور و در خاطر او جب صابی داریم آیا تمی گرمیدانی ۵ تر او میدار از ناله ای زار من از خوشتن رفتم ۵ در صابی رنگ دارد معنی خوش
صحبتی است ۵ رنگ می بوده است بر سرت کش دیدار هم آشنای کونه کان خوشش آواز و مطربان بنوازند خوبان شاه جنت مکان از شعرای
اصفهان تمام می نموده و این طبقه را در اقلیم شرعیت پرورش نیز قابلیتی و استعداری نبوده و همین را که مازم و بنده اخراج فرموده گر اشتاهمین
شهری صابای که سوزنیای نقاده خاندان همین او کسی از این طبقه مازم نبوده و در آوان اخراج صابی طبقه اگر سماع اشاره از دکان بصحبت این
نبت نمایند و بعضی از امرا گرفته و بنده ملت بطبیعت و همنده و خوبان دارد و بساعت سین خاطر مردم گرده و شاهیرزان طبقه گرد در آورده
و بنده شش حافظ احمد قزوینی که در گویندگی طاق و در چشش آواز و تنگ خوانندگی شهره آفاق و بچه هیرزی را در آورد مولانا مظفر غسال و فیره را
از راه و اخراج کرده و بنده و استعداد همین سوزنیای را که خوبان بجاسا میرفت گرفته چندگاه و محبوس کرده و بنده گر سوزنیای گرد و در کار خانه
همین نوازنده و رجایی دیگر بتوازنده اما جمیکه در آن دکان موجود بوده و بنده در زمان اسماعیل میرزا در اداره و جمع شده و گویندگان حافظ احمد قزوینی
گرد شیوه گویندگی و قدرت آواز و در میان امثال و اقران استعداد داشت حافظ جلال هیرزی خوانندگی و گویندگی را جمع نموده و در هم شیوه
مرتبه کمال او داشت و اکنون قوت بر جایر از طبقه رجحان داشت در زمان اسماعیل میرزا اجابتی شده و این بهت مناسب حال او ست بهت
گی خوانندگان دایره دهن صور آکنده و ۵ هر زمان هم جلال اصفهان آمده جلال ۵ و در زمان فرخنده و شان حضرت اعلی قرب و منزلت تام یافته و دایره السلطنه

اصفهان آهنگ سفر آخرت نمود پیشتر قرار داده خاطر است که خوانندگی مخصوص اهل خراسان و کوشندگی مخصوص اهل عراق است و حافظ مخصوص
اگرچه از اهل عراق بود اما بروش خراسان خوانندگی کردی و الحق در این شیوه در عراق طاق بود حافظ باشم و لذت و لذیذ قزوینی اگرچه از
زمان و رجب دیگران نبود زیاده تحرق نداشت آمد و آواز خراسانی کرده شعله آوازش زبانه تغلب می کشید و در خدمت نواب مکمه زمان
و نواب شاهزاده مغفور سلطان مرده میرزا دولت و شرف یافته از مشاهیر اقران در پیش بود و از فرهنگان مکان استاد محمد کاظمی تلمذ
فی قرینه او بود و هم می نواخت و کمان اسمعیل میرزا لازم شده از کفاة اقران ممتاز بود استاد محمد مومن ولد استاد حسین قلی تلمذ بسیار
خود نوازی قرینه بود و سازنده فی شکل خوبی مضراب و چاشنی دست و طرحی در ساز او بود که دست دیگری بدان نمی رسید و الحق در
فن منفرد و ممتاز بود و داد اخر خدمت خان احمد گیلان اختیار نموده و گیلان رفت در آغاز جوانی خسرو دانی سپری کرد استاد حسینا
تاری که چهار طنبور خوانده است و در یاد داشت و استادی دم از گیتاری میزند اما سازش زیاده و فرهنگ است استاد محمد نسترقلی در ایران تنها
فی قرینه اصحاب یاد داشت نبود و تصنیفات بافرهنگ داشت در زمان شاه زاده مغفور سلطان مراد میرزا لازم شده و در خدمت او مقرب و محترم
و مورد تلطف و رحمت بوده در زمان حضرت اعلی نیز قرب و شرف تمام بهم رسانید فی قرینه بود و خط و ادا مین همی کشید از برادران او فیض یافته
مرتبه بازندگی رسیده و هنگام تقدیسرای در انجا از برادران مرتبه با تری داشت و استاد معصوم گیتاری در شیوه او از زندگی فی شکل و نیمه
نبود و در مشهد مقدس اعلی در خدمت سلطان ابراهیم میرزا می بود از انجا بجای دیگر رفت سلطان محمد طنبوری در این فن رتق و فتق کرده
در عراق در طنبور نوازی استاد بود اما در عالم عراقی جالم تعارف میزد حسن طنبوری در جنگ نوازی استاد بود و این هر دو شیوه را
مرتبه کمال رسانیده بود دیگر بازندگان در اطراف بسیار بوده باین نهج کس اقتصار نرفت از طبقه قصه خوانان و نقالان و اشال
ذالک همی بوده اما با هم این دو برادر شهم نمود استاد سلطان محمد گلی قصه خان فی بدل بود عهد خود نظیر و مدیل نداشت موازنه عهد او با
شاه نامه خوان فی شکل بود و شعله آوازش بنگلغ زبانه می کشید و این شیوه را بمرتبه کمال رسانیده بود و السلام ذکر شاهزاده که

مغفور سلطان حیدر میرزا و قضایای که بعد از ارتحال شاه جمجمگان روی داد تا حاجت کذارش یافت گرد بشبی که واقعه هایله شاه
جنت مکان دست داد و سلطان حیدر میرزا که مدعی سلطنت بود و اولی عهد سلطنت بحسب الاشاره بهمراه حالیحضار باب اختیار خود علی
ای التقدیر این شاهزاده عالی قدره در دولتخانه تمام توقف نموده و از زمین خاطر اشاره که اعوان و انصار او در بیرون اند در این
کنگ دولتخانه همیون بحسب اتفاق از خانه حرمی بود که با دو اتفاق مذکوره با انجمن نواب میرزا صباح آن روز تاج شاهی بر سر نهاده و بشیر
خاصه شاه جنت مکان را حامل گردد و وصیت نامه مهر مبارک آنحضرت ظاهر ساخته مدعی آن شده که آن وصیت نامه سراسر بخط اشرف آن
حضرت که در اولی عهد و قایم مقام ساخته تمامی شاهزادگان و امرا و صوفیان و خواهان آن دوده مان با یوان چهل ستون برآمده
سیاه ان گفته که این وصیت نامه بخط مبارک اشرف نباشد فی خیلی بعید است که بخط اشرف شاهنشاه دارد و بعد از فوت
آنحضرت نوشته شده و اکثر سخن از نگاشت مبارک بر دون آورده مهر کرده اند العلم عند الله بالجمله شاهزادگان با یوزباشیان و قوچیان
و انگیک آقایان و جماعتی که از اهل کنگ و اهل قدمت در دولتخانه مبارک بوده اند حاضر بسیار کرده و انعامات داده و وعده های نیکو

سید ادهند مرتبه گفت که در رکشوده و هزار تومان خاصه زده که بیرون مجتمع شده بودند بازدرون آورند آنجماعت از صباح تا شین بطریق تعجیل
با و از روی ادب سلوک کرده مهر لحظه نمیگذارده وقت نمیکرده اند و ادب اصل تسلی میدیده اند و کشودن درهای مخاصب میکفیت از اهل
کنگ نوبتباشی حرم قوم اولی کنگ اقرار عالم گرمان که در آنشب در کنگ بوده در روایت ثابت متقول است که گفت نواب میرزا مرا طلب نمود
و صدور حکومت کرمان و قوری باشی گری داده و دستاد کرده قوچیان محافظ درکاه و رقه این مهم را نوعی صورت دهم که در راه بازگرده و هزار تومان
خاصه میرزا را بازدرون آورم من تا پیش از رقه بازآمدم و صبر نا گفتم که قوچیان چه بانی میکنند و میکویند که پادشاه از نیمه رقه و طوایف
قزلباش دو کرده شده و مهر کردی همیتی نموده و انه بازنگ مرده کرده کشه عرست و دولتخانه مبارک و حرم و محافظ مانوس پادشاهی پیش شان
همن ساخته ایم و امرا و ارکان دولت مرده کرده و تا بامداد تعاقب مشروع بامری نکشته و الصباح دولتخانه و اریش سفید این مرقن این مهم
باصلاح نیاید و خاطر ها و دولتخواهان که خیر باین حقوق ولی نعمت امری دیکر مرکوز خاطر نباشد از فساد و دست درازی تا خاطر جمع نشود و حوال
دخول و خروج احدی نمیه میم شاه زاده دانست که اینجماعت با و بیکباره مکر سخن میکویند دست نشیه کرده که سخن قبل خود را نمی شنوم و الده اش
نرنجس پرده شاهد این حال کرده فریاد برآورده و مانع آن شده شاهزاده اعراضی شده بکرم مرفت و تا آخر روز مضطرب الاحوال کاهی در پرده
و کاهی در اندرون بوده بشخص او نه که در حبس آنجماعت مانده و حوال دخول احوال و انصار نیست اما امرا و ارکان دولت که بصیری بر قضیه دارند
اطلاع بافته اند میرا سمعیل خان قفار با سلطان احمد میرزا نیز ال حسین قلی خان قفار قرابت سلطان محمد میرزا نیز کرد و نیز ال ارس خان رو بلو و با آنجا
آمده اسمعیل میرزا بایشان همکی همیت نموده و متعاقب شتابنده و طایفه طالش و استاجلو و کرمی و سایر سلطان حیدریان که معظم ایشان صدقه قزوین
خان صفوی و همراه سلطان طالش اوغلی بیک کونه و صیفان بیک و زال بیک کرمی و الله قلی بیک سلطان الکنگ افضل بود بنیز ال حسین
بیک یوزباشی جمع شده جانب سلطان مصطفی میرزا که در خانه او بود بوسیده و سلطان ابراهیم میرزا و له بهرام میرزا آنجا آمده مجموعا همیتی مستقل
در این محل دست داده و همی از احیان امرا تغیر مثل سید سلطان چابق نرکمان و الله قلی بیک افشار حاکم کرمان و محمد قلی خلیفه ذوالقدر حاکم
دمیرزا علی سلطان قاجار و صفی و دیکر تا آخر روز در منزل خود توقف نموده بجمع همکی ام حاضر نشده مجموعا مرده کرده و در باب حصول مطلب خود
حالی بوده سلطان سید بیان جنبان لبوت خود موجود بوده که کران طبقه صبایی بر سید اشعث دارا و الشان آن بوده که بهمه اجتماعی مرده و آنجماعت
آمده داخل دولتخانه شده و میرزا را بر ستاده آورده جلوس فرموده و هر کس تکلف نامه مرقوم او پرداخته خاطر الشان از جانب اسمعیل میرزا کرده
قلقه قمجوس بود و آنجا اتفاق علیه انصار قرار داده خواهر حارس قلعه جمع بوده که بعد از جلوس سلطان حیدر میرزا در باب او با بحکم حکم شود علی خود
نموده اما بعضی عقلا از الشان میکفته که خوان قوچیان کنگ با جواب دولتخانه را مسدود کرده و منتظر شاهزاده اند خلاف مظهر آورده و نه
سیاه اجمن مرده دولتخانه رویم فی ماهن بکنی واقع شود آنجا فت بالضروره قصه شاهزاده نه خانه مرده ساعت تغیر ای داده و نه زینه دیکر میکرده
آخر الامر این امر قرار یافت که تا آخر روز که وقت کنگ است صبر نمایند و آخر روز بیجانه اکر شب کذشته کنگ آنجا فت بود و شب بلا اتفاق بحسب
نسبت دارد بطریق معهود تجدید نسبت خود و کنگ دولتخانه میروم و از خانه آنجا فت الرقی سلطان الکنگ انفی کفت که بر اق نسبه مرده و دولتخانه
بادشاه در ضمن از صوفی کری و اخلاص دور است و نیز ندان تفنی نمیه بهمنور تا در خانه حسین قلی خلعتبان همیتی نشده اول آنست که

اول لسیر او رشته عهم او را دو صد و نوزاد ساخته بعد ازان بفراغ خاطر به مهمکار و اقام مهمی که پیش نهاد خاطر است پرداخته و فی الواقع عقل این واقع بود اما چون او بدترین حال این طبقه شده بود بر وفق غفلت رو روی دانش و هوش آن قوم که هر کدام مرد رجالی بودند گشته
شده حسین قلی خانکه در روزگار او بود اوایل حال او خدمه عظیم داشت که مبادا سلطان حیدریان بر سر او آیند به هر وی انزیشه که باعث خواهد
خلاصی او کرده او لا بشراق خان و دعوه شاه قلی سلطان مست انلی ذو القدر را که مردم لشکر بیشتر بعقیده و بند ربالت از جانب سلطان محمد
میرزا و اتباع او که بحمایت سلطان مصطفی میرزا و حسین بیک و اتباع او فرستاده که پای در میدان حصاکه نهاده و در دفع شر و فساد
سعی نمایند مخاصمه چنام انگیخته و دو دستگی بایکدیگر اتفاق نام اول لباس سوگواری او پوشیده و بوازم تعزیت شاه جنت مکان و تعظیم
و تعزیر مصیبت آنحضرت بر دو ازیم بعد ازان رشیش بغیان با هم کمی نگذشته صلاح و فساد را داده مردد طبقه را بایکدیگر انگیخته و دو دسته بنحو
مصطفی دین دو دولت مایله هر یک ازین دو شاهزاده که حصانت دین دو دولت تصور توانند کرد شالیسته تر دانسته به پاداشاهی انتخاب نامه حضرت
مسدانست کرنی فایده است امابچه تعلق انشان از فرستاده و انشان آمده چنام که آورده اند از این طرف نیز جواب های خفیف داده شده
و عاقبت ازین قیل و قال کار بشت بعد ازان نامه میرزا دیگر اندیشه و کس بیک فرخ قزوین فرستاده و قرار داده اند که بایلغار بشیراز آمده مژده
رسانده که اسمعیل میرزا بایلغار می آید اول شخص او به که راکب و مرکوب غرق عرق خود را بشیراز رسانیده و مژده آورده که ایلچی اسمعیل
میرزا بایلغار رسیده و بشرت یافت که شاه جنت مکان در وازده روز قبل ازین در خدمکس بطلب شاهزاده فرستاده بود و او نیز
بر سهیل تعجیل می آورده ایلچی بسرعت استعمال رسیده خلایق و عوام الناس که بالطبع خواهان او بوده بشنودش و غوغا در آمده در دیوانخانه
خانه غلغله عظیم در انجا واقع شده و سلطان حیدریان ازین حال بغایت افسرده و پریشان خاطر گشته تا آخر روز باعث
توقف اراده و انشان شد تا که در آخر روز مشخص شد که این خبر کاذب محض تزویر غلغله بوده اصل مطلب او دعوی عظیم داشت تا آخر از
اگر شر مردم از اطوار سلطان حیدریان که بایشان افسرده کی تمام روی نموده از دولت انشان مایوس شده و جمعیتی امر اشل محمد قلی خلیفه هرات
و غیره که در خانهای خود توقف داشته بخانه غلغله فرستاده و سین بیک و اتباع او آنروز در طرفین دولتخانه دکشیک عازم و جازم
گشته در رکاب سلطان مصطفی میرزا سوار شده در وبه دولتخانه نهاده در وقت سواری و کثرت و ازدحام لشکر انیان سلطان ابراهیم میرزا
تخلف نموده خود را بخانه خود کشانیده آن جوانی او دانسته در رتبه تحسین الله قلی سلطان انکه اعلی نفرال خود رفته خواهد نمود بهمین
بیک اول زراه معمول که راه خیابان او بود رانده شده چون بکوچه خانه خلیفه محمد وارد اسه قلی بیک افشار رسیده مردم انشان کوچه بند
کرده او بود ند از پشت بام تیر و تفنگ بسیار انداخته آنجماعت را رانده تا حسین بیک مصطفی در تنگ مذبه ازان راه عبور نموده
از اه دیگر گرفت خانهای خزانه عامره و بوقه را نشانه غربان خزانه تیز ملحوظ اکه مبادا انشان بر سر خزانه آیند قدم مخالفت پیش نهاده
در اول حال تیر و تفنگ بسیار انداخته و حسین بیک فریاد کرده که ما را با کسی جنگی نیست و بجنگ نمیرویم شاه ما کجاست آنجماعت بیشتر
از بیک کشته و تا که حسین بیک در خانه بود رده شانه رسیده و در را مقفل یافته مردم خانه در گوشه فتح الباب نشسته بشیر انشان رسیده که غلغله
و اتباع او از راه خیابان آمده بمیدان اسب که متصل بباغ چهارم است از انجا داخل شده و سلطان حیدریان و ند فکر کرده که مبادا از انجا

بیشتر از انشان بباغ چهارم درآمده و قصه شاه زاده گفته دروازه خانه باز بانچه گرفته بسته بود و شتابانه بگشاده میرزا در چهارم بود و بدرب
رسیده و انشان بهر طرف که میرفتند راه نیافته از هر دری که رسیدند در را شکسته و داخل شده و شاه جم گویان فرار زنان خانها در آمدند
از انزمان طرف غلغله و اتباع او که بمیدان اسب درآمده بودند استقبال سلطان در باغ چهارم را گشوده و باطلاق آنجماعت اگر شری سواره و پیاده چهارم در آمدند
و بجست و جوی شاهزاده مشغول شده سلطان حیدر میرزا چون دید که مخالفان چهارم آورده اند فرار نموده بیرون شده در بار رسیده و دروازه
بار زنانه خود را مخالف یافت دروازه بیرون را بسته دیگر باره بازدن چهارم نزده و الفتح بالسیف را که قرنش چهارم است چهارم نگاه داشته
بازدن خود را بیرون رسانیده آمد تا لحظه خود را در انجا حفظ نماید که مردم او پراکنده شدند انست که همین سوار و پیاده چهارم که تا خانه حاضر باب اندرون
بود درآمده بوده باشند فاحش ادب نموده نکرده بجماعت خود پای نزدایره ادب بیرون شاه و بحرم خاص سیاه عورات درآمده و او را بسلطانه
شاه زاده و علامی دیگر نیافته ماوا له وه با لباس زنان لباس انشان پوشیده و از خانه بیرون آمده بشتاب دیگر میرفت شیرین نوکر گشته از عرده
کشیک آقاسیان چهارم بیک شاه زاده را در استانه خانه دیده که مطلوب شتابنده بیک چهارم سلطان سلیمان میرزا و سلیمان بیک
بود باشی روه و در آویخته بیرون کشیدند غلغله و سمال سلطان فی الفور بجزا رقتل او کرده ند آن دو ازنده ابچهم جندان بنجر و شمشیر و نیزه و تیر بر و
نهاده ند تا که آن سرور بامن سلطنت را که در گلشن اقبال شکوفه نامایقه و نسیم جنات را از خوالی و مجال فرزند نبود از پای در آورده ند و تمام
لحظه سرو قدش را که بخیر خرم فرود می آمد از زین جدا کرده ند و چنین که عیان بیک کرمی خال شاهزاده و دوال بیک و همچی گیرانده و بان شاه زاده
و بار اده رحم کرده شاه جم گویان نعره زنان بدر چهارم رو بیک رسیده و بند سر سلطان حیدر را از بنای او بیان آن کرده و نده انشته
و فریاد کرده ند که اینک سر شاه و شاه زاده بی خیال آشوب سلطنت و استیلای آن قوم ناتاب بایس و دشمن کامی منقطع گشت و دست
شان از کار و کار شان باز دست بیرون رفت چون دولت زان طایفه رو گردان شده بود با وجود و دکه شاه و اعوان بخت کامکار سلطان مصطفی
میرزا اجوان قابل مژده سازنده و شایسته دولت و اقبال بود و دوست داشته و مکرر بود که سلطان حیدریان او را در حوض بهاد شاهی بر دارند
دیده و بصیرت شان از شاه و اجمال بیرون نرفته بیک شده دقت این نیافته که در شهر توقف موده و اند شد دیگر حال خود نمانند بنیه اجتماعی از دست
بیرون آمده روی بصیرا نهاده که ربسر اسب حاضر شده و رای انشان بهر چه قرار یابد عملی نمایند چون زمانه اسباب ما و شاهی و سلطنت حضرت
اعلی شاهی را سر انجام میداده هر گونه فکری و تدبیری که عقده و ارباب فطنت هر دو کرده و می اندیشیده اند از خطا و صواب آنچه منتج حصول مقصود بوده
بخیر طوعی آمده چون عقده اقبالی بود که اسمعیل میرزا بخانه روی قدرت و اقتدار یافته مصالح خلافت و پادشاهی و نواب کامیاب را بوجهی
برطبق قضا نوشته و بهر انجام و بهر پیچ و تابی این طبقه حوالی تعدی نیفتاده و آنچه صواب دیده شده خطا نشیده داده و بانجمله چون زاده شاهزاده
آمده خبر را بلک لشکریان و مردمی که زاده و معین بوده و سیمی نداشته خانهای خود رفته و با سلطان مصطفی میرزا و حسین بیک
کسی بجان نمانده انشان اطلاع روز افزار نماده چون روز نه بعضی که مانده بودند گفته ایکدیگر نیافته و هراسان بوده بعضی از طایفه استعلوز
انشان بدانسته و بوده این رفته به بری بیک موصلو که از سلسله سلطان حیدریان مدتی بود بوده پیوسته و چون طایفه بجانب کرده و هزار خانه او
گرمرود و آن حوالی ماسته داشته خزم سلطان مصطفی میرزا بوده نه و شاه زاده را دواده مونده که بیابانه آنجماعت رود و تفرقه و پراکندگی

را دریافت و حسین بیک که دو سه منزل در رکاب شاه زاده و بود از غایت رطانه حیات اندیشیده و چون با جمعی که ملازم اصف ارسپستان
بود و طریقه صحبت و آشنائی تمام داشت از آن وقت و از آن روز و در ایران خود را آن وقت و از آن روز و در ایران خود را آن وقت و از آن روز
هر دو آن آمده و اسباب خود را بشیابانی داده و خود و یکسوت شبانان در آمده و بیاده و قطع طریق مینمود که خود را بدیرستان رسانده چون مرد و شهم پاکیزه
نهاد و بزرگ منش بود و بخطای بیاده روی و کم تنگی زیاده و صبر توانست نمود و با آبادانی میل کرده صحرانشینان را خوار و سیمای او بزرگ منشی
تفرس نموده و دانسته که از گریختگان آنجا گریخته دست کرد قه نگاهداشته در آنروزی که اسمعیل میرزا داخل قزوین شده امرا بقزوین آورده و
اما احوال سلطان مصطفی آنست که چون شاه زاده و جهان بیات بسعید حاجی و بیس سلطان بیات از تشریف قدوم شاه زاده و خبر یافته از را
بدست آورده و امان زاده و احترامی کرده و بجلب خاطر مرحاحات لوب نموده و با طناً مجبی را بحارست شاه زاده و گماشت و فی الجمله کسی بر قدغن یا
رالسلطنه قزوین فرستاده و تعلقاء اسمعیل میرزا بیاز آمان اعلام نمود که شاه زاده در اگرفته نگاه دارد و اشتهام مرگاه و بوجب چنان و بان پاه شاهی از قصبه
بقصد سلطنت رسد و مردم متوجه پایه سریر اعلی گردند لهذا و آنجا نخست می آورم باقی احوال او و حسین بیک سلطان حیدریان و ایام سلطنت
اسمعیل میرزا قره و نگک بیان خواهد گشت با بجمله تعلقاء اسمعیل میرزا بیان بعد از قتل سلطان حیدر میرزا و تفرق هواخواهان او در آنجا جمعی را
پرکشیک دولتخانه گذاشته منازل خود تردد نموده و جمعی کثیر از مرطانیه در آن شب سوار شده و روی بقلعه قلعه شاه نهاده چنانچه جمعی از طایفه
استاجلو نیز که از آن سوگرد بر آن آمده و بودند متوجه خدمت اسمعیل میرزا شده و صباح آنروز جمیع امرا و شاه زادگان بدولتخانه مجتمع شده
و سلطان ابراهیم میرزا با بستظار آنکه در وقت سواری از آن جماعت تخلف نموده و گریز بر سر و دولتخانه خود را اسمعیل آورده نشده بدولتخانه
آمده و امر اعظم و کریم الطبع طایفه و مقرر گردند الله قلی بیک سلطان اکبک افشار نیز که در وقت سواری از ایشان تخلف نموده و بخانه خود رفته بود با
معنی مستظر بوده با علیخان بیک ولد بیرم محمد خان و جمعی از امیرزاده های استاجلو و اشتهام آمده و در بر گرد امرا نشسته آفتاب روی بر داشت
زوال بیک گرجی و امرا سلطان حاتم و جمعی دیگر از سلطان حیدریان و جمعی دیگر از حسین بیک تخلف نموده و رفته بودند بدین فرصتا و
از خانهای خود گرفته بدولتخانه می آورده و بقصد ایشان بر سر ایشان ریخته و بعضی را بقتل رسانیده و بعضی را بدست آورده و بند کرده
شربت فنگک بود از جمله سلطان حیدریان بود بعد از استحکام شاه جنت مکان مراقبت سلطان حیدر میرزا اختیار نموده و در دولتخانه توقف
نموده بود چون واقعه مذکور بوقوع انجامید بیاده بیرون شدن نیافت در یکی از منازل دولتخانه در میان بخانهای مخفی شده بود تا چنان قرار
همگنک اغوای بعضی از اهل عناد او را مستمد داشته که در صحرای خانیت نموده و در نوبه حسب الامر خود سلطان میرزا اسم پادشاهی را بخیل
کرده او را که باعث جبر احت شده او را بیرون آورده بند و بخانه بازداشته که در صدد الدین خان نشیمن داده در اقیمه نموده و بسر دند که در باب
مرجع حکم پادشاه بانه حکمانیده در احکم و فرمان چون بر اتب بر یخان خانم بود و در سیاه امر اسمعیل قلی بیک تغلق که چنین کاری بزرگ از پیش
برده او بود بسر نخوت و غرور در برگ می افراشت و جمیع امر احسب الصلاح و اتب خانم از سیاه امر احمد سلطان چاپوق ترکمان بیرون آورده و اسمعیل
میرزا القابه قصه فرستاده و علماء و مشایخ جمع شده و منش شاه جنت مکان و سلطان حیدر میرزا را فصل داده و شاه جنتمکان را و را تاب نحوه
بجنتی تا بیوت شاه و در خانه شیروانی گرده و اشتهام نموده بودند که بعد از وصول پادشاه مرتبه چنانچه مقرر شود مملکت در شرع تقسیم آن شده قدغ

معلی در زمان اسمعیل میرزا قوم مملک بیان میکرد و دو نفس سلطان حیدر میرزا را با بستانه فرزندان شان امام حسین علیه السلام تا آنجا
با تجمله الرحمن بوده و فن کرده بعد از روز سه شنبه که این قضایا بوقوع پیوست تا روز جمعه در دار السلطنه قزوین آتش فتنه و آشوب فروی شتعل
که از آسمان و زمین بوده صوف فرع روز گیر در سیاه خلق بدیده آمد و اجامره و اوباش محلات سر شوریش و فساد بر آورده و هر کس با هر کس طلبی
داشت پیل کشی نام نموده و بی بیاده و حافظ بطبق او می بر دو شده و احدیرا قدرت آن نبود که از هم صرفت اجلاف سر زنخانه بیرون توانند آورد
هر کس بقدر حال مردم یراق دار جمع کرده محافظ خود میکرد صفت ما نگه در مجمعه بست و چهارم صفر غار بیان مقرر و اشتهار که با تفاق میرزا
علی سلطان قاجار در محلات منادی کرده که گوجه بنه با بخانه و سن بعد هر کس متعرض کسی گردد سیاست خواهد یافت در اسواق را کشوده و دکانها
بسود او معامله مشغول گردند مردم را بمسجد جامع بیات رغبت کرده جمیع شاه زادگان و امرا بمسجد جامع حاضر شده خطبه سلطنت و پادشاهی باسم اسمعیل
میرزا خوانده خطیب اول بار عزا و تعزیت شاه جنتمکان شروع کرده چنان مصرع خواند که مصرع بیت پر خسرت و غم شهریار کیست فرمانروای جهان
از زمین و آسمان بر خاست تا آمدن اسمعیل میرزا صحه روز امرا مدد و اشتهام حسین قلی تغلق جمع شده او را بخانه خود نشیمن داده و هر او به خانه نواب
پریخان خانم آمده و مهمات صروری در امور ملک و مال او بعرض میرسانیده و احدیرا صحه آن نبوده که از حکم و فرمان پریخان خانم تجاوز نماید
درین اثنا سواق خبر رسید که امرا و صدری طایفه تکلو که در سیاه در شکار بخشی گیان می بوده مدار السلطنه قزوین آمده بعد از آن طایفه تکلو را دعوت کرده
صداوتی که در سواق از زمان سیان تکلو و استاجلو بوده تازه کرده و آنچه از طایفه استاجلو در زمان شاه جنتمکان نصب بر تکلو خصوصاً و در
قزاق خان و الله محمد خان شرف الدین اغلی حاکم هرات که با فتاد اطلقه صحت وقوع یافته بود مدان سبب از سعادت سیاه قرب و منزلت
دور افتاده بودند درین هنگام که فرصتی چنین بدست افتاد و در مقام انتقام شوشته و چون از ان طایفه الله قلی سلطان اکبک افشار و جمعی کثیر از امیرزاده
های استاجلو در قزوین بوده و اراده و قتل ایشان کرده بحسین قلی تغلقا پیغام دادند و بنجه اگر شنیده بود که الله قلی سلطان در روزی
که استاجلو بر سر دولتخانه شکسته بود که رای صواب اینست که اول بر سر حسن قلی تغلقا بر ریزیم بگیریم بدر اتفاق تکلو کنایه با و کفت که
سلطان حیدریان را برای چه قتل میکردند مهم ایشان تشتیت می پذیرفت لهذا از خانهای خان کرده زیاده در مقام منع آنجماعت شدند ایشان
از اطوار و عدم مصالحه طایفه تفرس نموده بتهیه اجتماعی سوار شده روی بخانه الله قلی سلطان نهادند و ایشان و اقف شده در بار اسمعیل و ساخته
در مقام مدافعه در آمدند چاره زمان فی الحقیقه الگرد دست از معاونت کرده و سر خود گرفتند سی چهل نفری که از باب یقین بودند پای
ثبات افشرده و بمملک مشغول شدند طایفه تکلو که قریب پانصد نفر بوده با نصد نفر بوده بام فرو ریخته تیغ بر سر آن جماعت نهادند الله قلی
سلطان با نهصد نفر از بهسران و اتوام صفیان بیک ولد بیرم محمد خان با نهصد نفر از جانب جاده سلطانیه اتوام او و دیگر اعیان استاجلو با سی چهل
نفر متوسل ساحه خانهای ایشان را تاراج و غارت نمودند حتی اطفال و عورات را برهنه و عریان کرده همچنین از اجامره و اوباش و عوام الناس
بیجانه تکلو دست تجارت و تاراج خانهای سلطان حیدریان گشاده و کسی متوجه ضبط و منع آنها نشد و از خانه حسین بیک و صدر الدین
خان و حمزه سلطان و دیگر سلطان حیدریان زنقالیس و اموال و متعلقه اجناس بیرون آمده که در خزانه خیال میکنیم و نسبت بقدر
دواری بر هیال و اطفال آن طبقه آمده و امیر خان موصلو ترکمان که دواری می بوده با تفاق حسین خان شاملو اراده قتل هر دو بیک تو نمود

فصل دوازدهم در بیان خروج و پیشه و پیمانه جرین نمودن که ظرف لطیفت غلغا زاده و غلظت و غرور و بالا مال و زیاده از اندازه قابل نزدیک شده تا نمود و غرور او پادشاه نشان قرار داده و مدت عظیم بر اسمعیل میرزا داشت و این مار بر بخاطر عظیم پادشاه بار بر گران میباشد بر صاحب وجودی که خود موجود و بخاری نباشد اما عاقلی نامیده و عیب دیگر که غیر از آن طهور یافت آن بود که چند روز که قبل سلطان سعید میرزا گذشت و بخبری از جانب قلعه فنی آمدی خویش مضطرب بود بنده غلغا گفته بود که سبب اضطراب مردم چیست سلطان محمود میرزا هم پسر شاه جنت مکان جوانی قابل و شایسته پادشاهیست به نواب مهر جهان خانم تمام عرض کرده بود که ظن غالب اینست که اسمعیل میرزا در شب اول که خبر فوت شاه جنت مکان اشاعه رسیده و سلطان سعید رسیدن ضایع کرده باشند اگر اینچنین بوصوح پیوندد سلطان محمود میرزا را پادشاه کنیم نواب خانم فرمودند که راه ادعایی سن سلطان سلیمان میرزا از دو سن بزرگ تر و بحکم برادری سن پادشاهی سزاوار تر است او را پادشاه میکنیم و درین تاخیر صحت و آفت شریف از فقره رسیده چنانچه در آن چند روز که اسمعیل میرزا در خاصهای غلغا بود معاذان او این صفات نامرغوب بعرض رسانیده و بخایر مزاج پادشاه را از و منحرف ساخته بود بنده غلغا گفتم همچنین از بنیاد بود بحکم حق سبحانه و تعالی که مشتمل بحقیقی است سبحانه اق کلام صدق انجام سن خان ظل الله اقتدا سلطانه علیه مزاج اسمعیل میرزا را مدتی متغیر ساخت و زمانه بطلب خون ناحق رکیک شاه مرحوم سلطان سعید میرزا برخواسته زیاده و ازین باب اقتدار آن ظالم بخاطر خیاله رده و غرور تقرب صاحبان قتل آن شاه زاده مغفور و قاتلان او هر یک به بهای گرفتار آمده بالجمله چون اسمعیل میرزا نسبت بخلجانی اعتقاد تمام اول او را تکلیف منصب عالی و دیوان و کالت اهل و نیابت نفس همیون کرده شود و بالکلیه منصب خلافت به گیری داده شود و منصب اسمعیل میرزا آن بود که چون صوفیان غلغا را غلبه و نایب مرشد کامل و حکم او را تمامی حکم مرشد میدانند در آن هنگام قریب ده هزار کس ایشان طبقه در قزوین اقامت داشتند که از دل و جان محکوم حکم غلغا بودند و غلغا باستظهار ایشان همیشه تسلط و اقتدار داشته و خواست او را امتحان نمایند که چه پایه از مرتبه غلغای که گشته باید که متصل منصب وکالت و دیوان اعلی کردی شاید به جواب گفت که من منصب خلافت را از دست نمیگذارم اگر وکالت و خلافت هر دو با بنده قبیله وکالت را نمی خواهم چون پادشاه زاده از وکالت برخیزد انست قبول کرد اسمعیل میرزا ازین حکایت با اظهار آرزوی کرده و گفته و زبان آورده و امرا و ملازمان مخالف و جماعه ساخته گفت که هر گاه صوفیان و طالبان را سخن مرشد کامل تکلف و تحاشا از زبانه صاحب خلافت مرده و اند نمایند امرا در جواب گفته که هر گاه مرشد اسمعیل میرزا گفت پس غلغا جواب داد که من وکالت را نمیخواهم اگر وکالت آمد که بعضی حکایات بعرض رسانده چون به خانه رسیده انگیخت اقامیان و حاجیان نثار شاه و علیه مانع شده گفته که مرشد گفته که از خانه تست اما پادشاه و دین خانه اقامت دارد و تا محل نزول پادشاه است و دولتخانه قرآنیاش است و تو در خدمت پادشاه گاه مرشد است صاحب تقصیر و خطای ما و ام که مرشد کامل از خطای تو گذشته و در طریق صوفیگری و سلوک جایز نیست که داخل دولتخانه شوی در بیرون گاه و خلیفه تا مرشد کامل در بیرون خانه که مرکز اقتصار و تنعیل گردد و بود پادشاه بود و خود و حیرت به عرش رسانیده و قوف ظهور در خانه طریق گناه کاران نشست و همچنین کثیر از مردم رو خود و غیر در اول روز ما بود موافقت خود نمود اسمعیل میرزا کس بیرون فرستاده که غلغا منزل خود رود و گفته ما بود نشسته باشیم تو بگفت و شنیده خواهیم کرد و غلغا ازین حکایت فی الجمله اطمینان قلب حاصل نموده حکمان و اقتصار انجمن نشده گاه پادشاه منزل او رفته تا رگ

خود و زمانه نیز

خود و زمانه نیز

موده شاه زادگان و سلیمان قلی غلغا و امرا نظیر آنکه در شجره خود و بنده بسعادت ملازمت فایز گشته و بحکم حافظه صاحب رتبه زمانه و بی نسب شمالی شجره تاول کرده و در بن منزل حسین بیک زاده گسوت شبانان نمدپوش با کاه و نمدی بر سر بر سواری آورده و نه کس خان مهتر و همه خویش از اطراف و جوانب بطریق یمن باد بیکر دند کار زده و شمشیر و خنجر بر وجوانه کرده بود بنده و محافظان مانع شده و چون بنظر عالی اسمعیل میرزا و آمد سجده بکرد و بمصلحت وقت خود نگاهی زیطراف و جوانب حصار تحقیق کرده و گفت سبحان الله از نهایت این همه از نهایت این همه مردم همین گناه کاره بوده و ایم اسمعیل میرزا در موده مذکر جمعی دیگر در باب سلطان سعید راز توجیه تر و بنده گاه سعید تر بنظر آمد حسین بیک سر برآورده گفت که ای پادشاه عالم سلطان سعیدی او بنده خاتمیش اقبال تو بلندی موده و مذاتیقالی بمصلحت خود عمل کرد اگر در مقام اشقام خواهی قابل عالی را قتل کن اول مرا اسمعیل میرزا تصدیق سخن او کرده و اتفاقات باعث تاخیر قتل او شده او را بحبس فرستاد و حضار مجلس حضور صاحب غلغا که در سایست او میالغه داشته ازین سخنان زبان بگام کشیده خاموشی گزیده روز دیگر از انجا بجانب سعادت آباد که احداث کرده شاه جنت مکان و باغ ارم نشان بست تشریف آورده بیرفرموده بنده و بجا خلافت صاحبی که اختیار کرده بود او داخل دولتخانه مبارک گشته و جهت سکنی خانه و زنانهای حسین قلی غلغا تعین یافته از باغ منزل او رفت و در انجا سلطان مصطفی میرزا را اجابی او بسیس سلطان بیات آورده بود و پیاپوس اشرف سرفراز شده و اسمعیل میرزا روی شاه زاده را بوسیده و استمالت داده و میان برادران بجلوس امر کرده شاه زاده را در نشستن خود و همچنان از برادران تعظیم و تکریم فرمودند و خود پایین تر از سلطان سلیمان میرزا که سال از و بزرگتر و بجانب تسا خود و بر جای برادران تقدیم کرده و اسمعیل میرزا در مقام تفقد برادران در آمده هر به نیمای زمانی بظهور آورده گفت اگر شما بین و مقام محبت و راستی باشید انشاء الله تعالی سن با شما نوعی سلوک خواهم کرد که هیچ پادشاهی با برادران نکرده باشد اما اول او ازین هنر نمودن دگرگون خاطرش بخرقی و اعدام این امر دیگر بود عاقبت آنچه در خاطر داشت منفیه ظهور آورد و بنحوی که در محل خود بمعرض خواهد یافت فتح الله بیک و شاه قلی بیک و نذر علی بیک و شاه وردی بیک را دوان حسین بیک را آورده و ایشان را زیر امر او سلطان گذشته او که دیگر امرا تحلیم شکم او بسیر نداده بحبث شده و اعتبار خود و هر چهار را در خانه غلغا نقل آورد چنین قرار یافته بود که هر کس را و یاق بگاه نمی سپرد نه گاهی او داشته و هر کس را یاق خودش می سپردند همان گاه تقبل می آوردند و چهار ده روز در خانه غلغا بسر برده و او گفته امر را طریق مصلحت ملازمت در خانه نواب پریخان خانم می نمودند خویشی را باعث اعتبار و رفع درجات خود دانسته پادشاه سعید را نشسته و گاه نواب پریخان را بآیین پادشاه زادگی و مطلق اق در خانه زاده و از ایام شاه جنت مکان طرح نهاده و باب و حاجبان و دگاه و ملازمان بطریق سلاطین نظم و نسق درگاهی نموده و اتفاق نواب خانم این بود که چون سلطنت اسمعیل میرزا انجامی او صورت نبست و در زمان شاه جنت مکان خزانه محمود و معاون او بود و پادشاه زاده سلطانم حشمت شاه زاده و جمعیتی در امور پادشاهی صاحب دخل خواهد بود بحسب تقدیر الهی بالعکس مطلوب نتیجه داد تا بهر امتحان کنایه میرزا در باب ملازمت در خانه خانم نمیگفت نوبتی تقریح کرده و گفت که گر کاران نقطه و اند که داخل عورات در امور ملک لایق نامحوس سلطنت و پادشاهی نیست و آشنایی مردم به مجازات اشاره و دمان علیه قبیح است بهر از حقیقت کار آگاه نشده و ترک زده و خود در بن اثنا مزاج جناب میرزا از غلغا منحرف گشته و در مقام گمراشوکت او و در آمد بسبب ظاهری که مقتضا

خاطرش خواهد گردانید و در عمارت نشیمن او بتجاهل گذشته صورت حالات روی نموده امرا و رؤسا و عموم بستور رفیق او بوده نزد اسمعیل میرزا و براق آگهی از امرا و عموم روی ترک راست انتظار او بطلب بوده گفت که غلامیم میگوید او جواب داد که از تکلف امرا و رؤسای ما هم و پشیمان است هر ندیمی که اشاره شود که گرچه سگبانی این آستان مایه منت بسیار دارد اسمعیل میرزا گفت که گر راست میگوید و مطیع امر است ما باو زین تندست او را بامری مأمور میسازیم که موجب رفعت و مزیت او باشد او را قربانی باغی مشهد مقدس معلی گردیم که چون بدو رسد حضرت امام ثامن او را پس نداند کرد و هم در خراسان استبداد و استقلال خواهد یافت بدین نکته او را سوار کرده روانه خاوری و براق و امرا و عموم سایر خوانین غلام دانسته که اسمعیل میرزا مأمور اعتماد است و چون او را در آورد و ممکن خیلی بسیار گردد و

چین شده در برابر درگاه رحل اقامت انداخته شب را در آنجا بسر برد و محمد خان و محمدی خان تکاتی تیرخود را در سنگ کنار کاران بشکستند
در آورده و در همان تکلف نشسته و نمیدانسته خاطر شریف نماید مگر رأی خود که محمد خان مرکز را داخل این جماعت خود دانسته چنین کرده یا
دشمنی کناکاران می نماید شاید این سخنان در رفاقت ایشان کرده و قریب بدو شبانه روز در برده و شمه نانسته مستظر و مترقب عفو و امان از
از خانها و خانه گریگر شیده و اسباب و تجربت در کناکاران آورده و محمد روز شیخ ماکرده و طرف نقره و دیراق هرکناکاران در نظر اسباب و اجناس
عقد و حمد جلوه میدانند بعد از مدت دو روز اسمعیل میرزا تیری که در شب قتل سلطان حمید میرزا چاقو بست استعمال انداخته بیکی از درشتان خنجر برابر
جبل پستون نهاده و تا غایت مانده او کوشیده مربت یکی از متقربان داده و بمیان محیی پستچی فرستاده که تا خودی اخلاص و صفکری می کنید
امجد تربت و چون این تیر را یکی نیز دو شمه نرم شکاف و طرف نعش شاه بخت نکان انداخته بجماعت در جواب گفته شد که ما از بد و طلوع آفتاب
دولت این دودمان قدیم کاران بشکسته ایم اما خجسته مدت این اسمان کرده و بجز این درگاه و جای دیگه نداریم همین از بی دولتان و بی
دیگران راه صواب گم کرده و مرتکب امور ناصواب شده و هر کس را تحمیل کرده و بجز خود نرسیده و میرسد دیگران را هم گذاشته و مینگذاشتگی
کناکاران مستحق بیاستیم و در عالم اخلاص از جناب شرف مآب رسد انطف و قدر آن شناکریم شعر گریخ ما در دکوی تو ما ده ۷ کردن نماید بیم الکه
و درین اثنا اسمعیل میرزا همین را بهم بدون فرستاده که جایا نماید از بهر ایشان فرود آورند و عوام الناس اسباب ایشان را غارت نکنند و هم دوم هم
دست غارت برآورده و تخانه ها ریسوی تمام کرس بنیاد برکنده و شده خود را بجا کن خود رسانیده و چند روز بهره محمد خان منصوب بود و
چند روز او را طلب نموده الخاکرد که سلطان مصطفی میرزا آنچه دوستی سلطان حمید و سلطان سلیمان کنند اگر از همه بیشتر دلش هر خان خانم نیست
اعتبار ظاهری من شده و آنچه توقع داشته بظهور نیامده و مابین عداوت و اندوه دمن از ایشان این نیستم هر و محمد خان عرض کرده و گه
هرگاه خاطر سابک پادشاه از ایشان غبار آلوده و باشد یکی از قطع و فرشه کرسه شان در قلعه بیری شود اسمعیل میرزا بلفتر باد کفته که سلطان
مصطفی بر دو طایفه استیلو ست او را بشاه سلطان سلیمان از شبهال هرگز کن خال و ست می سپاریم هر گز هم را نیخوا هیم ترجمه کرده و با
شاه کشیده روز دیگر بکه شده گاجایی و حبس سلطان مصطفی میرزا را بمنزل هر و محمد خان برده و بیاده و قبض بگیرد و همچنین سلطان سلیمان میرزا
را بخانه خانوی او فرستاده خبر او این لشکوی و رسایه طایفه استیلو بود هر چه نیخواسته که بخون او اداه شاه بخت نکان دست آنها
عقلای این طایفه دانسته که اسمعیل میرزا بجز باباد اهم شاهزاده کا بنوی دیگر راضی نمیشود و علاج دیگر ندانسته حاقب رای کی بدین قرار قرار
که او را نا هنر گرداند شاه زاده از قطع و فرقطع فرپستی کرده داشت این معنی را فهمیده و دران چند روز که در منزل هر و محمد خان بود حمد شب بتر صد قتل
می بود بطلاقت دعا بات میکرد تا بدانکه شبی چند نفر از رضال این طایفه بخوا گاه شاه زاده در رفته او را نا هنر کرده و شمشال تیر سلطان سلیمان
میرزا همین عقلوده و هر دو را در کنیب شرب شهادت چشانیده و نعش ایشان را بآستانه مقدسه امام زاده امام حسین علیه السلام برده
دفن کرده بعد ازین قضیا با هر و محمد خان بود و شفقت و مرحمت و ترتیب کشت و هر گاه که نا هنر اسمعیل میرزا او را قلعه نموده و طوعی با پادشاه
کرده مالوف خاف کرده و حسین خان سلطان خونسلو را تیر خواستگاری نموده و هر دو را در کنیب بجرم محرم در آورده بعد از دو ماه دیگر
استیلو را بمقام شفقت در آمده و ابراهیم سلطان مرشد قلی سلطان سپهران یکان شاه قلی سلطان را ترتیب کرده و ابراهیم سلطان را حاکم

و مرشد قلی سلطان را بیکلوگست بیستان نامزد کرده طایفه پستوفی بجلو ابرو می مایقه دیگر کسی دست درازی با ایشان نتواند کرد و از نا هنگان
نامدار سلطان ابراهیم میرزا مصاحب و نیس مجلس خاص بود و با گفت که تو شاه و جنگجویان را تیر قزلباش بودی و بر سر پادشاه دیگری و حاله
میرزا دی الیگ آقاسی باشی گری مایق تو نیست تیر آن داده او را همود ار خود کرد که محمد وقت در پیش نظر نشسته باشد و الشرف حضرتی
و گاه مشرف باشد و منصب الیگ آقاسی باشی گری را بحسین قلی سلطان شاه تو تعویض خود و میرزا انگرانده ستوفی اصفهان که ستوفی قاپ ملک
شاه و جنگجویان بود بوزارت و دیوان اعلی منصوب ساخته میرشاه نامزدی ستوفی تعاب ستوفی الممالک و آورده بود چون روزی که جمعه جلوس تعیین کرده
او را همود روده و نعش در اشظام حمام محاکمت نگرده و انجا سلطان طوایف قزلباش را از رگ و تاسیک و اسپاهی و عرب کرده بایه سراعلی جمع شده و فرقه
برادر تو خود و عمده و سیاه و حمارات عالیه در دو فرسخی آستانه مقدسه امام رضا علیه السلام بکار دیگر ده و هر جا عت از اسباب صناعت یکی از متقربان
قزلباش سرکار بوده بجلو اساس سلطنت و طراق پادشاهی بوی طرح انداخته بود که قیصر فاقان را در کرین قاز انش شیرده نصیحت و وصولت
جهان بانی و آوازه نگهو سلطنت و کامرانی او بوی و اطراف آفاق بشنه که گوش مخالفش قرآنیه خیال مسیح پادشاهی دعی شوکت صورت فیحی
خود چیم سر صبا زاده و عیار سان و لشکر دران خالی مانده بود چون مسیح مخالفی را قدرت آن نبود که بطریق التفات قدم در عرصه ممالک تواند نهاد
با ید سر عهد نفور و قدر و قرباش را بخانه تواند برد الکن طرفه لشکری عظیم و صفهای بسیار داشت و چون زده عدد جلوس تر دیک رسید اول اراده کرد که بحسب
کیفیه تواب جنت آشیانی کش داده و نعش مطهرش را بکجان در ده و شمانه خود بآستانه مقدسه امام زاده امام حسین بر ده و در انجا کاه و از نگه
در وقف باشد نقل مشهد مقدس حمل نشود و بر یاق و اسباب آن از هر دو بی مقدار امام زاده نامزد کرد و نعمه و سراپرده و اسباب منصب خود و مخلصی
از آنجمله دوازده هزار طرف الطعمه الوان شیرینی و حلوا و سر انجام خود و نعش مطهر شاه شهیدان را از ده و شمانه هر دو ان آورده و انجا دفن و مقبره
آماده کرده اسمعیل میرزا دوش خود کرفته و سایر شاه زادگان هو نعشت خود و تاج هر دو ان آورده و در انجا اسمعیل میرزا سوار شده امامزاده ها
آستانه مقدسه امام رضا و امام حسین علیهما السلام را طواف کنان بر آمده و بر اکشیده و بهمنی امر تیر هو افشت خود و نعش در امد و ان آستانه در جوار امام
زاده ها منصب وقف شاه زاده و صفه وقف بر دوش نهاده و خطا نخوانده و خطا نخوانده و خطا نخوان

همات سحابی نواتی و امور خزینه ممالک، و فیضی و منشی و احکام و دساتیر بطغرای امر و دیوان اشرف اعلی مزین و مشرف و بمهر همایون که علیه دکر احکام ترتیب داده عبارت همه دیوانی اشرف اعلی دیوان منشی کرده و مختصر کرده و چون زبان منظم اشعار میکشود و عادتی حاصل میکرد که

و دساتیر خود را بعد اعادل قلمی مینمود و منصب صدارت نصف ممالک بایروت شاه میرزا محمد دوم شرفی و نصف دیگر را بنام شاه میرزا نقیب اصفهانی که در زمان خاقان جنت مکان قاضی عسکر بود و با هر دو خود و معتمد بود که احکام و دساتیر هر دو هم دست یکدیگر و ماه معالجات نیز بر شرع اصفهانی کار کرده هر دو را دیوان اعلی فیضی و منشی احکام و دساتیر مجمع اشرف میرسید و اکثر اوقات از هم رشته کار دانی میرزا شکرات را شکایت کرده و او را مورد اقرعات که عین بیجانب او بود و میانت و همچنین راه مانده زیاده اوی رود و در خلال این احوال خبر فوت مرحوم

حسین میرزا که سبب الفرمان شاه جنت مکان در ولایت قندهار حاکم کرمان بود او رسید که با جلیل طبیعی و داع عزم دولت ناپایدار نموده

العالم تعاقب سته است جانبان به مین نواب سلطان ابراهیم میرزا و هر جنش او قدم بخیر فرموده و منزل او رفت و هر سم تعقد و دیجوی

بظهور آورده نواب میرزا هوم محترم او را با صیغه قدیمه جنش و محمد حسین میرزا او لد سلطان حسین میرزا که در دکن کار و معلی و بخلیل خاطر و زمان

فرموده از تماس بوکواری هر دان آورده و ما بعد از وقع این قضیه در لدک روزی اسمعیل میرزا اغیر ملوک ما بور کرده دیکر وی اتفاق

بشام او رسیده و زبان نصرانیت بهوق رو بکشوده رفته رفته سوی مزاج او نسبت بنواب میرزا و سایر شاهزادکان بد سری رسید که آنها

اعدام اثنا از هش شاه دعت عاشه در جان چند، و از تعیین ایشان بر دخت دکر شهادت شاهزادکان نامدار و آنچه ای حرامه ان مقال عرض

از مصر قدر رساله ندارد یاد ایزد توانا کرد آن خزینه که کل مخلوقات است قتل صلدرم را در ذیل رویه و مراعات دوی الارحام و از ایشان

شمرده و اسمعیل میرزا اعانت قلب بوصوف بود و مطلقا بهره از این شیمه معاوت اقرا نداشت و مرکز نیست به برادران و بنی اعمام و

برادر زادکان شفاق و عمرانی از او بظهور نرسیده و جود ایشان را خانکزاده دولت خود میدانست و قوا صفات رسمی کاسی نواب سلطان

ابراهیم میرزا میکرد و در آخر معلوم شد که سبب آن حوظ جانب سلطان حسین میرزا در نظر بوده که در وقت با کرده خانه قدر آن داشت

که سیاه او در خراسان فتنه زا و بظهور رسد لذا بعد از خبر فوت او مانده کی روزی تغیر سلوک با میرزای نمکور و در اندیشش کرده و زبان اقرار

کشوده نواب میرزا که عدس اخلاق بوکالت و استه و تا کیبی جمع داشت استشهام را یکی بی الشاقی نموده اکر چه میدانست که جز بعضی

رشته نجات او هری و دیکر تعلی نمیشود و ترک حذرت کرده و کوشه انزوا کوشه نشینی اختیار کرده که شاید بآن وسیله دو سه روزی بتسلی بخش عمر

اندوه کین خود کرده و آنچنان و دعزمان خود را امر کرده که در منازل خود نوبه نوبه ترک خدمت نمایند با لحظه بلحظه ترصد حکم قتل میبود تا انکه وی

تقوا زچرا که از رق جمع کرده بنظر او رسانده نکه کاکیک خانه میرزا نکاه داشته می افتاد نمایند چرا که چون بخانه آمد میرزا در منازل عمر

و خواب بود چرکسه ابواب خروج و دخول سده و حاشه و سایر در وب را متقفل کرده نمایند و خود در حرم اقامت نموده کاکیک میدانشته باشد

روزی در میان سعادت در سایه عاطف صفویه و دمان جدا فتی بکار استیلا کرد او را فرو کرفته روز بروز بر عزت و دولت کاسنه و

تمتع شده و صوفیان انجوم نموده و دمان و او رفته را زنده و انجیر او رفته و بیدان آمد صوفیان او را و رفته را بکار

و تندی باز او را رسانیده نمایند و او رفته نا مردی که داشت خود سوار شده و بمیدان آمد صوفیان او را و رفته را بکار کرفته و رفته رفته کار بکار

و نجیر رسید از آنطرف انجوم آورده و او را و رفته مغلوب کرده خبر باسمعیل میرزا رسید او با طبقه صوفیان بجنبه او شافت که با نطاعا

صفاهی داشت جمع امرا را فرموکه کرایاق بسته بیدان اسپ شاهی حاضر آیند امرا موفق حوق رایاق بسته می آمدند و او هر فرقه صوفیان میکرد

و در آخر حکم قتل عام آنطبقه کرده و بیع لشکریان و منازل آنجا خت که در حوالی خانه نطاعا بود و آورده بودند جون صوفیان حال برین منوال دیده اسلحه

و رایاق انداخته میکریختند و اغلبان قزلباش رسیده و قتل و اسیر مینمودند و در طرفة العین قریب بده بیزار نفر ازان طبقه بقتل آمدند

اسمعیل میرزا و در مکانی که مردم را بر سر صوفیان و فرستاده و ایشان مشغول حاضه حکم قتل شاهزادکان نیز فرموده و بهشتقلان بمرکب

کسی فرستاده که بجنبانی کرما مور شده قیام نمود اول پسر اکبر بهرم نواب سلطان ابراهیم میرزا و آمده او را و از پیش جلیل جلیدش که سبب قدت

شاه جنت مکان بود و بهرون کشیده و خطاب و رعقش اضافه شده کرده بعد از لحظه فریاد و فغان از خانه میرزا برآمده و خاسته شد که بقتل او قدم

نموده اند عنان بانک نموده و فریاد از منازل شاهزادکان بکاه رسید خاطع کرده و رقم عفو بر صحیفه حال صوفیان کشیده و بقیه السیف بنجا

مایقه تشخص شده که انجیر کرد، بجنبانی شاهزادکان کرم کرده و بود بیش حاضه که سبب او بقیه قزلباش زین عمل شنیع امتناع نموده و شفاعه کرده از

میان امر مشغول کردانیده و مکنون خاطر خود را بظهور آورده و در آن روز و شش نفر از شاهزادکان منع نموده و قزوین شربت شهادت

چشیدند اول سلطان ابراهیم میرزا نکورکه از شجعان روزکار بوده و بانواع کمال آراسته و بفنون هنرداری برآسته و بود و حظ تشقیق

بسیار خوش نیوشت و بصور بانک قلم و بوده و موسیقی و علوم او بهره از سر آمد روزکار و در تصنیف قول و عمل شاکرده و نوانا تا سم قانونی او بوده عازه را

خوب فهوانست و در صنعت و رده کری و نقاشی و نقار بر ساختی تمام داشت و در عنوان شباب انکه اوقات بشعر او ارباب نظم عارفت شعار

صحبت داشته خود را بجایی نمیکشد و غنایی شاعقانه از و در میان مردم مشهور است از انجمله این دو مقطع در بین شنویه حالات او بنظر آمد

نظم و یا آمد نسیم و در دم من جانی ۱۱ دیه و کشتی اکر طاقت دیدن ۱۱ صد از بعد از شب که نیز شش رسیده دو جانی نخیست است از و بره مرا تم

دکتر نجاره خالی بجسم رسانیده از خطوط شادان و نوش نوشان ما تقدم از تصویر بصوران عدیم المثال زین قلم و سایر تحف در سرکار رایسیا

بوده و بینی خانه ارش رنکک بین و خطا سیفوه و عرم تحرشش بعد از نه اقتصه میرزا اکبر اتفاقا با کیکه نکه و بت اسمعیل میرزا نیاده و آب نجکه و همچنان از

خورد کرده بقیه فیشه را آتش زده و در رقم میرزا فرستاده و فغان از حد اعتدال کذرانیده و از کثرت جزع و بیقراری تا توانی شاه و در جان ماه عالم قدر

و داع کرده عالم تاج پوست و محمد حسین میرزا را بار دزده و اش توان قابل بعقد وصال عروس اول چشم او را سیل کشیده و او را و رده و زاری بسیار

کرده او را مم میکرفت این خبر باسمعیل میرزا رسیده و خود کاه او را میزد از انکه نخستی عاوضی و هندو فغان بر ان سب الفرموده و عمل کرده اند سلطان محمد

میرزا که در میان جاعت روه موجود و بسیار جوان سلیم النفس و عاطف دوست و دوه مرکز نقش خیال زبرکی و دعاه طبیعی در آینه خاطرش جلوه نموده

جون بفرموده و راه نا مهربان بوخت بیاز بر ابوان انتخاب بخته و در وقت تفیق تکمین حرکتی کرده و چشم ما نکرده معلوم شد که در وقت خفته

کردن رسیمان در کلو کرد شش را کرفته و او اسمعیل میرزا از این حال کاه کرده جون دید و عزیزش از قباح و شنایع این حال بوشیده و خود با تمام

کارش امر فرموده او را و محمد ما قر میرزا اسپر لوکه کودک خورد سال او و بکیکه کی حسن حاضه امام قلی میرزا او سلطان احمد میرزا نکمر دوا و لشقا

آورده و در عوالی میدان کاه بیه شده و در جا نما شر تبه مرکب نشانیده ند چنین کس فرستاده ند بر بین الزمان میرزا او لد ابراهیم میرزا را طبیعش نام کرد

گودک بوده و خود حال تمیز نداشته میگوید خان چیستم که در همین ارتحال شاه جنت مکان حاکم سیستان و قهقهه را بود و چون مراد خان پسر
و در دکن با همی از خطه سلطان حسین بود منصوب بوده و این خدمت را صحیح حال خود دانسته بود و فی الفور قبیح میرزا را بود و پرده و خسته مراد را
مقتول ساخت و کس بطلب سلطان علی میرزا که در کنجه بود فرستاد و بعد از چند روز تجاوز قاجار میرزا را آورده در قلعه قهقهه
در گرفت اما میر در پیشانی گشته و از دون عاطل ساخت و در باب نواب سکندر شان گوید اولا و ثانیا و ثالثا و رابعا و خامسا
او اندیشه نموده و فکر کار ایشان نشسته بازده آورد تا اگر عاقبت بخیر باطن خود را صفت بر ایشان میزا ظهور آورده اول سلطان حسین میرزا را بجبر
بزرگی نواب سکندر شان را که در طهران بود تحمیل آورده و همین تحمیل شیخ مرتبت حال را خدام احوال شاه زاده نیکو خصال آنست که نواب صفت
سکندر شان را از دار السلطنه مراجعت طلب فرموده و در پایه سریر اعلی منظور نظر التفات گوهر بخشد حال در ظل رحمت بی علیحده بحال
رسیده بعد از فوت مراد خان والی مازندران شاه جنت مکان ایالت نصف ولایت مازندران را بجناب شاه زادگی تفویض فرموده و نصف
دیگر از ولایت را میرزا خان والد سلطان مراد خان مشفقت فرموده و میرک دیو کوه را از ملحقه دیوان مازندران گویند بعلق یکی از ولایت
شاه زاده معین کردند و نواب میرزا العنایات پادشاهانه مخصوص گشته و کمال عزت و اعتبار بمازندران شتافته بر مسند ایالت و دارای
نصف از ولایت تکیه کرده و میرک دیو وکیل رائق و فاتق مهمات گشته و سمانا سلوک بر وفق رضای نواب میرزا نموده و با او صلاح خود فیصل
مهمات نموده و از زمان قدیمی نواب شاه زادگی را اسطلاح و ترسیخ امری مدخل پنداشته و انچنین مرضی خاطر شریف او نموده تا اب تملقه و تقرب
را دریافته و با جوانی جمعی از اقران و امثال و پسران سپه منظر که صاحب و الجه مازندران و ملحقه دیوان معاونه بوده نمیرک دیو را بسیار مورد التفات
شاه جنت مکان منقبل آورده و در مقام آن شده که دست دیوسالاران مازندران از ارتکاب حالات انحلال کوتاه کرده و انچنین باعث رسیدگی انتظام
شده و چون حقیقت حال بعرض رسانیده این عبارت و خود رای بسیار طبع اشرف نیاید از پنجه و خامت خاطر اشرف رسید که نواب میرزا
این حرکت را بتحریک و اغوای میرزا خان والد میرزا حسن خان که خالوی بیچه میرزا بوده و در اردو با میرزا همصحبت بوده بعمل آورده کس
فرستاده علی الفور بیچه کاه با اسباب میرزا را آورده در میان کاه نثار اسرار غرضان طاهر شده که میرزا را با مادر خود از اردو خود نموده بو
بنابران در اندیشه نموده و تقلید اصطفو فرستاده و بجهت تسکین خاطر دیوان مازندران و تالیف قلوب ایشان باخراج خانان قدیمی میرزا حکم
فرموده و خود سکندر شان را در خدمت شاه زاده تا مازندران میرزا داده و مازندران ملکی خفیف و فی اجمالا رشته مرجعیت نواب شاه زادگی عرض نموده
که میرک دیو پای از دایره اطاعت بیرون نهاده و در مقام عصیان و طغیان بوده و اگر دفع سر او را بغیر از جانب اشرف موقوف میدانستم او دفع
فساد حالا مظهور میرسید از انجمله چون او در مراجعت این فی او فی نموده اگرچه بعد از چند روز بزگشته حمایت او فی انجمله با صلاح آمده باز ده و در مقام
مدارا گی احوال او نشده و میرزا تیز حکومت ناقصی میکرده و در او اخر منجمی اهل مازندران را باجماعت و التفات بجود رام ساخته در مقام اصلاح
حال خود بوده که قضیه ارتحال شاه جنت مکان بوقوع انجامیده و سلطنت و پادشاهی ایران بهم متعلق او اسمعیل میرزا قرار گرفت و سلطان حسین
بیچه بعد از اطلاع بر مجانات چون حد رعلی سلطانم و الده و اسمعیل میرزا که بعد میرزا بوده با میرزا گرامی محبت منظوره داشت شاه زاده و متهور
اگر نواب شاه زاده را در ایام سلطنت عزیز بگذارد صاحب اختیار و اقتدا خواهد بوده و عرض نموده که حالا چه ری مذارد بگذارد ناقص محفوظ مازند

ذکر جلوس و فتنه و اقعه دیوان و سایر وقایع و بودن کلی با یکدیگر معاونه بوده نه راضی نشدن ظن رسانیده که در نهضت عزم و جزم نیز فرزندگری بوا
صاحب اختیار بوده مهمات ایران بگردن صدق و قایم مقام خواهد بود فی امر و اشاره اسمعیل میرزا را بود و بیرون آمدن داشت او در توقف بلقمه
دیوان در مقام بازخواست خون میرک دیو بر آمده و بر سر خانه میرزا هجوم آورده و او را برآورده و پیش سید مظفر نثار کرد سر او را بریده و بوده از خانه میرزا بیرون
کشیده و بقصاص خون میرک دیو تقتیل آورده بودند بی انصافی از ان طایفه نسبت میرزا بظهور آمده بعد از وقوع احتمال سید مظفر نثار را بوده و اطاعت
میرزا بهر دان خانواده با طایفه دیوان صلح کرده و مرده و کرده با یکدیگر متفق شده و مخالفت میرزا را شتاب نموده و خواب میرزا را آشوب فتنه نشان
محال اخت در انگلک نیاشه و کمال امده و حال برجزه و بی سر و سامان زمانه دران بیرون آمده و بعزم عازمت اسمعیل میرزا از احرام تبت ز
غایت شاه و بوی اصفهان در خاطرش خطور نکرده و گاه مهربان در باره او عذری نمایند جون بطهران رسید اسمعیل میرزا از آمدن او غیرت ا
و حفظ و احتیاطی که داشت راضی بآمدن او نشد سیچ جنگ او را در او قف نفیسه تعین کرده بهر زمانه یک را بود او را بالسلطنه میرزا
طایفه ذوالقدر بوده یک براده و بهرات در میان طایفه پیشکلو بوده و رعایت از جانب والده اش تمر خود داشته و در نظر خلایق فی الجمله
جیغوده کسی تر او فرستاده و پیغام داده که چون والده محترمه ام که عهده آن فرزندی است در قرمست و اراده آنست که او را با جزایر و اجیر اقام
و تجلوت شاهانه جا بجا یم و چنین مسموع شده که شاه زاده بسیار بی سامان شده و حالا جز تبت برای آوردن والده مشغولیم آنقدر در طهران او قف
نماید که بعد از اگر براق و اسباب والده سر انجام یابد یکی بطلب او فرستاده شود که جز تبت براق آنقدر نمرده و اجنه یکی از اعاظم و اطلب او فرستاده
فرستاده که وقت او والده دیگر تبه واقع شود میرزا صاحب اهمرور طهران او قف نموده و اسمعیل میرزا تعاقل و رباب آوردن والده علی عجز
و کاهی اتمام عمارات و کاهی تعین منازل امور مشغله نهانه حاشه دفع اوقات میکرده و شاه زاده در طهران او تا انکه اراده و انگلیات اخلوف مه
در میانه آمده بعضی خوش آمد گویان با اسمعیل میرزا رسانیده که چون اگر قزلباش راکان تبسین نواب عالی و پیشه با جناب ول و گرگون کرده اند
اراده دارند که سلطان حسین میرزا را آورده با پادشاه نامزد و انجمله مدعا اسباب حاشه تعلق رشته حیات شاه زاده بی گناه فرمان داده و
حال سیب خان شرف الدین علی گلو که نوه میرزا زاده نواب سلطانم و خاله زاده نواب سکندر شان و اسمعیل میرزا بوده بدین خدمت نامزد گشته با
تمام رو براه آورده و بعد از چهار پنج روز خبر رسید که او با تباقی علی ساخت موده و هنوز از نزدیک جزع نگذشته از تعلق و تقاعل او آزرده شده و فوا از امور
رکنان گورکیلی را با جمعی نفرات در میان مراه یاق فرستاده که هر چه شاب نظر میرساند مدبت کرفته شاه زاده و در اخته نامزد سیب خان با جمعی
سر در نشده و بدیگر گرده انجماعت چون بوی مکان طهران رسیده و شاه زاده از طول مکث در طهران رایحه ی التقاتی بهشتام موده و مکان مشفقت
که بهم مهربان داشت زایل شده راه بیرون نشسته و دی یافت و بمکانم و صول قریبان و در خانه زاده تعلق عاشقه رکش خود را و مکان حیرا
خود بیام برده با خود قرار داده که تا توانست و توان و تیر و مکان در داشته باشد خویش نامه و بیروی کشته شود و قریبان که از خیال مشاهده موده مدعا کوته
کفت که تا سب الامر الطلب شاه زاده آمده ایم و مصلحتی مدبت کرفته بر صدق قول خود قسم در دفع خود زده شهزاده و رقسم اعتماد موده و بدینان
موجات خود انجماعت زاده بخیر بکنار و در آویخته و در مکان خانه نوعی کرده شده و بوده نه کسیان و حلق نازنین شاه زاده و شاه و آنسر و جنا
سلطنت را کرد و چون عزت نشو نامایه بوده نه او در آورده و در میان روز اسمعیل میرزا خانه ی چیک نام قریبی خود الفقه را بشیراز فرستاده که

نموده از انجا خان عزیمت بصوب دارالسلطنه اصفهان معطوف داشته در ان بلده بخدمت نشان رسیده و اصفهانیان پیشکش های شایسته
لایق گذرانیده و خدمات مستحقانه بجای آورده و دارالسلطنت مذکور بجناب فلک جناب سلطان خمره میرزا اختصاص یافته و از انجا
نواب شاه زادگی با امیر حسین خان مازندرانی براورزاده نواب صد علیا تفویض یافته و از انجا روانه شده سه روز در چهارباغ کاشان اقامت
نموده و از کاشان اقامت نموده و از کاشان متوجه طبه و الموتحسین قرکشه در ان مدینه طیبه حضرات شرفیاب نواب خورشید احتجاب سلطان
والده ماجده نواب سکندر شان فایز گردیده نواب مشار الیها اگرچه از فوت فرزند ارشد نامدار اسمعیل میرزا و اقعه هایله خیلی فکر گرامی سلطان
حسین میرزا صاحب تقویه داده و تاک گوداماد زیده گرامی نواب سکندر شان که سپهر ز گبرش بود و مدتی بود بخیال سیاحت و دوری
وادی غربت ایشان نهاده و بوطن آورده بدین خبرهای گرامی روشنائی دیده و چنان خاص گردیده محنت و اندوه بهجت و سرور مبدل گشت
حسین قلی سلطان لیک اقایی داشی شاهو با بعضی بوتات و یراق و اسباب پادشاهی که باستقبال آورده بود بوجه و جهی از خزانه بان
عزت و دین منزل وارد گشته بسعادت زمین بوس فایز گشته در دارالسلطنه قزوین از اخبار و اردوین سایع امر اعظام سپهر سیه اقتدار آب
خانم و جیب و اطاق ایشان در انجا بسنده و خاطر اشرف و نواب صد علیا خیلی خیلی و امیر خان و هرمز محمد خان و خلیلیان قورچی باشی و سائر
امرا و خوانین عالیشان هر مک با سپاهیان و اقوام و ایلیان مخیم عزت نواب خانم متعدد رفاقت گزیده و متوجه استقبال شده و چند روز در کوه
قزوین واقع شده اکثر امرا و اعیان بحضرت رسیده و دکهای نواب پریخان خانم مترصد استشهام را که فی الحقیقه نموده و شمال سلطان شاه
او اندکی پریشان خاطر گشته و محجوبان رایات منصوره پادشاهی از بقیه الموتحسین قرکشه در حرکت آمده چون رضاء شاه گذشته بگذشت و بیستم
امیر خان و هرمز محمد خان و خلیلیان قورچی باشی و محمدی خان تکلو و جمعی که در قزوین مانده تعزیز نشین او بودند بحضور علیه نواب خانم مخیم
اقبال و باستقبال رفته مصحوب وقت دران دیده گریان و دیده گریان نواب خانم تکلف تحیه و اکرام با اتباع و مردم خود متوجه استقبال شده بمنزل
رخصت حاصل کرده و بعضی هر رخصت رفته دران خانه شده و در حوالی لشکرگاه و السعادت عازمت فایز گشته چون بمنزلی رسیده که شمال سلطان با جماعت هر کب
و اتباع خانم با سیل و یراق تمام و زینه نواب خانم جمعیت نموده و سودای شورش و فساد در سر داشتند در حوالی دارالسلطنه قزوین امیر اصلان
خان ارشلوی افشار اگهی از رفته و اسمعیل میرزا مان بوده طلب فرموده و دفع شمال سلطان را در عهده او مشتمل شده او مشتقبل این بخدمت
شده و رقم اشرف با یم شمال سلطان با جناب شتاب عز صدار یافت مضمون انکه ما بایت و دارای و لایت سلکی را که در زمان شاه بخت
سکان خیمه حال انگاه بوده و حیث از دوی آمده شاه بخت و خود یم چون ساحت خوبت با مردم خود و نقل سکان خود و از شهر مرو بدار
و دوی خود و ارد و چون بخدمت رسیده چون بوشاه نزول اجلال فرمایم آمده بپاپوس مشرف شده و روانه کرده امیر اصلان خان که با شمال
سلطان بوده دست و یکدل و زبان بوده شتاب آمده رقم اشرف را آورده و تکلیف سوار شدن او کرده شمال سلطان گرفته و انست که از بعضی از دوی
شفقت بیعقل بوده چون قرار نوع دیگر نیافته و در خشن سکلی و خود را انگونه کشیدن صحیح و مسرور نکته لوطا و گرد با اتاق امیر اصلان خان
سوار شده بموضع چشمین که یک فرسخی قزوین است رفته فرود آمده و روز دیگر که فرود آمده و ذی الحجه الحرام بوده موکب همیون پادشاهی و موضع
صوفیانکو که یکفرسخی است نزول فرموده و نواب پریخانخانم در موضع زرگار رفته برسم ضیع قرار گرفته قورچیان حرم و خانمان خاصه نواب خانم

عشرت پرداخته و قریب پانصد نفر از پرده نشینان پرده نشسته مادر و دی معلی آورده و چون بکوچ حرم در آورده خواجه سرایان هر یک حرم خود را در حرم خانمات برادر و مادر خود گاه گاه و شاه زاده های نامدار واقع مایقه از انجا چنین بعد از مراسم تعزیه شاه بخت مکان و برادران شاه بخت
اسمعیل میرزا و اولاد را بنا بسنده و دیگری که در قطع صفه رحم خود بیان آورده اند از بعضی خواجه سرایان پسر شاه گذر نواب صد علیا از روی آب
برست پوس نواب خانم فایز گشته نواب خانم از رنجیده و خورد و کم خوردی نواب صد علیا را زیاده و اقعی شاه زاده و اولاد بکجور و زده و دم شهزادگی انجم
گرفته و ماه از زوال او دو سال گذشته ۹۸ فضل سنجم قزوینی ساحت تخت یار شده و نواب سکندر شان و شاه زاده و عالیمکان عصفان قایم اقبال
از ان منزل سوار شده متوجه شهر شده و لشکر مبارک شده تعاین و اعوام الناس گرده و فوج فوج باستقبال می شتافته و از هر طرف
اقارب و اشنا و همایون تعاین جوق جوق و صف صف استاده و از هر جاده و شاهراه بقدیم رسانیده نواب سکندر شان در کمال سرعت و شادمانی
و استیصای معارج دولت و کامرانی داخل دولتخانه همیون شده آفتاب مثال بر چهار بالش عزت و اقبال تکیه زده و جبات گرمه و زرد
مطرزه شاه بخت مکان و سایر مدحرم محترم مشرف شده اما احوال نواب خانم اگر در وقتی که نواب سکندر شان متوجه دولتخانه
مبارک میشده تکلم نکرده که خلیلی خان افشار گه در زمان شاه بخت مکان ایامی عد علیا جناب خانم بوده او را بمنزل خود برده و بعد از نزول او با ماندن جنابه
سواری نواب سکندر شان و نواب جنابی قورچیان حضرات مدبستر محفات آن برده نشین سراوق سلطنت را در دوش گرفته نواب صد علیا
و محمدزمان پسر شاه سلطنت سواره از عقب محفه در حرکت آمده و چون مرد و دولتخانه مبارک رسیده از گذشت و از خدام خلیلی گذر شهر باستقبال
آمده بوده نداده در دولتخانه صعود نموده و قورچیان و جزمان نواب خانم رحب اشاره عد علیا جناب خانه نواب خانم را در خانه گه باطاق محمدزمان
دو دمان سلطنت از او خانه خود داخل با خیمه حرم گرده و چون مدبر خانه نواب شار الیه رسیده علاء الدوله خلیلیان هم مرخود و محمدزمان ایجناب شاه
خلیلیان بر خانه و چون قورچیان جزمان خاصه نواب خانم در اول حال از رفتن نباخود و ندیده انسته که صورت حال چیست تا انکه مردم خلیل
خان صدا کرده که حکم قضا امضا چنان چاه پادشاهی بر چنین تعاقد موجب نواب خانم از اندرون محفه از گردن کشی بوده چون کشان بصورت حال اطلاع
یافته رضا بقضای الهی داده و با مری که مهر گرد در میدانش نگذشت دل شاد و مجلو نواب خانم را در خانه خلیل خان برده و همانجا از امیر اصلان خان را
حکم شده که بموضع چشمین رفته شمال سلطان از بقیه آورده و شار الیه با جمعی کثیر رفته سیاه مشایعت او چنین حرکات خیلی نفرت انگیز جماعت اقتدا بچشمین رفته
شاه و بقیل آورده و هر اکبه اصلان خان دست و پا زدن نیافته و امیر اصلان خان مراورا بدگاه و او آورده و تبه خانی و توانش و ترمیت یافته
و در همان شب خیلی خان و زمان خلیلیان حسب الامر نواب خانم را بخفه گاه گرده و جمیع اموال و اسباب سرکار خانم که بافتند مردم شمخالی
هزار و تومان شده و در اندک این مدت با انجام خلیل خان عمر زنده شاه بخت مکان و شجاع اسمعیل میرزا که هنوز کیک از نشده بود را عدم عمو و ولی سلطان علی
اغلی را هم گرفته مدبست دو الله ران شیراز که معاند او بوده اند داده و تیغ حافیت بجزاو سپرده سپید جون این قضایا با وقوع پیوست نواب مریم
صد علیا و کمال عظمت و استقلال تمکن عمام سلطنت و پادشاهی شده بهیچ صحی فی عرض و اشاره علیه خلیلیان فی ذیقعد نواب جهان بانی بمنصب
وکالت و دیوان اعلی منصوب گشته مقرر شد که در همین احکام و شایسته پادشاهی بر بالای همراز همرزند و حسین بیگ و الد خواجه شجاع الدین خیر
گذاری علی قلی خان شاهو بوده و فاتی خان خانم خیر پادشاه و در خدمت نواب صد علیا و شاه زاده و نامدار بحجت سوابق خدمات که در دولت سلطنه

هرات او را بظهور رسیده بزیکوخدمتیها پرتو عاطفت و اعتبار تمام دست بوزارت نواب جهانبانی سپرده بایالت هرات و اقضی منهج قرار داد که حکمت خانه نوائی با نواب صاحبقران اعتبار داشته باشد و بعد از واقعه هرگ کان ترکی و اصالت دیوانی قزوین با و متعلق گشت و میرزا سلمان من حیث الاستقلال کرن السلطنت و اعتماد الدولگی شروع در فصل مهمات ممالک نموده و منصب عالی صدارت بمیرزا شمس الدین محمد فخری کرمانی که سرآمد افاضل بیکم اتفاق نزد کل عشق ورزیده نماده بود محول گشت و منصب صدارت مشار الیه اگرچه در قحی که نواب شکنه زمان از هرات متوجه تسخیر آن بوده در قصبه خبوشان حضرت میرزا بوده و بتقدیم و تکمیل مهمات حضرت میرزا و صحبت او نواب شکنه زمان را خوشنا یافته نموده بود که تخفیف اهمیت و استبداد او در امور پادشاه جنت مکان رسانیده التماس نماید که او را بمنصب صدارت عظمی سرافرازی داده از فرط تعطیل نماید و توقف کرده تا رقم سلطنت و جهانبانی آنحضرت بتوقیع و تمغا من شاه موقع گشته مهام سلطنت و فرمان روائی بذات اشرف تعلق گرفت از کمال وفا و وفاق و عطوفت و اتفاق شاه نسبت بشاه و مشار الیه را همین پایه و الا مرتبه بندگی بخشیده از راه کمک شیرازیکه همان طلب مشار الیه خواهد یافت و حضرت میرزا بکمال عزت و اعتبار بپایه سریر اعلی رسانیده من حیث الاستقلال بامر صدارت پرداخت و ممالک محروسه را بامر اهتمام طوایف قزلباش تفویض نموده امیر خان موصلو بایالت دار السلطنه تبریز منصوب گشته اسماعیل سلطان و علی قلی سلطان را بدو امیر خان و سلطان مراد خان ولد ارسم سپهسالار سلطان بیاده و افغان ترکمان حسب الاصلاح امیر خان بر تبه امارت سرافراز گشته در آذربایجان الکاء داده شده و امیر الامرائی خود بر مسند وزارت شاه جنت مکان مجلوخان تحقاق پیدا کرده قرار گرفت و امر فرمایان که اسمعیل میرزا بامام قلیخان تابعه داده بود بدستور با و تفویض یافته و ایالت و دارائی شیروان بارس خان روملو متعلق گشته اردو و تدی غلیظه تکلو و خنه تفرار امرای تکلو و غیرهم را و شیروان الکاء داده شده و لی خان تکلو بایالت همدان سرافراز گشته و آنه آنضوب شده امرا استیلو مرشد قلیخان بکار دار خواف و باخرز خراسان و ابراهیم برادرش را در استراباد الکاء داده مرتضی برادر ابراهیم و خان صوفی افشار و الکاء

چرچی باشی خانیت قزوین و خوشان و بعضی محال عراقیان بهراه اوزبک خان تفویض یافته اولیچ خان ولد اغرلو خان شاملو و خوش خبر خان برادر او را باقلون و کرسیر و غربیان و آنحدود و الکاء داده و در الامان کرمان بولیان افشار روم قوریباشی تفویض یافته گویند بدستور سابق تمثیلیان افشار تعلق گرفت و محال عراق اکثر بامرا و کارگاه معلی منسلک شده و کالشان محمد خان موصلو قوم امیر خان کار از کار دولت قاهره و ا و شفقت شده و دار السلطنه قزوین لسلطان حسین خان شاملو متعلق گشت و الکاء قم بدستور سابق بمجید سلطان حاجو قرمانلو

و سادات بایالت مصوم سلطان ترکمان ترکمان مرحمت شده و الکاری میب خان تکلو و قراداغ بسمان علیشاه قلی سلطان قاجار افشار و ذوالقدر و جوغ و خشقات و بعضی از اعراب شادوخ خان عمدار و طارم و خلخال و بعضی محال بمیرم و محمد خان شمخور گشت و ممکت فارس بادا ذوالقدر تقسیم رفت و استراباد بمحمد خان حاجلوی ذوالقدر عنوان شده و ابراهیم خان شفقت شده و همچنین هر یک از امرای مرحمت یافته بالکاء مناسب حال داده و انه هر موضع و خان امر کیلانی بر حسب وعده که فرموده بودند سلطنت و دارائی کیلان بیرنگ و ملقب بخدیو خانوت سرافرازی یافت

مصاهرت این دو دمان ممتاز گشته از پناه بگه شاه جنت مکان مریم سلطان بیگم بعقد ازدواج او در آمده در دار السلطنه قزوین بامن عافیت عروسی واقع شده و خان محمد مذکور کامیاب دولت و تشیع و سر دوره انگیان گردیده و علیمان کرجی فرانوه خان و همیون خان ذوالقدر

و سادات غازاگر همرده و در قلعه الموت محبوس بوده و اسمعیل میرزا هم در آن آورده بوده و حسبیه عالم میرزا ابراهیم شاه جنت مکان را بعیلخان ذوالقدر بایالت ملکی و نشانده و همیون خان بشرف اسلام مشرف شده بوده و سلطان محمود خان موسوم گشته و نیز حسب الامر اغانو سنین خود لقب ارجمند برادری یافت و قرین اعزاز و احترام روانه کرجستان و مستقر الکاء گورو شی گردیده و سادات عظام آنکار بر و اشراف ممالک خواه بعضی گرفته زمان شاه جنت مکان در اردو مانده بود چون خواهی که در زمان اسمعیل میرزا در پایه سریر اعلی متمکن گشته بود بندو هم کوشیده طلب و دعاهای گذشته بانجام مقرون گشته فرا خور حال مناصب مناسب یافته بانعام خلعت فاخره و شاهی رخصت انصراف یافته از انجمله هر قضی ممالک اسلام میرزا سلیمان رزیدی سپهسالار خانه محمد دارائی دائره تصفیه سلطان بیگم صبیه اسمعیل میرزا که خواهر زاده و داماد بود شاه بغیل الصدر گشته و خانش خانم صبیه شاه جنت مکان از اتباع و تعلق صدر یزدی بپسر رکنیه او تعلق یافته محترم و محترم روانه دار الاجازه تزکره و انیز لقب ارجمند برادری یافت و نواب سکنه زمان دست دریا نوال بر نیل و احسان گشاده ابواب خزاین گشوده داد و دهش بصرفه اسراف و اتلاف رسانیده ارکان دولت قاهره سلطان و زیر جنت مکان و طبع مآل دست آمال بر داشته جمیع امرا عظام را که ممالک فرستاده بود نه از خزانه عامره و مخزن و حسب الحکم داده و ساله که خوف متوقع ایشان بود داده خانچه با میرخان و اتباع او نصف خزانه تومان داده شده و سایر امرا عظام بوده تقاضای تمامه امر شد قلیخان شاه جنت مکان کز از نواب تلقی محمود یافته شده بود کان بود صرف خلعت امرا و ارباب مناصب و عمال و کلانتران و اشراف ممالک شده و نواب سکنه زمان بسیج روزی بود که وهبت خلعت بردوم تحمیل نمیداد قرچان اظهام را که کثرت مواجب داده و سالیانه چیزها بودند حکم شد که مواجب متوات بهفده محمد روز زر نقد از خزانه عامره صندوق آورده داده و داین داین بقدر چنین صله دهند و نواب شاه جنت مکان دیوان کشوده و گشت و شنوده از نشاه و اج گرفت فرایض قزلباش بجهت ریش سفیدان و اوباقات امراه و باشی تمامی مخالف هیش گرفته و زر اداده دولت را بر شوه تلقی ساخته آنچه اراده و میکرده نه از پیش می برده امرا محمود برائی امرا و یاق تعیین شده و چون الکا ممالک تقسیم مایه و دوجه حسب الطلب از خزاین عامره میداده مستعفیان هر اوباق سر بشورش و فساد برداشته در مقام آن آمده که بر اصفهان و شیخی گرفته لوای استقلال برافرازند مجمل طوایف قزلباش بانجاح مطالب خود را پیش نهاد همت ساخته صلح دین و دولت را کمر بسته بر سیده نامه که در انه که وقتی خزاین معمور از نقود و اجناس خالی گردیده و ممالک فیروزه را که در عرض چهار سال از صدمه جمع شده بوده بباد بستی تمحاک بر باد گشت و از خود سری و خود رای کار آن قوم دو تاکیش و شقاق بسهل گشت اختیار اختلال احوال و عدم انقیاد قزلباش آشکار یافت و بدین جهت خلعتهای فاخره و شیروان گردنده و کردن کشان اطراف که حالا مصدر تغییر الطاف و اکشنده دم از استقلال زده و دست اتفاق و اتحادی بر ممالک در از کرده خیانچه تفصیل آنها مرقوم خود قرقده ممالک جهان خواهد گشت انشاء الله تعالی ذکر آمدن جوان خان و زبک خراسان و قتیش و آمدن ابو تراب بیگ قلی خان ترکمان جون در زمان اسمعیل میرزا آوازه قتل شاه و زاوکان و وقع وقع جهان دود زمان سلطنت باطراف و جوانب رسیده خاطر نشان دور و نزدیک شده بود که از اراده و عظام خاقان علیین آشیان ابو المظفر شاه اسماعیل بهادر خان اسکنه الله تعالی فی فرادیس الجنان بغیر از اسماعیل میرزا بهیچ کدام از اولاد ذکور خانه و معدا رشیع و اقعه اسمعیل میرزا خان اطراف مملکت اکثر امراء سلطنت و دودمان صفوی اندام

پذیرفته احوال قزلباش اشتغال بافته بهای نازاده بر خون نشاده شروع در دست درازی کرده از آنجمله جلال خان که بعد از فوت او اتحاد
از بیم سلطنین او کمتر بفرمد مجاعت دوده دوری همسایه نداشت با کره او انبوه او از دیگر ناپایان کوتاه شش هزار نفر بوده از زنان و بچه
و آنکه دوده بعضه بقای تخریب خراسان بهرون آمده بکدوده شهد مقدس آمده چون پیشتر یک از امرا الخطام دولت خراسان تاب مقاومت
او نداشته در قلعهای خود خزیده و منتظر او بوده که هر یک از لشکر پیکان متصدی حرب او شوند بر سر او جمعیت نموده بدو اقدام نمایند جلالی خان
دران حوالی تاخت و غارت بسیار کرده او لایت جام رفت و آن ولایت را تمر از نو اشی و اقتام بر داشته اراده دشت کدار اراده سرخس باز گذ
و خایم شهر کرد از خراسان فراهم آورده بود بولایت خود رسانده مرتضی قلیخان برنگ یکی شهد مقدس کس بالطراف و جوانب فرستاده
امرا گی بکومک او مامور بودند اخبار کرده لشکر طلب داشت و چون شنید که جلالخان سقیه بتسخیر ولایت تشنه بتاخت و غارت گلخان گرد اراده
بازگشتن داده بسقیه برسیدن کومک و جمعیت لشکر تشنه با جمعه آوای از خوزان خود و امرا و قزلباشان که در مشهد مقدس حاضر بوده بدانجا شتافته بسرخان
آمده و تعاقب او بولایت جام آمد و چون دیگر از امرا و مردم آنجا نوده با وجود شکست و کامیش سه مرتبه از تجمیع آمده بدو اقدام نمود و از
قلیخان و لشکر قزلباش خبر دار گشته خان را نرفتن باز نگشته و بعضی تا لیقان در پیش سنبلان کاروانسرا دیده او را در یک صلوع دیده بودند که چون عقبه
نیوآمده و ایم در مقام محاربه نشده احوال غازیرا تعاقبی رسانیم خان را نهایت عجب و غرور رسانی از لشکر قزلباش مکرر فرقه توقف نموده و آنها و بکجا
و در هم گشت تا آنکه تعاقب قلیخان بتعاقبی انجامی آنجا نیز صفوف بزم آراسته گردیده آواز نقیر و کرنای در گوش گردون محمد و لیران
طرفین های در معرکه کارزار شنا نده و زنگام روان تا غروب آفتاب بحرب و قتال اشتغال نموده و از جانبین دو اوجود و مرده بکی و افته
جلال خان سدت حرب و قتال غازیان قزلباش و ثبات قدم ایشان را در معرکه کارزار که بدین شابه تصور نکرده او بشاه و نموده از دلیری
و جرات آنفوج قلیل که در معاجله او بوده تجبا نموده از محاربه پشیمان گشت چون شعاع خورشید جهانتاب در جوف زمین متواری گشته نا
عس جلباس جا پسیان گردیده هر دو گروه از محاربه بسته و آمده او بوده دست از ستیز و آویز باز داشته هر کدام در طرفی فرود آمده بآرامگاه
خود شتافتند صبح از جانبین باس داشته غازیان قزلباش بکونجی از صدمات لشکر اذبک و هجوت و لیرانه ایشان خایف و هراسان
گشته او بدند که دیگر تاب مقاومت در خود نبینند مرتضی قلیخان را نهایت مردانگی همت را بانجام لشکر اذبک گماشته روز دیگر که سلطان
او ایت و سپیده بر سر تنگ فلک تاخته آمده با شعاع تیغ آتشبار خیل ظلمت را بهزم و مخالفت غازیان قزلباش را در محاربه تحریص نموده تجهیز
معرکه قتال گردیده و از انطرف جلالخان نیز بصفوف آراسته بعد از جوت متوانگه از جانبین بوقوع انجامیده از دو طرف شجاعت و مردانگی و
غضبی و نفس خود نمایانده حرب گذاب بعد از جوت در معرکه زم گویان در آورده و در اثنای کارزار دشت بیک و قوی دست استیلو
از تقدیر الهی بجلال خان رسیده و بی که جلال او شنا سا کرده و او را بطلبین سلطان خان سلطان تر خان گ او بدان مخذه و خواسته که با جمعی آمده سر او را
از بدن جدا کند که کی از او دیگر که با جلالخان همعنان بوده فریاد بر آورد که دست از کشتن او بدارد که او جلالخان است قزلباش که نام جلالخان
بشنیده مدتی از تکان و بیکی او بسر او جوم کرده او را از دست دست بیک و جماعه استیلو کرده گشان گشان بنظر مرتضی قلیخان در آورده بدو
حضار این معرکه را استماع نه که غازیان استیلو در محاربه جلالخان مردانگیها نموده و سیان استیلو و ترکمان و بیکی در گرفتن جلالخان دشت

واقع شده هر یک امر نه او بر را که خود بهتر دانسته میگردند مرتضی قلیخان مصلحت در قتل او دیده و سر بر کرده بتخت آورد از بدن جدا کرد او نیز یکه جدا گر
از کرفتاری جلالخان مطلع گشته راه انهزام بموده با تفاق اسیف نیم جانی بهرون برده و قایم مشار بر مرتبت لشکر قزلباش آثار شاه و سر او را بدیر یق
و افتره بر یکا و صحی فرستاده و بجایزه و عده وعدی نمایان سر افراز گشت مرتضی قلیخان بعد از فتح مازندران لوای استقلال افراخته خود ان
همی چنین بزرگ بی مدد و معاونت علیقلیخان شاملو یکی چی هرات از پیش برده و بجوار او بوقوع این واقعه خاطر خود و از عنی قلیخان
که یکی دار السلطنه هرات و لکه شاه زاده و چون بخت کامکار عنی حضرت اعلی شاهی ظل آلهی بود و زیاده و صایی نیکو خدمت و حقیقت مطلب او
بعقل آورده خود را در تر سیده انست تا اگر رشته رشته سیاه ایشان با بناد و صفه ان غبار نثار بر اقتاع بافته بسحاب نصوت روز بر تو آنها و
بر تکیت تا بر سر به تنگ و بال رسیده و کمر رسانه ایشان لشکر کشی او بوقع انجامیده و خبایجه در محل خود دست کذرش خواهد یافت انشاء الله تعالی

ذکر عصیان و طغیان اولاد سیستان و محاربه ایشان با جمعه سلطان افشار بعد از واقعه بافته تا جنبه نکان کرد انواع شعذه و فساد و مهلک

روی داده و اول مخالفتی که از اهل خراسان بظهور آمد از مردم سیستان بود و تحقیق اینحال آنکه در عین استیلای خاقان مبرور الزمان میرزا
ولد مرحوم میرزا ابراهیم حسب الامر اعلی والی ولایت تیرازه بود تیمور خان استاجلو که تکه میرزا بود در زمان اسمعیل میرزا که بدیع الزمان میرزا
متقول کردیده و تیمور خان در سیستان بود با کابر و امیران سیستان زبده سلوک و بی اعتدالی عایده استجلو از بقی قزلباش شکر کشته معتبران آن
طبقه بجبت نموده و تیمور خان از سیستان بهرون کرده و مدتی بحاست آن ولایت از لشکر قزلباش خالی و بدست کردان مرتبه سر از دیره عصیان و طغیان
برآورده و قتیه حکومت بکی قرار حول نموده و حکومت تکه را بکه نفوذ از تکه نظام کرده شایسته آن امر دیده عرض کردند بعضی بنابر جاقت از بقی
قبول این فکر کرده در بن ثنا و اقبال سمیرزا رسیده و تخت سلطنت ایران بر وجاب تکه زنان قرار کرفت مفسدان شورش طلب سیستان با
بشتر از پیشتر هوای ریاست و سروری در سر افتاده از بقی قزلباش با لکیه استماع نموده و بضبط ولایت و دارای پرداخته خروس تکه را
در نظر تکه محمود دکه از نژاده سلوک سیستان جوان کریم الذات رشید صاحب جت بوده با آن پیشکی و پیر تکی تمام عهود او تکه محمود از نژاد غزنوی
در رشته و دلیه پرداختی شیشه حال شاه تکه داری کشته قبول تکه و حکومت نموده اما بموجب جمات او خایجه مذکور خاطر میران و اعیان تکه
او بسر انجام بنایه بوده که از درکاه معلی پادشاهی امالیت سیستان بحضرت سلطان ارسلوی افشار تفویض بافته بقرآن آمده او بسیستان رسیده اقدام
بحکات جمعی کرده بیرون سلوک بوده بیکبار زیر و جاهای لشکر رفته نفیه اهالی سیستان حاقت اندیشی کرده و سوای تکه محمود و مردم او تمامی
سلوک و میران سلطان با استقبال جعفر سلطان رفته اطهار اطاعت و انقیاد نموده و در سلوک سلطانی نشیمن آمده و سلطان برکاهی احوال سیستان
اطلاع بافته جمعی را کرفته تجانف دارد صفت داده و کرفتاهای خود رده و از سلوک تکه خطاب الدین محمود را نیز میران امیر جاز را نیز معی و در تحریر تا سلطان تا
تحمه مردم از موافق و مخالف تکی بنزال خود در هشته بعضی از ارباب و زیاده مردم او ثابت بتا سلوک سیرایین و دشت رده با سلطان سوافقت
نموده و در یقی سیستوده تا سایر جاکات سیستان خوف و جار و زی میکرد ابنه تا مدت شش ماه سایه سلطان و اهل سیستان طرق مدارا و مواسا تمو
بوده در بن اثنا تکه خایت الدین محمد با جمعی از کرشت و فرزندان و متعلقان او رخصت یافته روانه اقوام خود شده و چون متعلقان او با قوام

سلیمان علیها الرحمة والرضوان فی همین کشور کشایان تاکید یافته و بوعده نامه بدست خط سلطان سلیمان که در میان بود
برطبق نشان نخاد و لشکر آنکه دو در امارت او اکراد آن سرحد بر سر خوی و سلماس و آنحدود و نشسته و بعض قشلاق ایشان
بود و بدیار کرده و خود در امور و کام الفتنه ایده حین الحد من التقلیل ساخت مجملا اول جاده ثانی روی خود آن او بود لشکر اکراد و از دوام طاعته
و از دوام تمام قبل از آنکه امیر خان بکربکی آذربایجان و امرا از رفیق او بدار السلطنه تبریز روند علی الخصوص بر حسینیان سلطان خونلو که
خوی و بوسه ند و خانیان قزلباش بکه تا کوچنین سال فیما بین سماکو و دوشی بود و دیگران نمی بر دند که سلطان روم شخص عصیان
از طریق و تهیه و خاطر فارغ البال نشسته بودند جون دانستند که طوایف اکراد چیمانطرس عصیان و طغیان پیش گرفته با طوایف
روایه یقبضه استیصال قزلباش آمده اند دست از خان شیرین نشسته بدانصوب مشغول گشته و جون خانان ضعف مضاعف قزلباش
بودند اثری بر سعی و کوشش ایشان مترتب نشده و مخالفان غالب و ایشان مغلوب بگشتند جون لشکر خارکن همراه داشتند بر سر راه ایشان
کوشش نموده مرد انه و ار بر دفع شهادت رسیدند و نساء و صبیان امیر و اموال و اسباب و تاریخ رفته لشکر کسی ازان ممکن نجات یافت
و اموال و اسباب رعایا و عجزه نیز منهب و یغما شد و بعد ازین قضیه قلعه کوکجلیق و معدود اقطاعات مرحمی متصرف اکراد و در آمده بعد از لشکر خان
بر تبریز رسیده بمدت ربع تاریخ این احوال گاشته نامه از رفیق و لشکر آذربایجان قریب دو هزار کس جمع آورده بعضویت آنصوب شدند امرا لشکر
ناب مقاومت نیاورده بعضی دیگر مجال اصلی بر شده و جون لشکر غارت یافته رعایا پراکنده و باقی سامان شده بودند اصدی از امرا
قزلباش در ان دیار توقف نتوانست نمود و امیر خان در مقام تصرف دشمنان قلاع و اضبطه آن شده بود که ناگاه خبر رسید که سلطان روم
و رفت موجب یاد بانی خرابی آن ملک گشت و لشکرها یای خوی و سماس و اودی بجوانمیار نموده و مجبی که تبدیج جمع آمده نامه نامه بالتماس
مخالفان نموده و آن ممالک تصرف ایشان قرار گرفت و جون آوازه بر جزوی سرحد و مخالفت رویه و عصیان و طغیان اکراد در انحدود
اشتهار یافت مقدمان مرطایفه که سر بچه اطاعت فرود برده و بوده نه پای بی ادبی و ناکرده و دست بشورش و فساد بر آورده حق نعمتی
سالها بر ده و منت این خان و ان بوده و در سده و صله و نوازش و آب مراحه خانت داشته حرام نمکی را شعار خود ساخته امیر بیک
سمرد اشیان خود را امیر خان نام نهاده بسجده و دم اطاعت آمده و بعضی فراچیق را که اسپان خاصه شاه بجنت سکان بود بازان حدود در آورده
قریب دو هزار اسب جوقه از و اغلو و ماده یان خورده و نبرگ بر ده بودند جون خبر بامیر خان رسید در حقت ایشان و امیدوار نموده و بکرد
ایشان رسید قصیلی که در راه مانده بود از خوف رسیدن لشکر تبریز و بودند بازگردانیده و بجوالی تبریز آورده نه و مردم و ولایت تبریز
تیز جوای یاغی گری در سر افتاده و او بگریبان سر زده که چرا سر از فرمان او بر تافته اند و بجوالی تبریز نیاورده اند و جون امیر خان
و انحدود و بی سر و سامان بگشت اغوا نموده و دو سه هزار کس از طایفه ارزنگی و قراباغ که کدار زاده جقیه سماسان همان شیروان بودند بر سر او جمع شده
متقرس عود و آنولایت می شدند شمار ایشان کس نخواهد توانست نگاشت و دوم فرستاده و التماس مدد و کمک نموده که مبادا دشمن و رویه ملکت شیروان را
آورده و در ملکت خواهد نگاشت و مبنی از اهالی و رعایای شیروان نیز بامتثال رقعه اطاعت مذهب نموده از نقدی و تقلد قرلباش استنکاف
نموده مدار و قوع انحلالت سلطان مراد خان و الی روم نقض عهد و پیمان بدران خود داشته مضبوط این بیت است

پادشاه جنان در بند تقلیم و کرنش تغیر و ولایت آذربایجان و شیروان از دامن شاه و حمت ساخته مصطفی پاشا که خود را پادشاه
بود با لشکر گران کوتیب سیصد هزار کس تمام بود بدین ولایت فرستاده و بجکم کرانیان دولت نامدار خانان را از آنجا جم خانان
شکیر خان بود با قریب یکصد هزار نامدار اراوس جوچی در انجا بمرای قامت شوده و با سلطان روم محبت و دوستی ورزیده بکلیف گرد
کرده و از لشکر تاتار از راه دشت خوارزم بولایت شیروان آمده لشکر خارکن تاتار بهوس نصب و بینی اموال آنولایت که محور و فرزگار بود این کلم
بقدم قبول معنی نموده جون این اخبار دار السلطنه قزوین شیوع یافته بعرض نواب بکتاشیان رسید امرا و ارکان دولت صلوح در
دیده که او لا بحمت رفع محبت مکتوب محبت آمیز بحضرت خوانکار فرستاده و از سبب نقض عهد و پیمان و جرات و دلیری بکام سرحد که در این
مواد نموده استفسار نماید حسب الصلوح امر کتابت دوستانه شور انگیز بستکلم و بیان سفارت که از طرف مربی و مسلوک است بحضرت خوانکار
روم فرستاده و مصوب دلی بیک اشاجیوغلی محمودی خان تحقیق فرستاده تا مکام پادشاهان سرحد او را توقف و نموده و بکذاشتند که بپایتخت
رود تا که علما پادشاه از زبان الروم گرگشته و با بیت خارس کماهی و اقعت خوجه و دانست آمده و جون کی از شرایط صلح تا
جنت مکان و سلطان سلیمان آن بود که الکاه که در سایه خزینه بوده و از جانبین متوجه آباد انی آن نشوند نا غایت خراب انشاده بود علما پادشاه
اول دیبی آباد انی الکاه نوبر نشده قلعه اسرا تعمیر نموده و کوتوال و حارس گذاشته و با بیت انفتاح از حال کرجستان که الکاه شهر خان کرجی و امام
سلیمان خان و داخل بستور نخیرف بود آمد و از اطاعت و رویه سر باز زده و در مقام مخالفت در آمده و قلعه خود را تقلیم کرده و خود و تومیان
خان آمده و عده و عهان علوفه او را مضاعف نموده و با سایر قلعه قهرا و جبرا قلعه را کرفته حارس و نکیری که کذشته روانه الکا سلیمان خان شده محمدی
خان بپستا بوبکر بکی فرا بخ عساکر منصوره بسعه تحقیق آمدن علما پادشاه بدرکاه معلی عرض کرده و از توقف سلطنت احکام مطاعه مایحم امیر خان و محمد خان و ام
قلیجان بکربکی قرا بخ عساکر منصوره را بافت که لشکرهای آذربایجان را جمع آورده و بکی الحاق نموده و جوئی که مصلحت و انسته در میان اجتماعی جا
لشکر مخالف قایم نامنده و کمر امحالس کماهن الحقاد مایقه تعین قرار یافت که جون پادشاه روم بر نفس خود حرکت کرده پادشاه و تومیان
مقابله سر دار رفتن لایق نبه سلطنت نیست نواب جانبانی سلطان خرده میرزا را با لشکرهای اعراق و فارس و کرمان بجانب آذربایجان نهضت
فرمایند که کر لشکر آذربایجان بوسیله نوازم محافظت و محاربت تقلیم نماید و این عزیمت مصمم کشته امر آذربایجان را از توجه شاه زاده
و حمکر نفرستاده اخبار نموده و محمد بیکان در وقتی که علما پادشاه بتعمیر قلعه قارص مشغول بود کس نزد امیر خان و امام قلیجان فرستاده که جون عجز
مخالفان از تجربه رسد واقع میشود اکر بدین عهده آیند که کجی جمع بوده بمرجه مصلحت باشد بصواب دید یکدیکر عمل آید بصواب آنرا بجانب خواهد بود امیر خان
از غایت خامی و کمال کرفتاری و عاقبت نیاندیشی بود بمجرد رسیدن چوبه بیکان بوسیله فرستاده و جوابی بعنده و انتظار آمدن امیر خان
نکشیده بدون اثری از وظایف مرقومه و علما پادشاه از تعمیر قلعه قارص فارغ کشته تعیین قلعه محکوه و مشخص نه که متوجه کرجستان نخواهد آمد و
نموده که سپاه را بر کرفته دست بردی نماید و از غایت نخوت و غرور مجاربه روی نیاورد لهذا بر سیاق و آسان انکاشته پاینده بیک از لشکر خود سعد
و قرابخ که حاضر بوده بنوم دست بردی سوار شده علما پادشاه که از قرب لشکر قزلباش خبردار کردید بیرون و ترکی از پادشاهان و بکربکیان تعبیه را

بازرن الروم رفته در انجا طرح تعلق انداخت ذکر توجه شاهزاده و منظر او سلطان محمد میرزا و امرا بجانب قراباغ و شیروان و منظر
و منصور باز گشتن عون نصرت ملک منان عون غیر منقص حصاکه و همان روسیه و لشکر فرستادن سلطان مراد خان خواندگار روم

بادزربایجان و شیروان و دربار السلطنه قزوین او منهزم بحوست توجه نواب جهان بانی سلطان محمد میرزا تا بازربایجان تصمیم یافت امرا
و ارکان دولت در رکاب همیون شاهزاده در ساحت سعد از مقر سلطنت در حرکت آمده روانه آذربایجان شدند و نواب مریم شان علیا
جهای گزین فرزند ارجمند دشوار نموده در ین سفر مرافقت قرة العین دودمان خلافت اختیار نمود و احکام سلطانی ما بحضار عساکر نصرت
نشان باطراف و جوانب فقره همیون فرستاده و موکب عالی شاهزاده تا سیاح کرمرود تابانی قطع مسافت نموده بنجه روز در همین سیاح
بتجمیت عساکر توقف واقع شده در انجا اقتضای شیروان و دگرستان بنوعی که سبق ذکر یافت بتحقیق پیوست بعد ازشنود و دگرگونی
یکجهان دولت قاهره و توجه جانب قراباغ را الصلاح و صواب اقرب دانسته موکب عالی مراظفر در حرکت درآمده و بغیر و فتی
و اقبال بدارالاماره اردوبیل رسیده و بعد از شرایط زیارت آستان حضرت سلطان الاولیا و توجه جانب شیروان و استقبال آقوالیت
ازندمحمدخان شیش نماد بحث سابقه از روان مقدمه شیخ علیخان بسمت اوموده و عازم قراباغ شده و ساحت اوالیت مضرب سراد قات
عزوجلال گردیده و قرار یافت که زرد وی معلی شاهزاده و نظر اثما و صد علیا در قزل اغاج توقف نموده امرا و عساکر منصور و ما بطاق میرزا
سلمان وزیر آب گذشته شیروان رونده و چون خبر ورود شاهزاده بمامداد و صاکر ظفر شعار بارس خان و امرا شیروان رسیده بوجه اکه
مبادا در باب محاربه خود بیان با دو میان و دست از محکمی بازدارشتن کرده و اقتراض دیوانیان و سرزنش قزلباش کرده نخابار سانیده یکه
بارسیدین شاهزاده بمامداد رسیر شاهی رفته قلعه اصاصر و نموده و اگر تسخیر آن بسبی ایشان دست دهد بحیرآن تقصیر نموده و روی سعیدی
حاصل نمایند بدین غرابت اردوی خود را که از آب گذرانیده بودند درین طرف آب گذرانیده بنگرگ پیای روانه شاهی شده عون طایفه رو بحو
چندین سال در شیروان نهرافت و رعایت گذرانیده بوعی تجربت و سامان شده بودند چشم زخم روزگار بآنطایفه رسیده اکثر مضطا
معقول گشته احوال و اسباب مالا یعد و لا یحصی که جمع آورده بودند تاراج عاد ثابت رفت تبین انجیقال اکه صاحبقران قدره گلک بیان گشته
که سلطان مراد خان خواندگار روم بر محمد گرای خان و له دولت گرای خان و شاه تا تار تکلیف کرده که از قتل تا تار جمی را زاده در بند ربیر
قزلباش فرستاده و محمد گرای خان عادل گرای خان را در خود را ما قریب بست هزار نفر از خود و تا معدود و تا تار بحرار که در شب تار چشم بهوا
بضرب تیر تار کرده رسیده و عقده بآن ولایت فرستاده و عادل گرای خان ما به او کمک عثمان پاشا که توجه بسته قدم بآن ولایت نهاده مجمو
عون ارس خان و امرا شیروان لشکای رسیدند عثمان پاشا از زور و لشکر تا تار خبر و ارگشته پاسنظار ایشان در مقام مدافعه درآمده و از ثمر
معهود از شجر مرجود آمده مصاف قتال آراست و ارس خان و امرا شیروان نیز با همک محاربه بیاز اده و آثار عاجوت و مردانگی بظهور می
گر طایفه لشکر تا تار تمایان شده کره و دشت را فرو گرفت عازمان قزلباش مساعده این حال نموده در بحر اضطراب غوطه خورده بعضی از
امرا صلاح در بازگشتن دیده که جنگ کنان خود را بمامن رسانند ارس خان عادر اقرار بخود و قرار نخواهد داده و فرصت آن نمیز نموده ذیل بر
مرکب شاده در بحر کارزار غوطه خورده از تکیه ف لشکر روم و از تکیه ف لشکر تا تار و از طرف دیگر لشکر و قزلباش و طایفان شیروانی و قرا

و امرا میان گرفته ارس خان و اکثر امرا و اعیان بای ثبات فشرده مردانه و ارجان در راه دین و دولت نثار کرده و ارس خان و همچنی گرفتار
شده بقتل رسیدند و بعضی دیگر در معرکه شربت نا گوار مرگ چشیده بقیه السیف بهزیمانی را الصید فتاکت بیرون آورده و تا اردوی ارس خان
امرا خان را بر نگشیدند بعد ازین قضیه عثمان پاشا تعاقبه شتابی بارگشت عادل گرای خان و او بکر میرزا و او بر بهان بکنار آب گرآمده قصد نهای
اردوی ارس خان داشته اردو و صنی تخیفه و بعضی از امرا و اولاد ارس خان که از معرکه بیرون آمده بارد وی خود رسیدند تعاقب پای
بر نواب جهانبانی و میرزا سلمان و امرا که قبل از بلغ رسیده بودند عرض نموده از طرف سلطنت حکم شد که امرا و لشکر و همچی که در انجا بوده باشند
ارس خان روشا باتفاق انجا عت از کنار آب خبردار بوده و سیسنوده و بشتاب که از نیک عساکر منصور و مرفع خان تشویش نیابند
و ایشان سب العنوده و بشتاب و زی دار انجا بگذرند و حراست مشغول بوده بشتاب عبور نمودند و ایشان بگذشته از کنار آب عبور
بوده که خبر آمدن لشکر تا تار و قراتوبک و طایفان شیروانی رسید امرا بصلاح نموده بعزم مدافعه بکنار آب رفته سپر را برجه با لشکر تا تار گرفتا
آب رسیده و سپر را برجه با نشسته همچی خود را چو حلقه بر آب زده و عبور نموده و با لشکر قزلباش جنگ در پیوسته تا نزدیان لحظه مدافعه مشغول گشته
واقف نشده که همچی و دیگر از خان خان در حوالی جوادان آب گذشته از قفا لشکر در آمده از نیستی نگشت بایقه هرکس سرخویش گرفته و لشکر
معرکه همچی باردوی ارس خان و امرا رسیده و از تعاقب احوال اخبار نموده و علاوت روز محشر در سایه آنجا غلت بهره آورده و مردم اردو تمام
رفته و پریشان حال سراسیمه و مضطرب الاحوال کوچ کرده تکه خود را بایشی رسانده بعضی از مردم اردو بازگرده و بودند که طلیعه لشکر
زنگی و تا تار نمایان شده مردم اردو پراکنده شده و ایشان با حوال و اسباب امیر و تا تاراج شده و هر طرفی روی دست تا تاری در آمده
جمعیت و اسباب بی نهایت که آورده و خزینه بیحد و حساب آورده بودند بدست خان و امرا و اعیان افتاده و تمران طایفه زرد و اتباع ایشان همچنان و همچنا
شتران و دست ایشان افتاده همچو عادل گرای خان و طایفه تا تار و لزگی غنایم بوفور بدست آورده و در رمضان و زرعود و نموده متوجه شیروان شدند
امیر سلمان و امرا خطام از قراتوبک قراباغ اجتماع نموده و او مین اولی آب کر عبور نموده و عون بحوالی شاهی رسیده شد عقده را صاصر و
کرده و از قضیه لشکر تا تار و غارت اردوی ارس خان اطلاع یافته مدافعه لشکر تا تار پیش نهاد همت ساخته و همچی از امرا و از قلعه شاهی گذا
عثمان پاشا گذاشته میرزا سلمان و قورچی باشی و شاه ویردی خان همراه و محمد خان ترکمان و پیر محمد خان بستا بعبور و سلطان حسین خان شاهو
و ولی خلیفه شاهو و سیف خان شرف الدین علی لکزو و امام قلیخان قاجار و صاحبا امرا بتعاقب لشکر تا تار متوجه شده عادل گرای خان از عبور لشکر
قزلباش و محاصره عقده شاهی دیگیفیت و لشکر خبردار جون در جنگ قزلباش دلیر شده بود و از غایت تهوت و عرور همایی از نشان گرفته قزلبا
و شت بگم خان پاشا را نه جانب شاهی شده در کنار آب اقتو عاقی قزلباش روی داده عادل گرای خان و جماعت لزگی که مجموع سی هزار
کس گاهی میشدند جون طلیعه لشکر قزلباش شاهزاده و نوه ندیده ایرانه های ثبات و قرار استوار داشته در برابر شاهزاده ظفر شاه و صف قتال آراسته
و از طرف امیر حمزه خان آستانه علیه والده عبد الله خان با همی امرا جرخی شده و چون رفته و از جانبین دست بآب قتال برده و معرکه گرم و از ازدحام
گشتگان حکم و از دار گرفت و امرای که در معرکه شاهی مانده بودند جاده عطف انهم و تنگ کرده و محاربه لشکر تا تار را از حاصره شاهی مردانگی اولاد و نشته
صلاح امر شتاقب لشکر گاه و رسیده و در معرکه قتال عاطفه شده و طایفه تا تار با وجود مجاهدات متواتر که از نشاده قزلباش و قوع می یافت

با قدر و بیمر دم کرده و کشتند و ما یحتاج او و یارانش را نهبوغارت و هر کول و یوماق او را بر وجه باقی و تمام بی بهره و بی نصیب گذاشتند و هر کس از جانب خود و تحکم کرایشان را مورد اذیت و آزار و توهین و تحقیر ساخته و غیر از سلامتی خود و نفوس و نفیس خود و تعلیم و تکریم کردند بار به او بعضی می آید اختیار نامه و استمالت

و دلنوازی نامه ای اقتضای زمان و رسوانه نمود و بلک او نیز مصاهرت و دامادی این دودمان مایه افتخار آن طبقه تیز توده و نهایت پیروزی از آن سلسله بر سلسله سلسله بر سلسله بر سلسله بر

شاه جنت مکان ملوک میسنوده و مراد او رخصت نمیکرده و میرسلطان مراد خان از خانب شاه جنت مکان استدعا مینموده احوال از قرار
از قرار صورتی بوده و میرعبد الله خان از سفر کشیدن خود و شاه و جهان شاه و جهنگیر مکث نموده و اظهار عجز و نیازمندی مینموده و شاه جنت مکان مملکت مازندران
میان ایشان قسمت خود و هر کدام تصرف نموده و مقرر شده که با یکدیگر برادرانه سلوک نمایند و متعرض مملکت یکدیگر نشوند و تاثیر عبد الله خان تا
اقتدار و اعتبار سلطان مراد خان نیاورده و بخلاف حکم همیون شاهی در گرگان اعتبار او نمیگذاشته و نمیگذاشت که در ولایتی که با و متعلق است
مانند ممکن و استقلال نماید که گرگ تحقیق با خبر آنجا به سریر اعلی عرض شده و احکام مطاعه مایهم مرحمت صدور یافت تا آنکه شاه جنت مکان
در مقام ترهیب و معاونت سلطان مراد خان در آمده با میرعبد الله خان بنی توجهی آغاز نموده و منجر بران شده که میرعبد الله خان از
شاه جنت پناهی سر و سامان گشته میرسلطان مراد خان را بر و تسلط یافته با قزوه یا بعضی میرسلطان مراد خان یا بعضی موجود اعلی ایستاده
در گرگان یاس و ناکامی و داع عمره و دولت نموده بجانب تقاوست و حکومت مملکت مازندران من حیث الاستقلال تفویض میرسلطان مراد خان
گرفت و چون که عادت قدیم دنیای غدار است تاب اقتدار و کامرانی او نیاورده و چشم زخم زمانه او را و اولاد او را غمگین و دولت
زیاده و متمکن نیافت و در اندک روزی که باستقلال و دیعت حیات بمقتضای اجل سپرده و شاه جنت مکان محالی که اول حال با و بوده او را
میرزا خان و لد او تفویض یافت و شاه جنت مکان بعد از فوت میرعبد الله خان مملکت احوال و بازماندگان او گذشته نواب جمد علیا را که از
جمیع در گذشته اکثر خدمت بوده با نواب سکندر شان در سلک اردوی کشیده فرزندان گرامی نواب سکندر شان از ان مرحوم شان معلی مکان
تولد نموده و میرغازیخان و لد میرعبد الله خان را و در سلک عزیزان و معتبران در آورده و در پایه سریر اعلی نگاه داشته و حکومت نصف
ولایت مازندران را که با و تعلق داشت خانجه جا بجا ذکر یافته و گلک جهان کرده شاه زاده نامدار سلطان حسین میرزا و لد نواب سکندر شان
تفویض فرموده بعد از ارتحال شاه جنت مکان و بیرون آمدن سلطان حسین میرزا از مازندران میرزا خان من حیث الوارث نسبی شمس الدین
دو یا ملک حکومت کل مازندران گشته در این وقات که نواب سکندر شان بهون و غایت تمکن شان مرتبه فرمان فرمایی یافت و خضر
جمد علیا حکم را این گشت مناسب چنان همیون که چون ولایت مازندران ملک موروث نواب جمد علیا بود میرزا خان روی ارادت بجانب
سریر اعلی آورده از خال بیداعتدالی رتبه رضای خاطر مقدس نواب علیه علیا بود و از جانب نواب علیه ما دون مرخص گشته بمازندران
رود و اگر با نقرض حکومت او موافق رضای آنحضرت نبوده و مایه نقصانی تصل او دانش علمنوده و مازنانه در مازندران دو آنچه جمد علیا و رش
مدخل نکند فرد هر جایی مرکب توان تاختن که جایا سپر باید انداختن جون هر دو با که او بیرکاه و بجو دو سر دم از استقلال و بستیزاد زد
در مقام ستیزه و رای مایه نواب جمد علیا که معدن غیرت و تعصب بود و در تضیع او توجه تام مبذول خواهد داشت میرزا خان از مازندران
با فرزند معتمدان حضور شمس الدین دیوان زاده و صواب منحرف گشته بدست علیه توسل جسته بگرد در مقام سرکشی و آمده و خصوصی و رضا طرفین
معتمد علیه گردان آمده و اکمال غیرت و تعصب که بجبلی اهل مازندران است اراده نموده که با سلسله سریر سلطان مراد خان در مقام استقامت در آمده
طالب خون هر بایشه و دست او و او را از مملکت بیرون نموده و اراده نموده که با و لد او میرعلی خان قیام نماید و بعضی از امرا بدین
راتعین نموده و بگرفتن مازندران فرستاده و دلیجانات و لد محمد خان ترکمان را که شرف مصاهرت آستانه علیه دریافته بود بر تبه امارت

سرافراز نموده و در بعد و مازندران الکاء داده و معاونت او نامزد فرموده میرزا خان که جوان صالح و مرد بیش آهنگ بود سعادت یاور
نشده و اقتدار بسیه میرعبد الله خان و تعصب مازندرانیت او را مجال حکومت مازندران نگذاشته بجانب استراباد رفته و بجانب خطه مازندران خود را در قلعه
فیروزکوه که اگر از قلاع تبرستان حصین مازندرانست تحصین جسته تعمیلی از مازندران میرسلطان مراد خان شاه جنت مکان موافقت نموده شاه جنت مکان
شاه ایله دست از ملک کوتاه کرده و اما میرزا خان در مازندران بوده بقلعه مذکور تصرف در می آمده مهم میرعلیخان در مازندران نشخیت
نمیافت و تسخیر آن بسهولت میسر نمیشده و نواب جمد علیا در همه جهان عزم و دولت سلسله سلطان مراد خان جازم بوده از روز بروز
اهتمام او در این باب بیشتر از پیشگشت تا آنکه بهره محمد خان را که یکی از ارکان دولت بوده با قورخمس خان شاه و بعضی از امرا بدین خدمت
نامزد فرموده و فرستاده و چون جنگ در استراباد و غیر قلعه نمانده نواب جمد علیا بقایی آغاز نموده و فرستن آن لشکر تسلی نشده شاه جنت مکان
خان محروم را تکلیف رفتن مازندران نموده شاه ایله که رکن رکین دولت بوده و مرتبه جوزدار تر از سیدانست که با شال این خدمات
مامور کرده و از این خدمت سرباز زده و معروض داشت که بهره محمد خان که باین خدمت مامور شده و اگر نواب جمد علیا دیگر برا
این خدمت نامزد فرماید موجب دل سردی او شود و لایق غیبت اگر شاه ایله اجتماعی بوده و گفته باشد آنچه باید فرستاده
نمیتوانست نواب جمد علیا از تعنیف آزرده شده نواب سکندر شان را احضار نموده که شاه جنت مکان را خاطر طلب نموده مورد عتاب و خطاب ساخته جیرا
و قهرا گرد انیده خان شاه ایله مرخص نماید و زیاده از پیش تنگ حوصله خیال عاطل خالی کرده و نمیتوانسته و میرزا سلطان و قوچی باشی و امرا
او را بانصباح و دلپذیر تسلی داده و راضی رهین نموده بمجلس شاه ایله رفته گفتگو اگر او و ایشان رسیده و مازندران ساخته و چون سایه قلعه
فیروزکوه رسیده بهره محمد خان و قورخمس خان خاقات نموده و استحکام قلعه و استعداد قلعه داری میرزا خان معلوم نموده و نشسته
که تسخیر آن قلعه بزودی دست ندهد و تشویش بسیار بلشکر قزلباش میرسد شاه رخ خان با میرزا خان طرح آشنائی انداخته
فیما بین مراسله و آمده شد و قرع یافت و اوراق تصفیه نموده خاطر نشان کرده که مرکاه با پادشاه ایران در مقام تعمیر قواعد حکومت مازندران
شده و بانشه شاه ایله با پادشاه ایران موجب استیصال خان آن شاه و باعث مفاسد عظیم است و اگر کیال او وده سال محاصره قلعه اقتدار
یابد چون بودی از نهای نشانه میرسد عاقبت سخن و منقوح خواهد شد هر کاه رسوخ شاه در مخالفت و قلعه داری در خیر نمانده چه است
صلاح آن قرار قلعه معاهده سخن کی خواهد شد پس اولی و انسب آنکه علاوتر کی مخالفت کرده بر طاعت ما کز اقتدار مان معتبر آن درکاه و ارکان
دولت پناه سپیم روی الوفاق بآن آستان آورد شاه نواب علیه مرتبه رعایت و نوازش و رضا جوئی آنچنان شده در مقام طلب
در آینده و اگر آن نشود در هر صورت بانشه تو من اختیار نموده و فوت غنیمت خاطر نشان کرده که بگذرانند شاه ایله از روی اعوانی که داشت
او خان این معنی را تمام کرده و اما میگفت که اهل مازندران مازندکی جریده بدون قتل خصمان راضی بامر دیگر نمیشوند و بهرکاه و نواب جمد علیا
هم مرکز خوشی میدانند جنگ و ریب در این مقام است که تلخاص خون و رنجه دار انقیل رسانده و این خوش نمانده نواب جمد علیا
دل است بگرفتن خطا نباشد و هستمار است شاه رخ خان و امر اکفیل مطالب و مدعا بت او شده و قسم بذات الله تعالی یاد کرده
که او تا خود را نقیل نرساند و قصد نکند و از دست نواب سکندر شان و نواب جمد علیا درخواست کناه نخواهد کرد و بهیچ وجه من الوجوه

نکوداشته که آسیبی باو رسد چون امرا نامدار از ارکان دولت او بودند هیچ یک از احکام خود به دلخواه بی مشورت و رضای ایشان فیصل نمیافت میرزا خان اعتماد بر قسم ایشان کرده قصد را تقیم نمود و چون آمد و امرا اکثر ایشان مشاراله نبود و چون بسیاب او گفته قصد را بگشتن نواب صدر علیا سپرده و او را بر داشته بیاید سپرد امر علی بابگشت و چون خاطر ایشان نیکنگ کرد نواب علیه دست رد بر سینه میرزا خان خواجه نهاد اما چون خبر قطع قصد او بمیرزا خان نوعی گذشت بعرض نواب صدر علیا رسید از تصمیم او پشیمان آزرده و گشته بلکه معلوم است که قصد تغیر خود بمقتضی گشته میرزا خان قهر امیر مدت در آید که اگر چنان نبشی نمود و عفو نامه میرزا خان بجان مضمون او بود و باشد درهم امر اقبل او جازم گشت با گچه چون شاه و امرا بیک و نیکی قرآن سپرده و فرود آمدند و روزه دیگر داخل شهر شده نواب صدر علیا سی تقرر قرچان نظام را فرستاده که باز دوی امرا فرقه میرزا خان را از دست ایشان گرفته خود نگاهداشت نامیده و با قرچان قرار داد که چون میرزا خان با مدت ایشان دهنه در همان شب بی اطلاع امرا و اهل مانده و قرچان با زدوی امرا رسیده و میرزا خان را چنین نموده امرا از نیستی آزرده خاطر شده در اول حال از دادن سر باز زدند گفته که چون بندستی تقدیم رسانده ایم فرداد او را در حضور صحیح و سالم یاد گاه و صلی آورده بنظر پادشاه آوریم قرچان بسبب فرمان بند قبول کرده در اجرای حکم پادشاهی مبالغه نمود چون امرای نظام را تنها و بی سپر دیدند که قصد قتل او خواهند کرد مخالفت حکم پادشاهی روا ندانسته او را بدست قرچان سپرده نگشت در همان جا گاه او را کشته جنایع با اتفاق تجهیز آورده قرچان سب بالا در همان شب او را بخطاک کردند شاه و خان و امرا نظام از وقوع این حادثه منهیب آزرده شده گریه که از قراب علیا در دل داشتند از خلیفت و چون علاجی نداشتند دیگر زبان بتقوله عرفی بر زبان نیاورده و بشهر آمده و بشرف طازمت پسر افتخار شده و چون بسجده و اب صدر علیا رفته عرض و عاکرده لازم تحسین و تقصدی که هشم داشت ایشان نبود بفضل خدا و بخیفی تیز علاوه و ما را امرا گشته رفته گردست خاطر ایشان نسبت بجناب صدر علیا سخت از زاید پذیرفت تا گه سنجوده این شده که با جوای محمد خان ترکمان که از تنگوت گاهان معزول شده و بود مرجع او جازم گشته تقریب گنون خاطر خود را بگیرند ظهور آورند اعنی قضیه قتل میرزا خان که سپرده او صایع بنگاه بود از اقتضای قضایای قدری و ثبات سه بهوی امرا و جمل و غرور نتوان و دو ساوس شیطان بگیرند ظهور آمده و جناب صدر علیا سپاری بخاطر جمع بعد از تفصیل وقایع خراسان مرقوم قلم سان خواهد گشت و میرعلیخان تیز از تنگوست مانده ران سپرده خانیه در همان اوقات عالم عرض و جوانیز و واقع نموده عرض و مرج ماچول[1] مانده ران را و با قبه بطرق مولک طوایف شده و در هر سری سودای سپه آمده اگر با گاه آخره قلعه او و ضعیف مانده از آن او نده و یا و نصف و دیگر را سپه مظفر قصی گرد از امرا مانده ران بود بجا ضبط و تصرف در آورده و ایجان مانده ران نیز او قرار شده و چنین ان حالت او نده و لیفوده و رفی صلیح سپه مظفر شده و از گفت نگه در سایه قرآن بش و قوی می یافت دیگر از امرا قرآن بش

دارکان دولت پادشاهی کی با جوال مانده ران سپرده خت گفتار و قضایای سعادت آفوا گه در خدا سان سمت وقوع یافت

جا گاه قوم گلگ سپان و قایع نگار بدایع آثار شده و بود که چون اسمعیل میرزا از قتاوت قلب و تبه رای اکثر قطع اعتماد بدیه دولت و آقبال نموده و بقطع راه ان و بنی اهتمام اقدام نمود و چنان اتفاق افتاد که برگی قطع صله رحم روا و اشته تجویز اندیشه اهتمام نواب سکندر شان و در او در گرفتن نامی گرد با او از نیک نام و در بند و ار او ناد گان گرامی تیز گرد و این مفصل و نیم، ضمیمه اعمال نامی گرد و انیده لذا خیرت اثنی بحرکت در آمده نا نیز

القصه علیقلیخان شاملو نواده دوم بخش خانزاد کی بگلوست دار السلطنه هرات و امیر الامرای خراسان منصوب گردانیده بود با مور رسانست گی چون دار السلطنه هرات رسد نسال خجسته پیمن آرای دولت و اقبال اعنی اعلی شاهی ظل الهی را از پای در آورده و خاطر از فته فارغ گردانیده علیقلیخان از گی و گرزاده قدیم نواب سکندر شان و حالا نمک پرورده و ملک زاده آنحضرت بود بچگونه دل دهد که الیاد و با بدنسبت بولی نعمت زاده و چنین سازد و زین گونه فکری اندیشه و الله و ما عبده خان مذکور گرگه ذ حضرت اعلی و مادر رضای آنحضرت و سایر شاهزاده گان نامدار و بزرگوار آنحضرت و نوکران بیکم انموده و نا گ کرده و رگان حزن و الم علی سافت محزنان مهنو و اما چون خان مذکور از جانب اسمعیل میرزا ترغیب یافته بر تبه نبذ نگافی و به عرتبه ارتبذ خانی و امیر الامرای سپه بود علاجی بجز او خان امرا و پادشاهی ندانست و قرار داد خاطر او و آقایان شاهزاده گان او بود که در همان روز گاه داخل شهر شوند آقران با مصار رسانند تا خیره و تعلل گیرو در هیچ خاطری مجال ظهور نیابد آنچه از تقریر ثبات گاه در مکنم در عبارت او بود معلوم گشته آنست که علیقلیخان با وجود تولیت منصب عالی و مراتب بلند خانی از نار گتاب این امر شنیع تحرز نبود و در گاه حرمت و آلم با اینگی علی سافت نموده در روز چار شنبه بیست و ششم شهر رمضان المبارک بخیال کلیه هرات رسید و چون شب سیست هشتم ماه رمضان بود که با اتفاق گروهی از اراذل اسلام شب هذر است علیه علیقلیخان مذکور در آن شب بتیر گه از نار گتاب قتل سپرده زاده و مقصود و بنگ مانع آمده شب دیگر موقوف داشت و چون آنشب نیز شب جمعه بود و در لیالی متبر گه احتراز از آن لازم دانسته و آنشب نیز وقوع خلافت نطلبیده ایام عید میان آمده آن خفیفه مستور و گفت گرچه لازم است که در این عید گه ایام عیش و سرور است مانع تجرع این زهر جان گزای تجام نمایم لکن لازم دانیم که ایام عید بسری شود و بمقتضای الجیل علی ما انزل الله فیه[2] بعد از آن شب آنشب نیست[3] گویا در آن خاطر آن محنت قاب بر تو ظهور آرد بود که عقریب از پس پرده غیب صورتی عجیب روی خواهد نمود بالجمله هم فیسبی ما صدق این ابیات گر تابع اخگار سخنور آثار حضرت شاه اولیا و سرور اتقیا مفتاح عقده گشای گنوز نامتناهیه العلوم اعلی بابیات در خاطر شریف خطور نمیشنیده و[4] شعر و کم سمن لطف خفی[5] پاشی تحاسن فهم الزکی[6] و کم سیر اتی من بعد عسر[7] و فرج کربته القلب الشجی[8] و کم امر تمانه بصباحه[9] و مایک الستر و بالعشی[10] محمود قرار داده و فرج گرداند از غیب گه روز دوم ماه شوال بود وقوع این امر منکر از جمله طلوع امواج بحر غضب پادشاهی در خاطر رعیت و سپاهی رسوخ یافته و متمر شده و بود که در آن شب بتعجل آیه آخره[11] و ملطان بمحمود[12] و نیک و کیل علیقلیخان که بحسب منشب بعضی مهمات در اردو و مانده و بود و اجازت رفت اسمعیل میرزا بجهت تبلیغ این اخبار با میغار رو انه شده و چون دار السلطنه هرات و سیده از دروازه او عراق و داخل شهر شده از زده و با یشان معلوم شود که ذات سعادت اشرف صحیح و سالم است با یده دروازه با یشان مرده و سلامتی ذات همیون و او نده و بیده از آن گذشت خان مشرف شده و مصورت حال بیان نمود که چون جناب ثانی و آقایان عالمو گه در همان چند روز او اده گلگ گشته فرصت عالمان و سر انجام حکومت و قلعه داری نیافته او بند از وقوع قضیه نا بیده اسمعیل میرزا و عصیان و طغیان طوگ اطراف بسیار او زیگ خایف و او نده نمک گشته او با سب تحتی ذات مجمعه صفات شهر او نده نا مدار گاه رضی حضرت اعلی شاهی ظل الهی مسرور و شاه گاه گشت سجدات شکر آلهی تقدیم رسانیده و جود گرامی آن فرزند اقبال جوان خلافت و گاه گار سرمایه امن و آسایش مملکت و دانسته تمن صمیم القلب قبل جوار تشش سانوده آنان محامد او و تحریر علیه خلب که در نامیزد قص النفص شنیع سی نموده و بود و ممنون گشته زبان حال خویش آن دیار بدین مقال در ترنم بود نظم ای شاه جهان جرگه

بوجود تو بود ۵ در اندک زمانه غرض از تحکیم وجود ۵ گردید ملک بکام ارباب شهود ۵ سر عینی زغیب بنمود ۵ علیقلیخان مجلس جلالی آراسته
آن در میکدهای فتح خلافت و اجتماد بر ارادت دوش اخلاص بر دوشته متکفل امر ملکی و فرمانگاری گشت عموم خوانین و رئسای و عیت
فوج فوج آمده شرف حضوریت دریافتند و دیگرانه این عقیده آنچی و صلاحتی ذات اقدس سجایت مکرر و زوی تقدیم رسانیدند و شاهخان شاه
واثبار کردانیدند تمامی امراء اعتبار که قاتل شاه قلی سلطان بکان و متصرف اموال او بودند در پرده دار حرم محترم جانب دروازه ملک اقامت داشته
و سیله خیانت و علیقلیخان بحکمه تفتیش مال شاه قلی کان مناقشه او در آن محترمه و مزاحمت شهزاده و عالمیان ملاحظه داشته در خصوص
فراوه و صیر کرده قطع ایشان بود فرستند و علیقلیخان مزبوره سلطانی ذات اقدس راه دار السلطنه قزوین فرستاده و جانب سکندر شان و آن
مریم شان صدعلیا و شاهزادگان نامدار ازان خبر بحبت ترفیع و سرور گردیدند و چون نایره اشتیاق طاقات کرامی آنحضرت در ضمیر
خیر اندیش اشتعال یافته بود اراده فاطر شریف شان بران تعلق گشت که فرزند دلبند خود را از عمارت جایه سریر اعلی طلب نموده و مدة
مدید از قرة العین خود دور و دشوار میدانستند از هجوم غصه جانان و معتمدان قزلباش امری از شاهزادگان راه ممالک گذاشته تکی در پایه سریر اعلی
بایگیر پاشته مستعد الحاق رکاب اقدس باشند و قرا آقا نظر خواجه سرا را که خادم قدیمی مورد قی نواب سکندر شان محل اعتماد گشته بجانب
مستقر دار السلطنه عراق فرستاده و حکم شد که علیقلیخان ییلاق فرستادن حضرت اعلی شاهی را سامان نموده آنحضرت را امیدوار آماده
آن سازد و کمر غربت بکی از میان دولت بامنیت نامزد خود گشت و چون این خبر در خراسان شایع گشت امراء خراسان از زبون آن
شاهزاده و کامکار گامرانی دل نگران گشته علیقلیخان را وسوسه کردند که از قبول او داخان احتکم ابا نموده در راضی باخبینی نگردد و بدین
سبابهتمک کرده که خوان اگر ده قات گوی جوادث است و از ناخت و غارت او نیز کی از قتن و فتور خالی نبوده و فیت و از بار نخی
که آوازه بخت تصرف و تسخیر عالم دارد و دمان و اسباب شان در آمده و مرکز سخت عراق از وجود کی از شاهزادگان کامکار خالی نبوده بهما
و حمایت ملک خراسان متعذر و ما نبه گمان غیبت العقده از امراء خراسان مرشد قلیخان زاده و از دیگران در این باب اصرار نموده با علیقلیخان صلح
و بیمان آورده و موکد بایمان مغلظه گردانیده و چون قا نظر سلیمه و فاخره عراق بسیه و شرف حضوریت آن افتخار رخ اقبال و یافت شاه
قلیخان و امراء عظام او را تعظیم کریم بسیار کرده و توا ضعات ربی بظهور آورده مهمات را خاطر نشان او کرده و عرضه داشتی
در این باب بپایه سریر اعلی فرستاده و التماس نمودند که زین اراده منحرف گشته خواجه سرا را زود بدرگاهی آنحضرت طلبی نماید که لایق دولت
قاهره و صلاح وقت باشد و نظر کشف که اگر نواب مریم شان صدعلیا در این باب اصرار نماید ما بنه گان را چاره بجز مخالفت نیکر پادشاهی جاره و فیت
بالاخره چون آقا نظر مراجعت نموده و حقیقت خراسان را زموده عرض داشت از غایه شوق آرزومندی بمدیار گرامی متعلقت و پادشاهی گوش
بحرف و حکایت دارای امراکزده و ابراهیم بیک و الد مجد رسلطان چاپوق ترکمان را که از زمیر زادهای مستعد قزلباش بود بجمعیت
نامزد فرموده روانه خراسان کردانیدند و شمار الیه با پنجاه هزار آقایان ترکمان روانه خراسان گردیده و چون آوازه آمدن ابراهیم
بیک و خراسان شیوع یافت و علیقلیخان و مرشد قلیخان بگیگر دا طاعات نموده و انجمنی در خاطر شان رسوخ یافت که ابراهیم بیک
فی سبیل معتصمه و با زگردانند و کسان معتمد ترکمی امراکخراسان فرستاده و در این باب اسبتعانت نموده و طالب الحده و چان گشته مرتضی قلیخان

بر ناک ده کم شته متحدس معلی جوان مرد بزرگ منش و در کمال نجوت و غرور بود علیقلیخان را زیاده و قعی نمی نهاد و گاهی شاهزاده و نامدار ختی
حضرت علی شاهی موجب اتفاقشان و تعوق و برزی و سبب بیاراسرای خراسان بوده اتفاق امراء ایم گرده و خاطر اسخوه بالامراء انه کورتها
گشت بکدام امراء تبین نموده از امیر تیمور سلطان صلح کرده و بیانه عهد و گرده و مراسلات واقع شده رفته رفته مابین الفت و یکانگی بمنتهی
یافت و روز بروز اسباب دوستی مهیا و مرتبکیت متلکی فیمابین محکم گشت و تبع انجامیه دیگر رابین الفریقین لشکر کشی و منک جدال واقع شد
شرح ان غریب مرقوم کلک بیان میگردد و القصه چون ابراهیم بیک ترکمان مشهد مقدس معلی رسیده و از انجا بهراه آمده نواب علیقلیخان و مرشد قلیخان
و جمعی از امراء خراسان که در هرات توده بدا بر ابراهیم بیک سلوک آوینیا نکرده فعا نا مکی با یکدیگر اتفاق نموده با ابراهیم جواب صریح داده عرضداشت
بپایه سریر اعلی فرستادند که چون برادران شاهزاده ما کار بجانب عراق موجب دلیری مخالفان او در یکه میشود و مصلحت دولت قاهره و نیست
ما نبه گمان دولتخواه و جبارت نموده از فرمان قضا جریان تخلف نموده یم مثار الیه خواست که در هرات جانشان توقف نماید که این عریضه بدار السلطنه
قزوین رسیده جواب رسید امراء اعلی نشانه او امر شهد مقدس کسیل گردند مرتضی قلیخان خواست که در اجرای کار پادشاهی سعی نموده و معاونت
ابراهیم بیک با لکر و حشر هرات نموده و قرا آقا خواجه سرا را از دست ایشان بگیرد و ابراهیم بیک چون مرد سلیم النفس و اصلان اندیش بود و فیض
مرتضی قلیخان هرات موجب فتنه و فساد کلی میشد راضی بان نشده نامه در گاه معلی گشت و حقیقت حال بعرض نواب اشرف و صدعلیا رسانیده و
نواب صدعلیا از تعصبی که بسلطان حسین خان مرحوم علیقلیخان را از گرد در گاه معلی توجی نمایی و حاکم قزوین و از امراء معتبر و ارکان دولت
قاهره بود مخاطب ساخته خطاب بسیار فرموده تسلیات کردند و او را جانب ابدیعتید لباسا معذرت نموده گفت که مرکاکل امراء
خراسان اتفاق یا فرمی کرده و بایشه بهبرمن چه آمد گرد و القصه نواب مریم شان صدعلیا علیقلیخان فی توجی آغاز نهاده و در مقام آن شد
که الطبقه را زنظر اعتبار انداخته مرتضی قلیخان را بسیر الامراء کل خراسان نصب نماید سلطان حسین خان مرحوم نیز بنابر تشیث امور دولت بهمین
معنی مایل بود اما نمیخواست تا مکر مستقبل آن نامکر مستقبل خود بخراسان رفته بیخیست را بتقدیم رساند و سالها او را صلحت دانست که بخراسان رفته و قرار
ازین جبارت خود نمی داده و رای منع نمایده و قرة العین خلافت یعنی حضرت اعلی شاهی ظل آلهی را برداشته بعراق آورده گرد بیرتبه علیا
قلیخان و امراء خراسان که با متفق و هم عهد و پیمان اند تفوق و تعصبان در زیده از فرمان پادشاهی تخلف و از نشد سلطان حسین خان نیز ابا
ایشان بوده بپایه سریر اعلی مراجعت نمایده که بعد الیوم آنطبقه طاعی دولتخواه خان مذکور چون بنده نواب سکندر شان و نواب مریم شان
درین شاهزاده نموده اطاعت نموده و بدرگاه آورده و بهراه خراسان شده و چون آوازه آمدن او در خراسان شیوع یافت امراء خراسان که با
علیقلیخان متفق بودند بقبول قدم در آمده بهیچ وجه رضا نداده و چون مثار الیه عازم سرحد هرات رسیده و سیانه چند
پرخاش واقع شده بالاخره اعتراضی که متوقع بود از پیش نرفته و کرکر و هجراجاس کشاکش انتقاد یافته کار بجنگ انجامید و بیس سنقیان طرفین
شاهکه در هرات بود اطاعت امر پادشاهی نمودن و سلطان حسین خان را مقتضی المرام روانه کردن بصلاح اندیشی و عاقبت بینی موسوم
واقرب می دانستند و جمعی دیگر از ترک و جک انکار ان رای نموده و باین معنی عصیان میکشند این مژده و انگلکو الطول انجامیده و فرقه
رقه سیانه بروز بروز بدرشت و بیگانگی گرائیده تا کار بجنگ و پیکار انجامید و بالاخره فیصله یافت که اگر فی سبیل معتصمه و با زگردانند و کسان معتمد ترکمی امراکخراسان فرستاده و در این باب استعانت نموده و طالب الحده و چان گشته مرتضی قلیخان

قلیخان و امرا محمد بجا خط که سابق علی قلیخان بمبالغه مرر و صلح از پیش بغیدان شاه واز جاده صواب منحرف گشته رضا بانیفتی
دهی در رابطه آلوسنین و بغداد نزد قاجار خان قاجار حاکم انجا که از زمره و معتمدان او و جمع شده میرزا احمد والد میرزا عطاء الله را که مدتی
در زمان شاهنشه مکان زیر مقرر آذربایجان و شیروان بوده او دران هنگام وزیر مرشد قلیخان و صاحب اختیار مطلق او باشت
ظهور این مقدمات او بدار السلطنه هرات فرستاده و بخواجین عظام و معتبران شاه پیغام داده که این اندیشه را از خاطر محو نموده و سعی و
اهتمام فی فایده بظهور رسانیده که اگر بالفرض محال طایفه شاهسون شاهزاده گانکار کرده بایران کوشیده بایکدیگر یکی کردند
و احیانا وقت بفعل آید و در سیزوار که در سر راه عراق است بمیان راه و جمعیت نموده ایم که مگر که طایفه شاهسون آن کوه مگر انها را از دست
دهند و بنیروی همت بر آورده و عراقیان را بسیاست خود آور

نموده بحرم فرستاده اند که بخدمت پادشاه رفته عرض نماید که امرا و نواب محمد علیخان و سلوک او با امرا و ارکان دولت پادشاهی و ترتیب نمودن
خیانت رطبایع و قبایح او کران است و خلل او در امور دین و دولت پسندیده و ریش سفیدان طوایف و قبایح او منافی و مخالف دین مبین و ملت
ماده که خدا وی نمایند بندگان شرف دارین یابد زیرا بعضی نمی دانند که عنقریب بخیر خواهی و کلی میشود و شارالیه تمهیدات را که عرض نموده و آن
محمد علیخان نیز در جواب امر امتحان در شت گفته تهدیدات کرده اند و امرا از خطاهای درشت تهدید آمیز نواب جدیه برآشفته و دشنام فی ما بین بر
زبان آورده و از دو طرف شانه بهرون رفته بدیگر امرا محمد خود را می دیباچ سعادت آباد جمع شده و در دفع نواب محمد علیخان کمر کشیده و سیب
خان والده محمد خان شرف الدین نقل کلام کرده که با نواب بیگم زنان خانه زاده و محل اعتماد شاه بانو و ریش سفید او و باقی نکلو و ارکان دولت محمد
درین امور با هم اتفاق نداشت چون نواب بیگم زنان و محمد علیخان از قبیحت امرا آگاه شده سبب خانه زاده بولتش نه طلب نمودند که اگر از
امرا آثار خلاف ظهور رسد او در دولتخانه شاهی سیمون کرده از باب حوائج امر بهر خود دفع نموده و لوازم جان سپاری بجا آرد زمانه و اگر
اگر شارالیه مصدر این امور مذبوحه امرا گمون خاطر خود را بعضی نمی توانسته و آنچه در میانه امرا و او و امرا و باقی معاندان یکدیگر بسیار بوده و بعضی
مناسب و عده های جمیل رضای خاطر اشرف تهیه نمایانی و دفع فتنه نفاذ اعاظم امرا که ماده فساد بوده بدیگر تر جز اطاعت چاره
نبوده و چون شارالیه مردی سلیم النفس بوده از نجوفاداری و حمیت بهره کمتر داشت مصدر این امور نشده و در خانه خود انقطاع جسته
مانده بود امرای باقی حوض علی بیگ بیعاذار نکلو الطلب او فرستاده اند و او در اول حال عذری چند گفته از رفتن انقطاع نموده تا آنکه سبب
امرا آمده شد تکرار یافت سیب خان مخالفت امر نتوانست نموده علی بیگ نموده کرد طوعاً و کرهاً او را بیاغ سرده و دفع علی آقیمی حاضر و امرا
بکلی تحقق اللفظ و المعنی کرده و بشانه بمحاورین نخدمت اشرف فرستاده و عرض کرده اند که بر ضمیر منیر اشرف ظاهر است که سنوان بعضی
عقل و خفت رای و قبایح تمام منسوب اند و نواب محمد علیخان حمیته تحقیق کمیری ماده و لتوجه ان موده و آنچه در اطعام امور دولت بعضی
میدانیم رضا بآن نداده و بر خلاف قرارداد امرا و ریش سفیدان عمل نمایند و در انتظام تخت و خزانی با پسیکی ما در می آید با وجود انکه از
ماجریه که موجب تخت باشد او در وجود نیابد با این موجوده و بیشتر آنکه حالا که بعضی امور بر خلاف حکم و رضای شخصیار روی داده او
سیدهد هر آینه جواب از تمامی خانه بسته و دشنام فی ما بین از طوایف قرار یابد مرزده و نواب علیه مادر حوک ماده که ورث و اخلاق می بحکم
و بحکمانه این قوانیم و در مناسب دولت شهر ماری حرمه تبرخیت که من الطوایف شهرت یابد که در میانه قرار یابد کسی نمانده که عورات در امور
ملک و مال صاحب دخل و مختار سلطنت اند حصل کلام انکه تسلط و اقتدار او در امور سلطنت و پادشاهی نکرده و خاطر کل طوایف قرار نیافت
و بهیچ وجه من الوجوه مادام او بعشیش ممکن خیت نزدیکان عدم او به وجود او رحمان دارد اگر نواب اشرف دست رد بر سینه امرا نهاده
عنداز این دولت ما وین گشته محتمل است که انواع فساد روی دهد که موجب تعلقان دین و دولت باشد نواب سکندر شان از قطع نظر
دور و بینی که از اعداد حالیه قدار یابد کاره داشت سخنان طایم ما جرا انجام داده و قرار داده که من بعد نواب محمد علیخان و امور ملکی و مالی
نمایند و قبض و بسط عظایم امور سلطنت در قبضه اقتدار ریش سفیدان و امرای دولت باشد و امرا راضی نشده و آمده شکرانه
مجو نواب سکندر شان هرچند خواست که ایشان را از این خیال باز آورد و فایده نکرده و در آخر پیغام فرستاده که اورا زنده و شانه

پیرون کرده بطریق والده ام سلطانم که در زمان شاه جنت مکان با یکتاج او را سامان نموده تجهیز فرستاده اند و قریب چهار سال در آنجا
بمسرور تجهیز فرستم که در انجا ساکن باشد یا خدمت دهم که تردد زیارت خود بعبرات رفته باو باشد و اگر بجهاز رضی نشود بمکه زنان فرستم
که در مانده و ملک پدر خود باشد و اگر این شقوق مرضی خاطر امرا نیست من هم بطوع و رغبت ترک سلطنت نموده دست فرزندان خود گرفته بشیراز
روم تمام پس را خواهید سلطنت بر دارید غرض که رضا بقبول عزلت نداده و الده که فرزندان خود میخواهم و امرا کتمد ما الصاف نوا
جواب و اخلاف گشوده بهیچ یک ازین شقوق راضی نشده گفته که جوین گاه با بجهاز رسیده و مجال کشف و کوشی بایده داده اما نواب محمد علیخان
از کمال غیرت و حمیت بلاست نوشته در دلش نماده از انکار نموده اصلا متزلزل نگشته و گفته که تا در قید حیات باشم از اظهار خود و صدور نخواهم کرد
و از سلولی که تا نمانیت کرده ام نگیرم و متزلزل نمی نامیم اگر تواند باش از تنگ عرض پادشاهی و سوی ادب نمیدانسته و نسبت بحرم محترم پادشاه قوی
همچنان روا داشته تعلق من الله قوام نمانند انکم الله العلی الکبیر من با در چهار پادشاه زاده ام پادشاه خواست خون خود را بعد الله تعالی نفرزندان
خود خواهم گذاشت انصحیح التقلی مسموع نشده که در این هنگام پیرقاسم الدین حسین شیرازی وزیر نواب علیه که نسبت او آمده عرض کرده که نواب
علیه امر فرمایند که از خزاین حرم کسی نمی تا بهاون چهل پستون آورده بلتور چیان صندوق زده اوین و بیم او چون قوی تجهیز رکز فستن و فتنه
هجوم نمایند بیک نفره در جمع امرای الده آن شیره زنان ارکان خیرت جواب داده که ای صفت صاحب بتر هیچ قبل ازین کی امر اخیره نشده باوجود
این همه هیچ قبل ازین که امرا بخزاین حرم دست تعدی دراز کرده باشند و بدین تهیه بی بایست کرده حالا که کار با بجهاز رسیده انچنان مثل مشهور چوبای کرده است پادشاهی را زیر
خزمین قسمی از زوبی راست و بسیج من باین نوبی رضا نمیده بهوا این ساحده را کرده و میخارم و رضا بقصد ا نمیده و امرا مجبوا امرای از خدا بیخبر
خیلی نفرا و خزاوی ق را بدین تهمت نامزد کرده که صمد الدین خان صفوی و حسین علی بیگ لکن راضی ذوالقدر و امام قلی میرزا گوسفند قوم
قوم نواب سلطانم را از انجمله بوده و آنچنان نمی شرم نمی آیند از خدا و رسول نمیشنیده و از شاه و شاه زاده ها شرم ندا شته روی بوده شانه روی بوده شانه بدین
او رده نمی محابی و نمی حجاب داخل حرم شده اند آن سیده و صالحه بیگم و امرا از پیش نواب شاهی بهرون کشیده و بچه ها گرفته و ذبح و زیر زده
ربوده انواع دست درازی ما بسباب حرم واقع شده و بآن کفایت نکرده و بمنزل والده محمد علیخان که عورت بی صاحب خانه بوده و با بعضی از اقوام
خود از مانده زنان آمده در جوار بوده دولت خانه بسر بسر و رفتند آن عورت بیکناه را تعقیل آورده چند نفرا از خاین مانده زنان اورا بجهاز تعقیل آورده
و بگمان انکه نواب محمد علیخان بوده و افزوده و آلته شکار ده از خزاین حرم والده و اقوام خود داده و صنادیق او را بهرون آورده و متاعی اهل
و اسباب که در آنجا بوده بغارت و تاراج رفت و در اسوات سلطنت با بال مانده زنان همین کشیده و شش روزه بهر کدام از انطایفه که گریخته بوده زنان
خانه خرمان صاحبخانه مجهول و قیقه از دقایق خبیثه و اسوای فوق گذاشته نشده و درین قضایا بیمرز سامان و زیره بیاکی گرده خود را داخل مجمع امرا
نساخت و بجانب خلیفان فرار نموده ظاهرا بجهت حفظ خود و مال خود با وجود صحبت اما قرار داده و خلیق خاین بوده که این صدمات صاحبه و رد نشده
اوست و العلم عند الله و امرا صاده و لوح بی عقل کرفی الواقع مردم و وانتمند و خیر خواه و صاف اعتقاد بوده بهوسه خبیث نفرا از صحبت خاین خبیث صاحبخانه
و قرمش خان و غیره گذاشته از کتاب این حال تشنیع نموده آخر زده نواب سکندر شان تعلل الطلب فرموده که بدرقه کشکن زوانه و در میان
تعلل بر خبث امرا بکمین و بگیر ایشان برداخته و در آستانه تبرکه امام زاده حسین آباد التحیه عروقون حاصله و بعد از قضیه مذکوره امرا کس بخزاین فرستاده

سلطان حسین خان و علی قلیخان فرستاده از این واقعه اخبار نموده و مقرر داشته که آوردن شاهزاده کامگار را توقف دانسته نگذارند که پیوسته در عبارات توقف روی داده و سلطان حسین خان با لشکر خود داماد نواب جهانبانی سلطان محمود میرزا در این شورش و اغتشاش با وجود صداقت سن خود و سال او را دخلی ندانسته کامرانی قزلباش گذاشته اولی عهد بودنامه ارسال داشته همچو متی چنین سلسله ولی نعمت روا داشته تقبل الله گاه و بیگاه اقدام نمایند و بر وابقا نموده چه پیوسته اولی عهد بوده اند تحفظ حال خود پیوسته باید نظر از مکاران جانسپار کرد حسن اعتقاد سعید انست بنام عموم رقعه مکتوبی و شروب اقتدار خسروی همراه برده و راه بنام خاکپرور کرده و فصیل نامه، قلعه گونه نموده و تفنگ و اسلحه و یراق قلعه داری همراه برده که خود را صفدر روز در اینجا حفظ نماید که کام اگر خدای نخست یاور خاطر خود را فی الفور بطلبد رشته آمد و شد با خود قرار داده که تا خاطر آسوده ایشان جمع نماند از اینجا نرود باید اسمعیل قلی بیک شاهوله ولی نعمت از کار خاطر رفتا نموده آنها جان سپاری مطلوب آورده از آنجا نخست تعلق بلیه اشتی گشت بعد از تقل نواب صد لعن که بعد از این اسم نواب صد عمر تصور خواهد رفت رود دیگر امراء و سپاهی جمع شده و کل نواب سکندر شان فرستاده عرض نمودکه ع ایمان صد و فایم که بستیم مه و ست ۵ صد و جانی که با نواب کامیاب شاهی بسته ایم حل نمی پذیرد و فتوری بآن راه نیافته دانسته عادیم که نواب اشرف مادر این قضیه سکر که از قضای قضای داد و آنها نموده و معاذیر موجه تمسک نموده در مقام معذرت و خاطر جوی در آمده و استدعای دریافت خاوت اشرف نموده نواب اشرف مقتضای عقل و دور اندیش محترم نموده در مقام عتاب و خطاب در نیامده مدار امراء دوره روز رخصت تا دراک خلوت بعد از دو سه روز جمع شده علماء و مجتهدین را حاضر ساخته محمد داد حضور هر یک بنجاه و یک قسم خورده تا نواب سکندر شان در قید حیات باشد دیگر راه پادشاه نداشته بعد از و نواب شاهزاده عالیان سلطان محمود میرزا ولی عهد و استه بعد الیوم از رضای خاطر سارک او دور نکنند قسم نامه مهر علماء مجتهدین درست کرده دیگر نخست شرف و نشسته و نواب سکندر شان با کراه تمام با یوان چهل ستون آمده امر اجابت پا بوس شرف شده و بانی اضمار عقیدت باطن و صفوتگری بسیار کرده و نواب سکندر شان تغیر واقع این قضیه را بمقتضای قضا حواله کرده و نسیان صعف تغیر تمکین خاطر آورده اما نواب جهانبانی همچنان و جمعی قدوه دوران حاضر در امکان توقف داشته و دقایق بامراء نیکوکار نداده امراء دیگر بار بهمان خود را بایمان مغلظه موکد حاشیه و نواب کامیاب سکندر شان التماس نمود که نواب جهانبانی را از رضای خلیفه و ایشان مطمئن بیاورد نواب کامیاب خاطر مشفق ایشان فرموده خاطر شریف فرزندان و وزیر طمینان داده و دیگر همراه فرموده با یوان آورده و امراء جمع شده سعادت پا بوس دریافته و میرزا سلمان را حسب الصوب امر از خانه خلیفه ان آورده و مجالست حاشیه و مشاورالیه فی نیازی کلیه برسیده و زیارت و مصاحبه دیوانی کرده پیشتر از پیشتر اعتبار داده استقلال یافت و امراء دوران چندی بعد و حمید تمام عازم رخصت و رکاب شاهزاده والا جاه قیام نموده و نمایندگان ثالث اقدام نمودند تا ختم تحقیق تدریج از اقوام عذار نوعی انتظام گرفته ۵ که خبر دهنده در دو دیده و الوالا اجابه ۵ و جابانی که تعیب حال ایشان آمد ان الله تعالی تقرب در زیل این و قدم بهک در محل و بعضی در زمان دولت جهان گشای شهریار کامکار معدلت شعار ۵ که جهان خرم از عدالت اوست ۵ عمر آسوده کی زدولت اوست ۵ قرن گلک جهان خواهم گشت دام الاعانه و التوفیق ذکر توبه موکب تا بوین کامیاب آذربایجان و قضایای که در این سفر روی داده و جوانی خوی اسماس اوری و آوشی و بعضی از توابع مراغه تصرف اکراد مخالف در آمده کامیاب رویه تعرض جوانی محکمه شیخه و قلعه تعلیق و کاک

که پای تخت حکام گرجستان است تعرف رویه در آمده عثمان پاشا و حکام و خسته تان متعرض مملکت شروان گشته شی که اشتگ که امرای قزلباش را خلک آرام گرفته و دو میان تمیز آذوقه را چرخ شاه و حمت خود و حاشیه سپرد اسکر دام و ارزن الروم دار نشسته و غیره و یراق تعلقات ندکره میسر ستاده و تبدارک سفر مشغول بوده و ارکان دولت قاهره مصلحت دران دیده که رایات نصرت آیات سی نیب آذربایجان حرکت آمده و چند گاه دار السلطنه تبریز نسته دولت ابد موهبه و ما شیه ممالک محروسه شده از تعرض مخالفان حمایت نموده اتفاقی که پدید آمده و به یزدی تدبیر وقت بازدی تشمیر چیره تدارک نمایند بعضی امرای قبی الکار در رکاب معلی بودند مثل امیر حمزه خان اسپهبد جلد و ولی خلیفه شاهو و شاه قلی سلطان قاجار بلغی اسپهبد جلد و غیرهم در بیان اثنا از امر اخراجات تغییر و تبدیل خلیفه کرده و بایشان در خراجات الکاداده و روانه نمودند تا جلال در ساعت معدلت دار السلطنه قزوین بیرون آمده منزل فیزل طی مسافت بهمتکی نموده دار السلطنه تبریز رسیده و امیر خان و امراء تبریز او دو کمال شوکت و زیب و زینت قدم بابستقبال آمده دار نده و تبریز تعریفی کثیر از ضوابط و احسان صغیر و کبیر و رزیده و هر یک بانعامی موکب پادشاهی و شاه و شاهزاده کامکار رده و شانه قدیم تبریز نزول اجلال فرموده در عهد دولت و سکن سعادت آباد و اعد او کرام آرام گرفته و امیر حاز امور و خبایات گوناگون ساخته پیش از اقوان فوارش فرموده و شرف مصاهرت این دوده ان استیاز یافت و فاطمه سلطان بیگم صبیه شاه جنت مکان را با و نامزد فرموده و حقه مناکحت واقع شده در خلال این حال از جانب بشیروان خبر آمدن محمد کر اخان تا تار رسید مفصل آن محمل اکه چون الجمهور جنسین نکو رشته کرده و قبی که به محمد کر اخان تا تار خبر رسید که پادشاه قزلباش عادل کر اخان را اغزاز و احترام فرموده فرزند مصاهرت و دامادی داده است در کمال غرت و فراخت در دولتشانه پادشاهی می باشد و الده عادل کر اخان با تحف و هدایای شاهانه و جمعی از معتمدان یقین فرموده بود که از راه دربند بایران آمده خدا لطاف شهریاری خواسته و فرزند خجند را بوجه خود برده بعد السلوم عرایض محبت آمیز و دوستی سلوک دار و متعاقب خبر کشته شدن او رسید پادشاه تا تار بنابر انتظام فرزند عادل کر اخان و یکجهتی و اتفاق روم و انعقد غیبت با سلاطین زادهای تا تار غازی کر اخان و صفی کر ای قزلباش عادل کر اخان را بطلب خون او بدربار لشکر علاوت ۵ آمد و ایشان جوان در بند تزه خان ما بتاریسیده محمد خلیفه تخلفت آمدن ایشان را بنابه عرایض عرض کرده و مکرر امجالس گفتگوش انعقاد یافته قرار یافت که نواب شاهی و شاهزادگی موبت و اقبال دار السلطنه مکرر تشریف نموده و میرزا سلمان با تشریف امرا و اعیان لشکر بجانب شروان رفته خدا فته لشکر تا تار قیام نموده و امرا حقیقت را با تفاق میرزا سلمان و وزیر روانه شیروان شده مفیدان آن آفتاب و بعضی ریش سفیدان و ارباب مناصب را دعوت شاه و شاهزاده کرده کشته محمد خلیفه را از توجه بجاه و نظر شاهزاده آگاه کرده و انیه ذات امر اقتضا بلوغ رسیده بودند که محمد کر اخان و غازی کر ای خان و لشکر تا تار بشیروان آمدند محمد خان خلیفه ذوالقدر کرفتی الواقع مرد شجاع و دولتخواه و جانفشار و جوهر قرار شوانست داده با لشکر علاوت از دعا بلده محاذی خان الجا بین محاربه در نهایت صعوبت دست داده چون لشکر مخالف اضعاف مضاعف لشکر قزلباش بود شکست بر ایشان افتاده محمد خلیفه با بسیاری از دولتخواهان و ران راه عدم سپرده و بقیه السیف از شیروان بیرون آمده امیر خان رکنان با اتباع خود بجهه دفع شیروانی و دفعتی که در اثنای جمع آمده بود رفته کاری نساخته بازگشته و بعضی از امرا قزلباش را شاهزاده و استدعا جلد بعادت شاهی خان ماموره بودند زبان اعتراض شباریه دراز نموده و شاهزاده خان

اراده کرد که خود سر کرده آن جمع شده روانه تعاقب گردد و تیمنی رخاطر امیرخان گران آمده میان ایشان گفت و نزاعی بمیان آمد امیرخان
تیمنیه مذکور را از تحریک امیرزا سلمان دانسته امراء دگر دوکشته هر کدوی بجای خود آمدند جلایر بتپن اصلو و ایماق پوشیده و اکثر یکدیگر حالیف
و میمان بودند و از عزم عزم و احتیاط مرعی میداشتند و قزلباش بی باکی که مردی امیرانه بیش بود در مقام اصلح در آمده میان ایشان کرگ انتشی
واقع شده و شاه بیخ خان ترک رفتن بجانب میر نمود اگرچه بظاهر ابواب نزاع مسدود و ساحته اما همچنان نایره نفاق در کانون دل ایشان اشتعال
داشت العصه امرای عظام بحکمه مرکوزه مقتضای حضور صلاح جمعه خرابی الکاء و فقدان آذوقه و قحط غله و ظهور نفاق و عدم اتفاق کرا مظنه آنستند و بدین
تسخیر قلعه در بند و دفع عثمان پاشا و ضبط شیروان شوشا نشده و حکومت شیروان را بهیچ کدام اگر تکلیف میکردند قبول نمی نمودند ناچار بان
قضیه بسیار مربوط آمده و آوازه گوگ قزلباش شنیده و طبل مراجعت کوفته محمد کرا خان و برادر قرقه خازی کرا خان را با
برادران و عمی از لشکریان بکومک عثمان پاشا در دربند گذاشت و ایشان در اخال و در اغستان قشلاق نموده و بجا بر شیروان آمدند
اهل شیروان که پایال حوادث بودند عمی با عثمان پاشا بازگشت نموده و عمی دیگر از رفقای خان شیروانی را بر سر لشکریان جمع شده و در پی جمعیت
بودند و در حفظ حال خود میکوشیدند چون میرزا سلمان و امرای شیروان رسیده و از قلع شیروان آگاه گشته و محمد کرا خان از آب کر گذشته
بقراباغ در آمده و آن حوالی را از موشی و دشتام پرداخته بسیاری از رعایا و سپاهیان سلطانی را اسیر می برده و قریه قازی و غارت فرو گذاشت
کرد امرای ولایت عزم مراجعت جزم کرده کوچ نموده بمرافقت یکدیگر داخل ارالسلطنه تبریز شده بشرف خاکبوسی شاه و شاهزاده و الاجاه
مشرف شدند و درین سال در اکثر محال قحط و غلا پدید آمده در تبریز بسیاری از ضعفا و مردم فرومایه از فقدان نان جان داده و میدهند و اکثر
اذربایجان و قرابا غ و اطراف و اکناف عسرت و تنگی پدید آمده و خلایق رخت بسیار کشیدند ذکر قضایای خراسان جنت نشان سلطان حسین خان حالجا که شه فلک بران تکیه کرده و کیوان سریر سلطنت را بر بام قصر عظمت جا داده و بر سریر جهانبانی و اورنگ کامرانی
جلوس فرموده و بر اریکه شاهنشاهی و تخت پادشاهی متمکن گشته بر رعایای ممالک محروسه و بندگان درگاه و اهل ریشه سفید طایفه جلیله شاملو که هر یکی از ایشان بخدمتی و بمنصبی سرافراز بودند و بر ارباب حل و عقد و اصحاب بسط و نقد که هر یکی بمرتبه و بمنزلتی ممتاز و مفتخر بودند انعامات فاخره و عطایای متکاثره مبذول داشته و بر اهل و اقربای خود و بر اعیان و اشراف ایل و اولاد و احفاد شاه جنت مکان و بر اکابر و اعاظم ایل قاجار و بر اعیان و اشراف ایل افشار و بر اکابر و اعاظم ایل ذوالقدر و بر اعیان و اشراف ایل بیات و بر اکابر و اعاظم ایل قراگوزلو و بر اعیان و اشراف ایل ورساق و بر اکابر و اعاظم ایل قاجار دولو و بر اعیان و اشراف ایل بگدلی و بر اکابر و اعاظم ایل سالار و بر اعیان و اشراف ایل قرامانلو و بر اکابر و اعاظم ایل ساروق

از ایشان نیستم و هرگاه رتق و فتق عراق و آذربایجان و فارس و کرمان در قبضهٔ قدرت ایشان باشد هیچوقت نبود که حاجات عزا یشان
غیر ممنود برای ما بوده و آنچه در هر باب صلاح و رشد و اصلح و انجم میدانیم و میدهیم و این تصدقات پسندیده و اگر امر اعتصام شده و با خان نه گردد عهد و پیمان
بر جا نماند گرایش دولت آنست که اولیا نیز با بیاید امور احوالفت نموده و ابواب که وحدت و اتفاق مسدود و دکر واقعه قتال و جدال و نهضت از جلیه اعتبار از
لذت خواهی نموده و بسیر و اراضی شده امام قلی قلیخان که متکبر و زیرک نماده و بود تجربه خدمات کرده و خاطرش نموده و چون از او یاق و رکنان بود و دلی نفس
تکلو و رکنان با شاهوردی پسند اعلیحضرت و دولت قدیم و داشت اعتقادی بجانب ایشان نداشت و جواب ایشان نخواهان و دشت و پیغامهای زشت و نرخشنا
ابواب عاجت او و بستی با لکلیه بسته و ساخته و آن طبقه، اجمعیان و طیفیان و مخالفت و اتاب مناسب ساخته و خود را شای سیرت
نامیده و ایشان را بیاضی و با بای میخوانده و حقایق اینخیالات را بیاضی و وجوه بیاید سیر و اعلی عرض نموده و کنان متعاقب یکدیگر با آذربایجان فرستاد
مجمل سیاه این دکر وه سیاهی کمکت و سیاه و اسپتکام طایفهٔ علیقلیخان و اتباع او دفع امر قلی قلیخان و تسخیر شده مقدس با پیش نهاد همت خاصه
با لشکرهای آراسته روی توجه بآنصوب آورده و چون از امر اعراق که بخراسان می آمدند دلی خلیفه شاهرخ شنیده و قریب رسیده مقدس شنیده و از
کس رسیده او فرستاده و مانع شده و چون اینجانبین جنگ و جدال او قوع میپوست دلی خلیفه امر اهم دانسته بصلت خان محمود خان صوفی اغلی قبل
رسیده و بعد از کشته شدن دلی خلیفه علیقلیخان و اتباع او شیده مقدس رسیده و امر قلی قلیخان نیز امرای تابعین و اتباع خود را پیش او داق خان
حاکم چونشان و در دربیش محمد خان رو حاکم تبا و بر و علیخان خلیفه ترکمان حاکم تون و دشاه قلی سلطان افشار حاکم جام و خبیر هم راجع نموده و مترصد
ازدم و بیکار گشته و در اینجا بشحر آن دو کروه با نجوه در برابر یکدیگر صف قتال آراسته و لیران طرفین با پای در میدان مبارزت نهاده و بعد از کوشش
و کشش بسیار که از طرفین بخرظهور آمده و لیران طایفهٔ شاهوردی اسنا جلو بای جلادت پیش نهاده و رسیف سیاه و ترکمانان تاخته و آنار غلبه و اقتدار ظاهر
ساخته و رصدمات دلیرانه ایشان تزلزل باحوال طایفهٔ ترکمان راه یافت مرحوم امر قلی قلیخان پای ثابت و قرار پیسته از دانسته مردم خود را
بجهار بر تحریص نموده تثبیت و با لصرورة و خان از همار به تاخته رو بفراری هزیمت آورده و تکته بر حال شهر در آمده و با پیسکتم مرجع و بازه و فضیل
و دروازه قیام نموده و لبر انجام اسباب قلعه داری پرداخت دلی خلیفه شاهوردی اسنا جلو قریب بمرد و اندرسیده و چون کثیر، مجروح و مقتول خاصه
در تمکه کرسیر جلد الکریم متولی آستانه منیر که مقدسه که در پای علم ایستاده و بود بدست لشکریان نادانسته نصیل آمد و قتا دلی خان تاب که همراه ترکمانان بود
خود را بجای شاهوردی انداخت و از امر اشاه قلی سلطان افشار حاکم جام بدست در آمد و چون مرحوم شده شدن دلی خلیفه و آشوب غرا یشان با سیر غزه
خان و شاه قلیسلطان قاینی اسنا جلو که متعاقب او می آمدند رسید سیل مراجعت کوفته بعراق آمدند القصه علی قلیخان و مرشه قلی خان
بلده مشهد مقدس با محاصره نموده و نامدت چهار ماه و ایام محاصره امتداد یافته صورت فتح و فیروزی نموده و چون در دربیش محمد خان حاکم
نیشابور در شهد مقدس بود قلعه نیشابور از حارس صاحب قدرت خالی بود و علیقلیخان و اتباع او صلاح وقت دران دانستند که نوجه نیشابور
آوکایت بدست آورده و اطراف و جوانب مرتضی قلیخان را از اعوان و انصار خالی سازند در دربیش محمد خان از مضمون و رشته مقدس آگاه
آگاه گشته امام قلی قلیخان مرخص شده نوجه نیشابور گشته و خود را بشهر رسانده در حکم قلعه داری شاه جوان علیقلیخان و اتباع
او نیشابور رسیده و دربیش محمد خان اسباب قلعه داری خانه شاید و باید سر انجام نموده و صلاح حال خود را در اطاعت و انقیاد

دیده دور حیت زده و بعهد و پیمان بیرون آمد و بشرف سجده و شاه زاده و کامکار و حفاظت خان عالی تبار فرز کرده و ایشان بوجون اورا
در نیشابور مسلوب نداشته توابیت را بر طبقه قلیخان سپرده و او کسان معتمد خود را در قلعه کذاشته در دربیش محمد خان خانه اصبوب خود کرده بیشتر
ترتب صیدریه که در تصرف فرخ خان برادر مرتضی قلیخان بود شده مشار الیه نیز بطریق در دربیش محمد خان بعهد و پیمان قلعه را سپرده بمشهد مقدس
رفت و علیقلیخان و لایت مذکور را در عوض نیشابور بدربیش محمد خان داده و مقرر شد که چون فرستاده و مردم خود را از آنجا بکاهل نماید بعد
وقوع این قضایا علی قلیخان در موکب شاه زاده نامدار ارا فی حضرت اعلی روی توجه بدار السلطنه هرات آورده و سایر امر اعظام رخصت یافته
هر یک با لجای خود رفتند و دربیش محمد خان اصبهان از موافت ایشان پشیمان کشته دل از اطاعت نیشابور برنداشت و در
ترتب صیدریه با فوجی از طبقه روحکه همراه داشت با بغیار خود را به نیشابور رسانیده و بکان داخل شهر شده کثر مردم او کهنه مسلوب در نیشابور بوده و
از در آمدن او کاهگشته رسیدن او جمعیت نموده و مردم مرتضی قلیخان را از شهر بیرون کرده و به بستور سابق با مرحکومت پرداخته علیقلیخان
در اثنای طریق اخبر پستی نموده و چون تفرق سپاه و بعد راه و دست داده و با این حرکت نا بهنگام که از دربیش محمد خان صدور
یافت نباید مصلحت وقت فاضی نموده و تدارک این واقعه را بحال دیگر موقوف داشته مدار السلطنه هرات رسیده و بعیش و عشرت مشغول گشت
امام قلی قلیخان و ساکنان مشهد مقدس چون از تنگنای محاصره خلاصی یافته بجبر خرا بجا و شکست تکیه که از فیور و نزول لشکر بوده و
سعی و افع شده بود مشغول شدند و تحقیق اینحالات را بعرض مرتضی قلیخان بپایه سریر اعلی عرض نموده و در دار السلطنه تبریز که میرزا سلمان و میرزا
از شیروان معاودت نموده بودند این اخبار رسیده موجب تفرق خاطر شا کردیده و سلطان حسین خان که از خراسان بازگشته مدار السلطنه قزوین
لشکر و ترتیب جهتی تلافی احوال کرد این حال و نبود کشته و کجا و توانایش او را نبانه اموال متولین ترتیب نموده و با زار کرفت و کیر رواج یافته
متوسش حوال بسیار از اهالی اکمک و تجار و متولین هر دیار کرد ان سواد اعظم جمع شده و بودند تحریک چندان و دیدنشان نتوده و نموده
و اجناس غیر معصور از تصرف ارکنکا تمک بیرون رفته بمصارف غیر معقول صرف شده و بکجا نه بای خداوندان زمان و وجوه نقدی در کمیه
اعتبار او نمانده و در آمدن مدبکاه معلی نیز تعاقب فرزنده تو شه از اندک اعتدال کذرانیده و نعمتان و سپاه جویان را روی معیشی از آن
اطوار نا بهنجار رقم مخالفت بصیان بنا بعیه حال و نیز می کشیده عاقبت از کردش روزکار رسیده بناچیز و در ذیل این اقتر و بیضه
می بوده ذکر قضایای که در اوایل سال بویل مطابق ثمان و ثمانین و تسعمایه بترتیب تقدیر رتب العباد و دار السلطنه تبریز روی داد
سابقا رقم زده کلک بیان کشت که سیاه امیر خان ترکمان و شاه وخ خان در شیروان بکته فرستن جامیر سیار رفته بدیار آمده و طایفه استاجلو
و شاهوکه قدوه و ایشان همره محمد خان استاجلو و حسین قلی سلطان الیک آقاسی باشی شاهلو و بوجانقی خان کرخه باترکمانان سیار رفته
انفاذ سیاه و نه ما لا تحرد بسبی قرچی باشی اصبهلو و صلح انجا سیده در این هنکام که اخبار عزا یشان و آمدن علیقلیخان و مرشه قلیخان رسیده مرتضی
قلیخان و محاصره و نمودن مشهد مقدس بتحریر رسید امیر خان و امرا ترکمان بکمکو و در آمده طایفه شاهوردی استاجلو و اصبهان و طیفیان
منسوب و منتظم ساخته عقاب و نعیر لشکر با آن دو طایفه آغاز نهاده و اعمال ناشایسته سلطان حسین خان بر بان مدعای ایشان کردیده
و چون نزدیک سلطان حسین خان کوه الوند و علیقلیخان بود جا بیدو انکه نواب جهانبانی سلطان مرتضی میرزا او بود و از تزدیک شهر ش سلطان حسین خان

خبط دارد و هیچ یک بر این تقریر پرشش صد و یکم کرشش مثقال نقره مسکوک باشد نقره مذبوح و وقت خیبه و در آوردن آن مفقود و سد توقف نمود و بستد کرده یا بفصد ورست ترک معاصره نموده و کوچ کرده و تقریر بلاغ آمده و از امرا قزلباش در آن بزرگستان کسی در شروان نمانده و خیمه‌ی باقی انگذه کرده بود در بعضی محال شیروان پیشقاست باقیه خان پاشا که در بند توقف داشت بهره و اصابت ازده و بلاغت شیروان کی دست یافته مال و اموالی شروان طوعاً و کرهاً اطاعت نموده و در این سفر همره و محمد خان بهادر شده و در خدمت همتی دارا بالعلو نهیتی بسته تقرب حضرت کرده بعد از فوت او شیوه تقرب با حوال پیشتاهلو، او یافته اگرچه همره و محمد خان و لدا و کجایی بوده و با بالیت خانی منصوب گشته نبوده و استبداری نیافت و در روز روز آوازه قدر مرتبه قلیخان کیان و امرا پیشتاهلو که لیشتر در عزیمان بوده موجب انحطاط احوال ایشان گشته در درگاه معلی خیبه و امیر خان و امرا کنان و لشکر قزلباش عتاب و نیز رنش مآبین و وطایفه در ذکر کرده و ایشان از انصفه و قشه اگیر نمیانده در کسر عزت و اعتبار ایشان بیکبیشه نیاز جوشا و قلیخان قاجار انغلی استاجلو گذر خراسان بوده و بوده بار دوی معلی می آمده در راین ولی حاجت تکلو از زمان بیب خان شرف الدین انغلی لبیر گردی محمد بیک مذاقی راه و قتل و غارت اموال او و جماعت ساتاغلو جوزم او بوده با سیصد نفر سوار براق ته او بر گرفته و او از آمدن ایشان اطلاع یافته از خوض و نجات منسد و یافت با نصرت و تهای ثبات و قرار پیشتر و ذات عمارت قیام خود و آثار جلادت و مردانگی ظهور آورده و محمد بیک مذاقی از آن فوج قلیل منهزم گردیده جمعی کثیر از خود تکلو مقتول گشته شاه قلی سلطان تکلو چون بر خبر ای صاحب مردانه خود از ولایت، ی که تکلو از غایبه تکلو او بوده بر دوان نامزد شده در بورت قشاق قزلباغ بار دوی معلی رسیده و حرکت نا نجار کرد غایبه تکلو بظهور آمده و بوده با پسند آشاده و جمعی از منصه ان سیب خان را اغوا نموده و کرد شاه قلی سلطان اعظام کشیده ما جون سیب خان مردانه اگیز بوده در مقام اعظام نشده رشیش مفیدان پیشتاهلو از جانب سکندر خان پیشقاست بنده حسب الامر اشرف شاه قلی سلطان را بامیل آن بوده اگرچه تکلو با یک از قوا و بوده قوشیان ایشان در آن معرکه مقتول شده و بوده صدمت خورده و بمقام رجاش بوده اما چون تکلو با یی نزدیک گشته رسیده و رفته و بوده و وضع صایل رجاعت پیشتاهلو واقع شده و بوده چون جانب شاه قلی سلطان بوده سیب خان جانب حق را رعایت نموده و منع خود کرده و ملاحظه خاطر او شاه با کمال قدرت و اقتدار از خون دو لیست تکلو گذشته متعرض نشده الیه گردیده چون طایفه تکلو کرا با یکدیگر تعشق و بوده در درگاه معلی کمال عزت و اعتبار و شوکت و اقتدار داشته و طایفه ساتاغلو را با ر امور ی که تجیر بر پوست زاده و آبروی نامده و بود انجوز جانب سیب خان نسبت بشاه قلی سلطان قاجار انغلی و اولاد و اقربا او و اقع شده بنجا را است ندارد و بحکی این تحاشف از خان مشار الیه پسندیده نیفتاده **چنانچه بعضی قضایا که در آخر این سال در شوق سلطانیه و قزلباغ روی داده و بیان فرستادن ابراهیم خان ترکمان حسب الامر معاصره روم** چون همره و محمد خان کی باعث و بانی معاودت پیشتاهلو بوده وقت شده و سلطان خان و امرا رفیق او و آن قدر قدرت و حالت نمانده بود که می‌توانست شروان را توانند بود از شیروان بیرون آمده و بدیار آذربایجان آمده و بود که ولایت شیروان رفته تخلص نماید که همره و ولایت در تصرف گیرند بار دوی معلی رسیده امرا و ارکان دولت قاهره مصلح دیده مذکور خواهیف بطیلیه قاجار دوایل و ایاقات اوزبکی ذخیره و جمعی کثیر و جمی غفیر گرد او جمع آمده و بودند و ایشان را نیز در عهده ایشان نمانده و نیک و بد آنرا بر ذمه همت امام قلیخان انداخته و با نواب سکندر خان جمانبانی قرار داده و ام قلیخان را اغوا کرده با همین ندرت ماموره و محمود رساله و حسب الصلاح مشار الیه بگیرکان زاده انغلی قاجار را بر ذمه ایالت

صفحه بعد

و ثنای سرافراز فرموده و بگیربیگی شیروان کرده و خیبه نفرازام قاجار را تاخر شیروان انگاه داده و همراه او روانه شماخی کرده و بعد از رفتن ایشان کس همراه عسکر آقا کرده و روانه شیروان نموده و همچنین همی را بتسخیر قلعه تفلیس و معاونت سهاوین خان و آلی آنجا مامور کرده و خیبه بیگی بیشی را با محمد و بیگانه و یراق توپ ریزی و فرستاده که در تسخیر قلعه اهتمام نموده و شاید که نوعی شود که در وقت معاودت عسکر آقا آن قلعه بتصرف در تصرف خود این در دگر و کرده و عباس باشد اما شری بر آنها مترتب نگشت و کاری عاشقه نشد با محمد بیگ خان و امرا شیروان همریک بوده بجای که نامزد ایشان شده بود و رفته اند نموده و عسکر آقا ایشان از در آنجا و به خاطرشان او نشد که سوای همراه و یار قلعه در بند بار کویه محل در تصرف عثمان پاشا و دیربه خبث شاه عثمان قبیله افغی و ذالقدر را از جانب تو اب سکندر خان در مراقبت عسکر آقا تا بر سر رسالت نزد خان پاشا فرستاده که

حاراز اقاطر تان او نموده و در باب مصالحه سخن گوید محضری از جانب اهالی شیروان در ست شده و بوکه چون در ولایت شیروان بعضی موقوفات حرمین شریفین هست چون حضرت خواندگار خداوندم اکرمهن از اهالی شیروان قبول دارند که در هر سال سوای شصت خروار ابریشم از نجمله به حرمین لبسکار پاشا و دوم دسته که در مصارف حرمین شریفین صرف شود مشروط بر اینکه آنچه تا غایت بمصرف رسیده در نیامده و بانیده مستعرض نشده و بعد از گذرانده و قبیده اخلی با تحف و هدایای لایقه روانه آستان السرادم شده چون میان پاشا و عثمان پاشا شیوه اختلاف مسلک بوده میان پاشا متعهد صلح و بوده بسلوک گشته قبیده اخلی را با تحف مرغوب مصالحت مطلوب با نگرد و اینده و او را دلگرمی از امرا کما ینبغی دارد قزلباش با کمال محبت آنجا فرستاده شود که در مواقف پاشا و ذکر و تحمید نموده نگذارد که رفته و آنده مصالحه را استحکام و بعد از آن خیبه اخلی ابراهیم خان و لدرحیم سلطان علی ترخان ترکمان حاکم قراگه مرده و حاصل صلح اندیش گاردان بوده بر حالت، دوم تعین یافته با تحف و هدایای لایقه روانه نموده اما چون شاه ایله باستقبال رفته گذشت سلطان مراد خان فرمان فرمای روم رسیده باب عرض حضور صاحبقران پاشا نگرده و در بند بوده و بستان پاشا را تا بصفیر ساخته تا نگه شهر بند روم قبول مصالحه نموده بوده بدین جهت هم ابراهیم خان در استقبال منصب نیافته و در حال دیگر فرو پاشا صرف شده و اصابت مجور سعد و فراغ و دگر محال آذربایجان بسمی او از تصرف قزلباش مرون رفت و ابراهیم خان قریب بشش سال در استقبال توقف نموده بوده اگر در زمان خجسته زمان حضرت اعلی شاهی ظل الهی نخست یافته معاودت نموده و شرح احوال هریک در محل خود از مسامحات بخت ما محول است **ذکر وقایع متفرقه که در این سال بتجدید ایراد متصل روی نموده** از انواع عبرت افزا آنکه در این سال وقوع پیوسته که شاه قلی خان نوه و متعلق سلطان ولی کیلان به پس است که و اما و شاه بخت سکمان بوده بدست میرزا که مران که هدی بعده و افواجی از قزلباش محرم نگ مجلی ازین سانحه خاطر به اگه میانه بیشه خان و خان احمد والی کیلان به پیش نابرعداوت قدیم گریخان این دو سلسله سلوک بوده غبار فتنه و فساد همیان بوده و پیوسته تنگه جمگ جانبین فرستاده در هم خان دولت یکدیگر میکوشیدند و میرزا که مران والی که هم گذر میان هرود و الکا واقع بوده بمصلحت وقت در رعایت خاطر خان احمد که بجلو نسبت و عموب و صفات حمیده و بیر پسندیده و متصف بوده کوشیده و الفت و آشنائی با و بهم رسانیده و با هر یک رزاده نامزد طالب موافقت دو تنی او بوده در این سال جمشید خان با شماره ایل و اتوابع و هر دمی مشغول ساخته هیرآخر خبر خانی را مضبوط یافته و اتحاد نموده و قاصد جهت را استحکام صداید و نگه تحمدان از طرفین آمد و شده نموده و خاطر از یکدیگر جمع کرده و در انجام معین سیاه ایشان در وقت واقع شده و جمشید خان او را هزیمت خود در شت ربوده و [illegible]

جمشید خان آن اوده که لشکر گاوه مرد اپه پس بایکدیگر متفق بوده خان احمد را از ایشان قدرت استیلا نبوده و بایشه تا سایا ایشان طرح فتنه و فساد
مرعی داشته که جمشید خان نامزد سلطنت و اقتدار خاطر خاطر نشان می بود و بایشه تا سایا ایشان طرح فتنه و فساد
او بیجان عزاقت نمی خفته و میرزا کامران از این مردم پس ایرش نموده همی گرد جمشید خان خایف بوده اورا بتهیه سلطنت انگیخته پس در قصبه
داوه با جمشید خان در مقام عقد درآمده و درین اثنا قراجا داغی که از طایفه سپاسالار لشکر او بود مذکور میرزا کامران محمد شاه و پسران
سلطان نامی را همراه او گردان اوقات تربیت یافته و به سپاهگری داشت صورت کیه و عقد ازدواج ایشان را با جانان در میان نهاد جمشید خان با جانان
وثوق و اعتمادی که بعهد و ایمان میرزا کامران داشت باو اظهار نخیمه نموده و او نیز ایشان مرغوب و ایشین خاطر جمشید خان از خود مطمئن ساخت
اما خود از دو خایف و هراسان گردیده بجگکاوا فتاده و در وقتی که میرزا کامران با لشکر بپس در کاجان بود قراجا داغی و سپاهگری از غلامان پس در کاجان
او بوده از خوف جان میرزا کامران متوقع شده و در دفع جمشید خان با و بجگت کشته و اشتمار فرصت نموده و بجوار سلطان راوه رکوه جمشید خان
تعلق آورده از آنجا بازگشته رشت آمدند لشکریان فراغت و دست عافیت طلب اینی از فضا طرف جنگ را قوتی عظیم دانسته مصلحت مراجعت با
هرسید و روی نشد نقعه میرزا کامران و قراجا داغی مصحاب موضع بنوغ سمنان و بقی جا بانده و شاق جمشید خان در آمده و او از فضا
ساده لوحی و اعتماد زیاده و نفاق ایشان خاطر فی افتاده و ناگزیر شتن ایشان را صلاح امری از امور ضروری گرد میرزا کامران جان سالمت بجلوت
او در آمد و اگر فصوب ستمران بگوهم فرستاده و گرد محلی معنوت نگاه دارند و جمشید خان هر نیه بجخرم عزت پهن ناصری از طرف خان بگ
برده و آنسلسله در مقام استخلاص او در نیامدند ناچار بآن عاد شاه عزیمت دلشاد و میرزا کامران محمد امین میرزا و ابراهیم میرزا را پسران او را گرد خرم
راه های شاه بست نگاهان و در صفوف و بنه نزد خود نگاه داشت و جمیع مردم به پس قراجا داغی سلطنت میرزا کامران را منعی نشده و سپاهگران
بخواص او نسبت با اعتماد و بیان بسته داوند خاطر از خواهد ایشان جمع کرده بعد از ده ماه بجاطنه اگر سپاه اطوری در چنان ایشان واقع شده
قتیل جمشید خان فرمان داده او را در گوهم متقول ساخته اما عاقب مطلوب خود نه زگرفته و عرض ندگ زمانی قاطعان آن پادشاه بگناه و عمل
عمل گرفته و از خرد و دولت بیه نایافته با بجمله میرزا کامران بعد از اگر خاطر خرم جمشید خان جمع گرده و در ولایت به پس ای سکونت و اقتدار بر اورده
جانان و اجوان احمد در مقام ترفع و جدال در آمده تا رستلطه و استیلا بظهور میرسانیده و کسان معتمد بجا پیر میرا صلی پادشاهی فرستاده و عرض کرده که
جمشید خان همیان و طغیان در زنده و بخلاف حکم و معرض مملکت دیگران می شد انقیاد او امر پادشاهی نی نموده و این دولت خواه او را گرد و فع
سر او نموده م اگر سلطنت شاهی شامل حال این دولتخواه گشته مملکت به پس تعویض فرمایند سپاق که از بهم جنگش پایه میرزا علی فرستاده و بهم
حال باج و خراج را تقرر م سکرده م و از تغیر و احوال جمشید خان مبلغ معتمد به ارحال و اعمر اکان و ولایت نصوبات کرده و او
آن داشت که صب پادشاه و نسبت بکان را که در حمایت جمشید خان بوده به حیاله او در آورده به پس پادشاه از زانی داشته امامان احمد آن میرزا کامران را
دلیر و عاقل یار بی و تهمر بوده و از جمشید خان خایف نگشته از ملوک نامور او متمکنی تو نموده از عراق عازم مرکاه و معلی فرستاده و در راه
ملحق و سایانه تمام نموده و عرض کرده که مملکت به پس چای اهمیت نقرار قرانیش است که چون میرزا کامران نسبت بنزدیه مرکاه
امرای قزلباش آنیده من متقبل و متعهد که آنولایت را از زیده متقلبه گوهم انتزاع نموده و متصرف قزلباش دهم و جمیع دیه من لوجه ترتیب و انتظام

میرزا کامران نموافق مزاج خان احمد نبوده و جوان ناصب سکنه رشت تمام خان احمد داشت و بدیری گرفته و خاطر او را به رضا نیاورده از جزئیت
و جسارت میرزا کامران که در قتل جمشید خان نموده و او اغماض نموده نناسب رتبه سلطنت نبوده و مقدمات میرزا کامران شرف قبول نیافت و سلطان
خان امرا ستاجلو میرزا را در اردوی الکا مانده و خود نسب الصلاح ارکان دولت قاهره سلطان نامزد که صحابه جمشید خان او بجگت رشت
نصب نموده و پس رایام امرا ستاجلو و غیره حرم حشمت نموده و شاه قلی سلطان قاجار نخل استاجلو را علوه رایش سفید سلطان نمان کرده و سلطان
را که به ترفع احکام سپه پیش و پس است باد و اندوه و امرای که از طایفه سپاسا نیز تعین شده اند مستقلی سلطان و مصطفی سلطان شرقلو و محمد
قلی سلطان چاوشلو و لله امیرزا و سکب احمد سلطان آسایش اهلی و فکری در وی نخلیفه لشکر او و معتمد او و اتباع سلطان و شاه در وی سلطان
شلو قرم پیر و محمد خان و زنیار او یاغات اصفهان سلطان علی قجر و الله زو قربان سلطان رو هلو و شاه در وی سلطان جوان اهلی او نده و نه وی
که میرزا کامران زوال جمشید خان بر هم نخیش فرشاده و او بهمه خرج امراد او ده را نگهبان کرده نه احکام سلطانه با سپه نه بنیه خان لاس و هم نخیش
و اسپر هم ترا شاه او لده و امیر سپاهش عالم لشکر غصه در یافت گرامه و خانت امرا نه کرد نه تقدیم رسانده و جوان سلطان خان و رقضای او کجه و نگهبان
ترسب شده شاه قلی سلطان قاجار نخل اهلی جانجان زده خان احمد رفت که با و لشکر کش نموده و در باب جهات پس آنچه مصلحت دانده اتفاق عمل
آورده اما جوان آوازه توجه لشکر قزلباش بگوهان رسیده شیرزاده نامی را جانان و اجب او نسن قلعه نده پسر میرزا جمشید خان نامنیه و او را با سپه م جمشید خان
مانیده او در نیاسپه جمشید خان سلطان محمود خان موسوم ساخته سپرایه خود کرده و با میرزا کامران در مقام خایف در آمده و جمعی از سپاهیان او من
با و خود تفنق ساخته از اجانا صلی انعقاد زبیر میرزا کامران این قضیه آگاه گشته علاج آنرا صلاح دیده م مردم رشت نموده و اصفه او بوده با شاه و سلطان
ایشان این دلیری از و نمیرزده با شاه در مقام مدافعه در نیامده و فرصت آن تیز نیافت بپران جمشید خان از مصوب خود کرده نه و سپر سپه و سلطان
حال اجمال و انتقال نده اخبار زا غیر مستعرف بگوهم آمده و قراجا داغی همی گرد با و بجگت او نده با یاغات میرزا کامران بگوهم آمده و شیرزاده و سلطان
رشت در آمده سلطان محمود خان را خاطر از جهت تعلیه جانب شاه زاده عزم م تقرم جمشید خان بود که شرف رست بوس دریابد شاه زاده عزیمت نه
که جمشید خان سوای دو نفر همراه نگرفته اما بمجلس وقف اذعان قول شیرزاده نموده و او را بصفیاد و ربلا کیان بپس ترغیب نموده و میرزاده که در کس
بجز خان احمد فرستاده و بر خلاف حکم پادشاه و مراز طاعت و انقیاد زده پادشاه و توسن گشت جوان خان احمد از انتقال حال میرزا کامران خبر یافته
خیمه راقوی عظیم دانسته از قلعه لشکر قزلباش بگشان گشت خود در مقام استقامت و استیمال او در آمده لشکر بر او فرستاده و لشکر بپس تقصیه گوهم
که ممکن میرزا کامران بود آمده عنانی بسیار کرده تا تیر آباد گوهان او نده و در این اثنا سلطان خان بگیل رسیده و با میرزا کامران
از آمدن سلطان خان طلع و ما یقه مخلص خود را از نسیب لشکریان خان احمد در موافقت قزلباش دیده لکن زده تو فرستاده او را وجوه فت نموده و محمود
لک سابه سلطان که در گیل حسین قلی سلطان و با و بادو لیت سعید نظر قزلباش گوهم و رفته از با قراجا داغ و رفاقتی بگیل آورده و او خاطر نسبت او
که در جبا و لشکر خان احمد در صحنه بر سر خانه آمده و نه اسپه ستعای او نه سلطان خان کرده و تاخت و زبیا نه تمام غارت کوچانیده و گوهم برده و خان
احمد از ده آمد سلطان خان و فرستن میرزا کامران زاد او بخبر یافته مردم خود را بر احبت امر فرخوده و با سلطان خان اهلام نموده که میرزا کامران میرا یکل
و فعله آمده و در عذار ست بیژن او قریب نخورده و او لی آنست که او را در انجمن جمشید خان محاصره کرده محبوس سازند و او ال انگاه او را متصرف شوند و نگذارند

سلاطین معین بمقتضای محل رفع او را بمبانه اطاعت و انقیاد اول و انسب دانسته سخنان او را بالتمام قبول نموده بتصدیق اسماعیل میرزا
و نمود و اقدام خلاص و خواهش تمام کرده بازخانهای پی در پی فرستاده التماس تشریف حضور او کرده و خیمه و مرایق و اسباب پادشاهانه فرستاده
خود نیز استقبال کرده قلعه ریجاب را بورکرده و در کمال شوکت و اقتدار متوجه چمچال گردیده سواق معین و اعیان نخجوان باتفاق صفیقلیخان بجانب
بجارنشت رسیده و بجده و پاپوس وقوع یافت بازهای حاصل دولت آن گشت و از انجام راز نجم پایه و مکانم و رفعت او را گرفته محبوس ساخت
و روقتی که رایات نصرت آیات از نخجوان بقراباغ نهضت فرمود و در اصلاقه قزوین نزول اجلال فرموده او را بدرگاه معلی فرستاده و نواب جهانبانی
در خیابان میدان اسب قیامی بازدوت در و پوشیده و آتش زده و باوجود آن موجب تعجب قلعه نشینان بی سروپا شده و دیگری در دولتخانه این آراز و گرد
ناودان بی عاقبت اندیش را بسر او جمع آمده و بدار شاه او پیل آمده و در آنجا بگرزهای ثقیل سیصد دیگری در فور فرزع خواهان ظهور کرده و قلعه گیر از
عزم و نصان عزیمت طلب آن سر حد و بسر او جمع آمده آغاز قلعه گیری نموده بین سلطان قاضار حاکم قزاق متوجه دفع او گشته بین الجانبین محاربه بوقوع پیوسته
و غریبان غالب آمده از اقضایای ربانی همین سلطان در معرکه کشته گردیده و طایفه افشار بهتزم بغزاد آمده و حقیقت بپایه سریر اعلی عرض شده علی
خان سلطان را بدرنگ و در درگاه معلی بزرباشی زمره قورچیان افشار بود و برادر منصوب گشته بغزاد آمده و بانتظام خوان پراور پرداخته بغور رفت
اتباع قلعه آهنگ محاربه جاوده بعد از سعی بسیار که از جانبین بوقوع پیوست او نیز بقتل رسیده و طایفه افشار در بین مرتبه بتیمارداری فرزندان سعادتمند
سلطان قوم ایشان حاکم فرموده آنجا باز رسیده در زنده رفع و غوغا بود که کذب قلعه را بتاراج داده و بقلعه محمدآباد تاخته غارت نمایان و
آغاز دولت نواب گیتی ستان نمود که ناگاه خبر کشته شدن سلطان و گریختن سپاه او بسمع همایون رسیده و بکمال عزم و استقلال
عزم خود را آتش قلعه و فتادی او قلعه و بعد از آنکه فرصتی بآسایش خود میتوانست [illegible] بجلوس حضرت اعلی برکت سلطنت را
بتعمیر فرمان روا کشور گردن و دماغ را بسپاه بیرون گل تنگی سواق ستانیدن و تنبیه و تادیب و قوع یافت در قضایای حال که گذشته مرقوم
قلم بیان کرده که چون مرتضی قلیخان بزرگ حاکم مقدس عصیان و طغیان علی قلیخان شاملو بکمال عراب و مرتبه قلیخان کمال استقلال
و اتباع آمدن ایشان را بسر حد مقدس و فیضاپور مستعاب و متواتر به بارگاه معلی عرض نمود امیر خان و امرای ترکمان بحسب انتصاب او بیاقت در ان
باب بکلیکو در آمده امداد و معاونت مرتضی قلیخان پیش نهاد همت ساخته او و نمازگان دولت قاهره بانتظام مهمات عراقیان و مرتبه اهتمام
محمد خان ترکمان نموده او را با اتفاق اسمعیل قلیخان شاملو کالب خوان چه بود و قاجر پس خان شاملو و بعضی امرای دیگر بران بحر سان فرستاده
که از روی عقل و دانش آتش آن فتنه را بنشانی کرده اگر امری عراسازد از مخالفت نواب گیتی ستان و شاه زاده عالیان سلطان حمزه میرزا
منع نموده و بکلفی که میانه ایشان و مرتضی قلیخان بود وی داده اگر قابل صلح نباشد باصلاح آرند و الا بنوعی که بمقتضی وقت و مصلحت دولت قاهره
عمل نموده نوعی نمایند که کشیده و نام فتنه گردد میان قزلباش چه بمایه و مفقود گشته حکمی سر زنگ گردیان برآورده و ایشان بموجب فرمان روانی
روبراه آورده چند روزه در عراق فرمان روا گشته داده و خان غزیت المصوب عراسان معطوف داشته چون آوازه آمدن ایشان گوش
شیوع یافت علیقلیخان و مرتبه قلیخان و مرتبه قلیخان بتیمارغزیت مشیه مقدس و رخاطر تعمیم داده و اتباع خود را احضار نموده رکوب شاه زاده عالمیان
گاه گاه را صحی حضرت شاهی ظل الهی اردو را سلطنه عراسات پیرون آمده و امرای که با آن طبقه هم عهد و پیمان بکلی با لشکرهای آراسته بارده وی عا

جمع آمده در کمال شوکت و اقتدار ماتمه و دشته مقدس آمده مرتضی قلیخان عراست که باو آزاده و دوش قشون و لشکر بسوی فرزندان آورده با
انبوه سعادت نمایند و از حاصل عراخش مشعله اعراجات خود کنند رجوع و لازم آورده و اعانات غیر مقتضه و رسیده و بعضی ایالات و ولایات سلطان
صفوی نداده و ان در داده و از تحویلین مشعله مقدس و تجاوز نموده و اگر ان که در ماتمه وی ایام جمع آمده و در ان طبقه بتیمار کسکن گردیده و توقفات مختلفه
گرده و چون بیشتر و بعضا در و موانعه از رفع اقتال تجاوز نموده و در چیچیر بین ریاز نگذاشت دست بجارت بجوز نموده و بمکار استانه مقدسه و علی
دریوزه آزاده غیر تبرکه در اگرده و جمیع قادیین و شعدان مرضع و طلا و نقره در اساعده کوبان تصرف خود و صرف خود و مرسومات لشکریان کرده
مطالب او بحصول نپیوسته آنچه باوجودی نیاشیده رنگین مطالب قلمبر داده و تایید نیافته القصه محمد خان و اسمعیل قلیخان با مراد لشکریان که
رفاقت ایشان ماموره بودند مقدس رسیده بعد از وصول ایشان طبقه مزبور کسان محمد خان و علیقلیخان مراسلات موحشت آمیز واقع شده
ایشان مظنه اگاه محمد خان بجهت او بیاقت ترکمان و اسمعیل قلیخان بسبب اتصاص حرون ولی نعمت شوشه و افساد و زنده و بیانه ایشان بلا
قلیخان کار از صنع گذشته او و بهیچ تاثیری نگرده و عدای علیقلیخان آن بود که بیانه او مرتضی قلیخان آتش فتنه و نزاع عنوانی اشتعال یافته
گرداب موعظه و نصیحت منطفی نگرده و بهیچ و جه سن او جوه و رفعت او ممکن نیست اگر او را تیز خود و محکوم شمه مقدس را بدیگری راضی
علم و دنده گرداند شاه زاده گاه گاه گر بجگر مربا لیقه دارد ین سر عدات موافق بوده و قایع و حوادث از سخن و صنع قلم و دیگر بیرون نرود
بصلاح و صواب اقرب است و ما عان نداده و شوانسیم که بوده یم محمد خان و مرتضی قلیخان گرست باده و نخوت جاده و غرور بوده بگرشت
طایفه ترکمان و مرابت علی که در درگاه معلی دشته معزز و گشته راه این گونه نکایات نداده و قطع رسل و رسایل کرده و اتباع خود را از اطراف
و جانب جمع آورده و مشعله مقدس معلی بر حمیت عظیم و واقع شده علیقلیخان و مرتضی قلیخان صرفه در نقض مشعله مقدس نداده و جون ان را طوار
در و پیش محمد خان که در رسال گذشت بظهور آورده و بوی آزاده خاطره بر صلح و قت دران دانسته که نخست متوجه تنبیه و تادیب و رویش محمد خان
شوند اگر امر اشعله تبرکه گوبک اردو دون آینده در صحرا خیمان بهمین صورت و قات اتفاق افتاده و آنچه در کمین خیب ستور نیامده بگیر و غلوزاده و اماغاطر
از هم نیاشیده جمع نموده و بر سر مشعله مقدس آینده بدین غریت خان اطراف مشعله مقدس همه و متوجه جانب نیشاپور نشده و بطاف هر آن طبقه و بسیده
در و پیش محمد خان باستحکام قلعه ترتیب اسباب قلعه داری پرداخته در وب شهر احمد و دساخته سر محافظت بر روی کشیده و ایشان قلعه
مرکزه در میان گرفته سر انجام رایق قلعه گیری مشغول شده محمد خان و مرتضی قلیخان که از رشن ایشان بنیاشیده و مطلع شده برای مظانه نیش و
نوشهر و صواجع عالی که اشتعل شده تبرکه رصلح مزبوره و قع این عاده شر را آسان شمرده و در شهر توقف نموده و بهی از لشکریان را بسر کوکی اسمعیل
قلیخان و بداغ خان بنکی نامزد او کمک در و پیش محمد خان ماموره شده روانه آنصوب گردند نزدیک طرف بر سعی بعاقبت ایشان ماموره شده در
قلیخان
قلیخان از عزم تعین محمد بوقوع پیوست و نیم قابل طوای دولت امر اعراجی و زنده و خصوصا حضرت اعلی شیخ و فخر اختصاص یافته و اسمعیل
در اغفال و اتباع ایشان راه اهتمام پیموده و نگشته و در حال مشعله مقدس رسیده زنعمتی موجب زیاده قدرت و شوکت امر اعراجی گشته محمد
خان و مرتضی قلیخان و امر اشعله مقدس لشکر مشعله مقدس بعد از اتفاقه دیر شده بدان لشکر اتفاقه دیگر قدرت مقابله ایشان نیافته در نخجوان
در شهر اگرفت و دام روی در گی نهاده و امر اعراجی حضور صاحب طایفه بسته جلو بعد از شکست لشکر مشعله مقدس خود بخجوان و نوبتی ایشان را در

سکندر خان و نواب جهانبانی بمرکز رسیده چون از حرارت هوا و شدت ایام بیمار شده و سوار را طاقت طاق نشده مراکب را رخصت داده در سمانخان فرود آمده و در همانشب مرتضی قلیخان و جمعی از امرا مامور باستمالت عرات فرستاده که خود را بشهر رسانیده بحضور را ضبط نموده منتظر ورود رایات چلال باشد اما علیقلیخان بعد از استماع این خبر شکک مقام را صلاح وقت ندیده از راه دیگر بیرون رفت و حضرت اعلی شش از راه دیگر غریب عرات نمودند و اکثر امرا معتبر که در رکاب اقدس آنحضرت بودند شرف ملازمت حاصل نموده و جان از آن ورطه خوفناک بیرون بردند و از غلطهای معتبران که در آن خبک تعیین رسیده اند اوالفتح خان شاهرخ و لد اخوخان و قباد خان قاجار و حاجی سلطان چتهای مشهور بکوتل و از اهل قلم میرزا محمد کرمانی وزیر سلطان حسین بیگ که در آن حین وزیر حضرت اعلی شده بود و اکثر قشقائیان ابراهیم خان برادر مرشد قلیخان و نوکران خمر خان و خواجه افضل وزیر علیقلیخان و خواجه علیخان کلان ترعرات و غیره کشته بودند و جمعی کثیر از سپاه که گرفتار شده و بودند میرزا اسمعیل بخلاف رضای امرا و دلقلق اشان سیاله نموده بر تشفی اقدام نمیکرد و هر کس را که امر باصابه و درخواست و اقوام خویشان شان که با لشکر آنحضرت التماس مینمودند او بر غم امرا حکم بر قتل میکرد بدینجهت محمد رحیم میرزا سلطان را هم اخبار غدار اتفاق یافته بالجمله نواب شاهزاده کامکار از مجموع قرآن کردن تقدیر الهی حضرت شاهی با نهضت فرزندان و یاران جان سپار راه عرات پیش گرفته با وجود صدمات بیشمار و حوادث عدیده از آفرین ارجمیکه منشئ اخلاص داشته جان شده و ارباب نفاق را از خود دور کرده بودند و چون منشور دولت و اقبال آنحضرت بطغرای غزای کوتاه الملک مین شاه و شیخ و در بین بایقه بود در همان ساعت و ساعت نصف شب رسیده بود که داخل قلعه عرات شده و جمعی از قلعه و یان شاهرخ را که شحنه و محافظت شهر و کوتوالی قلعه مامور بود از مقدم همایون اخبار داشت و خبری بی نهایت کرده و بیکدیگر مژده سلامتی ذات اشرف قائم نمودند خاطر شریف آنحضرت از خبرهای علیقلیخان آرام نمیگرفت و مشخص نبود که بر سر راه چه آمده و با کجا دل نگرانی چشم بر راه داشته که در حال پاسبانان در رکاب قلعه فرود آمده و خبر خانی رسانیده موجب مسرت و خوشحالی تمام گردید چون خبر خانی مژده دولت و اقبال و خبر بی نهایت رسید بشرف ملازمت اشرف رسیده و بعد از ملاقی ذات اشرف سجدات شکر الهی بتقدیم رسانیده و اظهار فرح و ابتهاج کرده و جمعی کثیر از لشکریان معرکه عرات جمع شده و در استحکام برج و باره و فصیل دروازه کوشیده و دل علیقه داری نموده بر تربیت اسپ و اسباب آنهم مشغول گشته و در آنشب بعد از ورود حضرت اعلی و نواب خانی مرتضی قلیخان رنگ کوه اسمعیل دیگر از امرا و لشکریان که روانه و دار السلطنه عرات شده و بودند ملحق شده و دیگر اهل دار السلطنه مذکور رسیده و در مدرسه شاه مرحوم سلطان حسین میرزا فرود آمده و چون اکثر ترددات و اظهار کارنامه و قوت و قدرت تردد و حرکت در رکاب و همرکاب نمانده بود و انشت و در مدرسه میرزا استراحت نموده که صباح داخل قلعه شده بمجمعی که اراده دخول عرات نموده و در باب راه صعود و برج و باره و راپستحکم و مضبوط مایقه چون حقیقت احوال نواب سکندر شان و امرا اگرده نمایان اقتراض بر مرتضی قلیخان و رفقاء دارگرده که چرا در همانشب مبنی از رسیدن نواب شاهزاده کامکار و علیقلیخان شاخواب را برخود حرام کرده داخل قلعه نشده و الحق این تکلیف مافوق الطاقة و العدیم الاستطاعة بود هم اکثر سپاهان بحمیت ایمان چند روزه در تردد و دولت خبک استقامت کرده و حرارت هوا که کار مانده و قدرت ایمان چه که وقت رفتار نه اشد بحکمه ممکن بود که در شب از خود رمان مبشر حضرت اعلی و علیقلیخان که پاسبان آسوده داشته عرات رفته با کجا رود معلی متعاقب کوچ کرده و دار السلطنه مزبور رسیده مدرسه میرزا یکجه و اشهای شاهی

نواب جهانبانی و همانات خاص تعیین یافته میرزا اسمعیل را در جواره و شانه مترل تعیین کرده و امر احکام مرحمایه باجمعی از اتباع بطرف بک دروازه عرفه فرود آمده و بحضور عرات رکاب بالیده و در میان کرشمه و میرزا سلطان در تسخیر قلعه عرات بیوجه تمام شروع نموده زبان تشنیع و سرکشش ما بعد از کرده و ایشان از سبب نواب جهانبانی به نفاق و شقاق متهم میدانست تا نگاه امرا از دست و زبان و بیان آمده در قضیه قتل و اتفاق نموده عاقبت سردار سر دولت و بزرگی خنده روزه نماند و دمان ایام در دست امرا قتیل رسید ذکر گشته شدن میرزا اسمعیل و مصالحه علی قلیخان و معاودت او بسوی خضرشان بتقریر سلطنت ابدی خیان چون میرزا اسمعیل چنانچه گذشت از بیجاپور نواب قوانب جهانبانی در خاطر افلق حسین بیگ وزیر همیشه داده و دیگر امور مکرره که کماخاطر انور شاهزاده کامکاریان شده نواب جهانبانی را بمجمعی خود داده و میرزا عبد الله پسر ارکبر او وزیر نواب جهانبانی و میرزا نظام پسر کوچکتر تقرب الحضرت و فیس و پلیس بوده خود را در عقب و میان نواب جهانبانی نموده بناء و از دیگر اطراف مجتمعی دهم نوای سیکرده عمده اعاظم امرا و ارکان دولت قاهره تجمیعی قلیچ بیگ قورچی باشی و شاهرخ خان مخرم راز و محمد خان ترکمان را تقصیرات نفاق و شقاق متهم داشته خاطر شان نواب جهانبانی کرده بود که تا این سه سر بر در حیات اند کمتر دولت جهانبانی را طراوت و رنگی نخواهد بود بکاهی بگذارین مقوله حکایات در مجلس مکیفت و خود پستانی میکرده و مفتدان را و خصوصاً تا جیکان صاحب داعیه با لعاد خفیه ملاقات نموده و حقیقه حالات اضاخوانان میکرده تنگر قصیه شیخ عزیزان کهنک شهر رشت قتل را رفت و داده حکمات ما بعد ایکه از اتفاق متهم میداشت و امرا از اطوار نواب جهانبانی تفرس نموده بودند که سخنان میرزا سلطان عقریب بموثر خواهد بود بالتزام رفع اوکه محرک این ماجرا بوده بمصمم کشته و منتهز فرصت بودند درین اثنا میرزا سلطان ارادهٔ سیر کاه رکاب و یراق و اسباب حشن عالی با تجمل و شکوه و جمعی از تمنا و معارف و مصاحبان و مردم اهل طبل و نقاره و سوی معلی راه دعوت نموده که در روز معهود چشن مهمانه آراسته و با اثنان صحبت دارد و امر اعظام با پسران و برادران و برادرزادگان خود که از مجاهد و یکانگان و مقیمان اردو بودند قرار داده اند که چون میرزا سلطان بکاه رکاه برود با تجار شده هم در اثنای راه ساخته و در روز معهود میرزا سلطان با جمعی و لشکر خود سوار شده متوجه کاه رکاه شده و تعین کرده های امر که مقدم اثنان بوده و الدوقوچی باشی و دل خان و لد محمد خان و خیل سلطان را در زاده شاهرخ خان و امثال دلک بوده بکرده و انبوه از زاده دیگر بقصد قتل او تعین شانه شخص ایران مرده و حوالی کاه رکاه آمده و میرزا سلطان را از این حال آگاه کرده اند و او نی الفور خلعه خان کرده و در کمال اضطراب رو بشهر نهاده و جمعی کثیر از همان او که همراه بوده اند با تفاق رو براه آورده اند میرزا های اعظم کاه رکاه رسیده و از امر اجمعیت میرزا سلطان آگاه کشته از عقب او روان شده اند میرزا سلطان از کرده راه مدبوشانه رفته خدمت نواب سکندر شان و نواب جهانبانی رسیده اثنا از قصد امرا آگاه کرده نواب شاهی با حضار امرا امر فرموده اند معذا که امرا و ارکان دولت جمع آمده از امر استوال کرده که سبب چیست که میرزا سلطان کس وزیر معتمد علیه ما است در نیقام در آمده و ایشان امر او اول حال انکار کرده اند و کشته که ما را از وی نخیتی نیست و اگر جلاد او بدین قرائن بی پایه سلوک کرده باشند ما بعد ان رسیده و هر کس که باعث فساد شده و باشد بجزا برسانیم درین اثنا که امرا در مدرسه میرزا جمع آمده شورش و غوغای عظیم کرده و کس نمانده بود ان فرستاده اند که میرزا سلطان مغلوب دولت و دشمن قرائن است و ما ده از نزاع و خوف قرائن و خیان امرا خراسان ممنوع بوده بالجمله رسید امرای عظام نیز بعد از این مقوله حکایات گفته و عرض کرده اند که میرزا سلطان مرد جنگ نیست هر قرائن و فتق حمات او

لشکر قزلباش بسته یکرو بودند و دیده بر کیفیت و کمیت لشکر قطع ماده میدانستند که نواب شاه زاده عالمیان زیاده از ده هزار سپاه همراه ندارد و چون
با امیر اعمرای عظام مبارزاخلاق کرم نموده و اگر امرا علی قلیخان فتح علی که مورد ترفیعات و محسود و دیگران شده بودند و نیک و بد امور را اندیشه کرده
چون کاری را بطایفه اسپتا جلو منسوب ساخته بودند و صفائی نداشتند و نمیخواستند که مردم او در سایه قرلباش بلند آوازگی شهرت یابد قلیخان و ظفرقلیخان
کرده و دیگر که جوان قزلباش بی محابا بیاید شتر و احمال و اثقال لشکر دیده زیاده دست اینان نخواهیم رسید و بوده خام طمعان مال دوست بی
حمیت که طمعیت اگر لشکر ایران بآن مجبور است متوجه و رنجب و خارند اموال کرده و آنچه از شتر و اثقال مدت بهر کس افتاده بحمت بهر دوان برده آن
کماشته ستاندند بیاورده بازدادند و قلعه رفته لشکر گمرسیده واقعه آی که مایقه بوده نقصان نه یزد و دیگر که خیال قلعی نیم فرسخ راه قطع نموده و اخیر
آب بشب خاران رسیده چون شاه و خود گرفتاریش بی محابا پیش رانده بود و دیده بیم برآمد خطوب بخرم میکرده نه تعلق و نه هر صایب
عملموده و فی الفور بیاده شده آمد خیام قاعده که در میان روسیان معمول است نکند یکدیگر نصب نموده براه دخول شده و ساعته بهراز
ساز بگذارده و دوی خود کشیده و بیکجا بازاد و شب بخراب آمده و خرقه شهری نخفته و آنچه بیع خانمای که اطلاع و عبور دارند بین یافته بوده بخراب نشده
و راهها و چهرای نقاشی کنده شده و بیمای هیچ سوخته شده و در خان باقصا و باچغ قطع شده و بیچه حالیا نه حمد را تقلید کشیده و بوده و از چندین هزار
خانه کنشین یکخانه که آسیب دیده نشین یکی از وسط الناس مانده و بود و بیع و کاسین و خانمای کاشی کاری و طبقه و حمامات ویران
شده اسعاد قلیخان بهرزی همچنان در کوچها و بیابانها افتاده و بود و مجموع شهر ناظر اخیر بهرزی بآنچه نزاهت و خرمی که داشت و برای نظر فرح
گزا شاه و آن عاطر با شوش و دماغ بسکین و دلان پریشان عیشه بوده و قوی بهرزی این بهتر اسباب حال گفته فزوده و قوی که بوده بسکین
و دم سید بهره و رنده و لم از قصه بهرزه و دران بهرزیست شه نواب سکندر شان و شاه زاده عالمیان میر جعفر و له میر اسپتی نصب الملک را
امر فرموده نه که چند روز اوقات صرف بتجدید و تکمین قسیمان نموده و به فن کشتگان پرداخته و کوچها و محلات را از نوش آنه و ستوران که از اهل
علیقه سقط شده و بود بر روی یکدیگر ریخته بود پاک گردانده و مردم تبریز که بقری و مزارع پراکنده شده بود بتدریج بشهر جمع شده و خانمای خود را
مایقه از نو بنا و خانین نشان نه یده امرا و ارکان دولت و ارباب مناصب و غیرهم بهرک در خور منزل که فرود آمده بود بنای بنجه تعمیر کل سکنی چنین
نوانده و بنوده و بحضرت بهرزی سعی افزوده و اولی تبریز فی بنجه تعمیری مایقه دران زمستان قشلاق جاوین تابان جلد جنت نوش واقع شده
محاصره قلعه بهرزه قضایای که تا آخر حال در بهای قلعه و بین محاصره دست داد بنجه بهرزی خالق جاوجون اراده که آنرا و مشیت لم یزلی بآن تعلق
گرفته بود که حفظ و حرز اکیر بهرزی بتصرف روسیان درآمده عمرانی بآن جلد و بلیه راه یابد و ابانی آنجا که بچندین حال نفیر فت و خایف گذرانده
سرمست بادهٔ نخوت و غرور بوده بتاراج و طن جدایشده متابع شده لیه و محن گرفتار آینده و از ناسپاسی انتقال احوال آن کرده و عبرت افزای عالمیان
گردیده و دران ایام دولت جاویدانی اتفرج گاه مرادی و اقبال ابدی شهر یاری جلال پیوسته و متصال حضرت اعلی شاهی ظل الهی که امرا و تخت فیروز بخت
سلطنت ایران زوجود فایض الجود شان رفعت آسمانی و زینت و جانی دارد و ان اختلال روی بانحطاط آورده و بشرف آخرون آنچه که گمان
خس خار جوانث از نزاهت و خرمی افتاده و بود بهمن قابل آن تائید مایقه حضرت و ذالجلال بتصرف اولیای دولت ابی زوال درآمده بلطف باری
فرق و فتور بتمشیت آنشایش روشنی مایقه پرتو اکیر عالم امن و سلامت کرده و لهذا هر چند در آن زمان سعی و اهتمام در رفع آنجاده شده

اردوی معلی گشته قریب بهتبریز رسیده بود که آثار عصیان و طغیان از ایشان بظهور پیوسته بنا بر این از خطر دور شود که هرگاه توقچی باشی که یکی از ارکان دولت باشد بآنجا فرستاده زبان ترکمان و تکلو متفق بادشمنان بوده اصول انواع فساد محقق است که زود بعلم رسیده حسن قلیخان فتح انعلی و محمد یحیان سارو سولاغ که باعث جنون امیرخان بوده بحرکت باد و خفت و خود و خاطر نشان نواب جهانبانی کرده که قبل از وصول آنطایفه دفع قوچی باشی لازم است و تاخیر دران جایز نیست که بعد از زوده تدارکش بکند بر آنچه اراده دارند انجام نمایند انشاء الله تعالی در تقسیم مذبر فته بود جون آوازه در وده آن گروه متواتر شده در اثنای مشاغل قلعه گیری متوجه دفع او شده بطهماسب قلی سلطان ولد امیر اصلانخان ارشلو اقتدار راکه دران حدود بر بسیط کس از طایفه ارشلو مقابل آمده بود منصب توقچی باشگیری نامزد فرموده مقرر داشته که بدفع او قیام نماید و مستعدی این خدمت شده توقچی باشی تبریز بلول اخبار خالیف دران حدود زکه اخبار ورود ترکمان و تکلو متواتر بسیه نهایت شترزل بود آخر از بسیه نجابه آمده تماس کرده چند روز خانه نشین شده مشغول ورده آن طبقه می بود روزی طهماسب قلی سلطان را باین خدمت مامور فرموده چار قلی پک براد زاده توقچی باشی درعادت عالی و مجلس بهشت آیین بود و چنین بنظر است در بایقه فی الفور بتبریز آمده او را از احوال آگاه نموده ایشان در بن وقت مضیق خبر لقلعه رو سیان رفتن چاره دیگر نیافته دم و با بلغاق کلیگر در وقتی که طهماسب قلی سلطان بقشون لشکر بدر جانه او رسیده بود از زاه باغبوخود را بدون اندانته از زاهی که بسیه ایشان سیر فت زاه قلعه پش گرفته و جون باپی قلعه رسیده تاحیای خود را از سرای خود برداشته بخندق اندانته رو سیان جون این حال را از قلعه مشاهده کرده در کشوده و ایشان را بقلعه در آورده و چنین از اقبال خود و دانسته مقدم قتال با بوین کیوان رسانیده و هماز وز جار قی پک در قلعه بر سر نقب رفته و میان از نقب زدن آگاه کرده و سولاغ نقب باک میان شیر حاجی رسیده بود میان ایشان نشان داده و میان سر نقب را کشوده و بضرب بعضی نقب را رکنار کنان خالی کرده بودند و از زاه نقب علی الفقه بمدر سه حسن پاشاه آمده و شورش عظیم دران رسیده واقع شده جون خبر جناب جهانبانی رسید حسب الحکم عالی طایفه شاملو از اطراف و جوانب هجوم کرده و فیما بین جنگ عظمی و قوع پیوسته از هاتین جمعی ضایع شده و میان نقب را مایه پشته از خان نقب تفکیک انداخته ال سپه را متقدر میانشده و صنع نقب را بخانه جاسوخ کرده و کار بخانه داده و کرده و آب بیان نقب بته اباشته کرانیده و آزاد سه و کشت و دختی که دسه داده در حضر نقب کشیده بودند و متصل بود که زنان محترم قلعه میگرده و حیرانی و دهشت مطلق شده و جون امرا رکنان و تکلو نزدیک رسیده در وزیره از اخبار غفلت و فساد ایشان بیسیده دست از کار قلعه کشیده و بگرد ایشان افتاده و جمعی از بیرزنان و مردم آوزیا بیجان را تعیین کرده که در سپا بوده و محافظت دروازهای قلعه نمایند که روسیه بیرون نتوانند آمده و نواب جهانبانی و سایر امرا بسرانجام و قلع فتنه ایشان پرداخته و از سولاغ این سال تقضیه فوت صدر مغفور شمس الدین محمد خیشی کرمانیست که در اثنای محاصره قلعه تبریز عرض سواد اتفاق درگذشت شاه سیه لرزکار عالیشان بکواخلاق و فور قابلیت و استعداد اتصاف داشت و در علم ریاضی و حکم نجوم ماهر و فضلی طبیعت و بسیار خوش صحبت بوده و امور خوب می گفت و فهمی تخلص داشت جون بر پسه صدارت قرار گرفت نواب مکرمان و اقتدار و استقلال و مسایقه فرمود و کلی و جزوی امور شرعیه برای و رجوع کرده و مشار الیه دست و دیا نوال نذیل و احسان گشوده قریب بخصه

هزار تومان از نقد و جنس فیروزه کرانه و جواهات و شی ممالک و نه وزارت شاه تخت نکان از معادن فیروزه و غیره و در خزانه ظاهر و موجود و در دوسال اسباب و آلات و حلی و حلیه و شتران و طالب طلان و بستان هر طبقه داده و مشاهیر این طبقه را رعایتهای کلی موده جمع کثیر و بسیار از جوانان شجاع پادشاهی بهم رسانده کرده و اشعار رنگین نیز دارد و چند جا تخلص بشتی اختیار نموده و هم شراب عشق و هم نمکی دارد و شاعر این کوه و کمر دوقی و خسره و لقبی دارد و بسوی باده و سر سیره و فهمی بیخانه بهر ارشش نیاید سیر فرو خوش عرقی دارد و این دو رباعی از و مشهور است رباعی

در میکده عشق شرابی دگر است ۱ در شرع محبت اجتنابی دگر است ۲ مستان تو فارغند از روز حساب ۳ زین طایفه در حشر حسابی دگر است رباعی

تا جام بدست آتش افروخته گشت ۱ گاتش زده در خرمن صد حور سرشت ۲ جون سیه کنان رای آتش کرد اش ۳ بیخود ان همه شان خوبی آموخته گشت

دو روز قبل بعلت بیماری گذشته ۱ خواجه ابراهیم زین خان قاضی رفتستی ۲ در زیر لحد بناوه آتی خفتن ۳ در گوش زمین زنوه خای کلک ۴ اعرفی بزبان بی زبانی گفتن ۵ ذکر آمدن طایفه تکلو و ترکمان تبریز و بازگشتن آنقوم و شه انگیز و آنچه در اثنین روی داده و از نشسته و آویز ساختن بعضی از ایشان

بقلم مکسور الصان رقم تحریر یافت که بعد از گرفتاری امیرخان محمد خان ترکمان از وقوع اختلال و ترقی و ترتب مفاسد ایشان بسنا جلوه و اسمعیل قلیخان نیز از اندیشه ناک گشته از کنکاشان بیرون رفت و برادران او اولاد امیرخان نیز آنجا جمع شده و سلیمان تکلو را باجوخود متفق ساخته جمع شده گرده و در مقام تضییع و کسر اعتبار احسان آن دو طایفه شده نباوجود اندک لشکر و دم و تحیر خود فاخره تبریز و احکام موکده که از نواب سلطنت مطلب ایشان صدور می یافت از رعایت قاعده اوزیده جانبه ندوازانوار ایشان چنین مستور گشت که امرا و اعیان ترکمان و تکلو با یکدیگر عهد و پیمان بسته قرار دادند که بهیت اجتماعی مارو وی معلی رفته نواب جهانبانی را محبوس سازند اگر بوفق رضای ایشان مخلوعه و علیقلیخان فتح علی و محمد یحیا سارو سولاغ و صاحبان قتل امیرخان از بسته اولاد اوند که بقصاص رسانند و طایفه شاملو و سپاه تبریز را از نظر اعتبار انداخته و صاحب وجودی از بن دو اویاس را نجه بست خود را اوند مند و پیشتر از هر دولت برای و صول بدیه ایشان موفود و مرهون باشد فباوالا شاه زاده دیگر را بجای صدر بزرگوار خود ساخته رتام صاحب سلطنت را بنا مزنی تقبیه اختیار خود در آورده بدین اندیشه باطل و هوا خواه حاصل از یکدیگر جدا شده و هر یک بالقاء خود فرستند که سامان و سراجام قشون و لشکر نموده در رسیده مقرر کنی جمع شوند سولاغ حسین تکلو از امرا اطاعت و در تقرر و صلح صاحب الکاهو بدین عنایت الکار بنیع موده و لیخاز منع سینه و کرباغوای ترکمان در مقام فساد بوده و سر رشته انتاس را از دست نداده و جون مجافقت سر جدا نداده ماموراست تا حکم اشرف اطاع و صادر کرده و بسبی محمد خان از ترکمان خود حرکت کرده و میکفت پادشاهان امتیاز سر و مال لشکریان دارند از طرفی انتاس و فرمان برداری دوراست کرنبان اغراض جاه و شاه و پادشاه زاده در رخود کشوده و در باب قتل امیرخان سخن کویم و لیخان از وستوحش شده و خفته فوده که صاحب الحیه و آنطایفه تکلو را باخود متفق ساخته باطاق محمد خان رسیراوفت و فیما بین جنگ عظیم واقع شده مردم سولاغ حسین و نیاوه ای کرد و زیاده و در مقام مدافعه نشده در اثنای حرب و ضرب زخم قوی بسولاغ حسین رسیده از مدافعه عاجز شده بگرفتار کردید و لیخان باوتسلط یافته در حبس توجه تبریز او را از میان برداشت محمد جون خبر مراجعت طهماسب پاشاه و قلعه حاشین در تبریز و از ایاب جوال بجای قلعه و محاصره و نمودن بعراق رسیده امرای ترکمان و تکلو [illegible] جاس خدنکاری آراسته باطاعت مطلب خود فرمان

که نخست خبر اول بامرا اطاعتی رسد علی قلیخان مسرور و کامران با جمعی کثیر از جوانان و جوادان سوار شده بدیار سلطانیه شتافته بی
نامی چهره کرده مراجعت نمود و در شب دیگر واقعه عجیب تر و قضیه غریب تر روی داده و شرح آن واقعه غریبه بر سبیل اجمال آنکه چون محمد خان
که هم و مراش دشمنان دانا میبی مانده و کشاورزی نیافت و طرح بد نشست بنابر آورد که کیخی از شاه زادگان کامگار را بکمال قدرت بر
بجانب عراق ما بار کرده و دو آمین سلطنت طرح انداخته لوای مخالفت نواب جانبانی مرتفع سازد شاه زادگان کامگار را بوطالب میرزا و علی
میرزا و علقه امیر خان در خدمت والد بزرگوار و برادر نامدار خود بودند روز بعزیمت قایم مقام بوده شب هر یک با علوده و ده که داشته در مواضع
خود که قریب بخلوتخانه نواب بیگه زمان بودند آرام می یافتند اگرچه لله بوده و ابوطالب میرزا طایفه تکلو بوده و خیلی یک بکلو الوطالب
میرزا که در عراق مانده بود درین هنگام در میان آنچه بعث قوت جانب میرزا فی الجمله صاحب تعلق و تمیز شده بود و در تعیین او دشواری نموده و کمتر
یک کرچی لله طلب میرزا هم دساده لوح تنگ تعلق و میرزا خود کوک بود یکه و تنها قورچی تنگدل کی انما نما یکره امام قلی بود قرضیه که در دشت
همایون کمتر دیده کور را بخود مایل و نزدیکی و اعتمادات و افر قرضه قرار داده هر که در هنگام وفعت طلب میرزا مانده دشت میان اینان بود
قورچیان مذکور در دو شبانه روز مبارک آن بی عاقبت الجرا مده مده و افسون زده را بوده بعد از نواخته و انعام شبانه روز بوده و بدین اسباب
رفتار های بی ارزوح که قریب بجنون بکار ها شاه زاده بوده آورده مدکه بهر شاه زاده در اکه در آنوقت ده سال بود یعنی سستی خواب که
بطبیعت کودکان مستولی است یاد بیداری بر تقدیر از خوابکاه و بیاده بی برج آورده با جوالی و رسیان بی اعین رفت و فی الحقیقت میرود از
اوج عزت و دولت بحضیض ذلت سهوا نموده و با طاق قورچیان بر اسبان مذکور سوار شده میرزا امامقلی که شاه زاده خیر مقصود مانده و
بخلوتخان رود هر جمعی تقریر کرده که محمد خان الطاعی از خیال مداخلت و مداخله و رو داشته قورچیان بوده که نقش چنین مربع بر آب زده اما منتفی
عقل خست که فی زاده و دو مدهزار امرای مذکور چنین امر بزرگ بخیر ظهور آید بلکه از جوانب خلاف و اضداد و اخیمی و مرخاطر اینان رسوخ یافته و بدین فکر
افتاده شبانه روز آورده و بوده مدعلی ای القدیرین محمد خان در همان شب امر ارفیق خود را از وقوع احوال اخبار نموده و اخیمی را از شاخ بکر
و سوءات افعال شمرده و بعد دو شاه زاده استیذان نموده و آثار بهجت و شادکامی بظهور آورده و بهجت همانی شاه زاده سکان علیین
آشیان و اینک آنحضرت میرزا مانده و صاحبی بر تخت سلطنت رسیده بوده قرار سلطنت بادشاهی او بخود داده و از تمیزی خاطر آنحضرت
که شاه زاده سکان فرزند بزرگتر حضرت خاقان سلیمان شان و فاتوس آشیان و کیخسار ث و نوزده و اپس ولی عهد آسمانطان سلاطین شان
بوده بعد از زمان والد ماجد بر مسند سلطنت سوروی تمکن کرده بدین شاه زاده رامداده و رقیه حاکمیت و بر سریر دولت و بادشاهی
بنشسته زاده و بر اوران از و بزرگتر نبوده لوی عهدی دارند موجوده مذکور جوان شاه زاده را بیان آنقوم در آورده مذ بادقت جلیل زمان
که قشلاق و بیلاق و سلطانیه روی توجه بجانب عراق آورده مذ علی الصباح نواب سکندر شان و شاه زاده عالیان و متعلقان در کاه بادشاهی
نشان از ین قضیه آگاه شده خاطر با کرده و پریشان کرده بعضی کوتاه اندیشان را تصور آن شد که نخیله صرد ای و صنع نواب سکندر شان نتیجه
بافته بوده و امرا شاهزاده بر بسته اند بر تصدیق این تصور باطل کرده و نواب جانبانی نیز بنسبت والد بزرگوار خود مکان ساخته ۵ زهی تصور باطل و زهی
خیال محال ۶ سبب این تفرس و باعث این تخمین آنکه نواب سکندر شان رتبه مراعات والده مطلق اش کرانیاب مکرمت طایفه تکلو مکان بوده جمعی کثیر

از اقوام و اقربای او در میان آورده بودند نسبت خویشی با نواب سکندر شان داشته همواره اظهار توجه و التفات با آنطایفه می نموده و
سیب خان تکلو تیمار خانه زاد و آنحضرت و محمد خان شرف الدین اغلی همراه او در همراهت علیا امام میرزائی او بوده و آنحضرت در میانه آنطایفه نشو
نما یافته بمکاوده رانائی معاوده و بتعریف اسم محمد خان و او لاد او مکرر میشنوده نواب سکندر شان از خمن ملوک کوا اظهار رفعت و خوشنودی میفرموده
و از نه بلوکی شاه قلی سلطان بپرسته بوده که بعد از ایشان عود شده و بسکوه و میکرود مذ طایفه تکلو از جانب شریف خود منسوب صیاغه و در نیوشیده
کزاران و طایفه اعمال ناصواب صدوری یافت نواب سکندر شان بنا بر و ابلغه کرده و انیکه صحیحا شنیده کرآن کرده او لیاق تعزیر دانسته
از نواب جانبانی مایوس باشنده کاه و کای سخنان مصلحانه کرشعر بر جانب داری بوده بمیفرموده مذ نواب جانبانی تیز دین بکیه و حال که بکلی رشته
و کمال آرسته شده و امور دولت و جانداری را چنان کرفت همدم بکیه را برای خود سر انجام میداده و موتمر تمکن امور بکیه کاز زنه نشاط جوانیست
و در سنی خاطر والد بزرکوار بنودی شده بصور تحکمان این بوده که نواب سکندر شان بدین حمایت از فرزندان خاطر نامکی و اره نله از این کار بیخ
اما حقیقت حال آنست که بر تقدیر وقوع این مقدمات نواب سکندر شان از مقدار محبت و محاطه پدر فرزندی با نواب جانبانی بوده که رضای خاطر شریف
بهیچ امری علیم برابر نمی کرده و اراده و ضمیر منیرش را بر کل همام دولت راجح و مقدم میدانست و عجب نمیبود کز این همه علاقه پدر فرزندی و
تفویض رتبه ولی عهدی و رضا جوی نسبت بفرزند ارجمند و رمقام ضرر و نفاق در آمده باشد علی ای حال نواب جانبانی و امرای عظام بکمکز
اندیشه این واقعه افتاده و دفع شر و فساد آن کرده و از آنکه تشنیع عامه علیه و باز تحریک فتنه برانکیزد امرای اولی و انسته رای صایب آنحضرت بران قرار
کرفت که تا توقف و اهمال رسیل استیصال از عقب آنجماعت نی عاقبت نی توجه نموده تا نمود کرد استیصالی نیافته دفع الزمان نموده و
اکر دو دولت والد بزرکوار و قتی عمار کرفته شمار مخالف ایشان میبوده مهم مهم و دو رازی انجامیده و ممکن نبود که مهم آن کرده و دران شتا
فصیل بادیه قطع نفی از مکک بیرنکک تمامست آذربایجان مایست کرده زیرا که بعد از توجه رایات جلال بآن حدی از امرا آذربایجان بجای مانده
مانده رشته خود تشریف سیرند مذ اقتدار لشکر و رمعسکر جهان نبود که مهم آنجماعت بآن کفایت شود بآن کفایت شود یا آنصورت رای صواب
مبان قرار کرفت که برادر ارجمند خود ابوطالب میرزا را بدولت والد ماجد مامور و بتدبیر کیکه کذشته و محمد خان تخلاق و امام قلیخان سپکیر یکی قراباغ و
بایرام آذربایجان را و جمعی از دو دمان عظام عاقبت اندیشان و محاصره قلعه مارزانه و خوی و ماجدان خاصه و علی قلیخان و امرا که در عراق لکا
دارند اردو بیل و خلخال توجه نموده و بالکای عراق در آمده و جوانان اخبار جمع نموده و دفع فتنه ایشان بر دارند و بدین عزم عازمان
جازم کشته بعد از استیذان از نواب سکندر شان در بیست و ز اسمعیل قلیخان شاهوردی که حاکم دار السلطنه قزوین بوده بسعی و ادی کمی شاه زاده
عالی تبار اسمعیل میرزا که در شرح سلطنت و شهریاری تو بر سر افراز خامه رو انه خواهد کرد شیرازیان کرده خود را القزوین رسانده و چون خانه کوچ
کرد طوایف قزلباش انجا نیست و در بن هنگام بحث مصاحبت اهل و عیال روی توجه با نصوب می آورند تکیه ار عرجوع جمع کرده و محلات را کوچ نبوده
نموده با تمکین موکب عالی بمحافظت شتوده و شبانه روز تبار ک قیام نموده مستقر و مسول موکب مسعود بوده بایسته عرض بود که عرض کاه و مسول اسمعیل
قلیخان تقرر دین سمو ع طاعیان کرده از قزوین آنجا باز آمده و هر یک با لکای خود رونه اسمعیل قلیخان حسب الامر شاه عالی در آخر جمادی الاخر دو
با طایفه شاهوردی رانه شاه زاده و ارا عراه میرزا قلی تیز موکب عالی رسانه متعاقب در حرکت آمده ۷ اکر توجه شاه زاده عالیان جهت دفع

فرار ارباب عصیان و طغیان بجانب عراق و محاربه نمودن با طبقه سعادت نشان و فیروزی یافتن جوین کلک رحمان جوین توجه جانب عراق بر تفریق تادیب ارباب نفاق و شقاق مقتضی دانست محمد رحمان تحماق را بکلکوست تبریز نصب نموده با لطاف انام قلیخان سنگلی قرا باغ و سایر امرا آذربایجان مصاحبه و ملازمه کرده اینده و جمعی از قورچیان و طازمان درگاه بسعادت تواب سنگلی رسیده و بشرف ملازمت تقبیل نموده و اوطالب میرزا اراده خدمت والد بزرگوار گشته و جوین باین عزیمت بموجب توقیع تسخیر قلعه لوه صوب تبریز عزم و اضطراب عظیم اظهار نموده تواب جهانبانی مواعید دلپذیر باشارا اطمینان داده سه ماه وعده کرده که توجه نمایند انصد تعالی عم طاعات امور تا داده بتبریز بازگردند توکل بر درگاه قادر ذوالجلال کرده و با جازمان خاصه و جمعی از امراء قورچیان که مجموع زیاده از سه هزار نفر بوده بتوجه مقصد اورده سوقف منزل بمنزل روان شده و بسهل آمده بشرف زیارت حضرت سلطان الاولیا و المحققین و مرجع سوزه مشایخ عظام واعاظم عالم بمقام شرف شده جوین حال باخبر رسیده و نوروز اسپیل طایفه ششصد و هجری قریب شده لوه یک هفته دران خطه سرشریف توقف فرموده و ایام نوروز را بعشرت و شادکامی گذرانیده دوران آبستان صدد رشان که محل استجابت دعا بارفتخان درگاه والهی است و فجر اقبال ارباب عصیان و طغیان از مسلت نموده در اول حمل از اوج صفدر آن بر کوهساران بسته اوجت کرده از راه خلخال روی توجه عراق آورده و جوین سکر عالی در رجانب قفت و صعادان و کمال شوکت و کثرت لوه نهضت و در رشن راه مناسب وقت و صلاح دولت ندیده و قورچیان قرمیر حسب احضار و دعوتشان و ارباب اراوت و فرستاده و بیانی علی صاف صفوه ندانا گذرگسی توفیق مراقصات از جوه جاعت شمرده و ندان گرد اتباع و طازمان جمعی کثیر حشیه ندا وجوه نسب قرآب توفیق این خدمت بنا یفه از حرای تفاقد و رزیده بگلکوی آن طبقه پای نزدایره لوب بروان نموده و جمعی اسپان طویل خاصه را که از تعب می آورده مطرح کرده و مشرف شده با بجوه جوین در اتفاع طارم نزول اجلال واقع شده چند روزی بگجه قلیان آب رود خانه قزل وزن آزاد و مردم و با تعین باره دوی عالی گذرانیده واقع حشیه ذاکر لوات نصفات بزرگه لشکریان چند روز تنقص کشیده نواب جهانبانی جمیع طلوآلات و تقره آلات سرکار عالی را بگذشته بقفاز این قرناش قسمت کرده و در این اثنا خبر وصول علمای سپیر از اوامرا ارسلطنت قزوین و رشن بسهیل قلیخان بوجهی که نسبه با طبقه لوه از راه طارم و اخلاق الیه بوده خود را مزار السلطنت قزوین رسانیده و مردم شهر از زنهای و شهری جمع آورده مصالحات را کوچه بندگرده و بر سر هر کوچه بندی مردم علیه کار آمدنی از قرناش و تفنگچی و نگاه داری تعین نموده جوین طاهب سپیر زاده امرا تکلو و برکتان در حوالی آبهر رسیده مسموع اشیان شده که اسهیل قلیخان و داخل قزوین شده و در مقام مدافعت است علی قلیخان سلطان برکتان دار و طبقه و قرغانه زار بسهیل قلیخان زاباهی و اتفاق دعوت موده و مدعا حصول سفارش اکه اکرام الله و الفکه پادشاه و مرشد ما و شاکه نواب سکندر شانست به دولت و اقبال بر سریر سلطنت تمکن دارد و مدعا سوای اخلاص و دو و التوای آن درگاه امری در خاطر نیست و آن عزیز را مرده و تمنه غیر خواه و صلاح اندیش سپیدانیم توقع از دولتخواهی گرده رجوانی تبریز ناعبت اصلح معاهده با شده و نوعی مفهوم و گردانب جهانبانی دست دوستی سپیده متعلق با منی شاه و جوین از انحضرت با وبش کشت دوران درگاه و مدار بنا قیم بالضروره و مصورتی روی نموده که مراجعت لازم شده و حالا تغیر سوتقیم که آن عزیز بسلطنت رسیده اوا در نوروز دیده ابواب مواصلت فیما بین منقوع دارد و گه با یکدیگر مدوستی ها فات نموده آنچه از ارباب مصلحت دین و دولت و صلاح آنعزیز بوده با بنده تفضل

عاجب او دیار نوروز و دیگشت و وصال طغیان بعرض عالی رسیده تبریز را واقعه اکی اسهیل قلیخان م

نه نمل باخبر وفاق و اتفاق فیما بین رضوابه یدا و تجاوز نداریم جوین رسول مذکور را دای رسالت نموده امرا مذکوره بتعجیل مراجعت نموده و متعاقب ایلچی ماتل رانده و بکلک فرخی شهر رسیده و فرود آمده اسهیل قلیخان جون این اعمال و افعال آن گروه را خلاف اقوال یافت و اعتماد و قول و فعل ایشان نداشت و معاودت در خیر قدرت خود نمی دیده علی قلی سلطان زاباز فرستاده مصلحی وقت سخنان مصلحانه و دوستی آمیز انجام داده و با مدار جهان شب قرمزندان داخل و حیال خود را و هر کس از طایفه شاملو که قدرت داشت بجزیره و دیهای روی بکیال رده و بار آورده در محل حصین قاعت نموده و میر جعفر قزوینی مقتضی و پسلوان سلطان محمود عرسن شی و بعضی اغوه قزوین خاطر دود و شوای نواب جهانبانی موافقت اسهیل قلیخان نموده و با وه فرستنده جاعت تکلو و برکتان بی مایع و مزاحمی مدار السلطنت قزوین داخل شده و دو شحانه تماویز محل اقامت طاهب میرزا قرار داده و هر یک را امرا در منازل مرغوب فرود آمده و اختیار جاعت نموده و طاهب میرزا را بر سند فرمان روای راده و بسبب دلی امدی بر طایفه از مسوم گردانیده و از قزوشحانه و یراق و مونات پادشاهی و سرکار نواب جهانبانی انچه در شهر دوشحانه مانده بود بتصرف شده و اموال و اسباب جمعی انامراء و زراد اعیان را که از عزیمت نواب جهانبانی توبه تبریز هر دوی نموده انچه در هر کس و هر جا یافتند بتحقیق ضبط و آورده شاه قوام الدین حسین و اله شاه تقی الدین محمد صدر صفهانی

کرد بر اطراف قزاقبس کودر اطراف و جوانب قزوین اقامت دارند بگیرند اگر نه غایت چهار الی قزوین آمده اطاعت نکردند لشکر فرستاده و ایشان را خطار ابر بسته رسانیدند مصوب نشده و شروع درین امر نمودند اول جمعی را البرز و اولاد ساری او را فرستاده و تاراج و غارت کردند تا ییلاق و او بیاقات ازایشان رسیده و گرفته و بسیجو انسته که لشکر بر سر ایل و اوبیاقات بتات فرستند اگر نفرستند نواب جهانبانی از آب قزل اوزن و بکبن باران آمدن بر ایشان رسیده فرصت امری دیگر نیافته لهذا عزم مراجعت بدارالسلطنه قزوین نموده اما نواب جهانبانی بعد از شنیدن این خبر روانه بارکس فرستاده و اسمعیل قلیخان را از ایشان طلب داشته که از راه پاراو با حضوری اطبار نامه و موکب عالی بهمراه او بدارالسلطنه قزوین آید و حسب الامر بارد وی عالی پیوست نواب جهانبانی خیمه و رواق و چوبات و پایکاج اسمعیل قلیخان و برادران او و آقایان شاهسون را مرحمت فرموده و دقیقه فارغ ازین شاطو که پیاده و بوده مناسب دیدن امرا و اعیان و هر کس زیاده از ذکور قتل و سواری خود داشت تقسیم کرده و بساز کار سوار نموده و بسلسله و یراق سرانجام فرموده و از علی قلیخان شیخ علی بیگ را با امر انگلخانات الطهور آمد فی الجمله بعد از آمدن او موکب عالی از آب عبور نموده و همین ماهیان نزول فرموده و در اینجا طوایف ایشاقچی و خلخال و طارم و غیره جمع شده و از اینجا کوچ کرده و در همین سلطانیه نزول فرموده و محمد حسین سلطان و جماعت ایلور که در اینجا اقامت داشته و در بین منزل باقشون آراسته بموکب عالی ملحق شده و چون آوازه مالفت و اطاعت رکنان و کلهر و بایل و اوبیاقات رسیده بود و اصحه کرده و هر کس دست رس داشت با ایل و اولاس همین سلطانیه آمده و بارد وی عالی پیوست و دو لشکر سپاهی بحضور که قورچی باشی نواب عالی بود و بسبب مارت سپاه بحضور بموسوم فرموده و لشکر و خشته و دو بوده و همین سلطانیه رسیده و جمعی دیگر او سپاه بحضور را همراه آورد اگرچه مردم اشتامی بودند و مردم براق دارد سپاه ایشان کمتر بود اما موجب سپاهی لشکر شده و بقیه جمعیتی در سلطانیه روی داده و قریب بسیصد هزار سوار جرار در موکب نصرت قرین بهم رسیده که از انجمله تجمل کار آمدنی بود و بنده و رکنان و کلهر با اتباع خود در موکب ظفر مآب میرزا همین باطور رسیده و عده لشکر بایان ایشان از ده هزار متجاوز نرده و همه مردم کاری و صاحب اسلحه بودند و اکثر ایشان ده و سوار و کوتل داشته باطور جوان خبر آمدن ایشان مسامع عالی رسیده و تقارب فرقین دست داده و نواب جهانبانی از سلطانیه کوچ کرده و در دو فرسخی صاین قلعه نزول فرموده و همانروز فرقان خبر وصول ایشان رسانیده و نواب جهانبانی چرخچی خان شاطو با چرخچی لشکر منصور نموده و جمعی از امرا و مردم کار آمدنی بسپاه جلو دیگر هم تاده و هزار کس همراه او کرده و علیقلیخان ترابا اسلش خان هزاره و علی قلی سلطان آقای افضی نواده شاه قلی خلیفه هزاره و علیقلی سلطان ذوالقدر که مجموع دو هزار کس بودند در دست چپ چرخچی قرار داده و اسمعیل قلیخان و قورخمس خان و شاه وردی خلیفه ایناطلو با قشون شاطو گر ایشان نیز بگیزاره در دست راست آنها گرفته و هر چه لوای ظفر بگیر نواب جهانبانی و هزار مانی خاصه شریفه از راق قلب طایع گرفته شاه قلی سلطان خلعتا و سیصد بگ کوه زده و قریب خان بیرسپاه بحضور در خدمت آنحضرت قرار گرفته و اکثر مردم اشتامی که اسب زبون داشتند جهت سپاهی لشکر و تعقیب توقف نموده و خانجه سپاهی قول همایون شاه زاده عالمیان بده و سه هزار کس کم بیش میرسید و آنها نیز شایسته و ترتیب اسباب متعلقات مکمل ازاره و سه بروی رفته بالتمام فوج فوج تشریف برده و تا وقت عصر بر سر اب توقف فرموده و منتظر وصول اهل عصیان بوده بدو قت عصر خبر رسید که اردوی خان در دره خانه میان کوه فرود آمده جنگ را بر خود ناگوار دانسته و از عالم سردش این نداها گوش میرسید که شهر متین یافت در خیل دشمن قرار

کرفته فرود آره کارزار بیدان کین ترکتازی کنند بگوی سر و پیش بازی کنند اعداد از تحقق این خبر نواب جهانبانی دو سه هزار کس از مقدمه صحرا کشته کار دیده و گرگسیخون ایشان واقف باشند خود با مارد وی ظفر و خود و آنشب تا صباح با جمعی از قزاق و یاران در بیداری گذرانیده و گرد دعا فرموده ندگذار خدایا دلهای معتمدان نرم کرد اینده این فتنه را بخیر و خوبی مقرون سازگشاب روضه الصفا در بیان نواب جهانبانی نقل ن

می آمده در این حال از لشکریان لشکر تکلو کاهلک می اندیشه از قضای آلهی در میان معصوم بیگ اورلو لشکری از شیران سوار جهان
هراسان شام از خیال اطلاع یافته علوبزیش دوانیده چون چشمش بر طلعت همایون نواب جهانبانی افتاد از اسب جسته و شده و نواب جهانبانی
آمدن او را صلحه صریح و ظفر دانسته چون فرصت ایستادن و حرف زدن خود ندیده فرمود تا کسی سوار شود همچنان عامه خود را بر قفا تکلو زده
لشکر تکلو که خصم را مغلوب عاقبت بخیر تخت و هرز بکلخ و متاع شان را به یغما از روی غارت و اقتداری آمده و کمان می بردند که کسی در
برابر ایشان تواند آمد از پیش همچنان در میدانی و خاطر خود را غرق گوهر جلا دیده و سر داده خود را تمام خورده و یغ و غنایم بسیار یکدیگر یابیده
و شکست عظیم خورده روی بوادی فرار آورده و ملک تبریز بی استقبال میرزا رستم خان زده و همچنین رفته تا قریب قراجه داغ
فی باب توان شده بود و مجموع ملک سراور از زمان جدا گرده آورده و دو دیگری ناوه و در این امر عمدی نشده اما مدت یک ماه گذشته بود که
شهرت یافت محمد خان و طایفه ورکمان که شاه و اخیال نموده بهمایت اهمالی روی با نظرف آورده بودند چون مسافت قریب گذشته عزیمت
برمیازبان تنگ شده و جایی نیرو دری نمانده بود و گرفتار اتراک قوی فیسیل در میان همچی گیر افتاده و بودند تیر باران کرده بغرت امتیاع
کرد اقدم خود فت تا آن غایت واحد خود را داده و نواه در توقف عظیم متوجه و همناک شده زیرا که با همه دوی در میان همچی گیر مانده بود که
نواب جهانبانی و عمران یکاب اقدس آمد که زنهار یکدیگر را نخورید خان گرش گشته متوجه و متحیر مانده که نصرت یزدانی امداد و همراهی کرد
تا کیه ربانی مرتبه دیگر حمله دلیرانه کرده بنفس نفیس خان تکاور بطرف قول ترکمانان تحریک داده خود را بر قلب ایشان رد بعضی از تیرانداز
ترکمان تیرهای نیم کش رها کرده و فرصت تیر دیگر شان نشده اگر هر کشش انداخته متفرق و پراگنده گشته راه فرار پیمودند نظم سواران رستم سو
گریزان شدند ۵ سلاح از تن خویش بزمین شدند ۵ تو گوی دران وادی همناک ۵ تیر طپان پر برآورده خاک ۵ ز رکبان لشکر همان بیاد
بخاری شاه نداز غرد باد ۵ و از طرف دیگر خان موکب عالی و اگر چاعت استعمل طبقه ترکمان و طایفه لشکر شاه تکلو را عاقب نموده و
محمد خان و رحلوی تهر طماسب میرزا و بای علم ایستاده بود بروح الله یک لیاول صحبت دو الله زاده از اسب انداخته اما علی قلی
سلطان ذو القدر خود را بر بالای او انداخته او را گرفته تاج دوه پسندش را با جیقهای مرصع روح الله یک بود و گرفتن خنجر و سایر اقتاق
علی قلی سلطان گرفته و طماسب میرزا را گذرد سر کرد از اسب افتاده بود و صدی قلی سلطان طالش بدست آورده و نگاه داشت طایفه استعمل
دشاملو تیغ بر همخانان نهاده و بر هر کس میرسیده تعقل آورده نابود می نمیم شیخ و ظفر از اسب و ما النصر الا من عند الله بیرحم لوای هلک ساعی و
جهانبانی و زید بر حسب کلام صدق انجام او و ابعدی او ف لبعده کم مقتضای نظری گرفته بود و بدهروت پادشاه بانه بحرکت در آورده
جاربجان حسب الامر عالی فریاد برآورده که من بعده کسی تعقل نیاورند و هر کس گرفتار شده و بانه زنده بنظر انور رسانیده و انرا بی هر سیاست
رسانده و از اراکب جزمت چین تر کمانان خود را گذشته و هم دران رفته او هم خان نعیم رفته سلطان معصوم خان لیاده و رفت و بیاده
امراد اعیان دو الله و ترکمان بجانب دار سخان رفته بعرضی قلیجان پرناک طبعی گشته و اصفهان دو الله زیاده و فرستن میرزا رستم
نامزد رفته بود در انجا با بوسفان و له علی ملک قوچی بانی که بحمله فرار نموده بود پیش از نواب جهانبانی خالیف و در گروان بود و با
جاعت اقتدار اتفاق نموده و اراده گرفتن عمران نموده عاقبت برای و صلح محمد خلیفه و بعضی اقتایان بدست اقتداران بقتل رسیده

سر بر شورش را بدرگاه و والا آورده و محمد اسمعیل سلطان برادر امیرخان و سلطان مراد خان و گلابی خان پسران امیرخان و شاه وردی ق
سلطان قوم امیرخان بجانب روم رفته سلطان مراد خان و شاه وردی خان زاده بر گرفته اسمعیل سلطان و گلابی خان تیغ زده زنان و اثاث
مجسته نشان حضرت اعلی شاهی عقل آلهی زده و بجانب قزاق مایل گشته گلابی خان نزد شرف خان گرده و اما امیرخان رفت مآل حال هر یک
از ایشان در زمان فرخنده نشان حضرت اعلی رقم زده و کلک جان خواهد شد طایفه تکلو در صحرا بی طرف بر اکنده شده و خیل بیک تکلو اوطاب
میرزا و اگر معارف تکلو تقبل رسیده و بقیه لشکر روی بجانب همدان آورده و جمع کثیری از ان طبقه بجانب بغداد رفته سیف خان شرف الدین
اغلی امر شد قلی بیک برادر اسمعیل قلیجان گرفته آورده و بجازه و عیدی آن رتبه امارت یافت و اگر هر یستاز راهایی سواضع و محال
جاده و بربنه و عربان گرفته و گرسنه میرسیدند و اثاثیان حمایت نموده تعریف نموده و عربان و بربنه پای راه نجات و اعاضی پیش گرفته و چیزی تواند
و اسباب و یراق ترکمان و تکلو بر شمار گروه بیکار بنده و دریغ فرخی معرکه ایستاده بود و خوصله نهب و غارت خاریان شده شام قلم از این
حسین اصفهانی گوزیزد اعتاد الدوله شده بود و معرکه تقبل رسیده و قاتل معلوم نشده محمد خان از استجده و در میان گرفته زبان طعن و لعن او
بر گشوده و قریب بصد نفر از اوساط الناس تیغ و سنان بقصد قتل گذرده و نواب جهانبانی سیر و قف او در سیه طغانیان از الطعن سنان از
دور گرده و بنظر غفو و اغماض در نگریسته او را بمهمان سپرده که کباب ساخته و در سایه محمد خان از ظهور فتح و فیروزی نواب جهانبانی خواه
اقتاده و ابهری را که شرف مخزنه نواب عالی بوده و در پیشانه که مشتمل فتح نواب بقبیس مکانی همه محترمه نواب جهانبانی و سایر محترمات
اسیار سلطنت و رحانده نثار الیه و رحالی که اخبار بوحش بارده و رسیده بود و جمعی که مجافظت اخرق و حرحاه دارد و مانده بودند این المظفر کمان
در شبکیر تحیر و اضطراب افتاده و محمد زمات سراوق سلطنت هشوش خاطر و مضطرب الاحوال بوده بسیه و مژده فتح و بشارت فیروزی
داده و در روی عالی اقتاده ای شاه و مانی موازیش در آمده و نواب جهانبانی مراحم شکر گذاری الطاف آلهی قیام نموده و در کمال شوکت و
کامرانی و نصرت یزدانی روی بابرده وی عالی آورده و از زمین و آسمان غلغله بیار کباد فتح و آوازه تحسین و آفرین بگوش ساکنان کره خاک
و اصفیان سراوق افلاک میرسیده و دریں قضیه عظمی نواب جهانبانی بخرلطف ایزدی عنایت پروردگار بسته نیچک از امراء و عساکر قفر
شعار و یاره مدد کار نبوده و نه جون بده و اشتهاء عالی زوال فرخوده و نه محمد زات دوده مان معدن از اعلا متنی و ذات اقدس و فتح
و فیروزی بوارم شکر گذاری قیام نموده سرور و فتح شمال گشته و جون وده و شتابزده زبوده گوا نواب گرده و بوده نه لحظه استراحت فرموده آخر و
مجلس جشن و عشرت آراسته سرهای مخالفان را در برابر بارگاه چیده و نظارگی نظارگیان عالم عبرت بوده نه در همان شب شاه وردی بیک
لیاول صحبت را با سرعت جهت تبلیغ این بشارت بدار السلطنت تبریز نخبت نواب مکنه رشان فرستاده نه روز دیگر محلبی و رکمال عجلت
و عطف آراسته رجندلی مرصع آرام گرفته امراء و خوانین عالیشان خصوصاً علیقلیان و اسمعیل قلیجان برمین و یسار قرار گرفته و دلاوران
نصرت شعار و جوانان علاجت آثار سپر و اتر جماه و گرفتار انه یگیک بنظر انور رسانیده نه اول راه در طفل بیگ با طماسب میرزا را در
آغوش مهربانی کشیده و در پهلوی خود جای داده و نصیب خان را صحب الامر اعلی و پستا گشوده و در مجلس جای داده و گرخشیده و رقم خفود
اغماض رفوات اگر گشته و در پهلوی خود جای داده و همچی گرتوالی و اگشته مجلسان سپرده و مورد مصادره و سوانحه ناخته شده و بعضی را

گرفتار کرد

اطلاق فرموده در مقام اهتمام در نیایه مهم غازی بعلیقلیخان و سیب غازی بهمین قلیخان پیرونده که بطرافین همان معتمد و محترم گاه و از
غرض مجرخالیت کنند از گرده باد دم و اشیمان در مشاهل امرای عالیشان معتمد و گرامی السیر پیرونده و علی قلیخان با محمد خان چه رفتار نمود
میکرد اسلش بیک یا غلو را بحمد آگاز او ساخات شاه خواست و داخل لشکر مخالف شده ژوند کیل مصطفی افشار را بحمد آگاز کرد که منصب قوچی باشی
نواب جانبانی نموده بیانه انحراف کرخیت مورد قهر و سیاست کرد انیده و در جرم گاه کشته و چند روز در جرم گاه بود بند چون سپرده
تردیک رسیدند شمس بیک ایشاخت بهمین قلیخان شاهو کیل مصطفی مرخواست علی قلیخان مخالص شده و بعد ازین فتح نامدار کرد از
فتوحات سلاطین کامگار توانند بود خان عزیت بنصوب معتمد دولت و پیشتر طرف منعطف ساخته در ساعت میمون و دولتی نامه بهمایون
ارفرخ مقدم شاه زاده عالیان رنگ رفع خان کرده و چیمی را که در ین سفر کرد و نکی کرده و از نشان آثار مخلصی و وفا داری بظهور رسیده
بود نوازشات ارجمند فرموده و با نعامات وافر سرافراز گردانیده بعد از چند روز داد جم خان از قرم سلطان معصوم خان از سماه و بیاز گیر
سلطنت مصیر رسیده بشیرد گردون نامه اخته بطرافین گماشتگان سنظور آمده چون همیشه مخلصی خاصی ماد جمخان داشته و گاهی اظهار مخلصی
کرد و همخان باگرد رفیق الطریقه شده و بنا بر ظهور اخلاص و حقوق نیکو خدمتهای سابق رقم عفو بر زلات او کشیده بمضمون این بیت با و خلعت فرستاده
فرد دوستا نرا کجا کنی محروم ۴ تو که با دشمنان نظر داری ۴ اما سلطان معصوم خان بحمیت سوء اعمال و فی و چها و تقصیر خدمت که پیشتر
ازین قضایا از آمدن سیاق تعاقد نموده بود و ثر جایا و بجز و ساده از سلوک نا پسندا سکوه ناک بود بند مواخذه کرده بدیه و اسباب و تعلقات
بصوبنگ و دیوان منسوب نشده علی قلیخان از اغا طرخانی و خان قرواش لقب داده و مهر و کالت مشعف نموده بند و الکاری که بهترین محال عراق
و مصداق این سیاق است که معدن مردمی و کان سخا شاه جاوید ری و بوذری که خوری در حمه عالم بوذ در عوض تبریز بعلیقلیخان
اختصاص یافته الکاه همدان به مرخیب خان استجلو سابق متعلق گشت و بسایر امرای استجلو سیما حسین قلی سلطان برادر علی قلیخان و ابراهیم
سلطان و احمد سلطان لشکر لوله معصوم سلطان و احمد سلطان آتایس اغلی و حمدی قلی سلطان چاوشلو و لله یعقوب سلطان
و غیر ذالک الکام خوب و ولایت شعف شده و اسمعیل قلی سلطان نیز که سمت لوله اشی و منصب عالی قوچی باشی گری داشت
مقرر شده که در متعلقان و منا شیر دیوان همرنده و الکا فرایان مبرشد قلی سلطان برادرش مرحمت شده و مرحمتیه الموسنین قم تعلی قلی
سلطان قرعلو نواده شاه قلی خلیفه مهردار تعلق گرفت و امیر الامرای حارس مدبستور سابق یعنی خان ساری اکلوی و ذوالقدر
شعف شده امرآ پیش تعیین یافت و مقرر شد که امر اعظم مزبوری تجهیز لشکر کرده بلوک ظفر قرین پیوندند و طماسب میرزا را بصاحبه
الملوت که گونوالی آن بجماعت قجقلو و قوم علی قلیخان تعلق داشت قرستاده تذکر خدیگاه و در انجا مسکن داشته باشد چون دوسه ماه بر
آیت سیل گذشته مکرده ماه دیگر هنگام حرکت لشکر روم بود نواب جانبانی در باب تسخیر قلعه تبریز فی آرام بود بند معتقد بجمعیت لشکر ظفر
ممالک نشده و خان عزیت بنصوب دار السلطنت تبریز منعطف ساخته ذکر توجه نواب جانبانی بجانب تبریز و آمدن لشکر ظفر
توجه رایات جلالی بطرف فتح و ازان هنگان آنگ عراق نمودن و شرح بعضی قضایا که روی داد چون نواب جانبانی قریب
دو ماه در دار السلطنه قزوین با نتظام همام ضروری و اصلاح حال لشکر ظفر قرین پرداخته روی بجانب تبریز آورده بند بحی

همت عالی همت مصروف آن بود که پیشتر از انکوچ لشکر روم مدان مرز و بوم آینه قلعه تبریز را مرمت آورده و ویران سازند و در تبریز انکوچ
قزلباش عزیمت و حمیت بظهور آورده و فتح و ظفر و دولت پیش سازند همت سازند و با یکدیگر متفق بوده بصورت اجتماعی و وحدت و همدلی
تمام و آهن شالسته کرامت و فتح آن مقصد قوی لبته از روی قدرت و اقتدار بر فرق کروه اشرار بر دارند لذا امید روزی در چمن سلطنت نوا
واقع شده که خاطر جمعیت لشکر نمودی که در خاطر رسوخ یافته بود دست دهد چون سپهر کوکب بخت قزلباش در حضیض زوال ماده سعادت و
اقبال از نشان کناره کرفته بود جمعی که خواطر خواه نواب جانبانی بودنشده چه اکثر صنادید طایفه ذوالقدر کان و دلکو و جمعی که آن طبقه رفاقت کرده بودند
مقتول و کرفتار پنجه آن کروه با وجود و ظهور مردت و عفو مشهور و تیر انکیخته شده باطراف و جوانب رفته و بنا مراد طایفه افشار که در حمه و
صفاهان و یزد و ابرقوه و کرمان و کوه کیلویه و آنحدود بودند بحیله قضیه که قلی بیک قوچی باشی و فرار نمودن او اتفاق افتاده خوفناک بود و دلها
بدین سانحه مشکل کشته پای در دامن فراغت و عافیت کشیده بودند و جمعی دیکر که اصغال آمده و داشت چون وقت مضیق کشته و صفت قوت
نامه فتوح بحضرت آمدن ایشان و حمیت لشکر نامه ماده و عزایکس کماهیش که دار دروی عالی جمع آمده بودند از چمن سلطنت نیز در حرکت آمده کوچ بکوچ کوکب
دار السلطنت تبریز رسیده بند در ساعت سعد بفیروزی و اقبال داخل آن حدود کشته مثال کرده بند نواب بیکلر بیکان با پیشقبال فرزند ارجمند سعادت
نشان زشهر بیرون آمده قریب بیکفرسخ تشریف آورده بند بخدمت شاه زاده والا کوهر ابوطالب میرزا شهر آمده با و شد سعادت ملاقات برادر
برزکوار تحمید و میرد و ملاقات و چون نواب جانبانی بفیض حضور بیشتر حاصل کرده بند شاه زاده والا قدری با دب ساخته و ران و رکاب بدیدار
عالیمقدار روانه کرده بند و در موکب همایون شهر آمده در منازل مرحمت خان چاوشلو منزل کزیده بند نواب بیکلر بیکان روز دیکر بقبول شرف تشریف
تشریف آورده بند و لوازم تعظیم و تکریم بظهور آورده بند نواب جانبانی چون پادشاهانه آراسته لوازم ضیافت و مهمانی بانهایی نامزد و مشارالیها
الطمه و الوان شربه بر وجه لایق و فتح لایق و تعریف سزا کار خود را پیش پیش کش رضیق عرض نموده بمضمون البعد و مافی مده کان مسولا
بایه رعایت فرکذ ارد چاه عمل نموده اند اما آن حضرت از غلو همت التفات همدان بدانها نظر نموده و همت تسلی خاطر فرزند سعادت مند قلعی
انکفا فرموده و با فیر السیر کار عالی ارزانی دشمن و اشته بعد از وقوع لوازم چمن و سور و عیش و سرور و سوقه حمام قلعه کیری شده توپ بر یک را
از جانب بر تپه حسن پادشاه نصب فرموده و توپچیان شروع در توپ زدن نموده و از طرف صاحب آباد چاکر چمن برده و شب و روز بصیبی هیچ
تامل در سر انجام اسباب قلعه کیری میکوشیده اما چون خبر فتح یافتن شاه زاده عالمیان برطایفه انکوچ و خود سوندن بجانب آذربایجان و
اهتمام نمودن در تسخیر قلعه تبریز بعرض رسانیده بنا بر آنکه سردار بیکار دوم شده و بود آرسیر قلعه اندازنه تنکنا کم تمک و امداد جعفر پاشا سپهر طرف و اسلحه
تمام روی توجه بجانب تبریز آورده و در منی که لشکر ظفر قرین در امر قلعه کیری میکوشیده بند خبر حرکت لشکر روم و قرب وصول ایشان بحدود
تبریز رسید عساکر فیروزی مآثر متفکر و متشاوی کردیده هر چند بورش نمودن قلعه که موجب تضییع لشکر است معطوف نداشته کر اسباب قلعه
همور سر انجام نیافته بود اسباب رای زده بمصلحت تضییق وقت بورش راضی نشده و قرار داده بند که از اطراف و جوانب هجوم عام آورده و بورش
نمایند اکر مصدر فتح و ظفر در آینه مراد حاصل و کرنه هوالمطلوب و الاتر و اسباب خرده و ایران معمار کی تبریز و تعصیر و نشان شهر و
منسوب کرده بند مدین نامزد و خاص که مخالف رضای خاص و عام بود جایز نکشته طوعا و کرها تصحیح روز موعود نواب جانبانی مسیح شرف تحسین

مقصد نمانیده دوچون میل سیر باصفهان کذار نشریفات جهان دار شاه بشوره ایرانست و دیکر کار عالی آنحضرت اقتضا نمود داشت سیاره او در نظر خطیر تصور یافته بود که متوجه باصفهان کردیده چندروزی در آن بلده دولتی بکشت بشارت و شادکامی بر داشته خاطر شریف را از شاغل دکر آسوده دلکی بخشیده و همات فارس و کرمان نزدوکوه کیلویه و خوزستان و آنچه در دست اقتدار حاکمان آن دیار بود و بیک هرکونه حوادث مخل کشته بکام خود رای آن محال سزاکر بان خود سری و طغیان برآورده بود نه اشتغالی دهنده امام قلیخان از ایلخانی فاخره و نوازشات وافره سرمنزلی داده بمجده و نیک همه جهات سرحد قرابتی را بعهده و اهتمام او کرده و سایر همات و مهمات آذربایجان کوشت بامر مصالح کرده که از کان آن امر خطیر انجام سرانجام یابد و در سرباب بدانجمع صلح دین و دولت مابنده بعمل آید بدین غربت از نکبه بکجوکه واقع شده و در اوبحمله نام بزرکوال اجلال فرموده بدین اثنا از تیرنک سازی چرخ خشنه و بازقضیه شهادت آن شاه زاده کامکار بوقوع پیوست و کرشهادت باشین نونسال همین دولت دکر امرائی اعنی نواب جهانبانی بتیغ غدر سرکرده و کران ناپاک غدار دوی دوکی آنا تاثیر بخم و افکل چون عادت سپهر جفاکار و اقتضای افلاک کج رفتار همیشه آن بوده و هست که در نخل مرادی که در جویبار عزوعلا سرکشیده بر و ثمر کرد و مراد بار و برکرد و خطر تیر آفت سرسبز او حوادث دوران از پای در آید و هر زمانی شوکتی که باعروس دولت دست اعتناق در کردن زده بهم آغوشی کزیند عاقبت از کینه و کردش روزکار شاه عمر افروز اجل راسه طلاق در کوشه خاطر بسته بحرمان ابدی کرفتار آید مصداق این مقال قضیه بالیه شهادت شاه زاده غفران مآل اعنی نواب جهانبانی است که در رعد و برقی نجوا از اقتضا اقتضا و توقع پیوست شرح این واقعه عزیز عبرت افزا آنکه چون غربت عراق بتصمیم بایه از کنجه علیل رحیل کوفته در چشمه کربی جرد نزول اجلال واقع شده در جانب نواب جهانبانی منزل علیقلیخان رفته بالصف شب در ایلخانی چرخ شراب ارغوانی عشرت آراد مجلس بر افروخته نصف شب ساعت طلایع از منزل او بدرآمده بانچه غوغا رفته و غلامان خاص که در خدمت بوده بدو شاه عالی نشریف آورده نه خون قصد رشمن عرم نموده و واقعه شهادت آن سرور باعیش سلطنت و کامرانی در لوح قضا رقم بدرنکک نقد ریخته بود دست جاده کر بان آنحضرت کرفته بآلوحوش کرفته شاه بود و حوایج خواص را بسته بود بدر آمده در انجا رخت خواب طلبیده و بر بستر استراحت نخفت غدار دوی دوکی ناپاک کر بسر تیم مجهول نسب الاب او بود و دار السلطنت قزوین دوکی میموده و در ایام طفولیت شرف ملازمت شاه زاده کامکار داشته و بمانده و بایه او بود از انجا که طبایع چیان مانکیه کیر الفت دارد توجه نموده انه شاه مجال او کشته تدبت دوکی او بسمن طبع عالی افتاده بود و چند سال بود که در خدمت شاه زاده بسر میبرد و نمایه کمال محرمیت داشت و همین نخفت عالی مرجع اعاظم و اعالی و صاحب ثروت همایان شده و ترقی و امرا و کان و دولت متقرر و کرامی بود جنب با طن و مه بنادی او در ایران بدرجه که مرکب این فعل شنیع کشته آن تمثال همین آرای دولت و کامرانی اعنی سلطنت و جهانبانی ما بالکشیده و شجره اقبالش بار برشده بود ناهای و اوراق و مانده از به آلحوش در آمده و بطلوع بستر استراحت شاه زاده و دوی دوکی بروان آمده همچنان از مقربان عالی جاه زمان آن بوده و هست در کشیک بودند و همچنان شنه که دوکی خوانی خواجه بدر کشیک فرام نمانیده بیانه اکه نواب جهانبانی با شاه بی اراده مخوفی دارد و از شاه جواب بکنده از خوانی خواجه باده در کرده و مکداشت که در انجا باشد انجا غربت چنه نفری بیش نبوده چون حرف خلوت و حجاب نشنیده بر ده غفلت بر رخساره عقل و ادراک انشان کشیده و کشت چون

احتمال امری خنان ندیده نه کشته او را از خان نموده از خوانی خواجه باده در شده نه و انوکی ناپاک مکرم حوالی خواجه کاه آنحضرت را از عاشت و کیکی غال بقبضه خنجر از میان آن سرور باعیش با دشاهی کشیده در همین خواب بیاد ستی چند خنجر بر شکم و پهلوی او زده و غلطان کذاشته او جمع نموده و بر آن آلوقاح نام پسری از غلامان که حسب الحکم بخدمت آمده بود و اصل آلوحوق شده و حافظ نموده که نواب جهانبانی در در بای خون غوطه خورد نفس سرد از دل برد رده می کشد فی الفور بر وی آمده و فریاد بر آورده و غلامان و ملازمان خاصه کرد کشک بوده و واقف شده بیکجا می حرکت داخل شدن آلوحوق فی نموده در نهیل بیک شربت با رباله آلوحوق در آمده و حافظ نموده که آن سرور باعیش کامرانی از تشنه و جوانی روزکار ارزانی داشته و بحرکاه ان و محکما راحاضر باشند چون کاه آمده او بمانکه کفته شده او بمانکه طاهر بروح شریفش نابع اعلی علیین پرواز نموده و منفیان طاعلی انتقال او میسنوده نه عرش است نشین نوشربت نامیده کاهی و مقیم خطه خاکی شوی یکسان زده علی قلیخان و اسمعیل قلیخان که در انوقایت رکن کین دولت بوده نه فرستاده و از انحال خبر داده نه چون قرار یافته بود که قریب اصبح کوچ شود و اکثر از اهل اردو از انحال اطلاعی نداشته نه ای رحیل در داده و بشتر از اردو کوچ کرده بودند که این خبر شایع شد نواب سکندر شان و محمد زمان سرداران معتصب سلطنت بعزیمت و قتال از آمده نفیر از بر و بحر کرد و بتیر سید امر اعظام منزل علی قلیخان چون شنیده سکی با دو اتفاق نموده قرار داده نه کرد اریش سفید خود دانسته در امور متعلقه سلطنت بدانجا و مصلحت دانه تکلمانیده و از رضا و صلح او دم نکرد نه صبح از ده علی قلیخان و امرا نه دولت سرای نواب سکندر شان آمده اعجاز تقدم لازم پرسش تعزیه آن واقعه با بدالتماس سواری کرد نه و او همکنان رکنکان را بر سر خشم قدیم غفران مآل کذاشته که متعاقب منزل رسانده او همچنان با تفاق طرزمان خاصه که آنحضرت را از خوف خون آلوده بمجمعه کذاشته و رجان بیهوش کرفته دو سه مرتبه کرس در بخش با سینه ای چاک خاکی بر سر ریخته و نعره کنان بابه دو رسانیده نه امر اعظام ارزانی داشته و با استقبال آمده جون چشم شان بر نعش مخوف بر جست می لا ینزال آن تازه غال همین اقبال افتاده تا جاده و افسرا از سر برداشته زمین زده نه و فریاد و فغان بانوح کنان رسانیده نه محمد زمان رفیع الکبر در همان حوالی بدیه آمده آسمانیان بموالفت اهل زمین موکیری کیرده نه خون نعش را بانچه کرد و حوالی حرم نصب شده بود در آورده نه نواب سکندر شان یعقوب وار با آن بیت الحزن در آمده همچنان سر بر زده و غرت باره بهای خانجن حسرت خراشیده و بدست بی تابی موسیا کنده بر سر نعش آمده و با نوحه و زاری و کریه و بیقراری اظهار ساخته و بعد از ان نعش شاه را بمنزل رده و صدور رجا بموجب تعزیت عزا تحمل و تکفین رده قصد جمعی را قرار داده نه که نعش را بمشهد مبارک الاسلام شاه اردبیل برده و در روضه مقدسه سلطان الاولیا و رجوار اجداد عظام مدفون سازند از غرایب سالات اکه نصف شب چون آن شاه زاده مظلوم مغدور دوی ناپاک را کرفته کنان کنان بر سر نعش آورد شرح انحال و تفصیل این اجمال که بعد از وقوع انحال آن حرام نمک مدبنا دکه در رختهای آنحضرت قدم بکنیس امر تشییع اقدام نموده منزل خود رفته بکدر زاشرفی که نخمینا پنجاه شصت تومان میشد بیانه اکه نواب میرزا زمان سلطان که بسپری داده بود داشت چون از امر اعظام حضور صبیت و اشنائی و اشنائی با جمیل قلیخان منتظر داشت چاده و شاه منزل او میرود اسمعیل قلیخان با جمعی از نیم صحبتیان بصحبت مشغول بوده نه که مضطرب باحوال مجلس می آید انشان بعد از تواضعات رسمی از آمدن وی بمکام سوال مینماید میکوید که کار عظیم کرده وام و خطای بزرک از من بوجود آمده مصلح حال من هست بعد از تحقیق اظهار این فعل بدیع و قضیه شنیع مینماید طلب استعانت

زمان آنچه موافق مطلب خود می‌دانستند بنظر پیکس مطلوب خود میدیدند و مجملا امراء کاه که صاحب اختیار دولت بودند مخالف رای جهان آرای اشرف اختیار نموده با یکدیگر متوافق گردیده مصلحت خود دران دانستند که ابوطالب میرزا را که در خدمت والده ماجده بود از آنجا موده بجای شاهزاده مغفور ولی عهد کرده اتفاق نمایند و زمام مهام سلطنت و فرمانروای را که بکف اختیار و اقتدار خود داشته باشند و نواب سکندر شان بجهة امور دیگر که بسیق ذکر یافت تشخیص این امر را مصلحت ندانسته تاخیر دران صواب ترمیدیدند و زبان الهام بیان میکند زاینده ذکر میرزا شیخ بیک مصنفی چکاوقرنباش این قضیه آمد من بعد بساقدت و خرده میری بسیج یک از فرزندان رضاقلیم دنیا و آمده و شده قرنباش نزد اینان مشروح نمی سازم امراء کاه مشفق الحظ نکته میز احمد را که در آنوقت مشوقی الممالک بود و سیدیاسات عرض کردند که نواب جهانبانی چند سال بود که حسب الاشاره جهانبانی اصلی را تاج و فاتق امور سلطنت و تکفل مهام مخالف و مطاوعان شده آوازه اقتدار و اعتبار او باطراف و اکناف رسیده و بوجود او این واقعه ها بدیده بیش آمد خیره و بیست و دشمن دور و نزدیک رسیده و اگر مخالف خیر جویس کی از شاهزادگان کامگار عالیسر مهد از سند محتمل هست که احتمال تلاطم راطراف و جوانب وقوع یابد که رفتصان و بیشی دولت ما نباشد و مصلح دولت قاهره آنست که یکی از شاهزادگان نامدار کرنش پیشگی سلطنت و پادشاهی داشته باشد تا جهانبانی و لیعهدی مقرر و کرای گشته زیاده از نواب غفران پناه در اقتدار و اعتبار واقعه دار و کوشیده و شود که مرتکبا و آوازه هوس او بسر سر سه و جوان شاهزاده و مخالف واقعه دار حقیقت را نفی حضرت اعلی شاهی که فوزنده نزدیک در سنه ع و ثلاثین و الف امراء الکاف الحضرت السلطنت موسوم گردانیده و در موکب عالی قبضه آن ممالک مشغول اند او بوطالب میرزا و موکب جهانبان حاضرات و او این رتبه نامی کرامی گردانند و مغیر محمد ملطانب بجهل این رتبه رازیوره و جهل معقوله آراسته در باطن تفرقه یاب نواب سکندر شان جلوه داد و نواب سکندر شان چون تمامی امراء اعیان را بابوطالب طالب این قضیه یافت باگراه تمام سر رضا بنهاده و اول خطابی که امراء مذکور را در اشطاب می امور و دولت بطریق استقبال بود این بود که در عاقبت این امر خوض کرده و دیده بصیرت شان را شاهراه انوار دولت و گاه مرانی حضرت شاهی ظل آلهی خیر دیده یافته برایشان پوشیده نگشت که ساحت مخالفت جهانداری را با شعشعه نیر عالم افروز سلطنت جهانبانی را جرائم بی فروغ دیگری همچو شمعی افروزند و کرم شب تاب در برابر انوار آفتاب خلعت سوز اتفاق سعادت چه تواند از دیده اظر من الشمس بود که گاه ماهچه جهانگشا موکب جهانبانی از مشرق خراسان طلوع نموده اساحت ملک عراق و آذربایجان پرتو ورود انداز و طوائف قزلباش را بخیر اطاعت و انقیاد امری بظهور پیوسته و قرار داد خاطر ایشان شده بود که امرای خراسان خصوصا مامور شده قلیجان که در شمشه قدس علو و رکن السلطنت حضرت اعلی بوده و در آنوقت حاکم علی الاطلاق مملکت اگر جهانبانی آن اختیار و اقتدار که در خراسان دارد بدیه سر را علی مذکر شته باشد راه آمدن عراق نگاه کرده و بندگان حضرت اعلی را سرمایه خود ساخته عروس سلطنت خراسان در نظر او جلوه داده نگذارند که ازان ولایت ممالک دیگر توجه نمایند دانسته که شهباز بلند پرواز انکو عقاب اوج کمال را قابل صید خود ندانسته بگوشه بیگانگی صعوه و الفات نماید رآت خورده های خورد و خیزد ۱ منگ آن بود که با دو یا سه تیر و ۱ مجملا امرای خود رای بعد از استماع آوازه نواب سکندر شان بباطنی که اختیار کرده بودند در پورت تزلزل جای شاهزاده و راسخ نبوده والده ماجده را مدار بر دند که مربیت اشرف تاج کثیر الابتهاج گرداننده بر سر خود نهاده و بر

بر سر او نهاده و مگر تخم مرضع و دگر شمشیر برمیانش بست و خلعتهای فاخره در بر او پوشیده و بر تبه ولی عهدی مقرر گردانیده و مقرر شد که طازمان شاهزاده مغفور و ارباب مناصب و دیوان اعلی بسمان قانون و قاعده و در خدمت او بوده باشند و احوال و اسباب بجهات سرکار نواب میرزا مغفور گردانند و نواب میرزا مغفور کرفت و نهی امر و احاطر و اعیان قزلباش که در آنوقت در بایه سریر اعلی بودند بر سیم و قاعده و اصول این دودمان پای بوس کرده تحیت و سپاسگذاری بجا آورده و احکام بالطراف و جوانب فرستاده خلایق را از هجوس شاهزاده خبردار و دران منزل امام قلیجان و امرای قزلباش بخدمت خود نشانده قرنباش را از پی کوچ واقع شده متوجه دارالارشاد اردبیل شده نوجوان میرزا محمد در حصول مطلب امراسی موفور بظهور آورده نواب قلیجان و امرا مدان قرار کرفت که او را بوزارت و نواب اتابکی منصوب کردانیده و نام مهام و دیوانی را بکف کفایت و قضیه درایت او نهند و او مشغول شده بود که در رواج مهام سلطنت و توفیر مال و جمع سعی نموده و تکفل امور دولت نماید لهذا بدین پایه از رجهند اعتبار یافته من حیث الاستقلال مقتدی مهام دیوانی کشت و اعتماد والده را لقب یافت چون امراء مذکور از سنگ حق صدول نموده بهوای نفس خود عمل کردند و وضع شئی در غیر موضع خود نموده مصلحت کار خود را بر صلاح دین و دولت مقدم دانسته لاجرم بتحریک کار پردازان قضاء و قدر اسباب دمار بجوهر سر انجام داده و در تخریب دولت خود کوشیدند و کذلک مراد ایشان مخالف نشست و از دهسپیر دهنانه رسید آنچه بایشان رسید و در میان رود و دی حق بر کرفت خود قرار کرفته مدبکاران هجر ای عمل یافته جنانکه در سیاق کلام آمده و بوضع هیچمدان مقصد اردوی جهانبان منازل و مراحل طی کرده مدار الارشاد اردبیل رسیده و حضرت سلطنت پناهی شاهزاده سعید شهید را در جنب مرقد انور آبا کظام مدفون ساخته و آن دره کرامیه را بخاکدان خاک و روح مقدس بش را بفضایان عالم افلاک سپرده نواب سکندر شان جهة ترویج روح فرزند ارجمند در روضه مقدسه حضرت سلطان الاولیاء بتمنای کلام ملک العلام و الطاف شفقت آمیز مرحومه اقصه نفقه فاخر او ارباب احتیاج رسانیده و از انجا کوچ کرده و از راه طارم و خلخال مدار السلطنت قزوین آمده و دران نزهتستان قشلاق جهانبان در مقر سلطنت اجتماع و اقع شده ذکر احوال امراء عراق و آذربایجان و فارس و کرمان از زبان واقعه شاهزاده مغفرت نشان تا طلوع آفتاب دولت و کامرانی حضرت اعلی از افق خراسان ساطعا تحریر میرود که بعد از انقراض دولت و نکبت اختران ترکمان که از سمت کوکب روان رشته مدار اصفهان تزد مرتضی قلیجان برنگ جمع شده نواب جهانبانی جنه تالیف قلوب انجماعت فی الجمله باطراف اسنامت برتضی قلیجان نوشته او را بایه سریر اعلی طلب فرموده و مبالغه بلیغ نموده او بکمال استقرار و انتشار روی توجه بعراق آورده چون بری رسید خبر جانسوز محنت اندوز شاهزاده مغفرت نشاه و ترتیب ماتمین ابوطالب میرزا و انتشار و اقعه دار علی قلیجان و اتصال قلیجان باو در سیده عزیمت رفتن کاه از حضرت ایشان نسبت بایل ترکمان نیز نزدیک شنوده بعزم کوچانیدن ایل ترکمانان داخل و احیال ایشان که مشیر دقوم و ساده و اقامت داشته از نزدی ما بهای قم و ساده و رفته بهر کرمان طبقه کردست رسیده بوطاق و کرنا کوچانیده رانده و دسمان شده و چند کاه که در ما بهای قم و ساده بود ابایل آوازه بکجان ما بهی کرمی قلیجان مرتضی قلیجان دوقع مصنفت طایفه ترکمان توتل و ساوری میرسیاه زنده و لیعهد آن و لده محمد خان ترکمان کرد او و پدرش چند سال حکومت کاشان کرده بودند مرتضی قلیجان را تحریک نمود که از هردم عده و کاشان که اکثر تجار و متمولین هردو دیار بودند تنکبش کلی توقع نماید و چون باعث آنمقدمه

با بای کاشان غایبانه گفت و گوی کرده مردم کاشان اول حال لقدم مخالفت پیش آمده بستیزه آغاز نهاده بالاخره از خوف مال و جان
باستصواب میرزا بیگ غلام که داروغه بود و میرزا احمد کلی وزیر با او جمعیت آغاز نهاده بجهت دفع حضرت مرتضی قلیخان باو نوس بسته
استعانی حضور او کردند او بصوابدید مرتضی قلیخان بکاشان رفته خود را بطایف الحیل بکاشان انداخت و داروغه و وزیر زاده و ازده
حسابی نگرفته در آمدن بشهر مضایقه نکردند و او در منزل دار و غه مهمان شده جمعی از رفقای او بخانهای کاشانه که از زمان محمد خان تکلو
او در شهر مانده بودند و اکثر طایفه دار و غه اختیار کرده در میرزا جمع شده بودند و از بیرون شهر نیز در روز جمعی از طایفه در آمده در شهر
قوت خود را از وزیر و دار و غه زاده و بافته بحمت بران کاشت که شهر را از تصرف ایشان انتزاع نموده بجیت خود ضبط نمایند جمعی از علما
و فضلا ایشان را بصبر و تحمل گرانیده و در آخر میر ایشان را گرفته محبوس ساخت و مملکات ایشان را بحیطه تصرف در آورده و مردم کاشان
طوعاً و کرهاً مطیع او نموده و چشمهای او قی کشیده و در اول حال سلوک پسندیده و پیش گرفت و مرتضی قلیخان از آن پیش کرفتن میرزا
ساخت مرتضی قلیخان اگرچه باین امر راضی نبود و بالضروره دست از خواهی او نداشته باجمعی که مرافقت او اختیار نموده بودند
روانه اصفهان شده و از آنجا چند نفر معتبر از تکلو بشهد مقدس بخدمت حضرت اعلی و مرتضی قلیخان فرستاده و عرض کرده که ما کاشانیان
کر نواب شاهزاده منصور در حمایت بوده و چون فرزند ارجمند نواب جنگ شان او بود و رتبه ولی عهدی داشت ما طریق صوفیگری و شیعه گری
ارادت و اخلاص مرعی داشته بالکلیه متعلق بودیم و با جداد زمان عالی مخالفت می ورزیدیم الحالا که او را این قضیه پیش آمده حضرت اعلی
ولی عهد و قایم مقام بر قرار میدانیم و اگر رایات نصرت آیات بجانب عراق در حرکت آید بجانب اخلاص و طاعتی از طریقه کاشانیان بظهور
میرسد و تا چهار هزار تومان نقد و جنس از کاشان استقبال یافته توقعات کلی از تحویلین آنجا نموده و رفته رفته جمعی کثیر از خوانین تکلو
در خدمت او جمع شده بخیال تخوت و غرور که در مزاج او جای داشت متصاعد گشته خود را از فرمان و مستقل انگاشته مایحتاج و عرضه داشتی
مبنی بر اظهار اطاعت و انقیاد و حسن خدمت که گاهگاه از مرتضی قلیخان صیانت نموده بود و بپایه سریر اعلی فرستاده چشم آن سیه دلان که
امرا و ارکان دولت مضایقه تکلو کاشان با دیخته و حکم بایلت آذربایجان باسم او عز اصدار یافته ارکان دولت قاهره این خودسری او
را نمی از زده نپسندیده و اما امرا از غایت عجب و غرور که داشتند اجواب متعلق او قوتی ننهاده رقم ایالت کاشان از دیوان
اعلی باسم علیقلیخان شرف صدور یافت و چون ولی خان از جانب ایشان مایوس گشت کس بخراسان نزد مرشد قلیخان فرستاده و او نیز
عباسی نام سفاه و سیرا طاعت و متابعت او بجانب سیر ارکان همه جمع گرد بر اقران امرا و ارکان دولت ناکرده گاهان بوده گرفته
مادر خانهای ایشان را مستعرف شده و مال حال او و رذل و فرومایه مردم قسم مایحتاج رقم میکرد و اما احوال امرا اقتضا نکرد که بیشتر از این قلم
قوریجی باشی که بعد از قزاقستان مرخص از بیرجند آمده بایلغار اقتضا دارد و تکه آنجا قلعه یزدان مستعرف شده و دست دراز
ما حوال و اسباب پادشاهی و امرای درگاه نموده بودند بعد از رفع ترکمان و تکلو حسب الامر نواب جهانبانی و اسپهسالار بسیر سیر ان صفحه
و محبوس بود و خانیان حاکم کرمان با لحاق شکاکان بسرکشی بر داده و بیاق از دالامان کرمان بدار الصفا بیاده و بزیر آمده بودند چون خانان
مذکور بهوای رشد و طغیان در سر داشت نام خانی بر خود نهاده و در بزه و مارا و های باطل و خیالات فاسد سر از جیب عصیان و بی ادبی بر آورده

یرمنفتر از محبس فرید خلاص نموده و از رفقه گرگ بریق را که از دیوان اعلی نصب شده بود بگیرانیده و شقاوت خلاف مطبوع رسانیده بود در میان
آوان خبر واقعه بایده نواب جهانبانی بمیان رسیده و خانیان بارگشت گیریان رفت بگمان شکاکان نسبت مصاهرت با میر میران کرده و چیزی از پیشتر
در مقام استقلال و استبداد بر آمده دست تصرف بولایت مذکور دراز کرده خود را آگاه ناخدا نخوان آنولایت پنداشت و بوسیله خان
باستصواب او بدستور سابق با برقوه رفته در اجرای احکام حکومت بر افراشت و بگمان شکاکان نابرخلاف این اعمال از امرا و ارکان دولت قاهره
مخالفت نکرده او نیز باستصواب میر میران بجز سامان کس بخدمت بندگان اعلی حضرت فرستاده و اظهار اطاعت و انقیاد کرده خود را از زمره
عباسیان شمرده و امرا از شوق و اشتیاق او کوکبه بیرنگ کرده شده و هم کروی امیری گردیده بودند طایفه ذوالقدر ان فارس که علی شاهی بتکلو
حاکم ایشان بود بهنر شاهزاده منصور در حمایت بوده بنا که با حاکم خود بستیزه آغاز نهاده و آقایان معتبر که در میان آنجماعت بودند از عقوبت
علیقلیخان و تکیر شده و اطاعت شانیه تقدیم نمیرسانیدند و سیاه ایشان که در رت و نزاع واقع شده علیقلیخان بعقیده عاقبت شاهزاده منصور از
شیراز بیرون آمده که حسام خود را استیصالی وجه و سفیدان طایفه ذوالقدر را بجزا و اسپهزاده جوان مرا بالسلطنه قزوین رسیده صمد و قدم
بایکه شاهزاده منصور شتابیده و توقف نموده تا که موکب همایون پادشاهی بقزوین رسیده بشرف پای بوس نواب سکندر شان و ابوطالب میرزا
سرشرف شده امرا و ارکان دولت و ارباب حل و عقد بسیستند مستظهر گردانیده و محمد ولی خان تا لیف و الملک شیراز با تفویض مایحتاج و احکام مطاع
مشتمل بر وعده و وعید آقایان ذوالقدر بغرا صدار یافت اما اگر وه با فساد میرزا عبدالله و لد میرزا اسمعیل بابا بیگ که آرزوی وزارت بایالی
اصفی داشت و بجنده هر حصول این مطلب بشبابروزاو آورده و بلیغط ازین فکر و اندیشه خالی نبود جمعیت نموده و امرای فارس را جوا تفاق
عاصفه و خاطر مخالفت علیقلیخان قرار داده نه و صدیق بیک شاهی بکلو را از میانه خود بایالت خالی برگزیده برایق و اسباب علیقلیخان آنچه
از شیراز نزد بیک صبا و در آمد بگی بایکدیگر عهد و میثاق بسته در صدد مخالفت علیقلیخان گردیده گشته و علیقلیخان که در راه این
خبر شنیده بود و مصلحت صحیحه تقرار خارجان که با و متفق نبودند خوف و دهشت مقابل و مراحل نموده و دلیرانه قدم بولایت فارس نهاده
و از آمدن خود آنجماعت را اخبار نموده و محترصدان تو دکه اختلاف در میانه آنجماعت بهمرسیده گروه گروه و با ستقبال او آمده و گمان
دهشت کرطایفه ذوالقدر مخالفت حکم پادشاهی نمایند با تحویل با چین کرده از راه تو فرنجی شیراز است رسیده کسی از مردم شیراز و سپاهی از
باستقبال او نیامده و خفیف الحاق آنجاعه و بگی و تحیتی صدیق بیک و مخالفت علیقلیخان بدرجه ظهور رسید خوف و هراس بروستولی
گشت نه جرات رفتن و نه روی بازگشتن داشت اما چون صدیق بیک و آقایان ذوالقدر خبر رسید که علیقلیخان بگول با چین رسیده تجمع
عصه و خیاق پرداخته تعزم دفع علیقلیخان با غلبه و اندوه تمام از شهر بیرون آمده علیقلیخان چون علاجی دیگر ندانست با چین ثبات و قرار
بهستوار داشته با ندک مردمی که داشت دل بمحاربه انجاعت نهاده و چون غارب فرنقیس دست داد او شیراز آنان که استعاف مضاعف
میخان بودند مجبور بر بیرون آمده تخته سنگ جبیت او را زهم پاشیده علیقلیخان بهزم گردیده و لشکریان چون قوم و اهی و مشرف و خوش بگریز
گردیده زیاده و قلتی واقع نشده اموال و اسباب اورده و محبوس شیراز آزاد و در میدان شیراز نهض رحانیده و از جاهی که ما تنگ آورده

سلسله او بود نه خصوصاً محمد تقی بیک که قوم شاملیه در تربت بایزید او بود و نزد او حمیشه معتزز و گرامی رتبه فرزندی داشت لیکن با وجود
او امور سنیه بعقل آمد و آنچی امر ناپسندی بود که از بکاولت فی حقیقت بعمل آمد و عاجلا مکافات آن باو داده شد تفصیل آن اجمالا
خدا را بفضله تعالی چون در دفتر دویم در محل خود بسمت تحریر خواهد یافت و چون مردم شیراز بدین امر جرات و دلیری کرده امراء و کلان دولت
پادشاهی و اولاد جالب میرزا ایشان مخالف و عاصیان گشته کس بخراسان نفرستادند حضرت اعلی شاهی و مرشد قلیخان فرستاده و خود در ایالک
عاصیان در آورده و از انجا رقم وزارت دیوان اعلی باسم میرزا عبد الله و لد میرزا عبد الله مرحوم صدر اعظم و ایالت شیراز باسم مشار الیه
آمد ایشان ملاحظه جانب نواب بیگ نکرده و در فارس تغییر غلبه و سکه کرده و در حالیت مرد و جانب بیگ زده و در دولت سلطنت
اصفهان نیز فرمانروا و آقای عالم گردیده بحال رجانب شاهزاده و مغفور حاکم جانب اختیار آنگاه که او بقلعه در کمال شانت و استحکام در
حوالی نقش جهان ترتیب داده و آذوقه و ذخایر یافته قلعه داری بقدر احتیاج سر انجام داده بود در بین هنگام که قضیه نایره شاهزاده و مغفور رفع
یافت و علیقلیخان شیخ اعلی وکیل مطلق العنان توده میرزا محمد را جانب علیقلیخان و اردو و خلق اصفهان شده بود بیمانه او و فرزاد آقا و گذشت
و نزاع بدایه و فرزاد آقای مذکور و نگاری او و ازبایده و مدعی مذاوده و بود بجانب او و اقتای اصفهان شده بود بیمانه او و فرزاد آقا و گذشت
کامه گذشت بیمانه تا رفع حضرت طایفه از شود و اسپستجلو انجام قلعه و حفظ حال خود کوشیده و نخواست که تابع امر و نهی ارکان دولت او جالب میرزا
باشد و در آذربایجان نیز بعد از قضیه نواب میرزا مهدی را در سر سودای خود سری افتاده و متعدد بگیر قربان پادشاهی نشده هر کدام دایماً در
توانسته بضبط خود آورده و اطاعت کلی نکرده بودند و چون بار که در قلعه مرتو بود و فرصت تغلب نمود و اطراف و جوانب آنگاه را ضبط نمود
اکثر محال آذربایجان از تصرف قزلباش بیرون رفت مجملا احوال مردم آذربایجان و عراق و فارس و کرمان و کوه گیلویه و خوزستان از شقاق
افتاده و رعیت آنولایات بجنگ استیلای بیگانه جان و مال خود را در شمار لطیفه غیبی میکشیدند که نسیم خجالت آمیز
لوزیدن آمده در آنحوال عنصر رایات جهان گشای حضرت اعلی شاهی ظل الهی در ممالک عراق عجم آوازه تمکن سایه گاه طلعت بر مفارق
ساکنان ممالک ایران گسترده و آن اختلال روی در کمی نهاده و پس از قابل فی زوال شاهی و رانگذاشته و فی الجمله از تزلزل و تنویب از تزاحمت افتاده و بخرمی گذاردم یافت در احوال امراء و ارکان دولت نواب سکندر شان و ابو جالب میرزا
اما احوال ابو جالب میرزا و ارکان دولت او آنست که در اول حال که مدار السلطنت قزوین بود مدتها خان بابا بیگ شاملو و تخوت و فخر
سرمست بود بدین که همگنان را در نظر خود آورده و در صدد احتمال نبوده از گذشت مخالفت ایشان در صفحه خیال هیچ تشفی نمیپذیرفت و در گاه
که مرشد قلیخان بابا بیگ مایه مردی که واز و جرات اعدان عراق نموده و نواب کامیاب اشرف را جرات آورد و چون نزستان بابا بیگ رسید تواند
عالم افروز حال بگونه بیگ بسته تفحص و تتبع بروی نموده و دماغ روشن کار از عطرهای تاج بهار عنبر آگین گشت و زبردست از جانب کاشان
و اصفهان و زید و شیراز و کرمان بخیال موحش گسست که ارض یافت رسیدن گرفت اندکی زمانه و خلق بستوه آمده و مقام استقامت حال
و تدارک اختلال احوال مردم بار نگشته اما چون عمده دولت ایشان سری گشت اسباب دولت و کامرانی حضرت شاهی ظل الهی سر انجام
می یافت هر شش مردی که از کبیتین طالع ترنجه تراوی ایشان شاهد بر عکس مطلوب بتجربه سیاه و میر حیدر قزوینی که ساقیا و زیر فرزاد آقا

واضطراب اراده الایشان نقطه و خوزستان
زمین و اشتهان سم

دوم آنا آخر مقتصدی قزوین شده بود تعدا آوردن فرزاد آقا باصفهان فرستاده و احکام اسمات باسم مشار الیه خواصه و دریافت و چون قلی و آنشا
قلی سعد اگر با سلسله قلی بیک قوچی باشی و حاجه اختار رابطه تمام داشته و العیاذ و نزدیک بیگ شاملو فرستاده بود که او را از او دادی خلاصی
گذینه و مطیع و منقاد ابو طالب میرزا گردانند و در وی همان سیاق عرفان رفته چندگاه در آنجا بسر برد و چون خبر مرگ او رسید فرزاد
تعدا آورده و معتمد بیگ شاملو که نجدت شاه و شاه زاده گردانیده اما بعلیقلیخان و اسمعیل قلیخان و سیز امحمد و زیر بهم تخته و از صفای سابقهای گلی و
دهید و انویه حکومت اصفهان بایشه و رخصت انصراف باستجلال تمام داشت تا آنکه هر روز خبر وحشی از طرفی می آمد که مکرو طبع امراء ارکان
بود در کل مواد برای قدیم میرزا محمد و نیز عمل میشنود و چون زمانه بگیفیت سر انجام اسباب سلطنت و پادشاهی و مضمون اسطام تمام موقوف
داشتن شاهی نواب کامیاب شاهی ظل الهی شده بود و آنچه در انتظام امور دولت و انعقاد و قواعد ملک و وقت می انزیشه نه بر عکس مطلوب نتیجه دهد
صحیح مقدر ایشان موافق تقدیر انعقاد و در بین اشانیه شاهزاده اسپستجلو از کار خبار نفاق بایشه لبسی محمدی بیک سار و سوانح رفع آن شده
داده و نزاع آن بود که نواب غفران پناه و حجابانی امالیب و دست بحمد از امر بیگ خان اسپستجلو تفویض نمود و بود و در سیوف اسمعیل خان شاملو
اراده نموده که نیابت و نوابت تیاه و در وی خلیفه گردانیده و بر کرد و تفویض یابد علی قلیخان جوان را نمیدانسته او و اتحاد و نبی توانست کرد و با بیگ خان
تیر سوء فرزی داشت رضی این معنی نشده رقم نیابت بنام شاه و در وی خلیفه غزاصد را بایشه مشار الیه روانه آنصوب شد بیگ خان از تغیر
آورده و ظاهر گشته اگر چه ظاهر الامر اتفاق و نمود اما دست زمان ملک گرفته و بیگ و در سنان گاه حاکم کرمانشاهان داشت و بیرون می رفت و شاه
در وی خلیفه خود مرد و دو تمنه خدا شناس بود و با جباه شاهوردی تواضع و مدارا نموده بگفت و گو در آمده و اراده نمود که او را بجیرا و قهرا از خود ان
جدا ان گسسته بیگ خان که هیبت او از غیب و هر روز شده بود و از شاه و در وی خلیفه مخالفت و فوت در آنوقت مصلحت دانست با تفاق
ایشان شاه زاده را آنزده و گی گردانیده و گی داشت تمکین ایشان نکرده و کار بتزاع و جدال انجامیده و زیادتی از طرف اسپستجلو شدنی انجامید باعث خفت شاه و در وی
خلیفه شده و چون از خبر ارد و رسید اسمعیل قلیخان با طایفه شاهسوار شده و اراده رفتن همدان و قتیبه و تادیب بیگ خان نمود علی قلیخان
با جمعی خاطر اسمعیل قلیخان و انیک میان شاهوردی اسپستجلو نزاع و اقع شده و انواع حربت و فروتنی کرده و او از آن زاده منصرف ساخت و مشغول
نداشته خود رفته شاه و در وی خلیفه را در حکومت بنا تمکین جاده و بیگ خان ناز اگر فته بدست او و بداسمعیل قلیخان متمکن او را سپرد ول داشته از
رفتن کرده علی قلیخان با جمعی امراء روانه آنصوب شده اما قبل از ورود او مصلحان طرفین میان در آمده و فیابین ایشان کرگ آشتی واقع
شده بود و بیگ خان ترک حکومت همدان نموده از آن و ایت بیرون آمده بود و در راه علی قلیخان رسیده با بارد و آمده چون اسمعیل قلیخان از
بلوزاده و مصفای نمود و او نیز از اسمعیل قلیخان از دیشه تمام داشت از طایفه عرفان تا طاق تراویدان جنبه تقرار جوانان اسپستجلو که از زمان شاه
او بودند احمال و اثقال خود را اندا خته از اردو فرار نموده راه عراقیان پیش گرفت و چنده از امرا عرفان سایه و در مشهد مقدس بشرف بابوس امام
شاهی و خرقه ارادت مرشد قلیخان فایز گشته او را با مدن عراق رغبت ساخته فی انتظامی دولت او طالب میرزا و انتقال احوال عراق انجا بنحو
بوده نظر نشان کرده و در ایامی که زاده وی همایون در سلطنت عرفان او جاشو زاغانی از جانب حضرت اعلی شاهی ظل الهی و مرشد قلیخان
عراق آمده گنایت آورد و چنان اجمال بر سبیل اجمال انجامید که چون خبر واقعه بابا بیگ نواب غفران پناه و حجابانی بمشهد مقدس رسید و از اطراف

و جوانب عراق و کرمان و فارس عرایض اغراض آمیز روانه و بافت مرشد قلیخان که مرد عاقل کاردان و بدخواست که گاهی از مردم روزگار ندیده و صاحب هوش را بعراق و فرستاد که او ضاع دربار و ارکان دولت و حقایق حالات اردو و امرای عراق را از قرار واقع فیصله بعرض رساند که بعد از مطالعه دوات آن مجمع دولت دانند عمامه سیاه آقای مذکور را بدین مدت ماموریت داده بود و عرضه داشت از جانب حضرت اعلی که نسبت والده ماجد شش بر پرش داشته با غیره او بزرگوار و اظهار اشتیاق نوشته و مرشد قلیخان نیز عرایض اغراض فرستاده و گذارشات بحضرات ارکان دولت مشتمل بر مواعظ و نصایح نوشته مخلصه لمضمون آنکه چون چند سالست که با قضا و اوضاع فلکی و اقبال و بخت همایون اعلیحضرت امرا عظام عراق و خراسان و شهرت یافته بدرجه آنواع حضوصیت لظهور آمده بحیثیتی باعث حسادت فلکی شده و انواع اتفاق و نفاق امرا و ارکان سفیدان طوایف اعادی دست تطاول بایتهای جنگ دراز کرده و اشغال تمام ما بور سلطنت و پادشاهی را بمثابه اختلال چون با قضا و قدر پادشاه زاده معظم الیه روی داده و الیوم حضرت اعلی شاهی ظل الهی که در رشد و ترقی تشریف دارند و پسر ارجمند آنحضرت بکمال رشادت و مردانگی رسیده و آثار جهانبانی از ناصیه کامیابش هویدا و بر ارکان دولت آنست که بعد الیوم بسابق مخالفت در روزه و بهم سازی یک گریبان برآوریم و باتحاد یکدیگر اتفاق نموده در امور سلطنت و پادشاهی و وضع اعادی و استظام مهام ممالک بطریق آرای و مصلحت قاهره و بالمصلحت یکدیگر حل آوریم و دوی را از میانه قرنباش برانداریم چون عاشور آقا بقزوین رسید قوچی خان شاملو که بحکم حراست پای تخت تاوین در شهر مانده بود او را نگاه داشته بحقیقت راه عرضه داشت نموده و بعد از استماع نامه و پیام حضرات خوانین عظام منضمن مسطوره الطبع یافته اما ویه و بصیرتشان را شاه بطریق مستقیم و شیه نگشت و چون اعتماد کلی بکتاب مرشد قلیخان کرده بود خدمت حضرت اعلی وکیل و صاحب اختیار مطلق بوده اشتهر علی قلیخان شیخ اعلی را در دوان اعلی پایه قدر و منزلت بالا چنان کیوان رسیده و نام مهام سلطنت و پادشاهی را بالصفه اقتدار خود در آورده بود و چون او را پادشاه نشان دیده و دیگر یراق و نظر فی آورده و دید تست که بودن او و مرشد قلیخان در یک مکان امکان ندارد صلاح خود را منظور داشته تحان را با جمله و تزویر علیحده و انکار بلیغ نموده و آنها را از جانب خود نوازش بیکی بادوشته که فرزند ارجمند خود سلطان محمد میرزا را اولی عهد و قایم مقام کرده انیده بودیم و او در وقتی که ستوجه محاربه ترکمان و کلهر و میت کرده بود و کالکه در دوران سفر او را قضیه واقع شود ابو طالب میرزا جانشین او باشد و حالا بنابر قرار یکه طوایف قزلباش سلطان محمد میرزا نموده بودند و میت او را منظور داشته کمر همت فرزند ارجمند خود بسته بدیگری راضی نمیشوند مرشد قلیخان را که سیانه امر آنجا و خراسان باد و قتنه و فساد شده بود سر رشته کار و اجانب امرا و دربش سفیدان او بیانات و شیقه دریں باب نوشته جمیع امرا و دربش سفیدان عرضه محرران سنا وه عاشور آقا را در کمال لطف و فی اعتباری روانه کرده اما سوای علی قلیخان و اسمعیل قلیخان و محمدی سارو و سوار و میرزا محمد وزیر سایر امرا و اعیان راضی باین معنی نبوده نامه کرده نامه سنا وه نبوده چون ایشان نیز بقزوین رسیده و از قرار کرف گذارنامه کاشان شده آن بلده را از تصرف ولیخان خان انتزاع نمایند و از آنجا بصفهان و دزفول و عمارت فارس و آنحدود را تصفیه داده متحد و متفق شده و بسیب اتفاق مایند حکومت همه ولایت نصف نمایند علی قلیخان دو القدر حاکم و مرشد قلیخان شاملو را با اسمعیل قلیخان را شهر زور و طایفه کاشان و سپاه نامزد نموده و چون کاشی نموده و افره بقزوین آمده و اشتهار

بعضی از اهالی اصفهان که در اردو بوده و از فرنباشی اتفاقا شکایت داشته محرک معاوده و موانعه او شده تمهید شده که از احوال و متعلقات [illegible] و اتباع و اموال او بسببی کمر همت بحصول بوصول کرده است و در همان بیاق عرضه قان فرنباشی آقا، اگر اینده و اموال و اسباب او را بحیطه ضبط در آورده و میرزا محمد کفرانی نامزد و زیر و صاحب متعاطله اصفهان شده میرزا هاست بتجم تاثیر از ناظر معاملات ابتدا کرده و ضابطان بتحت ضبط اموال فرنباشی آقا تعیین کرده و تا چهار شصت نفر از اتباع عمده و غلمه او مرتبک را سیلی گیر اینده و مصلیان شده فرستاده و از انوشکی اصفهان را بدیه بیک کوه تعاقب نموده و رانه اصفهان کرده و نه بعد از ان اردوی همایون کوچ کرده و در عرض هیجده روز کاشان رسیده و لیخان خان چون از ایشان مایوس بود در دوب شهر اسد و ساحته یراق قلعه داری سرانجام داده دست با موال تجار و متمولین دراز کرده و کاروانات را که از اطراف و اوده و رشته فرش بجای رسیده که تعقیضای بعده و مالی بده کان لولو آنجا بوده و آنجا بر کس کان کرده ملک خلقی خود نیافته جبرا و قهرا با زار فرنباشی میکرده و هیرو نیان شهر را محاصره کرده بسپاه ترتیب داده و در قلعه گیری سعی مینموده تا کی سپاه را بخندق رسانیده درین اثنا خبر بوحشت از جانب اصفهان رسیده با حاصل کلام اکثر چون دوستان و مردمان فرنباشی آقا در قلعه اصفهان او بنده و سرکرده آنها صنوده بیک نام خلافی بوده که نسبت قوچی باو داشت خبر کرفاری او را شنیده در دوب قلعه سدوده ساحته بر تحصین قلعه داری قرار داده و مکنون ضابطان اموال بیکس دران کرده و ماجران اکثر اصفهان سیاورت نموده و سیده بیک دار و غه دیوان اعلی بحجره کوزیر صاحب متعلقی بود و در دیوار بست متاصل آنها عالی درجات مینویسد بقسمی که من بکسور بحیثیت مشهور است و تا خاتمه مردم آنولایت از غایت تعظیم آن بکار ابست و هیچ امید نداشته درآمد و از خوکات بیکی و بکمانداری آورده و مخالفت شهر چنین میکرده و از اهل قلعه که اکثر غلامان فی سرو پا بودند دست دراز نموده و قایع شده احوال اهالی شهر مختل کشته هیبت و استقامت از ان طبقه فاخره کنار و جبه و غلامان عاصی و یاغی و در عصیان و طغیان می افزوده و تا اکه اشرار فرصت نموده و روزی علی الغفله بخیثیه رفته چند جاده و یوار با سوراخ کرده و بازه رون ریخته اموال و اسباب فی نهایت تاراج برده و سیده بیک کونه دار و غه و میرزا محمد امین را که هر یک مرتضی ممالک اسلام بوده بزکرفته در کرو فرا آقا قلعه رسانیده و میرزا محمد وزیر با جمعی فرار نموده پریشان حال کاشان رسیده و حقیقت حالات عرض نموده حضرات ارکان دولت اصفهان کمکر نوازیا بعضی از امرا جنه حراست شهر اصفهان فرستاده و چون ایشان قدم بولایت اصفهان نهاده امرا را سلطان محمد که باغی بوده بزخرون ایشان شتیده و امر مورچه خوار اصفهان بر سر ایشان ریخته الله قلی سلطان و میرزا هاست بتجم ثانی و چند نفر دیکر از اعیان ترک و تاجیک، اکرفته بسیاه خود و حضرات ارکان دولت آنرا وقوع احتمال در کاشان فی آرام کرده در تسخیر قلعه کاشان مبالغه بسعی نمودن کرفته چون در رشن اصفهان تحمل داشته با کم اسباب یورش سامان حالیته نداشته و بشبی یورش نموده تا نصف شب از جانبین قتال و صدال واقع شده جمعی از هواخواهان کارآمدنی ضایع شده و کاری از پیش نرفته و بعد از یورش مذکور اسمعیل قلیخان صلح و امان دانست که چون هم اصفهان عمده و زراعت اهم اولی دانست که با ولیخان خان صلح کونه کرده و هم او را بوقت دیکر جواکذه و متوجه نموده و خود با لشکر شده و لکس با نده رون قلعه فرستاده و مستعد تنکیک و به حمایت او شده ولیخان خان کز انضمیم محاصره بتنک بوده اینمعنی را فهمیده و دانسته با اسمعیل قلیخان ستوسش شده تنکیک و حمایت خود را عمده او اصفهان او کذاشت و چند کس خود را بطهر تنکیشی فرستاده و در مقام اعتذار و رسانده و هر سانده کان بوسیله اسمعیل

قلیخان عازم خدمت علیقلیخان و در بقاعهٔ تشرف سجده و او با چون نواب سکندر شان و او طالب میرزا مشرف شده و هدایای لایقه پیشکش نموده و علیقلیخان بعد از تحقیق که گیده و ماه او را فرصت داده که در کاشان یراق خود را که هر آنچه که از وی بوان علی نام داشته و شود و دانسته که در عهد از قتل قال بسیار قرار یافت که چون از دو کوچ نمایاده و در وانیا را بگیرد به دسیسه نظر از خانه شاه و دیات و غیره را و در کاشان گذارد که در شهر بوده باشد و بعد از رفتن او شهر را محافظت نماید از جانبین رضی شده و صلحی چنین که گس بسیار و روی نموده و چون او دو کوچ کرده و او را اصفهان شده و در ساعاتی که میرزا عرب بجمع عروی تعین نموده و بوده و داخل شهر شده بخانه دولتخانه که علی قلیخان در حوالی دولتخانه فرود آمده و اسمعیل قلیخان بمحله گلبار رفته هر یک از امرا و ارکان دولت در منزلی مناسب نزول کرده و غلامان در محافظت و قلعه داری اصرار نموده و از جانب نیز شروع در توپ ریزی و یراق قلعه گیری شده و بعد از چند روز علیقلیخان صلح و دوستی را کنار و قرار داده و غلامان برطبق وعده پیش آمده و شاه را بطلب اهل قلعه را در دست ایشان بیرون آورده و قرار اقامت خود آورده و در نخجوانی کرده و او برداشت و بطرق حمایت و سلوک نموده و خاطر او را جمع ساخته و اسباب عیش و عشرت او را فراهم آورده و بکلی اختیار را از کف او گرفته و او را بطلب خود و اهل و عیال خود را از قلعه بیرون آورده و در خانه که در نظر او بود فرود آورده و او را بکلی از کار بازداشته و او را بکلی از کار بازداشته و او را بکلی از کار بازداشته

نام نهاده و از راه یزد باصفهان آمده، بمجرّد توقف نمودن در اولی و انسب میشمرد هفته و نزدیکتر دیدن دگر و اندیشه نمیبرد و نمیجوید ارادهٔ الهی
بسلامت و پادشاهی حضرت علی شاهی ظل الهی تعلق گرفته و بهیچ نه پرسیدن بجواب متوقف نگشت بعد از ورود بکاشان آوازه توجه موکب
جهان گشای را شنیده باصفهان تسویل گذشت را بایستی و از السابقة فی القرابة قرار یافت و از رکبی نخبت دست خورده و لقمه گشوده و کار بوا بالها
اصفهان را گیرنده ابواب مصادره و مواخذه مقطوع گردانیدند و بخوف و هلکت از نظام نسق افتاده و خوانین و رؤسا و اعیان مبهوت و مجمد بعد از
خرابی بصره از سپهسالار خان رکنان و ولیعهد سلطان یاوق راه یزد و کرمی اصفهان نصب نموده و خان توجه بجوب متوقف سلطنت معطوف
گردانیدند و علیقلیخان ذوالقدر را حاکم قم و راهسپار و فرستادند که بقم رفته لشکر خود را آماده بهر جا که مقرر شود حاضر گردد و در تدارکات آلتی اهتمام
ظهور دولت شاهی محمدی شمارد و سوانح را که رکن رکین دولت و قدم برامور سلطنت ابوطالب میرزا بایران نوید بشارت شمرده و روز
بخجستگی او در مورچه خوار اصفهان توقف واقع شد و در آن ساحت آمدن حضرت اعلی و مرشد قلیخان از راه مورچه خوار و همان تحقیق
اخبار بسید وارد و کوچ کرده بخجستگی و ایمان خان عمان از طریق متعارف کاشان بسمت راه همراه خان نهضت نمود و نگذاشت که اخبار حرکت
و توجه موکب همایون شاهی ظل الهی بعراق و تمکن یافتن بر سریر سلطنت ایران و مآل حال ابوطالب میرزا و اتباع مرشد قلیخان بگوش یاران
گشته که در حالی که سایهٔ علیقلیخان ساموحاکم عراق و مرشد قلیخان حاکم شهد مقدس متعاقد واقع شده لشکر عراق متهزم گشته حضرت اعلی
شاهی ظل الهی که در عداوت سن بوده بعلی قلیخان لسعادت تولی و دفع دشمکاری آشنا و بریاض سلطنت و اقبال سرافراز بوده بجستجوی کار
کنان عالم غیب اسرار خجسته که عنصر غیب نتایج آن بحیز ظهور آید و بدست مرشد قلیخان افتاده علی قلی خان شکسته و پریشان حال بعراق آمده چون
سرمایه چنین از دست داده بود و بیچ دانگ از مرشد قلیخان خوف نداشت و از عراق خود دوری متصور نبود بمقتضای الغریق
یتشبث بکل حشیش از غایت اضطرار بامید اینکه معین و ناصری بدست آرد یک کس بحضرت میرزا یان قدیار و کس دیگر بحضرت عبد الله
خان اوزبک بیخبر از همه جا فرستاده و طرح آشنائی انداخته باشیان متوسل و متمسک گشت و تواضعات و ثنا و ارادت مظهور آورده و خود را از خونخواران
همه یک شمرده و از جناب ایشان نیز بالطاف ظاهری لمظهور پیوست میرزا یان خود را تواضعات او از سنگ فراغت و عافیت صدور داده
اما عبد الله خان از آشنائی او وقت طامه بحرکت درآمده هوس لشکر کشی مدید المآل عراق که در آرزوی آن نشسته بود تازه و نو
در خاطرش از زیاد پذیرفته توجه جانب خراسان مصمم گشت و میرزا یان را بسیاب پورش خراسان برده خود تا اگر در اوایل این حال لشکر
رئیل گرد بست و تعیین و تسعیر یکجوری نموده باجنود نامعدود از بلخ بخراسان آمده نخست کسی را نزد علیقلیخان فرستاده پیغام داد که او
قبل ازین عرضه داشتی فرستاده و ما بدی التفات آشنائی نشان نداده اظهار تواضعات و تملقات ما کرده بمظهور آورده و خود را کهن همت بلکه
ملک خراسان مصروف کنه موکب عالی متوجه آنصوب بست گردد و قول خود صادق بوده با تامل موکب عالی پیوسته سعادت کورنش
دریابد و در آن ملک سکه و خطبه باسم و لقب عالی مزین ساخته و گذارد جانب ماتیز مورد عواطف و الطاف گشته امارت آنولایت بیشتر
ما و مسلم شمرده و اگر آنولایت را بدیوان اعلی گذارد هم محل دیگر از ولایات ممالک و ما للنهر ترکستان و بدخشان که اراده داشته
ما و اختصاص می یابد و اگر در قول خود صادق نبوده و ملازمت ما موافق مزاج او نیست چون عزیمت آنصوب تصمیم یافته فی قبل

معتقد و مرجعیت جناب ناموس سلطنت پناه را خالی کرده و بجانب قزلباش رود علیقلیخان را وقوع احتمال فی آرام شده و از آن طرح آشنائی
که در روی صورت و اضطراب بعبد الله خان نداشته و بپیشبان گشت بجانه قزلباش را با او نزدیکی تفتیش و آرامش ممکن نیست و دل را بخصومت یک
جهات که غیر از علاوه خراسان و رکنان و نه رضوی نیست پرنمیداشت و اتحادی بجانب یک عراق نمیدید لاجرم بالضرورة بارضا بقضای الهی آن
دل بر تحمل و قلعه داری نهاده و بسپراندن ایام اسباب آن برداشت و مردم خود کفایت را شهر آورده و آذوقه بایستاج مرتب ساخته و عبد الله خان
از اطاعت او مایوس گشته و کمال شدت و غلظت بظاهر مرعات رسیده مجاصره و قیام نموده و چند روز و همین جا نهین مصادره و در کار بود و شرح آمال
و بیان اتصال در تصحیفه دوم از صحایف سعادت بخت میمنت مآل ما موسوم مرشد قلیخان که در شهد مقدس سعلی از خیال آگاه گشت چون لشکر خراسان
با وفور تعداد با عبد الله خان نخوت و قضیه بایدشاه زاده مستعفور سلطان خرم بمیرزا در عراق روی داده بود مرشد قلیخان خانه که نگذشت کس
عراق فرستاده و گزارهای کان دولت و نواب سکندر شان استمزاج نمانده که اگر مخالفت و ولیعهدی حضرت اعلی راضی بانجمه و منازعت
و سرکشی طرفین بوفاق و اتفاق مبدل گردد روی توجه بعراق آورده با لشکر عراق گرهمت بدفع عبد الله خان بندد فرستاده او مرجعیت نموده
جواب بکتابت مصادره امام تعلق قلیخان نزدیک تعذر آگاه از عراق باز گشته باصفهان رسیده برادر خود را با سپاه آماده و مهیا نشان سنگ و الله محمد
خان و رکنان بشهد مقدس سعلی نزد مرشد قلیخان فرستاده و اظهار اتحاد و یکدلی نموده و او را توجه جانب عراق و تغلب خود از جانب فارس و کرمان
و یزد بیرون بوی گوشزد بصیرت متواتر گردان آمده و اظهار اطاعت و انقیاد و منقوده و مرشد قلیخان کمر و عاقبت کار و ان بود بجمله اتحادی کرطاقه
را با استمرار همت چندان اتحادی بجانب مرتضی قلیخان نداشت و نمیخواست که حضرت اعلی را که سرمایه دولت او بود بیابنده و سه هزار خانه از
لشکر او را شکسته آنچنین لشکری رایض دولت و اقبال را در شهد مقدس از هم سلوت عبد الله خان مصطلق نمیدانست در فکر و اندیشه شد بیرزا و قلیخان
رای او بدین قرار گرفت که چون امر اشاره و دانقدر که در یزد و کرمان و شیراز نفوذ متواتر بایشان فرستاده اظهار انقیاد نموده اند او در موکب
همایون شاهی ظل الهی از راه طبس فرود آمده آنجا خبر باو رسیده تا تمام قدم در ولایت عراق نهاده و مرتضی قلیخان نیز با طایفه
لرکنان از اصفهان روانه کاشان گشته و لیمان خان از آنجا خبر باو رسیده و عراق موکب همایون نموده و از آن تغییر خان زاده خود را بحکومت شهد
مقدس نصب نموده و با یوسلمان خان و شاهوردی حاکم اصفهان و محمد خان چاوشلو حاکم جام و نوباوگان خان بیگی حاکم خوشاب زاده در شهد مقدس زده او گزاشته
بعزیمت جانب عراق در موکب عالی آنحضرت آفاق از شهد مقدس بیرون آمده چون بحوالی ترشیز رسیده بعضی اخبار و رود یافت که مرشد قلیخان
رفتن جانب یزد را رفع نموده توجه جانب اصفهان و کمان اهم و اولی دانسته اول اگر خبر رسید که مرتضی قلیخان در اصفهان رخت اقامت
بر اطلاق نمایه ارزد و خیاد بر عجلتی اشغال نمود از قضیه فوت او و دقدقه که مرشد قلیخان از شمار البه داشت و حاطه گزار رفتن او باصفهان میمنوع
نزل گشت و دیگر اگر تحقیق چنین شود که امر اعراق در موکب نواب سکندر شان و ابوطالب میرزا باصفهان آمده اند و از آنجا بکتابه اشغام مهمات
فارس و کرمان و یزد خواهند آمد در صورت مخلصت که امر اشاره و دانقدر از آنشان اندیشه مندگشته موکب همایون شاهی متعاقب گردد و مهمات
را چنین که مرکوز خاطر است صورت نبندد و چون دار السلطنت قزوین که متعلق خلقی است غالب و بسیاری از اهل عراق متعلق صاحبان
باین کجرستهای تخت همایون مشغول بوده بجانبوردی اقامه و شاهی تمام نموده بجانم کرده بودند که در آمدن عراق و بستن اهل آنجا موکب

و اهمار آنجا بم

برده و در تعلق عراق اندازه بجانب مرتضی قلیخان نیز بیشتر
کی داشت جرات آمدن عراق نمیکرد و ۳

از دست داده بوده و سعد ابا یکدیگر کیل و کجبت نموده و تزلزل احوال ایشان بر همگنان ظاهر شده فرار نمودن متحیره و اوساط الناس با
تعین سیرت کرده و مرتب جمعی را مأمور و روشناس و اعیان قزاقش قرار نموده و سعی میکرده اند که راه و راگ عازمت اشرف و طاقات
مرشد قلیخان را یکدیگر سبقت داشته باشند مجموعا چون غیر از فتن قزوین اندیشه دیگر نمیتوانستند نمود قرار داده اند که کل امرا و وزیر باشیان و
اعیان قزاقش که دارای وجوه و معظم ایشان مماثله مذکوره و ذیلند اول علیقلیخان و امرای استجلو دوم اسمعیل قلیخان و اتباع او و اسکلس خان
همراه و امرای ذوالقدر و یخمان برلاس و علیقلیخان شاملو و است قلی سلطان لکزلو و اسمعیل قلیخان و مرشد قلی سلطان برادران و اتباع
قلی سلطان نخلیه که حاکم شیراز شده بود و احمد سلطان آیماش اقلی و صدیق سلطان طالش و شاه وردی نخلیه اسیاغلو و اسمعیل سلطان آل علو
دلیاب قلی سلطان ولد علیخان و حمزه سلطان قشقلو و حسن بیک قوچی تکمیر و سید بیک کلهر و شاه قلی خلفا و هو و اتباق بیات
بوزباشیان و ریش سفیدان و ایماقات جمع شده عهد و میثاق نموده و بیمان آورده اند که با یکدیگر کمر دوست بوده از صحیح و صحابه یکدیگر تجاوز
نمایند و در مقام قصد یکدیگر نبوده و باشند و هر کس در مقام وضع یکی از ایشان شود تمامی اتفاق نموده دفع اکس بر ادرند تمامی امرا و اعیان
قزاقش در خانه میرزا محمد وزیر جمع شده کلام الله بمیان آورده نوعی که سمت تحریر یافت با یکدیگر قسم خورده اند و مضمون زبانها بر همگنان
نمایند بوده که از اتباع علیقلیخان اول صدیق سلطان طالش و است قلی سلطان لکزلو فوزنده و پرخصت او نموده اند و طایفه استجلو
اکثر از او فوزنده جانب علیقلیخان اندک مردمی مانده اما طایفه شاملو ثابت قدم و رزیده از امرا اسمعیل قلیخان برگشته و شده و جوبان اقوان
و انصار مشیر دولت علیقلیخان از صلاح او بیرون نمیتوانست رفت و مرشد قلیخان با و بهام کرده بود که بران عزیز معلوم است که ریش
شاملو و اسپاه جلو انجام قدیم است و هر گز فیما بین صدائی نبوده و ما جار است که در بین دولت یکی از عاظم امرای شاملو ریش سفید ایل
طایفه و یکی از ملکان دولت باشد و امروز کسی که در میان شاملو رتبه این امر دارد علیقلیخان حاکم هرات و اکعزیز است و حداوت علی
خان با اکعزیز بر همگنان ظاهر و دشمن و دشمن دوست میباشد پس بالضروره مرایا آن عزیز هم محبت و دوستی عاریه نیست و او و کالت و
ریش سفیدی علیقلیخان فتح اعلی و تعظیم و تزکی او با یه رفیع بوده من بعد اگر تمشیم مع ذلک بر اتب بهتر از و بان عزیز سلوک خواهم کرد و اگر
علیقلیخان فتح اعلی که با هم از یک و یا قدیمه جمعیت و کالت و ریش سفیدی ایماق خود در آمدن شروع و خاطر بوده ارتباط نداشته خود را
مانند اکعزیز بر اه آمدن تماشای عیار نموده مجموع انواع حرب زبانیا بصلح و قف المطلوب آورده بود و هر چند اینکایات قزاقی از صدق خالی نبود
اما چون خاطر امصورت و قوع پذیرفت اسمعیل قلیخان کول خورده بجز رفتن قزوین حرفی دیگر نمیگفت و علیقلیخان بعضی را فیه
مرشد با اسمعیل قلیخان میگفت که مرشد قلیخان از او نباق ماست و ما و را بهتر از و میشناسیم چون با اعتماد مشیت و هر گاه دست
یابد یکدیگر را بقا نخواهیم نمود و رسیانه شاملو صاحب داعیه بسیار است دیگر را چه خواهد بود که دست رد بر داو یابنده و دفع و تشتیت
از من خواهد کرد و فکر دیگر بحال خود نکنیم اسمعیل قلیخان بجز رفتن قزوین بامر دیگر راضی نمیشد بالاخره مقرر شد که هر گاه کم یکی از معتمدان
صاحب جزء کار رویه کاه خود را بقزوین فرستند که با مرشد قلیخان طاقات نموده و اضمار نمایند که امر اکعزیز مجاره بمیانه این و کرد و فکر دو از
رضا و صلاح شما بیرون نمیشد و او ضاع انخاعت و مکنون خاطر اشیاز از قرار واقع هیچ و ما بگر دند که متعقبا آن عمل رود و احمد بیک جمعی

ارغاب علیقلیخان و احمد بیک یکدیگر را طرف اسمعیل قلیخان فرستاده و اشیان ارقه با مرشد قلیخان آمده روی تعلق و کاروانی
با اشیان گفت و گو کرده و انواع حیله و فوزنی نموده بجرب زبانیا چرده در اسطلین خاطر کرده اند و با یکدیگر اینده و اشیان آمده آنچه نوشته و شنیده
بود نقریر کرده مجموعا فرستن قزوین طوعا و کرها در خاطر ها سوخ یافته ارنا وه کوچ کرده چون نزدیک رسیده ارغاب قزوین عباس قلی سلطان
شاملو و میر سید حسین محتمد و احمد بیک ایلچی آقایی کرده پیش شفیدان استقبال نموده و بر حالات آمده ارغاب مرشد قلیخان خاتم آورده مضمون
پیغام آنکه نهایت با قضا قضیه میانه خواهیت قزاقش دوئی واقع شده بود انواع شره و فضاد فیما بین روی داده و چنین مایحث دلبری اعدا
دولت گشته بسیاری از ممالک متعلقه قزاقش بتصرف غازی روسیه در آمده و حالا از طرف خراسان نیز از یکه اشیاز فرصت یافته لشکر تغیر
تملک کشیده اند و در بحکمان معلوم است تا این دو کروی در میانه بوده باشد نه لشکر خراسان را قوت و قدرت دفع از یکه است فرلشکر عراق
را تاب مقاومت روسیه دارد و در سال دیگر برین منوال نخواهد ماند و نقصان تمام بین دولت میرسد و من و شیوخ که در عهد اسماعیل خان بخراسان آمده
بودیم دولت نه نشسته که پادشاه زاده دار ملک الیوم که فرزند ارشد اکبر نواب سکندر شان و سرمایه دولت قزلباش است و آثار جهانداری و جهانبانی
از ناصیه حالش هویدا است و خراسان بکلیت مصحون از یکه گردانم از حقوق نعمت این دولت منظور داشته آنحضرت را بر داشته روی
توجه بیعقوب آورده و هم و غرض بخراقاق و یکدیگر دفع اعادی مفت مطمح نظر اشرف خواهین عظام و ریش سفیدان دولت قاهره است
که ترک لجاج و عناد کرده با یکدیگر متفق گردیم و آنچه بر ایق دولت باشد بتصویب یکدیگر پیش گیریم و با اشیان قرار داده بود که اکرام او خواهین
مقام وفاق و اتفاق بوده باشند اشیان از تکلیف قسم نمانند که با مرشد قلیخان دوست باشند و با او عهد نبندند و با او عهد نبندند و حضرت شیبه و حضرت آورده شود
اول نبرد علیقلیخان مرشد و اسمعیل قلیخان و سایر امرا و ریش سفیدان نبرد او جمع آمده با حضرت طاقات کرده اسمعیل قلیخان شیرازه یکران
رضا جبانیه و مرشد قلیخان را در این آمدن تحسین کرد علیقلیخان که جوان عاقل بود بسیار است که او بن او و مرشد قلیخان که جوان عاقل و بیباک
کوه بلند و مرشد قلیخان که هر دو از خانیه اسیاغلو و هر دو پادشاه زاده اند و کیل السلطنه تو باشد در یکدیگر خانه نکنن نیست و هر گز کم کدورت بیابند
یکدیگر را بالقیاخانه چون سابق دیگر نمانده است و از نفاق اسمعیل قلیخان خاطرش جمع نبود با کراه تمام رضا قضا داده سر بر تکلیف نهاده قسم
یاد کرده و قاضی امرا و اعیان هدیه بسیاری یکدیگر در قبول و کالت و ریش سفیدی مرشد قلیخان قسم یاد نموده و قرار یافت که هر یک از خواهین
عظام معتمدی همراه ایشان نمایند که شهر شده مرشد قلیخان را قسم دهند که خواهر ایکدیگر جمع نموده و داخل شهر شده با هم طاقات نمایند بعد از وقوع
مثال امرا خواهین با طاقات فرستاده با یکدیگر نبست نواب سکندر شان رشته عباس قلی سلطان و میر سید حسین محتمد از جانب حضرت
اعلی عرض دعا و اظهار شوق و آرزومندی بسیار بوالا برز کار کرده و از جانب مرشد قلیخان سخنان دولت خواهانه که مناسب حال بود
عرض کرده و نواب سکندر شان که از یکه نزدیک دولت مکرده خاطر شریفش بود با اکیا از شاطل عظیم سلطنه و پادشاهی دیگر شده بود و اشتر
قدم فرزندی جمشید مکان داشت و عزمی کرده و مرشد قلیخان را استقبال فرموده و حضرت صاحبقران را در وقت رضا مرشد قلیخان را در آغوش
معتقدی الزام و [illegible] و محمدی سارو سوغ همراه ایشان شهر رفت که با مرشد قلیخان طاقات کرده و او را قسم دهد که با علیقلیخان بر اه
سلوک نموده در مقام فتنه و نفاق نبوده باشند و حکی اعیان اردو کان فرستاده تشریف قدوم مبارکه بجای آورده و چون اخبار بر تحرو

لشکر عراق و تزلزل احوال امرا و بی اتفاقی ایشان بایکدیگر مسموع مرشد قلیخان گردیده خواهیکه از وقوع مصاریه مطمئن و اشته زایل گشته و همی
همین بزرگ گمان آسانی تصور کرده بود نه تصاحبه شده اما و ندقه و اشت که سماد ایشان بساب اجتماعی آمده در وقت ملاقات صدری آنشه
و شب و درین اثنا نوبه که سلک جمعیت انگیزد و از یکدیگر بر تخته هر یک از امرا را فرادا فرود آشیراز آورده و تا ممکن باشد بساب اجتماعی با علیقلیخان
و اسمعیل قلیخان و محمدی ساروسولاغ ملاقات نکند و نبود یکه توانند و در مرفع ایشان رود اشته خود را در قلعه ایشان فارغ کرده و چون میسر
همین محمد دولی بیک سلطان و احمد یک لیک آقاسی عود نموده آمدن محمدی ساروسولاغ و حول اجتماعی را بخاطر شان نموده مرشد قلیخان
بدری ساخت را بسانه کرده و محمدی ساروسولاغ را مستور نموده که در خانه محمد شریف یک چادر ملو قرچی در کمان فرود آورند که چون ساعت خوب
شود با وقات نماید و ارقام مهر همایون باسم هر یک از امرا و در ازاء صاد نموده و فرستاده که بعضه بر قابت دیگری نشد شرف طاهر نشه شرف
وقات تا در یابند و محمدی ساروسولاغ از شانه که این وضع تعرض نموده و که سایه مرشد قلیخان و اشیان اسلیم ممکن خیشاد و در اردوی
نواب سکندر شان بعد از فشن محمدی ساروسولاغ تفرقه تمام دست داده و طبقات قزلباش از زبرگ و کوچک متعدد با مرد و نی نمی نشه و همچنان
همی با شروع در فشن کرده حتی علوفه جات ملازمان پادشاهی کارخانه و از انداخته رفته و حتی خانه و خانه کرده ما بهای پادشاهی بیرزا در اشته شبیر روند و
در آنجا نامه نامی حضرت علی نواب شن در آورده و نزدیک از منزل کوچ کرده و شبیر آمده از سیر اخوان و عجوه داران و حلوا یان زیاده از حد و کس
نمانده و بود که بجز نواب سکندر شان و ابوطالب بیرزا اعلی رفته شده و از اقل رفته سوار بر یک شربت دار و خانه نفرانه کرده و همگنان و خلقان
کسی و در خدمت ابوطالب بیرزا نمانده بود و امر احتیاط نکرده که حمله بر وده و شمانه همایون جمع شده و وقت سواری شاه و شاه زاده گرد همبود اشته
در این کوچ مرد و شمانه نمانده و امر انیز از یکدیگر خالیف گشته در این کوچ با جمع ملاقات نکرده و آنقدر مصبر نکرده که از محمدی یک یا ایشان خبر فتی
رسد و در آمدن فی اختیار شد و شب در موضع سبزه که چهار فرسخی شبیر است فرود آمده و بر یک از امرا نوشته که فی الطبع ادیگری لشبیر رفته
و بین مرشد قلیخان بر یکدیگر بسبب داشته با شد و چون اسمعیل قلیخان لشکر و اعوان و انصار بشبیر داشت و علیقلیخان از نو خالیف بود و ایل
علیقلیخان با همی از شب گذشته فی الطبع اسمعیل قلیخان با تفاق احمد سلطان اساپش اغلی و قنبر یک کوزی هم گلو و جمعی که با او بوده اند و از شبیر
شده و همچنین اسمعیل قلیخان همین رای نا اندیشیده با تفاق شاه و دردی خلیفه آنیا نلو و حسن یک قوچی شبیر از او بر زاده خود و رضا قلی یک یک
آقاسی و نه بر قی آنیا نلو و جمعی از قرم شاه گرد با قصد کس و بنه از شبیر و سوار شده متوجه شبیر شده و میرزا محمد و زیر حال و میرزا الطفی گرد و نیز خبر
او با پسرش میرزا محمد و زمان که بستوفی الممالک بوده بقدغه که مبادا علیقلیخان و اسمعیل قلیخان فکری دیگر کرده باشد و با شباخون
تاختک و حضور نو چون از همان گمان رزداری سست دست و داری بال ایشان کرده و بطرفی دیگر رونهاده در همانشب از زاه غیر متعارف
روانه شبیر شده و منزل قوم حسن خان رفته در همانشب او را برداشته و بخانه رفته که بوسیله او با مرشد قلیخان طاقات نایه بسبب ایشان
شکی با یکدیگر نکرده و در خانه رود اشته و چون بجای جمع شده و جمعی ع در همه گر بجکری همین واقع بسته است ٭ و در آنجا از آمدن ابی اطلاع یکدیگر
مطلع شده مرشد قلیخان که در وب و د اشته از استحکام داده و بود و مردم اعتمادی عزمان سپرده و چون از آمدن ایشان خبر یافت
متقرر کرده که ایشان را با یک ملازم به دولت خانه در آورده و سایر مردم را رخصت دهند که منازل خود رفته صباح مرد و شمانه آینده قابو جهان و

و بستعقلان در گاه و رود شمانه را گشوده و حضرات خواتین و رخصار آینده روان کرده اشته لشکر بایزید از دخول مانع آمده مرشد قلیخان کس
فرستاده که چون حضرات اغلاص و صوفیکری و زنیده و لی انچه منازل خود و رفته و بود شمانه آمده طریق صوفیکری آنشه که اول بسجده و با هوش
مشرف شوند الحال نواب بشرف بجواب با رفته اند شب در و د شمانه آسایش نمایند که صباح بسجده و شرف مشرف شوند و ایشان از ساعاتها
گذرد با همین و د شمانه و میدان اسپ او برد نه و جمعی اخبار ست ایشان مامور شده امرا د اشتند که گرفته شده و طاقات ایشان
با مرشد قلیخان دست نخواهد داد چون صباح شد خبر رسان آمده و شمشیر و آلت حاربه همراه و اشته از ایشان گرفته و علامت همین فیه طاقات
شده اما در اردوی نواب سکندر شان چون سایر امر از فشن خواتین عالیشان اطلاع یافته هر کدام با مردم خود شبیر آمده و منازل خود
رفته فرود آمده و مرشد قلی خان قورخمس خان را با میرزا شاه ولی و یزید خود و جمعی از ریش سفیدان اسپ با علوفه با تعجیل نواب سکندر شان
فرستاده که آنحضرت را با ابوطالب میرزا شبیراورده و آنیان ببره آمده و نواب سکندر شان و ابوطالب میرزا که در خیمه نشسته حیران گاه شاه
آلتی بوده سوار کرده شبیر آورده و چون در و د شمانه تشریف آورده نواب کامیاب اشرف استقبال در زرکوار کرده و انواع طاقات و سجود
مشرف شده برادر اعزاز در آغوش عمر بانی کشیده و دست مهر نامه را بر گرفته بحرم سرای مقدس در آمده و نواب سکندر شان گذارانه صباح
روز کاروامور حمایه داری و لگیر گشته گوشه فراغت و عافیت میطلبیده از اقات قزلباش عهد اطاعت سرت و شاه بانی کرده خود را از ایلغار
و پادشاهی خلع نموده و فرق قرقهای همیون اعلی را تاج و هاج پادشاهی آراسته و بر زبان خواص و عوام لشکر عراق که تا تابت سم بساب
عباس میرزا بود شاه عباس جاری گشته و در همانشب محمد زمان سرا پرده و سلفنت که عهده ایشان نواب مستطاب علیه عالیه زینب بیگم بیسه
شاه بخت نگان و نواب سلطانم والده نواب سکندر شان بوده با سایر شاه زاده ها شبیر آمده بحرم سرای مقدس رفته شرف طاقات نواب
در یافته و مرشد قلیخان کنیزه ای دولت روز افزون حضرت اعلی شاهی طل الهی و دشمنان قوی دست را بین آسانی مهیت در آورده و
لشکر و فع ایشان افتاده و در تعقیب اسمعیل قلیخان آمده که و نه فه از طایفه شاهسون داشت قورخمس خان از بریش سفیدی شاهسون و عده و اداد
با خود متفق ساخته فتل ایشان را عاجلا صاب شمرده و زدیکی ایوان چهل ستون را آراسته جمیع امرا و ارکان دولت را حاضر ساخته حضرت اعلی
شاهی ظل الهی با جاه و الزام سند شاهی را لفرقلمت همایون رفعت آسمانی بخشیده و در جمیع امرا و اعیان قزلباش که در پایه سریر اعلی
صف زده کمر و لنگهای بر میان بسته بودند خواتین ابوطالب بیرزادی را بخون برادر سعید شهید سلطان حمزه بیرزا آسوده و نوازش
و صوفیان و ریش سفیدان خطاب کرده طلب قصاص فرموده و جمیع طوایف قزلباش رضاجوی گشته تصدیق قول همایون کرده و تحقیر
نموده که آنحضرت را بجای ایوان چهل ستون حاضر ساخته صوفیان و خواجه ایان این دولت ابشیراز در میانجا بقصاص رسانده و چون ایشان
حسب الامر از بالاخانه ها بین آمده و انسته که حال چیست یکیک گریبان ابوطالب میرزا سیده از اطراف و جوانب شمشیرها در ایشان میناوند
نوجی که علیقلیخان کشته بود اول اسمعیل قلیخان را پاره پاره کرده و بعد ازان علیقلیخان را آورده و از همان شربت میچشانند و محمدی یک
ساروسولاغ را نیز از خانه محمد شریف یک آورده بجایاران حق ناشناس آسایش اخلی که احتمال کشتن او نبود تحقیر یکی در میان نبوده
نهان کرده و بوکشیده و یکدیگر و کس را تخمی کرده و بدنبخت کشته شدند رضاقلی یک اینا نلو نیز که عهده ابوردی و اک با شانی او در قتل شاه زاده

۲۴۲

منعقد شده بود کشته شد و اموال و اسباب ایشان بحیطه ضبط درآمده تقصیر جایرام را وزرا و ارباب مناصب بمقدور کشته بکار برده
ترجمان قرار یافت و باسم هریک فراخور حال سبقی بر سبیل ترجمان قسم شده و مجملان سپرده ندکه او بصول رسانده و آن سبق بموجب و انجام
جامی که از خراسان همراه آمده و کمال پریشانی و اشتغال تقصیر رفت خاتمه بحمد الله و المنه که صحیفه اول از دوره تاریخ عالم آرای عباسی رقم اختتام
پذیرفت سوانح عجیبه غریبه ایام دولت با سعادت آنحضرت تا زمان محبوس بر سریر دولت و کامرانی نوشتی که دانست و توانست بر صحیفه جهان
نگاشت اکنون وقت آنست که جاوید نگیو خرام قلم در مضمار سخن سرائی کلیوه در آورده شروع در تسوید صحیفه دوم نماید و بیان جلوس
همایون شهریار عالی همم و شرح احوال خجسته مآل آنحضرت و قضایای زمان دولت او بمقتضی ترتیب در رشته تحریر کشد و عزم است که صادرات
احوال آنحضرت را در صحیفه دوم که قضایای زمان پادشاهی ایرانست مثال بمثال نگاشته فلک شیرین مقال گرداند تا برستگان گاه
عالم و عالمیان تحسین کرده که در حال آنحضرت تر اتباید فلک مستقال و نیز دوی نخبت مساعدت انحترفرخ فال اقبال چهره فتوحات روی داده و وجه
کونه زمانه او باب ترقی بر روی اولیای دولتش گشاده و بکچ طریق صمام انعام را انجمن تدبیر دوای صایب انتظام و انتظام نخشبیه و آثار
ماثرالعین کشورگشای و ارباب رای و تدبیر چون نظر بران دیباچه دیوان تقدیر انداخته قوانین پسندیده رای اش را دستور العمل خود ساخته مقتضی
از ارباب دانش و فطنت آنست که در بدین مطالعه در بدو جا نظر بسهو و خطای انداخته بدین عنایت و الطاف وی دیده و
مروت و انصاف در دو کرده و در مقام اصلاح در آمده بمقتضای این کلام که ع بزرگان خورده بر جوزا
نگیرند و بحبت باید و مدد کار باشند که بتوفیق الله تعالی صورت آرزوی گردد
چو بدو خیال رقم انجام دارد بخوبترین وجهی در صفحه جهان چهره
کشد گر صحیفه دوم بروفق مدعا رقم انجام پذیرد دوان
تازه عروس شبستان عافیت را بان

خسرو ممالک فتوحات عقده
دمجالست دست داد آنچه
و جاله عربیکی از ان
لبه نظر کرد تا
نشانگی ان
می کرد جان
نام نام
او آن

والسلام علی من اتبع الهدی
تم

بسم الله الرحمن الرحیم

صحیفه دویم از تاریخ عالم آرای عباسی عنوان صحیفه سلطنت و عالم آرای پادشاهان کامگار دیباچه دیوان خوانت و کشورگشای شهریار
کردون اقتدار کرجسب الملک والدین توامان ناظمان مناظم این دولت و مستدرکان این محاض ملک و دولت اند خجسته نامی صدق
احسان و سبط ابادرافت و امتنان نسبت جلالیان زینت پذیرفت چه هریک ازین گروه والا گهر خود را در درگاه احدیت مامور یا مامور آن
یافته اجمال و ایمان دانسته این شیوه و سنت را پیش نهاد همت ساخته در نگهبانی خلق نهایت کوشش نموده اند فقشان بزرگوار طبیعی
در فضاء امکان علیار سیده به دولت جاودانی و عزت دو جهانی فایز گردیده اند و ارباب تحقیق و دیده وران عالم تمیز مدعی که نظر بصیرت
مشاهده و مصنوعات کارخانه خلقت گشوده اند صاحبان این نشانگاه و در دانشگاه این کیفیت شاهد راکه از مظاهر صفات کمال احدیت است
بر حسب خطاب جاذ ارتاب السلطان العادل ظل الله مقبول بر بویت و مجزوی از اجزای نبوت و ولایت شمرده اند نظم عدل کن کز
در ولایت دل ۞ در پذیری زنده عادل یعنی جاوید خوبر عدل آرست ۞ آسمان و زمین بر عدل بایست ۞ محمد بنده و الله که ذات کامل الصفات
عالم آرای صورت و معنی خدیو جهان و قهرمان زمان شاهنشاه قضا قدرت قدر توان خسرو کامگار بخشش کامران خوان صحیفه عواطف
و عالم آرای آرایش ایوان عدلت و کشورگشای رنجت افزای سریر جهانبانی آرایندهٔ دیهیم صدالت گستری فرزندی جهان خرد و
دانش یگانه که مهر درهای آفرینش سلطان جهاندار دولت و کامگاری رتبه او و نگ نصفت و بختیاری سمی خجسته اختر الزمان ظل
ما جاوس حضرت شاه مردان که از روی فرعقیدت و باک اعتقادی خود را کلب آستان و یک آشیان آنحضرت میداند نظم ورد اتباع او
اقبال ۞ شاه بت قصیده اجلال ۞ فخر آل نبی عرش اساس ۞ خسرو ملت شاه دین عباس ۞ اعلی الله تعالی لوای دولته و خلافته و بین شیعته و
ستوده بموصول و باطن فیض موانش بین شیعه گزیده مقبول و محبوبات ناجرم از دوان رفیع الارکان درنگ خلیل مانیا و بختیار توقیع

سلطنت و پادشاهی ممالک فسیح المسالک ایران که خلاصه ربع مسکون و بهترین بقعه صالحات از هر دو شاه راد کامران این دودمان معدلت نشان
بنام نامی آنحضرت و عالیحضرت رفیعه نگارنیب دریافت یافته و منشور این موهبت عظمی باسم سامی سلطان سلاطین نشان توشیح و ترنمن پذیرفته امید از انکه سایهٔ
رحمت آباد ارم مثال ایران که ممدوح جمهور صاحب خوبان عالم سیرست از هنگامهٔ حوادث زمان پرهرد کی باقیه کشن احوال ساکنان آن بقعهٔ
از هجوم هموم بی طراوت نشده و بواسطهٔ اتمام جمیع اقبال و اتمام نسیم عنایت ذوالجلال و زوال کوتر شال نهرین جاه و جلال آنحضرت طراوت تازه
و نکهت بی اندازه یافته انضاره و تحزی از سر گرفت و چنانکه در صحیفه اول این اوراق نگاشته کلک بیان کرده مقر سلطنت رونق افزون و پیشتر
خلافت آبه مقر و زاورده موکب مسعود در رنگ دارالخلود کرده انیده و اعادی مخذول العاقبه که نخل و خارکشن بمثابه بار دولت اند بوجه از وجوه
بوده از نایره قهر قهرمان زمان سوخته و اعدم گردیده و آنحضرت بجانبت و اهب صنایع تفویض والد عالیشان بی بدیع و صانع بی بدیل
فرمانروائی ایران و تخت فیروزبخت آباد اجداد عالیمکان گشته و جمیع طوایف و شایش کرده کران تا کران بادیه حیرت و بی اشنائی بوده و خود
گرامی آن کوهر دریای سلطنت و پادشاهی را کزین همه بازار داهای آسمانی و همین علیه از عطایای یزدانی دانسته از نهضت قدوم فرخنده پیکر
آثار راحت و شادکامی بخیر ظهور آورده و غلغلهٔ بشارت و مبارکباد از سایه طوایف انسان بگوش جان افتاده و فراز منابر و جوه و نقود بنام
سکه و آرایش بافریت سلطنت و پادشاهی و آوازه خوانت و شاهنشاهی آن برگزیده الهی قرار قطار آفاق آشتیار یافت خوبی از اطراف
و جوانب روی ارادت بدرگاه کیوان اشتباهش آورده و پیشکش و نثار بیشمار محمود و زر بسیار حال کاغذ انام بمثابه کوه یا قوم شاهنشاه ملک و
دولت بکام و بخت رام و فلک همره و بخت راهم توامان مبارک کوه و بر تو عنایتی شان که بر تخت نزینده و تخت کیان برآرای اورنگ فرمانروای شکوهی
دارا نشان شهریار خایت پرور دکار قضا بار تو بدرا و قدر یاور تو بد مبجر طبیعی رسد حال تو بود کیتی افروز اقبال تو بد بانی خیر خجسته و جهانیان
بر اورنگ شاهی صد و هشت سال تاریخ جلوس بمیمنت مانوس آنحضرت را مستعدان عراق فضل تازه یافته اند و این دره التحریر بنظر بین در رشته
نظم کشیده نظم کرد بر تخت شاهنشاهی ۞ چون جلوس آن شه عالیجاه بود ۞ چون سایه نه ای جهان ۞ سایه انداخت بر جهان و اسه ۞ سال تاریخ دان
طلب میکرد ۞ با تمنی مالک رو کز فضل اله ۞ دهم شهر فروردین عباس بهادر خان تاریخ جلوس سعادت مانوسش سنه ۱۰۳۷ از انعامات عالم فیضی در فروز و شاه
جان در بیمی است نظم بر تخت خلافتی زد کیه شه ایران ۞ تاریخ جلوس شه عباس بهادر خان ۞ بعضی مروج مذهب باقیه اند و بین ایشان نظم
دراورده ع تاریخ عهد مروج مذهب یافت ۞ ظل الله عباس بهادر خان هم امید که زمان دولت سعادت توامش بظهور حضرت صاحب
متصل بوده انوار صدقتش در بسیط عرصه گیتی گسترده و بوده قاصد قصر خلوتش از انتقال حوادث روزگار بمصون و بوده جهانبان دولت
خوانی مرحمت و سالکان مسالک اخلاص و دوستداران عقیدت کیش را بانعام و اکرام بر حلقهٔ ارادت و یکرنگی این آستان رفیع البنیان
در کوش و خانه حقیقت و محبت گردانیده و منت که از ریزه خوش چینان و از تخصیص مصاحب سعادت که در رفعت این خدیو زمان منصب والای
وزارت و دیوان معزز و محترم بوده و دیباچه اقبال نامهای و القاب سامی آن سعادت مند موشح و مزین و صدر صحیفه اول باوصاف کمالش
مصنون بوده از زلال روبندهٔ اقبال رافت و امتنان و بشجره سعادت و ثمره ریاض معدلت و احسان سلطان سلطان نشان بهره مند و خرم
باد توجه حاظر آفتاب اشراق آنحضرت و آفاق کامیاب عزت و عافیت باشند اما بعد راقم این مقالات و محرر این حالات که در فروزنگر

ایشان را از دخول مانع آمده هجوم نموده تکمین نمودند و بی اعتدالانه بدرون دولت خانه در آمده و ایوان بالوان جهل ستون در آمدند
و اقتدای ایشان بایوان جهل ستون را داده موالی مزاج اشرف است و مصاحبت آن حضرت یافته دفع مرشد قلیخان بآسانی خواهند کرد حضرت
اعلی هر چند که از اظهار مرشد قلیخان و نیابتی و فعل قبیح او ناراضی بود اما لطافت رای چون تدبیر حمایت جانب مرشد قلیخان نمودن بدان
وسیله خیال مذکور را که بخاطر دیگری میرسد آمده بود نه که از دیدن ایشان و بزرگی مایه طریق سلوک کوک قوله
داشتند از میان برداشتن اولی و اهم دانسته زیرا که چه دفع این جماعت بسیار تدبیر آسان بود بایوان جهل ستون در آمده
بایوان جهل ستون واقف شده نگین نژاد ایشان بایوان جهل ستون فرستاده که مطلب شما از این هجوم و ازدحام چیست باعث این شورش
و غوغا کیست ایشان گوناگون عذری کرده و ولیعزی که می بایست کرد نکرده و هراسان تر گشتند نخست مطلب خود را بوقوف دیگران
نموده در جواب عرض کرده که ارادهٔ استقبال میرزا محمد امین داریم و آمدیم که اگر خان میل استقبال داشته باشد با تفاق به استقبال رویم
والا از حضرت اشرف رخصت ایشان داده و فرموده که شاه را بدیدن که خان و حضرت اشرف بهمی مشغولست و نتوانند آمد ایشان از کمال سفاهت
و جهل نابکشته بعد از استقبال بیبات اجتماعی باغ سعادت آباد رفته دانسته که بعد از این از مرشد قلیخان این متوانند بود هر چه پیش آید
کار برده آنچه مخالفت او ظاهر ساخته و بجمع نمودن لشکر مشغول شده و بعضی را که اول حال در کمال آسانی میسر بود دشوار کرده بخود راجع ساخته
مجملا چون هنر جمعیت و شورش خوشحالی ایشان در باغ سبع اشرف و مرشد قلیخان رسیده قورخمس خان شاه را از ایشان و منسوبان او
کرده که سبب این شورش چیست و چه مدعا دارند ایشان جواب گفته که بسته و اقتدار مرشد قلیخان را ضمی نمیدانیم و ملوک ما بخیار را و نسبت بدان
حضرت علی شاه را بهتر میدانیم که مرضی قوانش ضمنیت و مدار ما او تعیش و صحبت صورت نه بندد حضرت اعلی فرمودند که شما لازم این مدعا
اگر حرف دولتخواهانه بخاطر شما رسد باز به سوی مرشد قلیخان و دیگری نگفتی و نباشد قاعده آنست که با هر چه قرار داده باشند
کرده و بعمل آورید بخود سری در میانه قرار نباشد عکس نگشتن و لشکر کشی نمودن موجب عصیان و طغیانست و بحوالهٔ اگر شاه را آنجا نیست دیگر مولود
و سودای دیگر در سر داشته باشند دفع ایشان را در نهضت همت لازم و دانسته نتیجه آنکه ملک جمعیت ایشان را هم باشیده کرده و شاهی
سپون کرده و عاید فرموده اند که هر کس هر بهار گاه را و دست سیارده بود نشانه همایون جمع آید طوایف قزلباش گرده و کرده و بود نشانه
و میدان اسپ جمع آمده رفته رفته جمعیت ایشان تبغزده و پراگندگی روی آورده و ایشان از حصول مقصود مایوس گشته قورخمس خان را بجمع
خود طلب نموده مصوب با و نسبت اشرف بهام کرده که قصوری در اخلاص و شبکی ما نشده و از نواب کامیاب اشرف کمال رضا
داریم خاطر جمع از مرشد قلیخان آزرده خاطر نشده و ایم که با بهر سوکی هیچ منصبی عالی از منصب دیوان اعلی سرافراز نیم و لازم
آن منصب از ما متمشی نشده و همگی هم در همم خود استقلالی نداریم توقع تقویت و عزت شیراز شیراز داریم و اکثر مطلوب ما بیرمرشد قلیخان است که
بندگان حضرت اعلی بفضل نفس متوجه شده و بنوعی لایق دولت قاهره بابا شاه و اوصلح فرمایند چون قورخمس خان مهام را بدین گونه
قرار یافته که ایشان منزل قورخمس خان رفته شب همان جا بوده روز دیگر مرشد قلیخان استرضای خاطر ایشان جبته از خرجه مطلبی کرده و نه و قورخمس خان
و سیدسیع شده که ایشان را با یکدیگر صلح داده قورخمس خان ایشان را تکلیف خانه خود کرده تا آخر روز در فی باغ سعادت آباد سپر دوان آمد و هر دو لشکر

او رفته و شب در آنجا بوده نه قورخمس خان مخالفتی خوارزم صافی پرداخت اما مجاهدت شاهی سیون کرده و تمامی جمع آمده بود نه در آنش
پاس داشته طریق عزم و اهتمام مرعی داشته روز دیگر که خسرو ثوابت و سیار را و رنگ چهار پایه فلک چیار رنگ برآمده جنود کواکب را نقشه
تیغ اشتباه تفرق و معدوم کردانیده قورخمس خان مرد ثمار آمده و حمدی قلی خان دو الفقار عالم شیر از کرا عقل آنجا نبوده و با تفاق او آمده و از جانب
خود و امرا در خدمت اشرف نه زبانی و پیغاما خواسته شروع در گله گزاری کرده و عرض کرده که مرشد قلیخان برای خود بی عرض اشرف مطلقات مهمات
ممالک را فیصل داده و مهرهای اشرف را در گردن آویخته آنچه را اراده می کرده و خاطر او بوده بفعل می آورده قاعده آنست که مرشد قلیخان مهرهای مبارک را
من بعد خود نگاه داشته بندگان اشرف سپاره و که بطریق زمان شاه بخت نگاهان در حرم محافظت نمایند و در هر هفته دو روز دیوان کرده امرای
عظام که هر یک منصبی از منصب دیوان دارند و ریش سفیدان او یماق خود را جمع شونده و مهمات مرطانفه را بصواب و صلاح ریش سفیدان
طایفه فیصل یابد قورچی باشیرا در میانه قورچیان عظام و هر یک را از مراکه از کان دولت اند در میانه بیل داد یماق خود خوشحال و اعتباری بابا
بندگان اشرف فرموده نه که در زمان نواب سکنه رشان بجهة اقدام او استاده مدار اتفاق ایشان و تفیق گیری که بر جنین فساد در میانه قزلباش رود
نموده در زمان آن قاعده را از خاطر محو نگردانیده بابا و شاهزاده مرشد قلیخان را محل اعتماد دانسته متین و عقده امور را بدای مهمات
او تفویض کرده و ایم هر کس رضای خاطر مبارک را میخواهد او را بزرگ و درویش سفید خود می باید دانست محمدی قلیخان را ثنای مجاورد و کفت گوی
آواز بلند کرده و مادر مرشد قلیخان سخن خشونت آمیز گفت حضرت اعلی را بر غضب مشتعل شده فرموده نه که ای مردک مفسد تر از آیا بیت تیز از در تبه
خانی سر فراز فرموده و ایم زیاده از این چه توقع و داشتی که سیاه قزلباش فدا دیگری و دو جود امثال شما مردم که بخود سری را بمانه و ایه عار نگذارد و استبد
ع فتنه گر ملک سر انگیخته یعقوب بیک ولد ابراهیم خان و الفقار را که هر دش که در زمان شاه بخت نگاهان حاکم شیراز بوده حکومت داده مجمعیت
قلیخان بدا باد جوالا کرده مشار الیه در مجلس بیت آیین او را کرنشه دست بسته تاج از سرش ربوده نگشیده و حسب الاشاره مرشد قلیخان هر دو انگشت
تبصل او میبارت نموده و همان لحظه بر تبه بالایت شیراز سرافراز نشده بعد از قتل او عمس خان ولد شاه و یخ خان باقی اغلی و الفقار را که هر دو از نواب سکنه
شان بوده و شاست او بجناب میرزا ایشان معزول گشته بعد از دو سه ماه که قرار بوده نه بر بستور منصب محرداری خایت فرموده و هم علیقی سلطان
محرد ار بابا و حواله کرده نه و همچنان شاه قلی سلطان خلفار اکه همین حالت و داشت منصب خلفای سرافراز فرموده و هم قورخمس خان را که خلفا شده و او
بگفایه او تعرون کردانیده نه و بعد از خان قلمار را و سنگه خان را قورچی باشی فرموده و دیگر نشستن بوصفان و مور خانه داده هم خان بزرگان یکدلتن
ابو المعصوم خان معین گشت و امرا بسته جلوه و فع هر غیب خان و برادران او را شکفته شده نام برده بابا و هم شاهی سیستان سوار شده
روبخانه قورخمس خان آورده امرا طاغی که تصور همچنی نکرده بودند از این حال آگاه شده چون لشکر دوم ایشان متفرق شده بودند تاب توقف نیاورده
در کمال اضطرار اکثری بایاق سوار شده روی مدابن که قزوین آورده که شاه خود را بکیان تواند رسانید متوجه قدم از شهر بیرون نهاده بودند که طلیعه
لشکر ظفر اثر بایشان رسیده و جز زنان سر خود کرده و امرا بعضی که بجنگ ایستاده بودند بعضی که سر خود را جنگ نکشته بودند بعضی که سر خود را جنگ نکرده بودند دستگیر شده
سوای یوسفخان قورچی باشی که مرشد قلیخان بجهة آشنائی فی جنگ هر دش و دیگر حاجی بیگ اردوم استاد رضی قتیل او نشه و امیر اصفهان خان برادر بیرم
خان که نواب کامیاب اشرف را باد شمنت تمام بوده امدی از خانجا در زنده نگذاشته و این دو کس اگر چه کشته نشدند اما محبوس کرده اینه بقلعه قزوین

او بعد از مدتی که در قلعه اوزبند بوینغان با تماس ایشان حاکم کرمان که عمزاده اش بود بنجات یافته امیر اصفهان تقبل سید میرزا عبداللہ پسر میرزا اسماعیل کرد محرک این فتنه بود با میرزا نظام الملک برادرش گرفتار شده و محکم ایشان بترجمان قرار یافت دین رو میرزا زمان ولی برتبه وزارت اعظم سرافراز گشته اعتماد الدوله لقب یافت و بسعی او میرزا ابوالولی بحکومت در زمان ابوطالب میرزا صدر نشده بود بدستور سابق منصب صدارت سرفرازش شد و عمدای عمراشرف بلیه بهیک گونه متعلقه شد بعد ازین قضایا مرشد قلیخان سرمایوس گردان رسانیده حسن حسین الاست تقال برسنده وکالت دیوان اعلی گشته ده با نظام عمام ممالک پرداخت و نواب کامیاب اشرف را تکلیف دادمادی کرده از شاه زاد گان و نبات مگر ابن دو دمان چیه سلطان مصطفی میرزا که تا غایه بجایداد می در نیامده لوده بعد چیه سلطان حسین میرزا و اله ابراهیم میرزا که در جوار نواب غفران پناه شاه زاده مغفور رسلطان قدر میرزا بوده جنه تواب همایون اختیار نموده و آن دو عمزاده را برای استان سلطنت باشتری اوج سعادت قلعه نبیه در میدان اسپ شاه جنب مکان حسن خوکانه دجلس پادشاهانه آراسته شاه زاده را عموزاده گرده خلعتی تمام طرب گزانیده و در شب سیوم با هردو در قلعه واقع شده احرام حرم سرای اقدس بوجود شریف آن دو همایون طلعت آرایش یافته بین حال امام قلیخان قاجار بهلکر بیگی قراباغ با جل طبیعی فوت شده و ایالت آن و الیت هجرخان و لد خلیل خان برین شاه و ردی سلطان زیاد اغلی قاجار که در زمان شاه جنت مکان بهلکر بیگی قراباغ بوده مغفور گشت ذکر وقایع سنجان ایل قزلباش که حال دویم مجلس همین است مطابق سنه سبع و ثلثین و تسعمایه هجری و شرح استیلای ازبکیه بر بلده فاخره هرات و کشته شدن علیقلی خان و پسته ایال طایفه شاملو چون زمستان پایان رسید و نوروز عالم افروز نفرخی و بهاری روی داد نظم با بهاری حرب انگیز شد ز روی هوا ظلمت آمیز شد ز اثر ژاله کوثر سرشت یعنی چون گشت جو باغ بهشت یا بتابین عرصه جهان که غارت زده کان لشکری بوده از نهیب حوادث اطمینان یافته با هزاران برگ و نوا نشست و هر فی از هر گرفته و شاهان ریاحین که در جیب انتظار برده بودند بجلوه گری در آمده و بیمه افزای مخافی نگشته مرشد قلیخان تهیه اسباب یورش خراسان دیده همه روزه او قات صرف انتظام احوال لشکریان مینمودند و نواب سکندر شان و ابوطالب میرزا از هم غشت قرابت اول حال تقلید الفلوب کو طالب میرزا نیز در انجا بوده و فرستاده که تا معاودت سفر خراسان دران قلعه باشند و ثانی الحال بجنه تردد یکی کسون بوده آنجا را مصطفی جنده قلعه و ارامین ری که و سلطانیه عمارت و منازل مرغوب دارد سکنن ایشان قرار یافته یکی از معتبران طایفه است بلکه که محل اعتماد او بحافظت قلعه و رعایت ایشان معین گشت و مرشد قلیخان اگرچه همه روزه اطراف سیاق خراسان و پستی عزم قلعه هرات در میان داشت اما بدان جون از طغیان قلیخان شاملو حاکم هرات خایف بود و توجه خاطر اشرف را ما بهتمالت بجانب خود مشاهده میکرد بنا بر بعضی مصالح که در فرستن خراسان تاخیر مینمود تا اگر سابقه و احوال آن حدود ان قلعه هرات از فقدان آذوقه و عفونت هوا و بهاری که در قلعه بهم رسیده و بوبی تاب و توان گشته و هدت مصادره و قت قلعه داری نداشته و طایفه اوزبک بر قلعه مستولی گشته آن بلده و ناحیه و مدت سنوات افتاده شرح این احوال بر سبیل اجمال آنکه چون عبداللہ خان از اطاعت و انقیاد علیقلیخان مایوس گشت بعزم تسخیر قلعه هرات با قلیب و طایفه اوزبک بجانب مصر و قیام نموده و قلعه را مرکز وار در میان گرفته علیقلی خان و طایفه شاملو مردانه پای ثبات و قرار پیشوار داشته هوازم قلعه داری بر داشته همه روزه از جانبین محاربه و مصادمه و قوع مایافته بارها بزیر کیرو دار گرم بود و بیمه

صفیر تیر و تفنگ جام ایل میگذارد بعد از مدتی که توجه همایون اعلی از خراسان باعراق و تمکن آنحضرت بر سریر سلطنت موروثی ایران سمو یافت طایفه جلیله شاملو گردید اگرچه علیقلیخان بنا بر جنایتی که قیام بین واقع شده بود از عهده مرشد قلیخان مایوس بود اما بمحض عفوت و خلوص طویت و خلوص خدمتی چنین سابقه این دولت عظمی تا ممکن و مقدور ایشان بود کوشش مینمود و میکفت اشتد کما اوزبکیه قدم بر خاک ریز توانند نهاد و چند مرتبه هرو نیان هجوم نموده بتخریب و تاراج در آمدند و محصوران مردانه مدافعه کوشیده و بسیاری از مهاجران نامی را بر خاک هلاک انداخته تا اگه مدت سی سه ماه بامتداد کشید و از جمع طرف نسیم امدادی نوزید از فقدان آذوقه و قوت مکول نامناسب و عفونت هوا بیماری عظیم در لشکر محصور ارخوام بخواص لشکر سرایت کرده هر روز خلقی کثیر از کرک و تاجیک راه عدم می پیمودند و بدین جهت اشغال تمام باحوال محصوران راه یافته از صدمه مدافعه عاجز گشته و بعضی از اهالی خراسان که در قلعه بوده بخصوص صاحب میر بازرگی که سالها نگ سرور و داد سیدولت بود بحرام نمکی کرده و بر جی را بزوج را که در عهده او اهتمام او بوده خالی گذاشته به هرو نیان مخبر شده و بی سر انجامی قلعه و عجز و اضطرار بقیه یاهیان و عدم قوت و مدافعت ایشان را بعلیقلیخان بوده بعد ازاله خان خاطر نشان کرده و اظهار داده و لتواضی او بر بکیه موده و در تسخیر قلعه سعی کردن گرفت علیقلی خان بوطاق تاک رو و بادی پستوفی خود را که با و نسبت قرابت داشت و چند نفر از معتمدان خود را بهرون فرستاده که با عبداللہ خان تمهید مصالحه نموده و قرار دهد که بجهت قرابتی راه دهند که دست از ملک بازداشته بخانه کوچ و اهل و عیال هرون رود عبداللہ خان که در اول حال ازینمعنی منتهای تطلیق بوده در توقف تجویز یک دو میر راضی نشده و با اگه نظم در آمین شاهان و رسم کیان یا جام آوران ای هنداز زبان دو در سیع عهد و زمان گشتن یا عیان معمول نبوده و هیچ یک از گشور گشایان و الاگهر و مرکب آن نگشته تکی نه موم کرده اند عبداللہ خان بران اشتیاق اقدام نموده و فرستاده و بار داده و بان توب بنا و بجانب قلعه انداخت و آتش جداده در هر زمن عسر آن همه کان زده و فی الجمله اسباب بانوس خود را سوخت فی الجمله جون علیقلی خان و اعیان شاملو از مضامین مایوس شدند و ابواب خلاصی را مسدود دیدند بهر طریق که بود قریب بده ماه دیگر بان لشکر خونخوار مقاومت نموده قلعه را نگاه داشتند اما اگر روح از کالبدیان خالی مانده بود در ماه دیگر بهر حیله که بود قلعه را بدشمن میسپردند و اگر قوتی از ایشان باقی بود بعد از فتح قلعه بر سر ازبک میتاختند و بعضی از ایشان که از بیم جان بخانه های خود رفته بودند شخصی از ایشان فریاد زد که این لشکر بیگانه بان خانیست همین از بهادران او زبکیه که همیشه مستعد یورش بوده خود را بهای برج رسانیده با سیان بالا رفته و چند کس را بالا کشیده و همچنین در دو سه برج اهل کرده علیقلیخان و لشکر فرصت یافته بی خلل و بدغدغه آوازه کرفتار آمدن ازبک و باره برآمده او زبکیه شهر بگشته و از غایت سراسیمگی و عدم قدرت اعدای از پستوطاق بمداخله ایشان هرداخت و دست از مخالفت برداشته و در کمال انتظار فی اختیار خود را بحصار امیر الدین گرد رسان شهر واقع شده و از پستوطاق بان خوک خانه رسانیده شهر هرات بدست او زبکیه دنیاده قتل و غارت و اسیر و تحقیر شروع نهاده آتش بیداد و نوعی مشتعل گشت که زبانه بگردون کشیده علیقلیخان و همی از طایفه شاملو و غیرهم که در حصار اختیار بناه جسته بودند در روز زوال پریشانی و اضطرار بسر برده جون آذوقه در حصار بود همیان کار خونخشت عبداللہ خان جون خبری از احوال حصار نه گرد اشت و تصور نمیتوانه کرد که محصوران آنهمه خون همی قلیل اند و آذوقه بسیار دارند و در نکده شتن آن تارک سعی بسیار خواهند کرد و معاهده با بتداد خواسته و با ساقه محمد باقی تالیق و میر قلیا با کو کمکش و امرای معتبر او زبکیه بعضی قلیخان سهام کرده که اگر بر قلعه داری کرده اند که با

یوحی جمیع اقوال و افعال آنحضرت موجب اثبات وحی است و آنحضرت کمال تعظیم و توقیر و احترام اثبات او را نموده و در توصیف بیک
احادیث کثیره وارد شده پس منکر کمال ایشان و دشمن گرامی ایشان است و نسبت کسی که آن حضرت را نقص نسبت کرده باشد
و متعصب و متعصب ایشان مرضی و متابع آنحضرت باشد و بنا بر فرموده حق تعالی قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله و توصیف کلام
کرشرف مجموعه سجان و غرغفران برسیده و ایضاً شجاعت و اهتمام حضرت امیرالمؤمنین علی صلوات الله و سلامه علیه در اعلای حق آن
مشهورتر است که کسی بوشیده مانده و در این باب احتیاج بتفصیل و شرح نیست و شجاعت حق مآبانه ایشان او بوده و خود تیغ شجاعت و مجاهدت کرد پس
این جماعت که اثبات نقص بآن حضرت میکنند غافلند از اینکه ثبوت نقص بآنجناب لازم می آید و ایضاً چگونه است صحیح کردن صحابه را
رضی الله عنهم با اینکه منقص علی است که شرف فراش آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم یافته و محبوبه آن سرور بوده بعضی از خود شنیده که گفتن
و شنیدن آن جایز نمانده و در قرآن مجید و احادیث که از طیبات بعضیشان و الخبیثون للخبیثات و الطیبات للطیبین علامات پس چون ملاحظه باید نمود
که نسبت خبث او بنحو نگاه میکرد و ایضاً وجه کدام بازاری را که نسبت بام شیخ خانه آن بازاری در کمال وحشت میکرد و پس چگونه مضاجعت
فراش خیر البشر را با مثال آنجناب که بعضی از طایفه نشسته نسبت میدهند توان داد و نخواهد بود بدین وجه که عاقل و اولی الالباب و اگر بعضی
گوینده که از امثال این امور واقع نشده و نخواهد شد نگفته که این امور جایز است پس ایشان نیز حکم آنها را داشته باشند
در آنچه نوشته اند که حکم آیه و احادیث اموال حکم بالبال و حدیث لا یحل مال امرئ مسلم الا بطیب نفسه حکم نموده اند مخصوصات و در زراعات شده مخصص
علی حلال باید جواب آنست که در آیه و حدیث اموال تخصیص بوجوب و سلم داده و آنچه تواند ثابت شده و گاهی ثابت میکنند از زمره دلایل
اسلام بوده و ایمان بیرون آمده و در این آیه و حدیث باز بعضی مخالف که بعضی علما اعتبار کرده اند و ایات و احادیث دیگر که احتیاج بنوشتن
نیست دلالت دارد بر اینکه قتل و غارت اموال و سوختن و ویران کردن زراعت و عمارت و نباتات اهل کفر جایز است و همچنین بازار
خلافی نیست و ایضاً حرب با جمعی که تبعیت پادشاه اسلام و خلیفه انام نمایند و تجاوز نبعت عصیان و رزنده جایز است با اینکه علما جنگ
گوینده و گفته اند و حمله و سلمانان نباشند و بدین دلالت بعضی حروب که صحابه علی بن ابی طالب علیه السلام در زمان خلافت خویش کرده
اند و از این قبیل است حروبی که علی حضرت خلافتی با بعضی از مسلمانان نموده اند و آنچه نوشته اند که در زراعات و نباتات اطراف مشهد مقدس
وقف مرکار فرار فاضل الانوار است که آباد و اجداد حضرت خلافتی وقف کرده اند چون اینها را در حجور و در الحرب و نزد کفار اسلام موقوفات
ممتاز و بدین جهت او نیز حکم سایر نباتات و در زراعات دارد و بر تقدیری که تعین و اختیار نامه بمصرف آنها مسلمانان خواهند بود و قتی که بمصرف
غیر رسیده باشند خلیفه را جایز است که آنرا بغیر ایشان و کفار اسلام حمل کرده اند و آنچه نوشته اند که اگر مالکان این دیار انده زنده بیغمبر انده نمود به
علیه و آله و سلم بر تقدیر تسلیم گوییم آیا بر گردیده آنها پس بر ملک انده بعلی غیر صالح را نشنیده و انده و آنچه نوشته اند که محل صالح انده صلوح فرع اسلام است
و آنچه نوشته اند که در مکه و مدینه و شام با علما صحبت داشته اند ۱۲ هر کس را روی به بیهوده نداشت ۱۲ بدین روی نبی سود نداشت ۱۲ و آنچه نوشته اند
که علما تخصیص ایشان کرده اند ممنوع است بر تقدیر تسلیم نباید بعدم اطلاع بر حقیقت و خاصه و ایشان خواهد بود و آنچه نوشته اند که گاه مارب از حجاز شهر
حرام است و قتل و حرب در آنها و جمعی که در مقام عرب نیشته جایز نیست جواب این است که حرمت الشهر حرام منسوخ شده باید احادیث صحاح

مشهوره و بعضی از خصوصیات حضرت امیرالمؤمنین علی صلوات الله علیه و فرمان آنحضرت بر سر اعادی دین اشهر و الست بربن و انچه
نوشته اند که امیه ما خلفت ابکن و الناس الا لیعبدوا ان از جمله تمکنات است در ان تمکن نیست و لیکن تمکن نیست که حرب با کفار را اعظم عبادات
و ای بر انچه حاجت که ذکر عبادت نموده و سب و لعن کار بیحیا بیخانه و آن کفر و ذنوب را باعث و ثواب میدانند با اینکه محققین است در اینجا
علما در لعن کردن شیطان که مخصوص بر جمعیت و وارد است و ثواب نیست و عجیب تا اینکه در میان ایشان معمول شده که معانی ظاهر
آیات و حدیث را میتوانند دریافت و در ترجمه آیات و احادیث که نموده اند از بین بین ظاهر الطغیان بر میگردد و همچنین
ایمه اثنا عشر و سلف نمینماید قد جاء الآیات لقوم یعقلون و اگر بعضی از مخلصین اقرار نموده از بعضی ایمه و سلف در ترتیب مقدمات فائده
با ایشان چیزی رسانیده و نه یاد اوری انچه ذکر کرده اند کسی را سخنی نباشد با اینکه بس در بین فریش خاصه ایمه اهیرون فرشته تا امان دو
با بعضی از خلاف بین کتاب همایون مطالعه نمایند که مذهب حق بر همه ظاهر گردد و السلام علی من اتبع الهدی جواب نامه اعداء
و انکه گوید ما محمد سنگ بر ستهای نوشته از قصص نتایج افکار و رشحات اقلام در ریاض افاضل ماهر النحریر ماهر الله و ما
الی سبیل الرشاد و حفظهم و ایانا عن التعصب و العناد بوقوع پیوسته در ان باب آنچه صواب و موجب اجر و ثواب است مذکور میشود بر
رای حکمت آرای حضرات عالیات مخفی نماند که حضرت سید المرسلین را وحی که در کتب شیعه و اهل سنت مسطور است خود را
مباینت کتاب الله و بحث عترت طاهره مامور ساخته و چون حضرت المؤمنین و الانبس او بعین علی بن موسی الرضا علیه التحیه و الثناء
طوعا و جبرا مرغوب واقع شده و اقدم عروض محمد نادم برای احترام غرب آنحضرت و بواسطه فوض برکات کرازی مطلوب آنحضرت
باشد و ذکر آن در این صحیفه مناسب نیست از حضرات عزت ایثار اختیار نموده و مناقوا قیاس الغنی دارد و نه از او نیک کاشفی این سیل
وفا و نسبت با طایفه بعد از تحقیق و تفتیش در امور دین تحصیل یقین کرده و انچه مقتضای حدیث و قرآن و موافق امر حضرت ملک سنت
اختیار نموده و از روی انصاف نگرند تا بعرض سیر ساند اگر قبول انظار عفاف آثار حضرات شود فهو المراد و الا من آنچه بر طبق باعث شود
بسکوم ۱۲ و خواه از سخن بنگرند خواه حال ۱۲ و غیر این سخن کسی که صاحب ادراک کامل و انصاف شامل باشد چیزی نخواهد بود و گاه آنچه از خلیفه با دار السر
کرده بین انجمه و دو بوده مسموع شده و آنست که نواب اعلی خاقانی باین دو صفت حمیده آراسته اند و از امرای ایشان نواب کوکلتاش
جاوا و جمعی دیگر بفنون فضایل و تبحر مرصع شده اند و الحق یقین که از ایشان الی الآن بمکابات علمای و اراضی واقع شده و نباید پوشش مشهود است که چون
شهاب قاضی و دی الحجی آبی ۱۲ معتبر نیست چه فضلاء مذهب ایمه اثنا عشر بسیار جامع ایشان مشرف نشده اند و علمای اهل سنت چنین خلاف این
کرده و انکه مذهب رشید متبع و محرمت و اصلی ندارد و اگر بعد از تحقیق حال و تفتیش اصول و اقوال فریقین در اختیار الله بین امری
فرمایند بکرم کارم الملوک ملوک الکلام مطاع و منقاد خواهد بود و مجدد طریق رشید و سبکی نیک گیرد و در احادیث مضبوطه اند و احادیثی که
متفق علیه هر دو فرقه باشد معتبر است و اعتیاد متفق آنست که آنچه متفق علیه باشد و اسطه مبانات حدیث مختلف فیه ترک نشود و در انکه
اهل اسلام منحصر در این دو فرقه اند که اگر خلیفه بعد از پیغمبر صلعم فصل ابوبکر را میدانند اهل سنت اند و اگر حضرت امیرالمؤمنین علی ان فی ذلک لذکری لمن کان له قلب
را میدانند شیعه اند و قول ثالث نیست پس انچه متفق علیه فریقین باشد مجمع علیه برای مختلف فیه باطل بعد از تنقیه مقدمات کوییم انچه مسلم

۱ اهل اسلام بیت و زکات میدهم

دلیل چهارم آنکه حضرت مرتضی علیه الصلوة والسلام با وجود کمال شجاعت در وقت مبایعت مردم با خلفای شش و وفور قوت و مبایعت و مشایعت فرزندان با ایشان ضعیف و بیقوت بود و آنحضرت لازم می آید چنین باشد که قبل از آنکه حضرت امیر را تمکین و تمکن حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فارغ شود خلفای شش در سقیفه بنی ساعده و اگر اصحاب را جمع کرده و برای اینکار مجتمع کرده و آنحضرت را از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم شنیده و دانسته باشند و بالبداهه این حکم حدیث صحیح محارب پیغمبر شود و باعث قتل چهل هزار نفس از صحابه و تابعین گردد و فرزند پیغمبر نمیشد یکی از بعضی علیه پیغمبر باشد سخن گوید چگونه آنحضرت فرزند پیغمبر خلافت امکس ثابت باشد و بمقتضای دلایل پیشین ظاهر شده باشد که امکس کرخلافت پیغمبر و نقض عهد آنحضرت کرده و نیز از ان سخن فرزند پیغمبر اصلا آثار ربیتی و حضرتی کسی نیست و اگر آن سخن خطا بانه را اگر کس گوید حق و گوید ثواب حاصل شود آنکه دام ازین دو حال اقبح و اشنع باشد سبب آنکه اول اصلا باعث قدح نشود دوم موجب کفر باشد چه توانند بود اگر مضمون حدیث موضوع سب اشنعین کفر نمک شود جواب انتظام شده و اگر هیزی دیگر اراده و فرض شود هیچ کفر نباشد چه توانند بود و اگر مضمون حدیث موضوع سب اشنعین کفر نمک شود جواب انتظام شده و اگر هیزی دیگر اراده و فرض شود هیچ کفر نباشد چه توانند بود و اگر مضمون حدیث موضوع سب اشنعین کفر نمک شود جواب انتظام شده و اگر هیزی دیگر اراده و فرض شود هیچ کفر نباشد چه توانند بود

ششم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

هفتم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

هشتم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

نهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

دهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

یازدهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

دوازدهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

سیزدهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

چهاردهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

پانزدهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

شانزدهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

هفدهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

هیجدهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

نوزدهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

بیستم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

بیست و یکم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

بیست و دوم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

بیست و سوم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

بیست و چهارم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

بیست و پنجم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

بیست و ششم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

بیست و هفتم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

بیست و هشتم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

بیست و نهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

سی ام آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

سی و یکم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

سی و دوم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

سی و سوم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

سی و چهارم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

سی و پنجم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

سی و ششم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

سی و هفتم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

سی و هشتم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

سی و نهم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

چهلم آنکه حضرت امیر علیه السلام بعد از رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تا شش ماه بیعت نکرد و بعد از ان بیعت کرد و این دلیل بر ان است که حضرت امیر علیه السلام بر حقیت خلافت خلفای ثلثه اعتقاد نداشت و الا بیعت نمیکرد

والده و اولاد احوالشکاری نمای و خواطر ازین دغدغه فارغ ساخته بمقتضای رویه باقی در حیاته قرناش اعزت و کامرانی فرمانروایی حضرت
اعلیه ثابت دریا بعزاست و دانش خداداد یا اخبار بعضی از خاصگیان مرشد قلیخان که از بکار جزیره توبه نده دریافته از انجا که بمقتضای فضل
و دانمیش و دیر مرشد قلیخان دربسته نشده و فکر او مرکز اراده قاده و الحق مرشد طبع مرشد قلیخان از قبول آن ابا و استنکاف داشته از دفع این نوع
عادته عظمی عفت و زیدن از فضل کامل و مرد بود لیکن چون سفیر خراسان و امور عظیمه در پیش بود انحضرت از غایت تهور تغافل و زیده نمی
اطمینان مخاطب خاطر خویش عالم صورت بلامدارای میگذرانده و حفظ خود کرده و باحتیاط تمام و وضعی میگذرانیدند تا انکه مرشد قلیخان بدولت
سریر اقتدار رسانیده و نجبه میگذرانیدند و زمان فرصت بانحضرت ملوک میفرمود و زیرک آوان نشود و تمام و استیلای قوت غضبی و حدت
طبع و آتش مزاجی بود بدان طریق سلوک میکرد و بخشم حقارت در انحضرت نگریست القدر اختیار نمیدانه و که بار اراده خاطر مبارک عطای کبری تواند
کرد و العدی از زرگ و تا چیک راقدرت آن نبود که مرضای او بخدمت اشرف بازگشت و آشنائی تواند نمود و زیاده تغافل و زیدین و حمله
شریفش کنجینه و عرق ناموس سلطنت و حمیت پادشاهانه بحرکت آمده بارگاه حضرت بارگاه کاون ضمیر نمیرش نشتال یافته و مع ذا با وجود بنفسه
نشده الحیاء و با جمله دغدغه جانی بعلاوه آمیخته شده بود و دفع او شمرده و عرفا زدنت سخت نارام گشته میخواسته که خود دست مبارک بکون او آلوده
چرا که از خراسان آمده با که حسب الصلاح مرشد قلیخان در خدمت آنحضرت بوده مستحکم امور عراق آن میگذرانیده چون اهل عراق با طاعت و اصفای ذاته
اراده و خاطر اشرف مایل متعلق گشت که بوسیله ایشان دفع نماید در خفیه مصمم نزد میرزا محمد که زمان بوطالب میرزا و زیر و اختیار دار دولت
شده بود فرستاده او را بمنصب عالی و وزارت مژده داده که اهل عراق که محل اعتماد باشند قرار این امر داده شما را الیه باشد تا یک
قرار او که آنک اصلی گردانیده بکجا ان عقیقیان بوده بود اجابت بجهت مصاهاته که قرار گرفته بکجا آمده وکی از مرشد قلی خان داشته آلده دیرا
یک زرگ باشی و محمد چیک والد الحش یک سار و قلی قزاوند که این خدمت متعهد برسانند از خراسان آمده با قراحسن جاوشلو و قزلباش میروند و بکجان
کرده و اشتاه و بکجه حضرت اعلی شاهی او بود رفیق ایشان گشته و اشتاه و فرصت میجوید تا انکه در شبی که قرار اصول ارشاده بود السلام واقع
شده بود و مرشد قلیخان بطریق معهود بکنگ آمده در خیمه و انجا که در پیش ان خوانچها اشرف نصب میشود نه تا بیده بود نصف شب
که اول کنگ اکثر مرتاب او بودند نام بردها بتحیرها میکشیده بر سر او آمده و اول است یک تبرزی زده حمله ازان قزاحسن و دیگران کار
ما تمام رسانیده و قرع انعقیضه نمیکمال فی الفور صبی توانه بود بجا نیامده سعی در رده دولت او کرده در اعطای نوای دولت تا بوین نموده محض
جاه طلبی و استقلال رسیده بزرگی آخر عمر خویش و میدی خود بوده که در آینه خاطر فیض مظاهر جاوین پرتو ظهور انداخته بود و با آخره کار را بجا
کشیده بعد از کشته شدن او همان خلعت میرزا محمد طلب فرموده و حسب الوعده منصب وزارت سرافراز نموده برادر مرشد قلیخان که در انوقت
مقدس بود ازان حدود احضار کشته نموده که زاید است یک برتبه خانی و پیش صفیدی او تاج سرافراز گشته بران مرشد قلیخان
ماه خانیت شده خود زمان و بجا زارت مخاطب والیه نامزد گشته و البته و پیروی یک زرگ باشی برتبه امارت سرافراز گشته و الشاهی بجهاد و عقاب با
شقفت شده محمد یک سار و قلی راداره و نه اصفهان فرموده و قراحسن نیز برتبه خانی و الفتاهای کوناکون سرفراز گردیده و حضرت اعلی شاهی
علی الجمله کما غایت در امور سلطنت پادشاهی مدخل نمیبرده نفس سنگین امور دین و دولت گشته در خاطر انور نموخ یافته بود که

هرکس از مقدمان قزلباش بخود سری و خودرائی برآمده باستیصال و قمع نموده و کل را بر تخته بیاورده دولت که از خرس خانمانک اهل نفی و اضمحلال
و شکنال جوانست نویسد و دران برمرده نگشته و بر نیامده سحاب الطاف الهی و فکر صایب و حسن تدبیر حضرت شاهی ظل الهی طراوت آفرینه
باکجک بعد از قتل مرشد قلیخان در سیاه و زکریج کرده و بهمین سیاه مزدول بحوال واقع شده محمد خان ترکمان که در ان چنده زرده بار و وی سیاه یاغی داخل
شده بود و بخواست که بطریق زمان نواب سکندر خان صاحب اختیار مستقل بود و بهیچ معنی فی نشود و مصلح فی نشود و فیض نیابد و حضرت
اعلی خود از چنده حمله کمال فی الاتفاق یاد داشته و وجود او را غنیمت شمرده دولت می دانست لکن که باعث قتل نواب بر عرصه عدم علی سکوم و الده
انحضرت و همین شریک آن امر شریف بود دیگر که او اب جنابانی رضوان مکانی سلطان محمد نیز از عصیان و طغیان در زیده و بجمله قتل
امیر خان در مقام فساد و آمده و طماسب میرزا را دست آویز خود کرده و بآن شاهزاده و مرحوم که فرزند اکبر ارشده و لی عهد مرتاد او و صف
آرائی کرده و محارب نموده و چون هر امر رشته بود و نا امید خایف تالث اگر از جمله بقایای صفدان قزلباش بود و بجمله سیوم قتل مرشد قلیخان یا
فرخان نهاد که از انظار شفقت شاهانه بوده و طلب فرموده و اظهار کرده که چون حکمی جهت والا مقصود و فرصت را که نشده و فرصت دار بنیاد و قزلباش
برطرف شده و صفدان هراو بیاق را ارباب اغراض ان و بیاق ارنیاز دانسته و در بیاز بیچ طایفه نصب و بیاق نخوده و بایده و تواقیف
قزلباش عموماً یاد شاه و لی فتح کمال و بکجه کشته او امرا پادشاهی را تابع احکام الهی نمیدانسته و حالیا نیز اصلوست که از محمد خان چه مقدار فرشته
و فضاد در بنیاد قزلباش وقوع یافت مجموع قتل بیکار نه بجهت جوقتل فنی شاه و این مدت او قزلباش خاص و بکجی توسنه و مرد و طبیعت
قرخان نوجاه و فرشته زمین مدت او بسیه دار خرکاه و بهایون برون آمده محمد خان را که در بیرون خرکاه نشسته بود و کرفته تاج از سر او برداشته
و از تخمه ده شماره بیرون آورده و بیاسا خانجیل او رسانیده و سر او را بر نیزه کرده و در اردو کرده و نیمه خانجیل که بکجه قتل مرشد قلیخان را
تمام داشته از قضیه قتل محمد خان خوشوقت گشته شفقت شاهانه اسید وار شده سایر مردم را زین حدود واقعه که در نظر او بیمه میمنود از پس و پیش
پادشاهانه اندرشد نگشت شفقت پادشاهانه بای در دامن ادب پیچیده بدر خان افشار با ایالت استراباد منصوب گشته احمد سلطان ذوالقدر حکم
خوارزم بکومک و همین گشت و منصب قورچی باشی گری که معظم مناصب دیوان اعلی است بولیخان افشار که حاکم کرمان بود شفقت شده
و حکم ایالت کرمان باسم پیکلربیکی خان و لداو که در زیر تربیت او بود خراصدار یافته مقرر شده که کرمان رفته باطوایف افشار که در ین چند سال از دست و بیاق
تعاقد در زیده بوده بخوبی آمده و قشون آراسته بنظر رسانده تا ترتیب بحیل روز بحمله جمعیت حاصل کرده در انکک بسیار مدتی توقف فرموده و مازندران
اضراب این بیشه مقدس تشریف آورده و بشرف زیارت آستان و لیک آشیان حضرت امام ابن موسی الرضا مشرف گشته چندگاه جنه تفحص
احوال تخم اسانیان و تحقیق احوال او بر که گذرانیده و شمه از دشمنه مقدس و قف نموده و خاصه اوقات را صرف نه نشسته و عمده تحقیق تمام میفرموده و میرزا محمد وزیر نوای اقتدار فرانته و کمال عظمه و استقلال با مور وزارت دیوان اعلی قیام و اشت و در امور جمعی و تفصیل
نموده و در کل مواد اصلاحیه یاد و عمل شیوه بود و اقتان بکنی را منظور نظر شفقت کرده اینه منصب والای لکی و اتابکی شهزاده سلطان
حسین میرزا مقرر و سر عهده کرده و حکومت مشهد مقدس معلی با و مفوض شده و الشاهی خوشنان و معانی که بحالت با و متعلق بود با و تفویض
او میمن علی سلطان و حسن علی سلطان و سایر امرا دران تقسیم یافت در خلال این احوال سلطان علی خلیفه شاملو له قزاق خلیفه که حاکم

روز دیگر روز قیام نموده و از انجا روانه ری شده و چون در وقتی که مرشد قلیخان نواب سکندر شان و شاه زاده را قلعه دامغان فرستاده و فرستادن نواب سکندر شان مکرر و جمیع شاه مجاهد بوده در نیوقت اراده فرموده که آنحضرت را از قلعه مرودشت آورده و مصحوب خود گرفته در موضع اویک بشن عظیم و مجلس عالی آراسته نواب سکندر شان را از قلعه مرودشت آورده و چون باو و فرزند یک رسیده حضرت اعلی با پسران و برادر زاده بزرگوار سوار شده چون موکب اعلی نزدیک حضرت اعلی شاهی از اسب پیاده شده و در کمال ادب ران و رکاب سعادت مهد نامدار او شه داده نواب سکندر شان فرزند عالیشان را در آغوش مهربانی کشیده و به مدارج یکدیگر امتیاز و استبشار فرموده و از چهره دلشاد آثار کامگاری و بختیاری اندازه ساخته چون بدرگاه رسیدند خیمه جاه بارتفاع فرموده و آنروز را بعیش و خوشی گذرانیدند و از مجلس گوهر سرای متقدس سر طرف برده بعشرت و تحمل سرائی دیگر پرداخته و کیان سراوقی اقبال شرف خواهست و ریاضه و از انجا کوچ فرموده و در مرافقت یکدیگر را السلطنه قزوین رسیده بفیروزی و اقبال در مقر سلطنت ابدی الاتصال نزول اجلال فرمودند **کشادن پیشکاه و قایعی که بعد از توجه فرمانروای شاهی سرد رودبار بجانب قزاباغ روی داده و دست** یافتن بقزاباغ و قلع و قمع نمودن آنجا بالتمام قزاباغ قلعه ایست که در وقتی که مرشد قلیخان و ولی آقاجا کشتی گیر باشی را که از رودبار بدین عزم آمده بود بدار و طبلیسه و متوجه سر انجام ایلام بود که قضیه قتل او بوقوع انجامیده و آن امور از توقف صورت نیافته در حیز تاخیر مانده و میان از استماع توجه رایات نصرت آیات بخراسان استاد و خست نموده فرمانروا و پادشاه عالمگیر همه و مرکه دارا زمان الروم توقف و داشته سوده تسخیر قزاباغ گردد و ماچین شروان و آذربایجان واقع است گشته دار سلاطین گرجستان سماوین خان گرجستانی و فتحوا و این طرف بود و بگرد بارد و بیان محاربات نموده بود و درین اسکام فرمانروایان پادشاه اوباب حمیت متوقع داشته اما ابواجید و پسنده و ایای ارجمند و موقعیت و شمار الیه نیز کمر مردحاقل او بعلت ضعیف داده و پیلوز مخالفت که فی الحقیقه متعدد رش نبود خالی گرده و بر میان راه داده و برگذار نشست فرمانروا و پادشاه خاطر از او جمع ساخته بفرجال از مضایق گرجستان گذشته قدم ولایت قزاباغ نهاده محمد خان گرجستانی که در همان ایام بر تبه ایالت رسیده و بغرور اتفاق قبایل و ایلات و بیشمار بوده از استماع این خبر مضطرب گردیده و از امرای قزاباغ نظر سلطان ایل خود را گردان شده بر میان توسنه برتبه یاغی شاهی رفیت طایفه قاجار و ایل و اولاد بیاغات قزاباغ نوعی بجسم آمدند که مطلقا سامان و سر انجام جمعیت نیافته و مخالفت با آن لشکر تیز حمله و شان نبوده دست از جنگ کشیده در کمال اضطرار و پریشانی کوچ کرده از آب ارس عبور کرده و بسیار آمده و پریشانی و انتقال تمام با حوال آنجا فت راه یافته قبایل و ایلات از احوال و اسباب ایشان عرضه نهب و غارت گشته و فرمانروایان چند روزه بلده گنجه رحل اقامت انداخته قلعه و رکمال حصانت پرداخته ساخته و پرداخته مردان کار و آلات کارزار و آذوقه و یراق بسیار استحکام داده و مرتجعت نموده و حضرت پادشاه گرد قلعه تبریز و چون اطراف و جوانب آنولایت در دست قزلباش بود بعزم تصرف آنمحال بیرون آمده عزیمت اردو پیل نموده و تا سلماس آمده چون قدرت پیش رفتن نداشت از آنجا بازگشت اما شاه زاده و میان خلیفه خلف گاه حاکم قراجه داغ بوده و در مقام اطاعت و انقیاد برآمده و به تبریز فرستاده از فی سعادتی فرق دولت خود را افراخته و اجاج عاری ساخته مجوزه و میان را بسر خانه خود از این قضایا امرای قزلباش دست از ولایت حوالی تبریز کوتاه کرده و اردو باز و مرتفه و مصدوف گشته و آن حوالی بتصرف جعفر پاشا قزاباغ سنان پاشا مشهور بجمال اغلی

سکر پکلی بغداد بود او نیز هوس تسخیر قشلم و علیشکر در سر افتاده لشکر پاشای عراق عرب را جمع آورده و اگر او آن سرحد را نگذوه محق عاشه عزیمت آولایت نموده تو خمسان شاهو حاکم همدان بود امرای آنجا خبر نموده و در مقام مقابله و مقاتله در آمده ما قبل آنکه او را جمعیتی دست دهد جلال اغلی قدم آنولایت نهاده با غیبه تمام بحوالی همدان رسیده تو خمسان بکمال خفت و غرور از طرف خرم و احتیاط دور و متفقا بجمعیت لشکر نشسته و ماندگ مردمی که داشت بمقابله اعد استقامت شاه زاده و میان عباسی حاکم کرمانشان که تو خمسان خان آمده بود از قفت لشکر آمده بیشه و او از مدرسه منع نموده و چون تو خمسان اهتمامی بجانب او نداشت این سخن را یکبه و قدر ملتفت نبوده و جزم و احتیاط که کار زمه سپاهیگری است مرعی نداشته مبهوت گذاشته و شاه زاده و میان با لشکر کرمانشان بهلوان محاربه خالی کرده برگذار نیاسته و زده و میان جمعیت متهاتر نموده و لشکر قزلباش را که فوج فوج میرسیدند و تو خمسان در آغاز محاربه ساخته نقصر از جوانان شاهو از ضعف سپاه بیرون آمده که بجز خمیان را بجنگ ترغیب نمایند گروهی از زده سیده و چاره نداشته و با و در آویخته و یکدیگر را زدم تیغ آبولایت گذرگران شده و بروسیان پیوسته بودند او را شاخته معاودت نموده و بگذر کرمانشان رسیده و بگذر کرمانشان را طراف و جوانب او جلو امداد عشایر الیه خود را غریق بحر کارزار یافته دست و پایی که بمقدورش بوده و دگر فاگذشت نه از گرفتاری لشکریان دست از محاربه کشیده راه انهزام پیموده شاه زاده و میان راه از کرمانشان پیش گرفته دست نهب و غارت دراز کرده تا اهالی همدان و سپاهیان آنولایت بیم براوه و دست اهل و عیال گرفته بچنوا خرمنه و جلال از حوالی همدان گذشته طرف شاه زاده آمده آنجا که گیلوفرش طرف کرمانشان بوده است جمعیت قلعه ساخته و اختیار نموده که هم ولایت قلعه علیشکر تصرف درآید و هم الکا کرمانشان در تحت فرمان ایشان مانده با جمله قلعه ساخته قلعه دیگر در سعد و قاس ترغیب داده و حارس ذکمان و آذوقه یراق سر انجام نموده و مراجعت نموده رحای نهاده که شعله فطرتی نداره میان نمی آنجیخته و مواضع و مزارع خود را اخراب کرده و از اطراف و جوانب بر آگنده شده در این آوان طرف خراقی آبولایت قمره علیشکر راه یافته امیر و نهب و غارت بسیار بوقوع انجامیده جلال اغلی تو خمسان را خود بیغداد برده و تحقیقت تحت خواه کار عرض کرده و مورد پرسیدن گردیده **ذکر احوال امرای خراسان و بعضی حالات که بعد از مراجعت رایات نصرت شان دست** بعد از مراجعت موکب همایون از خراسان بوده اقتضا و او داد کان امیر الامرای گشاده و احتباس مطالب خود را که در خراسان صمیم داشته زره وی کار آورده شاه زاده سلطان حسین را دست آویز خود کرده و بعضی از امرای معزول را که در خراسان مانده و آنها بجانب خود خوانده و خاطرشان مردم نمودند که حضرت اعلی شاهی قلی آقی قطع تعلق از خراسان کرده و عراق قشر شریف برده و از اصفهان سلطنت خراسان تمکن می نمایند و جنگ خراسان را ضبط نموده از اعد اصیانت خیمایم و هر کس اطاعت ننموده بدفع او پرداخته الکای او را بدیگری سپیم جوان نام شاه زاده و میان او و جمعی بطرف او رغبت نموده و امیر الامرای و ریش سفیدی او و اقتخان را از غیر قشه از جمله محمود خان صوفی اغلی پسر آجه گز از حکومت نیشاپور معزول گشته بود با او اتفاق نموده و بهستظهار او نیشاپور آمده و خان بهستاجلو از زمان شاه طهماسب سلطان کوشک اغلی قوم افشار خان که حاکم نیشاپور شده بود چون عازم قدیم محمود خان بود به جانب او رغبت

نموده و ولایت خیاپور را بمتصرف آمده و اوند شاه نظر سلطان مشهد مقدس رفته محمود خان در حکومت خیاپور پیوسته مستقل گشت
و همچنین امام قلیخان ولد قباد خان قاجار که از حکومت سبزوار بجهة مدعلی و سگوند رعایا معزول شده بود سبزوار آمده و اوقاف
از تصرف کماشتگان محمد خان ولد یعقوب خان جاوشلو بیرون آورده بمتصرف گردیده ابو سلم خان جاوشلو حاکم اسفراین نیز با ایشان
اتفاق نموده و آستان که حاکم مشهد مقدس و از جانب حضرت اعلی شاهی ظل الهی امیر الامرا او دکس فرسیاده و اشیاز از خود دیگری و خود
رعایای ممتنع گردانیدن ممنوع گشته و در مقام آشته نگه داشتن مشهد مقدس معلی بوده آمد و از مشهد مقدس بیرون کشته و بدین راه و بهمیت خود
بوده که آمدن عبد المومن خان بخراسان روی نموده و همت خان محصور گردیده باقی احوال ایشان در قضایای سال آینده مرقوم قلم بیان میگردد
و بعضی از امرا معزول خراسان گردیده و مصادره گردیده بودند از جمله سلطان علی خلیفه قرمگان و حبیبی دیگر از نشقدان بجانب بیرجند
ولد سلطان حسین میرزا که حاکم آنجا تعین داشته و امیر بوده در قلعه بار بامر حسین میرزا برادر بزرگ خود محاربه نموده و روی نظر بایفه او پیش نموده و نظر
قلعه بار رفته گرد او را بسلطنت خراسان و قلعه بار بلطف آورده و بسیاری از رجال همان خراسان از بیم طایفه بعقبه دولت میرزای مذکور ملحق
بلطف قلعه بار رفته اما چون عاقبت میرزا رسیده میانه برادران صلح واقع شد میرزا به پیوسته قلعه بار را بمتصرف حسین میرزا گذاشته خود بر تخت
میرزا در اول حال بمقدم امرا گرامی داشته تمامی الضمیر ایشان پیوسته نموده امرای مذکور میرزا را آمدن خراسان اغوا نموده و خاطر خان
گردنه که ملک خراسان بهمیت گرد موکب عالی بلطف منضمت نماید بامنه گان کمر همت بکاری بر میان بسته آمدن سپاری بطور
می آوردند و فیقرب لشکر عظیم از طوایف قزلباش که در خراسان بودند موکب عالی همیشه در قلب میرزا بدارج عالیه ارتفاع خواهند نمود و رستم میرزا
اگرچه جوان شجاع و دلیر مردانه بود اما بغایت فراغت دوست و در راحت طلب بود چندگاه با بلغراد امرا نموده مجالس عیش و عشرت ترتیب
میداده و در هنگام مستی و خمار شراب و عده ها و پیشنهاد نموده و امامع یک از فوج بعضی نمی آمده و بعضی او قات کنایه خان شغل بر عهده مرقوم نمی
خراسان زبان می آورد و تا آنکه خبر استیلای جلال الدین خان بر مشهد مقدس باو رسیده یکبارگی قطع تعلق کرده و صریحا امرا جواب داد که تخت
سلطنه و پادشاهی ایران باو زیبنده و امارت و شاهنشاهی بر پدر بزرگوار او پدر بر پدر و اجداد او میراث مانده و بعد از ایشان بکاهیم دیگر سزاوار
استقلال خراسان آیم بعضی مخالف طبع حضرت اعلی شاهی ظل الهی است و بالجمله حضرت که میرزا شاهنشاه مکان و وارث ملک ایران بهمیت
می باید کرده و از یکطرف باو بیگانه مخالفت نمایند نموده معلوم نمیشد که همه مات برنج و نخواه و تشتیت باید ماخوذ و قرار داد که ذکر شمه خود و دم
شمه از خود باشم مجملا امرا و بالخصوص را صدر خود پیشه باجوزمان قاجار گذاشته را دزمین داده و پیش گرفت و پای و در دست عاقبت عهد
چنده و عهد فراغت رفیعت شمرده امارا و ضایع روزگار رجال عاقبتی نمانده زمانه بساط خانه بش در چیده و فرقرب انحلال و جوال آنشته را پای
باقی حالات او و مظفر حسین میرزای برادرش و قضایای قندهار و سیستان و آل حال او و سلطان حسین میرزا از انجا انشاء الله تعالی
قضایای سال آینده در استانی صفحه و تسویه پاقه تشریح و ربط و حل خود بحسب گزارش خواهد یافت انشاء الله تعالی ذکر وقایع او ایل

ترکی کرمال سیوم هوس عاقبت مطابق چهسنه شان و تسعین و تسعمایه عبارتنگه گرزنده بایسان کیرم شانامه دیمکی رنگ کمیستان
کیرم شکیی یاد تبان سرور انظاره دکیم شکی رشوق لب بایرا خوان کیرم درین سال فرزند جهان افروز بفرخی و خرمندی در رود خشیه

دوازدهم ربیع الاول اتفاق افتاد خبر رسیدن کان جون موکب شاه جان در برج شرف نزول نموده رشوق گل بصد افغان کشیده ع
ضمیر خواجه شاه جهان تازه کشت عالم پر موکب جاه این شاهی ظل الهی بقدر سطنت ابد قرین رسیده بکامرانی رو بجاده دولت و اقبال
نهاده کشت و منصب رفیع القدر وزارت دیوان اعلی میرزا لطف الله شیرازی که وزارت نواب غفران پناه جهانبانی مرحوم رجوع بود
درین هنگام بوزارت سرکار نواب علیه عالیه قایم مقام مفوض شده تحویض مایقه فاخره تشریف اختصاص یافته و خانه که در امامزاده یحیی قرب عطفی از آستانه گردانیده
نظام صوابم دیوانی را بکفایت کفایه او داشته حضرت اعلی شاهی ظل الهی ایام عبارت امرا و ارکان سلطنت قزوین بتشریف و شاه کامی گذرانیده بجهة تفریح
سکار و رمضان و اقتضای ایام شباب که بسیار رغبه کامنت و بباغ و بوستان تفریح و راح ریحان شاه قایم نموده و از لشکر خان همین خدا کام
ستان بوده لباس عشرت و نقاب عفت کرده چهره آگاهی افکنده بوده چون آگاه و دان خرد پرور و رباشطنام حمام ممالک که عادت
تعمل گشته بود پرداخته کلفه امور مملکت داری فاغل نموده چون شروع مصالحه و میان او و برادران شاه زاده و قطع نظر نموده ارمغان
آوردنیان و غیره بود که متصرف آل عثمان در آمده بود و تعیینی بر طایع کران می آمده و پرستادن شاه زاده و اصوم مرضی طبع اشرف و اعیان
قزلباش نبوده امرای اصابت تمامت تقتضی عقل و دین عقصوده و رضا نبات داده زیرا که اراده طرف دوم پادشاه عالیجاه و روی همت ممالک ایران
آورده بودند و امور ملکی باتفاق و رضایه خواهیت قزلباش واقع و بوساز نگهداشتن خان حاکم یزد تا مخالفت ظهور نرسیده طایفه دو القدر ان
فارس بتحریک و ایغوای نگهداشتن گرد رعایا سرکشی نموده و بعضی از امرای ارشلو گزرخه و اصفهان تا کوه کیلویه بتاخت و تاشه تاراج
اطاعت تازه ظهور نرسانیده بودند حسین خان شاملو را گرد کوه کیلویه بخوزستان فرستاده آن ولایت را متصرف بود و بازگشتی موکب شاه جهان
گردیده بودند سرکشان گشاف و ولایت اطراف ممالک ایران که حضیض طاعت درگوش داشتند از تاریخ فوت شاه جنت مکان
تا حال که پانزده سال ست هریک در مقام حکومت خود لوای استقلال افراخته دم از استقلال و استبداد میزدند و با خیال سلطنت بالاستقلال
دود دشمن قوی متعدد زده بجاره خزان نبود که مدارای یکطرف کرده و مدارا و کار سازگار گردند لهذا خزانه بان نگهداشتن ذهنون
کف رون چون دیده و دانا بگذرانیده شکر دون کردان رسانده صد با بالضرورت حضرت اعلی شاهی ظل الهی رضا بمصالحه داده و توسن
عنان برافتاده زده کشته عهد و ایمان چاوشلو له یعقوب سلطان را که در اوقوف حاکم دار الارشاد اردبیل بود بدرجه عقل و دانش و فور
خود و کیست و کاردانی و کفت و شنت از سایر امرا امتیازی داشت رسالت تعین فرموده میرزا را آمدن تعاقب نموده و ناموعد وقت
آمدن و بستانه بحضرت خواهد گذاشته تحفه و هدایای لایقه رسال نموده ولی آقای جانشکی گرجی را شکر او که وسال بوده بدین مهم آمده و توقف
داشت منظور نظر عنایت گردانیده و حضت انصراف داده چون شاه زاده عالیجاه ذکر جانب خواهد گذار رقم گشته بود که جلال اغلی شکر
بولایت عراق کشته و او که دیگر سری آمده در سلطانیه قلعه حاشیه نیاظر او نوخطر نموده که جمعی را تعین آن قلعه مامور فرموده تا رسیدن شاه
زاده بدار السلطنه آن قلعه خراب کرده و در حین انعقاد مصالحه قلعه شاه زاده در تصرف رومیه بوده باید ایالت و ولایت حدود ارزانی طبع
علی سلطان ارشلو عنایت فرموده او را تعین قلعه شاه زاده مامور حاشیه و امرای بیات را مصاحبت او مامور فرموده و ایشان حسب الامر
اشرف متوجه آنحدود گشته و قلعه را محاصره کرده و چند گاه در تعین آن اهتمام نموده چون دندانه آوازه آمدن عبد المومن خان بخراسان

خان بن ابوالمحمدخان بن دین محمدخان که والی مرو و نساوا چوره و ابیورد بود سیاه او و عبدالمومن خان دشت پدید آمد و از خوف آنکه
بود بهم اگر سیاه او عبدالمومن خان قصد ولایت او داشته باشد او نیز بکمک یاغیان و بعضی ترکمانان صیاین خانی ساکن نساء و تقوا که مجتمع
جمع بوده تا توانی شش هفت هزار کس جمع آورده بجوالی خبوشان و انکه و آمد و حوالی آن اجتماع بود و اقدام و امر اکراد بنفقه
اگر سیاه او محمدخان عبدالمومن خان بخبوشان و انکه و آمد و حوالی آن اجتماع بود و اقدام و امر اکراد بنفقه
نورمحمدخان مستاقد قبل از انکه آن دو لشکر با یکدیگر مواجهی گردند سیاه او محاربه بنود و بسمت جمعیت او را از هم فرو ریزند چه هر کاه او را در انهزام
محاربه اگر فی الواقع در مقام اداء عبدالمومن خان بوده باشد انهزام او سبب ضعف و فتور احوال عبدالمومن خان از لشکر قزلباش میشود
و تحیل کردن لشکر صباغی گرفته و سست از محاصره و شده باز و اورا دین خرقه جایم گشته که محاربه او لشکر را هاشمی بقاعده او نتواند مقاومت
نورمحمدخان کس نزد او و اقدام فرستاده و اعلام نمود که مرا با لشکر را هاشمی مقاعده او نباشد قزلباش کاری نمیتوانند کرد غرض ازین سعی
صیانت ملک موروثی خود بوده دفع شر عبدالمومن خان است ایشان این حکایت را حمل بر کید و مکر نموده و با کمال شوکت و غرور از حصار
مکرفته و در مقابل او صف سیاه آراسته از جانب او نیز نورمحمدخان صف آراسته از جانبین دست بکار زار برده
سیاه او ان او تنگ و دلیران قزلباش در هم آویخته چنان قزلباش همچو یا کجانب اعدا تاخته هر اول و جرخچی را از پیش برداشته الصف سیاه
سیاه نورمحمدخان شکسته آغاز فرار نموده و چون لشکری از لشکر قزلباش رو بهزیمت نهاده و بجروح برخورده او نیز تنگ بیات اجتماعی حمله آورده
جلو ریز الصف سیاه قزلباش که اکثر بمنزل شیخ رسیده بودند همه شکسته و لشکر قزلباش چون خوف رضای والی نفس پیش گرفته او نیز
تا نگاه نماند با وجود وفت و قدرتی که داشته منهزم گردیده راه فرار پیش گرفته و نورمحمدخان بران فرقه باغی ظفر یافته تا توانی شش هفت
هفته نفر از خوانین کار آمدنی قزلباش را نموده که ضایع شده راه عدم پیموده و نورمحمدخان عبدالمومن خان را انهزام قزلباش دست از تاخت باز
شهر نیامده بود اقامی و امرا که اپهای و دزه تو کاچاق داشتند از معرکه بیرون آمده هر یک سمتی و پریشان حال بالهای خود آمده بودند
فتح خونمایه بستگام قلع خود پرداخته بود اقدام عرضه داشت نمودند که بنت بندگان حضرت اعلی شاهی ظل الهی توشه تسخیر
علی سلطان لسبه خود را گذرانده او و ش بوده بر کاه علی فرستاده اطمینان داده است و شرمندگی لسبه را کرده و استه های عقوبت قصیرات
خود نموده نورمحمدخان مژده فتح عبدالمومن خان فرستاده و منت شرمندگی بر نهاده و معتقد دولت خود داشت و عبدالمومن خان
اگرچه در آغاز استعراض لشکر نشده اما بعد از تسخیر نسشده و نیاپور طیع بولایت او گردیده در اندک زمانی مرو را بعبدالله خان دشتی و ابیورد
و سایر محال را بعبدالمومن خان تصرف او مرد و آورده او را از کمک سوروش بهره و آنحوالی و حضن قصای
بعد از تسخیر نخبت ماموریت انتاشته وجده العزیز وقایع ممنونه که در سال ترجمه تقدیر خالق جبار روی داده بهست در سال
محمدخان زیاده اخلی قاجار و امرای قزلباش که در سال گذشته از فضولت سپاه و مرو از ولایت مذبور بخلوه بوده با ایل و اولوس قاجار
بازسپار آمده بودند بخیال تسخیر قلعه کنجه باجمعی انبوه از تفنگچیان قاجار ایل و اولوس قاجار قزلباش از سپار بقزلباش آمده
جایی قلعه کنجه رسیده محاصره و هجوم داشته و هر چند طایفه قسمت نموده و پیهاتر تیب داده و در اقدام قلعه گیری اهتمام نموده آن حضرت

تقوا - باغیار
تابیار - طایبانه
یعنی همان است که امروز
به کار زطعات سوروف و
سرحد شرقه خرسان عراق است

نیکه دوم اندخصه و قتنه ابتدا بطلب یزنه بهشتاد
و هزار بیم ابوالمحمدخان سو

همت گمارش خواهد یافت تصرف اولیای دولت ابد قرین درآمده محمد خان کرانوع تعب و تشویش کشیده و جورهای ما لا کلامی از

روزگار چشیده بود دستزای اغراض دیگر باره بایالت آنولایت سربلندی یافته از حضیض مذلت باوج عزت رسیده و ازهر

طایفه که اغراض و کمتنی بظهور آمده بود دیگر باره دور آنولایت نوای عزت افراشته و جمعی که در اغراض ایشان خللی بهم رسیده بود موقوف

آهنگ مخالفت ساخته بعراق نهضت نمود ترک اوطان خود نموده قدم در قدم پادشاهی با جلالت ایشان محکم فرموده همگی را بحیطه اقتدار خود

درآورده بجانب کرده بجانب مذکور فرستاده که گاهی بآبادانی آنولایت و هم موافق ازمنه متمیزه بوده هریک بجرای عمل رسنده و در تنظیم

کارنامه سلاطین نامدار و دستور العمل خواقین روزگار گردد و اگرچه این سعادت در محل خود بمت تقریر می یابد و ذکر آن در محل

این حال مناسب نمود اما کلک سخن پرداز در اثنای گذارش قصه فی اختیار از نهایه گزارش رسیده بجریان آن پرداخت دیگری از سوانح

این سال فرارنمود ن محمد شریف خان جاه و جلالت مشار الیه ولد خلیل بیگ ترکمان سابق حاجی تکمان چنین آشیان و دختر

معصوم بیگ صفویست در خدمت همایون معزز و محترم منصب مورونی سرافراز بوده و در وقتی که ولایت عراق متوجه خراسان شده

مرشد قلیخان او را بر تبه ایالت و خانی و دارائی قزوین تربیه داده و این منصب را بر سلطان سوگواری تفویض نموده خود داد و بمحض رضای

مرشد قلیخان و هوا پرستی و جاه طلبی ترک خدمت شایسته نزد حضرت اعلی شاهی غل آلهی نموده قلع تعلق از منصب مورونی کرده ایالت

و خانی اختیار نموده تا معاوده موکب همایون حاکم قزوین بوده در اوایل این سال فی الجمله اتفاقی نموده و بانتقضای

اخالیف خانین چون بر رضای خاطر اشرف قبول خدمت نموده بود خوشحال گشته نامه نظر از نجوان و مستمری خود از قزوین فرا نوشته

بگیلان رفت مرشد قلیخان برادر اسمعیل قلیخان شاملو نیز تحریر برادری مشار الیه و مخالفت امام اوطالب میرزا الفته شاکی گشته فرار نموده

بگیلان رفت بندگی دیگر از حضرت اعلی هراس داشته این عمل کرده خان احمد والی گیلان التجا حاصت را در گیلان جایی داده با

اتباع مردمی بسیار کرده نواب اشرف بحمله آگاه شده این باب شنوده اتباع از خان احمد طلب داشت مشار الیه از فرستادن ابا نموده خان

عنوده اغماض نموده بندگان حضرت اعلی چون بتقضای تازه خواست بنوعی تغافل بادشاهانه مشعار خود ساخته در اثنال و رتقام مازخواست آن

در نیامده و هم در این سال فرمانروای اقالیم عالم مصطفی بیجا که حقوق ترتیب چندین ساله شاه و بخت مکان و نواب جهان بانی

سلطان حمزه میرزا از نظر نرانته هوس حکومت اصفهان نوکری مرشد قلیخان اختیار نموده و بود خواهند نگرده و او نیز بکل و کل معالجات

اصفهان بوئی بیک غلام نواب غفران پناه جهانبانی که در خدمت حضرت اعلی معزز و مکرم و گرامی بوده شفقت شده و همدرین سال

قراحسن چاوشلو قورچی تیره تکمان که محل اعتماد پادشاهانه و منظور نظر عاطفت بوده مصاهره خان بوده و میان از اقران امتیاز یافته میبه

سلطان حیدر میرزا که مرشد قلیخان آرزوی تزویج او داشت و صورت نبست بجبار او آورده و نواب اشرف عروسی بادشاهانه جهت

او ترتیب نموده و او را باین رتبه نامی سربلند و گرامی گردانیدند گذارش یافته بیان حالات و مجاریات که در فارس و کرمان و یزد میانه قزلباش

قزلباش بوقوع پیوست قبل از این فارس مضمار قصه پردازی عنی گلک بدایع نگار در سعرکه سخن طرازی چنین تیک دوده نموده و

گرچه نقرار آقایان ذوالقدر فارس فی صحبت یقیقوبخان امیر الامرای آنولایت بر نصف انزاده و قرار نموده بودند و در همه و یزه بیگ سلطان

افشار ایشان نزاعت آورده یعقوبخان شاملو قورچی ترکش کدار و فرزند و عارس قلعه انجا بود سپرده و بحسب ظاهر تمکینی داده و شخصی

نام نهاد اما چون مردم محل صاحب داعیه بنده پرواز بود بنحواست که بوسیله آقایان نگورد ذوالقدران فارس را بکلی زدام حاشه و صاحب

اختیار آنولایت باشد و بتحریک و اغوای سیرسین که مردم اغیر شورش طلب بود در کل ولایت فارس و یزد و کرمان لوای اقتدار

برافراخته فرمانروا باشد و زیاده و حسابی از ارکان دولت قاهره پادشاهی منکر فت و چون بهره مست باده غفلت و غرور بوده ندانست

عاقبت فی از شیده ندانست که بعد از آنکه یعقوبخان متعاقب ایشان بزیور رسید از اطوار ایشان آثار بغی و خلاف تعرض نموده لب اگهگشای

آقایان نبته سامان لحظ خود را آزرده چون اندیشه راه تغیر ایش گرفت پیکشخان جمعی را از عقب او فرستاده اما بگردش نرسیده

و چون یعقوبخان شیراز رسیده بود در مقام دفع متعلقان طایفه ذوالقدر که بادپیکشخان هستظهر بوده در آمده خواست که در گرفتن

پیکشخان سعی نموده شعله آقدار او را زوال تدبیر فرو نشانده که قوت آمده او ذوالقدران نداشته بانته و چون از جانب اشرف مرخص

بود که در انتظام عمارت فارس آنچه صلاح داند بعمل آورد و نوبه ایالت کرمان از جانب همایون بعباس سلطان افشار علم پیکشخان داد و

بطوایف افشار که در کرمان بودند اعلام نموده که بر سر عباس سلطان جمعیت نمایند که نواب اشرف بنا بر سوی اعمال و خود سر بهای

پیکشخان امالیت آنولایت را بعباس سلطان شفقت فرموده اند عباس سلطان که همیشه در پی آزاد بوده بانچنین عمده قدرتی عظیم

دانسته طرح امالیت و دارائی انداخته دست تصرف باحوال عوانی دراز کرده جمعی سپاهیان آنولایت نقد را بنهای چپاوله و داغچه

زبان بزرگ انداخته و مایه انعامات و مناصب بسیار و جمعیت نموده و بکومک آنولایت مشغول گردیده چون این خبر بیزد رسید از زلال

در احوال پیکشخان بدرآمده و پیش بینی افشار کرده در پی آزار او بوده بنوعی اغماد کشت اما چون بدرش قورچی باشی و انتظام

نشده بود دانست که کشاکش و پرداخته یعقوب خانست تحقیق انخاطر نشان پیش بینی افشار کرده با جمعی که با او بوده ندو گماشته

کس همیشه نزد یزد متوجه کرمانشه و چون آمدن و مسموع عباس سلطان گردیده خبری از توجه او افشار و سرداران اعراب و کرمان

و هشام آنولایت جمع آورده با سه هزار سوار و پیاده متوجه پیکار او گشت و پیکشخان چون از جمعیت او خبر یافت و کسی از جانب افشار

مردمان کرمان نیز نزد او نیامده و مع هذا بیک مردمی که با او بوده ندمتلفت بنی اعتمادی او نظر شان او کرده ندکه اسماک بر طبیعت عباس

سلطان غالبت و زیاده داده و دهشتی ندارد و جماعت افشار را مالست که غرق بحر احسان و تمکن بوده و این سلسله اند و بحسب

ضرورت رسیراه جمع شده اند و معلوم نیست که تجربه خاطر او معیار به خان رغبت نمایند و اگر اندک تامیزی در فرستند واقع شده بر عین دولتی

محمول گشته موجب دلیری اتباع عباس سلطان میگردد و پیکشخان که از تحق مردد شجاع و دلیر صاحب جمعت بود بنده بر عقلای صاحب

تجربه مستقله زرم و دیکار او گشته ناچوانی شهر و بیسیج مکان توقف نموده و از اطراف عباس سلطان با قشون از اندازه شهر و

آمده تنگی بسیار بر مین و لیسار بارده اشته در ظاهر سواد شهر صف سپاه ارادت بر بسته بدیوار حسب شهر و قلعه داد و چون پیکشخان منقطع

او اشاره تقارب فرقین دست داد با اتباع و مردمان خود بطور زبر برآورده تنگ حمله و لیرانه صف سپاه را کرمانرا متزلزل و در اکثری

ساخت و اتباع عباس سلطان که حال بدینمنوال مشاهده نمود نه چاره دیکار منحصر در فرار و تحصین و قلعه داری دانسته با سپران و مردم اعتماد

همه زاده و تو انم

صعلوم میزد طایفه قاجار بسترآباد
از بقایای خاتمان قاجار قزاغنمند
در بعد؟ بپادشاهی ایران سر بسند
ما عتبر وا یا اولی الابصار

و ب

و بیانه کار در بعضی نسخه با پیکشخان و قزلباش
پیکشخان نوشته بر حاشی نوشته اند

شرف ایاب طبوسی در ساعت سعد بصفهان نزول اجلال فرمود و بعد از انجام مراسم عزا و تعزیت سرکار خانه شریفه و ایاق خانی بهمان
بازگشت و در ایات حضرت آیات در ساعت سعد بصفهان رسیده و اهالی آن حکومت از مقدم او دولت آباد گرفته فرخی شهر
باد و اشهار بسیار گرفتش جنان پای انداز اندازه در چنین جاطبقهای زرنشار موکب همایون همیوند و بندگان حضرت اعلی در کمال مسرت و شادمانی
داخل محروسه شده و در اشرف منازل اجلال فرمودند و انعقام مبارک از فرود و مقدم همایون رنگ جنان گرفته ابواب عیش و شادمانی
بر چهره آمال و امانی منتسبان دولت قاهره منفتح گشت و یولی بیک ایراسم قدمات قدیم همیوند و امانقلد بطرک ارامنه اصفهان داده و بعتبر
خود سپرده بود و احد یراراه بقلعه فرستاده و تعیینی از نوکرهای خود جهت حسین دشت پیشکشی نموده و حضرت اعلی از این
معنوله عرفی بلهوا و اظهار بیگانگی رانده و بهر تقریب لطفی مجدد و در باره او منظور فرمودند تا آنکه حسب الاشاره موکب همایون در منزل خود بهر سبب
اسباب سرور و شعف بر افراخته ما یحتاج آن مجلس عالی را بوجه لایق سرانجام فرموده و بندگان حضرت اعلی با مخصوصان و مقربان بساط
اقدس و مجلسیان بزم مقدس هر جای شادمانی زدست ساقیان زهره جبین در کام آزاد و حریفان نشیمند یولی بیک بقیضای اخلاق
خانف الطاف کونا کون شاهی داخل بر قلعه و فرنب تصور نموده خالی از توهمی نبوده در انجلس با حشم عظیم باردو رسیده و بندگان و مقدم
با همین سمت آن بقلعه گرفته و تب و تفحص بیح و باره و آورده و شروع در قلعه داری کرده و این حرکت او را بنظر آنکه اصفهان
ولی نعمتی تواند بود موجب استعجاب جنگیان گردیده بندگان حضرت اعلی شاهی ظل الهی آنرا ندوی تلطف و بنده پروری همیوند از غرض همیوند
سید بیک گفته زاکه از خاطم امرای شاه جنت مکان بست نزد او بقلعه فرستاده مذکور نمود که از سبب تو عزاد پرسیده مضمون گفتار گفتران نعمت
تمتع زد و تخویف نامبرده یولی بیک بنبه غفلت در گوش نهاده و آن اضغاث و لیله را بسمع رضا نشنوده و در جواب او را در قلعه تو
نموده و مقتدران سپهر و جوان آوازه مخالفت مثل او خلوتی ناوان در شهر اصفهان که محل نزول شهریاران بادشاه جهان بادشاه بوده و از قلعه تو
سفاهه ظلیه بود و بساط محاربه را دور نورد دین و تغافل بادشاه بنده خود و ساختن و خاطر او را بالتفات و عطوفت اغماض اطمینان بخشیده
الصبح دولت اقرب همیوند و فرهاد خان فراهانلو گزارنمونه من الله و لله و منقرب الحضرت بود و با یولی بیک از زمان شاه زاده مغفور
سلطان حمزه میرزا اصداقت و دوستی بسیار زیاد از خدمت اشرف منتقل شده که بقلعه رفته او را تلطیف نموده بهرون آورد و متعرض او در
قبول پایه فرهاد خان با چند نفر از خزانان و افی خدمت بقلعه فرستاده یولی بیک رو را اول با فرهاد خان اختلاط نیارانه کرده و او را صحبت
رسمی بکار آورده و امانه و زدگر نیاز و همیشه قلعه اگیر گرفته با او بوعده فرهاد خان را در قلعه گذاشته او را تحمیل و آلت عارجه انجا و او جزایان
او داشته از میان گشوده و جزایان او را بهردم هوکشاید بهرده و عهده زده در قلعه میان ایشان عداوت نشده چون خبر گرفتاری فرهاد خان
بندگان حضرت اعلی رسید از این حبارت و فی نارید و حمیت شاهانه انتساب پایه حکم شد که قورچیان عظام و طازمان کرام درگاه
و کابر و اعیان اصفهان شاهی سیمون نموده اطراف و جوانب قلعه را محکم گرفته در میان گرفته بترتیب اسباب قلعه گیری بپردازند
و فرهاد خان برادر خان فرمان پادشاهی نموده در اطراف و جوانب قلعه محیط گشته و چند روز بدین منوال ابواب محاربه مفتوح بود
و یولی بیک بعد از خلیلی بصیرت از غایت بی فکری بگذار خود افتاده و دانست که کشودن نامرضیه مخالفت باعث کفران نعمت و

و موجب خذلان دنیا و آخرت است در قلعه بفرهاد خان هدایت نموده و گفت که اگر بندگان حضرت اعلی قسم عفو بزلات این خدم
کشیده حکومت اصفهان بدین مدستور ابقا میفرمایند تا بدرگ قلعه داری نموده و بهردن می آیم فرهاد خان نیز بصحت قبول انجاح مهمات کرده
کیفیت اشرف عرض خود و بندگان حضرت شاهی ظل الهی بعرض رسانیده فرهاد خان عطوفت نامه و عنایت یولی بیک و تعهدات فرهاد خان را بخواج
مقرون گردانیده قلع فاخره و فرستاده نزد خاطر او را بوجه گونا گون پادشاهانه اطمینان بخشیده و یولی بیک سعادت فرهاد خان
اغتنام نموده از قلعه بهردن آمده بشرف خدمت رسیدند بندگان حضرت اعلی بحسب ظاهر توجهات فرموده اعزاز و اکرام بسیار نموده
نامبرده خاطر مبارک از این حرکت ناهنجار و خیال آلوده بوده بجگانه نبانده که با ولی نعمت عصیان ورزیدن و بدنگونه امور جسارت کردن و سید
فتح و نجابت و شرافت و حسن تربیتی تعلقات و فی تقلی نموده و لی تفاوت از بدون آشی دارد که سپهری که بر مکون آشی دارد تفاوت از تعینی مصداق حال
او افتاده و با مجلو چند نفر از بولی بیک که همای حکومت اصفهان در سر داشت رفع غبار خاطر اشرف او در بهردن قلعه تصور نموده و قلعه
بهرده و بعد از آنکه قلعه بتصرف درآمد آبای اصفهان که در ایام قلعه داری او و دولتخواهی حضرت اعلی اظهار نموده و با او فی ادا سیاه کرده و دیوانه
حکومت او را گذارده بود و نگفت و گو درآمده تو لی بیک خاکام قطع نظر از حکومت اصفهان کرده و بجاه و اعتبار گذشته و بغرهاد خان سپرده
بود و کار خود را باو حواله نموده و فرهاد خان با و سلوک آشایانه کرده و همین ای همین لغت تمام بود تا آنکه نتیجه کفران نعمت شاهی گشته
بتقریب رفته حمایتش بتبع قهر متعلق گردیده [illegible]

چون بندگان حضرت شاهی ظل الهی جهان شدند بر تخت سلطنت و سریر پادشاهی جلوس فرمود و بعنایت و عاطفت و مرحمت لبریز فرموده زینت و زینت
داده و بنسیم بهاری عواطف اقربای عالم جوانی گردیده نظم مانا بقرن شد و دور زمان دگر شد لب ایوان و مهر را آیین دگر شد جون خسرو سخا کای
سند آرای کشور رضای ناد رقضای جهان بهره و زنی کشتر انیده فرش نو و زنی یعنی خسرو ثوابت پسیار از خلوت سرای حوت بیرون
خرامیده و به تخت گاه محل بر تبه بندگان حضرت اعلی شاهی ظل الهی در دار السلطنه اصفهان کامیاب عیش و عشرت بوده و در کار خجسته
آثار بخیری و شادکامی جیگیر گردیده از سوانح این حال هر شنونده را زنهار این باد کار اهل سلطان نه در مرحمت بر هم رعایت بجانب سند و ستان بر حالیان
اینچنین کار لشس الشارق من السلطان هر او حوه هدایت کار از اغاز فطن پیر حالم او و زاین دولت رو زافزون محمد یا بر پادشاه این عمر شش میرزا
اب سلطان ابو سعید گورکان از صولت سپاه او فرنگ و از پستیری محمد خان شیبانی در هنگ ماوراء النهر و خبیثی و اندجان و بدخشان فرمانفرما گردیده
بود بحال او قدمت بیاقته اعداد مایات قوی در صدد و کابل و حصار شادمان مهر و سامان میکشت جنانچه در ذکر احوال خاقان سعید نشان
اشارتی بران رفته گرد باد زمان در دکه و شاهی از زوی اغماض و مهواداری پیش آمده سلطان او بس پیرزاد غرا و خود را گرد حاکم مزبان بود
و میرزا خان استمداد و دولت بحضرت اشرف فرستاده و از سپهر داد و دهش موروثی او را تحضرت استعداد او نموده و خاقان سعید نشان کرده بجای
از کمک و شایش را بعد و عنت او نامزد فرموده و نیز بادشاه و پشتقاران آن جایگاه و را الفرا بحیط التعریر کشیده و در خط سرحد های بر سند جایگاهی
سنده و چند سال که سیاه او خان او و نگ در دادند و الیه و سیستان و حصار شادمان محاربات و مدهی صید او همیشه بجمایت خاقان سعید نشان
غالب میگشت و همین جا بهمین دقایق و دستی مرعی و مسلوک بوده تا در مرتبه اخیر که سپاه او نگ بهجوم آورده و در صدد و اسجاد از ابعد الله خان

زیف بخشش روضهٔ خلد برین گردانیده میرزا لطف الله وزیر جوین شیرازی الاصل بود با دای لوازم خدمت پرداخت تمامت اهالی و اعیان ولایت فارس پایه سریر اعلی آمده و بوسیدا و سجده و تحیت و اخلاص بجای آورده و پیشکشهای لایق گذرانیدند ابراهیم خان والی لارستان نیز به آستانبوسی آمده و اظهار بندگی و اخلاص نموده و ایالت و ولایت شیراز و امیرالامرائی فارس به بنیاد خان که در سلک اولیای دولت انتظام داشت نامزد شد و حضرت اعلی بفیروزی و اقبال و مسرات آن بلده و فرودس خانهٔ که آب حضرتی تخمیر ذات اوست بسیر و تماشا مشغولی میفرمودند در خلال این حال از اصابت عین الکمال چشم نخلی ذات فرخنده صفات اشرف رسیده و در سکام سواری بناقص از اسب افتاده و پای مبارک کوفته گردیده و جراحان معالجه بر داخته قریب یکماه صاحب فراش بوده بعد ازانکه کوفتی زایل شده بصحت میدل گردیده بفیرزی و بختیاری و عصیان یوسفخان افتخار رسیده که مجاهد قزلباشان و طازمان درگاه و در کعبهٔ خدمات و وفای درگهان بوده بمرحمت گردانیده و مراتب اخلاص و بندگی او بعرض اقدس رسانیدند که حضرت اعلی فرمانروای عالمیان و فتح هفت اورد و دانه گرمان فرموده بودند چون لشکر گرمان اکثر طازمان قدیم و لیاقت پیشکاشان بوده بنابر اصلاح وقت و لیاقتی که مرتکز خاطر و اصلاح اندیشش و صفت سنگ اعمال پسرش بوده بایالت بعضی و دیگر را با تفویت سراوز نامزد بعضی و دیگر را با تحصیل خان افشار اوده مرخص فرمودند تا فرهاد و خان فرستاده ذوالی پیک خانم در بین عنقریب فاتح و بنا و خان نامزد شده از سنوح جرئت و اقتدار که در شیراز بظهور آمده بود گذشته بندگان حضرت اعلی فرمانروای افشار است بدست سنن خان له عبد اللطیف بیک که مرده و منصور را نه از اخفاء و افشار و در صحیفهٔ اول این دفتر رقم پذیرفته و کرده اند شورش و انقلاب عوالیف قزلباش گردیده سری سودای سر بدآمده و بود و در جانب کوه کیلویه بعد از فترهٔ ظهور فتنه و فوت سکندر خان حاکم از جانب دیوان منصوب باشد نجود شاه قلی بیک سپرکه بیک خلیلی خان نجود سرنام خانی سرخود بشاه و خود را حاکم کوه کیلویه بانسید اما حسن بیک ولد عبد اللطیف بیک مزبور خود را در این امر از دشایسته تر دیده و بلا مضایقت آغاز نهاد جمعی از خوالیف افشار و الوار را بر خود جمع کرده مرکز حکومت شده و هر یک بقدر قدرت و توان متصرف بعضی محال گشته تا این ورود موکب جهانگشای همایون اعلی بانکبه کیر بمراد و اعتقاد بسریر و نهاد اگر دین هنگام هر دو بپایه سریر خلافت مصیر آمده بسعادت کارنست فایز گشته و هر یک اسد خانی افخر و ولایت آنولایت داشته اگر چه بندگان حضرت اعلی با عموم این طبقه که بخود سری عادت کرده این بگشوده و بحبی ایشان نشده بود توجهی نمیفرمودند بنابر تجدد تحکم قابل رعایت نبودند اما چون پسری خلیلی خان و بزرگ منشی و مانع شاه قلیخان از اشعهٔ مرحمت و مسلطنت پادشاه ما بگیری و فرمان روایی قضا توجه حسن خان نقد مراتب نوکری طی کرده و از دعاده و دل ترحمی نموده توجه و التفات از جانب اشرف او بفیرزافی پایستقلال رفقای در مقام دفع شاه قلیخان در آمده علی حین الغفله با جمعی رسیده و قلعه بگرفتن فتح تبریز و ویز گردانیده و مورد عنایت و التفات گشته بایالت کوه کیلویه برقم اختصاص گشته دیگر از حوادث گذشتن حسین علی سلطان بکلی و له بوده التفات گذرند رخصه از جمله مراحم اشرف آورده تا بعد از فتح هفت اورد و دانه و گرمان بسعادت آستان بوسی فایز گشته و بعد از فتح و تسخیر آن ولایت بدرجهٔ اعلی سرافراز گشته و بعد از فتح و تسخیر آن ولایت بدرجهٔ اعلی سرافراز گشته و بعد از فتح و تسخیر آن ولایت بدرجهٔ اعلی سرافراز گشته

کرسیا نامه کرمان ص ۱۲۳

نوبه خانیش چون باکمال مذلت و خجلت زنگی روی از دولت بپایه سریر والا آورده و شاه زاده مدبست آمده و سریرش با جمعی کثیر از امرا و عشیرت و اولاد و اقربا که در عراق آمده بودند بعراق آمده و خاطر از غصه ایشان جمع گردیده بود و از توپخانه در تاوه ی ایام تقرب امین جمع بنا نسبت بگذشتگان بزم خاص عرام نگی از و ظهور یافته بود که تحرک عقوبت و سزاوار تنبیه نشده بود و الفقصه کوچ حسن استاجلو و بعضی از تقربان لباد غرت در عرم خلوتگاه میمون اورا بخجاز و سزاوار رسانیده و عرزمان حسین خان شاهو حاکم قم حسب الامر بر سر او دی بود اقتان کوه الکای ری بود و رفته او را گرفته بقتل آورده و تمامی اموال و اسباب او دی و غارت و تاراج رفت خانیش چون در معالجات غراسان صاحب وقوف بود بعد از یامی دیگر بار و شمالیه و اولاد او منظور نظر شفقت گشته حسن خلیفان که سپهر گیر او بود بایالت همدان سرفراز شده خود با پسران و اولاد و طازمت تجمه قبال شاهی میفرمودند الفقصه بعد از رفتن فرهاد خان و کشته شدن حسین علی سلطان یکی از خوبن تسخیر قلعه هلخرگرد ثابت و استحکام شهر و عالم و بنا کرده و فرمودن جوست تجمه و غیره و شوار می آمد از الهامات غیبی نهاد قدسی سرا رخطور نمود که یعقوب کیا را با قشنه و افسون دو مدبست آورند بقصد اینکه شاید که آنهوی رسیده و رجسن تمه پر میدنها طرح نگارگوران انداخته با جمعی از معتمدین همدان و نهاوند نگارگران از خوالی صفرکه شت گیر و اجی شراب ناب جهت یعقوب خان فرستاده و پیغام کرده بگه هرچه توانند بگذرانی مارا نوعی میکنیم که بر خاطر اشرف بصعبت خوش عالمیان جوین گوران و دران دخت آباد و خورد را بای خدمتگار جوار بسی گردانیده و بنیاد خیانت خانه و نفاقی آنانرا تمکن تمامی داری این صراحی می را با محضر صان خود آشامیده و مارا با یاد نخاید یعقوب خان ازین پیغام مسرور و شاه و مان گشت و جون فرهاد خان در پایه سریر اعلی بخود و حسین علی سلطان بکلی و له بوده التفات خانانه گذشت تفصیل رسیده و بنیاد بیست آیین ساز و وجود و اغیار خالی دیده از تخصیص و قلعه داری نیز جنگ آمده و بود و صلاح وقت در طاعت و سر بجیدن لباط عاقبت دیده و بآستان دولت اشرف رافت گردیده و نخانیکه شعشعهٔ اطاعت و انقیاد و بود و عرضه داشت نموده و تخت سیر زاجان بیک ذوالقدر خود را با تراقی بیک ولد و لو اختیار ترکمان و مراد قلی بیک برادر زاده و خواجه قنبر و بستاد و که بآستان اشرف رسیده و معلوم نمایند که باوجود تمام اندوجرگاه و در مقام شفقت باشنده و شرط نمایند که حکومت فارس بدستور باد و بتعلق باشد و مجدد اً او را و دران ملک مطلق العنان گردانیده خود و دانه عراق گردند و این عقده و پیمان را بایمان موکد گردانند او از قلعه بیرون آمده و شرف یابی و بس شرف گردده رای صفاست و لی الحاصل که دلی اعتماد خود را بجانب اشرف گرانه و تکلیف نخایه و از زمانه چشم فلاح و کامرانی داشته باشد اما چون سیر زاجان بیک ذوالقدر بعد از بازگشت اشرف مشرف نشده بنابر مصلحت وقت آنمقدار متلفت از بندگان حضرت اعلی نسبت به یعقوب خان منعکس نگشته و چرب زبانیها و فنون سازیها که در چنین کارها باید کار فرمود نمیکرده بنابر این یعقوب خان بیک متحمل آنشده که قلعه و قلعه خان را بجاز دست اشرف آورده [illegible] برابری لشکر را بشکنی ثابت [illegible] الفقصه سیر زاجان بیک بقلعه بازگشته و آنچه دیده و شنیده بود بخاطر شان یعقوب خان کرده و او را بآمدن مایل و در غایب ساخته و او قلعه را بهمی از معتمدان خود بالحاق مصاحبان و محضر صان از قلعه بیرون آمده و او شهر شده و قاید او باره کا و قوتحتی کربهان او اگر فت گشتان بر بر گریا گردون اساس آورده و چون چشم حق بینی نداشت نظر از اعمال و افعال خود پوشیده خود را با جاگاه حاکم باستقلال فارس تصور نموده

همچنین خواهش شده بود در توقف که فرهاد خان در خدمت اشرف معزز و محترم و صاحب اعتماد و اعتبار شده انتظام مهمات
نماید و بالجمله آوازه یکجهان برای دو وجیه و دو وزیر الملک خان را بدو معوض گردیده بود امیر حمزه خان شیرازی مشهد را مقام سرکشی
و راتبه کوس مخالفت میزد برای جهان آرای مبان تحقیق گشت که قلعه را از دست او کرفتن آسان عوض و کهنی از ماسیه جوانش خواهد بود
بقدر قابلیت منصرف لشکای مهروت کرده و اکر ملکخت در میان دماغ او جا کرفته باشد در اصلاح آن کوشیده و شوی حسین خان
جاه شلو قرچی تیر و کمان را بدین خدمت نامزد فرموده و مرخص نمودند که امیر حمزه خان سر از اطاعت نپیچد و از خان امرا و شاهی نمود و
چون قلعه شهد مان قلعه ایست برفراز کوه و واقع شده و از غایت رفعت و بلندی با فلک الافلاک دعوی مساوات مینماید جا کان برج
رفیعش با مکه منوع حکومت و سازه با پاسبان شب زنده دارش با سبحان قدم سپهر آوازند و با همه این صفت این چنین یک
اندازه و بیشکی که چنی پس از توفی سر کردان سکنی یا ما صدق آن قلعه رفیع بنایست و امین آن قلعه جنه مانند که دانه همیشه خانکی
کیرا و پس ندارد و طریق نظر بیان که عبور بگنجد باید که عبور بگنجد باید و بغایت دشوار است تا بوار جد رسد درین صورت جز کره ما مانده و شده اهل قلعه را
بسته و ساخته آنقدر توقف نماید که قلعه از آذوقه خالی کرده و دست به آسیاج دیگر بزند و امرای عظام در رحده و قلعه خانی که مناسب
آن است بوزن قول و فرود آورده و ساخته الخ یا متصرف شده مردم خواش الغار و بلنجواهی کرده و تر و ما مانده بحمد است
مرجع قیام نمیود ند امیر حمزه خان که مرد عاقل بوده دانست که آخر الامر قلعه را زاده قه خالی میکرده و از زدی اضطرار قلعه را خواهد داد و
تابع این کار هر نحوی بزودکار او داده و دشمن لاحق خواهد شد عرضه مزاعت امیر بخدمت اشرف فرستاده و معروض کرده که چون سیاه تو
حمام یک قرانما نموده و مان بنده و خوان در میانست ایشان در مقام تهیه برون نمی توانم آمد التماس دارم که یکی از امرای
شاملو را بفرستند که قلعه را بدو سپارم و در خصوص زیارت حضرت عالیات از رافی دانند که بدین معاونت عظمی پیوسته دایمه دعا
اعلی آیم این مسئول در به قبول یافت حسین خان شاملو حاکم قزاق فرستاده و چون جای قلعه رسید جمعی از خان قلعه شتابانه و تواضعانه
و مجاملت قرا ملو را از بای قلعه کوچانیده امیر حمزه خان نیز بعده و فا نموده از قلعه برون آمده بدیدن قزاق رفته بدرکاه اعلی فرستاده و خود خان
و سیان از راه شیروان بیرون رفت حسین خان قلعه را بر حسب فرمان قضا جریان ذوالفقار خان سپرده بدرکاه معلی آمد امامیه امیر حمزه
خان بعد از زیارت عتبه علیا حالیات شیروان عود نموده و از خوف و بیم فرهاد خان بدرکاه معلی نتوانست آمد تا چار باره و سیان مدارا
میکرده و در شیروان توقف نموده آخر الامر یکی از معتمدان خواش را نزد او بجهت لکه آورد و سیاه خانقان را و سیه مخالفان عاصیه توقف
نموده و با ایشان همراه و دمساز کشته بود بوقف و نصیحت کردن او را از نیه سر کشی باز داشته خود را بدرکاه اعلی آورد
امامیه کان حضرت اعلی بنا بر حقوق خدمات سابقه آن سلسله پیران او را مورد تلطفات کرانیده و در سلک خانان درکاه منتظم کردانیده
القصه بعد از وقوع این خدمات حسین خان جاه شاملو را بحکم شه که با سپاه اقامر کمان دار و قدغه دفتر خانه همراهان که مرد و سفته رئیس مدارجی و
هوش بود جمعیتی نمود و او سر حده بطریقی که مقتضای وقت مقرر شده بود و درین باب مراقبت و مشارکت نماید و ایشان اطاعت امر
اشرف نموده و بالجمله بدرکاه معلی تقدیم رسانیده و مراجعت نموده درین حال شاه وردی خان عباسی ولد محمد خان حاکم لار بسلک

که درین بنده دولت دوام از پیشتر ال زده بجاری از اهل اوصاف و اشارات محرر و تعلیمکر را کوچانیده بود و بنده خود برده بود و خود با
آنها جان ردوم میشود و در نیولا که در میانه قزاقان و در وحی مصالحه واقع شده اوکیس مرکاه و سعلی فرستاده و عهد کرده که اکر رقم عفو بنده
سابق کشیده شود و بعد الیوم در جاده بندکی و انقیاد مستقیم بوده باشد چون بلنجا آورده و دمان جا پسیان کرده را از قدیم الزمان
شیعه و غایت دوستدار اهل بیت علیه السلام از حضرت اعلی از احوال سابق او اغماض فرموده در مقام التفات شده و او را بشرف
مصاهرت دوده مان قدس نشان صفوی یا از قران استیاز بخشیده و بمنصب بیع الزمان میرزا ولد بهرام میرزا را بحباله کرده و در آورده و بنده جمعیت او را
خواستکاری فرموده معتضد و پیک ناظر را بدین مهم نامزد و فرستاده و معتضد و پیک با تمین شایسته آن تخفیف را بحکم همرای مقدس او
در سلک محدرات سراپرده خانات سلطنت انتظام یافت اکر رفتن فرهاد خان بسبب الاشاره و تعیین بخرسان نابکشتن او و آمدن طایفه من
خان بخرسان و تسخیر قلعه اسفراین و بعضی حوالی دیکر چون حاجی محمد خان پادشاه خوارزم همیشه با این دوده مان دوستی و اتحاد
ورزیده و در زمان شاه جنت مکان محمد قلی سلطان پسر ش را مدرکاه و جهان پناه فرستاده و بود و بین جا بنین مراسله و آمده شد مرعی تو
و درین دو حال که عبد الله خان پادشاه ما وراء النهر و عبد المومن خان پسر او مکرر تسخیر ولایت خراسان لبته نا شسته و خیال و زیاده که مضطرب در
قضایای هر سال مرقوم کلک بیان کشت متصرف در آورد حاجی محمد خان اطمینان اخلاص و تجدید دوستی قدم فرموده و مکرر ایلچیان بدرکاه
والا فرستاده و از طرف نیز محمد قلی بیک جرکه کوز زد شار الیه رفته بود و بنولا کتابت از جانب او رسید که اکر یکی از امرای نامدار ما فوجی از
عساکر قهر شعار بخراسان فرستد این دو خواهد تیز آمده با تفاق او در رفع شر اعادی کوشیم همچنان که الحای خراسان متصرف آنطایفه قرار
کیرد طمع در ولایت ارکنج خوارزم نیز کرده بخراسان پیوسته دست خواهند کرد و لهذا او را و ایل این ایل برای جهان آرای مبین سنقش کشت
کرنبش شریف در دار السلطنه قزوین توقف فرموده و بانتظام مهام ضروریه مبین و دولت پرداخته و فرهاد خان را بمعنی ارضا کرده حضرت
نشان بجانب خراسان فرستاده اول نوروز فیروز ساعت سعد اختیار فرموده او را روانه نموده و محمد یخان تحاق کرده و دیکر دیده
کار آزموده و بود با بلغش خان صدر و همچنی از امرا در رفاقت او مامور کشته بر لیغ شتاع مابهم امرای خراسان عز صدور یافت کر بسر فرهاد
خان جمعیت نموده از ضمایر بدا و دیکر زنده و مشار الیه سفارش فرموده مذکر که عبد الله خان و عبد المومن خان تنفس خود بخراسان آمده چون
امرا پادشاه و مقابله نموده ان رسم و آئین نموده و خیمه خان از خنک چمچه و برکنار نشیمه و تعریف نموده و الا آنچه مقتضای وقت و بنده تفضل
آورده در تسخیر خبوشان و رشده مقدس و آمده و در سعی منع ظهور آورده فرهاد خان انکشت قبول بدیده و بنا و روانه مشهد مقدس کردیده
و حاجی محمد خان پادشاه خوارزم را از آمدن خود خبر داده و چون بحسن انتظام رسیده حاجی محمد خان بجنه تزلزع کرسیای او و او زبکیه نوشته
آنچه و آمده و بود از آمدن فرهاد خان خبر یافته بخوالی اسفراین آمده در مقام مناسب خیمه و خرکاه افراخته و بسیاب ضیافت او و تواضعات
رسمی تقدیم رسانیده و تحف و هدایای لایق کذرانیده و با جازه زمان این آستان تجدید عهد و پیمان کرده که در وقع شر عبد الله خان و پسر ش
محمد و سعاون کجکر وده با کشته و از دیکه یکدیکر عهد الله و هر یک بار دوی خود بار کشته و فرهاد خان کوچ کرده و بلطرف خبوشان و آورد و الله
خان جاه و شلو حاکم اسفراین بوده و امرای بیات و غیره کرد انجمن و بوده بدین سر اپرده و جمعیت نموده و قلعه خبوشان و رامی صدره نموده و آوازه

آمدن فرهادخان و الحاق حاجی محمدخان باو بسیج نمودن سید عبدالمومن خان با لشکر بیشمار و دهشان و حصار شادمان و الحاق خود و شیرخان بکر خان آمده و آوازه انداختند که عبدالله خان نیز با لشکر ماوالنهر و توران رسیده خواهد رسید حاجی محمدخان بخیر مقدم او بجانب خوارزم شتافت

و فرهادخان خبر آمدن عبدالمومن خان شنیده متردد خاطر گردیده با امرا در پیش سفیدان که همراه بودند گفتگو نمود و بعضی صلح و بعضی جنگ دیده و بعضی دیگر از عقلا پیش سفیدان کار آمده مصلحت در جنگ کردن ندیدند درین فکر و اندیشه بودند که خبر گیران که بأطراف فرستاده بود آمده خبر رسانیدند که عبدالمومن خان با چهار شبانه روز مسافت رسیده بسیرغت نزول و در میان قرنباش و ولایت فرهادخان جوان بزاب حضرت اعلی بحکم عبدالمومن خان مأمور بتهیه و تجارب داده و لیترای نموده و امرای خراسان را بهریک مالهای خود فرستاده که در حفظ و حراست قلعه خود کوشیده و خود از پیشاپور کوچ کرده و بی آنکه احدی از لشکر قرنباش در معرض تلف آید بسطام آمده جمعیت معروض داشت و بر حسب اشاره علیه شاهی از آنجا تعاقب زنان بازگشت و عبدالمومن خان در همان دو روز بجوانی پیشاپور رسیده و در فکر قرنباش را فوجی عظیم شمرده ریزاکی با چهار آمده بود و ناگاه و مردمی باد بوده نابود نشده بعد از چند روز که اجتماع عساکر از هر طرف بکمک و دست داد لشکر بر سبیل هیات که رعد و دیشاپور و بیلوک سعدان فیروزه اطاعت و انقیاد نموده و از سعدان و دریش سفیدان بیات که رعد و دیشاپور بود بنه صلح حال خود و اطاعت و انقیاد عبدالمومن خان دیده و اظهار متابعت نموده و جمع کثیر از اعلای اقوام در راه کان تهمت عبدالمومن خان رمیده او گزارش نجابت کیش دریشه در خاطر داشت و در حال که گذشته جمع کثیر از اوزبکیه تعلیل آورده و بوده تعلیل ایشان و فرمان داد محمود سلطان را بیاورند ایل شکر اعلای طایفه بیات در آنجا نعیش رسیده و قلعه السیف غارت زده و در ایشان خاطر و تعرق در پراکنده شده سیر محمد سلطان برادر محمود سلطان مدبگاه و جهان پناه آمده و در کتاب ظفر انتساب مجمود القصه عبدالمومن خان در این حال کرحمت بتسخیر کل خراسان بسته با لشکر بر خاسته بجای بر سر قلعه اسفراین آمده محاصره نمود و اسلم خان با جمعی از خانزادان ایستاده و اکثر امرا و غیره که در آن قلعه جمع آمده بودند بحفظ و حراست قلعه و استحکام برج و باره و پرداخته و لوازم قلعه داری سیکوشیدند و عبدالمومن خان در تسخیر قصبات اسفراین سعی بسیار نموده و تو پها نصب کرده و تا چهار ماه مدت محاصره امتداد یافته چند مرتبه یورش عظیم واقع شده و محصوران قلعه مدافعها کرده و هر یورش جمعی کثیر از خانزادان نامی از اوزبکیه بقتل گشته خندق قلعه از اجساد قتیلان انباشته گردیده بنحوی که جای گام از اوزبکیه نمانده و در جنگ آنقلعه ناموده نشده و نبوده در هر مرتبه عبدالمومن خان از شعله غضب او نوشته نمی شد نموده چون صلح و سیان واقع نشده سوزر سر تعیین نیافته بود و امیر حمزه خان و دولت یار خان در عراق و آذربایجان کوس مخالفت نیز زده و خاطر از اضداد امرای که بگیلان گریخته هم جمع نبود حضرت اعلی فرصت از دست ندادند و توجه خاطر با نظام آن حالات مصروف نبود بعد از آنکه از تحصیلات خود فارغ شد که در توجه که مرقوم قلم فرهادخان گذارنده فراغی دست داده و اندیشه علاجی محصوران قلعه نموده و بر یورش امیر کرحمت طاقت و توان در محصوران نمانده بود اوزبکیه بر برج قلعه عروج نموده و بر قلعه دست یافتند و دست نهب و غارت بازنده و در تعقیب ایشان میکوشند ابو مسلم خان با چهار هزار نفر از توابع و دیگی از برج خود را حفظ نموده با نه روز جنگ کرده و تا تیر در کیش و کمان و بابوت با خویش و داشته اعدای از میان دران اوزبکیه را جراحت آن بود که گران بیج ظفر زیاد بعد از آنکه از تعلق انقطاع یافته صغیر تیرزا فرستش بازنانده اوزبکیه دانسته که دیگر طاقت محاربه نداشته

چهار نموده برج را گرفته و آن شیره مردان متاع گرانمایه جانزاده بدست بازماندگان اعلاض و غرت و مردانگی بعرض بیع در آورده با نجوزیان و تیغ خونفشان باو نزدیک دست و گریبان شده و مردانه از شرب با کوار جاگه کشیده بگل جاوه که از جمله مصدران و گرفتاران آن برج بود دیگی از بنیادران او زبکیه او را شناخت بر مردانگی او تحسف آمده او را در احرامت نموده و سیصد و سالم شب از دو دی او زبکیه بیرون کرده بعراق آمده بود حقیقت قضیه مذکور را بنحوی که مرقوم گشت بنده تقریر کرد العهده علی الراوی چون نصرت اعلی با ابو مسلم خان بگفت فی بادی کرد حکم سوخته ترخیز از نصب صده و رباقه او بی التفاتی تمام داشته زیاده و تاسفی از قتل او نخورده و عبدالمومن خان بعد از تسخیر اسفراین بلده بنیزار و قزلباش جاجرم و کشیفان دچوربده و الخ ضبط در آورده محکم بر کماشته بجانب قلع مازندران و دامغان و بسطام و سمنان و بیارجمند و دران نزدیکان حدود تعرب نموده رای عالم آرای بران قرار گرفت که در اول بهار فیض آثار لشکرهای ممالک را جمع نموده لوای جنگ ستانی بجانب عراقیان افراخته و دران نزدیکان مدار السلطنه اصفهان تشریف برده و از انجا بالجمله با دیزه و شده و با اصفهان عود نموده و بقیه زمستان و دران بلده بجنت نشان بعشرت بسر برده و بهار دی و دگاه بهوای خوابین مشغول و دیده و آخر زمستان مدار السلطنه قزوین مراجعت نمودند سوانح ایام سعادت انجام تویسی تاریخ

سنه اربعی و الف چون که سال ششم جلوس جاوبی اشاق شاه دین گشت طراوت طراز بازنسیم بهار رنگ رونما و بیشتر از دگاه رایت نوروز نگشت سایه نگین در جهان نشد از بسیار سخن چین زغابه نرگس چاپکست نوحه ثنای گل سوسن آزاده گشت شیفته انصاف تخت نشین هفت جام آرام آرا دگاه جوقه پیرون خراسیه و رسیده غره شرف نگین یافت اغنی خاتم بهار عالم آرا بهزاران برگ و نوا چهره نما گشته و شبی نجیش قضای روزگار گروه میرسلطان محمود سلطان مدبگاه و جهان پناه بهار جنه دفع صولت سپاه دی بر نگاشته و چس لوای شوکت و حشمتی افراخت با دو بساری صحن چمن را جه جلوس خسرو یاسمین سپاه از نعش فتاک گل غرنامه پرورد حضرت شاه جمی و بستانه و سپاه که همیشه خاطر بسار مشوق دفع معاندان او استوار داده و با خراسان بوقتا جلوس همایونش رسیده فرمانروای ایران و تخگاه و شاه جنت نشان و قرع یافته بود شرف زیارت حضرت سلطان الاولیا و برهان الاصفیا قطب الحق و الحقیق و الدین شیخ صفی الدین هدش سره العزیز و مشایخ عظام که اجداد عالیقدر آنحضرت اند در یافته بوفق آیات بینات فرقان آذربایجان و مخالفت و حسیان او را گ آن سعادت در قعقعه و مانده بود و دریں وقت چون صورت مصالحه روجهی که مرقوم گشته روی نمود فی الجمله خاطر از اطراف اطمینان یافت و شوق او را گ مراقد سلطنه و مشایخ عظام در ضمیر منیرش گزارده و نیز قرار داده بود از تعرض سلطنت روز افزون مد الصوب در حرکت آمده و در خوشترین زمانی دران آستان سده و نشان رسیده شرایط زیارت بتقدیم رسانیده و سکه جمعه را بصلوات و صدقات و آرایش فرموده از دارالسلطنه آن گاه شتافته و دقایق حکومتی را بستاد و همت فرموده و عزم توجه خراسان فرموده چون شاه وردی خان ولد خلیفة الخلفاء حاکم قزلباش دین و دولت سال گروه و ایت آذربایجان را زیاد شاه مانده فرمان عالی بود لوای شوکت و اقتدار برافراشته با عالی گوهر خلافت عقیده و اخلاص بود و اخلاص و شعور لوای خود سری در دماغ داشت و قبل ازین تیرزا حیان تویسی تعلل عقیده نموده چون شاه جنت نشان بعشرت بسر برده و موجبات و موانع بالجمله مرتفع گردانیده بود و بعد از آنکه مصالحه و قرع یافته بود و سرحد تعین یافت و الحای قزلباش داخل سنور بیطر

شه مناسب این بود که شاه و رعیتی خان که با همه ممالک طریق مستقیم کمتری این سلسله علیه بود و امن عقیده و حسن اعتقاد خود را که
عصیان و فی الجمله سمی آلوده شده بود بآب مراحمت و پشیمانی شست و شود داد و تارک اعتبارش داد که از فضیلت گرگی این دودمان عاری
شده بود دیگر بار به تاج و تخت آراسته و ساحته که با دیهیم کروه بود آنرا بقضای زمان تقدیم نموده در مقام تدارک احوال عمال
سابق ایشه مشار الیه توفیق این سعادت نیافته نفرقه بوسی شرف نشده و درین وقات نیز ترک آن دولتی که میطلبد بر سالمان رسیده و
خانه و خود برآمده و در والا رشاد و پیل و ترتیب شریف سلطان الاولیا اتفاق نزول جاوین افتاد آنرا که چنین از بطلوب رسیده و
تمامک بوسی این درگاه و شرف نشه چون همت و نهضت شاهانه بران مقصور است که جمیع گاه فرنعتان ایران بجزای اعمال سند رفع کرده
الله و دیگان را با فوجی عظیم از غلامان فرستاده که او امر درگاه والا آورند مشار الیه از عزمت این اسپستان روتافته ممالک طرف
قزاقسه و خود را با بالکای که در فصل سوزر و میه بود نداخت و حضرت علی حاکم دیگر همت آنولایت تعین فرموده و مهمات آنسر حد عالم
انتظام یافت از سوانح این سال خجسته مآل درین سفر لشکر فرستادن رستم خان احمد و تصرف در آمدن الکای کیلان بیش است که
ما اگر غرته جاوین نهصد هزار تومان تقسیم یافته مکی صد و الا نصف مصروف اصفهای آن عزمیت بود بی خجستیاد این واقعه روی نمود
ذکر فتح ممالک کیلان بتوفیق رویه کار عالمیان بر مرجله پیمایان تشیب و فراز حوادث روزگار و تجربه کاران طوارق لیل و نهار
ظاهر و آشکار است که اختر بخت صاحب دولتی در اوج اقبال صاعد و در کل احوال ساعد باشد هر چند در امور دنیا تخلف ورزیده
خطا کند نخبت و سعادت یار و مدد کار گشته خطای او مقرون بصواب افتد و هر کار را خیر اقبالش بخفیف بال قمه اعمال و اعمالش گره
در نظر عقلای دهر صواب نماید خطا تقیود به جویره شود مردار و زگار بحمد آن گذشت بیاید بکار بمصداق خیمقال صورت احوال
خان احمد گیلانی است که با وجود دعوی فضل و دانش و فر عقل و خردمندی و انتشار یافت روزگار که از نظیه بحر موایج زمانه ندارد خود
لوث قدر احسان و ترتیب نواب سکندر نشان و فراغت و عافیت کوشه اس آباد گیلان ندانسته خواست که با این دودمان ولایت نشان
بکیل و طراری پیش آمده از مسلک مستقیم صدق کفاده حسن گردد از انحراف جویه و این متاع کاسد در رشته بازار ارادت و اخلاص نیفزاید
بصدق پیش آورد که ایجا هر چه آرند آن برند ما بقاء مرقوم ملک بیان کرده که خاطر مبارک اشرف از الوان ناهنجار خان احمد و سلوک ناشایسته
او که در امر خواستگاری صبیه اش بظهور آورده غبار آلوده گشته بود بفاتحش تغافل پادشاهانه و اغماض شاهنشاهانه مشعر و ساحته در مقام
نگاهداشت نشه نبوده در بین او خان روسیه مقدمه تزلزلی جا نرفته که موجب ارتیاب نگردد خاطر جاوین گردیده اول آنکه در امرای حاشیه گیلان
رفته در ظل حمایت او ماوا گرفته بود به خان احمد چشم از رضا جوئی خاطر جاوین پوشیده در مقام حمایت ایشان در آمد بار نیاورد و اخلاص
سخرف بود خواجه حسام الدین وزیر خود را از راه شیروان با پیشکش قرین خانه کاروم فرستاده با و توسل جسته عرض نموده بود که
گیلان ملک موروثی همت و بطیب نفس بکشش دودمان آل عثمان میدانیم و اگر از شیروان فوجی از عساکر آل عثمان را از راه
به ایجان فرستند قلعه ایجا را بتصرف ایشان سپرده از ایجا بقزوین اندک راهیست و تسخیر عراق بسهولت دست میدهد بعد از اینکه بخبر
بسمع جاوین رسید موجب استعجاب گشته یکی از مقربان بزم اقدس حسب الاشاره جاوین خفیف ماه اعلام نمود که تشبث های خواجه

کشته

کشاورزی خود را با همیخود و اظهار بیگانه و کیل از رابطه و صلت از روی خویشیت پادشاه شاهانه چشم خطای از تمن صادر نشده و گناهش
عفو و اغماض داشت اما او از طریق راستی صد و ال نموده و انکار بمیع کرده گفت که خواجه حسام الدین بیگانه مستظهر قشون من او را تقویت
و تجری مینماید در این وقات که معاهد صلح با روسیه انعقاد یافت کس معتمد از پشتوال رسیده تخفیف رفتن حسام الدین و ورود خضر
خان اخبر نمایند بود عرض کرده خاطر اشرف از گفتن نهضت او نهایت آزرده و انکشته معتمد عتب نوعی نمایانیده که جز انطباق و قمع سلسله
او انطفای ندیرف و ازین تشنیع تر عملی که از و بظهور آمده در تخریف صدق آن ما بوضوح پیوسته بود که چون سمع او نشده بود
که جناب اقتدار الله و لرد علیا و مشایخ بخواستگاری صبیه اش می آیند بحجه اینکه عقد نکاح ایشان صورت شرعی نداشته باشد صبیه کوچک
را بغلامی عقد می بندد و از حرکت ناهنجار و حیله سازی زشت ناهموار که هر زمان از مردم تبه روزگار و شیعه دودمان به کرد ار هم نیست نابرده
غضب افروخته برگشت و در تنبیه و تادیب او و نیاو و ازین تجاوز و زیاده ازین طرف طیبت کیهانی مدار شاهی مقصرت اصلی شاهی کیهانی
او را واجب و دانسته ساحت مملک را از وجود دشمن خاکی پرداختن هم و اولی شمرده و از راه دریا و پیل فرهاد خان و دوالقدر خان برادرش را
با لشکرهای آذربایجان و ایجان و از راه قزل آغاج و در یا کنار بر سر او فرستاده و حکم اشرف با سم سیاوش حاکم گنگر و علیخان حاکم
گیلان به پس صادر گشت که مبهگر فرهاد خان همگی کوشند در تسخیر پیشرفت و صرای بظهور آورند و فرهاد خان از انطرف روانه گردد
موکب جاوین مدار السلطنه قزوین رسیده و از قزوین جشنه بیک خاصه شریفه که حاکم قزوین او و با همیی از زاده و همان فرستاده
و با نهیه احمال با نصاب که از رخان احمد صدور یافته بود بنوزر عایت صلدرحم و روابط او با بین دودمان منظور نظر کرامت افزود
و چون جنود ظفر ورود بر سراو خصت شده بود بنده منشور عنایت از مواقف سلطنت با سم خان احمد غز اصدار یافت که بهمت و الا
توجه بسفر خراسان مصمم دانسته و متعلقات که دو سه سال توقف آنولایت اقتضا نماید قرب جوار و قرابت قریه که فیما بین واقع است
و حقوق تربیت این دودمان مقتضی آن بود که از مجانب انواع مدد و مواقف بسفیه ظهوری آمده با اله ماضیه تر کوارم و مخدرات
سلطنت گردد قزوین میهانند لوازم تکلو خواهی و مهربانی و قبح یاد مهای کمال اعتماد و یجانب او بوده مگاه او انصراف موجب اتحاف خاطر ان
روسیه نموده پیشخانه که این دولت به پیشتیبانی او در آید از و چگونه توان این بود بهر حال چون این خبر انتشار یافته بسیع و در وقوع یک
رسیده و جناب آنست که تدارک مافات کرده بر اغماض خود و مروت شاهانه گرده و نفرقه بوسی سر فراز گردد که قطعا دیگر مرتکب اقعه او
با این دودمان بسیع و میان رسد و اگر خاطر او در توقف با آن قرار گیرد چون سیاق حوالتان و رویش است صبیه خود را با او
که محرم حرمت جاوین و دست پرورد این خواجه حسام الدین گردیده بهم رشته بهم استشفاع بجناب اشرف فرستد که با نهیت رعایت قطعه
محترمه از تقصیرات او اغماض فرمایند و التیاز مهود الطاف شاهانه فرموده با نگردانند و آن انتخاب بعد از مصاوده سفر خراسان
اتفاق افتاد فرهاد خان از راه [illegible] طوایف [illegible] از لشکر امیر سیاوش وارد قزوین علیخان با تجربه و آنولایت به وعظی گردیده مشغول
مرحمت آیین گردید سم خان احمد صادر شده او و اموال و اعتقاد خان احمد که گوش بخن نویش نداشت اصغا آنحکایت را بسمع رضا نشنیده
و نوعی متوحش و خوفناک شده بود که مزروعی آن و نمای آسیه تادان داشت بمن انجمهور چنین مذکور گشت که چون در حکم حکم عدد

داشت و در اجرای مطالع خود دقیقه نامرعی نگذاشته خاطر نشان او شد و در این حال جمعی که از اردوی معلی بمملکت خود مرخص شده بودند بعرض رسانیدند که سلطان محمد میرزا با لشکر بسیار از راه کوه بطرف ایروان آمده است و بعضی از ایلات قاجار که در ایروان بودند با او یکی شده اند و بعضی از ایشان را بزور و زر با خود همراه کرده و بعضی را بوعده و نوید بطرف خود کشیده و بعضی را بتهدید و ارعاب از راه برده و بسیاری از ایشان را بقتل رسانیده و بعضی را اسیر کرده و بعضی را متفرق ساخته و بسیاری را

در واقعه راه عدم سپرده فاتحه متوفیان انواقعه خاتم الحقبه بن میرسید حسین گرگانی گوید از احوال آنجناب در صدر صحیفه اول مرقوم گردیده
وعظای زمان شاه جنت مکان رستم تحریر مزبور قلمی مینماید میرسید حسین گرگانی از سادات عالیشان و بزرگ متقالی مکان و خواهرزاده و بلحقه مغفور شیخ بهائی
عبد العال بود و سیادت علمای عرب و عجم بطلاقت لسان و فصاحت بیان معروف و در دایره عجم کوس اجتهادش صدا آوازه گشته در اصول
و فروع مرتبه حق مامیه و سایل غرا برداخته و در زمان شاه جنت مکان گرد و دی جاوین منبع علما و افضلای عرب و عجم و بوجناب شیخ
شیخ علی بن عبد العال که علما و اعاظم مرتبه گفته اجتهاد او کرده و بوجناب میرسید حسین بایی از مرتبه او بالاتر نهاده و خود را سید المحققین و
سند المدققین و وارث العلوم الاخیار و المرسلین خاتم المجتهدین لقب داده سلوک و سیجات که بتوقیع او مزین میشد این عبارات تنظیری
مایفت گرچه غالبا بعضی این دعوی را مسلم نمیدانستند اما همگی از قبول علما و دین مآب آنجناب عرفی نمیتوانست کفت و تاب مباحثه او نمی
آورده و تا عین وفات او را خاتم المجتهدین میخواندند و نفس او را نیز کان حضرت علی اعتاب عالیات سپرده و مرتاب فرمانبرداری و دوران
امکان مشرفه مدفون کردید رحمه الله علیه ذکر وقایع سال مسرت افزای اولین که مطابق چهارصد و شانی الف هجریه عالی اعظم علوی بهادر
شاهی برادر نگ شاهنشاهی است نوروز این سال جاوین فال در چهارم ماه رجب اتفاق افتاد و حضرت شاه جمجاه ملایک سپاه دستان
جاکه گذشته رادر دار السلطنه قزوین کذرانیده و در دولتخانه مبارک بر نزول اجلال داشته تخم عدالت در زمین دل طوایف انام میکاشت چون
آفت سرمای وی روی بانحطاط آورده و مزاج روزکار اعتدال پذیر میکرفت یعنی بهار عالم آرا بجهت افزونی خاطر گشته خانم کل بنفشه و نیلوفر
عنبر سپر بکنار رودبار و کنار رود و مباغ جویبار و جوی مزین کشته و نظم بهار و علوه کر و در سلطان شه کوکبه و عالم را بکلستان شه مضمر ساخته بلبلان نغمه پرداز و قمریان
چمن و حشرت کرده و آغاز در اول جاره که عنبره و نگ جارم لوای عشرت و کامرانی در فضای عشرتخانه چمن افراخت و بیاتکی عرصه جاز از رنگ
افزای کلزار ارم ساخت شاه سپهر و نگار قول آغاج و فراغ از خاطر خطیر شهریار کشور کیر سرور زده و بدین خوشه از نعمت سلطنت و حشمت آمده و ای
جارم از فرقه دوم جاوین رنگ سپهر و قلبون کرده و در آنجا مباسع علیه جاوه و جلال رسیده کیکاوان از سلوکی صدر نشینان تسلکی یافته حضرت
اعلی بنا بر رعایت خاطر و تالیف قلوب کیکاوان لوا از حکومت عزل فرموده و احمد بیک خان بکیلی بامارت و نکی لاجان تعین کرده و آوازه جاه
شاهوتاجی او را همراه کرده مدکر تنبیهات مرجوعه قیام نمایند و جناب اعظم اعاظم الدوله را با بستوفیان و ارباب قلم و سطور اقا
دار و خدمه قرنامه نما بوز ارت کیکاوان و پستاده مدکر کمال دانایی آنولایت را موافق قانون عدالت قزوینه داده و اکر وجوهی احتیاجی کرده در زمان خان احمد
و حکام سابق معمول شده باشد رقم بطلان بران کشیده و مهمات آن ولایت موافق صلاح دولت قاهره و ترفیه حال رعایا و عمارت مظلوم کشته
نظم و نسق ثانیه به نفس نفیس متوجه دار السلطنه اردبیل و میر شکار قول آغاج شده و فرامانخان شرف استقبال و ملازمت یافته و در رکاب
اقدس بخدمت قیام داشت و عیلخان را از زیر بیس و امیر حاویش را از کنکر تکلیف شکار کرده و ایشان امتثال فرمان کرده و در قول آغاج
سعادت ملازمت دریافتند و حضرت اعلی بعد از ملاقات بیاتکی و عرض ارادت و بوجناب آصفی یاد فاکیلان رفته دانه کل روی
تابع دیوانی موافق عدالت و رعیت پروری قرار داده و بعد از وصول استیصال خطوط اطراف جلال باسم آنجناب شرف صدور یافت و
راقم حروف که در امور مرقومه ماموریت داشت بجانب آوه و در قول آغاج بشرف پای بوس همایون مشرف شده و حین وداع کیکاوان به

متصرف اولیای دولت قاهره در آمده و از ما بوده و خاطر اشرف بدان متعلق بود که تماست و اصلاحیت کیکان و غیر ایشان که در میانه چنین
زاده و حکام آنجا دیده ضمنت مایقه و اکثر دوایم مقهور و انقلاب پای از مرتبه نوکری فرا نهاده و تعلب روبایی کرده بدیشان نسبت ندارد و دست
مایقه نوای جوانسری افوخته از زمان تسلط ارباب عصیان پاک و مصفا کرده و از انجمله کیکان پیرپس را که تمکن و سلاطین اسماعیل و ملک
سرور دست تعدیه خان و اماد شاه جنت مکان بود و محمد امین خان سپهر و که وارث و خویش بود چنانچه سبق ذکر یافت همراه خان احمد رشته در شیر
وان مریض الموت فوت شده طیخان و نه کار کیا احمد که از خورد زمان آن سلسله بود با پیرپس و شیعه خان کفران نموده و اشتباز اضعف از
ملک بیرون کرده و خود و تعلب را بواسطه بیستیاریه ای حکومت افزوخته و بسبق صدمت و دولتخواهی دیرین و دودمان نزدیک
که چنین ممکنی را بما بدیکر نداشت خاطر اعلیحضرت بر بدان متعلق نکشت که کیکان پیرپس را نیز بکیکان سپرده انتظام و اوضاع متصرفات و ایالی

تا غایت اطاعت قرآن‌بش نمود و از امیر عباس خایف بود درین وقات آوازه یاغی گری امیر شاه ملک شنیده روزنامه آمده و اظهار عبودیت و خلوص عقیدت نمود و از امیر عباس خایف خلص گردیده بود و با امیر شاه ملک عهد و پیمان آورده بود که تا آمدن خان احمد و محمد امین خان و امرای بزرگ و پیش سعید گیلان دامنه اهمال از دست ندهد و پیشی و پسی را که از قدیم الزمان میانه مردم این دو دولت مستمر و وارد بود بجا آورده و حتی الوسع کوتاهی نکند و پیشکش را حواله بیگ افشار و قرآن‌بش را حواله محمد امین خان ضبط نموده و قرآن‌بش را مرخص نمود و پیشکش را بجایبان بسپارد احمد بیک و او نیز بموجب احکام قرآن‌بش محمد و اتفاق طالشه گولی و گیا فرد این تحفظه و گیلان را جمع نموده و متعاقب ایشان بکنار سفید رود رفته احمد بیک از اطوار طالشه گولی تیز مرتبط شده از یکدیگر مخایف بودند و هر یکی میان این دو کس را که فرد و متعاقب واقع شده گیلان فرد این گردد مورد التفات قول خیر خواه او دانسته و گرده و قرآن‌بش را از جنب باطن طالشه گولی و مواضعه او با شاه ملک و یاغیان خبردار گردد و صلح و دوستی قاهر و دران دانست که جنگ را دیر تر انداخته خود را از معرکه بیرون اندازد و یکی طایفه قرآن‌بش عشر عشیر گیلان نبوده بدین طرفه خان نبوده که بجهة مدافعت گیا فرد این راه دیلمان پیش گرفته طالشه گولی از فرستن احمد بیک و قرآن‌بش خبردار شده و کس نزد امیر شاه ملک و همسعید فرستاده و ایشان از آب سفید رود عبور کرده دفعتاً بر سعید اشرف آمده و با یکدیگر تجدید عهد و پیمان کرده و در مخالفت قرآن‌بش تجدید کشت امیر شاه ملک و همسعید پس عود نموده طالشه گولی و همسعید بجنگ بتمام جایجان آمده با پشتقطار مردم همسعید پس کس بطلب خان احمد فرستادند و ایشان طرح سلطنت انداخته ارباب مناصب تعین نمودند و محمد رفیع خانه خان احمد عهده دار دیوان خانه او پسندی گشته و بتفصیل مهمات قیام نمود و شیطان بیکشبه نموده و در مخالفت راسخیت و دامنه اهمال در مآل حال نمی‌گذارند و چون این اخبار در قزوین شیوع یافت خان مذکور غضب خانجت سب زده روه اول زاده و مخاطر اشرف بر آن متعلق گشت که تدبیر عاجل این متوجه دفع این حادثه شده و تدبیر آتی و تسبیب التقویم نموده کار را قوت نمایند که تصدیع از خواب غفلت بیدار شده و بعد الیوم حرف فرقه آشوب بر زبان احدی نتواند زده چون این معنی حرکت موکب همایون بود و مستعدان صاحب دانش و فطانت شرف ما زاین اراده و مصرف یافته فرهاد خان را با امیر حاجی ایران را کوچم کرده با همین پیشکش بر طبق پیشکش سنه روه و الله قلی بیک قوچی باشی را همچنین انوار عاطفت مقرر شد که بر طبق رقمه با تفاق یکدیگر بسیاهه و پیشکش و مبلغ دو هزار تومان نقد و جنس بر وجه دلجوئی صورت می یابد و خود بگیل بیک و امیر شاه ملک را در خفیه مرخص گردانند و از ناسپاسی که موقوف بندگی و اطاعت و متابعت بادشاه دانسته دفع آن دشوار نخیسته و درین باب مبالغه نموده فرهاد خان بحضرت معلی خواهد که با صواب دید او عمل فرموده علیخان را از میان برداشته سر از گردنه و بفتح شاه سر فراز گردانده و بفرستاد خان سپرده و فیصل دهد که حکومت امیر الامرای گیلان به پیشکش رفرهاد خان تفویض یافته درین سال شمار الیه بخطاب مستطاب فرزندی مهین الدوله قرآن سر مقتدی یافته با مجموعه خان شمار الیه با شوکت و حشمت تمام از راه کوه مرو و قوچی باشی فرستاده و دیوان را نه نه آورده و همگی اقبال قرآن سال طالشان گیلان

نداخته و بسیه بطالشه گوسی را با تفاق سمسور بیگ از بجو با خان و بوبتجاید لنگرود طالشان فرستاده که راه شنیده روه با کرانه دیلمان جایجان سیروز از بجهت در نهایت صعوبت و از غایت تنگی و گرمت لای و پشه بحور زیاده و از نیک سوار از مضایق آن بغایه دشوار است مسدود و تنگ بدفع لنگرقرآن‌بش پرداخته و سپرداز خود را داده و داشت که با امیر شاه ملک مخلص گشته با تفاق مردم به پس راه کوه مرو پیشکش داده و فرهاد خان و اتباعشان را از دخول گیلان منع نمایند قرچیان مخلص خون شنیده که طالشه گولی بسیه روه آمده و مضایق راه را بگرز و تفنگ و چوبهای بزرگ گذاشته‌اند که گیلانیان نتوانند پیشکش مرسله را بگیرند و بدیار خود بروند و خان در گوهرو که بسی از قرچیان که مقدمه اپیشش و جایان بودند پای بجوادت پیش ننهاده بقراولان لشکر با قی رسیده جنگ در پیوسته و ایشان را شکست داده و در بند نخستین را کرده و جنگی سیار در ایاگذ رانشوده و بند از دست یاغیان گرفته پیش رفته قرچی باشی و بقیه لشکر به مرزدی و دولت قاهره و پیش رفته شکست بر لشکر عبد الکریم قاطع و به پشه و بنگل برگشته و مسعود بیگ گیل کشته شده طالشه گولی خود را بجایهای سخت کشید و عساکر منصوره را از مضایق آزاد و پس پاسبانه گذاشته ما با جایجان و هم محل توقف نموده و آخر هر از شهریور سیده که خبر از آمدن طالشه گولی و تفرقه لشکر گیلانی و آمدن قرچیان شنیده و هم سر و از راه جایجان خود را به پشهای گیلان رسانیده و مخفی نشده بمجرد تفرقه و آشوب در شهر به پیه آمده و شهر را خالی گذاشته بود نه از راه جایجان کس نزد فرهاد خان فرستاده او را از رفع راه جایجان خبر داده بدفع قوچی باشی لشکر باز از تنب و غارت منع نموده و پاسبانان رعیت پرور دست مردم شهر نگیرند و دفع شبیخون فرهاد خان کرده چون از شنیدن و تحیر از رفع راه جایجان آزرده گردیده بزرگ میخواست که این قبح نسبی او مصور نشود پیروزه اظهار انابت و تحزی کرده و علیخان را با همین پیشکش فرستاده و چون در خدمت اشرف متعلقه نیک و بد او شده و او کوشش او را به رضایی که رجعه کرده باشد گردانیده و در ثبات عهد و میثاق در وسع نگنجیده و اغراض سعادت مآب مرفع نموده و قوچی باشی از تفحص و تجسس یاغیان و نه نیکی روی سیدالصلح دولت قاهره سعی نموده قریب آورده و بعد از آنکه خاطر از جهات جمع شد فرهاد خان رخصت یافته بتهیه توزین آمده فرهاد خان خود با سفارت مهمات گیلانیان پرداخته نوای عدالت و حکمرانی مرتفع ساخت و علیخان که به پس رفت چون مردم به پس نگی با طبع خوانیان او بوده بر سر و جمعیت نموده و از امیر شاه ملک جدا شده و امیر شاه ملک که احوال خود را به بخیوانی شاه به نموده چون باعث استقلال علیخان شده او بوبتجاید انتظام نموده و تره علیخان آمده و چون بر بست علیخان درآمده او را چاره بجز گردنکشی و گشتن او ندانست و تغافل دران نموده و در نظر مردم شیشه عجم طالشه و اغراض میشمار و از تقبل آورده سرش را جایجان نزد فرهاد خان در خبر آورده تا آخر این حال با فرهاد خان همراه سلوک نیکو کرده و از آنجا دیگر باره و از نامه و پیام در نهایت تضرع و زاری فرو گذاشتی نمی‌کرده و در آخر این حال که مهمات او فی الجمله استقام مخالفت تغیر سلوک داده و مقدم عصیان در آمده و به جاهای فی بیجه شتک جسته تا هم خبر نخجوانی و یا نیکوی نه تتمه احوال او و طالشه گولی و بوبتجاید در قضایای سال آینده از سامعه درج خواهد شد

الحاقی

مولف

ذکر لشکرکشیدن جناب فلک جناب نجوانم دام اجلال عبد المومن خان بسرکشی یکوسان و آمدن سلاطین ایشان بدرگاه والای سعادت آشیان و مراجعت ایشان

چون سعادت احوال سلاطین و نیک مناصب سابق تاریخ وقایع این خجسته سامان بر ارتباط سخن از یاد آن پادشاه خود با مجموعه مرحوم مغفور جنگ جان کرده که سایه نور محمد خان ابن او بالجمله خان و والی مرو شاه جهان و حاجی محمد خان پادشاه خوارزم گذاشته سلاطین او نیک و بدی که بر سر و بیت نساز خته و اقع شده و نور محمد خان پناه و عبد الله خان بر سر و در آمده و

و عبدالمومن خان از استماع این خبر وحشت اثر مضطرب و متاسف شده و با وجود بسیاری از معارف خود از دیگیه ضایع شده با دو نفر سوار
فتح و ظفر سلطان چپ را ملکشاه و انعیشی را نوازی علیم دانسته عمده ناموس خود را بر کاه در دویش محمد خان و دست از قلعه تیتاپور بازداشته روانه
عراق گردد از سپاه او دیگیه میلیت بال و جان و ناموس ایشان تعرض نتواند رسید و از تیر قلیان روی خود گرفتار و دیگیه شده با دو نفر
و سیلی صبح ساخته شود خود نمی گذارد از اطراق نایه چند روز درین گفت و گو بسر رفت و در دویش محمد خان و اهل قلعه بعهد و پیمان
او دیگیه اعتماد نداشته زینهار نمی دهند از سپاه دیگ دولت محاصره و قتل آمده نوبه نوبه با کل او دیگ خونی شده نوبه دیگ و دیگ
او نمی دهند و دیگیه عبدالمومن خان این نوبه نوبه ماجرا چنان شنیده و از جانبین خط مرقوم گردانیده و پیمان استحکام یافته در دویش محمد خان
و مردم او با خانه کوچ و اهل و عیال از دولت آباد عراق همراه آمده و عبدالمومن خان خود با کل سپاه از راست دران رو در بشاپه و لشکر قزلباش
سوار شده و بوجه جوان لشکر قزلباش سپاه و لشکر و سپاه آبی او کرده دست از جان شسته مستعد رزم و پیکار ایستاده و سعیصه نظر تنگی قدر آذوقه
از اصفهان که هزار و نوزده فیلهای دروش کرده و متصدی محاربه بودند از طرف او دیگیه که اکثر برادر و پسر و اقوام ایشان در ایام محاصره و قتل
آمده بودند اراده نمودند که تحصن جسته خود و اثر قزلباش انتقام کشند عبدالمومن خان بادبیش سعید خان گمانش نموده عقدی این طبقه کشته
که بجماعت پیشتر از نفس امر نفس او دیگی دل از جان برده بشسته تا جان در بدن دارند کار زار نمایند و سعد آنفاک امر زان بیمال اصفهانی
در میان ایشان بستند تا وسه هزار کس را تعیین بر ضد ایشان تعلق نیکرده و نوع دیگ و بانی نفس پیمان لایق به سلطنت نیست اولی
آنست که او فاجعه و پیمان نموده و متعرض پنجاعت تسلیم عبدالمومن خان را سای بسنده اشاره و امر نیه ضرار دل بیرون کرده و اما کس
و سپاه او در دویش محمد خان نیز از در سراب طلب خود دگر مارا کوشش نموده راهی شود و جماعت رو خود و جنگیان او را از رفتن مانع آمده
مشار الیه دیگیه با قبال پیروزال شاهی کرده با سه چهار نفر از قشون و لشکر عبدالله و بمقابل عبدالمومن خان رفته و امرای عبدالمومن خان را با
پیش رو و کوشش فرموده عبدالمومن خان میان تحسین آفرین رو کشوده و کشته بود که نمک دلی نعمت برتر و تعال یاد کرده عالم اعلا
و نوکری دولازم و والا نمی پیچ تقصیر کرده ی اسب سواری در دویش محمد خان را بزین مرصع جمع کرده و از یاوجو های کوتل خود و داده
بوده در دویش محمد خان حضت یافته و از نوزده تا ده فرسخ طی نموده خود را دیگیه و سپرده از رسانیده و از انجا را عراق پیش گرفته و قتی که
رایات نصرت آیات از رستاق حماده تا نوده و از نوده بخیه بوده دین رسیده و بشرف عتبه نصت اشرف مشرف شده و از آنجا نصت ایالت و پیچا
و امیر الامرای کیلان یاد شفقت شده عمده از آنوان و دویش محمد خان عبدالمومن خان اراده و تسخیر سپرده از نوده و جوان رستاق رسیده و با
خود شبیه نعمت رفت و جمعی از امرای او نیز دیگیه را سپرده از و در بشاپه او محمد مومن سلطان نوده و سپر شمس الدین علی سلطان سپرداری که
حاکم آوه بود اندک آذوقه از مجال قریه شهر جمع آورده و ادراک را سپرده و نوده و چند روز نمحافظت شهر نوده سپرده از میان بقلعه رفت
و توان نیاز مقدمه داری پرداخته و عبدالمومن خان از طول گفت خواجه ان دیگیه گشت روی توجه بجانب نیج آورده و کس نزد او امرا و فرستاده
کرده تسخیر سپرده از کمال اهتمام مرعی دارند خود این امر از نوشتن او آگاهی یافته با محمد مومن سلطان طرح صلحی انگنده و سپرده از میان پیغام و او نزد
پادشاه قزلباش در این سال بجوار سان نیامده و پادشاه ماکمر و سفاک پی با کیست در نشسته محدث نشسته بیاد از اصرار سپرده از میان و مخالفت

او در نصب شده خود در بین صوب نصت نمایند و آتش بیداد و نوایت افروزند و صبح بکال شجاعت کرده در بین حال با دو سوار ای گزیده
بعد از آمده شیر قرار یافت که تا مدت شش ده سپرده از میان راصحت و همدگر در میان آمیزند و اگر پادشاه قزلباش بخراسان آمده و ملکت خود را تصرف
نماید معدود و نشسته و اما شهره اسپره و هر کس را اراده توقفی نداشته باشد عراق و دامن نشوند امرای او نزدیکیه بصلاح کار و آن سپرده از صلح شده
گذارده فقط او دیگ و میان سپرده از میان با شه لباد و شش ماه صاحب ذهنی در مملکت مذکوره جزئل و صاری کرد ملکت مرده نصت خلافت نامه
بعد از انقضای مدت مذکور قزلباش آمده او را و فرار دیگ سپرده و لاحاکم حال مرون رشته حاکم او دیگ بجگه ست قیام نماید سپرده از میان جماعتی
خود از نگهای محاصره رضی بصلاحه مذکور شده و از جانبین شرایط عهد و میثاق با کیده با شه موسی سپرده از نامی از اعیان موسوم به او دیگیه با شاه قزلباش آمده
و لشکر او دیگ کوچ کرده از خضت عبدالمومن خان خشته و در مرده و جام باد و سپرده و خفیت تهم سپرده از نوعی گذشت عرض کرده چنین شنوع
شده که عبدالمومن خان زبان اعتراض دا مراد از کرده و بر صلاحه مذکور نگاه نموده و بجگه محمد مومن سلطان نشان جنبه کنی اشیان و دیگ محمد شهر
تعین نموده و صاری و ماه سپرده از نجام میوه و دیگیه و مرتبه پس جانچین ها قامت واقع شده خزان دار و خفه در تحصیل سپاه و ری او نگ فی اعتدالی از عالم
میکرده و میچو نسشته که آنا بسلطه و اقتدار خاصه ساخته از هر کس آزرده و شیشه نشده نیات نموده و انتظار انقضای موصدی کشیده نه و سپرده از میان که
شیعه فطری بوده نه که وجه و باز بعض چنین او دیگیه نموده و جاجان ایشان تعجب نه سب صحابه میکرده نه او دیگ راه شام سپرده نه و ایشان
نیز نوکره و تحمیر کشیده و فی اعتدالی نه سلوک میکرده نه و سه عرته محمد مومن سلطان نزد موسی سپرده از جام فرستاده که مردم خود را سپرده نه
که در وجه و باز نرده و نشسته و در سقام آزار و اضرار سپرده از نموده و با نشسته او و جواب سعد نه تا کنده فی اعتدالی العوام الناس سپرده از
اسپاه و میکرده نه الفعده سپرده از میان در نشسته و به سلوکی ایشان دیگ آمده و میانه ایشان عناد و نجامیده و هیچ وجه با یکدیگر در صلح آمیخته تا که مردم ایشان
در سقام دفع انجماعت شده نه هجوم خود و موسی سپرده از امد بست آورده و فی انتباه ساخته و شروع در گرفت کیه او دیگیه شده جماعت او دیگ ایراق
شیه آمده که دست و پای زنده جوان با هجوم خاص مقهور انشسته برآمد پس رضا بقضا داده و حکی و سگیر شده محمد مومن سلطان اخفی سه اشرف
عرض نموده و موسی سپرده از با که گرفتاران پایه سریر علی فرستاده و نواب کامیاب شرف این پیمان و نکی سپرده از میان سپرده نه و فرستاده
که مردم و میانه شما و ایشان نقش صورت نمی بست او را نه خوشی نموده و نه او دیگیه خود و میانه سپرده از نوش فرموده و او
با رفاقت خضت انصراف داده نه و کمی از قزلباشان عظام همراه کرده نه که در ممالک محروسه علوفه و اقامت با ایشان داده و با غزاد اهتمام و ایشان
و قتی نه که حسب الحکم اعلی ایشان از مشهد مقدس بر و یکه آمده که آنجا که دیا توقف نداشته باشند و بهره و نقیض مسافرت نه میانه
عبدالمومن خان کینه سپرده از نیکه بجیه و نقض و عقوبی تشیع و دول و دشت خیمی تعلق داده و کینه و دیرینه عاشقه و سال دیگر خانجه مرقوم گذشت
پیمان خواهی گشت تعلقی او کشیده و از ایشان انتقام کشیده و نخجوان و نیاد آخرت کرفتار آمده و عاقبت شاشت آن روز نگار او عاید گشت
اما عجب اینه خاکه لشکر نجوان زده کشیده بود بعد از محاربات نگر تفصیل آن مناسب حاوی تاریخ احوال ایران نیست بر عاجی محمد خان ظفر اوقیه از
او کرخ از هم جان و نصب و عداوت احوال که در تزوایشان اعزاز بنشست ما بیندم قدرت علی ای حال با پادشاه خود طریق پیوفای سلوک نموده و نشسته
نیاد و صی و اجتماعی و دیگ نکرده نه و مغلوب عبدالله خان گشته اگر طریق پیوفای سلوک نموده نشسته و عاجی محمد خان از نیاه ی و عرب او

سیر صفاهان جنت نشان گشته از محمودخان راکعیه انیس محفل خاص و رفیق بزم اخلاص او بوده بحمدالله و منه تالیف قلب حاجی محمد جان
موعب محمد سلطان لبسوار و نیز منصوب خویش گردانیده تا چون سالار الیه از لایحه قوانی تکلیفیا که ذات نواب اشرف عالیون دارد این محبت
بوده باشد بصحبت مخلصه صادقه کمتر انصاف می افتاد مجملا پیشتاز دران بلده فردوس نشان بعشرت و شادکامی می گذرانیده و در اواخر جوت
هوی آوجه مقر سلطنت آورده نیکبار دیگر بارد و اسلطنه قزوین از قدوم عالیون زیب و زینت یافت و کرور فرح حاصل و حاصله گردید این سال از
داد و قایع احوال قتل و ارتیش حضرت داود خویش چند نگارم میان است که با ما و اشتهار یافته بوده بنا بران حال بر سبیل اجمال اگر
درویش حضرت از نام و فرزندیه محمود رب گوشک قزوین او بوکه آباد و اجداد ش بسبب جاه و کفی و قوت شوکتی داشته و شمار الیه از کبار مصنف
بدران خود بحکومت قلعه زی و درویشی در آمده و مدتها بسبب جنت منزلی بتقریب یافته بیان آسایش گردد و دران شیوه استقرار می
جهد رعایه و توجه شرف اشتهار یافت و بقزوین آمده و در کوشه مسجدی رحل اقامت انداخت تجملی در و بیان گرد او میگردشته و او و کان
معروف گشوده و دران معاود کرم مارا بازگشت علی و محتسبان را بوار او انکار نموده و از مسجد نشستن منع نموده و قرقه رقه الوار او بوعض شاه
جنتمکان رسیده نواب جنت نشانی او طلب و آشنا ذاحوال او پیشتاز و نموده بشرایع اسلام و قواعد مذهب حقی ما سیه را در نظر اکبر حضرت
القاخود و ما آنچه با و اسناد میکرد و منکر همیشه چون خلاف شرعی از و نشاه و نه قدم هر خود نه گذارد در مسجد ممکن نشاه و گونه تعرض از عوام الناس بخواهد
نموده بعد ازین واقعه شاه الیه جهت دفع منقصه بجهت صلحا تردد و آثار نشاه و فقه می آموخت و در روزهای جمعه بمسجد جامع میرفت و دیگر کسی را
باو کاری نبود بعد از رحلت شاه جنت مکان به پسوتجدی که در جنب خانه اش بود نشین ساخته سفره و تکل گسترده و جمعی از و اعیان و معزز
کامران ترک و تاجیک نزد او تردد و آغاز نموده مدتی زمان مجلس حاوین حضرت اعلی هنبه حال دران مسجد رونق گذار گردانیده و بسبب صحبت
او در و بیان او که در رفت اد بود نبی تعب و تشویش حیاو آماده و میشد و آن مسجد مجمع او را برنمی تافت در اینحوالی که بنیاد کرده و شروع
در عمارت کرده و هم آنجا از ترک و تاجیک او را مه کرده یکه و باغچه در غایت نزاهت و خوشی ترتیب داده و بدانجا نقل موده و همه روزه را
اکثر در مطبخ او طبخ میشد حضرت علی که گاه گاه قدم رنجه میفرمود و بطبیعات تخلیق آشنایی میکرده نه میرفت و درویش سیبه
با صحبت داشته و گاه گاه تیکه اش تشریف حضور ارزانی میداشته بحکمه و بحکمه آنکه آنجا و او را اضافه و برا طوار او شاکر نه داشته و سخنان از بات
لوکه میفرموده نه پیشه و خدا شناسی خود را برو ش نقطویان نبظر او جلوه میداده نه لوازم غایت حوصله و اعتیاط سر رشته کاه ناری و نه نوه ذوقی
از دست نداده و بحرفی که خلاف شرع باشد متنفس میشد اما مجبی و درویشان که در یکیه او راه داشته حضور صاحب ستاد و بسعت ترکش او درویش
کوچک قلندر و عوعیای بزرگ کرده و سخنان عبثه میگفته و هیچ حضرت و ما با اضافه عجیبه و فائده و درویش حضرت و ما بحضرت علیه میگرده نه و گاه گاه و آن گاه
فی الاشتباه و در آینه خاطر شاه و عالیجاه پرتو ظهور زانه اشته دفع آن جماعت بهت اجرار سوم شرع انور زبده سعت پادشاه شریعت
پرور لازم شده و قتی که متوجه سفر آذربایجان بود بگرفتن و درویش حضرت و اتباع او امر کرده نه جماعت ناجی هوگ سه را بحضرت شاه گشته
عهده او رقی سلاسل کشیده نه العاق نامه جوین و دین سال بخوان القاخود نه که اما گو اکب و قرانات علوی و سفلی و دالت بر اتفاق امر
شخصی جلیل القدر و منشا ثابت آفتاب که محض صلاحین است میکند و محتمل که در بلاد ایران مایه و از بحر طالع همایون او زاد استقرار

باشات بنود در محکمهٔ اعلی بمبارک اشرف درجه ثبوت یافته بود جهت ترویج شریعت غرا حکم بقتلش کرده و او را از اخبار ستر بقتل و آنچه در تمام مشهور قزوین گردانیده دیگر از ان حالیه مولانا سلیمان طبیب ساوجی بود که اعلم الطبقه بود و تواب اشرف هم او را الصلاح علی حواله کرده علی الظاهر بشرع راعظ فرموده بتجویز قتل و کفر ندانسته لکن اشغال جوانان بکجیس مخلد قرار داده تعزیر روزی محبوس سازد ماکه منه کان اشرف حکم قتل و فرموده بیان حق کرده بدیگری از کبار آن طایفه میرسید احمد کاشی است که بسیاری از زمان و زمان روزگار را در تربیه صفالت نداشته بود پادشاه مصفوت نژاد پاک اعتقاد در زینت آباد کاشان انوار بارگاه مبارک خود بتشیع زده و دو پادشاه عدل گردند در میان کتب او رساله که در علم نقطه نوشته شده بود ظاهر شده و الطایفه بمذهب جمعی از عالم را قدیم شمرده و اصلا اعتقاد بکفر اجساد و قیامت ندارند و مکافات حسنه و قبیحه اعمال را در عاقبت و دنیا قرار داده بهشت و دوزخ هم از تخیلات نموده نامه ازین اعتقادات فاسده و دریش محال صفحاتی را بمابه جاز نظر میرسد در زمان حضرت ان بعدم فرشته و نه امروز از مستبعدات فارس میرسد نظر که اعلم این طبقه گمراه بوده نداورده بیان حضرت ساخته و همچنین بر هر کس نظمه ای بوده الحاق نموده از تاریخ میرود باق تبلیغ این اعلی پست بلکه تابع این طبقه و مرید دریش خسرو بود تقبل رسیده و درین مراتب ظاهر شده که در محکمهٔ محروسه این طبقه بسیار شده و بوده در اصول تحقیق نیکو کشیده و اند و از هاردین و یار مند مسموع شده که شیخ بهاء الدین محمد که پادشاه تقرب و اعتبار تمام یافته بود و این مناصب و اشته و پادشاه را بکمالات همه بود و در حضرت پادشاه اعلی جاه جلال الدین محمد اکبر پادشاه تقرب و اعتبار تمام یافته بود و این مناصب و اشته و پادشاه را بکمالات و اصیه به کسیع المشرب یاد کرده شریعت میخرف ساخته بود و مشورتی که با هم میرسید احمد کاشی انشا نموده و فرستاده و او بهمین رسانیده اوظاهر شده دلالت بر تحقیق مینمود اعلم عند الله و هو عالم بحقایق الامور میر شریف آملی که ساعتها نزد کوی شیرین کلام است از اکابر مخالفین بوده بعبارت وقوع اینخیالات را نسبت داده و فرموده و بمذهب رفت الفقه از پسیاست اینچنان اگر کسی از نبطبقه بود ازین دیار بیرون رفت یا بخمول تحکم تین خود را بی نام و نشان ساخت و در ایران بشیوه تناسخ مشغوف گشت ذکر وقایع متوفی خراسان از سوانح این حال معلوم سلطان علی خلیفه دامرای قزلباش است با تیمم سلطان و جنود او نزدیک دارالغزه و تسخیر خراسان بر عالمیان بتحقیق پیوسته ظهور دارد که شیوه و شعار طوایف قزلباش که نسب بخانه زادان قدس نشان صفویه سالک طریق ارادت و حسن اعتقاد نه است که هر چند از جانب پادشاه دولی نعمت بی عنایتی مشاهده نموده و کورد قدم و سخط مرشد کامل کرده نه طالبان طریق ارشاد و هدایت و راه طلب و منهج قویم اعوض آن از نقص خود دانسته موجب ترکیه نفس و پاکی طینت شمرده و مضمون این مقال که شاه گر کرد و هم مرد تجویز از تو شاه سرت کرد م گردنم سیر از تو شاه نیز گو نه تمام و این اصابر بوده و بارها دیده که مرشد کامل را بتاکید آن نقص را بعرق تحمل و ذلت از دیاد نهضت پاک گردانیده و خود را آماده توجه و التفات ظاهره و باطن کرده نه سلیمان خلیفه و له سراب خلیفه رکنان و سلطان علی خلیفه و له فرد خلیفه شاملو با نسبت خلوت و خلیفه زادگی و حقوق تربیت چندین ساله شاه جنت مکان بحدی از که چه توجهی کرد از سوی اعمال ایشان بظهور آمده و می ازین آستان را بقه تجلی باطل و اداده و بطرف رستم میرزا ابن سلطان حسین میرزا ابن بهرام میرزا صفوی نهضت نموده و عقیده را رفته نه که او را از همان آورده و بسیلی او رایت خود کامی برافراخته چون هراسیده شده بود بمطلب خود فایز نگشت چون قبل ازین

پایی شده بود که در حقایق حالات اولاد سلطان حسین میرزا وقایع سیستان را بتبا تا اتحاد و آشنائی علیحده و بایه را بیان نموده و بعد مناسب دانسته بود که گفت از احوال ایشان نیز بیان اتصال سررشته سخن در دست گرفته و شروع در بیان نماید لهذا گفتگو سخن را تحریر وقایع احوال ایشان از آغاز نمود شرح حالات اولاد سلطان حسین میرزا و له بهرام میرزا چگونگی حکومت ایشان در قطعه هارو زمین داور زمان ارتحال و له غضنفر خان و آل تا زمان فترات خراسان و فرستن ایشان بجانب هند و سیستان و مآل کار ایشان و وقایع سال سیستان بضمیر منیر و اتقان سیر و طالبان اخبار پیشتر رسانده که سلطان حسین میرزا در زمان شاه جنت مکان حسب الفرمان قضا جریان والی ولایت قندهار و زمین داور گردیده رایت تاثر آب میرسانده که تا تنگ چین ترتیب عظم و اجناب کامران و کابیاب بوده و در زمان سلطنت اسمعیل میرزا خانجا نشانی بدان رقعه جان فانی را سپرده و گرد و اوزبک پسر و الا گهر پادگار مانده محمد حسین میرزا که در زمان شاه جنت مکان با بهشیر دشن بجدیت اشرف آمده بود و اسمعیل میرزا در وقتل شاه زادگان او را نیز بعالم آخرت فرستاده خانجو اقتضای زمان چون پس او گذشت و مظفر حسین میرزا و با و سعید میرزا و سپستم و منجر میرزا بعد از فوت سلطان سلطان حسین میرزا اسمعیل میرزا جون جنت برقع شاه زادگان عصفوری نژاد مقصود بود جانب سیستان بیاری شاه زادگان بقتل ایشان بر حکم فرموده بود و غرچه گاه از قضا و سلم نسبت برادران و برادر زادگان کرمی اقرب چیزه داشته ایشان پیش آورده بتبی اتمام خود حمل نشانها بجون اسمعیل میرزا اعلم آنست شتافت پیش از آنکه قتل ایشان در قطعه هارو قوع یابد قرآتام تحقیق از بیش گوید جانب زمان سلطان حسین میرزا که دارد و دی معلی بود بسرعت برق و باد از قزوین بقندهار آمده خبر فوت اسمعیل میرزا رسانیده و میرزا مایان مذکور از غرقاب فنا سایان نجات آمده جانب تاب بکنه زمان بر سنه سلطنت و فرمان روائی ایران چون پس فرموده نه قطعه هارو را که مضغر حسین میرزا که پسر ارشد تر بود تفویض فرموده زمین داور با و مقرر کرده سیرات کنار هیرمنده را بپستم میرزا داده نه و مقرر فرموده نه که او هست میرزا که پسر ارشد تر بود ان ماوری پستم میرزا بود نه در زمین داور با و همراه بوده با و باشنه و همسفر و یک دل بوده نه و الحق مشهور بمجرد خرد را که وکیل سلطان حسین میرزا بود همراه محمد حسین میرزا دوی معلی آمده بود بدستور وکیل و مدبر میرزا مایان نموده نه و او را بحکم شفقت آمیز شایسته نه فتح قلعه خرد پادشاه بانه قندهار فرستاده نه خرد مذکور بموجب حکم کامران رستم میرزا را برادران گوچک بزمین داور فرستاده و از جانب خود وکیل جنابشان تعین نموده مظفر حسین میرزا در قطعه هارگاه و داشته با مرحکومت و رتق و فتق مهمات مملکت پرداخته و صاحب اختیار مطلق گشته مردم و سرکار را بحدی ضبط و نسق نموده بود میرزا مایان را از حکومت خرد می نبود و خیال تجاوز و زیاده طلبی در خاطر هیچکدام خطور نمی نموده و مطیع و منقاد او امر و نواهی او بوده نه چون ملک محمود که از رشته و الیان قدیم سیستان بوده و سلسله نسبش بملک تاج الدین میرسد بعد از فوت اسمعیل میرزا که ولایت سیستان خالی و جانبه در صحیفه اول این دفتر رقم تحریر یافته مازندرانی و تحریک ملکان و میران سیستان دم از استقلال زده مطالب بحکومت سیستان رشته و جعفر سلطان افغار که از جانب نواب سکنه رستان عالم پسیستان شده و او جنگ کرده ظفر یافته و در حکومت انگ پستقل گردیده چون خرد همچنین از قطعه مستبعد میبود که کمی که چنین سال در تصرف طوایف قزلباش قرار گرفته باشد شخصی را نصب نموده و او را شخصی از نقطه مستبعد میبود که کمی که چنین سال در تصرف طوایف قزلباش قرار گرفته باشد شخصی را نصب نموده و او را شخصی از پادشاهی گرده و او را داده و حکومت در بایست آن نامزد و لیکن آنرا در قلعه جمعت ترزیر بادی سلطان گوچک و زبرگ و ولایت سیستان را بنوعی مطیع و منقاد

نمودند چون این خبر بگوش سکندر رسید از غایت غیرت و حمیت بر آشفت و بی‌تأمل و تأنی با لشکر گران و سپاه بی‌پایان عزم تسخیر آن دیار نمود و چون بحدود سیستان رسید ملک خلف ملک نصیر که از جانب سلطان محمد بن ملکشاه بحکومت سیستان مأمور بود با لشکر بسیار و سپاه بی‌شمار بمقابله و مقاتله شتافت و در اول حمله سپاه سکندر را منهزم ساخت و بسیاری از لشکریان او را بقتل رسانید و سکندر با بقیه لشکر بکوه زره پناه برد و ملک خلف بر اثر ایشان تا کنار آب هیرمند تاخت و چون سکندر بر کنار آب هیرمند رسید بر سر کوه ایستاد و لشکر خود را بر کنار آب فرود آورد و ملک خلف بر سر ایشان تاخت و بسیاری از لشکریان سکندر را بقتل رسانید و سکندر با بقیه لشکر بکوه زره پناه برد و ملک خلف بر اثر ایشان تا کنار آب هیرمند رسید و بر سر کوه ایستاد و لشکر خود را بر کنار آب فرود آورد

جوی خاطر آنجناب گشته جنگ محمود سه تن از کسل از جنود سیستان با جمعی از اقوام خود گرد و میرزا را روانه قندهار کرده و رستم میرزا اگر از صیانت حمزه بیگ تجاوز نمیتوانست کرد و حفظ جانب برادر بزرگتر و مصلحت اندیشی اکثر سیستانیان کرده بجانب زمین داور رفت و جانب مظفر حسین میرزا را تعقیب نموده رسید و مردم سیستان رخصت انصراف یافتند چون شش ماه از نوروز میرزا در قندهار گذشت ناگاه آقا حمزه بیگ دوغم استقلال خود جنگ آمده محمد بیگ بیات را وکیل و وکالت و جانشینی خود بیگ داده و تعلق او و جانب خود و شاه ایله بقرا خود و جانب مظفر حسین میرزا حمزه بیگ را تعلق آورده و گفته بودند که کالت و استقلال کلی در امور ملکی و مال بهمرسانیده و رستم میرزا بواسطه تعلق حمزه بیگ بجانبداری او برآمده و لشکری فراهم آورده و بر سر قندهار رفت و انتظام شهر رسیده و در روز اول ماه شوال نزول نمود و ماه مبارک رمضان بین محمد و رستم جنگ جدال و قوع میپیوست و چون جنگ محمود از این قضیه آگاه گشت ماه مبارک و ماه سه هزار کس بسرکردگی جنگ خویش بسرعت خود از سیستان گذرانیده قندهار فرستاده و روزی که لشکر سیستان بقندهار رسیده لشکر قندهار بتیر از قلعه بیرون آمده بین الفریقین جنگ عظیم بوقوع پیوست چنانچه مردم سیستان اسب رستم میرزا را با تیر زده میرزا در میان صف پیاده و جنگ مشغول شده و از پا درآمد تا شام صفدر تیر چالاک بدل کوشش نموده و سپر میانه و از بن پستان و خشتر خونین عزم صفدر کرده پیوست آخر الامر میرزا جان خلاصی نموده که لشکر قندهار بگوشک سیستانیان تاخته و غارت بیشتر از اندازه دست نیازیده بقی نبل معقوده بزمین داور مراجعت نمودند و محمد بیگ صاحب اختیار جنگ و مال و جناب بیستون گشت چنانچه میرزا از اختیار او خلل شده چون قدرت بر قلع او نیافت با قرار فرستن سیستان بخود او داده با جمعیت از خواص خود زمان عازم سیستان شده محمد بیگ بضبط ممالک قیام نموده و اصرار او عرض نمیداده چون جناب میرزا بسیستان رسیده بقاعده معهود جنگ محمود در مقام خدمتگاری درآمده شروط جانداری بجای آورده و دقیقه از دقایق خدمت نامرعی نگذاشت عال و التفات میرزا فزونی یافته غائبش قصه جویان سیستان دیگرباره بتحریک ماده فساد خود میرزا را بدفع عمه ناگوک اغوا نمودند و او اجواب خصومت و نزاع مقرون ساخته و جناب میرزا از مکنون مزاج و دین امور بی اختیار بوده با زمینیان مردم اشتر زده رفته با جماعت پیشتو جمعیت خود و برسر همان قلعه که دفعه اول رفته بودند رفته و جنگ محمود و دولو خویش جنگ عال الدین و اقوام خود را بکمک مردم قلعه فرستاده و ایشان میرزا را بعزم جنگ استقبال نشان کرده و در قریه دهملی بین الفریقین محاربه صعب روی داد اول روز شکست بر لشکر جنگ افتاده و ایشان در موضع راحصار خود گرده و بحفظ حال خود مشغول گشته تا نزدیکی از روز جنگ محمود با لشکر بسیار رسیده و سایه وصول برسر گه انداخت و جنگ ناصر الدین عم جنگ میرزا پسران خود و یکی از رمزه علاوت مقاربا و او از قلعه بیرون جنگ صف زده و لشکر میرزا و میرزا سیستان را در میان گرفته و حرب عظیم در پیوسته قریب سیصد کس از لشکر جنگ و نا یکی از کس از قلعه میرزا سیستان تعلق رسیده بالاخره میرزا از پشت زین گسسته و میرزا را اسب جنگ گاه و گذاشته خود را بکوههای سخت و جنگلهای صعب المسالک کشیده و بنزد قلعه و جنگ محمود و رشتای جنگ که نسبت میرزا کس فرستاده که اهل خاندان خود را بفرستد که اهل خاندان خود را بفرستد که اهل خاندان خود را بفرستد و جناب لشکر نیز بهمان عهده و قاعم که بسیستم دوست اگر جناب و حضرت و نزاع در وزیده و سایه و وصول میرزا سیستان اندازه بحال آنجا لا تقرضی نماید میرزا اگر وده قبل و از پنجه زدن مشغول صاحب و محمود بزیده و از خاندان خاصه روی میزان لشکر آورده و جنگ در مقام دوستی

و اخلاص درآمده با تفاق آن شب اوتاق جنگ آمده جناب میرزا بحجله عیلی خود نزول فرموده و ماه دیگر در سیستان توطن نموده با اتفاق جمیع سیستانیان قرار یافت و اگر چه ناگاه از طلوع خورشید جناب میرزا او و پنجه نصف خواجه و خسته و اطلاب آمدن میرزا شنیده و جناب میرزا اندیشه نموده و جناب میرزا بدون بیست جنگ سر انجام نموده و متوجه کرمان و اسباب بدون بیست جنگ سر انجام نموده و متوجه کرمان و اسباب آنجا در دسترس داشت ایثار نموده و جنان تکلف و مردمی نموده که میرزا در مقام محبت درآمده و تا حمی از لشکریان خود همراه نموده و گفته تا قندهار بدرقه نمایند و از آنجا جناب محمد بیگ بیات را تشویش گردن و اگر ناحوالی که سیر استقلال نموده و جناب میرزا بدولت و اقبال بازگشته و بقندهار رسیده و در محل لشکر و والا زر بگردن یافت که محمد بیگ در آنجا بخاطر میرزا گذرانیده و کمال رضاجوی تقدیم سپر میانه و جناب میرزا آسوده و حال عیش و فراغت و بکار و صحبت مشغول بوده و در امر حکومت زمانه بدخلی نداشته و امور و رفع محمد بیگ با پرش شاه جهت ناحیه و را نیاشته قتل او و ماه دیگر بعضی از اعیان قرنباش را در این مراجعت خود تعلق ناحیه و اسکام قرنباش را در زمان برده بگذاشته از محمد جنگ و مال استقلال یافت امد تا رستم میرزا جوان رسعادت قندهار و مایوس شده جنگ گاه و زمین و اور بسر زده و بجاره گی که بواسطه یکجهتی مظفر حسین میرزا از جنگ سیستان و صفو خاطر خود داشت با دو کرده همواره متوجه دفع و شهر دوستی بود تا اگر تسلط او از یکجا خاطر و اقتضای هوس سعادت ماه این حضرت اعلی شاهی ظل الهی فرستاده بر جنگ ظهور شده و از کثرت ماه و عزیمان و اقع شده و حاجت آن دیده که کوب آورده گشت دال و ذکر و جناب میرزا بسلطنت مراجعت از نمرات تاخت پی در پی از جنگ جنگ آمده و طایفه افشار کرده و در فراهی بوده از ضبط جنگ و دفع شر او نیکبخت عاجز آمده و یکان خان حاکم کشان که بحفظ قلعه فراهی و حمایت عیال و اموال بصلاح و صواب دید آقایان افشار کس بطلب رستم میرزا فرستاده و عهد و مواثیق مستحکم نموده و میرزا که از ترجیح و ترجیح احوال خود شاهی ظل الهی معارف قرنباش حوال امرای قرنباش آگاه گشته او را همچنین مستحکم نموده و بی تامل عزیمه فراهی نموده و چون داخل قراوه شده یکان خان کمر ارادت کمر او بسته و دل او بقدوم او پیوسته و طایفه افشار بکمر خدمتش بر میان بسته جناب میرزا را دیگر یکان خان کمر ارادت کمر او بسته و دل او بقدوم او پیوسته و طایفه افشار بکمر خدمتش بر میان بسته جناب میرزا را دیگر یکان خان کمر ارادت کمر او بسته و دل او بقدوم او پیوسته و طایفه افشار بکمر خدمتش بر میان بسته

عالم الطاف ترجمه فرمان عالیشان چون اعتماد الدوله و فرهاد خان در قزوین از خدمت اشرف جدا شده و از مضمون کشته جبلیه غلب و اهمیان خاطر والی عربستان و حکام کوه گیلویه مصلح و الف دران دانسته گرشاه در یکان ع استمالت عنایت آگاه شده مجدد ادرا بتفویض حکومت لرستان سرفراز گردانده حکم استمالت باسم او عز صدور یافته خاطر او را اعنی الطاف و حمایه خسروانه اطمینان بخشیده و چون بخرم آباد رسیدند کس نزد شاه و در یکان فرستاد و مطالب حاجات او کشته و شمار الیه از خوف و وحشتی که داشت بجرارت و خوف تمام بخرم آباد و در یکان آمده و بعد از گذرانیدن آمده و شکر فرهاد خان و حاتم بیک با سعه و دیعه یکان معین که مزرعه کی از کارکنان اهل است آمده و شاه و در یکان نیز انجا حاضر کرده و فرهاد خان و اعتماد الدوله گفته را بقبول پذیرائی کرده و نوعی که در آیالت نوشته بود مراجعت شمار الیه تیز باده و لیست تقرر حاضر شده و باشان حاجات خود و اطراف رعایای بندگان حضرت اعلی شاهی خود و مستحفظ باد خود و گرگر مرحمت شاهی رقم مخصوص بحرمه یکان ع اشان این مقام گشته مورد انعام و اکرام گردیده و بعد از گذرانیدن پیشکش قبول نموده که دیوان اعلی جواب گوید و مالکان دولت و مدت آیالت تقویض نموده و خلعت شاهی و در و پوشانیده و قدغن فرمود که بکیلویه برگشته چون بدانجا رسید حسنعلی خان حاکم کوه گیلویه و طوایف قشقائی باستقبال سیاوردت نموده و بنوعی که در آیالت نوشته بود حاجات امرا فیض گشته و

بعد از آن دیگر باره در مقام فتنه و تاخت و تاراج آمده و مرتکب امور ناشایسته گردیده و چون حضرت اعلی شاهنشاهی خلد الله ملکه و سلطانه و اعظم ولایات و اکناف عالم را مسخر رایات ظفر آیات خود ساخته و بر اکثر ممالک محروسه مستولی گشته بودند و از هر طرف ایلچیان و سفیران از جانب سلاطین و خوانین و حکام اطراف و اکناف بدرگاه گیتی پناه آمده و بندگی و چاکری خود را عرضه میداشتند و از جمله ایلچیان سفیر سلطان محمد خان والی ولایت قندوز و بلخ و بدخشان و توابع و لواحق آن که از اعاظم امرای ازبکیه و از اقران و اکفای سلطان عبد الله خان بود با پیشکشهای لایق و تحفهای فایق بدرگاه جهان پناه آمده و بشرف بندگی و چاکری حضرت اعلی شاهنشاهی مشرف و مباهی گشته و از جانب سلطان محمد خان مژده فتح بلخ و تسخیر آن ولایت را بعرض رسانید و چون بعد از فتح بلخ و تسخیر آن ولایت سلطان محمد خان بر سر قلعه ترمذ که از قلاع مشهوره ماوراء النهر است رفته و مدت یکسال و کسری در محاصره آن قلعه کوشیده و از اسباب قلعه گیری ترتیب داده و تا حصار را و اوقات صرف نموده و چون فتح قلعه ترمذ یک سال و نقد تربیت امیر وزیر متعال شاه جنت مکان و وقوع نا امیدی مراد خان از تسخیر قلعه مزبور و مراجعت او بجانب بلخ و اجتماع نمودن و اسمعیل سیستانی و اتفاق کردن با او و عاصی گردیدن و اسباب فتنه و شورش و فساد و وقوع یافتن که احدی از امرا و ارکان دولت قاهره و قزلباش کمال ملک سلطان محمد نپرداخت داده و راه این طرف جانب حضرت اعلی سفر آخرت اختیار نموده و ملک و ملک جاگیر پسرش باتفاق ملک نیز حاکم تون و کاه و هم ملک جاگیر داده و داشته چونکی که بسبق ذکر یافت از ایلچی قاری قلعه و قلعه های قهستان بجانب سرخس آمده و در موکب همایون حاضر آمده چون نواب اشرف که گذشته از لشکر تسخیر ملک و ایالمرزانه آنجا که گیاوند تصرف نموده و بود ملک و نورانزه کار جهانیه دست از تسخیر ملک مزبور داشته بازگشت نموده و در حوالی محل سکنی و مقر معاش خود مرخص فرمایند و در سایه مرحمتی با فراغت بسر برد و ملک زاده و ملک پسر بیاورد و چون نواب اشرف بجانب مصلی و امور دیوانی و شغل و التفات شاهانه فرموده و ذهن سلیم خاص و فهم اختصاص بود بنا بر آنکه تقرب او در رتبه شرف کرده و خاطر فرمانروایان بود بگیرد و قع او رصایب میشود و موقوف گردانند و خان مغفرت پناه و اعتماد بر و استقبال یافته بایالت و حکومت ممالک محروسه و تخالف و العصیان علی ای تقدیر ان در روزی که اعیان اردو و اعتقال اعتماد الدوله و فرمانروایان سریر عظمت مشار الیه نیز در رکاب ظفر انتساب اعلی نواب اعلی سوار شده و بساط اهستقبال را مکرر و مرتب گردانیده بعد از لحظه که خبر وزارت و شهرت یافت جمعی تعاقب ماموریان رسیده و بگجور رفته و مراجعت نموده و علت گزینه نا مکرر تا قریبان عظام بسرکردگی قوچی باشی تسخیر قلعه او ماموریان گشته و او نیز بدست آورده و الکای او ضمیمه ممالک گشت خانجان و در محل خود و قرار و ملک بیان خواهد گشت از سوانح این سال آمدن ایلچیان اردوی سلطان محمد خان بود بجانب پادشاه اردوی کیوان شکوه که نسبت اشرف نداشته و تحفه و هدایای لایق آورده و ایلچی گری از امرای معتبر اردوی مزبور آمده بود و نامه محبت آمیز نوشته اظهار خصوصیت نموده و بود نواب اشرف مقدم او را بحسب کرده و الصنف او را بکمال گرامی داشته تعظیم و توقیر بسیار نموده و دین سال سلطان مراد بن سلطان سلیم پادشاه روم سفر آخرت اختیار نموده و در چهارم شهر جمادی الاول سنه ثلث و الف بلیس جیل گوفت و در تحقیق ثانی و ثمانین و تسع مایه پادشاه رتبه مهابت و اکمال و دولت و اقبال گزارنده و زمان خود جهانبانی از ممالک بسیط تسخیر و تصرف در آورده و از پادشاهان آل عثمان بمرتبه شوکت و عظمت و استقلال امتیاز تمام داشته و در زمان او بعضی امور و نا شایسته بظهور آمده و لا یفتق حصره که لایق حال سلاطین نیست اقدام نموده و حمله و چیان که فیما بین حضرت شاه جنت مکان و سلطان سلیمان عهد او بوقوع پیوسته آنجا بیان مجملا تا کید یافته و بگفت یافته طرح و ملک شیروان آورد بجان کرده و تا ده سال متواتر لشکرها فرستاده و انواع ظلم و امور ناشایسته این دو دمان نداخت و در ولایت گرجستان و شیروان و شکی و مضافات او آذربایجان را که گوئی تا بیستی دیگر یافت سخوانخانه دیگر گردانیده و بیان سلطان کرده در هیچ زمان و وقع نیافته بود و هیچ پادشاه و شوکت از سلاطین اسلام گیتی بدین امر شنیع نموده و در زمان او بیان نگشته بسیاری از بنده و بیان و آذربایجان و شیروان اسیر نموده و بگجور و تفلیس و ترتا فرخته شده بنا بر نوشته ظلمه و ستمکاره و در سلک اسیران و بندگی منسلک گردانیده و بعضی از ایشان را بمکه معظمه و مدینه منوره برده و بعضی را در اسلامبول و سایر ممالک محروسه فروخته و بعضی را بقتل رسانیده و بعضی را بمرض و فاقه و بیماری و بیکسی و بیچارگی گذر

شده و مانند موزع غیر تخته و آنهم از نهج تخیر سنگ تا سلیمان قیام نموده عبد المومن خان تدارک مذلت و عار خود را در قتل جمعی فقرا و منعفا تصور نموده در شهر قتل عام عظیم کرد و خیال خونخواری کشتن و کان شیر خوار و خود را اسعاف نداشته بود و اقسام حرف
کرد و کوکب شاهی مدان طبقه رسیده و خورات متعوله بنظر در آورد و که اطفال شیر خوار را بر روی سینه مادر شان شبشیر دو پاره کرده و
بعد از قتل و نهب و غارت و یغمای شهر متوجه تسخیر قلعه ارک شده و جوانان از اطراف و جوانب نصب نموده و یکپارچه تمام در تسخیر آنکسی نخواهد
و یکی از امرای او در یکی را با سه چهار هزار نفر سنگ خونخوار بر سر قلعه صعب خود و فرستاده و خواجه محمد خود و کسی که مرد و مردانه و دلیر و دولت
یافته این دو و مان بود و سپر مخالفت بر روی کشیده و قلعه صعب خود را مردانه محافظت نموده و کسی نخبه اعلام انجالات بیاید سر بر علی
فرستاده و مجلوا از یکپارچه در عین ستیز و آویز نموده که خبر فتکهای همایون حضرت اعلی بغیر و زنی و اقبال سایه و صول بر سنه و اراده خود و
خبر رود و کوکب سعود و شاهی ظل آلهی بادی بگانی که در صدد خود و بنده رسیده پای ثبات و قرارشان سست گشته قدرت توقف نیافته
عبد المومن خان حق شده و چون کوکب همایون بقریه فرومده و از آنجا و اردو سید عبد المومن خان و دیگر تنه تیز از خبر خود شنیده بطریق مسعود
طبل ارتحال فرو کوفته شاه محمد از چوپان را بقلعه فیشاپور فرستاده که آنقلعه را محافظت نماید و خود و اتر تیز خرقه جانب بلخ نموده و در هیچ
منزل زمانی از حرکت نیاسود و بسرعت و استعجال هر چه تمام تر در ظاهر شهر سبزوار نزول نموده و تعلقه حال بازماندگان
اهل سبزوار و کفن و دفن کشتگان بر داخته انتظام آن ستم رسیدگان را منتظم حقیقی حواله نموده و عنقریب آن بیکسان را به آن سلطان
گرفتار آمده از غره و دولت تمتعی نیافت با مجلو حضرت اعلی محکمت آن طبقه را بهوداق سلطان قاجار حاکم قلعه اسپنتا کرمه کار آنجوده
قلعه دار بوده و مکر با لشکر عظیم از یکپارچه مقاومت نموده قلعه اسپنتا را از آن کرده و صیانت نموده و بوده تفویض فرموده و از انجا بیجانب
فیشاپور حرکت آمده و در عده و بجر آباد من الاعمال فیشاپور نزول نموده و در انجا فرستن عبد المومن خان بطریق ایلغار بوضوح پیوست
چون اثری از تعاقب و ترتب نیشته و زبردستان تزدیک شده بود بنجه شدند سر ماه توقف آمده و توقف خراسان و محاصره نمودن قلعه
فیشاپور لایق دولت قاهره نبوده بنابران حضرت اعلی عزم مراجعت جزم فرموده و انتظام حمام رستمزاد را تبعقضای الامور مرهونة
باوقاتها توقف خود حواله نموده و عنان عزیمت بصوب عراق معطوف داشته معهذا بجنه نقصان علیق اسبان و کمی آذوقه در بین سفر
واستر و شتر بسیار ضایع شده و رایات اجلال بفیروزی و اقبال بسلامت دار السلطنه قزوین رسیده و مکرر نامه آلهی بجای آورده و ذکر کردستان
دولت افغار خان باغی گری دوم و اتوال آن مرزبوم قبل ازتوجه رایات اجلال در و پیش محمد خان اردو جاکم لاهیجان بزبان بلیغ ری دوم
تعین فرموده و مکتوب صداقت اسلوب مشعر بر پرسش و تعزیه پادشاه دوم سلطان مراد خان و تهنیت جلوس سلطان محمد خان سپهر
فلکی گشته و تحف و هدایای لایقه ارسال داشته بود نمود شارالیه سامان و سرانجام آنسفر خجسته داشته بود که حضرت اعلی رایی افتخار بسفر
خراسان روی نموده و فرستن شارالیه در تعلقه و تعویق مانده در توقف که از آن سفر خیر اثر محاوده ت فرموده و در سفر سلطنت آباد بوده نزول
اجلال واقع شده متوجه روانه شدن باغی شده نه فرهاد خان التماس نموده که چون در زمان شاه جنت مکان خدمت ایلچیگری بیکی از امرا
سرحد رجوع شیخ حالا نیز خان قاعده در استمرار داشته ایلچی خدمت رامذ و الفقار خان را در او رجوع نماید حسب الالتماس شارالیه

جلال و قرین بیم و هیبت باصفهان توجه نموده و بکاشان رسیده و بنده مرخص آمده در رسیده و فرمان خان بیگ خاخزه و جایزه و علوفه
مکرره سرفراز گشته و الوند بیگ سرداران و دلیل و پیشکار نموده و بهر منزلی در کمال تجمل و آرامی آمده و شاه باقی احوال او
و اشتمال آینه در قلم خواهد آمد و کرد وقایع که ما کون بقضای سپهر وقوع پیوست در اوایل این سال فرخ فال
فاکر بیگ ریشه نوه و بمقتضی الزام معاودت نموده و مکتوب محبت آمیز مشتمل بر شکایتی از بیان صبح از جناب حضرت خواننده گار آورده و بعد
سال میر ضیاء الدین کاشی و خواجه ابو نصر خوافی بجهان جلال الدین اکبر پادشاه فرمان فرمای هند از حضرت نصرت از زانی داشته تحف
فاخره و اطلاعات سرفراز ساخته منوچهر بیگ اشیک آقاسی خاصه شریفه بشکرانه آن بدرگاه آسمان جاه فرستاده و بعد از چند سال میر ضیاء الدین روانه
تحف و هدایای لایقه و متوقعات فایقه فرستاده در اواخر تحف بکمیت رخش اسب خاصه و باک نام پیشکار اسپان نامی و لایت توران
و ارکستان و چاپار بجا صل آمده و دو ماه و بیاض نامی نزاد که هر یک جلالی را برابر بوده و سایر تحف و هدایای نفیسه ایران صلی نزاد اقران
مکتوب آنجناب در قلم آورده و دران نامه نامی بعضی صداقت و یگانگی نگاشته شده که چون همت والا تمیز خواستار و استوار داشتن
مقصور است و درین چند سال که موکب رستم جلال بصوب مازندران و استرآباد نهضت فرموده بود بمجرد استماع خبر
رفع دشمنان بگاه نیروز نجم و بعد وصول مرتبه که سفیر خونخوار آن ولایت بحضور آمده بود بمراسم عبودیت و بندگی قیام نموده
و از کمال سرت و مباهات بر افراخت و روی داده و فرمان فرمای روم در مقام محبت و دوستی در آمده و از بابین ابواب خلت و اتحاد و مسلک
گردیده بر اصداد و دفع مخالفان و بگیه بسته اراده و آنست که بنی قضای ربانی با جنود و قفر و ده و قزلباش و ایراق چند ساله روانه آستان گردون
و همه نیروی نخبت و ده کاری اقبال تا استرآباد جنگ نموده باشد بالجمله تقریر مراسم معاودت نکنیم همین یاد آوره توجه بامن و مدکار باشند که
ع هر چه گند همت مردان کند و بهمان اقرین افتخار اگرام اندازه گردان رفته و فرموده و چون درین سال رسی حمایت
جهان قرار گرفت که دار السلطنه اصفهان از معاودت دولت ابد پیوند گردانیده و عمارات عالی طرح نمایند به بین خیر صداق متوجه اقصوب گشته رستاد
جهش و خرمی در دولتخانه مبارکه نقش جهان گذرانیده و اگر اره خانه بسیره و نگار صرف میفرموده در مشیمه اجلاس جنت آسا آرامه بیاض حضرت
کستر انیده و فیضه عمارت عالی در نقش جهان طرح انداخته معماران و صنعتگران و اتمام آن میکوشیدند و از جانب اسکندر خان و سیمون
خان سلاطین گرجستان بجهان و آنجا و دران بیاپه سریر اعلی آمده و اراده اخلاص و بندگی نموده و پسران و یسیف نقاوه و دختران خورشید
سیما از ناوه و عطار گرجستان که سزاوار خدمتگاری حریم اقبال شهریار بیچال و قابل عزت مجلس بهشت آیین ایشان تواند بوده و ار سال داشته
آثار اخلاص و یگانگی ملحوظ آورده و اجهان مذکور اقرین افتخار و اعزاز و احترام و غرق بحار احسان و انعام معاودت نموده و اگار کنان قضا هوس سیاه
عشرت آنحضرت را سرانجام میداده و دیگری از وقایع امثال آنکه محمد یار خان ولد علی یار خان امور که بعد از فوت والد بر تبه ایالت و خانی
سرفرازشده و بحکومت استرآباد و بیه پسته و اله ماه شفقت شده بوده بدرجه طایفه اوزبک اقبال آمده و قلیچ بیگ نام برادر کوچکتر و اصغر اقتضیه گشته
برادر را استرآباد و احرام طاعت بسته و سنه جنگ جیاوشته روی ادبار بدین پیشگاه آورد و حضرت اعلی شاهی ظل الهی او را در کنف حمایت
و الطاف خسروانه جای داده و تعویض ایالت استرآباد و نوازشات ارجمند منفرد و مرتبه گردانیده و روانه فرموده و در پیشگاه تردد و خلوص او

جهت نماده و بکمال فراغت و کامرانی جاپان رسانیده تا هیچ وقت از تقریر امور دولت غافل نبوده و پیوسته تفحص استرداد و جنگ سیمان
نموده مخالفان و صغیر خیال می نگاشته و استه حاصل این مطلب اصلی از دکاه و اسباب انعطایا نموده و همواره از روح مقدس امام ضامن
پیشتر از سیفر موده و عاقبت بدرجت صادق و رجای واثق متسبای مطلب رسیده و اول سال همت مآل است مثل ترکی اراب فتح
و فیروزی رجعه و امانی و آمال گذاشیش ماقد ضایم نصرت و تمکین گرفت و تقریح این داستان و حلی و قایع پیشه تذکر بتوفیق ملک سبحان قم
زاده گلک چاپان سیکرده و بسنه ۱۰۰۱ عاقبته و التوفیق و گر سوانح ایام معادت فرجام حال سبارک است بین ترکی مطابق سنه سبع و الف
گرحال و از ماهیم علوس همایون حاضی ظل الهی است بار بگلک بخیل فرو نشسته ۱۰ توپچی خسرو نوروز نشسته ۱۰ گوکبه نصرو کردون همت ۱۰
غلغله در کبه سپهر انگنده ۱۰ صبح جهان افروز صبح بشت ۱۰ تازه شد از نقدم او روی بشت ۱۰ خسرو گل کش با چین سپاه ۱۰ زو بصد آئین بخون بگلک
نوروز دولت فرخ از این حال فرخنده آغاز فرخنده انجام در روز شنبه سیزدهم ماه شعبان اتفاق افتاد و حضرت اعلی شاهی ظل الهی
دار السلطنه اصفهان عشرت پیرا بوده و در فصل سبارکه دفع ماذکار از نسیم غیرت شکوفه و از بار خنجر آتش بوده و در کمال سرت و مباهات
و فراغت و خوشدلی سر و صیت مشغولی داشته در اوایل این سال محمود بیگ اشیک آقاسی عرب کوکه بر سیم سالت بیانه از بگیه و نشسته
شده بوده و در هرات بعطیه الله خان و فات نموده و نامه و پیغام سار بگیه ای آنه مضمون ابواب الفت و آشنائی شده بوده و سیر
قیاباکو کلی حش عرضیه حاوی آمن گذیت شرف و نشسته جون در مراجعت پیش اگذه کرده بود و دعوی الوشی اسال داشت و سیر زا
بیگ نامی از اعاظم اتقیای ماوراء النهر و اجهای سلسله نقش بندیه با کرج خود گذارنیات محرمات سلاطین کاشغر بود بقصد گذرون تجاوز اقدام
بحراد محمد قلی بیگ و ایغی سار بر بنیه آمده و حضرت اعلی شاهی ظل الهی اغراز و احترام سیار فرموده و روانه سفر سبارک ساخته بحرام
فرموده نهاده و سه ماه ما جل بوده و دلگشا مطلب صوری نرسیده و جون از اقتضای زمان سفر جنگ اغرزمان که ممدوح جمهور محمود این
دولت گذار است بر بست او نگیه در آمده بود و حضرت اعلی شهریار از آمرا بیش نهاد حضرت سایه مرگزار فکر دانه نشانه آن خالی نبوده ذهن
مشیده مقدس اعلی و آسیاسات و جنگ تیان حضرت امام بخش و انیش گرفال رخصت جنگ ایران و آرایش و بیاده بسلطنت این دودمان
دار السلطنه عراق که مولد مخالفان نیا بخصوصت اما بمقتضای الامور مرهونه باوقات خاصه صورت نیفته اما بتوفیق بیستوره بود و در این وقت
کرنی بجلوه فرخنده نهضت اما بعضی ضروری حاصل گشته عزیمه ملک ارض و خاشاک اراب طغیان و گردن کشان اطراف باک گردیده بود و متواتر
ضبط گردوت و ترفع عبد المومن خان ماوراء النهر بعضی سریر سیمای اطراف اعلی خطور نموده گردن بر قضا بار گوکشان عاکم عراق از تخت
و خاقان عبد الله خان شاه بانی الفت و آشنائی نشوونمی تیقنا اظهار محبت بوده و پیوسته پایه سریر اعلی فرستاده و در توفیق گرمیاق عبد الله
خان و پسرش سلیمان سیاب درشت آماده و کشته و کار تبرزی و جدال این جنبه و ما نیز بمباشرت مصلحت روزگار از اطراف ما بعبد الله خان طرح تصور
و اشنائی انداخته عزاد ما بعضی او بعضی و بسته و بهر نهج تلطف او از جهات ادنی او کوشیده و بهمایه کوشش و سنرش تمام
و بالقصه تحریر مقدس اعلی و بعضی او کرد از تصرف عبد المومن خان شده روی توجه بجرا سان آورد و این حکام در بین مکاتبه بود و بسر بگلک گرفتار شده و
عبد الله خان بگیه عقوق و عصیان گرفتار پسر بسزا میرسد و کیفر شوکت و قدرت او کوشیده و متوجه ایران شده توفیق الله تعالی

و آشوب عظیم در بنیاد خلق پدید آید و امرا و سکنیان دو گروه شده و هر زمان قدیم عبدالمومن خان امرای وقت را بمقاتله
توانستند رواشت دعوی او تمهید نماید و امرای عبدالله خان و لشکری بخارا اگر بهانه نیابند او را قدرت نبود و بیچاره برگشته و چون
کسی گمان نبرد سلطنت او بود و بایسته در بخارا بنود تا بجا سلطنت برسد محمد سلطان که افواج او گذار او را کار آمده و اقطاع عظیم
خان گذاشته و او را راضی شده اسم سلطنت و خانی بر او اطلاق کرده بخطبه و سکه نام او نموده و صورت حال بجغتای و ایران پیکی کرده
سحر قند او را علم داده و امرای عبدالمومن خان سبق نسیده و بعضی را داده و نمایه که پسر عبدالمومن خان او را کم طفل و دو سال او بخانی مدار و بیچ
پادشاه کرده و الکا محکمی که در تصرف عبدالمومن خان او را کنار آب جیحون تا سرحد قرنین باش ضبط نموده و اگر کشته کان او اشهام کنند بعضی دیگر
خوف کرده که طفل دو ساله شایسته سلطنت نباشد مدا جوان کار آزموده می باید که با جادی مقاومت توانه نموده و جانی بیک
سلطان خواهر زاده عبدالله خان را که پدرش محمد خان مکحله شد و باقی خانست عبدالمومن خان کرفته محبوس نموده و چون پسران
او و در خراسان حاکم بعضی محال او بودند اراده کردند که او را هم زدن آورده و نام سلطنت بیخ و قبضه اقتدار داشته و حکمی بدین کماش شاهزاده
سلطنت جانی بیک سلطان و در خاطرشان بسوخ مایه تو بود از قضا در آیات ایام دعوی نوه جد امجاد عبدالله خان که در حبالهٔ عبدالمومن خان بود بیخ آمد
یا محمد میرزا و بعضی ریش سفیدان که با استقبال او رفته بودند تفحص احوال نموده و ایشان او را از قزاق او داکاه کرده و او را انکار بعضی
نموده و ریش سفیدان عرض کردند که چون عبدالمومن خان طفست و دیکری زنده و دمان سلطنت لا علاج سلطنت او بجنته خواهد زادکان
عبدالله خان راضی شده و ایم آن نابونی عظمی کفت کماز زنده و دمان پادشاهی پادشاه زاده و قابل سزاوار سلطنت هست ایشان استقبا
نموده و کفت شوهر مهد علیا والده سلطان پسری از خانواده داشت عبدالامین نام و بعد از شوهر هم چون مادر بیش فوت شد من او را حمایت کرده
نوه م و از خوف عبدالمومن خان که کرکتیل قبادو نبی اعمام خود بسته بودمن او را در لباس دختران پرورده و نکاه داشته ام و بیک
درکاه و ایست که در عقب شتر سن دست ایشان ازین تعجب کرده چه هرکز نشنیده و بودند که جد الله سلطان از پسری مانده جان خان و را
از میان کجا و نشنیده اند چون بیرون آورده و بدیشان نموده و هر چند دیدند شناختند که این حکایت دروغی اند مدق مانده و امامجوان قابل سزا
نظر در آمده و اسم پادشاهی عبدالله خان در تشیت امور سلطنت بسیار و خیل بوده راضی با بعضی شده نماز و نیاز او را بجام رسانده و بسوی سمرقند
که بطریق کسیه و از نوه تر ریشیده و جباس دکر تبلیس ساخته و اسم خانی بر او اطلاق نموده و او را در سنه سلطنت نشانیده و جمیع امرا و لشکریان
بیخ کوشش نموده و از اعتراض و اسباب سلطنت و پادشاهی عبدالله خان آنچه در بیخ موجود بود بقبضه تصرف و اقتدار آورده و بنا
عظمی و نظام رتق و فتق امور سلطنت او و قبضه اقتدار خود کرفت و امرا و ریش سفیدان بی صلاح و مشوره او را هیچ امری فیصل نمیدادند
سبحان تحوله بعجیبات کذار شعبده بازار نیهای فلک لعبت باز از نهیں پرده غیب بظهوری آمد چون اخبار بخارا و جلوس محمد سلطان سریع
او بکیفیت بیخ کرده برای و صلح حقیقه مذکور و بنام ای لشکر او بخانب عبدالامین خان مکتوب اخلاص آمیز
بمحمد خان نوشته او را تحسین و تبجیل کرده و بجلوس خانی تهنیت و التماس نموده که عبدالامین خان را فرزند خوانده و دانسته بطریق زمان
خان و عبدالمومن خان هر یک در سمرقند دولت خود تمکن نموده و بمعاونت یکدیکر امرای مملکت مشغول کردند که بیکانکان از مجال مداخله نموده

ماشیه و امرای بخارا از مضمرات استیلا سلطنت آن دودمان تحقیق حال نموده بحکمی تمسک بلفظ محمد کرده و به سلطانه از هر کز پسری نبوده و
بعضی قبح سمع بیکدیکر از نوه م بردن و اند و ان و محرم و نامحرم نشده و این مکر و حیلت کرده از نوه جد عبدالله سلطان بظهور آمده و اما بعضی
دریش سفیدان بحکمه اکه آمده بیخ از خانواده ساخته مصلحت وقت در تصدیق و نسبه تکذیب و انکار بعضی نکرده و از خانب بعضی محمد خان
را دروغی مسلم داشته شهره بود بیکه بیکه نام خود زنده و در خطبه اسم هر محمد خان برابر هم و تقدم ما بایسته چون مشهور و دولت ایشان رو قرقی الملک
حسن تمثال آرایش نیافته بود بهم بجکام تشیت نه پرداخت و در همان چند روز سیاه و دولت ایشان در هم فرو ریده و کشت خانکه از نشان کلام
آینده بظهور می نماید و ذکر احوال خراسان و جلوس دین محمد خان و حراست برشته سلطنت و انتظام احوال و از تقاع او اسای و دولت باقی خانان
و دیکر امور مشتمل بر ساقه است که کزارش یافت که قیم سلطان ابن خانی بیک سلطان خواهر زاده عبدالله خان با برادران و در بعضی محال خود خان
بیکم و بیخ حکومت مجتهد و تا نیایه عبدالمومن خان و پدرش دست و بیخ پدیده و بودند ایشان بموجب حقوق تربیت عبدالله خان اش عشت
عبدالمومن خان نیکو نموده و با قرینی او زبه و الفاقی می نموده بعد از فوت عبدالله خان که عبدالمومن خان در سلطنت و پادشاهی مستقل
یافت و قلع رشته حیات اقربا و بنی اعمام نموده و جانی بیک سلطانی بر اشیار اکر قه محبوس کرده و خوف و وحشت ما بایسته ایشان استیلا
داشته بجاده دولت حضرت اعلی شاهی ظل الهی آورده و بوسیله کنجلی خان حاکم کرمان و دست و در فراک معادت قرار کرفته و قیم سلطان
بدستقلال معاونت و امرای متوطن و دولت قاهره شاهی در خراسان کوس مخالفت عبدالمومن خان کوفته خواست که مطالبات بکیل
قلعه هرات را کرکه پای تخت خراسان بود است آمده بود بدین عزیمت باز کرد و می کوچ ابی هرات آمده و امرای او بزیک که در هرات بودند با
کثرت جنوده از دیکیه قدرت بیرون آمدن نبوده و قلعه کشیده و مقام مخالفت نشده و او چون راه و بقلعه نیافت در مقام تاخت غارت
آمده و اطراف و جوانب هرات را غارت نموده و باز کشت و در همان ایام نوبت دیکر با دو سه هزار کس بسر فراز آمده قلعه فراز آمده قلعه فراز
کرفت و همچنین بنیاد راتخت تصرف در آورده و خزینه هرات را کرده و جانی بی تکر هرات را کشیر توقف نموده و چون قرا ابا و سه هزار کس بقلعه
دوشیاده و ایشان قابل ما دان آمده بکس زاده قیم سلطان که در بسیار او بود فرستاده و پیغام داده که کرز کی بی اعتنائی کرده و بدیکر کروه ما دان
نا آمده و ما بایسته شما الیه و چون سخن تملقات نشنوده و از نسبه را بخانه نموده و جانی هرات را بسیه و مستعد محاربه آنجا نخته شده و قرا بدیه محمد سلطان
صف سیاه را آراسته و مقاتله و اشاده و بعضی از جانبین دست و آلت قتال بر هم برده و بودند که از جانب بیخ و بخارا قاصدان متعدد رسیده
خبر کشته شدن عبدالمومن خان سابقه رسانیده ند جانی بی و دیکر تجربه و انزعیت خوفه خورده و مضطرب شده و چون آوازه و توجه موکب جاه و جلال
حضرت اعلی شاهی ظل الهی کوشان رسیده و بود و دو اللهٔ کسی کرسایه پادشاهی بسر کان نداشت و دو این حال ما تیم سلطان
بعادت قدیمه انست کرد آخر و اعیان او نکیه قرار داده ند که چون مرده و ما را نیز از ده طین کسی کرنا بایسته سلطنت بانده نمانده تیم سلطان
کرکانجا قابت و دو دری انصراف دارد و هرات را و ما را بقلب بر خیده خانی خلف بازنده امرای خراسان نکی بر سر او جمع شده و خراست
بحکم مشغول شوند حکمی صلاح حال خود را در اطاعت و انقیاد او دانسته کاه بی بخارا و دز کس نزد او فرستاده و این قضیه جزوا
تیم سلطان که بعد از ین رود ین محمد خان تغیر خواهد یافت بعد از تحقیق این خبر سرعت از انکه و شاه کرکانجا قابل انقیاد بخارا کوشت

جلوس نموده و امرای خراسان درگاه او گشته قشون فرمان برداری برگردن نهاده و فیروز با اتباع به طرف رفت و دین محمد خان
از قضیه آمدن او و از دست دادن مشهد مقدس مطلع نگردیده کس و کسان خود را و با لشکریان و اتباع هرات برده و او را در موضع زفره و قلعه
و خطاب درآورده و مواجهه نموده که چرا او بیت شده از دست گذاشته هجوم آمده و او نه رعایای معقول نگفته اما صحیح نداشته و او را به قلعه
خضب گردنش نهاده و دین محمد خان و سید محمد سلطان را که از برای اتمام او بود بگرفت مشهد مقدس معلی تعین کرده و با چهار هزار کس از قزلباش
کار آمدنی با بیغار فرستاد که پیشتر از قزلباش مشهد مقدس درآمده آن بلده و مجاور را ضبط نمایند ایشان چون به تربت جام رسیده خبر وصول قزلباش
مشهد مقدس خبر به شکستگان ترکمان رسیده صبا بر قاصد پیش فرستاده و فرار از آمدن انجا جهت خبر داده و فیروز خان با اتباع
دو الفقار خان برادر خود را به جهتی امر به رفع ایشان نامزد نموده و ایشان با بیغار کام رسیده و در وقت سواری از دیگ کام تر ایشان را با تکلیف
آش خوردن کام به شکسته او دگر طلیعه لشکر قزلباش ظاهر شده و از دیگ رایی دست و پا گم کرده و مجال محاربه و صف آرائی نیافته فرار بر قرار اختیار
کرده و لشکر قزلباش بر ایشان رسیده و لشکر را تعقیب نموده و قریب مشهد مقدس هجوم نموده و سید محمد سلطان
با نکته و پریشان حال هرات رسیده و دین محمد خان از او رده و لشکر قزلباش خبر داده و در سایه توپ دیگ چنین بشارت یافت که فرهاد خان و کیل
حاکم گرمان خبر فوت حجت الله خان و کشته شدن عبد المومن خان را شنیده و بگرمان آمده و بود اتفاق لشکر و امرای قزلباشیه که در خراسان مانده
بودند با ایشان متفق شده و در مقام ضبط خراسان و در آمدن و از توجه رایات منصور شاهی خبر نداشته از وصول این اخبار دین محمد خان اظهار قدرت
و اقتدار کرده و عزم رفع لشکر قزلباش از شهر هرات نموده و رباعی خوانده بورزش گرده امرا و پیشخدمتان او و در محاربه قزلباش
نامل داشته مکرر اقوه مشورت در میان نهاده مجالس لشکر اش انعقاد یافت بعضی عقیده و رایش سفیان خصوصاً میر زاهد الله منطقه گزار
سولطین با دهای منطقه و مرده گار دیده و با رای و تدبیر و حاجی بی و ابو المحمد بی گفته که ولایت خراسان ولایت و مسکن صد سال قزلباش
بوده و در هیچ زمان از دیگ به خراسان بسته نیافته اند و یورت و مسکن ما و را لنهر است یورت قدیم خود را گذاشته بر سر خراسان
توش خود دین معلق نیست و جوش و ما و را لنهری که شایسته سلطنت باشد نیست اولی نیست که روی توجه به نصوب ضبط
اولایت نبنده و اگر خواهند که با لکلیه دست از خراسان کوتاه نکنند باقی سلطان را با دو سه هزار کس دو فیروز آباد و قلعه هرات گذارند
و قلوع قرن و قاین و پسیستان و محال نیطرف هرات را متعرض نشده و جون با حضرت اعلی شاهی اظهار دوستی و اتحاد کرده کس
فرستاده و با دیه محمد و مکتوب مجت اسلوب فحوی نموده و اعلام نمایند که جون الله تعالی و بحسن موافقت حضرت اعلی و دین همت ایشان ازسلطا
و اسیتیلای عبد المومن خان فراغت حاصل شده و از دیگ طوق فرمان برداری این محب بر گردن جان نهاده اند اکنون سخن خانست که غرض
خراسان جلوس نمائی متعلق دارد و ما روی توجه مجاور الله گرمکرده و لت این سلسله است داریم مشهد مقدس معلی و میثاق پور و در شیر و قلوع یعنی محال
را خالی کرده و جلوس همایون بهراه داریم جون در این وقت بر دون خانه گرمسیر نموده و دیگ به رعایت الهی و الطاف شهریاری و هروت جبلی ایشان
کرده فرزندان و اهل و عیال خود و امرا و ذریه را با برادرم باقی سلطان در قلعه هرات گذاشته ناموس خود را اجازه زمان آنحضرت سپرده هم
همت دین مرغ دارند که ان شاء الله تعالی جون نوبت اصلی تصرف در آیه و جنان سلطنت آشیانگی یابد در سپردن هرات و حصار محال خراسان

خاب خانه ده

از فرزندان آنحضرت تخلف نخواهد نمود و نه دشمن غالب خیانت گذارد پادشاه و قزلباش روی موافقت و دوستی را بخاطر جمع مخالفت نخواسته و دین
منصف بفتح مشهد مقدس و محالی که از او دیگ خالی شده و باقی گذاشته متعرض هرات و توابع نگردد و بعد از انکه مهمات نامزده را به انجا در کرده پسیستان
و فیروز آباد و شان حسب الحد حاصل صورت یافته امور سلطنت استظام یابد اگر جنین خراسان داشته باشید از روی اقدار و پشتکار خراسان آمده و تسخیر
مشهد مقدس و حصار محال پر دیم و الا بمقتضای وقت عمل کنیم اگر ترکش سفیان این رایای پسندیده داشته قرار نامه را نوشتن و نبیه اسباب مقدمه
داری کرده و دعوی ارث هرات را که منسلخ اوف ایشان بود گرفته مقید ساخته اما جنبی جلوه و جنگ جوبان باین صنع نداشتی ساخته
گشته که حالا از پادشاه و قزلباش خبری و اثری نیست و جنبی که پیش آمده اند قدر اندوه و هزار کس بیش نیستند و سیع به اسپیار و دیگ شده و اند و در سایه
سلطنت آرمیده و هزار قزلباش گرد تیب نیاشته و اند خوف نموده و پشت پر ایشان و او دن نوبتی از ضعف و عجز نیست و هر گاه با تفاق یکدیگر
و اعزم توب خانی مرا نوبت اختشار یابد و خراسان را از دست داده و با شیم مردم ما و را لنهر با طمن نموده و تقصیر و نامردی متسم شده و در بعضی
جهات که جمع ارشیش نیاید جون شنوند که براه فتن ما و را لنهر و قرار داده و خاطر امرای آنجا را طمانی ندارم دست از خراسان داشتن
و اقتدار رسیده او دن تمنای عقل امر دانکی نیست اگر محاربه بانجماعت از میان جان بسته مردانه و اره روی همت بر دفع ایشان آوریم و اگر منظور منظور
بر دیم آوازه اقتدار خانی با طراف و جوانب رسیده و کل عالم رجب مردم و شیت خواهد یافت و اگر جنانچه باسه مهم توجهی دیگر صورت نبندد و باری
تو دنگان معتمد و با شیم جهان چشت دین محمد خان شیق ثانی راغب بوده و اگر لشکریان را جنانچی جنگ و دست گرفت حکومت خراسان
از تعلق ایشان بر دن خیرفت این گمانشان با ترجیح نهاده و در مقام فرار گوئی در آمده و دین محمد خان جون گیرنده در ایام حیات عبد الله خان
باده و هزار کس در تسخیر با امر قزلباش گرد اضعاف لشکر او بوده محاربه نموده و بکلیه انهزام شکست بجانب قزلباش افتاده و او بجا
قزلباش را اصل و آسان انگاشته از فوزی گوشت قزلباش محاربه با خود داده و بعضی امرا گر حرف فرستن شکیفته در این وقت نجا نگه کمین و دلی
منصوب کرده اند انگجایت ساکت شده تا ابو المحمد بی گرمرد عاقل و کاردان بوده و محاربه با و را با قزلباش صلح نمایانست و او را بر دم
و او را شاه و منیفوذ و شی با جمیع کثیر از دیگ به اره باشه و راه فرار بجود ن گرفته و دین محمد خان از تعیین و اقف شده جون لسافت
بیم قطع کرده و بود جلوی تواند کرده در این اثنا خبر رسید که امرای قزلباش قلعه با غنه با خبر گرد نجا تا سر پل هرات نموده و شش فرسخ راه
رسیده و بود بجهت اخبار وحشی گرد از جانب خراق با ایشان رسیده و با گشت از این خبر اندیشه قلعه و قلعه داری با کلی از خاطر امرا بیرون کرده و بزم
تاخت قزلباش و محفظ شده و حاجیه ها ایت از بخوجه خواجه بور گوچ نموده و شیر آمده و قزلباش تعین نموده و بتهیه اسباب جنگ پرداخته و ذکیر

از دعوه بیدا ماقته بدین اگرفته و بر دیده محمد قلی سلطا
از قضیه بیشتر گرد اینه مختصر و اقعه ثم

گفت گر من شاه عالم پناه را بعضی امرا در سر پل هرات روبرو دیدم گر با غیار می آمدند و رفیت که سپاه با این حوالی رسند و با اندک گرد
عوده و لشکر از عقب بی خاصله می آیند حاجی بی ریش سفیدان و آقایقان را بخیال آگاه کرده و انها در جنگ کردن با پادشاه و قزلباش تیز
شده و چون شدت و تغلب دین محمد خان را در محاربه بعید انسته حرارت عرض بیجا بیت با دیگران داده و کتمید بافته عود بباقی سلطان
را دلجوئی کنند که تحقیق پیوست که پادشاه و قزلباش با این لشکر است و دو اقل سی چهل هزار کس همراه دارد و اصلا محاربه با دلیران و مناسب
دولت ندیده اند اول نیت که قطعه هرات بگیرد و بیاید و صلاح اندیشان در نیافته و تجاهد که کتب بایقه عود و با نامه مخلصانه نوشته گفت و
گوی صلح بمیان آورده و باقی سلطان را بعدم آمدن حضرت اعلی دلگرمی عود پیش سفیدان آگاه کرده و شخصی را که خبر آورده بود
حاضر باشد او را بصدق قول خود قسم یاد نموده و دین محمد خان با مراء و اعیان سابقه که گرده این حکایت را از لشکریان پنهان داشته
شهرت مدهند که مبادا او را دین شب که فرود آمدن احتمال جنگ دارد و خود و بجواب گفت و گوی امرا برخاسته گفت که وقت جنگ
شده و اگر شب بسر آرند و غالیف روی بشهر نهیم نصف این لشکر متفرق نمیکرده و ما را دفعت قلعه قایم کردن و تهیه اسباب قلعه داری
نمانده و در شهر اقدر مجال توقف نخواهد شد که دست امل و عیال گرفته بطرفی رویم و بی جنگ و جدال تنگ الزام بایقه کرده عازم فرار روند و گاه
چیزی خواهد شد بهتر آنست که مردانه و از پی ثبات و قرار استوار داشته روی بعود کار زار نهیم گر غالب گردیم پادشاه قزلباش را شکسته با تیغ تهور
اقتدار ما بجالیان رسد و اگر مغلوب گردیم از پادشاهان تنگست خوردن عیب نیست اما جنگ نا کرده فرار نمودن غایت ننگ و عار است
امراء و ریش سفیدان گرد بابقه گشته باین خطاب کردند یا ایشان خطاب کرده گر مایان و دیگران عقیده او دیگ چنین
دل و رسا گی نبوده نصیحه چنین قبیل با لشکر بسیار بصف قتال آراسته کار زار نموده و جانها کار زنان گذاشته و آنچه عقده آن گفت خان خواهد شد
از خیمه تولد نیابد گفت شاه عرض ایشان نسبت که در این اثنا قراولان رسیده خبر آورده و انه که لشکر قزلباش در این شب شاغل فرود و خیمه
و داشت می آیند و در حوالی پل سالار فرود آمده و شاغل تفرق شده و الیغ شغل دیگر دارند و انه دین محمد خان از آمدن و لیرایان
و علامت یغ شغل دیگر دارند گمان نموده که اباب جهال شاهی غفلت فرموده و انه صباح آفتاب گرد و نیمه ششم محرم الحرام بود از دو
صف سپاه را راسته شده و چنین حرفی صعب بشری می گردد زیل مرقوم میگردد و اتفاق افتاده و دین محمد خان
در سعر گرفتم خورده بیرون رفت و چند روز حیات و محمات او معلوم نبود آخر مشخص شد که در راه خون بسیار از تنم او رفته ضعف و بیحالی
شده و دیعت حیات بمقتضای اجل سپرد در قسم عروف قضایای مذکوره را نیوئی که در رشته تحریر کشیده و انه مولانا ابراهیم مشهدی که از دیار
سلسله سیر از الوطالب رضوی بوده و در ایام اعتبار او در یکی اول منشی سپهر قلم با او گفتگو شده بود و بعد از ان در دولت دین محمد خان تربیت
انشا یافته بود در مجالس گفتگو شش زاده و استماع نموده اما باقی سلطان بعد از شکست بی اگهی از حال برادرش بخرد نرسیده باشد از معرکه
بطرفی رفته از انجا بای چین نفر بجانب اندخود رفته سپهر گردی عبور نموده و بطرف تجار ارفت و از انجا بسمرقند رفته و در انجا نوای دولت
و در اتفاع شاه تا اگر سلطنت عظیم ترقی نموده و کل ممالک عبد الله خان تدریج بتصرف او آمد آزاد و در آمد باقی حالات و وقایع
و تفصیل قضایای باقی سلطان و ارتفاع نوای دولت او گر بچه عنوان واقع شده بعد از تحریر تشکیل و ایستادن شیخ خزاعیان، قزلباش

چنان خواهد شد انشاء الله و عده الغیر ذو ایستادن شیخ خزاعیان و بعضی حالات که در غضون این احوال باده و قتال روی نموده قتل
نگاشته گفتگو کرده و از شده که در این سال حضرت اعلی ظل الهی از بیش خزاعیان و ضمیر الهام پذیر بتصمیم داده و در تهیه اسباب آنطرف بودند
که خبر رفت عبد الله خان از بلک رسیده آن را داده در خاطر خطیر زیاده پذیرفته عزم درست و طاع همین در سیده و شهر اصفهان البارک سنه
و الف که سعادت سعد او بدار السلطنه اصفهان هبوط نموده چند روز در گاشان بحجه خواه و مرمومات لشکریان و سر انجام ضرور یات
آن نفر توقف فرموده مارا روی معلی بازخصت فرموده که گذارنده خواهد فیروز کوه و رقعه چنین بسطام توقف نامه چون آزروی سیر شکار با
اندران کوهک مهروف حضرت اعلی شاهیت سبب داشته و تا انگیک بخیط انصراف در آمده بودند و بوقوف که فرا و حمان را
او بعضی نفیس جریده و شاهی زاده سیاکوه و انه مانده ان شده که بعد از فراغ سیر و شکار ازان راه به بسطام آینده و احکام مطاعه
قضا امراء لشکر قلمرو تعاون فرستاده و مقرر داشته که قوچی باشی با قوچیان معظم گر در طهران توقف نموده و انه بسطام شده و با روی نظر قرین نموده
و الله در زمان با غلامان و لشکر فارس و گنجعلیخان با لشکر گران از راه یزد و جابان که بخراسان آمده و مجمل گر رایات جاه و جلال نزول اجلال
داشته باشد بوکب حضرت قرین عقیق توده مجدد عساکر و امراء قزلباش حسب الفرمان قضا جریان روی توجه بخراسان آورده و در چنین بسطام
جمعیت نموده و حضرت اعلی خیر چنین روی در تشریفات مازندران بشت نشان سیر و شکار پرداخته بعد از اجتماع عساکر با تفاق قزلباشان
از راه سمار و جاجرود با ستراباد آمده باره و عقب شده و حاجی محمد خان پادشاه و ولایت خوارزم و غرب محمد سلطان و الوده و نوز محمد خان این
ابو المحمد خان والی مرو شاهیجان و شاه اباد پوره و خبایجه سبحق و گریاف از صولت سپاه عبد الله خان از مملکت بورث پایه و دولت همایون
استقبال نبته در رکاب شرف او دند چنین بسطام عسکر همایون بوده و سر و زبان عساکر نصرت نشان پرداخته سوای لشکر
فارس و گرمان گزیده بوده بسی مزار پس بنظر او آمده و از خوال این احوال اخبار نموده تر شده عبد المومن خان پرداخته و انه بایسته رسانیده و
و از زده و مان او را آورده و انیغ و بخارا و سمرقند و تاشکند لشکر کشیده و با خبر و خان و اوزبک خان خانچه و حی احوال او را در السنه بست گذارش
یافته ی ربوده و از ایشان نظر قرابت و اشیا زا با سر کرده سلطنین و با کر سلطنه محمد و است ارسیان پرداخته تا می از بکیه عوق فرمان بروای
اوزبکستان کرده و مکمل استقلال و غلبه دارد و جام توجه فیغ و خزاعیان بست از سیدن نیغم اختلاف و آرای ارباب حل و عقد بعضی
از کرده نشان رفتن خزاعیان از صلف و قت نمیده و صلاح دران دانسته که در این سال توجه بنظم و نسق استراباد گشته خاطر از ضبط ان
مملکت جمعه و خان غریب بصوب مراجعت انعطاف داده که قرار داد خاطر عبد المومن خان معلوم گشته سال دیگر بمقتضای وقت بجمعه
نموده و چون حضرت اعلی شاهی شبانه پرداخت راجعیه عقاب بملک خزاعیان در پرداخته و بوده زیاده و اتفاقی سیجان بست همان
خطا نرسیده نمیخورده و با جمعه چهره روز که در چمن بسطام سر زده و با بگاه و باج خرما و برداشته و بوده متوجه بنظام و نسق استراباد شده
و چون حکومت مازندران بفرزندان خان تعلق داشت بحکم قرب جوار استراباد و اتفاق مخلصیه آنجا شده احکام مطاعه بنام ارباب و اکابر استراباد که بعضی
از ایشان گرفتار قسم اختصاص گشته و صاحب چشم و لشکر شده و خبه سال بوده که بخوبی رایه و اطاعت و انقیاد و احکام قزلباش و بقدر
عباین غافی میکرده و بعضی آورده و فرستاده و فرا و خانچه پیچانی از اقوام خود و اباده و لکی نصب نموده و با سیصد نفر از قزلباش و غیره و با

علامت سردار لشکر است عزامه داشت لشکریان چرچی و سمرکه فرهاد خان بار خانه و توپخانه را در همراه یکی همیشه و چون از یک جا هم آورده بود راه انتظام همواره و تنگ فاصل خود نداشت جنانچه تنگ قرائش قبول بهاوین رسیده و تنگ شده که موجب بهم خوردگی قول گردد و فرهاد خان با قشون مقرر در میان سمرکه مانده خود بسیاهیان شتافته که مرتب و منظم شوند و اشتباهی رخ ندهد و طریق انتظام همواره با وجود بهم خوردگی مین لاقران بهت زده و سرگشته خبر بهادر فرزند رشید و دلاور خود نداشت چون نواب اعلی شاهزاده فیروز مند که فرهاد خان و امرا چرچی منتظم شده و تنگ لشکر آراسته یکدیگر آماده و مستعد جنگ و پیکار گردیده اند

هرچند ذوست شیرینی ندارد ۵ عرض نیاز و کوشش و خاموش مشو ۵ از حضرت اعلی همیشه این دو جمله اظهار حال میفرمود و میگفت
توجهات شاهانه که هر عرض چنین حال را تحریک و تطهیر آورده و او را به نهج تهذیب رسانیده و بوده تصحیف نیخورده و نکرده و نگرداند
فرمانروای ممالک خوارزم و بسترزمان سابق بتصرف او در آمده عرصه این واحه از غبار و خاشاک ارباب خلاف پاک گردیده و دیگر باره
این دولتخواه بر سریر غرو جاه تمکن یافته چنانچه در زمان حال با تمثال گویا ست ظلم اگر همه موی من گردد زبانی ۵ شود هر یک از تیغ خونی
چنین از زبانی خشه باشم ۵ رفته شکرت یکی ناگفته باشم ۵ با یکجا بعد از قضایای ندکور حضرت اعلی از میانان جناح تشریف زده جنود روز
با شظام صاحم خراسان و انجاح مطالب و مهمات رباب حاجات و دولتخواهان پرداخته همچنی از اهالی خراسان که در زمان اقبال یکبه مخالف و
دولتخواهی ظهور آورده بودند و بعضی که از ترک وطنان نموده تبریز آمده و بعضی که باوز یکبه مخالف نموده و قلاع خود را نگاه داشته بودند بالسیر فاقات
و انعامات و خلع فاخره و نوازشات تمین اقران بحسب استعداد و شایستگی رتبه و اعطای القاب امارت و خانی و سلطنت و اشتهار احوال سپاهی و رعیت بنوعی مرار
فرموده موکب ظفرنشان بجانب مشهد مقدس علی در حرکت آمده و قریب یکماه در مشهد مقدس توقف فرموده و بواجبی تنظم و نسق پیشکار لشکر
پرداخته و خلایف مذام و مدرسان و حفاظ و سایر مجاوران و خدمتکاران و انعام فقرا و اصابت خوزان بدستور زمان شاه شهیدان تعیین یافته
از قنادیل مرصع و طلا و نقره و شمعدان و قالیهای تکلف کرمانی و جوشقانی و آوانی و ظروف آنچه ضروری سرکار فیض آثار بوده بسرانجام
یافته در زیب و زینت روضه مقدسه کوشیده و تا در مشهد مقدس نزول اجلال داشته هر صبح و شام بعبادت و زیارت خلایق گشته اکثر اوقات
زیارت و صلی اعتقاد و اکثر اوقات بنفس نفیس بگزاشت خادمی و فراشی خرم مقرر و سایر خدمات قایم نموده بدان مشغول و سایی بوده و چون از
خراسان بر گیه باعث توقف مانده زیاده نقص راه وداع فرموده و رایات فیروزی آیات از مشهد مقدس راه گردان جنوبشان بعزم استراباد بجانب
یکراین در حرکت آمده ذکر شکار کردن خاقان و ذوالمکان در محل راه گردان چون راه گردان محل نزول موکب ظفرنشان گردیده شکارگاه
آنحضرت خطه چالون سرزده و طرح قرغ یعنی شکار جرگه انداخته شکارگاه گرداگرد بیست و شش فرسخ گرفته شده و روز دوم محل
معین جمعیتها بفرمان بزبان بخدمت قرغ مامور و چون دایره جرگه راست بهم داده آن محدود از جانوران شکاری جرگه گردیده نگاه محاسب دهم
از تخته آن تخته و قصور اعتراف نموده و همه روزه از درود ی حضرت قرین تا حوصله جرگه گنجایش او که حضرت علی بیان جرگه گردیده و آمده نگاه محاسب دهم
و آمده شب بجارقاز تنگ بیلاق که بتیرگاهی بر سر سریر السیر فلک پیشی شکوف در آنقوصه نشاط افزای جوانان در آورده و خان بجانب کوه
غران انعطاف داده و نه روحه از تنگ دار بسیار بضرب تیغ آبدار بعد از زیاده در آورده و از جمیع تا شین گوشه حوصله جوانان فراغی و شاط بسی
با تحفی و صیدانه افتن پرداخته و یکروز نخجوان در رکاب اشرف تنگ دوی نموده نماز حضت صید افکنان نیاشته او دند آنحضرت کمان بدست
بر جنبک آورده و جلو داران هر طرفی تعدی و دسته دسته جوانان اطلاق تیز پرسانیده از جنگ آنحضرت بال گشاده بصید آهوان و سایر وحوش
در پرواز آمده و هر صیدی که بگذاشت او در خور گنجی فرو نیاز دی و سی آمده نزدیکان مکاب مقدس صاحب شمار آن گاه صید اشت در آورده نگذشت
شست و چار جانور بضرب تیر شهاب آسای حضرت علی بر جنگ بوک انداخته و بوده و چون حلقه شکار دایره کرد ار نگذشته بعضی انها مرادی مقربان درخصت

سیاه و پسی را منهزم و سایه که حاکم مملکت از نشاه و سمازاد حاکم ایمن او ده و محل اتحاد گردیده چون آن جماعت بگرفتاری و جاره مذاشته متقبل ایمنی
شده و حضرت اعلی شاهی متهم هر یک را پیکی از متعلقان حوالت نموده که مردم هر بوک را جمع نموده و قلعه گردا نجا باشد و ایران سازند و ایران
قلعه و اسلحه سیاه و پشان را بنوعی که مقرر شد و جمع نموده و بنا مذکور سپرداران بقلعه جاربرگ آباد آورده و سیاه کرسیاه مذکور من بعد اشیان از
خود متفاق حاکم در قلعه باشند و در گرفتن یراق سیاه غلیظ نموده و مقرر داشتند که هیچ گاه از اشیان کسی بگیرند اگر یک قبضه تفنگ شکسته یکمیه و تیر پیکان
نموده بقلعه مذکور بیاورند و بدیوان و مستحق عقوبت بوده باشند انجماعت خود را در رقعه عجیبی که از غایت بیعقلی و خودرایی هر گز تصور کرده و
نوشته دیده باشد گراه و اختیار کردن اطلاق فرمان نماذند و بقلعه مذکور نرفته و بوقایع اشیان آنقدام نیافت و قریب دو سه هزار نفنگ
و چندین هزار کمش و کمان جمع شده و چون فرزندان و متعلقان اشیان بقلعه آمده اشیاز انجا حاکم سپرده و از دست گرفته و دخلال این احوال
حضرت اعلی شاهی ظل الهی روزی که بحمام شهر شریف برده بودند ملاحظه کردند که نامه و تغیر عورات سپاهیان از نظر ظلم و داد خواهی سیده اند
پوشیده نگردد اثیر سیده چه در ایام هرج و مرج و سلطنت منصب بزرگ شهر استراباد که گهگاه از عباد و زهاد و علما بوده و صلاح بوده فی الجمله اقبالی بهم رسانیده
هر کس از نگ گمان تمولی داشته شب جمعی از سیاه و پشان با منزل بدر خانه اشیان رفته تهدید قتل داده و مایعرف اشیاز انصرف میکرده شبها
خوب روی و پسران اشیاز اهیکر و لقمه ای کشیده و از سنگ عرض ارباب ناموس اندیشه ای کرده و بعد از ادای سلام بر خدمتانه کرفته سر سیده و
تخصیص خواجه شرف الدین ساوجی که دو بار بکرده و بخود و بر جامی که از عورات شیعیان و ارباب ناموس محمود آمده و سواره و اسپ زاده
جوانان و بانده دون رشته زنان جوان را بر خود و عریان از خانم بیرون آورده و بنظر نیاینده حسن و اندام هر کدام که مرضی و متعلق او بوده بعنف
کشیده و همراه و اسباب و بر خود سیاه و پشان و بطریق تماری فرنگ عورات سادات و علما و ارباب ناموس را بر خود و بعد از مدتی که گذاشته
یکیک را بصاحبان بخشیده و مدتی جوان جوانی این گونه بکاران نموده و هر چند در ایام هرج و مرج بانشه و در میزان عدالت و مقیاس داری
از عاطفین که عقول را بوپست ندینیه و پسندیده و نمی نموده و خاطر عنفا و متمردین کان بی سیاست بر کاران جسمیشان نمی یافت و حاجت
افتاد را زود بوطن خاین چنین بر و نمی دانی نموده بر کردی معاش میدادند کو خواهی یافت اگر کردن نکافات راهی جان
هر او خاطر خطیر مصدات ما ثرم اینجا بجزای پستکاران خود رای قرار یافته در زیر که متوجه حال سادات و علما و ارباب علایم و اصحاب بیوت
عادات بوده بر کدام از انجماعه داده و اشیاگر کجات اصلی باقی مانده در سلک اجامره و پسه و تشان سیاه پوش در نیاورده بوده بسیاری
اشیان با منضما نماعون کشت و از جمعی مانل کرده داخل سیاه پوشان شده بوده قطع سیور خال فرموده بعد از وقوف از این امر حضرت
اعلی خواجه شرف الدین ساوجی بتحقیق فرموده که مرتضی قلیخان پرنک بکه کیفیت با تبرا و آمده و چکانه رفت شاراله و طی آن احوال با سیه
داری حضرت اعلی ذات اشیاز اکه در زمان فتور و هرج قبل از منحوس عمیون واقع شده و عفو فرموده و انه از غایت بیعقلی فی الجمله اقبالی
خود را دخت و بی ناموسی که بر تقلی قلیخان و مردم او کرده و بوعرض کرد و مطلبش آن بود که ما وجود بیکه کنا و بکیه بر مروت شاه نا نده کرده و فضل
از فرج خونسان نیز خود را بآستان ملایک آشیان آورده و ایام دولت حضرت اعلی چنین تقصیرات و ذلات از بزرگ و خدایات عظیمه که کرده قبل از
جلوس همایون در زمان هرج و مرج بوده عفو و اغماض فرموده که شاید باین نخان از تظلم ارواح بگرفتار غضب شاهانه امین کرده نه اوجون تبرا

مظلومان و دعای پستندان سبب فاجابت اقتران یافته بود و پسایست این گونه نظلمه و صحیفه تقدیر ایزدی مرقوم گشته بود این نخان
واقع فضا کشت و نگیر اگر قشه قران بسایست اشیان پرده خواجه شرف الدین را بر انیانه قطعه قطعه کرده و هر قطعه را در یک محله و سرا
از ده حمام آویخته و بعضی دیگر را بعقوبت تمام قتل آورده و اجباد بغیبه اشیاز اهر قاتل طرین زده و از شهر کونار ساخته و بخنفر اگه
چندان بی اعتدالی کرده بود چشم کنده و از دست گرفته شده قطعه قطعه فرا انباط خلایق و شعف و سرور اشیان بگیبون رسیده و در زیاده دعای
دوام دولت روز افزون کوشیده و لمای رسید و آسایش یافت و هجرت ناسور و پشتکان استیام نه یزفت و بعد از که رایت جلال توجه عراق
شده حسین خان حاکم استراباد بتغیر تخیل حال ارباب طغیان پرداخته از هر کس قطعه فاده و اشت از نشان برداشته و در سلب اصلب آلت حاربه و یراق
بنوعی مبالغه کرد که هر کس من بعد زنگ و شعث و اشت باشد شعث او را بریده از گیرد را سپرون آورند قطعه سیاه و پشان در کمال خوف و هراس
هوای سیاه پوشی از سر بیرون کرده و پای در دامن ریختی بچه ند و آن ولایت نیز بدستور سایر ممالک محیط امن و امان گشت ذکر بست آمدن
الونده دیو و توجه موکب نصرت نشان بصوب مازندران و نظم و نسق آن ولایت بهجت نشان حضرت اعلی شاهی ظل الهی بعد از فراغ از اصلاح
استراباد توجه بست آوردن الونده دیو و سایر کماران مازندران که نموده از پشه تخلف مازنده بوده نرم توجه آنصوب جزم کرده و اواخر شهر
آن بوکه اکرد رین نزدیکی مازندران توقف باید کرد توقف فرموده و چون پشه از برگ و بار عریان گرده و او را بسایر باغیان دست آورده تا
عرصه آن ولایت بهجت نشان از ارباب طغیان و متعلقان پاک گرده و بجانب عراق حرکت نفرمایند و اعیان مازندران را نیز بوجه دو وعید
چیده کرده و الونده دیو و باغیان تکلف مساعده و جمعی را پیشتر نموکب همایون تعجیل و تجسس اشیان مامور فرموده و روانه نموده بدین اخبار یافته
دیو سیه دار او نجات را منحصر در راستیان و آمدن بدرگاه و فلک نشان یافت تخت کس خود را بدرگاه و معلی فرستاده و شفیع او شده طلب عفو
نگذیر نیز نواب مستطاب علیه عالیه عفه محترمه حضرت اعلی کرد قطاعلین ست تو تمس جبت کرد اگر از زمره تست اشرف درخواست کنان
این گناهکار را فرموده و متقبل عفو تقصیرات من کردند از مرقدم ساخته بدرگاه و خلایق پناهی آیم و نواب صدقیا و تمس او را بعرض اشرف رسانیده
و حضرت اعلی تقبل فرموده که اگر او بدرگاه و معلی آید کان و مال و عرض ناموس در امانست و الله داند تا بشه کرد نشاء الله تعالی نا دفع شر او
نشود حرکت از مازندران بسمع طرف واقع نخواهد شد الونده دیو از نو یه عطوفت و جان بخشی مستظهر کشته بگیبه بر مروت شاهی نموده روی امید
بدرگاه جهان پناه آورده و خود را بدولت سرای عالیون انداخت و حضرت اعلی حسب الوعده او را نوازش فرموده و قسم عفو نزد لات او
گشته مشرف و اگر هوای سواد کوه و آرزوی حکومت از سر بدر کرده و با اهل و عیال بعراق آمده و مرفه الحال و خلال دولت ابد قرین سیر و بهاشه
ازین عطوفت و جان بخشی نگاه و شاه مانی با سمان نداخت و حیات چند روزه را خفیت شمرده با پسران و فرزندان و اهل و عیال بعراق
آمده با آخره تو تمن دار الملک شیراز ماموریشه و خاطر اشرف از خدشه او فراغت یافته چند روز بسیر و شکار ماندند ان مشغولی فرموده و بهر
منفذه عصیان او بعضی را پسایست فرموده و بعضی را بعراق کوچ داده و بمحال آن ولایت نیز بدستور جهان از نش و نشاش ارباب طغیان پاک
گردیده و کل ممالک دار الملک شیراز بستان و جهان مازندران و بستاد اکیفات و کسکر و حوالیش تا سرحد شروان که در قرون سابقه چنین
ملوک و حکام و ذوی الاحتشام یافته بود بحمای نکشته عرصه آن ولایت که عبیه از شورشش وفتن و نزاع حکام جوین زلف جانان بر هم زده و دلبران
انتظام

بوده جوش نمای آمیده و اطمینان یافت و در ایالت جاوین فال اصفهان فلسفر و اقبال ارزانی داشته و اخلاق کرده و مانند کرد اهمیت جانب مصحب و از غایت استشاط محتاج بشرح و بیان نیست ❊ فرارش جوقه دولت بلند و نشیمنش ❊ زنجم گردون برتر چنین مراتب ❊ و در آنوقت زیاده از یک نیزه عرف داشت روانه عراق گشته و لشکر ظفر اثر در آن راه متعب و تشویش بسیار کشیده بخانجه حضرت اعلی پیاده و شده و جواب خود را بست سیار کرد قه تا تکلیف نکرده باریکی او و دعوت نامزد و بگر یک کس را میسر نبود پیاده و از فرشته و از انجا بسعادت و اقبال بقصبه و ماوند رسیده و از آنجا طهران روانه و اولیا السلطنه قزوین شده و اولیا السلطنه قزوین از وروده و موکب نظفر قرین از هشت و خرمی از سر گرفت و استقبال موکب جاوین موده و نقاره های شاه و مانی طبله آوازه گردیده و صیت فتح خراسان و آمین جهانبانی و دلگک ستانی شهریار کیتی پستان باطراف و اکناف قابلیه و دران خطه عشرت بنیان عبور ی غراب آباد و دل نشکی کوشیده و زینت افزای عالم شاه و مانی گردیده و خاکسار نگارنده را سیاکن او خان رخصت داده و از قزوین خان غرته بدار السلطنه اصفهان انعطاف داده و در ساعتی که مبرین زمانها کواکب سعدین مقارنه اتفاق افتاده و از تربیع و مقابله بر کنار بوده نزدیک میدان نقش جهان تاز کی از غبار موکب جاوین عطر سای آفاق شده و در سپاه از دلگال جشن و سرور و در آن بلده جنت نشان بپایان رسانیده نه ذکر بعضی سوانح و قضایا که در سفر خراسان بارادو تقدیر دلگک ستان و حضرت سپهبان و قوع و ظهور یافته است از سوانح این سال که در اثنای سفر خراسان بوقوع یافت قصیه کشتن ولیخان سیزاده علیقلیخان اوده و در پیش خان شاه است که پس الاوان لیشرف مصاحبت این دو دمان بخت آسیتیاز یافته شصب اسمعیل سیزاده و سیار نگاه اوده و بدست شاه پلک نام جوانی سیرزی گذاشته پس خدستان محفل حشمت آیین بوده و سبب خاطری آنکه سابقا یکه و مرتبه بصاحب پلک مذکور اظهار خصوصیت خاص نموده و مکرر از زبان صدق بیان حضرت اعلی شنیده بوده که سیفر موده اند که هر کس منسوبان و دودمان ولی نعمت خود را بخشم خانت فطرت نکند مستوجب خیر و عقوبت و قتل نیست راست در اثنای سفر خراسان شبی که در حوالی جاجرم و لیخان سیزاده در مجلس عشرت آیین در حالت کیفیت باده بوده صحبت با صاحب پلک مذکور خاطر خجر بانی شوق آمیزی کرده و در اثنای قضی گرد مجلس پروان آمده دست صاحب پلک را گرفته شروع در بازی و امثال این حرکات نموده و صاحب پلک شمشیری بروانه اشته سراو را زبدن جدا ساخته و بی تحاشی شرف آورده و محل تخشین کرده و چون آوازه صیت و رجحان مکان شاه و برادرش را مایای آن نبود که تیغ کین او بر پرواند صبحی چون رخصت و قین حاصل کرده و قشون و لشکر او یعنی خان سیزاده را در کوهگیر گذاشته و بیرجاورد هم داماد او شتافته شده و در اوایل این سال جماعت اوغلوی نقد ر کمان بر محمد یارخان و اولاد علی یارخان ایلوکر که بعبارت پریگوست استراباد منصوب شده بود در مقام فتنه و خلاف در آمده طبلطایف الحیل ماده دست یافته و در آنجا جوانیکو زده بود از بست مرحوم از اهل زندگانی طی کرده بود و منال عرش را بصر صرصر تیغ از پای در آورده و فتح خان برادر کوچکتر او پناه بجایه عزه جاه آورده و شرف لباس بس در یافت و بتوجه براور مهربان الطاف پادشاه بلند جاه کشته و بحکومت استراباد و سمر علیه شده اما چنانچه باید از شایسته بلوازم حکومت نپرداخت و زیاده و کمتر خلاف ما کرر رایات نصرت آیات از سفر خراسان عود نموده متوجه تنظیم و نسق استراباد گردیده و طایفه اوغلو که از بیرونی اعمال مصواب رسیده بفتح خان حسب الامر اعلی گرج و متعلقان خود را برداشته بیرون آمده و بیار یرش سفیدان عالم سیاه نظر بک مشهور بنظر گرد و فیروزنگ بجوار حسینی خان حاکم استراباد و مورگشته خانه کوهایی خود را القلعه آورده و در ان حین که رایات جلال در استراباد

بود نزول اجلال داشت ذوالفقار خان برادر فرهاد خان نوبرانش بگمان اختصاص بایشه بر تر یاق بگمان آذربایجان مصوب گردیده و رخصت رفتن یافت و دیگری از سوانح آنکه مرحوم ذوالسلطنه مراسم میرزا علی بیک گرسیوز اکه در هنگ او زبکان شاه و اشتهام داشت برسم رسالت بجانب هند و پستان فرستاده و مکتوب بصداقت اسلوب محتوی بر تحقیق فتح خراسان و بیان محاربه دین محمد خان و شاه طالیجا و جلال الدین محمد اکبر پادشاه مرقوم قلم عنبرین رقم گردیده همچنین محمد قلی بیک ایلیک قاجاری عرب گرور ا برسالت روم تعین فرموده و مکتوب محبت اسلوب السلطان محمد خان بن سلطان مراد خان فرمان فرمای ممالک قیصری انشسته فتوحاتی گردوی نموده و بوده اعلام و اوازه عاطفت و اشفاق شاه بانگ در دین سفر نظفر اثر نسبت بجموم مرحابا و وزیر پستان عراق بظهور آمده اول تخفیف و جود جوپان بیگی است گذارشاه و گرسینه بازیافت میشود و قریب بیست هزار تومان عراقی هر سالیانه نوجه بحصول آن پوست جون از ابتدای فطرت خراسان الی لویمنا و از اهل عراق عال و اجان اداء و اصکار فطرت نشان و خراسانیان و هر طبقه از خانان گرده و تعب و تشویش بسیار کشیده و بوده حضرت اعلی و اوازه ی آن بیکه نه مبنا وجوه جوپان بیگی ایشان از تخفیف معروف داشته تصدق فرموده نه کرمن بعد بیکه یازده باین علت از ارضی بازیافت نشود و دیگر تخفیف و یاری نجیه که علی حکایت کرده بود در ایام دولت عراق معمول شده بود و کر اصل مال نقد ریا بنا منافع جوپانی و اوازه بیکی و آنچه حسب القطع قرار یافته بود از رعایا میگرفته جون خلافت خانان قدیم و پستور الصل شاه جنت مکان بود بر حرف شده و مقرر گشت که همان اصل مال را با فزوده حاجات نامبده مستور شاه جنت مکان بازیافت نموده و رسم محدث که معمول ساخته بودند منسوخ نمایند و دیگری تخفیف مال و منال نکنیاد کل اصفهان بود کر در ایامی نزدیکه نه نیکنه نیکیا کر از اهل اصفهان بظهور آمده بود از جانب اشرف بدین علیه سرافراز گشته و مال و منال نکیا کر آن بلده دکر قریب بچهل هزار تومان مبلغ مارباب و رعایا بخشیده و الحق این علیه عظماء و کر از کمال رافت و رعیت پروری غایت شفقت و مرحمت کستری بظهور آمده امیدکه ذات خجسته صفات این پادشاه والاجاه و تأییده یابقیه دوکار آفاقات مصون بوده برپرتو انوار مصدقتش ربع مسکون پاینده و تابنده و ما جون کیت بیکو عزائم قلم در مضمار سخن کذاری بقدر الطاقه تمک و اداز نموده و سوانح این سال همیون فالرا بر صحیفه بیان کاشته رجا واثق است کر بست مرحوم از اهل زندگانی طی کرده بود و منال عرش را بصر صرصر تیغ از پای در آورده و فتح خان برادر کوچکتر او پناه بجایه عزه جاه آورده و شرف لباس بس در یافت و بتوجه براور مهربان الطاف پادشاه بلند جاه کشته و بحکومت استراباد و سمر علیه شده اما چنانچه باید از شایسته بلوازم حکومت نپرداخت و زیاده و کمتر خلاف ما کرر رایات نصرت آیات از سفر خراسان عود نموده متوجه تنظیم و نسق استراباد گردیده و طایفه اوغلو که از بیرونی اعمال مصواب رسیده بفتح خان حسب الامر اعلی گرج و متعلقان خود را برداشته بیرون آمده و بیار یرش سفیدان عالم سیاه نظر بک مشهور بنظر گرد و فیروزنگ بجوار حسینی خان حاکم استراباد و مورگشته خانه کوهایی خود را القلعه آورده و در ان حین که رایات جلال در استراباد بود نزول اجلال داشت ذوالفقار خان برادر فرهاد خان نوبرانش بگمان اختصاص بایشه بر تر یاق بگمان آذربایجان مصوب گردیده و رخصت رفتن یافت و دیگری از سوانح آنکه مرحوم ذوالسلطنه مراسم میرزا علی بیک گرسیوز اکه در هنگ او زبکان شاه و اشتهام داشت برسم رسالت بجانب هند و پستان فرستاده و مکتوب بصداقت اسلوب محتوی بر تحقیق فتح خراسان و بیان محاربه دین محمد خان و شاه طالیجا و جلال الدین محمد اکبر پادشاه مرقوم قلم عنبرین رقم گردیده همچنین محمد قلی بیک ایلیک قاجاری عرب گرور ا برسالت روم تعین فرموده و مکتوب محبت اسلوب السلطان محمد خان بن سلطان مراد خان فرمان فرمای ممالک قیصری انشسته فتوحاتی گردوی نموده و بوده اعلام و اوازه عاطفت و اشفاق شاه بانگ در دین سفر نظفر اثر نسبت بجموم مرحابا و وزیر پستان عراق بظهور آمده اول تخفیف و جود جوپان بیگی است گذارشاه و گرسینه بازیافت میشود و قریب بیست هزار تومان عراقی هر سالیانه نوجه بحصول آن پوست جون از ابتدای فطرت خراسان الی لویمنا و از اهل عراق عال و اجان اداء و اصکار فطرت نشان و خراسانیان و هر طبقه از خانان گرده و تعب و تشویش بسیار کشیده و بوده حضرت اعلی و اوازه ی آن بیکه نه مبنا وجوه جوپان بیگی ایشان از تخفیف معروف داشته تصدق فرموده نه کرمن بعد بیکه یازده باین علت از ارضی بازیافت نشود و دیگر تخفیف و یاری نجیه که علی حکایت کرده بود در ایام دولت عراق معمول شده بود و کر اصل مال نقد ریا بنا منافع جوپانی و اوازه بیکی و آنچه حسب القطع قرار یافته بود از رعایا میگرفته جون خلافت خانان قدیم و پستور الصل شاه جنت مکان بود بر حرف شده و مقرر گشت که همان اصل مال را با فزوده حاجات نامبده مستور شاه جنت مکان بازیافت نموده و رسم محدث که معمول ساخته بودند منسوخ نمایند و دیگری تخفیف مال و منال نکیا کر کل اصفهان بود کر در ایامی نزدیکه نه نیکنه نیکیا کر از اهل اصفهان بظهور آمده بود از جانب اشرف بدین علیه سرافراز گشته و مال و منال نکیا کر آن بلده دکر قریب بچهل هزار تومان مبلغ مارباب و رعایا بخشیده و الحق این علیه عظماء و کر از کمال رافت و رعیت پروری غایت شفقت و مرحمت کستری بظهور آمده امیدکه ذات خجسته صفات این پادشاه والاجاه و تأییده یابقیه دوکار آفاقات مصون بوده برپرتو انوار مصدقتش ربع مسکون پاینده و تابنده و ما جون کیت بیکو عزائم قلم در مضمار سخن کذاری بقدر الطاقه تمک و اداز نموده و سوانح این سال همیون فالرا بر صحیفه بیان کاشته رجا واثق است کر بست مرحوم

افاز سال فرخنده مال سکونیل ترکی موافق سنه ثمانیه والف کر سال سیزدهم جلوس شاه جنت

بازور و زمستیت فرجام فرخ آغاز کشت و خوشش انجام ❊ انیزای شاه خنسرو عدله ❊ کشت زاینده فرش زرین محله ❊ کشت فصل سیار جون سال عالم عرضی بخشش خاطر ایام ❊ نوروز عالم افروز این سال سیارک فال در روز یک شنبه بیست و سیوم شهر شعبان المعظم اتفاق افتاد یعنی خاور شرقی آفتاب آفاق بر بنه بیت اشرف آراسته و ساحت جهان از ظفیان لشکر غارت کردی پرداخته و بچون ترتیش دیگر بار و نضارت و خضرت افزوده و دلگک کوز خانان ساخت خسرو کیتی پستان و دماغ جهان آرای نعش جهان کرا زلگوفه و از بارش و نماغ روزگار فیضرین آکین بود بترتیب جشن عالی فرمان داده و معتمدان و ارکان دولت ابدی بنیان و اهل اصفهان و جمله طبقه عرام کر در پایه سریر خلافت مصیر بوده در آن باغ مجلس بست آسا ترتیب داده و جماعات نقلبون عزیه آراسته چراغانها بین تهیه کردند نظم ز بسکه بای شمع و فروز چراغ گل و رشنان گلک بوده باغ ❊ چو عکس چراغان نمودی در آب ❊ چنان کشتی از پرتو تش آفتاب ❊ ز عکس چراغان در آب روان ❊ نمود آب در آتش

بیم اقتران و شحنه بارزم جوی بزم آرای کاخ خرزمان رکاب لشکر نهایل عموم برایا جون شیر و لشکر ماجوران زیبا و تبان ماوسیاه و دران سرای عشرت پیرای کشته پاداشهای دو پیشکاهی پت جو شیرین لشکر جوران زیبا ۱۰ عمه شب بابتان ماوسیاه ۱۰ دران عشرت سرای شاهانی کشیدی بادپای اژدهافی ۱۰ و تا سه شبانروز در بساط شادکامی کسترده و ابواب بهجت و خرمی بروی خلایق کشوده بودند و چون این حوال (صفحه ۲۲۷ سطر ۱۰) عالم آرای همایون متوجه امور مملکت داری گشته دیگر باره همت بلند بدان مرتفع گماشت و بعد از استخلاص حسام خراسان و استطلاع احوال ماوراءالنهر و آنکه واقعه آن مفتر خبر اثر فرخنده و فیروزمند و غیر مدفوع رسند که نوروز محمد خان بجنه آمد و از بیکه کاران که جاران و تنگ پاره قدیم آباد اجداد او بودند در انجام تسلط عبدالله خان ماوای نموده و عبید الله خان و عبد المومن خان پوسته و او را از تنگ عمر و ریاست بیرون کرده تا دین وقت به سیاهین قبال شاهی و اعداد جانان کوکب پادشاهی

اعلی شاهی خلل آلهی بگشت باقیه زمهار از سعوکه پیروان رشقه در راه خان بعیوب عالم فخامت باقی سلطان برادرش با سعده وی از سعرکه
جنگ کاه پیروان رشقه بخارا آمد چون پیر محمد خان از بخارا بشتاب لوگلمان متوجه شده بود اهل بخارا پیر خصت او باقی سلطان از اشهر را مدد نمود
او لا علیج از مرز خواجه بهاالدین که گشته متوجه اردوی پیر محمد خان شده در از زمان معقل بوکب او پیوست و بوسیله امرا شرف قابلیت در یافته
باو آب و قاعده بیگیر نه باد کوشش نمود امرا پیر محمد خانی آمدن او را متحمل دانسته بوجود او اپیشتر از نمود مقدم او را معتبر و گرامی داشته تقویت
او کرده و او را بجاره به مخالفان نامزد کردند باقی سلطان با مردم تولگمان محاربه قوی کرده و در اکثر معارک بنظر و نصرت اختصاص یافت و
عبد الواسع بی که از امرای معتبر عبد الله خانی و شریک قتل عبد المومن خان بود و بآن سلسله کمال نعمت و رزیده بخدمت تولگمان رشقه اورا
تشویر داده الغرض غریب و تحریک نموده او به مرتبت باقی سلطان تقبل رسیده و قرب یکی که کرده آتش حرب و پیکار اشتعال
داشت باقی سلطان بهواخواهی پیر محمد خان آثار عبادت و یکجهتی بظهور می آورد تا اکه تولگمان از محاربه بسته و آمد شیخونی عظیم بر لشکر پیر محمد
خان زد این طرف نیز مردم پیر محمد خان سپر مخالفت بر روی کشیده و بازوی عبادت گشاده و حربی صعب بمیان آمد اتفاق افتاد اکثر
سپه محمد سلطان قوم پیر محمد خان و محمد باقی تالیق ایوان یکی عبد الله خان دران شبخون و بست لشکریان تولگمان تقبل رسیده ناما تولگمان
تیر زمی شده کاری نساخت و خان غریب بعیوب مراجعت تاشقه بتاشکند رفت و در اینجا چاری عارض و آت اوگشت اجابا بقاعت پیوست پیر محمد خان
در از انگونه نیستهای باقی سلطان مصلحت تمکین از نشان زمام ولایت سمرقند را در قبضه اقتدار او نهاده و روانه آن صوب کرده اینه و خود
بجخارا بازگشت و باقی سلطان کامیاب کامران بسمرقند رسید سمرقندیان که از نشاط لشکر یکانه بتنگ آمده بودند مقدم او را خفیف شمرده
بقدم شوق باستقبال اپیشتر شتافتند و آنحضرت نیز بمقام کجکی آمده بدستصواب بیشتر نشقشبنده بمشکر قزاق دوبی
ایشان که در بتاشکند بودند صلح کونه کرده شد و طرفین بتاشکند رفتند الحاصل باقی سلطان در کمال اقتدار بر مسند حکومت تکیه
فردوس نشان که تکتا و صاحبقران امیر تیمور کورکان و اکثر اولاد و نبایرا و بوده کیته زود خلبه و شکوه نام پیر محمد خان آرایش یافت و حوادثی تمکن
بضبط و ربط آورد و آثار اطاعت و انقیاد از و بظهور آمد رشقه از بادکوخت و خود بسرخت کشته بدستی آغاز نهاده و چون خود را در
امر سلطنه و فرمانروای از پیر محمد خان شالیته تر دیده بولی نامزد نمی تشل سمرقند مکنی و سیع در تحت تصرف او آمده عرصه ولایت را از
صاحب و جوانی سپیده بهوای سلطنت و پادشاهی در سرکش افتاده و بخارا تخت و خود بر کاخ و مانش رام یافت و دل بنیل و خطا کشاده و
حاصل ولایت را متجنده و لشکریان سپاه و خود چیرنی و غیره تمکین کرده و ابنوه از طوایف اوزبکیه بر سر او مجتمع گشته جمعیتی عظیم دست داده و در مقابل
قلی سلطان و عباس سلطان و در سون محمد سلطان را بدست و سایر امرا قرابا و اعیان بسمرقند جمع آمده و پای در رکاب اطاعتش نهاده و در زمره نوای
و دولتش انتظام می یافت و بعقب جانی مخالف گشت و از مردم او دست و از نیا بجای شکست و اقع شده امرا و ارکان دولت پیر
محمد خانی بعد از نکه دو سه مرتبه او را از این نایده و روی و حکومات نا عریم منع کرده و منع نشده در مقام تادیب و گوشمال او در آمده و لشکر و
قصد سمرقند نکرده و باقی سلطان که بعد از این از بیانی خان تغیر خواهد یافت بمنعنی خبر یافته صلح و در مواضعت و فرقی دیه کسان فرستاده و
تجدید صدرت رو داخت و چون تا غایت تغیر نکرده تو باز آزو لیل اطاعت و انقیاد خود ساخت و قرار او خاطر کرمن بعد های و از من بعد

پیه و ولایت سمرقند که مرکز تقصور بکرده و قوی خلت نامید امر انجارا زیر ران معصا که داده و چین کاچین گرگ آشتی واقع شده و روی چند شعله
نزاع فرو نشست اما از اطوار باقیخان آثار خلاف ظاهر و مجاهر بود و احکام و منا شیر که در خفیه باعیان او نکیه فرستاده و اشیا از مناهیت خود
و الت میخود و ظاهر گشته از عقلا دولت پیر محمد خان و انمی گشت که باقی خان بیسبب و جه سر بگریبان اطاعت در نمی آرد و چون خیال سلطنت و
پادشاهی در دماغ او جای گرفته و حاصل سمرقند و فا نجلوه و مرسوبات آنچنان گیر نکرده و درین مرتبه پرده از روی کار برداشته عزم مخالفت
جزم کرده و بارادهٔ تسخیر ولایت سیاکنال با لشکر موفور از سمرقند بیرون آمده بخشت قلعه و بوس سیاکنال را محاصره نمود شاه کوچک وردی محکم سیاکنال
از قلعه گشته نزد باقیخان رشقه اطاعت و کرونش نجیخته بر قلعه بوس دست یافته متصرف در آمده و محمد شریف سلطان قوم پیر محمد خانرا که دران
قلعه بود بقتل آورده و علم تسلط و اقتدار بر افراخت و در حواشی مملکت آنچه توانست بحیطه ضبط در آورده و پیر محمد خان و اتباع او در بخارا ازین اخبار بوحشت
بی آرام گشته صاحرا و اتباع خود در جمع آورده و لشکر بمنع و استیصال او فرستاده و کس منع نزد عبد الامین خان و امرا آنجا فرستاده و اشیا از مناهیت باقیخان خبر داده و استمداد نمود نه امالیقان و ریش سفیدان بلخ چون تسلط و اقتدار باقیخان را موجب انکسار خود دیدند و سلطنت او را کارگاه بود نه
بعد از شاورت و تکلیش خاطر مجاهدت قرار داده و قریب بده هزار پیاده و سوار بسرکردگی شاه خواجه نقیب کرد نادات عالی و رجات آنوالا قابلیت
و دیگر سرداران معتمد آماده و عاشقه روانه نمودند و پیر محمد خان بعد تجهیت عساکر که قریب چهل هزار کس لشکر زیاده بود بتاشکند با پیشقطار تمام بر سر سمرقند لشکر کشید
چون قریب بران بلده رسید باقیخان بدستور در مقام اقتدار و فروشی در آمده و پیر خواجه خواست که بلطایف الحیل و چاپلوسی آنخانه را رفع نماید فیفید
نیفتاد و پیر محمد خان و ارکان دولت او باقیخان را در قول خود و کاذب یافته اعتماد بعهد شکن او نکرده و در تعبیه و تادیب او راسخ کوشیدند باقیخان
از حصار ماویس گشته چون قوت و قدرت تمکین صحرا در خود ندید ناچار در حصار سمرقند خزیده و اسباب حصار داری مرتب ساخته و در وب شهر را
مستحکم گردانیده و حاربان شجاعت نشان گماشته مردم مرجع اگرچه بعاونت پیر محمد خان آمده بودند اما مردم و اران اشیان از امر انجا دانی جبه آمده
مندم بودند و باین لشکر نمی آمیختند و بیات اجاعی طرفی علیحده فرود می آمدند باکجک بای پیر محمد خان با لشکر بخارا بجانب شهر سمرقند رسیده
بر کنار در مصل مناسب فرود آمده مستقر محاربه و پیکار گشته و مردم سمرقند از در و از ده پیرون آمده و پشت بقلعه داده و دست بآلت قتال برده
و در آن روز چین کاچین محاربات عظیم واقع شده روز دیگر باقی خان فوجی کثیر از لشکریان خود را از در و از ده بخارا پیرون فرستاده و در مقابل
لشکر بلخ صف قتال آراسته جنگی مردانه میکردند و پیر محمد خان نیز صف سپاه آراسته لشکریان خود را از در و از ده سمرقند بین اطرف در و از ده بخارا
رسانیده و در بین روز دو ستم از طرفین کار امرای عبد الله خانی بوهم انگی گرده و پیر محمد خان روکردان شده بیاقیخان پیوست و خود با
وقدرت باقیخان گشته مردم او در محاربه پای ثبات و قرار پیشتر نبوده و تاب مقابله خاطر عاشقه نداد و بجلوت و هزیمت روی میدانند و لشکر بخارا
و اکثر مردم لشکر بلخ بمحاربت نکرده بکجک مشغول گشته و در قلعه اگر لشکر بلخ بهزم پیشتیصال صعاندان از قول پیر محمد خان پیرون قلعه
می شتافتند و از طریق هزم و انهیاط طریق افاده نمودند و درین اثنا باقیخان با خاصه لشکریان که با خود داشت رحمن قلی سلطان عسم خود را پیرون
کرده خود را بعضی از نفر دیان و لیر جان نامدار که بقبول گیر کس و بقبول با فضه کس پیش نبوده از در و از ه شمال پیرون آمده و ماته برق لاشیع
متوجه قول پیر محمد خان شده و چون از قرار نمودن دو پیشتر از خون و حشی عظیم لشکر پیر محمد خان را و یا قه در خواهد کرد رحمن قلی سلطان و

لشکر قزل بهم برآمده فرصت مدافعه نیافته و شکست بر ایشان افتاده و پراکنده شده مجملی از انجا به پیر محمد خان رسیده و نیاشانخت او را از فتحی قوی زده بعد ازان شناخته گرفته نزد او بقی خان برده همان لحظه تعلق پر داخته شده و خبر کشته شدن پیر محمد خان و فرار لشکریان قزل بهمه کس رسیده عموم لشکر شکسته و پریشان حال دست از اموال و اسباب ظاهری باز داشته راه انهزام پیمودند مردم بلخ از لشکر بخارا بی اطلاع شده زیاده فتوری بحال ایشان راه نیافت و بهیات اجتماعی از نهر گذر آمده و قدری آمده محمد سلیم سلطان ولد پیر محمد خان را که کودک خورد سال بود در حرمی می بود برده داشته روی توجه بلخ آورده و با قیخان مظفر و منصور با لشکر موفور بی لبث و درنگ روی بصوب بخارا نهاده و بعضی از بخارا که عیان را نهر که لطافت پر دان آورده بود منصور صاف اظفر بی گزار متبرز ان طایفه بود بیمار ارسیده جوان پادشاهی نه اشنده سر انجام قلعه داری و رخنه بندی نه در همان شب بی سر و سامان از شهر بیرون آمده از نهر چاچو که گذشته نزد فرمحمد خان بلخ آمده باقی خان روز سیم ماه السلطنه بخارا رتبه اشرف و اعیان بخارا را بر اسم پیشقبال پیشتر مجال نموده و اداب کورنش و تسلیت بظهور آورده بندگی تمش عظمت و کبریائی قدم در رکاب فرو پس نشان بخارا نهاده و در لشکرگاه عبد الله خان بر سریر سلطنت و جهانبانی جلوس نموده و خوانین و بیگ پای در دایره متابعتش نهاده و از مردم پیر محمد خان هر کس بدست قادر و قهری را که نفسه خلوف و اشت تخصیص و گماشتن و برادرش و دست جور و آقاسی و غیره لشکر القبل آورده با بعاد مردم مرتفق و صادر اسلوک گردانیده و از ما بین سخط خود و این ساخت و روس نهاده و جوده و غیره با بهم و القاب او تعریف یافت سلاطین اطراف از ناکشته و زکپستان بلخ و حصار شادمان و بدخشان اخبار بان و پنجشنبه داده و از اقتدار و جهانبانی او باطراف و اکناف رسید انجی با قیخان جوان دلیر مردانه بود و در امور سلطنت و پادشاهی غرضی جبت و رای و در سنه نیست که پادری بخت و کمین نه پیر و مردانگی از در جه نوکری و بکیه سواری مرتبه سلطنت و فرمانروائی عروج نموده و با آخره بر ولایت بلخ و بدخشان و حصار نیز استیلا یافته اعلام و دولتش سر بفلک نیلوفر افراخته و ماهچه طوق پرفروغش در لمعان آمده و ساحت ممالک را روشن ساخته خانجو پر توی از ان مرحمتیاری خانه بر اینخانیان روشن بیاکه شمع آسا فروغ بخش انجمن بخن سرایان ساحت صفیر سطالعه کنندگان کلام آینده خواهد شد

ذکر توجه موکب همایون بصوب مشهد مقدس معلی و آنچه در آن اوان دست داد

چون عموم مردم گلگ سعادت گلگ شده بود که در حین سفر خراسان در خطه سمنان اخبار ماه و الدین و پسندیده با قیخان خانجو که گذشته گلگ چان کرده بود رسیده و فرستادن محمد ابراهیم سلطان به تخته جعفرین اغاده و از انجا گلگوی واقع شده از راه گلپایش رو انه جانب مشهد مقدس گردیده بودند و چون موضع خبایش گمار از توابع گلپایش مخیم سرادقات جلال گشت فرج و ابهاج اشرف از بجا و اعتدال منحرف گشته تب محرق عارض ذات همایون گشت و بیماری اعتدا یافته قریب بگیه و صاحب فراش و بند و الجاد سیما نقص عجایجه پرداخته هر کس بهر نوع متعلق داشت از تصدق ذات همایون بیگرو ما انگه از انواع دعای خلایق لطف الهی شامل حال عالمیان گشته از شفا خانه و خزان من القران ما هو شفاء و رحمة للمومنین شفا حاصل گردانیده مرض و وی بصحت نهاده و زنانه لوای شادمانی افراخته ابواب بهجت و مسرتی بروی خلایق گشوده و ایام نقاهت را نیز دمان نمی گذرانیده بعد از هفت تمام کوچ فرموده از راه شهمان و جوره با صفر آباد تشریف برده و از انجا نزول فرموده و حسب الصلوح اعلیحضرت فرموده و شاهی پیاری حضرت صفای نظر فی او موضع خبایش از مرحله مابه وی صلی رسیده و چند روز در مخیم خارجه ذات مقدس بشرف سجده و شرف نه شده بعد از هفت مراسم

مبارک سبعاد ساط بوس بشرف گشته حقایق حالات دار النهر جانجه مرقوم خاطر بوقوف نشان گشت عرض نموده حضرت اعلی تحقیق حالات بلخ تیز از و فرموده و از تقریر او و ارکان چنین معلوم شده که عبد المومن خان که پسری نجابت الله سلطان موسوم گشته بسبی و نوجه نجابت الله سلطان بسلطنت بلخ رسیده و بسر او نیت پیر محمد بیت که آن محمد زاده عظمی ادعا دست آویز خود ساخته و این همگی و رسیاه او بگیرد بیت خاتمیش بقصد بین این حکایت کرده اند بر ای عالم آرای همایون که مرات حقایق آشنا و آینه کیتی نما ست پرتو انداخت که چون او زبکیه بلخ در نسب عبد المومن خان شبهه دانسته و فی الحقیقه مالک الملک نوجه جانب الله سلطانست و محمد ابراهیم سلطان برادر زاده و داست اگر او را بجانب بلخ فرستیم تحیل که همگی بجانب او میل نمایند و عموم او را بلخ تشتیت پذیرفته از آنجا با پیشقدم گرفت بتجیز ماه و الدین بندیه و مطلب بهمول پوندد و اگر ضیاء محمد زاده مذکور و جانب برادر زاده فرو گذارده و بخواجه که محض در بخیان سلطنت عبد المومن خان شود و همگی بگیرد اتفاق نموده لشکر بماه و الدین گشته و ملک محمد رشت را از تصاحب پیکگان خالی نمانند جدائی نظر فی این رای صایب را پسندیده همگی و دین اشنا از جانب بلخ تراجمان پایه سریر خلافت آشیان رسیده از جانب بانوی عظمی ارشیش سعیدان بلخ مکاتبات و عرائض آورده که با قیخان بر ماه و الدین استیلا یافته ایشان نیز مخالفت کشته و بدرگاه جهان پناه شاهی نابگشت نموده و پیشقدم های اخلاق محمد ابراهیم سلطان نیز فرو نوبند و اصول این اخبار این داعیه و ضمیر انور سوخ یافته اورا بسبت فرزندی موسوم و بلقب ارجمند خانی مفتخر و گرامی گردانیده بجهانی نظر فی پسر و نداد و اتابیق و دیوان بیگی گردیده و بخصت و فرستادن او بلخ و نوید و بعد المومن خان مکتوب عطوفت آمیز قلمی مرقوم و بصحبت وقت رعایت ظاهر گردیده با و نیز فرزند خطاب گردند خلاصه مضمون انکه مملکت ماه و الدین قدیم گورو ث پادشاه مرحوم خانی بیک خانست و بحسب ارث ماه و الا و تعلق دارد و حالا از اولاد نامدار او آن و الا نژاد و محمد ابراهیم خان مانده اند و چون ما نیز فرزند خانیم و چون خاندان قدس نشان از دوده ما بادشاه و کرامت است و محمد ابراهیم خان بحسب تقدیرات ایزدی و دین دودمان واقع شده و آن والا نژاد نیز باین دودمان بادشاه نموده ما تسل بست ما نیز مجمل حصول نیک نامی از مملکت گفت و حداوت سابقه را از آینه خاطر زدوده و همت باحیای خانواده خانی بیک مصروف داشتیم و در امداد و همراهی ایشان مسابقه در توجه بسته دل و داشته خود را مطلب دیگر سوای حصول نیک نامی خیت خیرت و مردانگی متقضی آنست که برادرانه با بیگه گیرا تفاق نموده و همت بتصرف ملک گمارده و بدست تغلب بیگانه از ملک مستولی گشته را از دولت و سکن آباد اجداد گرتا نسازند و احکام سلطانه نیز ما بر استقرار و بکیه بلخ صادر شده که ملک خود چندین سال سلسله خانی بیک خانه از منظور داشته در اولی نخت آباد جان سپری نمایند و بیگانه را بر ایشان اختیار نگذارند که در سیاه ایشان بر چونه ای و کمران نخت منصوب گردند و محمد ابراهیم خان نخدمت اشرف نشان همایون و باب تفویض سلطنت کل ماه و النهر و مرکزان باسم خود التماس نموده نواب اشرف متمش اورا سبه دل داشته رقم عروف حسب الامر اعلی نشان همایون بدینجا صادر و قلمی آورد و بعبر عبرت آثار مزین ساخته تسلیم او نموده و از انجا نزول اورا به انیه فرموده و او اقبال حاکم مشهد مقدس با نشون و لشکر خود بزیارت او مامور گشته سیکن بجهاز فرستادن ایشان بخاطر اشرف خطور نموده که اگر بگیر مبتلا گردد مردم بلخ پیشتر بخ نموده قصد آمدن فی بجوم خدمت ظهور یابد و آنه شد گرفتار بدست بیگانه و احوال اضطراب تمام حاصل شود و بمقتضای آن مخنوده و ادکانی که رایت جلال در دار السلطنه عبرت کریخ و نزول جلال داشته باشد ظهور نماید

از آنکه با پیشتر اتمام مراسله نامهٔ مرآت نیهم آب قرب خواهد بود جون خرم و احتیاط مقتضی آن بود بانی صایب علمنوده و اوراد مشغله مقدس توقف فرموده در روح اله پیک لیالی صحبت ذوالقدر را بکتابت و الکام مطالعه حضرا و اطمینان بخ مدان مصوب و فرستاده و از حضرات این متوجه شده بعد پس گشته بشرف طواف مرقد منور حضرت امام انس و الانس شرف شده روز شنبه از دهان بقعه متبرکه بیابان بیابان و در بیابان و ایام متبرکه شریفه بفراغ خاطر و بیارت پرداخته حواله و بخدمت خادم باشیگر که دران روضه مقدس مذات و در پس ایام این خدمتگار دارد مشغولی میفرموده که نسیم عنبر شمیم بیار جون مشک نافه از زمین آمده و دماغ روزگار را معطر ساخت **آغاز سال نهصد و سی هجری** ترکی مطابق بیست و نهصد و سی و یک سال چارهم عطوش شاهی خلد الله ملکه است فوز و فلاح عالم آرای این سال میمنت مآل در روز چهارشنبه پنجم شهر رمضان المبارک که اتفاق افتاد جمعی سلطان سیارگان که فیض بخش عالمیان است باشکوه و اقبال بر سریر شرف زاویه نوای خجسته مأمنی را فرو گرفت و نسیم روی بشتی از شمیم گلهای بیار عطر سایی آغاز نهاده و دماغ روزگار را معطر ساخت شاهد سیاره و گشتاری از عنبر ان زیب و بهجا از مجلهٔ شاهد چهره و تاکشته سرور افزای خاطر عالمیان گردیده شوق چشمان بدیدن گلزار عشرتی در خانخانهٔ خاک بهم بیک انتظار فرو ریزد بای و در این محفل بیچیده و بوده سر کلاه و گرمی برآورده شوقی آغاز نهاده **نظم** بازنوروز و در گشت محترم آمین ☆ گرد صحن چمن خرمند رین ☆ تا نسیم بیار عنبر بیز ☆ و در دم جان نشاط انگیز ☆ از نسیم بیار فیض صبوح ☆ هر دمی جان دمد بقالب روح ☆ مشام جان زلطف بیار ☆ سیر سد بوی ذوق و گفت یار ☆ حضرت اعلی در شده مقدس معلی کامیاب دولت بوده و لوای شاه مانی را برافراخته و در میدان بخوکان بازی و قیق اندازی نشاط آوازی خاطر انور بوده و بعد از سه روز نشاط ایام نوروز خان غریب الصوب دار السلطنت هرات و معطوف آمده بنظر و اقبال همایون خطهٔ غبطت مثال رسیده و در باغ شهر نزول فرموده مقیمین خان شاه و حاکم آنجا با اهالی و اعیان بهم پیشقبال بیا آورده و خطهٔ نایفه خیام نموده و سال عالی الطلب حاجی محمد خان والی خوارزم و نوکر محمد خان والی بدخشان بشرف اصدار یافته مصوب هر زمان رکاب اشرف فرستاده که در باب مهمات ماوراء النهر با ایشان مشورت نموده بر اینصوب دولت یافته عمل و حاجی محمد خان محمد خان استمالت فرموده از خوارزم بیرون آمده روانه نوبهار شده در راه چاپاری عارض گشته چند مرعوه و مخطه آمده و آخر الامر ضعف او قوع گرفته نتوانست آمد و تجدید معذرت بنی استصواب قیام نموده رسولان آمده و محمد خان معاودت نموده بیرون آمده و نوکر محمد خان معاودت نموده بیرون آمده و نوکر محمد خان معاودت نموده بیرون آمده و نوکر

محمد ابراهیم خان تشریف برده و اظهار عطوفت و اشفاق بر او زیاده از نظر نمایند عالمیان بمثابه نسبت پسر زاده و نوه و همراهان خود همه فهمیده و تمیز
ذکر و در بستن افشاده و عبد الامین خان را باستقبال محمد ابراهیم خان ترغیب نموده و عبد الامین خان با امراء و اعیان طوعا و کرها باستقبال محمد
ابراهیم خان سوار شده و چون از شهر بیرون آمده موکب اعلی محمد ابراهیم خان نمایان شد اکثر مردم اشتیاق دیدن او در اشتداد پذیرفته و گوش
کرده و در قشه رشته کسی جنبان نماند و چون تمام تباقی تجاسید اجیان از دیگر عبد الامین خان تکلیف کردند که پیاده و اشته و محمد ابراهیم خان را در آغوش
همراهان کشیده و با او برادرانه معانقه و قاصعات شفقانه بجای آورده اول آن چهار و سه او مع از مرکب فرود آمده و محمد ابراهیم خان ظل حفظ نموده
کرده و دو آمد سواره ایستاده و متقرر گردیده و با او در راه پیاده گردیده و پیش آمده و گوش فرمانید فرمان بران استقبال امر نموده و چون وقت نازک بود اصرار
مجال دم زدن نشده و عبد الامین خان گوش بگاهی آورده و محمد ابراهیم خان بجوزنان اشاره نموده که رسپ سواری او گوشهای او را صاحبی گسسته آن
چاره اصرار گوش هر چند بلیغ میسلیده که سوار شود دیافت نشده در زیر دست و پای مرکب لشکریان حیران مانده و بوجه حاقه از امر محمد ابراهیم خان ابرا
یکی از اهالی اختیار پیدا کرد که عصبنود نگاه داشته بشتاب آورده و بدولت و اقبال و عظمت و اجلال داخل شهر شده و در سرای سلطنت نزول نموده و که محترمه حاقات
باز آورده نموده و حزن کار از دست رفته بود اظهار علاقه و همراهی کرده و استده عاطوف که نسبت بعبد الامین خان مروت و احسان بجای آورده
مجی و حق او نمیدانسته اما و عاشب بایر محمد میرزا اظهار و التجا تحلی کرده و لوا در میان برداشت و محمد ابراهیم خان بفراغ بال بر پسند سلطنت تکیه زده
مخالفین از دیگر پای در پای او متعاقبین شاه و حکام حصار شاه مان نیز اظهار انقیاد نموده و لوای دولتش ارتفاع یافت بعد از استیلا او و کشته شدن
عبد الامین خان پسندی رفت که عراش پرده از روی کار بر داشته گفت که چون مردم مرخ بعد از سلطنت جانی بیگ خان پیدا تجاهان اتفاق نموده
بود نه خانواده و جانی بیگی بالکلیه پسند خاص میشه من این تدبیر نیندیشیده و ملک را بجکه توحفظ نوده و ما محمد ابراهیم خان نسبت بعبد بجهت گفت و گوی
مردم گرصدق و کذب آن آحاد ای داند زده و اتفاقی نموده و یاق مفرح او مرتب داشته حضت ماجع داده و شمار الیسا در راه مذکور بجا ما آخرت
چوست و عرضیه اخلاص آمین پیشتی بر حقایق حالات بپایه سریر اعلی فرستاد حضرت اعلی او زود و این اخبار مسرور و شاه مان گشته تسلیت مبانی گرای
مستقان فرستاده انواع تفقدات و انعامات فرموده نه او از سلطنت و اقتدار او باد و بالهر مسیه و باعث اضطرار خاطر ما جان کرده او ولایت
چگونه و میخه و فاریاب داده خود و شیر خان و فرخ و مصاحبان آن تا حده و خشان بجهت ابراهیم خان صاحبی گشت و تا ولایت جوال در خراسان او بد
همیشه قاصدان پایه سریر اعلی فرستاده و فتایج بوی عرض میخود و ندای نظر فی دیوان پکی راتق فاتق حالت بود ذکر حضت رایات
حضرت آیت بجانب اپور و دو مرد شاهجان و تسخیر آن ولایت و بدست آوردن نور محمد خان ساباقا قزاق و کلک پناه گردیده که نور محمد خان
در آمدن بدر گاه و کلک پناه تغافل در زیده و عده های چهره و اوا کار گفت مرخ مبارک که اشرف ازین حرکت ناشنجار او تسخیر گشتی بجهت خاطر او فتحا
آگو کرده ایم اما ظاهر اهمان و پسندر اظهار عطوفت و اشفاق فرموده و حضرت و پک سیاول مجلس بشت آین مشور بجا بر پذیر اگر از زمره متقربان درگاه
و محرمان سباط عزت او بود نور محمد خان فرستاده و دو فرمان عطوف بتعلق بر توجهات شاهانه و صرف محبت و الا باشتمام امور ی که موجب ارتفاع
لوای دولت او باشد شرف اصدار یافته ظاهرا عذری که در نیامدن بپایه سریر اعلی القا نموده و بوی پذیرفته او را از آمدن معاف و اشته اما در
خفیه پیغام داده که توجه موکب همایون در تسخیر آن ولایت موجب انتظام بخش احوال آن بارده و پسندیده ایام دولت او اتفاق افتاده خصوصیت و اتحاد

معاشرت و هم صحبتی شبانروزی چنین سالک گرفیما بین مسلوک بود اقتضا آن نکرده که فی ما بین از جانب همایون اظهار اشتیاق و خواهش
ملاقات شود آن برادر بی تمانه موکب همایون را استقبال نموده و استقبال نمایه بخجه طغیان با یقان و قرب ماه و انهر تیر حرکت او در این
شش ماه گذر خراسان بود یم نظر نمود یم اما حالا که ماه دولت و اقبال در دار السلطنت هرات جم و با قی خان رشمل محمد ابراهیم خان منضمی و بر ابر بیجا
شده و من بعد ضرری از و متصور نیست اگر فی ما بین صورت ملاقات روی نماید در نظر عالمیان مشتبه بعد م ارتباط گشته مظنه خوف نمیرند و همچنین
گذر و لباس دو شاهی او را از ادراک عاری ست اشرف مانع نیامد در حقیقت و شاهزاده او نمیشه بجگا اسباب پیوستگی سرانجام میدهند اولی و انسب
بحال او آنست که در این باب سخن همگس را نشنوده بیاید محضوصانه عزیمت هرات نموده و چند روزه و شاهزاده همایون مان با شده و عده ملاقات
تازه نموده و قرین اعزاز و احترام بازگردد و غرض از ایراد این حکایات آنکه از طرف پسیچ وجه رضا بجدم ملاقات نمیدهیم و اگر او نمی آید میهمان
پذیرفته باشد که ما بتقریب بشکار مرور آمده و او ملاقات مینمایم از این رو شش هر کدام مرضی او ست آن عمل میکنم منسوب یک چهار باجب الامر شهریار
گردون اقتدار تر و نور محمد خان رقعه او پیغام سعادت فرجام همایون نموده و هر گاه او را آمادن ترغیب میکرد او گفتن قبول آمدن نمیدهد و بهانه
دیده خانی بر دگر میشود مثال الیه او بوده و سیر غایت و زیرش از آنجا پیشان گشته عذرهای چاصل میکنیف تا آنکه منسوب یک راهی میل مقصود با گردیده
و خوش آمد گویان نامه بر انداز خاطر نشان او کرده بود ند که حضرت اعلی شاهی ظل الهی ظل علی در نیولایت گرده و در نیم سیکه تو بدست در آمدی تر اهمراه
عراق برده و نیولایت را با مراقرنباش سپیه با فنگ سلطان حسین شاهی گرحق مدت قدیم دران سلسله داشت و همراه نور محمد خان بعراق آمده
بود او را از کتاب امور ی که خلاف رضای خاطر اشرف باشد منع نموده و نمیگذاشت که اگر نواب کامیاب همایون در این محترد ولایت طلع سیه داشت
در سال اول گرشع عمران شده ما مراقرنباش سپیه و بتوسیدا و این اندیشه خطا بخاطر راه نمده و طریق صواب گم گرده و بخرف دولت خواهانه نگوش
نمیگرد ما اگر با فنگ سلطان را تعقیل آورد و مجموعا ثار طغیان و کفران نعمت از و بظهور پیوست در این اثنا محمد ابراهیم خان گیه و کتاب او را که بعبد
الامین خان نوشته بود بدست آورده بخدمت اشرف فرستاد گر با او عهد و میثاق بیان آورده و اغوا نموده و نوید گرانمایه بآن محمد ابراهیم
خان نشوده و قرنباش را قتل نموده که مقصد شاه از دنیا ستادن او آنست که بتقریبا و فرخ را بتصرف در آورده و شخانی گه مشهور بخلاف و
عدم ایتلاف بوده میان نگاهها مرقوم شده بود و این احوال نا مختار موجب از دیاد افتخار خاطر اشرف گرده یا ما همان اظهار علاقه و ارتباط
مینموده نا گاه نور محمد خان بخزانه گلان جنابی گه از جانب او حاکم ابیورد بود بگیه اگر همیشه اظهار اخلاص نسبت بحضرت اعلی شاهی ظل الهی
بر خاطر نشده و اقدام و فرخ او در آمده مثال الیه را در خلیف گشته مرشد قلی سلطان جلایر که مشهد مقدس می باشد و با پور و نوز نمیکنیف
ظل بوده گه قلعه ابیورد را با و سپارد و خود التجا بعتبه علیه شاهی آورد مرشد قلی سلطان گه توجه و التفات شاهانه در باره نور محمد خان مرتبه تجلل
سیدانست جرات فرستن پیغرض شرف نیگرد تا مرا سلوخواجه گان گزارش یافت و چون فی الجمله حرکات ناهموار نور محمد خان بخاطر اشرف از زیاده و
مرتبه گان جان پاد زبان زده مردم دور و نزدیک شده بود تا عرض کردن و جواب با و رسیدن ایامی میگذشت جرات فرستن گرده میرزا
خواجه گان قلعه بدسپرده خود روانه درگاه جهان پناه گردیده و وارد السلطنت هرات سعادت ملازمت و کرنش همایون اشرف شده و از
عصیان و طغیان نور محمد خان جبرا و حضرت اعلی را توجه او آیت ترغیب نموده و جهانیان اخبار در مرد مسموع نور محمد خان گرده میرا پسیده شده

و بجانب اسپور دهخصت نموده و در پای قلعه نزول کرده و کس نزد مرشد قلی سلطان فرستاده و اعلام نموده که چرا بتخلف حکم جهان مطاع و خلاف
ولایت من کرده و اگر حکمی درین باب صادر شده و ظاهر میباید و الا از قلعه بیرون رود و او در جواب گفته که حکمی درین باب بمن نرسیده و هیچ
سراغ آن ندارم اما حالا که واقع شده و بی حکم اشرف بیرون نمی‌توانم رفت چند روز صبر نماید که کس بدرباره سریر اعلی فرستاده و عرض نمایم هر چه امر اشرف
صادر گردد عمل رود و نزد محمد خان راضی باین معنی نشده از تخلف بتخالف میرود و چند روز قبل از آمدن تو امرای جگران را بمدد او فرستاده
کار خاصه شریفه آورده بود به حضرت اعلی یک قطار شتر حصه بارنامه مصحوب ولی بیک قوچی ایواغلی جبه نزد محمد خان فرستاده بود و در وقتی
که نزد محمد خان در پای قلعه اسپور رفته میرسد او مرشد قلی سلطان مراسلکفت او کوه رسیان بود ولی بیک رسیده و بارنامه را آورده و اظهار عواطف
و الطاف شاهانه نموده نزد محمد خان در نیوقت این معنی را نوعی عظیم انگاشته ولی بیک را که مرد ترک ساده لوحی بود فریفته که برمرشد قلی سلطان
حرف زده او را منع نماید مرشد قلی سلطان که از جوان جاهل و نادان نبود از سخنان او و اهمیجو زاده و از تخلف شاهانه اندیشه نموده و قلعه اسپور
متوجه پیکار گردید مردم نزد محمد خان در وقت رفتن غازیان جلایری اندیشه کرده چند کس را تعاقب آورده نزد محمد خان قلعه اسپور دادا
بجلو صادق بیک جغتای و قاسم بیک کبوتر بار گزارنامه او سرکردگان تمامی او بوده بسپرده و چون از حضرت اعلی خلل آنی خایف و نداشتند
تاک بوده خواست که خود را زود بحوالی موکب جاوین دوتر اندازد و با تخلف مشت هزار کس که همراه داشت متوجه انجا باجاه و حضرت اعلی عزم حرکت
نزد محمد خان جزم فرموده بسعادت و اقبال از دارالسلطنه هرات بیرون آمده و از راه سرخس روانه شده نزدیک بقلعه مذکور رسیده که انجا تحقیق
شده که نزد محمد خان طریق بی مروتی سپرده پیلو از بیرمانی همان عزیز خانی کرده و قلعه مرو را اسپور و در اصفهان سپرده و اسباب حصاردادری مرتب
داشته اند و خود بطرف باجاه و قلع پیشکم او رفته که بتهمتان سپرده و خاطر جمع نموده و معلوم نیست که چرا نزدیک او رده و حضرت اعلی را عوض این بمشقت
استحکام دهد که اگر بجاه و فاداری نمیکرد و دل خالص کردن بامیل و مشق خوف نیاورده و باسپه و استقبال موکب جاوین کرده و سعادت
دو خدمت دریابد چند روز با یکدیگر دوستانه سر زمینا مشکار کرده و از راه او اسپور و بمشهد مقدس سعلی رفته از انجا به اتفاق گردند و اگر آینه خاطر از انجانب
خلاف نکرده باشد ستاره و خلعت و غرار شده باشد او از خواب غفلت بیدار نشده و چون او بقدم مخالفت و قلعه داری پیش آمد گر شمال او
بر نهضت حضرت شاهانه لازم شده حسین علی شاملو بیکلربیکی خراسان را با کمیش سلطان حاکم مارو چاق و قنبر خان شاملو حاکم غزریان و ابن حسین خان
حاکم سرخس و میران قابل اتباع حاکم هرات را زجیه برسر مرو فرستاده که قلعه را محاصره نمایند و خود با هزار سوار کاب اشرف که بزم شکار هرا
او بوده در ان هنگام صد و اثنیان چهار صد و شصت نفر نوبر سر اسپور و تشریف برده قلعه را محاصره و فرو نشسته و چون در نواحی فیروز وصول رایات نصرت
آیات باسپور نزد محمد خان رسیده با وجود قلت عساکر منصور و کثرت لشکر مخالف او مقابله با سوار ان موکب جاوین از دور جمعیت دیده و تیغ و تیر آبدار
کرده و تفرقه و پراکندگی در میان مردم او افتاده و قریب چهار فرسخ تعاقب جالت جلوریز و علی ایواغلی و ایناق صفایی خانی کرده بود و شاه در دین و نصرت ایات
و سکن دارنده و غیرت نوازنده و ایزد بیچون و جاجانی از خیانت و مکاران خود فرستاده و او با وجود این اعمار نموده و بمرو رفت و در او
انجانب تیر از تخلف تهمته در هر حین همچی راه می‌پیمود تا بانگ مردی مرو رسیده شب اردو زده و جانب آوبگی داخل مرو شده خبر آمدن او با عساکر منصور
کرده مرو بودند رسیده و کمیش سلطان استاجلو و این حسین خان و قوچی از غازیان او را استقبال نموده که در راه با او رسیده او را بدست آورده

و اما شای طریق مشغول شده او را از امور متعارف گذشته مخاطب گشته امر نامه بکشد در راه بجهتی از مقدمه نگاران او گریبان رکاب نامه و غیره و غیره
داشته اند رسیده تحقیق نموده که او اگر کدام راه در قلعه و از قلعه بیرون رود و او در جواب گفته که حکمی درین باب صادر نشده و حضرت اعلی که محاصره
قلعه اسپور دو فرسخ بوده اند نمایشیر مطالعه باحضار لشکر عراق و فارس و عراسان فرستاده اند و مقرر شده که چون اتفاق عاکم مشهد مقدس معلی
و محمد سلطان حیات حاکم هیتاور بکومک حسین خان شاملو رسیده اند حسین علی قاچار حاکم استرباد را امر فرموده اند که رسیر قلعه نساء و دهاکر اسفراین
و بعضی محال کومک او معین شده عجالتا کاب قدس تسخیر قلعه اسپور مشغول گشته حوالتا ترتیب داده اند و چنانچه سابق نزد از خندق گذرانیده
بر اوایل قلعه رسانیده و محافظان در قلعه داری سیکوشیده اند و روز بروز عاکر اقبال بارد و می بیاوین رسیده و سپاهیش بوده و انجام بساب
قلعه گیری استحکام مینموده اند کار بر محصوران تنگ کرده و تفرقه و پراکندگی لشکر او و پریانی احوال و شیشه و دست در فراک اسپستیان زده اند و طلب
عفو و امان نموده اند روز چهارم از زمان محاصره قلعه را اسپور دند و محمد صادق بیک و قاسم بیک صفت امان بر پشیده و در ملک عاجزان
رکاب اشرف منسلک گشتند ابراهیم بیک راه و فانگ سلطان که شرف خدمت دریافته بجهات قیام داشت بر تبه تاخیر سر از فرمان کشیده
از اطراف عراسان باو مرجعت شده و ایالت بحوال اند از تسخیر قلعه اسپور و بغیر و زنی و اقبال متوجه مرو شاهجهان گشته اردوی ظفر اثر در پای قلعه نزول
بحوال فرموده اند از محمد خان زوحوال موکب فیروزی نشان و بدست آوردن قلعه اسپور و بغیر بایقه در بحر تفکر و فروشه گشت تحریر به بیان گرید
اطراف عجز و ممکنت جاره و بیاقه کس بیرون فرستاده و اعتماد الدوله و اعلام بیک وزیر و بسطام آقا را تکلم طلب داشت و ایشان رخصت رفتن
بایقه بقلعه رفته باو مراجعت کرده و او از اتفاق و اقبال با اجهار که موجب غبار خاطر مبارک اشرف گشته او بگوشش رسیده بود و حضرت
اعلی شاهی ظل الهی مصحوب فرستادگان سفارش نموده و بوده که اگر محمد خان از کرده پشیمان و عذر خواه باشد و بقدم اعتذار پیش آید اصحو حضرت
جانی و مالی باو و اهل قلعه نرسانند و ایشان بتقبل عفو تقصیرات او شه و بدایل معتقد او را به یافت حضرت اشرف اغلب جاسنه
لشکر او حضور صاحبقران ثانی الدین و فریدون قاضی مرو که از کرمان آمده بود قرار تکلم او بوده راضی باین معنی نموده چون او عده بسیار از حضرت اعلی
داشته اما چون اسپستیان و قلعه داری و از ایشان نمانده بود و مدتی از نصب طرف منصور نبود از خواب غفلت بیدار شده خواهان گریختن بودند
آمدن او داده نموده و بجانب مرو و بجهتی از کمال خیانت و شرمندگی بیرون آمده و در مراقبت اتفاق و له و بسطام آقا شرف حضرت اشرف مشرف گشته
بکمال خجالت و انفعال تقدیم رسانیده و حضرت اعلی شاهی بتفضلون صدق شجوار اکرام و در خلوت نیک گردانیده و بمنظور داشتاوع
تفقد و بجهتی ملطور آورده و خاطر او را بانواع و بخطابات شاهی ایمن گردانیده و در شب اخیر طرف معهود باو در کمال تکمیلی صیغت و اشته و
خواب تکلیف بازگشتن بقلعه فرموده و چون [illegible] از مستی خلعت بهوش آمده او را خاطر جمع نموده و دیگر قلعه را بوده و در فرستن قلعه اباموده
و در صبح آن روز که جمعه بود حضرت اعلی بقلعه تشریف برده و در مسجد جامع مرو خطبه اسم شاهی بنام علیم صلوات الله بر من ملک الاکرم نام نامی تمام
خوانده شده امر و بیان و کافه خلق آن دیار بجمله بشرت نشستن عنایت و ذهب از خلافت قرنباش خلافت و عجاسان بوده بنابر اقتضای او قاعه
عدالت و رعیت پروری از جانب جاوین نوید عاطفت و احسان بایقه مکرم شده که بجمله اطراف مذاهب و شارب جمعوض نعمتی نشوند و قالب
و دارای آنولایت بگیوش خان سپاه جلو حاکم مارو چاق تفویض یافت و چون ساکنان شهر و قلعه بکمال و مال امان بایقه بوده بمقرر شده

شاه خواجه و یا بحر میرزا در قضاسلطین زاده با کرد دارالسلطنه قزوین بوده مصحوب خود کرده انیه ده در موکب عالی ایشان روانه خراسان کرد

ذکر تسخیر بحرین و بازگشت امیر الامرا کارپس و وقوع یافت ممکت قلیف و بحرین و آنرا بر ضابطه قرار

ماضیه در تصرف دولت و قاهره و خوارزمیه پیوسته تواریخ تاریخ گزیده و زبدة التواریخ نوشته که بحرین از جزایر فارس و محل غوص لولو و مرجانست و در فرسخی طول پنج فرسخ عرض دارد و از جواهر این قطعه قرین و دیده و دران بصارت آئین بوضاعت عقل و درایش دیده و شنیده و که لولوئی که در بحرین غوص میشود و در نظر دیده و دران بار یک چین و جوهریان عزت آئین زیاده و از لولوی دیگر بسیار اعتبار دارد و آن نوعیست کثیر المنفعت بزرگ و گلوله و ایام تصرف توران شاه و دالی هرمز در آمد و همیشه حاکمی از جانب او قاه هرمز بالبسط آنجا قیام و داشت و در ایامی که جماعت فرنگیه ضابطه عشور زیادتی بوده و گاه و الی هرمز را برشوه و فریفته میکرد و تزویر بکار میبرد هرمز را بیاقه گوئ کرد عبارت از قلعه است ترتیب داده و در انجا مسکن گرفته بتعاریف زمان و فوجی کثیر انجا جمع آمده رئیس قلعت اند خشنده و بدایت حال برهم اجاره و داشته و بعد ازین در حمام حکمی نموده اگر منافع و مداخل آن قدری را بچه اقتدار خود و آورده و دیگر بستان فرنگیه که عبارت از نیروی حاکم هرمز است در شوکت و قدر قوتی تازه ای گردیده بچه در بحرین نیز دخل کرده و بوده و درین هنگام که فرزند شاه و الی هرمز فوت شده و فیروز شاه پسر کشش قایم مقام گردید رکن الدین مسعود نام برادر رئیس شرف الدین لطف الله و زیر هرمز که صاحب اختیار مطلق بود از جانب برادر بحکومت و رفق و فتیق حالت بحرین قیام داشت و مجادلت برادرش که زده بود و حاکم معتبر بوده و در آنوقت مطلق العنان شده بود و درین اوقات از زادگی اقتدار و اختیار جماعت فرنگیه متوقع شده و خواست که معین و ناصری بهمرساند پس نذرش زده خواجه معین الدین فالی کرمانی و داشت و فرستاده از و بهرمز و خواجه مذکور حقیقت حال بالسه و درویش خان بکلر بکی فارس اعلام نموده و خان مشار الیه چون همیشه در تسخیر هرمز و بیرون کردن فرنگیه از انگلک اهتمام داشت خواجه مذکور را با جمعی از لشکریان فالی که با کمال عبودیت در طریق قدر از زنی عمارت تمام از خاطر اسوده حاکم و با نظر تسخیر و تصرف انگلک را بخاطر احتیاط و آورده و قوت بران گماشت که آن بقعه لطیفه را تصرف و در آورد و چنین و فتی را از دست ندهد خواجه مذکور بعد از وصول بمحله مشبی قریب بمعبر با جمعی در خانه رکن الدین مسعود آمده و بخبر باز رون رفته او را در خواب یافته و با چند نفر از قرابه و جانان که حاضر بوده به قتل آورده و مردم او را زین حال مطلع ساخته و بقلعه انجا آورده و بعد از ان حاکم گشته و بود و تحفه و بحرین زیاده و جواهر و لئالی شوکت فزوده و خواجه معین الدین در قلعه ای او بحراست و حفظ حال خود و پرداخته و فرع شر انگلک مینموده و مدارا و اتفاقات حسنه که پیشتر از قبل از صفات ملوکانه شاه بود و امیر یوسف شاه بود و امیر کمال الدین عیاذا بالله از زیادت چشت الله اکرام خود نموده و بعضی احوال او را قطع الطریق آن حوالی برده و بوده بنده الله و در خان او را حقیر و داشت که با جمعی از لشکریان بران خار تجنس احوال خود و دست آورده و قطع الطریق بجانب بحرین رود و گاه که خواجه معین الدین در فرصت یافته معنی از پیش برآید و بهانه او پردازد که لشکر بحرین بسیبی باو و مردم او نتوانند رسانید و امیر یوسف شاه با جمعی از مردم او را بقهار که بحیله و تزویر و مردانگی از توان ستاند و سزاوار احوال خود را تقریب ساخته روانه بحرین شده و وقتی با نجا رسید که خواجه معین الدین در کیش بحضور عمر زاده او حاکم گذاشته با مردم او در مجادله و مصاوله بوده و منهزم بزیم گزیده انجا آرامی نیافته بود بنده لطایف الحیل خود را با نده رون شهر و قلعه رسانیده و با تفاق خواجه

مذکور و مردم فال و امیر مهنی و رفع اهل خلاف قیام نموده بمجلی که طریق مخالفت مسلوک داشته بجزا و سزا رسیده و سایر اناس که جاده مطاوعت را قدم متابعت پیمودند بانعامات بیقیاسی مشمول شده و ساحت آن خطه دلگشا گردید و الصدق منجی المخلصین و علیه التکلان و بجمع شما العلوم و الدعا بان است از نالی آبدار صدق مقال پرداز شاهی ترصیع و تزئین یافت و چون اخبار بهرمز رسید فیروز شاه و اهل هرمز و کیسستان و فکیه هریک جمعی از خود و اما بستر اده ملک بحرین ما مور ساخته و فرستاده بدین الفیه تعین کردند و بیاری محاربات با قبح پیوسته اگرچه در معارک خواجه معین الدین و امیر یوسف شاه هر دو زخمی شده و عاقبت از تسبیب زخم فوت شده نا با جمعی از فارس به نیروی اقبال همایون بر فرق و مقول طفر یافته جمعی کثیر غرق بحر عدم گشته بقیه السیف فی نیل مقصود و منتزم و مغلوب بازگشته و هر چند دست و پای زنده گاری شوانسته ساحت عاقبت را گی محاربه کرده و دم در کشیده زنده و الصدد و رویخان حاکم ضابطه فرستاده و در اینجا مقام سعی موفور بظهور آورده معاقدان ایخال و ولایت را نیز بحسن الصدد و رویخان بخط ضبط و تسخیر او رای و دولت ابد بنیان در آمده و در و ایخ مبسوط احوال موکب عجم سطور و مبین المجمور شود است که حکام و از نژاد گزین مصاوبه نه که در زمان کهنه و کیانی بحکومت و ما رسیده شاه و بوزان تاریخ او داده و در آن و ولایت حاکم فرمانروا بوده و در زمان فوق خوانیف بیشتر از بیشتر آمده و با قاعده ارکان و ولایت قریب جوار شان و مانده و در ازنه سابقه بر کاوه و ممالک ایران پادشاهی مانند فرمان او و بعضی سادر زمان الکسره اطاعت کرده نظیوری آورده و در سایر ایام و ای خود سری افروخته را بقه آوردن فرمای و مطهر و بوده است بهمچنین نشان صفویه ای غایت طریق طاعت و بجا گزاری سلوک داشته منقاد و فرمانی درین دولت داشته و در زمان نواب سکندر شان نور الله مرقده ان ابراهیم خان و الی آنجا فوت شده میرزا طغلک پسر ش قایم مقام گردید و نواب سکندر شان او را ابراهیم خان ثانی لقب داده و در وقتی که تخت فیروزی بخت سلطنت و بادشاهی بزینت قدوم همایون شاهی فضل آلهی آرایش یافت و موکب همایون فال بجهت رفع فتنه بیقیاس خان بجانب فارس و توجه فرموده و در انوقت شیراز نزول اتفاق افتاده و قریب بوصول ایشان نادر شاه مذکور مناسب این دانسته که ابراهیم خان و چنین وقت که قریب جوار دست داده و او را که هرگز قطعه اعتبار از زی عظیم شمرده بجهت او ای مراسم تهنیه جلوس همایون با قوافل خواص روی نیاز بدرگاه گردون اساس آورده و سعادت لباسبوس دریا بر شمار الیه از جهل و نادانی و مخالفت تیره رایان از حضور حاسیر و درگاه گردیده صاحب اختیار مطلق او بوده و تسخیر این سعادت نیافته تغافل گزیده و زنجیره فجار مزاج اشرف تمرد و استعصا اتصاف شده تا انکه بعلوی کبیر و درگاه جهان مدار گاه و سده و رشتباه شاهی گردانده بذبح و اخراج میرشده و زیانکار بیتیاکه به تجارت و تردد و بنادر مینشسته و نذر عیف گشته الله و یزه و رویخان حسب الفرمان قضا جریان سوخته آتش فتنه اشتعال گردیده چون بار سید ابراهیم خان تهنیه جلوس همایون را بحاضر ساخت پرداخته بمعنی نظیر رسم پیشکش قبول نموده و مستعد شده که من بعد در تسخیر قلعه خاطر مبارک اشرف کوشیده و مراسم نکوخدمتی بظهور آورد الله و رویخان فتح عزیمت کرده و با رشت و ابراهیم خان و ان سال انرا گی مدار گردیده دیگر بار و بطریق خلاف پیوون گرفت و در ای وجوه پیشکش و تقبل مساهل مینموده و با تجار و تردد دین گواره و بار و بنه زیاده بجا گرده و از بعضی سلعها خفیف و نقدی گرفت و تجار لکثیت بسیار از زگلا و منسوبان ابراهیم خان و عدم قدرت او بر منع ایشان نموده و مردم تجار بگروگشتال ایشان و استرداد مال تجارت و جب و لازم گردیده الله و رویخان مرده بعد اخری غرقه بار نموده و چون کوالی لار سید ابراهیم خان

عرب گردنه مجلد از محاربه و کرده و روز دیگر بحوالی شهر توقف واقع شده از طرف دیگر که اصدی بعزم عزم قدم زده و ارابست شهر و قلعه
پیش نهاد و موضح پوست که با جهان جنگ صعب انگیخته و از سنوات شهر و گوه بابات قدم عادت پیش نی نهاده اقطاع و ارباب رای و تدبیر صلاح
نی دیده که گرده و قرار پیش بیاید که بوه باغ درآمده جنگ در خندق و دیوار بست شهر و قلعه بیاید برزاگه آرزش رفتن عاقبت محاصره و قلعه گیری پیش
می آید و مختل ست که کتابت اندکشه و چاری لشکر اشتمده و بیاید و ماکوات و انتقصان آورد و ظهور این مقدمات موجب ضعف و زوبی لشکر و دلیری
و دلیری سپاه مخالف کرده و خطاره وی نامیه مکرار مرای اعظام و سفیه رایان عاقبت بین تعقل مقدس جمع شده مجالس عاقلی انعقاد
یافت و از هر گونه حکایات بیان آمد حضرت اعلی فرمودند که غرض ما زین نصفتاید و اسلاطین زاده ها حصول نکبتی نبود اگر با جهان نهادی
که همیشه الاف میزده و بمقابله موکب همایون می آمد نیز صف قتال آراسته آنچه مقدار الهی او بوه ظهور میرسید حالا که او از جنگ، رو برو قلعه و
زنده و صرفه کار خود و حفظ میفاید با جزا حاطه کنیم و لشکر را میان دیوار بست و کوچه باغ متقابل توپ و تفنگ در آوریم و مع هذا چاپای لشکر
لشکر اشتمده و بایقه هر روز جمعی را معدوم می پوسید اگر راکب جبل و غور و روه بوه خفیت و غرت دنیا دیدن و ایت توقف نمایم موجب متفرق
سپاه و منصور و انتقال بخالیم امور و است طریق صواب آنست که در توقف بجهت تفرقه لشکر اهتمای فعل و از دیشن علمفوده و خان غربت
بصوب مراجعت انعطاف دهیم اگر با جهان نهادم محاربه و قوع پیوست و نفرو اقبال قرین حال آن پادشاه شیر دل گشت و مملکت کرحضرت شاهنشاهی
خواهد که با شاهان معاصر پیش برد کمر اجداد با شاهی لشکر پیش رود بدین جهت مصلحت در انتقاب نی بینم با آخر فرمودند صواب ایشان همکی
لشکر بان تعاقب پیروان آمده و کنار آب سیده وقتی عفور عبور کرده آماده قتال شده انقصه از جناب امر اعظم با بین شایقه جنگ شیوه
کشته از جانبین داده و ستد کوشش خان ساتا جلو کرد اول هر چی پیش جنگ بود و حملات دلیرانه نموده و مخالفان را تا کنار آب دوانیده و از
گزینه درین هنگام آوازه توجه موکب همایون شاهی بهر کرسیده و بگیر خان و بخت قلیخان شاهوبا جمعی از دلیران لشکر فیروزی اثر با پیشقطار لشکر
قتال از آب عبور نموده و در اطراف آب سنگر و مرکار گرم کرده و تا غروب آفتاب بازار گیر و دار گرم بود بعد از غروب آب بر میزوی اقبال پیروان
شاهی نسیم ظفر و فیروزی بر شقه اعلام نصرت فرجام امراء و جوانان موکب اقبال در زیده و شکست بر لشکر مخالف افتاده و تا چهار تیر و تفنگ نمانده و بود
فتنیان مخالفان را تعاقب نموده بهر دروازه وی آورده و در قتی که شاغل خونریشیدن مشاغل و قتال همایون افروخته گشت عزیمت مخالفان
حضرت اعلی کس تعیین فرمودند که بروند و ایشان را بیاگاهانند که همان شب بیان آمد اعدای نابکار نیان در آن طرف آب توقف نموده و با دیگر دفعه
لحظه خاطر نگیرند و مگر مخالفان جمع گردیده موکب همایون شاهی بجانب رود و حرکت آمده در دو فرسخی شانه همایون نزول فرموده ناچار و آنگ
ارتکاب گرشته متوجه دیار سرما و انقرحا بودند عبد الرحمن نامی از مردم متبرا از نگیه پیشکیر شده بود خونین خبر اشرف درآمده نام و نسب
خود بیان کرده حضرت اعلی او را شانه چی که عادت رضیه و حصایل مرضیه اشرف اعلی ست گرباکر فتاران تخصیص جمعی که طریقه اتحاد
داشته باشند تکمل می نمایند او را عطوفت و فرموده که بند از دست و گشوده در خوت خون آلوده که در برده داشت بیرون کرده و در خوت پاکیزه تبدیل
خاصه شریفه آورده و در پوشیده و دیگر گرفتاران در معاشب بیاسیده و از لشکر و قرتاش سوای شرفیان پیک را به مراجعان قاچار کن
کنام و نشان داشته باشد چنان که شد همچی صلاح نه نیشی کرده چنین تقریر کردند بهتر نیست که موکب همایون مراجعت نموده و صبح کوچ بطرف
شاه واقع شود گر با جهان و انوار کیه را دیگر قدرت محاربه نیست و جرات مقاتله با ما گر اقبال مدارند ما چون رای صایب حضرت اعلی عزم مراجعت
جزم کرده بود و چاپای در میان لشکر نگشتاده و داشت با جمال نفر تعین چهره و کویان طریق سلامت را در دست مدانده و فتح آن عزیمت
نفرموده و با یقدم فتح و نفرزا جایز نرفته ترک قرار داده و خاطر شرف کردند و الحق در آن وقت هیچ شقی شایسته تر از آن نبود هیچ تدبیری

همه گر نگه پیشکاهم داده و علمهای ظفر و اقبال کشوده و بمقابله اعدا اشتاقه و بعضی از امرا کومک لشکر جرخچی تعین فرموده و پیشتر نرفته
و قتال همایون متعاقب در حرکت آمده و چون قریب بگنیخ و نیم زار دوی اصلی بعد شده و بموکب قتال تزدیک شده نخانین اعظم کی از سباه
او زبک را که در مشکیه شده بود آورده و نقریر او چنین معلوم شد که در وقتی که خبر کوچ کردن او دوی کیان او بی با جهان رسیده و لشکر
شده نگر آیا سبب مراجعت چه بوده و باشد جمعی حمل بر عجز و زبونی کرده و گمشته که فرصت را از دست مداده و تعاقب ایشان همای بایه کرده و با جهان
نیز جانب انطفه کرده در تعاقب سباخته و شت و جمعی دیگر از زمین سفیدان و تالیقان و دیگر دیه کاران و دیه کاران از بک
تقرار نموده که در وقتی که خاقان سلیمان شان شاه اسمعیل علیه الرحمه و الغفران لشکر بر سر او کشیده و بخراسان رفت و او در قلعه مرو متحصن گشته بجارت
اقدام ننموده و حضرت شاه از محاصره ملول گشته آوازه مراجعت شایع ساخته گیرل کوچ کرده شاهی نگهان چپاولی کرده و تعاقب کردن پیروان آن خونخوار
قتان سلیمان شان عطفه خان کرده و فی الجمین محاربه و قوع پیوست و نفرو اقبال قرین حال آن پادشاه شیر دل گشت و مملکت کرحضرت شاهنشاهی
خواهد که با شاهان معاصر پیش برد کمر اجداد با شاهی نگهان پیش رود بدین جهت مصلحت در انتقاب نی بینم با آخر فرمودند صواب ایشان همکی
لشکر بان تعاقب پیروان آمده و کنار آب سیده وقتی عفور عبور کرده آماده قتال شده انقصه از جناب امر اعظم با بین شایقه جنگ شیوه
کشته از جانبین داده و ستد کوشش خان ساتا جلو کرد اول هر چی پیش جنگ بود و حملات دلیرانه نموده و مخالفان را تا کنار آب دوانیده و از
گزینه درین هنگام آوازه توجه موکب همایون شاهی بهر کرسیده و بگیر خان و بخت قلیخان شاهوبا جمعی از دلیران لشکر فیروزی اثر با پیشقطار لشکر
قتال از آب عبور نموده و در اطراف آب سنگر و مرکار گرم کرده و تا غروب آفتاب بازار گیر و دار گرم بود بعد از غروب آب بر میزوی اقبال پیروان
شاهی نسیم ظفر و فیروزی بر شقه اعلام نصرت فرجام امراء و جوانان موکب اقبال در زیده و شکست بر لشکر مخالف افتاده و تا چهار تیر و تفنگ نمانده و بود
فتنیان مخالفان را تعاقب نموده بهر دروازه وی آورده و در قتی که شاغل خونریشیدن مشاغل و قتال همایون افروخته گشت عزیمت مخالفان
حضرت اعلی کس تعیین فرمودند که بروند و ایشان را بیاگاهانند که همان شب بیان آمد اعدای نابکار نیان در آن طرف آب توقف نموده و با دیگر دفعه
لحظه خاطر نگیرند و مگر مخالفان جمع گردیده موکب همایون شاهی بجانب رود و حرکت آمده در دو فرسخی شانه همایون نزول فرموده ناچار و آنگ
ارتکاب گرشته متوجه دیار سرما و انقرحا بودند عبد الرحمن نامی از مردم متبرا از نگیه پیشکیر شده بود خونین خبر اشرف درآمده نام و نسب
خود بیان کرده حضرت اعلی او را شانه چی که عادت رضیه و حصایل مرضیه اشرف اعلی ست گرباکر فتاران تخصیص جمعی که طریقه اتحاد
داشته باشند تکمل می نمایند او را عطوفت و فرموده که بند از دست و گشوده در خوت خون آلوده که در برده داشت بیرون کرده و در خوت پاکیزه تبدیل
خاصه شریفه آورده و در پوشیده و دیگر گرفتاران در معاشب بیاسیده و از لشکر و قرتاش سوای شرفیان پیک را به مراجعان قاچار کن
کنام و نشان داشته باشد چنان که شد همچی صلاح نه نیشی کرده چنین تقریر کردند بهتر نیست که موکب همایون مراجعت نموده و صبح کوچ بطرف
شاه واقع شود گر با جهان و انوار کیه را دیگر قدرت محاربه نیست و جرات مقاتله با ما گر اقبال مدارند ما چون رای صایب حضرت اعلی عزم مراجعت
جزم کرده بود و چاپای در میان لشکر نگشتاده و داشت با جمال نفر تعین چهره و کویان طریق سلامت را در دست مدانده و فتح آن عزیمت
نفرموده و با یقدم فتح و نفرزا جایز نرفته ترک قرار داده و خاطر شرف کردند و الحق در آن وقت هیچ شقی شایسته تر از آن نبود هیچ تدبیری

و منفعتی ازان به یوان پادشاهی نمیرسد بالاخره موجب فساد و قصور چنان حصاری که واگذاشت اولی این قلعه خراب شود و ویران بایرست
چنانی علاوخطای و در قبول تعمیرش کوشند بعد از فوت سلطان مراد خان پسرش سلطان محمد خان پادشاه شده و ممالک روم او
باش اوی دولتیان هر قطعه سر بشورش و فساد برآورده خود را ایجلی نام کرده اند چنانچه در طی احوال جلالیان مرقوم قلم وقایع نگار خواهد
شد نسب و غارت ممالک بسیار نموده و سر رشته دولت از انتظام افتاده و سلطان محمد خان را در اضطراب جلالیان مدت تمام ربع آن سلطنت
خود چاپشیان سر بفتنه از وقوع اینحالات اطاعت او خان و امر پادشاه خود نمی نموده خانان بغداد و کوسری عاقلی که از جانب پادشاه
منصوب او و پیران کرده و از دون احمد نامی را آقایان بغداد را در خود حاکم کرده و علوفه غلامان نشانده در زمان او و اینجا بغداد و اینجا
یعنی از آن جهالت بیکه مانند گرفتن علوفه و مرسومات پراکنده و گشته بعضی دیگر حصار نشانده در اینجا و خود ساخته سر طغیان برآورده و تسخیر
قرای و مزارعه آنکه در گشته و زبون و ضعیفان ولی الله تعالی می افزوده نه امر انتظام سر حد حاکم بغداد را از اظهار نا انتظاری اشیان اخبار نموده و مانند آنکه
محمد آقا قلعه بقلعه بابرت اشیان منصوب گشته و انده نشانده نه شد نکه قلعه او را تکمین کرده و احوال و رسیاب او را غارت کرده نه محمد آقا متعاقبا
و بیگاه و جهان پناه نموده و از خصومتان این چنین استعداد طلبیده باز موقف جلال مشتهر عاطفت و افضال مشتمل بر خط الطف پادشاهانه با هم
آنجماعت شرف صدور یافت کز رگ نامرفانی کرده و پیرا هون عصیان و سیه دلی نکرده نه و حسن خان و امرا آن سر حد را بدو محمد آقا یاری
شده نه و قتل او نه و آن مشوره جمعی از مردم اشام آنجوانی و رعایا و قریه قلعه که از خانه و اشیان بجان آمده و با نه هجوم نموده و عازم آن شده
بود نه کر آن کرده و را از حصار نه کر بیرون نیامده و آنجماعت نه دانسته و محاربه قیام نموده و فیما بین نایره و شورش و آشوب اشتعال و اشتعال
خان حتمیه صلح این حوال و امداد محمد آقا متوجه انصوب شده و درین شورش و خانه خانه آقا از کمک حکومت را غنیمت شمرده سر خود گرفته از
سنگه حصار کز نظر و آفت و بیم مخافت بیشی بر بیشتر آسایش نمی خوده نه و لی بیک نامی از سه سفار و سه شوای این و ده و مان ظاهر ساخته
برجی از برج قلعه را که نموده داشته و بست پیرو نیان داده و در سه ایشان خیال خیره از گشته مین الغرتین جنبک حال او قوع پیوست و سه را از آنجماعت
با نه نفر تقتل رسیده و قلعه بست پیرو نیان در آمده و در خلال ایشان حسین خان جانپای قلعه رسیده و بقیه السیف را امان داده و مرا
بطرفی رشته و قلعه خالی گشته حسینیان حسب الامر اعلی تجریب آن تقریر پرداخت و وقوع ایشان که امیر را صدور خیال نموده موجب انعطاف
امر محاصره گردیده و هر چند از جانب جانین اعلی توجهات پادشاهانه در استحکام بنیان آن تبذول می افتاد از انطرف امری چنه که
مغایر صدق و چان نبود بظهور می آمد و پادشاهان سر حد آذربایجان نیز شیوه و جلالیان پیش گرفته شنعت بر دم انیطرف پی نامه امیدیای نموده نه
تا آنکه فی جمادی الاخر سنه آذربایجان و قوع یافت ذکر توجه موکب ظفر نشان بجانب آذربایجان و متصرف در آمدن آنولایت بوت حالت
کمک خانان غضنفر بتقویه و پرداز تقم و دلگشن سخن سرای نوای و دلگشای فتح آذربایجان و باعث توجه موکب ظفر نشان از دار الملک بهجت
فیابین بدین آهنگ میسازد که بعد از وقایعه سلطان مراد خان خانه نگار روم و جلوس پسر سلطان محمد جانبر و داد باش روم و لی دولتان
اکراد سر بشورش بر آورده و خود را جلالی نام نهاده و نهجی که در طی احوال جلالیان مرقوم قلم بیان خواهد گشت نسب و غارت ممالک را
و سلطان محمد خان مدت تمام بر فع آنجماعت نیافت و ازین شورش و آشوب احوال مملکت بی سامان گشته پادشاهان سر حد اطاعت

فرمان پادشاه نمی نموده نه و مانع هر یک بسوی خود و سری شوریده و داشت نابران میدان قتال و یاری کرد او آذربایجان کر فتنت
ایشان بعثه و فتور سر رشته شده تنقیص او و شاه قلی جلوی نیز کز نیاده از دیگران شورش طلب نه بایکر پیکیان روسیه مخالفانه سلوک کرده و
اطاعت ثانیه تقدیم نمیرسانیده و بدیگاه جهان پناه شاهی بازگشت نموده کسان خود را باعراض اغماض نامه خانه و انخبار و تلوثاتی
کرده و کر یک ماده و فساد چنفوده نه از انجمله او به سلطان و لد او احمد یکر تبه با جمعی از اوباش بقصبه خوی رفته و سه ماه حکومت کرده و خطبه بنام
مامنی همایون خوانده و شعار قزلباش شیوه خود ساخته اما حضرت شاهی ظل آلهی از نقض عهد و پیمان برجسته و از انتقصه الایمان بعد توکیدا
احتراز نموده و اصول فتوری و انتقاق با برصحابه را داده نه و هر چند تغیر سلوک از آن طرف پیشتر بظهور می آمد ازین طرف در پیشگاه مراعات جنان
صلح پیشتر مبالغه مینمود چنانچه دو سه مرتبه در سر حد آذربایجان و همدان جمعی اعاظم و سپه و لشکر دست درازی محال روسیه کرده و بوده نه بنصر
اعلی حکام سر حد را نوانده و هزموده و مفسدان زا مبت اداده و بدیار سیاست رسانیده و سر های ایشان را زده و پادشاهان سر حد و نیز آنده اما شرایط ادب و
صلح مرعی گزارین طرف مرعی و ازان طرف مسلوک نموده و با مور مناسبت اهتمام نموده و پی از پی ایشان بظهوری آمد چنانچه احمد پاشا که
در آن اوان فرمان فرمای تبریز بود خلف بیک نام تاجر سلطان تبریز را بتجار خاصه شریفه شاهی گرفته بقتل آورده و تا موزای
چهار هزار تومان عراقی مال خاصه شریفه را متصرف شده و در تبریز و ان هزموده نه زمان شرف را که بجنبه حرم سرای امیر حاج بطرف و غستان
رفته بود نه گرفته احوال ایشان را غارت نموده نه و حضرت اعلی تحامل از آنها فرموده و تجاوز پادشاهانه نمیکند انینه و گر را اعمال قبیحه پادشاهان
سر حد پادشاه روم و در زا اعظم اعلام شده نتیجه بران مترتب گشت و گر سلوک نا پسندیده اصرار مینموده نه مجملا اغمال و نیمه مردم سر حد از
حد اعتدال تجاوز نموده و بسر حد ی انجامیده که زنانیوه از ان تاب و تحمل مقتضای غیرت و حمیت شاهانه نمی نموده و در خلال این احوال میانه خانان
بیک گرو که از اوده شاه قلی جلوی بود و در میان نشانخوده بدیه آمد و قلعه قارنی بایزید را پسخام داده و اطاعت بیکلر بیکی تبریز نکرده و
علی پاشا که در ین ایام بجای جعفر پاشا بیکلر بیکی شده و بدیگر تبه قارنی بایزید را غارتی چنبک و متصرفان آنرا و ایرادات چنفوده
بر ایشان رفت قارنی بیک ایل نام پسر خود را با پایه سریر اعلی فرستاده و خود را بمنجا فرفیض مظاهر اشرف رسیده که جنان روسیه
با تو تنابش مرتبه شده نه و در ایام فرصت با لقوه خود را العفل می آورده نه و قدر نی پیرزنه درین صورت مملکت آذربایجان و شیروان را
که ملک موروث ما و پیشینیان در تصرف جمعی نی و دلتان جلالی که با پادشاه خود هم عاصی گشته اند گذاشتن و فرصت را از دست دادن
از عقل دور است اگر درین چنبره که بیکلر بیکی تبریز بر سر اگر در قلعه او پیش جانوان بدان صوب انطاق اقامت و بر سپیل اغبار روانه
شوند بسیار سهل آن سنگر و قلعه تبریز که خالی از عاس صاحب وجود دست فاصله گردیده یکجا که قلعه تبریز به سهولت به بست آید و صورت متصور
که قلع ملک موروث آذربایجان و تخلیه تصرف دست با من و جهی چیره نماید و این شاه و پنجی را ما و با لخواهان ساحت اقبال و محرمان
حرم عزو جلال در میان نهاده و فرقه شاه قلی و در میان انداخته جون گرز را امتحان شده بود که آنچه در امور و دلت بر زبان صدق
بیان جاری شده و دل امام بر زبان تصدیق آن کرده بی شایبه ریب و گمان بمنصه وقوع یافته و درین ماده نیز تغییر صفات تغییر اشرف کرد
صور غیبی و تکلیبات لاریبی است گو ای میدا و منقریب این فرقه ضالین بچنگ اولیای دولت علی اسرع الحال به تخلیب علیا فایز و کامروا گردیده نه

پاشا نامه کوراین خبر را از لشکریان مخفی داشته از غایت سهو و غفلت و بی عقلی پیش آمده و در موضع صوفیان که
کوشش فرسخی بیرون است فرود آمده و حضرت اعلی نیز متواتر کسان آمده و دل بر تحقیق حال پاشا و لشکریان نهاده و اینان تحقیق
حال و کیفیت احوال لشکر را معلوم نموده و مستعاب گردیده خبر میرسانند تا آنکه شخص شکسته بصورتی رسیده و آمده و حسب و قال کشاده و
آن روز کرد در شب خاران نزول شده بود اصلا بهم قلعه نپرداخته و دلیری پاشای مذکور که چنین بی باکانه پیش آمده و جای
تعجب بود اگرچه در موکب ظفر قرین این هنگام زیاده از پنج هزار کس نبود اما مقاتله و مقاتله نمودن با پادشاه ممالک عجم و پیشدار آن لشکر
جم مآبان قلت سپاه و حشم را پیشدار خلل و در میدان با بجلو آغاز و زدن و بدست اشرف به تحقیق پیوست کرد و سپه بصوفیان رسیده
در همانشب رایات جلال از شب خاران کوچ کرده بغزم رزم مخالفان در موکب آمده و موضع حاجی سرای کرده و فرسخی شهرست نزول
فرموده و زیاده از دو فرسخ لشکر ظفر اثر اجتماع و میان فرسنگ نمانده هر چند چم اشان بپوره تو بیگی از اعاظم امراء و نجبای لشکر
ظفر اثر تا بغایت معتمدان ریشه و اعتماد نفست موکب همایون نمود اما حضرت اعلی از غایت عزم و احتیاط کار ارباب خرد دور
است مضمون این مقال ثبت و شمن اگر ریشه است مسل نباید گرفت آتش اگر ذره ایست خود نباید شمرد تعلق نموده و میمنه و میسره و جاویان را
بدوان کارد و دلیران معرکه کارزار سپرد استحکام داده و خود بقلب شریف در قلب قرار گرفته اعلام نصرت فرجام افراخته و پیشدار رزم و قتال گشته
مقارب چرخیان در حرکت آمده صدای کرنای و غیره و کوس در کبه کبه گلبانگ چمیدن گرفت یکدیگر را خبر خواب و حادث و
صیانت عرصای تاب و ضرزن را بگیره گیر سپرد نموده با توپچیان و تفنگچیان پیش رانده بمحمود پاشا و جلیل پاشا و قلب قرار گرفته بآهن
ثابت پیش می آمدند تا آنکه چمن الغرقین تلاقی انجامیده و صفایان عرصین در ترتیب تمام ایستاده و سنان بر نوک نیزه داران آبدار جلوه ظاهر ساخته متواتر حملات دلیرانه مینمودند و چرخچیان جوبش و یارغوش قرنبش تا قول جاویان نمایان شده و شعشعه تیغ خالص افروز
موکب نصرت قرین شاهی را بصاحب عسکر چرخچی تواند ساخت صاحب کرفیروزی نشان بیکبار فدائی دار جلو انداخته با مخالفان در آمیختند
و آتش حرب افروخته خاک معرکه را از گلگونه پوشی پاوشایان جون آب برفرشان ریخته بودند و سپه آب صد سپه دلیران عرصه نبرد و نیاورد
از حفظ اعلام پادشاهی و چرخ فلک فرسای شاهنشاهی سر نزول و پی دست و پا گشاد این لشکر کوهان راه انتظام پیوندند و جمعی از نجبا زان اهل
جاویان تیر محاربه با موکب گشتیح نمایان آخته سر اقتحام آغاز نهاده و بطرفة العین زان کرده و انبوه و دران صحراء کوه و مایه ای نمانده از هجوم محمود
پاشا و جلیل پاشا بقتل آمده علی پاشا را سه چک پیکی برادر معرف الحضرت محمد چک گرفته آورده و حضرت اعلی بنظر التفات در و
نگریسته از غایت مروت جبلی او را دلداری بسیار داده و خاطرش نوازش فرموده الطاف خسروانه از نگارده و آسیب زمانه و هیبستان نگشته و
از جمله محمد امین نام پسر سببی خود اضطراب عظیم داشت که جاوید را سوی موکب نقبل آمدن لحظه از نیشه که جوان صحیح الوجه نیکو سیرت مناسب
حال او بوده و آورده و نمانکی موجب اطمینان خاطرش گردیده و لشکر الطاف شهریاری که خلوف متوقع او بوده بجا آورده و بجوش سپهر بر
غرنیتیان راه مرده تعاقب نموده و گر کسی ازان طایفه نجات یافت گر قتیل گردید و شب هنگام بدرسه خانه خرزه و در شب هنگام بدرسه خانه خرزه و در شب هنگام بدرسه خانه خرزه و در

اعلی آمده و حضرت توکب همایون سیمنمود و در سفرخ و عزاسان تعرده بود و عنایت فرموده و حوشی را بخانه‌ی سپک و مرا نفر را بدرشیخ حیدر
مرحمت فرموده و جرایغ سلطان کرنیا پسر اجلو، با فوجی از جنود و نفرزاده و دیگر آب ارس و فرستاده تا نه که جوباره را محافظت نموده و از لشکر
بخوان ایروان خبردار بوده سوانح حالات را بعرض جهر سانیده و بابشه و اسرکه سپک قاجار را که مامور بتهیه‌ی مقدمات بوده و بصفت شجاعت
اصابت رای و تدبیر اتصاف داشت و محل اعتماد شاه بوده با جمعی از نوکران خود و سوکمن بجانب ارسباران فرستاده تا نه کریل و اوپس و او
یاقات آن حدود را تصرف نموده و دیگر از محل مانده اشتحاقات هر کس از اویماقات قاجار و مردم تراکمه که در قراباغ مانده به نیطوف آمده و تازه
خود نگاهدارد و از کنار آب خبردار باشد که مبادا از آن حدود گذر نموده و شر و فتنه دست درازی باین ولایت واقع شود و حضرت اعلی پادشاه را با پرسش و بسطام
آقا پسر دوم که در شیراز و همان باشد و حضرت اعلی زعبودت و مردانگی او کاملا دلیری کرده با موکب همایون شاهی مقابل گردد و انجمنی را بسنده
داشته بتخبت او را منظور نظر التفات کرده و جمیع احوال او را که در قلعه بود با وازرانی داشته و شمار الیه بعین اعتماد و کفایت نگرین
وظایف و لطایف در مجلس خلد آیین راه یافته تعریف لازم خاص کردید ذکر آمدن موکب همایون بجانب نخجوان و ایروان و فتح قلاع
آنجا بمیمن عواطف ملک منان حضرت اعلی بعد از تسخیر قلعه تبریز و انتظام مهمات آنجا که مهمت بر نگاه و تسخیر کل ولایت موروثی آذربایجان
انداخته لوای جهان کشای افراخته و خان عزیت خجسته بصوب نخجوان و ایروان انعطاف داده ندر ان هنگام سید محمد پاشا که شرح
شریف پاشا پسر پیکی ایروانی ارشادات جاه و جلال و اصفهانی الاصل بود که چند سال قبل ازین چنگ تعلقات و بیوندی و اعتبارات فلک
کژ رفتار بشربت قبیت از قلعه رایات فلکی بولایت روم شتافته پیشتر از حضرت اعلیان دولت قاهره فرستاده و از پایه‌ی گزینی اعیان آن دیار بمجالت
دست داده و بدرجه‌ی وزارت پاشا رسیده و خدمت او سخن کرده بود و چون مرد عاقل کاردان مانده پیرو رای او و پادشاه روم در ترقیت
او افزوده و مرتبه ترقی پایه‌ی ایالت و وزارتی و ولایت مصر رسیده قاعده و قانون روسیان خان است که هر کس بایالت مصر رسد پایه
ترقی او وزارت اعظم است پادشاه کرر چند سال در مصر حکومت نموده و خیرات و مبرات بسیار و آثار خیر پشمار از و در حرمین شریفین ظهور یافته
بعد از آنکه از آن منصب معزول گشته مدتها و پادشاهی آمد از خدمت پادشاه التماس نموده که حکومت و ولایت ایروان و نخجوان پادشاه را
کرده و لا بمحمت وزارت آن منصب مامور گشت راقم حروف بعد از رفع قلعه ایروان که پادشاه کر بخدمت اشرف رسیده و شرح آن مقدمات حضرت اعلی ایروان و نخجوان
رقم زده قلم بیان می کرد و از و سوال نمودم که ایالت مصر پایه وزارت اعظم است سبب چه بود که خانه کار بعد از آن منصب عالی شما
حکومت ایروان و نخجوان که فروتر از آن منصب است فرستاد و جواب داد که خود این التماس کردم چنانچه از سبب آن پرسیدم گفت
سالها بسبب وسواس شیطانی و جاه طلبی باتشویق ظرفی در میان اهل مصر و جماعت سازگار کرزانیده و تفکر کرده و بوهم در هنگام هر
کدا آخرهای عمر است آرزو میکردم که در جایی مقیم باشم که بجانب خود عمل تواتم کرد و انجمنی از قوت بفعل می آمده و خاطر داشتم
که حکومت و ولایتی را التماس نمایم که ولایت عجم نزدیک باشد که شاید چنج شعبده و بازرگانی اندازه و شعبده و بازی که من خود از جنگ علم
و بیان شعبدان توانم انداخت و معالی که مناسب مطلب من بوده بعنده داده و تبریز بوده و ولایت بحساب پادشاه و ایالت تبریز بعلی
پاشا که هرده از خدمتکاران کرامی خانه کار بوده تعلق داشت و تغییر آن صورت نمی یافت از نخجوان و ایروان را التماس کردم که در محل

مطلب من تردیک بود بحصول مشار الیه در آنوقت پیکی آنجا بود و لشکر انجا را بهای کی که تابع آنجا بوده و از اده هزار نفر میشمرند و چون پیکی
مردم کشت آشنایی در عده و عدد مردم علی پاشا بابشه و بنخجوان آمده مخوار در جاه و مقام خود قرار گرفته بود که تبریز قبل لشکر تبریز و کرد شاهی علی
شاه بدست در آمدن قلعه تبریز بدیشان رسیده و متحیر و سراسیمه گشته و چون زیاده و اعتمادی بر قلعه نخجوان نداشته و قلعه ایروان در کمال
متانت و پستگام بود خاطر بر تحصن قلعه ایروان نهاده و با جمعی از مردم و طایش و سوکمن بجانب ارسباران فرستاده تا نه کریل و اوپس و او
یاقات آن حدود را تصرف نموده و دیگر از محل مانده اشتحاقات هر کس از اویماقات قاجار و مردم تراکمه که در قراباغ مانده به نیطوف آمده و تازه
خود نگاهدارد و از کنار آب خبردار باشد که مبادا از آن حدود گذر نموده و شر و فتنه دست درازی باین ولایت واقع شود و حضرت اعلی پادشاه را با پرسش و بسطام
آقا پسر دوم که در شیراز و همان باشد و حضرت اعلی زعبودت و مردانگی او کاملا دلیری کرده با موکب همایون شاهی مقابل گردد و انجمنی را بسنده
داشته بتخبت او را منظور نظر التفات کرده و جمیع احوال او را که در قلعه بود با وازرانی داشته و شمار الیه بعین اعتماد و کفایت نگرین
وظایف و لطایف در مجلس خلد آیین راه یافته تعریف لازم خاص کردید ذکر آمدن موکب همایون بجانب نخجوان و ایروان و فتح قلاع
آنجا بمیمن عواطف ملک منان حضرت اعلی بعد از تسخیر قلعه تبریز و انتظام مهمات آنجا که مهمت بر نگاه و تسخیر کل ولایت موروثی آذربایجان
انداخته لوای جهان کشای افراخته و خان عزیت خجسته بصوب نخجوان و ایروان انعطاف داده ندر ان هنگام سید محمد پاشا که شرح
شریف پاشا پسر پیکی ایروانی ارشادات جاه و جلال و اصفهانی الاصل بود که چند سال قبل ازین چنگ تعلقات و بیوندی و اعتبارات فلک
کژ رفتار بشربت قبیت از قلعه رایات فلکی بولایت روم شتافته پیشتر از حضرت اعلیان دولت قاهره فرستاده و از پایه‌ی گزینی اعیان آن دیار بمجالت
دست داده و بدرجه‌ی وزارت پاشا رسیده و خدمت او سخن کرده بود و چون مرد عاقل کاردان مانده پیرو رای او و پادشاه روم در ترقیت
او افزوده و مرتبه ترقی پایه‌ی ایالت و وزارتی و ولایت مصر رسیده قاعده و قانون روسیان خان است که هر کس بایالت مصر رسد پایه
ترقی او وزارت اعظم است پادشاه کرر چند سال در مصر حکومت نموده و خیرات و مبرات بسیار و آثار خیر پشمار از و در حرمین شریفین ظهور یافته
بعد از آنکه از آن منصب معزول گشته مدتها و پادشاهی آمد از خدمت پادشاه التماس نموده که حکومت و ولایت ایروان و نخجوان پادشاه را
کرده و لا بمحمت وزارت آن منصب مامور گشت راقم حروف بعد از رفع قلعه ایروان که پادشاه کر بخدمت اشرف رسیده و شرح آن مقدمات حضرت اعلی ایروان و نخجوان
رقم زده قلم بیان می کرد و از و سوال نمودم که ایالت مصر پایه وزارت اعظم است سبب چه بود که خانه کار بعد از آن منصب عالی شما
حکومت ایروان و نخجوان که فروتر از آن منصب است فرستاد و جواب داد که خود این التماس کردم چنانچه از سبب آن پرسیدم گفت
سالها بسبب وسواس شیطانی و جاه طلبی باتشویق ظرفی در میان اهل مصر و جماعت سازگار کرزانیده و تفکر کرده و بوهم در هنگام هر
کدا آخرهای عمر است آرزو میکردم که در جایی مقیم باشم که بجانب خود عمل تواتم کرد و انجمنی از قوت بفعل می آمده و خاطر داشتم
که حکومت و ولایتی را التماس نمایم که ولایت عجم نزدیک باشد که شاید چنج شعبده و بازرگانی اندازه و شعبده و بازی که من خود از جنگ علم
و بیان شعبدان توانم انداخت و معالی که مناسب مطلب من بوده بعنده داده و تبریز بوده و ولایت بحساب پادشاه و ایالت تبریز بعلی
پاشا که هرده از خدمتکاران کرامی خانه کار بوده تعلق داشت و تغییر آن صورت نمی یافت از نخجوان و ایروان را التماس کردم که در محل

حضرت اعلی بعد از فتح ایروان

چون دوره فرمان روائیت بادشاه فرمای ممالک روم که بسطوت پادشاهی و کثرت عساکر و سطوت تمکن و عظمت فرمان روائی از تکلفات سخنوران و فکر نگاران قصه پرداز چیستی است ابواب معتقد و مجاور کشوده و جلوه ظاهر و تبریز که مخلصات بلاد و جبال است و با وجود دهزاری در آوازه و نام زبان زد خاص و عام است مجدد الخطه تبریز در آورده و خزاین و توخانه و اسباب قلعه را تصرف کشت بهمت تبریز جای ممالک و قلع آذربایجان معطوف و مصروف داشته و درین معاصره و قلعه ایروان بعضی امرای عثمانی که از آن نشانه دولت و پیرایه اقبال بود او لا سلطان محمد خان که در آن وقت فرمان فرمای ممالک روم بود پسر بزرگ چیت با لشکر خود را سلطان مظفر نام کرد آثار سلطنت و پادشاهی از ناصیه احوالش لایح بود با خوانی بعضی از اهل عرم که ضد ما و او بود و آمد و او در نسبت پدر به ضد تتم ساخته بود و آمد بگرم سرای طلبیده و به بست خواجه سرایان ناچیز گردانیده و بعضوان اینعمال که بود دارد خبر تبریز تو آلوده گی دشمنی همچنین دفع شده و بعد از قضیه پسر دیگر اجاره تبریز و شورش و خونخواهی آذربایجان که دورت حول پی شمار بر ضمیرش پیشتر مایقه متقضی آید کرید او جاء الجلم الا ستا حروان ساخته و آسیخته مون با ام الفوات بر سرش ماتمی آورده و روی جمالم بقعی آورده و ارکان دولت خانواده عثمانی ازین دو واقعه با یلغار نزل کشه سلطان احمد نام پسر کوچکتر او که شانزده سال بود بر تخت پادشاهی نشاند و ام جلوس فرخنده فال گورخانه وقایع مذکوره و حادثات سن پادشاهی پسر از ضمیر شورش و پریشانی مملکت را و مایقه احوال پیشتفتان قلعه ایروان نیز اختلال پذیرفت و از نده و کامک مایوس کشته و سعی و جدی که در قلعه داری پیشتر نده تمرکز نمایافت دیگر از وقایع ایام محاصره آمدن میر محمد معصوم بگربیست که از امرای معتبر و سلسله پادشاه عالیجاه محمد الدین محمد گورخان پادشاه غازی عاکم ولایت بگربو که از جانب آن پادشاه بسفارت همراه متوجه پیک اقبالش قاصی علوم خاصه شریفه که مدت سال قبل ازین در سال رسالت بجانب هند رفته بود و هیچکی آمده تحف و هدایا لایقه آورده و از خطه هدایا بک قبضه شمشیر خوف و آهن نادر سرا مر صنع بارگاه بربره جواهر قیمتی او بوده و بیان عالم یعنی فرستادن شمشیر نه کورد و مینی که حضرت اعلی گرمت تکین اعداء ایشان متوجه تسخیر ممالک آذربایجان و شیروان و گرجستان او بود از جانب صاحبدولتی که حصه تیغ قرش برفرق اعادی افاضته و جود و مظفر و منصور و آمده بنابر نقال و سکون گرفته بفتح و نون شهریار کامگار رسیده و از شده نه القصه ایچی مذکور و بپای قلعه ایروان بارد و دی ظفر نشان رسیده و با نقاش سنه جریک شرف مهابت بشت آیین دریافت و تحف و هدایای پادشاهی را بدو تلخانه همایون آورده و بر زبر یکدیگر چیده که بر هر کاه در خصت یافته از نظر انور گذرانند حضرت اعلی شاهی ظل الهی چون از ذخیره فرستادن سنه جریک و تعاقب نمودن از معاصره قلعه باز گردد زمانه نامه اشارتی بآن شده بود بعد گرانی خاطر اشته زیاده و التفاتی بحال ایچی مذکور نموده و صرف نظر حمت بر خاصیت از تحف و هدایای مذکور نموده سوای شمشیر که شان آن فال و شکون بود متوجه دین آمانشانه نده و جواهر نان خاصه بگرمت چهار ده کرار خصوصت سپرده و شدت شیاده و ضع در ایوان تحفه میده در دو تلخانه بنگ و محافظت بار خانه مشغول بوده و درین چهار ده روز ایچی مذکور بشرف حضور در نیافت و سئالیه مرد شاعر میشه بوده و نامی تخلص میکرد گرد خدمت اشرف آنبان بحدمت و دگرد او صاف گشته و حضرت اعلی در عطوفت در آمده بعد رفع که شرف پادشاه و اکثر خطا و معارف سپاه روسیه و اگرد و در بارگاه و اهل حاضر و نه تحف و هدایای پادشاهیرا

بار پیشکش ایچی را نظر انور گذرانیده و حضرت اعلی چتر آثار را بامر اعظم و احکم و ولایات و اشراف و اعیان هر طبقه و معارف که در اردوی همایون مجتمع شده بود به بذل قدر مراتب قسمت فرموده و دیگری را سوای خبر آمدن اسکندل خان بن اولوخان و سایر گرجستان کاحت است گذرانیده مجدد ایچی گذاران این دومان و تابع امر و فرمان او بود او بعد از بدیگم بر بیع جبان مطلع حضرت شاه جنت بارگاه و والی ولایت نوگرگشته تا حین حیات آنحضرت بر جاده گو اطاعت و انقیاد راسخ بوده و هم ساله باج و خراج می فرستاده و بعد شاه جنت مکان و فوت اسمعیل میرزا نوبتی که در صحیفه اول نگارش تحریر یافت روسیان لشکر با تبخیر ولایت شروان فرستاده و عبور آن لشکر از ولایت گرجستان او و اسکندل خان بر خلاف سامون خان والی کارتل صلاح حال خود در اطاعت و انقیاد روسیه دیده با پادشاهان و سرداران که می آمده طریقه نگاشت مرعی داشت و نزل و سداری و اده و خدمات میکرده چون ولایت شروان و آذربایجان بتصرف روسیان درآمده شاه آلیه نیز باج و خراج قبول کرده و هم ساله ادا آن میکرده و در ولایات او سکه و خطبه بنام خوانده کار او چون گذشته نیل میرزا پسر او که در ایل نده بست سلطان حمزه میرزا فرستاده بود و در اول عفونیت میان قزلباش نشو و نما یافته در خدمت اشرف آخضرت تمام داشت در سلک مقربان و چلبیان منتظم بود اسکندل خان مال اله کرده و هیچ گان خود را به پادگاه اعلی فرستاده و اظهار اخلاص میکرده و تحف و هدایا بسفرستاده و با بغات و السلطنات شاه با نه سرا فراز نمیکرده درین وقت که سفر آذربایجان اتفاق قلعه ایروان واقع شد گذشته نیل میرزا در خدمت اشرف تعهد نمود که گرجستان را قشه بر خود را به پادگاه جهان پناه آورده گر من بعد ترک او پستی و هوا خواهی روسیان نموده و به پستور زمان شاه جنت مکان تابع امر و فرمان شاه عالیجاه گشور پستان بوده و باشد بنابرین رخصت یافته بگرجستان رفت و خان شاه آلیه را که با جابت دعوت او تبریز سر آمده بود با پیروی و ده بار با زی جوان بی شیبه و نظیر او بکین خلق و لطف کفار و دعده و عید با بی و نهتیا این دو دمان و آمدن پایه سریر اعلی شاه گشور گشای ممالک ستان را جب ساخته عاگو کر با بر یوان آورده و در روزی که شار الیه با بدوی اعلی محق شده حسب الامر الاعلی جمیع امرا و ارکان دولت با پستقبال رفته و او را با تعظیم و تکریم تمام آورده و هم از گرد راه بیارگاه و سپهر اشتباه و در آمده و بشرف پابوس حضرت اعلی ظل الهی شرف شده و طبق زر اشرفی خانگیر هم و آئین تمکین گرجستان است گذرانیده و بر سر ما و پشاه تارمیکیه علی نبینا و علیه السلام دست گذرانیده عزت تاره فرق جهان کرده و نواب اشرف او را در آغوش عطوفت و التفات کشیده و با نواع نوازش و الطاف پادشاهی معتنه و مباهی گشت و همواره انیس مجلس و هم صحبت خاص و عام بوده و همچنین ملحاب قلی میک خواص خاصه شریفه که در سلک مقربان درگاه و منتظم بود و لطیب گرکمن خان و له سیمون خان بعد از گزاری پیشکش در گرجستان کار تیل که ولایت سورو شی اشکله بوده و مایلت و دولتی نگشته رفت و او من صمیم القلب احرام عبودیت و اطاعت بسته در پای قلعه ایروان بدوی اعلی رسیده و بشرف مجالست بشت آیین مشرف شده و بتعلیمات دگر پادشاه و شاه با نه عزاختصاص یافته و در تحلل این حوال گروهی از ولایات روم که گرفته در ایل سپرنام خاص بوده و نده و در روم شاهی سپوشی شده و قریب به دو هزار خانه و اولای ایشان گذشته پاو نشانده بحکم اعلی او ولایت روم گرجوع نموده و نه بهر چه پاشد بر لیق نام خود بجاروب عاده پاک گرشده و

بسیاری از زنان و صبیان کفره گرج اسیر نموده بر وجه احسن سعادت نمود و از سوانح آن ایام بگوچ قلعه تبریز و عمارات عالیه آنجا
بود گرد و بیان در عرض سی سال گردآن بلده فاخره در تصرف ایشان بوده باشد گرچه اکثر صاحبان بیوت و حمامات
و مقبرات مرغوب که در آن قلعه امارات شده و بود در این معارک روی بشهر پستان عدم آورده و بوده اما طایف رومیه حضور صاحب
بای اقوام را علاقه خاصی که دارند ارباب تعلق و ذاکر نشاگیرشت است بنا نهاده و متعلقات آنجا بوده و خبه قطع علاقه از اطراف قطع و قمع
آنها نموده و از آن حمامات و بیوتات که سالها از ان انتفاع یافته بودند و محو آثار و عمیر بغیر الهام پذیر لازم نموده لذا از موقف جلال
فرمان قضا جریان مابهم تبریزیان در آن باب عز صدور یافت و الحاص گزینان عقیدت آیین تبریز نطاق همت ما بقدام این
مدت مهمت ربیان بسته در اندک روزی از قلعه مذکوره و آنچه ابنیه و عمارات از خانها و کاگین و حمامات و اشال آنها آثار گذاشته
در این سال اقامیز اعلی دولت آبادی که پیشتر فی الممالک بوده بعلت کهولت موانیز ابراهیم شیرازی در سال گذشته کتاب دفتر عالم
همیون را بقصیر چند متمم ساخته بود از ان منصب عزل شده امر مذکور به منوای مذکور مفوض گردیده چون برقی از سوانح و قضا زام
محاصره قلعه در رشته تحریر در آمد اکنون وقت آنست که بر تحریر رشته کیفیت اقدام جهان نورد ابنه ثبیه زاد سیدان سخن پرداز بیانی بگوان
در آورده وقایع سال همیمنت مآل اولین ترکی را بنا شرح فتح قلعه و دیگر فتوحات که بر نیروی اقبال و امثال فرخنده فال سمت ظهور
یافت در سلک تحریر انتظام دهد ۱ گنگره قلعه ۲ فتح قلعه ۳ کشایم قلعه احمد ۴ راحت ۵ گنجه و گرجستان
همتم ست ۶ وقایع سال فرخنده فال اولین ترکی موافق سنه ۱۰۰۰ الف و شر که سال همیشه فرخ همم جلوس سعادت مانوس
عباسی است نوروز این سال جهان افروز فال روز یکشنبه فوز دهم شهر شوال مختتم بالخیر و الظفر و الاقبال الحقایق
اقبال منصور و معارکان که قلعه گشای طارم چهارم است بروج شیده و بروجات را پیروی ساخته لوای ظفر و اقبال در هیات
دلگشای حمل افراخت انشاء انجم سپاه و الاجاه دارد وی کوه دنبالگو گردد ای شمال در پای قلعه ایروان نزول اجلال داشته
در مدت محاصره جبه تهجوم لشکر وی و شدت زمستان و صورت سرما و بصرای روزگار گریخ نبوده و در نیستا حکم و قاد اگیر داشت
چندان کاری از پیش زرفته بود در این هنگام که شعوار گیستی خرام جهان چابا بگو و خطت و اقبال از نشگفای اظلم دی پرتو افگن
گشته زمین ما بهمت بر تسخیر و مت آباد جهان نه اخت و افسر وی روزگار روی با نخطاط آورده قلعه گشایان باغ و سایر جلو گری
آغاز نهاده در زم آزمایان معرکه نبرد و بیاد ران توسن اقبال شیر از پیشه گرهمت چیت بر میان بسته بر اسم قلعه گیری پرداخته و دقعه
توپ قلعه کوب را بهر یک هر یک تخمینا سی من عبال تبریز کرمانیزده من شاهی ما بته چنگ می انداخت ترتیب یافت و بر پای حصار
ارائی پرتو انداخت که سخت در تضیق ساکنان حصار بجد اهتمام نموده و بحیطه تسخیر در آورند و صد زان توفیق آسمانی از جانب حصار
جدید سیه بیش آورده و ستوه و تسخیر قلعه حتمیق گردانیده و بر هشتی مشعل تقدیر منگ این تدبیر افاده و جایی که بنوچ خانی بچک و خفاجان
متعلق بود بحسن اهتمام ذوالفقار خان و لشکر او آنجا بیمان نموض گشت مقصود بچک ناظر ما بجو کار خانها و محمد تقی بچک مین باشی
با هنگیان مأمور گردید که در طرف شرقی قلعه حتمیق سیبه داشته مقرر نشد که گیتوب از آن طرف حواله نخجوان نموده امیر گونه خان که بحکومت ایران

منصوب گشته از جانب قزاباغ آمده بود قرار یافت که در جانب شرقی ما بین قلعه حتمیق و جدیده در برابر برج سفینی که معظم
بروج قلعه بود و ارتفاع آسمانی داشت حواله ترتیب داده پای علو ت و مرداکی از آن طرف پیش شد و قریب بچک سمدار باشی
گورجی بیوگو و بعضی از دلیران بجانب شرقی قلعه جدیده معین شدند و از زبجی که در آن طرف قبلی حصار جدیده بود تا دروازه و عقده و اهتمام
قوچی باشی و قوچیان عظام قرار یافت و گیتوب در آنجا نصب نمودند و اطراف و جوانب هر دو قلعه سوای جانب عرفی که
راه و خانه زنگی جایی مشهور از آنجا نمیگذرد و سیبه آوردن از آن طرف متعذر بود بیرودان کاری اسپیکام قلعه را کاملا حاطه المالیه بالبدیه
در میان گرفته و هر یک از سرداران مورچال خود را اسپیکام تمام داده حوالی ترتیب دادند و خاک پیش رو دو تل عالی چون گوه
الوند بر اطراف حصار رسانیده و نقبها بر بروج و باروده رخنها بضرب توپ در بروج افتاده و بسیاری از نگیریان و سایر سیستفان
از آسیب گلوله تفنگ راه عدم سپرده و نگار جمهوران تنگ گشته از نزول و استقلال تمام احوال اردو ام راه یافت و اسباب یورش
قلعه جدید از نقد طرف دست بهم داده و سپاهیان رزم آزما آماده و آن گاه شده اما حضرت اعلی شاهی ظل الهی و رام یورش تفکر
بوده و بعضی از ارکان دولت قاهره و شمل قوچی باشی و سپاهام آقا و غیرهما اراده یورش داشته و بعضی دیگر تجویز نموده چنانچه
تا ده روز اینمعامله موقوف مانده این گفتگو در میان بود چه محقق بود که تعلقی گیر زخم تفنگ ضایع و ناچیز گردد و العیاذ بالله اگر هم
تسخیر دین یورش صورت تعیر نپذیرد و بعد ازان محصوران چیره گشته کار دیده و در آنگذه با آخره فرار یافت که حضرت اعلی بنفس
نفیس بسپاه تشریف برده در العین مشاهده و معاینه در خصوص موجه انجه رای عالم آرای اشرف خاقانیگه مخطئ کلیات سپاهیت
اقتضا نماید و جان سپاهیان قلعه اقبال را مامور گردانند گر طاعت گذاری بر میان جان بسته مردان قدام نمایند بدین
نیت درست و عزم لایق مردانه بامر جهانمطاع آگهی مزین ساخته بورجهای سپاهیان فیروزمند تشریف برده و مساعی جمیله بکار
از نیکان درگاه ما کر در خدمت مرجوعه بظهور آورده و بوده خاطرشان نموده و ملاحظه و اضاع سپاهیا فرموده و چون کار نزدیک رسیده
بود بتجویز یورش فرموده بتاریخ روز شنبه بیست و هشتم شهر ذی الحجه الحرام عساکر نصرت اعتصام که تسخیر قلعه جدیده مامور بودند
در سیبها جمع شده منتظر بودند گر هر گاه از جانب اشرف اشاره و شود روی عاجزت و مردانگی تسخیر حصار آورند همان جمعیت
وارد خام و سپاه واقع شده که دلیران جان نثار بزرگ بیگ افشاره و جایی سیاه آوردن نداشته و از موقف جلال حکم اقتضا جریان یافت
نقاره یافت که در هنگام یورش قلعه جدیده از جانب قلعه حتمیق شورش و غوغا آغاز نموده و توپ و تفنگ بسیار نه انداز و اما از جایی خود
حرکت نکرده و قدم فراتر ننهند که سیستفان قلعه حتمیق بخود و رمانده و از ایشان مردی بر دم قلعه جدیده نرسد قریب بطلوع صبح
صادق گروهای نوخته و سوران نامآشنا افواج قاهره هر یک از مورچال خود چون برج مار و دیده و از رخنها که بدیده آمده و داخل قلعه جدیده
شوند در این شب و میان از زدوقتی شورشی و غلغله عظیم زاده و پاس داشته اما و ده مدافعه و مصادمه نبوده از اتفاقات حسنه که
مآیدات ایزدی عبارت از آن است قریب نصف شب ابر تیرگی مانند غام سیه فام روی فلک را تیره و تار گردانیده و باران عظیم
بدین گرفت و در مورچالها سپاه چنان آب روان شده که از کثرت گل و لای سپاه مقدور را مجال حرکت نبوده بالضروره و اضطراری

در قلعه تا خیر افتاده و در آن شب و چند روز جوانی که قضیه و ایش صورت نبست اگرچه خاطر پرستان عالم صورت آسودش طوفانی را سد راه فطر
و مانع توفیق فتح دانسته اما بر دوراندیشان جهان معنی ظاهر او که هر قطره و گذران سحاب اقبال بر زمین تو وجه چنین مصلحت از دوق
در ضمن آن منطوی تا بگذشت دیگر چه پیت و هشتم شهر مذکور بود بیان قلعه و حصار که صرف نشان در سور چهار جهت دارد و عالم نمود و آماده و توش
گشته روبیان بطریق شب دو شبین تا نصف شب نگاه فینی فوارم خرم روا شده اما بعد از نصف الیل از آثار و علامات حسنین
ظاهر شد که در بروج و باره کمتر کسی مانده اگر نخواب غفلت فرو رفته اند القصه قریب بصبح صادق که نگام غروب کوکب بخت مخالفان
او بسر داران قزلباش بگوگیر راهبر دار گردانیده و نخست از جانب سیاه برچیان عظام گرمانی نواخته از اطراف و جوانب سوران اندا
در قلعه فرو بخشیده و از جانب قلعه تسخیر سوران انداخته نقارهای شاه و یانه نوازش در آمد و زدند و در میان نیز خبردار شده و خود را برج
رسانیده و تفنگ و در پیوسته آواز عدا تفنگ توپ و تفنگ که از جانبین متواتر و متواتر بود غلغله در زمین و زمان انداخته صدای گرمانی که از
طرف قلعه آوازگی داشت کوش فلک کر ساخت و لاوران لشکر قزلباش اصوات مخالفان بهم نگرفته بسمند رواخته و آتش کارزاری
انداخته و در میان از عادت و مردانگی سپاه منصور پای اقامت سخت شده دست از کار رفت دار اطراف و جوانب بکار انجو
محیط بایه بطرفة العین میان قلعه را از جنود قزلباش معمور ساخته و از سیزده آویز جا جوگ شده بالصد فرو در دیوار کمال اضطرار رو بجانب قلعه تسخیر
آورده و در اجل هر کدام تاخیری نبود خود را القلعه انداخته نیم جانی از ورطه هلاک بساحل نجات رسانیده تیغ بیانی و لیران آنقدر سر افشانی کردند
اندک زمانی دو سه هزار کس قلعه تسخیر آباد بر عرصه گیرودار شده و عیال و اطفال آنطایفه تمام مال امیر سر بخم تقدیر گشته اموال و اسباب
و اثاث البیت ایشان غرقه نسب و غارت گشت و جون حصار بدیه مسخر او لیای ابو پوشه گردیده بعادت همیشگی بنا حالت اندیشه از اطراف
سیبه پیش آورده و قلعه تسخیر را دایره وار در میان گرفته و خوف و هراس بقیاس ربا کنان آن قلعه را و ما یاف سیح و تفنگ محاکمین
و در حراست قلعه سعی بوفور بظهور میرسانیدند تا اگر از طرف شمال ذو الفقار خان و در دو سه روز سیبه را از جوار پس خود بگذارد سیر حاجی آقا
زنده از طرف شرقی قلعه زمان خاکسه شریفه و آقایان پوتات و تفنگچیان تبریزی و بافقی و غیرهم عجم نموده و بشیر چاهی در آمده و در میان
سراسیه و از دست از محاصره بازداشته بقلعه گرمخشه و ایر گونه خان برج سفیدی که در طرف شرقی او بود پیش نموده و بعد از محاصره سپاه
و محلات مرده اگر متواتر از قلعه زیان طاهر بظهور پیوست مرده وار بران برج و باره و بستولی گردیده اهل قلعه از هم طرف عجزه و درمانده گی
خود را برای العین مشاهده نموده و عقلای آنطایفه بعد الیوم طاقت مقاومت و قلعه داری در خاکدان فرو مرده اسپتیانه الاهم و الزم و
شریف پاشا حسن آقای جاوش باشی را که در جمله اشرف فرستاده که اگر غایت شهریاری شاه عالم محصوران کشته رقم عفو بر تقصیرات ایشان کرده ایام محاصره و قتی یافته دروازه آب چاکری و طریق بندگی گشوده و پاس حقوق نمکخواری و ولی نعمت گذارده و بجنود
عموم اهل قلعه از پاس و سخط پادشاهی ایمن کرده قلعه را تسلیم منمایند حضرت اعلی شاهی عطف الفی از شمول طوایف و الطاف جلیل
الحضور ت را در محاربه و ستیز خون ریزش الیق و بعصواب اقرب دانسته مقتبس شریف پاشا را بمنهج معروف کرده بنیه و میزا
علی بیک یوزباشی پرتگال تفنگچیان را القلعه فرستاده و منشور عاطفت نامه بهم شریف پاشا و آقایان طوک باشی و کل مردم قلعه از کمین غایت و

مرحمت پدرانه شمرده نعزه ریافت اما جبوی آنقوم که از خرده بینی بهره و بوده نجرد اخبار را چنین گذرانیدند که در باب رسیدن مردو لشکر
در میان قلعه تفنگ گیر دیده و در سر محمد پاشا که در آن قلعه او جمعیت نموده و بخیال تاخت و قتال افتاده نیه خبک و جدال را ضمنی القلعه دانسته
نشده میرزا علی بیک را دور و نزدیک گذشته رو بسیم مرون فرستاده و جبه اطمینان بخیر دان جاهل تاخته و در مقدمات خواسته تو بند
توپ انداختن و تفنگ و جدال پرداختن و در میان خیره و بیاشه تا تحقیق گرگ بوضوح پیوسته و جون در عالم حساب و دانی و معامله فهمی نگونه
استعداد نمودن از خصم تخصیص در محل قلعه گیر بهت فرمانروایان قلعه گشایی در حصول مقصود بیکدیگر و دیگاعت و دیگر قلعه مقصور است
و در از عقل بوده و این حیلت را دون و دیزان خود سنجیده و نمی موده و مزاج اشرف از تحرکت ناهنجار سخوف گشته فرمان جهانمطاع نافذ گردید
که جون اوائل و میان فروغی از صدق ندارد و اختتام و زمی شاید نوابع قاهره و پیشرفتیز در کار قلعه گشایی در تحقیق مقصودان اهتمام نمود
قلعه را اقتدار بجیر اسخر نمانند و لیران جنود اقبال بعادت حصار خسفه مآل شروع در کار کرده و بچابک روی و چابک دستی از حد طر
کار رقصوران تنگ ساخته بجنان تشش فض بصوب توپ خضا و بروج انداخته و دران چند روز کرمانیان بحیره و کیر دار کرم
و بهراس شهار را کبر اهل قلعه بستیه باقه هر روز جمعی از خوف تیگیک و دود و خود را از خضا بروج بزیر انداخته شعار شاهی سوفی خاص
سلطان آفتاب جوادث بایه اقبال شجر مایی استقلال بیخته و کار بجایی رسیده که گروه گروه و فی نامانه خود را از بروج می انداخته
خانگر محافظان قلعه از ضبط لشکر و حراست بروج و باره عاجز آمده شب عاشورا که مردم این طرف بتهنیه حضرت سید الشهدا و محرم
سوگواران بادیه گرجه قیام داشته غوغای عام عاشوریان از ده بازار را محصوران قلعه شورش انگیخته و بورش تصور نموده جمعی که را
مصابه و قلعه دادن فی دانسته از خواب غفلت برآمده از روی اضطرار دست و دل باین تشنع شریف پاشا داده و یوم عاشورا گرخفتن
عابد الشهدا و بحضرت اصلی و علماء اعیان لباس ماتم و سوگواری پوشیده و لوازم تعزیه مشغول بوده شریف پاشا دیگر باره حسن آقای
جاوش باشی را بایلچیگری و الا فرستاده و در وجاهت خاص آل جاه شده اگر بود در خواست خون آن کرده بود تستقبل آن شده که در میان راه
بیرون آمده قلعه را بسپارند اگرچه آیینه خاطر مبارک ازان انوار زنهار کرد ازان خایفه مظهر آمده خبار آلوده بود جون ارواح مقدسه شهدا را
شفیع ساخته او بند بصیقل مرحمت زنگ زدای خاطر اورگردیده و مقرر شد که قوجانی بیک علوم خاصه شریفه با فوجی از غلامان تقصیر رقبه
محافظت قلعه و ایق تعلقه بسپارد پاشای زمانیه و پاشا نگر با کل اهل قلعه بیرون آمده و در صحرا خیام اقامت نصب نمایند و بعد از تشیع
قوایم سریر خلافت مصیر هر کس را درین دیار علاقه و بوده اراده توقف و دوست داشته باشد مختار است و هر گرا اراده رفتن روم نموده مرخص
گردد حسن آقا مسرور و شاه مان القلعه آمده و محصوران از تنگنای محاصره و نجات یافته نگاه و شاه مانی برتبارک آمال و امانی نشاه و بنوعی که قرار
یافته و بیرون آمده و غار رجال و رخیه آرام گرفته و قوجانی بیک و اهل قلعه شده آن حسن تصیین که فی الحقیقه کلید تمام قلاع
نوزبایجان شروان و بوتصرف اولیای دولت ابد پیوند در آمده و انق فوحات چنین محض تائید الهی و امداد و جنود غیبی تواند بود
برزاکه حاجت رو سیه که درین قلعه بوده باد جود است اولیای محاصره و گشاده شدن کیسه گیر از انشان در رونی که قلعه سپرد و بیرون آمده
ناظم این رقوم تقبیح آن کرده و ایستاده و بود از عقلای آنطایفه در غلو و جاه و شان و دیگر باین خانجان سپاه آراسته و بیراسته نبظر در آمد

که بآن آراستگی اسپ و یراق اسپ تعلق آگیرد منظور آمده و بوده لیکن ایزد تعالی که بعاطفت ازلی در پای سعادت بر روی صواب دولت خیز نه نیکی کشوده اسباب فرونی دولت او سرانجام میدهد بآنچنان رعب و هراسی در دل آطایفه افگنده و وی که من بعد طاقت مصاف و مقدرت قلعه داری در خود نیافته دل از جنگ و مال برگرفته زنهار گانی دور از خفت شمرده نقصد بعد از پیروزی آمدن و همان همت بخرج داده مبلغ سیصد تومان نقد و جنس و اسب و شتر و قاطر و گوسفند و غیره بطریق پیشکش فرستاده و بعد از قرار مصالحه و استمالت حسین خان مکرر بدیدن او رفته و بعد از چند روز بهمراهی او بدیدن حضرت اعلی شتافته و بعد از تقدیم پیشکش و ادای تعظیم و تکریم بجای خود نشسته و مورد عاطفت و مرحمت گردیده و بعد از چند روز بهمراهی حسین خان بدیدن امیر اسعد و بعد از چند روز بهمراهی امیر اسعد بدیدن حضرت اعلی شتافته و بعد از ادای تعظیم و تکریم بجای خود نشسته و مورد عاطفت و مرحمت گردیده

حسین خان ۳

از ترک

از ہمان جلیل مراجعت فرمود که ناگاه دیده بود او پادشاه هشتم سلطان را تعظیم و تکریم نموده و بجای خود جای معاودت فرمود و چون بقلعه گنجه رسید او پرداخته
در قلعه گنجه او را گذاشته و حسین خان و شاهوردی خان که از راه کوه آمده معلوم ایشان گشت که اغرق بباد غارت و تاراج
رفته و غرق بحال مردم را دیده و از آن شب از خانب تردد و مانعی ایشان در تک دو نبیده که نموده و بودند هیچ امری نیز داشته
روز دیگر شخص شده که روسیه عجالت پیش آمدن گرفته و بانگ شانه جوان از ان مرحله طرح جمع گردیده در محل مناسب فرود آمده و مجمع نمودن
مردم و ایل و الوس و استراحت احوال غارت پرداخته آنچه بدست آمده بصاحبان داده مرتبه مرتبه گذشته اسباب ظاهری و اسب و شتر
و خیمه و خرگاه که از سر کار او و امرا غارت رفته بود بدست آمده اما نقود و اوانی طلا و نقره و مخمایات بسیار از ایشان رفت حسین
خان با کمال خجالت و شرمندگی سر و قفه را پایه سریر اعلی عرض نموده و بایستاده و نموده که گنجه رفته بتدارک آن تقصیر پردازد حضرت
شاهی عفو الهی جون رو فور شجاعت و دلیری او الطوع داشته و قوع اینحال را از شئون عاطفت مانقضا قضا حواله کرده و منشور ایشان
بنام او و قسم آورده بایشان داده و نیز خاطر او را اطمینان بخشیده آدی و عالم سپاهگری ازین گونه حفظ بسیار و اقع شده
و در پرتو عقای صایب رای او کار مخالف تقدیری افتاده و جنگ کاه طفر است و کاه هزیت و این امور اختیاری نیست و جون
هنوز تسخیر قلعه نشده بود و عساکر منصوره بدان مشغول بودند رای جهان آرا و آن محکم در مقام اشتقام نشده و مقصد رشته گسیخته
انفصال احوال خود و مردم ایل و الوس پرداخته کمال خود بایند که تو فیق الهی بعد از فتح قلعه بدانچه مقتضای وقت بایند بعمل آید
و بعد از انکه قلاع ایروان فتح شده ساحت قرق بوغ مضرب خیام نصرت و اقبال گردید جون هوای قراباغ بسیار گرم می باشد
و دران ایام توجه بوکب همایون مناسب نبوده و یکه و قلعه در شوره و کل در دست روسیان مانده بود که تصفیت همایون
مدان صدود لازم نمود و بخاطر خطیر الهام پذیر اشرف خان خطور نمود که تخت فتحی ارتسیاو و ظفر پناه بکجانب قراباغ دشته که تماشچه
رفته اگر روسیه هروان آمده در تک پیش آیند ازین طرف نیز بمحاربه قیام نموده و بجزای گردار در کنار شان نشسته و اگر در قلعه خزیده
متوجه حرب و قتال گردند لشکر فیروزمند جمعی از مردم دنبوک و ایل و الوس را که بموا خواهی روسیان در آنجا بوده توقف نموده
تا نهایت با خاطر بیاسوده و با بشاشت قلق و غارت نموده محصولات و اضایع و ما بوده کرده اینده مراجعت نمایند که در وقت قتال گرفتار
زحمات سر حد ایروان و آمدن لشکر روم فراغتی ما فیه باشد خان عزیمت جنجیز آنولایت معطوف گردانده بدین عزم و تفکر سحاب الطاف
علی بیک قوچی باشی قاجار را سر کرده و کردهای ازمار او قوچیان عاکر نصرت نشان و نموده و به بیخیمت نامزد و نموده و با او از بیک
پرداخته و هزار کس از بنود مسعود روانه جانب قراباغ گردیده و جون گنجه رسیدند روسیان نیز جمعیت نموده و بخیال مقابله و مقاتله از دیوار
بست شهر هروان آمده صف آرای گشته و میان تانک زمانی با چرخچیان در آویخته آغاز هزیت نموده اما جون چشم شان بقوت
لشکر قاهره و طاقت مقاومت در خود ندیده و ترک شیرازه کرده روی هزیت بجانب قلعه آورده و در روب قلعه را مسدود و حاصله
بایستاده و قلعه داری پرداخته و اواخر قلعه و بانگ خندق تعاقب دشمن کرده و جمعی کثیر از هلاک جاک انداخته و دیری نگذشته
شده از جمله گرفتاران بکوک حسن نامی بود از معتبران روسیه که از قلعه هزیمت نموده بقلعه گنجه رفته بود و جون قوچی باشی محاصره قلعه

آمدگی از خواب غفلت و خود سری بیدار شده دانست که گرگ وحی زیاده از مرد و میت که با او از آب گذشته اند و مع ها بعضی از مردم ایل و الوس
نیز که همراه اند سپاهی زبون و در تصرف در جنگ و بر خورد نیده و قرار داد که از تعاقب ایشان بگذرد و قشه و رشوه دکه و سیله گرد
بر سر اغرق رفته تاراج مشغول گردند و او از تعقب در آمده و بدفع خصم پردازد و امرا و پیش سفید ان کار دیده که همراه او بودند این را برا
خطا شمرده و گفتند که تفرقه و پراکنده گی با ایل و الوس راه یافته و غارت میرود و اگر مردمی که همراهند بجهة مخالفت اغرق تنها
شده و خواهند رفت و جمعی را که توقف خواهند بقدرت معاودت و قت مدافعه نخواهد بود چاره کار منحصر در دو شق است اول انکه خانجه آمده ایم
دل در کرم آمی و اقبال پادشاه قوی شان بسته مردانه وار قدم در معرکه کار زار نهیم که آنکه تقدیر الهی باشد بگیرد ظفر آید و شق ثانی انکه بهایت
احتیاطی مراجعت نموده از آب بگذریم و ایل و الوس و اغرق را کوبانیده و مجال دور دست فرو نگذاریم که از تعیب دشمن در کنار باشند و خود با
لشکر و کنار آب ایستاده و مصیر را حفظ نموده و نگذاریم که روسیه عبور نمایند و الحق رای صایب و تدبیر شایسته همین بود حسین خان سابقه نموده که باز
گشتن و فتی از عزیمت دیده نامی دارد و جنگ کردن نقصه و زخمت و بر جان سپری که آماده شده بود اصرار نموده و خان از مقابله امر تافته
بیک طرف میل نموده و جون قرار بر تگ تازی نخواهد داده و بمقصد رگردد که هر کس اسب اوبان داشته باشد و در فاقت توانند و شتر و اگر
مردم زبونی اسب بسیار گرد و بحمایت صیانت احمال و اثقال روسیان اغرق آورده و در میان اردو شورش عظیم واقع شده پیاده
گرمی آمده بخیال انکه اردو و نسب و غارت روسیان خواهد شد پیش و پسی کرده و دست بتاراج یکدیگر بری آورده و خزاین و اسباب
بهایات سر کار حسین خان امرا غارت رفته بسیار و منشور اگشت حاجت دو لوک قراباغ گردید چون لشکر مخالف شده آمده و بود ند از کیفیت گشتن
حسین خان خبر دار شده و لیل لشکر و می گشته اثنا خبر بر حسین خان آورده و داود پاشا بخفت هزار کس که همراه داشت صف نبرد آراسته
با این جنگ پیش آمد حسین خان و امرا با تک مردمی که بر سیر اثنان مانده بود و بسوار شده و قرار داده که هر کس اعتماد بر اسب خود داشته باشد
با بسته و باقی مردم از معرکه بروان رفته خود را بانجی رسانند و در کندگی در لشکر افتاده و چهار صد یا پنصد نفر از مردمان دلیر زرم آزما بجا
حسین خان و امرا ثبات قدم ورزیده و در برابر هفت هزار کس صف کشیده و از جانبین دست بکار زار برده نداز طرف مبارزان لشکر قوبانی
شیر آغار نموده و تیر باران عظیم کرده ندران وقت مدعای حسین خان محاربه ایستادن با تک مایه مردمی که دشت با جمعی محاربه نبود
ان بود که لحظه زده خود را نموده و خصم را بکار مشغول گردانده که تعاقب هزیتیان نتوانند نمود تا از روسیان اسپی تهیه نمایش رسد و با بیابان
ما شام جنگی کرده خود را از جنگ بدر برده اما ستم سلطان سوگلن که جوان شجاع دلیر مزاج بود قدم عاودت پیش نهاده با مخالفان
در آویخت و جنگهای مردانه کرده و فوجی از روسیان او را در میان گرفته و زخمی چند قوی یافت جون از ستیزه آویز عاجز آمده و زده قرار
کشت حسین خان بضرب حسام خون آشام کرده مخالف را از تعاقب ارباب هزیت باز داشته مردانگیها در آنمعرکه ازو بظهور آمده و زمانی
روسیان را بکار مشغول گردانیده و تمکن حمیت از کیفیت یافته بروان رفته و حسین خان نیز با چند نفری که با او بودند
جنگ کنان و تیر اندازان از معرکه ببدایت بروان رفت و روسیه از عاودت و مردانگیهای او که تعبیه در آن معرکه از و بظهور آمده بتحیرا تو
القصه روسیه شدت فتح قلیلی از لشکر اقبال را به انشاء بشاشه و نموده و مدت آدرون پرستم سلطان انگفانموده و جرات پیشتر آمدن نکرده

که از تو بظهور یافت آزار منظور نداشته و بعد دگر با تو و فا نموده و بار دیگر ترا اعتماد نموده بسرکردگی لشکر تعیین نمودیم اکنون در زمان
ممکنت همه عرض داشت که اگر عنایت پادشاهی و دولت این بنده و کمینه کار را اعتماد فرموده و جان بخشی فرماید بکیفر آنه این مهمت پیش
عزم سر انجام بندگی او پیش گرفته بسپاهی که همراهم نموده بودند و جان سپاری که پیشاپیش فرستادم حضرت اعلی شاهی ظل الهی او را بالطاف علیای شاهی اختصاص
داده و حسین خان حاکم قلعه و علیگیر سپرده که محال او باشد و بعد از چند روز که از شدت تب و تحیر و محنت راه و آسودگی یافت بخلع فاخره
سرافراز گردانیده و در خدمت اشرف ارزانی داشته همراهی هزار سوار من خان روانه مقصد فرموده بنحیه حسین حاکم کرمستان
و قاسم سلطان و جمعی که در جنگ اورزن احمد مردانگی کرده بودند خلع گرانمایه ارسال داشته مورد تحسین و آفرین گردیده از ورن
احمد جون پیام رشادت و مطیعی گذاشت فارغ گشت و از قضای الهی در راه مراجعت شب جون بقصبه رنجان که از قصبات مشهور و خرم
رسید غارجیل دامن گیر گشته رخت هستی بسیرای نیستی کشیده و هزار سوار من خان که همراه او میرفتند حقیقت فوت او را بعرض اشرف
مقرر شد که آنچه مانده خزانه و فرمان حاضر و اسپتمات باسم محمد بیگ ولد او خواهد صادر یافت شمه از مراحم و الطاف شاهانه
پیش شده بود و دران منشور اقبال درج فرموده تا احوال تعیه تسلیم لشکر انجا انجام یافته آنجا مکث نموده و بعد از رحلت سلطان محمد خان پادشاه روم و جلوس
سلطان احمد خان پسرش احمد پاشا اظهار دولتخواهی او کرده و عرضه داشت نمود که جرات و جسارتی که از زمن در بعضی امور صادر شده بجهة
دفع فتنه و تدابیر و حفظ امور ممالک است ارکان دولت خانواده شاهی صلح وقت در تغافل و اغماض دانسته چشم از اغمال مشهود
او پوشیده و بوجه تربیت و عاطفت خاطر او را اطمینان بخشیده و او شرمسار اقدار نا شایسته از زاویه خمول و زبونی سر بر آورده
افکن خودسری و خودرائی مست گردیده و نسبت بمراتب اقبال شاهی بی ادبانه سلوک نموده و بخان چنجوانه دم از غلق و اضافت
و ادعای گزاف زده بظهور رسید و دگر و سال قبل ازین در دوان یکی از تجار ممالک محروسه عثمانی را طبع احوال تقبیل آورده و تا توانی
سر باز تواند عراقی متملک او را تصرف نموده بود و حمیه و رعایت مصلحت تاثیر رسوخ داشت که در هنگام مجال و انتظار فرصت
او را کوتمال نسزاوا داده و نوعی شود که بر گذشتگی ملتکر او را دیده درین اوقات که حالات کوکبه عظیم همراه قابت اقبال او خبر رسید
که احمد پاشا بر قلعه چین آمده محمد پاشا که در ان قلعه بود بدانجا پادشاه اورا بقتل رسانیده و بعد از چند روز که محاصره نموده حضرت اعلی
شاهی الله و دیعان را مامور فرمودند که قریب به هزار سوار جرار بود بسر او فرستاده و جون بانجا رسیده و محمد پاشا
شاه قتابش در حصه و ایروان اقامت دارد اعیاد ایای عظیم حضرت اعلی چین الکبر مشورت نمود که در یوقت او را غافل
تصور نموده و اعیاد بر سر او آورده ناخام استیاد و طرز پاپکری کسان کاردیده اعتماد بر بحث راه ایروان فرستاده و خود را
مستعد و آماده کرج گردانیده که اگر امری مظنون آید صلح و واقعه پیش از وقوع گردد و باشد و آن دیده و دران و درین کار آگاه و عاقبت
گرد علیخی شاهد بین نموده که در سمت راه ایروان مرتفع گشته و از روی تجربه و قیاس معلوم الیشان شده که گرد لشکر اگفت فی الفور خبر
باو میرسانند و او بکمال سراسیمگی رایب فرار سوار گشته ناسعای خویش در پیچ مرحوم کیاف خان باز گشته و قلعه تخی در میان لشکر
او افتاده و ازین فرار ناگزیر آواره و بیار او باز گشته و خود تا آمدن خلیل اغلی در بهانجا اقامت داشت و البته در زمان جون بقصبه
ارمین رسیده کیفیت فرار احمد پاشا معلوم گردیده جون بپیش رفتن مامور نبود بعد از آسودگی لشکریان خان بصوب مرجعت

هنوز بیقات نگشته نخیم سراپرده اقبال او که آن زمرا از زمره اعتماد زده در صوب عزت و اجلال باز دوی کرده و ون لشکر و آورده و یکم
سرای مقدس درآورده و پسران داود خان پیرگر را بحضور شاه گیتی پناه گشیش میکنیده که نسبت اشرف شرف شده از نوا
آن امام ایفاء خود ون الله ورد خان و فوجی از امراء دعاگو حضرت نشان بر سر احمد پاشا جالیت شرح احوال بپیش اجمال آنکه احمد
پاشا از نجوم اخبار ان جمیشر پاشا حاکم تبریز بود و او در صدد ترقیت احمد پاشا و آمده مالتجاس و پسندیده های او حاکم و ان شده و او در ان نگی
ظلمت اقبال شاهی و منصفت سوکب همایون شاهنشاهی در آذربایجان عنبت آوازگی یافت احمد پاشا از نایلیت و آن معزول شده بود و
و بلوکین حکم پادشاه خود گردده دست از حکومت باز داشت نگاه دست دارانی بدیگر و ولایت قریب بود و دیگر بسری اخلاص و دعا و انوزده استبشار
و آنکه در زمانی و دیار دیگر بتصرف در آورده و لشکر و شمر شیار بر سر خود جمع کرده و معالی را که ضبط نتوانست نمود اطراف و جوانب آورانجا
روب نهب و غارت رفت و آنچه بدست آورد و جنگریان و اونده بی سر و پا که از هر طرف جمع آمده شورش افزائی و مزاج اوشده
او بدید سیاه از اقتدار و اردین مسموع شده که صد هزار نان و ده هزار سپاه او بعد از رحلت سلطان محمد خان پادشاه روم و جلوس
سلطان احمد خان پسرش احمد پاشا اظهار دولتخواهی او کرده و عرضه داشت نمود که جرات و جسارتی که از زمن در بعضی امور صادر شده بجهة
دفع فتنه و تدابیر و حفظ امور ممالک است ارکان دولت خانواده شاهی صلح وقت در تغافل و اغماض دانسته چشم از اغمال مشهود
او پوشیده و بوجه تربیت و عاطفت خاطر او را اطمینان بخشیده و او شرمسار اقدار نا شایسته از زاویه خمول و زبونی سر بر آورده
افکن خودسری و خودرائی مست گردیده و نسبت بمراتب اقبال شاهی بی ادبانه سلوک نموده و بخان چنجوانه دم از غلق و اضافت
و ادعای گزاف زده بظهور رسید و دگر و سال قبل ازین در دوان یکی از تجار ممالک محروسه عثمانی را طبع احوال تقبیل آورده و تا توانی
سر باز تواند عراقی متملک او را تصرف نموده بود و حمیه و رعایت مصلحت تاثیر رسوخ داشت که در هنگام مجال و انتظار فرصت
او را کوتمال نسزاوا داده و نوعی شود که بر گذشتگی ملتکر او را دیده درین اوقات که حالات کوکبه عظیم همراه قابت اقبال او خبر رسید
که احمد پاشا بر قلعه چین آمده محمد پاشا که در ان قلعه بود بدانجا پادشاه اورا بقتل رسانیده و بعد از چند روز که محاصره نموده حضرت اعلی
شاهی الله و دیعان را مامور فرمودند که قریب به هزار سوار جرار بود بسر او فرستاده و جون بانجا رسیده و محمد پاشا
شاه قتابش در حصه و ایروان اقامت دارد اعیاد ایای عظیم حضرت اعلی چین الکبر مشورت نمود که در یوقت او را غافل
تصور نموده و اعیاد بر سر او آورده ناخام استیاد و طرز پاپکری کسان کاردیده اعتماد بر بحث راه ایروان فرستاده و خود را
مستعد و آماده کرج گردانیده که اگر امری مظنون آید صلح و واقعه پیش از وقوع گردد و باشد و آن دیده و دران و درین کار آگاه و عاقبت
گرد علیخی شاهد بین نموده که در سمت راه ایروان مرتفع گشته و از روی تجربه و قیاس معلوم الیشان شده که گرد لشکر اگفت فی الفور خبر
باو میرسانند و او بکمال سراسیمگی رایب فرار سوار گشته ناسعای خویش در پیچ مرحوم کیاف خان باز گشته و قلعه تخی در میان لشکر
او افتاده و ازین فرار ناگزیر آواره و بیار او باز گشته و خود تا آمدن خلیل اغلی در بهانجا اقامت داشت و البته در زمان جون بقصبه
ارمین رسیده کیفیت فرار احمد پاشا معلوم گردیده جون بپیش رفتن مامور نبود بعد از آسودگی لشکریان خان بصوب مرجعت

آمده قلعه و قانون او میباشد که بتسخیر هر ولایتی که رونده در آنجا قلعه نمانده و جمعی را بجراست آن گذاشته و خیره و یراق قلعه داری سرانجام داده و بازگردنده و درین وقت بجهت سمروی بواوبغ بند چون عمارت قلعه مستحکم است و بازگشتن مستعجل درین سرما دراز یروان و نخجوان و تبریز و هر جا کاکان و خیره پشت داشته باشد طرح قشلاق اندازد و گر وقت بهار ممکن خاطر جوزا الطلوع آورد و حضرت اعلی بعزاز استماع این خبر فرخنده فایق و دولت چنان است که رعیت این محال را که جا بنده و بیجانب قراولان و داغ و اطراف و جوانب فرستیم و آذوقه آنجا بس باشد لشکر قزلباش توانند برداشت و بردارند و آنچه نماند سوخته و نابود کرده و چنان غایم که درین محال بهمرسد نخواهد مرخصت ایشان در یابند و خانه کوچ را جا آنکرده و با لشکر سپاهی را بطراف و جوانب ایشان گذاشته بردها خاتم کرد انکه لشکر قزلباش ذخیره و علیق اسپان کمتر آماده و زبون شده باشد در هر جا مصلحت باشد بدفع ایشان پرداخته نگذارند که تاجدار آرام گیرند بدین نیت ارست و عزم فایق که در آن وقت مناسب دولت بنا بون او بونی که اندیشیده او خانه کوچ را جا آنکرده و بطرف قلعه انجی قراقر کوه نهضت جوادث برگزار باشند و بدانسر که خان حکم فرموده که دایکر خود نخجوانیان رعایای محال که در سر راه است پرداخته و آذوقه انچه مانده باشد ضایع و نابود کرده و آبادانی در سر راه نگذارده و شمار الیه حسب الفرمان قضا جریان مردم ایروان و بوکات را که جا بنده و دیاری در آن حدود نگذاشت مگر قلعی که در شعب جبال و جاهای دور دست مانده او بنده چون اردوی روی به بوکات و اردوی همایون رسید از قلعه کوچ کرده در اوج کلیسیا نزول اجلال واقع شد درین اثنا علیخان چپک ایلیکی اقاجاری اردو هوکه بر وقت امان یافتگان قلعه ایروان رفته بود در وسیان او را در قلعه قارص حبس نموده بود نه آمد اخبر عتبه بوسی سزا فرستاده تقریر نمود که حقایق احقی چون اقدس رسیده از احوال او خبر یافت آقایان رو سیه را از نگاه داشتن او نهی فرستاد و مقر

نهایت نامایست خانجه علیق گرانس اسپ اگر بصد تومانش خورد بست آید گاهی بیکیه و ماهیچل است که شصد دینار عراقی باشد
و گاهی هزار ماهیچل و بعضی اوقات بیه ماهیچل نیز خرید و فروخت میشود بعد ازانطلاع بر خیال و زبونی اسپهای راهی خان آن
فرار یافت که چون بکیت قدر آذوقه و عسرت و تنگی اقتصان علیق الدواب اسپهارو میه ازکار مانده داغر و زبون انه و در وه نگه رستاخ
مقاومه و مقاتله زیست دانا تعاوزی میت هزار سوار و چاده و پیکی گه در رکاب اشرف انده و منه گرد و بد، اگر قه و در وقت هبور، و میه خدای
دار خود را بران فیه گیرد و آنچه در مشیت حق تعالی رست بظهور آید عجاز جنده زد فرآوان نمود اقبال خیر معاودت او بجانب
وان رسانیده و چنین که از اردوی رومیه عجابشه و آمده و بوده نه کیفیت واقعه را چنین تقریر نموده نه که خانیه نیکوی و اهل یاد شاهی
بر سر خیمه سوار تجوم آورده و کمشه که تو تلوف فاوان کرده و قاسم کوفی پای لوبست دشمن شادی و همایه کردی که بکیت فقدان
و تیره و اذرای که آمده ایم مراجعت متعذر است پیشتر رفته از اردوان و نجوان که جای خلو خرد و عبور و آباد دانست و خبره بست زاده
بجنگ آورده و بازیگر دیم اکنون و ایات نه کور خراب و ویرانست و تنگی بر کمال رسیده و اگر خاکر پاد شاهی زانو به کردی و دیع
مسموع میگرد و که پاد شاه و قتالش عطفه فان کرده و آماده و رزم و پکار است و با ایخیال نه طاق معاونت داریم و نه قدرت که
خیال اعلی با علاج برجنای آنطایفه علمنود و بعد از شاور و قرار یافت که بجانب وان کرده رشته در انجا طرح فشلاق اندا خته خزینه
را میران سنجق گرا و تحمیل خانیه و نقاره زنی احمد پاشا کوچ کرده و از راه و جرس و باکرد و انه شده و چون راه بیلاق است و گرو با را
برف گرفته بود رفت لسیار و شدت چیار بیکار رسیده دست و آدم چنایت تلف شده و در کمال بدحالی و پریشانی بوان رسیده
خیال اعلی با قاپوقی در جده و سواضنا فشلاق نموده و سایر لشکریان را گه انده و امرا گردستان گه غایت دم از هوا خواهی آن
دوده مان متقدس زده و در مقام خدمتگاری و طاعت گزاری در آمده بوده خانجه عادت قدیم ایشانست که مرده و طرف راه حفظ چیانشه
نگهی و آن بخیال اعلی نا گذشت نموده و آثار انقیاد و ظهور می آورده و خرجه و خرده و دان معلوم است که سرداغلت شعار و بیمدت
آمده رفت کاری نباشه بخسارت و نقصان سودی نکرده و توقف نموده ان با فوجی قلیل در قلعه وان تمقفی عقل و در آرزش
نموده و بیجوده اندگی سیاهو گرد غایم سپاهیگری و هوا خطر صرفه گاز انه بطرف ظهور آمده چند کوچ پس نشسته از مخالفه و افی دوکوه
و غور گرد اشت روی در فرار نهاده و اصلا حیانی از لشکر قزلباش نگرفته در قلعه وا گوشش روزه راه تهریز است رحل اقامت
انداخت اما عاقبت از خواب غفلت در آمده و بدامت آن گشیده خانجه شحه از آن در طی حکایات و قایع احوال حال آینده و مرقوم
گلک شیرین مقال خواهد شد انشا الله تعالی ذکر توجه رایات عالیات بصوب دار السلطنه تبریز و تشلاق نمودن مهد علیا
علیا چیره و سوی بجنت آوری خانواده گیزه چون عمارو و حمام سعادت فرجام دولت و زر افروزی بدیستیاری کارکنان عالم لیب نصرت
و بایده وی بایده و حضرت اعلی شاهی ظل الهی در جمیع امور به یاری و حضرت خالق الارض السماوات التی گشته و بچشت همیشه رو فق مراد و حسن
کامیاب مسرت و تمنی بگردنه و قایع حکایت حضان قوی بنیاد به تیروی همت و امداد اقطاب و اوتاد که متعلقان کارخانه عالم
بچسپن جهی، روی نیاده القصه چون خبر معاودت خیال اعلی سردار بکابنب وان و رجه و ضوح یافت عزیمت بصوب دار السلطنه تبریز

معطوف داشته از دره نه کور کرکهی اقامت اردوی نصفرنشان نوده کوچ کرده و در ساعت سعد و زمان مسعود و اخل شهر شده و مرتع
قشلاق انه اخشه و در جایهای محالی که کوجانیده و بوده آنچه بمجال قریه رشته او بده در بین [illegible] جا بجا آتشه کرده
شیت و بیحال بوده و باشد بظهور آمده و بکی آنحاجت از مال و دیوان آذوقه و مایحتاج و پشتبان غایت شده و چون اراده و امالی با بیحال
از آینده ایران تعلق گرفته بوده و دران پشتبان خلق بی نهایت از انطلقه و رغبت مرض موت گرفته از آمه و بجایر خاص شاهنشاه
و در بیار چون اسپ شاهی و در انگ نموده حضرت اعلی از غایت ترحم و شفقت بخلق انه حکم فرموده نه که همچی از امنه که از جنگ ایل
بهای باقیه نه با سمن اصفهان شتافته تا نهایت و استقامت ایروان کرا الیوم بر حسب قضای قضا انگه کوکب حوادث است بر
آنولایت آسایش نموده و بغراغبال روزگار گذرانده و همچی کثیر تا بانه کوچ نموده و انه شده و در موکبات اصفهان با شیان محل زراعت و تخم
و تقاوی شفقت شده و مائه هزار تومان بر چین بعت از مال و دیوان با شیان داده نه امیر گونه خان حاکم ایروان و دران پشتبان با متفق
سلطان گنجه و حاکم نخجوان و سایر تاجیان در انفاق تشلاق نموده و کجلیان حاکم گرمارا بر انه فرستاده نه که تشلاق نامه و سایر امرار حضرت
با قیه تا بجای خود فرستاده گرتیب و تجهیز لشکر نموده و در اول بهار باردوی نصفرشعار پیوندند و رشیس سفیدان و مایحتاج را قدغن
فرموده نه که چیک تفضیل آبا و اجداد خود را که در عراق و آذربایجان و توابع مقام و از نقسیم داده و معتمد داده نه که با تفاق در اول
بهار متوجه بیلاق شده بوکب حضرت شهاریخی گردنده و قرچیان همام صولت بیحمیت ماهور کشته و چون ایات و ادارای و امیر الامرا
و ولایت هروان و بیرزاده اعظم گستهم بیرزاده ایکیسندل خان تعویض با قیه بوده بود آنحضرت اشرف نقد نموده و که پسر را همراه او
پیه کرده و بشروان و فرستاده که با لشکر کرجستان معاونت پاشیر تقدیم رسانیده و درین زمستان که مردوی از سمع طرف بروسیان
شروان نمی رسه آنولایت را مستحکم کرده انیه و به و سپاه و بدین نکهونه تیتی علیا خاص خود را در انگ طبیعی و قادو یاوین ظاهر و هم بدا
کرده انه هر چند بر ضمیر اشرف واضح و هویدا بود که تهمتان او فروغی از صدق ندارد و مطلب اصلی او آنست که بهوز از ایالت خود
رسانده اما حضرت اعلی شاهی ظل الهی گرای عالم آرایش اشطام بخشش سلسله ظاهر و باطن است بنابر استمرار قاعده و دوستان
روائی و مراعات سلسله ظاهر مستحدین میرزا را منظور انظار شفقت شاهانه گردانیده و بر تبه امیر الامرائی و لقب [illegible] مفتخر
و سرجنه گردانیده و چند کیس اگه غایلیکی امارت داشته و ترجمه دارت سرافراز فرموده و ولایت شروان را در میانه خان نه کور و امرا
تا پین اوقسمت فرموده و انه و ارالارشاد و پس گردانیده نه که در آنجا حاکمی خود و لشکر گرده و در روی توجه بقصد آورده نه و حکم
معلی اصدر و شیوست که هر کس از امرا و مین و ایالات عوالی و روپس و اوشنی و اوجاق و خواهش و انجه نوه و عزیمت کستهین خان و
امرای شروان اختصاص یابد امری مانع نشود و اکپسندل خان را بر اهی حضرت از پیشتر گرده و انیه و حکم گرده نه که با تفاق و جمعیت
دگر مرضع و سایر تشریفات و لایقه مرحمت فرموده نه و بعد رخصت اشرف نگاه داشته و بدرست اشرف نگاه داشته سایر فرزندان
و عزیزان پیشتر آن سلسله گرد و دارد و دی معلی او بده رخصت انصراف با قیه با تفاق پدر و پسر داده شده و امرای گه هر وقت
کستهین خان تعیین شده بوجهی است گه مرقوم گیرد و شاه بیرخان گه از زاده و الیان قدیم و ولایت تکلی است و مدتی او بگه پایه بیرزا

حرب کمتر را بفرجی و فرخنده فالی گرداینده و هوازم حشمت و سور و مراسم شادمانی و سرور را تمام فرموده و مراسم خسروانه بجهت فرزند خاطر خویش او بذل و امرا و اکابر و اعیان و مقربان بارگاه و لشکر و اعیان سپاه که در آن ولایت در موکب نصرت شعار بودند هریک علی قدر مراتبهم پیشکشهای نوروزی خود و امرا و حکام سرحدهای ممالک از نظر اقدس گذرانده نوازشات ارجمند سرافرازی یافتند در همین روز فیروزه نشان امیر گونه خان قاجار که برحسب فرمان در انتهی نخجوان اقامت داشت آمده و خبر جنگ اورا با محمد تکلو ی پسنیق رومی و انهزام یافتن او را از مقابل که مصور و رسانیده و از نخجوان قایم و اخبارهای نخالفان چند روز اسب و چند قبضه لنگ گرانبها که لایق سرکار همایون اعلی بود آورده بنظر اقدس گذرانید شرح این سانحه آنکه محمد تکلو که خود را از همگنان روزگار میشمارد از جانب سردار رتبه امارت و پسنیقی یافته با فوجی از ابطال رجال تا ریوان و کوکچه و آنحدود آمده بود بگرد خود و قرنباش گرد آنحدود توقف نموده با بعض

بآن مایه مردم واقف گشته وی بجاده آورده و او نیز با وجود کمی لشکر بی آداب بجنگ شتابد رت نموده و بیکبار خبر دار مشود
که لشکر مخالف اطراف و جوانب او را فروگرفته اند از کمی غفلت و پیچیدگی جالت هوش آمده بجاره و چاره گزاری نمی دیده تن در بارزوی
و مردانگی خود را ازان ممکنه بیرون نداده صلاح و فرار چون در گرفت و مخالفان برادر او را دستگیر نموده و بسیاری از مردم او در آن
قضیه مقتول و گرفتار گردیده نداد و با بقیه السیف شکسته و پریشان حال بمرند رسیده و در عین ورود قوریچی باشی یا او بزبان عتاب
و سرزنش خطاب کرده چون فایده دران مترتب نبود بارگشته بحضرت اشرف آمده درین اثنا خبر رسید که قهرمان پاشا و مصطفی پاشا گرجی قبل ازین
فراریانه بودکه رسیر امیر کوه خان رونده و در آن وقت صورت جنبت حالا آن عزیز را تعظیم داده و بوده و سه هزار کس بطرف باکو فرستاده
که میران محمود یزدانکو و محمد شاه خان از آب عبور نموده و بر سر امیر کوه خان رونده حضرت اعلی شاهی ظل الهی در میدان صاحب آباد بکوچکان
بازی مشغول بوده که ملازم امیر کوه خان آمده عرضیه او را بکفی داده که یکی از میران محمودی باو اظهار دوستی کرده از غربت رهایی
او را اخبار نموده و او زمانیه دکفت آنچه در حال قریب بگذار آب شده اند بخاطر انوخطر نموده که از تبریز احضار نموده اند فقط آن یکنفر
در آنیه از پیش امیر کوه خان و از پس لشکر منصوره موکب همایون شیانه او را در میان گرفته سزای آنقوم در کنار شان نهند فوق الحال
اگر این خبر صحت میداشت بپستیده و مجمی او دالفقه حضرت اعلی اعتماد و مضمون عرضیه و مکتوب کرده و چون در اعلام سپاه پیکری
در نیکه نه غریبتا تاخیر موجب ندامت و شوند تیر است عاتب پای غربت در رکاب سعادت آورده و بسرعت برق و باد از
مقصد شده و چون بقصبه سلیق و حوالی صاپس رسیده خبر آمد که پاشایان گرجی از دوان بیرون آمده و چون یک مرحله طی کرده اند از اینجا
حضرت اعلی و طایفه قزلباش که در رکاب اشرف اند نزیشه کرده و مصلحت ندیده که از اراده و عسکر سردار این مقدار در رشوند
فتح آفرید گرده و از کمینگاه بازگشته چون عساکر منصوره و از تبریز بیرون آمده پیشقدمیرش بودند که قوریچی باشی را تاخت و دایت
الیاق که حاکم آن از متوبان روسیه بوده بقرب و جوار و بعضی نفیس در آنجا بوده و چند روز نقاره و دشکار پرداخته بعقده دولت
بازگشته و عساکر فلفر مآل از قصل جبال صعب المسالک گذروده و از کنار رود ارس گذشته از کثرت برف جنود و مخال را عبور ازان محال
میسور و بیزدی قابل گرفته الیاق را تاخت نموده و غنایم بیقوفر بدست آورده و نایگیر از قفقاز نما و صبیان کفره و فجره را که با
جنود مسلمین و غازیان نصرت قرین بمحاربه پیش آمده و خرق زده نموده و هزیمت شده و بودند و اسیر ان نشاشر غا گیر بده جواز
رسیده او بودند اسیر گردیده و بنظر منصور با غنایم موفور و مراجعت نموده و موکب همایون پیوسته **ذکر قضایای گرجستان و شیروان**
و محاربه کسنه خان با میان و فلر یافتن و بیرون آمدن اول شیروان و طی قضایا سال گذشته رقوم گلک بدایع
نگار گردیده که ایالت و والی گری ولایت شروان نامزد کسنه خان شده بود که چون فتح الله تعالی بعد از فتح و تسخیر ایالت
یابد و الکسنه خان پدر او از رفعت اشرف متقبل شده که مجادلت و فرزندش به کرجستان رفته و درین زمستان آن ولایت را
با لشکر قزلباش و جنود کرجی مسخر ساخته به پسر چاپار داده و بنا بر تعجیل از عساکر و در معرفت الکسنه خان روانه کرجستان فرمودند
که از انجا بنوعی که مقتضیه بایشه تواند بود بر سر شروان رونده و بعد از آنکه بگرجستان رسیده و چند روز از زمستان راه آسوده هر چند کسنه خان

بیست و دویم شهر محرم پسند خمس عشر و الف در خمان امان حضرت ملک سبحان مزار السلطنه تبریز رسیده و امرا و ارکان
دولت بسخره مامور کردند بتعمیر و ترتیب قلعه مأمور بودند الحق دران کار دیده پیشانی نموده و در عرض بیست روز قلعه باتمام
رسید که تا معماران قضاء همنه سبحان قدرتهای قلعه نردبان سپهر نهاده و بروج شیشه و کنگره و دون را بگنگره های ماه و مهر
استحکام داده اند قلعه باین متانت و رصانت در ساحت گیتی بانشانه و خندق عمیق مانند گرداب عقل خطر نموده و بآب باران
و آذوقه و یراق دو سه ساله از توپ و تفنگ و بارود و بیمه و نفط و غله و امثال آن تعیین نموده اند الحق این قلعه پری صاحب
تائب بود و رویین و امرای واگراد و مردم دور و نزدیک ظاهر شد که خود قرائش دلبستگی بآبن خلک و از نه و آنان
دستازان برنی دارند و پستمدان عصر چنین تاریخ خوب در باب اتمام قلعه تبریز نیافته در سنگ خوابت انتظام داده اند از ان محل
جناب اعتمادالدوله عالم پناه وزیر اعظم تاریخ یافته دین قلعه سنه سبع ماخت قلعه تبریز خوبن تمام یافت و بیه کاله
دین پرسنج شد باعث امنیت تبریز گشت امن شده تبریز ازان تاریخ شد سود او راق را بجا ظر رسیده گرد تاریخی
فکر نایه شبی دیرین اندیشه سرزانوی فکر داشت خود خود و پن و طبع انصاف گزین چراغ پیش در خلوت فکر دل افروخته
ایمنی روشن شد که جناب اقصی دین قلعه و تاریخ داد فکر و جه غث و اده و ازین بتر چه توان گفت خاتمش باد مصطلح اهل
این فن اگر تاریخ در آخر مصرع تمام شود بتر خواهد بود قلعه در وصف تاریخ دمع قابل در رشته نظم در آورده و بود و لفظ
ثبت افتاد گردد قوانی محول و معروف واقع شده باید که در قطعه و قصیده و پستادان خنور جانیز داشته اند در دیوان
خلایق المعانی همچنین ازین قبیل بسیار است معذور خواهد بود شاه عباس شاه والاجاه خوش بنائی نموده و تبریز
قلعه ساخت چو سه سد باسپهان و جه خوتریز طرف حصن رفیع بنیادی که نه کسری نهاده و نه پرویز قلعه کل
قلعه کردون سخت جنان جوزای اقل تبیز دو پیه قلعه که شیر کردون را خود او زه و محال ستیز بهر تاریخ گر
میکردم طبع از زیرکی نوا کیز خردم با یک زد کای نادان آبرو بهر این فسانه مریز نور این معنی
سراجه خیب تاقه و ضمیر سحر آمیز گشت علم نخاطری که او به معنی انجام فکرتش لبریز آصف جم مدار اگر خود
زر پیش همتش ارزیز خولی طبعش از سخندانی ببر تاریخ گشته نگر تبریز طبع از شوق شد فرح افروز دم از خوبی نشاط انگیز
جون پرسیدش ازان تاریخ باتفی گفت امن شد تبریز بعد ازین لب بدعا بر بند دست در دامن دعا
آویز تا او ثبت بر صحیفه دهر شرح تاریخ خسرو پرویز عمر و دولت قرین عاشق او در جهان تا بود ز رستاخیز
ذکر آمدن بیرمخوش و یاغی شدن قرائش بجانب قراداغ و مراجعت امرای مغلوب باسکو و گرمه و آمدن ایشان بر سر قرائش و
جون خاطر خطیر اشرف اعلی از تعمیر و ترتیب قلعه تبریز فراغت یافت و لشکرهای اطراف بارگاه و بوک سعادت جمع آمدند
اراده خاطر فیض مظاهر بران متعلق گشت که لشکر منصور را روانه و جهه به دان سرحد شته اول آنکه جون جناب حضرت اعلی در آغاز و آمدن و اعتبار و تماوین چنین روزی امرا و محاربه نه به چنگ کوچ این شیشه زنانه و استمالی امرا

روسیه اعتراز نموده مردانه از میگوشیدند خانجوخه نفرا در روی تخته پل کنار خندق دستگیر نمودند و قریب دو از کس درین معرکه بقتل رسیدند و چند نفر از معتبران روسیه خصوصاً خاندان اقای متوفی آقاسی گرانمعتبران روسیه و مردان دولت عثمانی بود با یک پسرش اسیر و دستگیر شده و عساکر نصرت نشان بزیروی اقبال شاه جهان بفتح و ظفر اختصاص یافته اردوی قزلباش در حوالی شهر مکان مناسب فرود آمده اردو و خیمان در برابر سردار روسیان سراپرده و بارگاه بارج مهر ماه افراشته امرای عظام و رکبال شوکت و اقتدار خیام نصرت انتساب نموده و سایبانهای نفرا فراخته روز دیگر چنین معلوم شد که جمعی از خنود روسیه و لشکر سیاس بگوک سردار می آیند خان مذکور قرجغای بیک را با جمعی از علمان بر سر ان گروه فرستاده خنود اقبال را دستش فرمخی و آن مان کرده و قاتی دست داد و غنایم بیان ایشان کشش قتال انتعاب یافته و بزیروی دولت قاهره و شکت بجانب اعدا افتاده و جمعی تقتول و برخی زنده دستگیر شده و محمد پاشا نش کار شور کر سردار اکمره بود زخمدار گردیده چون زخم مهلک داشت از رخم گذشت و افواج قاهره بجشن و فیروزی عود نموده و بار دوی امرا منتی شده در آن روز که قرجغای بیک باز آرد و بپرون میرفت روسیان شاه نموده که لشکر بسیار بخیر و بپرون رفت و نظر بر بازگشتن نیامده لشکری با شده که تاخت و غارت سوار شده و بنداخته تصور اگر بر سر سردار قزلباش کمی خنا که باشد مقاومت روسیان داشته باشد بیت بیات اجتماعی از شهر بپرون آمده و نیکپر بازیدر عقب دیوارهای باغات سواد شهر باز داشتند که اگر طایفه قزلباش پای علاوت پیش ننهند بزخم گلوله تفنگ باز پس گردند ازین جانب خود نوازم عزم و احتیاط مرعی بوده قزلباش چون اقبال ستقه جبال را تماده و عرب و قتال او بنده و تلقی نامحمد و دانظر الیف قزلباش درین روز معرکه کارزار روی او آورده فی ما بین حربی صعب اتفاق افتاد و میان تاب صدمات دلیران خود قزلباش ماندن نیاورده پشت بمعرکه کارزار داده و روی بشهر و قلعه آورده خنود اقبال خاطر از تاک زنند قی دانیده خود و آن روسیان در نگام گریز از دروازه متعدد بود جمعی از ان دروازه راه بیابان قزلباش بر روی مدبران دروازه دیگر آورده عساکر نصرت نشان فرصت غنیمت شمرده اگر از باروی برروح قلعه و مخب و دیوارها گلوله تفنگ بیکپر بیان بر سبال مرگ میریخت اصلا از ان خیشه یکار زار کرده نکرده بلستانهای باستان کمن زال روزگار را زیاد رفت علمی کثیر از روسیه از دروازه فاشهر بستان نه مرکشته جنابجه مردم اردو بازار رمایه باغات و خرابات حوالی شهر قریب چهل پنجاه نفر روسی که در گوشه خانه خرده بودند گرفته آورده بجا سایر خانه نه درین معارک از سپاه منصور کسی که اسم و رسم داشته باشد ضایع نشده زیاده از سیصد سپاه نفر نباوزنیده دیگر روز قوت و قدرت بپرون آمدن نامده در قلعه خزیده ناچار در قلعه آن ذخیره دلیر یاب بوده سردار معدالت گستر چون مصمم گردید که ساکنان خطه و ان را قدغن ماکول عسرت و تنگی نگشیده عنقریب از حسرت نان جان می دهند خرقی بگرگ گذارند که در توقف کردن و آن خنا کرده ما خود از نگشیده که چون مقصد اقصی قزلباش از نحاصره و آن مدینت آوردن اوست مرگاه از قلعه بپرون رود خنود قزلباش دست از نحاصره باز داشته تعاقب انتهاز می نمایند یا باز نیکرده نه زبهر تقدیر

محصوران قلعه و ان از ضیق محاصره و نجات می یابند الحقه گرمی برآب زده و کشتیها و سفاین کنار دریاچه و ان که بطرف آن قلعه اتصال دارد آورده باجمعی که مصلحت وقت در مراقبت ایشان دانست بسفاین در آمده کشتی اندیشه را دریاچه ساخته پوشیده و پنهان بپروان رفت الحه در و خیمان تحقیق حالات و محاربانی که در آن فصر بارد و سیه و قوع یافته بود بعرض اعلی عرض نموده و در ایات نظم شعار بعد از زده و این اخبار را در الساطنه تبریز بفیروزی و اقبال در حرکت آمده منضمت همایون تعاقب الحه در و خیمان و امرا عساکر نصرت منش با تطرف واقع شده و چون تحقیق پیوستن رفتن جمال اعلی در اردوی امرا شیوع یافته تحقیق پیوست تعاقب او در حرکت آمده تا حدود جوزه ارجیس که احتمال پیوستن او رفته شده در ان حدود اثری از و پیدا نبوده معلوم نگشته که بکدام طرف رفته شرح رفتن و باز آمدن او در چین سال تقریب رقم قلم تحریر تعقال میگردد و مجمو الحه در و خیمان و امرا از خنده و ار چین خان بصوب مراجعت انعطاف داده و جمیع خلوات و حوالی و اطراف و خرابه و خانه ها تا بازگشته در یورت سلطان آباد از اتحال خوی بوکب مقدس همایون سوسه منظور انظار گشت شاهی ظل الهی چند روز بسرت و شادکامی بعیاقات آنجا نذ و دنتباط سیر و شکار پرداخته موکب ظفر نشان تا صحرای چالدران که بزرگاه پادشاه جم تمکین سلیمان شان و سلطان سلیم فرمان فرمای ملک روم بوده چهار شهر که اتفاق است توجه فرموده و در ان مکان سرهای قتیلان معرکه و ان دگر شاران ان معارک و اختران ها که بست در آمده بود بنظر اشرف در آمده و چون دانسته که از انجا میان معرکه دلیری و دلاوری که در آن هنگام بظهور رسیده بود بعرض عرض در آمده بلطف خسروانه اختصاص یافته سرهای مخالفان روسیه در ان صحرا بشکل گوی تکب پای تخته و داده باش طلعان بود در ان دشت و صحرا سرهای نثار آشیده و چون معینان نمیبود و مولانا عبد الله هاتفی بخاریت تشبیه کرده و درین بیت تمیز نامه داده و تخوزی داده و شاه و در ان چین و دشت در شت سرنثار آشیده و چون نثار پشت ازغرایب اتفاقات مکرر چون صد سال پیش ازین در همان مقام سیاه آن دو پادشاه جنگجو اتفاق مصاف شاه و چشم زخمی بطبقه قزلباش رسیده و سرهای جان نثاران معرکه اخلاص در ان بادیه افتاده بود بعد از صد سال رودگار در مقام انتقام در آمده سپاهان دشت سرهای روسیان در ان صحرا منظور نظر عبرت گزینان روزگار گردیده خندان آقای متوفی بجهة رابطه آشنائی و دوستی که با خاندان آقای خان نامدار داشت بجهة رعایت خاطر او با پرسش سعادت بخش و نجابتش یافته ایثار را بقراجه داغ فرستاده تا که حاکم آنجا بطرق همان نگاهدارد تا زود خاندان آقای خان فرستیابند در ان ایام هیئت فرجام که اردوی گردون شکوه در ان صحرا توقف داشت رای جهان آرا اقتضای آن کرد که در بلده خوی که فی الواقع از لطافت هوا و عذوبت ماء حضرت و طراوت صحرا بهترین لیاقتین و قصبات آذربایجان است و بجهة آنکه در سرحد واقع شده و هر دم آنجا اکثر اوقات گلگون خواست از آنجان عزم رکاب بخش و نگشاد ترجیت و تغیر داده و قلعه نباشود که در نزول حوادث و هنگام شورش آن بلده را

ایشان حاکم انصاری بیخ استه شد دوم آنکه الکسندلخان با ازماوران کرجی مخصوصانه نه نکانی سیکرد و در قازان
ایشان حجاب و بوآب بود و معاونت و دور باش سیاولان و الیگ آقاسیان را هرگز نه بود و نه بود و همچی که حقیقه کجا
بخلوت سرای الکسندلخان میرفته عالا در هر روز و دیگر بار به بوان خانه خانه نازی یا فتنه از اخواه و گاه او دیگر گرش با
یکدیگر عهد و شرط نمودند که در هنگام فرصت با بقام خون الکسندلخان او را از میان برداشته و به نیکرو الکسندلخان که عزا
داشت را دوی بگرجستان آورند با آنکه گیلی ازده و اشوابان او را از نمو اصفه گرجیان خبر دار کرده از ارکان عقلت و
غفلت و غرور نگاه فینی در خ آن حادثه پرداخت و از اده نمود و بود که چه نفر از معتبران کرجی را که همراه با خود بود نه زیان
برداشته بخواجه خیاط الدین کاشی وزیر الکسندلخان که در آن وقت وزیر او بود و مشهور نه و زیرکی تدبیر سوا صفه گرجیان را
کذب و در وغ محض نمود و خان نامبرد از زبان او را و مستعرف ساخته خاطر نشان کرد که اگر دست تعقل صدی از ایشان آنی
موجب خوف و هراس کل آنطایفه میشود و خود با عقلای زمان آن قوم در این باب گفت و گو نمود و مواعظ و نصایح
پرداخت آنجماعت اقرار نمودند که خان ولی نعمت زاده ما ست و از و هیچ گله و رنجشی نداریم اما از اعتماد و تعرض سپاه
تنگ آمده و استطاعت توقف شروان نداریم و جناب وزارت مآب فرار و اگه گاه ما محتاج ایشان را از سرکار
خان سرانجام داده و بعد از یکهفته رخصت گرجستان و همه و تعلقات مذکور را مرحوم داشته خاطر خان ساده و دل نامبرد را
از قبل ایشان فارغ و مطمئن ساخت اما موعظه و پند دوران قوم سود نبخشیده و از این کمکر رسوخ ایشان در اراده و خاطر خود
متصور کرده و نصف شبی که در کنکاش بود نه از ماوران کرجی با تیغ های کشیده و خنجر گاه و جناب خان محمد کشت آغاز سورش و
غوغا کرده و قرا چریهای حارم خانه شریفه که از جناب حضرت اعلی تر و اورثه بود و آگاه شده بی تامل به خود را بحجره گاه و زنانه
داور از خواب غفلت بیدار و از پیچاره خبر دار کرده و او سراسیمه عقب حجره گاه و را با شمشیر شکاف خود را بیرون انداخته
بمنزل علیخان موافق رسانیده و کرجیان عاصی بر روان حجره گاه رفته و جوان ماه سیما را بی نهایت که در خواب بوده
بتصور آنکه یکی از ایشان کشته علیخان است تیغ نه پاره مارکرده و همچی دیگر رو بطرف خیمه گه بنیرهای الکسندلخان
گاه سیاه شته و بت در آورده و ایشان را بجمع خود بوسیله کشته علیخان جوان پیشانه حیاتش رسیده و تقدیر آلهی خان بود
که چه روزی دیگر گرد و فردی نماید از ان حمکر نجات یافته بسلامت بخیمه علیخان رسیده حمکر از اقصر شته که گرجیان بارد و میان
سوا صفه نموده و با ستظهار ایشان بدین حرکت اقدام نموده و در خانه علیخان کرده نامی نوا شته طبقه قزلباش که در سبب
دو مرجیا بوده نه آنجا جمع آمده و در آنشب هولناک شورش و غوغای عظیم بوقوع پیوست گرجیان آواز گرده نامی
و جمعیت لشکر دانسته که از سبب کشته علیخان نر سیده و بیایت اجتماعی بیرزاده بارا گرفته روانه گرجستان شده نه کشته علیخان
و امرای قزلباش صبحی بطریق ایغار بتعاقب گرجیان در حرکت آمده که شاید اتفاقی کشته یا بیرزاده های گرجی را که دست
آویز آنجماعت اند از دست ایشان توانند گرفت و از سواد پیراوه وی خود را در پای قلعه گذاشته رشته دی که از ان

کشته علیخان خود با سعد و دی پیشرازه دیگر گرجیان رسیده طایفه گرجی خان از رفتن بچه و در مقام مدافعه ایستاده
پای ثبات فشرده مصر گیا تا آواز بلند فریاد بر آورده که تو سلمانی و مارا حاکم انصاری می باید و در قتی که نهایه تا و توهیچ
گفت و گو نبود اتحادی بجانب تو نه تیم عالا که این بحث روی داد بیکدیگه خاطر مازتو مطمئن باشه لولی امنیت که از سران حاکم
گذشته باز کردی و الا با یک تن از زنا در حیات نباشه تا تو قتال مینایم چون جمعی کثیر بوده نه و صرفه در جنگ نبود امرای عظام کشته علیخان
را از لجاج و عناد ایشان گذرانیده و ترک محاربه کرده نه و از خوف روسیه جرات با بگشتن پیای قلعه نگذرده و از نجا بازاره غرقه عیش
گرفته و دست از اعمال و اشغال گشته ما کنار آب گرفته هیچ جا از آنم نگرفته شد تیز و سلطان محتشم چون زخمی داشت که سوای
نمی توانست گرد و راده و مانده بود و مردم را دوستظر باز گشتن خان و امرا بود نه در این اثنا چند نفر از اعزه زمان سلطان آمده و بخیر
غرقه لشکر رسانیده و در کمال اضطراب او را بر تربته بود نه از وقوع اینحال مردم اردو بیم برآمده و نمود روز گیر طاهر گشت و از خوف
روسیه یکی دست از نایعرف خود گشته راه سلامت پیش گرفته و اموال و اسباب بسیار از تجار و مردم تا زه رجا مانده روسیان
خود انتخابی را برخود و قریب حمل کرده و از خط و اسباب اعلی که و اند سرا قفه برنیاورده نه و اگه گیی از عمکار خانها پیاده بوده
و از ضعف و بیماری قوت فرا نداشته و اراده و مانده بود و از هم گشته شدن رجا نیسته افغان و غیران خود را بدر و از ه رسانیده و از حضرت
در آمدن طلب نموده و در بلبان او را بشهر در آورده نه و آنین و اقعه عجیب و غریب را که روی داده بود تقریر کرده فی الواقع
این قضیه عجیب و غریبه از غرایب حادثات القصه روسیه بعد از اطلاع بر حقایق حال آثار شیاشت و شاه کام
نموده و از ضیق محاصره و حسرت نجات یافته روی باده و می قزلباش آورده نه و اموال بسیار و ذخایر بیشمار که قزلباش جمع
کرده بودند بدست روسیه در آمده و از فقدان ماکولات فی نیاز گشته و امرا که در موکب جناب خانی نگذار گرسیده بدین
توقف عبور کرده و با مارماکان و قفه و خذا زعقب بیرسیده و براه ضاع روسیه و عدم اطلاع ایشان از نحوا قعه عبرا
الکشت ندامت سیگزیده و پشیمانی سودی نداشت القصه از غایت حالت و عزور سوی تر پی جنگ و جدال شکستی فاحش
قرین حال گشته علیخان و امرا که شاه دارالارشاد را در پیل آمده و بجنگ تارک و بیقصیه افتاده نه و امرا که از ارکان آب بسرعت
و استعجال تمام بر هگاه گرده و قشتاوه رسیده و در روزی که اردوی کیان پوی در قلعه ماکو تزول اجلال میمنود و بخبر
حالت اثر بعرض اشرف اعلی رسانیده ذکر رفتن گشتن علیخان و رفتن خانگرجستان و حالی آن و حالی آن و از ان و از تقدیرات

ذکر رفتن گشتن علیخان و رفتن خانگرجستان و حالی آن و حالی آن و از ان و از تقدیرات

چون خبر عصیان و طغیان گرجیان و بیرون آمدن گشته علیخان از شروان بسامع جلال و گاه بخش گاه ران
رسیده و از بیرچون کس فرستاده و استعداد نموده و بر آنوقت معاونت و امداد جایل زاده و بقه لایق و دولت قاهره بخود نموده
اگر خود خاطر از آمدن سرواره عسکر روم جمع نشده بود و در آن هنگام که آمدن لشکر محتمل و بعد از کردن کردی از خود نموده اقبال از جانب
جلاله جلال مناسب حال و لایق دولت پیوند می نموده و دوم آنکه چون این واقعه از سر گشته علیخان از خصیان گرجیان آمده او از گاه
آزرده دل بود و هر گاه که کومک و مدد یابد او را قدرت و اقتداری بهر صدی تامل بر سر ایشان رفته مادی که از ان طایفه

انتظام نگشته پیشتر مهم دیگر نخواهد پرداخت درین صورت کرجیان ازین دولت مایوس گشته خوف و هراسی که دارند
چنان یک بالفرد زنگس لبیردار پشتاه و اظهار متابعت رویه نوامند گردانیدنی لایق دولت قاهره نیست رای جهان
آرایان قرار یافت که در انتظام قشلاقی که خاطر از جانب سردار اصفهان یافته بایشه موکب مظفر قرین بجانب قراباغ و گرجستان
آمده خود بنفس همایون متوجه گجه شده و بعضی از امرا و حکام حضرت نشانرا باتفاق گشته یلیان روانه گرجستان نمایند
تا آنجا مکنون خاطر خان مذکور رایشه بعرض آورند لذا اورا بعواطف پدرانه پشتگال کرده اینده و مقرر فرمودند که
بموکب همایون پیوندد که انشاءالله تعالی بتدبیر پیشکی و تدارک متقابل او بجنبت موکب معدلت جاه و جلال خواهد شد شارالیه
از بادی و نخوت و غرور چنان سرمست شده بود که اصلا در اکی این مقدمات نکرده و بجرد اکه چند روزی پای ارمرتبه چاکری
فراتر نهاده و یکه بر پسند سلطنت و اقبال نموده بود و خیالات فاسده در کاخ دماغ اورا داشته بدرگاه معلی نیامد و بی آنکه
از نجاب اشرف مدد یابد بقرنستن گرجیان مادرت نمود و بخیال خود سری و خودرائی سبلی خطیر از تجار و سوداگران راه
شاه ارد و پس طوماگو کرجی را آواره و ملول و ترلزلی بایشه متحیران آنیا که مایه و بانی خوف گشته یلیان و بندر بهای اکمنه لیان
را بامحمدات آن دودمان طوماگو کرجی را برداشته بجانب بندر گرجستان که بحصانت و ارتفاع جبال و ضیق طرق
مابین آن ولایت و بدرقه و گشته یلیان در شهر زنگی که مقر حکومت و پیشقدمت آن دودمانست تردد نموده ابواب
صلح و احسان بروی کار خود بر آن و یارا از مخالف و موافق و سپاهی و رعیت گشاده اکثر مردم معتبر گرجستان بجانب
مبادرت جسته آثار انقیاد و بظهور آورده و هر کس از رعاه اهل عصیان در مقام اطاعت در آمده بجانبت رسیده تقصیرات
او بعفو و اغماض مقرون گردیده و کس نزد محمدزمان اسپشتاد و دولت آن خاندان حضوصا دیده ی قال و اله و طلوعات میرزا
کرجی جان سلطنت مآب مورث گرجستانرا باهم سپرده قرزده بودند در امور مملکت و خیل بگباصیل بود فرستاده و زبان
خلوت و اشتاق پیغام داد که مرا سوای جان نفرزنان و دران که در مقام قتل من در آمده و باعث چنین فساد شده نباد دیگری
کاری نیست و نسبت بفرزندان او که صلبا رحم این جانب اند بجز خلوت و اشتاق چیزی نیرسد و اگر آن سه جان
نفرتیز فرزندان که امیر اشیع تقصیرات خود ساخته اگر وده نادم بوده در مقام اطاعت و ترک فساد بوده باشند یلیان
تیر تعرضی از نجانب نیرسد و اگر بر این امور خدشه داشته باشند معتمدی ارسال دارند که یمین مغلظه موکد گردد و چون
اولیا بور سیده و ادای پیغام نموده از دیده ی قال تواضعات و پشتانه بظهور رسیده و ابواب جادت و دوستی
داشته چشم بران داشتند که جواب عرایض ایشان از درگاه معلی رسیده و بر انجمله امرا و اشارا بجانبه بیل آمده و چند روزی
برسیله و پیغام گزارنده و مادر امرا کی می کردند تا انکه منشور اقبال که بامهر و نیی خال و عطای گرجستان عموما و صادر شده بودند یلیان
رسیده و توضیح پوست که گشته یلیان بخود سر آمده و دوتاش و دو حکومت آن ملک متقرون رضای خاطر مبارک اشرف نیست
چون اراده ازلی تعلق بزیاده بود اتفاق نیفتاد و اتفاق نیفتاد تا انقوم گشته تفرقی و پریشانی روی بجمعیت و اطمینان آورده

و کامروای مطلب گردد و زیرا که قتل مدبر خود اگرچه بر باطل باشد لیس هوا پرستی و تعلقات دنیوی پسندیده خالق
و خلایق نیست و مع هذا بالیات تمکن گرجستان از جانب اشرف باد و تفویض نمایشه و اهتمام و درین باب معقون رضای
دلی نصت نیست و لذا او را در آنولایت کاری از پیش نرفت و در آوان جوانی و آغاز کامرانی از خسرو دولت
برخورداری نیافته قهرمان قضا قدر دست او را از حکومت ملک مدن کوتاه کرده همنوز از گشتن مدر شما و نگشته بود که
قضیه قتل او روی نموده مضمون این مقال که پرکش پادشاهی را نشاید دگر شاید بکر بخشش نشاید هرچند
در آغاز و اسپستان این چیت نوشته شده بود دگر در مقام حون نماسپستی بود مرقوم گردید بمفصل این محمل اگه حون
گشته یلیان در بعیر قبل از آنکه گرجستان و نموده متوجه معاملات شروان نشده بجهت استقام گرجیان و اسپشتاد خاص ولایت گرجستان
را از دست عصیان و طغیان پیش نهاد همت ساخته شبگت و آنچه از تمام متوجه آنولایت شده و تلفی کثیر از تجنبه و اوباش و
جماعت لزگی و شروانی و ایل آوزنکی غیر و انگ بر سر او تجمع گشته و شاه میرخان نیز از جانب شکی آمده و باو ملحق شده و
ازنا دوران کرجی را آواره و ملول و ترلزلی بایشه متحیران آنیا که مایه و بانی خوف گشته یلیان و بندر بهای اکمنه لیان
را بامحمدات آن دودمان طوماگو کرجی را برداشته بجانب بندر گرجستان که بحصانت و ارتفاع جبال و ضیق طرق
مابین آن ولایت و بدرقه و گشته یلیان در شهر زنگی که مقر حکومت و پیشقدمت آن دودمانست تردد نموده ابواب
صلح و احسان بروی کار خود بر آن و یارا از مخالف و موافق و سپاهی و رعیت گشاده اکثر مردم معتبر گرجستان بجانب
مبادرت جسته آثار انقیاد و بظهور آورده و هر کس از رعاه اهل عصیان در مقام اطاعت در آمده بجانبت رسیده تقصیرات
او بعفو و اغماض مقرون گردیده و کس نزد محمدزمان اسپشتاد و دولت آن خاندان حضوصا دیده ی قال و اله و طلوعات میرزا
کرجی جان سلطنت مآب مورث گرجستانرا باهم سپرده قرزده بودند در امور مملکت و خیل بگباصیل بود فرستاده و زبان
خلوت و اشتاق پیغام داد که مرا سوای جان نفرزنان و که در مقام قتل من در آمده و باعث چنین فساد شده نباد دیگری
کاری نیست و نسبت بفرزندان او که صلبا رحم این جانب اند بجز خلوت و اشتاق چیزی نیرسد و اگر آن سه جان
نفرتیز فرزندان که امیر اشیع تقصیرات خود ساخته اگر وده نادم بوده در مقام اطاعت و ترک فساد بوده باشند یلیان
تیر تعرضی از نجانب نیرسد و اگر بر این امور خدشه داشته باشند معتمدی ارسال دارند که یمین مغلظه موکد گردد و چون
اولیا بور سیده و ادای پیغام نموده از دیده ی قال تواضعات و پشتانه بظهور رسیده و ابواب جادت و دوستی
داشته چشم بران داشتند که جواب عرایض ایشان از درگاه معلی رسیده و بر انجمله امرا و اشارا بجانبه بیل آمده و چند روزی
برسیله و پیغام گزارنده و مادر امرا کی می کردند تا انکه منشور اقبال که بامهر و نیی خال و عطای گرجستان عموما و صادر شده بودند یلیان
رسیده و توضیح پوست که گشته یلیان بخود سر آمده و دوتاش و دو حکومت آن ملک متقرون رضای خاطر مبارک اشرف نیست
چون اراده ازلی تعلق بزیاده بود اتفاق نیفتاد و اتفاق نیفتاد تا انقوم گشته تفرقی و پریشانی روی بجمعیت و اطمینان آورده

انتظام نگشته پیشتر مهم دیگر نخواهد پرداخت درین صورت کرجیان ازین دولت مایوس گشته خوف و هراسی که دارند
چنان یک بالفرد زنگس لبیردار پشتاه و اظهار متابعت رویه نوامند گردانیدنی لایق دولت قاهره نیست رای جهان
آرایان قرار یافت که در انتظام قشلاقی که خاطر از جانب سردار اصفهان یافته بایشه موکب مظفر قرین بجانب قراباغ و گرجستان
آمده خود بنفس همایون متوجه گجه شده و بعضی از امرا و حکام حضرت نشانرا باتفاق گشته یلیان روانه گرجستان نمایند
تا آنجا مکنون خاطر خان مذکور رایشه بعرض آورند لذا اورا بعواطف پدرانه پشتگال کرده اینده و مقرر فرمودند که
بموکب همایون پیوندد که انشاءالله تعالی بتدبیر پیشکی و تدارک متقابل او بجنبت موکب معدلت جاه و جلال خواهد شد شارالیه
از بادی و نخوت و غرور چنان سرمست شده بود که اصلا در اکی این مقدمات نکرده و بجرد اکه چند روزی پای ارمرتبه چاکری
فراتر نهاده و یکه بر پسند سلطنت و اقبال نموده بود و خیالات فاسده در کاخ دماغ اورا داشته بدرگاه معلی نیامد و بی آنکه
از نجاب اشرف مدد یابد بقرنستن گرجیان مادرت نمود و بخیال خود سری و خودرائی سبلی خطیر از تجار و سوداگران راه
شاه ارد و پس طوماگو کرجی را آواره و ملول و ترلزلی بایشه متحیران آنیا که مایه و بانی خوف گشته یلیان و بندر بهای اکمنه لیان
را بامحمدات آن دودمان طوماگو کرجی را برداشته بجانب بندر گرجستان که بحصانت و ارتفاع جبال و ضیق طرق
مابین آن ولایت و بدرقه و گشته یلیان در شهر زنگی که مقر حکومت و پیشقدمت آن دودمانست تردد نموده ابواب
صلح و احسان بروی کار خود بر آن و یارا از مخالف و موافق و سپاهی و رعیت گشاده اکثر مردم معتبر گرجستان بجانب
مبادرت جسته آثار انقیاد و بظهور آورده و هر کس از رعاه اهل عصیان در مقام اطاعت در آمده بجانبت رسیده تقصیرات
او بعفو و اغماض مقرون گردیده و کس نزد محمدزمان اسپشتاد و دولت آن خاندان حضوصا دیده ی قال و اله و طلوعات میرزا
کرجی جان سلطنت مآب مورث گرجستانرا باهم سپرده قرزده بودند در امور مملکت و خیل بگباصیل بود فرستاده و زبان
خلوت و اشتاق پیغام داد که مرا سوای جان نفرزنان و که در مقام قتل من در آمده و باعث چنین فساد شده نباد دیگری
کاری نیست و نسبت بفرزندان او که صلبا رحم این جانب اند بجز خلوت و اشتاق چیزی نیرسد و اگر آن سه جان
نفرتیز فرزندان که امیر اشیع تقصیرات خود ساخته اگر وده نادم بوده در مقام اطاعت و ترک فساد بوده باشند یلیان
تیر تعرضی از نجانب نیرسد و اگر بر این امور خدشه داشته باشند معتمدی ارسال دارند که یمین مغلظه موکد گردد و چون
اولیا بور سیده و ادای پیغام نموده از دیده ی قال تواضعات و پشتانه بظهور رسیده و ابواب جادت و دوستی
داشته چشم بران داشتند که جواب عرایض ایشان از درگاه معلی رسیده و بر انجمله امرا و اشارا بجانبه بیل آمده و چند روزی
برسیله و پیغام گزارنده و مادر امرا کی می کردند تا انکه منشور اقبال که بامهر و نیی خال و عطای گرجستان عموما و صادر شده بودند یلیان
رسیده و توضیح پوست که گشته یلیان بخود سر آمده و دوتاش و دو حکومت آن ملک متقرون رضای خاطر مبارک اشرف نیست
چون اراده ازلی تعلق بزیاده بود اتفاق نیفتاد و اتفاق نیفتاد تا انقوم گشته تفرقی و پریشانی روی بجمعیت و اطمینان آورده

اعوان و انصار خود را جمع آورده باتفاق دیدی فال و جز های الکسه خان با او در مقام مجادله و محاربه شده ند و
کشته یکان نیز از اطاعت و انقیاد ایشان مایوس گشته سر بانقیاد ایشان توجه نموده و در کنار آب بارد و کسوالان از اعمال
یوقاق قزلباش روی داده و از جانبین هر چهت مقدمات جنگ پرداخته و در روز شنبه سیزدهم جمادی الثانی کشته یکان چرکی
و هو انقار آراسته و چکیان و لشکریان در محل مناسب تعیین نموده و خود با شاه و میرخان حاکم سکی که مردی جنگ دیده و کار آزموده
کنه سپاهی بود و بعضی امرا در قلب قرار گرفت و از جانب کرجیان میر نصف قتال آراسته گشته یکان میر نصف و امیر ایران
معرکه جماعت متواتر خوانده و بر کنار و کرج رود آورده و سنگ جبیت اشتر از هم فرو ریخته و تزلزل تمام بحال لشکر و راه یافته
بعضی از ایشان روی بوادی فرار آورده و بر یکدیگر پای شکست بر ایشان افتاده کشته یکان را صورت فتح و نظفر
در آینه مراد جلوه گر آمده شاه و میرخان و یکان سلطان شمس الدینلو و بعضی امرا و اقارب که گذاشته خود را شتابان گرد و فر بحال مصف
آرائی و ضبط لشکر از قلب جدا شده و بجانب دست راست تحرک فرخانی نام غلام او که از مرتبه رفیعت و نزدیکی بدرجه امارت
رسیده بود و فرخانی سلطان نگهبانیه در دست راست تحرک مشغول بود کرجیان مقابل او رو آورده او را فرانی انجم
مغلوب ساخته بودند مردم او از یکدیگر پاشیده بطرف قلب می آمدند کشته یکان این صورت را مشاهده نموده و قتی را
مهابت او اسب جلوت پیش مانده و نقیه سپاه شروع بگشتن کرده بی آنکه همی همراه باشند مهوکه در آمد آن قضای ربانی چنین
اقتضا کرد کرجیان کرتیهای خود را بر سیده دیگر کس او را نشناخته زبان کرجی رفتار خبردار نموده که این خانست آن
تاجست در گوشه سوکه او را شناخته روی باو نهادند و او از غایت حالت و غرور نفس سرکش که اسباب زمانه آزار
غیرت و مردانگی نام نهاده و مدتی خواست که از فرج قلیل روی گردانیده و در میان شجعان و رزگار تحمل زده و گریز پا نباشد
خارجس و تقیه تحک و تقلیه تحک در دامن او بند کرده و خود به خانی باگروهی از کفره در حمله آورده کشته و آنجماعت
چند پا سپانا نیا روح و تقان او بند کرده و از مرکب دولت بخاک مذلت انداخته بطرفه العینی رخمهای کاری بر او
زده و تا بام کارش پرداخته و از امرا و اعیان قزلباش و خود کرجی بهمگام هر بحال اطلاع نیافته بودند بعضی از کرجیان
یکان شمخال که در صف لشکر او بودند روز تر از قضیه قتل و اطلاع یافته کس بجانب دیدی فال و میرزا یان
کرجی و اتباع ایشان دوانیده که پای ثبات استوار ندارند کرجیان صورتی روی نموده و ایشان محل رزنده خود
ایستاده میبودند تا اکه قاتلان او رسیده و مژده قتل او را دادند و لوجوب فرع و اضطراب آنقوم کرده و فلسفه قزلباش
در جاده مقام خود ایستاده و شجع و ظفر تلقین کرده و قوع این حادثه در صحیفه خیال بهمگس نقش پذیر نمی گشت تا اکه چند کس
از مقربان و محرمان معتمد که در معارک از روی دانی نشانه نمیرسانیده مژده امرا خواسته که از حضور را نیان و آنشته
همچنان در محاربه باهتمام نمایند که تا دیدیر زایان کرجی را که دست آویز کرجیان است بدست آورند که در رتبه دست آویز
دست آویز ایشان باشد صورت نبست و درین اثنا کرجیان کس نزد امرا و پیشتاز دیدی که پادشاه جمجاه بون شاهی پیشقدم گشته بهمین

حکومت کشته یکان مینمودیم اکنون که هم محاربه کرد ما بحکم ایجاب بدو از تقدیرات آسمانی او تعقل رسیده دست از محاربه
کوتاه کرده و از طرفین مستعرض یکدیگر نشویم که ما را از فرمان قضا جریان تخلفی نیست دیگر آنچه امر و صلاح و دولت قاهره
دانند ما را مدان ماموریم ساکنند عمل نمائیم اما مرکس از ما و اجانب که بدین حادثه الطبوع یافت خان را نمی که بسیار و
بطوب خرقه تنا و ضبط لشکر از خیر قدرت امرا بیرون رفت ناچار بهمگام متعینه بر خاست و دیگر می نشسته و از نیم خورده و آسیب
کرجیان سراسیمه را و خیر تیه و فرار پیش گرفته و ازین بی اتفاقی بسیاری از لشکریان در میان خندقهای کرجستان
و بست کرجیان بی ایمان افتاده و در به شهادت نایل شده و بعضی را که در اجل ایشان تاخیری بود از اسب و یراق عریان
کشته از ان غرقاب جان پاره و در کمال رنج و عنا خود را بساحل نجات کشیده و اموال و اسباب بسیار از بقچه قزلباش را
مال سود اگر اهل السوق که مارد و دی کشته یکان سود او معاودت رفته بودند غارت رفته سود یکه از شیده و بودند یکان
تبدیل یافت بعضی امرا از آب گذشته باینطرف آمدند و بعضی همراه شاه و میرخان بطرف سکی رفته حقایق حالات بپایه
سریر اعلی عرض کرده و در وقتی که جنال اعلی سردار ما لشکر پیشتر روم صوبه آذربایجان از سلماس گذشته بطسوج آمده
بودند و موکب نظر نشان از زاه خوی و مرند تعاقب داشته در دره کوکه گیفر بخی قریه صوفیان تبریز است نزول جلال داشت
اینخبر رسیده کرجیان نیز صورت این واقعه را عرضه داشت موده و بودند جون واقعه از ان عظیم تر در میان بود و تکلی صعب
و الانحت بر لشکر فقیر روم مقصور بود اتفاقی بآن انجامد و حکایات نشنوده ذکر آمدن خانی الخان وزیر اعظم و سردار جنود آن
بجانب تبریز و محاربه میان لشکر قزلباش و اندام طایفه دوم بتقدیر محکمه متعاقب این و رطی قضایای این سال رقم زده کلک
سبر بن معال گردیده که جنال بهمگام درخطه آن حدود از ضیق محاصره رهانیده و ارزاده و یا کشتی بیرون رفت و جنود
قزلباش بعد از طلوع از پای قلعه برخاسته تا عاول جوازار چیس و اغلغه رفته و فلات آنجا را سوخته و تمامت آذوقات
را بجاروب نهب و غارت رفته بار کرده بدند و سردار ان کوه پیمای که بوش آباد شهور است رفته در آنجا رحل اقامت انداخته
و جاوشان قزلباش بحضار عساکر روم و عشایر امر نمودند که بجراحی و تسفیر ما مور شده و بودند بالجمله و منتشر شده که دوستا
بسرعت و استعجال تمام طلب کرده و پاشایان و چکر بکیان و سیران سنجق رومی و اکراد تبعیض میر شرف حاکم خوی
و میران محمودی و سایر قبایل از اطراف و جانب مرو پیوسته و در او اخر فصل پاییز کرده و امنود و روی خانه
بآذربایجان آورده و از زاه الیاق لباس ائمه از میران سنجق و کر بالجمله شبی که بعظم شان و قدم و دمان از اقران
امتیاز و اره و از آمدن تعاقد و رزیده اما پسر شش برادرش را با جمعی قزلباش فرستاده بود امیر خان برادر دست نیز بود و تنها
حضرت اصل بعضی همانجا خیمه هم جانجه عادت قدیم زمین دارست همیشه طرفین را محوظ داشت در هر وقت اطاعت طرف
الزم باشد بظهور می آورند همچنان سردار بختی گشت القصه در همگامی که موکب همایون در حدود و نخجوان در کنار آب ارس
نزول جلال داشت خبر آمدن سردار متواتر گشته بتحقیق پیوست رایات فیروزی آیات خانجه اشعار مدان شده و از بورت

درحرکت آمده در حاجز و از آب عبور کردند و بتعمیر قلعه اردوان را موقوف داشته دفع سرکشان را اولا بجهت تامین
وارزاه جویی کوچ بکوچ آمده ساحت آنولایت مضرب سرادقات اقبال گشت ازانجا پیرمحمدخان حاکم هزیر را
پیشتر فرستادند که مردم مواضعی را که بر سمت راه و سیله باشند کوچانیده بجبال حصین فرستد تا آذوقه آنچه توانند برده ضایع
وتلف کنند و باستحکام قلعه و سرانجام اسباب قلعه داری پرداخته از مردم شهر هرکس بقلعه آمدنی باشد تا آذوقه و یراق قلعه
برده و سایر مردم را تا گوکچ سازد و مرکاه حکم شود پیروان رونده و پیرو با خان برسمت فرمان کوزه راه طی روانه شده
کیفیات مرجوعه قیام نموده در شهر اجاره واو باش آمنگ بی اعتدالی کرده دست تجارت و تاراج برآورده و حرکات
ناهموار از سپاهیان نیز صدور یافت اما پیرو دا قان بحمیت دفع فساد باش دوکوچانیده و هرکس را که دست درازی
بمال تجار و رعایا کرده بودند تقبیل آورده و سرهای اشرار بر میزه کرده و در محلات گردانیده و آنشورش برجزئی تسکین یافت
درخبر دار یک توپچی باشی با توپچیان و لشکریان که بمراسم قلعه مامور شده بودند باشاق پیرو دا قان بقلعه درآمدند
در سرانجام امور توپخانه و اسپیکام روح و بازو بسی بظهور آورده و دوی کبان لوپی و در وازه خوی
توقف نموده جمعی ازخوانین و لیرو چاپاران کار آزموده بر قراولی تعیین شدند که تا حوالی اردوی مخالف رفته بکیفیت و
کمیت لشکر و نیک و بد احوال ایشان اطلاع یافته خبر تحقیق می آورده و باشند و قراولان مذکور بنوعی که مامور بودند عمل نموده
سپاهی لشکر از اردو وقت نزول و ارتحال حافظ موده از روی تخمین و قیاس سپاهی دوصد هزار کس خبر آورده بود که
یکصد هزار سپاهی کار آمدنی کاپش در آنمیان بوده یکدیگر پس و پیش زبان گیری آورده و مطابق آن تقریر کرده بود
که سردار سپاه از غایت غرور و پندار اصوار لشکر قزلباش حسابی برنگرفته باردوی خود عزم جانب دارالملک شاه اردبیل
نمودن در قزل آغاج که قریب بولایت شروانست وارد و محمود پاشا پیرشش که سرکچکی انجانب تحریر داده و کچ پاره
پیل پیستجال روانه نموده و چون آوازه راه طی جانب هریز میرف در آنزاه نیز بوده دا قان از ضامت و مناطق آنروی
آذوقه نایاب بوده رای عالم آرایان قرار یافت که از راه مرند که آبادانی دارد متوجه شده و هرجا که مصلحت باشد و مقتضی
افتی شده باشد سردار مرجا لغان کرقه عیال قلیم خانمانها از خوئی کوچ فرموده و ازینمکان اخته خانه هریز آمده و رای جهان را
حضرت اعلی شاهی ظل الهی که حزم اقبال است اقتضای آن کرد که نفیس شریف متوجه تحقیق قلعه و کثرت لشکر اعدا شده
اردوی ایشان را بنظر همتیاله درآورند و بدین عزیمت بر جبلی از قلل جبال که مشاهده این حال را میسر بوده صعود و نزول از همین
وقایع کیفیت و کمیت احوال ایشان فی الجمله اطلاع حاصل فرموده و در نتیجه آنحضرت ارتفاع بدارج اقبال و صعود بر اوج
قله جلالت اعتقاد نزدیک که خلقه دابجبال بوده و چون از مزدکوچ واقع شده طاکر صعود را بحکمه فوق تصمیم یافته امرای نامدار و قاهره
شیرشکار را طوایف قزلباش را بسرداری الصدر و رویخان بچکر بچکی فارپس که در اصابت رای و حسن تدبیر از اقطای زمان و امیر
دلیری و تهور و دلاوری مسلم آفاق و اقران بوده بحراکرده و مقرر شد که خود با جموم سپاه و مرتب بوده و بعضی امرا شش ذوالقدران

وکنج علیخان حاکم کرمان و نیاز سلطان میرمقدم چخماقی بوده باشند و امیر کوزه خانرا با بعضی امرا و رعیت راست تعین
فرموده و همچنین دست جب را نیز با جمعی از متعلقان اسپیکام داده بهمراهی خود توفیق آنی از موکب نصرت قرین
جدا کرده و مغار شات بیغ فرموده ند که فرصت جوی بوده لوازم خرم و احتیاط مرعی دارند و بی صرفه پیش روند و گاه
که جوانان تیزجنگ بی تامل و درنگ خان گیران بمیان سبز منعطف ساخته از جهات و غوروخس چشم زخمی بدولت
قاهره رساننده دار و دوی همایون درنگا بگر قریب بقریه جموخیان بوده نزول فرموده و چون من الفریقین مسافت قریب سه دو
روز دیگر گذشته بیست و چهارم شهر جمادی الثانی سنه مذکور بوده که حضرت اعلی شاهی بلاحظه اگر مبادا از خالفان بخیز و اقبال
گزار موکب جاه و جلال جدا شده و اندکی سپهی رسد رحمیه کرده ون خرام برآمده از اردو پیروان آمدند از امرا مامدار علیقلیخان ایلکی
آقاسی باشی تاطو و الله قلی بیک قوریچی باشی قاجار ذوالقدر همراه و غیر هم در موکب همایون روانه شده و طوایف سپاه و
افواج قاهره از قوریچیان و غلامان و لشکریان و سایر ملازمان درگاه فلک بارگاه و تفاکچیان بسیار بیکچیان بسته بر مهل مرتفع
که مشرف بر محله و بهست بریز بوده توجه فرموده و مقرب الحضرت قرجای بیک را که جوهر عقل و کاردانی از پیشانی
او نمایان است و در رفع قلعه یروان مهمات شایسته ازو بظهور رسیده بود با جمعی از غلامان خاصه شریفه و لشکریان قزلباش
که اگر دو میه بجنگ پیش آمده باشند چرخچیان خود را و میه از شبستر کج کرده و در حوالی قریه سیس که شش فرسخ هریز
فرود آمده و عراده و زنبورک در یکطرف اردوی خود که جانب قزلباش بوده رسم کشیده و بکچیان بازاچهای که خانه و رویان
در میان عراده جای داده بودند و چون سرداران روم که همراه بوده بمشل کوه صفدر بچکر بچکی از زبان الروم که بشجاعت و دلاوری
میان دو میه شهرت کرده بوده عثمان پاشا بچکر بچکی تمام و اعلی پاشا رکنچر قرن و سایر پاشایان از قرب وصول لشکر قزلباش
خبر یافته هر تیپ شوکت و آقدار خود معذور بوده ند که مطلقا حسابی از لشکر قزلباش را قوه مقابله و قدرت مقاتله ایشان نباشد
از زیاده هوش ربای نخوت و غرور بسرحد کشور فرج و شکوه تجاوز از اردوی خود پیرون آمده در برابر صفوف قاهره صف
آرای گشته و چون این معنی بر ضمیر منیر اشرف پرتو ظهور انداخت بلاحظه اگر مبادا از کثرت و انبوهی لشکر روی غلبه بر جماعه
منصوره واقع شود ته پری شایسته بظهور آورده جمعی از طایفه قاجار را با قوریچی باشی فرستاده ند که در میانه اردوی روم
و لشکری که مجاور بپیش آمده بر جبلی سپاهی نموده و مباشر حرب گردند زیرا که چون در میان سپاهی لشکر از اطراف
شاهد و نمایند مجاور جمعی از لشکریان جدا کرده و مقابل ایشان تعین نمایند و فوجی که مجاور بپیش آمده اند مکرر کرده و قبل ازین
جمعی که در قتلگاه شرف رتبه مکالمه و گفتگو داشته مسموع شده که قرار داد خاطر اشرف آنست که فیمابین جنگ سلطانی
وقوع نیابد و بیک دفعه مهم محاربه فیصل نپذیرد لهذا چون خود و لشکر بدان حدود رسیدند و اقبال فرصت جوی بوده در هنگام فرصت
خود را بر اطراف ایشان زده و دستبردهای نمایان نمایند تا داخل شدن ایشان به بهترین مشیوه عمل نموده شود
بعد از دخول شهر اگر توقف نموده مجاصره قلعه مشغول گردند راه تردد بسته و مساشه چند روز دیگر که هوا سرد شده برف بجای

طفر از باشد (تا آخر)

بکرفت (تا) وهر دو (تا) آذربایجان و لکه خود مصور

ایشان گشته غلبه وهجوم عسکر روم در یکطرف معرکه نیابته بنتیجه تعلقیخان و دیوان بیگی شاهرا که قشون آراسته داشت
با جمعی از قورچیان شاهرا که در دست راست مقام داشتند روانه آنطرف فرمودند که بمقتضای عقل و الهام عمل نموده و
لوازم مردانگی بظهور آرند الله قلی بیگ قورچی باشی را نیز مرخص فرستاده که قشون خود که پشت سر فرستاده شده بود بمحض کشش
با تفاق تعلقیخان بمصلحت دولت ابد پیمان عمل نماید چون نسیم دولت و اقبال از آن طرف را بخیمه نظر شام جان پرور تابنده
حضرت اعلی بالهام غیب لایزالی توجه تمام دران ماوی فرمود و بمقتضای طالع همایون شاهرا راهنما و با معرب الحضرت محمد بیگ کجکی که از عطفای
طایفه جلیله شاهوسن باشد گروهای رعد آواز و فوجی دیگر از افواج قاهره بمدد او کمک قرچغای تعیین و امرای جرچی باشی مامور شانه
و عده ذخیره لشکرهای دست راست و دست چپ را باین شایسته تعاقب یکدیگر فرستاده و همه طرف را تازه بتازه
بقدر مقدور بار رسال کومک و ذخیره فرستادن سپاه ران نصرت پژوه که در ظل لوای فتح فرمای بودند اهتمام داشتند رقم
عروف که عزم رکاب اشرف بود و بقطع نظر از شیوه تکلف و سخن پردازی که مورخان فاقت شعار بالقاب طبع آزمای رجعیه
مقصود می نگارند و خالی از حقیقت نفس الامر است گره میگوید که در آنروز حضرت اعلی شاهی بر جنونی قابو نیافته و میر وی جلال
جنونی لوازم سپهداری و ترتیب مقدمات جنگ و معرکه آرای پرداخته که دقیقه از دقایق حزم و دوراندیشی و دلیری و دلاوری
وی فروگذاشت نشد هرچه پری گزنده شیشه مواقی تقدیر افتاد با عقاد مسود و اوراق اگر در دین عدد امیر مغفور تیمور گورکان که در
شجاعت و سرداری و تدبیر صایب بسمع روزگار و صفحات روزگار سلاطین کامگار و دستور العمل خواقین
نامدار است و رعایت بسود و زنده مت انجمن دانش و فرهنگ پیرایه اثر تعلیم جانبازی و معرکه آرائی نمیگرفت اگر دین باب
مبالغه رود سخن مجاز بیگانه العقده حضرت اعلی بعد از فرستادن لشکر با پادشاه تایق الطاف الهی و بقیه جنود نصرت ورود که در ذیل
همایون بودند پیشتر آمده در پیشه کمر اشرف معرکه قتال بود برآمده از مشاهیر اقبال و سپهر مثابت فتح و نصرت میرسانیه جون قرچغای
بیگ و امرا جرچی ماموز بکمک گشته آماده معاونت مدد کومک شاهد و نمودند تعلقیخان و قورچی باشی سپاه جنود و دسته
وارد وی سردار درآمده آتش محاربه بافروخته که و معرکه بیجا بتفنگ نیز گرم رسیده پرصایب حضرت اعلی موافق تقدیر
افتاده پادشاهان و سرداران لشکر روم از مشاهده دگرده و فرار و فرغای گیرودار که در حوالی اردوی سرو دیان بظهور پیوست
بهتر از آنکه موکب فلک فرقرین شاهی بر بر اردوی سردار توجه فرموده بتزلزل تمام بایقه اراده نموده که از آن جنبشی بزرگ بآمده
مردم دست راست خود را بمقابله آن گروه فرستاده و خود نیز مرتبه مرتبه لشکریان را بطرف اردوی سردار تعاقب نموده
طرف جنوب دار باشند بدین عزیمت از مقام خود حرکت کردند سپاه ران منصور آنحرکت را اهل اردو بانگ و خلاف گروه
از اطراف و جوانب صدای الله الله که شعار طبقه رفیعه قزلباش است بلند ساخته آتش و دیس افروخته و بر افغان و هجوم آورده
از خود طرف جلو ریز بر بر دشمنان تاخته و از صدمات و لیرانه حملات مردانه خود و اقبال کمال تزلزل و اختلال باحوال و حیران
راه بایقه دیگر محال صف آرائی و مدافعه نیافته و بنای شوکت ایشان یکبارگی اندام پذیرفت و اوران پرخاشجوی فرقاقی

غلغله فتح و نصرت در طاس نیلگون فلک نیفکنده و آوازه فتح معرکه را بگوش اهل افلاک رسانیده و عموم سپاه روم مخذول الفرار مثل الیق مخذول و روی بوادی هزیمت نهاده پاشایان و سرداران مذکور رومی و کرد و لخه دران بلده ی ثبات قدم ورزیده نکرده شاید صورت دیگر روی نماید صورت نبست بلکه راه وادی خود را سپرده و با عشیره عنان فرار بطرف سلوج و سلماس تافته مبشران قضا و قدر بشارت فتح و ظفر داده و سروش غیبی ندای بهجت افزای انا فتحنا لک فتحا مبینا در داده و خطبه و سکه نصرت اخیر بلفظ آوازگی یافت افواج قاهره از تعقب هزیمتیان باز گشته و در هر قدم فوجی بر انبوه شان جانستان ارصه رزین روده و خاک هلاک می مانده عشیره دران صحرای پر وحشت از گرسنگی پشتها پدیدآمد جمیع سرداران رومیه یعنی کرفار و یعنی تعقل کشته کوسه صفر که سردار معتبر و بگلربگی از زن الروم او بود بشجاعت خود مغرور بوده همیشه لافهای گزاف میزد و مصطفی پاشا و له رضیه خاتون مشهور که وزیر ثانی پادشاه روم و مدتها قایم مقام و وزیر اعظم بوده و شیر احمد پاشا حاکم قارص و قوچی خان کرد برادر خانزیخان که روی ازین دولت تافته مدبر و سپهرپوسته بوده از شامیر کرفاران بوده که در صفر به لکافات شیوه نامپسند مقتول گردیده و از شاهیر قزلباش علی پاشا بریخور و عثمان پاشا کرکوکی شام بوده و از امرا و پاشایان رومی و سنجق بیگان و میران قبایل و عشایر اکراد قریب بشصت جهاد نفر و کرفار شده و در زنگر آسامی ایشان زیاده فایده و نهایت آخر روز قریب بغروب آفتاب بوده که این فتح نامدار که طراز فتوحات سلاطین گذار توانده بود روی نمود تا اگر آفتاب عالمتاب از شاهد شفق چهره شاهی کرفاران برنیوشته بود بنظر غیب نمایون در آمده دخلت در زند آخر و عالی و عدم تجربه روزگار دست او را مانند دیگر کرفاران برپشت نبسته بود حضرت اعلی را نام و نشان پرسیده گفت از قتیله مکری ام چون جمعی از عشیرت مکری همراه کاب اشرف و اشرف سعادت حضور را دست رس نشرف بوده و تصور آن هم نمیزاد آن بود که بشفاعت و درخواست انجماعت نجات یافته ثانی پیران خندان آقا خواهد بود یکی از غلامای آنقوم رستم بیک نام عرض کرده که ما را بسبب ایشان رعایی نیست اگر میان قتیله و پدر او عداوت و خونها در میانست حضرت اعلی بقتل او امر کردند که او را بپستم بیک بسپارد که هرچه خواهد کند و بحکایت قتل و قصاص رزمیان گفتگو نشان نگذارد رستم بیک از گفتن او ابا نموده گفت مندگردانم که او را از دشمن در حالت عجز و انقام بکشم و دست بقتل او نیالایم ازین گفت و گوی نفاق آمیز مزاج اقدس متغیر گشته با گروه صریحا حکم قتل او فرمودند و بزودی بر آن نفاق سرشت همان قزلباش قتل او نمودند و قزلباش دست و دیگر او زده که اندکی از حضور اقدس دور تر رود آن عذار تابکار که هوای قتل شیخ نبی تامل نخجر آبداری که همراه داشت کشیده و بقصد ذات مبارک دویده خود را بالای آنحضرت رسانیده و در وقتی که آن مدبر شرشت نخجر حواله کرده حضرت اعلی دست مبارک فرازکرده پسر چهارده ساله او را که از همه بزرگتر و مردانگی کرار اجداد او زبر کرایراث دارند دست او را گرفته نگذاشت خود کشیده و زانوی مبارک بر بالای آن نماینده حضار مجلس از مخالف و موافق که شاهد این صورت گردند هم را آفرین

و تحسین گفتند و مطربان خوش آواز در آن بزم و دلکش او را نعره کرزم الفاق افتاده و در پرده مخالف نوای فتح و نصرت بدین ترانه ی سرودند

که شاها فلک تابع رای تست — سر بر کیان جهان جای تست — فلک سعادت لقای تو باد
سر دشمنان زیر پای تو باد — جهان کیسر از عدل آباد باد — دل خلق از دولت شاد باد — و هر لحظه عرصه نشاط سرکرم باد

انباط کشته صدای نوشانوش بکوش ساکنان فلک اعلی میرسانیده از خلافت کرفاران هرکس اسم و رسمی داشت نگاه داشته دیگران را بقتل می کردند از اتفاقات محمد بیک نام پسر نزدیک خدان آقای متفرد آقاسی که پدرش با پسر کوچک او و آن کرفار عسکر حضرت نشان گشته بود و جانجو دران واپسان اشاره بدان شده و سعادت بخشش یافته بود و درین معرکه کرفار گشته از قوه طلاع و بیزوی بخت زنده بنظر اشرف رسید او را بتصور پدر و برادر منظور نظر التفات گشته سبب الامر دست او را گرفته بحضرت نشستن فرموده نوازش بسیار کردند لقصه از هر جای لبریز خون و لیز انگار ساقی اجل در مذاق روزگار همچو زمانه بد اجار خورده دران محفل شاه امری در غایت غریب بظهور پیوست و آن یک بان شده بود که از اصابت عین الکمال چشم زخمی عظیم عیان و بیانه نسبت بجمله صفات همایون که سرمایه امن امان و موجب ترفیه حال عالمیانست از کیه بد اختری رسیده جوان عاقبت اندیش و در جمیع احوال بزرگوار و متصف بحسن ذات عدیم المثال است اثری بران مترتب نگشته که یکی آن بد اختر آزرده و دیگر راجع گشت و مضمون کریمه ولا یحیق المکر السیی الا باهله بانبیاع وجهی بظهور پیوست شرح این سرگذشت عبرت کرین آنکه شخصی تو هی هیکل عظیم الجثه شنجم الدین در معرکه قتال مطلبن پیشان نمایان مثال یکی از قورچیان پیشا علیکه بغایت حقیر الجثه ضعیف البدن بود بخاک مذلت افتاده بزیر دی دولت و اقبال قاهره شاهی کرفاران او شده و بود بنظر غیب نمایون در آمده و خفت در زند آخر و عالی و عدم تجربه روزگار دست او را مانند دیگر کرفاران برپشت نبسته بود حضرت اعلی را نام و نشان پرسیده گفت از قتیله مکری ام چون جمعی از عشیرت مکری همراه کاب اشرف و اشرف سعادت حضور را دست رس نشرف بوده و تصور آن هم نمیزاد آن بود که بشفاعت و درخواست انجماعت نجات یافته ثانی پیران خندان آقا خواهد بود یکی از غلامای آنقوم رستم بیک نام عرض کرده که ما را بسبب ایشان رعایی نیست اگر میان قتیله و پدر او عداوت و خونها در میانست حضرت اعلی بقتل او امر کردند که او را بپستم بیک بسپارد که هرچه خواهد کند و بحکایت قتل و قصاص رزمیان گفتگو نشان نگذارد رستم بیک از گفتن او ابا نموده گفت مندگردانم که او را از دشمن در حالت عجز و انقام بکشم و دست بقتل او نیالایم ازین گفت و گوی نفاق آمیز مزاج اقدس متغیر گشته با گروه صریحا حکم قتل او فرمودند و بزودی بر آن نفاق سرشت همان قزلباش قتل او نمودند و قزلباش دست و دیگر او زده که اندکی از حضور اقدس دور تر رود آن عذار تابکار که هوای قتل شیخ نبی تامل نخجر آبداری که همراه داشت کشیده و بقصد ذات مبارک دویده خود را بالای آنحضرت رسانیده و در وقتی که آن مدبر شرشت نخجر حواله کرده حضرت اعلی دست مبارک فرازکرده پسر چهارده ساله او را که از همه بزرگتر و مردانگی کرار اجداد او زبر کرایراث دارند دست او را گرفته نگذاشت خود کشیده و زانوی مبارک بر بالای آن نماینده حضار مجلس از مخالف و موافق که شاهد این صورت گردند هم را آفرین

اطراف شمشیر با حوالی آن مبرگردند از انواع خلایق و اجسام مرآبه گی روشنائی شاعل گرفته و از غایت اضطراب و سراسیمگی حضرت اعلی و آن معدودی که میگیرند و نه بدرع و خفتان آن بنده نیز در رنگ درع و خفتان مبارک آن حضرت بوده بحیثیتی حیرات شمشیر زن می گردند و زمانی محمدت و تحسین آن شیخ با یکدیگر تلاش مینمودند تا آنکه حضرت اعلی بزور بازوی مردانگی و نیروی دولت و اقبال شمشیر از دست او بیرون کردند و بعضی از خدمتان او را کشیده و اندکی او را دور کرده و از اطراف و جوانب شمشیر بر او میکشیدند بعضرب تیغ یکدیگر تا پکش زیر زیر کرده و از این واقعه غلغلی در آفاق گذاشت روز رستخیز ظاهر گشت و خلایق از هم افتادند تا آنکه سبحانی ذات اقدس رسیده و باشد در اثر اضطراب افتاده نداند راقم حروف کوید درین قضیه عبرت اندوز آن معرکه هولناک حاضر بودم چون شاهد و آنحال نبود و نگشت حیرت بدان تعجب کرده بهوشی در قفس و اضطراب افتاده م کرزمان در اندک حالت صدر جهان و اشتم از نشوش بهم برآمدگی مردم دیده از نظاره احوال بازمانده و احده عظیم در داشتم که مبادا از زخم خنجری چنان و قوت بازوی چنین آسیب قوی مزیت جانوین رسیده و باشد تا آنکه آواز خجسته آنحضرت بگوش رسید که می فرمودند دست او را کرگرفتم فی الحال تسلی یافته حضار انجمن بآن علامت دانستند که ذات اشرف در امان نگاهدارنده زمین و آسمان است سحابات شکر الهی بجا آورده و ارباب اخلاص حیات تازه یافته و آنحضرت آزین حرکت تازه نشسته و کم حوصلها و تکلف زنان بزم حضور را که آغاز جنبانی کرده بودند از فراخ حوصلگی تسلی بخشیده شادمان قاعده جرعه گذاری آشامیده و حافظه پیروزنده و اختر خنده میکردند از بیحرکت ناهنجار که ازان بدکردار بظهور آمد آتش غیرت فرو یان حال تازه افروخته شده و خرمن حیات اگر گرفتار از احترق گردانیده مجملا قریب بنصف شب در همان جا مشغل نه کور رسیده و چون تحقیق حال جنبان معلوم نموده که بعد از هنگامه پت لشکر چه خیال داشته باشد الصه در دیوان و امرای عظام را حکم شد که در همانجا اقامت نموده و ملازم پاس اقدام نمایند کرد و روز دیگر بر کیفیت احوال جنبان اطلاع یافته به انجه مقتضی صلاح دین و دولت باشد توفیق آگهی یابد آمده و خود بفیروزی و اقبال سوار دولت کشته بارد وی معلی که تمامی بگفتیر سیخ بود توجه فرمود و شبانه مبارک نزول اجلال نموده و در آن شب مسود و اوراق حسب الامر مضبوط و آفاق بریلغ جنبان مطلع ما بهم پرداخته تمان حاکم تبریز در قلم آورده صورت واقعه را که بنیروی بخت بلند و اسعاد طالع ارجمند بظهور آمده بود اعلام نموده و مقرر شده که ما بقیه خود جمعی که محافظت قلعه تبریز ما مور بودند از طرف شهر متوجه شده بفاصله سه روز دیگر که چهارشنبه بیست پنجم شهر جمیدالثانی بود از دهشانه مبارک سوار و دولت شده توپ و تفنگ و آئین مقرر پیش راست ما بجا گیر فیروزنده سایه وصول بر نیز گاه انداخته و مشخص شد که اردوی سردار از مکانیکه اقامت داشت حرکت کرده و بساط جلال رسیده که این بنده اقبال روی که سردار عساکر عجب و قوانع است با بوازمی چند هزار نفر از خود در رویه متعاقب می آمده که بسردار ملحق گردد و بقصبه مطلوع رسیده و انه حضرت اعلی شاهی ظل الهی در دیوان و امرای عظام را طلب فرموده که در باب جان فولاد اعلی گفتگو فرموده جمعی از عساکر منصوره را از بر او فرستاده که با اردوی سردار ملحق شوانده شده تا قریب

بوقت ظهر او وقات فرخنده ساعات بفکر و تدبیر مهم جان فولاد اعلی و سردار و حفظ بقیه سرباز و اختر همانگه کارزمان رکاب اقبال بنظر عجبته اثر در می آورده صرف شده چون بعضی از پست همتان کوتاه اندیش بدول که در زمان نوب سکندر شان رضوان مکان و کثرت لشکر و حشر سردار ان روم و انبوهی مردم معلوم که بحرف روسیان طبلکار اکدوک خبر حمایه مشابه و نموده بودند سخنان بدولانه که خود آن اظهار میفرمودند حضرت اعلی از کمال دور اندیشی و غایت احتیاط که جزو اعظم جهان داری و سپاهیگری است در ضمن بر سبر سردار و جنگ هزار به تامل پادشاپانه فرموده و تحقیق دران امر صایب نشموده چه عقلا در امور خجسته تامل و تحقیق مینمایند در کارهای عظیم و مطالب کلیه تخصیص امور حرب و قتال که مفاسد عظیمه بران مرتب و خونهای ظریف ریخته میگردد و محل اشتباه نیست اگر خوابی نکرده و کار تعلیل نکرده و نگاه بالبسیار تحقیق تامل در همه کار بسیار محمود و نهایت در تامل میشود و سود کلام مشهور اصبر مفتاح الفرج محمود اینمعنی است اگر فارس قلم در عرض آنیکه سخن سرای تنگ دو نماید از ایجاد مقصود چه دون دو ریغ نیاید بر سبر سخن رفته خان بصوب مقصد انعطاف میدهد بگیر شرف حاکم جزیره که از کثرت عشایر از سایر سران قبایل گرد و برزگر است و تابع پادشاه روم و چند سال بود که ملازمان استان اقبال آشیان شاهی طرح آشنائی انداخته اظهار خلوص عقیدت و صفات طویت مینمود و گمان اعتمادی خود را مدرکاه والا میرسانیده و تبعقدات شاپانه بین الاقران اشرف افتخار داشت درین سفر با جنود و جزیره فرستیق جنبان اعلی و صلاح اندیش او بود و خود بجنگ نیامده بود درین روز چند کس را در حوالی اردوی سردار اگر فته بنظر اشرف در آورده یکی از ایشان از گراو جزیره و مردم میر شرف بود حضرت اعلی او را آزاد فرموده و بگفته میر شرف نوشته که تا غایت بجمعه بعد مسافت میانه قزلتاپش و اگراو جزیره و منازل خود نموده و خوشاکه باعث شدت و عداوت میگردد و در میانه کریخته شده و چون پرتو اخلاص او بر پیشگاه ضمیر اقدس تابنده چند نفر از مردم گرد درین خبک مربت و در آمده بود نه نگاه داشته بکلی قتل نفر موده و ایم اگر توانند خود را بموکب اعلی رسانند و الا ازین معرکه بر کنار بوده و راه جزیره پیش گیرند که آسیبی از عساکر منصوره بایشان و مردم او نرسد و آنشخص با قراولان باردوی سردار فرستاده و تذکر میر شرف رسانده بعد از اندک زمانی کیفر قتیغی کرد و میان ات لغانی می کوشید اسپ اقای خود را سوار شده بجانب قراولان معسکر جهانیان دوانیده بود و آورده او نقل نموده که امیر شرف با بقیه اگر او جزیره و آنکه خود و اعمال و اثقال خود را بکشتی جزیره و سپاهی بهانه انکه جمعی اگر او را گرفته ما نگرده اند از صف سردار و سپاه جدا شده و انه کنان و دریای سلماس شتاب راه فرار پیش گرفت سردار با مردی که بجنگ نیامده و مانده بود و بنده تشتی شده و ریش سفیدان و اهل تدبیر بگی در فکر و اندیشه گزیدند که اغراق را اندازه جزیره و اردوی او بدی فرار نشده و کار غنیمت و ربط سردار و اسیر و مهم از خیر تدبیر گذشته حضرت اعلی بسخن آن مجهول خیالی اعتماد نکرده و جنبان خیال اغیر امرد شجاع و مدبر دانه و دلیر و سردار باد ای و تدبیر شیخ و بوده گمان نمی رود که عار فرار بخود قرار دیده تا اگر از تقریر جمعی که گرفتاران مشخص شده که سردار بعد از شکست و انهزام لشکر و گرفتاری

پادشاهان و سرداران سپاه و تفرقه بقیه السیف معرکه قتال آنشب را بصدمه زده و حال گذرانیده و علی الصباح فوجی را از طایفه سنگبری و چاه شان و جمعی از هر طبقه گذارده و کرد و گرد لشکر اردو گرد بر آورده بودند با پیشگام عراده و سنگری تو نخانه و ذخیرات مامور گردانیده و قلعچیان را دو یا نوید کرنگ آقایان داده و تا محل ظهر یکنون و نیم یک پاسپاهانه و تدارکات لازمه و غریب اوساط الناس پرداخته بعد از ظهر عزم و اصطرار او در جمع پس خاطر گشت و از غایت سراسیمگی نمی دانست که چه کند حیران کار خود مانده و مراجعت فکری نمیکرد و در این اثنا خبر رسید که پسران فولاد با سپاه و نهب و ذرد زنگ بطلب شاه آمده بود آخر زور کرد که صدمه لشکر بنگ ما و برسید بحدی ساعت قبل رحیل کوشه در کمال سرعت طریق امن و سلامت اختیار نموده بطرف وان رفت از خبر قلق و اضطراب مردم زیاده و شده پرده از روی کار برداشته شد مردم را دو فرار را کشاده یافته هر کس بیانه از معسکر خود جدا شده و جوق جوق میرفتند مردم را بصرورت ترک فنون نیز نگ سپاه یافته کرده و باجزاعی اعیان و قاضی و مفتی مشوره نموده رای علی برقرار قرار یافت بقصه اگر ملقه شب را پرده کار خود ساخته از غرقاب جدا بساحل نجات رسد تا آخر روز بصد اندیشه و بیم گذرانیده آخر روز راه گریز مش گرفت و علامت روز ستیز نیز بساحه معسکر او پدید آمد پادشاهان و مردم لشکر قطع نظر از متعلقات خود کرده متعدد بر فاقت سردار نشده و در طی او ادی فرار بر یکدیگر سبقت میجستند در بارستان نامهای شهریاران و والاشکوه بهمت و منح دارد که جون دشمن فرار جوید راه گریز را مسدود و ساختن آمن فوت و لایق پادشاهان صاحب مروت نیست بلکه معاونت نمودن باصلاح دولت اولیست جود دشمن ره چاره جوید غنیمت شمرد مانع جاره جویان نگردن مجملا آخر روز نوبه که تقسیم غریت ایشان ظهور یافت حضرت اعلی علیقلیخان را بلجه تحقیق اتصال امر فرمودند که تا حوالی اردوی سردار رفته گاهی حوال عرض نماید مشارالیه بزیر برای فرمان گشته وقت غروب بمقام اردوی مشاهیر تردیک باردوی سپه رسیده بورش نشد که بجزده و سه چهار در اینجا و آنجا غریت پاچی از شب گرفته بودکه مقدمی از جانب علیقلیخان آمده مژده فرار سردار داده جون داب و قاعده سلاطین داده بوده و هست غریت که در شب تعاقب دشمن نماید حضرت اعلی تجویز تعاقب در انشب نکرده نداده جماعتی از مردم فرو مایه و اوباش قرنباش بجهة اتخاذ اموال سرپرای ایشان نداده والاخان بابرد اره شتران کم رفتار که تاب ایستادن نداشته با بعضی فرومایگان قطع تعلق ازان نموده و همراه مردم بوده بیکدیگر رسیده و هر کس بهر سیده تعلقش می پرداخته از غلامات او بار کرده و آورده بودند و کروی از اشیان که قریب پانصد تفرقه شب را گم کرده و جمعی بیان ما جات قصبه مسوح در آمده و شخصی را از مردم مسوح بدست آورده او را بزر فرخته اند که راهنمائی کرده طریق سلامت در راه پیروان شده بیان نماید آشخص از غایت دولت طلبی و تعصب نهب اشیا از ره نیا گذشته بیان سردار مسوح آورده و طمع جیاز غیر دار نکرده راه جماعه آورده و دو از پیروان شده را گرفته شروع در گرفت و گیر و قتل و کشش نموده و اسیار آنجوی دست انداخته و بار کرده و بود که گنجفر رعیت فی ایراق چاپخ تفرقه اشیا را یافته اردو سیر را پیش نداشته اسلحه و ایراق از اشیان گرفته بقبل سیر رسانیده بقصه آن گم گشتگان راه او بار بالتمام طعمه تیغ انتقام طبیعان

شده و بار بعرف ایشان نصیب آن جماعه شد تا علی الصباح که اردو نیز بار و حیه بین سیبو و علی نموده و اکراز سرحوبت تان میکند شده از رخوت و لباس شان می گرفته مجملا نصف شب بر عموم سپاه و قرنباش فرار سردار ظاهر گشته از قضیه احوال و اسباب بر و بجا نبار و و اغرق رو سیاه آورده تا صباح کردار ان اردو بر آورده و جمعی که پیشتر از دو بگذران رفته بودند نقل کرده بودند که نیمه و مفروش و صادیق چیده و شتران در برابر خیمها خوابیده و اکثر طویله لقاحه و مقرر بوچنان معلوم می شد که جمعی در جنگ مقتول و گرفتار کرده یا خانه ایشان بی صاحب مانده و دیگر یکه بزور سپاه و خود مانده بوشه پروای دست درازی بآنها نکرده و جمعی که بجنگ رفته در خانه خود بوده اند نقود و نفایس اموال را با ما لاخان و شتران توانا نرده و با یراپسباب را با اسپ و شتری که تاب ایستادن نداشته بر جا گذاشته زیرا که جمعی متعاقب گرفتاران رفته بودند اسپ و شتر و ایراق بسیار آورده و مردم طسوج تیرغیمت و افر از متعلقان آنجا گرفته بودند پس معلوم شد که هر کس آنچه توانسته همراه برده تا پیری سلطان قرآق لرکه اول شام داخل اردوی سردار شده بوده نقل میکنند و که بیان خرگاه خاصه سردار در آمد با پوز رسکوک سرخ و سفید ریخته بود و انگشتری او در کنار پسند افتاده و شمشیری مرصع برسم قاعده مقرر که در پهلوی او میگذارند شده بود و تجزانه او در آمد مجمع زرگ طوائی بود صادیق برده و ان جمعه و صندوق او پشا زرغبت و محمل بر روی صادیق کشیده و اکثر متقل بود یکیه و صندوق را کشوده از اسپاب و اقمشه پر بود که هیچ بوا زان نگذاشته بودند جون تنها بود م یکیه قطار شتر از شتر خانه بر آورده چاره و صندوق فی الجمله بافی الصندوق مطلع گردم با بر کرده م با تشویش که کرپروان آورده م وقت پروان آمدن صدای مردم از اطراف و جوانب آمده گرد م حل شده اسپاب برایق می رفته شخصی نشان سرداری خیال فعلی که منشیان رقم با بات و احادیث مناسب توشیح و طغرا و لاجرد زر نمین داده بودند بدست آورده بنظر اشرف رسانیده جون احکام و اسناد و زرکان در صندوقهای مخصوص می نهاده از اینجا قیاس میتوان کرد که کبک همانا سراسیمه و مضطرب شده که پروای برداشتن آن نکرده و اند ماحصل کلام آنکه اموال و اسباب لایعد و لا یحصی که دران اردو بود تمامی بتاراج عاد ثات رفته مدت مردم فرومایه و اوساط الناس در آمد که کسی اطلاعی بران نیافت هر کس از خانمان خواص غنیمت خود را بنظر اشرف در آورده و بعد ان بمنازل خود بسان پس که آورده بود عطا فرموده پیری سلطان قراقلر آورده خود را بعرض عرض در آورده و بسوز یاد مرحمت شده و اشمیر مرصع را با بشش هزار اشرفی طلا کرده یکی از صادیق بود پیشکش کرده و اسپسته های قبول آن کرده ما بقی را واشیار استعرف شده رجوع دار یک انیس تو پچی ما شی بفیبط تو نخانه مامور گشته قریب بگیزار و یکصد عدد توپ و صد زن زنبورزرگ و کوچک بفیبط در آمد الفصه بعد از وقوع این احوال اغرق بجانب تبریز رفته کوکب همایون فال بجانب سلماس نهضت فرمود مصطفی بیک محمودی که در قلعه ماکو متحصن شده بود بمجرد توقف شمشیر و کردن آدینچه سپاه سپهر اعلی آنحضرت پادشاه شاه عالم اوگذشته بمشرف پای بوس مشرف شده زمین بیک محمودی قوم سلطان بیک حاکم خوشاب که با پیچانده بود التجا بپایه مرحمت شاهی

آورده و نوازش یافت و الکای خوشاب کرباو معاونه و التجا به جایگر مرحمت شاهی آورده و نوازش یافت امیرخان
خواجگی را بواسطت کرتپ مأذونگی حضرت اعلی شاهی ظل الهی او را بارادوی آورده و شرف لباس او بس سرفراز گشت و تقصیرات او
که در ین تنگنای موکب همایون نمودند بسیار پایه القاء نموده و بنابر تألیف قلوب سایر وحشی صفتان آگراد در معرض
قبول افتاده و در خدمت ماه بگشتن یافت ذکریاخان بسوالان و استمالت بجهت تسخیر قلع و اظهار خدمتگذاری و چین اخلاص بعتبه
علیه گردون مناص فرستاد حضرت اعلی نظر بسیاهکاران او خطاب فرمودند که وقتی نقد اخلاص او را زوبه که آنام جایر آید
کوتل ملاخط و دستیاری زمین دارانه آمده معاونت کوشش و رزیده بشرف خطاب عتاب آمیز مذبذب مخاطب گردانیده شود و در کمال دشت پیم
احرام عازمت بسته و آذوقه علی پس شده چون مدت اقامت آنجا به پست رسیده و مهام ضروری انجام یافته بود و سپاه ظفر
سرانجام آورده غریمه دار السلطنه تبریز فرموده و امرای عظام با حکم شده که استقبال و گذرگاهان کرده و او را باعزاز و احترام تبریز
آورند امر اجب الذعن نموده و محل مقرر و گذرگاهان را باعزاز و احترام به تبریز آورده و نه نهاده مبارک تبریز سعادت کورنش
همایون و شرف مجالست مجلس بهشت آئین معزز و گرامی گردیده و شکیش خود را گذرانیده و تبطیلات شاهانه اختصاص یافت چنانچه
عرایض رزم خاص و انیس مخلص قرب اختصاص بود و بعطایای ارجمند از خلع فاخره و کمر خنجر و کمر شمشیر مرصع پر و یاقوت و دست
تازی زاد خاصه با زین و لجام مرصع و قشقه و اخایس و صراحی و بیاله طلا و امثال آنها سرافراز گشته رخصت انصراف یافت و حسن
بیک برادر زاده او که حاکم ایالت بود به پستور سنگ خاخره و نوازش یافته مقتضی المرام روانه مقام خود گردید اما احوال سپردار نگه
بعد از قرار یافتن بی سامانی و اضطرار که تحریر پیوست بامعه و وی خود را بوان رسانیده و در آنجا تیر بکیه آواز ده و رود موکب
فلک قرین شاهی گردیده بسلام شفت یافته بود بمجال توقف و آرام نیافته راه دیار بکر پیش گرفت و راشانی طریق به پیر بدلیان
خواند رسیده روزی در منگام نگاهداشت گفت و گوی باباوحاب آغاز نهاده و گفته بود که این فقیصت و بی ناموسی بچه و خرابی از ان
تواند شگرف بر سر من آمده ناموس چندین ساله پادشاهان و دم بباد فارفت و چندین خزانه و تو بخانه پادشاهی و احوال لشکریان
مدبت و دشمن افتاده و همی باشارت و سردار ارکین در آمده و جان ساخت تقلش پرداخته و سراور ابیایه نگاه و صلب کرده بگیرند
نوادات بی نام و نسب بوده نه خشه قدر تکلی بیابه آن کرده افتاده و راه طلب پیش گرفته و گردی بر سر سپاه عجیب نموده
جلای شده شرح احوال او و زکر صفات جلیان مرقوم قلم گلک بیان میگردد و سردار بدیار بکر رسیده و تحقیق احوال
خواند گار عرض نموده چون مرد فیروزی او و سپاه غم و الم او کشور حمایش متوکل گشته راه سفر آخرت پیش گرفت رفت تا
عالم دگر گیرد رفت بپیش بزرگان او زیکیه و او را الفتهای جانب خراسان و خوشابه و سوانح احوال ایشان جانگیر خان
ولد سعید محمد خان و محمد سلیم سلطان و له پدر محمد خان که از جانب پادشاه مرحوم جانی بیک خان ازبک و خویشان او تنگ
عبد الله خان او نه نوعی گرد و در قلع سالهای پیش مرقوم قلم صواب اندیش گردیده و از چم سلوت با یقخان گذرگاهان کرده در بلخ و ما
استقبال یقخان آمده و در سایه دولت ابراهیم خان گذرگاهان قرب قربه با ایشان داشت و از نیک خانواده بودند بسیر سیر و ندوزش

او دیل تسع الف که ابراهیم محمد خان عالم جوانی را وداع نموده و غریمت ملک بقا فرموده و باقیخان متوجه تسخیر قلع شده یار
محمد میرزا که دیوان بیگی و صاحب اختیار دولت ابراهیم خان و محمد خان و عمدة الامرا قلع بود بعد از محاربه و انهزام با
چند نفر از خواص و اعیان که عمده ایشان شاه خواجه و شیر افگن میرزا و عرب تالیقی بودند با بموازی سیصد نفر از عزیمان
جانگیر خان از بلخ و محمد سلیم خانزاد از انده خود را بشیبک خراسان آمده و التجا بجایه اقبال شاهی و ساحت کیتی مساحت جاه و جلال
شاهنشاهی آورده در بارس میل مشرد الف سفر خیر از بلخ معاونت و امداد ایشان اتفاق افتاده جون راه و ازلی متعلق
بآن جون زاده نشده بود معاودت موکب همایون و سببی که در محل خود سمت تحریر یافته روی نموده و هم سلاطین زاده ها
نشیت پذیرفت و در رکاب همایون شاهی مابرگشت موکب اقبال مینمودند تا اگه در سفر آذربایجان یار محمد میرزا
صلاح دیده که در عازمت سلاطین زاده ها روانه خراسان گشته بعضی قلاع و محال غرجستان که در تصرف فرزندان این درگاه
بجانگیر خان خایت شود که با بداد حسین خان بگلربیگی خراسان سایر محال غرجستان که محل مضبوطات و قلاع پیشکی دارد
مستصرف گشته آنرا تا کمن خود سازند و در آن صدد و شورش نکنند و طوایف اوزبکیه را بجانب خود ترغیب ننایند و اگر جمعیت لشکر
روی دهد فرصت جوی بوده بمت تسخیر قلع گمارند و چون فیما بین حضرت اعلی شاهی ظل الهی و پادشاه دنی جاه روم غبار وحشت
و کدورت ارتفاع یافته متوجه تسخیر ملک مورونث آذربایجان و شروان شده بودند و نیخواسته که در ین هنگام که چنین مهمی
بزرگ پیش نهاد همت علیت در سر صدر خراسان گشته آتشوب فتنه انگیزی انجیقه مات میگردند و حواله بوقت دیگر می نمودند
که جون به یمن و فی اقبال و توفیقات آسمانی خاطر اشرف از مهمات آذربایجان فارغ گشته بجانب خراسان نهضت همایون
واقع شود این غریمه با مصادره سد و زینگ که قصبه قوت باقیخان و قلع یافته بود فتح موهبت یار محمد میرزا معروض داشت
که مادام تسخیر این فرصتی دست نمی آید که باقیخان از میان رفته و ولی محمد خان برادرش هنوز از پستقلتی نیافته و قلع به اسلحت
دیار شاهی ماور النهر گرزیاده از خوصله یاران بوده هرگز در محیط ایشان نمی گنجید بنتهم شمرده و او را در نظم و نسق آن
مملکت سعی بسیار درکار است معلوم نیست که بضبط و ربط قلع و این طرف آب توانند پرداخت در خوقت و ولایت تشتیع
و محال متصرفه گر ابراهیم محمد خان آبادانی مدت می آید و این راده تا خیر نمی پزیرد جون در عالم حساب و معاونه فهمی این گذشتن
فی الجمله راه بجائی داشت و یار محمد میرزا که صاحب وقوف عبادت انولایت بود این را بر اضایب بشمرده بشتابانه فتح نمود
حضرت اعلی شاهی نیز تجویز فرموده و سلاطین زاده ها و اتباع ایشان را بانجاح گرایانیده و انعامات نوازشه مرحمت گردانیده
و بریاح مطلع با هم حسین خان بگلربیگی و امرای خراسان غرضه و دریافت که اعزاز و احترام سلاطین زاده ها بجای آورده و
وعدات لایق بتقدیم رسانده و از انجا از الکاو قلاع غرجستان و در تصرف مجاعت جغتایی و غیره از منسوبان این درگاه
تصرف ایشان گذارنده کومک بقدر استیلاح همراه نموده و ایشان را بغرجستان فرستاده و سلاطین زاده ها در کنار آب بدان
حوالی بخرمان مشغول نوازش و احسان از آستان اقبال آشیانی شاهی عدایشه و خوش دل و شادمان روانه شده مذ

شاه خوانده که مرد عاقبت اندیش بود او را براحت طلبی توقف اختیار نموده و همراهی نکرده و میرزا تیمور تجنبه آنکه او در کار معلی شاهی باعث انجام مهام ایشان و محرک امداد و معاونت نباشد تجویز توقف او نموده او را نزد ایشان در دار السلطنت قزوین بودند که قضیه جنگ سرو از روی داده حضرت اعلی خلد الله ملکه و نصرت یافته و آوازه فتح بخراسان رفت و میرزا محمد میرزا در فضا غائف و محمد زمات خود را در هرات در مواضعی که مرهد معاش ایشان شفقت شده بود که انشته غربت خراسان نمودند حسین خان جبکه و الیار او در هرات نگاه داشته ناگهان بر وجه لایق سر انجام میسنود در اوایل سال اربع عشر و الف که روایات فیروزی آیات غزو جلال متوجه تسخیر قراباغ شده مجاهره و قلعه گیری مشغول بود حسین خان فوجی از خود قزلباش حضور صحابه طایفه رفیعه شاملو را همراه علیقلی اوباکر و در ضمان آن دو کار علیقلیان روانه غرستان کرده ایشان آن ولایت را بالکلیه تصرف درآورده و تمامی کلانتران کلانان آن ولایت آمده جابکیر خان و میرزا محمد میرزا را دیده در مقام خدمتگاری درآمدند و معظم قلاع غرستان مدت ایشان و مانده اکثر قلعه داران هزار جات و صدجات قبایل باری در دایره مطابعت نمانده در زبر و بجهت لشکر و مشرف زیاده و حیثه تا آنکه توجه جانب باغ و جنبیر باد محمد میرزا رسوخ یافته غربت آنصوب نود و شرح آن سرگذشت و در قضایای سال آینده انشاء الله تعالی مسطور خواهد گشت و اما حضرت اعلی خلد الله ملکه چون خاطر خطیر اشرف از انجام امور دیه سر حد تبریز و کردستان فراغت یافت و امرا اکراد و طوایف گرد باغ قدم در دایره مطابعت این خاندان دولت نشان نهاده خاقان دشمن سوز دوست نواز امرا اکراد را بانعامهای وافر و خلعتهای فاخر نوازش حمد انهایش دل آویز رخصت انصراف ارزانی فرموده هریک بقبر حکومت خود باز گشتند اگرچه علوم سپاه از استماع سفر ساق و لیاقت جنگ آمده و توزنده و بجون غایت آلتی فتحی چنین روی داده بود خاطر با توجه جانب عراق تمیل و رغبت تمام داشت اما چون یک از امرا عظام را جرات آن نبود که در خدمت اشرف زبان بانصراف بر مکاشیه و رای عالم آرای اشرف اعلی متوجه جانب قراباغ و فتح قلعه گنجه و انتظام معاملات اطراف مصمم گشته نقوشش این عزم نوعی در صحیفه ضمیر جهانگیر تقریر نگاشت یافته بود که تعبیر آن محال نمیشود در اول تحویل حملی که عین شدت تابستان و هوا در غایت بردوت بود کوه و هامون از دی و برسنین ماقم ورف در خود و پشیده و کاه و نجابی بر برداشت و از چم یخ زمینها پست و بلند پستان از رفتار جاخواهد در خاطر بیچکس قرار نمی گرفت که در چنین وقتی که طایفه علیقلی رشعله آتش و آزرده نمه گونه قشلاق اندر سفر و بیاق احتمال آن نداشت که از توقف تعلق آیه حضرت اعلی ولد السلطنه تبریز خان غربت نصوب دار السلطنه اصفهان مراجعت نموده و از امرا نامدار اله ورد یخان رخصت رفتن بجانب فارس حاصل کرده روانه آنصوب شده که در زمستان تجهیز لشکر کرده در بهار با قشون آراسته متوجه ایران گشته در هر جا موکب همایون نزول اجلال داشته باشد آمده بلشکر ظفر قرین پیوندد و لشکر باین امر اخراسان که ذکر این سفر بود نه مرخص شده روانه غرستان شدند و بسیاری از عساکر منصوره و ملازمان امرا بمبالغه

و الحاح رخصت یافته روانه عراق شدند و از قورچیان و غلامان و ملازمان درگاه نیز بالضروره تا غاض حسین فرخوده و با امثال این امور بیچکونه فتوری در عزیمت جانب قراباغ واقع نشد حسن خان پسر جلو حاکم همدان را که حسب الامر اعلی جهت ضبط شغور طرف بغداد در همدان گذاشته بود به درخواست طلب فرمود که در سفر قراباغ همراه باشد و او با قشون آمده ملحق جانب دوست و گرجیان و پسوران از ناهمواری زمین باغ نسبت اخان و خیزان خود را باتستان اقبال رسانیده الحاصل موکب همایون فال مدولت و اقبال مدارا لارشاد وارد پل بسیده بشرف طواف مرقد منور حضرت سلطان الاولیا و شایخ عظام صفویه پیشتماد یافته از ارواح مقدسه اجداد کرام رضوان الله علیهم اجمعین استمداد نموده در اواخر ماه رمضان المبارک از اردبیل متوجه گجوران که مدفن حضرت سلطان سید حیدر کل علیه الرحمه است شده چند روز در آنجا توقف فرموده و سوانح این سفر اکه خواجه محمد شفیع راکه وزیر دار المرز و قزوین بود بخطاب میرزا عالمیان و اشت وزارت عزسان سرفراز گردانیده و آن منصب عالیرا علاوه مناصب سابق فرموده و نظم و نسق کل و جایات عزسان و مهمات امر احکام و عزل و نصب عمال و کلانتران برای و رویت او مفوض گردانیده و پایه قدر و منزلت او را بارج اعلا رسانیده و چون در این سال و آن و ولایات کم محصولی بود بجبه عراقی ایروان و نخجوان خویش ازان طرف رو بجانب اردبیل پیش قراجه داغ آورده و بود و شاکر منصوره تیرداز پیشه و در قراباغ نیز جبه تاخت قزلباش احوال رعایا اختلال پذیرفته زراعتی نشده بود علف کم یافت بود لشکریان لاعلاج آذوقه دو سه ماهه از اردبیل سر انجام میبایست نمود و علوفه آن خطه خود از اصل قحطی داشته غیر لشکر بیحد بسیار میفرد و نشده از توقف بعمال حکم شد که قصاجریان نفاذ نیوست که دیوانیان اعلی پست مرز غزوار علوفه مجال آباد آن اوتار بایجان رفته فرموده محصلان تعیین نمایند که رعایا با بلاغ خود باردبیل حمل نموده و بکیفیه من نوزن تبریز بتجزار دینار رایج عباسی بلشکر منصور بیبیع نمایند و در ثانی الحال بجبه بعد مسافت و کرایه ابلاغ منفعت رعایا را منظور داشته بکیفیه من ده بهزار دینار قرار یافت و دیوانیان عظام حسب العرفوده علفوده و محصلان با انجام این خدمت تعیین شده بعد از فراغ ازین امر ارزانه اکوت بار بسیار رفته منازل خلف بیک سفرچی واقع و در کنار آب ارس از فرقزول همایون بیک منازل خان کرده و در آنجا بجبه روزه داشتن قصد اقامه فرموده و ماه صیام را بانجام رسانیده و درین منزل منشور عاطفت و حکم همایون بجبه رفع حجت روزقیام بجاده ارد و ام پیشخطان تعلقه گنجه بشتمل بر مواعظ و نصایح پادشاهانه فرستاده و جا پاشا و قاضی و اعیان سپاه اعلام فرموده که ممالک آذربایجان و شروان ملک مهروثی ماست و در دیوان صدارت تحمال شاه بخت نگان کم فرصتی کرده و تعلق مستقر شده و حمت و الفت بتغیر آن مصروف و معطوف داشته بهیچ وجه دست تاخت من متصور باز نخیه ایم و تا غایت بهر طرف توجه فرموده و ایم بفتح و ظفر اختصاص یافته ایم و خیال اعلی که از جانب پادشاه روم سر دار رشته آماده بود و پیشخطان قلاع تاوس بقدر نه بجا و نت خود تا بید الهی و بیروی دولت شاهی شکست یافت و دیگر از هیچ طرف در این حال مدعی نباشد نیز به ترک مخالفت و قلعه بندی جاهد و جاقبا نه نشینی

و تامل عاقبت در کار خود کرده و هر کس را در این ملک تعلقی بود وا داده که توقف این دیار ننماید و در رکاب عالم پناه مشتاب کرد
توجه حضرت را به صوب مطلب او مبذول افتاده و هر که ام اراده رفتن دیار روم داشته باشد ما بحوالی از راق و دال و
جبال سالما و غانما روانه شود که از حضار کرم منظور و آسیبی بایشان نمیرسد و دبال خون سلمانا زاده کرده خود گیرند که
اگر نه سود مند ما را قبول نکنند شامت عصیان و طغیان گریبان گرفتار آید از جبل و غرور خود دانسته بعد از ظهور مخالفت
و قلعه گیری بجانب ما بستن و توپ و تفنگ بسیار رفتن گریبان از بجا گوچ واقع شده و راول تحویل حوت ظاهر بلده گنجه حوالی معسکر
قدوة المحققین شیخ نظامی قدس سره و مخیم سرادقات جاه و جلال گردیده و در خور دار پک توپچی باشی را مقرر فرموده بودند که
قالب تهیه کرده در رکاب داشته آورده شروع در توپ ریزی نماید و مقرر فرمودند که امرای عظام قزلباش مثل قرخای پک
و جمعی از غلامان و غیرهم حافظ اطراف و جوانب قلعه گردده محل اقامت اردو و جای سیه بتعین گردده مشخص سازند که از
کدام طرف سیه پیش میرود و محاصره بکدام عنوان میسر است نخست بجانبی که راه آمد شد رومیان از قلعه مسدود گردده و دور اردو
دوازده حصاری ترتیب داده علیخان موافق با قبر دک سلدار باشی و جمعی از تفنگچیان و غلامان در آنجا می توقف مانده
گشته و چند روز بجهة قرار معاودة محاصره و رسیدن قالب توقف واقع شده و سال مابعد رسیده دیگر
باره کوکب مسعود نوروز عالم افروز گشت **و فی هذه سال خجسته مآل دولت پیل ترکی مطابق سنه تسع عشر الف و سال پیشم پیوس**
همایون و جهان مجاهد قلعه گنجه و مدبست و در آمدن آن حصن حصین و سایر حصون و اراضی و قلعه پرحضرت قادر بیچون سال گاه
خال یوست پیل ترکی آغاز شده و بهار دلگشا از مقدم فیروز نوروز عالمیان را مژده فیروزی و فرخندگی داده و ساحت غبرا
جنان از لطافت بهار جوان، و رضه خوان طراوت تازه مائده تجمیلی و لالت و گلهای قرابغ که از رطوبت هوا همیشه
بهاره بهره و ریاضش در صیف و شتا پک و اراجنا استاد سخنوران شیخ نظامی قدس الله سره در لطافت و ترانت
آنسرزمین گفته **نظم** خوشا ملک روح که اقصای وی ✻ نه از دی شب است پی کل زدی ✻ تموزش گل کوهساری دی
زمستان نسیم بهاری دهد ✻ همه سال ریحان آن بنر شاخ ✻ همیشه در و نار نعمت فراخ ✻ سلطان سر افراز اقلیم چهارم
با گوکبه جبوت آسمانی با پای برسپند عزو شرف نهاده و بعیوق بوس آستانه حوت بر دون آمده و بلطر کنار محل خرامیده و از
غیر فرخ این سال در روز شنبه پانزدهم شهر ذی قعده اتفاق افتاده عالم پر جوانی از سر گرفت اردوی گرامی در
جلگه قراچمن شیخ نظامی نزول اجلال داشت و ریحان منزل بلوازم جشن نوروز و مراسم آن روز فیروز اقدام و قیام نمود
چند روز بجاه و عشرت گذرانیده و امیر و وزیر و صغیر و کبیر بادبهای دوستکامی گشیده و داد عیش و خرمی داده بعد از فراغ
از جشن نوروز متوجه امور قلعه گیری شده دانستن دیوان گنجه را در پای قلعه نزول کردند و سیبا منعت کرده طلبهای سنگر
هر کدام مورچل خود فرود آمدند و روز بروز بجاکر فیروزی یار گرد نبازل خود در رفته بودند فوج فوج غلامه سپر بالا می آمدند
و در لوازم قلعه گیری مراسم جان سپاری اظهار می آوردند و توپچیان نیز توپخانه ترتیب داده شروع در توپ ریزی کردند

یازدهم

طبعیت است این تاریخ یاقته بود که ثبت افتاد و چنانکه بر زبان صدق بیانش جاری شده بود بعقریب بمنصه ظهور آمده
در سال دیگر فتح قلعه شاهی شد تاریخ منت خدایرا که باقبال بی زوال ملک شه زمین و زمان دولت نهیت از انکه
بعضرت ازلی بعضرت صمد یه تاریخ مسیح گنج یک شاهیت بعد از فتح قلعه گنجه جون حسین خان قاجار الطوار زمانه بظهور
آمده مردم قراباغ از سلوک ناهموار او شکوه کرده مدای معدلت قضای او را از نظر اعتبار انداخته ایالت آنولایت بمحمد قلی
زیاد اغلی قاجار که برخی از احوال او در وقایع سالهای گذشته مرقوم قلم بیان کرده بود مرحمت شد و بعد از استظهار مهمات
قراباغ همت والا نهضت تسخیر قلعه لوری و تفلیس و تا نوس مصروف گشته موکب اقبال سمت آنجا رو شد جون اخبار وصول
نزول او دوی کردون شکوه گردید نوعی رعب و هراس در دلهای پیشخدمان قلاع استیلا یافته که خیال مخالفت بقلعه
داری در مخیله هیچکس نگنجید نخست محمد پاشا قوقر حاکم قلعه لوری که تا غایت در راه و دلتنوای روسیه ثابت قدم بود مطلقا
از راه مصالحت العقوم عدول و انحراف جایز نشمرده ثبات بی اختیار کسان اعتمادی پایه سریر اعلی فرستاده و بتوسط مکیک
بیگلی که از ملازمان درگاه بود عرض پیشکشها و بندگی زبان اقتدار بگل استغفار پاشا و عرضه داشت نموده که اگر عفو پادشاه
کامگار شامل حال این خاکسار گشته بجرایم سابق مورد عقوبت نگردد و سر قدم ساخته بجانکوی آن درگاه می آیم جون صدق قول او
رنگپذیر نبود فیض تاثیر خسروانه جرم بخشش پوشش پذیرفته خلعت فاخره و نشانهای او را نوازش فرموده و پاشا نه کور را مواجه
پادشاه بنده نواز ساخته و او مژده و نشانهایش را بقلعه لوری پیش از امید قاصد آن کعبه آمال گشته باز دوی سعلی داخل شده و بوسایط
امرا و مقربان بساط مجلس عشرت نشان مستعد گردیده منتظر نظر عنایت و عاطفت شده و بخلوع فاخره و تاج و کمر مرصع و اسب
و زین مرصع و سایر تشریفات و تفقدات سرافراز گشته و کلید را بمنسوبان درگاه پادشاهی سپرده حضرت اعلی کل بخته محافظت
قلعه و نصبا توپ و تفنگ و سرب و باروت و ارزاق قلعه فرستاده و جون از خاطر قلعه داری جمع گردیده نهضت همایون
بجانب تفلیس و تا نوس تصمیم یافت از سوانح آن ایام فوت کرگین خان والی سمیون خان والی گرجستان کارتیل و آنان
متعلقان او بدرگاه فلک اشتباه است کجون تفصیل فوت او و مبایع حال رسیده جمعی از معتمدان آن سلسله بحضور شرف
مشرف شده حضرت اعلی آنها را بانوازش فرموده و ارسال خان سپاه را که در آنوقت چهارده ساله بود جون سه
چهارده و حسن تمام بسمت فرزندی موسوم گردانیده بجای والد بحکومت ملک موروث سر فرازی داده احکام
شفقت آمیز و خلوع فاخره جهت او و معززان آنسلسله فرستاده محمد بیگ بیگلی را مامور فرمود که در پیش
مشارالیه و معززان آن دودمان نوده شفقت شاهانه منظور دارد و بعد از گرگین خان راکه فوت شده انتظام و رسیدگی
گیان سرانوق سلطنت یافته بود بیراق کرده بجرم سزای اقبال او رسانده رخلال این احوال عرایض متضمن استدعای
مستحفظان تا نوس رسیده واسطه عاطفه و بوده که اگر از جانب قزلباش آسیبی بایشان نرسد و از صرصر قیامت اثر
پادشاهی ایمن بوده باشند قلعه را سپرده روی عجز و انکسار بدرگاه سپهر اقتدار مالند مراحم خسروانه احکام آسیبات

مبنی بر عواطف شاهانه باسم ایشان فرستاده اشارت فرمودند که هر کس از ایشان اراده بوبودن این دیار داشته باشد
علوفه و تیماری که در زمان روسیه داشته باشد مضاعف آن عنایت میشود و هر کس اراده گرفتن دیار روم نماید مایل
حال و ارزاق و اموال روانه گردد و کسی هیچ وجه آسیبی از لشکریان ما نمیرسد جماعت روم پیشخدمان قلعه تو مانوس
این معنی را سرمایه نجات دانسته بکلی روی امید بدرگاه جهان پناه آورده و بخلوع فاخره و نوازشات وافر مخصوص گشته
جمعی را که اراده رفتن داشتند کس همراه کرده و سالیانه غازه و انعام نموده و بعضی که توقف اختیار کردند منتهای مطلب خود
فایز گردیده نوجوان رده خانه ال گت چایی صده و گرجستان مضرب سراپرده اجول گشت عبداللطیف پاشا حاکم
تفلیس و آقایان و ریش سفیدان روسیه که دران قلعه بودند نتایج لطف و قدردانی پادشاهی را از احمد پاشا و مردم گنجه و لوری
و تا نوس قیاس نموده بدولت بخت بیدار کس خود را بدرجه مراعات لوری و تا نوس قیاس نموده بخدمت شرف
اعلی فرستاده و همین استعانوده تمنای ایشان نیز بفراز انجاح مقرون گشته بحکم همایون مبنی بر استمالت و قبول استیمان
باسم ایشان عرصه داشته مصحوب حسین بیگ جارچی باشی ذوالقدر زده پاشا و فرستاده نه پاشا و آقایان انجماعت گرجستان
تعیین شده بودند که در مواجب شاهانه خلافی نیست و هر کس اماں دانند از حضرت دانیب قزلباش ایمن انداما بجمله ایشان
قلوب و غرت بنوده و استیمان آن قلعه گزین مشهور و آفاق است التماس نموده بودند که از امرا عالیجاه از قزلباش اعده
و نگهبان پاسای قلعه نامبرده باشد و سپرده و بساطت او بخدمت شرف رسیم حضرت اعلی شاهی ظل الهی علیقلیخان شاملو را بمنصب
مامور فرموده و بجانب تفلیس فرستاده و جماعت قزلباش را بقلعه پاشانه گرو آقایان مراجم استقبال قایم نموده نهایت اطاعت و
انقیاد بظهور آورده قلعه را بعلیقلیخان سپرده و سه روز بایل اردو بسر برده و معاودت نموده و بعد از رخصت مراجعت بسوی گرجستان
گرفته در عرض سیران گرجی میرسد و بعد از ان بکی ما بخانه کوچ از قلعه مرون آمده علیقلیخان حسب الامر الاعلی جمعی از غازیان
شاملو و بگلیان را در قلعه گذاشته خود با تفاق پاشا و معتبران روانه بارد وی کیهان بوی آمده در آل گت چایی پاشا و
مقاطعه آپستان بوی در یافته نوازشات خسروانه سرافراز نشده و خلوع فاخره بگلی الیشان علی قدر مراتبهم خلعت
شده چند نفری گرا را و توقف نموده مقاصد را جزء فا گزیده پاشا و سایر جماعت که رقمی بوده چند نفر از ملازمان درگاه
قلعه وزی الیشان مقرر شده و سالیانه و غازه بر حسب سپرده و میان جوشیده حضرت اعلی بنفس نفیس متوجه قلعه شده و بگیک
و جانان را بنظر اعتبار در آورده از قلعه تفلیس است در گرگوی قلعه واقع شده از کیطرف سر بر یا افراخته آب
خانه گرگر چه از جانب غربی گرجستان کاریتل آمده و بطرف شرقی میرود و در جوار شروان آب ارس شده و پیوسته دریای
خزر میریزد اما بکنار تفلیس که میرسد بچند شاخه گردیده بسمت جنوب میرود و در بعضا نکنار قلعه رخت جنوب کرده و بجانب
شرقی می افتد در حوالی شهر و قلعه گذشته بگیک زده زمین سنگلاخ تپه تپه مرتفع واقع شده و در مقابل آن کوه بلندی پیش آمده
تخته پلی در کمال استحکام در آنجا ترتیب داده اند که از تفلیس بولایات گرجستان از آن تخته پل گذشته میخانه و رده و خانه

باین علت کرازا نهار مشهور و آفاقست ازین آن تخته پل میگذرد و شهر تقلیس برجانب غربی آن تخته پل افتاده چشمهای
بسیار ازان کوه بجریان می یابد و آب گرم فراهتاد و شفا و محل عبور یابنده در زمان قدیم هرکس از سلاطین اسلام
گرمی کنید ها بربالای آنجای گرم عمارت کرده استحمام مینموده اند و حمام مردم آنشهر منحصر در آنجاست و چند حمام دیگر
قلعه و بسیار و پیرون قلعه است و الیوم قریب بحمیل حمام کمال خود بوده کرد بعضی دارد و بعضی استعداد دارد و بلندی قلعه
ارتفاع برجهش شانه کرد ما فلک الافلاک دعوی مساوات مینماید و از هیچ طرف سلاطین آفاق را استطاعت
قلعه متصور نیست زیرا که از هرطرف آن کوههای بلند سر بفلک افراخته و یکطرف آب رود خانه سنگه زده و بدینجهت
مکانیکه محل اقامت و نزول لشکر توانند بود در حریم شهر و قلعه نیست و الحق مدت در آمدن این قلعه کرفتن
ستون و لایات کرجستان و شیروانست باین آسانی بجز بتایید آسمانی و توفیقات سبحانی و میمنت اقبال بلند
حضرت اعلی قاآنی نتواند بود بسنگه آنشهر اکثر مسیحی و ارمنی و کرجی و قلیلی از مسلمانان نیز هستند یکی و سه هزار
که اکثر قدمیست در آن شهر و حوالی بسیار است و دیگری از سواخ آن ایام آنکه در همان چند روز محمد بیک سنگه
از کرجستان معاودت نموده و صبیه کرکین خانرا آورده و از مساعدت بخت مادرزاد و شرف اسلام مشرف گشته
در سنگ پر و کیان سرادق اقبال اعظم بافت و اکثر امیرزاده ها و زنان و دختران کرجی همراه او آمده و بشرف آستان
بوسی مشرف شده و بدین مصاهرت و ارتباط کلاه و افتخار سایر کشت امرا و اعتماد و استظهار کرجیان آن
سلسله ملطفه و شفقت خسروکامکار عالی نژاد بحدیست از دیاد پذیرفته و حضرت اعلی میرزاده ها و کرجیرا
مراتب تبعقدات شاهانه و عطایای خسروانه نواخته مهمات اشیان را بوجه احسن و نحو اکمل ساخته همه را خوشدل
و شادمان روانه کرجستان فرموده بتجدد و تزاید مراحم خانی دیگر باره خلوع فاخره و تشوفات وافره فرستاده و مترقبات
شاهانه امیدوار کرده انیده بحکومت تفلیس و کوتوالی قلعه کوری بمحمد بیک مشهور به ابو محمد و بدیعیان سلطان شمس الدین
تفویض یافته جمعی لشکریان ناصره شریفه مقرر شد که با او در آن قلعه بوده و مساعدت قیام نموده و باسباب و یراق قلعه
نوامیس و لوازی قرار یافت که چون قلعه ایروان نقل شود و دوی کیان بوی زمان منزل کوچ فرموده و منتظر و منتهز
لوای معاودت برافراخته و چون خاطر اشرف ازین مهمات فراغت یافت بعزیمت تسخیر قلعه شروان و تغییر قلعه ایروان
و ضمیر منیر العالم پذیر رسوخ داشت رای جهان آرای اقتضای آن کرد که متوجه سر قلعه ایروان کشته قلعه آنجا را تغییر نماید
چون خاطر از مهم و آمدن سردار لشکر روم جمع کرده و میان شروان نیز دو سال از مده دو کمک ما یوس کردند خان
حضرت نشان مدار بفصوب الطاف و دهنده و بدین عزیمه و الاخان فیروزی نشان ارزاه جبال اختیار کرد راهی
در نهایت صعوبت و از کثرت درخت و جنگل و پیشه آفتاب را مجال تابیدن آن سرزمین میسر نیست و شب و روزش ما بین
اتصالی که چند ده فرسخش کرکیشم ضمیر ۵ کسی نرفته نشیبش مگر بپای گمان ۵ ضیق طرق بثابه که اکثر جاها یکیه

حضرت اعلیرا از حضومت و نزاع باز آورده و بکیفیت حصول یکدیگر و مشوبات بعضی ترغیب نمایند که رسالهٔ عالی و مقال در
پادشاه و ذی جاه روم با وی الفت و وفاق کرده و کپس بجهت تتمیه امر مصالحه ارسال نمایند که از سیطرف نیز و التمه آن
نیز آرایش حضور صفا و دیش پادشاهی مذکور و وزیر اعظم باعث انجام این امر خیر فرجام شده و نوجهی که رضای خاطر اشرف بوده و پادشاه
فضیل سمه و از زین عرف جواب عرائض سعادین خان برین نهج قلمی شده که سایهٔ حضرت شاه جمجاه جنت مکان و پادشاه مرحوم سلطان
سلیمان صفوا الله بعده و چنان استقرار یافته بود که فساد بعد فصل میانه این دو سلسله مخالفت نبود و باشد نقض عهد از آن طرف
واقع شده و ملک مورونی ما را نهیب متصرف شده و اکنون طالب حق موروثی خودیم اگر فرمان فرمای ممالک روم عهد
و پیمان پدر را منظور داشته و بمقام الفت باشد و دستور پیشین را بجا آورد و نیز تجدید تازه حال عباد الله از
حضومت و عداوت دور بوده و ممالک مسلک دوستی و اتحاد سپرده و اگر لجاج و ورزیده و بمقام عداوت باشد ما نیز
بالطاف ایزدی گردن و دست از طلب حق موروثی ما برنمی داریم و آنچه خدا تعالی خواسته باشد خواهد شد و نتیجهٔ
ازلی را از ظهور چاره و نیست دیگر از سوانح این سال آنست که در زمستان سال گذشته که رایات جلال متوجه تسخیر قلعهٔ گنجه
و قراباغ بود از نجابت اردو میه فوجی تاخت آورده و سه قریه از قرای گوگچه شکیر را که با سیر گونه خان متعلق و غارت
نموده بودند دوش سال امیر گونه خان با اتباع خود تاخت و غارت الکاء و میان رقه تاخت و اموال خلق را دران و اوایل خلق را
تاخت کرده سالما و غانما مانده و از امرای اکراد محمود ی آن سرحد عبد الله بیک حاکم خوشاب و زین بیک خان حاکم
قراحصار و مصطفی بیک حاکم ما کو و زین بیک حاکم جوبسر و اینچنان میر شرف حاکم بتلیس و دکر یا خان و ضیاء الدین
خان و لد شرفخان حاکم تبلیس جنه الله و دلخواهی و انجاح مطالب و مارب خود نزد امیر گونه خان آمده و ما تفاق او
بدرگاه عالم پناه آمده و در حدود و دلخوان سعادت آستان بوسی دریافته امیر گونه خان بجانب ارزوان رخصت یافت
و امرا و اینچنان مذکور بمشمول انعام و احسان گردیده و بحکومت جوبسر و زین بیک و ما کو مصطفی بیک شفقت شده
مبلغ دویست تومان زر نقد باو انعام فرمودند و عبد الله بیک بعد از فوت سلیمان بیک برادر خود بحکم سردار حاکم
خوشاب شده بود و زین خان عسزاده و با تفاق برادر او معاهده بود و قراحصار را بعنف گرفته بود و چون بعد از وقایع
محاربه و التزام سردار اکرم الامجا الظلال عاطفت شاهی نموده و در سلک بندگان پایهٔ سریر آمده و منشور حکومت خوشاب با سم او عز
صدور یافت و میانهٔ عسزاده با مناقشه بود و دریں وقت که هرد و شعار شاهی سیوفی لنظم آورده و مشمول عنایات
عسزاده مذکور شده که میانهٔ عزاده با صلح واقع شده و الکاء موروثی حسب الصلح بصغیر ریشان اگراد میانه ایشان منتقسم گردد و ریش
سفیدان اکراد حسب الامر نموده و عمل نموده و وثیقه دران باب نوشته از نجا پیش رانی شده بعرض اقدس رسید و حکم جهان
مطاع شد آن با سم هر یک صدور یافت امیر زین خان خدمه روزی با عبد الله بیک گرگ آشتی کرده و با آن عزده فیما بین بالفعل
متعذر آن که هیچ طایفه از آن خالی نمیباشد و طبیعت اکراد از حد و بیش نمیتواند تجاوز و بهمان آمده و قلعه خوشاب بتصرف

زنگنان در آمده و شرح آن عنقریب مرقوم کلک بیان خواهد شد و بالجمله غایت خسروانه امر اکراد و ایچنان مذکور را
گرانمایه سرافراز فرموده و بجهة تعریف و تکریم خان و ضیاء الدین خان نیز فتوح خانه و قنوعات لایقه فرستاده و
تلکی را مسرور و خوشدل رخصت و انصراف ارزانی داشته بعد از رفتن ایشان اراده که خاطر اشرف بسیر و گشت خطهٔ
باد بنفش گشته سایهٔ اقبال بر مفارق ستوطنان آن حدود بگستراند که تا تعمیر قلعهٔ اروان و تسخیر مکان و پادشاه مرحوم سلطان
سلیمان صفوا الله بعده و چنان استقرار یافته بود که فساد بعد فصل میانه این دو سلسله مخالفت نبود و باشد نقض عهد از آن طرف
واقع شده و ملک مورونی ما را نهیب متصرف شده و اکنون طالب حق موروثی خودیم اگر فرمان فرمای ممالک روم عهد
و پیمان پدر را منظور داشته و بمقام الفت باشد و دستور پیشین را بجا آورد و نیز تجدید تازه حال عباد الله از
حضومت و عداوت دور بوده و ممالک مسلک دوستی و اتحاد سپرده و اگر لجاج و ورزیده و بمقام عداوت باشد ما نیز
بالطاف ایزدی گردن و دست از طلب حق موروثی ما برنمی داریم و آنچه خدا تعالی خواسته باشد خواهد شد و نتیجهٔ
ازلی را از ظهور چاره و نیست دیگر از سوانح این سال آنست که در زمستان سال گذشته که رایات جلال متوجه تسخیر قلعهٔ گنجه
و قراباغ بود از نجابت اردو میه فوجی تاخت آورده و سه قریه از قرای گوگچه شکیر را که با سیر گونه خان متعلق و غارت
نموده بودند دوش سال امیر گونه خان با اتباع خود تاخت و غارت الکاء و میان رقه تاخت و اموال خلق را دران و اوایل خلق را
تاخت کرده سالما و غانما مانده و از امرای اکراد محمود ی آن سرحد عبد الله بیک حاکم خوشاب و زین بیک خان حاکم
قراحصار و مصطفی بیک حاکم ما کو و زین بیک حاکم جوبسر و اینچنان میر شرف حاکم بتلیس و دکر یا خان و ضیاء الدین
خان و لد شرفخان حاکم تبلیس جنه الله و دلخواهی و انجاح مطالب و مارب خود نزد امیر گونه خان آمده و ما تفاق او
بدرگاه عالم پناه آمده و در حدود و دلخوان سعادت آستان بوسی دریافته امیر گونه خان بجانب ارزوان رخصت یافت
و امرا و اینچنان مذکور بمشمول انعام و احسان گردیده و بحکومت جوبسر و زین بیک و ما کو مصطفی بیک شفقت شده
مبلغ دویست تومان زر نقد باو انعام فرمودند و عبد الله بیک بعد از فوت سلیمان بیک برادر خود بحکم سردار حاکم
خوشاب شده بود و زین خان عسزاده و با تفاق برادر او معاهده بود و قراحصار را بعنف گرفته بود و چون بعد از وقایع
محاربه و التزام سردار اکرم الامجا الظلال عاطفت شاهی نموده و در سلک بندگان پایهٔ سریر آمده و منشور حکومت خوشاب با سم او عز
صدور یافت و میانهٔ عسزاده با مناقشه بود و دریں وقت که هرد و شعار شاهی سیوفی لنظم آورده و مشمول عنایات
عسزاده مذکور شده که میانهٔ عزاده با صلح واقع شده و الکاء موروثی حسب الصلح بصغیر ریشان اگراد میانه ایشان منتقسم گردد و ریش
سفیدان اکراد حسب الامر نموده و عمل نموده و وثیقه دران باب نوشته از نجا پیش رانی شده بعرض اقدس رسید و حکم جهان
مطاع شد آن با سم هر یک صدور یافت امیر زین خان خدمه روزی با عبد الله بیک گرگ آشتی کرده و با آن عزده فیما بین بالفعل
متعذر آن که هیچ طایفه از آن خالی نمیباشد و طبیعت اکراد از حد و بیش نمیتواند تجاوز و بهمان آمده و قلعه خوشاب بتصرف

خانه لحمن که از دو تین حالات پسندیده و آن وزیر صاحب تدبیر بیمجوز و مقصور متصرفت و خوشدرو ران فصیح اندیشه از شکر او صاف حمیده و آن و پسته تر ماثب صغیر در زاویه خمول و ناکامی صعتکف هرچند درین باب خوض رود یکی از هزار و اندکی از بسیار در دیباچه نمی تواند نمود و لهذا درین مقام همین قدر اکتفا نمود و آن چیست غفران مآل رضوان مقام مغفت صدق مرحوم مگ مرام است و او مرزبانی بود کریم الذات و کریمی پسندیده صفات در زمان سلاطین آق قویونلو بیخ آباد ابد رسیده عزت و کامرانی تمکن و جون آثار نجابت و بزرگی از ناصیه احوالش ظاهر بود بر تو التفات پادشاهان آن طبقه بر وجنات احوالش تا قطع مقام مگ برای صوابنمایش معوض بوده و در زمان ظهور دولت و جهانگشای خاقان سلیمان شان جنت آشیان اسکنه الله تعالی فی فرادیس الجنان چندگاه و بنا بر غرض سعایت حاسدان و ارباب غرض از ملازمت آن حضرت ملول بوده و رحسب تقدیر در ولایت مصر و آنجا نه و اقامت داشت تا آنکه کار فرمایان عالم ابداع ابتداع ایام سعادت جوت را باشاه اختتام رسانیده و مصالح راحت و فیروزمندی را آماده گردنده و خاقان سلیمان شان خطه و کشای اردو مادر اقبال قدوم همایونی بزیب و زینت داده و منازل مرغوب آن صاحب دولت گرآثار رفعت و بزرگی از ناصیه نمایان بود بشاهد آن پادشاه والاجاه گشت جون از خوادث دوران و انقلاب زمان و تحاول بودن از نحوه آن طلب سکان فی الجمله انهدام بدان راه یافته بود خاقان سلیمان شان از نهب انهدام پسندیده و متاسف شده بتعمیر یک لوگر از خاصان درگاه و جان سپاران و دلخواه بوده او صاف حمیده و آن ستوده و صفات را معلوم داشت حقیقت احوال را مبانی جلال رسانیده و قرابت و قربه خواجه حق منشی نیز گردر آغاز خروج آنحضرت تخت طغرای غرای این دولت گیر را بر سرمایه نجابت سرمدی شناخته بتعظیم زرگار اغراض بر جناشیر اقبال او گماشت علاوه توجه خاقانی گشته حکم اشتمالت بانهم او غرصدور یافت گردی توجه بوطن اصلی آورده مگ مرام بصدار ملاحظ منشور عاطفت بانستظار تمام متوجه سکن و مقام مالوف گشته تجارک اشتغال احوال او بی سرانجامی پرداخت و در زمان محمد شان شاه جنت مکان علیین آشیان پیشتر از پیشتر منظور عواطف و الطاف گشته منصب کلان ترقی و تقدم بزرگی اهالی آمگ بپیشتر سابق برای صوابنمایش متعلق گردیده چون حضرت شاه جمجاه جنت مکان را توجه و التفات تمام بآن خطه بمرتبه مثال بود بخانچه طرح و تمثال آن بقعه شریفه را حسب الاشاره همایون نشانان ماذونه کار و مصور معجزنگار در ایوان چهل ستون دولتخانه مبارکه قزوین نگاشته مگ موی نگاشته گردانیده و انه گرزانش طرح سیر آن خطه دلکشا و شکارهای رود دارس از خاطر انور بسرزده آنمقام فرح افزای چمن قدوم آن حضرت سپهر اعتلا غیرت افزای باغ ارم گردیده و در هر مرتبه بمنزل آنجناب را بقدوم بهجت لزوم نورانی ساخته دران منازل دلنشین طوازم خشین و سور و بهجت و سرور میسر و همشه و این معنی موجب ازدیاد مواد عزت و تضاعف جاه و هیبت آن حالیحضرت گشته روز بروز پایه قدر و منزلتش ارتفاع می یافت و مرحومی میرزا اکافی منشی که شایسته کرتیب بود

بجت قرابت و خویشی که آن صاحب دولت داشت مورد مرحمت شاهانه گشته منصب ارجمند انشا مگی سرافرازی یافت و چمن ترجمت نظر گیبای تاثیر آنحضرت در ین فن ترقی عظیم کرده و جمال حالش بزیور قابلیت و پسته و آراسته گردید بگک بدایع نگار رقم نسخ برصفحات سخنوران پیش گشیده و نقاط اقلام زرین خامش بر صحیفه بیان جون مروارید غلطان خوشین سال از زمره متقربان بساط قرب و منزلت آن سلطان سعادت نشان بوده از تاثیر اخلاص و نیکو نهادی آن طبقه اکثر اوقات کمی از پیشگاه حضور دین دولت ابد قرین بدین منصب و الا سربلندی داشته بجمله اقتضاب سعادت حالی همدران طبقه محترم خوان کرم گستر انیده و آنیده و رونده از موایده انعام و احسانش محظوظ و بهره ور می بوده و دسنین عمر شریفش از مرحله پیشاده در گذشته بمنزل نود و سیصد و بوده در اواخر ایام حیات از اوطان پیشین آنجا مرام و اوانا سعادت زیارت و طواف مدینه شرف حضرت خیرالانام در وضات متبرکات ایدگرام علیهم السلام نموده و عزم آن حضرت مصمم گردیده و در ساعین شام و شیراز فراغ و جاسش از حاوه گذشته و اعتدال منحرف گشته بر ساعین در پیش خواهیده و بدار شدش ادهم پگک که توفیق رفاقت و همراهی یافته او بفرش مطرات پدر پگکوسیر او بر سبانی که بطبقه حیدر مشهور و معروف دفن مونه تا آنکه در سالی که حضرت پادشاه معصوم پگک صفوی متوجه آن سفر خیر اثر گشت و میرزا پگک پسر بزرگتر مرحوم مزبور همراه او بوده بمشرف مزبور گردیده از آن مکان پرنور آورده بمدینه طیبه نقل مونده و در جوار ابراهیم بقیع علیهم السلام مدفون ساخت و او لاد و کرامی آنجناب غفران مآب که در عین حیات او در قید حیات بوده و مسود اوراق را فی تقاربی با جوال اثبان بوده بیچ نفر آمده و هرچند که گزارش آن در ینجا مناسب سیاق تاریخ نخبه تنباز ایامی که در صدر داستان شده صحیفه اخلاص را لبگارش آن آرایش داده میگردد اما خلاف صدق اقتضا ول مرحمت قاب میرزا پگک که بوفور قابلیت و استعداد و زیور اهلیت و شایستگی داشت در اوایل حال که از خطه اردوبا دپرون آمده مادر دوی معلی آمده حضرت غفران مآب رکن السلطنه معصوم پگک صفوی اختیار نموده و منصب اتالیقی و شکر نویسی یافته و با آخر دهر مرتبه بوزارت ترقی کرده و چند سال من حیث الاستقلال مدان خدمت مشغول بوده تا آنکه حضرت معصوم پگک بسفر مجاز رخصت در سفر که آن امیر حضرت نشان قبل خدر و میان گذشته درجه شهادت یافت او متعلقان مرحوم مذکور را آورده و نسبت بمتبنان آن امیر کبیر کمال حقیقت و پاس حقوق نمکخواری ملحوظ آورده در مجلس بهشت آئین حضرت شاه جمجاه جنت مکان راه خدمت پیدا کرده و بعد از میرزا کافی منشی چند گاه خدمت انشا مجلس نویسی میکرده و حضرت شاه جنت مکان در مقام تربیتش بوده درین اثنا اجل موجود فرصت حیاتش را از صفحه هستی محو کرده و هادم الذات بنا حیاتش را برانداخت و دیگر ادهم پگک که او نیز بوفور قابلیت و استعداد و اخلاق حمیده موصوف بوده در بدو حال در مراقبت پدر بچال متوجه سفر خیر اثر حجاز شده بعد از ادای فریضه حج مدان سعادت عظمی استعداد یافت و جون ازان سفر سعادت نمود و مادر و الده او وفات نخبته سعادت

بلکه غالبست دولتیسنده کی معروف داشته از جانب شاه جمجاه منصب ایشیکاغاسی باشی زاده مرحوم سلطان
مصطفی میرزا یافت و در اواخر منصب وزارت نواب میرزا بآنجناب تعلق گرفت و تا حین فوت ثانی جنت
مکان خجسته کاه متوجه شغلی از مشاغل دنیا نبود تا آنکه در زمان سلطنت و جانبانی نواب سکندر شان سلطان محمد پادشاه
منصب کلانتری دار السلطنه تبریز یافت و از انجمله بنا بر نخوت و غرور و خود سری و خود رائی امیر خان ترکمان
حاکم تبریز در اسن آن زمان چند کاه در اردو با بغضیم بود تا آنکه در اواخر ایام جانبانی شاه زاده مغفرت
آنتا پسلطان حمزه میرزا که امیر خان در از آنجا خانه یخا کرازو بطهران آمده بود منضوب کشته علی قلیخان فتح
اعلی ایشیاغاسی مرتبه ایالت و دارائی تبریز یافت و در مقام ترتیب شارالیه در آمده منصب وزارت
خان مذکور بآنجناب تعلق کرفت و من حیث الاستقلال بآنجمع پرداخت و در زمان جلوس سعادت مانوس
همایون شاهی ظل الهی که بامداد دولت علیقلیخان فتح اعلی در قضای او در روزیه وکشت جناب شارالیه چند
روزی بنا بر مصلحت وقت وزارت اسلش خان صدر ارا ختیار نموده بالآخره از مشاغل دنیوی دیکر کشته
میل توطن مشاهد و معابد و کسب مثوبات اخروی نموده چند کاه توفیق مجاورت عتبات عالیات در یافت
و در اواخر فرصتی دست داده سیر کشش را آرزوی ملاقات برادر خانب کشته اجازه حضور کرا بیش نموده خدمتش با فرزندان
و متعلقان بعراق آمده بعد از انکه با برادر مجتمع شده سیر و اقوام و اقارب کهر مدت مدیده ملاقات ندارند کرده اراده توطن شیراز نموده
و منظور انظار شفقت شاهانه کردیده و هر ساله مبلغ معتنابه تومان عباسی از دار الملک شیراز برسم سیورغال باو
عنایت فرموده و در ایام توطن شیراز مرتبه دیکر سفر خیر ژ حجاز اختیار نموده توفیق حج مکرر یافت و دیکه در مرتبه
بقصد زیارت حضرت امام ثامن الائمه علی ابن موسی الرضا علیه التحیه والثنا متوجه مشهد
مقدس کشته مدتی در آن سعادت منزل مشرف کشت و در سنه ثمانی و ثلثین و مائتین و الف هجری در خطه شیراز
الهنگ سفر آفاقیا زاده و رخت هستی بدار الملک عدم کشید شعر او نیز خوب همه پاک مردان است کردد مکان
جهان شتابان است و دیکری از اولاد و احفاد ارشد بهرام میرزا سپهر وزارت و اعتماد الدوله غفران
مآل حاتم بیک است که بعد از فوت والد ماجد در آنجا بمنصب کلانتری اردو با بو منصوب کشته با وجود حداثت
سن و فتوان شباب از روی کمال دانش و بینش ملوازم آنمهم اشتغال نموده تا آنکه بکفایت و کاردانی و کمکوئی
بعضی حاسدان الهنگ از آن مهم متغیر و ملول کشته بی انکه رقم عزل بر صحیفه حالش کشیده شود ترک کلانتری
داده و دو سه ماهست بر ادران بسیر و صحبت مشغولی مینماید و در اواخر ایام شاه جنت مکان وزارت دار
الوداق را دو مرتبه حاکم خوئی اختیار نموده چند کاه بآن امر مشغول و بجود و لیاقت از امارت خوئی معزول
شد جناب آصفی یکه وصال فی شغل و عمل و دارای دو شیر ژ قبضه رحلت شاه جمجاه جنت مکان روی نمود

دو در زمان اسمعیل میرزا بزیارت عتبات عالیات توجه نموده بعد از معاودت که اسمعیل میرزا از جنان
فانی رحلت نموده جلوس پادشاه سکندر شان رضوان مکان روی نمود سمت وزارت و لیخان حاکم
کرمان یافته قریب به دو سال من حیث الاستقلال بآنمهم مشغول بود در زمان جلوس سعادت مانوس
حضرت شاهی ظل الهی که دلیان ماردوی معلی آمده منصب وزیری باشیکری مایافت و دارائی
کرمان به پکانشخان ولد او که پیوسته مدهوش ماده خود سری و خود رائی بود تفویض مایافت جناب مصطفی
بیستور طوعا و کرها کشکفل مهام وزارت او کشت و چون بجنه بعضی اعمال ناشایست و حمایت چیزه چندی
از مصدران و ذو القدر یعقوبخان حاکم شیراز متوقع که خانه کهن پرداز در محل خود بتجریان رود آثمه بر سر او
لشکر کشیده و از نیرکنار نمی جرغ شعبده باز در خطه یزد مدت لشکر شیراز تعلق رسید اسباب و اموال جناب
آصفی در آن واقعه تاراج حادثات رفت یعقوبخان بعد از ملاقات آن حالجناب را در مقر عز خود ما
داده و همراه بشیراز برده و بعد از انکه خبر قضیه پکانشخان بعرض حاکمان شده جاه و جلال رسید رایات
جهان کشای شاهی ظل الهی در دار السلطنه اصفهان مرتفع کردیده حضرت اعلی در از ا حقوق خدمات موروثی
و نیکو خدمتهای سابق و لاحق که از اشیان بظهور آمده بود در مقام ترتیب جناب آصف صفات در آمده فرمان
بطلب او فرستادند یعقوبخان که از زمانه هوش ربایی غفلت سرمست شده بود و بتوهم انکه مبادا طلب
بجهت تحقیق اموال و اسباب پکانشخان مانند دکرهای سیاصل و اندیشهای تباه بخود راه داده و در توقف
او متفکر و متردد بود و ضمیر روشن بیکدلیش کواه که العیاذ بالله نسبت بآنجناب بد رسی اندیشه خون کار دشمنان
قضا و قدر خدمین امور خطیر و کارهای شکرف در ذات کامل الصفاتش او دیعت نهاده بودند که در
خدمت این خدا و زمان بر صحیفه دوران رقم پذیر کلک ظهور کردد و بسی عقده های مشکل که در دولت
او جنان شاهی بمفتاح راه کرهکشایش کشوده کردد نقاط اقلام عنبر فامش خال رخسار سلطنت و تلبیج
کلک بدایع نگارش زلف پرخم کار پرستاران دولت کردد و از نمی برانند یشهای باطل او مترشح نکته خوشکوار
چاشنی قابله رفاقت تواند پایه سریر اعلی کردانید و آن جناب در ضمان حمایت آنمی لباسه سریر
اعلی رسیده و در اصفهان سعادت پای بوسی همایون و مجالست مجلس خلد آئین را استعداد یافت و او را بفرمان
خان سپهر دوده رتقه احوالش شرط مصاحبه بجای آورند و در وقتی که رایات جهان کشای جناب دار الملک
شیراز در حرکت آمده از آنجا فرمان جاه و عز بآنجناب شمام مهام حمایت کرمان و دفع فتنه و بیغ خان بوغی که در محل
خود کذارش پیش مایه نامزد و محمود و جناب آصفی را بآنجا که آمد تاراج و فاق حمایت آنولایت و صاحب نصیب
طبقه افتخار و بلند و نامیابی افتخار برای زمین او در صلاح حال و انتظام احوال خود بعد از کذاشته عنبر فام

و انتظام بعد از آن در حرکت در آمده فاق حمایت

فرمانروایان مفوده و انتظام مهمات آنولایت را بسعی همت و کوشش او مفوض و داشته و آنجناب خدمت مرجوعه را
بوجوه نحو احسن و صورت انجام فرموده در شیراز بشرف آستان بوسی اعتلا یافت و حضرت اعلی روز بروز
در تربیتش افزوده و در رکاب همایون بمراتب العاجه بزرگ رفت و در آنجا بمنصب جلیل القدر استیفای ممالک محروسه
سربلند و مفتخر گشته و بکمال استقلال تمام پرداخت اگرچه بمدت استیفای ممالک داشت اما چون توجهات
شاهانه اکثر امور وزارت و دیوان اعلی از تصفیه میشد و گاهگاه بارگاه قدر و منزلتش در گذار اقتاع می یافت تا آنکه
در اول نوروز نوشقان سگل مطابق سنه الف هجری بمنصب عالی وزارت دیوان اعلی ارتفاع موفور تمامی ممالک
و کلی ممالک محروسه برای صواب نمایش مفوض گردید چنانچه در محل خود گذارش یافته و بهر چند در خلق
از اخلاق حمیده و اوصاف کمالش در صدر دیباچه بسیاری قلم دو زبان در بیان چون پرتو رقم
اندوخته حون محل مناسب و اغراض قوی بود قلم فی اختیار بگذار او در واخت مجملا آنجناب بپیشتر و الد
غفران مآب نطاق دولتخواهی بر کمر خدمت بسته و بعرض مدت وزارت خدمات پسندیده و کارهای شگرف از و
در راه این دولت ابدمدت بظهور رسیده و جود فایض الجودش باعث رفاه حال عالمیان و سرمایه اعتلا و عزت
احوال ایرانیان گردید رسم مذموم عرم و جرایمی که در آسابق در ضمن رشد و کفایت خود شایع ساخته باعث تفرقه
خاطر خلق الله گشته بود و در میزان عدالت و دارائی و مقیاس نصفت و فرمانروائی لایق نامیخته و ناپسندیده
میدانست از میانه طرایق برانداخته و در آداب نصفت و داد و دهی و پشتوری و در قاعده و حساب دانی قانون نو
و چند مرتبه که از جناب حضرت اعلی شاهی ظل الهی کتابات مامورگشته از موکب همایون دوری حبت آنخدمات
را از روی اخلاص و کمال دولتخواهی و غیرت مردانگی موافق رضای اشرف و صلاح دین و دولت قاهره
تقدیم رسانیده در عداد ارباب مرضی و پسندیده بوده چنانچه تفصیل هریک از زمان و ضمن وقایع بآنمثال بمحل اندراج
یافته و میسایه در مقام چون شایسته گزارش مینماید و زبان قلم از زبان گوناگون گزارش یافته و تا آن مرکز دایره اقبال بر
دعالیان تمکن بوده عالمیان از نیامن معدلت و تمکین آسایش و فیر خواهیش کوشیده بگاه نام حیاتی بود مرد
و آسوده حال بودند تا آنکه در سنه ایل تمغ عشره الف که تسخیر قلعه دوم دم و دفع فتنه امیرخان براه
مشغول بود شبی در پای قلعه بفجاءه درگذشته آوه موجب ماتم و ملال جانیان گشت چونکی که در قصاید تاریخ یافته
سمت تحریر یافته خلف ارجمندش میرزا ابوطالب که در جمیع مواد مصداق الولد سر ابیه و در فضایل و کمالات
علیه سخاوت و احسان مرتبه گرجمان داشت همین نصفت و الطاف حضرت اعلی که طبع حقیقت پرستیش قانون
حق گزاریست بجای والد مرتبه وزارت دیوان اعلی ارتفاع یافت اکنون سریر وزارت بوجود گرانبود او مفتخر
عالمیان مرفت قرین و محلی است و دیگر از اولاد و اولاد زادگان میرزا بهرام و برادران نیکچهر سیرت و سریرت آن وزیر

مرتبت عالی مقام ابوتراب بیگ و ابوطالب بیگ که هر دو بنوبه حبت و استعداد و ذاتی موصوف
در علوم موسیقی ماهر بحایات و نوازنده کی مشغول بوده ابوتراب بیگ چند گاه بایستیاکشیده معتمد پیش معلی مقرر گشته
در دفترخانه همایون بتنقیح بعد ایام عمل پرداخت بعد از واقعه هایله شاه جنت مکان و در زمان فرمان فرمای
اسمعیل میرزا امور تراب بیگ و ابوطالب بیگ بمنصب استیفای قشلقیان زنگی حاکم مشد معتمد پیش معلی منصوب گشته متوجه آنصوب
گردیده و بکمال اختیار و اعتبار بایفه در آنجا قضایا ضابط عمرش در نوزدهیه و دیعت حیات را بمقتضی اجل
سپرد و در آن روضه معطرش مدفون گشت و ابوطالب بیگ بمنصب استیفای قشلقیان شاه و حاکم هرات
گردانی انجا بمنصب توقیات و خویشی بایفه در حضرت او و از نوازشها سامان کردیده و چند سال در بهار دولت نضارت
اقبال بسر برده و بفراغ بال گذرانیده تا وقتی که عبدالله خان اوزبک بخراسان آمده و کمند همت بر کنگره قلعه
هرات انداخت و قریب یازده ماه بمدت محاصره و استداد بایفه از هیچ طرف امیدواری نورزیده و کار بر محصوران
تنگ گشته او علی قشلقیان ابوطالب بیگ را با یکه و نفر از معتمدان بر سم رسالت بدرون فرستاد و که حرف صلح
بمیان آورده و بوساطت خیر از میان ملک گردانیده با اهل و عیال بیرون رود ما بگه در توره و آئین سلاطین
فضل شفیع مذموم اینچنی گشتن رسم و آئین موروث آن پادشاه بی مروت چشم مردمی خاک بمروتی انباشته
نشناخته آن امر قبیح اقرار نموده و آن جوان پاکیزه روزگار تازه بنگاه بار قضا بجای گذارده و روبان توب
گردن نهاده بجانب قلعه انداخت و آتش بداد آتشطان بمروت رخت هستی او را سوخته شاهنواز حیاتش
در راه دین و دولت در رضای ولی نعمت بر بایفه خلد پرور ارموده و بزبان حال این مقال می سرود فرد بیت

چشمگه که تیم بر بایگرد ۱ ۰ ور گردن او بنده و بر بایگذشت ۱ ۰ حقایق این احوال و مصوبت آن اجوال در محل
خود نگاشته قلم شیرین مقال شده چون جواب قلم خوشخرام در میدان بیان حالات ایضیقه و الا مقام
قرار انداخته تنگ و پوی نموده اکنون وقت آنست که سر رشته سخن را مدبت آورده روی بشرح مقصود
نموده بپرسیاری خامه مایغت نشان بر سر حرف نخستین رویم القصه چون حضرت اعلی شاهی ظل الهی
توجه اردوی بادشه زمان صفات اعتماد الدوله مرحوم کپان اعتمادی بجهت تمیه اسباب مشیخ
الضیافه و سایر مهمات کار دوباره و فرستاده و چنانچه بایفه و شایسته دارد حسب حال کنجینه لسان و گنجینه
اوصاف بپرداخته و خورده و بزرگ آن طایفه را بپذیرائی استقبال نموده از روی کمال اغراض بجهه
بودیع رخصت گزارده و از خانه بیرون بمحل همایون شاهی رهسپار گردیده و امید حاصل مینماید و نزد
آنحضرت بدیده و قبول و مرحمت در آن قوم نظیر نداشته و بکمال مسرت خاطر و شگفتگی مزاج منازل و مکانهای

ذکر توجه موکب حضرت نشان تسخیر ولایت شیروان و فیروزی پیوستن آن ولایت بعون عنایت ربانی

لله الحمد که بعون عنایت ربانی و حسن توجه یزدانی عنوان صحیفه فتوحات این دولت ابد پیوند و دیباچه مجموعه مظفریت این سلسله ارجمند بذکر تسخیر ولایت شیروان و فیروزی پیوستن آن ولایت بعون عنایت ربانی مزین و موشح گردید

ذکر توجه موکب حضرت نشان تسخیر ولایت شیروان و فیروزی پیوستن آن ولایت بعون عنایت ربانی

لله الحمد که بعون عنایت ربانی و حسن توجه یزدانی عنوان صحیفه فتوحات این دولت ابد پیوند و دیباچه مجموعه مظفریت این سلسله ارجمند بذکر تسخیر ولایت شیروان و فیروزی پیوستن آن ولایت بعون عنایت ربانی مزین و موشح گردید

مقصور نیست حوصله حاقت حال و خاصیت مآل خود کرده و از روی عقل و دانش قیاس نمانده که از خیاد و کلاج چه
مجصوران قلعه کنجه رسیده و از ترک قلعه داری دشنی و مردم قلعه تفلیس و توما نوس ارمنی چه سیاست
قرین حال گشت عرض دارد این مقدمات اگر در مخالفت و قلعه داری اصرار ننمایند بعد از آنکه جوقیات آلتی قبرا
چیرا مفتوح کرده و قوع امان نداشته باشند و وبال خون عده محصوران در گردن ایشان خواهد بود بعد از اطلاع
آقایان و پاشا مضمون فرمان قضا جریان شمس الدین پاشا که با عجز از شیخ زاده های شروان بود بسیار
بسنده و مژده مارست و پاشا حی یافته و دلشاد و دمیان بود و از نجاعت از خواهد بود و از نخی نوشته بود بسیار شیما
شاد و در اتفاق عمل نموده و آطاعه زام عمده افسون زعابه و امن و سلامت منحرف ساخت و دکان حیله و تزویر
گشوده خواست که مطایف ایل لشکر قزلباش را از آمدن شروان باز آورده و سخن نیکه از صدق فروغی نداشت
بحر بیک کفه اعتبار نموده بود که ولایت شروان بجز زمان شهریار ایران تعلق دارد و دلاوران لشکر پادشاه
که همه خانه کوچ همراه دارند در زمستان و شدت سرما متعذر است و بحصار شاهی خزیده و راه بیرون شده و در این وقت
نمی یابیم التماس داریم که حضرت اعلی شاهی ظل الهی در این سه چهار ماه مدار اصلح داده و عمده رس بار و قزل آقاج
و آنچه دو بسیره و شکار مشغولی فرمایند که در وقت بهار که هنگام تردد و آمد شد است اگر موافق رضای خاطر اشرف
عمل نکنیم را آنچه رای جهان آرا اقتضا نماید تحمل آورند و جمعی از رشای سیوندان که اقوام ایشان در اردوی معلی بودند
بایشان پیغام فرستادند که اگر همه پاشا و لشکر پادشاه شمس الدین پاشا را بستوه فرستاده و ویرانه کرده اند
و کمک آنها را داده خاطر ایشان آن بود که دست از قلعه و ملک شیروان باز داشته بقلعه و بندر رونه و پشت
داغستان داده و در این زمستان آنجا باشند و در بهار آیند و منتظر کومک و مدد بوده بمقتضای وقت عمل نمایند
و در این اثنا شمس الدین پاشا از راه کشف آمده و مشاهیر استمالت از جانب خوانده کار پادشاه و اعیان لشکر و اهالی
شروان آورده و شرف داد که چهار و پنج هزار نفر یکجا باید آمده شما را ملاقات کنند بکفه آمده و عنقریب بیرسند و در
بهار آینده سرداری تعیین شده با لشکر عظیم بطرف آذربایجان می آید فعلا کیرای خان و لشکر شما را بآمدن شروان
ماجور نشده و خوف بسیار دارند و طرف لشکر روم در این مرزوبوم میرسند و در این هنگام بایست مردم را تحصین و قلعه را
ترغیب نموده و از آن اراده منصرف ساخت و اظهار کشف و کرامات کرده و نیکخت کرده و اولیا و اقطاب بین خبر داده
که لشکر قزلباش این ملک تسلط نمی یابد کرده و این بلا بایست نشده تقویت کرده و معلوم آسیبی ایشان نشده بقلعه و مردم قلعه میرسد ساده و اطمینان یافته
و خزانه نفایس سفاحت پیشه از نخان و دواجی و فرقه گشته و دل بر محاربه و قلعه داری بسته اما نخواسته که بکلی و تزویر در این هنگام
خود را از تعیب لشکر قزلباش محافظت نمایند و در بهار بآمدن کومک لشکر تامار بستند کرده و خون مکرر و حیله انروزه پیش شمس الدین پاشا ظاهر
التماسی که نموده بودند خون در میزان عقل و اکمال بحرد و تعلیم یافته شاه و خزینه و اموال بیحد و حساب قزلباش را بطاق گرفته و کوچ کرده و بطرف

تا آنکه در سیم ماه مبارک رمضان در کنار آب کر نزول اجلال واقع شد و چون خبر جلوه بریده شده و بوده و ران بعد و
که آرد یکر خود و عساکر منصور را بنا بود که گذشته تعجب کنند از این احوال و انتقال از حال تخت روان ترتیب داده بودند و بسیار
و شتر از آب می انداخته که پشاه پیرون رونده و اردو و خانه کن حکم و مردم و در این طرف آب فرود آمده و در فرد یکر
کوچ فرموده و در قراسو نزول اجلال نموده و از راه قلعه گنجا مان متوجه شماخی شده و لشکر این وارده و بنا بر این و مردم
از دنباله روز بیز از شدت عبور کرده و فوج فوج بوکب جاوان پیوسته و نخا طر خطور نمیکرده که در این وقت عبور
از آن آب ممکن باشد زیرا که از شدت سرما یخ بسته بار چای یخ و برف تخت و کوه کوه و انبوه آب نیکه نشت
خانجه کاهان نادر و در اندیشه تشویش از میان برف یخ نیکه انیده شتران و بسیاران و الاخان لاغر که قوت
شاه و قدرت نمیداد بر برف یخ نداشته در میان آب انداخته و غرق نکرده و آنچه قوت دار بودند
از بار جای برف یخ کرده دریای می آمد و روی آبرا گرفته بود و رم کرده و باز نکرده و نمیداد و از این طرف باشتلم میکرد و نم
که نگذارند و لحظه در میان آب دست و پا زده عاقبت غرق می شدند و آنچه رم نمیکرده و نمیداد از بسیدن بار چای
یخ گذارد و بر اسپان و الاخان و شتران سده و میاحت خان تاب نشده تا نیم فرسخ بلک بلک یک فرسخ بعضی
بشناه بیرون می آمدند نجو لعقدان و شتران بسیار و در این عبور لعساکر منصور و رسید چندان نماند و آب و شتران قوت
که از اعضا و شعار بیرون بود الفصه بوکب همان قابل از غلبه لعساکر که نگشته صباح روز سه شنبه دوم ماه مزبور منصور الدین
بجا عایش لشکر پرداخته باین ثلاثه بجوالی قلعه آمده و از راه های که و اطراف و جوانب شهر جمعه نزول
از روی معلی که در یع فرسخ از قلعه دور نزول اجلال نموده و چادر استمالت و خود و نزول سعادت نموده و سه که قریب پنج شش هزار
کس اوبده و روب قلعه را مانند اوباب دولت بر روی خود بسته دست بآلت محاربه و مجادله کشاده و دکر می حصار و قلعه
شماخی و آنچه و بان حسین تقدیر الهی روی داد چون بوکب اقبال در بهای قلعه نزول اجلال نموده و هوا از غمام
سیه فام ابری گردیده گیوان نیز از چشم گریستن آغاز نموده و کثرت بارندگی و بسیاری کل لای بجای رسیده و بعرتبه که
که عبور مردم در میان اردو و بازار بر پیاده و سوار دشوار گشت و راه آمد و شد مردم بهروقی بسته و دکشه آذوقه
قبه لشکر رو در کمی آورده و نرخ ها کو لات روی در ترقی کرده و جو و کاه و حکم عنقا یافته اگر اهل اردو و الاخان بهای و
لیاچه قفقان علیق لعجای کنار آب کر که جیشه علف تر و خشک میداده فرستاده و نه و سه ماه و آفتاب عالم تاب سر در حجاب
احتجاب از خلعت تاب کشیده و چهره نموده و اکثر اوقات هم متربح و بوده و شبان روز بارندگی انقطاع نمی یافته
و دران دو سه ماه و عساکر منصوره در کمال صعوبت اوقات کذرانیده و چون ماه صیام با تمام رسید حضرت
اعلی متوجه چادر محاصره قلعه و اهم قلعه کیری شده و بلده و شماخی و میان آن واقع شده و طول شهر و قلعه در عرض دو ده
اصل شهر که بویت و مساکن رعیت است در دامنه کوه طرف جنوبی افتاده و خانهای حکام و سلاطین و مردم نامی

قصبا بجریان میبنی از قرجیان اعلامان و جومان و رکاوه که قدرت اسب کاوه و نشستن و نشیمن سپاه خود را از ضعیف
آورده و در اردوی کاوه دانسته که هر گه بعد از ان روبیان بیرون آمده و آهنگ حرکت نموده از صدمات سپاه
منصور مقهور شده و جز با تیر خواهی قلعه نزدیک سپید و سپاه پشتکام مانع ره و میان ترک آن جرات و دلیری کرده
در چار دیوار قلعه نشسته و چند مرتبه از قلعه بر سپاه ریخته با اهل سپید جنگ و در هر نوبت کاری نساخته برگشته و
از این طرف نیز بیشتر بسته و تجویز و تعب روزه اهتمام مینموده و توپهای بزرگ که در عین محاصره قلعه گیر ترتیب
یافته بود در انجا مانده بود و حکم شده که بجای قلعه شماخی نقل نمایند چون قبل از فتح بجهة صیانت احوال عجم خواهر زاده پسران
تیمور حاکم ضابط بودند و بغایت شهریاری ذوالفقار خان قزاق بود و تا حالا بستگی این سمت و داشته او و پسران
پایه اطاعت نخشیده و امارت و ولایت شماخی و باکو به امیرالامرایی گل و اسیف سردار ان باو تفویض یافت
و چون در عین محاصره بعضی فتوحات روی داد که ذکر آن لازم بود لهذا اکنون مناسب چنان نمود که سخنت وقایع ایام
محاصره از سنگ پایان کشیده روی بمقصد آوریم ذکر مدت آمدن قلوع قلعه ارتفاع یافته کوه و حدة

بنده شیروی اقبال و زور بازوی دولت پی زوال سرکار اکابان و رفایق امور دولت صوری و سلطنت
معنوی پوشیده و نیست که هر گاه دادار جهان آفرین ابواب نصرت و فیروزی بر روی شجاعتمندی کشاده
لوای دولت او را از قلاع آسمانی بخنده سپاه پایان به بستاری اقبال فراهم آمده کارهای شگرف که در آینه
بانظر ان فکرت اندیش عجب و شگفتنامه پیمای مردی بوده و گشایش سرادق غیبی با تمامتر و جهی علوه و ظهور یافته
مصداق این مقال مدت دراز قلاع سپهر ارتفاع یافته باد کوبه در نهایت که اطراف آن از یک طرف بدریای
خذر اتصال دارد و طرفیکه در جانب خشکی است نوعی متانت داشتحکام یافته که عروج بانحا کریز آن از اندیشه
خیال بیرون است و آن یک گز بباب الابواب و بسد سکندر مشهور و معروف است از غایت ارتفاع نازیر قلعه
دو فرسخ است شهر گاتیان در یکشیده شده از تعریف و بیان مستغنی است و در اوان توجه رایات جاهکشا
بصوب سروان قرار داد خاطر و میان آن بود که ولایت شروان را که گذشته تعلقه در بندرونه در خاطر همچکس
انزار باب جولت و اصحاب بصارت قرار نمیگرفت که تسخیر آن او قلعه استمان نمونه دوران امکان دارد
تسخیر داشته باشد تا انکه خبر اورده بدیدار و میان آنک و تاریک گردانیده چشم ازان امنیه پوشیده و
خود را در قلعه شماخی محصور رنج و خاکردانیده و زیاده و اهتمامی در ضبط این قلوع کرزنده جانکه گوتوان قلعه
آزیک مرد دست سیصد و پنجاه کس نمیرسیدند انهم اکثر مردم بومیه انجا بودند که در سلک سپاهیان
منسلک شده صاحب علوفه و تیار گشته بودند بعد از چند روز که موکب همایون در شماخی نزول اجلال فرموده و
عساکر اقبال بامر محاصره قیام نمودند بعضی ز مواجب یاد کوبه شتاب و وتحوای این دو دمان اندیش حاضر شده

کوه جانب شمالی اتصال داده و اندوه در قلعه جانب شمالی که در نهایت ارتفاع ترتیب یافته بروج عالی اساس سپهر مساس از
سنگ و آهک ساخته و پرداخته اند که از غایت ارتفاع گنبد اندیشه از نگریستن آن کوتاه است و از محکمی و استواری
متین اساس کن خنده در آن صورت پذیرفته و سپاه و رودن از جانب شمالی که در مقابل این بروج عالی اتفاق
نهایت دشوار است با انجمله ملاحظ اطراف و جوانب شهر و قلعه کرده و جانب شمالی باهتمام الله وردیخان قزاق کرف
و از جانب غربی که طول قلعه و شهر و طرف نزول اردوی معلی است اول سپیه قورچی باشی و قورچیان عظام
مقرر شده و بعد ازان سپیه ذوالفقار خان و لشکر آذربایجان و بعد از ایشان سپیه قراجه داغی سپک و غلامان خاصه شریفه
و لشکر بن بعد از ایشان سپیه گنجعلی خان و در طرفهای جانب غربی سپیه علیقلی خان ایشک آقاسی باشی شاهقرار گرفت
و سایر امراء عظام و صاحب کلاه و جام کومک سپاه نگوریعین گشته و در جانب شرقی و جنوبی کسی تعین نیافت و چون
مصالح سپیه در بهای قلعه نمود و آوردن جنه بازنده گی و کثرت گل و لای و عدم شتر و اوانع کوه نشان بر ان
عساکر اقبال بتسلیم شهر بازیستند و خصالک در عالم جوانی دانش آموز جوانان و هیران کار دیده بکار آزموده
نوبنیاد از اده و در شروع در حفر جرثومه هر چند قدم برج کوتاه زیب داده و در وی آن خندق بر میه تنگی و کمانداران
و مردم دلیر تنگی بعقب را تعیاج و ران نگیه داشته که محافظت کار کنان جرثیل نموده و با شته و بدیشطرف شتر
پیر شده و با وجود بازنده گی شب و روز آرام گرفته در سپاه کار میکرده اند و در میان دراول حال و رکال نوبت
و غره بازدوراز های شرفی خونی که کسی نبوده بیرون آمده و در دامنه کوه صف کشیده و بسته زدم و قتال میکشته
و بعضی اوقات پیشتر آمده آهنگ نبرد سپاه میداده اند از انطرف جوان سپاهیان اگر سپاهیان در صحرا بوده میرسیده
فهیده که بصدمات دلیرانه مخالفان را کوشمالی داده و از نبارد فی اعتدالی نزیاوده اند و در روزهای فی اعتدالی
شتر ساده و سهراه و بترددین اردوی معلی گرفته و بترددهای سپیده دنه اهتمام الغرض لشکر موکب همایون در شماخی
نزول اجلال فرموده و عساکر اقبال با بر محاصره قیام نموده بعضی ز مواجب یاد کوبه بشمار و وتحوای این دو دمان
اندیش حاضر شده رفته مردم را بجانب خود کشیده و با نگیه گیر مواضعه نموده و قلعه گرفتن کوتوال گردنده و
همواره خاطر از مواضعه مذکور باتفاق اولی انجی جمع نشده بود که کوتوال انجا و هاز مان او کان زاده در نگذشته دست تطاول
دراز کرده و در مقام دفع سرکشان شده و چون الی مواضعه تقرر نمونه گردیده میان ازمواضعه ایشان فی انجمله آگاهی
یافته پیش دستی کرده با اتباع و مردم خود در سیر کوتوال رفته او را دست آویز دنده و اتباع او را بجای گرفته و هر کس
در مقام ستیز آمده قتل آورده و جمعی از مردم بومی که هازم و صاحب تیار گرد گشته بودند در مقام مدافعه نشده
در کوشا خرمنیا و حقیقت این دو تحوای ریا بایه بیرون اعلی عرض گردیده مستحق گرفتار و انا بسرهای متعلقان بیاده
اعلی آورده شد و در ازای این بیگونه حیثیا نجوانحالت شایسته سرانجام گشته اگر انتقام را بکلی ع کرانمایه و ناخلف

ندارد و بجهة توجه آب دمدار و دریا آب تنگ میگردد و ازین نزدیک می شود که امکان عبور پیدا
و نشده باشد رای جهان آرای حضرت اعلی بالبداهه بانجام باب الابواب توجه فرموده و قبل
بیک سلسله از رباطی کوزی چوکور و اسپر کاری معتمد برج و باروی استحکام سد قدیم تعین فرموده و معماران
و فعله سان حاضر و آماده و عمارت فرشته و امر فرموده اند که مسدودی در میان دریا که
توجه نموده آب تنگ میشده باشد و امکان عبور داشته باشد از انجا پیشتر رفته در جایی که دیگر
احتمال این دقدقه نباشد برج عالی بنیاد اساس از میان آب تنگ و اکبک برآورده و از انجا دیوار محکم
ماسبری که عادت کشیده ایلچیگر اقتضال دامنه از ان برج تا دامن البرز کوه که آسیای آن
سد سدید بهمت تجدید عمارت برج و بارو نموده و موجبی استحکام و بهبود که از مقصود و دستور
بعواد مبرا باشد و مستحفظان بجاده دل در آن برج عالی و سایر برج سکن موده و بحراست
و نگهبانی مشغول باشند و قبر بیک باد پیشتاد ان معمار و بنایان بدانجا رفته مصالح عمارت سامان
نموده و در میان دریا در محل مناسب اساس برج نهاده اند که بنای آن عالی اساس گذارند
راه دران راه غیبت انام پذیرفته آن دیوار سابق الضال یافت از نواد رات اتفاقات چنین موضع
شده که در محلی که اساس برج نهاده شد اینستاد ان کار دان بفنون عزیمه آب را از محل بنا خالی
مرکوده آثار و علامات عمارت از پیشگ و آجر نمایان شده که در ازمنه سابقه پیش از ظهور اسلام
در بنا برج عظیم ترتیب یافته بوده باشد اند و ان و قصار یف دوران و لطم آب طوفان اشنده ام
یافته یا که پادشاهان دی شوکت بجهة عبور لشکر خراب کرده اند و پادشاهانیکه بعد از ایشان عزم مدفون
بوده اند در صدد تعمیر آن نشده اند چون خانی بیک خان پادشاه دشت قبچاق در زمان ملک اشرف
جوانی از نژاد بدوز بایجان آمده و صاحب قران مغفور امیر تیمور کورگان از آذربایجان از راه
بدشت قبچاق بر سر توقتمش خان رفت چنین مشهور است که سد پیکنده ذوالقرنین
که در قرآن مجید ذکر آن شده همین سد باب الابواب است اما بر صورت و فرع اندازه ذوالقرنین
آن سد را افتی تا دیشرقی و شمالی بوده که مابین آذربایجان و یاجوج و ماجوج بربری و آهن و رصاص
ترتیب یافته چون هر شی و در صدد تعریف نفرد کامل نسبت بحد مذکور است که این سد را از غایت
استحکام نسبت بآن سد کرده سد سکندری نامیده اند بسحان الله کجا توام و کجا سد اسکندر
و سخن کجا کشید مجملا از فتح این دو قلعه طبسین اساس سپهر گریاس که اولیای دولت این
دستان آسمان مساس را روی نمود موجب توزیع خاطر و پریشانی محصوران شاهی گشته بخت بر

و آوبار خود بغیر و زبردستی لشکر قزلباش متیقن شده در حال این احوال جاسی چرام نامی
از جانب خانزادی گرای خان تاتار با قاق طالب چک برادر ابوالقاسم چک بوده باشی ابوالغلی
که قبل ازین از جانب حضرت اعلی بجهة اظهار محبت و دوستی بربهم رسالت نزد او رفته بود آمده نامه
اخلاص آیین و تحف و هدایا آورده و خان شار الیه خود را از جمله محبان و معتقدان این دودمان
شمرده و اعتقاد اخلاص و بندگی اظهار نموده تمه کار رحقوق ایام سابق و گذشتهای خود با تفات خاقان
زاده و مغفرت اشیا سلطان حمزه میرزا رنجات یافتن از حبس و قید قلعه الموت پیوسته بوده که مزید فخر ان
مقصور نموده انجمنی نیز باعث یاس و نومیدی محصوران قلعه گردیده که نوشته که نواب شمس الدین باشا سفارت
کمک لشکر تاتار میبرد و نگردیده و زبردست ایشان از کار نیفتاده و اسباب نخوت و اوباش
شان آماده و مهیا میگشت تا حاقت الامر بجزای کردار که از غایت غرور و پندار بفضول آورده و بقباح از جمله
شاهی در ایشان موثر نیفتاد بگیفیت مقرر گردیده آنچه مقدر الهی بود بظهور میپوست چنانچه از سیاق
کلام آینده بظهوری پیوندد و من الله الاعانة و التوفیق **و وقایع سال همایون فال فرخی مثل ترکی**
مطابق ست و عشرة و الف که سال بست و یکم جلوس همایون شاهی ظل الهی است نوروز این
سال همایون فال در روز چهارشنبه بیست و دوم شهر ذی قعده پنج ساعت و بیست و یک دقیقه گذاره دی
گیلان بوی در بنای قلعه شماخی نزول اجلال داشت و قوع یافت و جنود بازبندگی و سپاه از شعشعه
تیغ رزین فام آفتاب که قریب بسه ماه در نقاب احتجاب بود انتظام یافته و از رنگ چهار پایه فلک
چهارم سعادت بهره شرف و اقبال خسرو افلاک و انجم کرده مشاطه روزگار شاهان زیبا جبین را بعقد
زیب و بهار آراسته فرخ بخش انجمن بهارگشت ارغنی و صحاری شماخی از سبزه و ریاحین حضرت و بساتین
تازه یافت و گل و لالای انوطرق کم شده و علی سوداوی معالجه نتوده و آثار سفاده و عسرت و تنگی نفر اغنی بال
گشته اسباب راحت و فرحی فراهم آمد **شعر** با اقبال شاهنشه کامران ☆ جهان گشته پیوسته هم
چو بخت جوان ☆ بفیروزی خسرو نیکفر ☆ زنوروز کردیده شب همچو روز ☆ عساکر فیروزی مآثر
حسب الفرمان اقتضا جریان شاهزاده کامگار بتسخیر قلعه گیری دامن بر میان زده شب و روز قرار و آرام نداشته
چیستعلی بیک قاجار پرادر امیر گونه خان تو بهای برنگ را که در گنجه بود بنیروی اقبال شاهی با ساباط
از آب گرگر رانیده و با خود و گردون مابروی سعلی آورده بگنجه رسانید امیر اله ورد یخان و گنجه
را قرخانی بیک نصب نموده و سپرده بود آقان حاکم تبریز که شنود طلب داشتن او عزم اسعد و دیار قبچاق
با قبوان آراسته بموکب همایون رسیده و بعد از تقدیم مراسم سپر سلطنت مصیر مقرر شده که در جناب میمنه

قلعه گرتا غایت کسی از آنطرف معین نشده و بوده فرود آمده و از آنطرف بیقه پیش برده و مبارزان لشکر منصوره از قلعه طرف نقاره زنان زده سیما پیش برده و بحوالی قلعه رسانیده و حوالتا ترتیب داده و ندوه و آنجا به تفنگ انداختن مشغول شده و جون کرجیان گاهی اتباع اسکندر خان گه از کرده های سابق نادم بوده التماس نمودند گه جان بجهة حضور شان موده و بوند و مسئول ایشان باجابت اقران یافته حضور شان خاز از جایگه گزشت بحکومت ممالک مورد شان سرافراز ساخته متقبل شده و بوند گه تلافی تقصیرات گذشته در تسخیر شروان انواع خدمت و جان سپاری ها تقدیم رسانند و لهذا حکم جهان مطاع بطهور پیوسته بود گه حضور شان با لشکر از آنجا بجای قلعه آمده بجهات مرجوعه قیام نموده شارالیه با جزای صدری از صفهان گه او را همراه بسته از طریق مستقیم منحرف ساخته از آمدن متقاعد حیا حشمت میباشد نیز همراه گه اسکندر بیگ جته التماس نموده گه او را از آمدن معاف سازند گه لشکر آنجا نقد و زر با شد با والده اش و پسرش گه رفیق مهام مملکت بادوست بغرشده حضرت اعلی فرموده گه سیاد اجداد او در نظر اعلیحضرت شان شته بعدم اخلاص و انقیاد گذشته او را بعطیات مهتم دارند و موجب رسیدن دیگر مکام اطراف گشته سیاد نیاپش گیرند مناسب آنست گه خود بسیاری لشکر منصور نشده و الغار آنده فاذنت نماید رخصت مراجعت یافته بعد از رفتن خود لشکر را با والده و اخی بغرستد درین مرتبه نیز تجربه کیک صفدان صدرهای نامور جه گونه توفیق معاونت خدمت نیافته و والده و اخی شان را با جمعی از گرجیان گونیگ و بدگیر از نظر پیش نموده فرستاده و جون نجوالی اردوی معلی رسیدند خاطر خطیر اشرف اگرچه از حرکت ناهنجار او غباری داشت اما بنا بر ملاحظه قرابت سببی گه میان طایفه آن عفت قباب و ممالک محفوظات استاد سلطنت انتظام داشته و با و رزن هر تبه او را در فرزندی بجا آورده و بدین تشریف برنده و روز دیگر جمعی با ستقبال رفته لشکر گرج و رکاب هو وج آن عفت قباب و داخل اردوی معلی شده و در محلی مناسب گه قریب بجرم سرای اقبال بوده فرود آمده و والده و طهمورث خان بدولت پرده گیان سرادق سلطنت فایز گردیده و بسئول عنایت شده اما چند گاه گه لشکر گرجستان در اردوی معلی بوده هیچ خدمتی مامور نشده و همچنین حکام و افغانان و میرزاده های هر کس به رکابه معلی آمده و شده آغاز نماده و جاوران بهستم خان و اسپی خان و صلی بیگ راجوزی و معصوم خان و الی دربند جارسران و امثال ذالک اجازت شده سلطنت مشرف گشته همچنین الطاقه هر زمین متابعت نموده و جون مردم و افغانستان گه وحشی صفتان مردم نمانده و در دشت آباد نامردمی نشو و نما یافته از طریق انس و الفت بغایت دور بوده معصوم خان همتی نموده مجی گذرا نده و هر خصت اراده داده و بهر خصت اراده دوی همایون رفته راه هبر

سران پیش گرفت حضرت اعلی خلاع فاخره و منشور عنایت از پی او فرستاده و خاطر او را از این حرکت بموجب اطمینان بخشیده و در خلال این احوال از حوادث روزگار و طوارق لیل و نهار امری غریب بظهور پیوسته بود گه مجملی از وقوع موجب تبیین اخیقال اگه در نزدیکی شنبه عید اضحی حضرت اعلی در ایوانی گه بجانب دست راست در جنب ایوانخانه همایون ترتیب داده و بنی پوشیده بودند ترتیب نقاره چیان فرموده و ند و فرشها گوناگون گسترده و خانبران در صدر مجلس جته جلوس همایون مسندی مرتب و اورنگ پادشاهانه بنصب نموده و صدور عظام و علمای اعلام و امرا و وزرا و ارکان دولت برده گرد بساط گروه اجاس مجتمع شده منتظر بودند گه شرف قدوم بوسی مشرف شده زبان تهنیت عید و مبارکبادی آنروز سعید گشاینده قریب ظهری گه انجام پرون آمدن حضرت اعلی بود مقرر شده گه خاصان درگاه و صدور و اعلی و ادنای خلق و سلاطین و میرزاده های دودمان و اهالی شروان و اعیان قزلباش با ایوان رفته هر یک در مکان مناسب قرار گیرند گه بعد از اجاس مجلسیان حضرت اعلی شاهی ظل الهی با ایوان تشریف خواهند آورد و آنگاه آقایسیان هر یک از خزانه و منزلت جایی سزاوار خود رفته بنوازندگی مشغول شوند و اگه مردم قرار گرفته بودند گه تقدیر ملکی تزلزل در بنیان ثبات و قرار ایوان افتاده و فرود آمده میرزاده ها و مردم دودمان گه در یکطرف نشسته بودند در آغاز فرود آمدن حیرت دار شده و خود را پرون انداخته و صدور اعلی گه دست و پای حرکت نداشته دز یکدل و جوب مانده اند از اتفاقات حسنه جمعی از چلوداران خاصه شریفه در برابر ایوان مذکور طرح باغچه انداخته کار بسیگرو ندی الفور هجوم آورده و جوب و کل را بیکطرف ریخته زیر مانده ها را یکیک پرون می آورده شاه قوام الدین حسین و له علامة العلما میرزا ابراهیم همدانی و شیر احمد شاملو حاکم قارص گه در جنگ سردار گرفتار گشته مورد بخشش شاه معزز و محترم بوده و در جان لحظه راه عدم شتافته جمعی دیگر گه حیات داشته خصوصاً قاضی خان صدر و میر جلال الدین حسن صدر و میر سید محمد قاضی عسکر و میر سید حسین مجتهد و میر صدر الدین محمد علوی منصب الممالک و میرزا محمد قاسم و له میر عباس گیسوانی گه از جمله علما بوده و حاجی عنایت تبریزی را پرون آورده اما بگیرا بعضی دست و بعضی پا شکسته و بعضی اعضای ایشان مجروح گشته رنگ رخسارشان جون جامی تیره و نار شده و بود گه هیچ یک را نمیتوانست شناخت حضرت اعلی شاهی ظل الهی از این حال خبردار گشته پرون نشریف آورده امر فرمودند گه همان لحظه ضاربان را آورده رایشان را قصه نمایند بعد از قصه کردن اندکی بحال خود آمده روز دیگر صدر الدین محمد علوی گه بگرگش مشهور بوده بود رجعت الی بیوست و دیگران صاحبقران گشته در تاریخ شب جمعه هشتم ربیع الثانی میر جلال الدین حسن گه از آن گونه مناصب فراوانش بود در معده و مرض اسهال عارض و آن گشته مزاجش علیل شده بود دنیای فانی را وداع نموده

تتمه شب جمعه هشتم ربیع الثانی

بسرای بانی انتقال نموده و دیگران صحت یافته از نوادر اتفاقات چنین مسموع شده که منجمان حاذق
از زایچه طالع اقدس یافته بودند که در پیشین آخر نوزده ذات مقدس را احتمال ضرری و آسیبی است اما
از تاثیر نظرات کواکب سعده که در آن وقت بکواکب عسره و دلت صاحب طالع ناظر نه امید دست
آسیبی بذات مقدس رسد و در نهو تخانه خاص و مهدم آنحضرت را بکوف و حکایه مشغول ساخته که تا خیر
بیرون آمدن واقع شود که اتفاقا روی داد و ما رفتم عروف از وحید الزمان مولانا علی رضای مشهدی
که از خواص و مقربان مجلس عالیست استماع نمود که از زبان الهام بیان آنحضرت تقریر میکرد که هاتف
بیرون آمدن خوابی بر آنحضرت غلبه میکند که بی اختیار بخواب میرود و آنکه این قضیه سانح شده و سبب تاخیر
و تعویق بیرون آمدن آنحضرت بی اختیار بود که نیروی بخت بیدار بر آنحضرت غلبه کرده و حفظا الهی نگهبانی
کرده پیش از آنکه حضرت اعلی برایوان جلوس فرمایند اینصورت روی نمود اری آنرا که حفظا الهی آنچه بانشت
از خواجات روزگار چه ضرر و آنچه که لطف ایزدیست ثوابت و مستدیم و راجع اثر از وقوع اینخیال و افکار
بوحش از جانب حضرت اعلی بسپهسالار شه سراسیکی تمام بعرض اقبال پادشاهی رامیاشه اضطراب عظیم
افکار خانوده امراء و سرداران سپاه مضطرب الاحوال مرد لشانه همایون جمع شده و ذات اشرف بجهة
اطمینان خلایق از درگاه دولتخانه بیرون خرامیده و جمیع بندهای آنحضرت بسعادت و اقبال کورنش
دریافته سجده شکر سلامتی ذات اقدس بجای آورده و بر مراحمات خود رفته و خاطرهای پریشان بمجیب
آباد آرامیدگی روی آورد الحمد لله رب العالمین چون درین سال بعضی قضایا روی داده بود که از ارزاد
آن چاره نبود لهذا در طی احوال تسخیر قلعه گلشنی نامه مبایع بکار تحریر آمنا برد اخته روی مقصد می آورد
ان شاء الله تعالی ذکر احوال امیر کونه خان و بدست در آمدن بعضی قلوع و قلعات که بنیروی اقبال شاهی و بازوان
دست داد که فرار او آنجا چاره نبود رصحیفه خرد پروران حاشیه تحریر مطالع گشته گان اخبار نو و کهن بعضی
اندیشه چنین میکارد که امیر کونه خان فرار در ایران بجاه این اقبال روز افزون سعادت نشان بعضی از قلعات
در سال گذشته و بعضی درین سال روی داد و شمه او را ق بنا بر ارتباط سخن قضایا سال نو دکن را بگیر کر تقدیم
داده بیان مینماید که چون امرا و عساکر ظفر نشان بتعمیر قلعه داریان پرداخته ذخیره و یراق سرانجام یافته امیر
خان و اتباع او را که در نعمت عالی در انجق و اره و باد و سالی در نجوان سر بسر میبردند و در انجا که آشته
مشار الیه بنیروی شجاعت و مردانگی و هوس جانفشانی در راه ولی نعمت دل اعداش گزین که پیش علیه از دست
برگرم الهی و اقبال شاهی بسته دران خراب آباد که مطلق سا کن و اری و مانع ماری موجود و دران وقت
مزای فی سرانجام اثری انا ماوی یافت فتیشه ساکن گشته از امرا و با من و اتباع و مردم خود هر کس را محل

اقتضا و صیانت در قلعه جایی داده دیگر از در بیرون و مواضع قریبه که خراب و ویران بود جمعی داده پاسبان کرده
و از غرض ایل و الوس و تراکمه متفرقه آوزبایجان جمعی را استمال کرده اینه و بار بوان آورده و ایاق انجه قوینلو قاپو
و ایل هوسی اعلی بایت کجب اگر امرا اصلی از غراق آمده بجوار نشت او ماموریوند تکمیر او در محال شناسب بار بوان و شهر و بورت قشلاق
داده چون اگر اوقات عبور لشکر روی از اطراف ایران دست چنین قرار یافت که تا استقرار حمات آذربایجان آنمحال امر نزوح و دوان
بوده باشد تا در هنگام ورود لشکر مخالف ذخیره و نایاب نباشد امیر کونه خان معروض داشت که اگر خضت همایون نباشد
خانزادان بجمعه صیق اسپان لقدر زراعتی در حوالی و حواشی قلعه نمانند اگر قبل از رفع حاصل آوازه ورود لشکر مخالف بوده
باشد فی الفور زراعت را ضایع و فنا بوجهستوان کرد و اگر بحصاد رسد در روز نقلعه آورده موجب توسعه معاش خانزادان
گردد بعد از استجازه بزرگ بسیار سرانجام کرده با گاوهای خانزادی و مردم ایل و اتباق خانزادان زراعت بسیار در حدود
قلعه و مواضع قریبه کرده بعضی اجایی فرو مایه ایروان نیز که در کوشتاخزه و اقطاعات رفتن اصفهان
مانده بودی آباد انی نشینه و یکیک دو دو آمده در هر موضع دو خانه و سه خانه و سه خانه همبر سده و بزرگری میکرد و نه
بخت بلند و اقبال ارجمند شاهی مساعدة نموده در بهار آینده رو سیه را قدرت آمدن نشد و محصولات بحصاد رسیده
و سعتی در معاش خانزادان پیدا آمد و امیر کونه خان هیئة خانزادان تاخت و غارت الکای مخالف نموده ستاده و آثار استیلا
و اقتدار بظهور آورده و دران سرحد بلند آوازه گشته مخالفان سرحد اندوه خایف و مترلزل بوده از چم لشکر او در جاقلعه
خود قرار و آرامی نداشته و اول فتحی که او را بنیروی اقبال پادشاهی روی داد مربست در آمدن بقلعه معاذ بود بست
و گیر دراین قلعه امروان قلعه فارس واقع است و تحقیق آن این نوعست که چون فارس و من قلعه سی و الکاء و تا حوالی
ازرن الروم لگد کوب مردم امیر کونه خان بوده و آمد شد بر بستوطنان قلعه معاذ بر دشوار گشت و از چم سطوت
قزلباش در حصار دیار قلعه نوزده و چند گاه در کمال تعب و فاقت گذرانیده و از حکام فارس و از ارزن الروم که بخود در مانده بود
مردی بایشان نمیرسید بالضروره تن کس نزد امیر کونه خان فرستاده اظهار شاهی سیونی کرده و او ایشانرا استمالت داده
بمتابعت و انقاد و دولت کرد تا اگر در او اسط یومیل خمس عشر و الف عظامی آنچنانکه مقدم الشان علی مذهب معاذ بری
او خود را از خشکوه تنگنای قلعه نجات داده و بعزم شاهی سیونی نزد امیر کونه خان آمده و سایر الناس مرخود گرد و مستخلص
شده و قلعه بتصرف اولیای دولت قاهره درآمد و در وقتی که رایات جلال از تسخیر شروان سعادت نموده بدار السلطنة تبریز رسید خاقان
خان عمر دام ظله بپایه سریر اعلی فرستاده و فراخور حال جمله بمنک موجب و مرسوم تعین شده که در تابین خان مشار الیه سعی نمایند
الفرصه مشغول پیشه و بعد از ان قلعه سنگرد که آن نیز از توابع خوی بود بست در آمد و بستخلص آن قلعه نیز از اتفاقات نجا
و بست خانه ان علوفه و تیار و بنیچ معاش جمعی که آنجا بودند و قدری از اسلحه و ذخایر و دو سه توپی از لشکر قزلباش از خایف خوف
و هراس که تیره کرده بیرون رفته و قلعه متصرف در آمده و از وقوع این حالات روسیه که در قلعه فارس بودند اظهار قدرت و جرئت

از حاکم ارزن الروم نیسته استمداد نموده تا سیصد کس از مردم قارص و ارزن الروم بعزم دستبرد ایران
آمده از راه معاذیر بر سمت ایروان روان شده و رجوالی معاذیر در میان دره فرود آمده بودند که لشکر
امیر گونه خان بی آنکه اطلاعی از حال ایشان داشته باشد نبروقت ایشان رسیده و از غلبه ی مشاهده نمودند
اند که لشکر روی در میدان صحرا فرود آمده فی الفور آماده ی جنگ گشته علم و زبر سر ایشان برافراشتند و در میدان
لشکر قزلباش خبردار شده و ما بضطراب تمام اسب بر پس تزویک تر بوزین کرده تا بحیطه نظر گاهش رسیده
و از حمله سر دلیرانه خانه زین تاب مقاومت نیاورده شکست خورده و اکثر ایشان طعمه شمشیر آبدار گشته قلیلی بصد فلاکت
و اضطرار راه فرار پیموده و خود را بقلعه قارص رسانیدند امیر گونه خان محفوظ و منصور عود نموده و حاکم ارزن الروم
مخالف نژاد در شمالی پایه سریر اعلی آورده بجایزه و جلد و سر افراز شدند القصه بعد ازین فتح و ظفر
تیز لحاظ و احتیاط و حزم کار گذارنده و همیشه از جنبه و قرناش هراسان بوده تا شاهی آنجا با امیر گونه
خان طرح آشنائی انداخته همه ساله باصول پیکش و نذر گی گردن گیل ضیاء الدین خان
و الده محمد شرف خان که در حاکم تنبیس بوده در سالی که اعده در دیخان بر سر شروان رفته اظهار تشاهی سیسه نموده
پایه سریر اعلی آمده در حمایت و ترتیب یافته بود و با مصطفی بیگ محمودی حاکم باکویه و قلعه بایزید که مائل بعصیان
بوده و الطاف بی پایان شده بود گردانده با بر برفرق خود پیچیده از تبریز قرار نموده بودند رقیه همایخان چوپشته
و امیر گونه خان پس و پیش مصطفی بیگ فرستاده جماعت محمودی و اتباع او حاقت فاقت قلعه نگوزه را
بجانب وان فرستند و قلعه باکویه و قلعه بایزید تصرف اولیای دولت قاهره در آمده و جمعی از غازیان
جانب را بحافظت قلعه مذکور تعین نموده بعد ازین قضایا قلعه قارص یعنی خان شجاعت اشان بحیطه تصرف
خود بان این آستان سده دولتشان در آمده و لا قارص ولایتی است از ارمنیه صغری مابین ایروان و ارزن
الروم که حالا بین الجمهور مابرض روم مشهور و معروف شده است واقع است مولف ترجمه القلوب
نوشته که ارمنیه صغری مابتمام داخل ولایت ایرانست و در زمان سلاطین ترکمان تابع خجر سعد بوده و الحق
ولایت ارزن الروم و ارزنجان متصرف سلاطین دوده بان عثمانی در آمده ولایت قارص در میانه حکام خجر
سعد و ارزن الروم در گردش چاپنین بوده تا آنکه در زمان سلطان سلیمان خان رومیه آراء مانفوذ نه
کرده بستحکام قلعه داده و تصرف در ولایت نموده و چون ولایه مذکور را بایه شوکه کل و اخو قلعه که تو ابع
خجر سعد است پیوسته و همیشه شاه بخت مکان را مانع میشده و می آمده تا در سنه سبع و تسعین و تسعمائه
سلیمان و شاه بخت مکان فتنه و نزاع در میان او قلعه قارص خراب و ویران بوده و لاتیش تا مال هم بستور بر
چاپنین بوده و بعد از آنکه فیمابین آن دو پادشاه ذی جاه رفع غبار کلفت و جدالت شده ایشان شده اهم مصالح

وقوع یافت یکی از شروط صلح بود که قلعه قارص در میانه خراب دانچه لاتیش ویران باشد و از هیچ طرف تصرفی
ایران نرود و تا شروط صلح برقرار بود قلعه ولایت قارص آبادانی مذاشت تا در زمان سلطان مراد خان که بعضی
اختلال پذیرفته اول نقض عهدی که واقع شده آن بود که لشکر فرستاده و قلعه قارص را آباد آن کرده و رعیت
اطراف و جوانب را دعوت آورده و مواضع و مزارع آنرا حوالی ساخته و همیشه یکی از پاشایان با سیصد نفر در آن
قلعه حاکم و پیشقدم بوده تا حال که سنه ی ثمان و ستین و الف است سی سال تمام است که آن قلعه معمور و آباد بان
و حاکم نشین است تا آنکه سنه ی احدی و ثمانین و الف رایات جهانگشای شاهی بعزم فتح و تسخیر قلعه ایروان تا
آنکه در دو حرکت آمد مگر اعاکر منصور و تاخت و غارت آنولایت امور کشته تا می مرز و بوم بالش پی بارنی شوشه
گردیده و تمامت سکنه و رعای آنولایت از سلطان و ارمنی بعضی را کوچانیده و بدیار خود آورده و بعضی دیگر بعقیده
اسیری گرفتار آمده و آنولایت خراب و ویران گشته احوال مردم قلعه از فقدان ماکولات انتقال پذیرفت و
در سالیکه جلال اغلی در حوالی تبریز جنگ کرده شکست یافت خانکه گذشت بسیاری از مردم قارص که در آن
لشکر همراه بوده قتل و غارت یافته و شیر احمد پاشا که حاکم قارص بود در جنگ زنده گرفتار شده و عثمان پاشا
مامی که بعد ازان حاکم شده بود جنبه کاوه در کمال سپاهانی او قلعه گذرانیده و از عسرت و تنگی قلعه را با آبادان و
مستحفظان گذاشته خود با ارزن الروم رفته در انجامی بود و از ارزن الروم مددی با تبریز دم میرسیده
و اکثر اوقات ساحت آنولایت در زیر سم بستوران لشکر قزلباش بوده و بگیر بند اظهار تعلقه و وجود نموده تا حوالی
سنه ی نمانین و الف لشکر مخجر سعد بخاکه گذشت تخت فاخش خزیده و بیشتر از بیشتر یاغی و سپاهانی بحال بقیه السیف
راه مایف و روز بروز استیلاک در پریشانی زیاده شده و مردم همچو منتوق متفرقه جهان جهان نفرکه مانده زنه
ماجزم و قلعتی و عیال و اطفال و ولایت سیصد نفر میشه نوخ ششماه و در کمال عسرت روزگار گذرانیده
و با اصطلاح سپنه قوی مثل کرامیر گونه خان تاخت و غارت الکا مخالف و تسخیر قلعه نگور میدون می آمد سکنه
قلعه مذکور بر راسان گشته بجنگ صیانت نفس اهل و عیال عاجز و کار منحصر در استیمان دانسته از امیر گونه خان امان
یافته و شعار شاهی سیوفی ظاهر ساخته سالانه و خانه با بروان آمده و قلعه قارص متصرف منوبان دولت ابد
قرین شاهی در آمده حسب الامر اعلی خراب و ویران شده و ایراق قلعه از توپ و تفنگ و سرب
و باروت آنچه بود بنقل قلعه گوان شد و در نخجوان بمشرع الثانی بمرفتح قلعه قارص بدرد ی سعلی رسیده
شاهی سیوفی انجا مجمی و عزم خانه شرافت شده موجب تعین یافت و جمعی عازم است امرا اختیار نمودند امیر
گونه خان پیشتر از تخریب قلعه قارص استعفای نموده و بمنصب تسلاو اقتدار منوبان دولت روز افزون شاهی مشرف گردیده و از آنجا
ارزن الروم نیز در جوار دیوار قلعه خزیده و در کمال عزم و احتیاط زندگانی میکرده و در سنه سبع و تسعین و الف حسب الامر اعلی علیه بیگ سلطان

سعید او کرد پیش عیشه و رنگ امرا مخمر بعد منگک و حاکم قزلباش بود و او در زمان رومیه شعار دولتخواهی پادشاه
روم ظاهر ساخته با ظرف سیل نموده تا غایت در میان رومیه محل اعتماد بود و در نیولاشای سیمون شده
باز روان آمده فساد اخور حال مواجب و تیول پادشاه شفقت شده که در تابین پنگر پکی مخیر رسد بخدمات سرحد قیام نماید

ذکر سوانح وقضایا که درین سال در ملک خراسان مظهور یوست

سال کرسنه و تیل ست و عشر الف است جون جهانگیر خان و محمد سلیم سلطان و میرزا محمد میرزا که در خراسان
اقامت داشته حیثه نقش خیال فرستن بیخ در دل ایشان رسوخ یافته با بنده و ازدحام تمام کرتیب بدروازه
هزارکس اوبنده متوجه آنصوب شدند اتالیقان نذر محمد سلطان لپسر کوچکتر تیم خان حاکم بلخ در وب قلعه را
مسدود ساخته در مقام قلعه داری شدند و ایشان بمحاصره دام نمودند درین اثنا ولی محمد خان برادر باقی خان
کرجه از برادر پادشاه ماوراالنهر شده بود و بولایت قرشی آمده و در آنجا خبر لشکرکشی جهانگیر خان و محاصره بلخ استماع
نموده و قریب به بیست هزارکس کرباد بود جمعی قلماق را لبرداری محمد باقی قلماق و شغال میرزاده قوری میرزا را قبل
ایشان فرستاده و آنجناب از نکه از ترمذ عبور نموده با نیطرف آب آمده جهانگیر خان و میرزا محمد میرزا از آمدن
لشکر ماوراالنهر خبردار شده و دست از محاصره بازداشته بعزم محاربه باستقبال لشکر ماوراالنهر کرده جون بقارب
قرائین روی نمود نخست شغال میرزاده قوری میرزا با پانصد نفر از بهادران نامی پیشتر آمده بقصد آمیش
لشکر جهانگیر خان قریب شده از نیطرف نیز بهادران جنگ آزمای جانفروش جنگ و بزد و کشته یک مرتبه کرد مکر
همچا نقلب تیز کرده رسانیده و هر یک را زنهاد ان کرده باز آورده اند و اکثر قلعه همیشه و هدف تیر تقدیر شده آوازه کشتار
واقعه ارجهانگیر خان باطراف و جوانب رسیده و جمع کثیر از طوایف اوزبکیه روی بجانب او آورده و جهانگیر
خانرا اهمیت تمام فراهم آمده امرا ماوراالنهر غلبه و ازدحام لشکر جهانگیر خانرا معلوم کرده و خوف تمام بر ایشان
مستولی گشته بجکه رعایت حزم و در محلی که فرود آمده بودند رجوالی خود خندق کنده و از نیکه طرف آب
چهار طرف حصار خود کرده و پیش روی لشکر جنبه جارا چهار استوار کرده و اهتمام تمام در جنگ کردن سیستوده
و انجمنی موجب دلیری مردم جهانگیر خان شده در محل مناسب بغروز موفر طرح جنگ انداخته
در میان اوزبکیه سوای اشجع قومی را نمیرسد که در تمامی لشکر تفوق و بزرگی جویده و کمال مرتبه شجاعت میان
ایشان بکه تازیست که در معرکه بزد و باشمشیر برهنه تا صف سیاه و نخالف رفته دو سه کار نمایان کرده و باز گردد
جادر انکه در خدمت جهانگیر خان جمع شده بود و بنده کاهی از نیمروز حکایات بیان آورده و در بر
او سخنی و اشته و شمار الیه که فی الواقع جوان دلیر و بهادر مرد انه بود و بنوعی که قاعده و کره تازان اوزبکیه
از نجابت و عزور نفس بعضی طبعان خانه ان همچل اراده و یکه تازی کرده با شمشیر آخته در صف سیاه

دشمن تاخت دلیرانه برجسته و راست چرخ تاق اسپ انداخته خنجر کس را زخمی ساخت و درین مراجعت دیده کر شخصی
از بهادران لشکر مخالف تیری در کمان نهاده قصد او دارد و میرزا محمد میرزا اخان مرکب بطرف او کرد و اینده تواند
کرضرب شمشیر او را از پا در آورد جون بازکی عمرش از تنگ بود و مانده بود از طرف دیگر پادشاه بکی تنگ بقصد
او انداخته کلهٔ براسپ یار محمد میرزا خورده اسپ سیر در آمده بعضی نقل کردند کر زین اسپش کر دیده و یار محمد
میرزا افتاده مجال پادشاه او میرزا او انداخته دستگیر کرده جون صف سپاه جهانگیر خان و در تردد نده وی رسیده
محمد باقی قلماق بس و امرا او بکیه صلحت ندیده کر او را نده نزدیک خود خان برتبه جان بخط تعلیش برداشته جون
قضیه کر قراری دکشته شدن یار محمد میرزا و لشکریان جهانگیر خان معلوم شد پای جلادت و قرار شان متزلزل کشته
دست از محاربه کشیده تفرقکی و پراکندکی تمام بحال ایشان راه یافت شیرافکن میرزا با جمعی بطرف بدخشان
هو برد و جمعی دیکر محمد سلیم سلطان را برداشته بطرف دیکر رونده و مآل حال او معلوم نشد جهانگیر خان از شنیدن
بازکی جرخ پیر کهنه باسه هزارکس کرباد بود بدخان بطرف عربستان منعطف کردانیده و جون در کاه
خانه کشیت از روی استقام مهم جهانگیر خان کماشته تنک تقدیر نشده بود او را درین منعطف سکت عظیم وی
داد و تنک و خورد وی تنک جیت او را هم پاشیده و فتح و نصرت قرین حال لشکر ولی محمد خان کشته و جون
اخبر هجت از ولی محمد خان رسیده باجود تنکی و سپاه سر در آب عبور کرده لشکر بایزا تاخت حرانسان مار
ساخته بطرف مارو جاق تاخت و جیس فرستاده بسه هزارکس بطرف مرو ارسال داشت و لشکر یکه بجانب مارو جاق آمده بقلعه
مرو شتافته رسیده و سه روز در پای القلعه توقف نموده و جوقتان آب انبار بیست که عبد الله خان در راه بهایت تمیز
ترتیب داده و عبد الله خان حصاری بود در آن ساخته و بکی از ملازمان پنکر بکی هرات با جنه نفر تفکچی و سپاهی محمد
آن قیام داشته و بندهای ما و دران از نکه متوجه تسخیر حصار نشده و بعضی اثاث بجانب روز آباد و جمعی را بر سر الوسات و اشنا
مات بادغیس فرستادند کر اخت نموده بدانجا خود نمایند و لشکری کر هر دو رفته از راه بجار جوکه بنجار انزد و یک را
خود نمایند بشیراز و صول او نزدیکه حسین خان امیر الامرا خوانان از آمدن لشکر هرات ارکشته کس بطراف و جوانب فرستاده
بود کر سپاهی مآل جوقرا بجای دور دست فرستاده و تفکچی بسیار بطلب او آمده و میاده آمده باشند و خود نیز
بجمعیت لشکر و حاضران سر انجام مهمات او نزدیک رسیده خواست کر مدار کار مصلحت دولت قاهره باشد عنان بندد درین اثنا از
اقبال همزوال شاهی جکه بمحفل لطف الهی ظرف علم داده و جمعی دیکر را بقلعه تمام رسیده و جمعی سر باشتاد و یاقی کر بیهادر
دست از کار و کار زار دست رفته بجز نا کشتن چاره ندیده بسیاری از بهادران اوزبک در دهای باد غیس در ظرف
ماندو از سر ده هلاک شده اند و نزدیکه بعد از وقوع اینحال مضطرب الاحوال از باخی خوقتان کوچ کرده بعضی امرا اش تیز کرده
اطراف جمع کرده و خود جون بر دن معتمد بود تمامیرا بخیه روانه شده اند و در وقت مراجعت قراقان و در حسینخان کرده جمعی

قرا اوزبک کرده از غارت م

امیر الامرا را مراجعت م

دره عاق او جمعی را اجناب ایشان فرستاده و در دره مرغاب بقوچی از اولوز بیک که تازه کشته میرفتند دو چار شده
جنگ مردانه کرده و مقاومت نموده نفرات آنها را تفتیش آورده لشکر گریخته مروارید قلعه و حوالی اطراف و جوانب مرورات قلعه از اموال
و اسباب و مواشی و غنایم بدست آورده بطرف اردو روانه نموده و بکیش خان اسباب
حاکم مرو سیصد نفر از مردم خود را در قلعه گذاشته با کیزاره و دویست کس از غازیان جلادت شعار تعاقب
ایشان بیرون آمده شصت کس را مقتول گردانیده و ششصد کس دیگر را با دو نوبه جوان سپاهی لشکر او زبک گرفته
فوج غنایم خود را می رونده تمامان شده تا آن ششصد کس که تعاقب بکیش و نوبه فدائی و اردغه را از آن گروه
اکثر آنها متفرق و پراکنده ساخته و خلق جنگ و صف آرائی نداده و اکثر منهزم شده راه گریز پیش گرفته
و سرداران و بهادران نامی آنها چهارصد و پانصد نفر از میان اموال غارتی بیرون آمده در یکطرف ایستاده
مستعد محاربه شده نگذاشتند بکیش خان خود بمعرکه رسیده و بهادران سپاه را از میان اوزبکیه بقدر طاقت و
توان جنگهای مردانه کرده بقیه السیف طوائف محاربه در خود ندیده خان از معرکه بیرون آمده اموال غارتی را
که گذاشته بیرون رفته بکیش خان نیز مصلحت وقت و صرفه کار دست از تعاقب نداشته بضبط اموال پرداخت
در این معرکه تا هوازنی چهارصد پانصد نفر از اوزبکیه مقتول و گرفتار شدند و بقیه السیف خایب و خاسر فرار کردند
و در تاریخ روز چهارشنبه غره شهر ذی قعده علازم بکیش خان در بای قلعه شاهی آمده بکیفر اوزبک که در آن
معرکه زنده است دست درآمده بود اورد و بخفیف حکمی که بکیش خان از او زبکیه واقع شده بود نقل نموده
کف سیصد نفر مقتول دشت و نفر زنده گرفتار شده و بکیش خان منصور و مظفر مراجعت آمده اموال و اسباب را
بصاحبان مال رسانیده و متعاقب ایشان چند نفر از جوانان بکیش خان که در آن جنگ مردانگی کرده بودند آمده و از آن
نفرات سه نفر از نامی ترین آنها که قربان مربکا و معلی می آورده اند در راه از میان سرای غلغال که سیکنه زنده بکیفر اوزبک
بچنگ دست خود را کشته و سه نفر دیگر را که دوشاخه و از پا درآورده سیر کشته خلاص کرده و هر چهار باقی را کشته و نه یکی زنده
غازیان بکیش خان که پیشتر رفته بودند واقف شده بمردم غلغال خبر کردند و از هر طرف روی بجانب کوه نهاده و بدره
رفته و مردم از پی رفته هفت نفرات دیگر را که فرشده و سه نفر دیگر را چون شب شده و بودند سنگ خارا خفته و دست و پا
و دهنها نفرسا بدرستی بیرون آورده قربان قدم پادشاهی بسیاست ایشان فرمان داده و همان ساعت چهار سیصد
یکی از ایشان جوانی خوش قیافه بود که هنوز طعمی نشده سیاست نکنند کان نیچوا شته او را بفتیل آورده و سیاه نفرسیار
نموده قصاصی داد که مرا بجای ان هفت سیاه بسیاه نفر قبل رسید که از قلعه شاهی و قلعه غازی که در آن تعیین قوچ قلعه
قبل ازین سمت گذارش یافته که صاحبقران چون موکب شاهنشاهی و دولتخانه را طراف و جوانب شهر و قلعه محیط
گشته از همه طرف سیبا پیش رفته و جوانان تقرب داده و توپها نصب نموده و از آنجا توپ سنگ توپ که قریب سی من

بود نشانه بارج و باره پیاده نقبا از خندق گذشته زیر بارو رسیده و هر چند در سیه سپر مخالفت در
درروی کشیده و آثار مجادلت بظهور آورده و از لوازم قلعه داری باقصی الغایت کوشیده اثری بجا نهاده
ترتیب نکنند تسلط و اقتدار عساکر اقبال شاهی روز بروز ظاهر شدن گرفت تزلزل در خیان ثابت و قرار رسیده
چاره آنرا در وقت مجادله و مصادمه ضعف و سستی گرفت اسباب لوازم قلعه دست بهم داده و همه و مصور و
شاهی منتظر امر و فرمان پادشاهی بودند حضرت اعلی چون که در جزئیات حال خبرت براشان تمام نمود و بالتمام شد
که قلعه بورش و قهر و غلبه مفتوح کرده چون در اینصورت سپاه را از غارت و قتل منع نمودن خلاف قاعده
سلطنت و جهانداری و این قلعه داری و کوتوالی است و در بازار کیرود دار سپاهی و رعیت و بیگانه و آشنا
را یکسان نرخ عزیز انداخته و خنک یک شعله قهر سپاه را نمی بینند بجهت تجویز بورش فی نمودند و مستظر بودند که شاید
تسخیر قلعه بصلح و امان میسر شود امرا و سرداران سپاه بی امر و فرمان قضا جریان بخود سر عجرات این امر
کثیر الخطر نکرده در روز پنجشنبه بیست و پنجم شهر مذکور سیصد قرچغای یک جنه نفر از غلامان و فرسان یاقه
از رخنه برجی که بسنگ کوب ویران شده بود بالا رفته و بیده و مخفی و مستور و بقصور و بورش از رخنه جا هجوم کردند جمعی
سیصد برج داخل شده و از برج بخانهای درون قلعه در آمدند قرچغای یک از خطاب و عطاب شاهی که مورد است
از قرچغای قبچی اندیشیده مانع مردم گشت و کنان فرسان جمعی را که از برج پایان رفته داخل قلعه شده بودند باز گردانید
چندکس خواب از عساکر منصوره دیدن رفت و آمد ضایع شده چون حکمت بالغه الهی اقتضای آن نموده بود که اهل
ساکنان قلعه شاهی از رعیت و سپاهی احتمال عظیم بهرساند و دقایق قتل و غارت و نهب و اموال و اسرا و
عیال فروگذاشت نشود بهتر و بهتر مانع تعدی نتوانست شده و در روز جمعه بیست و ششم ماه مذکور بحکم شاه جهانگیر
از روز گذشته بود یکدو نفر از محصوران که از قلعه داری بجان آمده بودند از برجی که در مقابل سیصد و دو الفقار خان
بود پایین آمده اظهار نمودند که در این برج بغیر از دو کس دیگری نبود با کمال برج خالیست اگر اراده صعود داشته باشند
مانعی نیست چون این سخن بعرض رسید و دولت آنحضرت مشرف بر اتمام شده بود و از اطلاعات بخت بر گشتگی و ادبار دران چند
روز در رهبری خان برج موازی دو برج از دو طرف قلعه بهمدیگر رسیده بودند و آب فرو ریخته رخنه عظیم پیدا شده بود جوانان دو الفقار
خان بی اگه خفیف بادبا علام نموده مرخص گردیدند اراده صعود نموده چون رسیده انستند که اگر بادبا علام نمانند و از یکدیگر
جانب حضرت اعلی مرخص و مامور نگردد بحرارت اقدام بر این حرکت نمانند و حضرت اعلی آسمان رضا بدین امر کثیر الخطر
ندیده محجوب از سیصد و دو الفقار خان جمعی چرمگیک کار فرمایان عالم تقدیر بی اختیار بازان رخنه داخل و بیده و داخل قلعه شده
قریب یکصد و پنجاه نفر داخل شده بودند که دو الفقار خان خبر رسیده و از حقیقت حال آگاه گشته دانست که اگر اندک تعللی
واقع شود جماعتی که داخل شده اند در معرض تلف افتاده و مردم شهر و قلعه نیز واقف گشته دانست که سپر مخالفت در روی

کشیده و لوله آتش بمحارب اشتعال پذیرفته نا چار لشکریان خود را رخصت داد و خود بپای برج برآمد و بالتقاء و لفیف خواهش درآمد و چون غلغله سپاه بگوش قوچانی تنگ رسید و شخص شد که مردم دولت القفار خان داخل قلعه شده اند و نیرنگ او قف نیاورده طلب امان از رخصت او رش داد و گروهی نیز از برجی که تو ب خراب کرده بودند بیرون آورده بودند هجوم نمودند و آواز گروهای و صدای کوس بگنبد نیلوفس بیچیده غلغله گروه دار و لیران قلعه گشای آشوب روز رستاخیز انگیخته و دار سیجر انداخت و بطراف او جوانب فجر رسید هر کس از امرا و عساکر در ان اطراف بود خاطر جمع نداشت همگی اندیشه نمود و بقلعه فرو ریختند و میتاب بعد مدافع قاهره نیاورده خود را از برج بار و بشهر انداخته در خانها متواری میشدند و همان ساعت بدست محنت قهر گرفتار آمده بدیگران ملحق می گشتند مجملا بطرق اربعه یعنی سه چهار هزار نفر مقتول و آمده احوال ایشان بنهب و تاراج صرف و تمامت شهر شاهی بجاروب عاوشه رفته شده و آسیبی از ین و ریش بعساکر ظفر مآثر نرسید و زیاده از دو هزار کس ضایع نشدند و الحمد و لله و ریحان و توجی باشی و جمعی که در طرف شمالی قلعه بالا سیبه و انشند چون احمد پاشا بیکبیکی و عظمای رومیه در آنجا بمحافظت خود قیام مینمودند و در مدت مقاومت و جوانان کار آمدنی ازین طرف شمالی از خم تفنگ ایشان ضایع و ناپدید شده نبودند لهذا امرا شارة همایون جرات نورزیدند هجوم بجانبی عالی اساس و اطراف او بگر نهوز جان نشده بود بگر آنها صعود ممکن باشد احمد پاشا و محصوران قلعه بالا لاجرم از بیم شهر و قلعه با من از دست رفت شهر از شهر و قلعه داری مجدد و ساعی گشته اما حرکت مذبوحی بود بگر چه شش روز گرداگرد هیچ اثری بر سعی ایشان مترتب نشده و اهتمام ایشان در قلعه داری دافع قضای حضرت باری نگشت و جمعی از عساکر منصوره که بشهر درآمده بودند از خانه بخانه سور اخ کرده و تقریبا بر زیر برج و بار و قلعه بالا که قاصد تین التعلقین بود رسانیده و مستدم ساخته و چیان عظام که بمحاصره قلعه بالا قیام داشتند بوا حظه تفنگ و نام شب و رقم و قرار و آرام گرفتن قلب را نجذق رسانیده از میان خندق در یکشب راهی سر بوشیده و سر انجام داده و بزیر برج رفتند و کار غایت فنیدی و ارتفاع سر قلعه بحوزا افراخته و بر ابر سیبه ایشان واقع بود و آمدند و زیر برج را در دو سه روز خالی کردند و بجانبی متصاف بگدیگر توپ می انداختند لیکن آن برج فرو نریخت اما چنان نشده بود که صعود بر آن امکان توان نمود و زنجیر قریب بگنبد و نهاد و نفر از جوانان جان نثار و دلیران معرکه کارزار گرفته و ایثار قلعه جان و نثار راه دولت ابد بنیان او فی مراتب اخلاص پیدا نشده مردانه و ارقدم بر پایه دلیری نهاده سر بر او دوش کشیده و روی عبادت بر برج آورده بودند و دیده که بقایای آن برج را استدرام بقایای خود میدانستند در محافظت آن سعی بلیغ بجای می آوردند سر بافته مشغول گشته تیر و تفنگ و قار و رها و لطخ و عراق انتشار ی که بجهة روزی چنان ساخته و پرداخته بودند بطریق باران بر سر قوچیان میریختند و غازمان الله و ریحان

نیز از سیبه خود تفنگ انداخته و او مردانگی داده بودند و از فوز آتش محاربه هوجی افروخته گشت که جان از این همه روا و مردمیان آتش غلط میخورد و هر چند روسیه در بدافعه و آتش قنانی متبحر گوشیده بودند فایده جان نثار قدم مردی محکم تر استوار داشته زده و خود را میگیرودند تا آنکه بنیروی اقبال پادشاهی چند نفر از قوچیان با شمشیرهای آخته و سپرها بر افراخته خود را بر فراز برج انداخته بار و سیه که قلعه بالا بود برج مشغول اوبند دست و گریبان شده بودند و چیان بالا آخره از شمشیر و آویز عاجز گشته از برج بپایان آمدند و از بام خانها خانه بانها را بتفنگ گرفته و خانه بان در پیش روی خود جایی ساخته سیبه که نوبت داده بودند و قلعه خود نوبه و دفع مکانیت خصم از خود میکردند و هر چند روسیه سعی نمودند که خانه بانها را از برج دور گردانند صورت نیافت و بر تمامت جوانان و لیران از زمره قوچیان بپیش رفتگان ممن شده و ساعت بساعت قوت و مدد ت ایشان زیاده میشد تا آنکه برج را مصروف شده بودند بملاحظه آنکه مبادا از خزاین و احوال روسیه که در ین قلعه بود غارت و تاراج رود و تا کل نموده از برج داخل قلعه شده بودند روسیه را از شاه و ایتمال کار از دست و دست از کار رفته اگر از محاربه و مصادمه بسیوه آمده و انشسته گدیگر قلعه داری معتد و ریشان نیست و سعی و اهتمام بیفایده است و قلعه از دست رفته رضا بقضا داده و دست از کار زار کشیده از برجها بپایین آمدند و تا شام هر چند قول نیکوی و سایر مردم را بمحاربه ترغیب میکرد و انطایفه بجان خود در مانده سراسیمه و از کس نرفته و در دیجان فرسیده و طالب امان شده اما پاشا خود با چند نفر از ارنانان خاصه و سکبانان که همراه داشت بجای اوی گرفتن آن سکن سلاطین شروان بوده در آمده تیر و تفنگ بقوچیان و غلامان می انداخت و محاربه سعی و کوشش بسیار مینمود تا آنکه مردم او نیز بسیوه آمده ترک جنگ کردند احمد پاشا هر دو را نه بود چون در اول حال سر از مصالحه و مجادله چنین محاربه انتخاب کرده بود با قوت و قدرت داشت خود کرده را صحیح العقولی از زبان احمد پاشا نقل کرد که گفت علامی داشتم زرخرید که آقای من بود و از غایت ادب هرگز با من حرات تکلم نداشت و در مدت خدمت انواع جانسپاری از و شاهد و شده و در وقتی که قرنباش بر برج مستولی شده مردم از قلعه داری مایوس شده من و مغلم او و قبضه تفنگ در دست داشتیم او بتفنگ پر میکرد و بدست من میداد و من از پی بگدیگر میانداختم چون خطاب را بمن گفت ای صاحب سعادت عجب دانست که اینچنین خود را بخدمتکاری قوم ترک جنگ کرده و رضا بقضا داده اند مرا زنهار باد که کار چه میتوده و دست از نام و ننگ کس چه خیزد و فایده این تفنگ از من چشم حمایت از شب، اخفیت شمار تا بچشم فرد اذروز کار چه خیزد این سخن گفت و روی از من کرد انید هر چند تفنگی که داده بودم گرفته طلبید اشتم مراد چون دیدم غلام زر خرید اعتمادی با من خیره شده دیگر فرمان نبرد میران کار خانه تفنگ گشته و انستم که او با ری، روی آورد با قضا

برنمیتوان آمد باقدر و نمی توان آویخت منهم که تفنگ در دست داشتم اندیشه و رضا قضا آشنائی داده و بیقرار
قرنباش که بر برج برآمده بود فریاد کردم که دست محاربه بازدارید که ما ترک قلعه داری کردیم و قلعه بحضرت شاه تعلق
دارد محمد پاشا تا نگذیرد کسی حضرت خود را دست بجانب قرنباش نیندازد تفنگ میکرد و جون کار بجان رسید کس
نزد الصدر و ریحان فرستاده التماس نمودکه امشب قلعه را بعرض لشکریان محفوظ بوده باشند که فردا آنچه رضای
خاطر اشرف اعلی بوده باشد قرنباش در دامنه قلعه در دکان و قهوه خانی بانتی تحقیق بعرض اشرف رسانیدند و حکم شد
در آنشب کسی بقلعه نرود اما از قلعه طرف پاس داشته نوعی نمایند که متنفس در شب از قلعه بیرون نتواند رفت صبح
روز ششم که روز چهارشنبه دوم ربیع الاول بود صباحتال از طرف شمال ضایع و غیر و زنی و زمین کرفت
جاجان بارگاه معلی حسب الامر اعلی بمجلس عالی شاهانه و محفل متعالی پادشاهانه توجیه و اداء حضرت اعلی بعد از
سپاس و ستایش آفریدگار جل شانه و توجه ظاهری و باطنی بارواح مقدسه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و
آله و حضرات ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین بر تخت فیروزی جلوس فرموده و نقارهای شاهانه نوازش
در آورده و قرچیهای بیگ و علمان و تفنگچیان خاصه شریفه را بضبط قلعه و محافظت دروب مامور فرموده و
حسین بیگ چاوشی باشی قورخانه را بقلعه فرستاده احمد پاشا و شمس الدین پاشا را برادرش و پسر
کوچک او که محرک ماده فتنه و فساد بوده و کوچک حسن و خنه نفرو دیگر را طلب فرموده احمد پاشا در آمده تفاصیل
در زمینه چی باشی مذکور کشته بود که از نهایت بی ادبی نسبت بغلامان درگاه شاهی صدور یافته مستحق
سیاست و عقوبت شده ایم و خالیستگی دخول مجلس اعلی نداریم ما سول انکه یکی از غلامان درگاه را امر شود
که در همین جا بادب تمام بسزای خود رسانیده سر مارا بنظر اشرف رسانه حضرت اعلی خاطر او را بخویدی عاطفت جهانیان
بخشیده و طلب فرموده باشا باجاعت مذکوره بمجلس بهشت آئین در آمده سجده و تحیات بقدیم رسانیده و جون مرد عاقل
سخندان بود بلسانی حاقانه که مناسب وقت و مقام بود بعرض داشت حضرت اعلی ما وجود بکمال قدر و منصب
که در آنروز در جمیع همایونش مسئول بود چاشتی مذکور بنظر مرحمت توجه فرموده سخن عتاب آمیز نفرموده اما بالدین
پاشا عتاب و خطاب آغاز نموده و اعمال افعال مفسدانه او بشمردن کرفته کوکه حسن مجلس خود را در خوش آمده
کوی تقصیر ربوده پاشمس الدین پاشا خطاب کرده که قدم را قدرت مقابله با حضرت شاه نبوده و ترک شروان کفته
بوریند میر فتنه تو کفته اشتی و خواهد بود و از دروازه رفته تخت پل را خراب کرده مردم را اجماعه بر اطراف ساخته و عموی
ولایت میکردی و میکفتی که من از او تا ده و اقطاب خبر رسیده که قرنباش بر این قلعه فیروز نخواهد شد تو ملک علی بیک جاچی
باشی که همیشه در بارگاه معلی خدمت عزل و مطایبه داشت شمس الدین پاشا که تحویل الجیه او بکفت عجب جاسوس شیطانه
در آمده جون عموی ولایت و کرامت که میکردی دروغ بیرون آمده و آنچه بقوم میکفتی برعکس نتیجه داد بعد ازین تخفیف

ی هزار تومان نشده باجمله آمنیع در سیاه خلامان و قورچیان و آقایان و تفنگچیان خاصه شریفه گردیده
عدت کرده و لابد تقسیم بافته هر جماعت را بطلایه سپرده که آنچه رقسم شده در حوض خود نهاده و اصل سازنده هر کس
را نخی نبافته محصلان رجوع بقورچی باشی کنیک نمایند که خاطر نشان نماید باز قورچی باشی مذکور ما نخیال خنده گاه و
سیاه ایشان شیرو شمار الیه بوده باز از اتحاد و جمعیت و حمایتی که فی الجمله جمعیت و حمایتی داشته و حق تر جمان
و اصول سپاه اکثر مردم بعضی انصف و بعضی ثلث و بعضی ربع و حوه کرفته آنچه باسم سلطان متوفیات و متقولان
قسم شده بود قلیلی مصورت نیافته تمامه لاصیل نشد خانجه از کل اموال قلعه نهاده و از پنج شش شهر از تومان بغداد یان
خانه نیفته جون شرارت و به نفسی و قوت طامه قورچی باشی ملحوظ رسیده و کفاره را داده و از پرتو صدق و راستی
فروغ یافت بجزای اعمال سابق و لاحق کرفتار آمده بعد از مصادره و هواخته و نقتیل آمده اموال خانه ها بغارت رفته و خانه ها
بقلعه قلعه فرسناده و بعضی اشیا و اموال از اسباب شاهانه را باد داده و نه و قلعه قلعه بود و دیکر چیزی از او
نیامد و جمعی از اهالی و شده و ان از جمله محصوران بود بذکه در زمان رویه ترتیب یافته و رسک غلا و آقایان قرار یافته
حلوه و تیار مشک کرده و بودند و مصالح جنک قضای آن میکرد که آنجماعت مستمال حمایت شاهی بوده در توقف
تعرض باشان نرود و جه کل اهل شروان سالیانه آن طبقه آمیخته اظهار و دلخواهی کرده بودند و تعرض بانجماعت همان
موجب بسیج کی سایر الناس میشد چنه نفر از ایشان را ترتیب کرده بهرکدام دو سه موضع تیول و سپرد خانات و انعام
داده مقرر فرمودند که پسران و برادران ایشان در سلک جوزمان خاصه شریفه منظم بوده در رکاب همایون بعزت
بایستند احکام کرام بتدریج و ولایت شروانرا از وجود آنجماعت پرداخته و سپاه شکر بازرا امر فرمودند که جون سالیانه شروان
نیان آمیزش نموده هر کی باجمعی طریقه بنک خورد کی و قرابت بهمی دارند آنجماعت را با اهالی شروان سپاه بدهند تعلقی
آشنائی و مردمی با ایشان علم نموده و هرکس داد و راحله دانسته باشند زاد و راحله داده و بهرطرف خواهند کسل کردانند
و اهالی شروان کمتمت زده و دلخواهی رویمیان نوبته در میان نهاده و نمودند که زنکه خود را ازان تمت بسراکرده و دامنه و شعار آنکروه
قزلباش ظاهر سازند انجمعیتی را حل بر همتان نموده و در شاهی سیرفی و مخالفت رویمیان ظهور کرده و فوج فوج را تقبل کرده
آورده و معروض سپاه و سپکرده اند نظایفه کرکلیان بی نام و نشان نخبات بافته باشند و اکثر معروض سپاه
شروانیان کشته از زه و الفقارخان حل شیعی ظهور یافت و حاقب ثباتت آن کرفتار آمده و در زمانیکه پرستمهای او
نزد کرانرا از خصومت و عناد و امر او لیش و پیم خصمان تاب توقف در جو بورت و سکن نکنجه نیاورده و با برادران و اتباع
از تب کرکشته بشروان رفت و رویمیان آتش جسته مدتی دران دیار بسر بردند جون رویه را اتحادی بجانب ایشان
موجود و نفع آنجماعت را اولی و الزم دانسته رستمخان را با کیه و برادر و اتباع او قتل آورده فرهاد خان که برادر ان کوچک
از انجا فرار نموده بآذربایجان آمده و جون تحت سلطنت ایران او جود فایض الجود حضرت اعلی شاهی ظل الهی زیب و زینت

مانده شرکتان قزلباش بحرانی احوال خود رسیده و ایشان بایکه سپرد اعلی آمده و در حمایت اشرف بر اتب جلیه فایز کردیده
و در بنی از احوال او و برادران در محل خود همت کذارش یافته باجمله یک جشیره ایشان با و وصیه کرستمخان و دیکر مذبوره اتباع
و شروانیان در دست روسیه اسیر و کرفتار مانده بعضی از آقایان روسیه هر سه محمد زاد و بر ابجاز آنخارج در آورده و بوده و درین سال
از ایشان فرزندان ذکور و اناث بهمرسیده و بوده درین وقت که قلعه مفتوح شده و حکومت شروان بنده الفقار خان تعلق
کرفت شوهران مخدرات مذبوره با ستظهار و معاونت ذوالفقارخان کس نزد او فرستاده و استدعای مساعدت
احوال خود و حقا نا موس خود و اهل و عیال که بجمله قرابت سببی بوده لازم و بوده و مشار الیه بحقیقت باجمع اشرف رسانیده
فرمان جهانمطاع نفاذ و صدور یافت که همیشه ذوالفقارخان وصیه های رستمخان شوهران و فرزندان و مخدرات را در کنف
حمایت ذوالفقارخان آسوده و بوده و اهدار ایشان کاری نیابد خانجه سبقی کرفته تو قیعی باشی کنیک باسم انجماعت رقم کرده و اهل
جرایم روسیه بود بتحویل ذوالفقارخان مقرر شد که خود حاضر و اداء و اصل سازند تحصیل و اداء و دیکر مدخلی ایشان نرود
و مشار الیه حمیت جاهلانه را خیرت قرار نموده از خافیت آن فضل چنین شیعه و آن جمله شیعه را با فرزندان
و شوهران و مخدرات و خدمه و اتباع ایشان که قریب بیست و هفت نفر میشد و هفت نفر عربی اختلاف الفاظ بین بوده
در یک جا کاخ ساخته رسوی خافیت آن فضل شنیع نمیشد و حضرت اعلی بعد از اطلاع بران عمل مذموم شنیع
انکار بلیغ نموده و او را عاجز بسیار کرده و جون قطع صله رحم جایز و نشسته از کتاب فضل خورات مطلوبه بکنار و اطفا
ذکور و اناث ایشان نموده شتم حقیقی در حق رد دی قطع رشته حیات او کرده از جمله و دلت برخورداری مذبوره چنانچه
عنقریب در محل خود که ارش می یابد باجمله بعد ازین قضایا بمکث بیشروان با مر اعظام تقسیم بافته اما بت شیخی
و توابع آن مذبوره الفقارخان تفویض یافت و حکومت در بنه و سایر آنجا و ذوالفقار سلطان کرفتار آمده باستدعا مورخ
کشته مقرر شد که شاه نظر بیک بکلی باتفاق مشار الیه در السرحد بوده باشند و سایر مردم که مدبر نبوده رفته و بوده مراجعت
نموده و ذوالفقارخان در ساحت محمود و شهر مسعود شهر بحر شکیکی قلعه و تعمیر برج و باره پرداخته بقیه
و حجر از اسعد و ساخته و موکب همایون فال از منزل کوچ فرموده و جون هوا بسیار کرم شده بود بجانب ییلاقات
شماخی در حرکت آمده خیمه کاه در فضل جایل منازل دلکشا و مجاهای خلف زاده و جشمهای خوشکوار سیر نموده و اداء خدمتی
میاورند و امراد مکارم و اخستان و جرکس جاکه در رکاب معلی بوده و حقیقی که اظهار و دلخواهی نموده مکرن
خود را بایه سریر خلافت مصیر و رسانیده و بوده تنجاح قاخوه و انعامات و نوازشات اختصاص یافته جنبه رستم خان
و اخستانی تبرکات لایقه و فرستاده و جون خاطر معصوم خان والی طرسران حرکت نامحمود کرده بود
از دوی صلعی قرار نموده و رقمه بود خدعه آلود بو بوخان و اخستان تمام نیافته بود و توقف موکب همایون در آنحدود
موجب تزلزل و اختلال مردم طرسران و بشه حضرت اعلی جنبه تسلی خاطر او میکه کرداشت در سلک پرد کیان

سراوق سلطنت انتظام داده محمد صالح بیک وزیر شروانرا با بعضی اقشه در اوایل بحبت آوردن او به اقرب
فرستاده و این مژده والاتسلی بخش خاطر والی طبرسران گشته بدین علیه از مجد بین اقران سربلند گردید
در همان چند روز آن محمد زده را با این شایسته مصحوب محمد صالح بیک مذکور و معتمدان خود روانه درگاه اشرف
گردانیده در سلک جمله شیدان درگاه سلطنت انتظام یافت ذکر مراجعت موکب اقبال از شروان بصوب
تبریز و از آنجا بعزم عراق نمودن و در قشلق بیشه مقدس امام الجن والانس علی ابن موسی
الرضا علیه الف تحیة والثنا از آنجا مراجعت نمودن و بمقر سلطنت نزول کردن و آنچه در این مراجعت روی داد
چون خاطر خطیر از انتظام مهمات شروان و داغستان فراغت یافته عزم مراجعت مصمم گردید علیقلی بیک
جوانشیر را حکم شد که بجاده تربیت جسر پرداخته و مشار الیه در اندک روزی جسری درکمال استحکام مرتب
داده و بعد از اتمام جسر کس مراجعت فرستاده از آنجا عبور نموده و از راه دره دز عزیمت دار السلطنة
تبریز فرمودند حضرت اعلی امراء ارکان دولت و اعوان اردوی همایون را از راه آبهر روانه فرموده خود بنفس
شریف با جمعی از مخصوصان و مقربان بقصد زیارت سلطان اولیا و مشایخ کرام مدفونه بجانب دار الارشاد اردبیل
تشریف بردند و چند روز در آنجا بمراسم طواف و زیارت مشایخ عظام و اجداد عالی مقام قیام نموده بعزم
و اقبال مدار السلطنة تبریز رسیده و مادر دوی ظفر قرین محل گردیده چند روز او قات گرامی صرف انجاح مطالب
و اسعاف مآرب امراء و اعیان آذربایجان و نظم و نسق امور سرحد فرموده ایلچیان و رسولان که از اطراف
میر اشرف عالم جهز بوده و ذکر یا خان و سایر امرا اگراد بحضرت نبیت فتح شروان به پایستان سده رونشان آمده بودند بمراسم
فاخره و نوازشات گوناگون مفتخر گردانیده و مقتضی المرام رخصت معاودت داده چون سلطنت پناه غازی گرای
تاتار از خدمت اشرف التماس نموده بود که خدمات آقائی را که در جنگ دان کرفار غازیان شده بود
و با او طریقه آشنائی تمام داشت مطلق العنان فرماید لهذا خلاصه خان مشار الیه او را با پسر ارشد خود قلعه برزآباد
مشار الیه که مرد عاقل بخدمان بود بمقدمات مرغوبه خاطر اشرف را معالجه راغب ساخت و مقبل بندگی او
در خدمت اشرف بوده باشند و او بروم رفته با اتفاق غازیکران خان در تمهید مقدمات صلح کوشیده و قرار
دهد که هر پیشتر زمان شاه جنت مکان فیما بین مصالحه وقوع یابد نواب اشرف نیز بحکمه تربیت حال خویش او را با پسر
غازیکرای خان و ابو القاسم بیک ولد باجی او اصل مرسال نزد خان تاتار راه جرکس روانه نموده بجانبی
کرانجان خانه محبت انیز نوشته و ایشان از جبرزه روانه شده او جون با لگاه سه جرکس رسیده بودند در آن اثنا خبر
فوت غازی کرای خان بایشان رسید که حالم غایبرا وداع کرده بجهان باقی شتافته و او تیه نامی از حکام جرکس
که همانا از خدمتان آقا کیه دیرینه در سینه داشت در وقتی که آرا و ابو القاسم بیک خدا داده و جمعی از جرکسیه در صحبت

یاشه بر سر او ریخته او را القبل آورده ند ابو القاسم بیک در انواقعه با چوار که جنگهای مردانه کرده زخمدار کرده بود
و مایوف او دران هنگام جارا خ چوار که رفت با الآخره او تیه جرکس از صحابت حضرت اعلی ایدیشیده و از انجا منتقل
او را بسلامت روانه نموده بعد از کشته شدن خدان آقا پسر ارشد خدیکاه و در خدمت اشرف معزز و محترم بسر میبرد
عاقبت سالک طریق فرار گشته بروم رفته شرح این واقعه در ذیل همین دفتر مرقوم کلک بیان خواهد شد و
چون کل ولایت آذربایجان دار الایان و کرجستان و شروان کر در زمان شاه جنت مکان در تصرف متولیان
این دودمان والا بود بقریب بست و پنج سال که روسیه از تصرف قزلباش بیرون برده و در مدت
اقامتیه بود همین خدمت الهی و میزوی اقبال شاهی تصرف درآمده جمیع قلاع متین رصین آن ولایت که معمور از مردان
کاری و اسباب و ادوات قلعه داری بود بنوعی که در طی وقایع هر سال در رشته تحریر درآمد بقوت کاوه
یزدانی و تائید آسمانی فتح فرموده ساحت فسیح المساحت آن مرزوبوم از خار تعرض معاندان مصفی کردانیده
و صفر ولیاق بامتداد کشیده و قریب پنجسال بود که لشکر قزلباش در رکاب نصرت انتساب شرف منتظم
قلاع حرب و قتال اشتغال نموده ارکاب انواع شداید و محن نموده بودند و از زمان سلطنت و کشورکشای
صاحبقران مغفور امیر تیمور کورکان الی الآن که قریب سه صد و بیست و سالست هیچ پادشاهی دنی شوکت از اکابر
سفر و لیاق بجا آورده بود و همچنین فتوحات پی در پی که در بندگان اعلیحضرت امیر کشت و در از منه سابقه کرتا
روی داده بود عزم مراجعت بمقر سلطنت جزم فرموده امراء ارکان دولت را امر فرمودند که در دار السلطنة
تبریز چند روز جان حماکر فلفرنشان برود اشته بعد از ان هر یک بلکاه و محال متوطن خود روند و چون حضرت
اعلی این فتوحات را از برکت حسن ارادت و صفای عقیدت و غلامی استان عرش نشان شاه ولایت و
ایده معصومین صلوات الله علیهم اجمعین خصوصا مجاورت و خدمت روضه مقدسه سپهر نشان حضرت امام ثامن ثامنین
میدانند سزاوار دیدند که شکر [illegible] خلایق بر کمان ملائک لشکیر [illegible] از آن روضه مقدسه بالستمداد همت
فرموده بودند بشکرانه این مواهب الهی عزم طواف و زیارت آن روضه مقدسه نموده مذکر اهتمام سفر بدین
سعادت ابدی فرموده و بیچ راه و شخصت گاه و بیگاه را که لایق سفر و لباس است از خاکبوسی آن کعبه آمال
راحت آسوده کی سهیل مانده بعد از استعداد و انعقاد عزیمت عظمی بعقر سلطنت نزول فرمانیده و مابعد وی از معتمدان
متوجه آنصوب شدند و در دار السلطنة قزوین جواهان و آئین نشینی کرده چند روز بعشرتی و نشاطگه زرانیده
از انجا با قوافل غازیدر و اصل اخلاص روی توجه بمطلب اصلی آورده و در اندک روزی بآن سعادت عظمی
مستسعد گردیده حسین خان حاکم هرات و اکثر امرای خراسان در مشهد مقدس شرف ملازمت دریافته نوازشات
شاهانه سرافراز شدند و بعد از فراغ از سپاس مواهب الهی و دعا و زیارت امام الجن والانس مغفور دولت روی آورده

تاریخ چهارم و ششم رجب المرجب بر تو وصول دارالسلطنه اصفهان نامه دیگر مارا نخط فرد و پس مانده را بغیر
خلعت همایون زیب و زینت افزوده و شهر و بازار را آئین بسته چند روز مراسم عیش و طرب بر پا داشته و کل
خلایق گشته امرا و ارکان دولت حسب الامر اشرف و تبریز خاطر کسان عساکر نصرت نشان فرخنده و همایون
در آورده و جمعی که درین چند سال ضلع از رکوب همایون تخلف نموده همیشه ملازم رکاب اشرف بوده مورد الطاف
خدمت که درین سفر از هر کس بظهور آمده بود در تحت اسم انعکس ثبت نمودند که فراخور آن مورد الطاف شاهانه
گشته از امثال و اقران ممتاز باشند و نسخهای عرض مرتب داشته مستوفیان سپرده و لشکریان اجازت یافته
روبسامان ولایات آورده و امرا عظام محال تیول خود شتافتند جناب اقدس صفات اعتماد الدوله مرحوم میرزا
عالم یک رخصت گرفته رفتند و ما بحاصل فرمود که چند روز بچین عواطف و الطاف شاهی در وطن اصلی عشرت
و کامرانی بسر برده بعضی عمارات دران بقعه دلکشا طرح فرمایند و در اقسام حروف حون اکراد قلعات شرف
انجناب بشرف نوشته بودند بعضی در مدت ملازمت و معاشرت از ایشان محرمانی پیش از پیش مشاهده میشود الحق
بصحبت فیض بخش آن ملک اوصاف انس تمام کرده تو با تو با وجود بسیاری خیال و بسیاری خاطر جمعی از زندگانی
چون مفارقت ایشان بر طبیعت دشوار بود بوضع ناگفتنی مرافقت و ترخیص تمام میسر نمود نه رضا جوی خاطر شریف انجناب
و دولت گشت فیض صحبت کثیر البهجت انجناب را بر دیگر امور راجح و انسته بهمراهی ایشان روانه اردو باد شته و دران سفر
بهجت اثر خلف الولاة العظام میرزا ناصر الله سید مبارک نکوالی عرستان جویزه و ورق که از عهد صبی الی یومنا
حسب الامر اعلی در سایه تربیت و اشفاق بدرانه آن عالیجاه بوده نامایفته بود و بحضرت صاحب سعادت مصطفی
مایاک از امر معتبر و سیه در سلک وزرا بوده و در جنگ جلال اعلی اسیر و دستگیر شده بود و مرد قابل خوش صحبت
نیکو اخلاق بود و نهایت عربی را خوب تتبع کرده و شعر فارسی در کی خوب میفهمید و منشی طبیعت بود حضرت اعلی
مشار الیه را بنواب اعتماد الدوله سپرده بودند نواب میرزا با نهایت محبت او را نوازش نموده و همیشه همراه موکب عالی انتخاب
و مکرمحمد حسین تفرشی که از سادات عالی درجات تفوش و بضاعتی از مکالمات علمی و عملی آراسته و فن انشا و تلفین عبارات
و اسپاقات مایزه و سلیقه درست و رتبه عالی دارد و چند سال بود که بتعلیم خلف الصدق آن صاحب اقبال اعلی مخدوم
زاده جهانیان میرزا علی لقلی ادام الله عمره و ایامه و میرعبد الغنی تفرشی که از اقوام مشار الیه و سید بیکو اخلاق
خوش صحبت بود و مدتها با تفاق مشار الیه در سرکار علیا میرزا ابراهیم جهانی بکتاب فضایل مشغولی نموده و از جانب انتخاب
بود و در نظم اشعار پایه عالی داشت و مولانا مطربی قزوینی که خلاصه اهل اوداد و در حسن صوات و کوینده گی سرآمد روزگار و
تصانیف دلپذیر و اشعار دلگیر از و بیادگار است و صاحب طبیعت نظم و ندیم و بذله گو بی و خوش صحبت فاضل
بود و بزیور فضایل و کمالات آراسته و پیراسته سه روز توقف فرموده و این چند موضع در کنار رود خانه

بجانب جنوبی واقع شده و اقسام میوه خصوصا انار شیرین کرا بابت لطیف و تمیز بر انار یزد و ابر قو و قم و کاشان شاه انار
و سیاه و ترجیح میدهند و الحق جای آن از دو اقسام انگور ای طیف از کل الوان در انجا خوب میشود و در انوع
میوه ها و بار الموره بتخصیص انار که آنقدر انجا حاصل می آید که تمامی شهرهای آذربایجان بی شروان و ابرو ان از
نقل میفرستند و هیچ کس گمان نمی برد که مجلا این دو محل از قطعات ییلاق بارباض خان که باغات آن هم بوسته ایلات
الله قاجار خلیفه و زراعی که ابا عن جد در سلک خلفای وزرای ممالک بوده اند و عظام موسی بیک وزیر ماری که در آن
همین شفقت حضرت شاهی و ترتیب و اشفاق آن عالیجاه بگلومت و ادارایی آن مملکت سرافراز گشته
در قریه جت سنال و در آن منازل مرغوب و ابنیه بلند اساس در غایت طراوت و نشیمن و مکث بی ترتیب داده بودند
و دران کوشه راحت بخش خوان کرم گسترده بقعه رضوان بقعه و نزهه نموده بطریق مهمان نوازی
مرعی میداشتند اما موسی بیک مزبور همچو دیگر که در سلک وزرا بمنسلک بوده اند و عظام موسی بیک وزیر ماری که در آن
جوان قابل خوشنویس نویسنده بهیر کار و از مستعدان روزگار است الیوم در خدمت اشرف بوزارت قورچیان عظام
رتبه سرفرازی دارد التماس خلیفه مذکور باینکی اقوام جوانم میزبانی کرد رحوزه مهمانی جنان بسند قیام نموده
تکلفات بیش از پیش نموده و چنگی اعزه که بر طراقت و همصحبتی جانب از اشرف بودند و از جانب موسی الیه
خدمت راحب البقعه و نوازشات و خدمات و التفاتات آدابانه بظهور آورده عالیجناب میرزایی بجای خلیفه بابای
داده لاکرای موسی بیک سوغات لایق داده بنگی اقوام و مردم آنسلسله خلعتهای فاخره عطا فرموده
اعیان متوجه خطه اردبیل شده و بساعت سعد داخل بلده مذکور شده در منازل بهشت اساس آن
و اجداد نزول فرموده و صاحب عظام آن بلده از خرد و بزرگ کوچک و منع و شریف بجوانب استقبال قیام نموده آثار
حیث شاه کامی بظهور آورده و جناب اقدس صفات میرزا ابو تقی ای عطوفت و مهربانی جبلی که مردم آن بلده بارها
دیده اند سلوک فرموده انواع مردمیها که سزاوار مرد بزرگ و بزرگ منشی بود بظهور آورده جناب سلسله علیه خلیفه
فاخره و ادرعه فاخره و منطقه جمیع موجب اعیان و رئیس سپیدان هر طبقه را از اهل و قوف صناعت خلعتهای فاخره
با بال صلاح و خلعت و دوشالهای اطلس ترمه و طیالسهای ارجمند فرموده تا بیست روز دران خطه طیبه توقف فرموده
بهر روز جشنهای کوکبه و مجلسهای بزرگانه طرح میفرموده لوازم آن پذیرائی و ضیافت خلایق بیش از حد و قیاس
ترتیب داده بودند و در آن روزها که در آن بقعه نشاط انگیز بسر برده بکلی تغیر یافته اوقات خوش بگذرانیدند
و سیر کاه و شکارگاه و مرغزار و کوه و دشت و باغات و بساتین شهر که در هر طرف آن واقع شده و آب و هوای
عالیجناب اقدس و اعلی را بسیار موافق طبع مبارک افتاد و بساعات سعد و ایام مسعود از آن بقعه بلند و واقع شده که آب و هوای
ی آیه جناب اقدس و اعلی را بسیار موافق طبع مبارک افتاد و بساعات سعد و ایام مسعود از آن بقعه بلند و واقع شده که آب و هوای

بیگ مکلو ابن احمد استماع نمود و محمود پاشا و رجال ایلی را بحکومت بغداد نصب نموده با یاران و لشکریان
بغداد و دستمالات بهانو نوشته فرستاد و حکام و سرداران عرب که در سواد عراق و جزایر بسیبود مذکور بغداد
و همراهی او ترغیب نموده مشارالیه سواد عراق عرب در آمده و در بغداد که نزول نموده قدرت آمدن نیافته
آقا قایان و لشکریان بغداد چون از آمدن محمود پاشا جزا فقه سراز اطاعت و متابعت مصطفی پاشا
تحمده پیچی آغاز نهاده و ابواب موافقت مسدود نموده در مخالفت گشوده و محمود پاشا را طلبیده استند تا در
قلعهٔ بغداد در دست مصطفی پاشا و ملایمه سکبانان بشهر در دست لشکریان و آقا قایان بغداد بود مصطفی پاشا
چون حال برین منوال دیده رقم سهل بدرگاه جهان پناه شاهی جسته عرایض و مکتوبات مشتمل بر اشراف و امرار سر قلعه
و طلبیکر نوشته برایگان و له سولاغ حسین مکلو را که در زمان فترت ترکمان و مکلو بغداد در قفه در اتحاد می بود
و واقعه با پایه سریر اعلی گردانیده و عرض نمود که هرگاه روایات حلال بر منصوب اسداوکت آیز بجهی از لشکر و ایل شما
سرداری یکی از امرای عظام بر بنطرف متوجه گردند شهر و قلعهٔ بغداد را بمنسوبان آن درگاه سپرده خود بدرگاه
آن حضرت می آیم حسن خان سکبان بیگی قلعه و طلبیکر و امرای آن سرحد خصوصاً قاسم سلطان ایاله کوه پایه حال و وقوف
یافته اگرچه امرا و استاره همایون شاهی بوات رفض نمی نمودند لیکن تا کان راکب های داشت که سرحد قلعه و طلبیکر
رفته در اتحاد متوقف شده متذکر هرگاه امرا و استاره علیا صادر شود دستش رو شده بغداد از وصول عرایض مصطفی پاشا
بدرگاه جهان پناه شاهی بمنصه اطلاعت پرتنسیخ بغداد گماشته جهة مصطفی پاشا خلعتهای فاخره فرستاده احکام
استمالت قرامدار یافت که در هم خود را زنوده در کمد اشتن سعی نماید که اینک موکب اقبال میرسد و امرا
آن سرحد امر شدند که مستعد یورش بغداد گردند که چون ساحت قلعه و طلبیکر مضرب اردوات جاه و جلال
گردد ایشان عنیتر دوانه شده و میانه جنود بغداد و سکبانان مصطفی پاشا نابره حرب و قتال اشتعال یافته چند روزه بین الجانبین کوشش و کشش بظهور آمد و محمود پاشا عصیان و طغیان و له اوزن احمد و ایل سکبانان و اتباع او بدرگاه والا نشان دوازده لشکر قزلباش شنیده با وجود مبالغه و تحریک جنود بغداد جواب آنرا
نداده و بعد از آن روز سکبانان بجمع نموده از قلعه بشهر مسلحات برآمده شروع در قتل و غارت نمودند جنود
بغداد که در شهر بودند از آمدن محمود پاشا و لشکر عرب شایع ساخته سر راه بر سکبانان گرفته میانه ایشان
واقع و در غایت صعوبت اتفاق افتاد و جنود بغداد غالب آمده قریب کثیر از سکبانان در کوچها و محلات و خانه
فاکشته و بقیة السیف و قلعه نشینان و محمود پاشا از بخر بفتح و ظفر امیدوار گشته معاونت و استظهار بسیر
و له نهاد عرب که جمعی کثیر معاونت او آمده بودند از آمد و شد کنندهٔ بغداد در آمد و لشکریان بغداد تا وقت که فقه
در محاصرهٔ نارین قلعه و تضییق محصوران ساعی گشتند و مصطفی پاشا چون ملاحظه نمود که بسیاری از زرد اندوخته سپرده

و محمود پاشا بغداد را آمده و لشکر بغداد تا وقت که فقه اند از تضییق برادر شش داد آورده بر سایر مردم خود باعث خوف و هراس شده و بسیار راه یافته جنود بغداد روی صبر نگذارد که فرستادگان او از درگاه معلی خود و سیاه لشکر
قزلباش شش و در سد کس نزد محمود پاشا فرستاده تعهد معذرت پرداخته سخن صلح میان او آورد قرار داد که چون خلعت الحاق
پادشاهی بسنجاقی صنعت از حانبین معذور دارند که لشکریان متعرض یکدیگر نگردند که او بغداد را پاشا گذاشته
با احوال و اسباب و اثاثان خانه خانه بکلد او محمود پاشا که مردم عاقل بود این مصلحت را بغنیمت شمرده راضی شده
و از جانبین عهد و پیمان میان آمده مصطفی پاشا بمردم خود احوال و اسباب و اثاثان خانه از یک دروازه
بیرون رفته او دی حسن خان و امرای همراه از یکر دروازه دیگر بقلعه داخل شده بحکومت مشغول گردیده مقارن وصول ایلچی
و رفقا باردوی حسن خان امرای همراه بر شان رسیده روایات بعضرت آیات ارتیلاق الملک اجداد بود که عرایض
امرا رسیده حقیقت حال معلوم گشت رای جهان آرا بران قرار گرفت که عزیمت تسخیر بغداد در خاطر خطیر یافته چند
در بلاقات همدان توقف فرمایند که شاید شدت گرمای بغداد و سورت حرارت آفتاب بردی کمی نهاده متعاقب خبر
خود متوجه تسخیر آن ولایت گردند بسامان رسیده سوخ یافته گرمسیر و جیره روز در همدان و دروی انتظام
امور مملکت داده و دوی علایق و سیاق از وقطع الطریق الوار و اکراد پرداخته بندبرات یورش بغداد
مشغول بودند که ایلچی آمدن جلالیان شایع کرد بدو آن عزیمت عایق گشت ذکر احوال جلالیان و بیان
حکومت ایشان باردو میان سر اسرزیان و آمدن فوجی از ایشان بدرگاه جهان پناه شاهی

تیز هوشان و تیز هوشان سخن پوشان پوشیده نماند که مکرر این نسخه عالم آرا تخصیص در دیباچه کتاب باشاره
آن شده که هر چند مراد از نسوید این اوراق شرح احوال ایرانیان است اما بنا بر ربط تاریخ و اطلاع بر احوال
خود کاهی ذکر بعضی وقایع تکارست که اندکی از احوال هر طایفه که موقوف علیه مقصد اصلی است بر سبیل اجمال
در طی تحریر وقایع ایران نگاشته کلک بیان گردانه که بر توشور مطالعه کنندگان بر پیشگاه آن تافته
امور کی که ضروری دریافت مطلبت مفهم غایه لهذا مجملی از احوال جلالیان به بستیاری کلک قصه پرداز
مرقوم صحیفه راز سکردانه مجملاً بر بیان روید چون جمعی کثیر بپادشاهزادگان عالمی گشته بهنه غارت و تخریب ولایت
مشغول می گردند جلالی نامیده و جه تسمیه جلالی آنچه بخاطر فاتر میرسد آنست که بهانی لفظ مطلق هر جماعت
که عفو و صفح در آنان نیست اول الامر اول کسی که در روم شر انگیزی کرده جلالی گشت شیخ پود مشهور بقره
باز یکی کراز نوابسته کان قره یایه روم بوده در اوایل سلطنت پادشاهی سلطان محمد خان بن سلطان
مراد خان در حوالی آماسیه و قات آغاز شورش نهاد کرده جمعی از اجاره داد و باشش را بدنبال خود
و بار دردم و دیار را از قطع طریق و غارت متردد بن و تجار رهبر سانیده بود فریب داده آوازه

و خداوند او بسلطنت اطراف و جوانب آن ولایت انداخت و مجملی ست از این هرزه کاره و لوندان آشفته روزگار
بطمع اوباش و بیدار قزلباش آمده هر جنبذه از وی ولایتی را تاخت و هر جنبگاه در مقامی رحل اقامت می انداخت
و عدد لشکر باستین بجهار پنج هزار رسیده اوزبکی مزبور مجمل حقیقی فوت شده و حسن بیگ شاملو را در شش
قدم مقام گذاشت چون نام اوزبکی در ولایت قوم معهود شنیده بجنبذه آوازه افتاده بود و نیز بطریق یراق در شش
بیاز بکی مشغف گردیده بود از زیاده دور او شتوب در آن ولایت انداخته کار خانها بظاهر او کرده و ارکان دولت
پادشاه و لشکریان مالک و مواجب اول عمل را بهانه حساب از اوزبکی گرفته در دفع شر او مساعی و اهمال
نموده و چون از بیست طبقه جلالی بر برادر او قرار گرفت داد آوازه صلابت و مهابت و شجاعت و سخاوت
او زیاده از برادر بیش شنیده یافت آشفته روزبان هر طبقه و تیره کاران هر طایفه که علاقه تاخت و تاراجی
بر سر او جمع شده بقتل سپاهیان روم یعنی جاغی کرست جلادت پادشاه ارتفاع یافته اخبار احوال ایشان
و فرمان طلب نیز کرده او بر خلاف برادر بستوه رعایا و تجار در جایا کمتر می شنیده اند و در قتل و غارت و سیر جهان
سالوسیگر که هر کس بجنبگ او مردم او افتاده امکان خلاصی نداشت از قوافل تجار و مسافرین هر کس
باز گشت داشتی لشکر او از قول کرده متوجه مقصد می شده و باندک جنگی از ایشان قناعت نموده
متعرض مال ایشان نمی شده و بجنبی از اهالی هر ولایت که بدو تحفه و پیشکش میفرستاده از جهت لشکر او در امان بوده
و مردم هر جا که بود در مقام تردد و سرکشی از برای آمدن او قصد را بجا و بموقع قرار میدهند اگر حکام و پادشاهان
اطراف زیاده تر از حد رسیده و یافته در قلعها نوبه قدرت معاوده او نمی داشتند و مردم شهر و ولایت بقوای
امرا و جان نثاری یافتند صد لشکریان او به بیست سی هزار کس رسیده مجمل حکمش در اکثر ولایت جاری گشت
و هر برانه که مجمل و دفتر داران و اهالی هر ولایت نوشت محصول بر محصول شنیده هر جا رفت مال و اموال
و اولاد پادشاهان اطراف را مقام دفع فساد او دور آمده یکدیگر تبه بقدر مجملی نموده و شاه ابو خیر یافت یکدفعه
سلک جمعیت ایشان را متفرق و پراکنده ساخته غنیمت فراوان بدست آورد ارکان دولت پادشاهی متوجه
دفع آن حادثه گشته یکمرتبه سرداری از پادشاهان معتبر که موسوم بود بخسرو پادشاه تعیین نموده و بجمعی از بنگ
پویان و قاپوقولی که عبارت از غلامان پادشاهی اند بسرداری او دستوری دادند و پادشاهی مزبور
تنگ بذکاری یافته و غلامان خود را بگرفته و اوزبکی بعد از انهزام حضرت پادشاه اساس سلطنت طرح انداخته
در میان مردم خود پادشاه شده امرا و لشکریان تعیین کرده مرتبه دیگر حسن پادشاه والی طرف پادشاه
که در زمان سلطان سلیمان بدرستی و زیرا عظم بوده و خود از امرای روم بکثرت مال و سامان و افزونی
تجملات و احوال و اثقال ممتاز تمام داشت و در آن حین با مال و خزینه و لشکریان بیکدل بجنبذه و جهت

رای نیز بر شجاعت و مردانگی مجمل اعتماد بود سرداری فرموده و بیک سکنان ارزن الروم و آذربایجان و شرقیه پادشاه
لشکر بکی ایران و سایر پادشاهان و حکام آنکه در اجرای او مرفع بازبکی مامور گردانیده نزد حسن پادشاه
و کمال شوکت و اقتدار امر نهضت و عزم دفع او بیرون آمده بازبک تاب مقاومت نیاورده رفت و لشکریان او بوستند
دار و ری خود و اغرق و خزاین و اثقال را گذاشت که بدست لشکریان او بیفتد و لشکر شاهی روانه شده و بازبکی
در کمال شوکت و غرور با چهل پنجاه هزار لشکر روم که بار از آموده بود و کمتر فتنه خود متوجه محاربه او شده
و امرا و ملوک پشیوان خود را با لشکر بجاربه او فرستاده و در حوالی مواقعات تلاقی فریقین روی داده
محاربه عظیم بوقوع پیوست و حسن پادشاه ظفر یافته شکست بر جانب جلالی افتاده و ایشان موکب بسیاری از اوباش
جلالی را راه عدم پیموده و بقیة السیف بر اکنده و متفرق شده و بازبکی جز شکست مردم خود را ندیده با بقیه
جنود جلالی از توقف بیرون آمده متوجه ارومیان شدند چون بقلعه ارومی رسیدند مقاومت ننموده با آن
لشکر در حیز قدرت و توجه نه بعد از انکه ترددات مکرر طریق فرار شده و با سه چهار هزار کس که با او بودند
خود را بکوهستان دوردست کشیده و حسن پادشاه منظفر و منصور در توقف نزول نموده و استمالت
جلالیان باز داشته و وجوه و عدم آنقوم را علی السویه بخشیده دیگر باره موکب شانرا مجال انگاشت
اما بازبکی مذکور چند روز در کوههای صعب المسالک بسر برده جمعی از براکندگان جلالیان باو پیوستند و خود را چنان
بروم و نشان ساخت که اصلا از و مردم او در انحدود و اثری ظاهر نشد اما در حقیقت کسان و متوقفات و مخصوص
و خواص احوال سیمنو و حسن پادشاه بعده و بای از غلامان خاص در قلعه ارجیش داشت و سایر لشکریان
در شهرکهای دور آمده مالی بی نهایت و نکبت بیحد و عشرت مشغول بودند و اکثر مردم بالطبع محبت
بازبکی خود و علیق اسپان ظرافت و جوانب متحرق شده بودند و چون بازبکی از احوال حسن پادشاه
و مردم او کما ینبغی خبر یافت غریت آن نمود که ایلغار نموده علی الغفله بشهر توقات در آید و محمی را
بی خطت و رعب قلعه کهنه خسته لشکر با نداکرده شهر بنشیند به تیغ انتقام بگذراند و دستبردی نمایم
با هفت هزار کس که بر سر داشت بدین عزیمت از کوک آمده بخت اقبالی که او را مدد کرد این بود که خانه
کوچ حسن پادشاه و مردم او با خزاین و دفاین و اجال و اثقال او کمتر از مقدمی آمده نزدیک بگذاشتن
و مواشی بگذار نفر از سپاهی و خدمتکاران همراه بوده و چاروا و شدند بازبکی دایره کردار ایشان خط
کشته سپاهیان را به تیغ انتقام بگذرانیده متاعی لشکر و چهان و بسیار صامجال و خزاین و اموال
و مرصع آلات و کمیاب و خیمه بخرگاه بدست بازبکی در آمده خاطر از ضبط آنها فارغ ساخته
از برق و باد سرعت سیر استعفار کرده بر سر توقات رفت چنانکه آن او و واقعه راه چون بگوشش

قمر بر عقیده باد شاهان فتحعلیشاه و قتاویل طلاد فتره و علی از یورکر خانه آل عثمانی افتر
نموده مدت لوندات داده و در میان مرفع او علم کشته بکر تبه لشکر از استیصال بر سراو آمده کار بان
دقیل از بن بر طویل نامی سر خیل کردی از لوندان دار باب طغیان کشته و راه بن صلب از بکر یوای خالفت
برافراخته بود و در انجیز جمعیت تمام دست داده و لوای علنه نمی برافراخته مجلالان خیه بر ساحل ارض روم
تمام ولایات اناطولیا بحال بم مستور جلالیه کشته قوالیتام مملکتها راه یافت اسلطان احمد خان خوانیه کار
داران دولت عثمانیان عنقریب دفع و خمن جنگ را از بکجا نام و اولا داسته لشکر دفع جلالیه آفاده مراد پاشا
کر مرد عاقل روزگار دیده و صاحب رای و تدبیر بوده سنه از احوال او کر اشته از براعظم وسر دار کرده بسر عسکر
فرمکیه فرستاده بود مراد از بحال خبر دار شده و بصلحت وقت اقتضای زمان نموده فرمکیه مراد ایی کار
بامین صلح بیان آورد و مدتی معین کرد اینده کردان مدت متوض مملکت جانبین مکردند و بر جمعی دیگر از فرمکیه
باج نهاده و بجیب نفی بر عایت ترسی پادشای منظور داشته بلغ بعض ساکنات نموده مهمات سر عسکر فرمکیه
را بمقتضای عقل و دانش فی الجمله صورت ظاهر داده خاطر از ان سر جمع کرده معاودت نموده لشکر عظیم
از روم ایلی و قوی و اناطولیا نشانیه و طرابلس و سایر ممالک عثمانی در ترتیب استه بر فع فتنه جلالی کمر همت
بست و گفت بجانب جلب دفع فتنه جان قولاد اعلی توجه نموده بسیه بان قولاد اخطاب بامیت هزار کس از لوندات
لیقابله او در آمد مراد پاشا که مرد عاقل و کاردان و در معرکه جای نشیب و فراز روزگار بوده اول حال
بن مجاربه در نداده و بپوعظ و پند جنگ را در جیز تحریر نامه فخته از وعده و وعید بکن رانده و ادای معنی را
حمل بر ضعف و زبونی لشکر روم کرده از شرایط حزم و احتیاط و سا محکم غافل افتاده مراد پاشا بسپاه
سپاه کری و رعایت نظم و تنک بر در آمده جنگ شده و با قشون آراسته قدم در میدان مبارزت
نهاد جان قولاد اعلی نیز سر سپیه دار خود اراسته خود را بجلب رسانیده مقابله او در آمد و بین الی بینی قتالی
فاحش روی داده و تنگیست بجانب لوندات افتاده و بسیاری از ان طبقه در معرکه جای عرصه تیغ فنا
گشته جان قولاد اعلی روی از معرکه برتافته خود را بشهر حلب رسانیده در قلعه متحصن گشته بصلح
و باره و اسلحه او در و از مشغولی گشته کر بکشتان معرکه اکثر باروی طویل رفته و بر سراو جمع شده
مراد پاشا در ظاهر حلب خیمه اقامت بصلب نموده و بتسخیر قلعه مشغول گردیده و بحسن سعی تمام هر روز صاحبی
قلعه را بدست آورده از جان قولاد اعلی و قولادیان اثر نگذاشته و بساعت آنکه بابت از حصار نهوض
ان طبقه باک کرده و اس همت بر فع سایر جلالیان بر میان زده از قضای الهی طولی نکشید که سر کرده ان طبقه
بود و قوت نام کرفته بود در ساعت حیات از بجان فانی سرای اکونت گشیده مهر بیکشام برادر او که امور

ملتی نشده بود و باده هزار کس بجای باشا قلعه اعلی پوسته قرا سعید نیز کراز اعوان و انصار جلالی شده بود و از ده
نجابت و جلادت نشان میداد روم عشر سنه و بوده و محی کر دیر طایفه جلالی بار روی او مجتمع شده علم دولت قلعه اعلی
با کر فته بهر شهر و ولایت که رسیده کنجه خواست کرفت و بسیاری هر قلعه که وارد کشت آنچه از سپاهی و رعیت طلب نمود
بر داده و بسیاری از قلعه بان قشنده و مراد پاشا در ان سال با آن طبقه مدارا کرده در همان صدد و قتلاح نموده متوجه
دفع ایشان نشده از بن سبب بحل کر موافی سنه سبع عشر و الف با لشکر روم راجع نموده بجانب جلالیان دار
آمده و قلعه را قطع نیز بار اده سر داران و بوک باشیان که سعد ایشان قرا سعید عرب برادر طویل و کرد
حیدر و آقا حسن هری و کچه محمد حسین بیک ان و توت و قرا حسن و قوتال علی و قیر ذالک بود تر تجاه او
توجه نموده کوچ بر کوچ بجانب سیواس شتافته و چون بارها بار روبیه جنگ کرده باندک مدتی
بسیاری از ایشان را شکسته بود ند و درین مرتبه نیز زیاده حسابی از لشکر روم نکرده در کال کوشت افتوار
مسافتی نمود نه تا بین الفریقین علیه مسافت قرب بسه میل کر دیده و مراد پاشا از جلادت ایشان اندیشیده
فراز کوهی را جهت نصب خیام اردوی روبیه اختیار نموده خود را به عبدی که کشیده عرابه روز نجیر را در
کوه کر بشت روی لشکر بوده کشیده و خود قرار داد کر با لجاعت بتدریج جنگ کرده طوایف الخیل تفوق نمود
میان لشکر ایشان نماند از ذا قلعه اعلی اتباع او از بنوی زبونی و ضعف نفوس نموده در جنگ قلیل کر دنده باب
هزار کس از اردوی خود در کال نخوت و غرور بزم جنگ بیرون آمده بر سر مراد پاشا رانه شده او بر فراز بجان
بلندی صفوف آراسته مستعد قتال کشت تا مردم خود را رخصت پایین آمدن نمیداد جلالیان در اوایل آن کوه
جنگ در آمده و بیر حمانه کر دنده چون صفوف سپاه روم نزدیک شده نه اسپان ایشان در فراز نشیب آن کوه
از کثرت دویستوه آمده بود و تو بجیان و بکر بان توپ و تفنگ بر ایشان ریخته و سلک جمعیت ایشان را
از هم کسیخته و بین الثنا مراد پاشا لشکر باز از جهت محاربه و ادار بام با اسپان آسوده روی بمعرکه آورد و نیز
جلالیان نیز و او مرد اولی داده چنان آن دو کروه و با صعب التحاق افتاده قلیه جانب او میان بر فع
بوست و بسیاری از جلالیان در معرکه بقتل آمد نه آغاز روز جلالیان ضعف لشکر خود مشاهده نموده
دست از محاربه کشیده بجانب اردوی خود در روک آمد نه روبیه نیز دست از تعاقب باز داشته باردوی
خود در قشنده قلعه اعلی و سرداران جلالی از جلادت و پیش دستی کر کرده بود نه پشیمان کشته چاره جوی
شده نه دو انستند کر دیکر مقابله و مجادله با ان لشکر از غیر قدرت ایشان بیرون است دیکر روبه
دولت از صفحه زمین خود را خواهند دانست و از روی غلبه و قدرت بتفصیل مهم ایشان خواهند
پرداخت و همان روز از اردوی خود را بر جا کذاشته احمال و اثقال را کجنه بجزیره و سیواس باز کشته

بوده اند محل اعتماد و منوده بشنده رای عالم آرا اقتضای آن کرد که یکی از کاردانان بساط سلطنت که بزیور عقل و تدبیر
آراسته و بحلیه تهور و شجاعت پیراسته بایلچی بستقبال آن طایفه فرستند که بنظر دوربین مشاهده احوال
آن طبقه نموده اگر رایحهٔ اخلاصی از اطوار ایشان بمشام رسد در ینال در ولایت آذربایجان جهت ایشان قشلاق
نامزد و محمد پاشا را بسه داران دیلوک بپیشبازی خواص ملازمان بار دوی ظفرنشان آورد والا به ایخصوص
دولت قاهره دانند عمل آورد بعد از امعان نظر بحال هریکی از امرا و ارکان و اعیان حضرت جناب اقدس صفات
اعتماد الدوله را که متصف بصفات مذکوره و جامع کمالات صوری و معنوی بود لایق و سزاوار دیده بدین خدمت
مامور فرمودند و چون مهمات لشکر ظفر اثر باشش و الکای ایشان شده بود مبلغ دوازده هزار تومان زر نقد و
دوازده هزار رأس گوسفند و پنجاه هزار خروار غله بجهة مدد خرج آنجا مقرر سامان و سرانجام یافت و راقم حروف
برفاقت جناب اقدس مامور گردیده در آستانه در خدمت بوده به تحریر احکام و امثله ضروری پردازد و طوامیر بخاتم
بهمه آثار رزین کرد انیده بعتمد الدوله اشاره الیه سپردند که آنچه احتیاج افتد و آن دستور صاحب رای مصلحت
دولت قاهره دانند در قلم آیده و جمعی از قورچیان عظام ملازمان خاصه شریفه برفاقت مامور گردیدند و مقرر شد
که آقا سلطان مقدم حاکم زنجان نیز باقتون آراسته بجناب فلک رکاب موکب عالی او بخدمات قیام نماید و
جناب اعتماد الدوله در حدود همدان از اردوی ظفرنشان جدا شده متوجه دار السلطنة تبریز گشت اما احوال
جلالیان آنکه چون آن طبقهٔ مهم و سامان بایروان رسیدند امیر گونه خان جمعی از امرا و خواص ملازمان را بستقبال
فرستاده در اوج کلیسیا که سه فرسخی قلعهٔ ابروانست محل نزول ایشان قرار داد و نزل و ساوی لقدر مقدور فرستاده
خدمات شایسته کرده طرح ضیافت انداخته در خارج قلعه در عرصه وسیع برابر درگاه خیمها و سایبانها دیبار
منقش آراسته و فرشهای ملون گسترده مجلس علوگانه آراست و جانب پادشاه را با امرا و سرداران و بلوک باستقبال
و خواص ملازمان طلب نموده در امکان با ایشان ملاقات نمود و عذرخواهی کرد که چون قلعه خانه پادشاهیست
و دستوری نیست که حارسان قلعه که امینان دولت اند بی حضرت پادشاه از قلعه بیرون روند از آنجهت استقبال
واقع نشد بالجمله تا دو سه هزار کس از انجماعت بضیافت امیر گونه خان حاضر شدند و او بنوعی بساط و
سرانجام مساب ضیافت پرداخت و حلویات و تنقلات و میوهای الوان و اطعمهٔ لذیذه حاضر ساخت
که جمیع آدم محظوظ گشته زبان برداشتند و تا سیصد نفر را تکلیف نمود که بجام قلعه آمده خود را از غبار
مکروهات محاربات پی در پی شست یکنوی داده استراحتی نمایند و پادشاه را با سرداران و خواص
ملازمان بخانه خود برده بلوک بپیشبان هریک امهمان یکی از امرا را تعیین و آقایان و ملازمان کرده مقرر
داشت که بجام برده اسباب پوشیدنی تکلیف نمایند و در منزل خود مجلس عالی ترتیب داده با ایشان صحبت

بطرف ارض روم روی آورده از ان شب تا ده فرسخ راه مذکور مراد با شاروز دیگر از فراز ایشان
اطلاع یافته از ان جلدی کوچ کرده در مکان مناسب خیام نصرت و فیروزی نصب کرده و دوی جلالیان
عرضه داشتها روان کردند و ابراهیم پاشا مشهور بالکی اغلی راثبت خبر کرد که چون جناب اقدس جلالیان را
الکی اغلی عرف ایشان بحرکت آمده تا ارزن الروم در دو منزلی ایشان رسیده بین الجانبین محاربه بوقوع
پیوست اگر مرتبهٔ اول غلبه از جانب جلالیان واقع شده رویبان کاری نداشتند و چون جماعت جلالی اندک
فرار نمودند اسپهان ایشان زبون شده بودند مع هذا الحظه از ایلغار و شبگیر نمی آسودند الکی اغلی دست از
تعاقب ایشان باز نداشته مرتبهٔ دیگر در حدود ارزن الروم بدان طایفه رسیده آهنگ کارزار ساز داد
و چون قوت و قدرت مقاومت در ایشان نمانده بود در حملهٔ اول جمعی کثیر از انطایفه بر خاک هلاک افتاده
بقیة السیف در محافظت محل خود کوشیده جنگکنان راه هزیمت پیمودند و خود را بسرحد الکای قرس رسانیدند و چون داخل الکای قرس شدند نزدیک قشلاق [illegible] از انجا اردوی جلالیان
شاهی است کس نزد امیر گونه خان بایروان فرستاده از آمدن خود اعلام دادند و قلعه را اخلی خود با
ملازمان خاصه خالی ساخته لشکر ایات و سرداران دیلوک روانهٔ ایروان کشتند و امیر گونه خان حقیقت حال
جرگا و سدره مثالی عرض نموده مقارن این حال حسین بیگ ایلدرم از جانب باشقلعه با شقلعه اخلی و جماعت
جلالی آمده عرضه داشت اورا کربیاپیه سریر اعلی و منشا اظهار خلوص عقیدت شاهی سپوده کرده چنین نمود
بود که ایچه خالفت که بار دوبیه نمودم جبر محبت اوستی شاه عالیجاه و دولت خواهی آن حضرت بود و حضرت
اعلی شاهی ظل الهی رعایت آداب فرمان روایان عالم ظاهر نموده فرستاده های او را بانجمله قاضی
واقعات نوازش فرمود احکام استمالت دستور داشت و سرداران فرستاده مقرر فرمودند که دران
حدود توقف داشته باشند که یکی از امرا و ارکان دولت قاهره بستقبال ایشان مامور گردد
که در آذربایجان مدارک احوال ایشان نموده چون زمستان نزدیک رسیده لشکر را جا بجا قشلاقات
تعین نماید و پادشاه سرداران اعزاز و احترام نموده بپایهٔ سریر اعلی رسانند و کرر رفتن جناب آصف
اعتماد الدوله رحائم بکیک دار السلطنة تبریز بستقبال جلالیان و بیان آوردن سعد الدین افندی
اصفهان جنت نشان معتمد [illegible] و [illegible] و [illegible] و

ملوکانه داشت وصباح بعد از استحمام رخوت پوشیده فی فراخور حال هریک بر سر حمام آورده و اضاف
الطعمه لذیذه کشیده قرین اغواز و احترام ایشان را کسیل کرد قاعده جلالیان آنست که اکثر اوقات
در مجالس و محافل از شجاعت و مردانگی که از ایشان سرزده با بسط سخن میکوشند و فراخور آن بر یکدیگر تفوق
میجویند و صحبت ایشان منحصر باین گفتگوست و نزد کی و کوچکی میانه ایشان مرعی نیست همانا در مجلس امیر
کونه خان میانه پادشاه و قراسعید در حالت مستی از احوالات گذشته و مبارزتهاکه واقع شده گفتگوی
میشود و قراسعید بی ادبانه در معرض جواب در آمده اورا بجبن و بد دلی منسوب میسازد و چون از منزل امیر کونه
خان برون آمده متوجه بورت خود میشوند پادشاه قراسعید یکدیگر را بمبارزت میخوانند و آن هر دو مخمور
بادهٔ جهل و غرور ستانهای فیمابین مثال هرت کرفته با یکدیگر در ستیز آمده و پادشاه قراسعید زخمی زده
کوهیده و آغاجدن پری میان در آمده ایشانرا جدا کردند قراسعید و برادر طویل با مردم خود یکجوقه
شدند و پادشاه با ملازمان و جمعی که هواخواه او بودند یکجوقه و کوهیده و آغاجدن پری یکجوقه بودند
بعد از چند روز که در اوج کلیسا توقف نموده از یخ راه آسودند هر جوقی مقید بر فاقت دیگری نشده
بارادهٔ خود کوچ کرده اهکی در دار السلطنه تبریز جمع شدند یکروز پرنبود اقتان دیکروز جناب دستور
بلوازم ضیافت پرداخته و ایشان در آمدن پایه سریر اعلی تعجیل ورزیده چاپخه بعضی از سرداران
با مردم خود از تبریز برون آمده متوجه عراق و نهاوند بودند درین اثنا فرمان واجب الاذعان شاهی
رسیده از آمدن جناب اعتماد الدوله واقف شدند و پادشاه جمعی که برون نیامده بودند در تبریز توقف
نموده منتظر وصول آنجناب بودند همه روزه یاحتاج ایشان تا آمدن جناب اعتماد الدوله وزیر آذربایجان سامان
میداد القصه چون جناب اعتماد الدوله سامان آن سفر بوجه لایق سرانجام فرموده روی بمقصد آورده تا
دار السلطنه تبریز هر روز با فصد لنگری طعام الوان پرسپل راتبه در مجلس عالی کشیده میشد و ازام او قورچیان
و غلامان و یساولان هرکس همراه بود در مجلس عالی حاضر میکشت و صلوا باو داده و میوه بیرین دستور و سیاب
خلعتی از رخت و مخمل منقش و دارائی باف و کنی و اطلس و قطنی و اقسام چار دزعی و منیل الوان شیره و شکر و سیاب
سفید آن مقدار که باید و شاید سرانجام نموده همراه داشتند قند و نبات و آب لیمو و زعفران و سایر ضروریات
سفر بجای خود مبلغ علی ذالقیاس تا دار السلطنه تبریز از جلالیان که از شهر برون آمده بودند کروه کروه در راه دو چار
میشدند در خسرو چای قراداجین یا با نصد نفر در قصبه زنجان کنج محمد با با نصد نفر در نیک پی علی بیک و تمالی
با سیصد نفر و قلی بیک کرد با یکصد و چهل نفر محمد بیک با سیصد نفر در میانج احمد یازیجی بلوک باشی با چهل نفر
دو چار شده ملاقات نمودند و جناب اعتماد الدوله نیز هر جا که ملاقات را ضیافت لایق نموده نصف مردم ایشان را

بشهر نخجوان فرستاده اکثر اوقات و با پادشاه منزل داده و هجده هر جا که محل قشلاق معین نموده و از قورچیان و یساولان
یکی را همانا رویکی را تحصیلدار علوفه کردانیده و مقرر نمودند که از جمله اقامت و ساوری که حضرت اعلی تعین فرموده
آنچه حصهٔ ایشان شده با بسته از محل خود سامان داده تسلیم همانا را نمایند که صرف معیشت ایشان نمایند و قرار دادند
که سرداران و ملوک با ایشان بعد از خود از سلطانی مردم خود را در قشلاقی که گذاشته خود با دو سه نفر از خواص خود بخلاوت
اشرف مشرف کردند و هرکاه جمعی از جلالیان وارد میشدند اطعمه و اشربه ضیافت ایشان اضافه را تبه هر روز میشد
و چون در قریه فخوج تبریز نزول واقع شد جناب وزارت مآب خواجه محمد رضای وزیر آذربایجان باستقبال موکب
عالی تشریف جناب میرزائی فایز گشت و شب توقف نموده جناب میرزائی مجلس خلوت خاص آراسته با جناب وزارت
مآب بحث بسیار انداخته شد روز دیکر بهر دو اقتان حکم تبریز باقتان آراسته باستقبال آمده در قریه مذبور ملاقات
فایض کردیده و از آنجا در رکاب شوکت و اقتدار باکروه ابنوه از امرا و قورچیان و غلامان و یساولان که همراه
بودند و ملازمان خاصه و سایر افواج قاهره روانه شهر شدند و مردم شهر و نواحی باستقبال برون آمده جمعیتی
عظیم در سر خیابان واقع شد چاپخه تمامت خیابان از افواج قاهره مملو بود و جماعت جلالی از سر خیابان تا
شهر که دو تیم فرسخ است از دو طرف سوار و پیاده صف کشیده جوق جوق پیش آمده دعا و تحیت بجا می آوردند
و سرداران ایشان از اسب پیاده میشدند و جناب میرزا نیز رعایت جانب مهمان کرده از اسب فرود آمده
سر دار ان ایشان را بسینه بجا می آوردند و جناب میرزا نیز رعایت جانب مهمان کرده از اسب فرود آمده
سر دار ان ایشان را بسینه بجا می آوردند و جناب میرزائی نیز بان عطوفت و اشفاق با ایشان در تکلم آمده مختار رخانه
حضرت اعلی شاهی پرسش حال و تفقد احوال مینمودند و از جانبین تواضعات دوستانه بوقوع می پیوست
مجموع آنطایفه از سوار و پیاده ده هزار کس نظر رسید سواران را برقرار پیاده با تفنگ بر دوش داده بودند
اکر چه میانه ده هزار جلالی آشفته رای بی تمال که اعتماد بر دوستی و دشمنی ایشان نبوده باشد در آمدن موسم
تفرقه خاطر امیکشت اما جناب اتصاف صفات از غایت تهور اصلا از ان قوم اندیشه نا کرده بفراغ خاطر با ایشان
قلب میامنه انجناب در آمدند و باتفاق بشهر در آمده جناب صاحبی در منزل میرزا عبد الحسین جهانشاهی نزول فرمودند
و چون در راه با لسنه و افواه مذکور میشد که الکیکی اعلی رئیس جلالیان را با لکا قرا بساق سردار اعلام نموده
و مقرر شده که او با همان پنجاه هزار کس که بر سر دار زاده ایروان و تبعی دیکر از راه دیکر روان با لکا قرا بساق
آمده دستبردی نمایند اکر چه از آوازه وصول جناب اعتماد الدوله به تبریز و کثرت از دحام عساکر ظفر فرجام که در روز استقبال
از خیابان تا شهر بنظر جلالیان در آمده با مزن الروم رسید الکیکی اعلی جرات آمدن نکرده آنجناب اعتماد الدوله
بجهت احتیاط سپر بداقتان را مقرر فرمودند که با قشون خود تا حوالی و سلماس رفته از سر حدود ایروان بسنده و
سر حد داران به خبرداری و کارآکهی امیر کونه خان منوط و متعلق کشت با مجمله چون جناب صاحب اعظم شهر دار اصل

شد ند روز دیگر بمیدان محمد پادشاه و برادران طویل و قراسید و سرداران رفته پرسشهای رسمی و تواضعات عادتی بظهور آمده بعد ازان کاتبان آنجماعت را طلب نمودند که تفصیل فوجها و اسامی آنجماعت را در قلم آورند که فراخور آن مدد خرج و علوفه داده شود سوای پیش آمدگان سیزده هزار و شصت و پنج نفر بقلم آمد لشکر کارآمدی آن جماعت از تفنگچی و سوار و پیاده بی زیاده و نقصان ده هزار نفر بودند که دو هزار و شصت نفر از پادشاهیان و تتمه از امرا و سرداران و بقیه مهتر و سایس و آت اغلانی بودند و جناب اصفی طرح ضیافت انداخته قرار یافت که بروز مجلس عام منعقد ساخته کل آن طبقه را ضیافت نموده بسرداران و بلوک باشیان و آقایان هر کس از طایفه اسمی و رسمی دستار و خلعت داده و بعد ازان مجالس خاص ترتیب داده هر روز فوجی از سرداران و اعیان هر طایفه را ضیافت نمایند تخت ضیافت عام در باغ جهانشاهی بوقوع آمده در عرصه باغ مذکور یکصد آن و ازرین را که مجلس هر یک دو هزار کس تواند بود هموار کرده خیمها و سایبانها برپای کرده فرشهای ملون گسترند سرداران و بلوک باشیان و خواص طایفه تا دو هزار کس بمجلس طرب اقواد اخل شدند و تتمه مردم فوج فوج در هر گوشه باغی نشسته بصحبت مشغول شدند خوانسالاران سه چهار بترتیب اسباب ضیافت مشغول بوده سرتیپ داران سرکار خاصه جناب میرزا دامرا عظام و جمیع قنادیان و حلوائیان شهر شصت چهار شبانه روزی بتعمل ریختن و ترتیب حلویات و مربیات قیام داشتند و همچنین تا موازی یکصد نفر طباخ جمع کرده قرغان و ظروف چینی و مس و کاسنی آنچه در سرکار خاصه شریفه و امرا و مردم شهر بود جمع آورده در روز ششم که داخل شهر شده بودند مجلس ضیافت عام منعقد گشت و قرار یافت که سوای پادشاه و سرداران و بلوک باشیان از هر یکصد نفر بهر طایفه و همنه چانچه از ده هزار کس دو هزار کس مجتمع گردیدند و آن را اعلی و اوسط و ادنی کرده اعلی قبای مخمل زربفت و دارائی بافت و میلک و مطبق و بالاپوش مخمل ساده و منديل الوان سرشکر و چند نفر را چهار رزعی نیز اضافه نمایند و اوسط را قبای میلک و بغلبند و خفتان مخمل و دستار های پنبه رزدوادنی را قبای دارائی و قطنی و دستار سفید و همه را منديل سر امر زرتاری و چهار رزعی زربفت طلا بافت و جیقه مرصع و سپاه اعلی هازین که مجموع دو صد تومان میشد و از بلوک باشیان و آقایان و ملازمان او قریب پانصد کس را بقاعده مقرر خلعت دادند و برادر طویل را بدستور پادشاه قبا و منديل و بالاپوش و جیقه و اسپ دادند تا قبیت آنها تخمینا پنجاه و نوتمان میشد و قراسید را قبا و بالاپوش زربفت و منديل و چهار رزعی و اسپ و جیقه مع زلف داده کردحیدر و آغا حیدر بیگ و کنعان آقا را و حسن که خدا وکیل برادر طویل و سایر بلوک باشیان را

و همان روز

بجهت پادشاه از بنه قطعی و داده بالاپوش مخمل زربفت علاوه بهتر از خلعت سه

فراخور مرتبه خلعتهای فاخره داده ملازمان ایشان را از هر یکصد نفر بمرتبه کس را بفور خلعتها دادند خلعت پوشیدگان مجلس ضیافت عامه شده دران عرصه وسیع هر کس در مکانی مناسب قرار گرفته سایر مردم حوق حوق و بلوک بلوک در حوالی و حواشی مجلس و خارج مجلس بصحبت مشغول شدند و چون مقارن وصول جناب اعتماد الدوله سلمت شعار عطا بیگ خان ولد منوچهر خان گرجی کوشترزاده بسیمون خان بود با چند نفر از کشیکیان و ملازمان بقصد ملازمت اشرف آمده داخل شهر شده بود او را نیز طلبیده شته مجلس ضیافت عامه گشت و بدستور ایشان را نیز خلعت فاخره لایق و خرجی و نزل ساوری داده بعد از خوردن طعام کنیتها از مطرح و طلوبا و مخلصه و غیر ذلک قهوه چیان پیالهای قهوه بگردش در آوردند و ناموازی هزار و مقصد عده خوان تنقل که چند عدد آن از افغون غریبه تجاوز نموده بگردش در آوردند بشکر ریخته دران تقیه کرده بودند کشیدند و حلالیان بعد از خوردن تتمه را پیشتابها در دهانها خالی کرده نزد ابردشته و بعد ازان سه هزار ظرف حلوا و پالوده و میوه کشیده شد و خرزه و هندوانه و انگور و سایر میوه ادر برابر مجلس چیدن و انبار کردند مردمی که در خارج مجلس بودند حوق حوق آمده بهمدیگر بعد از اکل آنها شروع در کشیدن طعام کردند و سه هزار قاب طعام مجلس در آورده قریب یکهزار دیگر در خارج مجلس صرف شد و لحق عظیم مجلسی بود زبان قلم از تحریر دقایق آن ضیافت و خصوصیات آنمجلس و بسیاری اطعمه و شته و حلویات و میوها عجز و قصور اعتراف آورده دران مجلس عشرت افزا احباب و ستوری خواجه محمد رضا داکر از ملازمان خاصه شریفه که در انجا بود ند ملازم دار بپا ایستاده خدمت میکردند راقم حروف نیز بعد از تعدد چندانی که از دست می آمد قیام و دقت بعد از انکه لوازم مهمانی بعمل آورده مورد تحسین فلک گردیده زبانها بآفرین گویا گشت بتوجه نظم و نسق مهمات ایشان شده هر کدام را در محل مناسب قشلاق تعین کردند که لشکریان در زمستان ایخا بمانند و سرداران با حواص ملازمان بخدمت اشرف آیند در اول حال سرداران جلالی که در میانه قزلباش و حسنی صفت بودند تمامت نموده راضی نمیشدند که از لشکر خود جدا شوند جناب میرزا بدلایل معقوله و بیان دلپذیر خاطرنشان ایشان کردند که چون زمستان نزدیک شده وقت حرکت لشکر نیست و حضرت اعلی دار السلطنه اصفهان بسیر و صحبت مشتاق اند افیدر مردم را بدرگاه معلی بردن موجب عشرت و تشویش است لشکر است اولی است که لشکریان هر طبقه در انکای که بقشلاق ایشان معین شده بعشرت و فراغت خود مشغول بوده در هنگام بهار که رایات جلال در ییلاق باشد کجا مجتمع گشته بخدمت اشرف در آیند بعد از گفتگوی بسیار راضی شدند پادشاه و امرا و سرداران و بلوک باشیان هر کدام چند نفر از خواص ملازمان و خدمتکاران خود را جدا نموده تتمه را القشلاقات فرستادند و جناب میرزا در عرض سه روز مهمات ایشان را تفصیل داده جمعه هزار و سیصد محل مناسب قشلاق و آذوقه تعین کردند و با همه اندار و تفصیل ارزوانه فرمودند راقم حروف احکام مطاعه در قلم

آورده فوج فوج را روانه مینمود روز اوقات صرف مهمات ایشان میشد و شب مجلس خاص ترتیب داده هر شب جمعی را طلب میفرمودند و پیر بود اتفاق که ماتسلماس رفته بود خاطر از سر جمع کرده چون مشخص شد که روسیه از آوازه ورود لشکر و آمدن وزیر اعظم با قزلباش بسیار رزکار آن ارادهٔ نموده با زگشته اند و بیزار جهت نموده بشهر آمد روز دهم جناب اعتماد الدوله بعزم مراجعت از شهر برون آمده در شمس آباد نزول فرمودند و دو روز بجهت برون آمدن پادشاه و مرکردن جلالیان بقشلاق خود در شمس آباد توقف فرمودند روز سیوم کوچ کرده متوجه درگاه معلی شدند علوفه و مایحتاج سرکار پادشاه و رفقا که با قصد نفر بوده اند تا دار السلطنه اصفهان از سرکار نواب میرزا داده میشد و همه روزه سوای رانبهٔ مجلس عالی طعامهای الوان و حلوایات علیحده ترتیب داده برسم تکلف بار بود و بمنازل جلالیان میفرستادند هر روز یک قطار استر احضری از اقسام مربات و حلاوه و تنقلات و میوها و سایر اسباب ماحضر سامان مهیا فت که در اثنای راه بکار میرفت و چون رایات ظفر شعار بعد از اطمینان خاطر از امور سرحد از محل اقامت کوچ کرده متوجه مقر سلطنت شده بود جناب اعتماد الدوله بیست و دو کوچ باصفهان رسیده یک روز در کاشان توقف کرده دیگر باره جهت پادشاه و سرداران رفوت پوشیدنی بر سر حمام فرستادند القصه از دقایق مهمانداری و منزل و احسان فروگذاشت نشد یکروز در باغ نایج آباد نظر مجلس عالی ترتیب داده صحبت بزرگانه افتاد و فات همانا وقت سواری بعضی جلالیان که از پادشاه آزردگی داشتند باعلاه دمان لوند بستی آغاز نهاده یکدیگر را زخم زدند در منزل پادشاه اطلاع بر مجادله او نیز بستانه در مقام انتقام در آمد و همچنانکه شیوهٔ نامحمود و رسم مسهود اقطابه است از هر طرف جمعی بحمایت برخاسته رفته رفته در یک لحظه کل اقطابه دو گروه گشته مشکل و سلح شمشیرها آخته یکدیگر را میخستند و نزدیک آن شد که فتنهٔ عظیم حادث گشته از طرفین خونها ریخته شود جناب دستوری اطلاع یافته فی الفور متهورانه با همت مشت لفتری از ملازمان که حاضر بودند سوار شده بمیان آن گروه بدست بی باک در آمده بعضی را بعتاب و سرزنش و بعضی را بچوب و کتک تادیب نموده پادشاه را از ان جهل و مستی خلاص کرده آن فتنه را تسکین داده و از انجا بدو کوچ به دولت آباد اصفهان آمدند آقای کل دولت آبادی خدمات لایقه تقدیم رسانیدند روز دیگر که سیوم شهر شعبان المعظم بود روانهٔ شهر شدند امرا و ارکان دولت و مقربان درگاه برسم استقبال آمده پادشاه را قرین انواع و احترام بشهر در آورده آنجناب در درگاه دولتخانه مبارکه نقش جبان سعادت رکاب بوسی دریافته حضرت اعلی شاهی ظل الهی پادشاه آنجناب را بانواع مراحم و مرحمت گستری و مهمان نوازی که ذات مجمعهٔ صفاتش جبان مجبولست مخلوق فرموده نوازشات خسروانه بظهور آورده آنجناب بعد از تقبیل و تیمم سراپرده سلطنت مصیر و اطمار خسروی از سلوک پسندیده دستوری روشن ضمیر

جهت پادشاه زاده
مرکب بمنازلی که تعین یافته بود فرود و آمدند و نزل و اقامت لایق از سرکار خاصه شریفه شفقت شده و مطایا و آمال ایشان از عطایای شاهی گرانبار گردیده و خدمات آن دستور عالیجاه بحسن قبول موصول گشته مورد نوازش و الطاف بی پایان گردیده و حضرت اعلی در ان زمستان در دار السلطنهٔ اصفهان عشرت پیرا بوده مجتمای پادشاهانه می دستند و اکثر اوقات پادشاه و امرا جلالی را بمحافل خاص طلب داشته از نشاط و عشرت دیگر دقیقه نه منفک و دیقه نه تخلف میفرمودند و مغنون انجمال که عشق در هر شهری کیفیتی دارد و خوب بکنترابت این ولیکن نشاط دیگر کون دهد با هر یک بطرز خاص پیش آمده نقد عقاید خلاص ایشان را بمحک تجربه و امتحان میزدند و هر کدام بفحوای این کلام که از کوزه همان برون تراود که در اوست مکنون خاطر خود را بر طبق عرض میداشتند و چون از جانب پادشاه رایحهٔ اخلاص و درستی بمشام استشمام میشد او را زیاده از رفقا مورد تفقدات و تکریمات گردانیده احترام تمام فرمودند و آنجناب تا انعام بهار سعادت ملازمت نایز نموده همواره انوار عاطفت شاهی بر وجنات احوالشان میتافت تتمهٔ احوال آن گروه در فصلهای سال آینده نگاشتهٔ کلک جلایع نگار خواهد شد انشاء الله تعالی

وقایع متنوعه که درین سال بظهور پیوست

حضرت اعلی شاهی ظل الهی بعد از استماع آمدن جلالیان و تعاقب نمودن الکجکی اغلی بنا بر رعایت آداب خدم و حشیاط موازی یکهزار نفر از تفنگچیان رکاب اقدس لبر کردکی لاچین بیک نام غلام خاصهٔ شریفه بار السلطنه تبریز فرستادند که اگر قضیه روی دهد بمعاونت امرای سرحد قیام نماید آن مقدمه خود از آوازه وصول جنود اقبال صورت وقوع نیافته فتنگچیان مذکور درین سال در نواحی تبریز قرار یافته و از سوانح احوال خروج غازی گرای خان است که از شجرهٔ سلاطین تاتار و نژاد چنگیز خان بن جنگیر خان است پدر بر پدر در دست قپچاق پادشاه الوس تاتار بوده و در اثنیه سرای نشیمن داشته شرح احوال سلاطین آنطایفه که چه گونه مطیع امر و فرمان پادشاهان آل عثمان شده اند و محمد گرای و عادل گرای و غازی گرای و برادران او بچه جهت بشیروان آمده و عادل گرای و برادر دست غازی گرای چه گونه در شروان گرفتار جنود ظفر نشان شده و شاهزاده سعید شهید سلطان حمزه میرزا بچه سبب غازی گرای غازی را در قلعهٔ الموت محبوس بود برون آورده و او در تبریز در چهار سال قشلاق نموده و بروسیه پیوسته خانی در صحیفهٔ اول در ضمن احوال عادل گرای خان نگاشتهٔ کلک دُر فشان گشته القصه چون غازی گرای خان بروم رفته بخدمت سلطان مراد خان خونده کار کار روم رسید بعد از فوت مخدوم گرای خان خونده کار سلطنت الوس تاتار را باو تفویض نمود چون تاتار بقدم انقیاد پیش آمده و سلطنت اورا که از نیاکان تا آنزمان بسلسلهٔ پادشاه بزرگ دانسته پذیرفتند و او در سلطنت و پادشاهی تاتار تمکن یافته با خونده کار در مقام اطاعت و انقیاد بوده

قدم از جاده متابعت بیرون نهاده و در زمان سلطان محمد خان ابن سلطان محمد خان برحسب اشاره او چند مرتبه
لشکر نفرستان کشیده با فرنگه محاربات عظیم و نبرد های قوی کرده بکمال دستبرد نام ملی الله صدق
نموده بر طبق نام خود غازی گردید و چون جلوس همایون شاهی ظل الهی واقع شده بارویه صداقت
وقوع یافت غازی کرایخان تاتار نامه صداقت آئین مصحوب حافظ قرآقاش تبریزی که در تبریز جلیس او
بوده همراه فرستاده بود بخدمت و سنته نگار حقوق تربیت شاهزاده مغفرت انتما سلطان حمزه میرزا دایر
نگجور دکی این دودمان دالا نموده اظهار اخلاص و ارادت صمیمی کرده بود و بهرام قلی بیک فنجکی
استاجلو را که در قلعه الموت کمپان او بوده به نیکو نهادی و کرد و نمود طلب حضرت اعلی نیز مکتوب محبت آمیز
بر اظهار محبت و دوستی و عذر کم خدمتهای احیان قرلباش که بعد از بیرون آوردن قلعه بنابر فرصت آمده
بندگی حکر دوم و هر گونه حوادث چنانچه باید و شاید باحوال او نپرداخته بودند قلمی فرموده تحف و هدایا فرستادند
و در طی آن محبت نامه نامی اندراج یافته بود که مغایرت و بیگانگی فی ما بین بالکلیه مرفوع بوده از تحف این
دیار آنچه خواهد بی تکلفانه طلب نماید و بهرام قلی بیک مذکور در لباس تجار بکفه رفته از آنجا بخدمت خان رسیده
و آوازه ورود آن منشور عاطفت و ظهور الفت و دوستی پیش از پیش حضرت اعلی مسرور و شادمان گشته
او را بانواع احترام روانه ساخت و نسبت بایستادگان پایه سریر اعلی شاهی مخلصانه پیش آمده عریضه
اخلاص آئین بخط خود نوشته بی تکلفانه حسب الاشاره عالی بعضی اشیا طلب نموده بود و در تبریز به حضرت
اعلی شاهی ابو القاسم بیک یوزباشی ایو اغلی را با مکتوب ملاطفت آئین و فصایل امتعه و هدایای
این دیار و آنچه طلب نموده بود فرستادند و رسل و رسایل تکرار یافته فیما بین عقد مصادقت انعقاد
یافت در سنه قوی سنه ست عشر و الف که حضرت اعلی بتسخیر ولایت شروان مشغول بودند حاجی بهرام
نام معتمدی را خانچه در وقایع آنسال تحریر یافته بخدمت اشرف فرستاده و متعاقب او ابو القاسم
بیک ایو اغلی نیز عود نموده مکتوب صداقت اسلوب مخلصانه آورد و رومیه ازین جهت مندی اطلاع
یافته با او بهانه جوئی آغاز نهاده از اولاد و لشکر ای سلامت کرای را که در استنبول بود بسلطنت
الوس تاتار نوید داده در مقام تهیه شش در آمدند و در مقامی که حضرت اعلی شاهی لشکر آذربایجان
کشیده بتسخیر قلاع آنجا مشغول بودند وزرا و ارکان دولت عثمانی نیز کرایخان تکلیف کرده بود
که بجانب شروان لشکر کشیده در معاونت پادشاهان و محاربه جنود قرلباش سعی موفور بظهور آورد
و او خبر ارتباط مودت و دوستی نواب اعلی از یغی سر بازرده بمجاورید دلپذیر تمسک جسته در بین
انشا اجل طبیعی او را دریافته عالم فانی را وداع نموده بجهان باقی شتافت امرا و اعیان تاتار دولتخش

کرای پسر او را قایم مقام کردانیدند اما ارکان دولت عثمانی او لاد و غازیکرایرا بنا بر آنکه پدرش ابد دستی
قرلباش منهم میدانست شایسته دولت ندانسته سلامت کرایرا بقب خانی ملقب گردانیده بکفه فرستادند
و وعظای آنطایفه را بوعود و وعید باطاعت و انقیاد او ترغیب نمودند آنجماعت بی حقیقت حقوق رعایت
و اصطناعات چندین ساله غازی کرایخان تاتار لم یکن انگاشته نیابر عاقبت و سلامت طلبی او لاد او را
از مخالفت امر خونه کار و منازعه غزاده مانع آمده بجناب سلامت کرای رغبت نمودند و او هی مانع و منازعی
نکرده بر مسند خانی زده دودمان غازیکرایخان بر آورد و درین سال که سنه چهل سبع عشر
و الف است بر سریر سلطنت و خانی الوس تاتار تمکن دارد و نسبت بخوندکار کمال اطاعت و متابعت مسلوک
میدارد و در استنبول از خدمت خوندکار تعهد نموده بود که لشکر بجناب شروان کشیده همرافقت رومیه
آولایت را از تصرف قرلباش بیرون آرد اما چون بمقر سلطنت رسید رایش بضدان قوم اولاد از
خیال محال باز آورده خاطرنشان کردند که سفر شروان و منازعه قرلباش هم دودمان شما مبارک
نیست زیرا که در اول حال که محمد کرای لشکر بشروان فرستاد برادران خود را در آنجا گذاشت عادل
کرای کرفار جنود قرلباش گشته بقتل رسید و بعد ازان غازیکرای نیز کرفار شده چند سال محبوس
بود تولد آنها مبارش و از کلاغ مجرب مشهور لا تلقی شی الا و قد تشاءم احتراز نمای سلامت کرای را
این سخن در ضمیر جا گیر آمده از آمدن اجتناب نموده اما قرار داد که موازی ده هزار کس از راه کفه
طرابلس بانا طولی فرستاده که بلشکر سردار رومیان ملحق گشته بخدمات قیام نمایند حسب الوعده شش
هفت هزار کس فرستاده در جنگهای جلالیان همراه مراد پاشای سردار بود بعد ازان سردار
ایشان را بگرجستان فرستاده که در انجا جمعیت بند بیچ جمعی از انطایفه در معارک قتل
رسیده بعضی بوطن مراجعت نمودند و دو هزار نفری کاپش در انحقه مانده چهل پاشا را حاکم ایشان گردانید
خلاصه احوال ایشان و کشته شدن چهل پاشا در طی وقایع سال ایت میل متع عشر و الف که
مراد پاشا به تبریز آمده مرحوم کلک سپان خواهد کرد به مدت سلطنت غازیکرایخان در الوس تاتار بیست و
پنجسال بود و او پادشاه قابل مستقل عاقل مجاهد غازی بود ترکی و فارسی را مربوط و منشیانه مینوشت
اشعار عاشقانه ترکی و فارسی بسیار دارد و غزالی تخلص میکرد این مقطع ترکی از اوست بیت ای غزالی
یته بو شعر در ربار نگ سایله ؛ صوفت یکتی آلی خمر و تاتار اوده کور ؛ آغاز حال سعادت انجام تحت قوبل
ترکی بعضا موافق سبع عشر و الف و بعضا موافق ثمان عشر و الف که سال بیست و سیوم
جلوس همایون شاهی ظل الهی است و سوانح و وقایع آن ایام مشاطگان نگارستان تخوری

و مجلّه آرایان شبستان مکتبه پروری جالیس انکار سیر و تنوّه اخبار را به نیکوتر زیبائی آرایش داده اند که فیروز
فیروزان این سال همایون فال روز دوشنبه چهاردهم ماه ذی حجّه الحرام سنه سبع و عشر و الف اتفاق افتاد و همیشه
راجعین کرازدستبرد سپاه دی پای در دامن محمل بچه بودند جلوه گری آغاز نهاده دماغ روزگار از نکهت
بهار و نسیم نکوخو و از بار عنبر آگین کرده باغ جهان آرای نقش جهان صفاهان از نکهت گل و سنبل ذیل
رشک جنان و طراوت بخش روضهٔ رضوان گشت پادشاه موید منصور در کمال بهجت و سرور در طریق معهود
در باغ مرتبخش عالی طرح فرموده اطراف نهر آبی را که از میان باغ جاریست و حوض بزرگی بر مثال
دریاچه در میان آن ترتیب یافته سلاطین ماضیه خصوصاً حضرت خاقان جنت آشیان ابو المظفر شاه
اسمعیل علیه الرحمه و الرضوان عمارات دلکشا در کنار حوض و بالای نهر آب ساخته و پرداخته اند و فی
الواقع امکان نزهت بخش نشانی از روضهٔ دار القرار و مصداق خیابان تجری من تحتها الانهار ست بکار
و احیان دار السلطنه مذکور و بلوکات و ایالی خراسان و صواحب تبریز و بجار و اضاف خلایق که در پای
تخت همایون بودند علی قدر مراتبهم قسمت فرمودند و هر طبقه محلی طرح انداختند و اطراف ارابهٔ آن
دریاچه را با مراء و وزراء و ارکان دولت و مقربان بارگاه سلطنت اختصاص دادند و محافل فیض بخش نزاهت
ذوالنقاء و یافته در برابر هر مجلس چهار طاقها او خته استادان بخارا و مهندسان نادره کار رضوان
غرفه انواع میکاکل پرداخته چراغدانهای بلور تربیت و نصب کردند و همه شب تا بصبح روشنان سپهر مینا
که مجلس آرایان عالم علوی و بزم افروزان عشرتسرای ملکوتیند بهزاران چشم حسرت بران چراغان و
مجالس بهشت نشان نگریسته و شب زنده دار عشرت آئین محفل آراهد بت دوران مجالس دوح افزا سیر فرمودند
هر مقامی که دلنشین خاطر افروز بیننده آرام گرفته محبت پرابو دند و نغمه سرایان خوش آهنگ و مغنیان تیز چنگ بهجت
دلاویز و ترنمات شکر ریز هر دای خواطر بوده گلرخان لاله عذار از بادهای خوشگوار دماغ مجلسیان را تازه و تر
داشته الفتهٔ تا بشبانروز محافل عیش و نشاط دایر بافته داد خوشی و خوشدلی دادند محمد یار بیگ شاملو
امرای جلالی اکثر اوقات در مجلس بهشت آئین بشرف مجالست و مصاحبتی مشرف و سرفراز بودند دیگر اسوج خان
که هنگام بهار و ایام نشاط افروز نوروز بخاطر آمد آن مصطفی پادشاه پسر اوزن احمد ست مفصل این مجمل
آنکه در سال گذشته بسمت تحریر یافته که مصطفی پادشاه مذکور در بغداد او جلادمان و مردم خود فی الجمله شکستی
یافته با محمود پاشا و له جمال اعلی صلح کرده حکومت بغداد را باو گذاشته بجلودفت و در آنجا معلوم کرد که رومیه
بیچاره که او پایه سریر اعلی بارگشت خود اراده داشت که ولایت بغداد را بمتصوبان این دولت روز افزون
دهد با او عداوت دارند بهمت بر افتاد اعدام او بکارند و به نزدیکان و مهمان خود نیز فی الجمله اعتماد گذشته متوهم

حضرت اعلیحضرت ظل الله

میبود خواست که خود را از بغداد دور تر اندازد بسمتی که گویند من اعمال شهرزور را التماس نموده از حله بآنجا نقل
نمود و کلا و ملازمانش تفرس نمودند که مقصد او از آمدن کرکوک آنست که خود را بالکا و اقوال باو
در مقام عذر در آمدند فاتر کید و عذر انجاعت آگاه گشته از خوف جان ایلغار ترک اموال و اسباب کرده
حیات مستعار را غنیمت دانسته با چند نفر از معتمدان خود را بیرون انداخته داخل قلمرو همایون شد اگرچه جمعیت
او را و کلا و ملازمان نا اعتماد متصرف گشته بار السلام بغداد رفتند و مصطفی پاشا بنیروی بخت
بلند و طالع ارجمند بغیرت پایه سریر آسمان پیوند گردیده بهمدان آمد و از آنجا متوجه ساحت سریر خلافت
مصیر گشته در دار السلطنهٔ اصفهان در اثنای چشمهای باغ نقش جهان بآستان سعادت آشیان
رسیده بغرباطبوسی فایز گردید و منظور نظر التفات گشته بخلاع فاخره و انعام اسپ و زین و جیغه
مرصع و کمر و شمشیر و امثال ذلک و سلفی زر نقد سرافرازی یافت و الکای سنقر من اعمال قلمرو
علیشکر پنبول و اقطاع او مقرر گشت دیگری از وقایع و ستادن جلایر نست بجانب کردستان
شرح این واقعه آنکه بعد از انقضای ایام محبت و شادکامی جشن نوروزی متوجه مهم جلایر ان
گشته بخاطر او رسید که جمعی از امراء اتفاقیان را رفیق ایشان کرده بجانب کردستان فرستند
که چون سرخیلان اکراد مردم ناعتماد و فتنه انگیز اهل فسادند و مقتضی وقت و زمان در سر حد باعمال
نامناسبت اقدام مینمایند نه لجله کوشمالی یافته از خواب غفلت بیدار گشته ترک اعمال نامنجار نمایند و
چون شمه از اطوار جلایران و طبقهٔ لوندات درین اوراق تسطیر یافته که مردم شورانگیز بی مآل اند تا در
میان مخالف بهم رسند از خوف جان با یکدیگر آمیزش و اتفاقی دارند و هرگاه خوفی ندانسته باشند
با یکدیگر کال خصومت و نفاق میورزند حضرت اعلی ظل اللهی که مظهر دانش و آگاهی اند مکرر آن طایفه
را بموافقت و دوستی و رفع خصومت و نزاع با یکدیگر ترغیب نموده محمد یار بیگ را امیر الامراء آن طبقه
گردانیده حکمی بانضمام و اصلاح مشفقانه فرمودند که اورا بزرگ و مقدم خود دانسته برای و هوا پرست
او کوشد مصلحت دولت بداند عمل نموده از نخس و صلاح او تجاوز ننمایند و کوشش ایشان را بمرآت
نصایح کرا بیار کرد اینده از همگی عهد و میثاق گرفته و مقرر داشتند که روانه آذربایجان گشته در
ییلاقات مراغه و اصل اقامت اند ازند که مردم ایشان که در اشتلاقات اند جمعیت جمعی از امراء و سپاه
قزلباش که بمراقبت ایشان مامور میگردند خللی گشته روی توجه بمعسکر آورند و همگی را بانواع نوازش و الطاف
شاهانه سرفراز فرموده از نفوذ و دیراق با یحتاج انعامات داده اند دار السلطنهٔ اصفهان روانه نمودند
و در حینی که رایات جلال گذرد ار السلطنهٔ قزوین بنزول اجلال و استقبال حکم معلی نفاذ پیوست که حسن خان

هستا جلو پکلر بکی همدان و قلعه و علیشکر با یکهزار نفر از مردم خود و امرا از قلعه و علیشکر و اسکندر سلطان میر مقدم با یکهزار کس از ایل مذکور و نعمت الله سلطان میر صوفی که صاحب چهار صد کس بود و خسرو سلطان میر بوی لوکران پازکی که مقصد نفر بودند و قبان سلطان پکدلی شاملو حاکم کاروسار و قرغان که چهار صد کس داشت و خلیل سلطان میر سیل سپهر که سیصد نفر بودند مرا غه رفته محمد پاشا رجلالی بودند و قباد خان مکری حاکم مراغه را بخود طرح ساخته ازان راه بولایت کردستان تا دیار بکر و آنجا خود و روند هر یک از امرا را کراد اظهار ایلی و اتفاق نموده با مردم خود بدیشان ملحق گردد باو و الکا و عشیرت او متعرض نگردند و هر کس مخالفت ورزیده سر از اطاعت و متابعت قرلباش پیچد اول بمنع او و بعد بغارت ایل و عشیرتش پرداخته الکار او را متصرف شده با امرا جلالی دهد و ازان راه بجلدو ارض روم در آمده با میر کونه خان پکلر بکی بجوزسعد و امرای که بتاخت آذربایجان مامور میکردند ملحق گشته حکم اشرف باسم امیر خان برادوست حاکم اورمی عرضه دور یافت که چون او از نیک و بد معاملات کردستان و شوارع عبور لشکر واقف و آگاهست چرنجی این لشکر بوده خدمات و جان سپاریهای دولتخواهانه بظهور آورد که موجب ازدیاد اعتماد و الطاف شاهانه گردد و آنچه حسب الفرمان همایون اعلی روانه آن خدمت شدند شرح رفتن ایلچیان بانظهار مخالفت امیر خان و وقایعی که روی داد بعد انظر بر سوانح وقایعی که در هر طرف بسمت ظهور یافته مرقوم قلم عنبرین رقم خواهد شد **ذکر ایلچی فرستادن بجانب هندوستان** بعد از رفتن جلالیان چون سه سال بود که پادشاه مرحوم جلال الدین اکبر پادشاه فرمان فرمای هندوستان عالم عقبی شتافته بود و لد ارشد شمس محمد سلیم قایم مقام پدر والا گهر گردیده بنا بر رابطه دوستی و قاعده محبت که همیشه فیما بین این دو سلسله مرعی و مسلوک بوده دوست ارادت خاطر حقیقت ناظر آن بود که یکی از معتمدان طایفه جلیله قزلباش بپرستش تعزیه پادشاه مغفور و تهنیت جلوس فرخنده فرزند ارجمندش روانه آستان یار گردند بنا بر شاغل عظیمه لیاقت آذربایجان و شروان فرصت آن نشد در وقتی که در مقر سلطنت روز افزون اتفاق نزول افتاده بود مکنون خاطر او را بظهور آورده بعد از امعان نظر بحال هر یک از کاران آگهان انجمن دولت و طرز دانان بساط سلطنت جناب مارت بابا یادگار علی سلطان طالش را که از میرزاده های آن طبقه فخر الشرفا و نجبه خلیفه الخلفا بود که در زمان حضرت خاقان سلیمانشان فردوس آشیان حاکم دار السلام بغداد بوده و بوفور دانش و سخندانی و چرب زبانی از اقران و امثال امتیاز دارد سزاوار این امر دیده

برسالت دولت و عزارت تعین فرمودند و مکتوب محبت آمیز مشتمل بپرسش تعزیه والد بزرگوار و تهنیت جلوس همایونش در قلم آورده جناب ایلچی بابا یادگار بوجه لایق لباسها و سرانجام آن سفر پرداخته با نجاح و فلاح از آقایان و ملازمان که همگی اسپهای مبدسواری و کوتل و جبه و یراق و کمر آلات مرصع داشتند بایلچی شایسته و آراسته و زینت تمام روانه شده از راه قندهار متوجه مقصد گردیدند از جمله تحف و هدایا که برسم ارمغانی فرستاده شد پنجاه رأس اسپ توپجاق عربی و کرجی و ساباقی بود که در اینجاها خاصه شریفه بهم رسیده بود و ظن غالب آنست که در سرکار هیچ پادشاه دنیوی نبوده صاحب نکته یکی از آنها یافت نشود مع جلهای زرنخت و مخمل و یراق لایق و سه رأس پلنگ سیستانی از کوهی سیاه و راز موکه از ولایت اوزبک آورده مقربان صاحب درجت بر کمر رهبر استاد و نان و نوزده تومان شاهی عراقی انتباع نموده بودند شیر اکه خان روباه سیاه رنگ و راز موناور واقع میشود و یکهزار و پانصد عدد اقمشه بقیمت سایر امتعه و اقمشه یزد و کاشان از مخمل زرنخت طلا باف و نقره باف و منبلت و دوپای طلا و نقره و چهار دستی زرباف و طلا و مجلهای فرنگی و دیگر تحف و هدایای لایقه از هر نوع که نزد اورستادستان طرفین بود و تفصیل آن موجب اطناب میشد ارسال یافت **سوانح اقبال** که همیزوی دولت پرزوال درین سال بظهور پیوست اول قضیه که قضای محمد پاشا، ولد زال پاشا رو داد آنست که حاکم ارجیس و عادلجواز بود کیفیت واقعه آنکه محمد پاشا مذکور خود را از نجان رو نگاشته ده پرسته ببال نخوت و غرور در هوای بلند پروازی طیران مینمود و نمیخواست که در سه صد فرلباش دستبردی چند نموده آوازه تسلط و اقتدار بلند سازند و در میان رومیه مدان تفاخر نموده موجب ترهت و عیار او گردد و همیشه درین فرصت نشسته متعرض سرحد قلمرو همایون میشد و درین سال سلمان سلطان سوباشی دنبلی که از جانب اشرف حاکم الکا، جوارس بود با او قرب جوار و اتحاد و حقیقت قدیمی و یکدلی او با یکدیگر بود قاطن حاکم تبریز که امیر الامرا آنسرحدست اعلام نموده بستاد کرده بود که اورا کوشمالی داده بهر بود افغان دویست نفر از غازیان ترکمان مردم خود و یکصد نفر از ملازمان امرا و آن سرحد لشکر گرد کی یکی از معتمدان کاردیده فرستاد که بسلمان سلطان ملحق گشته بتاخت و غارت الکار ارجیس و عادلجواز و تنبیه و تادیب پاشا مذکور شود را نگیزه فتنه سازی بردازند سلمان سلطان با فرستادگان مذکور و مردم خود که مجموع با نضمام کس بودند ایلغار کرده تا حوالی ارجیس که مسکن و مقام محمد پاشا بود عنان باز نکشیده و در آنجا دو یست کس با پیاده قلعه او فرستاده دیگر نفرا بکوچکسا تجاعت تعین نمود که اگر محمد پاشا بیرون آمده جنگ جو اکند از کمینگاه بر آمده بغلبه تمام غائبنده و دویست نفر دیگر بتاخت و غارت مشغول گردیده از جمله اسیر پس رفتگان پهل پنجاه نفری بپای قلعه رسیده بودند که پاشا جنبر دار گشته از جلادت و مردانگی که با خود قرار داده بود

نظر بآن فوج قلیل انداخته تا اندک مردمی که حاضر بودند از قلعه بیرون آمده جلو ریز خود را بآن گروه رسانیده
دست بآلت قتال کشودند لاوران قزلباش نیز مشعلهای آتش در خرمن وجود مخالفان انداخته
فیما بین نیران قتال استقبال یافت غازیان شیرشکار بی دهل رسیده دادمردانگی دادند محمد پاشا شکسته
غازیان وضعف لشکر خود مشاهده نموده بنفسه مبادشه عرب گشته بایکی از ترکمانان در آویخت
وآنشخص او را انداخته بخاک سنان از صدر زین در ربوده بر روی زمین افکند و خود را بر سر
او انداخته خواست که بالتمام کارش پردازد پاشا از بیم جان نام خود بر دو بنیروی دولت قاهره
وسیکر کرد یده رومیه شکست یافته روی بهزیمت نهادند تا پای قلعه اکثر طعمهٔ شمشیر آبدار جنود ظفر
شعار گردیدند و آن ناحیت نهب و غارت یافته غازیان سالما غانما منظفر و منصور معاودت نمودند

سردار بیعلان محمد پاشا را از زیر دا قتان قزلباش

پس بدا قتان او را بپایه سریر اعلی و ستاده قبل از ان ولدان خدان آقا که در خدمت اشرف معزز
ومحترم بودند مکرر ا در مجلس بهشت آئین زبان بتعریف و توصیف محمد پاشا گشوده بتعریف قابلیت و
شجاعت و اهلیت و استعداد او لب بسیار کرده بودند حضرت اعلی شاهی ظل اللهی که معدن فتوت و احسانند
بنا بر عاطفت جبلی و قاعدهٔ معهود بنظر مرحمت و التفات منوجه حال او گشته امر فرمودند که او را بطراق
همان معزز و محترم نگاه دارند رفته رفته بسعادت مجلس خلد آئین سرافراز گشته از جمله حاضران حضور
خاص و عریف بزم اختصاص گردید چون ظرف طبعقش لبریز باده مرحمت و الطاف شاهی گردیده دامن
آرزو بگوهر و مدعا بمیسن گرم گشته بلکه خار آن نمی افتاد و همان در عالم بلند پروازی سیر نموده
در مجلس سخنان هیجر و از و سرمیزد و از مضمون این مقال که مسلم الثبوت جمهور خردمندانست که بیت

سخن دان پرورده هر کهن ♦ پسندیده انگه بگوید سخن ♦ بحکایات نافرخ مندانه که در چنین حال احتراز
از آنها کردن و مهر سکوت بر لب نهادن اولیت را بآن میگذاشت تا آنکه از خدمت اشرف التماس نمود
که شخصی را بجانب روم فرستاده که فرزندان و مردم خود را از سلامتی و فراغ بال خود مخبر سازد بعد از
استجازه در خدمت غلام خواجه سرائی را که همراه او آمده بود فرستاد و کتابت که نوشته بود
بنظر اقدس در آورد و چون حضرت اعلی عیار کار او گرفته بودند بامرا سر حد اشارت نشد که غلام
مذکور را بهمانه آنکه بی عرض مکرر علیه ایم گذشت توقیف نموده مکاتیب و مراسلاتی که همراه او باشد
گرفته همچنان سر بمهر بخدمت اشرف فرستند حکام سر حد بالفعل نموده عمل نموده چون مکاتبات بنظر
انور در آمد سوای آنچه بنظر اشرف در آورده بود دخان لاطایل در باب قزلباش نوشته بود دخان
راه نامها کرده چون چنین خیانتی از و بظهور رسید و دیگر شایستگی سلوک سابق ندانست نامهای که برایات

جلال از تبریز متوجه قراباغ بود او را در تبریز نگاه داشته که با پیر بداقتان در قلعهٔ تبریز باشد چون عدش
بر وجود رجحان داشت در اجابتی خان مذکور راه عدم پیمود دیگر رسوانح و وقایع سرحد باکرتاری
پاشا یافت در جنگ کشته و قتل تاتاران در کرجستان مفصل این مجمل آنکه غالبا در مجلد اول ایراد رفته
سمت تحریر یافته که در وقتی که میانهٔ حضرت شاه جنت مکان و سلطان سلیمان پادشاه روم صلح واقع
شده و سنور و سرحد معین گشت که کرجستان مسق که والی آن عبد منوچهر خان داماد سیمون خان بود داخل
سنور قزلباش گردید و ولایت نشقه و قراجه اردوبان که سرحد ارض روم پیوسته از اعمال مسقی است
و در زمان نواب سکندر شان که لاپاشا لشکر بدیار عجم کشیده از ان راه بشیروان آمد اول ولایت نشقه
و قوالع را بقهر و غلبه در آورده قلاع را محکم کرده تا آنجا خانم که زوجهٔ منوچهر خان و عمهٔ صاحب غیرت بود
با پسر طفلی که داشت و معدودی از ملازمان تمک بر رود تا آنکه خود را در پشاهد کوهستان آن ولایت
محافظت میکرده مدت پنج سال کرجستانات بالتمام تابع و خراج گذار رومیان بودند عمدت مذکور
سعی بسیار کرده که رومیه آن ولایت را بدستور سابق که کرجستانات که بولاة کرجی که داشته خراج میگیرند به پیشکش
کرتا پک نام دارد که داشته خراج بگیرند رومیان قبول نکردند لیکن اقطاعی بپاشش او و مادر پشش در آن ولایت
مقرر کردند او بسختی رونگاری میکرد اینها در ایامی که بعضت معاون بجانب آذربایجان اتفاق افتاده محاصره
قلعهٔ اردوان کرده بودند شاه یوسف پاشا که از میرزاده های انشقه بود مسلمان شده از جانب عثمانیان روم
مرتبهٔ پاشائی یافته بود حاکم بعضی از ان ولایت بود یکمرتبه بعضی از خود ظفر و رود قزلباش را بسر کردگی
حسین خان استاجلو جانجق در ضمن وقایع آتی سمت تحریر یافته تاخت ولایت مذکور و ستاده بود
و بعد از شصت جمال اغلی که امیر گونه خان و خود قزلباش در آنجا بود بمکر و حیلهٔ ممکن و استیقلال یافته تا حدود ارزن الروم
همه را تاخت و تاراج کرده و بسیاری از مردم را اسیر کرده مراجعت نمود و این واقعه را تاخت میکردند احوال شاه یوسف پاشا و رومیان
که در انشقه بودند استقلال نه پذیرفت و زیاده قدرتی نه یافت تا آنکه آینه خانم استقامت بدرگاه جهان پناه نموده استداد
نمود که بمعاونت منسوبان این دودمان ولایت از دست رفته را بدست آورد و حضرت اعلی شاهی امرا و اعیان
الدنیلو و قراقزو و خیزو فلک را که در تفلیس و زنگم و خنستاباد و نوری بودند بکومک و همراهی او نامزد فرمودند
داه در توسل سنه ست عشر و الف که حضرت اعلی شاهی بتسخیر ولایت شیروان توجه فرموده بودند باتفاق امرا
قزلباش و ملازمان قدیم سلسلهٔ منوچهر خانی بتسخیر مملکت مذکور کمر بست و بر سر شاه یوسف پاشا رفته بر و ظفر یافت
او را با یکصد و پنجاه نفر از رومیان که قلعه انشقه را که معظم قلاع آن ولایت بست مدت در آورده اگر محال
انشقه را در حیطهٔ تسخیر و تصرف در آورده و بتاریخ روز یکشنبه چهارم شهر ربیع الثانی سنه مذکور کسان آینه خانم

والی طبرستان در آن ناحیه و شهر ساری بود رای صوابنمای شرف که همیشه در آئینه ضمیر جهان افروز خویش امروز صورت فردا
بلوا کرده بنابر رعایت جانب حزم و احتیاط اقتضای آن کرد که در آن ناحیه قلعه ترتیب و بنا دو ذوالفقار خان را در
نمودند که با برای شروان آمده و طبرستان رفته در آن اثنا قلعه در کمال استحکام ترتیب نموده ذخیره و یراق قلعه
گذاشته جمعی از غازیان قپچاق را بحفظ آن تعیین نماید که دست مردم دشمنان از آن ناحیه کوتاه باشد و
مردم قزلباش و شروانیان بآسودگی خاطر مردم آن قلعه مرفه و آسوده حال با ولایت تردد نموده از تعرض بدسگالان
دشمنان مصون و محفوظ باشند ذوالفقار خان مسارع الفرمان متوجه آنصوب شده بخت کس نزد معصوم خان والی
طبرسران فرستاده حقیقت احوال بدو اعلام کرده از و در ترتیب قلعه استعانت جسته خاطرنشان کرد که اصلا
از ترتیب این قلعه ضرری بشما نمیرسد بلکه منبع انواع فوایدست والی طبرسران رضا بآن نداده در مقام ممانعت شد
روزی که ذوالفقار خان بانجا رفته جای قلعه را تعیین نموده شروع در کار کرده بود والی طبرسران ده هزار سپاه
دسوار جمع آورده روی بجانب ذوالفقار خان آورد چون ذوالفقار خان مجاربه او مامور و مرخص نبود مکرر
ارسلطان فرستاده او را از وضعت عاقبت و سوء خاتمت ممانعت تحذیر نموده معهذا چون آنکوته بین کمتر الی لشکر
قزلباش رسیده روز دیگر صف سپاه آراسته بمقابله لشکر منصور در آمد ذوالفقار خان با لفیف ورته
بترتیب مقدمات جنگ مشغول گشته قدم در صف کارزار نهاده چون از جانبین دست باستعمال آلات قتال
بردند لشکر طبرسران تاب یکحمله چرخچیان لشکر قزلباش نیاورده در حمله اول سلک جمعیت ایشان از هم فرو
ریخت و بطرفة العینی تا کنار از نقطه سر از سر سپاه بی نیازی رفت و والی طبرسران بهزیمت خفیت شتافته
از معرکه بیرون انداخت ذوالفقار خان چون بفتح و ظفر اختصاص یافت لشکریان را از قتل و کشتن طبر
سرانی منع نموده در تعاقب ایشان مبالغه ننمود و چون ملاحظه داشت بی امر اشرف بدین محاربه قیام نموده که
مبادا این صورت علایم فراخ شهریاری نموده باشد محلا بقیة السیف در جنگلها و بیشه ها خزیده بنیم جانی بسلامت
بیرون برد ذوالفقار خان در اندک زمانی قلعه ترتیب داده او و قورچی که گذاشته عازم آن تعیین کرده از جهت
نبود و حقیقت حال بپایه سریر اعلی معروض داشت و باوجود آنکه معصوم خان بابی از مدارا و ادب بیرون نهاده
بر سر قزلباش لشکر کشیده بود اما چون صیانه او در سلک بندگان سر ادق سلطنت انتظام داشت حضرت اعلی فارغ
بران قضیه الحکم ذوالفقار خان را امر فرستاده مودند که کس نزد معصوم خان فرستاده خاطر او را بتسلی بخشد و
مشار الیه حسب الفرموده عمل نموده والی طبرسران نیز از ان حرکت نامنتظره و جسارتی که کرده بود نادم و پشیمان گشته
در مقام عذرخواهی آمد ذکر رفتن امرای ذربایجان بقراباغ و تاختن و غارت نمودن ولایت و رفتن امیر گونه
خان باحوالی موکب منصور و برگشتن بعد لقاء مذکور شد که چلپاشا بتاراج رفته آمده ملتمس کرد خان از تاخت

سپاه طبرسران

عزم غیاه غارت بسر آمده بمکان او قسمت نمود
کرد بازده او بود و بسپاه تاتار قریب هزار و شش

ذکر رفتن امرای ذربایجان بقراباغ و تاختن و غارت نمودن ولایت و رفتن امیر گونه خان باحوالی موکب منصور و برگشتن بعد لقاء مذکور

والی طبرسران

مقام معاودت آن جماعت

تسخیر ورته

و چلپاشا را منع کشته

وامرا در تماشای بیدگاه جهان پناه آمده حقیقت احوال که به نیروی اقبال شاهی روی نموده بود عرض کردند امرا را
قزلباش هر یک بمقر حکومت خود بازگشته آئینه خاطر با پرستش آتاپک خان که در آنوقت شانزده سال بود
در آن ولایت بودند و پرستش او که در حسن و ملاحت آیتی بود و مضمون این رباعی که میرشمس الدین میر حیدر حسینی
زمان سلطان حمزه میرزا گفته بود او را سزاوار بود چه ترا چگونه بایست
آتش آفروز گفت گفتش رفت و در خرمن صد حور سرشت ؛ چون همه گفتند برای آتش گده اش ؛ رضوان
حیدر شمع طوبی آذر بهشت ؛ بیدگاه جهان پناه شاهی فرستاده ؛ چون پیشکار بیگلربیگی ارزن الروم این اخبار را بداد
باشاه که بعد از جدال اعلی سردار شده بدفع جلالی مشغول بود اعلام نمود مراد پاشا بعد از دفع جلالیان چل
پاشا نامی را حاکم لشکر غارتگر تاتار سلاحشکر ایخان چنانچه گذشت بسرداری فرستاده بود نموده او را
باقرباد پادشاه و له محمد پاشا که از امیرزادهای گرجستان بود مسلمان شده در میان روسیان تربیت
یافته بود تا نخشه فرستاده دلیران در آواخر همین سال سنه سبع عشر و الف با نخشه آمده اوایل این
سال امرای شمس الدینلو و قراقلو و جز ذلک با جمعی از لشکر گرجی اتباع لوارصاب خان بتاخت نخشه رفته
اسیر بسیار آورده بودند چلپاشا تا دو هزار کس از لشکر تاتار و قرباد پادشاه و له محمد پاشا که بر اقفت
او آمده بودند بدفع ایشان و تاخت گرجستان کار تیل فرستاده و آنچه تاخت بایشان افتاده و آمده بتاخت
و غارتی چند کرده معاودت نمودند لشکر لوارصاب خان حاکم کارتیل در کمندهای تنگ میان دو
پشته سر راه بر ایشان بسته یکطرف لشکر قزلباش از یکطرف کوهستان ایشان را میان گرفته دریا
شالان هر دو کرفتار گشته لشکر تاتار که در آن ملک بیگانه بودند چون بهر طرف میرفتند سر راه دگر را بسته
میدیدند ناچار غیرت دست برداشته بمیان پشته پراکنده میشدند و گرجیان تیغ در ایشان نهاده تا تمام
منصفه نفر تاتار طعمه تیغ آبدار شدند و بقیة السیف را که در جنگلها و بیشه ها گرجی برسر کرده بودند همه
و چلپاشا را نیز بعد از التماس بسیار گرجی مورد بخشش گشته پسر محمد پاشا پاسار سپیده و دیگر از سوانح اقبال که در ولایت شروان و قرین حال
اولیای دولت نیرو ال کرد یدچنگ ذوالفقار خانست با والی طبرسران و قلعه ساختن در آنجا و دو تپش
انجمال آنکه در زمان قرات شروان و آنحدود و ناحیه از نواحی شابران را که با لکای طبرسران اتصال
دارد و مردم آنجا مصرف شده بودند و در زمان رومیه چون رومیان بامداد طبرسران مستظهر بودند در
مقام استرداد آن شدند مذکور شد که ولایت شروان مسخر اولیای دولت قاهره گشته مردم طبرسران
بطمع خام افتاده آن ناحیه را چنانچه باید بتصرف حاکم شابران ندادند و آمد و شد ملازمان حاکم از سیمیر

وغارت تاتار انديشيده جميت ايشانرا در اضعه موجب تفرقه دريشان شمرده چون سعيد بهادر بحضرت اشرف اقدس اعلى عرض كرد كه پيشتر از آنكه از اطراف دست درازى بسرحد واقع شود در دفع شر ايشان كوشيدن اولست ناچار ان حكم قضا نفاذ نصيب ورپوست كه جمع امراء آذربايجان با لشكريان خاصه كه درسال گذشته بتبريز فرستاده شده بود باردوان رفته بسركردگى اميركونه خان تا فراجاردان اخمه دشد و ازان الروم رفته در دفع مخالفان و تاخت و غارت آولايت و سوختن غلات دقيقه فرو گذاشت نكنند و هزار نفر از جلاليان را هم فرستاده مودند كه سپهدارى قراسعيد و آغا حيدر سپهرى بخود قرا لباس پوشيده در آنسفر همراه باشند و سپاه الفرمان قضا جريان بهر بوداقخان از جانب تبريز و محمد خان زياد اغلى از جانب قراباغ با ساير امراى عظام و جماعت جلالى از جانب مراغه بايروان جمع آمده لشكرى مرتب گشت كه در ازمنه سابقه كمتر اتفاق افتاده بود و اميركونه خان چند روز بضيافت امراء عظام و ملازمان درگاه كه آمده بودند پرداخت باين شايسته متوجه مقصد گشتند مخالفان روميه و تاتار چون مقابله بآن سپاه و ستيز قدرت خود نديده بندر قلعه ماهى دره من عافيت گشيدند و چون مشار اليه مفوض بولايت گرج در آمده آتش حيف و تاراج در آولايت زدند و بسيارى از نساء و صبيان كفره گرجه را باسيرى آورده و آن مملكت را آچيزها انتفاع انداختند و اميركونه خان چون شنيده كه جمعى از روميه در صحراى موسش جميت نموده ميال دستبردى دارند با فتوان خاصه خود و امراى تابين بآنطرف توجه نموده سلك جميت آنهارا پراكنده ساخته قرين نصرت و اقبال معاودت نمود و هيچ يكى از اسيران و آنچه لياقت سركار خاصه شريفه داشت جدا كرده محبوب عليخان پسر جوانسير بدركاه جهان پناه فرستادند و شوكت و اقتدار سپاه منصور در حدود ارزن الروم و آولايت بيشتر از پيشتر بظهور رسيده احدى از پسران و پاشايان روميه قدرت مقاتله بسپاه منصور نيافته بحاربه و مدافعه ايشان جرات و دليرى نمودند نمود و امراى عظام كامياب و دستگاه مراجعت نموده هريك بمقر حكومت خود دستاقند ذكر توجه موكب فلكشان بصوب آذربايجان و لشكر فرستادن برسر قلعه اردبيل و آنچه در ان ايام حادث شد

چون حضرت اعلى شاهى چندگاه در دارالسلطنه اصفهان بمهمات ضرورى سلطنت پرداخته بتهيه و تداركات لوازم سفر و لشكركشى اشتغال نمودند رايات نصرت آيات بفيروزى و اقبال متوجه ييلاق فرهدون شده چند روزى كه ييلاق مذكور مضرب خيام اقبال بود اراده خاطر اشرف بدان متعلق گشت كه جريده بجانب اصفهان عود نموده چند روز از شاغل امور سلطنت آسايش يابد از راه كاشان و قزوين روانه آذربايجان گردند و امراء عظام را باردوى معلى مقرر داشتند كه از راه

ييلاقات آهستگى در حركت آمده و چون سلطانيه توقف نمايند خود با معدودى از ندماء و مقربان و حواص ملازمان باصفهان تشريف برده در چهارباغ لوازم آب و تاب كه در ميانه ملوك فرنس رسم بوده و آنحضرت باستقبال تشكون كرده اند بعمل آورده از آنجا بكاشان تشريف برده از كاشان ديار السلطنه قزوين نزول اجلال فرمودند و اردوى معلى و عساكر منصوره از راه ييلاقات همدان بمجدد و ابهر آمده از آنجا بچمن سلطانيه رسيده آنحضرت بزيارت قبر مصنف سراوقات جاه و جلال شده و تا چهل روز حضرت اعلى شاهى در دولتخانه مبارکه قزوين عشرت پيرا بوده اردوى ظفرنشان در سلطانيه توقف داشت و در دارالسلطنه قزوين حكم معلى بنفاذ پيوست كه حسن خان شاملو با همان وقلر و عليقلى بايكدار اكسل از ملازمان خود و امراء سرحد قلمرو با اتفاق اسكندر سلطان ميرمقدم كه صاحب يكدار اكسل بود و نعمت الله سلطان صوفى كه چهارصد كس داشت و خسرو بيك يوزباشى ميرياذكى كه مقصد كس داشت و قربان سلطان شاملو حاكم كاورود و سار و قرخان كه چهارصد كس داشت و مراد سلطان جگنى كه سيصد كس داشت و خليل سلطان ميرسنيل سيركه سيصد كس داشت بمراغه رفته رفته محمد پاشا و علاى چمنده قباد خان مكرى حاكم مراغه را هم بخود ساخته از راه اوردى بولايت كردستان تاديار بكر و بخدود رفته موضعى كه مقرر شده هركس از امراء اكراد كه مخالفت و رزيده سر از اطاعت و متابعت لشكر قزلباش بپيچد اول بزخم اوردو تخت الطاى او مقرر شده بمحافظه جلالى اوده و از راه مجدد و ارزن الروم آمده بايروان و باميركونه خان و امراء كه بتاخت آولايت مامور شده بودند حكم اشرف باسم اميرخان برادر دست حاكم آذرى غرصدور يافت كه چون امراء مزبور بمعاملات كردستان و قتحت جرجى اين لشكر اوده خدمات شايسته بظهور آورده آنجاعت حسب الفرمان قضا جريان روانه آنحضرت شدند درين اثنا محمد بيك ولد حسين قليخان شرفلو ملوك باملكيرى روم رفته بود كه آنحضرت بموده خير الدين حسين جاوشى كه از جمله جاوشيان معتمد درگاه اعلى خوانده كار بود و همراهى مشار اليه رسم رسالت بجانب اشرف حضرت اعلى فرستاده بود چند بار اردوى معلى رسيد حضرت اعلى از دارالسلطنه قزوين تشريف آورده در چمن سلطانيه باردوى معلى ملحق گشته سراپرده و بارگاه در ان چمن زينت بخش بارگاه مهر و ماه برافراشتند كه خير الدين جاوشى بوسيله امراى نامدار خرعبه بوسى درگاه فلك مدار سرافرازى يافت و عرايض و مكاتيب مراد پادشاهى وزير اعظم و اركان دولت عثمانى كه بحضرت اشرف اعلى و اركان دولت شاهى نوشته بقاعده كه قبل ازين بوساطت سماپون خان كرجى و در ايام پادشاهى وزير اعظم مصطفى پاشا بيتاجى اعلى نوشته بودند در باب قطع مادهٔ حضومت و نزاع و مصالحه جانبين سخن در ميان آمده قلمى نموده بودند رسانيده حاصل و مستاد ان خير الدين جاوشى آنكه با حضرت اعلى شاهى ظل الهى پادشاه ديگر نخواهد بود و در باب صلح و كيفيت آن قاعده بچه وجه ممكن و مرضى خاطر اشرف معلوم نموده حكم نموده ما فى الضمير اشرف را در باب صلح و كيفيت آن قاعده بچه وجه ممكن و مرضى خاطر اشرف معلوم نموده

معاونت نمایند و التماس نموده بودند که چون دران مرتبه محمد بیک نامه و مکتوبی از جانب اشرف بحضرت پادشاه
مدت عمره الله بخلوص عقیدت پادشاهی فایز نگشته و در هر تبه هر کس آمده مکتوب محبت طراز متضمن بر سخنان صلح آمیز بحضرت
پادشاه قلمی نمایند و چون تا غایت آثار الصلاح و اثنه اظهار از جانب حضرت شاه عالیجاه بظهور آمده و لا بائی که از زبان
سلطان مراد خان چه حضرت سلطان احمد خان از حیطه تصرف قزلباش بیرون رفته بود مسخر کرده اند چندین
هزار نفر از سپاهی و رعیت عثمانی قتل و غارت یافته تا بحال از آنجانب در صلح زدن آئین فرمان روائی
نیست و مع ذلک بنظر سلاطین فرنگ که همیشه با اهل اسلام در جدال و قتال اند موجب کسر شوکت اهل اسلام
میشود و همیشه فرمان روایان ممالک ستان آرا میدکی عالم و زه محبت عالیان را بر مطالب عالیه رجحان دهند
در های آسودگی بر روی خلایق گشوده اند که اگر حضرت شاه عالیجاه بادی معدلت صلح گسسته در نامه نامی سخنانی
فرماید بر نخواهد بود و هر آینه اینچنین باعث رفع نقاب حجاب گشته دو تخم اتراز راه گفتگو بدید می آید و خصومت و
نفاق طرفین را بسیقدر ملایمت و اظهار دوستی بوفاق تبدیل می یابد حضرت اعلی که ذات معدلت صفاتش
بتر فیه احوال خلایق و عباد الله مقصور و مجبول بود جاد و دستش مذکور را اعزاز و احترام فرموده نسبت بفرمان
فرمای ممالک روم سخنان محبت آمیز بیان فرموده بزبان رفق و ملایمت باجی اظهار فرموده که چون میان دولت
دودمان آل عثمان بروفق نوا و جاد و دوستی مایه و سعادت خدمت حرمین محترمین زاد و حاکمه تعالی شرفا و
تعظیما مشرفه مبین دو رتبه گرامی هین السلاطین مفتخر و سرافراز و بر جمیع اهل اسلام معاونت ایشان
لازمست و بنوعی که مکرر اعلام شده مقصد اعلی مهمت در آوردن مملکت موروثی بود که سلطان مراد خان
اتهاز فرصت نموده بچهتی نقض عهد و پیمان پدران رضوان مکان که تا بعد نسل بایان محفوظ مانده
یافته بود مرتکب شده بعضی مقرف شده بود اگونه فیض فضل الهی احقاق حق شده هر گاه حضرت
خواندگار مضایقه بآن نکرده بستور اجداد ماضیه در مقام الفت و دوستی بوده مانیز بجهت رعایت
مسلمین از نزاع و جدال گذشته از مسلک محبت و دوستی عدول نخواهیم جست و رضا بفصل و صلح قاعده
زمان شاه جنت مکان و سلطان سلیمان داده قرار دادند که حسب الاستدعای مراد پادشاهی
وزیر اعظم و سایر دولتمندان هر اندیشی که باعث امر ضرا انجام مصالحه شده نامه محبت آمیز بخواندگار نوشته
ابواب مصالحه و دوستی مفتوح گردانند و شرح فرستادن او و نامه نوشتن و تمهید مقدمات صلح در قضایای
سال آینده رشته گفتگو خواهد انشاء الله تعالی بالجمله نواب اعلی چند روزی که در چمن زار
بخش سلطانیه رحل اقامت انداخت نهضت همایون بجانب آذربایجان اتفاق افتاده از میانج بعزم طواف مرقد منور
حضرت سلطان الاولیا و السالکین و شیخ نظام صفویه بجانب دار الارشاد اردبیل در حرکت آمده میان سعادت علی

سر افراز نشده چند روز دار الایالت مذکور ضرب سراوقات جاه و جلال بود در خلال این احوال از جانب محمد پاشا سر
جلالی خبر رسید که کرد حیدر را که از امرای جلالی و صاحب کلنر ارکس بود با دو نفر از مردم او بقتل آورده بسبب
قتل او آنکه کرد حیدر بر غور باز روی شجاعت و مردانگی مغرور بوده هیچ پاشا غالبا اختلاط میکرد و سخنان درشت میگفت
پاشا اگرچه بجانب ظاهر او را وقعی نمی نهاد اما باطنا از و در حساب بود و آثار فساد و طغیان از ناصیه احوال او میدید
می افتاد روزی در منزل محمد پاشا مجلس شراب منعقد گشته چون سرهای حریفان از باده نخوت گرم گردید کرد
حیدر در اثنای محاوره که گفتگوئی بود در بعضی سخنان تهدید آمیز که مخزون خاطر او بود بزبان آورده پاشا که همیشه با وی
اتحاد بود از سخنان تهدید آمیز او خوفی که در دشت مصاف گشته به بسیاری اهل خدمت که رو سیه اخ اعلای میکوشند
الشاره قتل او میسنایند و ایشان در ساعت بشمشیر آبدیده گشته حیات او را با دو نفر از متعلقان که همراه او
بودند بقتل رسانیدند علاوه بر ایشان چون او را کشته دیدند ترک شورش خفیه کرده و پاشا تلکی یا بخود منسوب
کرده هیچ استماعت داده و بسیاب و اموال او را با قایان و بلوک پاشایان او قسمت نمودند بندگان اشرف
پاشا را دین باب بسیار سخنان فرموده مقابل آن خبر مخالفت و عصیان و زر مین امیر خان براو دست حاکم اوری
رسیده که چس خان و محمد پاشا مخالفت ورزیده نزد ایشان نیامده و مین الجانبین هم جنگ و جدال انجامیده
او در قلعه مختص جسته در اطاعت بسته ابواب خلاف شرع احوال امیر خان که هجرت بخش عالمیانست
ملحوظ منظور بوده جوابهای سخن بایش و کیفیت معامله او را در باب امیر خان از عشرت اکراد برادوست و در زمان
شاه جنت مکان قرا ماج نامی از انظبقه شاهی سیون شده در سلک ملازمان این دولت منظم بوده و شاه جنت
مکان الکای مذکور را که ولایت اورمی و ادوستی پوسته بست با نظبقه ازانی داشته بود بعد از واقعه شاه
جنت مکان که رو سیه طمع در ملک آذربایجان کرده و قایل و غارت اکراد تابع رو سیه شدند شاه محمد پکنامی
از امیر زاده های بادوست بحکم خواندگار بمیر عشیرت و صاحب سنجق بادوست بود و امیر خان مذکور از بلندپروازی
سر با جات او در نیاورده هر چند گاه ملازمت یکی از امرا را بر سر اکراد میفرستاد و متی ملازم عمر بیک حاکم مهرقان
بود و کیفیت او در معرکه جنگی که او را با خفان دست داده او از بند نیافته منقطع گشته با بیر بیک جولاق مشهور شده
در سالی که ولایت جهانگشای شاهی در آذربایجان بلند آوازگی یافته موکب همایون متوجه تسخیر نخجوان و ایروان
بود شاه را لیه بستان اقبال ایشان شاهی آمده اظهار شاهی سیونی و اخلاص کرد حضرت اعلی او را منظور نظر
التفات کردانیده امارت عشیرت براده دست و الکای مذکور را باو عنایت فرموده و ملقب بجهانگیر خانی
سر افراز ساخته الکای اورمی و ادوستی را که از توابع آذربایجانست و در زمان شاه جنت مکان جزو حکومت
آنجا بکی از امرا عظام قزلباش مفوض بود باو مرحمت نموده علاوه الکار قلیلی افزوده موسوم بالقاب علی

استادان سنگر فاعله شریفه دستی از طلا احمر بجبته او ترتیب داده و بجواهر و لآلی ثمین مرصع ساختند
که مساعدی بست چنده گاه دست ارادت بر سینه اخلاص نهاده ملازمت عتبه علیه شاهی و بوسیده
شاهنشاهی میمنود و بعد از انکه رخصت یافته بولایت مذکور رفت از دور رشته و کاروانی باستظهار شفقت و التفات
شاهی و فزونی مراحم علیه ترقی نموده بر تمامی امثال و اقران بمرتبی مایقت و چند الکا از ولایت امرا اکراد
تابع روم بحیطه ضبط و تصرف در آورده در سایه حکام کردستان بلند آوازه گردید و اگر میرزا دای قبایل و
عشایر اکراد بملازمت او تقرب جسته راه خدمت سپردند او خود را صاحب پنج دلشکر و مملکت دید و دد
بخوت و غرور بکاخ دماغ او راه یافت بعد از جنبک جدال اعلی که اردوی معلی در سلماس بود بپایه سریر اعلی آمده
بود بفرجته بوسی سرافراز شد و بندگان حضرت اعلی جهت الیف قلوب فکر یاخان و سایر امرا اکراد که در
صفتان طوایف لشانند او را نگاه میداشتند و الغور بهانه خدمتی رخصت الکا دادند او خود را از جمله خود
جان نثار میشمرد اما باطن بجبته تعصب مذهب امرا اتراک بلس که در صدد بودند عداوت ورزیده سودای استقلال
در سر باد در سودای خاطرش جایی گرفته بود تا آنکه بارکان دولت قاهره عرض کرده که قلعه قدیم اردوی
همدام و اندرس یافته قابل تعمیر و اعتماد بانشانیه و بنده را حصاری که از شر مخالفان صیانت مال و محافظت
اهل و عیال توان نمود لازمست اگر رخصت همایون یابند چهار دیواری در محل مناسب ترتیب نماید حضرت اعلی نظر
برای حال او انداخته رخصت دادند او در سه فرسخی بلده اردوی که داخل الکا مذکور بست در بالای کوه رفیع
طرح قلعه انجا در میانه اکراد چنین مذکور میشد که در قرون ماضیه قبل از ظهور اسلام در همان محل قلعه بود که
بقلعه دم استمار داشته بهرجا قان حاکم تبریز که از اطوار نفاق آگاه و خبردار بود دعیه آنار عصیان
و طغیان از ناصیه احوالش هویدا و مینمود بخدمت اشرف عرض کرد که امیر خان بای از جاده اخلاص بیرون
نهاده هوای عصیان و طغیان در سر دارد و به بخت قلعه بلند اساس طرح انداخته که روزی او را بکار آید
و قلعه ساختن او مصلحت دولت روز افزون نیست حکم اشرف نفاذ پیوست که چون او پکار یکی آفسر عهده بست و
نیک و بد معاملات آنسر حد در عهده اهتمام اوست هرگاه مصلحت دولت قاهره بنوده باید از جانب خود کسی تعیین
امیر خان را از قلعه ساختن منع نماید بهرجا قان حسب الامر اعلی کس نزد او فرستاده اعلام کرد که او دعوی
اخلاص و غلامی حضرت شاه عالم پناه مینماید و در سلک امرای عظام شاهی منسلک گشته ترتیب کرده آنحضرت
هرچند حضرت اعلی او را در دعوی اخلاص و غلامی صادق و راست محل اعتماد میدانند اما از قلعه ساختن او راه
سخن بدو بان کشوده میشود اگر سبب قلعه ساختن او هم مضرت و آسیب او بدین بست هرگاه در میان بر سوالیت
آینده ازین قلعه تا قلعه تبریز دو ایروان معلوم بست که چه قدر مسافت بوده باید هرگاه او را مانع شده پس آنه غلامان

ما غلامان درگاه شاهی که بمحافظت سرحد مامورم چگونه در رفع این حادثه اهمال جایز توانیم داشت و مع
هذا او را همان حصار قدیمی او در می که چند دوزنی محافظت خود و قبیله برادوست توانه نمودن کافیت
اعلی آنست که زمان بدو بان را بخود واگذارد که قلعه ساختن نماید و در خدمت اشرف خود را تهمت
تهمت زده عصیان نکند و این نصیحت بار اکه متضمن مصلحت دولت اوست قبول کند و فی الواقع نصیحت
مشفقانه بود زیرا که بجبته آن قلعه مال حال او بنکال و وبال کشید القصه امیر خان اصلا گوش بدین
سخنان نکرده ملازم پرلو اقان را تحریک او کرد و بنای فتنه و فساد را گذاشت و بقرب جسته راه خدمت پرلو اقان را جست و بنفاق آورد و خود را صاحب پنج دلشکر و مملکت دید و دد
استحکام قلعه و اسباب قلعه داری کوشیده فی الحقیقه جبته خود را سبابا دیار سر انجام میداد و
باعمالی که منافی دولتخواهی بود اقدام مینمود از جمله خان امبال مکری برادر شیخ حیدر که با
حضرت اعلی باغی بود و از بیم عساکر اقبال شاهی در بیورت و مسکن قدیم مجال اقامت نیافته
مبرو سامان میگشت در بنوقت باهت نفرار از خوبیان خود نابو پناه آورد امیر خان او را در قلعه
جایی داده همنشین و جلیس خود گردانیده رعایت مینمود اما بجلد در باه بازی کسان خود را با غراض
اخلاص بخدمت اشرف فرستاده اظهار خدویت و یکجهتی میکرد در وقتی که از اصفهان جماعت
جلالی را روانه میفرمودند و بیرلو اقان حاکم تبریز را سرکرده عساکر منصوره نامزد بود
بودند امیر خان این خبر استماع نموده بارکان دولت قاهره اعلام کرد که مسانند من و بیرلو اقان
غبار نفاری ارتفاع یافته و در فاقت من دعا دشوار بست و لهذا منشور استمالت باسم او در قلم آمد که چون
بمقربان بارگاه عز و جلال لوسته بودی که در فاقت من با لشکری که بیرلو اقان سرکرده آن
نابنده متعذر بست و سخنان غرض آلود در باره من معروض میدارد بملاحظه خاطر او بیرلو اقان را بموجب
طرف کردم حسن خان را که از امرای عراق و مرد هموار روش سلوک بغرض است یقین فرمودیم مبادا
اگر رضا داده نابند رفاقت خان نماید و اگر بجبته موانع ضروری خود نتواند رفت یکی از
پسران یا آقایان خود را با دو سیصد نفر همراه نماید که بکجهتی او نسبت بین دولت بر امرا و
حکام اگر اوظاهر گشته حمل بر نفوذ دیگر نمایند مشار الیه با این همه عنایت و التفات و مدارا و
مواساکه از جانب اشرف بظهور رسید در عصیان و طغیان اصرار نمود بالجمله چون حسن خان و امرا از قرب
بجمعیت پادشاه لشکر جلالی علی گشته از مراغه روانه اردوی شدند امیر خان را اخبار نمودند که حسب الفرمان
قضا جریان اگر خود رفاقت نماید گذاری کرده آماده همراهی نباشد یا از پسران و آقایان باهمی
همراه نمایند که صاحب وقوف معاملات کردستان بوده نسبتی متاهده و محاوره داشته باشند همراه نمایند

ترتیب داده آذوقه و برای قلعه کشیدن از اردو مهیا نمودن
و دوازده هزار سوار مستحفظ

که چرخچی بوده باشند امیر خان دو راس اسپ بر سبیل تحفه بجانب حسن خان و محمد پاشا ارسال و پیغام
داد که آمدن من نزد ایشان بچند وجه متعذر است خلاصهٔ آنها آنکه جماعت جلالی مردم خود را برای ذی
بی اعتدال اند و اعتمادی بنی شایند و هر چند امرای عظام قزلباش رفیق اند اما مراحوصلهٔ آن نیست که
با لشکری که هفت هشت هزار جلالی دران باشند همراهی نمایم ایشان از همراه که صلاح نبینند و چنانچه
من جمعی را متعاقب خواهم فرستاد امرا این ناموافقی و سرکشی را در مدت سفر نپسندیده ندو بخود قرار دادند
که برحوالی قلعه او که بمسافت راه واقع شده نزول نموده او را بهر طریق باشد رام سازند چه بهر کاه امیر خان با
ملوماین دستگاه شاهی چنین پیش آمده هر اسه رود از دیگران چه توقع توان داشت و چه مهم از پیش توان
برد و فرستادهای او کسیل کرده بسخنان محبت آمیز دوستانه پیغام نمودند و اعلام کردند که چون عبور از نگاه
واقع میشود میهمان پذیرفته باشند که بکیفیت درجوار او خواهیم بود و در مواجهه کشاکش نموده به انچه صلاح او باشد
عملی نمایم امیر خان اصلا بآن حکایت التفات ننموده در طغیان و سرکشی اصرار نمود و روزی که مقدمهٔ لشکر
بحوالی انگای قلعهٔ او رسید اکراد بر او دست متکل و مسلح در برابر آمده با چند نفر از مردم جلالی که در پیش
بودند آغاز محاربه نمودند و چون لجاجی پنین دست بازی واقع شده دو نفر از جلالیان بقتل رسیدند و
چنگس از میانه رخم دار شدند چون انچیر بحسن خان و امرا رسید کس فرستاده پیش رفتار را باز کردانیده
از جنگ و جدال منع کردند و به نیم فرسخی قلعه رسیده در محل مناسب نزول نمودند اکراد بعد از رسیدن
امرا خود را بقلعه کشیده ابواب قلعه مسدود ساختند و توپ و تفنگ بمعسکر امرا می انداختند حسن خان مرتضی
و دیگر کسن زداده و فرستاده از نسب آنحرکت پرسید عذری چند گفته ابواب آشتائی مسدود ساخت
و اکراد فوج فوج از قلعه برون آمده هر کس از جلالی و قزلباش که بجهة آوردن اذوقه و مایحتاج بمواضع
نزدیک میشدند دو چار شده قتل و غارت مینمودند اینصورت نگرا یافته رفته رفته پنین لجاجتی جنگ و جدال
قایم شد و محمد پاشا نیز بجهت آنکه چند نفر جلالی در دست اکراد بقتل رسیده بود در مقام غدر و انتقام در آمده
دو سه روز جلالیان بقصد محاربه جوق جوق تا پای قلعه میرفتند و از ان طرف اکراد بدافعه پیش آمده جمعی
زخمدار و مقتول گشته تا کار از رفع و مدار اگذشته مخالفت و عصیان او بمرتبهٔ ظهور یافت جماعتی از جلالیان
که از کشتن کرد حصه یک از محمد پاشا خایف و هراسان شده بودند حضور محمد پاشک برادر طویل و اتباع او دفعه
دفعه روی کردان شده قلعه رفته بسیصد چهار صد نفر از ایشان ملازمت امیر خان اختیار نمودند و بسیاری
از کثرت ایشان اندیشیده برادر طویل را با جمعی در قلعه گذاشت تتمه را قلعهای دیگر فرستاد و رعایت ایشان
مینمود این معنی نیز علاوه گردت محمد پاشا ما دوشده پنین لجاجتی نیز ان حضرت اشتغال پذیرفت و محمد
پاشا

برهنی قسمان قضا جریان که علما در باب کل اکراد صدور یافته بود عمل نموده الکا اردلانی را تصرف نموده و حسن خان
بالضروره و بانتزال توقف نموده حقیقت حال بستاد کان بارگاه سریر اعلی عرض کرده و حسن خانی که حضرت اعلی از زمان شاد
اراده چنین عازم زیارت سلطان المحققین عارف ربانی شیخ زاهد گیلانی بود این اخبار رسیده سای عالم آرای گردیده
بخش عالم اعجاز نبت بران قرار گرفت که جناب اعتماد الدوله قاهره یک و زیر را که رای عقده کشایش مشتبه ابواب دانش
و تدبیر پیرایش فرا اقرای دیده بینش است بجانب اردوی فرستاد که چیده البصیرت نظر بر احوال آنسر حدانه خته اگر دفع فتنه
امیر خان و تسخیر قلعه او بسهولت میسر پذیرد آتش طغیان او را باب تنبیه و تادیب منطفی گردانده الکای او را در میان طایفهٔ
قسمت نماید که در آنجا اقامت نموده همت بر قلع و قمع سایر طاغیان اکراد مصروف دارند و اگر صلاح دولت روز افزون
دران نبوده باشد امیر خان را مستمال عنایت شاهی گردانیده او را از پردهٔ خجالت بیرون آورده خاطر او را از
وقوع اموری که بنی اختیار واقع شده اطمینان دهد و چون بلوا نیز نزدیک رسیده جماعهٔ جلالی را از بای قلعهٔ امیر خان کوچانیده
در الکا که صیفی و اندیستر سالی گذشته قشلاق دهد و پنجهزار تومان رزنقد از خزانهٔ معموره همراه او فرستاده و نیز
که همه فوج جماعت جلالی قسمت نمایند و جناب آصف نشان اعتماد الدوله را از اردو بسیل بجانب تبریز گسیل کرده امام قلیخان
حاکم کارها را سر کرده فوجی از عساکر منصوره فرموده لباس فرستاده که تا رسیدن موکب همایون از ان سرحد
تبریز دار باشند و خود شخصا نفیس متوجه زیارت قطب العارفین شیخ زاهد گیلانی شدند ذوالفقار خان پیکلربکی
تبریز ان حساب لاستعفا عازم حضرت آمدن به پایهٔ سریر اعلی یافته هزار اشرفی در سیل آمده بسعادت ملازمت مشرف گشت
و در رکاب ظفر اقتران بستاره رفته چند روز در سیر و شکار نزول آتاغ همراه بوده و از انجا مرخص شده تبریز ان رفت
و چون بر اقتان حاکم تبریز را امر فرمودند که بر افقت اعتماد الدوله روانه آذربیجان گردد و با بقیه نفرات تفنگچیان تبریز
و با فوجی و خراسانی و اصفهانی نیز همراه کرده بیوسود اوراق تبریز حسبالامر اعلی بر افقت جناب آصفی مامور گردیده
و حسن خان را مراحکایت آمدن اعتماد الدوله دلستنیده در الکای اوجی مل اقامت اندا خته حضرت ظل الله
بعد از زیارت حضرت قطب العارفین و سیر و شکار نزول آتاغ بجانب دارالسلطنه تبریز آمده از انجا از راه علی
و رسی بجانب قراباغ در حرکت آمده قشلاق همایون صدر انجا قرار یافت کجکنه خان زنگنه را در تبریز گذاشته که اگر
اعتماد الدوله را جهة کمک احتیاج افتاده باردوی رفته باو ملحق گردد اکنون خامهٔ سخن پرداز مسود اوراق
تحریر قضایای کرباجناب دستور اعظم رفیق و رفیق او قلم گردیده تحریر حالات آن سفر را که برای العین مشاهده نموده از اطلاعات
و اطناب چهتناب نخوده و مشروحا در رشته تحریر کشیده و الله المستعان ذکر فرستادن اعتماد الدوله حاکم
پیک مبرا و دی و سوانح ایام محاصره قلعه ادم چون جناب اعتماد الدوله آصف صفات از حضرت اشرف دستوری
یافته از اردو بیل تبریز آمده تا ده روز در بلده تبریز بانجام ضروریات سفر پرداخته باتفاق بیرقتان

حاکم تبریز و برخوردار سپک نیس توپچی باشی و توپچیان و تفنگچیان که مرافقت او مامور بودند روانه مقدمه گشته
و دو هزار نفر از جلالیان کرد سپکر و کی قراسعید و آغاجدن پیری بتاخت قراجه داغ رفته بارگشته
به تبریز آمده بودند همراه گشته و در راه خان امیر ولد غازی سپک گرد که حاکم سلماس بود و اولیا سپک ولد کوز
سیفالدین قوم او که حاکم ارنزل و سوماي بود و طی گشته بتاریخ روز سه شنبه بیست و ششم شهر شعبان داخل
اورمی شده و روز دیگر بپای قلعه رفته حسن خان و محمد پاشا و امراء عظام رفیق ایشان که در حوالی قلعه
نزول داشتند بهستقبال مبادرت نموده با یکدیگر ملاقات کردند و جهته ترتیل مکان مناسب که از یورت امرا
بقلعه نزدیکتر بود جستجو فرموده فرود آمدند روز دیگر یکی از علاوخان را باتفاق ملک آقا محمد طوجی که با ایشان
طریقه آشنائی داشت نزد او فرستاده بعد از تفاصیل مشفقانه خیرخواهانه تکلیف کردند که در عرض قلعه با یکدیگر
باو ملاقات کرده باذ الصغیر او اطلاع یابند بنوعی که مقتضای خیر اندیشی بوده بهت عمل فرموده خاطر رسیده
او آرام نخستند زیرا که غرض از فرستادن اعتماد الدوله که از ارباب قلم و مرد دولتند صلاح اندیش است
خورنج داده و خشه نزاع نیست و امیر خان قبول ایمنی نموده از قلعه بایین آمد و جناب دستور اعظم نیز با جمعی از خانان
بحوالی قلعه رفته با او ملاقات نمود و لفظاً با یکدیگر گذشته از مرباب خان بمیان آورند و امیر خان ظاهرا اظهار
اخلاص و غلامی حضرت اعلی شاهی ظل آلهی کرده چنان نمود که از اطوار محمد پاشا و جلالیان توهم نموده نتوانستم
بایشان ملاقات کرد و آنقدر وثوق و اعتماد بر حمایت و معاونت حسن خان نداشتم ناچار در بین چاردیوار
محصن نبودم و محمد پاشا محصن مرا بمثابه ساخته مرا بمخالفت حضرت شاه بدنام کردند و طمع در اموال من نمود اکنون
بالجمله آنست که خدام عالیمقام مشغل عذر تقصیرات من در خدمت اشرف شوند و اگر صلاح و رآمدن پایه سریر اعلی
بانسد می آیم و اگر دین ستان مرا از این تکلیف معاف دارند یکی از پسران خود را با پیشکش درخور بخدمت عالی
میفرستم در ایام مجاورکه رامات نصرت آیات به سلماس آید بدرگاه عالم پناه می شتابم و جناب اعتماد الدوله متکفل
مهمات او شده قرار دادند که جماعت جلالی را از آنجا که جا نیده بهمان دستور ایالت ماوراء سلم دارند و درین
وقت تکلیف آمدن او بپایه سریر اعلی نموده بفرستادن پسر و پیشکش اکتفا نمایند مشروط بر آنکه چون خبر عصیان
و قلعه بندی او با طراف و جوانب رفته بملاحظه دوست برون آمده با خیل و حشم بامراء تقرب ملازمت
تواند از کرامت ادوره ولایت کردستان انتظار یابد و گفتگو قبول نموده قرار دادند که روز دیگر محمد پاشا
الدوله بانسد و بعد از ان اعتماد الدوله و امراء از قرابلاش بقلعه رفته روز دیگر محمد پاشا او بفرستد و بامراء عظام آنچنان
نموده از جانبین ملوازم رسوم و عادات برداز نمودند و پسر اپیشکش رفیق اعتماد الدوله نمایند که بپایه سریر اعلی
روانه بعد از گفتگوی اینمقدمات از یکدیگر جدا شده هر کدام منزل خود معاودت نمودند روز دیگر جناب اعتماد الدوله

بپایه سریر اعلی رسیده که

که در سر منزل

اسباب ضیافت بزرگانه ترتیب داده مجلس عالی آراسته امراء عظام قرابلاش را طلب داشت و چون امیر خان از صحبت محمد
پاشا و جماعه جلالی تحاشی مینمود ایشان را طلب داشت و منتظر آمدن او بود و چون اثری ظاهر نشد دیگر بار داداقا
محمد طوجی را طلب او دستاد ند از اطوار او چنین معلوم شد که آنچه در روز پیش مکنیت محض چاپلوسی و حیله اندوزی
بود با طنش را از آن خبری نیست و امروز خلاف انها بظهور می آورد مجملا بعد از قیل و قال بسیار در جواب گفت که
جماعه اگر اد میگویند که ما را اعتمادی بامراء قرابلاش و جلالی نیست و اگر با ما در مقام عذر و رآیند از اعتماد الدوله
که مرد و تا چک و اهل قلعت چیزی آید ذع امن نستده اند مجملا گریبان خود را بدست شما نمیدهم اگر فرستادن
یکی از پسران و پیشکشی قناعت نمایند خدمت میکنم و همراه خواهم بارداده خود بدرگاه معلی بیایم والا در بین حصار
غلامروه بر قلعه داری جاده نمارم مجملا جنت با لین خود را طاهر ساخته مهمات و استحکام قلعه مزور گشته سلوک طریق
جاده و استکبار اختیار نموده جواب سرپیچ فرستاد و جناب اعتماد الدوله و امراء عظام در صدم امیر خان مشورت بلیغ نموده
اینقدر مساهله در معاملات او جایز ندانستن اصلا مناسب دولت قاهره ندیده چه با وجود انتشار خبر مخالفت و خلع ید
او در آمدن جناب دستوری که وزیر اعظم و معتمد علیه دولت ابد قرین شاهیست و بی نیل مقصود بازگشتن منافی مقاصد
عظیمه بود از اینجهت خاطر از محاصره و قلعه گیری قرار گرفت و حقیقت حال بپایه سریر اعلی شاهی عرض نموده
شروع در محاصره و سر انجام قلعه گیری گردند قلعه مذکور بر بالای کوه بلندی پر سنگ بیکبار چه طولانی کم عرض واقع
شده که سطح آن گاه و بنا لسته در طرف جنوبی و شمالی دره عمیقی هست که از بر آن بالا خبر دبان خیال توانند
رفت از غایت ارتفاع استیلا بحصار نداشته و حصار کرده اند از دو طرف دیگر که عرض قلعه هست و حصار کرده اند
طرفی تخمیناً یکصد ذرع باشد طرف شرقی آن بر بلندیست و بحبال اتصال دارد و حصاری که مضبوط ساخته یکدروازه
دارد و غربی آن که زمین نزدیکتر است دو حصار دارد و در جانب جنوبی حصار پایین دروازه ساخته اند از آنجا تا
پایین راهیست در میان سنگ در غایت تنگی که عبور یکسوار از آنجا دشوار است مجملا سیه پیش بردن یخ دو طرف
شرقی و غربی میسر نیست و در جانب شرقی آن چون از پای حصار تا لب تیر پرتاب سنگ و بعد از ان خاکست و
ملاحظه آنکه در خاکریز میتوان نزدیکتر قدم تخمیناً بلکه پنجاه قدم نزدیکتر از دروازه در کنار دره برجی عظیم در کمال
ارتفاع ترتیب داده اند لحقیقه آنهم قلعه ایست که مابین متصل شده و مستحفظان بران گماشته اند که تا آن
برج بدست در نیاید محالست که سیب بپای قلعه توان برد و آب قلعه از چشمه ایست که با آب باران پر میشود و اما
در میان قدره در جانب شمال در جانب دیوار قلعه چشمه آب قلیلی هست امیر خان در زیر آن چشمه حوضی بمقدار ذرع
قواره چهار ذرع عرض و دو ذرع و نیم عمق ساخته که از اول شب تا صبح پر میشود و در روز صرف شرب خواص اهل قلعه میشود
و بر روی حوض کنبد آجر آورده پشت آن را با زمین هموار کرده اند که از بیرون ظاهر نشود و آن را سوئی میسازند

و کنجه محافظت آن حوضخانه برجی در جنب دیوار قلعه ساخته راه رو دی بکهنت آب برون که بهشت پایه بالا میرود
ترتیب داده اند و راه آن بر مردم هیچ رونی مخفیت و فی الحقیقه آن برج قلعه ایست که در خارج قلعه واقع شده
مابین قلعه اتصال دارد و در جانب دره جنوبی برج دانی در جنب قلعه ترتیب داده اند که در زمستان برج و بارو
چهار ذرع و حوضی در زیر آن ساخته اند که هر چه در تابستان از برج و برف آب شود در آن حوض جمع شود و اوقات
قلت آب کار آید و این کنجه از غایت متانت و استحکام بسیار عالی و بنوعی قائم که تا قیامت
می ماند و راه آن نیز طریق راه سولق بر مردم هیچ رونی مخفیت کنجه قلعه ندارد و مشتمل است بر برج قلعه یکی اصلی و
قلعچه پایین دیگی سولق و دیگی بولاق و دیگی برج بزرگ قلعه که اندکی رشته هرج و کمال استحکام که شکل تیز کام او دارد
و اطراف و سورچه خیلی امور در میان محال میباشد و اقتدار جناب اعتماد الدوله نوقر عقل و دانش کنجه برا قبال همایون
کرده که مدت بیگانه و تسخیر آن قلع اندیشه نبوده بر امور قلعه گیری مشغول گشت و درین اثنا خواجه زاده با قصد نفر از دهکده آن
مانده ران نیز از جانب اردوی معلی با قبال صفدر قلی بیگ بکمک رسیده و کنجعلیخان حاکم کرمان نیز که در
تبریز بود با قشون و لشکر آذربایجان بکومک نامزد شد حسن خان با بعضی امرا که بر اطراف او آمده بودند و لشکریان
اصفهانی بجانب شرقی رشته و جانب غربی را که طرف قلعه مابین است بهر او دو افغان و امرا قبیله او و لشکریان
عراقیان و باقی قزلباش طرف دهکده این تبریز را با امرا و سلطان بیگی و میر ایل سلطان سپین سپهر بجانب جنوبی
بجانب قلعچه بولاق فرستاده و محافظت قلعه مابین بعهده کنجعلیخان نموده و لشکریان مانده را با صفدر
قلی بیگ و قورچیان بیگی بجانب شمال که برابر سولق است فرستاده و بر جوار دو بیگ آنیس را مقرر داشته
که دو توپ بزرگ و یک بالیز ترتیب دهند و افغان سلطان بیگ لی بجهات توپخانه و سرکاری توپ تعیین
فرموده و بجانب الوف توپ کوچکی که در قلعه کوه جلیس بود بکشی از دریای سلماس آورده در سیه چین خان
در برابر برج نصب نموده و محمد یار اردو خول اجتماع ضعف قلب و بیماری طاهر کشته خود از خدمات معاف
بود و امر همچی از جلایران بکومک هر طرف تعیین نموده و سلح بجهار از قوتان تبریزی که بجنه مدد و خرج جلایران آورده
بودند در سایه اجتماع فراخور حال قسمت نموده بجهت هر جا که قشلاقی در رشته و تعیین یافت و صاکر منصور را
طرح قشلاق انداخته خانم اقامت نصب نموده و هر کدام بکه سر کار خود در رشته امیر خان جوان از اجتماع غریب
در شبکه اضطراب افتاده و مکرر اگان کنجه بنیت اعتماد الدوله در خواسته و اظهار علامت میل بیش نموده و خواست که
بطالبت بحصول شرف بیجا عت از خود و رکنه جوان مکرر مکرر نه نیت او ظاهر شده او شخان روی امده و او موقع
قبول را نیافت با هجوم در مدافعه و قلعه داری کوشیدن گرفت چند نفر از میرزاده های برادوست خود را از قلعه
انداخته شاهی سپیون شدند و هر کس از قلعه می آمد تقریر میکرد که مردم قلعه از قحط آب در عذاب اند زیرا که در حوض

آب حوض کم شده و آنچه مانده عفونت بهم رسانیده و ازان بخار ها پیدا میشود و مدار آب اهل قلعه بآب باران است
که ظرف خواص قلعه تحت می نشیند و چون سولق در خارج قلعه است نقب بزیر آن میتوان برد و هر گاه
سولق مدت آید زیاده از سه روز اهل قلعه نمیتوانند نمود و خواستند و قلعه داون چاره ندارند
چون این سخن در نظر عقل پسندیده و همه و همت مصروف این امر داشته اهتمام در بدست آوردن سولق
نمودند چاه و جوی را که در ان سولق کار کرده بود و سر چشمه را امید انتشاء آورده نداد و مقصد شد که تا کجا و از چند
درجه نقب بزیر سولق رود و سر چشمه را بدست آورده آب را از حوض گردانند و استاد ان جا جوی دیگر از
اطراف و جوانب حاضر کرده اند و رفیق او ساخته اند و شروع در نقب زدن کرد و حسن خان و امرا
عظام نیز از طرف دروازه شرقی سپاهیانه نمود تا زمین خاکی بود جرزه پیش رفته و چون بسنگ سیاه
بنیاد بافته در دو طرف می چیدند و خاک از دهانه آورده بر پیکره و نه که چه گونه سر بوشیده ترتیب دادند
بدین وتیره پیش میرفته و پیرو و اقتدار نیز از طرف غربی که جانب قلعه مابین است که سرابالایی دارد
بدین شیوه عمل مینمود و هجا که اگر از سر شب تا صبح بر سر سپه چنگهای مردانه میکردند و دو مبدم
از بام برج اگر او بام اهل بکوش خاریان میرسید و گلوله تفنگ بسیار میکرد بر سر اهل سپیه می بارید
دو سه مرتبه رو رنسپاهی امرا ریخته چنگهای مردانه کرده و خاریان نیز مردانه پای ثبات استوار داشته
در مدافعه میکوشیده و از جانبین جمعی زخمدار و مقتول میشده نوبتی سپیه نقت الله سلطان صوفی گرد سیه
سپیه حسن خان بود و ریخته چنگهای مردانه از جانبین واقع شد اگر او هجوم نموده گرد اهل سپیه شوند بیخبر
از نمودیان در دهنه سپیه در عقب گیگ کشته تفنگ اگر او را مجال و صول نداده و هر گه ام کشته شده دیگری بجای
او استاده و در آنوز از نگی اهل سپیه مردانگیها بظهور آمده اگر او کاری ساخته بقلعه بازگشته و از زمره
خاریان صفت هشت نفر مقتول و دوده پانزده نفر مجروح شده بعد از چند روز مردمی که از قلعه بیرون می آمدند
تقریر میکردند که در ان چنگ از اهل قلعه تا هشت نفر مقتول و سی چهل نفر زخمدار شده و بودند و توپ کوچک
که از قلعه گرمتی آورده و در سپیه حسن خان بریخ بسته بودند بعد از بیست روز بگیگاه و که آنرا در جلو برآن برج
واقع شده و هنوز چنان نشده و بوکه بر این صعود و آن نمود چون صدراه قلعه بود حسن خان بگاه و سری و فی ارای دانسته
تیر رشهوت اعتماد الدوله افروزی و بخشش بران برج نموده و بودند و نفر از یکه جوانان بصعود آنجا شتافته خود را بالا
رسانیده چند نفر از ایشان در بالای برج بتفنگ خورده به پایین غلطیده و دیگران ناچار رخت گریز بسپیه و کسی اراده
صعود نکرد و چند کس که رشته بودند خود را بپایین انداخته و دو نیت نفر که از جمله ایشان حسن تفنگچی بود بسپیه
رسیده و بودند و جا بجا توقف نموده شروع در کندن نایک برج کرده تا نصف شب همچنان بتفنگ مردانگی

در نصف شب گردان هجوم نموده قبل از پس سرایشان در آمده خنک شمشیر در چوسه از بالای برج و قلعه گلوله
خنک جاریه و از اینجمله مردی بخانمان میر سیه غارتیان نیز دست از کار و کارزار نداشته مانده باز گردیده و جوا
نان و لیرو مردم کار آمدنی از حسن خان و امرا درین نوبش ضایع شده و بسیاری زخمدار گشته و حسن خان
ازان جلادت جلاله خجلت زده و پریشان حال گردیده جون امری واقع شده نوبت جناب اعتماد الدوله را خاطر
تسلی داده چون در عالم سپاه گری تسخیر قلعه لی اینها نمیشود و در بین اسپستا جاه جولی که سر حشمه را میدانست تم
خنک خورده متحول نشد که دیگر جاها جوابی نمیدهند که نقب را کجا م طرف روند بالضروت هر جنه
که نقب پیش میرفت سوراخی پیدا کرده علاجی نقب میکردند که روز معلوم شود که یکجا رسیده اگر او از قضیه
سولی خبردار شده از فضای آلتی درین دو سه ماه زمستان میزا صلوب و باران نباریده در حوض آب تمام
او جنان در شکوه اضطراب افتاده و چسیدن آغاز نهاده و نیم شب بر سر نقب ریخته با همگنان مانده زدانی و صفر قلی
بیک و دیگر جان بکنی که سر کار و کنمان نقب او بودند خنک در چوسه خنکهای عظیم میکردند و صبح شبی از محاذ
اتمودکی نداشته و فرصت کار بکار جوابان نمیدادند و در عرض سه ماه کرد رمضان و شوال و ذی قعده مانده بدین
دیرو زده خورد میشد دو سه مرتبه از خورات و اطفال قریب هزار نفر از قلعه بیرون کردند و انجا قلعه بالعکس زان
خود را بحوی آب رسانیده و اگر دو سه روزه گذشته تو بکه آب نخورده او بودند و امیر خان و همگی اهل قلعه همت بر مخالفت
سولی گماشته هذای و از یکدیگر نمیشدند کار نقب بدو سه ماه کشیده و راه سیر جمعه برده و منیژه جناب اعتماد الدوله را
نخاطر رسید که از روی زمین سیه بر بالای سولی رود کنید سولی را سوراخ نمانده و قوب بزرگ برخته شده
او بگذرد بت و پنج من سنگ میاندازند و لیزا برد و ابارزه دبان پایه را هر دو آب بسته بودند آنرا فرو و آنرا که
روی آن گشوده و گشته مردم قلعه سولی آمده نمیتوانسته بودند نقب بران دو زیر زمین بر بستور در کار بوده
و بجنان حساب الفرجه و عملمنوده و امرا پاره کی و مقدم و صوفی مقرر شده که دست از سیبا خود نبرداشته بر سر نقب
سیه آمده و حسن خان نیز مقرر شده که آقایان و خویشان خود را در سیه بر سر سولی آورده و امرا عظام حسب الفرجه
عملمنوده جون محل اقامت جناب و سورتی تا توجانه و سیبا نه کوره راه دور بود و جمعه روز آمده رفت و شتر
میبود از غایت اجتماعی که در تسخیر قلعه سولی داشته جو بجانه آمده و جت و کتب در سیه او توجانه بسر برده و
همه روز از صبح تا شام فرو انجتن توپ و محافظت سیبا قایم میشدند و شب نیز فرو نمیشدند یعنی بهر یک ایام که
دوچار منیده صبح حافظ آن میکردند و اگر تقصیری شده بود صاحب التقصیر را عتاب و سرزنش مینمودند
و جون اهل قلعه و مقام امرا را در تسخیر سولی که جانب مردم قلعه او بابین مرتبه شاه و کره و نه بیک بابس که از
شب میکنشت جوانان جلد اگر از بکلول و صلح بر دون آمده در سر سولی خنک آغاز نهاده و داد و دی میدادند

و از انطرف مشاغل امر فرو نشده بود در روشنایی مشاغل بعضکیان بمحافظه گردان میپرداختند و هر شب جمعی
از طرفین مقتول و زخمدار میشدند و گرگو و مغاره کو بود مشرف بر بام سولی اگر او از زبان مغاره و نفعی میبرند که تا آن
مغاره و آمد از آنجا با غارتیان نگذارند سیه بر سر سولی می آورند مجاره نموده و مانع شوند بعد از اطلاع قرار یافت
کر پیش از انکه اگر او مغاره را متصرف شوند سی جهل نفر از غارتیان قزلباش و بعضکیان خود را مغاره را سایه و از
محافظت نمایند سی نفر از گرجوانان سرکرده غارتیان امرا و بعضکیان منتخب شده روز روشن مردانه
و اران سی جوان و لیرو مردانه از دهنه سیه با مغاره و از برابر قلعه دویده خود را بمغاره رسانیده خشته مردم قلعه
خنک نسبیار انداخته زیاده از یک کس درین دویدن ضایع نشد اما جون شب شد امرای عظام تا نصف شب
بر سر سپاهای خود استاده و محافظت مینمودند و بعد از نصف شب جا بجا گرا و ده و جوق جوق بر دون آمده بکمک قزلباش
با او آمده با اهل سیه خنک در چوسه شده و آمد و رفت راکوچه مشغول ساخته و جوق دیگر از راهی که در زیر مغاره ساخته
بودند بر سر مغاره هجوم آورده با اهل مغاره مجاره نمینمودند مردم مغاره تا گلوله خنک و تیر و آتشها گرا
خنک کردند و مجال دخول بدیشان نداده و بعد از انکه یراق ایشان آخر شد و تا ده نفر ایشان ضایع شده
نزدیک بآن رسیده بود که گردان داخل مغاره شوند ناچار شده و بهت نفر دیگر دست بشمشیر برده خود را
از مغاره بمیانه گرا و انداخته که خنک بر دون رفته و اهل هر کدام تا خیری نباشد خود را السوت بسپها
رسانند مشت نفر از انجماعت زخمدار شده بر دون آمدند شش نفر کشته شده و نه نفر را گو یکی بعضکیی اصفهانی و یکنفر
مازیکی بود زخمدار کرده قلعه بردند و امیر خان از مرا تی ایشان تعجب نموده و راضی بقتل ایشان نشده و جنگ
مجاریه نموده بعد از انکه صحت یافتند بر دون فرستاد و قریب بصبحی انقضیه ظاهر گشته احباب و قشیلان را گرا
مغاره افتاده بودند دیدند تر نزل تمام بحال غارتیان راه یافت و جناب اعتماد الدوله غایت متاثر گشته با مرا
مقدم و بازکی و صوفی جناب آغاز نموده تهدیدات فرمودند اما در عالم سپاهیگری در رفع شماتت احد اغماض
بعین از ان قضیه نمود و زیاده از حد روز و کار خود اهتمام میکردند جهل نفر از غارتیان استاد علوفه مازیان
حسن خان از غیرت و مردانگی سنگه بداشتن مغاره شدند اراد کار نشستن کردند جناب اعتماد الدوله در
تجویز آن بسر بوده و از قضیه شب گذشته اندیشناک بودند حسن خان بمبالغه تمام متقبل شده گر خود را شب با سعید
کرس نایاب با بس انجاعت داشته بمحافظت مغاره بپردازد جناب و بستور اعظم طوعا و کرها رضا داده و قوچان سلطان
بیگلی و امام قلی سلطان امور از تیر متقرر و گشته که با قشون خود از شب امداد حسن خان نموده و با سلطان
وجب الاتفاق پسر او و نفر دیگر از غارتیان معین شده که مجموع پنجاه نفر باشد تمام بخط و اسباب و یراق
ضروری خنک و ذخیره چند روزه با آمین خانیسته بالا دویده خود را مغاره اندا خشته گرا و ازین دلیر

مساقو تنگ نفسی کردانید و عرصه ولایت را هم از وجود ایشان خالی کرده نام جلالیرا از روم برانداخت
و همین سعی و اهتمام مراد پاشا حسام سلطنت و پادشاهی آل عثمانرا از تزلزل افتاده بود و ذکر احوال و وقایع متزلزله
وجون از اتمام مراغت بافته که بهمت پادشاه جهانگیر از چنین خدمات اورا اصلی نگشته همان موذی اما بعضی
از اضداد در مقام تضییع او و آمد و آمدن جلالیرا بایران قرین بش از سوی تدبیر او شمرده پادشاه خاطرنشان کرده
که آنچه از مراد پاشا واقع شده موافق مصلحت وقت بوده از تعظیم امور مملکت دور نمیشمرده چنانچه سلطان احمد خان
خود بمراد پاشا نگفته بود که ای لله سعی بسیار در دفع ارباب عصیان و طغیان کردی اما خوب واقع نشد که دوازده
هزار سپاهی جرار و نخبهٔ جلالیرا بلشکر دشمن محی ساختی و بعد از انبساط و اقتدار آنها را بمسافت دور براندختی
انظمه نمی بایست کرد بلکه عموم آنطبقه را بانواع عفو و بخشش داده خاطر اشتاز اطمینان می بایست ساخت تا کرد
معدودی از سرداران اعتماد کرده میرفتند اما عموم سپاه که از کشته شدن اطمینان می یافتند ترک او طاعت
منکردند با الجمله اضداد مراد پاشا خصوصاً مضبوط پاشا که پیکر بیکی دیار بکر بود و دران سرحد اسباب بلندپروازی
سرانجام میداد و آرزوی وزارت و سرداری می داشت در مقام استمالت جلالیان در آمده با مراد و سر
داران آنجماعت استمالت نامهای پراکنده روانه ساخته مادون روم و لالت مونو بود و سوای محمد پاشا و قرا
سعد کر نظر بر گردانده اخته امید نجات نداشتند سایر قوم بمدیده و افسون رومیان فریفته گشته دل و کر
کون کردند و چون در روم کم و بیشی و خودرائی برآمده به تباهکاری معتاد شده بود بتدریج قرین بش همین
معدلت همایون شاهی هوای نفس خود عمل منقبه انشمرده از سلوک ناپسندیده محمد پاشا تیز آزردگی داشته بدین
روم راغب شده و بودند الفقه اول کسی که از جلالیان سالک طریق فرار گردیده بآغاجه بن پیری بیگ در البستانی
اوشنی قشلاق نموده الهای نه کور با نامزد شده بود با نصف کس بجانب کرکوبه رفت و چون خبر فرمن
او بوضوح پیوست جناب اعتماد الدوله با سایر جماعه جلالی بمکان شده با محمد پاشا در باب تعقیب جلالیان مشورت
نمودند مشارالیه گفت که گاهی محمد که همقصد پس دارد و منظفه قرار دقته انگیزی همت و از دیگران خاطر جمعیت بدین
کفیل جمله ایشان میشوم جناب اعتماد الدوله حقیقت حال بحضرت اشرف عرض نموده حضرت اعلی رقمی مرقوم و فرستاده گاهی
محمد را مستفتای پادشاه نامه نوشته داده و مایه داشته و حکم عالی با هم جماعه جلالی نمایند و بموجب مضمون
انگاه ایشان مردم غریب اند و بایران ولایت آمد همان ماشاء الله تدبیر ولایت توقف دارند ما در لوازم مهمانداری
تقصیر نداریم و هر گاه میل رفتن داشته باشند مانعی نیست انگاه چه همانجا آمدن بلد اوست و رفتن باجازت ما بآنهم
منعی نیستیم هر گاه از آمدن و رفتن دارند از جانب ما مرخص اند صلابه و ظاهر فرار نگذارند که سبب او
اهل عالم را اسباب طرح رسد که از طایفهٔ قرنبش خوفناک شده رقته اند و موجب بدنامی ما گردد و گذاشتن خاطر همان

جمع نموده چون شب شد بار گاز شب گذشته بیرون آمده از خندق طرف جنگ در هم شده و درین شب جنگ عظیم
فیمابین بوقوع پیوست و حسن جان و امرا لشکر بن از بیرون و اهل حصار از اندرون تا طلوع صبح خبردار نبی بجا
گذارده جنگ بدوال قایم داشتند درین شب اکراد بایوجو سعی بسیار بکاری نیامده خاسر و بازگشته و غازیان
مردانه وار حصار را نگاه داشته و چند نفر اکراد که تا قبیح از سولق آب میگذشته بزخم توپ بالمیز و توپ خندق
نابود میشده تا آنکه آمرا لشکر از سر حوض سولق رسانیده و سر حوض را سوراخ کرده و از ان سوراخ راه
آب را دیده و پی بسر چشمه برده و اکثر بارو حوی گشته تحدر و از میان نقب مردم بیرونی جنگ کرده و اراده
داشتند که نقب را بسر چشمه آورده آب را منصرف شوند امرا عظام و رؤسای شهر زوی مجدوقت طرز سولق
کابلیرا بر انجا بخیه آتش زده کاه و دود کرده جماعت اکراد که در حوض خانه بودند تاب توقف نیاورده از دود
خود را بیرون انداخته بمکمن و مردم اهل نقب خود را مدبدون انداخته حوض سولق را متصرف شدند و راه آنرا
نادوده بدیه بالا رفته گشت و کل مسدود گردیده و در آن روز غای عظیم در بالا بین قلعه واقع شده و اکراد جنگیای
مردانه کرده اما هیچ اثری بر سعی ایشان مترتب نگشت و سولق سخن اولیای دولت قاهره گشته محافظت آن
در عهدهٔ همکنان مانده اقای شده امرا هر یک بسپای قدیم خود رفتند و جناب اعتماد الدوله نیز از سیه بنزل خود
رفته دو روز قلعه نایزده و روز نایب متصدی حوض نزدیک قلعه قناعت کرده و امیر خان و چند نفر از خواص او آبی که در
قوانق زیر قلعه بیخ بهم میرسید روز گذرانیده و از غایت تعصب اصلا در مقام استیمان نشده همچنان در قلعه
داری بسکوشیدند چنانچه آب از بندگان خدا باز گرفتن پسندیده کار گاه الهی نمیشد و هر چند آنطبقه بر باطل باشند
اما حضرت باری تعالی که پروردگار کار گاه انام و اصناف بنی آدم است بر بنا و عیبان و ضعفای قوم رحم کرده و باران
عظیم باریدن گرفت و تا چهل روز گاه و باران انقطاع نیافت و چنان آب در قلعه بهم میرسید که اهل قلعه با شش
ده از آب فی نیاز گشته و سعی و اهتمام کرده عرض سه ماه و در تسخیر سولق واقع شده و با نجا و صفت کس از جوان خود
ضایع شدند نیافته بود و چون دفع قدیر بستاری تدبیر از اندیشه خود بیرون نتیجه بران مترتب نشد امیر خان
قلعه خاطر از آب جمع کرده و در قلعه داری بیشتر از پیشتر کوشیدن گرفتند چون در بای قلعه جمعیت جلالیان بی تحاشی
بنظر نگاه روی نهاد اکنون مناسب سخن آنست که رجعی از احوال جلالیان و عاقبت کار ایشان و وقایع متسلسله
که در اواخر این سال و قوع یافته گذشته گاه گذشته شرح تحریر قلعه را جوا[ل] سیر خان در طی وقایع سال آتی

سمت تحریر یابد انشاء الله تعالی ذکر احوال طایفهٔ جلالی و مآل کار ایشان ساجا بسمت گذارش یافت
که چون مراد پاشا در خفای او روی اراوت بالطای قرنبش آورده و داخل ممالک محروسه شاهی شده و مراد
پاشا در ولایت روم تحقیق افواه جلالی پرداخته در بدیت او در آمدن اتباع انطبقه استمالتهای کرده و بوعده

فوت جایز نیست بعد از ورود این خبر سعادت جناب اعتماد الدوله جمعی حاشیه جمع سرداران چغیر اطلاع فرمود
مضمون این عنایت نامه را میرزا خلیل خان اطلاع داده و قرار دادند که هرگاه میل رفتن دارند باید
که قشلاقیه رواله شوند و مجموع الخطه از رفتن ابا نموده و تسفق الفظ نگفته که تا باین ولایت آمده ایم غرق
بکرم و احسان شاه عالمیان شده و بفراغت روزگار میگذرانیم سبب رفتن چیست جمعی سپاه و لشکر که این حمل کرده
ما شر مندهٔ احوال ایشانیم اگرچه از این مقوله حکایات بسیار کرده شد اما بر دوی مخالفت بروی کار ایشان کشیده نشده
بود و اندیشه قرار در خاطر صفا و کدورت از لوح ضمیر محو و پاک که همواری او بیوفا گاهی داشته ادمی یافت پریشان خاطر
و بد مزاج شده و به تکلیفه بد زبانی آغاز نهاده و دست بدایت بدرمان او فات چند نظر از ترکمان باشیان تا و
هزار کس با هم اتفاق نموده از راه صلاح پس و الیان بجناب ولیه بکر تحریک نفوذ پاشا فرستاده و اینجا عبث
ملاحظه حق نگذارده دلی کرده بمضرت مالی و جانی پاشا مهمی از جایا غیر ساخته و بعد از رفتن ایشان محمد پاشا از پای قصد
کج کرده بهانه عتاب خوردن به بهانه او می رفت که چند روز در شهر تماشا کرده خود مشغول باشد اما بسخن اهل حسد
میکرده و برای خود حمل سیئه از ضعف و ناتوانی قوت ضبط در بلاد و تردد نداشت و جمعی که از راه آزرده و بودند
مثل حسین بیگ زاده و دلی محمد و قوا بایش ملوک باشی و غیره ذلک را خباب اعتماد الدوله بسمال
ساخته صیت عزت و نوکری خاصهٔ شریفه بموسوم ساخته در پای قلعه نگاه داشته یراق و خرجی عنایت فرموده
چند روز که پاشا در شهر او موانعی بیکدیگر از نقرار خاطر خان خاصهٔ او از راه مذکور رفته و در رفتن ایشان
تعلل نشان او بود که ابراهیم آقا وکیل پاشا که محل اعتماد او بود با بعضی از مقتضیان کس اراده رفتن نموده و طوعیه خاصه
پاشار اصاحبی کرده و از راه صلاح پس روانه شده پاشا از رفتن ایشان خبر یافته بادویت سعید کس از
خان اعتماد دیگر از وجه اغفیه سوار شده و اراده و تعاقب ایشان نموده و چون بدیشان رسیده ایشان را
اماده حرب و قتال گشته و کس نزد پاشا فرستاده که چون نمک تو خورده ایم محاربه بر ما حرام کرده و چنار را گوله
آتش که بازکردی و الا بضرورت بحرب و قتال میپردازیم چون پاشا طاقت مقاومت نداشت باز گشت
اما از تعاقب در راه ولی ابدا می بسیار صدمه و یافت اسب و شتر و احوال بی نهایت از قوقیان و تجار و تسرد دین
که بجای قلعه می آمدند که قشلاقه چون خبر رفتن ایشان و بردن اسباب پاشا بجای قلعه رسید جناب وزیر
اعظم یکی اسپ خوب بجهة پاشا فرستاده و مصالحه نموده که دیگر او بدن او در شهر مصلحت نیست سپاه از
بقصد جلالیان و خازمان و حدری آزرده لایقی آنکه کوچ کرده بجای قلعه آید شنبه چهارده روز از نوروز گذشته
بجای قلعه آمد ضعف بجگر او نموده بعد ده و اشتهای آذوقه نماند و بعلاجات تر کانه حمل میشود و در معالجات
دنیا غایت حریص بوده و قرار موت بخود نمیداد تا آنکه مرض بر او استیلا یافته در او اخر ماه صفر فوت شد

و خواهر کلان امیر خسرو صفا وزیر شده شد

بعد از فوت او تفرقه کلی در میان بقیه الجماعت روی داده و هر کس بطرفی رفت تیک و بد از ملوک باشیان
خازمان او و دولت سعید کس کماهی دنیا و ولایت نمانده چون و ارثی نداشت نواب کامیاب اشرف جمیع
اموال و اسباب او را با اسب و شتر و خیمه و خرگاه و مرصع آلات و زر نقد اشرفی شاهی که تخمینا شش هزار تومان
میشد بقرا سعید عنایت فرموده و بعضی از مردم محمد پاشا علاوه بر خاصه شریفه اختصاص یافته و خواه مردم
قرا سعید و خواه گچ محمد و غیره ذلک زیاده و از نافصه نقود و نیاوایت نمانده در این سال امان پاشاه نظر سلطان
نگی که حاکم جام بود و از رنده بجای قلعه قایم داشت بمرتبه ایالت و خانی رسیده و حکومت مشهد مقدس صفی
بدو مفوض گشت

ذکر وفیات از اعیان شاهی که در این سال سر در نقاب تراب کشیدند

اول عمهٔ اعلی شاهی جناب مریم سلطان بیگم بیه شاه جنت مکان که در خانه خان احمد والی گیلان بود در اصفهان
بجوار رحمت الهی موسوم و بتجهیز و تکفین از زر و لوازم آن الک جهان حضرت اعلی و بمشیره و اجانبه اش بنت
سلطان بیگم و عمه اش خان بیگم که از ممدات این دولت است رسید و حضرت اعلی تاسف بسیار خورده و فاتحه
سلطان متولی روضه رضویه را که دارد و بود مقرر داشتند که نعش مطهر آن مریم عهد را بدو جنة مقدس نقل
نمایند و مشار الیه بدین خدمت قیام نموده و در جوار آن روضهٔ مقدس مدفون ساخت دیگری میرزای عالمیان
میرزا محمد شفیع است که شمهٔ از احوال او گذشته و ای از شایع که کرن من اعمال نیشاپور است و در خفوان نشئه
زر و زر او کتاب مرآت قلیچان بر ناکتب نویسندگی موده و خازمت کاظم قلیچان را دو او اختیار
نموده و چون کاظم قلیچان در سال اول جلوس همایون در قزوین فوت شد خواجه مشار الیه منصب وزارت
ابراهیم خان ظهیر حاکم ساوه یافت چون هنوز کوکب طالعش در حضیض و بال بود چنان مشار الیه بعد از
شش ماه از حکومت سفر آخرت اختیار نموده و او و یارو و میهمانان و سرکردگان میکرده نگاه داشت اول
تو شقان عمل سنه الف که فرهاد خان سفیر خراسان و تسخیر نیشاپور مامور و مشار الیه بخدمت خان رفته
عرض حال خود کرده و التماس مرافقت و خازمت نموده چون نیشاپوری بود در خفت خازمت و تهتر
یافت و در ان سفر بتحریر یکنوبات و جواب عرایض قایم نموده و جوهر قابلیتش ظاهر گشته رفته رفته اعتبار
یافته و بر شده کار دانی بطوری رسانیده خدمت استیفا یافت بالاخره بدرته وزارت ترقی کرده و در روز نوروز
و اعتبارش می افزوده و چون مکرر از فرمان در خدمت اشرف زبان بخوصیف او گشوده و از کارداني
او اظهار خشنودی کرده در مجلس همایون نیز او را خدمت پیدا کرده و بعد از رفتن فرهاد خان بوزارت کل کلیات
منصوب گشته بدین پایه والا از همگنان ممتاز و در انتصاب خدمات پسندیده بجا آورده و بقرب و منزلت
یافت تا آنکه بجناب عالی میرزای عالمیان سرعت کشته وزارت قزوین نیز علاوه مهمات او شده نادر به

ایل ... کهره وزارت و رتق و فتق جمات کل ولایت خراسان اضافه مناصب سابق او گشت و ارکان مطاعه
عرضه و یافت که عزل و نصب جمیع وزرا و عمال و کلانتران خراسان خود برای او بوده و قول او را اشرف
رضای او را منوط برضای اشرف و مخلف او را که با برادر همگی بود بعنایت اشرف شادمانه ظرف طبیعت او گشایش
اسیمه التفات یافته و دایم از خراسان خصوصا محراب خان حاکم مشهد ملوک نامه‌ها پیش گرفت و خاطر اشرف از این
حرکات بقدر انحراف یافته او را طلب داشته و در مازندران بشرف ملازمت رسیده و زیاده التفاتی نیافت
تا ... اینجمله بی التفاتی بیفزوده در ییلاقات اصفهان مرخص گشت و بیماری او اشتداد یافته بقزوین رفت و
در اوایل ایصال ارتحال و ملک وجاه و منصب و دنیای ناپایدار را دل برداشته عزیمت سفر آخرت نمود و بجوار
وزیر قزوین و میرا و الفاهم قوم او وزیر مازندران و خواجه کمال الدین حسین اصفهانی وزیر مشهد مقدس شتافته
دیگر از مشاهیر متوفیان یکیش خان استاجلو حاکم مرو است مشارالیه از ایاق و ایلوار استاجلو و وکیل مرشد قلیخان
کلان بوده و دلیل اول جلوس شاه سلیمان که وارد السلطنه اصفهان بدیوان مرشد قلیخان تعلق گرفت یکیش خان
از جانب او وارد قزوه اصفهان شد بعد از قتل مرشد قلیخان خدمتگاه و همزه کار یکدست بعد ازان مستقدی بعضی عمال
اصفهان شده و از آنهم معزول شده و مدتی بر این حال میگذرانیده و در سال اینیل است و الف کرشمه خوبان
شد مشارالیه بر تبه امارت سرافراز شده و حاکم قلعه ماروجاق شده و در تعمیر قلعه و ضبط آنسرحد مردانگیها از و بظهور آمد
تا گرفتاری بحکومت مرو شاهیجان ماموصوف گردیده دگر را او را بعد او و مردمان او نزدیکی محاربات قوی روی
داده و در جمیع معارک منظور و مشکور گشته چون دولت قاهره و اقبال شاهی در اشرصد عنفوان آوازگی یافت و تا ایصال
همایون فال تخا قوی سیل ثمان و عشرو الف است و سال اویه که در کمال شوکت و اقتدار بحکومت مرو میبوده
در نیولا با جل طبیعی نقد حیات بقابض ارواح سپرده بحکومت آن ولایت بجز امخان قاجار که حاکم مشهد بود
تفویض نیافت دیگری از متوفیان محمد زمان سلطان ماینده یکه ابا بجمله از میرزاده‌های بایندر ریه بزرگ‌الت بدرانش
همیشه از مقربان ارباب عجمه و در اعاظم این دودمان و ولایت نشان او بوده حق خدمت خدایی داشته شاه سلیم
در اوایل حال و آغاز جوانی و رخطه‌گیر و ملازمت میرزا میران ولد شاه مغفرت الله سلیمنود بعد ازان بحراست شاه از
منفور سلطان مقرر و میرزا رسیده و در سلک مقربان انتظام یافت و در ایام طغیان برکتان و تکلو بخراسان قرین
در حراست عتبات اشرف رسیده و بحراست کلیفیان شاه‌قلی گشته و چند گاه در عرات او میشیره او جان
آغا خانم که حرمت عفیفه عاقله روزگار است در جابلقا کلیفیان بود و اگر حضرت اعلی شاهی در بدو ورود آن نور
بر دودمانی بود و الیوم نیز در حرم سرای اقبال سعادت خدمت بروکیان سراوق جلال اشرف و بجناب
و بعز خدمتگاه و دی سرافرازست برادرش بعد از قضایای حسرمان که بعراق آمد بخطه یزد رفته چند گاه وزیر

مرقوم شده

باده وی دکام بخشی بخاین مشغول بوده از سوانحی که در ولایت قشاق بظهور پیوست و خستان مقرب الخضرت
قرجغای بیک سپاهی شروان که حین بعضی از مکام و خستان و دهستی صفحات طبرسران از قضیه قلعه حاصل و قلعه
طبرسران و دستیلای ذوالفقارخان رسیدگی باقیه بلغه اگاه آستیصال آنطایفه مکنون خاطر اشرف و در اندیشه تباه آنها
بوده پیوسته مقرب الخضرت شارالیه با باقی از مقامان و خاکر الخضرت نشان بسروان و خستان نوشته که ذوالفقار
خان و امرای شروان از انجوه مقی ساخته تاشتاران بروند و نخست باستمالت ناخاکام و خستان فرستاده خاطر
خطه آن طبقه را اطمینان بخشد و هرگاه لوم در سلک تجمعی و دلجوئی ثابت قدم و وه باشان آمده تا نوشته
نشده چند نفر از سران و برادران و اقوام ایشان را احراه کرده درگاه معلی اورده که ملازم رکاب اشرف باشند
و هرگاه سالک طریق خلاف و سرکشی باشند سزای او در کارش شند مقرب الخضرت نه کور حسب الفرموده
سوجه شروان گشته با بقاق ذوالفقارخان و امرای عظام خوست شاشران نموده و از سوانح الصفر قضیه هجرت طلعت
شدن ذوالفقارخانست که فی سبعی خاطر از نوقف بجوال حکم قضا قدر بقبض اوتاد فکشت و قرجغای بیک بیانه اگاه
رقمی از جناب اشرف رسیده که با بقاق در خلوت کشوده و بمضمون آن عمل نمایم بخجیاور فته و العهد از خاقانت و
قوا صفات رسمی تجدد را تصوت کرده قرجغای بیک بچند نفر از خلصان که همراه و بوده با شاره کروکه از جب و راست
اورا بشمشیر کرفته بقبض آورده قرجغای بیک بحکم خاقان و مردم اورا که همراه سیمه شده بودند مستمال کرده
اطمینان داد مکام و خستان که از ذوالفقارخان خائف و هراسان بودند از قضیه قتل او شاد و خان گشته
خوف و دهشت بقرجغای بیک آمده و شد و نمود و اظهار اخلاص و دلجوئی کرده و کسان خود را بایشکشهای
لایق همراه مشارالیه درگاه و اداده و ستادند و ایالت و دارائی شروان بیوسف خان سپرد که با بقاق حاکم
استراباد بوده تفویض یافت و خواص خوزان ذوالفقارخان در سلک توجیهان عظام درآمده و بقیه قشون
و لشکر اورا بسوجب تجارت او سعفان یاسور شده انچه مردم ظاهربین از قتل او تفرس می نموده بخلاف رضا جوئی تمام
و اطمینان که از او رسیده بود بجنگی بخاطر نمیرسد اما عقده در دم و در اندیشش سد رانشته که سبب قتل
خان عظیم القدری چنین تزلزل و فتوری نموده که در جنان اخلاص او بدیده آمد و شش خیانت با طلبه و اندیشهای
تباه که بسیاری دیو غرور و پندار در صفحه خاطرش رقم تصویر پذیرفته او بود از آنجه ضمیر اشرف اعلی شاهی
ظل الهی که مرآت تجلیات هویت اساسیت انعکاس یافته سزای بی اخلاصی در کار خود دیده بسی مردم خود مند و دوربین
خائف از دیش بنیاد که در شاهنشاهی بزرگی و غیور شوکت و اجلال هوش افزا بوده و از شراب نخوت و غرور بیهوش
گردد و پای اندیشه اش از دایره خرد مندی بغرد و بالجمله بعد از نظم و نسق مهمات شروان چون اکراد بسطام
داده و بودند که حکام نیروان و عمادیه و غیره کمک از تصوح پاشا که در دیار بکر است بستمداد کرده و متوجه جاره

میکرده اند که امیر خان از نکاتی محاصره و تسخیر دهنه حضرت اعلی رعایت محروم و احتیاط کرده و امام قلیخان حاکم
اردلان جمعی از امراء و عساکر قزلباش و غلامان رکاب سلطانیس فرستاده تا نکه در آنجا بوده و بهر خدمتی که از جناب اقدس اعلی
مامور کردند قیام نمایند چون این اخبار بعرض رسید رقمی از برای صدق مذاشت مقرر شد که آن لشکر و همچنین سلاس رسل و قاصد
اداشته از سر حد الکذر و خبردار باشند که هرگاه در پای قلعه احتیاجی کومک افتد طلب دارند بعد از رفتن ایشان
چون هوای قراباغ روی بگرمی آورده و هنگام توجه بیلاقات بوده آن اراده که بتصمیم ماضی بود تا نکه بقضیه فوت اعتماد الدوله
حاکم بیک در پای قلعه وقوع یافته بعرض اشرف رسید و حضرت اعلی از قضیه فوت خان و زیر خاقان دانا خبر آمدیشان که
فرزند محمد دارسطوی زمان بود متاسف کشته لاحظ حقوق خدمتهای چندین سال آنسلسله که در دین و دولت داشته تخصیص
اعتماد الدوله نه کور که قریب بسی سال بود که در خدمت اشرف در کمال رستی و درستی و اخلاص بخدمات سپاهی
قیام داشت میرزا ابو طالب خلف صدق او را اکبر نور قابت و استعداد و آراسته باوجود جوانی عالی مامدق قوم
الولد سر اپه بود بمنصب جلیل الاعتبار وزارت و دیوان اعلی سر افراز کرده و اینه و جای پدر باو واکذاشته و از اوزارت
قشاق کوچ فرموده و متوجه بیلاقات تبریز کشته و مقرب الخضرت محمد بیک بیکلربیکی ایالت قراباغ و بعد از فوت او پسرش
حسینقلی بیک بجای پدر منصوب کشته و بعد از فوت او پسرش حسینقلی بیک بجای پدر منصوب کشته و بعد از فوت
او پسرش

بودند تفنگچیان دو سه روز در زیر برج کار کرده چه بسا اگر قبه استحکام عمارت در میان نشسته و کل گشته بودند آتش زده و سوخته و از زلزله ارکان آن برج بهم رسیده و قریب بانهدام بود که تفنگچیان و کارکنان بجهت اکل و شرب بیرون آمده بودند یکباب برج که بطرف دره متحرک گشته فرود آمد جمعی از پشتخطان در میان خاک پنهان شده و افتادند و چند نفر دیگر در خانها و زیر خاک ماندند چون اینحالت مشاهده افتاد و جناب اعتماد الدوله و لکس نزد حسن خان فرستاده بودند که دیگر جای ایستادن نیست برج بر پیش می باید کرد حسن خان اهل سیبه خود را بهوشش امر کرد اول کسی که قدم بر بالای برج نهاد قراچک بیگ را به تفنگ زده سرش را آورد پهلوان محمد نامی از تفنگچیان خوزانی اصفهانی بود از پی او ده دوازده نفر متعاقب یکدیگر قدم بر برج را متصرف شدند پشت فرار آورد بالای برج تیر بر افتاده و آسیبی بخان مادر نرسیده بود یکی از قدمای بیگی که در میان در رکنک گاه میباشد اورا گرفته خان کفش پرتاب سرش را آورد جناب اعتماد الدوله مانع نسیار جوزه آنشخص قامت نموده اصلا جایزه و جلوه نداد مجلو برج متصرف در آمده پشتخطانش اکثر قتیل رسیدند بعد از چند روز که خارجیان برج سینک شده هفت نفر دیگر ظاهر شده که در زیر خاک مانده بودند و منجر بر برج نه گردیده باعث افتتاح قلعه گشت خانجا غلو ب کانه گلگ بیان خواهد گشت و اقسم حروف راکه در بین ترجمه و ات ترفیق اعتماد الدوله بود این رباعی که از خاطر سر زده بود بسمت تحریر یافت شعر این برج که با فلک همی تافت کاید ز اطلاع آن بزرگی جون خورشید گوتاه بدی در فتحش گو انزا امده ز من خاک بریزد دست امید بعد از تسخیر برج کار خارجیان آسان گشته سیبها را در عرض دو روز بحوالی قلعه رسانیدند و توپخانه نصب نموده توپها را انداختن گرفتند و بحصول ان تفنگ بر برج قلعه باد میکوب تردد کرده و پائین در سیبه بره اتحان نیز شروع در توپ انداختن کردند و کار بر محصوران تنگ گشته امیرخان سر رسیده شد و اکراد دل بر مرگ نهاده همگی مردانه میکوشیدند چون بسیاری اتباعوان و انصار او در بین معارک نقتل رسیده بعضی از اکراد و علیاتیان که در قلعه بودند متزلزل گشته آخر بیرون آمدن گرفتند هر روز ده پانزده کس خود را بسپاه انداخته اظهار شاهی سیونی مینمودند و جناب اعتماد الدوله دست بدل و احسان گشاده بیرون آمدگان را بخلوت خاص خود اتفاقات میفرمود چنانچه هم کاپکی رسیده که در آن ده سه روز قلعه مفتوح گردد که بعضی از آنمانی قضیه فوت اعتماد الدوله را بی اگاهی داشته باشند روی نمود و شرح مطلب اینکه روزی اعتماد الدوله با امرا همان کنجکاوان بودند و شب در آنجا صحبت داشته آخر روز که اعتماد الدوله منزل آنگانه رفت و فرمود که قوبی جنه انه اختسنه و توپخانه را نوازشات و انعامات نموده وقت شام که چراغ افروزش شده بود بخانه آمده باد ای نماز قایم نموده و مجلسیانش همیشه تا نصف شب در رکال تنگگاه با یاران صحبت داشت و بعد از انکه اهل مجلس خواب آلوده شدند برخواسته بخواب گاه خود رفت و اهل مجلس

سر بریده و امرا دادن بیرخان که بوناصح الاوام بوده و کرا بی دهشت آوردن امان

نیز متوجه و ماقتای خود شدند رقم حروف که در میان شان مشهور و بابق رسیده بود که کس بطلب نه آمد تحریر شد که چه واقع شده باشد دیگری رسیده گفت جناب میرزا زکی از جهت گرفتن تفنگ از موجب استعجاب بنده امر احظام را اخبار نمودیم تفنگچی شده و تعریف بنده بمسامع اشرف عرض کردند در جانب نشسته را از پایه قلعه بزیر آورده مدفن و کفن چه بنده آخر بالا رفته جانب تبریز گرفتند و کس نزد امام قلیخان و امرا و حاکری که در پل پس آبند فرستاده شد که بقلعه رفتن پایه قلعه حاضر شوند از وقوع این واقعه فی الجمله افسردگی دست داده و کار قلعه که نزدیک رسیده بود بتعویق افتاد و مردم قلعه گرفتن فرج بیرون آمدن آسیب خانه و زنده نماندن اگاه محمد بیک پیکی شاطر که نبرداری موسوم کشته بود بپای قلعه رسیده و امر اعظام سابق الذکر را از جریان و علامان از سر صدمه احتیاط شروع در پیش بردن سیبه و توپ انداختن کردند و راندگان روزنی سپاهی طرف پای پایه و دیوار شیر عالی و آسیبه طرف پائین پای برج رسیده بضرب توپ تزلزل در بنیان برج افتاده و رخنها پدید آمده از جانب پائین خانجا بهجوم آورده و برج را متصرف شدند از طرف خارجیان ترکمان هاریان هر دو اتحان بپای برج آمده پائین که بسر زیر خان رسیده بودند از انجا می و بصعود نمودن بسر امیرخان و محافظان ان قلعه اگاه حاضر شده و دست از آن باز داشته قلعه را گرفتند و آنقلعه متصرف خارجیان در آمده از انجا شروع در کندن دیوار اصل قلعه کردند و دگر مردم قلعه بانتظار اینکه سیبه و خانقان فرنگی کس نزد امرا فرستاده و امان طلبیده و از بین قلعه بیرون آمدن گرفتند کراوان از قلعه و قلعه دای جگر گوشه نگی خانه امیر خانها که آنرا انجم مایرین قلعه گویند و بنده در آمده و جاده جوی شده و خارجیان از بالای برجها که گرفته بودند خود را بقلعه رسانیده سوای شاهی امیر خان سایر خانها سقوط یافتند جون امیر خان از جمله طرف علاء ابراهیم خان بود و میدانست که کار از جنگ زیاد ممنوع بود کس نزد محمد بیک فرستاده و التماس نموده که او با خانزادیان شاه قلعه در آمده او با امیر خان پشکر بانش که خوف بسیار از انان داشت نصایح نامه که با پسران خود و متعلقان از قلعه بیرون آمده همراه او بخدمت اشرف روند و درین آشفتگان بدال مکری نیاید نفرا تفاق کرده مردم خود را بیرون آمده ایشان از خانه ایان پس خلیفه قراداغلو فرستاده که همان و باشند بعد از محمد بیک را و اهل و عیال ایان که در قلعه بودند بیرون آمدند ایشان را تمیز هر جنه نفرا بجاهای بیرون آمدند که همان ایشان باشند بعد ازان محمد بیک با اهل و عیال خود و امیر خان قلعه را ترک گفته بیرون آمدند ایشان را بجای خود فرستاده

بود و اضحی نمانیز از حضرت او نزاع که نشسته صلح مینمایم و الا آنچه در تسخیر آلی وره مایند بطلوع آمده و اشعاری که در باب تحفه فرستادن موده بودند چون هنوز امر مصالحه قراری نیافته و در اثنای خصومت و نزاع تحفه و فرستادن مناسب وقت خود نیافته لهذا موکول بحال آن گردید و بعد از اتمام مصالحه شاه و صلح در میان مصالحه نشده و صلح و تحفه فرستادن دیده خواهد شد

گذارش احوال سلطان محمد خان و امرای عظام که از اردوی همایون بجانب قلعه تبریز رفتند

چون سرداران عظام و امرای فرخنده فرجام از اردوی همایون بجانب قلعه تبریز رفتند و بعد از سه منزل طی مسافت بمنزل قراجه رسیدند و در آنجا خبر شبیخون علی قلی بیگ شاملو را که از طرف سلطان محمد خان بطلایه تعین شده بود شنیدند و بعد از تحقیق معلوم شد که علی قلی بیگ با جمعی از قزلباش بطلایه رفته و در آن شب بر سر اردوی سلطان محمد خان شبیخون آورده و بعد از قتل و نهب و غارت بسیار مراجعت نموده و بعد از رسیدن بمنزل قراجه بعضی از قزلباش که در آن شبیخون بدست افتاده بودند بنظر سرداران عظام رسیدند و از ایشان استفسار نمودند که سلطان محمد خان در کجا منزل دارد و لشکر او چند است و در کدام طرف است و بعد از استفسار معلوم شد که سلطان محمد خان در قریه سفید آب که در سه فرسخی تبریز است منزل دارد و لشکر او قریب بده هزار سوار است و بعد از استفسار این مقدمات سرداران عظام مشورت نمودند که چون سلطان محمد خان در سفید آب منزل دارد و لشکر او قریب بده هزار سوار است و ما در منزل قراجه هستیم و از اردوی همایون دور افتاده ایم و احتمال دارد که سلطان محمد خان بر سر ما شبیخون آورد و ما را بی اردو و بی لشکر یابد و بر ما غالب شود و بعد از مشورت چنین قرار دادند که از منزل قراجه کوچ نموده بمنزل قراجه داغ که در سه فرسخی تبریز است و در نزدیکی اردوی همایون است بروند و در آنجا منزل نمایند و بعد از کوچ نمودن از منزل قراجه و رسیدن بمنزل قراجه داغ سرداران عظام بمشورت پرداختند که چون سلطان محمد خان در سفید آب منزل دارد و ما در منزل قراجه داغ هستیم و از اردوی همایون دور افتاده ایم و احتمال دارد که سلطان محمد خان بر سر ما شبیخون آورد و ما را بی اردو و بی لشکر یابد و بر ما غالب شود و بعد از مشورت چنین قرار دادند که از منزل قراجه داغ کوچ نموده بمنزل قراجه که در سه فرسخی تبریز است و در نزدیکی اردوی همایون است بروند و در آنجا منزل نمایند و بعد از کوچ نمودن از منزل قراجه داغ و رسیدن بمنزل قراجه سرداران عظام بمشورت پرداختند که چون سلطان محمد خان در سفید آب منزل دارد و ما در منزل قراجه هستیم و از اردوی همایون دور افتاده ایم و احتمال دارد که سلطان محمد خان بر سر ما شبیخون آورد و ما را بی اردو و بی لشکر یابد و بر ما غالب شود و بعد از مشورت چنین قرار دادند که از منزل قراجه کوچ نموده بمنزل قراجه که در سه فرسخی تبریز است و در نزدیکی اردوی همایون است بروند و در آنجا منزل نمایند و بعد از کوچ نمودن از منزل قراجه

میان کوه میسنموده باشند مانع گردند همچنین جلیقیان شاطو و امام قلیخان والده و دو نیخان را با بعضی از امراء عسکر
سوا منبع جانب دست راست رومیه که طرف خسرو شاه و آنحوالی باشد فرستادند که در کمین گاه ها بوده هر کس از دو
بکبت نهب و غارت سواضع زاروه ی خود پیرون و دو سه فرسخه قیام نمایند و سردار در روز سیم شهر سعبان المعظم مرکبار
روه خانه ای کنار آمده و در آن طرف آب نزول کرده و امر آنجور سعد و قراباغ و سایر عساکر منصوره از اطراف جوانب بجوب
همایون پیوسته دانند که روز ی آنچنان لشکری بمعسکر همایون فراهم آمده که با دون آن بسته آمده و تیره
دارد روی رومیه نایاب بود رومیان بجهت تعلیق اسپان فوج فوج و گروه گروه مواضع مراکنده میشدند و سایر اشیان لشکر
قزلباش که بی غفلت اهمال مامور بودند محاربات نموده محمد و زسره و زنده و آخر حمله بر کاه معلی می آوردند و سردار که
مرد عاقل روزگار دیده عاقبت اندیش بود از جمعیت لشکر قزلباش و اسوده گی اسپان و کثرت آذوقه و استحکام
قلعه تبریز بی پرداخت از راه حیله و تواضع پیش آمده ماجود قرار مقابله با حضرت اعلی و جنود قزلباش نمیتوانست
داد و بی حاصره قلعه تبریز بی پرداخت از راه حیله و تواضع پیش آمده خواست که آن لشکر را سالماً و غانماً بخلاص
چشمه میجار باشنده و بسلامت رود و گو بجهت دفع طعن اضداد خود را بعین تسلی دهد که تا تبریز آمد چون قاسم کولی تو
شده و قت محاصره قلعه تنگ شده بود با ضروره تا رگشت اما دغدغه عظیم داشت که در هنگام ارتحال سایر ان خود را قال
عنان شب تیرگام اندیشه را از طریق مصالحه چیده و مضار جنگ و جدال العطف و هند و دیگر بار و علی آقا نام شخصی را از رومیان
اردوم ایی را از جانب مراد پاشا رسالت بجانب اشرف وارکان دولت قاهره و فرستاده اظهار نموده بود که همچنانکه
حضرت خواندگار این دو لتخواه را در این مدت وکیل کرده ملتمس آنست که حضرت شاه و الاجاه نیز مرخص مأذون سازند که بصلحت
طرفین امر مصالحه را بانجام دهد و مجمله یک تیر غمزه داشت نوشته بود که مطلب مراد پاشا از نجکایت آنست که در تعیین
امور ستور و سر حدود دیگر مقدمات از جانب نواب اشرف مرخص باشد حضرت اعلی شاهی ظل الهی فرمودند که سخن مردان
یکیست حوالت آن دستور اعظم را دو خود نموده که در تعمدی کرده و تعصبی نورزد و نزاع طرفین بخصوصیت و دوستی مبدل سازد
و از اینچنین نظم اوکیل باشد رعایت نامو سی هر دو طرف را کرده بنوعی مکرر نوشته یم قرار صلح دهد و ایلچی را رخصت
داده و در سه چهار روز کنار روه خانه ای جسیم شهر و قلعه اقامت داشت اصلا متوجه شهر و قلعه نشدند و از
سپاهیان هر کس بجهت دیدن اوردن جلیق اسپان پیرون میرفت مورد لشکر قزلباش شده و قسیل و گرفتار میشد
ناچار چند نفر خود از نباشان بسنجی یکیان را با جمعی از علم و یراق جنگ بطایفه ات اغانی همراه کرده بطلب غنیمه فرستاد
نوبت اول همی که بمواضع دست راست رومیان طرف خسرو شاه و آنحدود باشد رفته بچون یکه و فریج از اردو
بیرون آمده جلیقیان و امام قلیخان و غازیان که بمراقبت ایشان رفته بودند از کمین گاه ها بیرون آمده بطرف مخالفان
تاخته در رومیه تاب مقاومت دیدران قزلباش نیاورده منهزم گشته بجانب اردوی خود معاودت نمودند غازیان تا

تا کنار روه خانه تعاقب نموده جمعی کثیر طعمه شمشیر و قربی اسیر و دستگیر شده و اسب و اسلحه بسیار و غنایم بیشمار بدست
منصور و قزلباش آمد روز دیگر جل پاشا سرکرده تاتار تا که در میانه رومیه بشجاعت و دلاوری مشهور و معتمد و ایشیطا
رومیان بود بسردار فوجی از خود عثمانی کرده با اسپ و اوانح بسیار بمواضع دست چپ میانکوه فرستادند و جل
پاشا دلیری کرده زیاده و حسابی از لشکر قزلباش نگرفته میان دره با کوهها و جاهای خطرناک در آمده چین تان تا تعما
و لشکریان تعاقب او در آمده فیما بین آتش حرب افروخته گشت جل پاشا از تیر غمانی و شجاعتی که داشت بیشتر زده
بنفس خود مجاربه مشغول گشت و جون همانه بحیل گیر نشده بود بهیت کی از لشکریان قتیل در آمد رومیه شکست
خورده و رو بفرار آورده تا کنار آبی رومیه تعاقب نموده جمعی کثیر قتیل آورده و سر جل پاشا را که با سرهای
مقتولان و گرفتاران و اخته و یراق بسیار بنظر اشرف در آورده و جون خبر کشته شدن جل پاشا و انهزام لشکر
مادروی سردار رسید بهر کیکی عظیم در میان لشکر او بوده و بجوکوچ کردن و خود را باین سمت رسانیدن چاره نیافته
بحضور چلپی ایشان که در بسیوم و فرستاده و بنده خبر دیشان زمانیده بود که کلمه الموت و امثال این سخنان چاره نیافته
کوفته از خوان شکر کج کرده در کمال پریشانی و اضطرار متوجه مجمع امراء عظام و پرش سفیدان قزلباش هجوم
نموده مصلحت و رای دیدند که جون آمدن او به تبریز باعث خرابی مملکت و انواع خسارت و پریشانی سپاهی و
گردیده و جلالا بهیبت اجتماعی تعاقب ایشان نموده و در هر جا مصلحی باشد صعوف قتال آراسته به پیروزی اقبال بیموت
استیصال آن طایفه را وجهه همت سازیم هر ظاهر است که رومیه را باین اضطرار و پریشانی لشکر و نوبتی اسپاهی
طاقت مقاومت با کوکبه اقبال شاهی نیست و بهر کار باین لشکر اتوفیق کرد کار نا بود کرد انیم معلوم نیست که دو
سال دیگر رومیه را همچنین دست و پا حضرت اعلی فرمودند که هر چند رومیه مکرو حیل مشهور نه اما جون مراد پاشا
از ابتدا اتا انتها کمشکوی مصلح اندیشی بیان آورده در الفت و آشنائی زده و از جنگ و جدال کناره جسته نیز نباید
نظام سلسله ظاهر از جنبه باطن ایشان نظر پوشیده و رضا بمصالحه داده و ایم جا لاطراف انکه گفته و نوشته یم جایز نمیدانیم
و نیز ده و مبارک رمضان که از اشهر حرام است در آمده و هر گاه و هم در میدان محاربه بنسیم و این و لشکر عظیم با یکدیگر قتال
و جدال آغاز نمایند معلوم است که چندین هزار نفس قابل کلیتن از اینچنین متقول خواهد گشت فیخوا هیم که در این ده و مبارک
رمضان که از اشهر حرام است او توده و بال اینده خونریزیش کردیم و الحق مرتوب و فوقانی که از اعداد و اعانه از میراث
و در پیش آمده بتجویز محاربه و خونریختن نفرمودند اما با لاحظه انکه سپاه او در هنگام مراجعت آسیبی از ایشان بقلعه
جوی رسد حاکم جوی را حضرت اوه با بعضی لیکیان فرستادند و رایات نصرت آیات نیز با شتاب تبریز و طلوع چند کوکب
متعاقب فرمودند اما لشکر با یزا منع فرموده و حکم نمودند که اعدی بر جهت عزم دست برده و اندک خفیف متعرض راه
گردده و مع ذلک مردم مجهول فوج فوج در سر کوچ بجوالی اردوی رومیه رسیده و هر روزنده و آخر جهای آورده تا

پاشا در وقت نزدیک شدن به جاجار فقری از مردم مجهول را که در این حوالی دیده بسته روانه میکند شاید بوده باشد
مانعی خود و میگفتند مادام محمد بیک مانع فرستاده بود و چنین وانمود میکرد از موده و اظهار کرده بود که نواب اشرف
آدرس آمده شده خداوندی نخواهد مبارک نرسانده که اینجا رعایت بجهت اظهاری عمارت بعضی مصالحی را دیده بود که سرعت مادی
و خزانه غایت کوشش جواب روزگار نگذارده بود اتفاق آقایان شاهد حقانی من بعد قضیه صلح با شاهی و رضا
اشرف صورت خواهد یافت و محمد بیک از نتیجه مراد و دگر و رخصت حضرت خواهند گار را مرا مصالحه را بسیار تمام
داده خاطر او را مطمئن فرموده باز فرستیم حضرت اعلی نیز قریب چهل پنجاه نفر از روسیه که نیکچری بودند و خانه نان
و روقت مراجعت مدت آورده بودند آزاد فرموده و مخلص داده و باز فرستاده و اعلام فرمودند که سخن کمست
بجا قراری که در اول حال کرده بودیم خود را از جنگ و جدال باز آورده و معدرت آن دستور معظم را که در آمدن
تاخیر القا نموده پذیرفتیم و چند روز در حوالی صلح توقف و اتفاق شد لشکر روم از ایالتی گذشته بجوالی و این رسیده
همینکه گزارش کردند بار برده بودند مذکر آمده تقریر کردند که مراد پاشا از حضرت اعلی بسیار بیشتر دارد بود بهر چند میدانست
که خلوف قرار از روده و مانع لایت و گرامت نظهور نمی آید باز در سر هر کوچ آوازه سدیدن لشکر قزلباش میاندازد و هم
هر سیده باعث شورش و اضطراب آنطایفه میگشت مجملا لشکر روم از این سفر بجانب پریشان و بد حال معاودت نموده
علی السباح بود اسب استر بسیار تلف شده مراد پاشا بدار بکر رفته در آنجا قشلاق کرده و محمد بیک را با جاه و حشمی معتبر
کرده نجدست خواندگار با ستنبول فرستاده و در باب صلح نخواندگار عرضه داشت نموده و مصالحه بسیار کرده بود
که چون حضرت شاه از خصومت و نزاع گذشته اظهار محبت و دوستی مینماید اولی اینست که مصالحه بدستور سابقین
ماضیه واقع شود که صلاح دولت خاندان عثمانی در اینست محمد بیک بحضرت خواندگار عرضداشت نموده و مکتوب
محبت اسلوب شاهیر ایا نامه عنبر گرد بر سم یاورد فرستاده شده بود که زاینده و خواننده کار بر او پاشا نوشته بود
که ما اختیار نداده ایم هر چه متعلق دولت و اند عمل کنند و جواب مکتوب نیز مر بخلاف نوشته بودند که اینجا مراد
پاشا صلاح دیده ما را از ایران تمامی منت محمد بیک از استنبول مراجعت نموده نزد مراد پاشا خانه و شی همراه میگیرد خازم
محمد بیک نموده و بجهت تبلیغ این خبرها جلو گنجه اشرف فرستاده در وقتی که رایات نصرت آیات از سفر خیر اثر آذربایجان
مراجعت نموده و در دار السلطنه اصفهان کامیاب عشرت بودند فرستاده ها بی ندکور آمده مقدمات صلح را عرض کردند
و محمد بیک بجهت تعیین دستور و سرحد در دیار بکر نزد سردار بود و منشور فرستاده با مراجعت کرده و بودند که از قضای اتفاق
قضیه ذات مراد پاشا روی نموده باستقرار امر مصالحه مدیریت در عقده تعویق افتاده با جلو رایات نصرت آیات بعد
تعاقب رو بسیان دار السلطنه تبریز نزول اجلال فرموده بندگان حضرت اعلی باستمالت و رضا جوئی عجزه و رعایا را
و بعضی از وجوه اضع تبریز که از جور و سیه رعایا پراکنده شده و بعضی از محصولات ایشان ضایع و نابوده شده بود

امثال و سال بگر از مالوجهات و اخراجات دیوانی معاف فرمودند و رعایای پیشظهر را امیدوار بجا و مقام خود
موده و شروع در زراعت و عمارت و آبادانی کردند چند روز در تبریز بجهت سامان عساکر نصرت نشان توقف موده و امرا
سرحد را حضت داده و با لشکر خود روانه فرمودند و طبقات حشم را از قورچی و غلام و تفنگچی و غیره مالک که ده سال بود که
در سیاق بودند فوج فوج و خط فرموده و خیاتی که داشته باکباج معقرون ساخته رخصت میدادند که منازل خود روند و
در وقتی که بندگان حضرت اعلی شاهی ظل الهی اراده فرمودند که در تبریز قلعه ترتیب دهند چون روسیه در امور قلعه سازی
و قلعه داری مهارت تمام دارند و شمان پاشا که مرد مدبر کاردان بود در زمان سلطان مراد خان تسخیر تبریز آمده اطراف
و جوانب شهر را احتیاط نموده و قلعه قدیم را مناسب دانسته قلعه احتیار کرده بود ارباب رای و تدبیر بنا بجا
مصلحت میدانستند حضرت نیز موافقت نمود و در آنجا قلعه ترتیب دادند اما بحقیقت میگفتند که آب و خانه مرا
نزده که لشکر جالیست و از هجوم قلعه میکاهد و بر قلعه مشرف است اگر در پیش رود خانه سدی نه بندند احتمال مضرت و
ویرانی قلعه دارد و اکثر اوقات بزبان گهربار میگذشت که چندان وثوق و اعتمادی بر این قلعه نیست و در دامن کوه سنگلاخ
بر شید بر امناسب قلعه بایده بود اما بملاحظه آن لشکر روم فرصت ترتیب قلعه نشده در نیوقت که مراد پاشا آمده
بعاقبه و گذشت معاودت نمود آن اراده از خاطر خطیر سر زده و منوچهر بیک غلام خاصه شریفه را بسرکاری عمارت
قلعه تعیین فرمودند و احکام مطاعه صادر شد که استادان بنا و عمله و فعله عمارت از ممالک عراق به تبریز آیند تا نو
روز مصالح از عمارت شب غازان بانجا کشیده و اول عمارت شروع در قلعه و عمارت نمایند و شمار الیه حسب الفرمان
قضا جریان دامنه همت برداشته بر وجه احسن با تمام رسانید با لجمله حضرت اعلی شاهی ظل الهی بعد از فراغ از لشکر
و نسق مهمات عمارت قلعه موکب جاکشای معبر سلطنت و مرکت آمده از راه آذرپیل روانه شدند در خلال این
احوال طهمورث خان الی گرجستان کاخت که بجهت آوازه آمدن سردار اعوام عزیمت بسته روانه دیگاه شده بود
و وارد گشته بشرف آستانبوسی مشرف گشت و حضرت اعلی متوجه جلال او و اولاد اعقاب خان والی گرجستان گاه
و تغلیس که در عبارت اشرف بود نشده هر دو را بنوازشات شاهانه سرافراز گردانیده و رخصت انصراف داده و
ایشان مقتضی المرام هر یک با لجا خود رفتند و چند روز در اردو ارشاد داده و پیل مراسم دعا و زیارت حضرت سلطان
الاولیا پرداخته از راه خلخال و طارم بقزوین تشریف آورده و در قزوین نیز چند روز نگاه میداشت بعزیمت
السلطنه اصفهان تشریف بردند و در مقر سلطنت نزول اجلال فرموده در بستان را در سایه نگاهی دولتخانه نشاط
نقش جهان عشرت و شادکامی گذرانیدند میگوید قزلباش و تفنگچی و بخت ساعد کشته نگردد هرگز قلم [illegible]
تحریر و تاریخ سال آمدن بجلو [illegible] آمدن شاه تعالی و تقدس

متوفیات و از جمله امیر واعیانی که در این سال بمنتضای آیه کریمه اذا جاء اجلهم لا یستاخرون ساعة و لا یستقدمون ساعة و لا یستاخرون جنیده در

مضاجع خاک خنوذ اول و زیرین شیشه و نظیر خاتم بیکت که در شب جمعه ششم ربیع الاول سنه ۱۰ و بای قلعه و
خانه در طی احوال بیمت که از رشک باقیه نفحات و گذشت و نقش او را تغیر نموده و از انجا مشتمل مقصد تن معلی مغفور و ده و در کمتر بای گلخن
پای حرم مبارک حضرت امام ابن موسی الرضا تغیر باقیه معمار جمشید و بدفون گشت و هر چند اوصاف حمیده و اطوار پسندیده و
الحضرت از حیز احصا افزون و از دایره تصور بیرون است اما چون شمه از حالات سنوده و انتخاب قلیل از این بیمت تحریر یافته شد
از مطالعه تحریر اندیشیده و زبان قلم در کام خاموشی کشیده دیگر از متوفیات محمد پاشا جالب که او نیز در وادی قلعه و رمی
و علیل گشته و داد و اغر شهر مذکور و دیعت حیات را تقاضای اجل سپرده احوال او نیز در طی حالات جلالیان بتفصیل مرقوم خامه
عاجزت نشان گشته دیگری محمد سلطان بیات خاکم نشاور است وی ولد بابا الیاس که با عشیره اش سنقد ایل قراباپاق بخرا
خراسان کوچ ایل خیابی انده بوده و از زمان خروج و ظهور خاقان فردوس اشیان سلیمان شان ایل مذکور رعیتی قزلباش
میکرده و در زمان نواب مکرمت نشان و ایام اقتدار مرشد قلیخان و خراسان محمد و شیک نام برادر او امر اصفهان یار ایل
داده و لقب سلطانی یافته و در ایام اقتدار او ذریکه با برادران و اقربا و بسیاری ایل مذکور بقبل رسیده محمد سلطان
با جمعی بلازمت اشرف رسیده و منظور نظر شفقت گشت و در ایز این جانسپاری کل ایل قراباپاق را در جمیع تکلیف دیوانی
معاف گردانیده و در ملک سپاهبان انتظام داده و محمد سلطان نوعی که در ایامی پیش مرقوم قلم صواب از پیش شده بطلبی
اوقات حاکم اسفراین و سبزوار و درین حکام دوازده سال بوده و کرمن حیث الاستقلال حاکم نیشابور بوده در اوایل اقبال
دولت حق را اجابت نموده فرمان یافت و امارت ایل مذکور و الکای نیشابور بپسرم قلم سلطان ولد او شفقت شده و دیگری
از اعیان متوفیان میرفیض الله وزیر خلعانست وی ولد میر مقصود است که از سادات عظام موسوی مشهد مقدس معلی است
و بسیار صاحب شرب و بذله گوی و خوش صحبت بوده در هشت خراسان بعراق آمده بملازمت اشرف مشرف گشت
بعد از حسن صوتی داشت و بطور نمونه خواند بین تقریب در مجلس بیشت آئین یا ویا قه نموده و توجهات شاهانه گردیده و بحضرت
اعلی متنه احوال او گشته بنا بر حرمت سیادت و آدمی زادگی و شفقتی که بعموم اهل خراسان داشته بحرمت مجلس نویسی
سرافراز گشت و مشار الیه تیر متی مجلس نویس بوده تا آنکه در ازدحام علمان که در بین عمده منصف بزرگست و میر عمده الله در
موسوی قوم او تعلق داشت و او در جنگ خیال اعلی دست رو سیه بمقتول گشته بود بنا بر تفویض پایه خلافت و مجلس نویسی آن
وزیر عزت و حشمت یافته محمد آمر او از باب قسم و محل اعتماد شاهانه گردیده در او اسط ایل و رجین قراجیوی زرد
از منزل سوار شده و کرمه و لشکر همایون رو در سرخاب حال بود متغیر گشته نا ما یان آمدن اجلت فرار در گذشت و بعد ازین
حال صاحب دیوانی نظر بی که ابا عنجه درین دولت ابد پیوند حق نعمت دارد و خود از عمده بیرون آمده بنا بر اکاه
اشرف و خدمت شرف خلود قیام و است مغفور گشت آفرین بر روان پاک او باد سوی شاهی ظلت الهی است
الله و خیر و بعضها موفق امر فرمود یزدان که حال بیت و پنجم جلوس اقدس سوی شاهی ظلت الهی است

او روز این سال خجسته مآل بفرخی و فیروزی در روز جمعه ششم شهر محرم الحرام سنه ۱۰ هجری اول فرود دیماه
جلالی واقع شد یعنی شاهنشاه فلک پیمایم گزیر اعظم و عطیه بخش عالمیان از خانه خوت بشرف گاه جلال برآمده فیض ده
عالم نباتات گردیده کوس نوروزی او آوازه عالم افروزی در کون و مکان انداخته اوغروسان گلستان بگلبوه گری
در آمده جهانیان اطراوتی تازه پیدا آمد حضرت خاقان فلک القدر کیومی ستان و شهریار کام بخش کامران اغنی فرمان
روای ایران و شاهنشاه زمان حضرت اعلی شاهی ظل الهی که زعدلش جهان سنوبار باد تا جهان ست آدکستر باد
دردار السلطنه اصفهان کمقر دولت آن خسرو قضا اقتدار قدرت قدر توان ششمین معمار همتش مصر جامع و خانه فلک
ایوان که از غلبه برین نشانیست بغیر و بنی اول جلال داشته و بجت ایام عاشورا که شیعیان و موالیان اهل بیت
در تعزیه سید الشهدا علیه السلام جا بجا سایبان کوری پوشیده انداخته و طلال رحمت پیرایه پستوی بوده و لوازم سوز و درد و مراسم
جشن و سرور آن روز فیروزی فرجام قیام نموده بعد از فراغ لوازم تعزیه عاشورا که طراوت بهار و ایام نزهت آثار
آن عده بهجت نشانرا حضرت و نضارت بخشیده و بوی عنبرین شکوفه و از بار و رمانع و نگار پیچیده و مسرت بخش دلها
و خرمی افزای خاطر نگران گردیده بستور معهود در باغ نقش جهان امر فرمودند عمارتی طرح جشن عالی انداخته سپهر
وامر اکه لحیقه از رو و زر او منقرنان درگاه و کالی و اعیان و فسطر و همایون که در تقرر سلطنت ابد مقرون خاضع
بوده بمرتبه عمارت اصناف جرسا شاره و همایون هریک در محلی مناسب جرخ جشن عالی انداخته و خیام
دلکشا و سایبانها اطلس و دیبای حقانی افراخته مجلس بشت نشان ترتیب داده و جا بجا طاقها در برابر هر محلی
لفتون غریبه آراسته حراخان کرده و بر روی خلایق ابواب بهجت و خرمی گشوده و گشت و در مجالس ساقیان سیمین ساق
هر عبای رواق در گردش آورده چند روزی و او بخرمی داده بودند و بنال ایخال کپس از جانب محراخان قاجار چاکر و
آمده خبر آمدن ولی محمد خان پادشاه اورنگ فرمان فرمای ممالک ماوراء النهر و ترکستان کرجنبه سلطنت و فرمانداری
اتوکلایت من حیث الاستقلال تمکن داشت آورد که تاریخ هفتم شهر محرم از راه حصار جو عزم درگاه همایون
اعلی داخل حظیره مرو شده در قلعه محبت آسیر گنجه بخدمت اشرف نوشته بود رسانیده و رود این خبر جیب اثر موجب بسرور
و شادمانی خاطر انور گشته جواب مقرر از روی اشفاق و اظهار اشتیاق مشتمل بر نجابت و لیقه برقم نوشته فرستاده و علم
شده که با لکار بر یک از امرا خراسانکه دارد گردد پیشکشها لایق گشیده و منزل منزل مرور الطریقه و اشربه و علوفات و سایر
تنعم و ما یحتاج او و ملازمان رو جه لایق سرانجام نموده بوجهی خدمت نمایند که بایستن و حاکم مشهد مقدس مامور شد
و حاکم نیشاپور و حاکم سبزوار تا رباط الماک منزل بمنزل بخدمت نمایند و فردوین خان حاکم شهر
بسطام آمده تا چشمه الماک استقبال آمده گنبد و در حسن استقبال لوازم پیشکش و ضیافت بر دقیقه نگذارده و سمنان
کرالکای اوست منزل بمنزل ضیافتهای لایق نموده و رضای جوی خاطر شریف او بوده علیقلیخان الکیک آقاسی

شاهور اکه از اعاظم امرا و معتمدان درگاه و دست بایست قبال آن پادشاه دنی جاه و که هر بمنوفی قابه اقبال رو دانه درگاه
گردون بارگاه بوده فرستاده که تا بلده همان استقبال نموده پیشکشهای لایقی گذرانیده و تا دارالسلطنه اصفهان منزل
منزل خدمات شایسته تقدیم رسانیده و ما یحتاج سرکار عالی را بالتمام بروجه لایق سامان و سراانجام نمایند اتمام صحبت با فتح
و جشن فیروزی را موقوف بآمدن او داشته و تمامی بازارها و خانات قصبه بروجرد را مفروش جاجاز استقرار شده که آمدن
نهضت شرح آمدن نادلی محمد خان و سبب فوت احوال او که کجا گفته بود عنقریب در محل خود بهمت گذارش خواهد یافت
و داستان علیحده و در آن باب مرقوم قلم بیان خواهد شد ان شاء الله تعالی در خلال این احوال که او و شان از جانب مرادبا شاه
سردار کرده در دیار بکر قشلاق نموده بود بنوعی که در وقایع گذشته تحریر پوست آمده کتابت عرایض و جواب سکاتیب ایشان کج و بقی مدعا نوشته فرستاده مذدرین اسناخاطر اشرف همایون که صحیفه تصورات غیبی است متوجه آنشد که قلعه شاه مذدر اتعمیر نموده پیشکاهم دهند و مقرب الخضرت محمد تقی بیک خیاطی بحکمت مذکور
مامور شده و هم دراوایل این سال فرخنده آغاز خجسته انجام شهریار نصرت قرین ظفر فرجام بحکمی نیت خیر مدان مصروف
گشت که در حوالی نقش جهان بهنای مسجد عالی که در ملک دایران بل معموره جهان مثل آن نشان توانند داد و پره ازنه
و حسن دارالسلطنه اصفهان از عمارات عالیه و منازل دلکش و باغات روح افزا و انهار و بساتین فرحه بر بین گردا
نیذند اگرچه مسجد عالی و مدرسه در جانب شرقی و شمالی میدان نقش جهان ترتیب داده بوده اند اما آنها در برابر همت
بلند الخضرت لایق نموده و میخواستند همچنانکه عمارات و باغات و قصریه و اسواق آن جانب جنوب شمال رشک بلاد
معموره و قه ارم ذات العماد التی لم یخلق مثلها فی البلاد است مسجد عالی و مدارس و بقاع خیر الخضرت نیز از رفیع مبانی
و بقاع ایران و در رفعت و اعتبار بیت المعمور و مسجد اقصی نشان دهد و تا سوانحی سی هزار تومان رایج شاهی عراقی
در مصارف آن صرف شده و بعد از دو خواهیدان نقش جهان جانب جنوبی که در اجاهای بزرگ ترتیب یافته تا موازی
پانصد تومان خرج آنشده نزدیک باتمام رسیده بود اهتمام یافته و عمارات خان مذکور را کنده در عرض
سه روز اهل تخمیم از انجا طالع همایون اپستراج نموده طرح مسجد و مقصوره اند اخته شروع در کار کرده اند اما غرائب
حالات و نوادر اتفاقات پیدا شدن معدن سنگ مرمر است در حوالی اصفهان که در هیچ زمان کسی از ان نشان
نیافته بود چنانکه سنگهای مذکور در آنمکان دیعت نهاده دست قدرت آفریدگار است که تا غایت بچه رنج و زحمت این
معدن شریف از نظر خلایق پنهان بوده و از همین بخت بلند و دولت ارجمند اختیر و فیروزمند بود که درین هنگام ظهور یافت
و ازین معنی استدلال توان کرد که اظهار هر معنی آیتی است روشن و علامتی واضح بر صدق فقیر و چسبان اعتقاد مانی
این بنا و قه نصرت درگاه بسوع جهان آرا که همچنین سنگهای یکپارچه بطویل عریض منقوشش الوان از کوه
جهان نمیتوان یافت آرایش این ثانی بیت المعمور گردانیده تاریخ این مجسته بنا خواستم رد از نقوش کف

گهه ثانی بناشاه دانسته که این عمارت عالی بروفق فیضان پادشاه ذیجاه دل تا بتمام رسیده و سکنه این طبقه و خدمتشان سایه
سایه ذیظل ظلیل و دولت انتشار بکار و کسب روزگار گذرانند و آن مسجد کعبه مثال بطاعت و عبادت و قلوبت
کلام ملک علام قیام و اقدام نمایند و مشوبانشان حاجا و آیا بروزگار فرخنده آثار همایون عاید گشته موجب زیادتی
و شتاب عمر ابمقرون کرده و بر دیگر امور حسنه و آئین خیر موفق گردند آمین ربنا بالعالمین و در این سال سعید نامبر
و لد سعید مبارک والی عربستان که از خدمت پدر پیش پایه سریر والا فرستاده و درین دولت نشو نما یافته بود بشرف
مصاهرت سرافراز ساخته بمشیره معظمه خود محمد علیا شاه بیگم را باو تزویج فرموده و سعید مبارک والد او بدین شرف
مباهی و مفتخر گردید و کسان اعتمادی باشیار و پیشکش مرغوب درگاه معلی فرستاده و سرافراز و مباهات بخرج برید
افراشت **ذکر آمدن نادلی محمد خان زیاد پادشاه ماوراالنهر و ترکستان بایران و سبب اختلال دولت او و باز ماندن از تقدیر**
ملک متعالی جلد آرایان ایکار معانی و پیرایه بندان انجمن سخندانی عشرت گاه بزم این گونه نذارایش داده اند ذوالملک
منعمی را بخط این سبته که جوان لی محمد خان ابن جانی بیگ سلطان ازبک زاده که عبد الله خان بعد از فوت برادرش ناصحیا
بر سریر سلطنت ماوراالنهر و ترکستان جلوس نموده امرا و ذریکه های دودمانش شناخته و در امر سلطنت و فرمانروائی
تمکن و استقلال یافته و لایت بخ و انه خود و شهرخان و توابع و مضافات را که در حیطه تصرف آبا گویه است و در زمان
برادرش بحکم پرلیغ یا و تعلق داشت برادر زادگان خود و امام قلیخان سلطان و نذر سلطان و لدان محمد خان تفویض
نموده و جهت هر یکی انا لیقی تعین کرده و ایشان مدتها در اطاعت و فرمان برداری عم عالی مقدار ثابت قدم بوده و سر از
طوق طاعت گذاری نمی پیچیدند رفته رفته امام قلیسلطان که پسر بزرگتر او و در سمر قذار نشاغر و خوانی سرست که شخص بلند
طبع جاه و دوست هوا پرست و اغوای جمعی جاهلان فتنه اند و زکه تر و او فراهم آمده بودند آتایق خود را بقتل آورده آثار
خلاف ظهور آورد ولی محمد خان از سعایت خود رائی برادر زاده آزرده شده و اعمال و اطوار او موجب انحراف مزاج پادشاه
گردیده بود بحیث تادیب و گوشمال برادر زاده و تفرقی معذلان عشائر غریب مقصوب سمرقذ معطوف داشت امام قلیسلطان
بمجرد وقوف از توجه

در حفظ و حراست قلاع آنجا شرط مسالمه بجای آورده و از انجهت فیمابین فی الجمله غبار نفاری ارتفاع یافت و ولی محمد خان نیز همراه و زادگان فی اعتقاد گشت و یکدو سال میانه ایشان بعضی اوقات بخوشی و گاه درت و بعضی اوقات دوستی و الفت ظاهری بود و هرگاه از جانب امام قلی سلطان عبارت درشتی دلی ظهوری مایف ولی محمد خان منصایح پدرانه فرزندانه پیش آمده ازان تخاص نمیود و انتیز معاذیر دلپذیر خشک جنبه برده از نزدی شاه مطلوب برنمیداشت تا اگر جمعی کثیر از یکه جوانان و زیکه کوهای بزرگی در سر داشته و از ترجمه ولی محمد خان او پس مانده بودند بتدریج نزد امام قلی سلطان جمع شده قشقائی و زیکی گردد و در وقتی که ولی محمد خان مانند گان حضرت علی شاهی طول آلی در مقام اعتراض و هواخواهی در آمده ابواب آشنائی مفتوح و از جانب گان شرف نمیرزا علی بیک بوزباشی ترکمان باچی گری نزد او رفته و بمعذان برخاسته و او را بخواهی دعوت کرده انجمعه در اساسه کرده و باعم بزرگوار اظهار خلاف و عناد نمایند باجوانی جاهلان متفق پس نزد عم بزرگوار فرستاده بگیایه و صریح عرض کرده که اگر امر او و یکیه یحیت الف آشنائی پادشاه قزلباش از آنحضرت رسیده در مقام قشقائی اندر دلی محمد خان کوشش نخاید و احی ارباب جهل نموده و اینی مذکور را قرین اعزاز و احترام روانه نموده و شاه محمد میرزای مرا راجانبکه قبل ازین گذشت که رسم رسالت بانا نامه اخلاص آمین بجا آورده فرستاده و اما سخنان شوسه آمیز ارباب نفاق باعث شده که ولی محمد خان بعضی امراء بگمان شده و در مقام آن شده که اهل نفاق و شقاق را از ارباب اخلاص تمیز کرده و انه رشته جمعی کثیر با وبسته شده هرپس پیشتهام را بحیلی انتفاق میسنود و خنجر کین و امام قلی سلطان فرستاده او را بوجه مخالف عم وادن و الحاصل ترغیب و تحریص میکرده نوبتی جنبه نفرار امر انفاق سرشت با یکدیگر انفاق نموده عرضه داشتی با امام قلی سلطان فرستاده و نوشته که هرگاه موکب سلطانی از آب عبور نموده متوجه بخارا گردد ما بندگان گرخنده گاری بر میان بسته و از برسند سلطنت و پادشاهی گرانشاه و تعلق قاه و تمکن میاریم گی از ارباب مواضعه اخلاقه ندر اولی محمد خان عرض نموده شد که کس را بسراه فرستاده تا آنها را بعرضه نموده که هریک بهر خود در پشت آن نوشته و نوشته مذیل او در حوالی جنبه نفرار انجماعت حاضر و نوشته و جنبه نفرد یگر بجانب سمرقند و هر طرف گروهی نوشته بریغ باحصار خایان فرستاده که بعد از آمدن بگی را بعرض رسانند حاضر ساخته پرسش آن قضیه نماید جوان خفای این حکایت تا احضار انجماعت میسر نموده احتمال نشرت داشت ولی محمد خان صبر گردد جمعی را که حاضر نموده بهانه گذاشتن طبل نموده باظهار این حکایت گردانیدن انکار بیغ نموده عرضه نوشته را حاضر ساخته هریک خط بهر خود گردند بهر جنبه انجماعت سعد رتا کمیشد که ارباب غرض تبغیه هرگرده انه بجای برسنیده و تا می آن مردم را گرفته در جائی محبوس گردند و بگرفتن خایان نیز مردم معتمد ارسال داشت اخیرا انجماعت رسیده هرکس داخل آنها نبوده بعضی را با خود و بعضیان هرکس با ایشان بطه آشنائی هم داشت احتیاط و رزیده از خوف جان فرار نموده از نزد امام قلی سلطان رفته و چون امر انفاق بپخته نرده و مع شده بودند او را بقتل خانی که سابقه از دیکه نشانه پادشاه صاحبیت مخاطب یافته و پادشاه کشتن آغاز نهاده و امام قلیخان که تا غایت سلطان لقب داشت از نظری خوش آمده گویان خود را خان عالیشان و پادشاه نامیده فرمان

نفوذ نموده بعلاوه نیکوس مخالفت ولی محمد خان گوشه پرده از روی کار برده داشته هریک را امرا و اعیان او نگه کرده با او تا بهم ثاقی و دبر سر امام قلیخان جمعشده و او در بین سال با هفت هزار کس از نهج که مقر حکومت او بود عزیمت نموده و از آب آمویه گذشته تا حدود قرشی آمده ولی محمد خان چون عزیمت او و خبر انحراف او نیز را امرا و عساکر او نزدیکه گردیب بسی هزار کس بود از آنجا بیرون آمده و بمقابله طاغیان رفته تا بامراء متعربان خود نهایت بنظنه شده بود و امام قلیخان چون تاب مقاومت با جمع طاغیان نداشت در محل مناسب پست آب آمویه را داده بر بره بی لشکر خندق کنده کس بخدمت عم فرستاده و حکما بیانی نگاشت امیدوار گذاشته که از ریا بیان آورده امر انفاق پیشه انعقدان حیله اندیشه ابواب مکر و حیل گشوده ندارد فردم نفعه استماع شده که ولی محمد خان با طبع منحوس است که فیمابین نفاق انجامه و قرار داد خاطرش این بود که اگر امام قلیخان از کرده نادم بوده معذرا کرده او جمع آمده بیاید بیاشه در مقام اعتذار بر آمده سبحان حکومت بلغ قانع گشته بستور سابق منفاده و مطیع عم گردد او نیز خدمه بزرگ بستور حکومت بلغ را با و اندرانی دارد و از قضا یا فلکی و حوادث اتفاقی شبی در کنار رود وی ولی محمد خان دو سه راس خوک از میان نی زاری بیرون آمده بحالی اورده بیان خیمها درمی آیند و مردم واقف شده فریاد کنان از خیمها بیرون دویده بجنگ خوک مشغول میگردند و غلغله و غوغای عظیم در میانه مردم می افتد و ولی محمد خان در خرگاه خاص خوابیده از آواز شورش و غلغله و غوغای مردم بیرون آمده تفحص حال مینماید بعضی هرزه گویان بیحد و نادان میگویند که گویا امام قلی و لشکر او است که شبیخون آورده اند خون خلایق ازو سوسه شیطانی با خبار را حیف با طبع راغب تند میگردد این کفتگوی در میان اردو شایع میگردد و مردم بهم برآمده اسلحه و یراق پوشیده و سوار و پیاده بر در سراپرده گرد ایوان پادشاهی جمع میشوند و ولی محمد خان امرا و لشکریان بنظنه و بی اعتمادی نموده ملاحظه داشته که مبادا ارباب نفاق و دار میانه خرگاه احاطه نمایند قبل از جمعیت لشکریان خود سوار شده با چند نفر از معتمدان که در آنوقت با او بودند از روی احتیاط خود را بکنار کشیده در حوالی اردو بر بلندی برآمده نظاره شاه آن انجمن حوادث میکرد تا به بیند که صورت حال بچگونه است امرا و لشکریان که در درگاه پادشاهی جمع میشوند اثری از نوعی نیابند بعضی بگویند که پادشاه فراموده و جمعی دیگر بر زعم این بوده که او نیز که او را ضایع کرده و اند امام قلیخان را پادشاه میکنند بالجمله معارف سپاه بعجز مایوس از دین پادشاه روی امید بدرگاه امام قلیخان آورده او را بتخت سلطنت میگذارند و ولی محمد خان تا صبح دوران بتنهائی ایستاده و صباح تشخص شود که مردم اردو خود او ضرر نا گزیر بدرگاه امام قلیخان نهاده این حکایت تشخیص بر اصلی نیافت که این قضیه از قضایای فلکی اتفاقی روی نموده یا جمعی سواضعه نموده و منعقد این مقدمه کرده و بوده برغم ولی محمد خان آن تو گر این مقدمه بیان خواص لشکر تهدیه یافته و ساخته و در پرداخته انجامیده بوده صلی ای التقدیرین ولی محمد خان در کمال یاس و حرمان سعد و دی روی بجانب بخارا آورده داخل شهر شده حاکم بخارا که دارا گه می بود امان پادشاه رابدین پریشانی و اضطراب معلوم نموده ارگه را قایم کرده ملازمت پادشاه گزیده کس فرستاده پیغام داد که خنقریب امام قلیخان درین

چند روز با غلبه تمام بخارا می‌آید و پادشاه را محصور کشتن لایق نیست اولی آنست که از شهر بیرون رفته در صحرا
خود فرمانده ولی محمد خان را شعبده و بازیهای فلک کج رفتار و سپهر فانی اهل روزگار متعجب کرده کوتوال ارک فرستاده
از مجرمان و متعلقان که در ارک حبس بودند هر که را که تعلقی داشت طلب نمود و کوتوال قلعه طلب کرده با را بیرون فرستاده
بعد از سه روز پسر خود را با بعضی از متعلقان و چهار صد نفر از متعلقان و ملازمان و استادی همراه کرده بعزمت سمرقند
جون و انجا تعیین و ناصری کمان شت و بردم رکاب فتح شهر سمرقند و خزینه آن ایران و استادند و نمودن حضرت
اعلی شاهی در خاطر تصمیم داده از مرغاب که نشسته بقلعه چارجوی آمده و پسرش رستم سلطان با بعضی از ملازمان سرخص
بجانب مشهد مقدس معلی فرستاده که خود نیز متعاقب روانه شود و کس نزد محرابخان که حکم فرستاده و از اعلام نمود محرابخان
آن او را امر و لایق دانسته تکلیف آن مرحوم نموده و از متعلقان جوچی در آورد قلعه چارجوی که انشسته قلعه را یکی از اهل اعتماد و سپرده
با جمعه رفقا و زنان که همراه و اثیان خود جمع بردی آنالیق بود و نیک و بد بدولت نفرستاده میسر سید متوجه مرو شده محرابخان
استقبال نموده او را در کمال اعزاز و احترام شهر آورده مدت شش ماه بسر برد اصلی شاهی ظل الهی فرستاده تحقیق فرمودند که
پادشاه اوزبک را عرض کرده و لی محمد خان نوعی بمردم خود بی اعتماد شده بود که روزی که مرو آمد محرابخان کشته شود که دوسه روز
کار از اعمار باب جد و نفاق خواب نکرده ام با نکه چند روزی در مرو استراحت نموده محرابخان با نعیی نکه بنت میزبانی
بر واخته پیشکشهای لایق گذرانیده و ضیافتهای پادشاهانه کرده و از آنجا روانه مشهد مقدس معلی گردیده در چهار باغ
مشهد نزول فرموده میرزا عبد الرضا و نظر خان تو کلی که از جانب او در اردو خدمت شده بود با امرا عظام که در آن حوالی بودند
بلوازم خدمت پرداخته فرسخ بفرسخ روز در مشهد مقدس توقف کرده از راه جاج راه و محنت کاروانیکان آسوده گشت و از مشهد
مقدس عزیمت عراق نموده امرای عظام که در خدمت راه و دنه هوسی که امر اشرف صادر شده بود بهر یک بوجه لایق پیشکش
گذرانیده منزل بمنزل خدمات نموده ضیافت میکردند و جون بولایت سلطان رسیده فرمودند خان حاکم استراباد حسب الامر علیه
از استراباد آمده تا پنجه الماک استقبال نموده تحف و هدایا که زاینده خدمات شایسته مقتضی رسانیده تا سمنان و خوار بدیدن
خان و کلای او خدمت میکردند از خوار خلیفه سلیمان لشکر آقاسی باشی شاملو حسب الفرمان قضا جریان خانکه اشاره بآنجا شده
باستقبال او رفته بود بکاروانسرا رسیده بعد از گذرانش و آداب خدمت اول از جانب حضرت اعلی شاهی ظل الهی پرسش نموده
و سخنان اشفاق آمیز عرض کرده بعد از ان رخصت جانی طلبیده روز دیگر بلوازم ضیافت پرداخت و پیشکشهای لایق
گذرانیده و مخصوصان بل سایر ملازمان او تواضعات او سایه فطور آورده و از آنجا منزل بمنزل خدمات نموده تا
کاشان آورد و اهل کاشان مدت از اجرا خان کرده خدمات و لایق تقدیم رسانیده خود آنحضرت دو سه روز در کاشان استراحت
از آنجا روانه دار السلطنه اصفهان گشت **گفتار در آمدن نوشته محمد خانشه بدرگاه سدره بارگاه و ملاقات آن پادشاه**
عالیجاه با خسرو ایران و توران و باز گشتن در همان ایام داستانسرایان این بزم قصه پرداز چنین پیشگاه مایوان

پای انداز کرده شده بود و از دو طرف قشونی بصف استاده بودند حضرت اعلی آهسته آهسته طی مسافت مینمود
و با ولی محمد خان کمال مهربانی بظهور می آورد تا در دروازه شهر چند جا توقف فرمودند مجرعهای شادکامی نوشیدند
و صحبت سرا پای میداشتند کثرت مردم و ازدحام خلایق بنوعی بود که عرصه خیال تنگنایش نداشت چون بحوالی دروازه
و بوار بست بیرون شهر رسیدند از کثرت خلق و ضیق طرق عبور شاه با سپاهیان بسیار بود و اقشه پای انداز در دست
بهادران و دستوران پایمال گشت و حضرت اعلی با ولی محمد خان بصدد تشویش بودند چون دروازه رسیدند چون داخل
شهر شدند امر شد که دروازه را بسته نگاه دارند و دروازه را بستند تا از کوههای شهر و بارو کنده توانند گذرد و بدان راهها نتوانند
که ضبط اقشه پای انداز مامور بودند آنچه بخیط ضبط درآمد بجلوداران بسپردند و منازل مرغوب جهت نزول او تعین
شد علیقلیخان بهادر ستور و مهمانداری او بود و ضروریات سرکار او همه روزه از سرکار خاصه شریفه سراغام میافت شتر از
آثار درآمدن او تاریخ مرغوب یافته در سلک نظم کشیده از آنجمله خواجه شعیب حبیبقائی که از اکابر و اعیان خوشنات در
مقام در سلک وزراء متصرفخان مهمات دیوانی منسلک است و بسیار شیرین کلام و صاحب طبیعت است این تاریخ گفت
چون ز گردشهای چرخ منقلب گشت پیدا در بخی را انقلاب شاه ترکستان و لیعهان اکه مست زنگی مست افراسیاب
رهنمون شد دولت او تا ناتهاد روبیدگاه شه مالک رقاب شاه عباس قدر قدرت که مست کامران و کام
بخش و کامیاب این قران سعد را تاریخ جوی چون که شد آرام عالم علوی خطاب ساخت روشن شمع مجلس را و گفت
شد مهمان بزم اقتاب این مصراع مزار و خورده است موافق تاریخ توجه اوست بایران او چون بجهت اشرف رسید مزار
دبسته شده بود دران خیر عجیبه حاصل میشود که مزار دار روشن ساختن شمع مجلس تعبیل نسبیه تحصیل اقامت تاریخ دیگر فرمودی
از جمله ی محمد صالح که برادرزاده مسعود او ساقی قشقرار و میت ان بیرحمت اشاد علیشاه ان سپهر احسان گستر بود و اوست
جیب ایران اورنگ نشین ملک قران جنتم ز خوجوان تاریخ گفت آمده بادشاه توران روزدیگر حضرت اعلی شکر
الاشرف برده با من پرزگی و پیشواز نواری پیش امده و مکرر ایوانهای شعشانه و قواصات و دستگاه بظهور اورد و جناب عالی
از زاده لوی و داوالی یاده بزرگ منشی که در بین مکارم زیاده از دیگرانیم به نوه پیمزه است سر چیده سرو اشتغالی مینمود
حضرت اعلی شاهی ظل الهی از برای فیض خاطر و کسب ورث و طالی که از گردش چرخ سنگدار داشت حمل نموده بمکتبی و کرم
اشتغالی پیشرفت موده چون یکه دو روز از ورود سیم تکلیف مهمانی نموده در خلوتخانه خاص مجلس با شتاب
ارسسته و جناب عالی با چند نفر از خواص و مقربان ملازمان بان تحمل ارزم ترین درامده بندگان اشرف مجلس
در انجمن بهجت افزای تکلف نبلوازم خدمت در مجلس ارائی قیام مینمود و دیگر کان لاله عذار دران حضرت سرای
فرشته وار ولی با دهای دوستکامی گرد شش درامده و طرفان خوشش امنگ و هیجان تیز رنگ بنوای دلکشای زنگی
خاطر کشته نوعروسان عراقی و خراسانی در قاصی درامده مظهر آتش و جلوه گری اغاز نهاده مجلا دران فرخنده بزم

خلوت عاشق نمی بود و مجلس چون کلستان گلستان چه گویم بودی بوستان ولی محمد خان از مشاهده ان مجلس بشت قرین
و نظاره چنین خورد و خان حیرت افزا بود و خاطر سراتا پا بهجت و خوشی بظهوری اورد و با طمنان چون خاطر سرشار گردید
فلک کجرفتار بقدر ملالی داشت قبض خاطری معلوم میشد و حضرت اعلی شاهی ظل الهی بفراست وافی دریافته جناب
دلکشای مهربانی که در حین او قات سیته عالیست تسلی بخشش خاطر اندوه کین او بود و اندوه امرو مقربان او در آیین عهد
و وفاداری و رعایت حق نمک خوار کی شتوده و عدهای جمیل میداد و نذر و یک صحیح بادشاهانه افضاد یافته
نواب اشرف و فیضه از دقایق مهمان نوازی فروگذاشت نکردند و در روز دیگر اقامت و حاضری از نقدو اجناس
انواع ملبوس و ماکول ضروریات پوشاک و غیر ذلک انقدار که شایسته مهمان جهان و درخور همت عالی میزبان
چنین باشد ارسال داشتند چون بتفصیل انها موجب تطویل میشود و مناسب سیاق تاریخ نیست عنان قلم از تحریر ان
کشیده و دشت روز دیگر وعده صحبت میدان نفس جهان جوگان بازی و وقص اندازی فرموده قرار داد مگه چهار
از صیر بر دوکاروان سرا با مگه این بندی نموده اند چراغان خاهند چون شام شود و از جوگان بازی و وقص اندازی
فارغ گردند در میدان اتش بازی کرده قلعها و اقسام اسباب اتشبازی مگه موتمنات بنان و اتسازان بفنون غریبه
ترتیب داده بودند اتش داده بعد ازان تماشای چراغان برقرار مذکور اتشه ریخته و قلعها و اسباب اتشبازی بیشتر
اورده بستعدان کار نشده و چون حضرت اعلی منظر امدن ولی محمد خان بودند با جزو را نها میکرد و اخر الامر علیقلی جدا
فرستاده و اطلاع فرمودند خان قباحت نا فهم بهانه کوفت صداع ازان انجمن کن رحیمه اند آمدن ازین انجمن کرد شکر
گفتن جنان بود تا قصه دراز نشده بنامه مرخص شده باشد بعد او پرداز و انواع مهربانی ها بظهور اورد و نه مجالم خندان
خانی اطوار نامحتار و در ایام معاشرت بظهوری آمد پسلوک او در هیچ طبع اشرف جلوه حضرت اعلی در بی کلفتی و توضع
می افزودند و کرم اخلاقی و حسن خلق بیشتر از پیشتر بظهوری اورد و نه اما متا بالبه مرخص روز دیگر تبه شرف ملاقات دریافت یکرتبه دیگر در میدان نفس جهان اعاده صحبت جوگان بازی و وقص اندازی فرموده اشتیاران بایک دست
اتش بازیهای غریب کردند و بعضی از اسباب اتش بازی در ذیل بزرگی از اخیال با دشاهی تعبیه کرده بودند در وقت
اتش دادن و توپ انداختن اتش بازی در ذیل بزرگی از اقبال با دشاه و عرکات عجیب و حرکات غریب از ان ذیل
شاهد گشته موجب انبساط خاطر خجاب خانی و حیران بساط انس گردید و مکرر اصحبت چراغان قیصریه و مجلسهای

وبود حضرت اعلی علیه السلام در شهر اصفهان در محله آبمیدان
بگیرد و او را از قزاق بیرون کند و خانه را بگیرد و او را از قزاق بیرون کند
گرفته نشد و او را از قزاق بیرون کند و او را از قزاق بیرون کند
بیرون کند و او را از قزاق بیرون کند و او را از قزاق بیرون کند
نام شده بود و او را از قزاق بیرون کند و او را از قزاق بیرون کند

باغ نفس همان بوقوع انجامیده و در اول تحویل سرطان که بعرف اهل عجم دشکون کسری و جم روز اب ماهست
باقبال در چهار باغ اصفهان تاشای اب باشان فرموده و در انروز نزدیک بیست هزار نفر در خیابان چهار باغ
جمع امده بریکه بگراب می باشد نداز کثرت خلق و بسیاری اب بستی زانبده رو خشکی پدید نرفته دران روز خانه در میان
اب خانه دنیا الواقع تاشای عرصه باکجه چون چند گاه از امدن او گذشته و لوازم سیر و صحبت بفصل امده امور
سلطنت و جهانداری شایان امده حضرت اعلی از ادراده با غوای مفسدان و بد عهدی ملازمان باقتضای
باحوال او راه یافته بود تعجیل باز نموده و جاره جو گشت که همین معاونت و مساعدت نواب کامیاب اشرف بولایت خود
بازگشته دیگر بار بر تخت سلطنت پادشاهی متمکن باد حضرت اعلی شاهی فضل الهی فرمودند که چون اقامت و امداد حضرت عالی
برما و کل طبقه قزلباش لازم شد و طریق امداد دانست که موکب همایون در مرافقت عالی بجانب خراسان در حرکت امده از
خراسان تنها با لشکر گران روانه ماوراءالنهر گردانیم که اگر بنصرت همایون بانجاح اقتدر زودتر توانند مدد و کمک بظهور رسانیم
آورد و لیکن در بین ال سفر خراسان ما را مهمتر مهمات سبب انکه سردار روم که در سال گذشته با ذربایجان امده بود و دست
و کوی صلح بمیان اورده با لشکر عظیم در دیار بکر که سرحد ممالک ماست قشلاق نموده صدق و کذب اقوال او
معلوم نیست و اهمی که بحمت عقد صلح بخدمت پادشاه روم رفته در انجاست و منوز معامله صلح قرار و استقراری
نیافته و ما نیز با لشکر قزلباش باذربجان می باید رفت که در مقابل لشکر روم ایستاده اماده صلح و خنک باشیم اگر روی
اکنون مناسب نیست که خانه را خانه خود دانسته از ممالک محروسه سر بجا اختیار خانه بند و محل اقامت انداخته جلده کاه با
سایش و استراحت بردازند که با ذربایجان می باید رفت نخس بشبیخت جناب خانی معاونت و همراهی او سر که مدار
و مساعدت که در قضیه صلح با روميان باید کرد بفضل اورده انشاء الله تعالی معامله صلح را قرار و استقراری داده نوعی
نهایم که دیگر بار ما را بسر حدات و با یکان کرفتاری نباشد و در سال دیگر که خاطر از جانب روميان بهمه گونه فارغ شود
که خاطر از جانب روميان جمعیت داشته باشد با ستظهار تمام بر افاقت و همراهی ایشان بد الصوب نهضت مشار الیه
الملتمس کرده که ایمنی نزد ایشان جانب وضوح تمام دارد که حضرت اعلی شاهی را در بین ال بکجه انجام مهمات سلطنت
و مصلحت دولت نهضت آذربایجان ضرور و رعیت و فسح ان لایق دولت قاهره میدانند توجه ایشان بجانب
ماوراءالنهر کمکی نمانند و بهادران رفیق که مرحله پیمایان فرار و شبیخون خواهند بزودی لازمست و تعویق
و تعویق مناسب وقت نیست زیرا که اکثر امرا و حکام اوزبکیه که در اطراف و جوانب ماوراءالنهر و ترکستان اند بکلی
و نصب کرده ایشان اند و تا غایت نزد ایم قلیخان نیامده چشم انتظار بر شاهراه منتظر دارند و ما منور
اورا شوکت و قدرت تمام حاصل نشده و چون اخوایان ایشان سر بخط اطاعت او در نیاورده اند معاودت
بسرعت و استیصال ایشان روی اقبال مناسب دولت میباید و چون از آثار سلف و اخبار ما بعی تحقیق پیوسته که

که تا غایت هرگز از سلاطین اوزبکیه و خانهای بدین دودمان قدسی نشان که از خاندان ولایت و امامت منتسبند
توسل جسته برحسب دلخواه کام روا نگشته اند مخلص بیزتمنی و تبرکا بدیشوب امده و بسعادت ملاقات اشرف فایز
گردیده که همت ازین دولت بسته روی بمقصد اورد و رجا واثق است که همین توسل این دودمان ولایت و امامت
برحسب مقصود کامیاب دولت گردد و بندکان اشرف را در مرافقت ایشان بطرف خراسان در حرکت امده
لازم نیست چرا که تا غایت میانه اوزبکیه و طبقه قزلباش موافقت و دوستی نبوده و بحمیت مغایرت مذهب متعصب
پیرو مستقیمان اهل سنت التیام این دو گروه با یکدیگر ممکن نیست هرگاه لشکر قزلباش همین همراه باشد موجب رمیدن
اوزبکیه بالکلیه میگردد و عامه مردم آمد یار همین خصومت و نزاع خواهند کرد مناسب وقت ان می نماید که از همت
اشرف رخصت یافته همراهی نخوده توجه همت باطن روانه کرده که اگر اوما را روی بانحطاط اورده باشد و امثال
باری نمایند چون بخدود ماوراءالنهر رسیم امیدست که از مواخوایان و ملازمان جان سپار که در اطراف و جوانب اند
جمعیتی روی دهد و امل بعضی و طمعان که منور استقامتی نیافته اند متزلزل گشته جمعیت ایشان روی و تفرقه و تشتت
پراکندگی اورد و اگر انچه مکنون خاطر است بفضل یابد و کمک امرای قزلباش لازم باشد بحول امرا و لشکریان خراسان
کافی اند امر فرمایند که بیکبار یکی خراسان با جزد ظفر ورد و قزلباش مستعد داده که کمک بوده هرگاه از جانب خراسان
اشاره شود از جانب یخ روانه کردند و بندکان حضرت اعلی شاهی ظل الهی راضی بانحنی نمی شدند و ملاحظه داشته
که مبادا اقرار داد خاطر خانی در قضیه صورت نه بندد که نحس مطلوب میتمه دیده رضا خاطر اشرف ان بود
که در تدارک اشغال احوال او که امر بسیار بزرگ تامل و تانی فکری بصواب اندیشه و تعقل دران امر صایب میشمرد
جواب فحوای کلام او در قضاد کفتار و ازین چنین معلوم کرده بودند که اوزبکیه عقاید خود را بست باد فاسد کرده اند
وثوق و اعتمادی بر اقوال و افعال ایشان نمانده تا انکه چند مرتبه مجلس کنکاش انعقاد یافته ریش سفیدان همچنین
که همراه داشت رفتن او را باستصواب لشکر قزلباش صایب شمرده مبالغه بسیار در اظهار رسانیده اند و از جانب خراسان
نیز اخبار رسید که جمعی کثیر از خود او زبکیه بهواخوای جناب خانی بسر حد خراسان امده اظهار امدن او دارند این
اخبار تحریک اراده رفتن نموده جناب خانی ملک دیدار این امر مکردن خود کرفته جواب رفتن را ترجیح داده و با جمعه
نفرازعیان اوزبکیه که برضی او بوده اند بنظره بود و انجماعت او زبکیه که رفتن او نمیپسندیده از طرفین دغدغه ناکودی
از خدمت اشرف رخصت جلبیده و مرخص کشته انکفران نعمت دامن کیر کشته بطلب بشتابند و حضرت اعلی شاهی
کشته قرار رفتن او را داده و بسیاهی بکجاق سرکار او ملازمان از اسب و شتر و یراق و چوتات و سایر ضروریات
با دشاهانه بروجه لایق از سرکار خاصه شریفه سرانجام داده فرستاده و در روزی که بندکان حضرت اعلی شاهی

ظل الهی ساعت سعد تجمد لیاق او در بالاخانه اختیار فرموده آن شب با یکدیگر صحبت مخصوصانه داشتند و در بیاری ایشان
حقیقت پیرا برزبان الهام بیان او ورده در امور مملکت داری و تالیف قلوب ملازمان و عفو نمودن از جرایم
لشکریان و اعلام نمودن حقایق یومی و سوانح غیبی شفارشات بلیغ فرمودند و جمیعی را که بایشان بمظنه تهمت
برفتن حج عزیمت فرموده تحریر مراقبت ایشان نمودند از بابر همراهان خصوصاً خواجه بردی اخته
و جمعی را از اهل اخلاص و دولتخواهی میسپرند و در باب خدمت و جان سپاری عهده و میثاق گرفته یکدیگر
را دوا کردند و حضرت اعلی زیل خان یکدلی شاملو را که از عظمای اطایفه است متین فرمودند که در
آنحضرت بوده بلوازم خدمات و مهمانداری قیام نماید و تا جناب خانی در قلمرو همایون باشد روز بروز
نزول و سازی داده مراسم خدمت بتقدیم رسانند و مبلغ پنجاه تومان بتریزی بر نقد کتابه صد و خرج
ملازمان او بر خراسان و نشیشه که جهین خان حاکم هرات سر انجام نموده تسلیم نماید و خان خانی بعد از دوا
حضرت اعلی شاهی ظل الهی دو روز دیگر در شهر توقف نموده بزگوانه شده **بزگوقبوه ما محمد خان از اصفهان بجانب**
خراسان و مدار الهرو تکلیف و تعین بر سر ریاست چون ولی محمد خان بنوعی که گذاشته قلم وقایع نگار کرد مدار
اشرف جد امتداد رد انه نکث ملازمان و مردم او جلافت و ناهمواری پیش گرفته و تعصب مذهب بر
متعصبان جاهل انطایفه مستولی گشته در مقام ازار و اضرار شیعیان شدند خبر بخبه کس از مردم در و پیش و قرا
بکان تبراکه دران ایام بمراعات خاطر اوزبکیه که مهمان شده بودند با انکه مسلوب بودند رخم زده فی الحال
را بر جدا فراط رسانیدند خبر بزبک قتل رسیدند و مردم بملاحظه انکه مبادا سپنده خاطر اشرف خاشه صبر نمود
در قتل و نهب و تادیب ایشان درنگ نمایند القصه ولی محمد خان از حوالی اصفهان کوچ کرده از راه سیمه
کوه کاشان روانه خراسان گردید اکنون سخن را در اینجا گذاشته و برخی از احوال امام قلی خان و
سوانح مدار النهر نگاشتن مناسب دانست شمه از احوال مشارالیه انکه چون ولی محمد خان از موافقت
لشکریان مایوس گشته از بخارا بیرون آمده عموم سپاه که در حوالی قرشی در موکب ولی محمد خان بودند از قرشی
او را گذاشته روی توجه بخدمت بخارا در حرکت آمده در دار السلطنه بخارا پای بر مسند سلطنت و بادشاهی
نهاده خطبه و سکه بنام و لقب خود زدند و کوتوال ارک بخارا مفاتیح در وب و خزاین تسلیم کرده پای
در دایره متابعت نهاده ولایت بلخ و مضافات را بمحمد سلطان تفویض نموده او را بانصوب مرخص نمودند چون
مسرع او گشت که ولی محمد خان متعلقان خود را با یک پسر کوچک در قلعه جاجوی گذاشته رفته است
اراده تسخیر انقلعه نموده جمعی از لشکریان و معتمدان خود را بسر جاجوی فرستاد و کوتوال انقلعه تقدیم

پیش آمده طوعاً و کرهاً قلعه را بدست داد و متعلقان و مردم ولی محمد خان را گذاشته بیخارا برونده و قلعه را یکی از
اهل اعتماد خود نمود امام قلیخان بعد از ملاقات متعلقان عسم بزرگوار یکی از اولاد او که غایت جمیله و محبوب او
گویند با ی خاتم خود نقش آثار هدایت و ارادت و معاشرت و مباشرت نموده و تعویذ بنام او صی فرستاد
امام قلیخان دست در دامن قاضی و صفی زده از ایشان چاره جوی گشت چنین استماع رفت که مشترخان بخارا
یکی ازین مقدمه کناره جسته اند صفی دین یاداده و نیابرست بخارا بر وفق رضای امام قلیخان فتوی داد
که چون ولی محمد خان بشهر رفته گرفته از جزیره اهل سنت و دایره مسلمانی بیرون رفته حکم کفر بر و جاری آزاد واج
بر و مطلقه اند و ایشان را بحباله دیگری در آمدن جایز است صفی شرعیت شعار نه کز بهجت تجویز عقد منا کحه مذکور شعبت
والتفات کرده از امام قلیخان رعایت در تجریب یافت و انچه در باره شیخ ابو جه شیخ تسلی داده میان او و امام قلیخان عقد
منا کحه و ترویج و اقع و یافت ذلک بتکاب این عمل شنیع که نزد خداو خلق مذموم است نموده بتصرف در
عم گردد ای برجان خلق که این شیوه در میانه ایشان موافق سنت و مطابق شریعت غرا باشد ای پیغمبر عشق راگاه
دگرست در خیال این احوال سلاطین زاده با همی قران که در اندوی چین روزگار بود مدلمع در ملک ترکستان و ماوراء النهر
کرده تا نگذه را بخط بسط در اورده بر تخت سلطنت نشستند و امام قلیخان بجهت رفع لشکر قران بجانب سمرقند در حرکت
آمد محمد سلطان برادر خود را مقرر داشت که لشکرهای جمع و انجا و در اجمع اورده در سمرقند باو پیوندد چون شاهزاده
بسمرقند رسید با سلطان زاده های قراق طرح دوستی انداخته یکدیگر را شتی کرده و ولایت تاشکند و انجا و در انا قرار دادند
بدیشان باز گذاشت و ریش سفیدان طرفین حکایت صلح بیان انداخته از چنین حرب و نزاع سادات سمرقند
انداخته بودند درین اثنا خبر بیماری والده بمعتمد رسید امام قلیخان رسیده او را بشوق معاشرت مجبوبه غالب بود بعضی
از امرا و لشکریان در سمرقند گذاشته بعیادت والده با معدودی از خواص بخارا رفته روزگاری بفراغت میگذرانید
که ناگاه بایات بعضی ولی محمد خان را بولایت بلندی کرفته موجب تفرقه خاطر و پریشانی ضمیر امام قلیخان گردیده
در بخارا مجال اقامت بر او تنگ شده سه روز قبل از امدن ولی محمد خان بنا بر کرده بیم چون خان خانی روانه معتضد گردیده
اراده داشت که بدار السلطنه هرات رفته خاطر شرش را که در هرات بود بخود جمع ساخته چنین خان شاهی حاکم هرات را و
بنود و مرد بش که در انجا اند که کوک خود گرداند بجانب بلخ در حرکت آمد و کخت انولایت را که در بن وقت
از صاحب جودی خالیست بتحت تصرف در اورده لشکریان انجا و در اجمع اورده علم ملک ستانی بلند بخارا
و انجا و در طلب اداده بعضی در مرو بعضی در مشهد مقدس توقف نموده انتظار امدن او داشتند روز بروز
میرسیدند در فن او را از مرو مجبور جوی جواب میدهند و در فن بخارا ترغیب کرده میگفتند که چون امام قلیخان

همراه برده بود نهایت مشوش و پریشان خاطر گردیده و دست و شکستگی که در یورش از لوازم بود میرامون خاطر نمیگشت و هی را که مهمر نواب خانی گرده روحه اورا بعضاء امام قلیخان در آورده بود بمعرض بر عکس حاصر کرده از این امر نا لسد استعفا نموده و در مقام سستی و استقامه قاضی در آمد خباب خانی هر مجالت در پیش اما حاضه عذرهای نامربوطه بیکفیت و التی عضب خانی در باره قاضی بنوعی مشتعل گشته بود که جز بموضع عرض حیاتش منظور نبوده لاعلاج سر رشته امور سرکار را بدست گرفته و بتعلیم قضات و علما متقرر قبل متوانست شد و حضرت خود در اسپاری گشته و همین سرعیت در رعایت مذهب اهل سنت و تعلیم قضات و علما متقرر قبل متوانست شد و حضرت خود در اسپاری گشته و همین از طبقه اوزبکیه و اعیان بخارا جمعی که با او عداوت و یورش داشته بعرض برعکس در آورده از غایت اندوهی که در ذهن خانی معصای عقل عمل کرده و صبر و بردباری در فرصت مرکار دستن که در امور سلطنت از مقتضیات عقل و لوازم حزم و احتیاط است مسطور نه است اکثر اشراف اوزبکیه را یعنی برطبایع اقوام کران آمده باعث آن شد که عوام الناس بجمله عداوت در آن کس که معاون او شده بوده و در اوزبکیه خصوصاً جمعی که با وی منعلقی داشتند ایام سستی و عقوب و اقدام مشیر او بیشتر در مقام طعن بوده خطا و صواب شمرده بدانچه خیر و صلاح او بوده اصرار میکردند تا آنکه کمون خاطر خود را بلطف اورده قاعت از بدعهدی و اعمال نفاق امیر اوزبکیه گرسته حیات او را بکلی گسیخته حیاکه از کلام اینده بوضوح پیوندد

ذکر بخارا گرفتن محمد رحیم قندوز و کار بدو بدام فتنه در افتادن و خشم احوال آن پادشاه بر گشته بخت بسامان

چون منتشی دیوان فضا جریان و مضمون بتفصیل اندر بایستار طرای عزای توفی الملک من تشاء و تنزع الملک ممن تشاء و تعز من تشاء و تذل من تشاء رقم تذلل من تشاء رقوم و مختوم گردانیده بود و سعی کوشش فایده نداد و در هیچ تدبیرش بموافق مقاصد و مآرب بکلی سر خیرا و نمیشد و عاقبت شر محمد و با بجمله جلالی محمد خان عقد سلطنت و مستقر خلافت قرار گرفته نفس دولت او کار خلک سال حوادث و نوایب دی به پژمردگی آورده بود سر سبزی اقتدار نباده و امراء و دولتخواهی از اطراف و جوانب رسیده تهنیت جلوس عالی بجای آورده و غلبه او بر سند و فرزندان تمام در پایه سریر سلطنت صیر شان پیدا مد چون محمس بود که امام قلیخان بکدام طرف رفته جمعی ناقص خردان خوش آمد گویان عرض نمودند که امام قلیخان بجکدام طرف در آمده و الشهر حال اقامت نموده و معروض نداشته و بجواب بیع مغلطه آنکه برادر کوچک اطاعت او نخواهد کرد بمشورت و سوای آنکه بکابل رفته از آنجا عزیمت مملکت بیگانه نوعی دیگر متمثل میت و لشکریان که در سمرقند امر کاه نزول موکب عالی را در بخارا دانسته و فرار امام قلیخان را استماع نموده فوج فوج روی امید گاه عالی آورده نایشیخ یکی بر دوش خواسته گرفت و اصلا طریق دیگر را احتمال نمیداد و مدلی محمد خان نیز از هجوم خواهد گریبان و دامن تفاق امیر اوزبکیه را بظاهر مشعار دیده و التوای فطرت او رده با طن آنست او بار او امر انجام میداد و گفته راه صواب گم کرده از طریق حزم و دوراندیشی غافل افتاده خود را پادشاه مستقل مطلق العنان تصور کرده و نامه اخلاص آمیز محبوی بر مکین و استقبال خود بر سریر سلطنت و فرار امام قلیخان واقع غت واقف و مجبور او زبک بحیث اشرف نوشته ارسال داشت و از طبقه قرابتش جمعی را رخصت انصراف داده معدودی را نگاه داشت که چون امرا و اعیان اوزبکیه در سمرقند

بالشکریان در سمرقند است و بخارا خالی است اگر در راه مرد و بیم امید هست که دار السلطنه بخارا که کعبه سلاطین اوزبک است بآسانی بدست درآمد و چون الحضرت با مجدداد در تخت سلطنت و مقر دولت خود جلوس او بک اتفاق افتاد و اوازه وصول موکب عالی در ده و دار النهر شیوع یابد موجب تعرفی بر اکثر کی می خانان گشته مهمات بروفق دلخواه دوستان صورت پذیر خواهد شد خباب خانی هر بن کلمات عظیمه و از مشهد مقدس علیه و السلام برده و مجراخان سر مرقین ولی محمد خانزادی کومک قرابتش کار بوده و صلاح نمیدانست رفتنه بلاعلاج مقوله او را تلقین داده فی الجمله مجراخان جنود او را بک را در پیرون شهر جا داده او را در قلعه فرود آورده و خدمات شایسته بجا آورده و بعضی امور متعلقه او زبک که در قلعه چارجوی لب رباط بوده از بنک و بقلعه اطلاعی داشتند خصوصاً بکمال خواجه مستقل تسخر قلعه شدند ولی محمد خان بعضو اجمه مجراخان ایشان را بخاعت راه قومی از اوزبکیه بسیر کردگی خواجم بروی اتالیق بهادر برسبیل ایلغار بسر چهار جوی فرستاده خود نیز متعاقب در حرکت آمده و مجراخان چند فرسخ متابعت نموده بجهت آنکه ما الجمله موکب خانی از کومک قرابتش خالی نبوده و با موزی با بعید نفراز خانیان قرابتش و همکیش ان خود را ملازم موکب لی ساخت که تا مر جا صلاح دولت بانند و نواب خانی خواهد اگر نموده بلوازم خدمت و جانسپاری قیام نمایند و سرکاه مرخص سازد باز گردند و پیش آمده با اغیار نموده قرار صیح بهای قلعه چارجوی آمده نزدیک قلعه رسیده و در چهارجوی نزول کرد و حاکم چارجوی که در رباط بود خود را بقلعه انداخته در قلعه را بسته و بتحصن پرداخت و چون خبر بخانیان رسید که حاکم چارجوی را بجمله ان پیروان چند نفر از همکیشان مجراخان را در آنجا گذاشته بر سبیل تعجیل روانه گذارات شده و کمال خواجه با پنجاه سوار و اوزبک معبر چارجوی گذشته روی توجه بجانب اورگنج و چون اوازه موکب بادشاه در حدود بخارا شیوع یافت جمعی از هر طرف با و پیوسته امام قلیخان که بعزم پادشاهی مجبوری را آمده بعضی العجله عشرت متقبل بوده از آمدن موکب بادشاهی خبر یافته مضطرب گشت و در مقابله در خود نیافته با آمده و مستعفان خانیکه بمجرد پیوستن بخارا بیرون رفته بخباب خانی گریخت ولی محمد خان از فرار او خبر یافته خواجم بروی اتالیق با چند سوار فرستاده خود متعاقب در حرکت آمد و روز پنجشنبه شهر جمیدالثانی داخل بخارا گشته روز دیگر کاه ذکر کرده مخالفین استقبال موکب لی نموده در محمد خجات لی بفراغ بال و سرور تمام داخل دار السلطنه بخارا گشته دیگر باره در مقر سلطنت خود بجای پرسند جهانبانی نهاد و خطبه و سکه بعجب او مزین گشت سادات و علماء ارباب اهالی بخارا بحضرت آمده و بجوشش حال استعفا یافته و اثار بهجت و کامرانی و شادکامی بظهور آمد اما ولی محمد خان بجهت آنکه برادرزاده اش وجه معقود او را کمال تعلق داشت تصرف

امده بکورنش عالی استعداد یابند و خاطر ازان ممر جمع کرده ایشان مشاجره ملموظه بازگردند و دران چندروز کار عمل
اقامت انداخته بود اکثر مردم از بیم تهمت بدرستی او خایف و هراسان گشتند درین اثنا موضع پیوست که امام قلیخان تغلبه
قزلباش در امده در انجا توقف کرده ولی محمد خان از شنیدن این خبر لی ارام گشته مرکز دولت را خالی گذاشته با سواری معدود
هزار کس در موکب جمع امده بود نداد بجانب پیرون امده راه قزلباش پیش گرفت که اکراه امام قلیخان محصور کرده قلعه قزلباش را
نموده او را بدست اورده و اگر از انجا فرار نماید کمابیش از دو منزل حساب رسانا نگاه کرده بعد از انکه دو سه کوچ بجانب قزلباش رفت
ریش سفیدان و بهادران موکب عالی صلاح در ان دیدند که اول بجانب سمرقند نهضت نمایند زیرا که امراء و لشکریانی که در
سمرقند انه چون بادشاهی در میان ایشان نیست طوعا و کرها قدم در دایره متابعت خواهند نهاد و بعد از انکه لشکر
را بخود ممکن ساخته باشیم از روی استظهار و استقلال به دفع امام قلیخان پردازیم ولی محمد خان برایش سفیدان قزلباش
خصوصا بود اتفاق پنج چار که همراه بودند مشورت نموده ایشان گفتند که در یورت امام قلیخان با قبیلی و قزلباش
و اعوان و انصار او در سمرقند پیوسته کار مشکل میشود مرخیز و لی محمد خان خواست که زودتر خود را بقزلباش رساند
سفیدان او زیکیه مانع امده رفتن بجانب سمرقند را هموار نشمرده و ران باب غلو کردند جناب خانی نیز بان راضی
که از روی مکر و حیله اندیشیده بودند عنان از راه قزلباش بجانب سمرقند منعطف ساخته روانه شدند و لی محمد
مکتوب بحمت امیر السلاطین زاده های قزاق نوشته ایشان را بطریق سلوک موافقت دلالت نموده و وعدهای
جمیل داده امراء و اعیان اوزبکیه که در سمرقند بودند در اول حال که بخبر امدن ولی محمد خان و بگلبن استعلال
او در بخارا و فرار امام قلی خان استماع نمودند بعضی بر اطاعت و انقیاد و لی محمد خان دل نهاده
در مقام اعتذار بودند بعضی دیگر که از مخالفین و معاندان بودند در مخالفت و مواقفت متردد و دو
در میان خوف و رجا روزی بشب می اوردند بعد از انکه بودن امام قلی خان در قلعه قزلباش
و علفه عنان ولی محمد خان از قزلباش بسمرقند نزد ایشان محقق گشت امردم بدو گروه گشته فوجی که آثار
شعار دولت خواهی ولی محمد خان داشتند بمخالفت انجماعت در زبده و امراء خواهی امام قلی خان پیش
نهاد همت ساخته و چند نفر از امراء خواهان امام قلی خان در سمرقند بسرعت برق و باد بجانب قزلباش
رفته بودند امام قلیخان را از موافقت لشکر خبر داده او را برداشته از راه غیر معهود ایغار نموده و بسمرقند رسانیدند
وچون امام قلیخان بسمرقند رسیده بجنگ متحق شد دیگر باره بدولت و اقبال خود امیدوار گشته کمر محاربه محکم بست
بر میان بست و گروه امام قلیخان برگرده ولی محمد خان تسلط یافته دایشان را از سمرقند بیرون کرده متفرق و پریشان
ساختند ولی محمد خان عاقل زیرکانه بتانی روانه بجانب سمرقند بود و پریش سفیدان و بهادران که در ملازمت
خانی بودند عرض کردند که اگر موکب ایلکی باستعجال در حرکت اید موجب بیدولتی و دهشت امردم گشته اکثر قبایل طریق

فرار میسپرند و صلاح دولت انست که ایشان را استمال کرده اینده بهتر طی مسافت نماید که خوف و دهشت از امردم
زایل گشته باستمال موکب عالی اینده و جناب خانی بجواب دیدایشان عملنموده امتداد لحظه لحظه منتظر ورود امراء دیگر
سفیدان متحمل بود و اصلا بخاطرش خطور نمیکرد که حرف خلاف او بر زبان احدی جاری تواند شد و همین دولت یار
شاهی خود را از خاطر متعرض معاندان پاک و منصفی تصور نموده از حیله و نفاق او بکلیه غافل بود تا انکه جمعی از جناب سمرقند
رسیده جناب خانی را از وصول امام قلیخان و اتفاق امردم حاضر در مخالفت و عصیان باخبر گذاشته اظهار از حیله نفاق
علامه خان موکب عالی کرد او را از رفتن قزلباش باز اورده صمیدی که با لشکر دام گرفتاری شده بود رها نیدند اگاه شده و شکست
دوم که قضای شده بود در رسیدند اگاه شده بایشان خطاب و عتاب اغاز نهاد و انچه عنان اختیار از دست بدر رفته
و حکایات تسلی داده و خان نموده که مردم سمرقند را که اندک پایه مردی اند چه جدو بارای انکه در مقابله بادشاهی توانند
در امد بلکه باعث اورون امام قلیخان و دولت خواهی بادشاهی است که تبلای تقصیرات او را دست او زیر تخته
نجدت عالی اورند و عنقریب او را مرکز قبه خواهند اورد اگر چنین نشود جمعی که تهمت زد خلاف و عصیان اند از قهر و غضب
بادشاهی این نیشتند امام قلیخان برداشته بجانب مغلستان فرار خواهند کرد و سایر لشکر بملازمت عالی میرسند و نوعی
دیگر احتمال نمیداده و خاطر ولی محمد خان اگرچه از ین سخنان اطمینان نمیپذیرفت اما علاجی نداشت مگر ساکت فرستاده که بخفیه
و کیت ان لشکر رسیده هر چه عزم او در ذهن فرستادگان امده فعل نمیوده که انجماعت از یک و بدر باده از ده مراسم استمالت و تفقد
در پیش روی خود کنده و جرات پیش امدن ندارند ولی محمد خان با مر انکشاش نموده اراده کرد که چون لشکری که در حوالی
عالی اند زیاده از لشکر مخالفت لی ملاحظه بر سر ایشان رفته این قضیه را بزودی تمام کرده سایر لشکر بملازمت عالی میرسند و نوعی
اتفاق نیفتد که سلاطین زاده های قزاق که دو برادر بودند بهمراهی کس کمک و امداد بادشاهی میان بسته متوجه ملازمت
عالی اند امراء از بکیه متفق اللفظ عرض کردند که امام قلیخان و اتباع او طمعات سلاطین زاده های قزاق مستهلک و امیدوار
بودند حالا ایشان بموکب بادشاهی ملحق میگردند موجب یاس و نا امیدی امام قلیخان گشته ملک جمعیت او از ین صفحه
پرشان میگردد و صلاح در ین است که تا امدن سلاطین زاده های قزاق مهر نموده بعد از وصول ایشان به انچه مصلحت باشد
عمل نمایم تا انکه ولی محمد خان بحوالی سمرقند رسیده و تلاقی فریقین تقارب انجامیده در روزی که ولی محمد خان محاربه و تهمتا را
در خاطر تصمیم داده مستعد قتال و جدال گشته بود خبر وصول سلاطین زاده ها رسید جناب خانی جمعی را باستقبال فرستاده یک
برادر با سیصد کس پیشتر امده بملازمت عالی رسید و بلاحظه تورهٔ و اداب جنگیزی نزد ولی خان رانورده گورنش نموده و جناب
خانی نیز او را در اغوش مهربانی کشیده و رسم معانقه بجای اورده مشار الیه عرض کرد که چون شوق ملازمت بادشاهی عالم و مقتدر
جنگ نشته ماز روی اخلاص با یک مردی امدم و برادرم فرزندان را بهمراهی کس امده بحضور فرستاده و ورود بادشاهی منتظر میکرد و پیش
سفیدان و اتالقان نواب خانی عرض کردند که چون برادر شما فرزندان را راه و رسم نموده امده است و گفت راه و اداب ملازمت

و چون خبر آمدن خانه باد بجهت دارند که امروز و شب او نیز از ره راه اساسیش با فته قرار اکه بر اردش با شکر با دمخی کرد و متوجه
مخالفان گشته معاودتش را فصیل و بیم خبب خانی دارد و در فتح عزیمت محاربه نمود و مجلس ارائی و در شب ضیافت برای
با سلاطین زاده و قراق صحبت ملوکانه داشت روز دیگر که روز چهارشنبه هفتم شهر رجب نشسته بود قراولان خبر رسانیدند که در اردوی
امام قلیخان شورش و غوغای عظیم افتاده و لشکریان فوج فوج بجه و یراق پوشیده و سوار میشوند امرا عرض کردند که چون تا سب
توقف در برابر صولت بادشاهی ندارد و از کمک محمد قراق مایوس شده اند اراده فرار دارند و اگر مردم همین لحظه بطلایه علام
بادشاهی استظلال میجویند دل محمد خان میرزا رعایت عزم و احتیاط نموده و چسنبو و موکب عالی را امر فرمود که جبه و یراق پوشیده
حاضر کردند بعد از اجتماع لشکر سوار شده و بمیمنه و میسره صف سپاه آراسته آماده حرب و قتال گردیده دیگر کسان از قراولان
آمده اظهار نموده که لشکر امام قلیخان یکجا جمع شده سپاهی عظیم بنظر در می آید و اصلا تفرقه و پراکندگی اطرافیان معلوم نمیشود
بلکه داعیه حرب دارند چون تا عصر هر کس می آمد عدد لشکریان بسی زیاده از آنده هزار تخمین نمیشد و نه خبب خانی از
تهور و مردانگی که داشت جبانی از ایشان نیگرفت و مجلس نمیگفت که میانه این دو دکرده خبک خواهد شد درین وقت
تزلزل و انتقال در ناصیه احوال او دیده آمد و یکی از آتالیقان خبک دیده کار آزموده خود را فرستاد که از دوران لشکر
را نظر احتیاط دریاورد و از کیفیت و کمیت آن آگهی بخشد چون هکرا در کفتهای او در یکه خلاف ظاهر شد و بر قول ایشان
زیاده اعتماد نداشت بوداق یک قاجار ملازم محرا بخانرا که مرد خبک دیده و کارآزموده و همراه آتالیق مذکور کرده که خاطه لشکر را
خبر واقعی رساند صحیح القولی از بوداق یک مذکور نقل نمود که میکفت چون همراه آتالیق مذکور بلندی برآمده خاطه لشکر
نمودم زیاده از بیست هزار کس نظر در آمد که مکمل و مصلح گردیده و صف سپاه آراسته با این تازیانه بخبک پیش می آمدند
بساعت آمدن پیش ظاهر میکشت با آتالیق کفتم که خانه شما خراب شود دشمن این پایه و برشما حرام باد که با وجود
کردیده و درین مدت با دو یک سخن بساخته کفته که فراخوران لشکری آنقدر نیشد آتالیق کفت که با ما اینقدر ها همین تصور کرده بودیم
حالا واقع بکوییم موجب خوف و هراس لشکر میکردد بملا آتالیق بازکشته مزاج کوی چند کردا من حقیقت را واقعی عرض
کرده کفتیم که این جماعت با تو عدد نمیکنند و مخالفان بعد و عدت از زیاده اند کاش جماعت قزلباش رخصت بدهای
اکرچه اندکه مردی بوده نداده و معرکه ی فطلت پادشاه کرده اکر شکستی واقع میشد بادشاه را در معرکه بسلامت بیرون توانستیم
برد و حالا بهر حال جمعی را از قزلباش همکی که همراه اند از حوالی خود دور سازند تا بجم عراست ذات شریف بخبک دیگر ما مور کردد
خبب خانی ازین اخبار مضطرب کشته بوداق یک را با قزلباش امر کرد که از حوالی هستیهای خانی دور نشوند و موکب خانی
بعزم خبک پیش میرفت تا باین عزابه در آمد که تا کمین کاه سه سازه چون پشیر رویم از عقب قول بزرک در آمده دست برد نمایند
اولی است که از جنود بادشاهی جمعی بمحافظت این عزابه تعین کردند یا قصد نفرانروز یکه بدین مدت ما موشته اند آتالیق
کفته که چون چنود قزلباش بندوق اندازند و حصار داری نمیزانند و یکه میکنند قزلباش را همراه میباید کرد و نواب خانی

را نصحی با نمیفی نبود اما بر پیش سفیدان اصرار نموده و درین باب مبالغه بسیار حد افراط رسانیدند خبب خانی بوداق یک را طلب
و کرارا طلب نموده بدین خدمت فرستاد و بوداق یک با دو لیست نفر از اویکه متوجه حصار شده اسپیها در پای حصار
کذاشته پیاده بالای حصار برامدند و چون چسنبو و امام قلی خان نزدیک شدند دو سه مرد از کمین کاه بفرستاده قزلباش
با جماعت خبک عظیم کرده بضرب کلوله ضلک جمعی کثیر را در پای حصار خاک هلاک انداخته و درین نزدیک و خبر آوردن
محمد خان رسیده که برادر کوچک نوابت فی می آمد بدلالت یکی از خواجه های نخشینه که مرتد طبقه اوزبکیه اند و سلاطین
راه های مذکور دست ارادت باو داده و بود مذکور امام قلیخان را پیش نهاد همت ساخته لشکر او همکی کرد به خبب خانی
از کوچک و مدد یوس کشته قوت و قدرت لشکر مخالف و بی اتفاقی لشکر خود مشاهده نموده در لشکر قلق و اضطراب
افتاد و کس فرستاده و بوداق یک را طلب نموده که با جماعت قزلباس در آمده از موکب عالی جدا شود و اوزبکیه که در حصار رفته
بهانه انکه اکر تمام پیرون رویم مخالفان دلیر کشته بر ما ظفر مییابند و در معرض هلیم مانع شده نکذاشتند که قزلباش از حصار بیرون
روند بوداق یک خبر بمخالفان فرستاده و از مخالفت ایشان معلوم کرده مقرر شد که قزلباش بیاورد انکه اشته خود با چند نفر کمراه
تواند آورد و بیاید بوداق یک با معدودی هشت نفر از حصار پیرون آمده خود را بموکب خانی رسانید خانزاده مضطرب و مقابت
آمده مشاک یافت و پادشاه زاده قزاق که با بیست نفر همراه بود عرض کرد که چون لشکر امام قلیخان در سمراه بود نمیکذارم
راه با بنطرف نیافته فی اعتبار بمخالفان هکی کشته عقرب صف سپاه مخالفان را بهزیمت کرده با بنطرف خواهد آمد درین
اثنا یکی از مردم قزاق است تاران آمده بخدمت پادشاه زاده رسیده دور کوش او سخنی کفته پادشاه زاده عرض
کرد که برادرم نعام کرده که ایلک با بنطرف می ایم اکرام نواب خانی باشد تا جمعی پیشتر رویم اکر مخالفان تعاقب ما دم
ننمایند بعد افعه قیام نمایم مرخید خان میدانست که اسحکایت فروعی از صدق ندارد و لاعلاج رخصت داده و پادشاه زاده بخبر
قزاق چون آمده کی از موکب پادشاهی جدا شده تکاور بهزیمت شوقانی تیز کرده بمخالفان پیوست و همینی موجب برهمزدکی قول
و تفرق سپاه خانی کردیده و متعاقب ایشان دوه با نزدیک امام قلیخان بکیار فضای دارد تاخته و لی محمد خان
که مشاهده این حال نموده عنان سرعت و فرار بکوه قزاق شوانست داد و تیغ مردانکی از غلاف کشیده بتعقب خود متعاقبا بجماعت
تاخت و لشکر قول و اکثر اعیان آن مرحوم را بمحمد خود را پس کشیده در فاقت او مکردند و او با دو لیست بیصد نفر خود را بلشکر
دشمن زده در خود پس کشیده و در پای همی عوطه خورده و از کثرت کرد و غبار غالب از معاینه محروم همی شد چون غبار فرو نشست
یکی از لشکریان امام قلیخان در معرکه خانزاده خته دیکر همی فتاده و قدرت حرکت ندارد و اسب او بین آمده و اورا کشته
بنظر امام قلیخان رسانید امرا و ریکه که با دو مخالفت کرده بخبر به فساد بودند در قتل او تعجیل نموده سمان لحظه نعش وجود او
بادشاه عالیجاه را از لوحه حیات سترده و دلهای لشکر که خویش و تبار همدیکر بودند با هم دارا صحه درین معرکه زیاده از
دو لیست بیصد کس از یکه قتل رسیده و بوداق یک قاجار در خاتمه این مشاهده اجمال از حیات لحظه قزلباس کرده قتل

که در انحصار ربوده نومید گشته سر خویش گرفته خنگ گنان خود را از جنگ او در یکه ربایند و چون شب داماد سیاه را
تغیر لباس کرده شب ملی مسافت نموده و در محلی میگیشته تا آنکه خود را پیاده بعهد فلاکت بیمار رسانیدند و از آنجا با سوداگران
مروی رفیق شده و در لباس تجار بهرو رسیدند و تبدیل از آنجا عزت که در آن حصار مانده بودند سی جهل نفری ممالک و دود و
الحیل سلامت ببرو رسیدند و لعه شرب ملاک جشیدند بود اتی یک مذکور در دار السلطنه هرات بخدمت اشرف تا سف سیار
خورده کمتر در ستم محمد سلطان نبیره او که در هرات بود و فرستاده پرسش یکجای او رد و مذ و صلحتهای فاخره پادشاه نه هبت او در
و یکسن آن شاه عالم هرات امر شد که نزل و سادری وده بتجاج او و ملازمان او را و اسامان داده او را از قضیه پدر تسلی بخشد که
انشاء الله تعالی چون خاطر اشرف از جهت راه میسه جمع گردد و لطف الهی شامل باشد امداد و همراهی که نسبت پدر شان
کنون خاطر انور بود نسبت با و همت ظهور خواهد یافت ذکر توجه موکب همایون حضرت شان بصوب آذربایجان و باز
گشتن فشلاق نمودن آن حدود زمستان بهشت توامان و سوانح ایام عزیمت آن و درین سال همایون فال شهریاری جمال اعنی حضرت اعلی
شاهی ظل الهی سنه بهار در دار السلطنه اصفهان بعشرت و شادکامی گذرانیده بعد از رو انه نمودن با دشاه اوزبک
حضرت یزدگ بعزم توجه آذربایجان در حرکت آمده از راه میلاق فریدن و راق الکنه روانه شدند و دوی کهبان
پوی ربکاب سلطانیه فرستاده و خود با معدودی از مقربان و ندیمان رکاب قدسی ثواب نهادند تشریف بردند و قلعه
نهاوند را که بسعی پیرمحسن خان و مهدی قلی بیک میرآخور حیاتی تعمیر یافته بود و ملاحظه نموده چند روز در مشتریاب نهاوند توقف
داشته و سیر فرموده و در چمن سلطانیه بار دوی ظفر قرین ملحق شده و ایالت پناه الله ویردی بیگ با امرا و اعیان دولت
سلطانیه بموکب همایون پیوسته و چند روز بجهت اجتماع مذکور توقف فرموده بود بعد از اجتماع امرا و اعیان سپاه ظفر پناه
آمده و بندگان حضرت اعلی را دولت ملازمت دریافته و سلطان الاولیا و مشایخ عظام صفویه فرموده با معصومان و مقربان
از اردوی نصرت نشان جدا شده مذهب الارشاد و دلیل التشریف بردند و بعد از شرایط خواف و زیارت تشریف اورده در سلک
او جان باردوی ظفر نشان پیوسته و قبل از ان خبر رسید که مراد باشای سردار که در دیار بکر فشلاق نموده بود با
در میدان مصالحه نهاده و میانه این دو با دشاه اسلام صلح و آشتی بهبود تر از آن نهاده و عالم فانی را وداع فرموده در این
هنگام خبر فوت او محقق پیوست و بعد از فوت او نصوح پاشا مهم سرداری را در پیش خود گرفته بتقطع و فصل مهام
سرحد مشغول است و از جانب دشاه مذهب نیز امر سرداری به و تفویض یافته بعد از چند روز بکی از علمای الطبقه که
ماریرین بود از جانب نصوح پاشا بر سم رسالت بخدمت اشرف اعلی مذهب شرف آنکه از جانب حضرت خواند کار امر فرمای
و اجتماع صلح و هنگ قرار بس بوعی که بلا دشاه معوض بود باین چیز خواه و تفویض یافته دخن بود که مراد باشا و گفته
و تعهد نموده بود و این بنده بیر بجهت حصول نیکنامی و دیگر ای مسلمین طرفین ان عزیمت را با مضا میرسانم و دلگرانه آنکه از ان
نیک در صفحه روزگار از من باقی ماند و امن در میان زده معاهده صلح استحکام میدهم لیکن متمنی است که چون محمد پاشا

فرموده ازراه وطواشش روانه شده ازسوانح که دراین سفر بتبریز بظهور پیوست تحریر قصه سابق انجاست که قبل ازین مذکور شده که وقایع رشیدی جانب شرقی بترتیب قصه مجدد طرح فرموده چون باتمام رسیده بود حکم تحریر قصه عیش صادر شد لهذا

وجوانب ابزار امرای عظام و ملازمان رکاب مقدس ملتجات حشم نصرت توأم فرموده در عرض ده روز قصبه

مشتمل دارالبقاع معبی عالیان ابهدام پذیرفته بازچنین یکسان شتاب رو داد خانه را بیان قصه بسته وسوای دو

خانه قدیم که منازل مرحوم حسن بادشاه بود و شاه جنت مکان عمارات بران افزوده ازبنا بر عمارات میان قصبه

ومنارلی که درین چند سال ترتیب یافته بود آثار خانه ذکر توجه شاه گیتی ستان بصوب همدان بیمشت ن ان

بکلایین چون حضرت اعلی ساحی ظل الهی ازتبریز بعزم سیر شکار با جمعی از محصومان و مهمانان و مقربان و مذاوآت

طرب و قوشچی ان و سایر ملازمان درگاه که بملاقت موکب همایون مامور بودند بجانب ماندران روانه شدند بهر

محل از محال طوالش و گیلانات که میرسیدند چند روز در انمقام اردو زده درگال فرح انبساط به تماشا سیر و شکار

پرداخته مسرت بخش خاطر امکنان بودند باجمعی که دران سفر بعزم خدمت اشرف و بمعنای رکاب اقدس سرافراز

بودند بدستور سایر مهمانان سلوک فرموده مشکل ما یحتاج ایشان نشده و فرمان بران حسب الامر فرموده مقتضای جریان رفتار

بود و در منزل و منزل عادتی اقامت هر کس را فراخور حال از سرکار خاصه سرانجام مینمودند تا در اولایت دلکشای اصفهان

داشتند کل رقعه رقم و افره بادشاهی بهر صندوبه بطریق ملی مسافت فرموده در گال شکوهی وانبساط قدم در ولایت

ولیه نیز ماندران نهاده در خطهٔ ارم بنیاد فرح اباد که در کنار دریای خذر واقعست و قبل ازان بطاهان موسوم بود نزول

اجلال اقامت انداخته و در منازل بهشت اساس فردوس مثال که معماریت انحضرت در ان مکان نزهت بخش طرح فرموده بودند

مسکن گرفته بعیش و عشرتی پرداختند و چون مکان نزهت بخش لیاقت شهریت و استعداد مرتبت داشت زیرا که رودخانه

تجنه رود از میان ان میگذرد و ما صدق روضه ماوهنرها بسلسال ان قصبه دارم تمثال و نهر کوثر مثال او دست اندیشه

صنعتگران منظر نظارگیان بدایع صنایع حضرت ذوالجلالست اراده خاطر اشرف بان متعلق گشت که در ان حدود

انداخته اشرف نشیمن نهضت و چون در مدت اقامت انجا همیشه فرح و سرور در خاطر نزدیک و دور افزایش داشت انخطه فرح

را بفرح اباد موسوم گردانیدند و در کنار تجنه رود دولت خانه مبارک طرح فرموده مکمل همت بتربیت ان بلده مصروف

داشته و در هر سال در عمارات عالیه ان افزوده بارگاه و حمامات و مساجد و کاروان سرا با تمام رسانیده با تمام انها موفق

گردیده و انه خیابانی از فرح اباد تا بلده ساری که چهار فرسخ است طرح فرموده بهجت مانندی و کثرت کل و لای گذار

خواص الکنه دریا کنار تخصیص و لایت دارالمرهبت خیابان مذکور را سنگ بست قرار داده اند که از معابر کل و لای

مبرا باشد و جمیع امرا و ارکان دولت و اعیان حضرت منازل مرغوب در اطراف و جوانب خیابان و کنار شهر ساری

داده و بمضاربف ایام الاطراف و جوانب بلطافت انام و اصناف خلایق روی امید بالفضوب اورده و در انجا اقامت

گزیده و طایفه و طایفه در یک محله منازل گرفته اند و تالاب باترتیب داده اند بنوعی که اب همه رود از میان حضیض شهر میگذرد

والیوم بتوجه عالی همایون اعلان جده طیبه از بیاری عمارات و باغات و بساطین فردوس نشان و کثرت خلایق مصر

در ممالک محروسه امثال و سایری دیار فزونتر نگر یکی از ریشان ثانی از روضه رضوان و مرغله رشک فردوس قطعات

خجسته عمارات و کشتهای باغات فرح افزا طرح فرموده در کمال زیب و بهاء و نهایت حزنی و صفا اتمام یافته و عموم

سکنه ان دیار در ظلال معدلت شاه با داد اسوده حال روزگار میگذرانند و از همت قدوم مسرت لزوم بساط عیش

و فواید بیشمار فایض میگردد لهذا بحضرت اعلی مستقر انوار دران بلده فردوس مقام پایتخت رسانیده تا ایام قرنطینه

نشاط انگیز بهار دران روضه بهشت انوار اقامت داشتند که گویند رایت نوروزی و ظلمنه همان افروزی علقه در زمین

زمان انداخت از مشاهیر متوفیان که درین سال از جام اجل شربت ناخوشگوار حمام چشیده یکی ملک پیک وزیر

قورچیان عظام است که چند ماه قبل از فوت مرض مکتناه هم رسانیده بود بعد از مدت بیمار دوشنگ بزرگ همین بیماری

با تلاز مجری بول او افتاده بعد از ان سلس البول هم رسانیده بود اما با قوت متصف از عرض بشربت بدستور

مترددا بتلوازم خدمت قیام مینمود و چون از تبریز سرون می امد در راه ضعف قوی بر مزاج او طاری شده در منزل الم

الم سواری علاوه افتاده ضعف قوت میکرفت تا در مسایح بی تاب و توان شده در رباط نیک پی از رباط دو فرسخی

سفر عقبی اختیار نمود مشار الیه اباعن جد از ملکان سعد اباد من اعمال همدان و متقدم و اعیان ایولایت است و در ایام

جوانی بخراسان رفته بعد از تردد ات لایقه در مشهد مقدس در سلک ارباب قلم حضرت اعلی منسلک شده متوفی قورچیان

عظام شده بود بعد از قتل مرتضقلیخان در عراق بوزارت قورچیان سرافراز شد مردم داری نیکو اخلاق بود با شعار ترکی

و فارسی ربط تمام داشت دو سال قبل ازین متوجه سفر خیر اثر حجاز گشته بود بقضای بعادت اوراک حج بیت الله الحرام و

زیارت روضه خیر الانام سرافراز گشته بود نعش او را بمشهد مقدس برده دران روضه منوره مدفون گشت دیگر میر

القاسم ترخیری که ولا و میرزای عالیشان بعد از فوت او وزیر ماندران شده بود درین سال متوجه عالم بقا گردید و خواجه

کمال الدین حسین اصفهانی در مشهد مقدس معلی بود درین سال بجوار رحمت ایزدی پیوست دران استان عرش اشیان

مدفون گردید دیگر از متوفیان شاه ویردی سلطان محمود خلف که حاکم گنج و مکران شده بود درین سال در سکاکی

از بن فصل می امد در حوالی اصفهان بعالم بقا پیوست شیرازی سلطان برادرش بجای او بحکومت بن فصل منصوب شده

مقرر شده که کنجعلیخان حاکم کرمان لشکر بانولایت کشد و قلعه بن فصل را مسخر نمود با وسباه و اتفاقا ابوالفتح اصفهانی هر کدام

عمده ارباب قلم و نویسنده و مدقق محاسب و متوفی سرکار خاصه بادشاهی بود و در رکاب نصرت انتساب بماندران

بود و در کلان مریض شده بعالم عقبی شتافت اخر سال جنت مال هشتاد و سه سنه احدی عشر

الف کر سال جنت مال هشتاد و ششم جلوس اعلا سیست نوروز این سال جنت مال در روز سه شنبه دوازدهم محرم الحرام الحاق

ایران بکه ده جه نه شهری تا بعضی ولایت و بیشتر اند
و سایر بقعات ان نکته ص

دیگر

در انجا هم شهر تر تبیب یافته

افتاد و بفیض افتاب عالمتاب که مربی عالم و دمرت بتاج نبی ادم است بمحکمت بالغه الهی بیرح محل تحویل نموده هزاران ایام بهار عرصه جهانرا چون دل اخوان الصفا نور و ضیا بخشید و دیگر باره شاهد ان چمن که بحجله نشینان عالم خاکدان بحکم امر صنده انجم و افلاک در زیر مغاک بسر برآورده جهان از نظاره و تسبیح امطار تازه پیر گردیده و از نکهت شب غبر انگیز ریاحین و مرایع جهان معطر شد حضرت اعلی شاهی ظل الهی مستوفیر در ولایت بهشت نشان مازندران بسیر و شکار مشغول گشته چون ایام نشاط افزور بهار پیری کشته هوای ان دیار روی بگرمی اورد و قرقاطغای چشین و سور خجسته که مقاد مردم کیلانست از خاطر خطیر محو شده و از فرخ اباد بکار کیلان توجه فرمود مذکر مردم کیلانست که در ایام خمسه مسترقه که بحساب اهل تنجم ان ملک بعد از انقضای سه ماه بهار قرار داده اند و دران نیچر و بخشن و سور و عشرت و سرور میرود زنده و مورث و مذکر از لباس تجمل عزون گشته مرجعت بایل خود نماید و دریا در امده با یکدیگر اب بازی کرده و ان نیچر در انا بمدن تقرب و خمری میکند زنانند و اکثی تماشای عزی است القصه حضرت اعلی بقصبه رودبار سرزاعمال انارکی رسیده که این صحبت جهت افزا منعقد شده بود رسیده تماشای ان سور و سرور نمودند در کیلان بهزار و یک وزیر ای محبت بعضی تقصیرات سابق و لاحق مواخذه و محسوب گشته بتحصیل تقایا و تحقیق اموال و دیوانی ایام عمل او تیا ویردی یک بیاول صحبت با میری دلو و لطیف خان یک دوات دار مرجوع شده و از انجا اراده الموحدین قزوین فرموده از انجا که چون دل بدخواهان تنگ بوده عبور فرموده بقزوین داخل شده و در دولتخانه همایون نزول اجلال فرموده مذهبه و مراسم دولت افزا تعبیض عمارت دلپذیر موسوم بعمارت نوکه احداث کرده معمار همت والا نخست شاهی است عشرت پیرا و در میدان سعادت چوگان بازی و فتی اندازی نشاط افزا بوده مذ درین سال حکومت قزوین سلیمان خان ولد شاه قلی خان استاجلو که همیشه زاده شاه جنت مکان و خود بمصاهرت این دودمان سرافراز بوده مرجوع گشته امشار الیه با غلوی خان حبش نادان عمل عمارا اجاره کرده و خلل در کمل همت قزوین کرده و در اندک روزی مردم از بدسلوکی و قوت تمام بفریاد امده و محضر مواخذه و محاصره گشته تا دو سال دراز ارسوی اعمال در قید سلاسل و اغلال بوده انقضیه موکب همایون فال از انجا بقصد ورتی و اقبال بدهذ تشریف برده از راه ییلاق لار و فیروزکوه بقصبه ریار تحضرت ایام الجنه و الانس متوجه مشهد مقدس معلی گردیده و نزدیک دران روضه مقدسه به عاور یارت و لوازم خدمت پرداخته جمین خان شاملو بیگلربیکی خراسان از مزارت با معدودی قصبه ادراک ملازمت اشرف امد در همین مراجعت موکب همایون که حوالی مزار متبرکه خواجه ربیع الخشیم مخیم دولت و اقبال بود رسیده دیگر باره دیده اخلاص خود را بکحل کواکب تراب اقدام شاهی ظل الهی روشنایی افزود و چند روز در ملازمت اشرف که زاینده رحضت الصراف یافت در این سفر خواجه جلال الدین اکبر عزیزی خدمت شایسته تقدیم رسانیده بنابر نمود کم علمی و کاردانی و حسن سلوک بورارت کل خراسان منصوب گشت و خاطر خطیر جهان ارا که بعموری اقطاع و ابادانی اصقاع و تعمیر قلاع و ربایع مغطور و همت عالی ان

مقصور راست تیسیر مزار خواجه برزه کوه از متعلق گشته عمارت مرغوب طرح انداخته در زیب و زینت ان مبالغه تمام فرمود همچین خاطر فیض مآثر بتوسیع صحن مبارک روضه مقدس متعلق گشته چون صحن سابق در نظر همت والا نخست تنگ و حقیر نمود و ایوان میر علی شیر که در گاه روضه مقدس است در جانب جنوبی صحن واقع شده و روی بشمال دارد و دیگر یک گوشه صحن افتاده بود فرمان قضا جریان صادر شد که ایوان مذکور را وسیع کنند بنوعی که ایوان مذکور در میان حقیقی واقع شود و ایوانی دیگر در برابر ان جانب شمالی صحن که روی بجنوب داشته باشد و دو ایوان دیگر در جانب شرقی و غربی عمارت کنند و خیابانی از دروازه غربی تا شرقی طرحی نمودند که از سمت طرف صحن مبارک رسیده از میان ایوانها بگذرد و معماران مهندس دست کار و استادان جایک دست شروع در کار کرده بسرکار شاه قطرخان حاکم مشهد مقدس در اندک وقتی بنوعی که مکنون خاطر مبارک بود در کمال زینت و بهاء باتمام رسید چون بساکنان مشهد معلی رقت آب در خداب بود مذهبا و قنوات مجدد احداث کرده مقرر داشته که نهر را از میان خیابان شهر اورده و حوض در میان صحن موسع مذکور ساخته ازان جانبزل و باغات و باعجاری باشد و الیوم اولاد از فیض مرقد منور حضرت امام ضامن علی موسی الرضا علیه السلام بتوجه خاطر اکسیر تاثیر حضرت اعلی مشهد مقدس معلی معمور ترین بلاد خراسان در تنگ روضه رضوان است و مشوبات ان بر روزگار فرخنده اثار همایون جاید گشته موجب افزونی عمر و سعادت دولت کرده و ایمان رب العالمین

القصه روز دوشنبه غان غرمیت بصوب مراجعت انعطاف داده و از راه دشت بحرایان بسرکنان و شکارافکن بدار المومنین استراباد رسیده و چند روز بانجاح مطالب ارباب حاجات انتظاف توجه فرموده فرمودند خان حاکم انجا کما ینبغی مراسم ضیافت و خدمت پرداخت و از انجا بعزم متعلق مازندران داخل شهر ارم بنیاد و فرح اباد شد مذکر قصبه تشریف اشرف

بهشت نشان در همین سال معمار همت والا حضرت اعلی شاهی ظل الهی که دست آموز چیدن صنایع و بدایع کارخانه ایزدیست در قصبه تشریف ارتفاعات مازندران که فی الحقیقه بهشت اراست و عزی اشرف اکمنان و بهارستان عمارت جهت نزول همایون طرح انداخته عمارات و بیوتات و باغ و بارانها بران افزوده استادان جایک دست دران سرزمین مینو دلپذیر حسب الامر فرخنده فرمان شروع در کار کرده مولانا محمود بهشتی کیلانی این قطعه در تاریخ بنای عمارت اشرف بدین ان محل باطن مرغوب و رشت کرد جود و اشرف مازندران طرح بنای بهشت چون بهشت ارزد اقبال رفیعش قدم اب و گلشن گل و عنبر سرشت دست سعادت بنی تاریخ ان بر دوران دولت اشرف نوشت چون امکان شریف را در جهات مسعی همش همت الهور دارد و قابل ترقی بود در رقه توجهات اشرف شرافش افزوده باعات و بساطین جنت اسا متصل بر عمارات و حوض خانها و در کمال زیبائی و دلکشائی ترتیب یافته ابهای خوشگوار از کوه بلند بحوض کوثر امین وارد حوض ارم ترین اورده فوارها بفنون غریبه و صنایع بدیعه از میان حوض لبان شعله نار که سر بگره ایثر کشد و یا چون گل عزان که استبران از بار بروت سازند در فوارانست و چون اکثر اوقات نمازند ان ان قصبه لطیفه مسکن شهریار کامرانست مقربان و ملازمان رکاب اقدس نیز منازل مرغوب ساخته اند و اکنون ان قصبه نیز شهری بزرگ گردیده

ترفیت بحضرت از بلاد مشهوره است از سوانحی که درین سال بظهور پیوست کشته شدن محمد خان قزاقلر حاکم قوری
و چند نفر از اقربایان متعلقان او بدست ازبکان دران کرجی علارم اوار صاحبخان حاکم کاریزیل بسبب قتل او انکه سمیته ی خفیه
قزاقلر نسبت دغارت کرجستان کارتل نموده بودند رفته تاخت و غارت کرده اموال فراوان بدست اوردند بحسب حین خان الوش ایغا
فرستاده مجدداً اظهار اخلاص و دولتخواهی و پاس حقوق نمک شاهی نموده غدر رفتن خواسته بود که چون جناب خانی نباید
رعایت حرم و احشام تجویز رفتن نمیفرمودند و نهاد رانی که در موکب عالی جمع امده بودند تردد سواری که مقتضای طایفه اوزبکیه است
مبالغه داشتند ناچار میتیه برحضت و طلب کومک نشده و رفتیم مرکاه حادثه روی نمایده که اقامت درین دیار تواند نمود
بار مرجع و ملجا درگاه و عرض استیناء شاهی و امن ممالک محروسه باد شناسیت خاطر حسین جان فی الجمله اطمینان یافته
تحقیق اخبار نموده کورابادرگاه چنانچه عرض نموده ذکر سوانحی که در اواخر این سال بظهور امده مضبوط کشن امد قلی خان فوری باسی
قاجار است مشارالیه بسیار معتبر و معتمد شده بود بشفقتهای پیش از حد و قیاس شاهی و حان سپار بهاخود نکیه کرده سخنان
کستاخانه درخدمت اشرف بسیار میکفت و نظر اقتضای طبیعه میکرد و حضرت اعلی بشکوه طبیعی و کجکدلی و فی تکلمی که دارند
ثباشت و خرمی پیشتر میفرمودند چون علانیه خطا و کستاخی از و بظهور رسیده بود بمکان بسبب انحراف مزاج اشرف کشتنی
اورا اندیشه ناک کرده بدرگاه چنانچه عرض نموده ذکر سوانحی که در اواخر این سال بظهور امده مضبوط کشن امد قلی خان فوری باسی
قاجار است مشارالیه بسیار معتبر و معتمد شده بود بشفقتهای پیش از حد و قیاس شاهی و حان سپار بهاخود نکیه کرده سخنان
کستاخانه درخدمت اشرف بسیار میکفت و نظر اقتضای طبیعه میکرد و حضرت اعلی بشکوه طبیعی و کجکدلی و فی تکلمی که دارند
ثباشت و خرمی پیشتر میفرمودند چون علانیه خطا و کستاخی از و بظهور رسیده بود بمکان بسبب انحراف مزاج اشرف کشتنی

کرده اندیشه ناک کرده بدرگاه چنانچه عرض نموده ذکر سوانحی که در اواخر این سال بظهور امده مضبوط کشن امد قلی خان فوری باسی
قاجار است مشارالیه بسیار معتبر و معتمد شده بود بشفقتهای پیش از حد و قیاس شاهی و حان سپار بهاخود نکیه کرده سخنان
کستاخانه درخدمت اشرف بسیار میکفت و نظر اقتضای طبیعه میکرد و حضرت اعلی بشکوه طبیعی و کجکدلی و فی تکلمی که دارند
ثباشت و خرمی پیشتر میفرمودند چون علانیه خطا و کستاخی از و بظهور رسیده بود بمکان بسبب انحراف مزاج اشرف کشتنی

اورا

در شهر نبود فرصت یافته قصد کشتن برادر نموده داد کریخته خود را بمنزل مخدوم که در شهر نبود فرصت یافته اندا
از غفلت رفت او خود را از اضطراب بحرم سرای محمد خان قجر اصفهان یک حرمت حرم خان نگاه نداشته از غفلت او
او افضل او در چند نفر از غلامان قاجار ملازمان سلسله زیاد اعلی از این بی حرمتی بی تاب و توان شده همان لحظه
علیخان یک را بشتر تیز تاز دیب نموده قطع رشته حیاتش کردند او بغایت رشید و خود رای زیاده از حد غیور و پرو
چون مرد و قضیه موافق مصلحت دولت قاهره واقع شده بود در بار خواست انها اعتنائی ننمود جه خوش بود که تر
یک کرشمه و کار مشاهیر متوفیات که در این سال سفر عالم بقا اختیار نموده اول نور محمد خان اوزبک له ابوالمحمد
خان ابن الوس خان که از تراجوجی بن جنگیز خان بود همانکه سبق ذکر یافته در شیراز اقامت داشت در طل فرصت
شاهانه روزگار بعافیت و فراغت میگذرانید و هر روز ده تومان شاهی عراقی مبلغ خرج او شعف شده بود در این سال
عالم فانی را وداع نموده در سرای اخرت بولایت عجم امده و در دار السلطنه اصفهان اقامت داشت همواره انوار مرحمت
التفات شاهانه بر وجنات احوالش متیافت در روز جمعه بیست و چهارم شهر محرم الحرام انه که عارضه او اطاری شده روز دوشنبه
پیر محمد با قرداماد و شیخ لطف الله مسجدی که مدتی بود بحضرت مباحثات علمی و مسایل اجتهادی فیمابین ایشان عبارات تقارب واقع
یافته بود و عبادت او فرشته حجاب مولانا باشان معانقه کرده در کمال سکینگی صحبت داشته شب یکشنبه بیست و ششم قریب
بصبح بعد از اقامت نماز تجدید وضو اهل بیرون امده که ملاحظه وقت نموده چون عود نمیاید در رفتن از پای افتاده بی انکه مهلت
سخن گفتن یابد دعوت حق را اجابت نموده مرغ روحش از قفس بدن پرواز نموده حجاب مولانا در کمالات نفسانی و تقوی و پرهیز
کاری و تعلقی دنیا در رجه عالی داشت از شهریه و اجاره و تنعمات دنیا بسیار متقی قناعت نموده اکثر اوقات صیام بوده و
بی کوشت افطار میکرده مدت سی سال در نجف اشرف و کربلای معلی ساکن گشته در خدمت مجتهد متقدم مولانا احمد اردبیلی
علوم دینیه میخوانده از مولانا مزبور اجازه خمار جمعه و جماعت و تقنین مسایل اجتهادی یافته بود در روز فوت او آوازه
و فیر صفیر و کبر خلایق باوج اسمان میرسیده اشراف و اعیان ارزو میبردند که به بدن و تبرک دستی بر سر جنازه او بکشند
رسانند از علوی خلایق میبر بعقیده نعش او را در استانه امامزاده واجب التعظیم و التجلیل امام در سلک نظم کشیده منبر حسنی بصر
این تاریخ یافته بود آه آه الحی مقتدای شیعیان دیگری گفته بود حیف از مقتدای ایران حیف و شیخ محمود عرب عرف
مت محمد الزمن یافته بود و دیگری از متوفیات محمد یک بیگ لیست که از زمره متقربان و محبیان اشرف بود در مزندران
بیمار شده حکیم سلمان لعبالله او اشتغال داشت اما اصلا بر نمیگردد و به پایه حکیم سلمان عظمت و جاه نمیرسد
بهمیر در قفه رفته مرض او اشتداد یافت در اول زمستان بجوار رحمت حق سبحانه پیوست حضرت اعلی شاهی متوجه نعش
و تجهیز او شده نعش او را بمشهد مقدس رضوی علی مشرفه السلام در پوش برادران و بازماندگان او فرستاده بذل مراحم
شاهانه صاحب ثروت و مکنت بود و اثاثی که داشت وقف خیرات نموده و بسیار اموال او متروکات او چون فرزند نداشت

از زبدة محمد خانی

متروکات او بکر را نصف و اصف و اصف را نصف و اصف را نصف و اصف را ن

که بزرگیرن بادشاه فرنگست پایه سریر اعلی امده در قزوین جهان اصفهان لبعادت بساط بوس شاهنشاهی سرافراز شده
و تحف و هدایا که آورنده چون سلاطین اصفهان لبعادت مسیحیه یکی باحضرت اعلی شاهی ظل الهی ابواب الفت و
اشنائی مفتوح داشته فیما بین طرفین مراسله و امد شد مسلوک شد قبل ازین و دیگر یک یوزباشی اردو معلی که مرد عرب دان
و سخندان بود برسم رسالت بجانب فرنگستان فرستاده بودند و بجهت امساک قوت طامعه اعمال رشت که مرضی خاطر
اشرف نیست از وصدور یافته بعرض اشرف رسیده بود در یوقت که باامیران مذکور عود نموده بعلازمت اشرف رسید
مصحوب شیخ مرتضی خواست بسخن درآمده بچرب بانی عذرخواهی خطاهای خود کرده و در اثنین نگاشته شیخ بیاست قهرمان
قهرپادشاهی کوش دهنی اورا بریده سرنگون بدار عبرت او نکیت بعقوبت درسوائی که کس مسیحا و بعالم عقلی شناخت
و بعرف اورا یکی از پاوریان فرنگی بخشیده مذاز اعمال قبیحه او یکی ان بود که در بندر گوه تکلیف می دزده حاکم اینجا مهر انبر
از سر کتاب بادشاهی برداشته اورا از مضمون ان اگاه کرده بود دین لی دیانتی در خدمت سلاطین خطای عظیم الشان
و زبان با سرار بادشاه کشودن گناه بزرگ و دیگر انکه رسم قدیمست که امیران طبقات سلاطین عصر بهره والایت که رود
لبس لباسی که عرف و عادت مالوفه خود است بوده در کل مواد بطور خود سلوک مینمایند و در بیع عصر و زمان با
شاهان جهان امیران بسیر عرف و عادت لباس متمره خود تکلیف نکرده اند در وقتی که دیگر یک سفیر بای تخت بادشاه
اسپانیه بود زوجه بادشاه فوت شده و پادشاه با معارف سپاه در عزای ملکه بعرف عادت خود سیاه پوش شده بود
او نیز نا بر خوش امد بادشاه لی انکه تکلیف نماید لباس لبود که اگر او را تکلیف نماید جواب گوید که سر مبارک بادشاه لی
لی نعمت من سلامت است مرا چه لایق که سیاه پوش کردم و این عذر کی لایق و مستحسن بعض امساک و قوت طامعه و چند
یکدست لباس فاخره این عمل زشت از و بظهور امده و بود و دیگر انکه مکتوبی که حضرت اعلی بهریرم پاپه که خلیفه حضرت عیسی
نوشته مصحوب او فرستاده بود و مدیکی از تجار داده و مبلغی از و گرفته بود تا آنکه بزرگ خود او انکر یک نام نهاده و مکتوب را سپرده
رعایت یافته بود اما اعظم خطا یا که موجب اسباب بود انست که با طلازمانی که همراه او بودند جدانی بدسلوکی نموده و
فرار میکرد که چند نفر راضی بدین ترسانی شده بجهه انکه از جور او خلاصی یابند مذهب مسیحی اختیار نموده و در ولایت فرنگ
ماندند بلوند آمری از جور بود که مردم بدین کرده و دیگری از سوانح مراجعت قاصی خاصی است از اینکی گرگاه دوم سلطنت
دادن مصطفی پاشا منهور با نکلو جاودشی بانفاق او شرح انیوا قعه انکه حسب الالتماس عالیجناب وزیر اعظم
قاضی خان بجهت تاکید امر مصالحه بونی که در صفحه های سال تنکوزیل نوشته شده فرستاده شده بود داد و زیارت کرده
مفتوح بادشاه رسیده و پاشا باداو کمال اعزاز و احترام بجای اورده بعد از تقدیم تهنیت که از طرف
بصدر اعظم و بانفاق روانه استنبول شدند و فصوح پاشا بشهر شهر داخل شده و بخدمت سلطان احمد خان پادشاه روم
رسیده و حقایق حالات عرض کرده روز دیگر جمیع پاشایان و امراء و اعیان روسبه و عموم لشکریان بستقبال قاضی

سیاه پوشیده بود طریق آن دیم

قاضی خان بیرون امده با اعزاز و احترام تمام شهر در اورده و بعد از استصواب نصوح پاشای وزیر اعظم بخدمت سلطان
احمد خان رسیده او رقه بونی که رسم و قاعده بود و او را بحضور بادشاه کرده و ادای رسالت و سفارت نموده تحف
و هدایا که رسانیده بود از جانب بادشاه نیز او را مظهر و تکرم نظهور امده در باب قرار مصالحه که گفتگو نموده بعد از قبل
و قال بسیار امر مصالحه بر نهجی که قانون زمان شاهنشاه جنت مکان و سلطان سلیمان قرار یافته انچنان جاودشی بر سم رسالت
تعین نموده با مکتوب محبت امیز و تحف و هدایا لایقه باتفاق خان وانه نموده و انیان در دارالسلطنت اصفهان
وارد گشته بسعادت خدمت اشرف سرافراز شدند و انگلو جاودشی منظور نظر عواطف و التفات شاهانه گردیده
و چون از جانب خواندگار رئیس سفرو سرحد آذربایجان بعهده محمد پاشا سیلکر سکی وان پسر طرف عراق عرب بعهده
محمود پاشای سیلکر سکی بغداد و له جعال اعلی شده بود که باتفاق تعین کردهای اشرف اعلی بدستور زمان مذکور
بقطع رسانند از اینجانب نیز حضرت اعلی شاهی ظل الهی امیر کونه خان سیلکر سکی مجور سعد بجهت تعین سفرو اوزبای خان
و متقرب الحضرت مهدقلی سیک میراخور باشی جقالی سی جانب بغداد مامور فرموده فرستادند چون از جلوس زمین شاه
جنت مکان و سلطان سلیمان چندین سال که نشئه تصاریف زمان و انقلاب دوران اختلاف بسیار در انجا
بود و از جمله کرجستان تشویش و قطاع الطریق که در زمان شاهنشاه جنت مکان داخل سوا این طرف بوده الیوم در تصرف دولت علیه
تا غایت تغیر نشده بعضی قلاع محال طرف بغداد و عرستان داخل سفرو رسیده بود که الیوم در تصرف سفوبان این درگاه
و تخلیه و تسلیم انها از طرفین دشوار اولی انست که در چنین عقده مصالح انچه در تصرف سفوبان سرطرف باشد همان بستور
بوده از جهین مضایقه در انها نشود و بعد استماع با سفارش فرمودند که ایطرفی را منظور داشته سفرو سرحد برین قاعده
قرار دهند و امیر کونه خان حسب الفرمان قضا جریان بسلماس رفته محمد پاشا نیز بانجا امده و تا دو ماه اوقات در ین
گفتگو صرف نموده برنهجی که مستور گشت سفرو سرحد تعین یافت و سفرنامه نوشته شده محمد پاشا و سنجقی بیکیان معتمد
و اعیان روسبه با امیر کونه خان داده و دیگی نهر امیر کونه خان و امرای ایطرف محمد پاشا سپرده از یکدیگر جدا شدند اما محمود
پاشا چون در جانب بغداد و عرستان اختلاف بسیار واقع شده بود جرات تشخیص ان نتوانست نموده و بعرض
پادشاه چون موقوف داشت بنابران سفوران طرف تعین یافت و بالاخره با فساد کریان و اکراد سفرلی اختیار
کریان و قصبه صلح برهم خورده دران هنگام صورتی نیافت و دیگر باره از طرفین نیران فتنه اشتعال پذیرفت چنانچه
در سیاق کلام اینده بظهور می پیوندد ذکر رفتن رستم محمد خان لد دل محمد خان از عرستان بر سر شاه و منهزم باز گشتن
باشورش بالغ و مدافعه در اوایل این سال ام قلیخان بادشاه اورنگ انجا بجهت دفع فتنه فراق که برنگ مسطور شده
متعرض حواشی مملکت سمرقند شده متوجه سمرقند شد و برادرش نذر محمد سلطان با اربع بجهت طلب دشت داده
اگه رستم محمد سلطان در عرستان نشسته در کین بلخ و مستهزر فرصت است مغدرت گفته از رفتن ابا نمود ام قلیخان

در طلب او مبالغه بسیار حد افراط رسانیده ندر محمد سلطان بتکلیف برادر با جمعی از لشکریان بمدد او
سم قتله کرده رستم محمد خان خبر رفتن ندر سلطان در غرجستان استماع نموده با موازی سه هزار کس که بر
با مقدار متوجه دفع سه والی مذکور قوت مدافعه و فرصت استحکام با سه نیافته بار کش متحصن شده و شهر را با دکه
رفق و ملایمت پیغام داد که چون خانه کوچ و متعلقان او لشکر اند محافظت ان از لشکر بیگانه لازم بود و الا مملکت
تعلق دارد و در میانه جدائی نیست والده ندر محمد خان که مشیره میرزا ابو طالب صفوی متشهد می حورت قافله سب
انکه مبادا بقهر و غلبه لشکر مسخر سازد رسولان صوب بان نزد رستم محمد خان فرستاده اهل را باتفاق و مهربانی دلدار
کرده گفت که بیه خود را که همشیره میرزا طالب است بتو میدهم و میانه تو و عمزاده ات صلح قرار داده مملکت را به حصه منتهم کنم
برادرانه با کمه دیگر سلوک نمایند دا بصورت شهر از حضوت و شک و جدالست دا و اطمینان ساخته در حیله کشان طرف
وجانب فرستاده لشکر مجتمع نموده در دفع فتنه او ساعی بود ندر رستم خان بدمده و افسون ایشان فریفته شده
در کمال غفلت میکذرانیده و مردم او در مملکت متفرق گشته بداد و ستده و معاملات مشغول بودند که یکبار لشکر بر سر
او ریخته داد و فرصت حمیت و مدافعه نیافته و مردم او هر کس سر خود گرفته رستم خان با میت کس که با پیش سوار شده
بکابت شاه روجاق در حرکت امده در راه چند نفر را از یکدیگر جدا نموده و اراده کوچ او را کرده تجار ابر ندو چند نفر دیگر که متعهد
رده بلتجاء او بودند با جماعت مخالفت کرده بیخ جنگ و جدال کرده و ارباب صدر و اطراف متعلقان اهل خلاف کرده
چند نفر را بجماعت اصل رسیده رستم محمد خان با ده نفر بسلامت ازان مخاطرات نجات یافته چون با سحال بغرجستان
نتوانست رفت بدار السلطنت هراه امده معاف وصول او ز جانب ، و در النهر خبر هرات رسید که سلاطین ، و در النهر در
از لشکر فراق منهزم گشته پریشان و بد حال بازگشته و در روز سه شنبه چهارم ربیع الثانی ملازم حسین خان شاملو در السلطنه
اصفهان امده و اخبار مذکور را بعرض اشرف رسانید و کرد قایع مشوشه که در اثنای قبل از توجهات بایات اجلال گرجستان
همت و قوع یافت چون سلاطین عظیم الشان دکن از قدیم الایام نسبت ارادت و اخلاص بدین عتبه علیه کردون مرتبه
دارند قبل ازین عادلشاه والی بیجاپور سر فیل خوش نویس را که از سادات عظام و لایت ماحر خراسان است و در حسن
خط تعلیق سرامد زمان و نادر دوران است و بحسب تقدیر بولایت دکن رفته بادی بود و محمد قلی قطب شاه والی گلکنده
و نگ عنبر سپهدار سلسله نظام شاه سر بر یک اصفهان سمندان بانجف و هدایا و صلات لایقه بدرگاه جهان پناه
فرستاده از قدیمی لشکر جنگاهی که حسب الفرمان فرمان روای سند و ستان متعرض مملکت ایشان میشدند استمداد نموده
بودند و چون در میان دو دمان مذکور حسن نشان صفویه و سلاطین عالی شان سلسله علیه تیموریه بموارده و طریق محبت و داد
مرعی و مسلوک بوده و فیمابین حضرت اعلی شاهی ظل الهی و حضرت پادشاه و الاجاه گردون بارگاه سلیمان شاه فریدون
فرهای ممالک سمندر یاده و از بدو ان حبت اشتیاق بین طرفین مصادقت و دوستی و شیوه محبت و برادری مرعی است

ستم محمد ندر

سخت نامه محبت امیز بخدمت انحضرت نوشته سفارش سلاطین دکن نموده ندر انحضرت حسب الاشاره جهانبان
ترکی مصحت ایشان نموده پنج دلخواه سلاطین مذکور علفر موده اند و حضرت اعلی شاهی ظل الهی چنین پیک تیز رفتاری
قیچاقی را با پیکرنی فطنت شاه و در رویش پیک مرعشی را با پیکرنی نظام شاه و ملک عنبر سپهدار سلسله نظام شاهیه
و شاه قلی پیک زنگ با پیکرنی عادلشاه معین فرموده مکاتیب عطوفت امیز عادت اقرار که مشور عنایت اقتال
ایشان تواند بود قلمی فرموده و جهه هر یک خلعت فاخره و شمشیر مرصع و متوفات لایقه عنایت فرموده ارسال داشته
و چون محمد قلی قطب شاه بگذار رحمت الهی پیوسته سلطان محمد قطب شاه برادر زاده او بر سریر سلطنت شاهی تمکین یافته نوذ
توامم پرسش مبارک باد بعهده یم یافته ایشان مذکور در اصفهان از خدمت اشرف مرخص گشته با لحاق ایشان
روانه مقصد شدند و در رویش پیک چون بشیراز رسید فوت شده و محمدی پیک بسرعت بجای دیگر بدین خدمت مامور
گشت و شاه قلی پیک نیز چون چند روزی بجهة اختیار ساعت باجیره و تعلل در رفتن نموده بود بهمین سفر در باهوا
رسیده در فیضال به بجهة رفتن ایشان بتعویق افتاد و چنین پیک با خواجه قنبر علی ایمچی قطب شاه روانه دکن شده میر خلیل حسین
ایمچی عادلشاه که از سادات عظام و لایت باخر بست و در حسب تقدیر بدیار دکن رفته بود از شیراز بازگشته بجاهات
اشرف رسیده شرح رفتن ایشان در محل خود ذکر قرار داده کلک بیان خواهد کشت در ضمال میانه عتاب قباب کاپلی بیکم میبه حکیم
میرزا این محمد همایون بادشاه ابن ظهیر الدین محمد بابر بادشاه با بابا دشاه زاده عالی تبار سلطان علی میرزا کهکول ولد شاه جنت
مکان غفران منزلت که واردات العقاد یافت شرح این واقعه انکه عتاب قباب مشار الیها در حباله نکاح شاهرخ میرزا
میرزا نوه شاه سلیمان ابن سلطان اویس میرزا مشهور بخان میرزا ابن سلطان ابو سعید بن میرزا سلطان محمد بن میرزا امیر
میرزا شاه بن امیر تیمور گورکان بود شاهرخ میرزا در سمنه فوت شده او بعشق تو سر خود و برادر بزرگ تعهد انکه در مدینه متبرکه دفن
نماید متعاقب احتیاط رفته و از بیم ضرر و اسیب اعراب بادیه جانا معصود ش مکتوم نیگذاشته بوده نعش را بجاهه مکاریان
داده روانه نموده خود در حسب تقدیر براسانی بمصر و امده و از انجا روانه حجاز الامن و الامان ایران گردیده چنانچه در
محل خود مذکور خواهد شد و از انجا روانه بندر سورت گشته از انجا بدار الامن اگره رفته در
سکان اوراعزاز و احترام تمام بجا اورده با صفهان در یک زیاده و از یکسال در اصفهان بود در بن سال که موکب همایون
فال بدار السلطنت اصفهان رسید عتاب قباب مومی الیها بملاقات مجده نشینان سراپرده اقبال فایز گردیده بمشرف
اعلی اورا باتباع سزاوره مذکور عمم بزرگوار تشریف فرمود ند امیانه او دو شاهزاده شاه صورت الفتی روی نموده و با کمال تیمار
بکمال افسردگی بسر میبرند ذکر مضمون میرزا یعقوب کرجستان و تقدیم و تادیب گرجستان و ایلات و قصه بای که
دران جوشش دولت قرین روی داده قبل ازین مرقوم قلم وقایع رقم گشته که بظهور ملت خان الله وردی خان این اسکندر
خان والی ولایت کاخت و لوار حباب خان بن کرکین خان بن یمیون خان والی ولایت کاسپ کاه ریتل که مرد و نفست گرد
و ترتیب یافته همایون اعلی اند و بمشیرهای مزبور در سلک برد کیان سراپرده اقبال انتظام دارند در سال اسب بل که مراد

محمد یعقوب ابن سلطان

بقیه الحکمود

خود و قبیلی از نامداران و عظام گرجستان که گاهش بالصفه منصفه نفرمودند بجانب کارتیل گریخت و در انجا بجوار حضرت
مختی شده و میزاد و اعتماد که از ایام اسیمی عساکر منصوره بر مستولی شده بود در الکار خود توقف شوانت کرد با خان بگیر افزود
بدریشان عال بجانب آبا تستی چوقی رفته بگرگین خان والی انجا که از جمله بادشاه روم است پناه برده تمام احوال ایشان و
وقایع گرجستان بعد از تحریر رضه سوانح امیال که در طی مسافت سفر گرجستان بظهور پیوسته و ذکر متوفیات سنه مذکوره
در سال اینده بر قرار و گفتگ بیان میکرده از سوانح این سال که در اثنای سفر روی داد فرستاده طایید ناصر ولد سید مبارک است
بجانب عرستان و احمد خان ولد یلو خان ارد لان بجانب کردستان شرح این واقعه انکه سنه ماضیه نامه قتی مه دیده که کردن
پایه سریر اعلی فرستاده در رکاب مقدس اعلی شتوه یافته تشرف مصاحبت خانیچه که شت سرافراز شته بود و سید بدر کتاب
مکرالنفس نموده بود که او را رخصت دهند که بعد از ستیلاء ده باید رعهد ملاقات تازه نموده و جده که در باو بوده باشد
واژه دیگری از فرزندان او در عوض او بدرگاه ولا ملازم شته و این مسئول تا غایت در حیز قبول نیافته در عقده تعویق مانده
بود در امیال خبر رسید که لبران بزرگ سید مبارک سید مدر و سید بدر که مرد و فوت شدند در یوقت رای جهان ارا قضای
ان کرد که چون سید مبارک بسیار مرشد و مصلح و دلت خاه بود در انست که سید ناصر را بدرجای فرستد که مرکاه قضیه الکال
سید مبارک که ناگزیر مرزنا و پیرست روی دهد مشار الیه در انجا حاضر باشد که فتوری در کار عرستان و اقع نشود
و لهذا او را مرخص فرموده اند خان احمد از دلان نیز از اوان طفولیت در ملازمت اشرف نشو و نما یافته بمکی همت و الا
نهمت بترتیب او مصروف بوده و مخزون خاطر اشرف ان بود که بجای والده برسند محکومت عزیمت ارد لان بمکن یابد او را
بزرگ پدر فرستاده و اعلام داده که چون پیر و ناتوان شده محمد و معصومی در میانه قبال و عشایر ندارد بسیرت را
فرستاده و اعلام داده که من بعد در خدمت پدر بوده باشد و مرد و در کجه از خدمت اشرف جدا نشده و روی مقصد
اورده باقی احوال ایشان در سال اینده دار مشاهده بخت یاوری ایام بهار این سال نونهال گلشن سلطنت
و اقبال اعنی شاهزاده متصور اسمیل میرزا گردوانده و مرحله از مراحل هندکانی طی کرده بود در دار السلطنه اصفهان بر بعض
کشته در روز جمعه اسیم جمادی الثانی که مایات جلال در بیلاق بود و چون برحمت حق عفو پیوست نعش مطهر را
در مزار امام زاده واجب التعظیم و المجیل امامزاده اسمیل بامانت گذاشته بعد از چند روز که هوا روی باعتدال
اورد شهید مقدس معلی تقلیم و در اردستان مدفون گشت که بقای عمر والده نامدارش یاد مادر باد و دست عاطفت
بذیل دولت پیرزادش مرساد بحمد والله و کرمه اوایل این سال الله وردی خان از فارس باصفهان امده در روز سی
که موکب همایون از مازندران بدار السلطنه اصفهان تشریف اورد و داخل شهر میشدند بدار استقبال موکب اقبال
بسعادت رکاب بوسی سرافراز گشت اندکی منعفی از خبره او ملاحظه میشد حضرت اعلی شاهی روز بالهام مهم غیبی و الهام
لاریبی که از اولیاء عظام میراث داده از نوت او خبر داده بالجمله بعد از چند روز که در ملازمت اشرف بسر برد

و مریض گشته در روز دوشنبه چهارده هم شهر ربیع الاول که روز چهارم چهاری بود دعوت حق را اجابت نموده بجوار رحمت
الهی پیوست و حضرت اعلی شاهی ظل الهی مبلغ کمیصد و چهار تومان از زر حلال جهة اخراجات دفنکفن و سایر ضروریات
تکمین و تعیز او از خزانه معمور مرحمت فرموده بتغسیل تشییع جنازه او فرموده بتوقیر و احترام تمام نعشش او را بشهد مقدس
فرستاده دفن کردند تا در گنبدی که در جوار روضه مقدسه حضرت امام الجن والانس بنا نموده باتمام ان موفق گشته بود دفن
ساخته از نوادر اتفاقات انکه دران چند روز ملازمی که معماران عمارت بود آمده خان از و یکچند عمارت دیگر بجهت ان
همیوان ترک ساده لوح گفت که گنبد عالی و ایوان که جهت مدفن ترتیب یافته بود در کمال تکلف و نهایت رفعت و
اتمام پذیرفته منتظر ورود متقدم جناب خانیت حضار مجلس او را بنا دانی طعن کرده خان فرمود که از غیب بر سانند
جاری شده و عنقریب انجام ارتحال است و در همان روز ادام قلیچ بیرا و که حاکم لار و ابیورد یوان بود بجای پدر بسامان
و دارائی فارس منصوب گشته علاوه الکار سابق او شد روز دیگر مرسل او تشریف برده و بلوغ بازماندگان فرمودند و از
شفقت و مرحمت بطور او رده مشار الیه از امرا و خوانین این سلسله علیه بازبو یا و شوکت و افزونی جاه و حشمت و تجمل
بزرگانه متفرد و ممتاز بود و سخاوتی کامل داشت رواد و دهش با لطاق بلندی نهاده بود که دست هیچ یک از اقران
بان نمیرسید و سکان اکن مشهد مقدسه از او ران و احسان او بهره ور بوده و به ترتیب عمارات عالیه دنیای
خیر موفق گشته جناب صاحب جمع و حیا و پاکیزه روزگار بوده رحمه الله علیه و دیگری از متوفیان شاهوردی بیک ایشک اقاسی
باشی لواست که از زمره معتمدین درگاه و مقدم خدمت و میزمه تقرب و اعتماد و اختصاص داشت در سال گذشته در
کیلان چهار شده او را جا رندران اورده و مدتی بعد از فوز زیارت اجلال متوجه اصفهان شد او بجمله تشنه او مرض تمر
توانست امده در فرح اباد مازندران روز بروز بر ضعف او قوی ترگشته اوایل این سال بجوار رحمت لایزال انتقال نمود
چون مشار الیه صاحب یک دشروت بود و تمامت مروکات او حسب الارث بفرزندان او تعلق گرفت و مذکور شد که در ایام
بیگی لر در ولایت ان بی سروپا محذوب نرداد و خست سخن ناهمواری گفته بود مشار الیه ان مردش را فراموش نکرده الحمد و المنه
از روی مردانگی او را حواله بجذا کرده در همان روز جلوه بستر ناتوانی نهاده و شربت مشار الیه موجب ازدیاد اعتقاد و ابتهاج
نسبت بان درویش محذوب شده والله اعلم

ذکر قضایای بارسین ایل ترکی مطابق سنه تسعه و عشرین و الف که سال
حیت و ششم جلوس است چون فصل شتا بنهایت انجامیده و کوکبه بهار جهنده اثار و مستقلای سبزه و خضره نوا است بساط زمین
گردیده و جنود افسرده دی انهزام یافت و رایت فیروزی و ظفر بر عرصه گیتی افراخته سایه ترفیع بر مفارق نوخطان گیتی
جهان انداخت یعنی در روز دهم جمعه شهر صفر سنه آفتاب عالمتاب از علو تکه حوت پرتو فروز امیده و ایوان هفت
محل که خانه شرف و اقبال اوست برامده جهان از مقدم نوروز چون عارض خوبان نورافروز گردیده طراوت بهار
و تازگی مطراوت افزای گلشن روزگار گشت و گرد باد بهار عالم گلستان جمله روی زمین از لاله و گل چون رخسار

از شاخ گل هوا از بوی گل چون عنبر تر و باغ قدسیان کرده معطر از وی در وی کیهان نوی در رو بحشبه نشاط نوزد
اقبال بر دولتخانه فائق گشته تا ثالث دجلد و جمعی از لشکریان عبور نموده و در مکانی از اکابر وسعی نزول نموده و روز دیگر دران سرزمین
ترحت بخش بنوازم چنین نوروزی و سور و سرور پرداخته و چون ظهورت پیدا دولت جاپخو مرقوم نشد از هول سیاه
ظفر پناه وی بی تاب فرار آور و بیابانی چون کرخیت لطف یکران شهریار جهان ایالت و دارائی کرجیان را بعینی چنان
دلده کرخین میرزا نوشته الکنده رخان عم داده ظهورت پیدا دولت کرد او ان کوه ولی بخدمت اشرف آورده و بوده و در ظل
ترحیت شاهانه نشو نما یافته و بشرف اسلام مشرف شده بود و تعویض فرموده او دیک که معظم ارزه و ران کرجی
بود و بوکالت او معین گشت و بر سم و آئین کرجیان او را برسند ایالت نشانیده و ارر نثار کرده و خلعه و اعیان کرجیه
سوای جمعی که مراحت ظهورت اختیار کرده و بر سر او جمعیت نموده و اطاعت و انقیاد ظهور آورده و سطوت قاهره
خسروانه بنوعی حراست و صیانت اموال کرجیان فرمود که صیح صاحب کلاهی از عرض رعایا نبود و چند نفر از جلا
دیده دلتان در وقت عبور بمنازل کرجیان که خالی از صاحبان بود رسیده دست دراندی بتبرز خانه اوشان کرده بودند
تکلم پاره کرده و البته نشسته موجب عبرت دیگران گردید و بارها عجز کرجی که از بیم ضرب اسب لشکر قیمت اتبرا کرده بگشته
کوته مرحمتیه نخرده بود مقرر او اندازه معدلت شاهی بموقع مقام خود امده مستعمل عنایت بادشاهی شده مواجب و الایت فرق
کوچ کرده بقصبه کرم که تخمین دمکان سلاطین کرجیست نزول اجلال فرموده و الحق ان قصبه مکانی خرم و نمونه ارض جنان
ارم است و در انجا کلیسای است در غایت تکلف و صفا و نهایت زینت و بهاکه از صدر اظهور اسلام تا غایت بانک ناقوس
بگوش سکان ان مقام نرسیده بود و سکنه ان سرزمین بجز رهبانان ضلالت آئین کسی دیگر نبوده و اکثر قوم متعاقب قوم
از شعار اسلام و کیش مسلمانی بی خبر مانده بادشاه دین پناه بحجه اعلای کلمه لا اله الا الله بکلیسای مذکور شریف برده و نمود
خوش الحان موکلان آیات قرآن بر فراز آن معبد ضلالت آئین برامده و کلمات محمدی بلند و اوازه گردانیده و مجمعین مهر سپهری
که بر سر سنه اکثر بت و اذان فرموده ندای فرح افزای کلمه طیبه لا اله الا الله محمد رسول الله و علیا ولی الله بسامع عالم
عالم بالا رسانیده و از بجا کوچ کرده کلیسای الاورد که معظم معابد و کلائس نصاری کرجیان و فی الواقع عمارت عالی
و کنیه متعالیست محل نزول اردوی گردون شکوه گردیده و بسیاع جلال رسیده و که در قلعه طراغار دی از کرجیان
نمود و تا غایت اطاعت عیسی خان نکرده اند بعضی از اجال و اثقال طهورت در انقلعه است جمعی از عساکر نصرت شعار
بسرکردگی محمد تقی بیک تبریزی بمین باشی لشکریان از بایجان بر سر انقلعه فرستاده مقرر شد بعد از جنگ و جدال از
محاصره و مجاوره راه فرار پیموده و قلعه تصرف اولیای دولت قاهره درامده تمامی اموال و اسباب کیفیه ضبط در آید
از جمله غنایم قلعه تاجی بود مرصع بمکلل بجوهر و بواقیت که شیخ و معتقدی نصاری کرجیان در منصب الاوردی داشت و تسوی الکهی
الله در دیر بود در ایام سبرکه اجیاد بزرگ و مکارم عبادات نوشیده و در معبد مذکور بکیش نصاری اقامت مینمود

آنجا دیده بر سر داده

و نصاری بدان تمین و تبرک میپیشند و بصیر خان جوهر شناس هزار و پانصد تومان عراقی قیمت کرده بنظر انور خطور نموده
حصاری بر دوران تربیت و سند و جمعی از لشکریان عساکر اقبال همیشه در ان حصار ساکن داشته باشند اطراف و جوانب
انها برامرای قزلباش و طبقات لشکر قسمت کرده مدتی بانجوالی نیافت بود از خال هوا اورده در عرض
روز قلعه مذکور اتمام یافت و بتحویل یک تنکلی باشی با دویست نفر تنکلی او بایجان بحراست ان مامور شده و چون طهورت
و الوار صاب خان اکثر باشی احوق رالار تنکلی جاوجال صعب المسالک و اینکه والی انجا تابع خواند کارست من و
خود تصور نموده باستظهار ان پناه بدانجا برده غیرت شاهانه و حمیت خسروانه اقتضای ان میکرد که تا ایشان نیایند
دست از طلب ندارد از انجا عنان عزیمت بجانب کارتیل که عبور لشکر از انجاه متوارست از جهت همین طرق معطوف داشته
وان راحیت در دره تنگ که نشیمن تنبلیم کاردمین و فرازش با منازل قمر قرین است از همین طرق و صعوبت راه
سر کرده مکارم گرچیتا را با جمل و حشم عبور از انجا مین شده متعبص در ایام بهار که شاخسار و چشمه سحاب از اشک شادی بارندگی نیسان
و از نبوی در خشان نور اقتاب سر کرده زبان بنگ نالی و لای اقبال گشت کل و لای اقبال قوی بیکل جمال از انجا مجال عبور نیافتی هر چند
عبور اردوی کیهان پوی و جنود نامعدود در مجوی انزاه در نظر خاص و عام دشوار بلکه محال مینمود امرای عالم ارای قهرمان
اطلس بعبور نمودن از انزاه که مقتضی چنین مصلحت و تدابیر کلیه در آن مطوی بود مصمم گشته بقلعات خشم فرح فروخ
و جوق جوق کوچ کرده در عرض سه چهار روز از آن دره تنگ که گشته در نشیب و فراز انزاه پره جمل شتر و الاغ بسیار
از عساکر ظفر شعار و مردم اردو بازار بکلو پاک فرو رفته و در کمال صعوبت از ان گذر کرده که گذشته در کنار رود خانه
که منبع اب فائق و قبری است نزول نموده مدان سرزمین بود از زراعت و عمارتی و سیاری شعایر و مراسم دینی و ملتی
کلهای عنبر اگین رنگ فردوس برین که بموجب حدیث الدنیا سجن المومن و جنت الکافر مسکن و مادای کرجیان بی
ایمان شده بود چون هرموم از مادر و دیار بامانت که در ماهین کاشته و کاریل واقع شده و انیل طهورت گشته او مالزاد
غیر معهود بیرون برده و اثمار و عساکر منصوره را که هبر کرده و فی الجمله خان بخش الذیل پیش راه او را گرفته بود مدفع نساخته بود نه
علمای ان طایفه سر تمنی کرده بعضی خان بازگشت نموده بود نه لشکر عنب بادشاهی در بادی و منطقه اطاعت گمر در رقبه
فرمان برداری و اطاعت لشکر اسلام بسته بود نه التهاب یافته عساکر منصوره بتاخت و غارت ان الکار حمت یافته
فوج فوج بیشه و جنگل در آمده قریب بسی هزار اسیر و چهل هزار راس گاو و گوسفند بدست درامده بعد از افراز خمس که بسرکار
بادشاهی متعلق است تمه بعساکر منصور و تعلق گرفت و ثواب عظیم ان امر که سی هزار کافر فی دین شرف اسلام در یافته
و بلا شبهه موجب استدامت دولت و سرکاری اعرفت بروزگار فرخنده آثار همایون بایه گردیده و چون کنار رود خانه
عرگ جایی که فاصله الکار گاخت و کاریل است محل نزول موکب مسعود گردیده چنین شنیده رای جهان ارای بدان متعلق
گشت که یکی از گاروانان لباس عزت بار بسم رسالت نزد گرگین خان حاکم باتی آچوق فرستاده خلاصه پیغام انکه میان ما

همیون، و حضرت خواندگار روم تواند مصالحه و دوستی استحکام یافته و یکی از شرایط صلح آنست که منهیان طرفین را
نموده نگذارند و داد و تابع حضرت خواندگار است و ظهورت و لاور صاحب که منهیان اینطرف قدیم گرجستان باشد امده طریق
کوتاه را نگاه داشته باز فرستند والا لشکر قیامت اثر قرابش همه کرمن ایشان روی توجه به انصوب دارند و بخاطر خطیر
داشتند که مردم گرجستان وحشی صفتان نادان و ظهورت و لاور صاحب خان مردود جاهلان فتنه پرست و ماجراجویان
بدست اند مبادا صورتی روی نماید که بالضروره مشاغل عظیمه پیش اید خواجه محمد رضا وزیر اورنباجیان ارروی
وکیلی استمالت نامزد گرامیخدمت باورجوع شود حسب الاستدعا روانه مقصد شتند و با والی باشنا حوق سلاطین
زاده های مذکور ملاقات نموده و لاور صاحب خان که بحمیت خود را شریک عصیان ظهورت کرده بود نصایح ارجمند نمود
بعد از گفتگوی بسیار کهی در تواضع کهی در ستیز بجرب بانی و حکمت پردازی و تکلیفات گرانمایه ان وحشی صفتان بی
مآل را از مقام جهل و نفاق گذرانیده و بشیوه وفا و وفاق راغب ساخت و اگر کین خان نیز در مقام عجز در امده گفته بود گذاه
بندان ایشان باقرابت و خویشی و نسبت و هم کیشی از مروت دور بود و اکنون گذشته های تقصیر مرده دارم و جناب
جواب داده بود که گاهی زلات ایشان بعفو مقرون میگردد که مرد و روی ارادت بدرگاه عرش اشتباه اورده و پیمانه وفا
ظرفی جانگزای مسلوک دارند ایشان نیز معذرتی چند القا نموده گفته بودند که اگر چنان از باس و سخط شاه با ذین ما شیم
سر قدم ساخته باستان اقبال شتابیم و مقدمه ان سر بمک همزاه گردده بدرگاه فلک بارگاه فرستاده و خاک
نیز مصلحت در مراجعت دانسته در بورت حوالی گوری بعتبه مستحفظ قاضی ارزوم و عقیدت و جان سپاری که در ان سفر از
بظهور رسیده بود منصب ارجمند فرمانروایی گشته مقرر شد که مستحفظان و دیوان اعلی من بعد در مناسیر و احکام در
القاب او فرمانروای دودمان خلافت مکان افزایند در خلال این احوال سلطان محمد پک طالش که با همی کرم روم
رقته مراجعت نموده بود مذکور ساخت که توقف ایچملو جاووشی و مضمون مکتوب همیون بجانب گرجستان مفسدان سر بصحرا
امر مصالحه علمنود و سخنان غیر واقع بعرض نمودند و از جانب گرجستان نیز عرایض جانگزا که نامه سیاهان بود خود را از منهیان دولت
ال عثمان شمرده بودند و همچنین موکد اقوال مفسدان گردیده چون حضرت اعلی زمان صدق بیان بقبول مصالحه پادشاه
بودند مقتضای ایه کریمه والاتحقق الایمان جدة توکید با عیض عهد و پیمان رضا نمایند و مکرر فرستادند که حسین پک قاجار
در ایچملو جاووشی باز اصفهان بگرجستان آورده که از انجا روانه روم گردانند ذاکر اقا توشی باشا حاملا بر رسم سلامت تخت سلطنت
خواندگار فرصت معدلت بمحمیت ایمیز متعرض استقرار مصالحه در موضع عهد و پیمان در نظم امده و بعد از تواضعات دوستانه
و تحریر رسوم عادات بادشاهانه مرقوم گشت که چون اغراز سعادت غزا و کسب مثوبات جهاد در خاطر حقیقت بنیان رسوخ
داشت و همچنین از گذره کرج که از قدیم الایام تابع و خراجگذار ایران بوده و مان بوده بمرار حسب عصیان و طغیان بر اورده
بودند بمحض اعلاء لوای اسلام و تنبیه و تادیب گرجیان شقاوت فرجام بالصوب نهضت نموده سعادت جاوده تحریم

وب ان
از کنایس و معابد نصاری مساجد اهل ایمان گردیده از غایم گرجیان تاج مکلل مرصع راگذه گورشد باد یگر تخت و تاج
بحضرت خواندگار فرستاده و در اندک روزی ایچملو جاووشی در حدود گوری و تلیس گرجستان با همی گرمی و روم تمکین نموده
و تحف و هدایای لایقه سرانجام یافته اورا با نامه مصالحه امین روانه نموده و از اسارای رومیه سرکس در حیات
بوده و اماده رفتن داشت مثل مصطفی باشا و لدر ضیه خاتون و محمد امین پک و لد محمد باشای وزیر اعظم سابق که امیر
سبسی علی باشا بوده و جمع کثیر که در اردو و در محل قدیم بوده دیگر از نظر فرض ابجی مذکور گرده روانه دیار روم گردانید
و چون مسنور سر صدا در بایجان یعنی یافته مسنور نامه بمهرام اورتیش نشدان سر حده که از جانبین به بن خدمت مامور
بوده رسیده بود صورت انرا بیز فرستادند درین اثنا خبر رسید که در استنبول اضله و ضوع پاشا اورا بعضی امور
که منافی دولتخواهی بوده متهم ساخته قبل اورند محمد پاشا نامی بیکلربکی مصر بود بجای او و وزیر اعظم گرده اند و در
گرجستان کار ریل بخاطر اشرف مبارک خطور نمود که دو قلعه یکی در سرحدان که قریب اخسقه و باشی اچوق است و یکی در گوری
که از قدیم الایام حکومتگاه سلاطین کارتل است بنا نهند فرمان برین حسب الفرمان قضا جریان قلعه بنا نموده در گذه
روزی مرده و با تمام رسانیده اند در خلال این احوال بعرض رسید که اوشن نام ولایتی است از توابع باشی اچوق
که گذره اینجا ملاصقه حضرت علی علیه السلام اند بعیق طریق و استحکام مکان دارد قلاع چال که بالفرکوه بصلابت
دارد و منیع او بام خربال خیال در هوای ان طیران توان نمود و یک سریع السیر نظران مسافت بعیده و راه شواری
نیز تواند پیمود و مغرور گشته اطاعت حاکم باشی اچوق نپذیرفته برای تسخیر ان اچی نعراد جهاد انطایفه ضاله راغب و مایل گشته
فوجی از غضا گرا سلام را بسر کردگی بیکلربکی گرجی ملازم امام قلیخان پیکلربکی فارس که با فوجی از مردم اوزدر
سعادت اشتاب بود بر سر ایشان فرستادند عساکر منصوره راز صوب راه و دریا بر سر ف درامد و فرقت اشکار جمعیت
بسیار گشته و همچی که بجنگ پیش امده بودند از سیف و سنان قاریان جان سپرده و بدار البوار شتافته و موازی سه هزار
پانصد نفر اسیر و دوازده هزار گاو و گوسفند بدست اورده و منظفر و منصور بپایه سریر اعلی عود نموده و از سوانح اقبال که در
بظهور رامده ان شاهین کرای خان بن سعادتگرای خان باد شاه مزاوه تاتارست که در استنبول بوده از ارکان دولت
عثمانی او را بسلطنت مورد قی قوم تاتار وعده داده بودند چون خبر رسید که قبایل تاتار بسلطنت جانی گرای عزاده
او اتفاق نموده اند و میان ماه در مقام غدر در امده و اماده مجلس و قتل او گشته اند و مشار الیه از اطوار شان بمعنی
فرس نموده خود را در مکانم محال پیروان انداخت بضبط مارست اشرف بطریق فرار بولایت جسم ایغار نموده در
حدود گوری بار دوی کرده تکاور و بیباک و طیبات گوش و مجالست مجلس همیون استعداد یافت حضرت اعلی بمقتضای
طبع سلیم همیشه مهمان نوازی که جبلی ذات حمیده صفات است برادرانه با او سلوک نموده انواع تعظیم و تکریم و تلطیف
لایقه ظهور اورد و ذیلا گری از سوانح ان سفر گرجستان محمد پک یونس پک بسران خندان اته سنت قبل ازین رقمزده

کلک بیان کردید که بسران خندان آقا منظور نظر عنایت و التفات شاهی و از زمره مقربان بساط اقدس فرمایند
توجهات بادشاهی ممتاز بوده و در اصفهان منازل بهشت نشان بر ایشان شفقت شده و سرود در بعضی ایالات متداول
گشته صاحب فرزند شده بود و هر روز لطفی تازه و مرحمتی بی اندازه شاهانه شامل حالشان شده و با نعامات و افره اختصاص
تاری نژاد و دستیاب تجملات مرصع الات و ظروف و اوانی طلا و نقره بهره ور میگشتند اکثر از مقربان و بزرگان اردوی شاهان
بدارنده و دوستانه مصاحب و اختلاط می نمودند هر گز در محفلی احدی قرار نمیگرفت که ایشان را بهمه عواطف و التفات شاهانه
و التفوق عصیان مقابل داشته اراده فرار ننمایند درین اوقات که قصه گوری محمد خیام سعادت دامادی بود در روزی
بهزم شکار سوار شده و دو سه نفری از ملازمان را که محل اعتماد بوده اند همراه انجا مسی مامور ساخته باز میگردانند و او
خدمتکار روی مریک بارکاب و سایس خانه اسب کوتل از اسپان خاصه شاهی که با ایشان عطا فرموده بودند فرار
و اهل و عیال مالکه دارد و همراه بودند با اجمال و اثقال انداخته راه فرار پیش گرفته بطرف اصفهان رفته خود را بمحله خسروآباد
از انجا روانه دیار روم شده روز دیگر فرار ایشان معلوم شده و ممکن نرا موجب استعجاب گشت و حضرت اعلی فرمودند که اگر
ایشان پوفائی کرده باشند خدمتکاران و عمله و فعله سرکار ایشان بهستور ماکوچ و متعلقان ایشان بوده باشند و عیسی
خان بیک تورچی باشی که با ایشان مصاحب بود فرمودند که از احوال فرزندان ایشان غافل نشود که هر گاه کسی بطلب ایشان
ایلچی فرستاده شود دیگری از سوانح این سفر منصوب شدن فرهاد بیک توپچی چوکس است و او از زمره مقربان بساط اقدس
بوده و در کمال عزت و اعتبار بسر میبرد و جمعی او را بمک عوامی متهم ساخته اند که با جناب محمد باقر میرزا که بعضی میرزا
اشتهار یافته بود در خفیه اختلاطی داشت او را بتعلق و عصیان منسوب بوالده عالیشان ترغیب مینموده نایره غضب شاهانه
درباره او مشتعل یافته در مجلس او را گیرانیده و بیاست او بجناب میرزا مرجوع شده ملازمان جناب میرزا نظر نموده او
تبلش او را گرفته بسته و بعرف او بسر کار جناب میرزا تعلق گرفت و مضمون ان که محرم یک نقطه محرم میشود درباره
او سمت ظهور یافت دیگری از سوانح احیان که در سفر کرجستان روی داد انکه چون در ایام توقف در ایروان جمعی کثیر از اهالی
شروان و قراباغ کرجستان کاخت رفته انجا را من خود ساخته تا غایت دران ولایت بوده در ین وقت مقرر شد که رعایای
مشرقی کرجستان از شروانی و قراباغی و هیره و اراضی چون رعیت الاصل کرجستان بیستند کوچ کرده بجای سابق خود ان بشان
رفته در بلده و بلیسه فرح اباد اقامت نمایند دیگر از سوانح انکه شاه نظر بیک بیاتی باشی در سفر کرجستان مریض شده و معالجه
او داد امتداد نیافته وفات نمود و عالم تاسوت چون فرزندی نداشت که بجایش پدر کرده منصب او را
کار بیک توپچی عوض یافت **ذکر فتنه ای که در ین سال در خراسان گذشت**
در ین سال چون سفر کرجستان با متداد کشیده و کارهای
لشکر قزلباش همان سر حد بر اوزبکان ظاهر شده یا لکنوش نهاد و رایحیت مزاج کس از جنود اوزبک بی سر و سامان بعنایی
جمع امده بود و از اب جیحون از معبر چهار جوی گذشته بمرو آمده و محرابخان حاکم مرو را نامده جنود اوزبک خبر یافته بمحمی

ز خازیان آثار علامت و مردانگی ظهور و قرائن اوزبکیه معلوم میشده شاهی خبک کنان بازگشته بمرو آمد
و محرابخان از کثرت جنود او زبک مطلع شده در استحکام قلعه کوشیده و تفکچیان قدر اندازه برج و باره برامده یا لکنوش
بها در برو امده چند روز در حوالی مرو اقامت نموده لشکریان بتاخت و غارت فرستاده و از مرو مشهد مقدس امده
بعضی احشامات سیاه اعراب بچاره تاخت و غارت کرده چون خبر نزول اجلال در مازندران سمع اوگشت
طبل رحیل کوفته معاودت نمود و بسیاری از غایای مرو را کوچانیده همراه برد دیگر از سوانح این سال اصل امدن حیدر نفر
از خلیفها و صوفیان قراجه داغست شرح این واقعه انکه جمعی از مردم ولایت قراجه داغ ارقدیم الایام دعوی ارادت
و اخلاص سلسله علیه صفویه نموده و پیشتر ها به درزه نی که حضرت خاقان سلیمان شان ابوالبقا شاه اسمعیل نور الله مرقده
اردیم اعادی یکیلان تشریف برده و چند سال در لاهجان اقامت کرده مصوفیان این سلسله نجدمت الحضرت امده
شده بمنصوده جمعی از صوفیان قراجه داغ میزامده شده بمنصوده جمعی الیوم الطبقه در میانه مواخوانان این سلسله بصوفی
قدیم لاهجان معروفند بدین لقب کرامی بر سایر صوفیه تفوق میجویند و در هنگام خروج الحضرت و اغاز فتنه و بغای
این دولت صوفیان مذکور بمعافیات و سیورغالات سرافرازی یافته اند و در زمان فترت رومیه که جعفر پاشا در السلطنه
تبریز متحکن داشت شاهوردیخان والیه چلیفه الضار که از زمره خلیفه زادگان در انوقت حاکم قراجه داغ بود میل بیعت دولتی
بر رحیاره سلسله خود کشیده بطرف رومیان مبیل نمود و تاج و دوازده ترکی اثنا عشر را از سراندا خته بموزه روبیان
بوشید بعرض اقدس رسیده بود که در فسیکه مشار الیه راه اطاعت رومیه نموده بود بسر خود دانسته و جعفر پاشا فرستاده
باشاحت اقتدیت اعیان قراجه داغ نزد شاه و رویخان امده مشار الیه اکثر اعیان صوفیه را و ان جمع طوعا و کرها
حاضر ساخته تکلیف بیعت نمود و جمعی ازان کرده موافقت نموده و بی تاج بان مجمع امده بودند و چون طریق و اداب پیری
و مریدی انست که ارباب اخلاص در شدت و رخاوت از امن مرشد کامل باز نداشته با نواع بلایا صابر بشکنند
و رضای مرشد کامل را برا غراض دنیویه ترجیح و اندیشا مهرویخان که بادی این امر شنیع گشت خانجه در قضایا رسالها
گذشته مکافات بد طینتی یافته بجزا رسید در ین سال حکم شد که تحقیق و تشخیص حوالقان او بردازند مقصود سلطان که از زمره ارادتمندان
عتبه و محکم قراجه داغ بود با تفاق محمد قلی خلفا روملو که منصب خلیفه الخلفائی داشت تیر و تحقیق ایجمعه نموده اکثر انکه
که در انوقت رد سیتا کرده بودند و روی از مرشد کامل بر نتافته بجزای عمل یافته بدیار عدم رفته بودند جمعی بدین علت از صوفیان
و صوفیان که در حیات بودند بعمل آمده بجزای عمل رسیدند غرض اصلی آن بود که من بعد الطبقه ارادتمندان و ایروه صوفیگری خارج بوده و صوفی
از نه صوفی تمیز بوده باشد سانحه دیگر انکه در همین مراجعت سفر کرجستان در قصبه شمکور قراباغ مصطفی خان قزاقلو بدست
دلو محمد سلطان همشیر الدنبلو بقتل آمد سبب قتل او انکه نظر سلطان بدراو باطاعه قزاقلو از ین دولت رو گردان شده و بر دیار
متوصل گشته مرتبه باتانی یافته بود و بعد از فتح دربایجان محمد خان برادر مصطفی خان قلعه تاوه سال گوری را نگاه پاسبانان کرس

از امور مناهی گردی ان مدعا بانجا لات رنگین و میگابات بیع شرین او نمودی و اگر تقل و دستیاری مجری ما مورند
تا بیاستگاه بان محرم میدان منزل و مطایبه کردی که ان دستگاه حون لعبت کوه کان بر دوا سان شمردی با کمال شکوه طبعی
خالی از مهابتی بخود گاهی که تاج مرصع مکلل که مخصوص او بود بر سر نهاده گوشه بزرگ مرصع از دو طرف او بزیر کرده
با جماعت تاجی بوک و اتباع خود که هر یک خود را بصورت خاص لباس غیر متعارف از سنه بدر بار پادشاهی حاضر
میشد چنان مهیب بنظر بکر بن در می امد مدکه از مشاهده آن میاکل غریب عجب و هراس بدلها راه میافت و حضرت اعلی
از رفت چنان ملازمی که نادره زمان بود اظهار تاسف بسیار فرموده در اداء حقوق خدمات چندین ساله منصب او و تعیین
یک پسرش که چون مستعد بیست ارزانی داشتند، گاهگاهی لطیفه های روح افزا حالت از جالت و خود سری رسیده باندیجه
و عقرب در محل خود گذارش خواهد یافت دیگر از لطایف قلی قورچی گفته شمشیر شاه است که از زمره مقربان بود و
چند روزی در کرمستان مرخص گشته بعالم تجارت پرست چون فقر روی نداشت که حاکمشین کرده منصب ۱۰۰ تفراخان یک
قوم او متعلق گردید ذکر وقایع قلعه دم کره در اوایل امتیال مظهور پیوست از سوانح غریبه متسلط
اکراد براد دست است بجمله در زیر قلعه اوری مشهور بقلعه دم کیفیت انرا چه در سرگذشت اینکه ایالت ولایت اوری
و محاربات قلعه مذکور بنوعی که بسبق ذکر یافت و پرتو شعور بران تافته بقبضان خان یکدلی برادر محمد بیک متعلق و مرجوع
بود یکی از ازواج امیر خان چولاق و جمعی مردم مجهول الکراد و دران قلعه مانده خدمتکاری قزلباش مینمود و قبان خان با
غضبی دست داد بنحاطرش نرسیده که از طبقه اکراد سر برخیزد مجهول و خدمتکار باشند در اقلعه کسی با کمه اردو کاهی نبکاری
الغ بیک براد دست که قوم ایمیر خانست چون یوم چهارشنبه در دیر انهای انکه دو لشکر بان عورت و جماعت اکراد
برا سله و پیغام مواطنه مینمایند که در سنگامی که خان در قلعه نبوده باشد او را خبر دار نمایند روزی قبان خان بیرون
رفته بود شب الغ بیک با نهار انجماعت با جهل پنجاه نفری از کردان پای قلعه امده اهل مواضعه را خبر دار کرد اینده
ایشان سوراخی در یک برج سولی که در جنب قلعه است نموده الغ بیک و مردم او بملک بان برج داخل شده علی الغفله
حارس ان برج را که در خواب بوده بقتل اورده و از ان برج بقلعه در امده مذکر مس در سر برج که خوابیده بود براه عدم فر
و سلاحخانه مرفقه را نیز بنام خود بتوارش در اورده مذکر اگر مس در سر برج و قلعه بود بر سر او جمع شده اهل قلعه
را خبر شده و صورتی که مرکز در برده خیالشان رسخ نمی نمود مشاهده نموده سر سیمه بار گشته و چون شب دیگر قلعه را
در قبضه اقتداره طایفه قزلباش بر کیفیت و کیت مخالفان اطلاع یافته واز خوف و بیم سر بکیاد لی بدو نیم از اطراف
و جوانب قلعه خود را بیرون انداخته بیکدیگر نیخته چون صبح طلوع نموده از فرار کشته کسی در قلعه نبود اکراد بر قلعه مستولی شده
خانهای قزلباش را غنیمت کرده با بیرق ایشان را متصرف در آورده مذکر از مخالفان اکراد ان حوالی قصد من کردی طلب نمودند
این خبر موحش بر خان خان رسید داکشت ندامت بدندان گزیده جمعی را بجهت تحقیق خبر فرستاد اقا سلطان متقدم
نیز در مراعات این خبر شنیده بپای قلعه الجغار نموده از مواهب اقبال و اتفاقات حسنه در وقتی که کمیید و بیخاه نفر اکراد بگر
می امدند اقا سلطان و مردم قبان خان رو بجار شده و قبان من خبک در پرست و اکراد شکست یافته و جمعی بسیار از ده بقتله
الیف را قرار بجمود و بپای قلعه رسیده و قبان خان در کمال خلکت و انفعال با مراجعت شده مستحفظ شده که زیاده مردمی در قلعه

ابا و ابنا رنموده در عرض مدت روز بیست مرحله را طی نموده بدار السلطنه مرات رسیده باد تاخر اده اورنگ را در اکنده
روزی بفرح ابا د رسانیده و ایام نشاط انگیز بهار را در کمال فرح و انبساط خاطر میگذرانیده که فلک شعبده باز انگیخته
و فساد کرده ایام چون زلف مهوشان پریشان کرده بود و چشم زخم زمانه ابواب فراغت و عاقبت سد و دشمنان
چشم فتنه باز شده و جهان ازمیده برسم خورده و لوله و اشوب سر کرفت دست عادثه دراز می نموده و مهندان سر حد با دیگر
بارف و انگیخته خیالات فاسده بکلخ دماغ شان راه یافته پریشان شدایام چون زلف یار پراشوب عرصه روزگار
ایمن اقبال همایون و مساعدت اختر بخت همیون مرکزه فتوری که روی نمود عقرب باصلع مقرون کشت چنانچه مرکیل
خود نصب کذارش خواهد یافت ذکر وقایع قلعه دم کره در اوایل امتیال مظهور پیوست از سوانح غریبه متسلط
اکراد براد دست است بجمله در زیر قلعه اوری مشهور بقلعه دم کیفیت انرا چه در سرگذشت اینکه ایالت ولایت اوری
و محاربات قلعه مذکور بنوعی که بسبق ذکر یافت و پرتو شعور بران تافته بقبضان خان یکدلی برادر محمد بیک متعلق و مرجوع
بود یکی از ازواج امیر خان چولاق و جمعی مردم مجهول الکراد و دران قلعه مانده خدمتکاری قزلباش مینمود و قبان خان با
غضبی دست داد بنحاطرش نرسیده که از طبقه اکراد سر برخیزد مجهول و خدمتکار باشند در اقلعه کسی با کمه اردو کاهی نبکاری
الغ بیک براد دست که قوم ایمیر خانست چون یوم چهارشنبه در دیر انهای انکه دو لشکر بان عورت و جماعت اکراد
برا سله و پیغام مواطنه مینمایند که در سنگامی که خان در قلعه نبوده باشد او را خبر دار نمایند روزی قبان خان بیرون
رفته بود شب الغ بیک با نهار انجماعت با جهل پنجاه نفری از کردان پای قلعه امده اهل مواضعه را خبر دار کرد اینده
ایشان سوراخی در یک برج سولی که در جنب قلعه است نموده الغ بیک و مردم او بملک بان برج داخل شده علی الغفله
حارس ان برج را که در خواب بوده بقتل اورده و از ان برج بقلعه در امده مذکر مس در سر برج که خوابیده بود براه عدم فر
و سلاحخانه مرفقه را نیز بنام خود بتوارش در اورده مذکر اگر مس در سر برج و قلعه بود بر سر او جمع شده اهل قلعه
را خبر شده و صورتی که مرکز در برده خیالشان رسخ نمی نمود مشاهده نموده سر سیمه بار گشته و چون شب دیگر قلعه را
در قبضه اقتداره طایفه قزلباش بر کیفیت و کیت مخالفان اطلاع یافته واز خوف و بیم سر بکیاد لی بدو نیم از اطراف
و جوانب قلعه خود را بیرون انداخته بیکدیگر نیخته چون صبح طلوع نموده از فرار کشته کسی در قلعه نبود اکراد بر قلعه مستولی شده
خانهای قزلباش را غنیمت کرده با بیرق ایشان را متصرف در آورده مذکر از مخالفان اکراد ان حوالی قصد من کردی طلب نمودند
این خبر موحش بر خان خان رسید داکشت ندامت بدندان گزیده جمعی را بجهت تحقیق خبر فرستاد اقا سلطان متقدم
نیز در مراعات این خبر شنیده بپای قلعه الجغار نموده از مواهب اقبال و اتفاقات حسنه در وقتی که کمیید و بیخاه نفر اکراد بگر
می امدند اقا سلطان و مردم قبان خان رو بجار شده و قبان من خبک در پرست و اکراد شکست یافته و جمعی بسیار از ده بقتله
الیف را قرار بجمود و بپای قلعه رسیده و قبان خان در کمال خلکت و انفعال با مراجعت شده مستحفظ شده که زیاده مردمی در قلعه

باهتمام تمام درانديشه بورش بودند كه اتش فتنه ايشان بزلال اقبال منطفى گشت اتفاق يك روزى در قلعه باردوى
معسكر ان خود قسمت ميمنه وشيراز وعصيان باردوت جنه شعله كشيده بيكطرف روى او سوخته مجروح وناتوان گردوند
گرده واكراد محاطه نمودند كه لشكر فيروزى اثر قرلباش اطراف جوانب قلعه را فرو گرفته اند وشرار اتشان خوشه اتش
باس وعدوان گرديده از تردد عاجز گشت واحوال كومك ايشان معلوم گشته ازامدن كومك وديگر يوس بودند وقدرت قلعه دارى
درخود نديده وخوف وهراس بحواس برايشان مستولى گشته چاره بجز فرار نيافته درشبى مظلم كه جون دل اهل اديار تيره وتار بود
واحمال واثقال قلعه انچه توانستند بدا پان قرلباش كه در قلعه بود بدار كرده سردار خود را برا سبى بسته على الغفله دروازه بكشودند
راه فرار پيش گرفتند جون امراى اعظام اطلاع يافته جمعى باسعاف ايشان فرستاده امدند امرا بايشان رسيده ديگر بار قلعه
مذكور را ضبط واستحكام بافته صرخ احضر ربارا بست بدست عساكر اقبال امد شته وذاكراد در قلعه بودند جون خبر
اكراد بسمع اشرف رسيد موجب اكراه خاطر انور شده بود مناقب انجنبر بحسب اثر رسيد برادر قجاقان در خدمت مجمل وعفلت
برادر كشتند وحضرت اعلى شاهى اندفراخ حوصلگى انخطاى قصور عظيم را ازان سلسله گذرانيده در مقام مكافات نشدند اقاقان
خان نرمايالت ان ولايت معزول گشته بهيرو بود اقتحان سعفت شده بالاخره فاسلطان مقدم قرار يافته جمعى از كردان
وطمكيان خاصه شريفه خراسانى بسردارى مجنون بيك بوزباشى بكوتوالى عين گشتند ذكر عصيان وطغيان كرجيان وجمعى
ازتركمانان شروان وامدن طهمورث كرجى بكاهى كه خفت لعب اوازه امدن سردار سلطان روم وفتنهاى كه
دران سال در هر طرف نمودار گشت

چون عهد وپيمان روميان برميان برمثال خانه اطفال كه در ربيع
سيل بنا نهند تاسستوار شد ازكان دولت عثمانى بعد از قتل نصوح پاشا كه مروه عاقل مصلح انديش كاردان بود بسنى ان دوره
ده جاهل نادان كرجى واغواى معندان اكراد خصوصا اولاد شاه قلى جيلان از جاده مستقيم صلح وصلاح منحرف گشته باانكه
قاسم بيك سپهسالار مدبران كه بامجكرى رفته در استنبول بود محمد پاشا وزير اعظم را سردار كرده بجانب عجم فرستادند وچون
پرتو انجم بر چنگاه بنهير انور تافت منور حقيقت صدق وكذب انجمنى وصنع تمام مذشت وامرى كه موجب اختلال امر
مصالحه باشد بصدور نيافته بود بنا بر رعايت حزم واحتياط عليقليخان ايشك اقاسى باشى شاهوردى از دركاه معلى كه
دارالسلطنه مزبور فرستادند كه با تفاق امراى عظام اردبيل بسر برد تا قامت مذوده از سير حدود جبرداد باشد وكس فرستاده
قلعه كنجه را كه اعتمادى بران نبود وخراب نموده محمد خان بيكلربيكى قراباغ را امر فرموده كه انرا بقلعه حصن تبديل نموده من بعد
انجا اقامت نمايد ازين اخبار شروان وكرجستان وكرستان رسيده ومعندان سرطايفه اغواى عصيان وطغيان
در سر افتاده داود بيك كرجى را كه وكيل عيسى خان شده بود موس باغى كرى در دل پديد امده وكرجيان كاخت وزرد
كه عبد نصارى بوده بحسب اتفاقات غازه وخيالاتى كه رسم وقاعده ايشان بود كيسه اى الاده امده بودند طمكيان
منسوط قلعه غفلت ورزيده شرط تيقظ واكاهى بجا نياورده بودند وخلق بسيارى از طبقه كرجى راكه كاهى ساده امده بودند كرجان

بعد از مدتى بخاطر جمعيت وست تطاول دراز كرده باغواى داود بيك شروع در گرفت وكبر نمكيان قرلباش نموده اكثر ان
بيكار كار اشرت بشهادت رسانيدند داود بيك سرعلى نزد ظهمورث فرستاده اورا بامدن كاخت تحريك نموده جمعى از
مردم شروان نيز كه متهم بمواقعت رو ميان گشته بودند اعظم اثر اجلاء ايشان شده بود خصوصا ملك پيرى بيرخل تراكمه قبله وخ
پشان كه به لوملك اشتهار دارد وعصابه عصيان بر سر بقعه طرف داغستان با من خود ساخت وجمعى بيد ولشان اوباش و
فتنه انكيزان به معاش شروان بر سراو جمع شده وست تطاول بجواشى مملكت دراز كردند ومردم شروان كه هميشه خواهان
فتنه واشوب اند فارسر تمرد نموده وحكام را نپذيرفته اقتدارى نمانده لوملك نيز كس نزد ظهمورث فرستاده واظهار دولتخواهى
او كرد ظهمورث سيد دولت ناوان باغواى جمعى ازنا وران كرجيها كه همراه او بودند بتحريك باعث مذكور غافل
ازينكه كوزن تيز شاخ مرخيه قوى باشد باشير زيان ميتواند زد بدولت دو روزه فرقه كشه باكاى كاخت
درامده تيكه برمسند حكومت زده طايفه كرجى بر سراو جمعيت نمودند داود بيك را با جمعى بر سر مكانش بيك يورباشى و
قورچيان كه در زمكم بودند فرستاده بيورباشى مذكور وقورچيان قومى قليل بودند صرفه در جنك ندبده بدار و گير
امدن گريبان بدست گرجيان دادند ان بيورباشى مذكور را كه قليل وم بض بود باسمكى رقعا بدرقه تهمتاب
رسانيدند لوملك نيز باطاغيان شروانى بر مخزده ارباب سر محمد جبين سلطان كه دارش بود امد محمد جبين سلطان
در بعضى كه مملكت شروان بر مخزده ارباب نفى وعصيان بود سراز جيب طغيان برادرده بتوزك جهل وغرور از قلعه بيرون
امده با معدودى باستقبال خانه كوچ خود بكمتر از فرسخ بود لشكر شروان غافل بر سراو ريخته داد بالدرك مردى
كه همراه داشت دست جلادت از استين تهور برادرده تلاشى كه معتدبه از اتباع شروان بود كرده بكى مردانه دار جرعه سر
فانوش كرده سرخ روى دنيا واخرت گشتند واكثر از اموال واسباب محمد جبين سلطان وغاريان غنيمت ملوث وظاهر
محمد جبين سلطان چون به پيرون شدن مسدود يافته خود را انقلعه كشيده كه چند روزى خود را ضبط نموده وشايد از همدوى
از جنك به خواهان خلاصى يافته خود را ضبط نموده وشايد از عهده چيلن در نمى رسانده لوملك با اتباع خود باز
امده ودر ان قلعه رحل اقامت انداخت وغاريان قرلباش كه قوت وقدرت قلعه دارى نداشتند در بحر تحير افتاده
چاره جوى ميكردند كه خبر رسيدن لشكر قرلباش بباغيان رسيده سراسيمه كوچ كردند وغاريان بخاك يافته سر بجيب
كرفتند كيفيت اينواقعه انكه چون اخبار امدن ظهمورث بكرجستان وقتل قرلباشيه وفتور وبرهمزدكى شروان در مدارج
سبع جاه وجلال رسيد ومو عد سفر رو ميان كه گذشته ديم شن بوست كه سردار درين سال در دربار بكر قشلاق اختيار
كرده كه در سال اينده لشكر بر سر قرلباش كشد ولهذا حضرت اعلى مقرب الحضرت اسفنديار بيك اوجى تاشى
عرعرلو را با كردى از غلمكان ركاب اقدس ازدركاه به الغوب فرستادند تكلم سيمون بتفاويض كه قلعيان
شاملوار تبرز متوجه قراباغ كردد وتمامى قورچيان وغلمان ازدر بايجان ومحمد خان زياد اعلى وامراى قراباغ باوجمعى

کشته بسرداری علی قلی خان لشکر بگرجستان کشیده و درین هنگام به رفع فتنه و فساد ملحدان و شورانیان برداخته و
حسب الفرمان قضا جریان بسرعت واستعجال تمام متوجه الصوب گردیده و اسفندیار بیک صلاح در توقف ندیده و
اندراه مقبس قدم بولایت گرجستان نهاده و قریب بانزده هزار کس از امراء و تورچیان و غلامان چریک اردبیلیان
جمعیت نموده در کنار رود خانه عرک چائی که بین گرجستان کاخت و کاپنل است خیام اقامت نصب نمودند
ذکر محاربه ملحدان با علی خان و عساکر منصوره و شکست یافتن لشکر قزلباش بگرجستان بالغه ملک منان
چون
مشیت امور عالم و مصالح احوال بنی ادم در قبضه قدرت کامله قدیر و سریحه اقتدار خالق مرصیر و کبیر است هرگاه
بالغه الهی اقتضای امری نماید که از خیز قدرت بفعل امده و از پرده خفا بجلوه گاه ظهور اید بسبب ان که مزاران مصلحت
در ضمن ان منظوریت بدستیاری کارفرمایان قضاء و قدر سرانجام می یابد و سعی عقلای روزگار و تدبیر پیران
تجربه کار هیچ بران راه نیابد مصداق این مقال محاربه ملحدان پیه و گرجستان باجنود اقبال که از جهالت و ناوانی جرارت
نموده خود را حافیت در ورطه هلاک و بوار انداخته جنانچه در محل خود مسمت گذارش خواهد یافت القصه چون علیقلیخان
خان و امرای عظام در گرک چائی نزول نموده رحل اقامت انداختند و سرانجام مضبوط ساختند ملحدان باخبری
از جنود گرجیه که بر سر داشت بعزم محاربه قزلباش به اطراف در حرکت امده و امرای عظام شوارع و سده و ساخته خود را
موفور در محل سیکی قراباغ را با فوجی جرجی مامور گردانیده و امراء قراباغ بگر سلطان ایکرمی دورت و دو لو محمد تمش الیه بنبولو را با فوجی
چرجی مامور گردانیده و اورا در جای خود که اشتهسبای بعزم رزم سوار شده و در محل حساب صف سپاه اراسته و
میمنه و میسره و جنود اقبال را بامرای نامدار و عساکر نصرت شعار سپرده گردانیدند و مستعد محاربه گردیدند بعضی از گرجیان
که الهام رود و تنوای بادشاه جهان نموده در خدمت امراء بودند خبر رسانیدند که ملحدان شور و رهبت و درین روز باین
صدد و نیز سد بعد از انتظار بسیار چون اثری از وظام فتنه بارکشته مرکس در محل خود قرار گرفته لشکریان پراکنده شدند و
که از جانب قراولان خبر رسید که لشکر مخالفان نمودار شدند دیگر باره امرای عظام و عساکر بهرام انتظام سوار شده بعزم مصاف
بنزدیک رسیدند در بیرقها صفت ارایی و توزک لشکر برنهج شمس مزارکس نموده باسطه و براق کمل رسیده بهجت اجتماعی خود را برو
چرجی نزدیک در چرجی جان تاب صدمه ان گروه اجنوه بنا دوده منهزم گشته بگر سلطان ایکرمی دورت و دو لو محمد خان فرصت و
معاودت نیافته هر یک با فوج خود بطرفی افتادند و محمد خان زیاد اغلی با چند نفر از طایفه قاجار برغم سیف و سنان گرجیان
بر خاک هلاک افتاده درجه شهادت یافتند و ایمینی موجب دلبری گفره گرجی و دلشکستگی جنود اسلام گردیده و گرجیان
همچنان بهجت اجتماعی و دلیرانه جلو نزیر بر سر قول رانده و میمنه و میسره بسپاه و قزلباش را انهزام جرجیان و کشته شدن محمد خان
سر اسیمه شده بودند از جمله دلیرانه بسپاه کفره ضلال جم رانده بی انکه دست باستعمال الت حرب برده انهزام نمودند
و فوجی از سپاه جانداران جنود مسعود و طایفه شاملو و طازمان علیقلیخان که در قلب بودند محل محاربه نیافته گرجیان چون طلای

اسمانی بهر که ادم رسیده از پای در اورده و لشکر قول نیز بهم برامده هر کس سر خویش گرفته علیقلیخان که در قلب بود محل
واسفندیار بیک که مرکب در شمشاد و دلیری یگانه روزگار بود مدتی پراکندگی لشکر مشاهده نموده لحظه بملاحظه
نام و ننگ در معرکه درنگ نموده چون تیغ بی فایده بود با لضرورت عنان از معرکه برتابیده بطرف عقب در حرکت
امده و گفره گرجی بجنون دلیر تر بتعاقب اقدام ازنیام براورده و چشم رحمی جنین بجنود اسلام نبسته و در تعقیب
لکه گروهی بدرجه شهادت فایز نشده ملحدان نادان که مست باده غفلت بودند از غلبه که اورا دست داد مسرور و شادان
گشته بار دوی قزلباش درامده و خود در نجیر علی قلی خان فرو دامده منازل هر یک از امراء و اعیان را یکی از غلط و اعیان
خود داده و اموال و اسباب اهل اسلام نصیب ارباب کفر و ضلالتم گردید و اینمعنی غافل افتاده که گفتگ نیز منقار مرغ
بلند پرواز باشد از خیل شاهین اوج اقبال باز شوانست رست چنین بی ادبی که کرد عاقبت در معرض قهرمان زمان
درامده خود و الکا و مملکت خود را بادنی نیازی داد الفضه علی قلی خان و اسفندیار بیک و سایر امرای عظام بی سپاه و
قبله نفس رسیده و پراکندگان لشکر را بخا جمع امده از امراء و معارف سپاه محمد خان زیاد و علی و حسین خان عالم کوهم
گیلان کشته کشته اسمی سلطان صوفی رحمی کشت و مرتضی قلیخان که با مردم خود بر یکطرف معرکه ایستاده بود بعد از کشتن
جنود گرجیه از عقب ایشان درامده چهل نیزه نفر را بقتل آورده در عقب امرا بقلیس رسیده علیقلیخان توقف خود را در
نفیس صلاح نبینده قلعه را بمرتضی قلی ولد محمد خان زیاد اغلی و فوجی از قشقایی ان سپرده بگنجه امده در خرابه خانهای گنجه نزول
نمود و در انجا طرح قشلاق انداخته و حقایق حالات بعرض خاقان سده علال رسانیده مرخجند طبع اتش خوی
اشرف اعلی از ین اخبار وحشت انگیز چون اتش سوزان و دریا مثال جوشان و خروشان گردیده از فراخ حوصلگی و
سلسله ظاهر فرموده منشور ملحمت مبنی بر اشتمالت علیقلی خان و رفقا فرستاده که در طریق سپاهیگری و ایین حرب و قتال
از ذل الان اگر مرتبت و ظفر قرین یکدیگر اند چشم رحمی که با قتضای قضا و تقدیر اسمانی بجنود اسلام رسیده باشد امیدوار
بوده منتظر ورود موکب مسعود بوده باشند که ایشک خان عزیمت به الصوب معطوف گشته بقهر رب توقوس الهی همه
زیر خدنگ انتقام افتاده جزای بی ادبان بکیشان و بی کیشان عاقبت نا اندیش در کنار ایشان نهاده خواهد شد
چون این نوازشات خسروانه خاطر و خدمه الوده ایشان اطمینان یافته در قشلاق گنجه بی سر و سامان میگذرانیده که فتحنامه
رایات فیروزی ایات جاه و جلال در ولایت بلندی گرفت اعلام کشورستانی از اقطاع اسمانی یافت تشریح ان در ضمن
سال میمون فال ایده نگاشته قلم سحر سانه و مرقوم کلک نکته پرداز میگردد انشاء الله تعالی و تقدس در ین سال
حضرت اعلی شاهی ظل الهی که مصدر اثار خیر و مظهر جود و احسان و مطلع انشعه انوار فیوضات حک منانست بالهام ربانی
و توفیق یزدانی دل و عزائم دیوانی و سپاهیگری همه سر سال شهر رمضان را که منطوق شهر رمضان الذی انزل
فیه القران خلاصه ایام دا عظم مشهوره و اعوام و منکام طاعات و عبادات حضرت ملک العلام است شعشعان کل

مملکت ایران تصدق فرموده که از مطالبات دیوانی معاف بوده و در اتمام و مبارک دست تقدی طلبکاران از رعایان زیردستان کوتاه باشد بمکلس دیده و برغله و مقان مسکین چون حوشه پروین خوانده افکنده و خرمن کاه هزاران حال کهکشان فلک از اسیب محصلان ایمن بوده خرمنجم حسرت بان نگاه نتواند کرد تا بفراغ بال و اطمینان قلب به صیام را باختتام رسانیده بطاعت و عبادت پروردگار عالمیان مشغول باشند و درین باب منشور مرحمت نامه بتمالک محروسه ارسال یافت و این علیه والاگه اعظم عطایاست علاوه سایر بخششها و قضیه قات کردید و همین وجوه اعانت جمیع ممالک محروسه که در دفاتر دیوان اعلی ابواب جمع قانون بود و در سنوات سابقه سلاطین عدالت آیین بضبط عامل افتاده بودند که بوجوه اعانت پرستش قضایا و عرجه مجرمانست واز اخوذ داران و عمکان تحصیل اورده حاصل اعانت بامضا بندد و علیحده جمع قانونی اعانت بدستور مال ازرعایا کرفته موسوم شایسته کرارست درین عرض مهمات و قدری حضرت اعلی شاهی ظل الهی این نکته را بنظرت عالی در یافته خاطرشان محاسبان دیوان فرموده تمکی تصدیق کرده زبان بدعا و ثنای آنحضرت کشوده و آن وجه نیز در تعمیر و تحصیل و ممالک محروسه بصحیف تقرر کشته تمکم جاویان نافذ کردید که مستوفیان عظام مرقوم و جوه را که در ممالک محروسه بعمل عمال و تحویل داران تخمیناً قریب بمبلغ سی هزار تومان شاهی عراقی میشد در دفاتر خود تخفیف اعتبار نموده از شایبه تغییر و تبدل مصون و محروس کشته امید که فرمانات ان بر در کار فرخنده آثار همیشه عالیه و اطلاق جاید کرد و بالبنبی والله المستعان ذکر حوادثی که درین سال در عراقین سمت وقوع یافت درین سال از سران و اوزبک قزاقیه نام که در حدود و سیع ترکی نموده کروهی از طایفه الماکی بر سر خود جمع کرده بر هر طرف متیاخت رقته رقته جمعیت بسیار اوزبک عاشکر خونخوار بر سراو جمعیت نموده بکمر تته ولایت خراسان امده عام و خواص و ما حور اتاخت نموده غنیمت بسیار بدست اورده بودند و بحسب اتفاق کسی با او مقابله ننموده و درین سال موس تاخت خراسان نموده و بمقاومت و مدافعت کرخ امده میانه جماعت جمشیدی محافظان قلعه مذکور و اوزبکیه امده که بمحاربه واقع شده و اطرافین جمعی مقتول شده و از انکاری نساخته بطرف مراث رو اورده بودند و از اطراف و جوانب غنایم بدست آورده بطرف کهدستان رفته حسین خان شاملو حاکم مراث جمعی از لشکریان جمع و سپاه ساخته که اسم رسم نداشته قریب بشصت مقصد تعاقب نموده بسیار کردکی بپرام بیک شاملو برسر ایشان فرستاد که مقتضی فرصت بوده در مقام محال و تعرضی نباشند بعد از رفتن ان کروه بخاطر اورده که از جماعت مرجعه مردم محمول اندازه اکر مکتسبی بدشان رسد موجب بدنامی اوست و دست جوان نهاد نامی کار دیده و با سر کردکی حسرو بیک که از کان حب الامر اعلی بتعرو سلطان موسوم شده و حاکم بوده جماعت بعد ایشان فرستاد و بپرام بیک خبر اوزبکیه که رفته بطرف ایشان درحرکت امده شب از بهلوی انجماعت که در کهدستان فرود امده بودند که شتند قریب بصبح ایشان بکهنزار نفر از خاصه شده که از منزل نزول اوزبکیه خبر داشتند دو چار شده ایشان قلاوزی ان لشکر کرده و فتی که جنود اوزبک و بعضی منهزم در خواب بودند بکنار اردوی ایشان رسیدند اوزبکیه از شبیهها سپاه ایشان خبردار شده بپرام بیک قریب

مردم خود را کثرت مخالفان اندیشیده بخاطر اورده که چون صبح طلوع نموده همان روشن کرده و ایشان غافل متفقه محاربه کردیده یکتن از سپاه قرباش را مجال خلاص نخواهد بود تو کل بر کرم الهی کرده بر سران کرده بحسته نهضت منتصد نفر از او زبکیه سر اسیم بطرف اسپان دویده سوار شدند که فرار باش طاقی نکشته در حمله اول بسیاری از ان طبقه را بطعن سنان جان ستان و ضرب بتارک ابدار کش قشان بر خاک هلاک انداختند و در اثنای جنک و جدال دکری حرب و قتال خسرو سلطان با بهادر اقی نمی که متعاقب می امده بمعرکه رسیده از طرف دیکر نامی نوخته محمد بلای اسمانی بسر وقت ایشان رسیده مذاور بکه او از کرنای را بامدن حسین خان مجموعه و محال اقامت یافته روی بوادی فرار اورده و ذبیح یمانی غاریان سراسیمه اغاز نهاده و هر کس که رسیده از پای در اورده و غنایم بقیه السیف پیاده و سوار بدست دکو و پراکنده کشته بسیاری از ان کروه در بیابان از کرسنکی و تشنکی هلاک شدند قریب بهزار سر و رمنده و نا دکر اقتره بدست غازیان در امده با غنایم موفور معاودت نمودند قرائن معلوم نشد که قتل رسید بانظرفی دیکر بردن رفته دیکر نام نشان او بدیده نیامد از این فتح مبین کر غاریان روداد او زبکیه پای در دامن او بار سیده مدتها از روی امن خراسان از دل ایشان بیرون رفت دیکری از سوانح کشته شدن قزاق خان والد حسین خان بیکلربکی عراق است که حاکم مرو و چاق بود کیفیت انکه جمعی اطاعت اغتشاشات که همره علیه سلطان بدین دودمان ولایت نشان امده در زاده و محولات چیونه علیه سلطان باد هایی انکه از اطراف ایشان صورت خلاف و نفاق متاجره نموده از روی دلتنکی جمعی از عطای ان طایفه را قتل اورده از این قضیه نفاق ایشان خایف و هراسان کشته روی بوادی فرار اورده حسین خان بیکلربکی خراسان در مراث از قضیه قتل ایشان اکاه کشته انجاعه اکه رو بوادی فرار اورده بودند از قفا در رسیده بسیاری از انها را بقتل رسانیده و علیه سلطان بنسبت بخود کرده برات دست خود را از شایبه خلاف کردند جون مرام سپاهی کارا مدنی بودند حسین خان ایشان را مستعمل کردانیده چاکر [illegible] فرستاده که در ملازمت قزاقان بسر برده بوده سر حد قیام نمایند و ایشان مدتی بانکام نموده محل اعتماد شده بودند بسیار ده روی از اقوام خویش خدمت قزاقان بوده بکان دست درازی بخود و یا به تعلیم پدر و اقوام العلم عند الله شبی که آوازه افراط بادیه نوردی شعور افاده بودند مجلس از عبر رو افته شده و هر کس بنجا بکاه خود رفته بودند ان بیرحم بوکه و الساکون بسر اورده قتل انجوان سعادت نموده و منزل خود رفته و اقربا و عشرت خود را از قصه قتل قزاقان خبر داد و همکی انقوم مستعد فرار شده در دره قلعه کتوه و اخیمه را پیش کرفته بیانه او زبکیه انجا رفتند و اهل قلعه از ان واقعه عبرت بکش انکاه کشته حیرت برلب کرفته غلغله و اشوب بقلعه افتاده و در ان شب دیکر اهل قلعه بخود در نمانده کس تعاقب ایشان نموده فی الفور حسین خان فرستاده و او را از واقعه فرزند بسیار اندوهناک شده چون قلق و اضطراب سودی نداشت در دامن شکیبائی زده خسرو سلطان با جمعی مردم کاردیده بجانب قلعه فرستاده که مبادا قصوری در ان سرحد واقع شود او بعبرت

برق و باد بقلعه رسیده بحراست مشغول گردید و چون حقیقت بعرض اشرف رسید حکومت انولایت دکوه قلعه حسب الامر اعلی بخبر و سلطان تعلق گرفت ساخلو دیگر انست که مکانی که دارالسلطنه اصفهان از فترت دول موکب

همایون رشک جنان گردید میر محمد خوشنویس قزوینی تقبل امد وی از سادات حسینی و مقیم دارالمومنین قزوین است که بسادات یعنی مشهور و معروف اند در خط نستعلیق ترقی عظیم کرده رقم نسخ بر خطوط استادان ماتقدم گذشته در قلم و قدرت کتابت بدرجه اعلی دانست خطش لی اصلاح و خوش اندام و بامزه بود و میر عبد الغنی تفرشی این رباعی در شان او گفته تا فلک تو در نوشتن اعجاز نمست برمعنی اگر لفظ کند ناز رواست هر دایره را فلک حلقه بگوش پرگار قلمت ایام بهاست واو من المجهور به نسبتی مشهور بود از اهل قزوین بستاد و مقصود و مسکار از نعوی تشیع یا رفع مظنه تسنن که عامه مردم انولایت بدان متهم اند مرتکب قتل او گردید ذکره فی سنه موکب همایون بصوب کرجستان وقمع وقلع کفره ضلالت نشان توفیق یزدان یار و کارگر عالیجاه سالار ظفر مرزبان و سپهدار معالی نشان وعشرین والف که ایام بکفر آن آفرآن است ارجاس اهدن شیطان طول الدهر چون آوازه ازالی و شیشه لم یزلی بخطه دلایت کاخیت وقمع وقلع کفره انجا بکلمه اسلام درامدن صدمه از نفس از نفسا و صیان آن بدیبان تعلق گرفته بود الحمد لله تبدد روزگار از محت برگشتگان اسباب ادبار خود قتل و آوارگی ان گروه مخذول را سرانجام داده بنوعی که مذکور شد و همچنین بوجود مسعود عبرات و جبارت نمود چون پرتو انجمر در مانده ان برتیشگاه منبر اشرف اقدس نافذ نیافت نایره حمیت شاه اشتعله غضب بادتا بانجا بنوعی التهاب یافت که شراری ازان برق خرمن عالمی بود لهذا عزیمت کرجستان و برانداختن بدیبان انجا که تفصیل مسلمانان دلیری کرده بودند و منبر انور رسوخ یافته حکم معلی صادر یوست که امرای عظام و حکام حضرت فرجام بسرعت و استعجال تمام متوجه حدود کرجستان گشته اوده غزا و جهاد گذاشته آمده یار و مدد خیدبن لشکر عسکری قدر اندازان اصفهان و سایر محال [illegible] یافت که بجاره و عجاره معین حاضر گشته بموکب نصرت قرین شهریار زمین چوده چون صلاح دولت در مراقبت سلاطین زاده های گرجی نبود لاجرم صاحب [illegible] بقریه دون خان کم استرآباد و پیرده عیسی خان زاده باوند فرستادند که هردو در انجا تا معاودت همایون بوده باشند و در ساعت سعد از دارالسلطنه فرخ نضه حمادی در حرکت امده از راه کیلان و دربا گذر روانه شدند و دریای شکر چون بحر اخضر در موج در امده و در یم حلقه گرد از اعاظم نثار بموکب فیروزی آثاری یوست موسم نجبه آثار بهار و بجلگه یاسمن زار بار چون فتح و نصرت زمین و زمان را استقبال موکب جلال عنیمود و در روز سه شنبه دوم ربیع الاول مستلم خورشید جهان ارا بانگه و اقبال و طلعه جاه و جلال بمنزل غرد شرف نزول امید و کوس نوروزی از اوازه فتح و فیروزی در کنید حضرا انداخت چون روی از مجمدی گرفت نوروز فیروزمندی گرفت بهرم دلارای سلطان بلغ نزلا له بگردش در امد ایاغ در کف باده و خوان اردی بهشت لعبین چمن سنبل و لاله کشت نسیم عنبر آثار بهار چون مشک تاتار در وزیدن امده عرصه دوران

چون دل اهل ایمان معطر گردانید و هوای فرح افزای ماه فروردین عطر سای اغار نهاده چون شعله جمال لاله رخسان و عارض سمن خوبان منفعلش اقالیم جهان و ضمایر سان عرصه دوران گردیده و شهریار کامکار مجلس بزم نوروزی را بگلشن رزم و سور بر سریر فتح و فیروزی مبدل ساخته بلوازم حشمت و سطوت بر برد افگنده و کوچ بر کوچ روانه شدند در حدود گنجه گنجیان و امرا استقبال رایات ظفر ایات نموده و بسعادت رکاب بوسی سرافراز شده بخضرت اعلی پیوستند و خان را با همراز فیق او که از تبریز امده بودند حضرت داده بودند که بجانب تبریز رفته ازان سرحد خبر دارباشند گنجعلی خان حاکم گرجستان را نیز مرخص نمودند که با لشکر و ایل خود که متعاقب می ایند بر سر اردو رفته بمدد و کومک امرا قیام نمایند و چون بلده تفلیس محل نزول موکب پر تمیش تاسیس گردید عیسی خسرو اندشاه محال بکرات میرزا ابن داود خان که در زمان شاه جنت مکان شرف اسلام دریافته بود گردیده بمقتضای همت بلند و حمیت ذاتی و خطاب مستطاب عمی سرافراز گردیده و ولایت کاریتل را با و ارزانی داشتند و ازانجا ساحت ولایت کرجستان مضرب سراد قامات غزا و اقبال گشت ظهور ت نجبه امدن کرجستان باشند چون از هفت موکب همایون خبر یافت سراسیمه و حیران در کمال یاس و حرمان وداع کرجستان کرده با معدودی جثه بطرف باشی اچوق گریخته در میان کرجیان علامت رد قیامت طاهر گشته مفهوم یوم یفر المرء من اخیه بمسمع ظهور یافت حضرت اعلی حکم منصوره را بحمد کرده منتظم ساخته مرکز دایره بسر کردگی یکی از امرای عظام از یکطرف فرستاد و منیوسف خان و امرا را شمر دا از امر فرمودند که از اطراف بگرجستان ایند و اردوی گیهان پوی نیز با فوجی از افواج قاهره از یکطرف در حرکت امده مقرر گردانید که مساکن کرجیان را از هر طرف احاطه کرده تکاور فرجرانی از معتمدای اقتلو المشرکین کافة عرصه تیغ غزا و جهاد گردانیده بر شمشیری از ان بدبختان ابقا نکنند و زنان و کودکان را اسیر نموده اموال و اسباب و غنیمت ایشان را غنایم باشند طایفه کرجی از همه طرف خود را بلا بسته دام بلا دیده چون پای در شکنجه اضطراب افتاده گردیده گریبان حیلها و پشیمانی پرورخت و جایگاه مستحکم که بکار اید نداشته رفته سفتاق کرده بر اطراف و جوانب خود سرجا که امکان عبور و گذشت خندق کنده انداخته و در عقب دیوارهای باغ خانه کوچ و اموال لصفاتها در امده ممکن اسلحه و یراق جنگ مرتب داشته و بحفظ حال خود پرداخته چون اکثر معابر و اطراف آب که داشته مذکر خان ذوالقدر بهمراه او بود ممکن و کعب علی یک بیاول صحبت نامور احاطه نموده و التجانه بیرون کرده از اب عبور فرموده بجمله قلعه کشی عسکر منصوره حسب الفرمان قضا جریان گردیده و فوج فوج بیان پشه و جنگل در امده بهر سفتاقی که بهر رسیدند بزور بازوی مردانگی از هم بگسسته و قوی سرهای قزلباش و اسیران کرجی بنظر همایون درمی آوردند میان یک پرتابی ذوالقدر که از جانب قورچی باشی با از افواج قاهره در پشه و جنگل بحسب وجوهی نصاری مامور بود بسفتاق بزرگی رسیده که فریب دو هزار خانه دار کرجی

سه خانه

وقوع این واقعه در سنه ۱۰۱۸ هزار و هیجده هجری بوده است

در اصل نسخه بیاض است

وجمعی کثیر از سپاهیان و ارباب خلاوت در انجا اقامت داشتند و ان مکان مستحکم قلعه مثال خندقی داشت پر از
خوک‌ها و تنگ و باریک که از جوب بروی اب بسته بودند داشت گروهی از قورچیان و غلامان و طبلکی ان قلعه
برگفت و کیفیت اهل سقاق مطلع گردند و صلاح وقت را از انجا نظر احتیاط دراوردند تا سواری سیصد چهار صد نفر از سپاهیان
خود را در بیرون که اشته ازان جا تو باریک پیاده بایشان در امدند در کمال غفلت و بی پروائی هر گروهی بطلب
غنیمت بر طرفی رو بمندند چنود کرجی بزرگ پر از اسلحه و یراق تنگ چنین امدند و جبر هجوم کفار بغرم رسم
بکار یکین یک رسید و در رفتن و مدد کو کمک فرستادن تعلل کردند گروهی از کرجیان از غفلت قاریان در امده
راهی را که قرل بش امده بودند خراب کرده اطراف و جوانب ایشان را گرفته تنگ در بر بسته قاریان فرنگی
و طبلکیان که مرفوری در طرفی بودند فرصت جمعیت یافته تا تیر در کمش و گلوله و بارود با خویش داشتند دست
و با میزدند بعد از انکه از یراق خالی شدند کرجیان هجوم اورده ایشان را مغلوب کرده هر که ام را فرار مش کرد
چون راه خراب شده بود راه دیگر بحمت پیرون شدن نیافتند و پیرونیان نیز خواستند رفت چون قصد ارادهٔ
شهادت ان کروه تعلق گرفته بود اکثر ایشان بدرجه شهادت فایز گشتند و قلیلی از غایت اضطراب مجروح و
زخمدار خود را برابر اب زده چند نفری پیرون امدند این خبر بعرض اشرف اعلی رسیده موجب افزودن حکم اشتعل غضب
شاها نه گشته اول همین یک را طلب نموده در معرض پرخاش و خطاب در اوردند که تو بحنگ سقاق نامزد شدی
چون بسقاق رسیدی می بالیست سپاهیانه بجنگ و بدان بر کثرت و قلت ان مردم نموده و حقیقت تفوری
باری که ریش بیهده دست داد ابدین خدمت، مورد ساخته ایم غرض شای مردم بی سر از یک راه بیان پیشه جلگل
که سقاق دشمن باشند بی انکه از اوضاع ایشان خبر یافته تاتی چرا که داشتی و اگر مقید بر حصت توقف نشده بسر خود رفتند
احتیاط مقتضی آن بود که بر سر راه امده از حد حامل عبور ترتیب وی و جمعی را بحا فظت راه معین نموده با باقی لشکر
به سقاق در امده مردم را بقاعده و ادب بجنگ ترغیب نمائی که انجماعت دل بقوی داشته بجنگ کنند و اگر صلاح
در جنگ نباشد الحیا و اباله اگر تمکنی روی نمایند راه پیرون شدن متعذر و نباشد که بسلامت پیرون توانند رفت مقدار
اراده نمود که لب بلبغدت کشاید حضرت اعلی سخن نگذاشته بعقوبت و سوالی که کس بنیاد ساست فرموده حمداد را
در تم امر و بیان لشکر گردانیده که عبرت دیگران گشته در امتثال اینگونه مخاطرات غلیظ غفلت و بی پروائی نکنند بعد
از سماعت ان مقرب الحضرت قرجهای یک را با جمعی کثیر از مقربان بر سر سقاق مذکور مامور شدند قرجهای یک
بیکبارگی اطراف و جوانب ان بیته را احتیاط نموده و چند جا که مناسب یافت بحوبیای قوی راه ترحم داده و قاریان را
بین شا نیشه بیان سقاق فرستاده چند جا چرخ شبه از غفت چرخ زده و فشک ی انداختند قرجهای یک مردم مازندران خبک
چرخ انداخته ازاده رد توپ طلب نموده توپجیان چرخ را بضرب گلوله توپ و ضربزن ازهم پاشیده مذکوریان تیر اندازه

نیز مردانه بجنگ ایستاده گرشتبهای مردانه مینمودند و تا اخر روز بحرب و قتال اشتغال داشته اخر روز کرجیان از شیخ
داویز عاجز امده ترک محاربه نموده بجمع امده بلوازم پاس قیام نمودند سپاهیان اهل سقاق چهار صد بالصد نفر کرباتی
سواری و پیاده داشتند بعضی سپاهی و بعضی رعیت و عیالان خود را پس سر گرفته از عقب سقاق راهی گشوده بدامنه کوه دالون
رفتند سایر مردم کبر خانه بودند روز دیگر که لشکر ظفر اثر هجوم کرده خلقت محاربه در خود ندیده هر طرف که دویدند راهی
از لشکر ظفر اثر دو چار نشده نزیع جانی قاریان اخر سر افشانی کرده مردان سر طلعه بشمشیر ابدار روزبان و کوه کان منزل راحت
گرفتند نامه و غنایم موفور در ان سقاق بدست لشکر منصور امد و تمامت ان سقاق صفا خصا گردیده مرسقاق بود و بحمد
الهی و بمزوی اقبال بیزوال شای بسر پنجه قوت و قدرت سپاه اسلام ازهم پاشیده شد القصه تا بیت روز هر یک
همیون در کنار اب قافق توقف فرموده می بایدان نضرت قرین بتعلق وقع کفره پدین اشتغال داشتند یوسفخان و امرای
شیروان که از طرف زنگی امده همین قاعده عمل میکردند روزی در کنار رود خانه فرود امده بودند که نصاری زنگی
که بطایفه اسلس معروف قدیم جمعیت عظیم نموده با همین جنگ بر سر لشکر شیروان امدند مبارزان جنود شیروان نیز پای جلادت
بمعرکه دلاوری نهاده و نیم همین جنگ عظیم در یوسف پوست و نضرت الهی شامل حال اهل اسلام گشته انجماعت مخذول شکست
و پسپاری زان کروه معرض جهاد تیغ گشته قلیلی بصد فلاکت بطراف و جوانب بر اکنده و متفرق و فراریان مسکن
الطایفه ولایران نموده در شهر زنگی از ابادانی از نگذاشتند و در کل ولایت کاخت باین شیوه عمل شد انچه نوبتی فی الجمله
وعصیان ظهور ثانی از عقل و هب اسیر و خزانی در الکای نصارای کاخت امده و مملکت معلوم میشد که از زبان
ظهور اسلام الی غایت در زمان مسیح پادشاه ذی شوکت بعمل امده باشد و مملکت چنانرا همین ویران کرده باشند و همدران
زمینها طلعت صاحب جمال و پیران یوسف تقا راسته بزیور خط و خال که بقصد دل سبی کرفتاراند مذاکر تحریر محاسبان
خیال پیرون بودند تا مت ایران که از نظر عبرت اثر همیون میگذشت قریب یکصد هزار نفر مرد راند اما باعتقاد راقم
حروف زیاده از سی هزار در کوشه و کنار ایستاده که بنظر در نیامده و هنود و قسلان از هشت هزار متجاوز و زبود و چون سنه ۱۰۰۰ و
سلطان گذشته سردار روم در صحرای مرش چیمنزا مت نصب نموده بجمع اوردن لشکر و یراق سفر مشغول بودند باین
اثنا توقف در کرجستان لایق دولت نمی نموده بجمع اوردن لشکر و یراق سفر مشغول بودند باین توقف چند
کرجستان فی الجمله صورت عصیان یافته تبکین یافته بودند عزیمت بصوب مراجعت انعطاف داده از راه مرد اوغلی
بطرف کارتیل امده چند روز در بلده تفلیس اقامت نموده بنظم و نسق قلعه و مهمات بلدات خان پرداختند و ارزنه
اخشا با به پلاق مهد الخوش توجه نموده چون همیون فرنشاش از کثرت تردد در کل ولایی کرجستان زبون و
شده بود قریب چهار ماه در ییلاق مذکور توقف نموده از انجا به قیقا کو که تکیه کثیر شریف بردند تا منکامی که محمد پاشا سردار
بیلاقات مذکور بضرب سراقات لشکر منصور بود شرح امدن سردار و قضایای ملاقه و زدیل و قمرتای از مساعدت بخت

کما بیش از ده ذرع ارتفاع دارد

بخت و مولست ذکر محمد به کردن سلطان حسین امرا قزلباش و گلو باشا بیگلربیگی و ایران رسیدن اکراد و توقوع
هزیمت و کشته شدن بیرا قخان محاصره ایروان قبل ازین مرقوم قلم وقایع نگار گردیده که در حدود و دکر جستان بیرا قخان
حاکم تبریز را رخصت دادند که تبریز رفته باامرای انسرحد بحفظ انسرحد قیام و اقدام نمایند و کیخ علی خان
حاکم کرمانرا نیز بحدود این امور سامانشده و بیرا قخان بجهت دفع یاغیان خصوصاً اولاد غازی بیک بن شیخ وقلی بیک بیلان
که تخلفه قاریغارق در اماده دست درازی بسلامیس مینمودند بانطرف انصوب نموده از امرای انسرحد مقصود سلطان کنکر و
سلطان سلطان سوباشی و ابرسیم بیک برادر فدوی دوومان ولایت قنان و زیر ادر بایجان باجریک انولایت
و محمد قلی بیک مین باشی طشکچی ان اذربایجان باکرده و طشکچی باد و محق گشته بطرف قاریغارق در حرکت امده اکراد کس
بجانب وان فرستاده از محمد پاشای بیگلربیگی وان مشهور بگلو باشا و امرای کرد استمداد نمودند گلو پاشا نخبو
رو سیه زیل خان محمودی حاکم خوشاب و سایر امرای کرد با موازی شش هفت هزار کس بدفع کرده قزلباش لشکر
آمده چون خبر امدن مخالفان بیرا قخان و امراکه کاهش قریب به پنجهزار کس بوده رسید و همین مراحل ساکرده
بقریه دقیاس معلوم کردند که مخالفان در چه در زلباش میرسند و جاعتی پیرکه بجنگ کری فرستاده بودند مواقبان
تقریر کردند بیرا قخان کس بطلب کنخلیان تعجیل فرستاده که دران روز بالشکر مخی گردیده اماده حرب و قتال باشند
اتفاقا یکروز پیشتر از روز معهود که اماده جنگ نشده بیراکنده فرو امده بودند کنخلیان طلوع رسیده بودند قزا
دلان خبر اورده که طلیعه لشکر مخالفان نمایان شده امرا و رکاب اضطراب سوار شده مقصود سلطان کنکر و جمعی
بحر محی کری مامور شدند تا ازاستن صف سپاه قول و ترتیب دادن میمنه و میسره لشکر مخالف پیشتر مانع شوند
ساخته بهیت اجتماعی رسیدند مقصود سلطان و بحر محیان بیکطرف اتفاد خود را بقول توانستند رسانید جاعت خیر
که پرساقه لشکر بودند تاب محمل محالفان نیاورده پشت برمعرکه کردند از هیبت لشکر قول هم پراکنده و متفرق و پراکنده
گشته راه انهزام پیمودند سلطان سوباشی و محمد قلی بیک مین باشی طشکچیان و جمعی از غازیان که قریب بمولطه باشی
فرو امده بودند را قرار مسد و دیافته از روی اضطرار بمولطه درامده در خمهای باغ را گرفته شروع در انداختن قنگ کردند
کردند بیرا قخان که مشاهده اینحال نموده از غایت غیرت تنگ بجنگ دادن قرار نخود قرار نتوانست داد و سوار در معرکه
نیز تقدم و در زیده بعد از شکست لشکر قزلباش دو نفر ملازم خان او را گرفته باز گردانیدند درین اثنا یلخان محمودی
با جمعی از عقب او در آمده و لی اکه کال او را شناسا کردند رحمی مسکر باد و نیکی از ملازمان خود را بر سر خان امده
اکراد ان ملازم را بقتل اورده بیرا قخان زخم رسیلخان گشته گردیده ور دیده و اکراد او را حین قتلی دست داد
اموال و اسباب قزلباش انچه در بیرون محوطه بود همه نصیب مخالفان گشت روز دیگر بر سر حصار هجوم اورده اند و اهل حصار
بضرب گلوله تفنگ اتش نیا بار گردانیده جمعی را بر خاک هلاک انداختند و چون دو سه مرتبه زور اورده کاری نتوانستند

ساخته و هر مرتبه جوانان کار اماده فنی ضایع شده صرفه در خنک حصار ندیده او اداره و بیرون امده موک جانوی
نصرت خان از کرجستان و نهضت رایات اجلال بطرف اربایجان برایشان رسیده قبل از انکال گوله بار کشته
بار و اهل حصار نجات اجلال یافته بجانب تبریز کوچ کردند کنخلیان در سلموع این خبر شنیده و ابراهیم بیک و شهربان
لشکر با در رسیده مدتی حون مدتی باهل حصار اذ و مقصور بنود و در برابر شمس مزار کس رقمن او را لایق نمی نمود بارکشته تبریز
و جز کشته شدن بیرا قخان و دستیلای مخالفان بشهر رسیده و مردم شهر نوبتی هم برامده و سر اسیمه گشته که دست
از پای نمی شناخته و همکی دست امل و عیال گرفته اراده فرار داشتند که کنخلیان بشهر رسیده خاطر تبریزیان
بالکلیه اطمینان یافت حقیقت اجمال در حینی که رایات جلال راه از اخشاباد بجانب یلاقات میپرفت بارد و سیده
موجب گردید خاطر اشرف گشت ایلچو صلابا و شاباشه گذرانیده اظهار ملالت فرموده شاه بنده و بیک پسیر
بودا قخان را بجای پدر امیر الامرا تبریز فرموده ملیف ارجمند خانی سرافراز گردانیدند سلطان سوباشی
که در جنگ مردانگی بظهور اورده بود مورد شفقت شاباشه شد او بیز ملیف خانی سرافراز گشت و محمد قلی بیک مین باشی
مشمول شفقت شاباشه گردید چون اوازه امدن سردار شیوع داشت بنابر رعایت حزم و احتیاط کلب علی بیک
یساول صحبت شاهوا به تبریز فرستادند که امرا و عساکر انطرف با قشون و لشکر ارسته جمعموده از انحدود
خبردار باشند حسن خان بیگلربیگی قلمرو و علیقلی بایز باقشون ارسته بدانجا فرستادند که باتفاق امرا و بایان
بخدمت انسرحد قیام نمایند و ایشان حرکت نموده بطرف سلماس قریه حل اقامت انداخته و بعد از انکه امدن
سردار بطرف چخور سعد تحقیق پیوست بازگشته خبد گاه در شهری بودند تا فعی که حکم همایون بطلبایشان عز صدور
یافت و در حدود ایروان بلشکر ظفر قرین پیوستند و از سوانحی دیگر که درین سال در حدود گنجه بظهور پیوست مقصود
شدن و دستیاز یافتن مرشد قلیخان زیاد اعلی بیگلربیگی قراباغ که پدر شش محمد خان در راه این دولت بدرجه شهادت
رسیده بود حضرت اعلی که همواره احقاق حقوق خدمت گذاران جان سپار بود در رعایت بازماندگان
وی احقوق جبلی ذات اشرف است اراده خاطر انور بدان متعلق بود که جاه و منصب پدر را بیکی از پسران او تفویض
فرمایند در وقت مراجعت درین باب پارشیس سفیدان اهل و عشایر ره جاز او اکمه داران انسلسله مشورت فرمودند
که هریک از پسران که راضی باتخداد شود زیرا که مرشد قلیخان اگرچه پسر بزرگتر و جوان نمایان و خوش سیما و محبوب
شایسته تر بود اما جنونی بر طبعش غالب بود چون بدستان باده غرور اعمال و افعال که از سیره مردی
دور است بایل و عشیرت و منتسبان ان خانواده از و بظهوری امده و سخن بی ادبانه و لی خردانه از سر میزد
و مرکاه جهل و جنون و بدمستی در یک طبیعت جمع امده سخن بی و غرور جاه و حکم رانی بان منضم گردد مرا بنه خرا
اعمال زشت بیخردانه از و سر زده و بیک طبیعت بدانجه حضرت اعلی شاهی ظل الهی رضا جوی خاطر مستمان ها

انسلسله شدند و چند روز با جماعت با یکدیگر گفتگو کرده اغوالامر رعایت قوره منظور داشته چون نسبت بزرگ
بزرگ و حکومت اورا اصلی نشدند حسب الرضای ایشان بدین نسبه والاسر عبدالله یافت روزی با مرای قراباغ بمجلس
شراب منعقد ساخته صحبت میدانست میانه یکدیگر سلطان ابکری دورت حاکم بروع و خلیل سلطان قراباغ بلوحکم
احیاناً بگفتگوی میشود یکدیگر سلطان از مجلس بیرون میروند خلیل سلطان خود را باور سانیده و خم کاردی با دیزده و متوجه
قلیخان که یکدیگر یکی ایشان بود تغافل و ورزیده در مقام تادیب در نیامده بنابران یکدیگر سلطان و گمان این عمل
را تجربک و ایکبر او حمل نموده و چون اینکونه جبارت و دلیری از او دیدی همایون نمودن در میزان طبیعت عدالت
سرشت همایون اعلی سنجیده مینت و در قانون سپهداری ضبط و ربط لشکر جای تغافل فی از ظهر این میستی نایره
خشم شاهانه اشتعال یافته حکم شد که اول مرشد قلیخان قطع ید خلیل سلطان کرده زود تمامید و بعد از ان مرشد
خان را تخم کنند و دیده های او را از مشاهده مصنوعات الهی که بهترین حقوق بانست حاصل ساخته سیاست
فرمودند و ایالت کنجه و امیرالامرای قراباغ بمحمد خان برادر کوچکتر او که سردانش از ذاینه صفاتش نمایان بود تفویض
یافت **گفتار در لشکر کشیدن محمد شای وزیر اعظم و سردار روم بر آذربایجان و حاصره نمودن قلعه ایروان**
و ایل شدن مقصود و بازگشتن سپه آرایان معرکه سخنوری صفوف از خطا محوف سخن را در مضمار بلاغت بدین نمط
اراسته اند و تخته لوای انشاء را بدین نمط صدیث رانده بنگونه پیراسته اند که سلطان احمد خان ابن محمد خان ابن سلطان
مراد خان بادشاه روم بعد از قرار مصالحه و پیمان که میان او و حضرت اعلی شاهی ظل الهی وقوع یافته از طرف
امین سخندان امده و شد نمودند منور گاستم یک سپهار مذدران که از ینطرف بانامه محبت نشان بامیکری فتو
رفته در استبول بود بحدود اکه فتوری که در مملکت شروان و گرجستان جانبین بتحریر پیوست و قوع یافته همی بدولتان
جاهل و نادان و فرومایگان حبیس مثل لهو رث کرجی و دولو ملک شروانی و دیگران سر از جیب عصیان و طغیان بر
اورده فتنه انگیخته بودند و بسخنان دروغ و اخبار کاذب بی فروغ ارباب فتنه و هیجو صلکی کرده با غوای چندی از نوکران
خود که در حریم دولت و سرای عزت نشو نما یافته از سر هیچ عاقبت نبیل رو کار نخورده اند و از مرحله چهی نشیب و
فراز فتور و فتن آجله های نگشته از عالم هیچ اندیشه و پیمان سست بنیان خود را طاق نسیان نهاده و در سال
که شه محمد باشا را که حاکم مصر بود در زیر اعظم و سردار کرده بر سر قلعه اش فرستاده و او خانچه اسارتی بدان رفت در دیار
بکر توقف نموده و درین سال برحسب فرمان لشکرهای مملکت روم ایلی و اناطولی و میان ایلی و مصر و شام
و حلب و طرابلس و بلاد قرامان و موصل و دیار بکر و سایر بلاد و جزیره دار زن و الروم و میران سنجق قابل و عشایر
اکراد و بوسنه جمعیت عظیم دست داد که در جمیع عصر و زمان سپاه روم بدین کثرت و استعداد و بایران نیامده
بودند تمامی وزرا و پاشایان و ارکان دولت عثمانی مهی یکدیگر اقاسی که قانون ایشان نیست که از موکب بادشاه

جدا شوند همراه شده بلشکر گران و عساکر یکران و توپهای کوچک و کلان و عراده سپار و ضربزن و مادیع
پیشمار روی توجه بدین دیار اورده اند دوم بطرف ایران در حرکت امده و در ایات اجلال در سیاق کوچ نیکراه
داشت که خبر امن سردار بوضوح پیوست حضرت اعلی شاهی ظل الهی که باطن فیض مواطن خود را بانور توکل آراسته
بحسب و من یتوکل علی الله فهو حسبه لطف الهی را کافل مهام خاص و عام میدانند رعایت سلسله ظاهر نفرموده متوجه
قلعه ابروان رکاب اقدس صفابانی و خراسانی و باقی و غیرهم بسر کردگی سرداران هر طبقه سپه قباح میس باشی
قشقچی اصفهانی که مرد کار دیده و جنگ ازموده قلعه دار بود و احمد سلطان نکلی خراسانی و علاوه و باقی و امثال ایشان
بحراست قلعه مامور شده و از جماعت گوی شجاعان لشکر قزلباش یعنی گردی که خطیب خاطر موس مردانگی داده بقلعه های
جمیل شاه مستقل و امید وار گشته روانه قلعه شده و ضرر و یافت قلعه داری از سرب و باروت و قبله و غیره
ترتیب داده و ارسال نموده بمجلا قلعه ایروان بعد از خطه الهی بمردان کار و دلیران معارک کار زار دست داده و
قلعه داری استحکام یافت و سردار در عشر ثالث ماه شعبان بیای قلعه ابروان رسیده تسخیر ازبا غوای آقای
دیگر بان قلعه کبیر و ترکمه بنظر حاکم اخضه که همیشه درین سرحد لاهای گزاف بنیرو دسهل و اسان انگاشته بحی صرو قلعه
پرداخت رای جهان ارا بدان متعلق گشت که عساکر منصوره را جذه کرده گرده و ذکر دی را بسر کردگی کمی از معتمدان
کار دیده از سال دارند که از دو سمت طرف اردوی مخالفان سیاهی نموده در مقام فرصت و تبر و با همیشه
رو میدهند از خوف دستبرد میاندان خود قرار بدین بهیت اجتماعی میتحمل تواند بر داخت و بطلب و جیره بطرفی سوانح
لهذا فوجی از عساکر نصرت شعار بسر کردگی مقرب الحضرت قرچی بای یک بیکطرف فرستاده و همچی دیگر را بسر کردگی کمی
یک بیرقی باشی بجانب کنه گیر که موضعی است در دامن کوه یک فرسخی طرف شمالی قلعه و بر سمت راه اردو واقع شده
فرستاده که ازا مضبوط نگاه داشته مرگاه از اردوی معلی کسی را نظیفه رقمی باشند یا از قلعه بار دو اید بدین ایشان
دراه بعد از اشتهار فرصت خود را بسلامت مقصد رسانده ام قیمتی یکدیگر کی نارسی باکه خبر در همان ایام از نارس امد
بود از طرف شرقی روانه فرمودند و دولو محمد شمس الله نیلو را با قشون لشکر خود بجانب غربی ایروان که طرف ارزن الروم
فرستاده و مقرر گردانیدند که راه بر مترددین اردوی روم بسته نگذارند که از غفلت و خیره تجه ایشان اوردی همایون و امرای عظام مرکب
را که باتفاق کلیچ علی یک بیاول سعیت شاهد و در تبریز بود مقرر شد که امده با هم قیمتان محقق گردند و تبریز ایران لشکر مقرر
در جایی که مرحله در منکای مناسب اقامت نموده قراولان کار دیده و راتیقن خوابند گزارند که از ایشان کیری کرده اخباری
که معلوم ایشان گردد بیکدیگر اعلام نموده همواره از یکدیگر خبردار باشند و از دستبرد خالی نبوده و لحظه رو بجانب اسودگی
ده رجال نگذارند و چون هوای ییلاق سرد شد و بود اردوی کیهان پوی ارکوه سکیر کوچ کرده بهره بالاکس که محل تحمل
مواسیت نزول اجلال فرمودند و سرداران جنبوده اقبال حسب الفرمان قصا جریان کرمین اعد استه بث و رد

واقعه حاصل شدن قزلباش قلعه و تبریز را از متعلقات بکلربک

همچنین ایروان کرده

گر کمر بر میان بر بست جاره جز فرار خویش ندید ۰۰ سوال چون رسید که شت دهه اخر این منصف رسید دولت
شاه دین مساعده شد لشکر روم منهزم گردید بنی تاریخ اخذ دلگشا امام مورخ شیعیا راعید دراول جمل دگری فتح
وقتال خواجه علی اکبر اصفهانی که از ارباب قلم و مستوفی خاصه سرکار حضرت اعلی است شبی در عالم رویا شاه پنمود
بود که از بعضی سوال مینماید که گرفته عظیمی حادث شده و دولتگر فرین یکدیگر گشته اند یا مال حال کی میرسد و فتح و نصرت
از کدام طرف روی می نماید جواب میشنود که فتح از سمت علی رودی صاحب قاعه واقعه خود اتفاقا در نهم حروف
فکر میکرد که از این عبارت که در عالم رویا اتفاق شده بورن دراید و تاریخ فتح تواند بود با نه باضافه عالی و لی نوزن
درعده موافق تاریخ افتاده واز نکاتی قافیه بنیظر فتی در سلک نظم در امد امد و یا روم از هر ستیز سر کرده اعراب بگرد
علی اراست زهره دفع او شاهجهان نو جی زجود حق بصد زینت علی برست مگر کمتش از لطف اله برزد ملک دلخوش
دادن علی میخواست کی بنده کان درشاه درواقعه چند ارتقضای ازلی تا برین دو کرده فتح ارجب کمیت کهبر اراستی
شود باو نیک علی نشسته رباتی که بسکیفت رغیب فتح از پسر علی عالی و لی یا دره ترکیرین ندای غیبی تاریخ فتی
او شد از لطف علی بعد از سرمیت روسیان چون در سنه هزار و میت و پنج قلعه ایروان که مجدد اتعمیر یافته بود
چنانچه حضرت اعلی شاهی مشاهده نفرموده بودند اردوی اعزم را بجانب برگنه فرستاده خود بنفس نفیس با جمعی از نخبگان
بساط اقدس باروان تشریف برده و خرابی قلعه و نیک به انرا بنظر احتیاط درا ورده مدامیر کونه خان نخجوانی را صلاحدید
معروض داشت جماعت روسیه قلعه داری و قلعه گیری شهره جهان اند در زمان دولت ابد مقرون شاهی ظل الهی مبارزان
جنود قزلباش هم در قلعه گیری برایشان غالب آمده قلعه ایروان و گنجه و شماخی را چنانچه مشروحا مکرر در سطور
ایشان گرفته و هم در قلعه داری راجح امده و هم در دوماه و پنج هم بسیصد هزار هم در دیلم قلعه گیر جعل نموده و صیانت قلعه
نموده اند الحق در قرون بانبیه کمتر اتفاق افتاده که از طوایف قزلباش چنین قلعه داری بظهور امده باشد که از جنود قلعه
گیر دوم صیانت قلعه نموده باشند رومیان بمرر الضاف داده زبان بتحسین و افرین گشوده اند القصه بعد از شاهده قلعه
خان عزیمت بصوب مراجعت انعطاف داده در حدود و بجوان بسیان عساکر ظفر نشان پرداخته لشکرهای ممالک را رخصت
مراجعت بوطن خود داده مدار را بار دوی اعزم پیوسته و از انجا بنگارکنان بقراباغ
وکنار اب کرا مده چون هم کرجستان و قلع و قمع کرجیان ضلالت نشان چنانچه مکنون خاطر عزت مرتسم اشرف بود
منتشت نیافته بود و لایت و الفی را از اعوان نکی که دسته کرجستان است مناسب ملتفت دیده و از اب کر عبور فرمود
در کرجستان در واقعی قشلاق فرموده قاضی خان صدر در واقعی باردوی معین رسیده بشرف بساط بوس معروض
اما احوال سردار اکه در اندن الروم لشکرهای ممالک را بصوب معاودت بالکای خود داده و روانه استنبول شد جمعی از ارکان
دولت عثمانی که اعضدا و محسنه شاه بودند او در محاربه قزلباش و قلعه گیری متصدر منهم دیده شدند بدرجه سلطان احمد

بادشاه روم او را از منصب وزارت و سرداری عزل نموده و خلیل باشا را وزیر اعظم و سردار کرده در سال دیگر که سلطان
چهل و شش و عشرین و الف با تفاق بر سر قزلباش کشیده و جانی بیک کرای خان با دشاه تاتار را که بمعاونت طلب نموده
بود که از بعضی میرزا رسل از جنود تاتار بولایت روم در امده بود با دیگر در دیار بکر و اکوالی جای متفاق داده اند که در سال
اینده در سفر قزلباش رفیق سردار باشند و از این جماعت غرائی بسیار در مملکت روم واقع شد در خلال ایجال از فضای
ملک متقال سلطان احمد خان بهلول بر تخت تا توانی نهاده رخت بسرای اخرت کشید رفت تا عالم دیگر دید
جون دو پسر کوچک خرسال داشت ریش سفید ان السلسله العضروت سلطان مصطفی برادر سلطان احمد خان را که تا سن
بحمیت حفت عقل و جنون بکایت محمدات سلسله عثمانی سالم مانده قلمش نپرداخته بودند پادشاهی اختیار کردند
وجز جلوس او را باطراف و جوانب ممالک روم فرستادند این معنی شنیده جلیل پاشای سردار رفته و بسلطنت سلطان
مصطفی پادشاه بود او را خلع کرده سلطان عثمان را بر سریر دولت عثمانی جلوس نموده و شرح امدن خلیل پاشا و پادشاه
تاتار و محاربه نمودن با لشکر فیروری اثر قزلباش و مغلوب شدن ان اگر عمر باقی باشد و توفیق رفیق گردد در مجلدی علیحده
که اخر قران دویم است از جلوس اقدس شاهی ظل الهی در رشته تحریر انتظام یابد ان شاء الله تعالی اکنون نوع بقیه
قشلاق را در صحیفه بیان می نگارد بتوفیق الله وعونه ذکر لشکر فرستادن بر عهده السیف کرجیان کاخت و ساخت اولکا
از صامت و ناطق برد اختند چون غیرت شاهانه و حمیت سرداره مقتضی ان بود که در انزار صامت و نطق او
ظهور رشد و کرجیان کاخت اولایت بشعله غضب قیامت لهب چنان سوخته کردند که بالکلیه از خیر اشتباع افتاده و کفر
انی بنوعی معروض تیغ سیاست و انتقام کردند که دران دیار یک رواز آبادانی آثار و از صامت و ناطق تان بنوع
باشد در اول کمیت اوازه امدن سردار روم فرصت ان نشد که مکنون خاطر اشرف بظهور آید در بن مقام بسمع متعال
رسید که دو ملک شیروانی و داود بیک طماسب قفقی با لکای کاخت امده جمعی از پراکنده کان کرجی را از پیشه و عبث جمع اوز
در هر موضع چند خانوار جمع امده رحل اقامت انداخته اند حضرت اعلی شاهی ظل الهی جمعی از تفوریان و غلامان و تفنگچیان
دابر کردکی عیسی خان بیک قورچی باشی بر سرایشان فرستاده و جنود اقبال بساکن کرجیان در امده بخست و قتل
فتن را پاک کرده مردان طوعتر اسیر ادوزمان و کودکان اسیر غاریان ظفر شعار شده بعد ازان جزء او دیک قورچیان
گرفته بر سرایشان انفعار نموده از صعوبت راه و پیچ و خمل که شوارع را برف پوشیده بود به شواری بلکان ان
بخت برگشتگان رسیده ایشان بگلمه متیراز دو دو دشکر واقف کشته اعمال و اثقال انداخته با معدودی عوانت خود را
بر اس بیک گرفته از راه تنگ پر برف بجال طرف داغستان کریخته بودند هنوز بیک ایشان از نظر غائب نشده بود که طلیعه
لشکر ظفر نشان رسیده و غاریان دست از تعاقب باز نداشته تا بی رسیده که در میان برف از سکی با مرفرس دو سوار میسر
نبود و بگلک ها بایست رفت و دو دیک کرجی و طماسبیک قفقی در قفا اکر ایشان خود را با عورات بیش انداخته خود بگلک

گمان پیاده میرفتند حسین علی بیک برادر دیگر سلطان ابکری دورتر که در تعاقب ایشان بود دیگران چنین گرفته بودند
برخم لشکر ایشان از پای درامد میر قطع عنان باشی سر تفنگ خورده تسلیم شد جون باین روش رفتن موجب تضییع
جوانان کاردان میشد واشقاب نیز غروب کرده وشب لیلان درامد خان بازگشته القصه درین مرتبه نیز لشکر
از خبک اصل جان برده اما درین یورش ناموارزی ده هزار ابسر کاردان کرده وخلاصه کرجیان بودند سر
اولی خود را حفظ نموده بدست درنیامده بودند درینمرتبه از شدت سرما وبسیاری برف که شوارع را گرفته بود احوال
حرکت وفرار نیافته بدست امدند وغنیمت بسیار بدست عساکر ظفر شعار درامده ومنظور ومنصور بازگشتند واز کرجیان
دران ویار ربایاد نامه چون طرف شمالی کرجستان بکاخت اعتسان پیوسته بود جمعیتی مردم داغستان بطریق مردی باولایت
امده ابسری برده در بوقت که قوری چین با ولایت راه یافت وحارس ونگاهبان چیته وجنگل قبیلی مانده بودند
وبیم لرزکی ومردم داغستان خود را بولایت وبیاه باشی چوخ وکاریتل اندا ختند مجملا بولی از اباوادانی در اولوس شتافتند
نبرسید ونخص همان طهورث نادان ولایتی که مرسال الاف والوف متاع ومداخل ان بود ویران گشته بود
قلعه صف متقا گرفت کردی از طایفه اجیل وجمعی از کرجیه که در زنگ واخندوی بودند تا دو سه هزار خانوار از انجم جان
واسر وغارت بجلاء راضی شده اراده رفتن وارالامان قاقامت نمودن در فرح اباد نموده وحسب الفرمان قضا
جریان ان کرده عزیمت راکرده بسلامت بفرح اباد رسیدند رحل اقامت انداختند وقایع متنوعه
سرانرم دم واقعی که از رهای عالم کنجه اند در زمان قدرت ظهورث عصیان بظهور امده وجمعی مراقبت او اعتبار نموده وچند
نفر از ملازمان محمد خان زیاد اغلی حاکم کنجه را که در میان ایشان بودند قتل آورده بودند لهذا در بوقت که الکای مذکور
محل نزول وقشلاق شهریار منظور منصور بود سرکشان دیده دلتان الطبقه را بعرض برعود اورده بعد از ظهور عصیان
وشوت کناه ملک الکا باسی جعل نفرار عظمار اهل عصیان مورد سخط وعضب شاه پناه گشته بپایه سریر جمعی دیگر که محل اعتماد
بنود ندار انجا اخراج نموده بفرح اباد فرستادند ودیگر بوبورت قشلاق حکام داغستان ودیگر سران کان خود را
با مشکشهای لایق بدرگاه اسمان جاه پناه فرستاده وبگلاغ فاخره ونوادر شات وافره سرافراز شدند درستان ما
دربورت قشلاق بعافیت وفراغت گذرانیدند درین سال چون فتوحات عظیمه قرین حال مستقبل دولت بیزوال
گشته اعادی محذول العاقبه منکوب گشتند چند بن مزار کافر بدین مبیع اقتحام محاجه ان معرکه جاه در راه عدم بسوی هاویه
شافته ولشکر جنتمار روم چنانچه مذکور شد که با لشکری ازاحد حصار فرون بهم اورده بود بتیغ تیزدی اقبال ومساعدت
فتح فال کاری نساخته راه انهزام پیموده بگریختند رغمی که از اصابت عین الکمال لازم بود در خراسان وقوع یافت بیع
دین سر کرده شت انکه در اواخر این سال قریب کیزار دو دیست نفر از بسر کرده خونخوار بسر کردکی محمد قلی دودمن ارامرای اوزبک
بساروداری ما بین سرخس ومرات اندخود سلطان حاکم مرو وچق باجمعی از سپاه زبان رزم ازه ای نامور وحاق بعد قطع

ایشان کمر بسته روانه شدند ابن حسین خان حاکم سرخس ان میر حسین سلطان سنگ تیغ ودر جنگ مشتهر باخوی از طایفه جغتای
که همیشه در انجا دو بار بکمه نبرد ازمانی کرده مردانگیها بظهور اورده انجمر وسلطان ملحق گردیده باتفاق بار بکمه رسیدند
واز جانبین دست بالت قتال برده وغایبن حرب در پوست خبر وسلطان از جهالت وغرور وشجاعت وجوانی فتا
کرده در محل مناسب طرح جنگ انداخت اگرچه کوششهای مردانه نمود اما طالعش معلوم کشت از معرکه بیرون امده
ابن حسین خان که کهنه سپاهی کار دیده جنگ ازموده بود عنان فرار بجوذ قرار نتوانست داد وبرایشان حمله نموده در اثنای
گیرودار میرسلطان حسین نام پسر کشش قتیل رسید از استماع واقعه پسر قرا رام کشته نخواست که عرصه حیات قره العین خود را
بباد داده خود را بسلامت جویده جنده ان تلاش کرد که باخذ نفرار غاریان حقتای از کاس اجل شربت واپس شهادت
نوشیدند غاریان حقتای بعد از قتل ابن حسین خان خود را بطرف جولی که از جنگ کاه بر کنار بود کشیده انجا خاندق وحصار
خود ساخته تا اخر روز خود را حفظ نموده مردانه از ان معرکه بامن سلامت رسیدند در قشلاق واقعی چون حقیقت عرض
اشرف رسید عاطفت شهریاری که همواره باحقاق حق خدمت گذاران جان نثار متوجه احوال بازمانده کان بهت
منظر حسین خان پسر دیگرش را بجای پدر رتبه ایالت وخانی سرافراز فرموده الکای اقطاع پدر را بپسر ارشد با بوی داد
اورانی داشته بگلاغ فاخره سرافراز کردانیدند متوفیات درین سال علامه العلمانی فی الزمانی میرابراهیم حسین همدانی
که شمه از اوصاف حمیده وفضایل واخلاق پسندیده ان سید دانشمند در صفحه اول این دفتر درج اسامی شریف
سادات وعلمار زمان حضرت شاه جنت مکان رقم تحریر یافته جهان فانی را وداع کرده کتب خانه حیات را در صفحه
منتهی برداخت میرفانی کرمانی در تاریخ واقعه میرالفته مرغ روح روان ابراهیم کرد پرواز سوی باغ نعیم
ان نبی سیرت دولی فطرت که عدیلش مرور عدیم گفتمش سال فوت با دل رئیس سده باشد مقام ابراهیم مراد از
از دل رئیس بحساب جمل عدد ایاست که بصد هزار دو صد واپنج است دیگری از متوفیات بیدمشکی خان والی عرستان جوانی
که درین سال باجل طبیعی درگذشت وی بیدشیعه مذهب باک اعتقاد بود بعد از انتقال شاه جنت مکان بزور بازوی
مردانگی ولایت را بخط تصرف درا ورده لوای حکومت برافراخت قبل از عروس همایون فرمان قضا جریان بعضی اوقات با
امرا قزلباش در مقام خلاف درامده اما بعد از عروس سایون فائبته فرمان برداری بردوس گرفته اثار عقدت واخلاص
بظهور می اورد وبسیدنا صر پسر خود را در ان کودکی جهت ازدیاد مراتب اخلاص سایه سر ادلی فرستاده در ظل
ترفیت شاهانه نشو ونما یافته درین سال حسب الالتماس جدا و از حضرت عرستان داده او بعد از فوت والد حسب الامر
اعلی جایش جدرد متصرف ملک مورث گردید اما او نیز زود از اخر این سال مریض گشته در عالم جوانی وداع عمر در نوردیده
کرده از دولت وکامرانی منتهی نیافت وحکومت عرستان حسب الالتماس علیا بحاجل بیدمشکی داده شد برادر زاده بسید مبارک
تفویض یافت شرح حال او انشاء الله تعالی در وقایع قرن ثانی مرقوم میکردد دیگر از متوفیات سرخاب من باشی

که در گرجستان خایکه مذکور شده زخم تفنگ خورده و چون اورا بارد و اردوی عزیمت بیرون کرد عنایت شهریاری دستگیر او
بجای مهر منصب فرموده میرقاح ثانی لقب دارند خطاب در هم یک مجلدی ازین کتاب اگرچه مجلد ارایان عزاسی
و شاملکان انجا معانی نکته پروری که در در سوالف دوران و سوابق ازمان صور ابکار معانی و چهره شاهد ان الفاظ
در نظر خواهندگان کاملم شوق دارد و مندی تواند شوق بصد غنج و دلال دامنکش خط و خال بگیوه در اورده چون بعباسان
رفت و روب عرصه صورت و عارت جهان معنی گرده اند سخن هر جوان گفتنی گفته اند برد بوم معنی همرفته اند خاصه
رقمان صحایف انشاء و املاء و مورخان حدیث ارای سخن پیرا که جرعه اقلام عنبر فامشان از باده خوشگوار معنی لبریز و سخن
سرایی از شیم انفاس قدسیه ایشان عبرامیز لالی طبع در شمار ایشان اویزه گوش و گردن مستعدان روزگار و
صنایع بدایع کلک گهربار سلک ان سخنوران نادره کار در عرصه جهان یادگار ست هر چند وسعت اردوی طالبان نکات
معنی از دامان سراوق اقبال جیش روان دارالملک منطق زبانزا بهر جود صرف بیان معانی و ادراک مغنی بیان مفوده و بصورت
خیال را بتصدیق خود مقارن داشته اند گو تا مست و عقل و انصاف گزین از اسرار نکات حکمت این ایشان جبر و
اکاه و اما طبع سلیم و ذهن مستقیم مضمون امتعال که گویند یکنیتی سخن تازه نامدست این مگفته نه مقبول دل گفته گذارست در هر
غریبه خانه هست و گرنه در پرده غیب است منور اینچه بکار است راقم الخطاب پس کین نقاب از پرده حجاب پیرون امده میکوید
که ابواب فیوضات الهی همواره بر چهره اهل طالبان جواهر معنی گشوده است و مخزن لالی بحر سخن سرای هر گزاره جواهر زواهر گفته
پیرانی نبوده کس نپرداخت در جهان مرکز معدن ادا مثل و بحر از مرجان سرکاه طبع سخن گذاره در بادیه چو پیکار اخبار نقد خواهش
دارد و بنکار و دامنه خود را مستعد قبضان کرمت ازانی گرداند و چون سایلان کوی امید در یوزه همت مقتدا علی و مطلب اقصی
بلاشایه بحصول مطلب و وصول مقصود امل گردد تو مستعد نظر شو کمال قابل فیض که منقطع نشود و فیض هر گز فیاض حصل
این ارقام انکه راقم حروف در دیباچه این نسخه عالم ارا تقلیم عبارت رقسم نموده که صاحبدلان احوال فرخنده مال پادشاه
والاجاه گردون بارگاه سلاطین زمان زمره و خلاصه فرمان روایان عرصه جهان که از ره و فور اخلاص خود را علام
خاص باخلاص حضرت امیرالمومنین و امام المسلمین علی ابن ابی طالب السلام الله علیه و اولاده المعصومین میدانند بلکه از حضرت
و با کی اعتقادی کلب بستان ملایک اشیان الحضرت میشمارد و بدان افتخار دارد و بطریقی رموز التزام نقض عبارات و سلا
و استعارات نقد کتابت در اورده بر صحیفه بیان نگارد که مستعدان روزگار و مورخان بلاغت شعار را مصالح و دست
افزاری باشد بحمد الله و المنه که توفیق تسوید آن یافته و قایع زمان فرخنده نشانش را در روزولادت با سعادتش که ساخت
ملک خراسان از پرتو انوار سلطنتش فرخ گشن عرصه جهان بود تا زمان جلوس فرمان روای ایران که در ولایت خراسان
نشو و نما یافته در صحیفه اول و از اوان جلوس همایون که در مسند جهان ارائی ممالک فتح الممالک تا به پت که سنین عمرش
بخمس و عشرین الف رسیده و بکیقرن سعادت اقترانست ارایم فرهنده می در بر این اوراق که یک مجلد از صحیفه تالی است در

ایراد و تحفه فرد کتب امداد ایکه ذی وجود زینش
زیبنده نیفت بذیرفته شد

تحریر کشیده و رقم اختتام پذیرفت که چون سلاطین زمان و فرمان روایان عرصه جهان نظر بر این دیباچه
اقبال اندازند کارنامهای سنجیده و قوانین پسندیده اش را دستور العمل کردار و شعار خود سازند امید میدارد
که اولا مقبول طبع همیمون الحضرت افتاده و دست ایادت حقد و حسد و مرزه درایان پنجه وازاذیال طامره
کوتاه و کشیده و باشد و ثانیا بسبب دیباچه مطبع مطالعه کنندگان اخبار و طالبان اثار بوذ از معایبش
محفوظ دارد فحوای ان مستتبع و مسرور گردند مکرر شد بدوران معانی کهن اف نهای تازه
کهنی تا کی مگفتار کهن کوش زنگلکم نکتهای تازه بنیوش انشاء الله تعالی از اظار
دوم جلوس همیمون که بزمان حق صاحب الامر صلوات الله و سلامه علیه مستقبل
اگر عمر و فا کند مجلده علیحده ترتیب داده خاتمه کتاب را که در صحیفه
دفتر ایجابی بان مجلد انضمام دهد بفضل الله ما شیا ربکل
خداوندا ز لطف پیکرانت بذجا در حریم امنت
شب بخت سیاهم روز کردان
بحق قصه دلم فیروز کردان
تم تم

تالیف میرزا محمد طاهر وحید قزوینی
که قدری شعر و خوشنویسی میدانسته و
عمدهٔ بیتبیان منشی توپخانه
و چندگاه لیاقتعلی آن بادشاه
بشغل مشغول بوده و در آوان
شعر وحید مزون بوده

بسم الله الرحمن الرحیم

تاریخ ایام سلطنت شاه عباس ثانی

نیایش خالقی را سزاست که زبان فصاحت رسگال را از گلات ریگین گسوت بلاغت آرایی در برکرده و فضای عدایق عجز را بال فصاحت گشاده و دول معرفت برداخته را بصیقل قدرت بیلای آئینه گیتی نماداده که بشاهد رضا در تسلیم و دین مرآت آگهی بجلوه ظهور نماید بساط احتیاج کمکزا بست پایه نیازی در هم چیده و دوک کریه را از حلق عشقه برداریکشیده از خطه طاسهای خورشید حالات تاب طنابهای تورق کشیده که بکنت انگاه شوخ چشمان از ان دانه گمنزد کرکاب سیارش ریگ روان باویه جاده و مجال وحشی غیب نیابد و پایش یکورق از دیوان عظمت و اجلال از تذهیب جلاوزهیبتیان و زهیر خوانی تعالی شانه الله اکبر زبان بلاغتی صبح بیان در توصیفش از هجانب کمند انفاس نارسا چون ماهیان دریا مانده و اهای بحر و مشتاق الامکان میرسد اچون دانه درین دام عرض شاه چمن پیرای انعشش باقوت رداند تاب داشتش کسوت کل رضا پوشیده و غایت مشتهیا ذکر ستش زبان سوسن را برسم تاج اعتبار فرود و خواب بلبلان از دیده بیدار شوق تماشای کلاه زرین بیش بریخته و بیرنگ بلاغ قدرت از سبزه و آب بید ایر عرصه را در هم آمیخته دست قدرتش از سر دو برخاستن تیغ عاشق نواز یکشیده و شحنهٔ عدالت کیشش مروتش بلکه غایت جادهٔ سیر عدالتیان شب کلهای چمن برهم اریده مشتری ساخته از اطلف پاخاکیان چاربند باقیچه گذشتگان کشته ام این دام پرازرنگ دیده یک کل رنگارنگ شب دوروز از نه چون قدرتش بست مجمل دیده اول از دو ماندنیز سکهای یکورق از دفتر او روزگار یک کل خودرست زبخشش بهار قدرتش آورده برون پاتب ایرسف روز از حیاتیک شب کوه و چو سر بر خط فرمان نهاده از نه رنگ کاوشش کرمحول داده گلش برقرار منبر شاخ از شمیم پرآگین بلیب عنق رابسکشوده مهر آسمان مانند طایکاران ماه نو از نهشت بام کرجوان اجلال جهان آرایی امور اجرم نموده خواب را بصبک دورنمای بیدار دوان ساخته جوانان مجرب نیابات تقاریم افتاده یکو تسلیم ساقوانسنده دیده از نرخ گلستان خود پاپود و کلهای پا اعتبار برتوانخته چند شاه دروان کالبد انسان از بستوان استحقان و طناب نفس برافراشته و از مدایکی بیتابی ظهور نقاب چاپ در پیش چهره جهان تاده اشتر یکبر از نشئه عرق چون داغ الله بر کفت بلغه پایه عزت خاکستر نشینان چیباد و در دیگر پرا مانند سیاهی داغ از دیده و اعتبار بی اندازه در خیال اگر خانه قاصر بیان باز بان چوبان در عرض صبح کفار بگر در آید چوب شسته و خوار پا بگشت بحرم نموده باشد و زنگار رعب بر شیش از ین آئینه نقص نماید صقل سنی بدیده کاه عظمت حرم آه حیرت نمای اشیاست از نفاس محبت پرتحفه بزم چون انگاه و از آئینه باز بین روشنده بیت

مجلس شورای ملی
کتابخانه